

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

9 novembre 2023

PROJET DE LOI

**portant dispositions diverses
en matière d'Économie**

Sommaire	Pages
Résumé	3
Exposé des motifs	4
Avant-projet de loi	113
Analyse d'impact	175
Avis du Conseil d'État	189
Projet de loi	230
Coordination des articles	309

**LE GOUVERNEMENT DEMANDE L'URGENCE CONFORMÉMENT À
L'ARTICLE 51 DU RÈGLEMENT.**

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

9 november 2023

WETSONTWERP

**houdende diverse bepalingen
inzake Economie**

Inhoud	Blz.
Samenvatting	3
Memorie van toelichting	4
Voorontwerp van wet	113
Impactanalyse	182
Advies van de Raad van State	189
Wetsontwerp	230
Coördinatie van de artikelen	441

**DE URGENTIEVERKLARING WORDT DOOR DE REGERING GEVRAAGD
OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 51 VAN HET REGLEMENT.**

<i>Le gouvernement a déposé ce projet de loi le 9 novembre 2023.</i>	<i>De regering heeft dit wetsontwerp op 9 november 2023 ingediend.</i>
<i>Le “bon à tirer” a été reçu à la Chambre le 9 novembre 2023.</i>	<i>De “goedkeuring tot drukken” werd op 9 november 2023 door de Kamer ontvangen.</i>

N-VA	: Nieuw-Vlaamse Alliantie
Écolo-Groen	: Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen
PS	: Parti Socialiste
VB	: Vlaams Belang
MR	: Mouvement Réformateur
cd&v	: Christen-Democratisch en Vlaams
PVDA-PTB	: Partij van de Arbeid van België – Parti du Travail de Belgique
Open Vld	: Open Vlaamse liberalen en democraten
Vooruit	: Vooruit
Les Engagés	: Les Engagés
DéFI	: Démocrate Fédéraliste Indépendant
INDEP-ONAFH	: Indépendant - Onafhankelijk

<i>Abréviations dans la numérotation des publications:</i>		<i>Afkorting bij de nummering van de publicaties:</i>	
DOC 55 0000/000	Document de la 55 ^e législature, suivi du numéro de base et numéro de suivi	DOC 55 0000/000	Parlementair document van de 55 ^e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer
QRVA	Questions et Réponses écrites	QRVA	Schriftelijke Vragen en Antwoorden
CRIV	Version provisoire du Compte Rendu Intégral	CRIV	Voorlopige versie van het Integraal Verslag
CRABV	Compte Rendu Analytique	CRABV	Beknopt Verslag
CRIV	Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes)	CRIV	Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaalde beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen)
PLEN	Séance plénière	PLEN	Plenum
COM	Réunion de commission	COM	Commissievergadering
MOT	Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)	MOT	Moties tot besluit van interpellaties (beigegekleurig papier)

RÉSUMÉ

Le projet de loi vise à modifier des dispositions des livres Ier, III, V, VI, VII, X, XI, XV et XVII du Code de droit économique (ci-après “CDE”) et de diverses lois ayant un impact sur l’économie.

SAMENVATTING

Het wetsontwerp beoogt bepalingen te wijzigen van boek I, III, V, VI, VII, X, XI, XV en XVII van het Wetboek van economisch recht en van verschillende wetten die een impact hebben op de economie.

EXPOSÉ DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

COMMENTAIRE DES ARTICLES

CHAPITRE 2

Modifications du Code des sociétés et des associations

Art. 2

L'avis du Conseil d'État soulevant la nécessaire consultation de la Banque Centrale européenne pour cette disposition n'est pas suivi. Aucune nouvelle compétence n'est donnée à la Banque nationale de Belgique par le présent projet. D'une part, il s'agit de prévoir un mécanisme d'indexation des montants des majorations tarifaires, en cas de dépôt tardif des comptes annuels, que la Banque perçoit déjà pour le compte du gouvernement fédéral. D'autre part, le présent projet vise à clarifier la procédure de récupération auprès du SPF Économie de cette majoration tarifaire en cas de force majeure. La Banque Nationale n'est pas impliquée dans cette procédure. Il n'y a donc pas de nouvelle tâche attribuée à la Banque nationale, ni d'autre impact pour la Banque nationale qui justifie un avis de la Banque centrale européenne.

L'adaptation des montants des majorations tarifaires à la hausse du coût de la vie a pour but de maintenir un effet dissuasif pour les dirigeants de sociétés qui ne déposent pas leurs comptes annuels à temps.

Le délai de dix-huit mois pour l'introduction de la demande de remboursement de la majoration tarifaire n'est actuellement prévu que dans un arrêté royal, en l'occurrence à l'article 3:70 de l'arrêté royal du 29 avril 2019 portant exécution du Code des sociétés et des associations, lequel porte exécution de l'article 3:13 du CSA.

Le nouvel article 3:13 du CSA reprend expressément la possibilité de demander un remboursement en cas de force majeure ainsi que le délai pour introduire cette demande.

La formulation proposée ("En cas de force majeure, et au plus tard dans les dix-huit mois suivant la date de clôture de l'exercice social concerné,...") vise à introduire un délai de forclusion pour l'introduction de cette demande, ce qui permettrait au Service public

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN

HOOFDSTUK 2

Wijzigingen van het Wetboek van vennootschappen en verenigingen

Art. 2

Het advies van de Raad van State om de Europese Centrale Bank te raadplegen over deze bepaling werd niet gevolgd. Dit ontwerp geeft de Nationale Bank van België geen nieuwe bevoegdheden. Enerzijds voorziet het ontwerp in een mechanisme om de bedragen van de tarieftoeslag te indexeren in geval van laattijdige neerlegging van de jaarrekeningen, die de Bank reeds int voor rekening van de federale overheid. Anderzijds beoogt dit ontwerp de verduidelijking van de procedure voor de terugbetaling van de tarieftoeslag bij de FOD Economie in geval van overmacht. De Nationale Bank is niet betrokken bij deze procedure. Er is dus geen sprake van een nieuwe opdracht voor de Nationale Bank, noch is er enige andere impact voor de Nationale Bank die een advies van de Europese Centrale Bank zou rechtvaardigen.

Het aanpassen van de bedragen van de tarieftoeslag aan de inflatie is bedoeld om een ontradende werking te behouden voor bestuurders van vennootschappen die hun jaarrekening niet tijdig neerleggen.

De termijn van achttien maanden voor het indienen van de aanvraag tot terugbetaling van de tarieftoeslag is momenteel enkel voorzien in een koninklijk besluit, *in casu* in artikel 3:70 van het koninklijk besluit van 29 april 2019 tot uitvoering van het Wetboek van vennootschappen en verenigingen, dat artikel 3:13 van het WVV uitvoert.

In het nieuwe artikel 3:13 van het WVV is uitdrukkelijk de mogelijkheid opgenomen om in geval van overmacht een terugbetaling te vragen alsook de termijn voor het indienen van dergelijke aanvraag.

De vooropgestelde formulering ("In geval van overmacht, en ten laatste binnen de achttien maanden na de afsluiting van het desbetreffende boekjaar, (...)" beoogt een vervaltermijn voor deze aanvraag in te voeren, waardoor de Federale Overheidsdienst Economie,

fédéral Économie, pme, Classes moyennes et Énergie de refuser toute demande introduire après ce délai, sans devoir examiner l'existence d'une circonstance de force majeure dans le chef de la société concernée.

CHAPITRE 3

Modifications du Code de droit économique

Section 1er

*Modifications du livre Ier
du Code de droit économique*

Art. 3

Le présent article vise à préciser que les unités d'établissement inscrites dans la Banque-Carrefour des Entreprises (BCE) sont des lieux d'activités situés en Belgique. Il ne s'agit pas d'une nouveauté. En effet, depuis la création de la BCE, les unités d'établissement ne peuvent être inscrites que s'il s'agit d'adresse en Belgique mais cette précision manquait dans le texte.

Section 2

*Modifications du livre III
du Code de droit économique*

Art. 4

Cet article introduit deux modifications. La première concerne l'échange de données avec le système européen d'interconnexion des registres. La seconde, quant à elle, vise à abroger la disposition selon laquelle un arrêté royal délibéré en Conseil des ministres doit prévoir les modalités selon lesquelles la BCE est mise à disposition dans le cadre de la lutte contre la fraude.

Un système européen d'interconnexion des registres centraux du commerce et des sociétés (BRIS) a été mis en place en vertu de l'article 22 de la directive (UE) 2017/1132 du Parlement européen et du Conseil du 14 juin 2017 relative à certains aspects du droit des sociétés. Ce système dont la BCE fait partie en tant que registre belge des personnes morales vise à permettre l'échange de données relatives à certains types de sociétés.

Les données d'identification des personnes habilitées à administrer et à représenter ces sociétés sont

kmo, Middenstand en Energie elke aanvraag die na die termijn wordt ingediend zou kunnen weigeren, zonder te moeten nagaan of er sprake is van een toestand van overmacht in hoofde van de betrokken vennootschap.

HOOFDSTUK 3

Wijzigingen van het Wetboek van economisch recht

Afdeling 1

*Wijzigingen van boek I
van het Wetboek van economisch recht*

Art. 3

Dit artikel strekt ertoe te verduidelijken dat de vestigingseenheden die ingeschreven in de Kruispuntbank van Ondernemingen (KBO) plaatsen waar activiteiten worden uitgeoefend in België zijn. Het betreft geen nieuwigheid. De vestigingseenheden kunnen reeds sinds de oprichting van de KBO slechts worden ingeschreven indien het een adres in België betreft, maar deze verduidelijking ontbrak in de tekst.

Afdeling 2

*Wijzigingen van boek III
van het Wetboek van economisch recht*

Art. 4

Dit artikel voorziet in twee wijzigingen. De eerste betreft de uitwisseling van gegevens met het Europees systeem van gekoppelde registers. De tweede betreft de opheffing van de bepaling die voorziet dat een koninklijk besluit vastgelegd na overleg in de Ministerraad de modaliteiten bepaalt waarbinnen de KBO ter beschikking wordt gesteld in het kader van de strijd tegen fraude.

Een Europees systeem van gekoppelde centrale handels- en vennootschapsregisters (BRIS) is ingesteld overeenkomstig artikel 22 van de Richtlijn (EU) 2017/1132 van het Europees Parlement en de Raad van 14 juni 2017 aangaande bepaalde aspecten van het vennootschapsrecht. Dit systeem, waar de KBO deel van uitmaakt als Belgisch rechtspersonenregister, beoogt de uitwisseling van gegevens met betrekking tot bepaalde vennootschapsvormen mogelijk te maken.

Met name worden de identificatiegegevens van de personen die gemachtigd zijn deze vennootschappen

notamment transmises. Il s'agit plus précisément des nom, prénom, numéro d'identification de la personne (ou dans le cas d'une personne morale, de sa dénomination et de son numéro d'entreprise), de l'intitulé de la fonction exercée ainsi la publication correspondante aux Annexes du *Moniteur belge*.

La modification en projet vise à prévoir notamment une base légale au transfert du numéro de Registre national des personnes habilitées à administrer et à représenter certains types de sociétés.

Ce transfert du numéro d'identification des personnes physiques vers les registres centraux du commerce et des sociétés de l'EEE est soumis à des garanties appropriées en ce qui concerne les droits et libertés de la personne concernée. Ainsi, le transfert est strictement limité au cas prévu dans la directive précitée: il n'a lieu que lorsque changent les personnes habilitées à administrer et à représenter une société avec une succursale à l'étranger. La finalité poursuivie est de garantir la transparence et la disponibilité d'informations cohérentes et actualisées dans les différents registres du commerce et des sociétés et ce, conformément à la directive précitée. Quant à la durée de conservation du numéro d'identification, par la BCE, elle est déjà déterminée à l'article III.18, § 4, du Code de droit économique et doit être appliquée. Par ailleurs, des mesures techniques et organisationnelles sont en place pour assurer une transmission sécurisée, tant au niveau de l'UE en tant qu'administrateur de la plate-forme qu'au niveau de la BCE en tant que registre belge concerné. Les registres destinataires sont, pour le surplus, soumis au règlement général sur la protection des données (RGPD) pour ce qui concerne le traitement des données à caractère personnel (article 161 de la directive 2017/1132 précitée).

Par ailleurs, l'alinéa 6 est abrogé. En effet, il n'est pas nécessaire de prévoir qu'un arrêté royal peut fixer les modalités de mise à disposition des données de la BCE dans le cadre de la lutte contre la fraude. Les dispositions relatives à l'accès, à savoir les articles III.29 et III.30 du Code de droit économique suffisent.

Art. 5

Les modifications en projet visent à permettre un "toiletage" de l'article III.16 du Code de droit économique et plus précisément de la liste des entités visées par l'inscription dans la BCE. Les modifications ne changent en rien le champ d'application *ratione personae* actuel mais permet d'éviter des redondances ou de clarifier certains éléments.

te besturen en te vertegenwoordigen overgedragen. Het betreft meer bepaald de naam, de voornaam, het identificatienummer van de persoon (of, in geval van een rechtspersoon, zijn naam en ondernemingsnummer), de titel van de uitgeoefende functie en de desbetreffende publicatie in de Bijlagen van het *Belgisch Staatsblad*.

Dit ontwerp van wijziging strekt ertoe een rechtsgrond te voorzien voor de overdracht van het rijksregisternummer van de personen die gemachtigd zijn bepaalde vennootschapsvormen te besturen en te vertegenwoordigen.

Deze overdracht van het identificatienummer van natuurlijke personen naar de centrale handels- en vennootschapsregisters binnen de EER is onderworpen aan passende waarborgen met betrekking tot de rechten en vrijheden van de betrokkene. Zo is de overdracht strikt beperkt tot het geval zoals voorzien in de voormelde Richtlijn: deze vindt enkel plaats wanneer de personen gemachtigd om een vennootschap met bijkantoor in het buitenland te besturen en te vertegenwoordigen wijzigen. Het nagestreefde doeleinde is om transparantie en de beschikbaarheid van consistente en actuele informatie in de verschillende handels- en vennootschapsregisters te verzekeren, overeenkomstig voormelde Richtlijn. De bewaartermijn van het identificatienummer door de KBO is reeds bepaald in artikel III.18, § 4, van het Wetboek van economisch recht en dient te worden toegepast. Verder zijn er technische en organisatorische maatregelen getroffen om een beveiligde overdracht te verzekeren, zowel op het niveau van de Europese Unie, optredend als beheerder van het platform, als op het niveau van de KBO, optredend als Belgisch register. De registers van bestemming zijn verder eveneens onderworpen aan de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG) voor wat de verwerking van persoonsgegevens betreft (artikel 161 van voornoemde Richtlijn 2017/1132).

Verder wordt het zesde lid opgeheven. Het is immers niet nodig om te voorzien dat een koninklijk besluit de modaliteiten voor de terbeschikkingstelling van gegevens van de KBO kan bepalen in het kader van de strijd tegen fraude. De bepalingen met betrekking tot de toegang, zijnde de artikelen III.29 en III.30 van het Wetboek van economisch recht volstaan reeds.

Art. 5

De voorgestelde wijzigingen beogen een "schoonmaak" van artikel III.16 van het Wetboek van economisch recht en in het bijzonder de lijst van entiteiten waarvan gegevens worden opgenomen in de KBO. De voorgestelde aanpassingen wijzigen het huidige toepassingsgebied *ratione personae* niet, maar laten toe om overbodigheden te vermijden of bepaalde elementen te verduidelijken.

Au a), une rédaction plus claire est proposée: sont visées les personnes physiques tenues de s'inscrire en qualité d'entreprise soumise à inscription comme définie à l'article I.4, 5°, du Code de droit économique. Il n'est donc plus nécessaire d'exclure explicitement notamment les titulaires de mandat d'administration puisqu'ils sont exclus à l'article III.49 du Code de droit économique.

Au b), précision est apportée de ce que les personnes morales de droit étranger ou international ayant une unité d'établissement en Belgique doivent s'inscrire à la BCE. Cette inscription avait déjà lieu en pratique mais n'avait pas été expressément reprise par le législateur.

Au c), les termes "soit est soumise à la sécurité sociale en tant qu'employeur, soit est soumise à la taxe sur la valeur ajoutée" sont supprimés. Cela ne signifie toutefois pas que ces organisations ne doivent plus s'inscrire à la BCE mais il n'avait pas lieu d'y faire référence au 4° de l'article puisqu'elles sont déjà visées au 6°. Elles ont en effet une obligation de se faire enregistrer en exécution d'une obligation imposée par la législation particulière belge.

Le d) ne nécessite pas de commentaire particulier. Il s'agit d'un terme inutile qui est abrogé.

Art. 6

Le paragraphe 2 de l'article III.18 du Code de droit économique est modifié afin de supprimer la référence au Comité de Surveillance. Ce comité est en effet abrogé (voir article 13).

Le paragraphe 4, quant à lui, concerne l'archivage. Il est précisé que les données sont archivées trente ans après la perte de la personnalité juridique et ce, pour les personnes morales de droit belge. En effet, la BCE n'a connaissance de la perte de la personnalité juridique que pour ces entités. Tous les autres titulaires d'inscription doivent être archivés trente ans à partir du moment où leur inscription est radiée/arrêtée.

Art. 7

Comme dit *supra*, le système européen d'interconnexion visé à l'article 4 vise à garantir la transparence et la disponibilité d'informations cohérentes et actualisées dans les différents registres du commerce et des sociétés. Dans ce cadre, des informations relatives aux personnes habilitées à administrer et à représenter les

In a) wordt een duidelijkere redactie voorgesteld: het betreft de natuurlijke personen die gehouden zijn zich in te schrijven in de hoedanigheid van inschrijvingsplichtige onderneming zoals gedefinieerd in artikel I.4, 5°, van het Wetboek van economisch recht. Het is bijgevolg niet meer noodzakelijk om expliciet een uitzondering te voorzien voor met name de houders van een bestuursmandaat gezien deze worden uitgesloten in artikel III.49 van het Wetboek van economisch recht.

In b) wordt verduidelijkt dat de rechtspersonen naar buitenlands of internationaal recht met een vestigings-eenheid in België zich dienen in te schrijven in de KBO. Deze inschrijving vond in de praktijk reeds plaats, maar was niet expliciet opgenomen door de wetgever.

In c) worden de woorden "hetzij als werkgever aan de sociale zekerheid is onderworpen, hetzij aan de belasting over de toegevoegde waarde is onderworpen" geschrapt. Dit betekent echter niet dat deze organisaties zich niet langer in de KBO dienen in te schrijven, maar het was overbodig deze in 4° van dit artikel te vermelden gezien ze reeds onder 6° vallen. Ze hebben inderdaad een verplichting om zich te registreren in uitvoering van een verplichting opgelegd door bijzondere Belgische wetgeving.

d) behoeft geen verdere commentaar. Het betreft een overbodig woord dat wordt opgeheven.

Art. 6

Paragraaf 2 van artikel III.18 van het Wetboek van economisch recht wordt gewijzigd zodat de verwijzing naar het Toezichtcomité wordt geschrapt. Dit comité wordt opgeheven (zie artikel 13).

Paragraaf 4 betreft de archivering. Er wordt verduidelijkt dat de gegevens worden gearchiveerd dertig jaar na het verlies van rechtspersoonlijkheid voor de rechtspersonen naar Belgisch recht. De KBO heeft enkel kennis van het verlies van rechtspersoonlijkheid voor deze entiteiten. Alle andere inschrijvingen dienen te worden gearchiveerd na dertig jaar vanaf het moment waarop hun inschrijving is doorgehaald/stopgezet.

Art. 7

Zoals hierboven reeds is vermeld, beoogt het Europees systeem van gekoppelde registers zoals bedoeld in artikel 4 het verzekeren van de transparantie en de beschikbaarheid van consistente en actuele gegevens in de verschillende handels- en vennootschapsregisters. In dit kader worden gegevens met betrekking tot de personen

entreprises sont transmises, en ce compris le numéro de Registre national. Ce numéro doit donc pouvoir être utilisé par les différents registres à qui il est communiqué.

Art. 8

Plusieurs modifications sont apportées à l'article III.29 du Code de droit économique. La première vise à supprimer la référence au Comité de Surveillance abrogé par ailleurs. (voir article 13). La seconde concerne l'actualisation de la référence au Code des sociétés et à la loi du 27 juin 1921 sur les associations sans but lucratif, les fondations, les partis politiques européens et les fondations politiques européennes en ajoutant une référence au Code des sociétés et des associations. Enfin, la dernière adaptation concerne le contrôle de proportionnalité de l'accès aux données de la BCE. Il n'y est plus fait référence et ce, car l'ajout de ce contrôle par la loi du 15 avril 2018 portant réforme du droit des entreprises constituait une erreur du législateur. En effet, depuis la création de la BCE, dès lors qu'une administration, service, [...] introduit une demande d'accès aux données de l'article III.29 du Code de droit économique et qu'elle agit dans le cadre de ses missions légales ou réglementaires, elle reçoit un accès à l'ensemble desdites données. Il n'y a pas de limitation du set de données accessibles et ce, en raison de l'impossibilité technique et organisationnelle de créer des accès qui seraient spécifiques/personnalisés à chaque administration, autorité ou service demandeur. À noter toutefois que la plupart de ces données sont largement accessibles au grand public via internet.

Art. 9

Cet article vise à supprimer la référence au Comité de Surveillance (voir article 13).

En raison de la suppression du Comité de Surveillance, comité institué auprès de la Commission pour la protection de la vie privée, une nouvelle procédure d'accès aux données, autres que celles visées à l'article III.29 du Code de droit économique, est prévue. Cette procédure s'inspire des articles 15 et 18 de la loi du 8 août 1983 organisant un registre national des personnes physiques et n'appelle pas de commentaires particuliers.

gemachtigd om deze ondernemingen te besturen en te vertegenwoordigen overgedragen, met inbegrip van het rijksregisternummer. Dit nummer dient bijgevolg te kunnen worden gebruikt door de verschillende registers waaraan het wordt gecommuniceerd.

Art. 8

Meerdere wijzigingen worden gemaakt aan artikel III.29 van het Wetboek van economisch recht. De eerste wijziging beoogt de schrapping van de verwijzing naar het Toezichtcomité dat elders wordt opgeheven (zie artikel 13). De tweede wijziging betreft een actualisatie van de verwijzing naar het Wetboek van vennootschappen en de wet van 27 juni 1921 betreffende de verenigingen zonder winstoogmerk, de stichtingen en de Europese politieke partijen en stichtingen door een verwijzing naar het Wetboek van vennootschappen en verenigingen toe te voegen. De laatste wijziging betreft tenslotte de proportionaliteitscontrole van de toegang tot de gegevens van de KBO. Hier wordt niet langer naar verwezen, gezien de toevoeging van deze controle door de wet van 15 april 2018 houdende hervorming van het ondernemingsrecht een vergissing betrof van de wetgever. Sinds de oprichting van de KBO verkrijgt een administratie, dienst, [...] vanaf dat zij/hij een toegangsaanvraag indient voor de gegevens in artikel III.29 van het Wetboek van economisch recht en zij/hij binnen het kader van haar/zijn wettelijke of reglementaire opdrachten handelt, immers toegang tot het geheel van deze gegevens. Er is geen beperking op de set van gegevens die toegankelijk zijn, wegens de technische en organisatorische onmogelijkheid om een toegang te voorzien die specifiek/gepersonaliseerd zou zijn aan elke administratie, autoriteit of dienst van de aanvrager. Er dient eveneens te worden opgemerkt dat de meeste van deze gegevens grotendeels toegankelijk zijn voor het grote publiek via internet.

Art. 9

Dit artikel beoogt de schrapping van de verwijzing naar het Toezichtcomité (zie artikel 13).

Gezien het Toezichtcomité, een comité opgericht binnen de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, wordt opgeheven, is een nieuwe procedure voor de toegang van de andere gegevens dan die opgesomd in artikel III.29 van het Wetboek van economisch recht voorzien. Deze procedure is gebaseerd op de artikelen 15 en 18 van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen en behoeft geen bijzondere commentaar.

Art. 10

Cet article vise à supprimer la référence au Comité de Surveillance, abrogé par ailleurs (voir article 13).

Art. 11

Le paragraphe 3 de l'article III.34 du Code de droit économique est abrogé. En effet, les informations qui ne peuvent être mentionnées sur les extraits, selon le paragraphe 3, ne sont pas des informations inscrites dans la BCE. Il n'est donc par conséquent pas nécessaire de maintenir ce paragraphe.

Art. 12

L'article concerne la radiation d'office de données que peut effectuer directement le service de gestion de la BCE (sans respecter la procédure visée à l'article III.39 du Code de droit économique).

Plusieurs adaptations sont apportées.

a) Un élargissement de la radiation d'office en cas de clôture de liquidation est prévu pour les organisations sans personnalité juridique. En effet, ces dernières peuvent faire l'objet tant d'une liquidation judiciaire que d'une liquidation volontaire. Il convient donc de prévoir une radiation similaire à celle prévue pour les personnes morales. Un mot est également remplacé dans la version néerlandaise pour que la même terminologie soit utilisée dans les différents cas de radiation d'office de données des personnes morales et organisations sans personnalité juridique prévus dans cet article.

b) Un élargissement de la radiation d'office pour les organisations sans personnalité juridiques est également prévu en cas de faillite. En effet, ces dernières sont, depuis la réforme du droit des entreprises soumises à la réglementation sur les faillites. Il convient donc de prévoir une radiation similaire à celle prévue pour les personnes morales. Par ailleurs, la référence à la loi sur les faillites et au livre XX du Code de droit économique est supprimée; la raison étant que le service de gestion peut procéder à la radiation des données peu importe que la faillite inscrite dans la BCE soit prononcée en vertu de la loi sur les faillites, le livre XX du Code de droit économique ou une autre législation étrangère.

Art. 10

Dit artikel beoogt de schrapping van de verwijzing naar het Toezichtcomité, elders opgeheven (zie artikel 13).

Art. 11

Paragraaf 3 van artikel III.34 van het Wetboek van economisch recht wordt opgeheven. De gegevens die niet mogen worden vermeld op de uittreksels overeenkomstig paragraaf 3 zijn immers geen gegevens die worden ingeschreven in de KBO. Het is bijgevolg niet nodig om deze paragraaf te behouden.

Art. 12

Dit artikel betreft de ambtshalve doorhaling van gegevens die de beheersdienst van de KBO rechtstreeks kan uitvoeren (zonder dat de procedure in artikel III.39 van het Wetboek van economisch recht dient te worden gerespecteerd).

Meerdere aanpassingen worden aangebracht.

a) Een uitbreiding van de ambtshalve doorhaling in geval van sluiting van vereffening wordt voorzien voor entiteiten zonder rechtspersoonlijkheid. Deze laatsten kunnen immers zowel het onderwerp uitmaken van een gerechtelijke ontbinding als van een vrijwillige ontbinding. Een gelijkaardige doorhaling zoals reeds voorzien voor de rechtspersonen dient dus te worden voorzien. In de Nederlandstalige tekst wordt eveneens een woord vervangen opdat dezelfde terminologie zou worden gebruikt bij de verschillende gevallen van ambtshalve doorhaling van gegevens van rechtspersonen en organisaties zonder rechtspersoonlijkheid zoals voorzien in dit artikel.

b) Een uitbreiding van de ambtshalve doorhaling in geval van faillissement wordt voorzien voor organisaties zonder rechtspersoonlijkheid. Deze laatsten zijn, sinds de hervorming van het ondernemingsrecht, immers onderworpen aan de faillissementswetgeving. Een gelijkaardige doorhaling zoals reeds voorzien voor de rechtspersonen dient bijgevolg te worden voorzien. Verder wordt de verwijzing naar de faillissementswet en boek XX van het Wetboek van economisch recht geschrapt. De reden hiervoor is dat de beheersdienst kan overgaan tot de doorhaling van deze gegevens ongeacht of het faillissement ingeschreven in de KBO is uitgesproken overeenkomstig de faillissementswet, boek XX van het Wetboek van economisch recht of andere buitenlandse wetgeving.

c) Un nouveau cas de radiation d'office est également prévu. Il concerne des données encore actives d'entités étrangères arrêtées pour lesquelles le service de gestion de la BCE a, dans le cadre du système d'interconnexion précité, reçu l'information selon laquelle lesdites entités ont cessé d'exister.

Art. 13

Cet article abroge l'article III.44 du Code de droit économique. Ce dernier a institué le Comité de Surveillance, comité sectoriel pour la BCE, créé au sein de la Commission pour la protection de la vie privée. Cette abrogation fait suite à l'entrée en vigueur de la loi du 3 décembre 2017 portant création de l'Autorité de protection des données et qui supprime les comités sectoriels.

Art. 14

La rédaction de l'article III.49 du Code de droit économique est simplifiée.

En effet, premièrement, les distinctions ("entreprise de droit belge au sens de l'article I.1 b) et c)" et "entreprise qui possède en Belgique un siège, une succursale ou une unité d'établissement") apportées dans l'article n'étaient pas nécessaires et pouvaient engendrer des difficultés de compréhension. Toutes les entreprises doivent s'inscrire en qualité d'entreprise soumise à inscription pour autant qu'elles disposent d'une unité d'établissement en Belgique (qu'il s'agisse par ailleurs d'un siège ou d'une succursale). Il est désormais uniquement mentionné que toute entreprise doit s'inscrire en qualité d'entreprise soumise à inscription et ce, pour autant qu'il y ait exercice d'activités au sein ou au départ d'une unité d'établissement.

À noter par ailleurs que le champ d'application n'est donc pas modifié.

Deuxièmement, le 1° du paragraphe 2 de cet article est abrogé. Il ne s'agit en effet pas d'une exception à la règle d'inscription en qualité d'entreprise soumise à inscription. Tant les associés d'une société sans personnalité juridique que les associés d'une société en nom collectif ou d'une société en commandite simple ne doivent être inscrits que pour les activités qu'ils exercent eux-mêmes de manière professionnelle et à titre indépendant et ce, conformément aux dispositions des articles III.16, § 1er, 1°, et III.49, § 1er, du Code de droit économique.

c) Een nieuw geval van ambtshalve doorhaling wordt eveneens voorzien. Het betreft de nog actieve gegevens van stopgezette buitenlandse entiteiten waarvoor de beheersdienst van de KBO, in het kader van het voormelde systeem van gekoppelde registers, informatie heeft ontvangen waaruit blijkt dat deze entiteiten hebben opgehouden te bestaan.

Art. 13

Dit artikel heft artikel III.44 van het Wetboek van economisch recht op. Dit artikel heeft het Toezichtcomité, een sectoraal comité voor de KBO opgericht binnen de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer opgericht. Deze opheffing volgt uit de inwerkingtreding van de wet van 3 december 2017 tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit die de sectorale comités heeft opgeheven.

Art. 14

De redactie van artikel III.49 van het Wetboek van economisch recht wordt vereenvoudigd.

In eerste instantie waren de verschillen ("onderneming naar Belgisch recht in de zin van artikel I.1 (b) en (c)" en "onderneming die in België beschikt over een zetel, een bijkantoor of een vestigingseenheid") die gemaakt zijn in dit artikel niet noodzakelijk en konden zij tot begripsproblemen leiden. Alle ondernemingen dienen zich met de hoedanigheid van inschrijvingsplichtige onderneming in te schrijven voor zover zij over een vestigingseenheid in België beschikken (ongeacht of dit een zetel of een bijkantoor zou betreffen). Er wordt bijgevolg enkel vermeld dat elke onderneming zich dient in te schrijven in de hoedanigheid van inschrijvingsplichtige onderneming en dit voor zover deze activiteiten uitoefent op of vanuit een vestigingseenheid.

Er dient te worden opgemerkt dat het toepassingsgebied bijgevolg niet wordt gewijzigd.

In tweede instantie wordt de bepaling onder 1° van paragraaf 2 van dit artikel opgeheven. Het betreft immers geen uitzondering op de regel van inschrijving in de hoedanigheid van inschrijvingsplichtige onderneming. Zowel de vennoten van een vennootschap zonder rechtspersoonlijkheid als de vennoten van een vennootschap onder firma of van een commanditaire vennootschap dienen enkel ingeschreven te zijn voor de activiteiten die zij zelf beroepsmatig en op zelfstandige wijze uitoefenen overeenkomstig de artikelen III.16, § 1, 1°, en III.49, § 1, van het Wetboek van economisch recht.

Section 3*Modifications du livre V
du Code de droit économique***Art. 15 et 16**

Dans le livre V, titre 2, du Code de droit économique, il convient de faire référence aux médicaments distribués parallèlement puisqu'ils relèvent également de la réglementation en matière de prix. Actuellement, seuls les médicaments importés parallèlement sont mentionnés.

Dans l'arrêté royal du 10 avril 2014 fixant les conditions de recevabilité, les délais et les modalités pratiques des demandes de fixation de prix, des demandes de hausse de prix, des notifications de prix et des communications (de prix) des médicaments, des objets, appareils et substances assimilés à des médicaments, et des matières premières, tels que visés dans le livre V du Code de droit économique, qui est un arrêté d'exécution, il est à la fois fait mention d'importation parallèle et de distribution parallèle.

Dans l'arrêté royal du 19 avril 2001 relatif à l'importation parallèle des médicaments à usage humain et à la distribution parallèle des médicaments à usage humain et à usage vétérinaire, où les notions sont définies, il est question d'importation parallèle et de distribution parallèle. L'arrêté royal du 10 avril 2014 précité fait référence à l'arrêté royal du 19 avril 2001 précité.

Section 4*Modifications du livre VI
du Code de droit économique***Art. 17**

La disposition proposée précise qu'une entreprise est tenue d'accepter un paiement en billets de banques et pièces en euros que souhaite faire un consommateur, lorsque la transaction a lieu en présence physique et simultanée du consommateur et de l'entreprise. Elle reprend un principe essentiel qui découle du "cours légal" de la monnaie fiduciaire.

Comme pour les arrondis et l'obligation de mettre à disposition un moyen de paiement électronique, l'obligation d'accepter les paiements en espèces n'a de sens et d'utilité que lorsqu'elle concerne des transactions en présence physique des deux parties (payeur et accipiens). Il s'agit d'une considération pratique. Cette obligation ne s'applique donc qu'aux transactions de vente au détail

Afdeling 3*Wijzigingen van boek V
van het Wetboek van economisch recht***Art. 15 en 16**

In boek V, titel 2, van het Wetboek van economisch recht moet verwezen worden naar de parallel gedistribueerde geneesmiddelen aangezien deze ook vallen onder de prijzenreglementering. Momenteel wordt enkel melding gemaakt van de parallel ingevoerde geneesmiddelen.

In het koninklijk besluit van 10 april 2014 tot vaststelling van de ontvankelijkheidsvoorwaarden, de termijnen en de praktische modaliteiten voor aanvragen tot prijsvaststelling, aanvragen tot prijsverhoging, prijskennisgevingen en (prijs)meldingen van geneesmiddelen, met geneesmiddelen gelijkgestelde voorwerpen, apparaten en substanties, en grondstoffen, als bedoeld in boek V van het Wetboek van economisch recht, dat een uitvoeringsbesluit is, wordt zowel melding gemaakt van parallelinvoer als van parallelle distributie.

In het koninklijk besluit van 19 april 2001 betreffende de parallelinvoer van geneesmiddelen voor menselijk gebruik en de parallelle distributie van geneesmiddelen voor menselijk en diergeneeskundig gebruik, waar de begrippen worden gedefinieerd, is er sprake van parallelinvoer en parallelle distributie. In het voornoemde koninklijk besluit van 10 april 2014 wordt verwezen naar het voornoemde koninklijk besluit van 19 april 2001.

Afdeling 4*Wijzigingen van boek VI
van het Wetboek van economisch recht***Art. 17**

De voorgestelde bepaling verduidelijkt dat een onderneming een betaling die een consument wil doen in eurobankbiljetten en -munten moet aanvaarden, wanneer de transactie plaatsvindt in gelijktijdige fysieke aanwezigheid van de consument en de onderneming. Ze herneemt een essentieel principe dat voortvloeit uit de "wettige betaalkracht" van chartaal geld.

Net als bij afronding en de verplichting om een elektronisch betaalmiddel ter beschikking te stellen, is de verplichting om cash-betalingen te aanvaarden enkel maar zinvol en nuttig als het gaat om transacties in fysieke aanwezigheid van beide partijen (betaler en accipiens). Dit is een praktische overweging. Deze verplichting geldt dus enkel voor detailtransacties "in gelijktijdige fysieke

“en présence physique simultanée de l’entreprise et du consommateur”, et non aux distributeurs automatiques. Les espèces doivent également être acceptées lors des festivals ou dans les hôpitaux.

La disposition proposée fait suite à l’obligation introduite par la loi du 17 mars 2022 portant des dispositions fiscales diverses et de lutte contre la fraude, qui vise à encourager l’utilisation des moyens de paiements électroniques par les consommateurs qui le souhaitent, ainsi que de lutter contre la fraude fiscale. En effet, l’obligation de mise à disposition d’un moyen de paiement électronique n’autorise pas les entreprises à refuser les paiements en espèces, c’est-à-dire les paiements effectués au moyen de pièces et billets libellés en euros. La présente disposition a pour objectif de permettre à tous les consommateurs de pouvoir payer leurs achats en espèces.

Dans le cadre du projet de loi qui instaure, entre autres, l’obligation pour les entreprises de mettre à la disposition des consommateurs une possibilité de paiement électronique, la Banque Centrale européenne a émis le 21 décembre 2021, un avis sur la mise à disposition des consommateurs d’une possibilité de paiement électronique (CON/2021/38).

La Banque Centrale européenne (BCE) met dans cet avis l’accent sur le fait que, même si elle se félicite des futures innovations et évolutions dans le domaine des instruments de paiement électronique et de leur généralisation continue dans la société, ceci ne peut pas se faire au détriment des paiements en espèces dans les États membres qui ont adopté l’euro comme monnaie.

La BCE précise à ce sujet que les espèces continuent de jouer un rôle essentiel dans notre société, dans la mesure où certains groupes comme les personnes âgées, les immigrés, les personnes handicapées, les citoyens socialement vulnérables et les personnes marginalisées ont moins l’habitude, voire ne sont pas en mesure, d’utiliser des moyens de paiement électronique. Pour ces groupes, les espèces sont et continuent d’être un mode de paiement essentiel pour répondre à leurs besoins quotidiens. Il existe un grand nombre de raisons légitimes pour payer en espèces plutôt qu’avec un instrument de paiement électronique. Les espèces sont largement acceptées, rapides, et facilitent le contrôle des dépenses par le payeur. De plus, c’est le seul instrument de paiement qui permette aux citoyens de régler une transaction instantanément. Enfin, les espèces ont l’avantage de ne pas être affectées en cas d’incident du système de paiement électronique et elles remplissent ainsi une fonction de secours importante.

aanwezigheid van onderneming en consument”, en niet voor verkoopautomaten. Ook op festivals of in ziekenhuizen moet chartaal geld aanvaard worden.

De voorgestelde bepaling vloeit voort uit de verplichting ingevoerd door de wet van 17 maart 2022 houdende diverse fiscale bepalingen en fraudebestrijding, die beoogt het gebruik van elektronische betaalmiddelen door consumenten die dat wensen, aan te moedigen, alsook om fiscale fraude te bestrijden. De verplichting van de terbeschikkingstelling van een elektronisch betaalmiddel laat de ondernemingen immers niet toe om betaling in specien te weigeren, dit wil zeggen de betalingen verricht met eurobankbiljetten en -munten. Deze bepaling heeft tot doel om alle consumenten toe te laten hun aankopen in specien te kunnen betalen.

In het kader van het wetsontwerp dat onder meer een verplichting invoert voor ondernemingen tot het ter beschikking stellen van een elektronisch betaalmiddel aan consumenten, heeft de Europese Centrale Bank op 21 december 2021 een advies uitgebracht inzake de beschikbaarstelling van een elektronische betalingsmogelijkheid aan consumenten (CON/2021/38).

De Europese Centrale Bank (ECB) legt er in dit advies de nadruk op dat, hoewel ze over het algemeen een positieve houding heeft ten aanzien van innovaties en ontwikkelingen op het gebied van elektronische betaalmiddelen en hun voortdurende verspreiding in de samenleving, dit niet ten koste mag gaan van de betaling in specien in de lidstaten die de euro als munt hebben aangenomen.

De ECB verduidelijkt in dat opzicht dat specien een unieke en belangrijke rol in de samenleving blijven spelen, aangezien bepaalde groepen zoals ouderen, immigranten, personen met een handicap, sociaal kwetsbare burgers en gemarginaliseerde personen minder vertrouwd zijn met of zelfs niet in staat zijn elektronische betaalmiddelen te gebruiken. Voor deze groepen zijn en blijven specien een essentiële betalingswijze om aan hun dagelijkse behoeften te voldoen. Er zijn een groot aantal legitieme redenen om in specien te betalen in plaats van met een elektronisch betaalinstrument. Specien worden algemeen aanvaard, zijn snel en vergemakkelijken de controle over de uitgaven van de betaler. Bovendien zijn specien het enige betaalinstrument waarmee een transactie onmiddellijk kan worden afgewikkeld door burgers. Ten slotte hebben specien het voordeel dat zij niet worden getroffen ingeval van een storing in het elektronische betalingssysteem en hebben ze daardoor een belangrijke back-upfunctie.

Bien que les paiements électroniques soient de plus en plus acceptés et doivent être encouragés, les billets de banque et pièces en euros sont toujours les seuls à avoir cours légal. Cela découle des articles 10 et 11 du règlement (CE) n° 974/98 du Conseil du 3 mai 1998 concernant l'introduction de l'euro et de deux recommandations européennes: la Recommandation de la Commission du 22 mars 2010 concernant l'étendue et les effets du cours légal des billets de banque et pièces en euros (COM 2010/191) qui précise la définition de "cours légal" et la Communication de la Commission du 24 septembre 2020 au Parlement européen, au Conseil, au Comité économique et social européen et au Comité des régions sur une stratégie en matière de paiements de détail pour l'UE (COM (2020) 592 final).

La notion de "moyen de paiement ayant cours légal" (art. 1a, COM 2010/191/UE) signifie, qu'un débiteur d'une obligation de paiement doit toujours pouvoir effectuer des paiements libératoires avec des billets et des pièces en euros, sauf s'il est d'accord d'utiliser un autre mode de paiement que lui propose, le cas échéant, le bénéficiaire. Ce qui implique, en pratique, que les entreprises ne peuvent pas refuser les paiements en espèces lorsque le consommateur ne souhaite pas utiliser un autre moyen de paiement. Dans son arrêt du 26 janvier 2021 (affaires jointes C-422/19 et C-423/19), la Cour de justice de l'Union européenne a confirmé cette interprétation.

Dans sa Communication du 24 septembre 2020 la Commission européenne met également l'accent sur le fait que les États membres doivent, tout en favorisant l'émergence de moyens de paiement numériques pour élargir le choix des consommateurs, continuer à préserver le cours légal des euros en espèces. La Commission rappelle que les billets et les pièces en euros, ayant cours légal, doivent être acceptés par le créancier à leur valeur nominale intégrale lorsqu'il existe une obligation de paiement et que cette monnaie a le pouvoir d'acquitter l'obligation (voir COM (2020) 592 final).

Rien n'empêche de consacrer ce principe européen dans un texte légal spécifique pour les transactions entre entreprises et consommateurs, surtout compte tenu de l'obligation récente de permettre également un mode de paiement électronique.

Dans le même arrêt du 26 janvier 2021, la Cour souligne, que seuls des motifs d'ordre public, relatifs à la sécurité ou à la lutte contre la criminalité ou d'intérêt public visant à assurer une organisation efficace des paiements dans la société, peuvent justifier l'adoption par un État membre de restrictions aux paiements en espèces, pour autant que ces restrictions soient

Hoewel elektronische betaling meer en meer ingang vindt en moet worden aangemoedigd, is het nog altijd zo dat enkel eurobankbiljetten en -munten de status van wettig betaalmiddel hebben. Dit volgt uit de artikelen 10 en 11 van de Verordening (EG) nr. 974/98 van de Raad van 3 mei 1998 over de invoering van de euro en van twee Europese aanbevelingen: de Aanbeveling van de Commissie van 22 maart 2010 betreffende de draagwijdte en de gevolgen van de hoedanigheid van wettig betaalmiddel van eurobankbiljetten en -munten (COM 2010/191 die het begrip "wettig betaalmiddel" verduidelijkt, en de Mededeling van de Commissie van 24 september 2020 aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's over een strategie voor retailbetalingen voor de EU (COM(2020) 592 final).

Het begrip "wettig betaalmiddel" (art. 1a, COM 2010/191/EU) houdt in dat een debiteur altijd bevrijdend moet kunnen betalen met eurobankbiljetten en -munten, tenzij hij akkoord gaat om een andere betalingswijze die de begunstigde hem desgevallend voorstelt te gebruiken. Dit impliceert in de praktijk dat de ondernemingen geen betalingen in specien mogen weigeren wanneer de consument geen ander betalingsmiddel wenst te gebruiken. Het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft deze interpretatie bevestigd in zijn arrest van 26 januari 2021 (gevoegde zaken C 422/19 en C 423/19).

Ook de Europese Commissie legt er in haar Mededeling van 24 september 2020 de nadruk op dat de lidstaten, dat de lidstaten naast het bevorderen van de opkomst van digitale betalingen om de consumenten meer mogelijkheden te bieden, de status van contante euro's als wettelijk betaalmiddel moeten blijven verzekeren. De Commissie herinnert eraan dat eurobankbiljetten en -munten als wettig betaalmiddel door de schuldeiser tegen de volle nominale waarde moeten worden aanvaard wanneer er een betalingsverplichting bestaat en zij de schuldenaar van zijn betalingsverplichting kunnen bevrijden (zie COM (2020) 592 final).

Niets belet om dit Europese principe te verankeren in een specifieke wettekst voor transacties tussen ondernemingen en consumenten, zeker gezien de recente verplichting om ook een elektronische betalingswijze toe te laten.

In hetzelfde arrest van 26 januari 2021, benadrukt het Hof dat enkel redenen van openbaar belang die verband houden met de veiligheid of met de bestrijding van de criminaliteit, of van openbaar belang om een doeltreffende organisatie van het betalingsverkeer in de samenleving te waarborgen, een afwijking door een lidstaat op dit principe van bevrijdende betaling in specien

proportionnées à l'objectif poursuivi (affaires jointes C-422/19 et C-423/19, points 66 et 68).

Dès lors, seule la limitation explicite de l'utilisation des espèces telle qu'elle découle de la loi anti-blanchiment, fixée dans le livre III de la loi du 18 septembre 2017 relative à la prévention du blanchiment de capitaux et du financement du terrorisme et à la limitation de l'utilisation des espèces peut constituer une limitation à l'obligation pour une entreprise d'accepter les paiements en espèces d'un consommateur.

Cependant, l'obligation de principe de payer avec de la monnaie fiduciaire (billets et pièces en euros), et inversement, l'interdiction pour l'entreprise de refuser la monnaie fiduciaire peut être nuancée. En effet, comme précisé par la Cour de Justice de l'Union européenne, le cours légal n'exige pas une acceptation absolue, mais seulement une acceptation de principe des billets de banque libellés en euros comme moyen de paiement (CJUE, 26 janvier 2021, affaires jointes C-422/19 et C-423/19).

Des dérogations à l'obligation d'accepter les paiements en espèces peuvent donc être mises en place par les États membres pour autant que:

1. la réglementation n'ait pas pour objet ni pour effet de déterminer le régime juridique du cours légal de ces billets;

2. elle ne conduise pas, en droit ou en fait, à une abolition desdits billets, notamment en remettant en cause la possibilité, en règle générale, de s'acquitter d'une obligation de paiement au moyen de telles espèces;

3. elle ait été adoptée en considération de motifs d'intérêt public;

4. la restriction aux paiements en espèces qu'implique cette réglementation soit apte à réaliser l'objectif d'intérêt public poursuivi; et

5. elle ne dépasse pas les limites de ce qui est nécessaire à la réalisation de celui-ci, en ce sens que d'autres moyens légaux soient disponibles pour s'acquitter de l'obligation de paiement (CJUE, 26 janvier 2021, affaires jointes C-422/19 et C-423/19, § 78).

D'une part, l'entreprise devrait pouvoir temporairement refuser les paiements en espèces pour des raisons de sécurité. On peut penser au cas où une entreprise a été victime, dans un laps de temps limité, de plusieurs cambriolages ou agressions. On peut également penser

rechtvaardigen, voor zover deze beperkingen evenredig zijn aan de nagestreefde doelstelling (gevoegde zaken C 422/19 en C 423/1, punten 66 en 68).

Bijgevolg kan enkel de uitdrukkelijke beperking van betaling in specien zoals die volgt uit de antiwitwaswetgeving, vastgelegd in boek III van de wet van 18 september 2017 tot voorkoming van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme en tot beperking van het gebruik van contanten, een expliciete beperking vormen op de verplichting voor een onderneming om een betaling in specien van een consument te aanvaarden.

De verplichting om met chartaal geld (eurobankbiljetten en -munten) te betalen, en omgekeerd het verbod in hoofde van de onderneming om chartaal geld te weigeren kan wel genuanceerd worden. Zoals aangegeven door het Hof van Justitie van de Europese Unie, vereist de hoedanigheid van wettig betaalmiddel immers geen absolute, maar enkel een principiële aanvaarding van eurobankbiljetten als betaalmiddel (HJEU, 26 januari 2021, gevoegde zaken C-422/19 en C-423/19).

Afwijkingen van de verplichting om contante betalingen te aanvaarden, kunnen derhalve door de lidstaten worden ingevoerd op voorwaarde dat:

1. deze regeling niet tot doel of tot gevolg heeft vast te stellen op welke wijze de hoedanigheid van die biljetten als wettig betaalmiddel juridisch wordt vormgegeven;

2. die regeling niet rechtens of feitelijk leidt tot de afschaffing van die biljetten, met name doordat zij afbreuk doet aan de in de regel bestaande mogelijkheid om betalingsverplichtingen na te komen in dergelijke contanten;

3. de betreffende regeling is vastgesteld om redenen van openbaar belang;

4. de met deze regeling gepaard gaande beperking van betalingen in contanten geschikt is om de nagestreefde doelstelling van openbaar belang te verwezenlijken; en

5. de regeling niet verder gaat dan noodzakelijk is om de doelstelling te verwezenlijken, in die zin dat er andere rechtsgeldige middelen beschikbaar moeten zijn om de betalingsverplichting na te komen (HJEU, 26 januari 2021, gevoegde zaken C-422/19 en C-423/19, § 78).

Enerzijds zou de onderneming tijdelijk betalingen in specien moeten kunnen weigeren om redenen van veiligheid. Er kan bijvoorbeeld worden gedacht aan de situatie waar een onderneming het slachtoffer was, gedurende een beperkte tijdsperiode, van verschillende inbraken

au temps nécessaire à la réparation d'équipements de sécurité temporairement défectueux. Le refus des paiements en espèces pour une raison de sécurité doit être temporaire. Sans cette limitation dans le temps, le motif basé sur des raisons de sécurité pourrait être utilisé afin de contourner l'obligation légale et instaurée par le paragraphe 1er d'accepter les paiements en espèces du consommateur. Cette restriction vise à protéger des intérêts d'ordre public, en ce qu'elle permet d'assurer la sécurité des entreprises, lorsque celles-ci se trouvent dans une situation de vulnérabilité. Le fait que le refus du paiement en espèce doive être limité dans le temps répond à l'exigence de proportionnalité de la restriction. De cette manière, il n'est pas porté atteinte au principe du cours légal des billets et pièces en euro, comme le questionnait le Conseil d'État.

D'autre part, l'entreprise devrait pouvoir limiter la valeur nominale des billets qu'elle accepte dans le cadre de ses transactions. Cette exception permet de rencontrer certaines réalités de terrain qui relèvent en réalité du bon sens. Une entreprise peut donc limiter la valeur nominale des billets qu'elle accepte pour éviter que la valeur nominale du billet de banque soit disproportionnée par rapport au montant moyen des achats réglés habituellement au comptant dans l'entreprise ou des biens et services qu'elle propose. La valeur moyenne des produits offerts en vente et le montant moyen des achats réglés habituellement dans l'entreprise peuvent donc être pris en compte pour déterminer que certaines coupures soient refusées. Il s'agit ici de la consécration d'une hypothèse de restriction en vertu du "principe de bonne foi", conformément à la Recommandation de la Commission du 22 mars 2010 concernant l'étendue et les effets du cours légal des billets de banque et pièces en euros.

Pour que le consommateur soit parfaitement informé des conditions contractuelles qui s'appliquent, l'entreprise est tenue à un devoir d'information. Le principe est que cette information soit donnée préalablement à tout engagement possible du consommateur. Ce dernier doit en effet être en mesure de décider s'il souhaite ou non contracter avec l'entreprise qui appliquerait ces refus limités de paiements en espèces. C'est pourquoi il est prévu que l'information relative aux billets "non acceptés" figure tant à l'entrée de l'établissement commercial de l'entreprise qu'à la caisse.

Enfin, le principe de l'acceptation de l'argent liquide s'applique aussi bien aux transactions avec les autorités

ou de van agressie. Er kan ook worden gedacht aan de tijd die nodig is om tijdelijk defecte veiligheidsapparatuur te herstellen. Het weigeren van betalingen in specien om een veiligheidsreden dient tijdelijk te zijn. Zonder deze beperking in de tijd zou het motief gebaseerd op veiligheidsredenen immers kunnen worden gebruikt om de wettelijke verplichting, ingevoegd krachtens paragraaf 1, om betalingen in specien te aanvaarden, te omzeilen. Deze beperking strekt tot bescherming van de belangen van de openbare orde, aangezien zij het mogelijk maakt de veiligheid van ondernemingen te waarborgen wanneer zij zich in een kwetsbare situatie bevinden. Het feit dat de weigering om contant te betalen in de tijd moet worden beperkt, voldoet aan de eis dat de beperking evenredig moet zijn. Op deze manier wordt niet geraakt aan het principe van hoedanigheid van wettig betaalmiddel voor eurobankbiljetten en -munten, zoals door de Raad van State werd betwijfeld.

Anderzijds zou de onderneming de nominale waarde van de biljetten die zij aanvaardt in het kader van haar transacties moeten kunnen beperken. Deze exceptie laat toe om tegemoet te komen aan sommige situaties op het terrein die aan het gezond verstand beantwoorden. Een onderneming kan dus de nominale waarde van de biljetten die zij aanvaardt beperken om te vermijden dat de nominale waarde van het bankbiljet kennelijk niet in verhouding staat tot het gemiddelde bedrag van de aankopen dat normaal betaald wordt in de onderneming, of van de goederen en diensten die ze voorstelt. De gemiddelde waarde van de te koop aangeboden producten en het gemiddelde bedrag van de gewoonlijk verrichte aankopen in de onderneming kunnen dus in rekening worden genomen om te bepalen of bepaalde coupures geweigerd kunnen worden. Het gaat hier om de erkenning van een hypothese van beperking op grond van het "beginsel van goede trouw", overeenkomstig de Aanbeveling van de Commissie van 22 maart 2010 betreffende de draagwijdte en de gevolgen van de hoedanigheid van wettig betaalmiddel van eurobankbiljetten en -munten.

Opdat de consument volledig geïnformeerd is over de toepasselijke contractvoorwaarden, is de onderneming gehouden tot een informatieplicht. Deze informatie dient in principe voorafgaandelijk aan iedere mogelijke verbintenis van de consument te worden verstrekt. Deze laatste moet immers in staat zijn om te beslissen of hij al dan niet een overeenkomst wenst te sluiten met de onderneming die deze gelimiteerde weigering tot betaling in specien zou toepassen. Om deze reden is er voorzien dat de informatie over de "niet aanvaarde" biljetten zowel aan de ingang van de verkooppriimte als aan de kassa moet vermeld staan.

Ten slotte geldt het principe van de aanvaarding van cash zowel voor transacties met de overheid als voor

publiques qu'aux transactions entre particuliers. En effet, ce principe découle du droit européen qui ne fait aucune distinction à cet égard.

En outre, la disposition discutée se trouvera dans le livre VI du Code de droit économique. Pour le Livre VI du Code de droit économique, une définition fonctionnelle de l'entreprise a été choisie, à savoir "toute personne physique ou morale qui poursuit un objectif économique de manière durable, ainsi que ses associations" (voir article I.8, 39 °CDE). Cela signifie qu'aucune distinction n'est faite entre les entités publiques et privées pour autant qu'elles répondent à la définition d'entreprise, c'est-à-dire pour autant qu'elles poursuivent un objectif économique de manière durable.

Art. 18

Un article VI.45/2 est inséré dans les dispositions relatives à la vente à distance. La réglementation de cette technique de vente est largement harmonisée au niveau européen par la directive 2011/83/UE du Parlement européen et du Conseil du 25 octobre 2011 relative aux droits des consommateurs, modifiant la directive 93/13/CEE du Conseil et la directive 1999/44/CE du Parlement européen et du Conseil et abrogeant la directive 85/577/CEE du Conseil et la directive 97/7/CE du Parlement européen et du Conseil. Toutefois, en vertu de cette directive, les États membres restent compétents pour fixer des règles supplémentaires concernant la livraison des biens (considérant 13).

La mesure introduite par le nouvel article VI.45/2 du Code de droit économique dans le livre VI "Pratiques du marché et protection du consommateur", sous le titre 3 relatif aux contrats conclus avec des consommateurs, plus précisément sous le chapitre 2 du titre 3 consacré aux contrats à distance est motivée par l'objectif de stimuler plus de durabilité dans le système économique.

Le secteur de la distribution des colis est en plein essor en raison du développement rapide et continu de l'e-commerce. Les chiffres récents des fédérations sectorielles *BeCommerce* et *SafeShops.be* publiés dans le *BeCommerce Market Monitor 2023* montrent que les achats en ligne ont augmenté de 22 % l'année dernière par rapport à 2021. 8,5 millions de Belges ont effectué des achats en ligne en 2022. Au total, 170 millions d'achats en ligne ont été enregistrés, pour une valeur de 14,7 milliards d'euros.

La croissance de l'e-commerce en Belgique s'accompagne, outre les nombreuses opportunités économiques, environnementales et sociales pour les entrepreneurs

transacties tussen particulieren. Dit principe vloeit immers voort uit het Europees recht, dat hier geen onderscheid in maakt.

Bovendien zal de bepaling die hier wordt besproken, te vinden zijn in boek VI van het Wetboek van Economisch recht. Voor boek VI van het Wetboek van Economisch recht werd een functionele definitie van onderneming gekozen, namelijk "iedere natuurlijke persoon of rechtspersoon die op duurzame wijze een economisch doel nastreeft, alsmede zijn verenigingen" (zie artikel I.8, 39° WER). Dit houdt in dat er geen verschil wordt gemaakt tussen publieke en private entiteiten zolang ze onder de definitie van onderneming vallen, d.w.z. voor zover ze op duurzame wijze een economisch doel nastreven.

Art. 18

Een artikel VI.45/2 wordt ingeschreven in de bepalingen betreffende verkoop op afstand. De regelgeving omtrent deze verkooptechniek is grotendeels op Europees niveau geharmoniseerd middels de Richtlijn 2011/83/EU van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2011 betreffende consumentenrechten, tot wijziging van Richtlijn 93/13/EEG van de Raad en van Richtlijn 1999/44/EG van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van Richtlijn 85/577/EEG en van Richtlijn 97/7/EG van het Europees Parlement en de Raad. Ingevolge deze richtlijn blijven de lidstaten echter bevoegd om nadere regels te bepalen omtrent de levering van goederen (overweging 13).

De maatregel ingevoerd door het nieuwe artikel VI.45/2 van het Wetboek van economisch recht in boek VI "Marktpraktijken en consumentenbescherming", onder titel 3 betreffende overeenkomsten gesloten met consumenten, in het bijzonder onder hoofdstuk 2 van titel 3 betreffende overeenkomsten op afstand is ingegeven vanuit de doelstelling om duurzaamheid in het economische bestel te stimuleren.

De sector van de pakketdistributie is in volle groei door de snelle en aanhoudende ontwikkeling van de e-commerce. Recente cijfers van sectorfederaties *BeCommerce* en *SafeShops.be* in de *BeCommerce Market Monitor 2023* tonen aan dat er het voorbije jaar 22 % meer online gekocht werd dan in 2021. 8,5 miljoen Belgen shopten in 2022 online. Er werden in totaal 170 miljoen online aankopen genoteerd die een waarde van 14,7 miljard euro vertegenwoordigen.

De groei van e-commerce in België brengt, naast veel kansen op economisch, ecologisch en sociaal vlak voor de Belgische ondernemers, echter ook aanzienlijke

Les entreprises restent libres de choisir les options de livraison qu'elles souhaitent proposer ou non, qu'il s'agisse de la livraison à domicile, de la livraison chez les voisins ou à des adresses de livraison collectives, dans des points poste ou des points de livraison de colis, sur le lieu de travail, dans les points de vente locaux du fournisseur concerné, dans des distributeurs automatiques de colis, par coursier pour une livraison le jour même ou même en main propre à une personne, où qu'elle se trouve, sur la base de données de géolocalisation ou de tout autre option de livraison que le fournisseur concerné juge approprié dans le cadre de son activité. Ce faisant, le vendeur conserve la liberté d'offrir des tarifs différents pour les différentes options de livraison qu'il propose. Les petits vendeurs qui ne font pas appel à des services de livraison mais livrent eux-mêmes les marchandises peuvent facilement proposer une deuxième option de livraison, à savoir l'enlèvement des marchandises dans leur propre magasin.

La disposition vise à créer un *"level playing field"* en imposant la même obligation de choix à tous les vendeurs. D'autre part, elle vise à éviter tout impact potentiellement négatif sur les consommateurs en n'imposant pas ou en n'interdisant pas des options de livraison spécifiques, mais en garantissant seulement un droit d'option de livraison à l'appréciation du consommateur.

Dans le souci de tenir compte des contraintes qui pèsent sur les possibilités réelles de livraison ainsi que des caractéristiques des produits livrés, du lieu de livraison et des ressources à dispositions des PME, deux exceptions sont prévues. L'obligation introduite par l'article VI.45 n'est pas applicable aux entreprises fondées il y a moins que trois ans (entreprises *"starter"*). Cette exception est accordée aux entreprises de moins de trois ans qui ont un statut spécifique par rapport aux entreprises fondées depuis plus longtemps (création de la clientèle, mise en place d'un site internet, engager du personnel, etc.). L'objectif de cette exception est de laisser le temps aux entreprises starters de mettre en place leur système de livraison et d'éventuelle collecte au sein de leur magasin. Elles pourront ainsi analyser les options de livraison qui s'offrent à elles et déterminer celles qui conviennent le mieux aux biens qu'elles vendent.

En effet, plusieurs études réalisées dans le domaine, ont montré que les premières années d'une entreprise sont délicates. Elle a déjà beaucoup de challenge et de charges administratives à gérer et doit en priorité tester son business model sans disposer nécessairement du stock suffisant pour vendre à grande échelle. Les jeunes entreprises doivent donc pouvoir adapter régulièrement leur business model afin d'en évaluer l'impact sur leurs

Ondernemingen blijven vrij om te bepalen welke leveringswijzen zij al dan niet wensen aan te bieden, gaande van thuislevering, levering bij de burens of bij collectieve afleveradressen, bij postpunten of pakketleverpunten, op de werkplaats, in lokale verkooppunten van de betrokken aanbieder, in pakketautomaten, per expreskoerier voor levering op dezelfde dag of zelfs aan de persoon, ongeacht waar die zich bevindt op basis van geolocalisatiegegevens of nog middels elke andere leveringsmethode die de betrokken aanbieder gepast acht in de context van zijn bedrijfsvoering. Daarbij houdt de verkoper de vrijheid om verschillende tarieven aan te bieden voor de verschillende leveringswijzen die hij aanbiedt. Kleine verkopers die geen beroep doen op koerierdiensten maar zelf de goederen leveren, kunnen makkelijk een tweede leveroptie aanbieden, met name het ophalen van de goederen in de eigen winkel.

De bepaling beoogt enerzijds een *"level playing field"* te creëren door eenzelfde keuzeoptie en transparantieverplichting op te leggen aan alle verkopers. Anderzijds wil het elke potentieel negatieve impact voor de consument vermijden door geen specifieke leveringswijzen op te leggen of te verbieden, maar enkel een keuzerecht voor de in de ogen van de consument beste leveringswijze te garanderen.

Vanuit de bezorgdheid om rekening te houden met de beperkingen van de daadwerkelijke leveringsmogelijkheden en met de kenmerken van de geleverde producten, de plaats van levering en de middelen die beschikbaar zijn voor kmo's, werd voorzien in twee uitzonderingen. De verplichting ingevoegd in artikel VI.45 is niet van toepassing op ondernemingen die minder dan drie jaar geleden werden opgericht (de *"starter"* onderneming). Deze uitzondering wordt toegekend aan ondernemingen die nog geen drie jaar bestaan en een specifiek statuut hebben in vergelijking met ondernemingen die al langer bestaan (creëren van een klantenbestand, maken van een website, aanwerven van personeel, enz.) Het doel van deze uitzondering is om startende bedrijven de tijd te geven om hun leverings- en eventueel afhaalsysteem in hun winkels op touw te zetten. Zo kunnen ze nagaan wat voor hen de beste leveringsopties zijn en welke het meest geschikt zijn voor de goederen die ze verkopen.

Uit verschillende studies hieromtrent is immers gebleken dat de eerste jaren van een onderneming de moeilijkste zijn. Jonge ondernemingen staan voor veel uitdagingen, voor veel administratieve rompslomp en moeten in de eerste plaats hun bedrijfsmodel uittesten zonder daarom over voldoende stock te beschikken om al op grote schaal te kunnen verkopen. Start-ups moeten daarom hun bedrijfsmodel regelmatig kunnen aanpassen

ventes. Et ce quelle que soit leur taille initiale. Pour ces motifs et pour ne pas faire peser trop de contraintes sur l'option e-commerce pour ce qui est des jeunes pousses, il convient de ne pas imposer cette règle (passible de sanction) en début d'activité.

L'obligation introduite par l'article VI.45 n'est pas applicable aux vendeurs qui ont des raisons objectives, propres aux biens achetés ou au lieu où les biens achetés doivent être livrés ou seront utilisés, de ne proposer qu'une seule option de livraison. Cela peut être le cas, par exemple, pour la livraison à domicile ou sur le lieu de travail de repas préparés, pour des commandes volumineuses ou lourdes telles que des meubles, par exemple, ou pour des marchandises qui nécessitent un degré élevé de confidentialité ou de contact personnel lors de la livraison, pour des marchandises qui doivent être livrées à un endroit précis telles que des fleurs lors d'un mariage, pour la livraison d'appareils qui doivent également être installés, ou pour des services d'utilité publique. Les petits vendeurs qui ne font pas appel à des services externes mais livrent eux-mêmes les marchandises peuvent facilement proposer une deuxième option de livraison, à savoir le retrait des marchandises dans leur propre magasin.

Le présent projet de loi porte sur la vente en ligne de biens livrés en Belgique. Les entreprises qui fournissent des biens mais qui ne sont pas établies en Belgique doivent donc aussi proposer deux options de livraison, sauf s'il existe des raisons objectives de ne pas le faire. Le considérant (13) de la directive 2000/31/CE du Parlement européen et du Conseil du 8 juin 2000 "relative à certains aspects juridiques des services de la société de l'information, et notamment du commerce électronique, dans le marché intérieur" prévoit que les États membres doivent rester compétents, conformément au droit de l'Union, pour appliquer les dispositions de la présente directive dans les domaines qui ne relèvent pas de son champ d'application. Par conséquent, en ce qui concerne les contrats qui ne relèvent pas du champ d'application de la présente directive, un État membre peut maintenir ou introduire une législation nationale correspondant aux dispositions, ou à certaines dispositions, de la présente directive" et "en outre, les États membres peuvent également maintenir ou introduire des règles nationales sur des questions qui ne sont pas spécifiquement traitées par la présente directive, telles que des règles supplémentaires sur les contrats de vente, y compris des règles sur la fourniture de biens, ou des obligations de fournir des informations pendant la durée de vie d'un contrat". Le considérant (51) prévoit explicitement que "le lieu et les conditions de livraison ainsi que les règles permettant de déterminer les conditions et le

om de impact op hun verkoop te kunnen inschatten. Dit ongeacht hun grootte in het begin. Om deze redenen, en om jonge bedrijven niet te veel beperkingen op te leggen voor de optie om aan e-commerce te doen, mag deze regel (die vatbaar is voor sancties) niet worden opgelegd bij de start van de bedrijfsactiviteit.

De verplichting ingevoegd door artikel VI.45 is niet van toepassing voor aanbieders die objectieve redenen hebben, eigen aan de aangekochte goederen of eigen aan de plaats waar de aangekochte goederen geleverd moet worden of gebruikt zal worden, om slechts één levermethode aan te bieden. Dit kan bijvoorbeeld het geval zijn bij thuislevering van bereide maaltijden, bij uitzonderlijk grote of zware bestellingen zoals bijvoorbeeld meubels, of bij goederen die een hoge mate van confidentialiteit of een persoonlijk contact bij levering vereisen, bij goederen die op een specifieke locatie moeten geleverd worden zoals bloemen op een trouwfeest, bij levering van toestellen die tevens geïnstalleerd moeten worden, of bij nutsvoorzieningen. Kleine verkopers die geen beroep doen op koerierdiensten maar zelf de goederen leveren, kunnen makkelijk een tweede leveroptie aanbieden, met name het ophalen van de goederen in de eigen winkel.

Dit wetsontwerp betreft de online verkoop van goederen die in België geleverd worden. De ondernemingen die de goederen leveren maar niet in België gevestigd zijn, dienen dus ook twee leveringswijzen aan te bieden tenzij er objectieve redenen zijn om dit niet te doen. De overweging (13) bij Richtlijn 2000/31/EG van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2000 "betreffende bepaalde juridische aspecten van de diensten van de informatiemaatschappij, met name de elektronische handel, in de interne markt" stelt dat de lidstaten dienen bevoegd te blijven om, overeenkomstig het Unierecht, de bepalingen van deze richtlijn toe te passen op gebieden die niet onder het toepassingsgebied ervan vallen. Daarom mag een lidstaat, met betrekking tot overeenkomsten die buiten het toepassingsgebied van deze richtlijn vallen, nationale wetgeving handhaven of invoeren die overeenstemt met de bepalingen of een aantal bepalingen van deze richtlijn" en "bovendien kunnen de lidstaten ook nationale voorschriften handhaven of invoeren voor aangelegenheden die door deze richtlijn niet specifiek behandeld worden, zoals aanvullende voorschriften betreffende verkoopovereenkomsten, met inbegrip van regels over de levering van goederen, of verplichtingen betreffende het verstrekken van informatie tijdens het bestaan van een overeenkomst." Overweging (51) stelt expliciet dat "de leveringsplaats en -voorwaarden en de regels voor het vaststellen van de voorwaarden voor en het tijdstip van het overdragen van de eigendom van de

moment du transfert de propriété des biens devraient continuer à relever du droit national et ne devraient donc pas être couverts par la présente directive”.

La modification législative sera évaluée quatre ans après son entrée en vigueur.

Art. 19, 21 et 22

Application des chapitres 6 et 9 du titre 3 du livre VI du Code de droit économique aux contrats entre entreprises et certaines associations de copropriétaires et du titre 3/1 du livre VI du Code de droit économique aux contrats entre entreprises et certaines associations de copropriétaires.

Application des chapitres 6 et 9 du titre 3 du livre VI du Code de droit économique aux contrats entre entreprises et associations de copropriétaires.

Il ressort tant de la proposition de loi n° 55/001372 que des plaintes reçues au Point de contact du SPF Économie que les associations de copropriétaires sont confrontées à toute une série de difficultés dans le cadre des contrats qu’elles concluent. Tel est le cas notamment dans le cadre des contrats de maintenance (ascenseurs, extincteurs) ou de réparation (toiture, travaux de construction). Il s’agit par exemple de contrats à long terme au sens large, qui, outre leur durée parfois anormalement longue, prévoient dans certains cas une reconduction pour la même durée excessive. Un autre exemple concerne les clauses peu claires et souvent abusives concernant une éventuelle adaptation du prix ou l’exonération de responsabilité de l’entreprise pour l’exécution fautive de ses prestations principales. Il ressort de ces éléments que les associations de copropriétaires peuvent se trouver dans une position de faiblesse lorsqu’elles concluent des contrats. C’est pour cette raison que le présent projet de loi entend, d’une part, déclarer applicable aux associations de copropriétaires composées essentiellement de consommateurs, les mécanismes de protection légale en matière de clauses abusives et de reconduction tacite des contrats applicables aux consommateurs (chapitres 6 et 9 du titre III du livre VI du Code de droit économique) et, d’autre part, déclarer applicable aux associations de copropriétaires qui ne sont pas composées essentiellement de consommateurs, les mécanismes de protection légale en matière de clauses abusives applicables aux entreprises (titre III/1 du livre VI du Code de droit économique). Étant donné que l’association des copropriétaires est représentée par un syndic, qui dispose *a priori* de l’expertise nécessaire pour les actes juridiques normaux au nom de la copropriété,

goederen moeten een zaak blijven van nationaal recht en mogen dus niet onder deze richtlijn vallen.”

De wetswijziging wordt geëvalueerd vier jaar na de inwerkingtreding.

Art. 19, 21 en 22

Toepassing van hoofdstukken 6 en 9 van titel 3 van boek VI van het Wetboek van economisch recht op overeenkomsten tussen ondernemingen en bepaalde verenigingen van mede-eigenaars en van titel 3/1 van boek VI van het Wetboek van economisch recht op overeenkomsten tussen ondernemingen en bepaalde verenigingen van mede-eigenaars.

Toepassing van hoofdstukken 6 en 9 van titel 3 van boek VI van het Wetboek van economisch recht op overeenkomsten tussen ondernemingen en verenigingen van mede-eigenaars.

Uit het wetsvoorstel nr. 55/001372, en uit de meldingen die het meldpunt van de FOD Economie ontvangt, komt naar voor dat de verenigingen van mede-eigenaars geconfronteerd worden met een reeks moeilijkheden in het kader van de overeenkomsten die zij sluiten. Het gaat hierbij vooral om onderhoudscontracten (liften, brandblussers), of om overeenkomsten inzake herstellingen (dak, aannemingswerken). Het gaat bijvoorbeeld om contracten met een lange looptijd in de ruime zin die, buiten hun soms abnormaal lange duur, soms voorzien in een verlenging voor eenzelfde buitensporige duur. Een ander voorbeeld zijn de onduidelijke en vaak onrechtmatige clausules omtrent eventuele prijsaanpassing of de exoneration van de aansprakelijkheid van de onderneming voor de foutieve uitvoering van haar voornaamste prestaties. Uit deze elementen volgt dat verenigingen van mede-eigenaars zich in een zwakke positie kunnen bevinden wanneer ze overeenkomsten sluiten. Om die reden wil dit wetsontwerp enerzijds de wettelijke beschermingsmechanismen inzake onrechtmatige bedingen en stilzwijgende verlenging van overeenkomsten (hoofdstuk 6 en 9 van titel III van boek VI van het Wetboek van economisch recht) ook op verenigingen van mede-eigenaars die essentieel uit consumenten bestaan, toepasselijk maken, en anderzijds de wettelijke beschermingsmechanismen inzake onrechtmatige bedingen toepasselijk voor ondernemingen (titel III/1 van boek VI van het Wetboek van economisch recht), van toepassing verklaren op verenigingen van mede-eigenaars die niet hoofdzakelijk uit consumenten bestaan. Aangezien de vereniging van mede-eigenaars vertegenwoordigd wordt door een syndicus, die de nodige expertise bezit voor de normale rechtshandelingen in

il ne semble pas nécessaire d'étendre cette protection à d'autres dispositions du livre VI du Code de droit économique.

La nécessité de l'octroi de cette protection aux associations de copropriétaires s'explique par le fait qu'elles ne sont, en l'état actuel du droit, ni des consommateurs ni des entreprises au sens du livre VI du Code de droit économique.

Les associations de copropriétaires disposent en effet de la personnalité juridique en vertu de l'article 3.86 du nouveau Code civil. Elles ne relèvent dès lors pas de la notion de "consommateur" de l'article I.1, 2°, du Code de droit économique qui concerne uniquement les personnes physiques qui agissent à des fins qui n'entrent pas dans le cadre de leur activité commerciale, industrielle, artisanale ou libérale. Le législateur a conféré la personnalité juridique à l'association de copropriétaires pour des raisons pratiques, à savoir pour la facilité de la gestion de l'immeuble, la simplification des tâches et la sécurité juridique vis-à-vis des cocontractants professionnels. La personne morale n'agit que comme coordinateur et rassembleur des tâches requises pour la conservation et l'administration des biens de chaque copropriétaire-personne physique à qui la loi reconnaît déjà la qualité de consommateur.

Les associations de copropriétaires ne sont donc pas considérées comme des consommateurs au sens du Code de droit économique. Par ailleurs, le livre VI du Code de droit économique prévoit aussi la protection de l'"entreprise", définie comme "toute personne physique ou personne morale poursuivant de manière durable un but économique, y compris ses associations" (article I.8, 39°, du Code de droit économique). Vu qu'elles ne poursuivent pas de but économique de manière durable, les associations de copropriétaires ne peuvent pas non plus être qualifiées d'entreprise.

Le présent projet de loi tend à mettre fin à cette situation, par laquelle les associations de copropriétaires ne bénéficient d'aucune protection légale supplémentaire.

La définition de consommateur applicable au Code de droit économique est reprise du droit européen, où cette notion est en règle limitée à "toute personne physique qui [...] agit à des fins qui n'entrent pas dans le cadre de son activité commerciale, industrielle, artisanale ou libérale" (voir par exemple l'article 2, 1. de la directive 2011/83/UE du Parlement européen et du Conseil du 25 octobre 2011 relative aux droits des consommateurs, modifiant la directive 93/13/CEE du Conseil et la directive 1999/44/CE du Parlement européen et du Conseil et abrogeant la directive 85/577/CEE du Conseil

naam van de mede-eigendom, lijkt het niet nodig deze bescherming uit te breiden tot andere bepalingen van boek VI van het Wetboek van economisch recht.

De noodzaak om deze bescherming aan verenigingen van mede-eigenaars toe te kennen wordt verklaard door het feit dat ze, in de huidige staat van het recht, noch consumenten, noch ondernemingen zijn in de zin van boek VI van het Wetboek van economisch recht.

Verenigingen van mede-eigenaars bezitten immers krachtens artikel 3.86 van het nieuwe Burgerlijk Wetboek rechtspersoonlijkheid. Hierdoor vallen zij niet onder de notie "consument" van artikel I.1, 2°, van het Wetboek van economisch recht, die enkel betrekking heeft op natuurlijke personen die handelen voor doeleinden die buiten zijn handels-, bedrijfs-, ambachts- of beroepsactiviteit vallen. De wetgever verleent de vereniging van mede-eigenaars om praktische redenen rechtspersoonlijkheid, namelijk opdat zij het gebouw vlotter zou kunnen beheren, haar taken makkelijker uitvoeren en jegens zakelijke medecontractanten rechtszekerheid hebben. De rechtspersoon is louter een coördinerend contactpunt voor de taken die vereist zijn voor de instandhouding en het beheer van de goederen van elke mede-eigenaar-fysieke persoon, die krachtens de wet al de hoedanigheid van consument heeft.

Verenigingen van mede-eigenaars worden dus niet beschouwd als consumenten in de zin van het Wetboek van economisch recht. Boek VI van het Wetboek van economisch recht voorziet daarnaast ook in de bescherming van "ondernemingen", gedefinieerd als "iedere natuurlijke persoon of rechtspersoon die op duurzame wijze een economisch doel nastreeft, alsmede zijn verenigingen" (artikel I.8, 39°, van het Wetboek van economisch recht). Aangezien verenigingen van mede-eigenaars geen economisch doel op duurzame wijze nastreven, kunnen ze ook niet als een onderneming gekwalificeerd worden.

Dit wetsontwerp wil een einde maken aan deze situatie, waarin de verenigingen van mede-eigenaars geen enkele wettelijke bijkomende bescherming genieten.

De definitie van consument zoals die in het Wetboek van economisch recht voorkomt is hernomen uit het Europees recht, waar deze doorgaans beperkt wordt een "natuurlijke persoon die [...] handelt voor doeleinden die buiten zijn bedrijfs- of beroepsactiviteit vallen" (zie bijvoorbeeld artikel 2, 1. van Richtlijn 2011/83/EU van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2011 betreffende consumentenrechten, tot wijziging van Richtlijn 93/13/EEG van de Raad en van Richtlijn 1999/44/EG van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van Richtlijn 85/577/EEG en

et la directive 97/7/CE du Parlement européen et du Conseil, JO UE, L 304, 22 novembre 2011, p. 64-88).

Il est possible d'étendre, si la nécessité se fait sentir, la protection applicable aux consommateurs à d'autres catégories de personnes ou entités, comme une association de copropriétaires. La Cour de Justice a confirmé expressément ceci dans un arrêt du 2 avril 2020, qui portait justement sur l'extension de la protection des dispositions légales en matière de clauses abusives à des associations de copropriétaires (suite à une interprétation par la Cour de Cassation italienne): CJUE 2 avril 2020, C-329/19 Condominio di Milano, via Meda c. Eurothermo SpA, ECLI:EU:C:2020:263.

La directive 2011/83/UE précitée a déjà indiqué que la notion de "consommateur" ne doit pas être limitée à des personnes qui agissent exclusivement pour des fins non-professionnelles, mais que cette notion devrait englober également les contrats à double finalité, lorsque le contrat est conclu à des fins qui n'entrent qu'en partie dans le cadre de l'activité professionnelle de l'intéressé et lorsque la finalité professionnelle est si limitée qu'elle n'est pas prédominante dans le contexte global du contrat (voir considérant 17 de la directive 2011/83/UE précitée). Pour cette raison, par analogie avec la notion de "consommateur", seules les associations de copropriétaires d'un immeuble ou groupe d'immeubles en copropriété forcée dont septante-cinq pour cent des quotes-parts ou plus dans ses parties communes sont attribuées à des lots qui ne peuvent pas avoir une affectation professionnelle conformément aux statuts de copropriété seront protégées. L'objectif de cette limite est d'assurer la sécurité juridique.

Par ailleurs, les associations de copropriétaires d'un immeuble ou d'un groupe d'immeubles en copropriété forcée dont plus de vingt-cinq pour cent des quotes-parts dans leurs parties communes sont attribuées à des lots qui peuvent avoir une affectation professionnelle conformément aux statuts de copropriété sont considérées comme des "entreprises".

Le Conseil d'État a posé la question de savoir si cette extension des régimes de protection pouvait être justifiée au regard du principe d'égalité.

Il a déjà été indiqué ci-dessus que les associations de copropriétaires ne sont ni des consommateurs ni des entreprises, et ne peuvent donc pas bénéficier des règles de protection spécifiques B2C et B2B du livre VI du CDE.

van Richtlijn 97/7/EG van het Europees Parlement en de Raad, PB EU, L 304, 22 november 2011, p. 64-88).

Het is mogelijk om, indien daar een noodzaak toe bestaat, de bescherming van de consumenten uit te breiden tot andere categorieën van personen of entiteiten, zoals een vereniging van mede-eigenaars. Het Hof van Justitie heeft dit uitdrukkelijk bevestigd in een arrest van 2 april 2020, dat juist betrekking had op een uitbreiding van de bescherming van de wettelijke bepalingen inzake oneerlijke bedingen (door een interpretatie van het Italiaanse Hof van Cassatie) op verenigingen van mede-eigenaars: HvJ 2 april 2020, C-329/19, Condominio di Milano, via Meda tegen Eurothermo SpA, ECLI:EU:C:2020:263.

De voornoemde Richtlijn 2011/83/EU gaf al aan dat het begrip "consument" niet enkel de personen moet omvatten die uitsluitend voor niet-beroepsmatige doeleinden handelen, maar ook de gemengde overeenkomsten waar een overeenkomst wordt gesloten voor doeleinden die deels binnen en deels buiten de handelsactiviteit van de persoon liggen, maar waar het handelsoogmerk zo beperkt is dat het binnen de globale context van de overeenkomst niet overheerst (zie overweging 17 van de voornoemde Richtlijn 2011/83/EU consumentenrechten). Om die reden worden enkel beschermd, in analogie met het begrip "consument", die verenigingen van mede-eigenaars van het gebouw of van een groep van gebouwen in gedwongen mede-eigendom waarvan vijftig procent of meer van haar aandelen in de gemeenschappelijke delen zijn toebedeeld aan kavels die geen professionele bestemming kunnen hebben overeenkomstig de statuten van de mede-eigendom. De bedoeling van deze beperking is de rechtszekerheid te waarborgen.

Verder worden verenigingen van mede-eigenaars van het gebouw of van een groep van gebouwen in gedwongen mede-eigendom waarvan meer dan vijftig procent van hun aandelen in de gemeenschappelijke delen zijn toebedeeld aan kavels die een professionele bestemming kunnen hebben overeenkomstig de statuten van de mede-eigendom, beschouwd als "ondernemingen".

De Raad van State stelde de vraag of deze uitbreiding van beschermingsregimes kon worden verantwoord in het licht van het gelijkheidsbeginsel.

Hierop is reeds hoger vermeld dat verenigingen van mede-eigenaars noch consumenten, noch ondernemingen zijn, en dus niet kunnen genieten van de specifieke beschermingsregels b2c en b2b in boek VI van het WER.

Le Conseil d'État a ensuite posé la question, à nouveau sur la base du principe d'égalité, de savoir pourquoi une association de copropriétaires devrait bénéficier d'une protection plus étendue qu'une association sans but lucratif qui n'exerce pas d'activité économique et dont on pourrait également dire qu'elle est en position de faiblesse lorsqu'elle conclut des contrats.

Les raisons suivantes ont été avancées par le délégué du gouvernement:

1. Une association de copropriétaires a un caractère forcé.

Une première distinction caractéristique avec les autres sociétés/associations réside dans le caractère forcé de l'existence de et de l'adhésion à l'Association des Copropriétaires (ci-après "ACP"), et le caractère accessoire de cette ACP. Personne ne choisit de créer une ACP volontairement ou comme une fin en soi. L'ACP n'existe uniquement (et au demeurant de plein droit, voir l'article 3.86, § 1er, du Code civil; ceci en (grande) contradiction avec les articles 1:1 et 1:2 du Code des sociétés et des associations) parce qu'il existe une situation de copropriété forcée. On n'a pas l'intention de faire partie d'une ACP, on a l'intention d'avoir un appartement privé. Et en plus de cela, on est automatiquement obligé de faire partie d'une ACP qui est responsable de la gestion des parties communes (accessoires). Il n'y a donc pas de libre choix.

C'est donc différent d'une asbl. Là, on envisage spécifiquement de vouloir créer une asbl afin d'atteindre un objectif autonome et bien défini. On peut choisir librement d'adhérer ou non sans autre impact.

2. Dans le cas d'une ACP, une exécution directe sur le patrimoine des copropriétaires est possible.

Une ACP n'est donc pas une personnalité juridique complète, par laquelle le patrimoine est séparé des personnes qui en font partie. Il s'agit d'un véhicule pratique pour représenter un immeuble, propriété de différents propriétaires. Par exemple, si une ACP est condamnée par un tribunal au paiement de sommes, le jugement est directement opposable aux copropriétaires personnellement (article 3.86, § 4, du C. civ.). Ils ne peuvent même pas faire tierce opposition. En d'autres termes, ils sont réputés avoir été parties au litige. Il s'agit d'une application du fait que l'ACP a une fonction purement représentative.

De Raad van State stelde daaropvolgend, wederom vanuit het gelijkheidsbeginsel, de vraag waarom een vereniging van mede-eigenaars een meer verregaande bescherming dient te worden geboden dan een vereniging zonder winstoogmerk die geen economische activiteit verricht en waarvan eveneens zou kunnen worden gesteld dat deze zich in een zwakke positie bevindt wanneer ze overeenkomsten sluit.

Hierop zijn de volgende redenen naar voor gebracht door de gemachtigde van de regering:

1. Een vereniging van mede-eigenaars heeft een gedwongen karakter.

Een eerste kenmerkend onderscheid met andere vennootschappen/verenigingen ligt in het gedwongen karakter van het bestaan en het lidmaatschap van de Vereniging van mede-eigenaars (hierna VME), en de bijkomstigheid van die VME. Niemand kiest ervoor vrijwillig of als doel op zich om een VME op te richten. De VME bestaat alleen maar (en overigens van rechtswege, zie artikel 3.86, § 1, van het Burgerlijk Wetboek; dit in (grote) tegenstelling tot artikelen 1:1 en 1:2 van het Wetboek van vennootschappen en verenigingen) omdat er een situatie is van gedwongen mede-eigendom. Men heeft geen opzet om deel te zijn van een VME, men heeft opzet om een privaat appartement te hebben. En bijkomstig daaraan, wordt men van rechtswege gedwongen deel uit te maken een VME die instaat voor het beheer van de (bijkomstige) gemene delen. Er is dus geen vrije keuze.

Dat is dus anders bij een vzw. Daar maakt men specifiek de overweging om een vzw te willen oprichten om een welbepaald op zichzelf staand doel te willen verwezenlijken. Men kan vrij kiezen daar wel of niet in mee te stappen zonder verdere impact.

2. Bij een VME kan rechtstreeks op het vermogen van de mede-eigenaars worden uitgevoerd.

Een VME is vervolgens geen volkomen rechtspersoonlijkheid, waarbij het vermogen afgescheiden is van de personen die er deel van uitmaken. Het is een praktisch vehikel om een gebouw, eigendom van verschillende eigenaars, te laten vertegenwoordigen. Als een VME bijvoorbeeld door een rechtbank veroordeeld wordt tot het betalen van sommen, is deze uitspraak rechtstreeks uitvoerbaar lastens de mede-eigenaars persoonlijk (artikel 3.86, § 4, van het BW). Ze kunnen zelfs geen derdenverzet instellen. Ze worden dus m.a.w. geacht partij geweest te zijn in het geschil. Dit is een toepassing van het feit dat de VME een louter vertegenwoordigende functie heeft.

Il convient d'ajouter à cette explication donnée par le délégué que cette force exécutoire directe est propre aux ACP. Il existe bien des types de sociétés où s'applique la responsabilité solidaire des associés, mais ceux-ci doivent alors bien être convoqués et cités en justice séparément en tant que parties si le jugement rendu contre eux doit être exécutoire, quod non pour les ACP.

Le caractère forcé (on ne choisit pas de faire partie d'une ACP), par opposition au choix délibéré de choisir la forme juridique d'une asbl pour la réalisation d'un certain objectif et la personnalité juridique incomplète avec une force exécutoire directe vis-à-vis des propriétaires individuels d'une décision de justice justifient suffisamment pourquoi des mesures plus protectrices peuvent être prises à l'égard des ACP que vis-à-vis des asbl.

On peut également ajouter que les membres d'une ACP sont souvent des consommateurs et/ou des entreprises. Il semble donc étrange que, par le biais de l'article 3.86 du Code civil, les membres de l'ACP perdent la protection du livre VI du Code de droit économique. Ce projet de loi met fin à cette situation.

Enfin, le Conseil d'État avait quelques remarques sur le critère retenu de "l'affectation d'au moins septante-cinq pour cent à l'habitation": s'agit-il d'un critère pertinent au regard de l'objectif poursuivi?

Compte tenu de cette remarque du Conseil d'État, il a finalement été décidé – à la place du critère positif de l'affectation à l'habitation – d'opter pour un critère négatif de "ne pas avoir une affectation professionnelle".

En effet, l'affectation résidentielle n'est généralement pas mentionnée dans les statuts. Ce sera plutôt le cas si certains lots ont une affectation professionnelle. De plus, les parkings et les garages ne sont pas affectés à l'habitation. Un critère plus pertinent est donc que les lots ne sont pas utilisés à des fins professionnelles.

Par ailleurs, le critère le plus objectif pour la détermination de l'affectation dans une copropriété est la mention dans les statuts de la copropriété, et non le statut des membres de l'ACP comme semble le suggérer le Conseil d'État.

En ce qui concerne les raisons pour lesquelles le critère pris en compte sont les quotes-parts dans les parties communes des lots ayant – ou non – une affectation professionnelle, il s'agit, d'une part du fait que, techniquement parlant, seuls les lots ont une affectation

Er kan aan deze door de gemachtigde gegeven uitleg nog worden toegevoegd dat deze rechtstreekse uitvoerbaarheid eigen is aan VME's. Er zijn wel types vennootschappen waar er hoofdelijke aansprakelijkheid van de vennoten geldt, maar deze moeten dan wel als partij apart gedagvaard en aangesproken worden wil het vonnis tegen hen uitvoerbaar zijn, quod non bij VME's.

Het gedwongen karakter (men kiest niet om deel uit te maken van een VME) in tegenstelling tot de welbewuste keuze om voor het verwezenlijken van een bepaalde doel te kiezen voor de rechtsvorm van een vzw, en de onvolkomen rechtspersoonlijkheid met rechtstreekse uitvoerbaarheid ten aanzien van de individuele eigenaars bij een rechterlijke uitspraak, verantwoorden in voldoende mate waarom meer beschermend mag opgetreden worden ten aanzien van VME's dan ten aanzien van vzw's.

Verder kan er nog toegevoegd worden dat de leden van een VME vaak consumenten en/of ondernemingen zijn. Het lijkt dan ook vreemd dat, via artikel 3.86 van het Burgerlijk Wetboek, de leden van de VME de bescherming van boek VI van het Wetboek van economisch recht verliezen. Met dit wetsontwerp wordt een einde gesteld aan deze situatie.

De Raad van State had tenslotte enkele opmerkingen over het gekozen criterium van het "al dan niet minstens vijftien procent bestemd zijn voor bewoning": is dit wel een pertinent criterium voor het beoogde doel?

Rekening houdend met deze opmerking van de Raad van State is er uiteindelijk gekozen om – in de plaats van het positieve criterium van de bestemming voor bewoning – voor een negatief criterium te kiezen van "geen professionele bestemming".

Meestal komt de residentiële bestemming immers niet naar voor in de statuten. Dit zal eerder wel zo zijn indien bepaalde kavels een professionele bestemming hebben. Parkings en garages hebben daarnaast geen bestemming van bewoning. Een pertinenter criterium is dus dat de kavels niet voor beroepsmatige doeleinden gebruikt worden.

Daarnaast is het meest objectieve criterium voor het vaststellen van de bestemming in een mede-eigendom de vermelding in de statuten van de mede-eigendom, en niet de hoedanigheid van de leden van de VME zoals de Raad van State lijkt te suggereren.

Wat de redenen betreft waarom het in acht genomen criterium de aandelen in de gemeenschappelijke delen van de kavels die al dan niet een professionele bestemming hebben is, zijn het, enerzijds, het feit dat, technisch gezien, slechts de kavels een bestemming hebben en,

et, d'autre part, du fait que les quotes-parts dans les parties communes permettent de refléter au mieux la taille différente des lots au sein d'une même copropriété et, dès lors l'affectation globale du bâtiment ou du groupe de bâtiment.

Le critère de l'affectation non professionnelle de septante-cinq pourcent et plus doit être vérifiée au moment de la conclusion du contrat. La capacité dans laquelle les parties se trouvent l'une par rapport à l'autre doit être évaluée à ce moment-là. Cela n'était pas spécifié dans le texte d'origine. Il n'y a pas non plus lieu de le préciser: il s'agit ici de clauses contractuelles, et il va de soi que pour l'appréciation de celles-ci on doit se placer au moment de la conclusion du contrat (voir articles VI.82, alinéa 1er et VI.91/3, § 2, alinéa 1er, du CDE). Il en va de même pour le critère de l'affectation professionnelle de plus de vingt-cinq pourcent.

La charge de la preuve de la satisfaction de la condition des septante-cinq pourcents incombe à l'association des copropriétaires en vertu des règles du droit commun de la preuve.

Art. 20 et 23

Obligation de transmettre des clauses
ou des conditions dans le cas où
la Commission consultative spéciale
Clauses abusives est saisie d'une demande d'avis

La Commission consultative spéciale Clauses abusives (ci-après CCS Clauses abusives) est un organe consultatif d'intérêt général rendant des avis sur l'application des dispositions légales en matière de clauses abusives dans la pratique. Elle a déjà émis de nombreux avis et recommandations en matière de clauses et conditions dans différents secteurs (télécommunication, agents immobiliers, réseaux sociaux). Depuis l'adoption de la loi du 4 avril 2019 qui a introduit dans le livre VI du Code de droit économique une interdiction des clauses abusives et les pratiques du marché déloyales entre entreprises (B2B), la CCS Clauses abusives possède, outre sa compétence légale en matière de clauses abusives dans des contrats conclus entre entreprises et consommateurs (la législation "B2C", voir article VI.86 du Code de droit économique), également la compétence de rendre des avis sur les contrats "B2B" selon les modalités prévues à l'article VI.91/8 du Code de droit économique.

anderzijds, het feit dat de aandelen in de gemeenschappelijke delen toelaten om de verschillen in de omvang van de kavels binnen eenzelfde mede-eigendom beter weer te geven, en bijgevolg de globale bestemming van het gebouw of van de groep van gebouwen.

Het criterium van de niet-professionele bestemming voor vijftenzeventig procent of meer moet nagegaan worden op het moment van het sluiten van de overeenkomst. De hoedanigheid waarin de partijen zich tegenover elkaar bevinden moet op dat moment worden beoordeeld. Dit was niet gepreciseerd in de oorspronkelijke tekst. Dit hoeft ook niet te worden verduidelijkt: het gaat hier om contractuele bedingen, en het spreekt voor zich dat voor wat de beoordeling hiervan men zich moet plaatsen op het ogenblik van de sluiting van de overeenkomst (zie artikelen VI.82, eerste lid en VI.91/3, § 2, eerste lid, van het WER). Dit geldt ook voor het criterium van de professionele bestemming voor meer dan vijftentwintig procent.

De bewijslast voor de vervulling van de voorwaarde van vijftenzeventig procent ligt bij de vereniging van mede-eigenaars, volgens de regels van het gemene bewijsrecht.

Art. 20 en 23

Verplichting tot het overmaken
van bedingen of voorwaarden
bij adviesaanvragen bijzondere raadgevende
commissie Onrechtmatige bedingen

De bijzondere raadgevende commissie Onrechtmatige bedingen (hierna brc Onrechtmatige bedingen) is een adviesorgaan van algemeen belang dat adviezen verstrekt over de toepassing van de wettelijke bepalingen inzake onrechtmatige bedingen in de praktijk. Ze heeft al talrijke adviezen en aanbevelingen uitgevaardigd met betrekking tot bedingen en voorwaarden in verschillende sectoren (telecommunicatie, vastgoedmakelaars, sociale netwerksites). Naast haar wettelijke bevoegdheid omtrent de bepalingen inzake onrechtmatige bedingen in overeenkomsten gesloten tussen ondernemingen en consumenten (de "b2c"-wetgeving, zie artikel VI.86 van het Wetboek van economisch recht), is de brc Onrechtmatige bedingen sinds de aanneming van de "b2b"-wet, met name de wet van 4 april 2019 die een verbod op onrechtmatige bedingen en oneerlijke marktpraktijken tussen ondernemingen (b2b) in boek VI van het Wetboek van economisch recht heeft ingevoerd, ook bevoegd om advies te verlenen in "b2b"-overeenkomsten, onder de nadere regels vastgesteld in artikel VI.91/8 van het Wetboek van economisch recht.

Bien entendu, pour pouvoir remplir sa mission légale, il est indispensable qu'elle puisse prendre connaissance des clauses et conditions figurant dans les contrats pour lesquels son avis a été demandé.

Dans ses récents avis rendus, principalement dans le cadre de contrats "B2B", la CCS Clauses abusives signalait rencontrer de grandes difficultés pour rassembler les conditions contractuelles en question. On peut citer, à titre d'exemple, l'avis n° 48 du 17 novembre 2022 sur certaines clauses dans la chaîne agricole et alimentaire à la suite de la crise en Ukraine (<https://www.ccecrb.fgov.be/pl/fr/1031/crise-en-ukraine-certaines-clauses-dans-la-chaîne-agricole-et-alimentaire/19>, p. 3). Les entreprises interrogées invoquaient en effet la protection des secrets d'affaires (voir le régime légal à cet égard, entre autres au titre 9/1 du livre XI du Code de droit économique), ou une clause de confidentialité figurant dans leur contrat avec l'autre entreprise, pour ne pas devoir transmettre les clauses ou les conditions demandées.

Cela rend difficile l'exécution de la mission légale de la CCS Clauses abusives. Par ailleurs, un tel argument (secret d'affaires ou clause de confidentialité) dans le chef des entreprises qui font l'objet de la demande de transmission de leurs clauses et conditions afin de ne pas devoir communiquer celles-ci ne se justifie pas par rapport aux exigences liées à la mission légale de la CCS Clauses abusives. Dans le même temps, les membres de la CCS Clauses abusives sont tenus strictement par le secret pour toutes les clauses/conditions et autres informations commerciales sensibles dont ils prendraient connaissance dans le cadre de leur mission. L'article 14 du règlement d'ordre intérieur de la CCS Clauses abusives (à consulter sur le site web du Conseil Central de l'Économie) énonce ce qui suit: "Les membres de la CCS Clauses abusives et tous ceux qui apportent leur concours à ses travaux sont astreints au secret professionnel pour les faits, actes et renseignements dont ils ont pu avoir connaissance en raison de leurs fonctions, sauf accord de lever la confidentialité à l'unanimité des voix de la CCS."

Pour cette raison, tant pour les contrats B2C que B2B, la compétence légale dans le chef de la CCS Clauses abusives de demander des clauses et conditions contractuelles dans le cadre de sa mission consultative est désormais expressément prévue. La CCS Clauses abusives peut à cet égard impartir un délai.

Dans ce contexte, le Conseil d'État a demandé des éclaircissements supplémentaires sur la manière dont l'obligation absolue, sans exception, de transmettre des secrets d'affaires à la CCS Clauses abusives est compatible avec la directive (UE) 2016/943 du

Om deze wettelijke taak te kunnen vervullen, is het uiteraard onontbeerlijk dat ze kennis kan nemen van de bedingen en voorwaarden die voorkomen in de overeenkomsten waarvoor ze om advies gevraagd wordt.

De brc Onrechtmatige bedingen meldde bij het verstrekken van haar recente adviezen, die vooral de "b2b"-overeenkomsten betroffen, dat ze veel moeilijkheden ondervond bij het verzamelen van de relevante contractvoorwaarden. Er kan bijvoorbeeld worden gewezen op het advies nr. 48 van 17 november 2022 inzake bepaalde clausules in de agro-voedingsketen naar aanleiding van de Oekraïne-crisis (<https://www.ccecrb.fgov.be/pl/nl/1031/oekraïne-crisis-bepaalde-clausules-in-de-agro-voedingsketen/19>, p. 3). De bevestigde ondernemingen beriepen zich immers op de bescherming van bedrijfsgeheimen (zie de wettelijke regeling hieromtrent, onder meer in titel 9/1 van boek XI van het Wetboek van economisch recht), of op een geheimhoudingsclausule in hun overeenkomst met de andere onderneming, om de bedingen of voorwaarden niet te moeten overmaken.

Dit bemoeilijkt de uitoefening van de wettelijke adviesstaak van de brc Onrechtmatige bedingen. Een dergelijk argument (bedrijfsgeheim of geheimhoudingsclausule) in hoofde van de bevestigde ondernemingen om hun bedingen of voorwaarden niet te moeten overmaken is ook niet verantwoord ten aanzien van de vereisten die de wettelijke opdracht van de brc Onrechtmatige bedingen met zich meebrengt. Tegelijkertijd zijn de leden van de brc Onrechtmatige bedingen strikt gehouden tot geheimhouding voor alle bedingen/voorwaarden en andere bedrijfsgevoelige informatie waarvan zij kennis nemen naar aanleiding van hun opdracht. Artikel 14 van het huishoudelijk reglement van de brc Onrechtmatige bedingen (te raadplegen via de website van de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven) stelt dat uitdrukkelijk als volgt: "De leden van de brc Onrechtmatige bedingen en al diegenen die aan haar werkzaamheden deelnemen, zijn gebonden door het beroepsgeheim voor de feiten, daden en inlichtingen waarvan zij uit hoofde van hun ambt kennis hebben, behoudens unaniem akkoord van de brc om de vertrouwelijkheid op te heffen."

Om die reden wordt nu dus, zowel voor b2c als voor b2b-overeenkomsten, uitdrukkelijk voorzien in de wettelijke bevoegdheid in hoofde van de brc Onrechtmatige bedingen, om contractvoorwaarden op te vragen in het kader van haar adviesstaak. De brc Onrechtmatige bedingen kan hierbij een termijn vooropstellen.

De Raad van State vroeg in dit verband om nader toe te lichten op welke wijze de absolute verplichting, zonder uitzonderingen, om bedrijfsgeheimen over te maken aan de brc Onrechtmatige bedingen verenigbaar is met richtlijn (EU) 2016/943 van het Europees Parlement en

Parlement européen et du Conseil du 8 juin 2016 “sur la protection des savoir-faire et des informations commerciales non divulgués (secrets d'affaires) contre l'obtention, l'utilisation et la divulgation illicites” (cf. articles 4 et 5).

Il a ainsi été précisé que l'objectif général de la directive (UE) 2016/943 “secrets d'affaires” est d'empêcher l'acquisition, l'utilisation et la divulgation de secrets d'affaires et, de cette manière, de protéger le savoir-faire et les informations des entreprises contre les pratiques déloyales et, en particulier, la concurrence déloyale (voir article 1.1. et les quatre premiers considérants de cette directive).

Dans le même ordre d'idée, la directive ajoute que cela est sans préjudice de l'application des règles de l'Union ou des règles nationales exigeant des détenteurs de secrets d'affaires qu'ils révèlent, pour des motifs d'intérêt public, des informations, y compris des secrets d'affaires, au public ou aux autorités administratives ou judiciaires pour l'exercice des fonctions de ces autorités (voir l'article 1.2.b) de la directive sur les secrets d'affaires). L'objectif poursuivi par les mesures est, à notre sens, un tel objectif légitime d'intérêt public.

Il est ici en effet question d'un intérêt légitime reconnu par le droit de l'Union et/ou le droit national, à savoir l'intérêt économique de la protection des consommateurs et des entreprises se situant dans une situation de déséquilibre. L'intérêt économique de la protection des consommateurs est reconnu tant par le droit de l'Union que par le droit national, comme en atteste notamment la directive 93/13/CEE du Conseil, du 5 avril 1993, concernant les clauses abusives dans les contrats conclus avec les consommateurs, transposée en droit belge dans le livre VI du Code de droit économique (voy. articles VI.82 et s.). L'intérêt économique de la protection des entreprises se situant dans une situation de déséquilibre juridique est un intérêt légitime reconnu par le droit national, comme en attestent notamment les articles VI.91/1 et suivants du Code de droit économique. Cet intérêt légitime commence par ailleurs à être reconnu par le droit de l'Union européenne. On peut ainsi renvoyer à la directive (UE) 2019/633 du Parlement européen et du Conseil du 17 avril 2019 sur les pratiques commerciales déloyales dans les relations interentreprises au sein de la chaîne d'approvisionnement agricole et alimentaire.

La mesure envisagée est en outre proportionnée, car elle porte sur des clauses contractuelles qui, par ailleurs, ne portent ni sur la définition de l'objet principal du contrat, ni sur l'adéquation entre le prix et les biens ou services à fournir en contrepartie, car la demande de documents ne peut avoir lieu que dans le cadre d'une

de Raad van 8 juni 2016 ‘betreffende de bescherming van niet-openbaar gemaakte knowhow en bedrijfsinformatie (bedrijfsgeheimen) tegen het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken en openbaar maken daarvan’ (cf. artikelen 4 en 5).

Er werd hierop verduidelijkt dat de Richtlijn (EU) 2016/943 “bedrijfsgeheimen” in het algemeen tot doel heeft het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken, en openbaar maken van bedrijfsgeheimen tegen te gaan en op die manier de knowhow en informatie van ondernemingen te beschermen tegen oneerlijke praktijken en met name oneerlijke concurrentie (zie artikel 1.1. en de vier eerste overwegingen van deze richtlijn).

De Richtlijn voegt daar in één adem aan toe dat dit de toepassing van Unie- of nationale regels onverlet laat die houders van bedrijfsgeheimen voorschrijven informatie, waaronder bedrijfsgeheimen, om redenen van algemeen belang openbaar te maken aan het publiek of aan administratieve of rechterlijke instanties voor de uitvoering van de taken van deze instanties (zie artikel 1.2.b) richtlijn bedrijfsgeheimen). Het door de maatregelen na te streven doel is ons inziens een dergelijk legitiem doel van algemeen belang.

Het gaat hier effectief om een legitiem belang, erkend door het Unierecht en/of het nationale recht, namelijk het economisch belang van het beschermen van consumenten en ondernemingen die zich in een situatie van onevenwicht bevinden. Het economisch belang van consumentenbescherming is zowel door het Unierecht als door het nationaal recht erkend, zoals de richtlijn 93/13/EEG van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten, omgezet in Belgisch recht in boek VI van het Wetboek van economisch recht (zie de artikelen VI.82 e.v.), hiervan getuigt. Het economische belang van de bescherming van ondernemingen die zich in een situatie van juridische onevenwicht bevindt is een legitiem belang erkend door het nationaal recht, zoals in het bijzonder de artikelen VI.91/1 en volgende van het Wetboek van economisch recht, hiervan getuigt. Dit legitiem belang begint overigens erkenning te genieten in het Europese Unierecht. Er kan bijvoorbeeld verwezen worden naar richtlijn (EU) 2019/633 van het Europees Parlement en de Raad van 17 april 2019 van 17 april 2019 inzake oneerlijke handelspraktijken in de relaties tussen ondernemingen in de landbouw- en voedselvoorzieningsketen.

De beoogde maatregel is bovendien evenredig, aangezien ze slaat op contractuele bedingen die overigens geen betrekking hebben op de bepaling van het eigenlijke voorwerp van de overeenkomst, noch op de gelijkwaardigheid van, enerzijds, de prijs of vergoeding, en, anderzijds, de als tegenprestatie te leveren goederen

demande d'avis et, car les membres de la CCS *Clauses abusives* et tous ceux qui apportent leur concours à ses travaux sont astreints au secret.

Le Conseil d'État a par ailleurs demandé si la réglementation en projet revenait à ce que le législateur impose la violation de certaines obligations contractuelles telles qu'un accord de confidentialité, et si cela ne constituerait pas une atteinte disproportionnée à la liberté contractuelle.

Il a été répondu de manière affirmative à la première question. Il est non contestable que le législateur peut limiter la liberté contractuelle. Pas mal de contrats le reconnaissent et prévoient que les obligations du contrat ne valent que dans la mesure où elles ne sont pas contraires aux dispositions légales. En l'occurrence, le législateur ne limite pas en soi la liberté contractuelle – les clauses de confidentialité ne sont pas interdites –, mais vise à ce que, si la CCS *Clauses abusives* le demande, elle puisse recevoir des conditions contractuelles pour exercer sa mission légale.

En tout état de cause, une telle limitation de la liberté contractuelle – si on peut réellement parler de limitation – vise un objectif légitime, à savoir permettre à la CCS *Clauses abusives* de remplir correctement ses missions et mieux informer les entreprises des clauses qu'elles peuvent ou non prévoir dans leurs contrats, ce afin de protéger d'une part les consommateurs et d'autre part les entreprises se trouvant dans une situation de déséquilibre vis-à-vis de leur cocontractant. La mesure est en outre proportionnée vu les éléments suivants: (i) elle porte en principe sur des clauses contractuelles qui, par ailleurs, ne portent ni sur la définition de l'objet principal du contrat, ni sur l'adéquation entre le prix et les biens ou services à fournir en contrepartie, (ii) la demande de documents ne peut avoir lieu que dans le cadre d'une demande d'avis et (iii) les membres de la CCS *Clauses abusives* et tous ceux qui apportent leur concours à ses travaux sont astreints au secret.

Le Conseil d'État s'est rallié à cette explication et a renvoyé à cet égard à l'article 1er, paragraphe 2, de la directive (UE) 2016/943 "*secrets d'affaires*", où il est précisé que la directive ne porte pas atteinte à l'application de règles de l'Union ou de règles nationales exigeant des détenteurs de secrets d'affaires à divulguer des informations, y compris des secrets d'affaires, au public ou aux

of te verrichten diensten, aangezien het opvragen van documenten enkel kan in het kader van een vraag om advies, en aangezien de leden van de brc *Onrechtmatige bedingen* en al diegenen die deelnemen aan hun werkzaamheden gebonden zijn aan het geheim.

De Raad van State vroeg vervolgens of de ontworpen regeling erop neerkwam dat de wetgever op die manier oplegt om bepaalde contractuele verplichtingen zoals een geheimhoudingsovereenkomst te schenden, en of dit dan geen onevenredige aantasting van de contractuele vrijheid is.

Hierop werd vooreerst affirmatief geantwoord. Er werd verduidelijkt dat het niet betwistbaar is dat de wetgever de contractvrijheid kan beperken. Niet weinig contracten erkennen dit en voorzien dat de contractuele verplichtingen maar gelden in zoverre ze niet strijdig zijn met wettelijke bepalingen. Het gaat hierbij trouwens niet echt om een beperking van de contractvrijheid- vertrouwelijkheidsclausules worden niet verboden- maar enkel om een verplichting om, als de brc *Onrechtmatige Bedingen* daarom vraagt, de contractvoorwaarden aan haar over te maken opdat zij haar wettelijke taak zou kunnen uitoefenen.

In ieder geval beoogt een dergelijke beperking van de contractvrijheid – als men werkelijk van een beperking kan spreken – een legitiem doel, met name aan de brc *Onrechtmatige Bedingen* toelaten om haar opdracht correct te vervullen en de ondernemingen beter te informeren over bedingen welke ze al dan niet kunnen voorzien in hun overeenkomsten, en dit teneinde enerzijds de consumenten en anderzijds de ondernemingen die zich in een situatie van onevenwicht ten aanzien van hun co-contractant bevinden te beschermen. De maatregel is bovendien evenredig om de volgende redenen: (i) ze heeft in principe betrekking op contractuele bedingen die overigens geen betrekking hebben op de bepaling van het eigenlijke voorwerp van de overeenkomst, noch op de gelijkwaardigheid van enerzijds de prijs of vergoeding en anderzijds de als tegenprestatie te leveren producten, (ii) de vraag om documenten kan enkel plaatsvinden in het kader van een vraag om advies, en (iii) de leden van de brc *Onrechtmatige Bedingen* en al degenen die meewerken aan haar werkzaamheden zijn gebonden aan het geheim.

De Raad van State stemde in met deze uitleg en verwees in dit opzicht naar artikel 1, lid 2, van de Richtlijn (EU) 2016/493 "*bedrijfsgeheimen*", waar gesteld wordt dat de richtlijn de toepassing onverlet laat van Unie- of nationale regels die houders van bedrijfsgeheimen voorschrijven informatie, waaronder bedrijfsgeheimen, om redenen van algemeen belang openbaar te maken

autorités administratives ou judiciaires pour l'exercice de leurs fonctions, pour des raisons d'intérêt public.

Le Conseil d'État a estimé que ces limitations devraient être exprimées dans le texte du projet, ou du moins clarifiées dans l'exposé des motifs. Etant donné que les trois limitations énumérées (i) sont déjà expressément contenues dans la réglementation sur les clauses abusives (voir article VI.91/3, § 2, dernier alinéa, pour l'exclusion des "clauses essentielles"), et (ii) que les possibilités de saisine sont clairement définies (VI.86, CDE et VI.91/8 CDE), et (iii) qu'il est expressément précisé dans le texte que les membres sont tenus au secret, aucune autre clarification supplémentaire dans le texte de la disposition légale elle-même n'est nécessaire.

Le libellé des articles 20 et 23 du projet prévoyait que "Les membres de la Commission consultative spéciale Clauses abusives et tous ceux qui apportent leur concours à ses travaux sont astreints au secret professionnel pour les faits, actes et renseignements dont ils ont pu avoir connaissance en raison de leurs fonctions, sauf accord de lever la confidentialité à l'unanimité des voix de la Commission consultative spéciale Clauses abusives."

Le Conseil d'État a constaté que la disposition en projet semble impliquer l'applicabilité de l'article 458 du Code pénal et soulève des questions dans la mesure où les membres de la CCS Clauses abusives pourraient eux-mêmes s'exonérer du secret professionnel.

Afin d'éviter de créer une confusion, une autre formulation de l'alinéa 3 est proposée:

"Les membres de la Commission consultative spéciale Clauses abusives et tous ceux qui apportent leur concours à ses travaux sont astreints au secret pour les documents et informations confidentiels dont ils ont pu avoir connaissance en raison de leurs fonctions."

Section 5

*Modifications du livre VII
du Code de droit économique*

Art. 24

L'examen des premiers dossiers soumis à la Chambre du service bancaire de base, ci-après la Chambre, a mis en évidence le cas de figure récurrent du demandeur qui

aan het publiek of aan administratieve of rechterlijke instanties voor de uitvoering van de taken van deze instanties.

De Raad van State meende wel dat deze beperkingen tot uitdrukking zouden moeten worden gebracht in de tekst van het ontwerp, of minstens in de memorie zou moeten worden verduidelijkt. Aangezien de drie opgesomde beperkingen (i) reeds uitdrukkelijk in de reglementering inzake onrechtmatige bedingen vervat zijn (zie artikel VI.91/3, § 2, laatste lid, voor de uitsluiting van "kernbedingen"), en (ii) de saisinemogelijkheden duidelijk gedefinieerd zijn (VI.86 WER en VI.91/8 WER), en (iii) er uitdrukkelijk in de tekst verduidelijkt wordt dat de leden gebonden zijn tot geheimhouding, zijn geen verdere verduidelijkingen in de tekst van de wetsbepaling zelf meer nodig.

In de formulering van de artikelen 20 en 23 van het ontwerp werd bepaald dat "de leden van de bijzondere raadgevende commissie Onrechtmatige bedingen en al diegenen die aan haar werkzaamheden deelnemen, zijn gebonden door het beroepsgeheim voor de feiten, daden en inlichtingen waarvan zij uit hoofde van hun ambt kennis hebben, behoudens unaniem akkoord van de bijzondere raadgevende commissie Onrechtmatige bedingen om de vertrouwelijkheid op te heffen."

De Raad van State merkte op dat de ontworpen regeling de toepasselijkheid van artikel 458 van het Strafwetboek lijkt te impliceren en doet vragen rijzen in de mate dat de leden van de brc onrechtmatige bedingen zichzelf zouden kunnen vrijstellen van het beroepsgeheim.

Om hierover alle gecreëerde verwarring te vermijden, is voorgesteld om het derde lid als volgt anders te formuleren:

"De leden van de Bijzondere raadgevende commissie Onrechtmatige Bedingen en allen die deelnemen aan haar werkzaamheden zijn tot geheimhouding gehouden voor de documenten en vertrouwelijke informatie waarvan ze kennis hebben kunnen nemen om reden van hun functie."

Afdeling 5

*Wijzigingen van boek VII
van het Wetboek van economisch recht*

Art. 24

De beoordeling van de eerste dossiers die bij de basisbankdienst-kamer, hierna de Kamer genoemd, werden ingediend, heeft de terugkerende situatie aan

apporte la preuve d'une clôture de compte et de deux refus d'ouverture de service de paiement minimum par des établissements de crédit au lieu de trois décisions de refus et, le cas échéant d'une clôture de compte, conformément à l'actuel article VII.59/4, § 1er, alinéa 1er.

En effet, ces deux situations, à savoir la présence de trois décisions de refus ou de deux décisions de refus et d'une ou plusieurs décisions de clôture de compte ont le même résultat. En effet, dans les deux cas, le demandeur n'a pas accès aux services de paiement minimum, ce que le législateur souhaite éviter.

De plus, il n'est pas souhaitable de requérir du demandeur qui a reçu une décision de clôture de retourner devant la même banque pour obtenir une décision de refus alors que l'issue de sa demande est certaine.

À cet égard, la preuve de deux décisions de refus et d'une (ou plusieurs) décision(s) de clôture de compte suffit, en plus des conditions prévues à l'article VII.59/5 du Code de droit économique, pour qu'une demande soit introduite auprès de la Chambre.

Art. 25

Le formulaire de demande de service bancaire de base pour les entreprises doit comporter la confirmation, appuyée des pièces justificatives nécessaires, soit du fait que l'entreprise ou la mission diplomatique a demandé les services de paiement minimum visés à l'article VII.59/4, § 1er, et qu'elle a au moins reçu trois refus et, le cas échéant, qu'elle a été informée de la clôture de ses comptes, ou le fait que l'entreprise ou la mission diplomatique a sollicité au moins deux fois les services de paiement minimum visés à l'article VII.59/4, § 1er, lui ont été refusés, et de plus qu'elle a été avisée que ses comptes seront clôturés.

Ce changement est nécessaire afin de prendre en compte la nouvelle hypothèse de deux refus de service de paiement minimum et d'une (ou plusieurs) décision(s) de clôture de compte.

Art. 26

L'article VII.59/9, § 2, alinéa 1er, du Code de droit économique, est modifié de manière à ce que le traitement

het licht gebracht van een aanvrager die het bewijs levert van de opzegging van de huidige rekening en twee weigeringsbeslissingen tot het openen van de minimale betalingsdiensten, in plaats van drie weigeringsbeslissingen en, in voorkomend geval, de opzegging van de huidige rekening zoals vereist volgens het huidige artikel VII.59/4, § 1, eerste lid.

Beide situaties, namelijk het voorhanden zijn van drie weigeringsbeslissingen, dan wel twee weigeringsbeslissingen en een opzeggingsbeslissing, hebben hetzelfde resultaat tot gevolg. In beide gevallen heeft de aanvrager immers geen toegang tot de minimale betalingsdiensten, en dit is wat de wetgever wenst te vermijden.

Bovendien is het onwenselijk om van een aanvrager die een opzegging van haar rekeningen heeft ontvangen, te eisen dat hij naar diezelfde bank zou moeten terugkeren met de vraag tot opening van de minimale betalingsdiensten, hetgeen zou leiden tot een weigeringsbeslissing.

In dit opzicht is het voorhanden zijn van twee weigeringsbeslissingen en een (of meerdere) beslissingen tot opzegging van de rekening voldoende om, naast de vereisten als bedoeld in artikel VII.59/5 van het Wetboek van economisch recht, een aanvraag te kunnen indienen bij de Kamer.

Art. 25

Het aanvraagformulier voor de basisbankdienst voor ondernemingen moet de bevestiging, gestaafd met de nodige bewijsstukken, omvatten van ofwel het feit dat de onderneming of diplomatieke zending ten minste driemaal een aanvraag tot de minimale betalingsdiensten zoals bedoeld in artikel VII.59/4, § 1, is geweigerd en, in voorkomend geval, dat zij ervan in kennis werd gesteld dat haar rekeningen zullen worden opgezegd, ofwel het feit dat de onderneming of diplomatieke zending ten minste tweemaal een aanvraag tot de minimale betalingsdiensten zoals bedoeld in artikel VII.59/4, § 1, is geweigerd, en bovendien dat zij ervan in kennis werd gesteld dat haar rekeningen zullen worden opgezegd.

Deze wijziging is vereist om rekening te houden met de nieuwe hypothese van twee weigeringsbeslissingen tot het openen van de minimale betalingsdiensten en een (of meerdere) beslissingen tot opzegging van de rekening.

Art. 26

Artikel VII.59/9, § 2, eerste lid, van het Wetboek van economisch recht, wordt aangepast zodat ook de

des données personnelles des missions diplomatiques fournies dans le cadre du formulaire de demande ait également une base légale. Il s'agit d'un oubli dans la loi du 25 septembre 2022 portant dispositions diverses en matière d'économie.

Section 6

Modification du livre VIII du Code de droit économique

Art. 27

Le présent projet de loi vise à introduire explicitement le pouvoir du Roi en matière de règles d'étiquetage des produits liés à l'énergie dans le titre 4 "Conformité" du livre VIII du Code de droit économique.

Avec l'entrée en vigueur du règlement (UE) 2017/1369 du Parlement européen et du Conseil du 4 juillet 2017 établissant un cadre pour l'étiquetage énergétique et abrogeant la directive 2010/30/UE et le règlement (UE) 2019/1020 du Parlement européen et du Conseil du 20 juin 2019 sur la surveillance du marché et la conformité des produits, et modifiant la directive 2004/42/CE et les règlements (CE) n° 765/2008 et (UE) n° 305/2011, l'article VIII.57 du Code de droit économique doit être étendu et modifié.

Le règlement (UE) 2017/1369 fixe un cadre qui s'applique à l'étiquetage des produits liés à l'énergie, prévoyant la fourniture d'informations uniformes relatives à l'efficacité énergétique des produits ainsi qu'à leur consommation d'énergie et d'autres ressources, ce qui permet aux clients de choisir des produits plus performants. Il ne s'applique pas aux produits d'occasion, à moins qu'ils ne soient importés d'un pays tiers, ou aux moyens de transport. Le règlement abroge la directive 2010/30/UE du Parlement européen et du Conseil du 19 mai 2010 concernant l'indication, par voie d'étiquetage et d'informations uniformes relatives aux produits, de la consommation en énergie et en autres ressources des produits liés à l'énergie.

Le règlement (UE) 2019/1020 abroge partiellement règlement (CE) n° 765/2008 du Parlement européen et du Conseil du 9 juillet 2008 fixant les prescriptions relatives à l'accréditation et à la surveillance du marché pour la commercialisation des produits et abrogeant le règlement (CEE) n° 339/93 du Conseil. À l'exception des dispositions relatives à l'accréditation et au marquage CE, toutes les dispositions relatives à la surveillance du marché sont incluses dans le règlement 2019/1020.

verwerking van de persoonsgegevens van diplomatieke zendingen verstrekt in het kader van het aanvraagformulier een wettelijke basis heeft. Dit betreft een vergetelheid in de wet van 25 september 2022 houdende diverse bepalingen inzake economie.

Afdeling 6

Wijziging van boek VIII van het Wetboek van economisch recht

Art. 27

Dit ontwerp van wet beoogt de bevoegdheid van de Koning voor wat betreft etiketteringsregels voor energiegerelateerde producten uitdrukkelijk in te voeren in titel 4, "Conformiteit" van boek VIII van het Wetboek van economisch recht.

Met de inwerkingtreding van Verordening 2017/1369 van het Europees Parlement en de Raad van 4 juli 2017 tot vaststelling van een kader voor energie-etikettering en tot intrekking van Richtlijn 2010/30/EU en Verordening (EU) 2019/1020 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019 betreffende markttoezicht en conformiteit van producten en tot wijziging van Richtlijn 2004/42/EG en de Verordeningen (EG) nr. 765/2008 en (EU) nr. 305/2011, is artikel VIII.57 van het Wetboek van economisch recht toe aan een uitbreiding en wijziging.

Verordening (EU) 2017/1369 vormt de grondslag voor de etikettering van energiegerelateerde producten, waarbij standaardinformatie over energie-efficiëntie – alsmede over het verbruik van energie en andere hulpbronnen – wordt gegeven om de klant te helpen bij aankoopbesluiten. Ze is niet van toepassing op tweedehands producten, tenzij deze van buiten de Europese Unie (EU) zijn ingevoerd, of vervoermiddelen. De verordening trekt Richtlijn 2010/30/EU van het Europees Parlement en de Raad van 19 mei 2010 betreffende de vermelding van het energieverbruik en het verbruik van andere hulpbronnen op de etikettering en in de standaardproductinformatie van energiegerelateerde producten in.

Verordening (EU) 2019/1020 heft deels Verordening nr. 765/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 9 juli 2008 tot vaststelling van de eisen inzake accreditatie en markttoezicht betreffende het verhandelen van producten en tot intrekking van Verordening (EEG) nr. 339/93 op. Behoudens de bepalingen die betrekking hebben op accreditatie en de CE-markeringen zijn alle bepalingen die betrekking hebben op markttoezicht opgenomen in Verordening 2019/1020.

Cet article vise, dans un premier temps, à prendre en compte le règlement (UE) 2019/1020, qui est déjà entré en vigueur, en s'y référant explicitement.

Il étend ensuite les pouvoirs existants conférés au Roi en vertu de l'article VIII.57 Code de droit économique au règlement (UE) 2017/1369. ainsi qu'à ses actes délégués.

L'ajout "sans toutefois se limiter aux exigences minimales" vise à permettre au Roi d'aller au-delà de ce que prévoit la directive elle-même lors de la transposition de directives visant une harmonisation minimale.

Section 7

Modifications du livre X du Code de droit économique

Art. 28

Cet article remplace l'article X.28, § 1er, 1°, du Code de droit économique.

Le législateur souscrit ce faisant à la demande de la Commission d'arbitrage dans son avis 2022/18 de limiter la liste prévue à l'article X.28, § 1er, 1°, du Code de droit économique à une liste de dispositions contractuelles importantes concrètes.

Le titre 2 du livre X du Code de droit économique intitulé "Information précontractuelle dans le cadre d'accords de partenariat commercial", reprenant les articles X.26 à X.34, a pour objectif de soutenir et de favoriser le développement de diverses formules de partenariat commercial parmi lesquelles le contrat de franchise, en fixant un ensemble de règles encadrant la phase précontractuelle.

Ce titre organise l'information que doivent s'échanger les parties avant de signer un contrat de partenariat commercial. Il impose la communication d'un document d'information précontractuelle au moins un mois avant la signature du contrat sous peine de nullité (nullité du contrat ou nullité de certaines obligations figurant dans le contrat).

Ce document particulier, mieux connu sous le nom de document d'information précontractuelle (ci-après

Dit artikel beoogt in een eerste instantie rekening te houden met de inmiddels inwerking getreden Verordening (EU) 2019/1020 door daar uitdrukkelijk naar te verwijzen.

Vervolgens worden de bestaande bevoegdheden die de Koning wordt toegewezen op grond van artikel VIII.57 van het Wetboek van economisch recht uitgebreid naar Verordening (EU) 2017/1369. alsook naar haar gedelegeerde handelingen.

Met de toevoeging "zonder zich te beperken tot de minimumeisen" wordt beoogd de Koning de mogelijkheid te bieden om bij de omzetting van richtlijnen die een minimumharmonisatie beogen, verder te kunnen gaan dan wat de richtlijn zelf voorziet.

Afdeling 7

Wijzigingen van boek X van het Wetboek van economisch recht

Art. 28

Dit artikel vervangt artikel X.28, § 1, 1° van het Wetboek van economisch recht.

Hiermee stemt de wetgever in met het verzoek van de Arbitragecommissie in haar advies 2022/18 om de lijst voorzien in artikel X.28, § 1, 1°, van het Wetboek van economisch recht te beperken tot een lijst van concrete, belangrijke contractuele bepalingen.

Titel 2 van boek X van het Wetboek van economisch recht, getiteld "Precontractuele informatie in het kader van commerciële samenwerkingsovereenkomsten", dat de artikelen X.26 tot X.34 bevat, heeft tot doel de ontwikkeling van diverse formules van commerciële samenwerkingsovereenkomsten waaronder de franchiseovereenkomst, te ondersteunen en te bevorderen door een aantal omkaderende regels vast te stellen voor de precontractuele fase.

Onder deze titel wordt de informatie geregeld die de partijen onder elkaar moeten uitwisselen alvorens een commerciële samenwerkingsovereenkomst te ondertekenen. Er wordt voorgeschreven dat ten minste één maand voor de ondertekening van de overeenkomst een precontractueel informatiedocument moet worden verstrekt, op straffe van nietigheid (nietigheid van de overeenkomst of nietigheid van sommige in de overeenkomst opgenomen verplichtingen).

Dit afzonderlijk document, beter bekend als het afzonderlijk precontractueel informatiedocument (hierna

“DIP”), doit, d’une part, contenir une série de dispositions contractuelles (importantes) énumérées dans l’article X.28, § 1er, 1°, du Code de droit économique et, d’autre part, des données permettant d’apprécier correctement l’accord de partenariat commercial, telles que reprises dans l’article X.28, § 1er, 2°, du Code de droit économique.

En pratique, on peut constater que la partie juridique (article X.28, § 1er, 1°, du Code de droit économique) du DIP est dans de nombreux cas très développée.

La raison principale se trouve dans les termes de l’article X.28, § 1er, 1°, du Code de droit économique, qui en plus de la mention obligatoire de quelques dispositions contractuelles spécifiques importantes (a, d, e, f, g, h, i), oblige également le rédacteur du DIP, conformément à l’article X.28, § 1er, 1°, b), du Code de droit économique à reprendre toutes les “obligations” (de la personne qui reçoit le droit) dans le projet d’accord, ainsi que les conséquences de l’inexécution de ces obligations (c)).

Vu la sanction de nullité prévue à l’article X.30 du Code de droit économique et vu qu’il est pratiquement impossible (et chronophage) de résumer toutes les nuances d’un accord de partenariat commercial, cela conduit souvent, dans la pratique, à reprendre presque littéralement les dispositions du projet d’accord de partenariat.

Cela donne lieu à une contradiction: d’une part, on souhaite attirer l’attention de celui qui reçoit le droit sur les dispositions contractuelles importantes de sorte que celui qui reçoit le droit puisse procéder à une appréciation en connaissance de cause, tandis que, d’autre part, il est nécessaire d’identifier l’ensemble des obligations, ce qui, dans la pratique, signifie souvent que le DIP n’est pas plus clair que le projet d’accord de partenariat même, ou à peine plus clair que celui.

Ainsi, dans de nombreux cas, le DIP manque son objectif, à savoir attirer l’attention de la personne qui reçoit des droits sur les dispositions importantes reprises dans le projet d’accord de partenariat. Pourtant, à long terme, cette mise en garde ne peut être que salutaire pour la relation qu’entretiennent celui qui octroie le droit et celui qui le reçoit.

Afin de remédier à ce manque de clarté/précision souvent constatée dans la pratique, il convient d’adapter l’article X.28, § 1er, 1°, afin que le DIP serve davantage de “red flag document” plutôt que de liste exhaustive de toutes les obligations reprises dans le projet d’accord de partenariat.

“PID”), moet enerzijds een aantal (belangrijke) contractuele bepalingen bevatten, opgesomd in artikel X.28, § 1, 1°, van het Wetboek van economisch recht en anderzijds de gegevens voor de correcte beoordeling van de commerciële samenwerkingsovereenkomst zoals opgenomen in artikel X.28, § 1, 2°, van het Wetboek van economisch recht.

In de praktijk kan worden vastgesteld dat het juridisch gedeelte (artikel X.28, § 1, 1°, van het Wetboek van economisch recht) van het PID in vele gevallen erg omvangrijk is.

De voornaamste reden hiervoor ligt in de bewoordingen van artikel X.28, § 1, 1°, van het Wetboek van economisch recht, dat naast de verplichte vermelding van enkele specifieke belangrijke contractuele bepalingen (a, d, e, f, g, h, i), de opsteller van het PID ook verplicht om overeenkomstig X.28, § 1, 1°, b), van het Wetboek van economisch recht alle “verbintenissen” (van de rechtsverkrijger) te vermelden in het ontwerp van overeenkomst, alsook om de gevolgen van het niet behalen van deze verbintenissen (c)) op te nemen.

Gelet op de nietigheidssanctie voorzien in artikel X.30 van het Wetboek van economisch recht en gezien het samenvatten van alle nuances van een commerciële samenwerkingsovereenkomst zo goed als onmogelijk (en zeer tijdrovend) is, leidt dit in de praktijk vaak tot een quasi letterlijke overname van quasi alle bepalingen van het ontwerp van de samenwerkingsovereenkomst.

Hierdoor ontstaat een tegenstrijdigheid: enerzijds wenst men de aandacht van de rechtsverkrijger te focussen op de belangrijke contractuele bepalingen zodat de rechtsverkrijger met kennis van zaken een oordeel kan vormen, anderzijds vereist men het geheel aan verbintenissen in kaart te brengen wat in de praktijk vaak betekent dat het PID niet of nauwelijks overzichtelijker is of meer duidelijkheid biedt dan het ontwerp van samenwerkingsovereenkomst zelf.

Daarmee schiet het PID zijn doel in vele gevallen voorbij, zijnde de rechtsverkrijger attent maken op de belangrijke bepalingen opgenomen in het ontwerp van samenwerkingsovereenkomst, wat de relatie tussen rechtsverlener en rechtsverkrijger op lange termijn alleen maar ten goede kan komen.

Om deze onoverzichtelijkheid/onduidelijkheid die in de praktijk vaak wordt vastgesteld, tegen te gaan, moet artikel X.28, § 1, 1°, aangepast worden zodat het PID meer als een “red flag document” fungeert dan als een exhaustieve opsomming van alle verbintenissen opgenomen in het ontwerp van samenwerkingsovereenkomst.

Les adaptations et précisions suivantes sont en conséquence apportées dans le Code de droit économique:

- suppression dans l'article X.28, § 1er, 1°, des b) (obligations) et c) (conséquences de la non-réalisation des obligations) du Code de droit économique;

- ajout dans la liste des dispositions contractuelles importantes figurant à l'article X.28, § 1er, du Code de droit économique de quelques dispositions contractuelles importantes spécifiques, en sus de celles qui sont déjà mentionnées dans l'article X.28, § 1er, 1°, a), d), e), f), g), h) et i), du Code de droit économique;

- quelques adaptations à certaines des dispositions importantes déjà énumérées consécutivement à l'ajout d'autres dispositions importantes à la liste, afin de maintenir l'ensemble aussi lisible et logique que possible.

Il va sans dire que cette liste limitative devra être réexaminée à intervalles réguliers afin de pouvoir répondre de manière adéquate aux conditions du marché et à la législation en évolution. Cela était déjà prévu lors des travaux parlementaires précédents (Doc. parl., DOC 51 1687/001, p. 8).

Vu le nombre important d'adaptations, il apparaît nécessaire, pour la lisibilité, de remplacer le 1° de l'article X.28, § 1er, et non pas seulement de le modifier.

Les dispositions suivantes sont reprises sous le nouveau 1° de l'article X.28, § 1er.

a) La mention que l'accord de partenariat commercial est conclu ou non en considération de la personne

Cette disposition figurait déjà dans l'article X.28, § 1er, 1°, actuel, sous le a) et demeure inchangée.

b) La durée de l'accord de partenariat commercial, les conditions de son renouvellement et de sa résiliation, ainsi que les conséquences financières de celle-ci, en particulier en ce qui concerne les charges et investissements

Cette disposition importante figurait déjà dans l'article X.28, § 1er, 1°, actuel sous le f). Cette disposition a été clarifiée et complétée. Si on parle de la durée de l'accord, il vaut mieux parler aussi immédiatement de son renouvellement, de sa résiliation et des conséquences de celle-ci. Dans l'article X.28, § 1er, 1°, actuel, cette question est en partie réglée dans le g).

c) La rémunération directe que devra payer la personne qui reçoit le droit à celle qui octroie le droit et le mode

De volgende aanpassingen en verduidelijkingen zijn als gevolg daarvan doorgevoerd in het Wetboek van economisch recht:

- de schrapping in artikel X.28, § 1, 1°, van b) (verbintenissen) en c) (gevolgen van het niet behalen van de verbintenissen) van het Wetboek van economisch recht;

- de aanvulling van de lijst van belangrijke contractuele bepalingen van artikel X.28, § 1, van het Wetboek van economisch recht met enkele specifieke belangrijke contractuele bepalingen, naast degenen die nu reeds zijn vermeld in X.28, § 1, 1°, a), d), e), f), g), h) en i), van het Wetboek van economisch recht;

- enkele aanpassingen aan sommige van de reeds opgesomde belangrijke bepalingen omwille van de aanvulling van de lijst met andere belangrijke bepalingen en om het geheel zo leesbaar en logisch mogelijk te houden.

Het spreekt voor zich dat deze limitatieve lijst op geregelde tijdstippen moet worden geëvalueerd om steeds voldoende te kunnen inspelen op veranderende marktomstandigheden en wetgeving. Dit werd ook reeds voorzien in de parlementaire voorbereidingen (Parl. St., DOC 51 1687/001, blz. 8).

Gezien het grote aantal aanpassingen, lijkt het voor de leesbaarheid nodig de bepaling onder 1° van artikel X.28, § 1, te vervangen en niet alleen te wijzigen.

Volgende bepalingen worden opgenomen onder de nieuwe bepaling onder 1° van artikel X.28, § 1.

a) De vermelding dat de commerciële samenwerkingsovereenkomst al dan niet specifiek met inachtneming van de persoon wordt gesloten

Deze bepaling stond reeds in huidig artikel X. 28, § 1, 1°, in de bepaling onder a) en blijft ongewijzigd.

b) De duur van de commerciële samenwerkingsovereenkomst en de voorwaarden voor de hernieuwing en de opzegging alsook de financiële gevolgen ervan in het bijzonder wat de lasten en de investeringen betreft

Deze belangrijke bepaling was ook reeds opgenomen in huidig artikel X.28, § 1, 1°, in de bepaling onder f). Deze bepaling werd verduidelijkt en aangevuld. Indien men over duur van de overeenkomst spreekt kan men best ook meteen spreken over de hernieuwing en de opzegging en de gevolgen hiervan. In huidig artikel X.28, § 1, 1°, was dit gedeeltelijk geregeld in de bepaling onder g).

c) De rechtstreekse vergoeding die de persoon die het recht verkrijgt moet betalen aan degene die het recht

de calcul de la rémunération indirecte que percevra la personne qui octroie le droit et, le cas échéant, son mode de révision en cours de contrat et lors de son renouvellement

Cette disposition figure déjà dans l'article X.28, § 1er, 1°, actuel dans le d), son contenu demeure inchangé.

d) Les coûts de démarrage ou les coûts récurrents tels que les coûts de marketing, d'informatique, de transport, de formation à charge de la personne recevant le droit et les conditions de modification de ceux-ci

Celui qui octroie le droit doit dresser la liste de toutes les charges et de tous les investissements que devra assumer celui qui reçoit le droit.

Il s'agit tant des charges que des investissements en début de contrat (estimation des coûts de démarrage et d'aménagement propre à la formule commerciale, ...) ainsi que des frais récurrents comme les coûts de transport, de marketing, etc.

Il s'agit ici tant des frais payés à la personne qui octroie le droit que de ceux payés à ses fournisseurs (agréés).

Il va de soi que les coûts peuvent changer en fonction, par exemple, de la hausse des prix (matières premières), si celle-ci est motivée et justifiée objectivement.

e) L'exclusivité réservée à la personne qui octroie le droit

Cette disposition est déjà contenue à l'article X.28, § 1er, 1°, actuel sous le i). Son contenu reste inchangé.

f) Les clauses de non-concurrence, leur durée, les conditions et les conséquences de leur non-respect

Cette disposition figure déjà dans l'actuel article X.28, § 1er, 1°, actuel sous le e). Son contenu demeure inchangé.

g) Les obligations relatives à l'application de prix maximaux

Certaines clauses de fixation des prix dans un accord vertical sont par définition interdites et considérées comme une restriction caractérisée au sens du droit de la concurrence. Il existe cependant certaines pratiques valables pour l'application d'une certaine politique de prix dans le cadre d'un accord. Par exemple, l'application de prix maximums et recommandés est autorisée sous certaines conditions, même dans un contexte B2C.

verleent en de berekeningswijze voor de onrechtstreekse vergoeding die de persoon die het recht verleent, ontvangt en, in voorkomend geval, de wijze van herziening in de loop van de overeenkomst en bij de hernieuwing ervan

Deze bepaling stond reeds in huidig artikel X. 28, § 1, 1°, in de bepaling onder d) en de inhoud blijft ongewijzigd.

d) De kosten bij opstart of wederkerende kosten zoals de marketing, informatica, transport, opleiding ten laste van de persoon die het recht verkrijgt recht en de voorwaarden tot wijziging hiervan

De rechtsverlener moet een lijst aanleggen van alle lasten en investeringen die de rechtsverkrijger zal moeten dragen.

Dit gaat zowel over lasten en investeringen bij de aanvang van de overeenkomst (raming van de opstartkosten en de inrichting eigen aan de commerciële formule, ...) alsook de wederkerende kosten zoals bijdragen inzake transport, marketing, etc.

Het gaat hier zowel om de kosten die worden betaald aan de persoon die het recht verleent als aan zijn (erkende) leveranciers.

Het spreekt voor zich dat de kosten kunnen wijzigen in functie van bijvoorbeeld stijgende (grondstof)prijzen indien deze gemotiveerd en objectief gerechtvaardigd worden.

e) De exclusiviteit die is voorbehouden aan de persoon die het recht verleent

Deze bepaling stond reeds in artikel X.28, § 1, 1°, in de bepaling onder i) en de inhoud blijft ongewijzigd.

f) De concurrentiebedingen, hun duur, de voorwaarden en de gevolgen van het niet behalen ervan

Deze bepaling stond reeds in huidige artikel X.28, § 1, 1°, in de bepaling onder e) en de inhoud blijft ongewijzigd.

g) De verplichtingen inzake het hanteren van maximumprijzen

Bepaalde bedingen inzake prijszetting in verticale overeenkomst zijn per definitie verboden en worden beschouwd als een hardcore restrictie in de zin van het mededingingsrecht. Evenwel bestaan er bepaalde geldige praktijken om binnen het kader van een overeenkomst een bepaalde prijzenpolitiek te hanteren. Zo is het toepassen van maximumprijzen en aanbevolen prijzen toegelaten onder bepaalde voorwaarden, in een b2c-context.

Celui qui reçoit le droit doit au moins savoir si (et, dans l'affirmative, dans quelle mesure) la liberté de fixer les prix peut être limitée par la personne qui octroie le droit. Le DIP doit dès lors au moins renvoyer aux dispositions de l'accord de partenariat relatives aux prix maximums.

h) Les obligations en matière de chiffre d'affaires minimum et d'achat minimum et conséquences de la non-réalisation de celles-ci

L'obligation de réaliser un chiffre d'affaires minimal ou d'effectuer des achats minimaux de produits ou de services peut avoir une incidence significative sur l'exploitation d'une entreprise et la non-réalisation de ces obligations peut avoir des conséquences contractuelles importantes, telles qu'un droit de résilier l'accord de partenariat commercial.

i) Les limitations à l'utilisation des droits de propriété intellectuelle

Les droits de propriété intellectuelle sont un des éléments essentiels d'un accord de partenariat commercial. Conformément à l'article X.28, § 1er, 2°, du Code de droit économique, "les droits de propriété intellectuelle dont l'usage est concédé" doivent déjà être mentionnés parmi les données pour l'appréciation correcte de l'accord de partenariat commercial.

Toutefois, dans la pratique, le DIP se limite souvent à une simple énumération des noms commerciaux, marques ou autres droits intellectuels que la personne qui reçoit le droit peut utiliser. Il est cependant important que celui qui reçoit le droit sache s'il y a des limitations de l'utilisation lors de l'exploitation de l'entreprise et de l'exécution du contrat.

Il s'agit ici entre autres des:

1° limitations dans le cadre de la licence sur les droits intellectuels;

2° limitations relatives à l'utilisation des droits intellectuels dans un contexte en ligne (internet, réseaux sociaux);

3° limitations relatives à la possibilité de faire de la publicité et de la promotion avec les droits intellectuels.

j) Les limitations de l'accès aux droits d'utilisation des données clients pendant et après le contrat de la personne qui reçoit le droit

Minstens moet de rechtsverkrijger weten of – en zo ja, in hoeverre – de vrijheid om zelf prijzen te bepalen kan worden beperkt door de rechtsverlener. Het PID moet daarom minstens verwijzen naar de bepalingen in de samenwerkingsovereenkomst in verband met maximumprijzen.

h) De verplichtingen inzake minimumomzet en minimumafname en de gevolgen van het niet behalen ervan

De verplichtingen om minimumomzet te halen of minimumafnames van producten of diensten te doen kan een grote impact hebben op de uitbating van een onderneming en het niet-behalen ervan kan belangrijke contractuele gevolgen hebben zoals een recht tot beëindiging van de samenwerkingsovereenkomst.

i) De beperkingen op het gebruik van de intellectuele eigendomsrechten

De intellectuele eigendomsrechten zijn één van de essentiële bestanddelen van een commerciële samenwerkingsovereenkomst. Conform artikel X.28, § 1, 2°, van het Wetboek van economisch recht moeten "de intellectuele eigendomsrechten waarvan het gebruik wordt toegestaan", reeds worden vermeld bij de gegevens voor de correcte beoordeling van de commerciële samenwerkingsovereenkomst.

Evenwel beperkt men zich in de praktijk in het PID vaak tot een loutere opsomming van de handelsnamen, merken of andere intellectuele rechten die de persoon die het recht verkrijgt mag gebruiken. Het is echter van belang dat de rechtsverkrijger weet of er beperkingen zijn op het gebruik bij de uitbating van de onderneming en de uitvoering van de overeenkomst.

Het gaat hierbij onder meer over:

1° beperkingen in het kader van de licentie op de intellectuele rechten;

2° beperkingen inzake gebruik van de intellectuele rechten in online context (internet, sociale media);

3° beperkingen inzake de mogelijkheid tot voeren van reclame en promotie met de intellectuele rechten.

j) De beperkingen op de toegang tot en de gebruiksrechten van cliënteeldata tijdens en na de overeenkomst van de persoon die het recht verkrijgt

Bien qu'on puisse entendre par là en premier lieu les données à caractère personnel des clients, l'intention n'est nullement d'énumérer dans le DIP tous les droits et obligations relatifs au règlement général sur la protection des données. Toutefois, il convient d'indiquer clairement si celui qui reçoit le droit peut utiliser ou traiter lui-même les données clients, et s'il obtient une vue sur le comportement de consommation de ses clients pour, par exemple, mener des campagnes promotionnelles et adapter son magasin et son assortiment à la clientèle.

Il y a lieu à cet égard de renvoyer à l'article 9 du règlement "Platform to Business" (règlement (UE) 2019/1150 du Parlement européen et du Conseil du 20 juin 2019 promouvant l'équité et la transparence pour les entreprises utilisatrices de services d'intermédiation en ligne), qui prévoit déjà une obligation d'information pour la plateforme de marché vis-à-vis de son utilisateur. Celui qui octroie le droit doit au moins reprendre une description des limitations relatives à l'utilisation ou l'accès à des données à caractère personnel ou à des données autres (données clients, comportement de consommation), ou aux deux sortes de données que fournissent des entreprises utilisatrices ou des consommateurs.

k) Les limitations relatives aux ventes en ligne et à la promotion en ligne

Les ventes en ligne constituent un canal de vente essentiel dans tous les accords de partenariat commercial.

La personne qui reçoit le droit doit être informée de la mesure dans laquelle elle pourrait être limitée en ce qui concerne ses possibilités de vente et de promotion en ligne.

l) Le droit de préemption ou l'option d'achat en faveur de la personne qui octroie le droit et les règles de détermination de la valeur du fonds de commerce lors de l'exercice de ce droit ou de cette option

Cette disposition importante est déjà reprise dans la loi actuelle. Elle est précisée dans le présent projet. Non seulement le droit de préemption est visé mais aussi toute option possible sur le fonds de commerce.

m) Les clauses relatives à la relation et la dépendance entre l'accord de partenariat commercial et le contrat de bail ou tout autre contrat relatif au siège d'exploitation

Il y a lieu d'indiquer quelles sont les conséquences de la résiliation de l'accord de partenariat commercial sur le contrat de bail (ou autre) et vice versa.

Hoewel hier in de eerste plaats de persoonsgegevens van het cliënteel onder kunnen worden begrepen, is het geenszins de bedoeling om alle rechten en verplichtingen inzake de algemene verordening gegevensbescherming op te sommen in het PID. Wel moet duidelijk worden aangegeven of de rechtsverkrijger de cliënteeldata zelf mag gebruiken, verwerken en of deze inzicht krijgt over het consumptiegedrag van zijn cliënteel om bijvoorbeeld zelf promotionele campagnes te voeren en zijn winkel en assortiment aan te passen aan het cliënteel.

De Arbitragecommissie verwijst hier naar artikel 9 van de "Platform-2-Business" Verordening (Verordening (EU) 2019/1150 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019 ter bevordering van billijkheid en transparantie voor zakelijke gebruikers van onlinetussenhandelsdiensten) waarbij er reeds een informatieverplichting is opgenomen ten laste van het marktplatform ten aanzien van zijn gebruiker. De rechtsverlener moet minstens een omschrijving opnemen van de beperkingen inzake gebruik of toegang tot persoonsgegevens of andere gegevens (cliënteeldata, consumptiegedrag), dan wel beide soorten gegevens, die zakelijke gebruikers of consumenten verstrekken.

k) De beperkingen inzake online verkoop en online promotie

Online verkopen maken een essentieel verkoopkanaal uit in het kader van alle commerciële samenwerkingsovereenkomsten.

De persoon die het recht verkrijgt, moet op de hoogte gesteld worden in welke mate hij eventueel zou beperkt worden inzake zijn mogelijkheden tot online verkoop en online promotie.

l) De voorkeuren of de aankoopoptie ten voordele van de persoon die het recht verleent en de regels voor de waardebepaling van de handelszaak bij de uitoefening van deze rechten of deze optie

Deze belangrijke bepaling was ook reeds opgenomen in de huidige wet. Deze werd tevens verduidelijkt. Niet enkele voorkeuren worden geïntroduceerd maar ook elke mogelijke optie op de handelszaak.

m) De bedingen betreffende de relatie en de afhankelijkheid tussen de commerciële samenwerkingsovereenkomst en de huurovereenkomst of elke andere overeenkomst betreffende de exploitatievestiging

Men moet aangeven wat de gevolgen zijn van de beëindiging van de commerciële samenwerkingsovereenkomst op de huurovereenkomst (of andere) en omgekeerd.

Bien entendu, il convient de tenir compte de la réglementation existante en matière de bail commercial et, par rapport à ce point en particulier, par exemple du décret de la Région wallonne du 17 juillet 2018 établissant des dispositions spéciales concernant l'interaction entre les baux commerciaux et les contrats de franchise.

n) Les motifs de résolution expresse du contrat ainsi que ses conséquences financières, en particulier en ce qui concerne les charges et les investissements

Cette disposition importante est déjà reprise dans la loi actuelle mais elle est précisée. En cas de résiliation vis-à-vis de la personne qui reçoit le droit, les conséquences financières de la résiliation (par exemple, indemnité contractuelle) doivent être indiquées, et ce pas uniquement en ce qui concerne les charges et les investissements effectués.

o) La clause attributive de juridiction, le choix du droit et la langue de procédure

Parfois, dans un accord de partenariat commercial, une juridiction étrangère est déclarée compétente ou une clause d'arbitrage nationale ou étrangère est établie. Il est aussi parfois opté pour l'application du droit d'un autre pays. Pour autant que les principes du droit international privé soient respectés, ces clauses sont en principe valables. Elles peuvent cependant avoir un impact financier important sur la personne qui reçoit le droit, ce qui pourrait signifier dans les faits que celle-ci ne pourra pas faire valoir ses droits contractuels ou alors plus difficilement ou à un coût plus élevé. La personne qui reçoit le droit doit être informée à l'avance du droit, de la juridiction ou de l'institution d'arbitrage qui seraient compétents pour les litiges et de la langue qui sera utilisée pour les régler.

Cette proposition de modification de l'article X.28 du Code de droit économique n'affecte pas d'autres cadres réglementaires spécifiques.

Le Conseil Supérieur des Indépendants et de PME a rendu un avis le 24 avril. Il a approuvé sans réserve les modifications proposées mais suggère de profiter de l'occasion pour aussi modifier le champ d'application. Cette demande d'élargissement suscite toutefois des discussions et nécessitera de consulter les stakeholders ainsi qu'un examen par la Commission d'arbitrage, ce qui aura lieu prochainement.

Uiteraard moet rekening worden gehouden met de bestaande reglementering inzake handelshuur en in het bijzonder op dit punt met bijvoorbeeld het decreet van het Waalse Gewest van 17 juli 2018 waarbij er bijzondere bepalingen werden vastgelegd inzake de interactie tussen de handelshuurovereenkomst en de franchiseovereenkomst.

n) De redenen voor de uitdrukkelijke ontbinding van de overeenkomst alsook de financiële gevolgen ervan in het bijzonder wat de lasten en de investeringen betreft

Deze belangrijke bepaling was reeds opgenomen in de huidige wet maar werd verduidelijkt. Indien de overeenkomst wordt ontbonden ten aanzien van de persoon die het recht verkrijgt, moet worden aangegeven wat de financiële gevolgen ervan zijn (bijvoorbeeld contractuele schadevergoeding) en niet enkel met betrekking tot het lot van de gedane lasten en investeringen.

o) Het bevoegdheidsbeding, de rechtskeuze en de proceduretaal

In een commerciële samenwerkingsovereenkomst wordt soms een buitenlandse rechtbank bevoegd verklaard of een binnenlandse of buitenlandse arbitrageclausule opgesteld. Ook wordt soms geopteerd voor toepassing van het recht van een ander land. Mits naleving van de principes van het internationaal privaatrecht zijn zulke clausules in principe geldig. Evenwel kunnen deze wel een belangrijke financiële impact hebben op de rechtsverkrijger waardoor het in wezen zou kunnen betekenen dat die zijn contractuele rechten niet, moeilijker of tegen een hogere kostprijs zal kunnen doen gelden. De rechtsverkrijger moet op voorhand op de hoogte worden gesteld welk recht en welke rechtbank of arbitrage instelling bevoegd zou zijn voor de geschillen en in welke taal deze gevoerd zullen worden.

Uiteraard heeft dit voorstel van wijziging van artikel X.28 van het Wetboek van economisch recht geen invloed op andere specifieke reglementaire kaders.

De Hoge Raad voor de Zelfstandigen en de kmo bracht een advies uit op 24 april en keurde de voorgestelde wijzigingen zonder voorbehoud goed. Hij stelde voor om van de gelegenheid gebruik te maken om ook het toepassingsgebied te wijzigen. Deze vraag tot uitbreiding geeft echter aanleiding tot discussies en vereist overleg met de belanghebbenden alsook een onderzoek door de Arbitragecommissie. Dat zal binnenkort plaatsvinden.

Section 8

*Modifications du livre XI
du Code de droit économique*

Art. 29

Cet article remplace le mot “*proefnemingen*” dans le texte néerlandais de l’article XI.34, § 1er, b), du Code de droit économique par les mots “*handelingen voor experimentele doeleinden*”.

L’article XI.34 du Code de droit économique a été modifié par la loi du 19 décembre 2017 afin d’harmoniser autant que possible cette disposition aux dispositions de l’article 27 de l’Accord relatif à une juridiction unifiée du brevet, fait à Bruxelles le 19 février 2013 (ci-après “Accord sur la JUB”). Les versions officielles de l’Accord sur la JUB ont été rédigées en anglais, en français et en allemand, toutefois une traduction non officielle dans les autres langues européennes a aussi été publiée au Journal officiel de l’Union européenne. En 2017, il a été choisi de reprendre le texte de la traduction néerlandaise de l’Accord sur la JUB, où il est question de “*proefnemingen*”. Seulement, cette traduction en néerlandais s’écarte quelque peu des textes officiels en anglais et en français qui parlent respectivement de “*acts done for experimental purposes*” et de “*actes accomplis à titre expérimental*”. Cette dernière formulation a aussi été utilisée dans le texte français de l’article XI.34, § 1er, b), du Code de droit économique.

Après consultation du Conseil de la Propriété intellectuelle, et en vue d’assurer la sécurité juridique et d’éviter les problèmes d’interprétation, il est jugé souhaitable d’utiliser la traduction la plus précise possible de l’Accord sur la JUB et de veiller à ce que les textes néerlandais et français du Code de droit économique soient les plus proches possible l’un de l’autre. C’est pourquoi le mot “*proefnemingen*” dans le texte néerlandais est remplacé par “*handelingen voor experimentele doeleinden*”. En outre, cela cadre mieux avec l’utilisation de la langue du paragraphe en question, maintenant qu’il est question de “*handelingen*” à différents endroits. Enfin, il est également à noter qu’aux Pays-Bas, le choix a été fait de traduire “*acts done for experimental purposes*” par “*handelingen voor experimentele doeleinden*”.

Il faut souligner que cette modification n’a pas pour but de d’apporter une modification de fond; elle est d’ordre purement formel afin d’harmoniser autant que possible les formulations utilisées par rapport aux versions officielles de l’Accord sur la JUB. Par conséquent, les expressions “*proefnemingen*” et “*handelingen voor experimentele doeleinden*” recouvrent un même contenu et doivent être interprétées au sens de l’Accord sur la JUB.

Afdeling 8

*Wijzigingen van boek XI
van het Wetboek van economisch recht*

Art. 29

Dit Artikel vervangt het woord “*proefnemingen*” van artikel XI.34, § 1, b), van het Wetboek van economisch recht door de woorden “*handelingen voor experimentele doeleinden*”.

Artikel XI.34 van het Wetboek van economisch recht werd bij de wet van 19 december 2017 gewijzigd om deze bepaling zoveel mogelijk in overeenstemming te brengen met de bepalingen van artikel 27 van de Overeenkomst betreffende een eengemaakt octrooigerecht (hierna “UPC-Overeenkomst”). De officiële versies van de UPC-Overeenkomst zijn het Engels, Frans en Duits, maar er werd ook een niet-officiële vertaling in de andere Europese talen gepubliceerd in het Publicatieblad van de Europese Unie. Er werd in 2017 voor gekozen om de tekst uit de Nederlandse vertaling van de UPC-Overeenkomst over te nemen, waarin sprake is van “*proefnemingen*”. Deze Nederlandse vertaling sluit echter niet goed aan bij de officiële Engelse en Franse tekst, waarin respectievelijk sprake is van “*acts done for experimental purposes*” en “*les actes accomplis à titre expérimental*”. Deze laatste formulering werd ook gebruikt in de Franse tekst van artikel XI.34, § 1, b), van het Wetboek van economisch recht.

Na een raadpleging van de Raad voor de Intellectuele Eigendom, en met het oog op de rechtszekerheid en het vermijden van interpretatieproblemen, wordt het wenselijk geacht om een zo nauwkeurig mogelijke vertaling van de UPC-Overeenkomst te hanteren en ervoor te zorgen dat de Nederlandse en Franse tekst van het Wetboek van economisch recht zo dicht mogelijk bij elkaar liggen. Daarom wordt het woord “*proefnemingen*” vervangen door “*handelingen voor experimentele doeleinden*”. Bovendien past dit ook beter binnen het taalgebruik in de paragraaf in kwestie, nu daar op meerdere plaatsen sprake is van “*handelingen*”. Ten slotte kan ook opgemerkt worden dat men er ook in Nederland voor gekozen heeft om “*acts done for experimental purposes*” te vertalen door “*handelingen voor experimentele doeleinden*”.

Er dient onderlijnd te worden dat deze wijziging geen inhoudelijke wijziging beoogt, maar louter formeel is om de gebruikte bewoordingen zoveel mogelijk in lijn te brengen met de officiële versies van de UPC-Overeenkomst. Zowel “*proefnemingen*” als “*handelingen voor experimentele doeleinden*” dekken bijgevolg dezelfde lading en dienen geïnterpreteerd te worden in de zin van de UPC-Overeenkomst.

Art. 30 et 31

Ces articles ont pour but de fusionner le texte des articles XI.65 et XI.65/1 du Code de droit économique au sein de l'article XI.65 existant et d'augmenter la cohérence et la lisibilité de ceux-ci. Enfin, la modification précise que toutes les mentions du registre des mandataires agréés ne sont pas nécessairement soumises à l'inspection publique. Le Roi détermine en effet quelles mentions sont publiées. À la lumière de la protection des données à caractère personnel, la publication de telles données doit être limitée à ce qui est nécessaire au regard des finalités du registre. Ces finalités sont développées dans les articles XI.80/1 et XI.80/2 du Code de droit économique et dans la lecture combinée des articles XI.62, § 2, et XI.65, § 1er, du Code de droit économique. En ce qui concerne la publicité de certaines mentions au registre, les finalités principales sont donc de permettre aux personnes qui souhaitent agir devant l'Office en matière de brevets par l'entremise d'un tiers de pouvoir identifier et contacter un mandataire agréé à cet effet, ainsi que de permettre l'inspection par les autorités publiques et les opérateurs économiques et leur information, afin de leur permettre d'exercer les droits que leur confère le Code de droit économique. En outre, certaines mentions du registre peuvent seulement concerner la gestion interne de celui-ci par l'Office de la Propriété intellectuelle, raison pour laquelle ces données ne sont pas rendues publiques.

Art. 32

Cet article apporte une modification formelle à l'article XI.72 du Code de droit économique. Avec la loi du 8 juillet 2018, l'article XI.66 du même Code a été remplacé. L'article XI.72 contient une série de références aux dispositions de l'article XI.66 qui ont été adaptées au nouvel article. Un renvoi n'était cependant pas encore adapté, ce qui est rectifié à cet article.

Art. 33

Cet article apporte une modification à l'article XI.73 du Code de droit économique. Avec la loi du 8 juillet 2018, l'article XI.73 du même Code a été remplacé. Ce dernier article énumère les cas où une réinscription au registre des mandataires agréés peut être demandée. Vu la manière dont le nouvel article XI.73 a été formulé, un cas de réinscription a été oublié qui, bien que n'étant pas expressément mentionné dans la disposition initiale, était couvert par la disposition et était visé par le législateur,

Art. 30 en 31

Deze artikelen hebben tot doel de tekst van de artikelen XI.65 en XI.65/1 van het Wetboek van economisch recht samen te voegen in het bestaande artikel XI.65 en hun coherentie en leesbaarheid te verhogen. Ten slotte verduidelijkt de wijziging dat niet noodzakelijk alle vermeldingen in het register van erkende gemachtigden onderworpen zijn aan de inzage ten behoeve van het publiek. De Koning bepaalt immers welke vermeldingen bekendgemaakt worden. In het licht van de bescherming van persoonsgegevens moet de bekendmaking van zulke gegevens beperkt blijven tot wat noodzakelijk is rekening houdend met de doeleinden van het register. Deze doeleinden zijn uitgewerkt in de artikelen XI.80/1 en XI.80/2 van het Wetboek van economisch recht en in de samenlezing van de artikelen XI.62, § 2, en XI.65, § 1, van het Wetboek van economisch recht. Met betrekking tot de bekendmaking van bepaalde vermeldingen in het register bestaan de belangrijkste doeleinden er dus in om personen die bij de Dienst inzake octrooien willen optreden via een derde, in staat te stellen een daartoe erkende gemachtigde te identificeren en te contacteren, en om nazicht door de overheid en marktdeelnemers mogelijk te maken en hen te informeren, zodat ze de rechten kunnen uitoefenen die het Wetboek van economisch recht hen toekent. Bovendien kunnen bepaalde vermeldingen in het register slechts betrekking hebben op het interne beheer ervan door de Dienst voor de Intellectuele Eigendom, wat de reden vormt waarom zij niet bekend worden gemaakt.

Art. 32

Dit artikel brengt een formele wijziging aan, aan artikel XI.72 van het Wetboek van economisch recht. Met de wet van 8 juli 2018 werd artikel XI.66 van hetzelfde Wetboek vervangen. Artikel XI.72 bevat een aantal verwijzingen naar de bepalingen in artikel XI.66 die aan het nieuwe artikel werden aangepast. Eén verwijzing was echter nog niet aangepast, wat bij dit artikel wordt rechtgezet.

Art. 33

Dit artikel brengt een wijziging aan, aan artikel XI.73 van het Wetboek van economisch recht. Met de wet van 8 juli 2018 werd artikel XI.73 van hetzelfde Wetboek vervangen. Dat artikel somt de gevallen op waarin een herinschrijving in het register van erkende gemachtigden kan worden verzocht. Door de wijze waarop het nieuwe artikel XI.73 is geformuleerd, viel één geval van herinschrijving weg dat, hoewel het in de oorspronkelijke bepaling niet uitdrukkelijk was vermeld, wel door

comme il ressort des travaux parlementaires de cette disposition dans la loi du 28 mars 1984 sur les brevets d'invention. Il s'agit de l'hypothèse où une personne demande sa réinscription au registre des mandataires agréés après en avoir été radiée à sa demande en application de l'article XI.71 du Code de droit économique. La modification vise à prévoir expressément cette hypothèse à l'article XI.73 du Code de droit économique.

Art. 34

Cet article modifie l'article XI.97 du Code de droit économique afin d'y insérer un alinéa 3 prévoyant qu'une demande de certificat complémentaire de protection ne peut être rejetée sans que le demandeur n'ait eu la possibilité de présenter ses observations au préalable. Il s'agit d'une pratique appliquée de longue date par l'Office de la Propriété Intellectuelle mais qui n'a pas de base légale explicite. La modification en projet vise à y remédier pour une plus grande sécurité juridique et habilite le Roi à fixer le délai dans lequel des observations sur le refus envisagé peuvent être présentées.

Art. 35

Cet article modifie l'article XI.225, § 1er, du Code de droit économique afin de clarifier que le droit à rémunération qui y est prévu au titre de la retransmission par câble et/ou de la retransmission s'applique non seulement en cas de cession de droits mais également en cas de licence accordée par l'auteur ou artiste-interprète ou exécutant. En effet, l'objectif de ce droit à rémunération est de garantir que les ayants droit continuent à bénéficier d'une rémunération lorsqu'ils n'ont plus la maîtrise complète de leur droit exclusif, ce qui peut se produire en cas de cession, mais également en cas de licence.

Il est au surplus renvoyé au commentaire de l'article 4 figurant dans l'exposé des motifs de la loi du 19 juin 2022 transposant la directive (UE) 2019/790 du Parlement européen et du Conseil du 17 avril 2019 sur le droit d'auteur et les droits voisins dans le marché unique numérique et modifiant les directives 96/9/CE et 2001/29/CE:

"Ainsi, la directive utilise la notion de "transfert" ("*overdracht*"), alors que les articles XI.167, XI.196, XI.201, XI.203, XI.205 et XI.308 utilisent la notion "d'aliénation" ("*vervreemding*") et parfois la notion de "cession" ("*overdracht*"). Dans la loi relative au droit d'auteur de 1994,

de bepaling werd bestreken en door de wetgever werd beoogd zoals blijkt uit de parlementaire voorbereiding van die bepaling in de wet van 28 maart 1984 op de uitvindingsoctrooien. Het gaat om de hypothese waarbij een persoon om de herinschrijving in het register van erkende gemachtigden verzoekt na daarin op zijn verzoek te zijn doorgehaald bij toepassing van artikel XI.71 van het Wetboek van economisch recht. De wijziging strekt ertoe deze hypothese uitdrukkelijk in artikel XI.73 van het Wetboek van economisch recht te voorzien.

Art. 34

Dit artikel wijzigt artikel XI.97 van het Wetboek van economisch recht om een derde lid toe te voegen dat bepaalt dat een aanvraag voor een aanvullend beschermingscertificaat niet kan worden geweigerd zonder dat de aanvrager vooraf in de gelegenheid wordt gesteld om commentaar te leveren. Dit is een reeds lang toegepaste praktijk van de Dienst voor de Intellectuele Eigendom, die echter geen expliciete rechtsgrond heeft. De ontworpen wijziging beoogt dit te verhelpen met het oog op een grotere rechtszekerheid en machtigt de Koning om de termijn te bepalen waarbinnen opmerkingen over de voorgenomen weigering kunnen worden geleverd.

Art. 35

Dit artikel wijzigt artikel XI.225, § 1, van het Wetboek van economisch recht om te verduidelijken dat het recht op vergoeding dat voorzien is voor de doorgifte via de kabel en/of de doorgifte niet alleen van toepassing in het geval van een overdracht van rechten, doch ook in het geval van licentieverlening door de auteur of de uitvoerende kunstenaar. De doelstelling van dit vergoedingsrecht is immers om te verzekeren dat de rechthebbenden blijven genieten van een vergoeding wanneer zij niet meer volledig hun exclusief recht beheren, wat zich kan voordoen niet enkel bij een overdracht, maar ook bij de verlening van een licentie.

Er wordt bovendien verwezen naar de motivatie van artikel 4 in de memorie van toelichting van de wet van 19 juni 2022 tot omzetting van Richtlijn (EU) 2019/790 van het Europees parlement en de Raad van 17 april 2019 inzake auteursrechten en naburige rechten in de digitale eengemaakte markt en tot wijziging van Richtlijnen 96/9/EG en 2001/29/EG:

"Zo hanteert de richtlijn het begrip "overdracht" ("*transfer*"), terwijl de artikelen XI.167, XI.196, XI.201, XI.203, XI.205 en XI.308 soms het begrip "vervreemding" ("*alienation*") gebruiken en soms het begrip "overdracht" ("*cession*"). In de auteurswet van 1994, later overgenomen

reprise ultérieurement dans le CDE, l'expression "cession" ("overdracht") a été utilisée comme une notion générale. Ce terme a ensuite été scindé en deux sous-notions "aliénation" ("vervreemding") et "licence" ("licentie"). Le projet de loi fait disparaître la notion de "aliénation" ("vervreemding"), dans les articles cités ci-dessus, et utilisera dorénavant la notion de "cession" ("overdracht") pour les formes les plus étendues de cession et de "licence" ("licentie") pour les formes les moins étendues de cession. La terminologie est ainsi harmonisée avec les autres droits de propriété intellectuelle (par exemple le droit des brevets, le droit des marques, le droit des dessins et modèles, etc.), où la notion de "cession" est également utilisée pour la forme la plus étendue de cession, et la notion de "licence" pour l'octroi d'un "droit d'utilisation", qu'il soit exclusif ou non."

Le Conseil de la Propriété Intellectuelle, consulté à cet égard, a par ailleurs confirmé la nécessité de modifier notamment aussi l'article XI.225, § 1er, du Code de droit économique pour se référer aux licences dans un souci de cohérence.

Art. 36

Cet article modifie l'article XI.227/1, § 1er, du Code de droit économique afin de clarifier que le droit à rémunération qui y est prévu au titre de la communication au public par injection directe s'applique non seulement en cas de cession de droits mais également en cas de licence accordée par l'auteur ou artiste-interprète ou exécutant.

Il est renvoyé au commentaire de l'article précédent pour plus de détails.

Art. 37

Cet article modifie l'article XI.228/4, § 1er, du Code de droit économique afin de clarifier que le droit à rémunération qui y est prévu au titre de la communication au public par un prestataire de services de partage de contenus en ligne s'applique non seulement en cas de cession de droits mais également en cas de licence accordée par l'auteur ou artiste-interprète ou exécutant.

Il est renvoyé aux commentaires des articles 34 et 35 pour plus de détails.

in het WER, werd de uitdrukking "overdracht" ("cession") gehanteerd als een algemeen bovenbegrip. Deze term werd dan verder uitgesplitst in twee deelbegrippen "vervreemding" ("aliénation") en licentie ("licence"). Het wetsontwerp laat het begrip "vervreemding" ("aliénation") verdwijnen, in de hierboven aangehaalde artikelen, en zal voortaan het begrip "overdracht" ("cession") gebruiken voor de meest verregaande vorm van afstand en "licentie" ("licence") voor de minder verregaande vorm van afstand. Aldus wordt een harmonisatie van de terminologie met de andere intellectuele eigendomsrechten (bijvoorbeeld octrooirecht, merkenrecht, tekening en modellenrecht, ...) gerealiseerd waar ook het begrip "overdracht" wordt gebruikt voor de meest verregaande vorm van afstand, en het begrip "licentie" voor het geven van een – al dan niet exclusief – "gebruiksrecht".

De Raad voor de Intellectuele Eigendom, die hierover werd geconsulteerd, heeft overigens de noodzaak bevestigd om ook artikel XI.225, § 1, van het Wetboek van economisch recht te wijzigen, door er ook de licenties op te nemen, en dit om coherent te blijven.

Art. 36

Dit artikel wijzigt artikel XI.227/1, § 1, van het Wetboek van economisch recht om te verduidelijken dat het recht op vergoeding dat voorzien is voor de mededeling aan het publiek via directe injectie niet alleen van toepassing is in het geval van een overdracht van rechten, doch ook in het geval van licentieverlening door de auteur of de uitvoerende kunstenaar.

Voor het overige wordt er verwezen naar de uitleg bij het voorgaande artikel.

Art. 37

Dit artikel wijzigt artikel XI.228/1, § 1, van het Wetboek van economisch recht om te verduidelijken dat het recht op vergoeding dat voorzien is voor de mededeling aan het publiek door een verlener van een onlinedienst voor het delen van content niet alleen van toepassing is in het geval van een overdracht van rechten, doch ook in het geval van licentieverlening door de auteur of de uitvoerende kunstenaar.

Voor het overige wordt er verwezen naar de uitleg bij de artikelen 34 en 35.

Art. 38

Cet article remplace l'article XI.228/11, § 1er, du Code de droit économique afin de clarifier que le droit à rémunération qui y est prévu au titre de la communication au public par un prestataire de services de la société de l'information visé à l'article XI.228/10 du Code de droit économique s'applique non seulement en cas de cession de droits mais également en cas de licence accordée par l'auteur ou artiste-interprète ou exécutant d'une œuvre sonore ou audiovisuelle.

Il est renvoyé aux commentaires des articles 35, 36 et 37 pour plus de détails.

En outre, il est également clarifié que la cession ou la licence de droits ne doit pas nécessairement être faite à un producteur, elle peut également être faite à un éditeur pour que le droit à rémunération trouve à s'appliquer. En effet, dans le domaine des œuvres sonores, il y a également des éditeurs de musique auxquels le droit exclusif peut être cédé ou donné en licence et l'ayant droit se retrouve dans la même situation où il n'a plus la maîtrise complète de son droit exclusif et doit donc pouvoir bénéficier d'un droit à rémunération dans ce cas.

Art. 39

Cet article modifie l'article XI.240, alinéas 1er et 3 du Code de droit économique afin de préciser que, suite à l'arrêt de la Cour constitutionnelle n° 131/2021 du 7 octobre 2021, dans le cadre des activités pédagogiques des établissements d'accueil de la petite enfance, tombent sous le champ d'application des exceptions au droit d'auteur et aux droits voisins pour l'enseignement et à la recherche scientifique. Par conséquent, le droit à rémunération des titulaires de droits d'auteur et de droits voisins, qui existe déjà pour les autres formes d'utilisation couvertes par les exceptions relatives à l'enseignement et à la recherche scientifique, doit être étendu à l'utilisation des œuvres par les établissements d'accueil de la petite enfance.

Art. 40

Cet article modifie l'article XI.250, alinéa 1er, du Code de droit économique afin de permettre aux sociétés de gestion d'effectuer des investissements défensifs avec les revenus provenant des droits qu'elles gèrent ainsi qu'avec les recettes résultant de ces investissements.

Art. 38

Dit artikel vervangt artikel XI.228/1, § 1, van het Wetboek van economisch recht om te verduidelijken dat het recht op vergoeding dat voorzien is voor de mededeling aan het publiek door een dienstverlener van de informatiemaatschappij bedoeld in artikel XI.228/10 van het Wetboek van economisch recht niet alleen van toepassing in het geval van een overdracht van rechten, maar ook in het geval van licentieverlening door de auteur of de uitvoerende kunstenaar van een geluids- of audiovisueel werk.

Voor het overige wordt er verwezen naar de uitleg bij de artikelen 35, 36 en 37.

Bovendien wordt er verduidelijkt dat, opdat het recht op vergoeding van toepassing zou zijn, de overdracht of de licentieverlening van rechten niet noodzakelijk moet gedaan worden aan een producent, doch eveneens mag gedaan worden aan een uitgever. In de sector van de geluidswerken, kunnen de exclusieve rechten immers, eveneens worden overgedragen of in licentie gegeven aan een uitgever. Hierbij bevindt de rechthebbende zich in dezelfde situatie waarbij hij niet het volledige beheer meer heeft van zijn exclusief recht, waardoor hij dus in dit geval moet kunnen genieten van een recht op vergoeding.

Art. 39

Dit artikel wijzigt artikel XI.240, eerste en derde lid, van het Wetboek van economisch recht teneinde te verduidelijken dat in het kader van pedagogische activiteiten van de instellingen voor kinderopvang, ten gevolge van de uitspraak van het Grondwettelijk Hof nr. 131/2021 van 7 oktober 2021, vallen onder de uitzonderingen op de auteursrechten en de naburige rechten die gelden voor het onderwijs en het wetenschappelijk onderzoek. Als gevolg dient het recht op vergoeding van de houders van de auteursrechten en naburige rechten, dat reeds bestaat voor de andere gebruiksvormen die vallen onder de uitzonderingen voor onderwijs en wetenschappelijk onderzoek, worden uitgebreid tot het gebruik van werken door de instellingen voor kinderopvang.

Art. 40

Dit artikel wijzigt artikel XI.250, eerste lid, van het Wetboek van economisch recht om de mogelijkheid te bieden aan de beheersvennootschappen om defensieve beleggingen te verrichten met de inkomsten van de rechten die zij beheren, alsmede met de inkomsten die voortvloeien uit deze beleggingen.

En effet, la notion “d’investissements non-spéculatifs” n’est pas définie et les travaux préparatoires indiquaient simplement qu’il s’agit d’éviter les investissements “sous forme de prise de participation dans le capital d’autres sociétés” qui feraient “supporter aux ayants droits le risque de cette participation”. Il s’agit aussi d’ “éviter que les sociétés de gestion diversifient leurs activités en prenant des participations dans des sociétés ou associations actives dans d’autres secteurs et cela au détriment des intérêts des ayants droit.”.

Depuis lors, la notion d’investissements défensifs s’est cependant développée avec des contours plus clairs grâce à la législation en la matière (notamment la directive (UE) 2014/65/UE du Parlement européen et du Conseil du 15 mai 2014 concernant les marchés d’instruments financiers et modifiant la directive 2002/92/CE et la directive 2011/61, dite “MiFID”).

La notion d’investissements défensifs est donc mieux encadrée et peut permettre aux sociétés de gestion de réaliser certains investissements sous forme de prise de participation dans le capital d’autres sociétés, dans l’intérêt des ayants droit et sans que le risque de cette participation ne soit excessif.

À cet égard, il peut être fait mention de l’exemple des Pays-Bas où les sociétés de gestion peuvent avoir jusqu’à 20 % de leurs investissements sous forme de prise de participation dans le capital d’autres sociétés.

En réponse à l’avis du Conseil d’État qui estimait que la notion d’investissements défensifs devrait être définie dans le dispositif dans un souci de sécurité juridique, il peut être répondu qu’il ne semble pas opportun de définir cette notion spécifiquement dans le cadre des sociétés de gestion collective. Cette notion touche en effet au secteur bancaire qui relève de la compétence de l’Autorité des Services et Marchés Financiers (FSMA) et non de la propriété intellectuelle.

À cet effet, il paraît plus judicieux de simplement préciser dans le présent Exposé des Motifs que la directive MIFID précitée impose notamment en son article 25 aux entreprises d’investissement de proposer à leurs clients des produits correspondant au profil de risque des investisseurs (test d’adéquation via par exemple des questionnaires standardisés). Les entreprises d’investissements, dans la foulée des obligations leur incombant suite à cette directive, ont développé des catégories telles que “défensif”, “neutre” ou “dynamique” selon la tolérance au risque des clients et les bénéfices escomptés. Dans ce cadre, le profil défensif correspond à une protection du capital investi contre

Het begrip “niet-speculatieve beleggingen” is immers niet gedefinieerd en de voorbereidende werkzaamheden vermelden slechts dat beleggingen “in de vorm van een deelneming in het kapitaal van andere vennootschappen en aldus het risico van deze participatie afwenden op de rechthebbenden” moeten vermeden worden. Daarnaast moet ook “worden vermeden dat de beheersvennootschappen hun activiteiten diversifiëren door deelnemingen te bezitten in vennootschappen of verenigingen die actief zijn in andere sectoren, en zulks in het nadeel van de belangen van de rechthebbenden.”.

Sedert dien, heeft het begrip van belegging een evolutie gekend met een duidelijkere omlijning dankzij de wetgeving terzake (onder andere de Richtlijn (EU) 2014/65/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende markten voor financiële instrumenten en tot wijziging van Richtlijn 2002/92/EG en Richtlijn 2011/61/EU, zogenaamd “MiFID”).

Het begrip van defensieve beleggingen is dus beter omkaderd en biedt de mogelijkheid aan de beheersvennootschappen om zekere beleggingen te verrichten in de vorm van deelnemingen in het kapitaal van andere vennootschappen, in het belang van de rechthebbenden en zonder dat het risico van deze deelnemingen buitensporig zou zijn.

In dit opzicht kan verwezen worden naar het voorbeeld in Nederland waar beheersvennootschappen tot 20 % van hun beleggingen mogen hebben in de vorm van deelnemingen in het kapitaal van andere vennootschappen.

Als antwoord op het advies van de Raad van State, die van mening was dat het begrip defensieve beleggingen met het oog op rechtszekerheid in de wetgeving moest worden gedefinieerd, kan worden geantwoord dat het niet aangewezen lijkt om dit begrip specifiek te definiëren in de context van collectieve beheersvennootschappen. Dit begrip heeft betrekking op de banksector, die onder de bevoegdheid van de Autoriteit Voor Financiële Diensten en Markten (FSMA) valt, en niet op intellectuele eigendom.

Daarom lijkt het verstandiger om in deze toelichting gewoon te specificeren dat artikel 25 van de eerder genoemde MIFID-richtlijn beleggingsondernemingen verplicht om hun cliënten producten aan te bieden die overeenstemmen met het risicoprofiel van de belegger (geschiktheidstest via bijvoorbeeld gestandaardiseerde vragenlijsten). Beleggingsondernemingen hebben, in lijn met hun verplichtingen uit hoofde van deze richtlijn, categorieën ontwikkeld zoals “defensief”, “neutraal” of “dynamisch”, afhankelijk van de risicotolerantie van cliënten en de verwachte winsten. In deze context komt het defensieve profiel overeen met de bescherming van het belegde kapitaal tegen de risico’s van verlies

les risques de pertes liées à la fluctuation du marché. Un portefeuille d'investissements défensifs comporte ainsi une grande majorité de produits bancaires tels que des livrets d'épargne, des obligations, des bons d'État, etc. qui assurent la protection du capital investi tout en permettant d'acquérir une faible proportion d'actions (maximum 20 % selon l'exemple des Pays-Bas) dans le capital de sociétés afin de percevoir un certain rendement sur les montants investis, comme le ferait un gestionnaire agissant en bon père de famille.

Art. 41

Cet article modifie la version néerlandaise de l'article XI.272 du Code de droit économique afin de corriger une omission de référence aux projets de modifications des conditions d'affiliation de manière à ce que le texte concorde avec la version française de l'article.

Art. 42 et 43

Ces articles ont pour seul objet de reprendre les articles 87 et 88 de la loi du 29 juin 2016 portant dispositions diverses en matière d'Économie dans le Code de droit économique où plusieurs dispositions relatives à la Juridiction unifiée du brevet peuvent être regroupées. Ces mêmes articles 87 et 88 sont abrogés par l'article 217.

Art. 44

Le présent article introduit une possibilité explicite de mettre à disposition du personnel du département du ministre qui a l'Économie dans ses attributions, afin qu'il(s) exerce(nt) une fonction dans la division locale en Belgique de la Juridiction unifiée du brevet (UPC). L'Accord relatif à une juridiction unifiée du brevet (Accord UPC) prévoit en effet à son article 37(1) que les États membres contractants qui créent une division locale sur leur territoire fournissent l'infrastructure nécessaire à cette fin et mettent aussi à disposition le personnel d'appui administratif durant une période transitoire de sept ans.

Une disposition similaire avait déjà été introduite pour le personnel judiciaire par l'article 63 de la loi du 29 juin 2016 portant dispositions diverses en matière d'Économie. Cependant, vu que la division locale de l'UPC à Bruxelles est établie dans les locaux du Service public Fédéral Économie, PME, Classes moyennes et Énergie, il est opportun de pouvoir y faire exercer une fonction par le personnel qui travaille au sein de ce service

als gevolg van marktschommelingen. Een defensieve beleggingsportefeuille bestaat daarom voor het overgrote deel uit bankproducten zoals spaarboekjes, obligaties, staatsobligaties, enz., die de bescherming van het belegde kapitaal garanderen en tegelijkertijd de mogelijkheid bieden om een klein deel van de aandelen (maximaal 20 % volgens het Nederlandse voorbeeld) in het kapitaal van bedrijven te verwerven om een bepaald rendement op de belegde bedragen te krijgen, zoals een beheerder die als een goede huisvader optreedt, zou doen.

Art. 41

Dit artikel wijzigt de Nederlandse tekst van artikel XI.272 van het Wetboek van economisch recht om de niet-vermelding van de voorstellen tot wijziging van de lidmaatschapsvoorwaarden erin op te nemen, zodat de Nederlandse tekst van dit artikel zou overeenstemmen met de Franse tekst.

Art. 42 en 43

Deze artikelen hebben slechts tot doel om de artikelen 87 en 88 van de wet van 29 juni 2016 houdende diverse bepalingen inzake Economie te hernemen in het Wetboek van economisch recht waar een aantal bepalingen betreffende het Eengemaakt Octrooigerecht kunnen worden gegroepeerd. Dezelfde artikelen 87 en 88 worden opgeheven bij artikel 217.

Art. 44

Dit artikel voert een uitdrukkelijke mogelijkheid in om personeel van het departement van de minister bevoegd voor Economie ter beschikking te stellen om een functie in de lokale afdeling in België van het Eengemaakt Octrooigerecht (UPC) uit te oefenen. De Overeenkomst betreffende een eengemaakt octrooigerecht (UPC-Overeenkomst) voorziet in zijn artikel 37(1) immers dat de overeenkomstsluitende lidstaten die een lokale afdeling op hun grondgebied oprichten daartoe de nodige infrastructuur voorzien en gedurende een overgangsperiode van zeven jaar ook het ondersteunend administratief personeel ter beschikking stellen.

Een gelijkaardige bepaling werd reeds ingevoerd voor gerechtspersoneel bij artikel 63 van de wet van 29 juni 2016 houdende diverse bepalingen inzake Economie. Aangezien de lokale afdeling te Brussel van de UPC is ingericht in de lokalen van de Federale Overheidsdienst Economie, KMO, Middenstand en Energie, is het echter opportuun om personeel werkzaam binnen deze overheidsdienst een functie te kunnen

public et de préciser, à cet effet, les règles applicables à ce personnel, au sens de cet article.

Les dispositions en projet n'ont pas d'impact sur le statut du personnel du département du ministre ayant l'Économie dans ses attributions, qui est mis à disposition de la Juridiction unifiée du brevet; ce statut reste inchangé, notamment en ce qui concerne les conditions de traitement et le paiement de celui-ci. Lorsqu'il effectue ses missions pour la Juridiction unifiée du brevet, le personnel mis à disposition ne peut toutefois accepter des autorités fédérales qui le mettent à disposition, aucune instruction relative au contenu.

Conformément à la Constitution, la mise à disposition est fixée par le Roi. Il en fixe également les modalités par arrêté délibéré en Conseil des ministres.

Section 9

*Modifications du livre XV
du Code de droit économique*

Art. 45

L'article XV.31/2/1 traite actuellement de la publication des données d'identification des entreprises menant des pratiques préjudiciables à l'encontre des consommateurs ("*name and shame*"). Cela permet d'éviter ou de limiter les préjudices subis par un groupe de consommateurs ("l'intérêt collectif des consommateurs").

Les modifications apportées par le présent projet de loi ont pour but d'étendre cette procédure aux entreprises menant également des pratiques préjudiciables à l'encontre d'autres entreprises (B2B). En effet, il est important que les entreprises puissent également être informées des pratiques déloyales qui pourraient leur porter préjudice.

Faisant suite au considérant 2 à la page 26 de l'avis 74.327/1-2 du 29 septembre 2023 du Conseil d'État, le délai accordé à l'entreprise pour s'opposer à une publication est prolongé à deux jours ouvrables. Ceci a pour but d'éviter que l'entreprise n'ait aucune possibilité effective de s'opposer dans certaines circonstances.

Art. 46

En raison de l'existence de trois procédures de sanctions distinctes au sein du Code de droit économique

laten vervullen in deze lokale afdeling en daartoe de reglementering van toepassing op dit personeel in de zin van dit artikel te verduidelijken.

De ontworpen bepalingen hebben geen gevolgen voor het statuut van het personeel van het departement van de minister bevoegd voor Economie dat aan het Eengemaakt Octrooigerecht ter beschikking wordt gesteld, dat ongewijzigd blijft, waaronder wat betreft de loonvoorwaarden en uitbetaling hiervan. Bij de vervulling van hun opdrachten voor het Eengemaakt Octrooigerecht, mag het ter beschikking gestelde personeel echter geen enkele inhoudelijke instructie aannemen van de federale overheid, die hen ter beschikking stelt.

Overeenkomstig de Grondwet, wordt de terbeschikkingstelling bepaald door de Koning. Hij bepaalt daartoe tevens bij een in Ministerraad overlegd besluit de nadere regels.

Afdeling 9

*Wijzigingen van boek XV
van het Wetboek van economisch recht*

Art. 45

Artikel XV.31/2/1 betreft thans de bekendmaking van de identificatiegegevens van ondernemingen die zich schuldig maken aan schadelijke praktijken jegens consumenten ("*name and shame*"). Dit dient om schade aan een groep consumenten ("de collectieve consumentenbelangen") te vermijden of beperken.

De bij dit ontwerp van wet aangebrachte wijzigingen strekken ertoe deze procedure uit te breiden tot ondernemingen die zich schuldig maken aan schadelijke praktijken jegens andere ondernemingen (b2b). Het is namelijk belangrijk dat ook ondernemingen geïnformeerd kunnen worden over oneerlijke praktijken die hen schade kunnen berokkenen.

Gevolg gevende aan overweging 2 op bladzijde 26 van het advies 74.327/1-2 van 29 september 2023 van de Raad van State, wordt de termijn die de onderneming krijgt om zich te verzetten tegen een publicatie verlengd naar twee werkdagen. Dit om te vermijden dat de onderneming in bepaalde omstandigheden geen daadwerkelijke mogelijkheid zou hebben om zich te verzetten.

Art. 46

Vanwege het bestaan van drie afzonderlijke sanctieprocedures in het Wetboek van economisch recht

(transaction administrative, poursuite pénale et poursuite administrative), il arrive que le contrevenant réagisse à l'une de ces procédures alors qu'au moment de sa réaction, son dossier n'est plus traité au sein de cette même procédure.

Par exemple, l'Inspection économique propose une transaction (règlement transactionnel administratif) suite à la constatation de différentes infractions dans le chef du contrevenant. Un délai de paiement de XX jours est octroyé à ce dernier. À l'échéance du délai, le contrevenant n'a pas payé la proposition de transaction. Par conséquent, l'Inspection économique envoie, conformément à l'article XV.61, § 2, du Code de droit économique, le procès-verbal au Ministère public. Ce dernier peut décider de manière discrétionnaire de poursuivre pénalement les infractions constatées, de proposer une transaction pénale ou une médiation pénale ou de classer sans suite. En cas de classement sans suite, l'Inspection économique peut entamer la poursuite administrative. Toutefois, il est possible qu'entre-temps, le contrevenant ait payé tardivement la proposition de transaction.

Si le procès-verbal se trouve toujours auprès du Ministère public, ce dernier est informé de ce paiement tardif par l'Inspection économique et prend sa décision compte tenu du procès-verbal et de cette nouvelle information.

La disposition du présent projet de loi prévoit cette même possibilité aux agents compétents pour mettre en œuvre la poursuite administrative. En cas de paiement tardif de la proposition de transaction, ils pourront décider, de manière discrétionnaire, de rembourser le contrevenant et de poursuivre la procédure administrative ou d'accepter ce paiement tardif et de classer le dossier sans suite. Évidemment, ils ne bénéficient de cette possibilité que s'il est clair que le ministère public n'entamera plus de démarches dans le dossier, conformément à l'article XV.69/1 du Code de droit économique.

La décision des agents reposera sur les raisons du retard de paiement, l'éventuelle régularisation des infractions par le contrevenant concerné, la situation juridique de l'entreprise à ce moment-là, mais aussi la nature, la gravité et l'étendue de l'infraction.

Art. 47

Le contrevenant a le droit de présenter ses moyens de défense dans un délai de trente jours à compter de la notification de l'envoi recommandé l'informant de la

(transactie / administratieve minnelijke schikking, strafrechtelijke vervolging en administratieve vervolging) kan het voorkomen dat de overtreder op één van deze procedures reageert terwijl het dossier op het moment van diens reactie niet meer volgens dezelfde procedure wordt behandeld.

Bijvoorbeeld: de Economische Inspectie stelt een transactie (administratieve minnelijke schikking) voor na de vaststelling van verschillende inbreuken door de overtreder. De overtreder krijgt een betalingstermijn van XX dagen. Na afloop van deze termijn heeft de overtreder het schikkingsvoorstel niet betaald. Bijgevolg zendt de Economische Inspectie het proces-verbaal overeenkomstig artikel XV.61, § 2, van het Wetboek van economisch recht, naar het openbaar ministerie. Laatstgenoemde kan discretionair beslissen de vastgestelde inbreuken strafrechtelijk te vervolgen, een schikking of bemiddeling voor te stellen of de zaak te seponeren. Indien het dossier wordt geseponeerd, kan de Economische Inspectie een administratieve vervolging instellen. Het is echter mogelijk dat de overtreder het schikkingsvoorstel inmiddels te laat heeft betaald.

Als het proces-verbaal nog bij het openbaar ministerie ligt, wordt het openbaar ministerie door de Economische Inspectie ingelicht over deze laattijdige betaling en neemt het zijn beslissing in het licht van het proces-verbaal en deze nieuwe informatie.

De bepaling van dit ontwerp van wet biedt de ambtenaren die bevoegd zijn voor de administratieve vervolging diezelfde mogelijkheid. In geval van laattijdige betaling van het transactievoorstel, zullen zij op discretionaire wijze kunnen beslissen of zij de overtreder terugbetalen en de administratieve vervolging voortzetten of dat zij de laattijdige betaling aanvaarden en de zaak zonder gevolg afsluiten. Zij kunnen uiteraard slechts gebruik maken van deze mogelijkheid nadat, overeenkomstig artikel XV.69/1 van het Wetboek van economisch recht, duidelijk is geworden dat het openbaar ministerie geen stappen meer zal nemen in het dossier.

Het besluit van de ambtenaren zal gebaseerd zijn op de redenen van de laattijdige betaling, de eventuele regularisatie van de inbreuken door de betrokken overtreder, de rechtstoestand van de onderneming op dat ogenblik maar eveneens de aard, de ernst en de omvang van de overtreding.

Art. 47

De overtreder heeft het recht om verweer te voeren binnen een termijn van dertig dagen na de kennisgeving van de aangetekende brief met de informatie over

procédure de la poursuite administrative. La pratique montre que ce délai est parfois trop court et que le contrevenant, ou son conseil, a besoin d'une prolongation. Une telle prolongation peut être justifiée, par exemple dans des dossiers complexes. Afin d'éviter que cette possibilité ne soit invoquée trop souvent, même dans les situations où une défense dans le délai normal devrait être possible, il est prévu que la demande de prolongation, introduite par le contrevenant ou son conseil, doit être motivée.

Art. 48

Au même titre que ce qui est déjà prévu pour la lettre invitant le contrevenant à présenter ses moyens de défense, la décision peut également faire l'objet d'un envoi simple lorsque l'envoi recommandé n'a pas été réceptionné par le contrevenant et qu'il a aussi omis de réclamer la lettre recommandée à la poste dans le délai requis.

Néanmoins, il est nécessaire de préciser que cet envoi simple ne fait pas courir un nouveau délai de trois mois pour le paiement de l'amende administrative et ne prolonge pas le délai de recours de soixante jours.

Art. 49

Faisant suite au considérant 4 aux pages 9 et 10 de l'avis 74.327/1-2 du 29 septembre 2023 du Conseil d'État, l'article XV.62/2 est modifié afin que la majoration en cas de récidive ne puisse être appliquée qu'en cas de décision administrative définitive déclarant la culpabilité ou infligeant une amende administrative. La décision ne peut plus faire l'objet ni être susceptible de faire l'objet d'un recours.

Art. 50

Faisant suite au considérant 4 aux pages 9 et 10 de l'avis 74.327/1-2 du 29 septembre 2023 du Conseil d'État, l'article XV.72 CDE est modifié afin que la majoration en cas de récidive, dans le cas d'une procédure pénale, puisse être appliquée en cas de décision administrative définitive déclarant la culpabilité ou infligeant une amende administrative. La décision ne peut plus faire l'objet ni être susceptible de faire l'objet d'un recours.

de administrative vervolging. Uit de praktijk blijkt dat deze termijn soms te kort is en dat de overtreder of diens raadsman, een langere termijn nodig heeft. Een dergelijke verlenging kan gerechtvaardigd zijn, bijvoorbeeld in complexe dossiers. Om te voorkomen dat deze mogelijkheid te vaak wordt ingeroepen, ook in situaties waarin verweer binnen de normale termijn mogelijk zou moeten zijn, is voorzien dat het verzoek om verlenging, ingediend door de overtreder of diens raadsman, moet worden gemotiveerd.

Art. 48

Op dezelfde wijze als reeds is voorzien voor de brief waarin de overtreder wordt uitgenodigd om verweermiddelen aan te voeren, kan de beslissing ook per gewone zending worden verzonden wanneer de overtreder de aangetekende brief niet heeft ontvangen en deze brief evenmin bij de post afgehaald heeft binnen de vastgestelde termijn.

Er moet evenwel worden gepreciseerd dat deze eenvoudige verzending geen nieuwe termijn van drie maanden doet ingaan voor de betaling van de administratieve geldboete noch zorgt voor een verlenging van de beroepstermijn van zestig dagen.

Art. 49

Gevolg gevende aan overweging 4 op de bladzijden 9 en 10 van het advies 74.327/1-2 van 29 september 2023 van de Raad van State wordt het artikel XV.62/2 WER zo gewijzigd dat de verhoging in geval van herhaling enkel kan worden toegepast in geval van een definitieve administratieve beslissing tot schuldigverklaring of tot oplegging van een administratieve geldboete. De beslissing mag niet langer het voorwerp uitmaken van een beroep of daarvoor vatbaar zijn.

Art. 50

Gevolg gevende aan overweging 4 op de bladzijden 9 en 10 van het advies 74.327/1-2 van 29 september 2023 van de Raad van State, wordt het artikel XV.72 WER zo gewijzigd dat de verhoging in geval van herhaling, in het geval van een strafrechtelijke procedure, kan worden toegepast in geval van een definitieve administratieve beslissing tot schuldigverklaring of tot oplegging van een administratieve geldboete. De beslissing mag niet langer het voorwerp uitmaken van een beroep of daarvoor vatbaar zijn.

L'article XV.72 CDE date d'avant l'introduction de la poursuite administrative (qui peut donner lieu à l'imposition d'une amende administrative). Il vise dès lors uniquement les condamnations judiciaires. Il est logique que le juge pénal puisse également tenir compte d'une condamnation administrative.

Art. 51

Il est prévu que les agents visés à l'article XV.2 du Code de droit économique puissent rechercher et poursuivre les infractions aux obligations de l'article VI.7/5, à savoir, d'une part, l'obligation de principe d'accepter les paiements en espèces et, d'autre part, l'obligation d'informer les consommateurs, tant à l'entrée de l'établissement commercial qu'à la caisse, des billets qui ne sont pas acceptés.

Une sanction de niveau 1 est prévue, ce qui constitue le niveau de sanction le plus faible prévu dans le Code de droit économique.

Avant qu'une sanction ne soit possible via une proposition de transaction (règlement transactionnel administratif) ou le lancement d'une poursuite pénale ou administrative, les faits pouvant donner lieu à une infraction doivent être constatés deux fois par les agents de contrôle compétents. Contrairement à ce qui est prévu pour les autres infractions aux dispositions du Code de droit économique, une sanction ne peut donc pas être infligée sur la base d'une seule constatation. La première constatation d'une infraction sera actée formellement dans un avertissement, conformément à la procédure prévue à l'article XV.31. Ce n'est que si un second contrôle réalisé ultérieurement établit que l'entreprise ne respecte toujours pas les dispositions de l'article VI.7/5, qu'une sanction pourra être infligée. Ce n'est qu'à ce moment que les agents de contrôle compétents pourront dresser un procès-verbal.

Art. 51

Il est prévu que les agents visés à l'article XV.2 du Code de droit économique puissent rechercher et poursuivre les infractions aux obligations de l'article VI.7/5, à savoir, d'une part, l'obligation de principe d'accepter les paiements en espèces et, d'autre part, l'obligation d'informer les consommateurs, tant à l'entrée de l'établissement commercial qu'à la caisse, des billets qui ne sont pas acceptés.

Het artikel XV.72 WER dateert van voor de invoering van de administratieve vervolging (die aanleiding kan geven tot het opleggen van een administratieve geldboete). Het viseert dan ook enkel de gerechtelijke veroordelingen. Het is logisch dat de strafrechter ook rekening kan houden met een administratieve veroordeling.

Art. 51

Er wordt voorzien dat de ambtenaren bedoeld in artikel XV.2, in het bijzondere deze van de Economische Inspectie, de inbreuken op de verplichtingen van artikel VI.7/5 kunnen opsporen en vervolgen. Het gaat enerzijds om de principiële verplichting tot het aanvaarden van betalingen in specien en anderzijds om de verplichting om de consumenten te informeren, zowel aan de ingang van de commerciële vestiging als aan de kassa, van biljetten die niet aanvaard worden.

Er wordt voorzien in een sanctie van niveau 1, wat het laagste sanctieniveau is voorzien in het Wetboek van economisch recht.

Vooraleer sanctionerend opgetreden kan worden, door het voorstellen van een transactie (administratieve minnelijke schikking), een strafrechtelijke vervolging in te stellen of administratieve vervolging op te starten, dienen de feiten die aanleiding kunnen geven tot een inbreuk tweemaal vastgesteld te worden door de bevoegde controleagenten. In tegenstelling tot wat voorzien is voor de andere inbreuken op de bepalingen van het Wetboek van economisch recht, kan op basis van één vaststelling dus geen sanctie opgelegd worden. Een eerste vaststelling van een inbreuk zal formeel geacteerd worden in een waarschuwing, overeenkomstig de procedure voorzien in artikel XV.31. Pas wanneer bij een tweede controle op een later tijdstip wordt vastgesteld dat de onderneming nog steeds de bepalingen van artikel VI.7/5 niet naleeft, zal een sanctie opgelegd kunnen worden. Pas op dat moment wordt een proces-verbaal opgesteld door de bevoegde controleagenten.

Art. 51

Er wordt voorzien dat de ambtenaren bedoeld in artikel XV.2, in het bijzondere deze van de Economische Inspectie, de inbreuken op de verplichtingen van artikel VI.7/5 kunnen opsporen en vervolgen. Het gaat enerzijds om de principiële verplichting tot het aanvaarden van betalingen in specien en anderzijds om de verplichting om de consumenten te informeren, zowel aan de ingang van de commerciële vestiging als aan de kassa, van biljetten die niet aanvaard worden.

Une sanction de niveau 1 est prévue, ce qui constitue le niveau de sanction le plus faible prévu dans le Code de droit économique.

Avant qu'une sanction ne soit possible via une proposition de transaction (règlement transactionnel administratif) ou le lancement d'une poursuite pénale ou administrative, les faits pouvant donner lieu à une infraction doivent être constatés deux fois par les agents de contrôle compétents. Contrairement à ce qui est prévu pour les autres infractions aux dispositions du Code de droit économique, une sanction ne peut donc pas être infligée sur la base d'une seule constatation. La première constatation d'une infraction sera actée formellement dans un avertissement, conformément à la procédure prévue à l'article XV.31. Ce n'est que si un second contrôle réalisé ultérieurement établit que l'entreprise ne respecte toujours pas les dispositions de l'article VI.7/5, qu'une sanction pourra être infligée. Ce n'est qu'à ce moment que les agents de contrôle compétents pourront dresser un procès-verbal.

Art. 52

L'obligation dans le chef des entreprises de transmettre des clauses ou des conditions à la Commission consultative spéciale *Clauses abusives* (ci-après *CCS* *Clauses abusives*) dans le délai imparti est désormais insérée dans l'énumération des dispositions faisant l'objet de sanctions pénales figurant dans le livre VI du Code de droit économique. Il est important que la *CCS* *Clauses abusives* puisse effectuer sa mission consultative avec justesse et sans retard. Toute entrave à sa mission doit être traitée, entre autres dans le cadre de la surveillance de la Direction générale de l'Inspection économique au sein du Service public fédéral Économie, PME, Classes moyennes et Énergie.

Art. 53

Dans l'article XV.90 du Code de droit économique, quelques modifications sont apportées afin de créer de nouvelles sanctions ou corriger certaines erreurs matérielles contenues dans le texte initial.

Premièrement, puisque l'article XV.90, 19°, du Code de droit économique sanctionnait initialement l'article VII.130, il a été décidé de créer une sanction générale pour le respect de la diligence professionnelle des prêteurs et intermédiaires de crédit qui agissent non seulement dans le cadre de crédit à la consommation, mais également dans le cadre de crédit hypothécaire.

Er wordt voorzien in een sanctie van niveau 1, wat het laagste sanctieniveau is voorzien in het Wetboek van economisch recht.

Vooraleer sanctionerend opgetreden kan worden, door het voorstellen van een transactie (administratieve minnelijke schikking), een strafrechtelijke vervolging in te stellen of administratieve vervolging op te starten, dienen de feiten die aanleiding kunnen geven tot een inbreuk tweemaal vastgesteld te worden door de bevoegde controleagenten. In tegenstelling tot wat voorzien is voor de andere inbreuken op de bepalingen van het Wetboek van economisch recht, kan op basis van één vaststelling dus geen sanctie opgelegd worden. Een eerste vaststelling van een inbreuk zal formeel geacteerd worden in een waarschuwing, overeenkomstig de procedure voorzien in artikel XV.31. Pas wanneer bij een tweede controle op een later tijdstip wordt vastgesteld dat de onderneming nog steeds de bepalingen van artikel VI.7/5 niet naleeft, zal een sanctie opgelegd kunnen worden. Pas op dat moment wordt een proces-verbaal opgesteld door de bevoegde controleagenten.

Art. 52

In de opsomming van strafrechtelijk gesanctioneerde bepalingen van boek VI van het Wetboek van economisch recht wordt nu ook de verplichting in hoofde van ondernemingen om bedingen of voorwaarden binnen de vooropgestelde termijn over te maken aan de bijzondere raadgevende commissie *Onrechtmatige bedingen* (hierna *brc* *Onrechtmatige bedingen*) ingevoegd. Het is belangrijk dat de *brc* *Onrechtmatige bedingen* haar adviestaak correct en zonder vertraging kan uitoefenen, en iedere verhindering hiervan moet kunnen worden aangepakt, onder meer in het kader van de handhaving door de Algemene Directie Economische Inspectie binnen de Federale Overheidsdienst Economie, KMO, Middenstand en Energie.

Art. 53

In artikel XV.90 van het Wetboek van economisch recht worden enkele wijzigingen aangebracht om nieuwe sancties in te voeren of enkele materiële fouten in de oorspronkelijke tekst te corrigeren.

Ten eerste werd, aangezien artikel XV.90, 19°, van het Wetboek van economisch recht oorspronkelijk artikel VII.130 sanctioneerde, besloten een algemene sanctie te voorzien voor de professionele toewijding van kredietgevers en kredietbemiddelaars die niet alleen in het kader van consumentenkrediet, maar ook in het kader van hypothecair krediet handelen.

L'article XV.90, 19°, du Code de droit économique visant, à tort, l'article VII.130, il a été décidé de conserver la sanction de cette article, mais d'également créer son équivalent pour l'article VII.70, § 1er, alinéa 4, qui prévoit en des termes similaires, les mêmes obligations dans le cadre du crédit à la consommation.

Deuxièmement, les articles VII.109, §§ 1er et 2 et VII.147/26, §§ 1er et 2, du Code de droit économique, prévoient les mêmes obligations relatives aux sûretés pour le crédit à la consommation et le crédit hypothécaire. Pourtant, pour le crédit à la consommation, seul l'article VII.109, § 2 était sanctionné alors que, pour le crédit hypothécaire, seul l'article VII.147/26, § 1er disposait d'une sanction.

Comme l'indique les travaux préparatoires de la loi du 22 avril 2016, insérant l'article VII.147/26 au sein du livre VII du Code de droit économique, "[d]ans ce cadre, il importe que le consommateur dispose de la même protection qu'auparavant. Il s'agit par conséquent de vérifier si, et dans quelle mesure, les dispositions en matière de crédit à la consommation ne peuvent pas être rendues applicables mutatis mutandis au crédit hypothécaire afin d'assurer un niveau de protection similaire, compte tenu des différences possibles lorsqu'un crédit hypothécaire a été octroyé. Dans un avis du Conseil de la Consommation n° CC 424 du 1er février 2010, les représentants des consommateurs pensaient certainement également en ce sens".

C'est dans cet esprit de niveau de protection similaire du consommateur en matière de crédit à la consommation et de crédit hypothécaire, qu'une sanction a été également prévue pour l'article VII.109, § 1er (article XV.90, 15°), ainsi que pour l'article VII.147/26, § 2 (article XV.90, 18°).

Troisièmement, une sanction supplémentaire a été ajoutée à l'article XV.90 du Code de droit économique, via un nouveau 15°/1 afin de sanctionner toute infraction aux obligations incombant au prêteur concernant l'évaluation rigoureuse de la solvabilité du consommateur et des personnes qui ont constitué une sûreté personnelle.

Initialement, seul le paragraphe 2 des articles VII.77 et VII.133 du Code de droit économique est sanctionné (=obligation de refuser un crédit s'il est raisonnable de supposer que le consommateur ne pourra pas remplir ses engagements). Les paragraphes 1er et 2 des articles respectifs sont évidemment liés, mais une violation du paragraphe 1er n'implique pas nécessairement une violation du paragraphe 2. De plus, une évaluation approfondie de la solvabilité est un outil très important dans le cadre de la protection des consommateurs et

Aangezien artikel XV.90, 19°, van het Wetboek van economisch recht verkeerdelijk verwijst naar artikel VII.130, werd besloten de sanctie van dit artikel te behouden, maar tevens het equivalent ervan te creëren voor artikel VII.70, § 1, vierde lid, dat in soortgelijke bewoordingen voorziet in dezelfde verplichtingen in het kader van het consumentenkrediet.

Ten tweede voorzien de artikelen VII.109, §§ 1 en 2, en VII.147/26, §§ 1 en 2, van het Wetboek van economisch recht, in dezelfde verplichtingen inzake zekerheden voor consumentenkredieten en hypothecaire kredieten. Voor consumentenkredieten wordt echter alleen artikel VII.109, § 2, gesanctioneerd, terwijl voor hypothecair krediet alleen artikel VII.147/26, § 1, gesanctioneerd wordt.

De voorbereidende werken van de wet van 22 april 2016 tot invoeging van artikel VII.147/26 in boek VII van het Wetboek van economisch recht vermelden: "In het licht hiervan is het wenselijk dat de consument over dezelfde bescherming zou beschikken als voorheen. Zaak is derhalve om na te gaan of, en in welke mate, de bepalingen inzake consumentenkrediet mutatis mutandis niet toepasbaar kunnen worden gemaakt op het hypothecair krediet om een gelijkwaardig beschermingsniveau te verzekeren, rekening houdend met de mogelijke verschillen wanneer een hypotheek werd verstrekt. In een advies van de Raad voor het Verbruik nr. CC 424 van 1 februari 2010 werd zeker van consumentenzijde ook in die richting gedacht".

Vanuit dit streven naar een vergelijkbaar niveau van consumentenbescherming bij consumentenkrediet en hypothecair krediet, is dan ook een sanctie voorzien voor artikel VII.109, § 1 (artikel XV.90, 15°), alsook voor artikel VII.147/26, § 2 (artikel XV.90, 18°).

Ten derde is aan artikel XV.90 van het Wetboek van economisch recht, een bijkomende sanctie toegevoegd via een nieuwe bepaling onder 15°/1, om elke inbreuk op de verplichtingen van de kredietgever inzake de grondige beoordeling van de kredietwaardigheid van de consument en van de personen die een persoonlijke zekerheid hebben gesteld, te bestraffen.

Oorspronkelijk wordt alleen paragraaf 2 van de artikelen VII.77 en VII.133 van het Wetboek van economisch recht gesanctioneerd (=verplichting om krediet te weigeren indien redelijkerwijs kan worden aangenomen dat de consument zijn of haar verbintenissen niet zal kunnen nakomen). De paragrafen 1 en 2 van de respectieve artikelen houden uiteraard verband met elkaar, maar een schending van paragraaf 1 houdt niet noodzakelijk een schending van paragraaf 2 in. Bovendien is een grondige beoordeling van de kredietwaardigheid een

de leur protection contre le surendettement. C'est donc à ce titre qu'une sanction est également prévue pour le paragraphe 1er des deux articles respectifs.

Quatrièmement, l'article XV.90, 19°, du Code de droit économique visait à tort l'article VII.130 au lieu de l'article VII.131 puisque l'article cite lui-même la fourniture de l'information la mieux adaptée et la recherche du crédit le mieux adapté, alors que seul l'article VII.131 prévoit cette obligation et non l'article VII.130. La référence à l'article a donc été adaptée afin de corriger cette erreur matérielle.

L'obligation dans le chef des entreprises de transmettre des clauses ou des conditions à la Commission consultative spéciale Clauses abusives (ci-après CCS Clauses abusives) dans le délai imparti est désormais insérée dans l'énumération des dispositions faisant l'objet de sanctions pénales figurant dans le livre VI du Code de droit économique. Il est important que la CCS Clauses abusives puisse effectuer sa mission consultative avec justesse et sans retard. Toute entrave à sa mission doit être traitée, entre autres dans le cadre de la surveillance de la Direction générale de l'Inspection économique au sein du Service public fédéral Économie, PME, Classes moyennes et Énergie.

Art. 53

Dans l'article XV.90 du Code de droit économique, quelques modifications sont apportées afin de créer de nouvelles sanctions ou corriger certaines erreurs matérielles contenues dans le texte initial.

Premièrement, puisque l'article XV.90, 19°, du Code de droit économique sanctionnait initialement l'article VII.130, il a été décidé de créer une sanction générale pour le respect de la diligence professionnelle des prêteurs et intermédiaires de crédit qui agissent non seulement dans le cadre de crédit à la consommation, mais également dans le cadre de crédit hypothécaire.

L'article XV.90, 19°, du Code de droit économique visant, à tort, l'article VII.130, il a été décidé de conserver la sanction de cette article, mais d'également créer son équivalent pour l'article VII.70, § 1er, alinéa 4, qui prévoit en des termes similaires, les mêmes obligations dans le cadre du crédit à la consommation.

zeer belangrijk instrument voor de bescherming van de consument en diens bescherming tegen overmatige schuldenlast. Daarom is ook voorzien in een sanctie voor inbreuken op paragraaf 1 van de twee respectievelijke artikelen.

Ten vierde werd in artikel XV.90, 19°, van het Wetboek van economisch recht ten onrechte verwezen naar artikel VII.130 in plaats van naar artikel VII.131, aangezien dit artikel zelf melding maakt van het verstrekken van de meest geschikte informatie en het zoeken naar het meest geschikte krediet, terwijl alleen artikel VII.131 in deze verplichting voorziet en niet artikel VII.130. De verwijzing naar het artikel werd daarom aangepast om deze materiële fout te corrigeren.

In de opsomming van strafrechtelijk gesanctioneerde bepalingen van boek VI van het Wetboek van economisch recht wordt nu ook de verplichting in hoofde van ondernemingen om bedingen of voorwaarden binnen de vooropgestelde termijn over te maken aan de bijzondere raadgevende commissie Onrechtmatige bedingen (hierna brc Onrechtmatige bedingen) ingevoegd. Het is belangrijk dat de brc Onrechtmatige bedingen haar adviestaak correct en zonder vertraging kan uitoefenen, en iedere verhindering hiervan moet kunnen worden aangepakt, onder meer in het kader van de handhaving door de Algemene Directie Economische Inspectie binnen de Federale Overheidsdienst Economie, KMO, Middenstand en Energie.

Art. 53

In artikel XV.90 van het Wetboek van economisch recht worden enkele wijzigingen aangebracht om nieuwe sancties in te voeren of enkele materiële fouten in de oorspronkelijke tekst te corrigeren.

Ten eerste werd, aangezien artikel XV.90, 19°, van het Wetboek van economisch recht oorspronkelijk artikel VII.130 sanctioneerde, besloten een algemene sanctie te voorzien voor de professionele toewijding van kredietgevers en kredietbemiddelaars die niet alleen in het kader van consumentenkrediet, maar ook in het kader van hypothecair krediet handelen.

Aangezien artikel XV.90, 19°, van het Wetboek van economisch recht verkeerdelijk verwijst naar artikel VII.130, werd besloten de sanctie van dit artikel te behouden, maar tevens het equivalent ervan te creëren voor artikel VII.70, § 1, vierde lid, dat in soortgelijke bewoordingen voorziet in dezelfde verplichtingen in het kader van het consumentenkrediet.

Deuxièmement, les articles VII.109, §§ 1er et 2 et VII.147/26, §§ 1er et 2, du Code de droit économique, prévoient les mêmes obligations relatives aux sûretés pour le crédit à la consommation et le crédit hypothécaire. Pourtant, pour le crédit à la consommation, seul l'article VII.109, § 2 était sanctionné alors que, pour le crédit hypothécaire, seul l'article VII.147/26, § 1 disposait d'une sanction.

Comme l'indique les travaux préparatoires de la loi du 22 avril 2016, insérant l'article VII.147/26 au sein du livre VII du Code de droit économique, "[d]ans ce cadre, il importe que le consommateur dispose de la même protection qu'auparavant. Il s'agit par conséquent de vérifier si, et dans quelle mesure, les dispositions en matière de crédit à la consommation ne peuvent pas être rendues applicables mutatis mutandis au crédit hypothécaire afin d'assurer un niveau de protection similaire, compte tenu des différences possibles lorsqu'un crédit hypothécaire a été octroyé. Dans un avis du Conseil de la Consommation n° CC 424 du 1er février 2010, les représentants des consommateurs pensaient certainement également en ce sens".

C'est dans cet esprit de niveau de protection similaire du consommateur en matière de crédit à la consommation et de crédit hypothécaire, qu'une sanction a été également prévue pour l'article VII.109, § 1er (art. XV.90, 15°), ainsi que pour l'article VII.147/26, § 2 (art. XV.90, 18°).

Troisièmement, une sanction supplémentaire a été ajoutée à l'article XV.90 du Code de droit économique, via un nouveau 15°/1 afin de sanctionner toute infraction aux obligations incombant au prêteur concernant l'évaluation rigoureuse de la solvabilité du consommateur et des personnes qui ont constitué une sûreté personnelle.

Initialement, seul le paragraphe 2 des articles VII.77 et VII.133 du Code de droit économique est sanctionné (=obligation de refuser un crédit s'il est raisonnable de supposer que le consommateur ne pourra pas remplir ses engagements). Les paragraphes 1er et 2 des articles respectifs sont évidemment liés, mais une violation du paragraphe 1er n'implique pas nécessairement une violation du paragraphe 2. De plus, une évaluation approfondie de la solvabilité est un outil très important dans le cadre de la protection des consommateurs et de leur protection contre le surendettement. C'est donc à ce titre qu'une sanction est également prévue pour le paragraphe 1er des deux articles respectifs.

Quatrièmement, l'article XV.90, 19°, du Code de droit économique visait à tort l'article VII.130 au lieu de l'article VII.131 puisque l'article cite lui-même la fourniture

Ten tweede voorzien de artikelen VII.109, §§ 1 en 2, en VII.147/26, §§ 1 en 2, van het Wetboek van economisch recht, in dezelfde verplichtingen inzake zekerheden voor consumentenkredieten en hypothecaire kredieten. Voor consumentenkredieten wordt echter alleen artikel VII.109, § 2, gesanctioneerd, terwijl voor hypothecair krediet alleen artikel VII.147/26, § 1, gesanctioneerd wordt.

De voorbereidende werken van de wet van 22 april 2016 tot invoeging van artikel VII.147/26 in boek VII van het Wetboek van economisch recht vermelden: "In het licht hiervan is het wenselijk dat de consument over dezelfde bescherming zou beschikken als voorheen. Zaak is derhalve om na te gaan of, en in welke mate, de bepalingen inzake consumentenkrediet mutatis mutandis niet toepasbaar kunnen worden gemaakt op het hypothecair krediet om een gelijkwaardig beschermingsniveau te verzekeren, rekening houdend met de mogelijke verschillen wanneer een hypotheek werd verstrekt. In een advies van de Raad voor het Verbruik nr. CC 424 van 1 februari 2010 werd zeker van consumentenzijde ook in die richting gedacht".

Vanuit dit streven naar een vergelijkbaar niveau van consumentenbescherming bij consumentenkrediet en hypothecair krediet, is dan ook een sanctie voorzien voor artikel VII.109, § 1 (artikel XV.90, 15°), alsook voor artikel VII.147/26, § 2 (artikel XV.90, 18°).

Ten derde is aan artikel XV.90 van het Wetboek van economisch recht, een bijkomende sanctie toegevoegd via een nieuwe bepaling onder 15°/1, om elke inbreuk op de verplichtingen van de kredietgever inzake de grondige beoordeling van de kredietwaardigheid van de consument en van de personen die een persoonlijke zekerheid hebben gesteld, te bestraffen.

Oorspronkelijk wordt alleen paragraaf 2 van de artikelen VII.77 en VII.133 van het Wetboek van economisch recht gesanctioneerd (=verplichting om krediet te weigeren indien redelijkerwijs kan worden aangenomen dat de consument zijn of haar verbintenissen niet zal kunnen nakomen). De paragrafen 1 en 2 van de respectieve artikelen houden uiteraard verband met elkaar, maar een schending van paragraaf 1 houdt niet noodzakelijk een schending van paragraaf 2 in. Bovendien is een grondige beoordeling van de kredietwaardigheid een zeer belangrijk instrument voor de bescherming van de consument en diens bescherming tegen overmatige schuldenlast. Daarom is ook voorzien in een sanctie voor inbreuken op paragraaf 1 van de twee respectievelijke artikelen.

Ten vierde werd in artikel XV.90, 19°, van het Wetboek van economisch recht ten onrechte verwezen naar artikel VII.130 in plaats van naar artikel VII.131, aangezien

de l'information la mieux adaptée et la recherche du crédit le mieux adapté, alors que seul l'article VII.131 prévoit cette obligation et non l'article VII.130. La référence à l'article a donc été adaptée afin de corriger cette erreur matérielle.

Art. 54 et 55

En raison de deux insertions successives opérées par la loi du 20 juillet 2022 et la loi du 25 septembre 2022, le livre XV du Code de droit économique est pourvu de deux articles XV.125/4/1 et de deux articles XV.125/4/2. Une modification est donc prévue afin de pallier cette erreur et renuméroter logiquement ces articles.

Section 10

Modifications du livre XVII du Code de droit économique

Art. 56

Cet article vise à modifier l'article XVII.2 du Code de droit économique afin d'y insérer la possibilité pour le président du tribunal de l'entreprise de constater l'existence et d'ordonner la cessation des infractions à la loi du 11 juin 2004 relative à l'information à fournir lors de la vente de véhicules d'occasion.

L'article 6, § 3, alinéa 3, de la loi du 11 juin 2004 relative à l'information à fournir lors de la vente de véhicules d'occasion prévoit que les constructeurs de véhicules nouveaux ou leurs préposés communiquent à l'association les renseignements suivants dont ils peuvent disposer pour des véhicules déjà inscrits:

- (a) les actions de rappel auxquelles il n'a pas été donné suite pour le véhicule;
- (b) les kilométrages des véhicules connectés;
- (c) l'historique kilométrique des véhicules ayant déjà été immatriculés dans un autre pays avant l'immatriculation en Belgique.

Conformément à l'arrêté d'exécution de cet article, depuis le 1er janvier 2020, les constructeurs automobiles de véhicules neufs et les importateurs sont légalement tenus de transmettre quatre fois par an à l'asbl Car-Pass les relevés kilométriques de leurs modèles connectés afin de garantir un flux de données régulier

dit article zelf melding maakt van het verstrekken van de meest geschikte informatie en het zoeken naar het meest geschikte krediet, terwijl alleen artikel VII.131 in deze verplichting voorziet en niet artikel VII.130. De verwijzing naar het artikel werd daarom aangepast om deze materiële fout te corrigeren.

Art. 54 en 55

Als gevolg van twee opeenvolgende invoeringen bij de wet van 20 juli 2022 en de wet van 25 september 2022 telt boek XV van het Wetboek van economisch recht twee artikelen XV.125/4/1 en twee artikelen XV.125/4/2. Er wordt dus een wijziging voorzien om deze vergissing te herstellen en deze artikelen logisch te hernoemen.

Afdeling 10

Wijzigingen van boek XVII van het Wetboek van economisch recht

Art. 56

Dit artikel strekt ertoe het artikel XVII.2 van het Wetboek van economisch recht te wijzigen om er de mogelijkheid in te voeren, voor de voorzitter van de ondernemingsrechtbank, om inbreuken op de wet van 11 juni 2004 betreffende de informatieverstrekking bij de verkoop van tweedehandsvoertuigen vast te stellen en de staking ervan te bevelen.

Artikel 6, § 3, derde lid, van de wet van 11 juni 2004 betreffende de informatieverstrekking bij de verkoop van tweedehandsvoertuigen bepaalt dat de fabrikanten van nieuwe voertuigen of hun gemachtigden aan de vereniging de volgende gegevens waarover zij kunnen beschikken voor reeds ingeschreven voertuigen verschaffen:

- (a) de terugroepacties waaraan voor het voertuig geen gevolg werd gegeven;
- (b) de kilometerstanden van geconnecteerde voertuigen;
- (c) de kilometerhistoriek van voertuigen die reeds in een ander land waren ingeschreven voor de inschrijving in België.

Overeenkomstig het uitvoeringsbesluit van dit artikel zijn autofabrikanten van nieuwe voertuigen en invoerders sinds 1 januari 2020 wettelijk verplicht om de kilometerstand van hun geconnecteerde modellen vier keer per jaar aan vzw Car-Pass door te geven. Dat moet voor een regelmatige gegevensinstroom zorgen en het risico op

et contribuer à réduire le risque de fraude kilométrique (voir l'article 3/1 de l'arrêté royal du 26 août 2006 réglant la collaboration avec l'association chargée de l'enregistrement du kilométrage des véhicules).

Il a cependant été constaté qu'un certain nombre de constructeurs ne respectent pas cette obligation.

Afin de pallier ce constat, il est inséré un 18° à l'article XVII.2 du Code de droit économique afin de permettre au président du tribunal de l'entreprise de constater l'existence et d'ordonner la cessation des infractions à la loi du 11 juin 2004 relative à l'information à fournir lors de la vente de véhicules d'occasion.

CHAPITRE 4

Modifications de la loi du 22 janvier 1945 sur la réglementation économique et les prix

Art. 57

Cet article vise à créer une référence aux compétences dont disposent déjà les agents de contrôle de l'Inspection économique dans le cadre de l'exécution des obligations reprises dans le Code de droit économique (référence au livre XV, titre 1er, chapitre 1er du Code de droit économique).

Dans les termes actuels de la loi du 22 janvier 1945 sur la réglementation économique et les prix, les compétences de recherche des agents de contrôle sont actuellement reprises de façon différente et souvent incomplète comparé aux dispositions du Code de droit économique. Les agents de contrôle de l'Inspection économique étant chargés de rechercher et de constater les infractions à la loi du 22 janvier 1945 précitée, il est tout à fait logique qu'ils disposent à cet égard des compétences reprises aux articles XV.3 et suivants du Code de droit économique et dont ils disposent déjà dans le cadre de la recherche et de la constatation des infractions au Code de droit économique. À défaut, ils sont entravés dans leur pratique lorsqu'ils effectuent auprès d'une même entreprise un contrôle concernant le respect, d'une part, des obligations reprises dans la loi du 22 janvier 1945 et, d'autre part, des obligations reprises dans le Code de droit économique (par exemple l'interdiction des pratiques commerciales déloyales reprises aux articles VI.93 et suivants de ce Code). Autrement dit, une uniformisation des compétences des agents de contrôle dans la loi du 22 janvier 1945, sur la base de ce que prévoit déjà le Code de droit

kilometerfraude helpen verminderen (zie artikel 3/1 van het koninklijk besluit van 26 augustus 2006 tot regeling van de medewerking aan de vereniging belast met de registratie van de kilometerstand van voertuigen).

Toch werd vastgesteld dat een aantal fabrikanten deze verplichting niet nakomt.

Om deze situatie te verhelpen, wordt een bepaling onder 18° ingevoegd in artikel XVII.2 van het Wetboek van economisch recht, waardoor de voorzitter van de ondernemingsrechtbank de mogelijkheid krijgt om het bestaan van inbreuken op de wet van 11 juni 2004 betreffende de informatieverstrekking bij de verkoop van tweedehandsvoertuigen vast te stellen en de staking ervan te bevelen.

HOOFDSTUK 4

Wijzigingen van de wet van 22 januari 1945 betreffende de economische reglementering en de prijzen

Art. 57

Met dit artikel wordt beoogd te verwijzen naar de bevoegdheden waarover de controleambtenaren van de Economische Inspectie reeds beschikken in het kader van de uitvoering van de verplichtingen van het Wetboek van economisch recht (verwijzing naar boek XV, titel 1, hoofdstuk 1, van het Wetboek van economisch recht).

In haar huidige staat zijn in de wet van 22 januari 1945 betreffende de economische reglementering en de prijzen de opsporingsbevoegdheden van de controleambtenaren op uiteenlopende en vaak onvolledige wijze opgenomen in vergelijking met de bepalingen van het Wetboek van economisch recht. Vermits de controleambtenaren van de Economische Inspectie instaan voor de opsporing en vaststelling van inbreuken op voornoemde de wet van 22 januari 1945, is het niet meer dan logisch dat zij in dit verband beschikken over de bevoegdheden die opgenomen zijn in artikel XV.3 en verder van het Wetboek van economisch recht en waarover zij reeds beschikken in het kader van de opsporing en vaststelling van inbreuken op het Wetboek van economisch recht. Bij gebreke hieraan, worden zij in hun praktijk belemmerd wanneer zij bij eenzelfde onderneming een controle uitvoeren betreffende de naleving van, enerzijds, verplichtingen opgenomen in de wet van 22 januari 1945 en, anderzijds, verplichtingen opgenomen in het Wetboek van economisch recht (bijvoorbeeld het verbod op oneerlijke handelspraktijken, opgenomen in de artikelen VI.93 en verder van dit Wetboek). Een uniformering van de bevoegdheden van de controleagenten

économique à présent, est essentielle pour l'efficacité et l'application effective des législations diverses qu'ils sont tenus de surveiller.

Les compétences dont disposent déjà les agents de contrôle de l'Inspection économique dans le cadre de la surveillance du respect des obligations reprises dans le Code de droit économique sont entre autres les suivantes:

— la compétence de pénétrer ou d'accéder à tous les lieux et à tous les moyens de transport dans lesquels, sur la base de motifs raisonnables, ils estiment nécessaire de pénétrer pour l'accomplissement de leur tâche, sauf si cela concerne des locaux habités (des règles particulières s'appliquent à l'accès à des locaux habités);

— la compétence de faire toutes les constatations utiles, de procéder à tous examens, contrôles, recherches et de recueillir toutes les informations qu'ils estiment nécessaires pour s'assurer que les dispositions visées dans le Code de droit économique sont respectées;

— la compétence d'interroger toute personne sur tout fait dont la connaissance est utile à la recherche ou la constatation;

— la compétence d'ouvrir les paquets, caisses, tonneaux et tous les autres types d'emballages dont ils présumant qu'ils contiennent des marchandises constituant ou prouvant une infraction, et en examiner le contenu;

— la compétence de se faire produire sur première réquisition, sans déplacement, tous renseignements, documents, pièces, livres, dossiers, bases de données et supports informatisés de données qu'ils estiment nécessaires à l'accomplissement de leurs tâches, et d'en prendre gratuitement copie ou de les emporter gratuitement contre remise d'un récépissé;

— la compétence de se faire produire par toute personne, gratuitement et sur première réquisition, tous les renseignements permettant l'identification des personnes faisant l'objet d'une enquête et des personnes impliquées dans des flux financiers et de données nécessaires dans le cadre de l'enquête;

— saisie de biens qui font l'objet de l'infraction;

— ...

in de wet van 22 januari 1945, op basis van hetgeen nu reeds voorzien is in het Wetboek van economisch recht, is met andere woorden essentieel voor de efficiënte en effectieve handhaving van de uiteenlopende wetgevingen waarop zij moeten toezien.

De bevoegdheden waarover de controleambtenaren van de Economische Inspectie nu reeds beschikken in het kader van het toezicht op de naleving van de verplichtingen opgenomen in het Wetboek van economisch recht zijn onder meer de volgende:

— de bevoegdheid om zich toegang te (laten) verschaffen tot alle plaatsen en tot alle vervoersmiddelen, waarvan zij op redelijke gronden van oordeel zijn dat de betreding ervan voor het vervullen van hun taak noodzakelijk is, tenzij het bewoonde lokalen betreft (voor de betreding bewoonde lokalen gelden bijzondere regels);

— de bevoegdheid om alle nuttige vaststellingen te doen, alle onderzoeken, controles en opsporingen uit te voeren en alle informatie te verzamelen die zij noodzakelijk achten voor het verzekeren van een daadwerkelijke naleving van de bepalingen bedoeld in het Wetboek van economisch recht;

— de bevoegdheid om elke persoon te ondervragen over elk feit waarvan de kennis ervan nuttig is voor de opsporing of de vaststelling;

— de bevoegdheid om de pakken, kisten, tonnen en alle andere soorten verpakkingen te openen waarvan zij veronderstellen dat zij goederen bevatten die het voorwerp of het bewijs van een inbreuk uitmaken, en er de inhoud van onderzoeken;

— de bevoegdheid om zich op eerste vordering, zonder verplaatsing, alle inlichtingen, documenten, stukken, boeken, bescheiden, gegevensbestanden en geïnformatiseerde dragers van gegevens te laten verstrekken die zij tot het volbrengen van hun taken nodig achten en hiervan gratis afschrift te nemen, of ze gratis mee te nemen tegen afgifte van een ontvangstbewijs;

— de bevoegdheid om zich op eerste vordering door elke persoon gratis alle inlichtingen te laten verstrekken die de identificatie mogelijk maken van personen die het voorwerp uitmaken van een onderzoek en personen die betrokken zijn bij financiële en gegevensstromen die noodzakelijk zijn in het kader van het onderzoek;

— het leggen van beslag op goederen die het voorwerp van de inbreuk uitmaken;

— ...

Un aperçu complet et plus détaillé de ces compétences figure dans le livre XV, titre 1er, chapitre 1er du Code de droit économique. L'uniformisation porte uniquement sur les compétences générales reprises dans ce chapitre et donc pas sur les compétences particulières dont disposent les agents de contrôle de l'Inspection économique, étant donné que ces compétences particulières portent sur des matières spécifiques reprises dans le Code de droit économique (voir livre XV, titre 1er, chapitre 2 du Code de droit économique).

Dans l'exercice de leur mission relative à la recherche et à la constatation des infractions économiques figurant dans le Code de droit économique, les agents de contrôle sont soumis à la surveillance, selon le cas, du procureur général compétent ou du procureur fédéral, sans préjudice de leur subordination à leurs supérieurs au sein de l'administration (cf. article XV.6 du Code de droit économique). En outre, ils sont tenus au secret professionnel et ne peuvent révéler à aucune personne ou autorité les informations confidentielles dont ils ont eu connaissance en raison de leurs fonctions, sous réserve des exceptions prévues à l'article XV.6/1, § 1er, alinéa 2, du Code de droit économique). Les mêmes règles s'appliqueront à la recherche et à la constatation des infractions à la loi du 22 janvier 1945 précitée.

Sur le plan procédural, les dispositions du Code d'instruction criminelle seront applicables à la recherche, à la constatation et à la poursuite des infractions à la loi du 22 janvier 1945 précitée, comme le prévoit déjà l'article XV.1 du Code de droit économique et sous réserve de dispositions contraires prévues le cas échéant.

Enfin, puisque l'article 6 de la loi du 22 janvier 1945 précitée attribue la compétence de recherche et de constatation des infractions visées aux articles 5, 8, 9 et 11 à divers agents de contrôle, il est précisé que l'uniformisation des compétences et procédures prévues dans le Code de droit économique à la loi du 22 janvier 1945 ne s'applique que pour les agents de l'Inspection économique.

Pour ce faire, les agents visés à l'article 6, § 1er, c), de la loi du 22 janvier 1945 précitée sont toujours expressément visés lors des modifications concernées.

Art. 58

La loi du 22 janvier 1945 sur la réglementation économique et les prix ne contient pas seulement des

Een volledig en meer gedetailleerd overzicht van deze bevoegdheden is terug te vinden in boek XV, titel 1, hoofdstuk 1, van het Wetboek van economisch recht. De uniformisering heeft enkel betrekking op de algemene bevoegdheden opgenomen in dit hoofdstuk en dus niet op de bijzondere bevoegdheden waarover de controleambtenaren van de Economische Inspectie beschikken vermits deze bijzondere bevoegdheden betrekking hebben op specifieke materies opgenomen in het Wetboek van economisch recht (zie boek XV, titel 1, hoofdstuk 2, van het Wetboek van economisch recht).

Bij de uitvoering van hun taak inzake opsporing en vaststelling van economische misdrijven opgenomen in het Wetboek van economisch recht, zijn de controleambtenaren onderworpen aan het toezicht van, naargelang het geval, de bevoegde procureur-generaal of de federale procureur, onverminderd hun ondergeschiktheid aan de meerderen in de administratie (cfr. artikel XV.6 van het Wetboek van economisch recht). Voorts zijn zij gebonden door het beroepsgeheim en mogen zij de vertrouwelijke informatie waarvan zij kennis hebben gekregen bij de uitoefening van hun taken, niet onthullen, aan welke persoon of autoriteit ook, behoudens de uitzonderingen opgenomen in artikel XV.6/1, § 1, tweede lid, van het Wetboek van economisch recht). Dezelfde regels zullen gelden bij de opsporing en vaststelling van inbreuken op de voornoemde wet van 22 januari 1945.

Op procedureel vlak zullen de bepalingen van het Wetboek van strafvordering van toepassing zijn op de opsporing, de vaststelling en het onderzoek naar de inbreuken op de voornoemde wet van 22 januari 1945, net zoals reeds voorzien is in artikel XV.1 van het Wetboek van economisch recht en behoudens andersluidende voorschriften die desgevallend voorzien zijn.

Aangezien artikel 6 van de voornoemde wet de bevoegdheid tot opsporing en vaststelling van de in de artikelen 5, 8, 9 en 11 bedoelde inbreuken toekent aan verschillende controleambtenaren, wordt tenslotte verduidelijkt dat de in de wet van 22 januari 1945 voorziene uniformering van bevoegdheden en procedures, conform hetgeen opgenomen is in het Wetboek van economisch recht, alleen geldt voor de ambtenaren van de Economische Inspectie.

Daartoe worden de in artikel 6, § 1, c), bedoelde ambtenaren van de voornoemde wet van 22 januari 1945 steeds uitdrukkelijk vermeld in de desbetreffende wijzigingen.

Art. 58

De wet van 22 januari 1945 betreffende de economische reglementering en de prijzen bevat niet alleen

dispositions divergentes au niveau de la recherche et de la constatation des infractions, mais aussi au niveau de la poursuite et de la sanction de celle-ci par rapport à ce qui est prévu dans le Code de droit économique.

En Belgique, la législation relative à la protection des consommateurs forme classiquement une partie du droit pénal spécial. Quand des infractions sont constatées, un procès-verbal doit être établi, puis adressé au procureur du Roi, qui décide de façon discrétionnaire si des mesures seront prises, et le cas échéant lesquelles. Cette règle générale connaît plusieurs exceptions, telles que la possibilité pour les agents de contrôle d'adresser au contrevenant un avertissement avec une période de régularisation (article XV.31 du Code de droit économique), la procédure de transaction (règlement transactionnel administratif – article XV.61 du Code de droit économique) et la poursuite administrative pouvant déboucher sur une amende administrative (article XV.60/4 et suivants du Code de droit économique).

En l'état actuel, la loi du 22 janvier 1945 précitée contient déjà plusieurs procédures comparables à celles reprises dans le Code de droit économique (la transaction et la poursuite pénale), mais elle ne reprend ni la procédure de l'avertissement ni la poursuite administrative pouvant déboucher sur une amende administrative. Cette différence s'est développée au fil de l'histoire et ne se justifie plus aujourd'hui. L'Inspection économique est en effet compétente pour l'application de la loi du 22 janvier 1945 précitée et du Code de droit économique et cela l'entrave donc dans l'exercice d'une surveillance effective et efficace. Quand un agent de contrôle de l'Inspection économique constate plusieurs infractions dans une entreprise, il faut en effet appliquer des législations distinctes pour les poursuivre et les sanctionner selon qu'il s'agit d'une infraction à une disposition du Code de droit économique ou à une disposition de la loi du 22 janvier 1945 précitée.

Par exemple, pour la loi du 22 janvier 1945 précitée, le ministère public qui reçoit ce type de procès-verbaux ne dispose pas de la possibilité, s'il l'estime opportun, de renvoyer le dossier à l'Inspection économique en vue du lancement d'une poursuite administrative. Par la force des choses, cela peut donc conduire au classement du dossier sans suite par le ministère public, ce qui peut créer un sentiment d'impunité pour les parties concernées.

La pratique du service sanctions et litiges juridiques de l'Inspection économique montre déjà que de nombreux

afwijkende bepalingen op het vlak van de opsporing en vaststelling van inbreuken, maar ook op het vlak van de vervolging en sanctionering hiervan in vergelijking met wat voorzien is in het Wetboek van economisch recht.

In België vormt de wetgeving inzake consumentenbescherming klassiek een onderdeel van het bijzondere strafrecht. Wanneer overtredingen worden vastgesteld, moet een proces-verbaal worden opgemaakt en aan de procureur des Konings worden toegezonden, die op discretionaire wijze beslist of en welke maatregelen zullen worden genomen. Er zijn een aantal uitzonderingen op deze algemene regel, zoals de mogelijkheid voor controleagenten om de overtreder een waarschuwing met een regularisatietermijn te geven (artikel XV.31 van het Wetboek van economisch recht), de transactieprocedure (administratieve minnelijke schikking – artikel XV.61 van het Wetboek van economisch recht) en de administratieve vervolging die kan leiden tot een administratieve geldboete (artikel XV.60/4 en verder van het Wetboek van economisch recht).

In haar huidige staat bevat de voornoemde wet van 22 januari 1945 reeds verschillende procedures die vergelijkbaar zijn met deze opgenomen in het Wetboek van economisch recht (de administratieve minnelijke schikking en de strafrechtelijke vervolging), maar zij bevat noch de waarschuwingsprocedure, noch de administratieve vervolging die tot een administratieve boete kan leiden. Deze verscheidenheid is historisch gegroeid en valt op heden niet meer te verantwoorden. De Economische Inspectie is immers bevoegd voor de handhaving van de voornoemde wet van 22 januari 1945 en van het Wetboek van economisch recht en wordt ook hierdoor belemmerd in het uitoefenen van een effectief en efficiënt toezicht. Wanneer een controleagent van de Economische Inspectie meerdere inbreuken vaststelt bij een onderneming, moeten bij de vervolging en sanctionering hiervan namelijk aparte wetgevingen toegepast worden naargelang het een inbreuk op een bepaling uit het Wetboek van economisch recht betreft, dan wel een inbreuk op een bepaling van de voornoemde wet van 22 januari 1945.

Het openbaar ministerie dat processen-verbaal betreffende de voornoemde wet van 22 januari 1945 ontvangt, beschikt bijvoorbeeld niet over de mogelijkheid om, indien het dit opportuun acht, het dossier terug over te maken aan de Economische Inspectie met het oog op het opstarten van een administratieve vervolging. Noodgedwongen kan dit dus tot seponering van het dossier door het openbaar ministerie leiden, hetgeen een gevoel van straffeloosheid creëert bij de betrokkenen.

De praktijk van de dienst sancties en juridische geschillen van de Economische Inspectie leert overigens

parquets utilisent activement la possibilité d'opter pour une poursuite administrative par l'Inspection économique, dans les dossiers dans lesquels cette possibilité existe déjà, plutôt que de lancer eux-mêmes une poursuite pénale. Autrement dit, la possibilité de poursuite administrative permet déjà clairement de décharger les parquets, et l'élargissement de cette possibilité aux législations précitées peut apporter un soulagement supplémentaire.

Pour ces raisons, la loi du 22 janvier 1945 précitée est complétée afin d'appliquer les mêmes règles que celles actuellement reprises dans le Code de droit économique. Par conséquent, en plus des procédures de transaction et de poursuite pénale, la poursuite administrative est également ajoutée.

La poursuite administrative va permettre de créer une voie de sanction supplémentaire, qui pourra être lancée soit directement, soit après que le ministère public a informé l'Inspection économique qu'il n'entreprendra aucune démarche dans le dossier. La poursuite des infractions à la loi du 22 janvier 1945 précitée s'effectue conformément au titre 1/1 du livre XV du Code économique. Concrètement, les procès-verbaux établis par les agents de contrôle sont envoyés aux agents désignés par le ministre, qui décident de la procédure à appliquer (application de la procédure de transaction, poursuite administrative ou poursuite pénale). Ce ne sont donc pas les agents de contrôle eux-mêmes qui décident de la procédure à appliquer.

Il va de soi qu'il y a une équivalence complète en ce qui concerne le respect des droits fondamentaux et des droits de la défense du contrevenant, puisque le traitement indépendant et impartial du dossier est également garanti pour ces autres législations (cf. article XV.60/5 du Code de droit économique). Ici aussi, seuls les agents sanctionneurs visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique peuvent en effet lancer la poursuite administrative et, le cas échéant, se charger d'infliger une amende administrative, après avoir donné au contrevenant la possibilité de consulter le dossier et de communiquer ses moyens de défense.

Dans cet élargissement de la procédure de poursuite administrative à la loi du 22 janvier 1945 précitée, l'objectif reste également que l'amende administrative infligée le cas échéant soit efficace, proportionnée et dissuasive. Pour ce faire, les mêmes règles procédurales s'appliqueront que celles déjà en vigueur pour la poursuite administrative à la suite d'infractions au Code de droit économique. Les agents sanctionneurs compétents

reeds dat heel wat parketten actief gebruik maken van de mogelijkheid om te opteren voor een administratieve vervolging door de Economische Inspectie, in dossiers waarin dit nu reeds mogelijk is, eerder dan zelf een strafrechtelijke vervolging op te starten. De mogelijkheid tot administratieve vervolging zorgt met andere woorden nu reeds voor een duidelijke ontlasting van de parketten en de uitbreiding van deze mogelijkheid tot de hierboven vermelde wetgevingen kan voor een bijkomende ontlasting zorgen.

Om deze redenen wordt de voornoemde wet van 22 januari 1945 aangevuld om dezelfde regels toe te passen als de regels die thans opgenomen zijn in het Wetboek van economisch recht. Daarom wordt naast de administratieve minnelijke schikking en de strafrechtelijke procedure de administratieve vervolging toegevoegd.

De administratieve vervolging creëert een extra mogelijkheid tot bestraffing, die rechtstreeks kan worden ingesteld of nadat het openbaar ministerie de Economische Inspectie heeft laten weten dat het geen gevolg zal geven aan het dossier. De vervolging van inbreuken op de voornoemde wet van 22 januari 1945 zal gebeuren overeenkomstig titel 1/1, van boek XV van het Wetboek van economisch recht. Concreet worden de processen-verbaal die de controleambtenaren opmaken, toegezonden aan de door de minister aangewezen ambtenaren, die beslissen over de toe te passen procedure (toepassing van de transactieprocedure, administratieve vervolging of strafrechtelijke vervolging). Het zijn dus niet de controleambtenaren zelf die beslissen over de toe te passen procedure.

Het spreekt voor zich dat er volledige gelijkwaardigheid is wat betreft de eerbiediging van de grondrechten en de rechten van de verdediging van de overtreder, aangezien de onafhankelijke en onpartijdige behandeling van het dossier ook voor deze andere wetten is gewaarborgd (zie artikel XV.60/5 van het Wetboek van economisch recht). Ook hier kunnen alleen de in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht bedoelde sanctionerende ambtenaren een administratieve vervolging inleiden en in voorkomend geval een administratieve geldboete opleggen, nadat zij de overtreder de mogelijkheid hebben gegeven om het dossier te raadplegen en zijn verdediging te voeren.

Ook bij deze uitbreiding van de procedure administratieve vervolging in de voornoemde wet van 22 januari 1945 blijft het de bedoeling dat de desgevallend opgelegde administratieve geldboete doeltreffend, evenredig en afschrikkend is. Om hiervoor te zorgen, zullen dezelfde procedurele regels gelden als de regels die nu reeds gelden voor de administratieve vervolging wegens inbreuken op het Wetboek van economisch recht. De bevoegde

devront par exemple tenir compte des circonstances concrètes du cas lors de la détermination du montant de l'amende administrative. Il faudra ainsi tenir compte, entre autres, de la nature, de la gravité, de l'ampleur et de la durée de l'infraction, de toute mesure prise par l'entreprise pour atténuer ou réparer les dommages subis par les consommateurs, des éventuels avantages que l'entreprise a tirés de l'infraction, d'une éventuelle récidive dans le chef de l'entreprise en infraction, des éventuels engagements qu'elle a pris et d'autres circonstances atténuantes ou aggravantes (cf. article XV.60/20, § 2, du Code de droit économique).

En réaction au considérant 3 aux pages 8 et 9 de l'avis 74.327/1-2 du 29 septembre 2023 du Conseil d'État, en ce qui concerne la procédure de transaction (règlement transactionnel administratif), les éléments suivants peuvent être communiqués:

la possibilité pour les agents désignés par le ministre, dans la pratique principalement le directeur général de la Direction générale de l'Inspection économique, de proposer un règlement transactionnel administratif ou une transaction, existe depuis longtemps, et ce dans la plupart des législations économiques. C'est également le cas pour un grand nombre des législations modifiées par cet avant-projet de loi. Cette possibilité est perçue de façon très positive. Il peut entre autres être fait référence au commentaire de l'article XV.61 du Code de droit économique (*Doc. parl. Chambre*, 2012-2013, 2873/001, 38 et suiv. et avant cela *Doc. parl. Chambre* 2009-2010, 2338/001, pp. 79-80). La rapidité et l'efficacité de la procédure, l'allègement de la charge des parquets et l'efficacité de l'application de la loi ont été des considérations évidentes lors de l'introduction et du maintien de la possibilité telle qu'elle a été prévue. En outre, le contrevenant peut toujours décider de ne pas accepter la proposition, après quoi le dossier est à chaque fois transmis au parquet compétent. Ce n'est qu'après, quand le parquet décide de ne pas poursuivre, qu'une poursuite administrative peut être engagée.

Il convient ici de préciser en complément que depuis fin 2020, il est prévu que le choix de la procédure à suivre doit être effectué par des agents spécifiquement désignés (art. XV.60/1, § 2, alinéa 2, CDE). Cela a pour but de parvenir à une politique d'application uniforme et logique. Cela se fait en outre en concertation avec les parquets. Chaque année, l'Inspection économique prévoit des réunions avec les parquets locaux et le parquet général afin de discuter de la politique d'application. À cet égard, il convient de se référer en particulier à l'article XV.6 CDE, qui dispose que dans l'exercice de

sanctieambtenaren zullen bijvoorbeeld rekening moeten houden met de concrete omstandigheden van het geval bij de bepaling van het bedrag van de administratieve geldboete. Zo zal er onder meer rekening gehouden moeten worden met de aard, ernst, omvang en duur van de inbreuk, de door de onderneming genomen maatregelen om de door de consumenten geleden schade te beperken of te verhelpen, de eventuele voordelen die de onderneming uit de inbreuk heeft gehaald, eventuele recidive in hoofde van de inbreukplegende onderneming, de eventuele toezeggingen die zij heeft gedaan en andere verzachtende of verzwarende omstandigheden (cfr. artikel XV.60/20, § 2, van het Wetboek van economisch recht).

In reactie op overweging 3 op de bladzijden 8 en 9 van het advies 74.327/1-2 van 29 september 2023 van de Raad van State, met betrekking tot de transactieprocedure (administratieve minnelijke schikking), kan het volgende meegedeeld worden:

de mogelijkheid om een administratieve minnelijke schikking of transactie voor te stellen door de door de minister aangestelde ambtenaren, in de praktijk voornamelijk de directeur-generaal van de Algemene Directie Economische Inspectie, bestaat reeds geruime tijd en dit is ook het geval voor een groot aantal van de wetgevingen die worden gewijzigd door dit voorontwerp van wet. Deze mogelijkheid wordt als zeer positief ervaren. Er kan onder meer verwezen worden naar de commentaar bij het artikel XV.61 van het Wetboek van economisch recht (*Parl. St. Kamer*, 2012-2013, 2873/001, 38 en volgende en daarvoor *Parl. St. Kamer* 2009-2010, 2338/001, blz. 79-80). De snelheid en efficiëntie van de procedure, het ontlasten van de parketten en de doeltreffendheid van de handhaving zijn duidelijke overwegingen geweest bij het introduceren en behouden van de mogelijkheid zoals ze is voorzien. Bovendien kan de overtreder steeds beslissen om niet in te gaan op het voorstel waarna het dossier in elk geval overgemaakt wordt aan het bevoegde parket. Pas daarna, wanneer het parket beslist om niet over te gaan tot vervolging, kan een administratieve vervolging opgestart worden.

Er dient hierbij bijkomend verduidelijkt te worden dat sinds eind 2020 voorzien is dat de keuze van de te volgen procedure moet gebeuren door specifiek aangeduide ambtenaren (art. XV.60/1, § 2, tweede lid WER). Dit om te komen tot een uniform en logisch handavingsbeleid. Dit gebeurt bovendien in samenspraak met de parketten. Jaarlijks voorziet de Economische Inspectie vergaderingen met de lokale parketten en het Parket-Generaal om het handavingsbeleid te bespreken. Er dient hierbij in het bijzonder gewezen te worden op het artikel XV.6 WER dat stelt dat bij de uitvoering van hun

leur mission relative à la recherche et à la constatation des délits économiques, les agents compétents sont soumis à la surveillance, selon le cas, du procureur général compétent ou du procureur fédéral, sans préjudice de leur subordination à leurs supérieurs au sein de l'administration. Une coopération et un échange d'informations approfondis avec les parquets sont également nécessaires dans le cadre de la poursuite administrative des infractions.

Le fait de prévoir trois types de poursuites permet d'agir de façon flexible mais cohérente face à la grande diversité au sein des législations économiques. Prévoir les trois possibilités pour toutes les législations est précisément l'objectif, afin de pouvoir élaborer une politique logique en matière de poursuites. Différentes infractions sont souvent retenues au cours d'une même enquête. Si ces infractions devaient être poursuivies de différentes manières, cela serait justement source d'imprécision et entraînerait le risque de porter atteinte au principe *non bis in idem*. Si plusieurs procès-verbaux sont établis à la suite d'une seule enquête et qu'ils sont en partie transmis au parquet et en partie traités administrativement, le justiciable est confronté à différentes procédures et sanctions à la suite d'une même enquête. C'est la situation que le projet de loi tente justement d'éviter. Prévoir les trois procédures dans toutes les législations permet de communiquer bien plus directement et clairement avec le justiciable.

Comme déjà évoqué brièvement ci-dessus, une forme de règle "*una via*" est prévue. Les agents spécifiquement désignés choisissent entre la transaction, la poursuite pénale ou la poursuite administrative. Une fois qu'une de ces trois options est choisie, le reste de la procédure est fixé et les autres possibilités sont exclues. Si l'on choisit par exemple de transmettre le procès-verbal au parquet pour des poursuites pénales, la seule option en cas de non-poursuite est que le parquet transmette une notification aux agents visés à l'article XV.60/4, qui peuvent prendre la décision d'engager une poursuite administrative. Une transaction n'est plus possible dans ce cas.

Enfin, il convient de noter que les agents du service Sanctions et Litiges juridiques, qui peuvent infliger une amende administrative et ont également un rôle dans la proposition de transactions, exercent, conformément à l'article XV.60/5, leur compétence dans des conditions qui garantissent leur indépendance et leur impartialité.

taak inzake opsporing en vaststelling van economische misdrijven, de bevoegde ambtenaren onderworpen zijn aan het toezicht van, naargelang het geval, de bevoegde procureur-generaal of de federale procureur, onverminderd hun ondergeschiktheid aan de meerderen in de administratie. Een doorgedreven samenwerking en informatie-uitwisseling met de parketten is ook noodzakelijk in het kader van de administratieve vervolging van inbreuken.

Het voorzien in drie types van vervolgingen maakt het mogelijk om flexibel maar consequent om te gaan met de grote diversiteit binnen de economische wetgevingen. Het voorzien van de drie mogelijkheden voor alle wetgevingen is net de doelstelling, om een logisch vervolgingsbeleid uit te kunnen werken. Tijdens één onderzoek worden vaak verschillende inbreuken weerhouden. Als die inbreuken op verschillende manieren vervolgd zouden moeten worden, zorgt dit net voor onduidelijkheid en het risico dat het *non bis in idem*-beginsel aangetast wordt. Indien naar aanleiding van één onderzoek verschillende processen-verbaal opgesteld worden die enerzijds overgemaakt worden aan het parket en anderzijds administratief worden afgehandeld, wordt de rechtsonderhorige geconfronteerd met verschillende procedures en sancties naar aanleiding van één onderzoek. Dit is de situatie die het wetsontwerp net tracht te vermijden. Door in alle wetgevingen de drie procedures te voorzien, kan net veel directer en duidelijker gecommuniceerd worden met de rechtsonderhorige.

Zoals hierboven reeds kort aangehaald is er een vorm van "*una via*"-regeling voorzien. Specifiek aangeduide ambtenaren maken de keuze tussen de transactie, strafrechtelijke vervolging of administratieve vervolging. Eénmaal één van deze drie keuzes is gemaakt, ligt de rest van de procedure vast waarbij andere mogelijkheden worden uitgesloten. Indien bijvoorbeeld gekozen wordt om het proces-verbaal over te maken aan het parket voor strafrechtelijke vervolging, is de enige optie bij niet-vervolging dat het parket een kennisgeving overmaakt aan de ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 die de beslissing kunnen nemen om een administratieve vervolging op te starten. Een transactie is in dergelijk geval niet meer mogelijk.

Tenslotte dient nog opgemerkt te worden dat de ambtenaren van de Dienst Sancties en Juridische Geschillen, die een administratieve geldboete kunnen opleggen en ook een rol hebben in het voorstellen van de transacties, overeenkomstig het artikel XV.60/5 hun bevoegdheid uitoefenen onder voorwaarden die hun onafhankelijkheid en onpartijdigheid waarborgen.

Art. 59 et 60

Similairement à ce qui est prévu dans le Code de droit économique, lorsqu'un procès-verbal de constatation est dressé et transmis au ministère public, le ministère public doit communiquer sa décision relative à une éventuelle suite aux agents compétents visés à l'article XV.60/4 afin que ces derniers puissent le cas échéant entamer la procédure administrative. Lorsque le ministère public n'a pris aucune décision dans un délai de trois mois à compter du jour de réception du procès-verbal constatant l'infraction, la procédure d'amende administrative peut être entamée.

Art. 61 et 62

Il convient de souligner que les sanctions pénales existantes ont été conservées et que les montants des amendes administratives ont également été prévues. Les montants minimum et maximum de ces amendes sont mis au même niveau que les amendes pénales prévues dans la loi du 22 janvier 1945 sur la réglementation économique et les prix.

Art. 63

Le présent article vise à rendre les règles applicables aux amendes administratives qui sont reprises au titre 2, chapitre 1/1 du livre XV du Code de droit économique également applicables aux amendes administratives infligées dans le cadre de la loi du 22 janvier 1945 sur la réglementation économique et les prix. Il s'agit des règles relatives à la récidive des infractions dans un délai de cinq ans (cf. article XV.62/2 du Code de droit économique), des règles relatives au concours de plusieurs infractions (cf. article XV.62/3 du Code de droit économique), des règles applicables lorsqu'un même fait constitue plusieurs infractions ou lorsque différentes infractions constituent la manifestation successive et continue de la même intention délictueuse (cf. article XV.62/4 du Code de droit économique) et des éventuelles circonstances atténuantes pouvant justifier une réduction de l'amende administrative à un montant inférieur au minimum légal (cf. article XV.62/5 du Code de droit économique).

La disposition prévoit également que les décimes additionnels s'appliquent aux montants des amendes administratives, afin d'assurer un alignement complet sur les montants réels des amendes pénales.

Art. 59 en 60

Gelijkaardig aan wat voorzien is in het Wetboek van economisch recht, moet het openbaar ministerie, indien een proces-verbaal van vaststelling is opgesteld en overgemaakt aan het openbaar ministerie, zijn beslissing over een eventueel gevolg aan de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 meedelen zodat deze desgevallend de administratieve procedure kunnen opstarten. Indien het openbaar ministerie geen beslissing heeft genomen binnen een termijn van drie maanden te rekenen van de dag van ontvangst van het proces-verbaal waarin de inbreuk werd vastgelegd, kan de procedure voor de administratieve geldboete worden opgestart.

Art. 61 en 62

Er dient benadrukt te worden dat de bestaande strafrechtelijke sancties behouden zijn en dat de bedragen van de administratieve geldboetes ook zijn voorzien. De minimale en maximale bedragen van de administratieve geldboetes zijn gelijkgesteld met de in de wet van 22 januari 1945 betreffende de economische reglementering en de prijzen voorziene strafrechtelijke geldboetes.

Art. 63

Dit artikel strekt ertoe de in titel 2, hoofdstuk 1/1, van boek XV van het Wetboek van economisch recht opgenomen regels inzake administratieve geldboeten ook van toepassing te maken op de administratieve geldboeten die op grond van de wet van 22 januari 1945 betreffende de economische reglementering en de prijzen worden opgelegd. Het betreft de regels inzake de herhaling van strafbare feiten binnen een periode van vijf jaar (vgl. artikel XV.62/2 van het Wetboek van economisch recht), de regels inzake de samenloop van verschillende strafbare feiten (vgl. artikel XV.62/3 van het Wetboek van economisch recht), de regels die van toepassing zijn wanneer één en dezelfde handeling verschillende strafbare feiten oplevert of wanneer verschillende strafbare feiten de opeenvolgende en voortdurende uiting van hetzelfde strafbare oogmerk vormen (vgl. artikel XV.62/4 van het Wetboek van economisch recht) en de mogelijke verzachtende omstandigheden die een verlaging van de administratieve geldboete tot een lager bedrag dan het wettelijk minimum kunnen rechtvaardigen (zie artikel XV.62/5 van het Wetboek van economisch recht).

De bepaling voorziet er ook in dat de opdecimen gelden voor de bedragen van de administratieve geldboeten, zodat deze volledig in overeenstemming zijn met de werkelijke bedragen van de strafrechtelijke geldboeten.

Art. 64

D'autres renvois sont également prévus dans la loi du 22 janvier 1945 sur la réglementation économique et les prix comme le renvoi à l'article XV.73 et l'article XV.74 du Code de droit économique.

L'article XV.73 du Code de droit économique concerne la responsabilité civile des sociétés et associations ayant la personnalité civile pour les condamnations aux dommages-intérêts, amendes, frais, confiscations, restitutions et sanctions pécuniaires quelconques prononcées.

L'article XV.74 du Code de droit économique concerne l'obligation pour le greffier du tribunal ou la cour de porter gratuitement à la connaissance du ministre, par lettre ordinaire ou par voie électronique, tout jugement ou arrêt faisant application d'une disposition de la présente législation, et ce à l'expiration d'un délai de dix jours à compter du prononcé.

Art. 65

Afin d'uniformiser la procédure administrative de la transaction sur celle prévue au sein du Code de droit économique, l'alinéa 1er de l'article 11*bis* de la loi du 22 janvier 1945 sur la réglementation économique et les prix actuel est remplacée par un paragraphe 1er qui contient un renvoi direct à l'article XV.61 du Code de droit économique.

Pour rappel, il s'agit de la procédure via laquelle l'Inspection économique propose une somme dont le paiement volontaire par le contrevenant éteint l'action publique. L'insertion de la possibilité de proposer une transaction au niveau de l'administration dans la loi du 22 janvier 1945 précitée permet, dans son application, de décharger les parquets du traitement d'infractions principalement mineures.

A *contrario* de la procédure administrative, le paiement d'une transaction est une possibilité purement facultative qui n'affecte en rien les droits de la défense. À cet égard, toutes les garanties nécessaires sont assurées, puisque le contrevenant peut choisir de payer le montant proposé ou au contraire de refuser la proposition de transaction. Dans ce dernier cas, il opte donc pour la procédure pénale classique et les possibilités de traitement par le ministère public. La procédure de transaction est dès

Art. 64

In de wet van 22 januari 1945 betreffende de economische reglementering en de prijzen zijn ook andere verwijzingen opgenomen, zoals de verwijzing naar artikel XV.73 en artikel XV.74 van het Wetboek van economisch recht.

Het artikel XV.73 van het Wetboek van economisch recht betreft de burgerlijke aansprakelijkheid van vennootschappen en verenigingen met rechtspersoonlijkheid voor de betaling van schadevergoedingen, geldboeten, kosten, verbeurdverklaringen, teruggaven en andere geldelijke sancties.

Het artikel XV.74 van het Wetboek van economisch recht betreft de verplichting van de griffier van de rechtbank of van het hof om de minister kosteloos per gewone brief of langs elektronische weg in kennis te stellen van elk vonnis of arrest waarbij toepassing is gemaakt van een bepaling van deze wet, na het verstrijken van een termijn van tien dagen vanaf de datum van de uitspraak.

Art. 65

Om de procedure betreffende de administratieve minnelijke schikking in overeenstemming te brengen met die van het Wetboek van economisch recht, wordt het eerste lid van het huidige artikel 11*bis* van de wet van 22 januari 1945 betreffende de economische reglementering en de prijzen wordt vervangen door een paragraaf 1 die een rechtstreekse verwijzing bevat naar artikel XV.61 van het Wetboek van economisch recht.

Ter herinnering: dit is de procedure waarbij de Economische Inspectie een bedrag voorstelt waarvan de vrijwillige betaling door de overtreder de strafvordering doet vervallen. De invoeging van de mogelijkheid om een transactie voor te stellen op het niveau van de administratie in de voornoemde wet van 22 januari 1945 maakt het mogelijk om, bij de toepassing ervan, de parketten te ontlasten van de behandeling van hoofdzakelijk kleine inbreuken.

In tegenstelling tot de administratieve procedure, is de betaling van een administratieve minnelijke schikking een louter facultatieve mogelijkheid die de rechten van de verdediging onverlet laat. In dit opzicht worden alle nodige waarborgen geboden, aangezien de overtreder ervoor kan kiezen het voorgestelde bedrag te betalen of het schikkingsvoorstel te weigeren. In dat laatste geval kiest hij dus voor de klassieke strafrechtelijke procedure en de mogelijkheden van behandeling door

lors une procédure qui est proposée et non imposée au contrevenant.

La présente modification vise également à compléter la disposition relative à la procédure administrative de la transaction en ajoutant les règles relatives au montant maximum et aux modalités de paiement et de perception.

Finalement, un paragraphe 2 est inséré dans cet article 11*bis* afin d'y inclure la possibilité pour les agents de contrôle de dresser un avertissement suite à la constatation des infractions qui ressortent de leur compétence.

Actuellement, l'Inspection économique ne dispose pas d'outil préventif comme, par exemple, l'envoi d'un avertissement. En d'autres termes, l'insertion de la procédure administrative de l'avertissement dans la loi du 22 janvier 1945 précitée sert à éviter de devoir intervenir immédiatement de manière répressive et à décharger les parquets des infractions mineures ou de moindre importance qui peuvent tout de même avoir un grand impact sur les consommateurs ou sur des objectifs sociaux importants.

La procédure d'avertissement a démontré dans le passé qu'il s'agissait d'un instrument très utile pour, surtout dans le cas d'infractions mineures, tout de même imposer un respect satisfaisant de la réglementation sans devoir pour cela toujours procéder à une sanction. Dans plus de 90 % des cas, les avertissements de l'Inspection économique sont respectés. L'objectif principal est de mettre fin à l'infraction à la loi du 22 janvier 1945 en avertissant formellement les contrevenants. Il s'agit là d'une possibilité purement facultative pour les agents compétents. Si aucune suite n'est donnée à l'avertissement, un procès-verbal sera rédigé, qui peut donner lieu à l'imposition d'une sanction.

CHAPITRE 5

Modifications de la loi du 26 juin 1963 créant un Ordre des architectes

Art. 66

Cet article adapte les alinéas 2, 3 et 6, et supprime les alinéas 4 et 5 de l'article 7 de la loi du 26 juin 1963 créant un Ordre des architectes.

het openbaar ministerie. De administratieve minnelijke schikking is dus een procedure die wordt voorgesteld, en niet aan de dader wordt opgelegd.

Deze wijziging heeft ook tot doel om de bepaling betreffende de procedure administratieve minnelijke schikking aan te vullen door de toevoeging van de regels inzake het maximumbedrag en de betalings- en inningswijzen.

Ten slotte wordt in dit artikel 11*bis* een paragraaf 2 ingevoegd om controleagenten de mogelijkheid te bieden een waarschuwing te geven na de vaststelling van inbreuken die onder hun bevoegdheid vallen.

Momenteel beschikt de Economische Inspectie niet over een preventief instrument zoals, bijvoorbeeld, beginnen met het versturen van een waarschuwing. Met andere woorden, het opnemen van de administratieve waarschuwingsprocedure in de voornoemde wet van 22 januari 1945 dient om te voorkomen dat onmiddellijk repressief moet worden opgetreden en om het openbaar ministerie te ontlasten van kleine of minder belangrijke overtredingen die toch grote gevolgen kunnen hebben voor de consument of belangrijke maatschappelijke doelstellingen.

De waarschuwingsprocedure heeft in het verleden aangetoond dat het een zeer nuttig instrument is om, vooral in het geval van lichtere inbreuken, toch een afdoende naleving van de reglementering af te dwingen zonder daarom steeds tot sanctionering te moeten overgaan. In meer dan 90 % van de gevallen worden de waarschuwingen van de Economische Inspectie nageleefd. De voornaamste doelstelling is een einde te stellen aan de schending van de voornoemde wet van 22 januari 1945, door de overtreders hiervan formeel te verwittigen. Het is daarbij een louter facultatieve mogelijkheid voor de bevoegde ambtenaren. Indien geen gevolg wordt gegeven aan een waarschuwing, zal een proces-verbaal opgesteld worden dat aanleiding kan geven tot het opleggen van een sanctie.

HOOFDSTUK 5

Wijzigingen van de wet van 26 juni 1963 tot instelling van een orde van architecten

Art. 66

Dit artikel wijzigt het tweede, derde en zesde lid en 6 en schrapt het vierde en vijfde lid van artikel 7 van de wet van 26 juni 1963 tot instelling van een orde van architecten.

Les alinéas 4 et 5 ont été rédigés à une époque où la Belgique ne comptait encore que neuf provinces. Parmi celles-ci, la province du Brabant présentait une structure biface concernant l'organisation des conseils de l'Ordre: un conseil utilisant la langue néerlandaise, et un conseil utilisant la langue française.

Les modifications proposées tiennent compte de l'organisation actuelle des conseils de l'Ordre à Bruxelles et dans les provinces de Brabant flamand et Brabant wallon.

Art. 67

La loi du 26 juin 1963 créant un Ordre des architectes est également adaptée en ce qui concerne la nomination des membres du conseil national de l'Ordre des architectes provenant de l'enseignement, étant donné que les termes "école d'architecture" ne sont plus adaptés. L'enseignement de l'architecture a été intégré au sein des universités, et les écoles d'État n'existent plus.

Par ailleurs, l'article a également été réécrit pour tenir compte des évolutions en matière d'enseignement, en supprimant certaines distinctions devenues inutiles et pour préciser plus clairement que, parmi les six candidats proposés par les universités qui ont des enseignants en matière d'architecture ou d'ingénierie architecturale, trois doivent être issus des universités néerlandophones et trois des universités francophones. Cette exigence découlait déjà indirectement de l'article 35 actuel.

Lorsque au moins trois universités dépendant d'une communauté ont proposé des candidats, les trois enseignants proposés doivent être issus d'universités différentes, ceci afin d'assurer une meilleure représentativité.

Si moins de trois universités ont proposé des candidats, deux ou trois candidats, selon le cas de figure, peuvent être issus d'une même université.

Il est du reste possible qu'il y ait plus de candidats proposés que de nominations à pourvoir. On pense par exemple à l'hypothèse où seules deux universités issues d'une même communauté ont proposé des candidats et où chacune de ces universités a proposé deux candidats; il convient alors de décider quel candidat sera proposé pour le troisième nom dans la liste des candidats à proposer. De même, il est possible que plus de trois universités issues d'une même communauté proposent des candidats alors que seuls trois membres peuvent être nommés.

Het vierde en vijfde lid dateren van de periode waarin België slechts negen provincies telde. Daarbij kende de provincie Brabant een dubbele structuur met betrekking tot de organisatie van de raden van de Orde: één raad gebruikte de Nederlandse taal en één raad gebruikte de Franse taal.

De voorgestelde wijzigingen houden rekening met de huidige organisatie van de raden van de Orde in Brussel en in de provincies Vlaams-Brabant en Waals-Brabant.

Art. 67

De wet van 26 juni 1963 tot instelling van een orde van architecten wordt ook aangepast met betrekking tot de benoeming van de leden van de nationale raad van de Orde van architecten die uit het onderwijs komen, aangezien de term "school voor bouwkunde" niet meer geschikt is. Het architectuuronderwijs is geïntegreerd in de universiteiten en de rijkscholen bestaan niet meer.

Het artikel werd ook herschreven om rekening te houden met de ontwikkelingen in het onderwijs door bepaalde overbodig geworden onderscheiden te schrappen en te verduidelijken dat van de zes kandidaten die worden voorgedragen door de universiteiten die docenten architectuur of bouwkunde hebben, er drie moeten behoren tot de Nederlandstalige universiteiten en drie tot de Franstalige universiteiten. Deze voorwaarde vloeide al onrechtstreeks voort uit het huidige artikel 35.

Indien ten minste drie universiteiten van een gemeenschap kandidaten hebben voorgedragen, moeten de drie voorgedragen docenten behoren tot verschillende universiteiten om een betere vertegenwoordiging te waarborgen.

Indien minder dan drie universiteiten kandidaten hebben voorgedragen, kunnen twee of drie kandidaten, afhankelijk van het geval, behoren tot dezelfde universiteit.

Het is ook mogelijk dat meer kandidaten worden voorgedragen dan het aantal te benoemen personen. Het kan bijvoorbeeld gaan om het geval waarbij slechts twee universiteiten die behoren tot dezelfde gemeenschap kandidaten hebben voorgedragen en waarbij elk van die universiteiten twee kandidaten heeft voorgedragen; dan moet beslist worden welke kandidaat voorgedragen zal worden voor de derde plaats op de lijst van de voor te dragen kandidaten. Het is ook mogelijk dat meer dan drie universiteiten die behoren tot dezelfde gemeenschap kandidaten voordragen terwijl slechts drie leden kunnen worden benoemd.

Il est dès lors de la responsabilité des universités concernées de se concerter afin d'arrêter la liste des candidats proposés. Les universités peuvent pour ce faire établir des critères de répartition qui doivent évidemment être objectifs et vérifiables. On peut penser à des critères tels que le nombre d'étudiants inscrits dans la faculté d'architecture et d'ingénierie architecturale, à l'expérience des candidats, ...

Un des objectifs recherchés par le gouvernement étant d'assurer une plus grande égalité des genres, un des critères peut également être, à compétence équivalente, de privilégier un candidat du genre le moins représenté.

Dans le cas exceptionnel où les universités ne parviennent pas à un accord, le Roi peut nommer les candidats sur base des CV et autres informations communiquées par les universités constatant le blocage.

Le critère qui est ici privilégié est l'expérience professionnelle. Pour les nominations au sein des Ordres et Instituts relevant de la compétence du Roi, des critères tels que la connaissance de la profession et la législation applicable, ou encore l'expérience dans des organes similaires, sont souvent retenus. Comme évoqué ci-dessus, à compétence équivalente, il est proposé d'opter pour le genre sous-représenté.

Par ailleurs, il est prévu que l'assesseur juridique et les assesseurs juridiques suppléants seront désormais nommés pour un terme de six ans.

Enfin, il a été prévu qu'une personne ne peut être nommée consécutivement plus de deux fois en tant que membre de l'enseignement ou membre fonctionnaire afin de faciliter l'arrivée de nouveaux représentants.

Pour le surplus, l'article est désormais divisé en trois paragraphes, et les littéras a) à e) de l'alinéa 1er de l'article actuel sont rationalisés et réagencés en nouveaux littéras a) à d).

Art. 68

La modification de l'article 35 n'est que la conséquence des modifications intervenues dans les articles 7 et 34.

Daarom moeten de betrokken universiteiten met elkaar overleggen om de lijst van voorgestelde kandidaten vast te leggen. De universiteiten kunnen daartoe toewijzingscriteria vaststellen die uiteraard objectief en controleerbaar moeten zijn. Men kan daarbij denken aan criteria zoals het aantal studenten ingeschreven in de faculteit architectuur en bouwkunde, de ervaring van de kandidaten, ...

Aangezien de regering wil zorgen voor meer gelijkheid tussen mannen en vrouwen, kan een van de criteria ook zijn dat, bij gelijkwaardige bekwaamheid, de voorkeur wordt gegeven aan een kandidaat van het minst vertegenwoordigde geslacht.

In het uitzonderlijke geval dat de universiteiten niet tot een akkoord komen, kan de Koning de kandidaten benoemen op basis van de cv's en andere informatie van de universiteiten die de blokkering vaststellen.

Het criterium dat dan de voorkeur geniet, is de beroepservaring. Voor de benoemingen in ordes en instituten die onder de bevoegdheid van de Koning vallen, worden vaak criteria gebruikt zoals de kennis van het beroep en de toepasselijke wetgeving of de ervaring in soortgelijke organen. Zoals hierboven vermeld, wordt voorgesteld om bij gelijkwaardige bekwaamheid te kiezen voor het ondervertegenwoordigde geslacht.

Daarnaast wordt voorzien dat de rechtskundig bijzitter en de plaatsvervangende rechtskundig bijzitters voortaan benoemd worden voor een periode van zes jaar.

Ten slotte wordt voorzien dat een persoon niet meer dan tweemaal na elkaar als lid van het onderwijzend personeel of als ambtenaar kan worden benoemd om de instroom van nieuwe vertegenwoordigers te vergemakkelijken.

Voor het overige wordt het artikel nu onderverdeeld in drie paragrafen en worden de letters a) tot e) van het eerste lid van het huidige artikel gestroomlijnd en herschikt tot nieuwe letters a) tot d).

Art. 68

De wijziging van artikel 35 is enkel het gevolg van de wijzigingen aan de artikelen 7 en 34.

CHAPITRE 6

**Modifications de la loi du 9 juillet 1971
réglementant la construction d'habitations et
la vente d'habitations à construire ou
en voie de construction**

Art. 69

Cet article apporte les modifications nécessaires à la loi du 9 juillet 1971 réglementant la construction d'habitations et la vente d'habitations à construire ou en voie de construction ("loi Breyne") pour que les infractions aux dispositions des articles 7 à 12 de la loi du 9 juillet 1971 précitée, ainsi que leurs arrêtés d'exécution, puissent être recherchées et constatées conformément au livre XV du Code de droit économique. L'objectif est de permettre à la Direction générale de l'Inspection économique du Service public fédéral Économie, PME, Classes moyennes et Énergie d'intervenir en cas d'infraction à ces dispositions, ce qui n'est pas le cas actuellement.

L'article fait référence aux compétences des agents de contrôle dévolues par le Code de droit économique. Pour plus de précisions, il est renvoyé au commentaire de l'article 57.

Conformément au considérant 2.1 à la page 5 de l'avis 74.327/1-2 du 29 septembre 2023 du Conseil d'État, il convient de préciser que seuls les agents désignés par le ministre ayant l'Économie dans ses attributions reçoivent ces compétences explicites dans le cadre de cette loi. Il s'agira des agents de la Direction générale de l'Inspection économique du Service public fédéral Économie, PME, Classes moyennes et Énergie. La référence aux agents de la police locale et de la police fédérale n'est faite que dans le cadre de leurs compétences générales existantes en matière de recherche et de poursuite des infractions pénales. Les agents de police ne reçoivent donc aucune compétence spécifique dans le cadre de cette loi mais peuvent intervenir de manière habituelle dans le cadre du droit pénal spécial. Cela a pour conséquence qu'ils ne peuvent pas non plus appliquer les procédures spécifiques des lois spéciales: les agents de police ne peuvent pas dresser d'avertissement et leurs procès-verbaux ne peuvent pas faire l'objet d'une poursuite administrative (uniquement une poursuite pénale conformément à leur législation organique) ou d'une transaction. Par ailleurs, leurs procès-verbaux ne reçoivent par exemple pas de force probante particulière, et ce par analogie avec ce qui est prévu dans le Code de droit économique (CDE), où les agents de la police locale et de la police fédérale n'ont pas davantage la possibilité d'exercer les compétences

HOOFDSTUK 6

**Wijzigingen van de wet van 9 juli 1971
tot regeling van de woningbouw en
de verkoop van te bouwen of
in aanbouw zijnde woningen**

Art. 69

Deze artikel voert de nodige wijzigingen uit aan de wet van 9 juli 1971 tot regeling van de woningbouw en de verkoop van te bouwen of in aanbouw zijnde woningen ("Wet Breyne") opdat de inbreuken op de bepalingen van de artikelen 7 tot 12 van de voornoemde wet van 9 juli 1971, alsook hun uitvoeringsbesluiten, kunnen worden opgespoord en vastgesteld overeenkomstig boek XV van het Wetboek van economisch recht. Het is de bedoeling dat de Algemene Directie Economische Inspectie van de Federale Overheidsdienst Economie, KMO, Middenstand en Energie kan ingrijpen in geval van overtreding van deze bepalingen, wat op dit moment niet het geval is.

Het artikel verwijst naar de bevoegdheden van de controleagenten op grond van het Wetboek van economisch recht. Voor nadere toelichting wordt naar de commentaar bij het artikel 57 verwezen.

Overeenkomstig overweging 2.1 op bladzijde 5 van het advies 74.327/1-2 van 29 september 2023 van de Raad van State, dient verduidelijkt te worden dat het enkel de door de minister bevoegd voor Economie aangestelde ambtenaren zijn die expliciete bevoegdheden krijgen in het kader van deze wet. Dit zullen de ambtenaren zijn van de Algemene Directie Economische Inspectie van de Federale Overheidsdienst Economie, KMO, Middenstand en Energie. De verwijzing naar de politieambtenaren van de lokale en federale politie is er enkel in het kader van hun algemene, bestaande bevoegdheden om strafrechtelijke inbreuken op te sporen en te vervolgen. De politieambtenaren ontvangen dus geen specifieke bevoegdheden in het kader van deze wet maar kunnen op de gebruikelijke manier optreden in het kader van het bijzonder strafrecht. Dit heeft tot gevolg dat ze de specifieke procedures in de bijzondere wetten ook niet kunnen toepassen: de politieambtenaren kunnen geen waarschuwing opstellen en hun processen-verbaal kunnen niet het voorwerp uitmaken van een administratieve vervolging (enkel een strafrechtelijke vervolging overeenkomstig hun organieke wetgeving) of transactie. Hun processen-verbaal ontvangen verder bijvoorbeeld ook niet de bijzondere bewijskracht. Dit naar analogie met wat voorzien is in het Wetboek van economisch recht (WER), waar de politieambtenaren van de lokale en federale politie ook niet de mogelijkheid hebben om

visées à l'article XV.3 CDE ou de dresser un avertissement conformément à l'article XV.31 CDE.

Art. 70 et 71

Les deux articles insèrent les procédures administratives relatives à l'avertissement et la transaction au sein de la loi du 9 juillet 1971 réglementant la construction d'habitations et la vente d'habitations à construire ou en voie de construction. Pour plus de précisions, il est renvoyé au commentaire de l'article 65.

Art. 72

En plus de la poursuite pénale qui existait déjà au sein de la loi du 9 juillet 1971 réglementant la construction d'habitations et la vente d'habitations à construire ou en voie de construction et de la procédure administrative de la transaction prévue par l'article précédent, il est inséré la procédure relative à la poursuite administrative. Pour plus de précisions, il est renvoyé au commentaire de l'article 58.

Art. 73 et 74

Pour plus de précisions, il est renvoyé au commentaire des articles 59 et 60.

Art. 75 et 76

La faculté d'infliger une amende administrative est prévue pour les infractions visées à l'article 10 de la loi du 9 juillet 1971 réglementant la construction d'habitations et la vente d'habitations à construire ou en voie de construction, qui est déjà sanctionné pénalement.

La possibilité d'infliger une amende pénale ou une amende administrative est étendue aux infractions visées aux articles 7, 8, 9, 11 et 12 de la loi du 9 juillet 1971 précitée.

La Commission consultative spéciale Consommation a notamment estimé dans son avis du 12 septembre 2022 "Consommateurs et secteur de la construction" (CCE 2022-2050) qu'il y avait un manque d'application adéquate de la loi dite Breyne (loi du 9 juillet 1971). En l'absence de désignation d'un service d'inspection administratif, seuls la police et le parquet peuvent procéder à la recherche et à la constatation des infractions à l'article 10 de la loi (conformément à l'article 14), ce qui

de bevoegdheden bedoeld in artikel XV.3 WER uit te oefenen of een waarschuwing op te stellen overeenkomstig het artikel XV.31 WER.

Art. 70 en 71

De twee artikelen voegen de administratieve procedures met betrekking tot de waarschuwing en de minnelijke schikking in de wet van 9 juli 1971 tot regeling van de woningbouw en de verkoop van te bouwen of in aanbouw zijnde woningen in. Voor nadere toelichting wordt naar de commentaar bij het artikel 65 verwezen.

Art. 72

Naast de reeds in de wet van 9 juli 1971 tot regeling van de woningbouw en de verkoop van te bouwen of in aanbouw zijnde woningen opgenomen strafrechtelijke vervolging en de in het vorige artikel opgenomen administratieve minnelijke schikking, wordt de procedure van administratieve vervolging ingevoegd. Voor nadere toelichting wordt naar de commentaar bij het artikel 58 verwezen.

Art. 73 en 74

Voor nadere toelichting wordt naar de commentaar bij de artikelen 59 en 60 verwezen.

Art. 75 en 76

De mogelijkheid om een administratieve geldboete op te leggen wordt voorzien voor de inbreuken bedoeld in artikel 10 van de wet van 9 juli 1971 tot regeling van de woningbouw en de verkoop van te bouwen of in aanbouw zijnde woningen, waarvoor reeds strafrechtelijke sancties gelden.

De mogelijkheid om een strafrechtelijke of administratieve geldboete op te leggen wordt uitgebreid tot de in de artikelen 7, 8, 9, 11 en 12 van de voornoemde wet van 9 juli 1971 bedoelde inbreuken.

Onder meer de Bijzondere raadgevende commissie Verbruik oordeelde in haar advies van 12 september 2022 over "consumenten en bouwsector" (CRB 2022-2050) dat er een gebrek is aan adequate handhaving van de zogenaamde Wet Breyne (wet van 9 juli 1971). Bij gebreke aan de aanduiding van een administratieve inspectiedienst, kunnen enkel politie en parket overgaan tot de opsporing en vervolging van inbreuken op artikel 10 van de wet (overeenkomstig artikel 14), hetgeen

n'a pas lieu dans la pratique. Il est dès lors indiqué de prévoir une disposition pénale pour toutes les obligations de la loi du 9 juillet 1971 pour éviter que ces dispositions ne restent lettre morte, et donc de désigner l'Inspection économique en tant qu'instance de contrôle compétente.

Les amendes pénales et administratives prévues sont conformes aux amendes prévues dans le Code de droit économique pour des infractions similaires. Il s'agit respectivement d'infractions de niveau 2 et de niveau 4, comme visées à l'article XV.70 CDE. Les infractions de niveau 2 concernent souvent des obligations d'information et de transparence, telles que l'indication des prix dans les magasins (article XV.83, 1° CDE), le droit de rétractation en cas de vente à distance (XV.83, 8° CDE), les clauses abusives (article XV.83, 10°/1 CDE) et les données d'identification sur les sites internet (article XV.119 CDE). Cela est similaire, par exemple, aux mentions obligatoires dans les conventions de transfert de propriété telles que visées à l'article 7 de la loi Breyne et à la clause interdite visée à l'article 11 de cette même loi. En ce qui concerne les infractions visées à l'article 10 de la loi Breyne, une analogie peut être faite, entre autres, avec l'infraction visée à l'article XV.125/2/2 CDE, qui porte sur les pratiques interdites lors du recouvrement amiable de dettes d'un consommateur et est punie d'une sanction de niveau 4. L'obligation prévue à l'article 12 de la loi Breyne présente quant à elle des similitudes avec l'assurance insolvabilité que les organisateurs de voyages sont tenus de souscrire dans le cadre de la vente de voyages à forfait, comme le prévoit le chapitre 5 de la loi du 21 novembre 2017 relative à la vente de voyages à forfait, de prestations de voyage liées et de services de voyage. Cette disposition est également punie d'une amende de 26 à 50.000 euros.

Les amendes actuelles ont été jugées disproportionnellement faibles par rapport à la gravité des infractions visées et à la taille des entreprises concernées. Par conséquent, l'effet dissuasif souhaité n'est pas atteint.

Le montant minimum des amendes n'a pas été modifié, seuls les montants maximums diffèrent. Les amendes sont toujours calculées de manière objective, en tenant compte de tous les critères pertinents, afin qu'elles se situent dans les fourchettes fixées par la loi et soient proportionnelles à la gravité des infractions commises. Par exemple, quand une amende administrative doit être infligée, il sera tenu compte des critères non exhaustifs et indicatifs visés à l'article XV.60/20, § 2 CDE, tels que la nature, la gravité, l'ampleur et la durée de l'infraction. Dans la pratique, ces critères ont été traduits en une politique d'amende qui est appliquée objectivement par les agents désignés à l'article XV.60/4 du CDE. Une même politique d'amende sera élaborée pour la loi

in de praktijk niet gebeurt. Het is dan ook aangewezen om voor alle verplichtingen in de wet van 9 juli 1971 een strafbepaling te voorzien om te vermijden dat deze bepalingen dode letter blijven en daarvoor de Economische Inspectie aan te duiden als bevoegde controle instantie.

De strafrechtelijke en administratieve geldboetes die voorzien worden, zijn in lijn met de boetes voorzien in het Wetboek van economisch recht voor gelijkaardige inbreuken. Het betreffen inbreuken van respectievelijk niveau 2 en niveau 4 zoals bedoeld in artikel XV.70 WER. Inbreuken van niveau 2 hebben vaak betrekking op informatie- en transparantie verplichtingen, zoals de prijsaanduiding in winkels (artikel XV.83, 1° WER), het herroepingsrecht bij verkoop op afstand (XV.83, 8° WER), onrechtmatige bedingen (artikel XV.83, 10°/1 WER) en identificatiegegevens op websites (artikel XV.119 WER). Dit is gelijkaardig aan bijvoorbeeld de verplichte vermeldingen in overeenkomsten tot eigendomsovergang zoals bedoeld in artikel 7 van de Wet Breyne en het verboden beding bedoeld in artikel 11 van dezelfde wet. Voor wat de inbreuken bedoeld in artikel 10 van de Wet Breyne betreft, kan onder meer een analogie gemaakt worden met de inbreuk bedoeld in XV.125/2/2 WER dat betrekking heeft op de verboden praktijken bij een minnelijke invordering van schulden aan een consument en bestraft wordt met een sanctie van niveau 4. De verplichting in artikel 12 van de wet Breyne vertoont dan weer gelijkenissen met de insolventieverzekering die reisorganisatoren moeten afsluiten in het kader van de verkoop van pakketreizen, zoals bedoeld in hoofdstuk 5 van de wet van 21 november 2017 betreffende de verkoop van pakketreizen, gekoppelde reisarrangementen en reisdiensten. Die bepaling wordt eveneens met een geldboete van 26 tot 50.000 euro bestraft.

De huidige boetes werden disproportioneel laag ingeschat in vergelijking met de ernst van de geviseerde inbreuken en de grootte van de ondernemingen die hieronder vallen. Dit heeft tot gevolg dat het gewenste afschrikkingseffect niet wordt bereikt.

Het minimumbedrag van de geldboetes werd niet gewijzigd, enkel de maximumbedragen verschillen. De geldboetes worden steeds op een objectieve wijze berekend, rekening houdende met alle relevante criteria, zodat deze binnen de door de wet bepaalde vorken liggen en evenredig zijn met de ernst van de begane inbreuken. Wanneer bijvoorbeeld een administratieve geldboete opgelegd zou worden, zal rekening gehouden moeten worden met de niet-limitatieve en indicatieve criteria bedoeld in artikel XV.60/20, § 2 WER, zoals de aard, de ernst, de omvang en de duur van de inbreuk. In de praktijk zijn die criteria omgezet in een boetebeleid dat objectief wordt toegepast door de in artikel XV.60/4 WER aangeduide ambtenaren. Voor de wet Breyne zal eenzelfde

Breyne, elle devra également veiller à la proportionnalité des sanctions.

Faisant suite à l'avis 74.327/1-2 du 29 septembre 2023 du Conseil d'État, il convient de préciser que les décimes additionnels ne s'appliquent pas aux pourcentages du chiffre d'affaires (voir, par analogie, l'Exposé des motifs relatif à l'introduction des pourcentages à l'article XV.70,

§ 1er CDE, *Doc. parl.* Chambre 2021-2022, 2473/001, 43).

Pour plus de précisions, il est renvoyé au commentaire des articles 61 et 62.

Art. 77

Pour plus de précisions, il est renvoyé au commentaire de l'article 63.

Par un renvoi à l'article XV.69 du Code de droit économique, il est prévu l'application des dispositions du livre Ier du Code pénal.

Pour plus de précisions sur l'applicabilité des articles XV.73 et XV.74 du Code économique, il est renvoyé au commentaire de l'article 64.

CHAPITRE 7

Modifications de la loi du 6 juillet 1976 sur la répression du travail frauduleux à caractère commercial ou artisanal

Art. 78 et 79

Les deux articles ont pour objectif de moderniser les termes utilisés par la loi du 6 juillet 1976 sur la répression du travail frauduleux à caractère commercial ou artisanal. En effet, "le registre du commerce ou de l'artisanat" n'existe plus et a été remplacé par "la Banque-Carrefour des Entreprises". Il en est de même pour les termes "les agents de l'État commissionnés par le ministre des Affaires économiques conformément à l'article 70 de la loi du 14 juillet 1971 sur les pratiques du commerce", qui sont remplacés par les termes "les agents de la Direction générale de l'Inspection économique du Service public fédéral Économie, PME, Classes moyennes et Énergie".

boetebeleid uitgewerkt worden dat eveneens moet zorgen voor de evenredigheid van de sancties.

Gevolg gevende aan het advies 74.327/1-2 van 29 september 2023 van de Raad van State, dient verduidelijkt te worden dat de opdecimen niet van toepassing op de percentages van de omzet (zie naar analogie de Memorie van Toelichting bij de invoering van de percentages in artikel XV.70,

§ 1 WER, *Parl. St.* Kamer 2021-2022, 2473/001, 43).

Voor nadere toelichting wordt naar de commentaar bij de artikelen 61 en 62 verwezen.

Art. 77

Voor nadere toelichting wordt naar de commentaar bij het artikel 63 verwezen.

Door een verwijzing naar artikel XV.69 van het Wetboek van economisch recht wordt voorzien in de toepassing van de bepalingen van boek I van het Strafwetboek.

Voor nadere toelichting bij de toepasselijkheid van de artikelen XV.73 en XV.74 van het Wetboek van economisch recht wordt naar de commentaar bij het artikel 64 verwezen.

HOOFDSTUK 7

Wijzigingen van de wet van 6 juli 1976 tot beteugeling van het sluikwerk met handels- of ambachtskarakter

Art. 78 en 79

Beide artikelen beogen een modernisering van de in de wet van 6 juli 1976 tot beteugeling van het sluikwerk met handels- of ambachtskarakter gebruikte termen. Het "ambachts- of handelsregister" bestaat immers niet meer en is vervangen door "de Kruispuntbank van Ondernemingen". Hetzelfde geldt voor de bewoordingen "de rijksambtenaren daartoe aangesteld door de minister van Economische Zaken, overeenkomstig artikel 70 van de wet van 14 juli 1971 betreffende de handelspraktijken", die worden vervangen door de bewoordingen "de ambtenaren van de Algemene Directie Economische Inspectie van de Federale Overheidsdienst Economie, KMO, Middenstand en Energie".

Art. 80

Puisque l'article 3 de la loi du 6 juillet 1976 sur la répression du travail frauduleux à caractère commercial ou artisanal attribue la compétence de recherche et de constatation de ses infractions à divers agents de contrôle, il est précisé que l'uniformisation des compétences et procédures prévues dans le Code de droit économique à la présente loi ne s'applique que pour les agents de l'Inspection économique.

Pour ce faire, les agents visés à l'article 3, a), de la loi du 6 juillet 1976, sont toujours expressément visés lors des modifications concernées.

En ce qui concerne les compétences de ces agents, il est renvoyé au commentaire de l'article 57.

Toutefois, puisque la loi prévoit initialement une dérogation à l'article XV.3, 1°, du Code de droit économique, cette dérogation a été conservée et permet de respecter la compétence prévue à l'article 4, § 1er, 1°, de la loi du 6 juillet 1976 précitée.

Art. 81

En plus de la poursuite pénale et de la procédure administrative de la transaction qui existaient déjà au sein de la loi du 6 juillet 1976 sur la répression du travail frauduleux à caractère commercial ou artisanal, il est inséré la procédure relative à la poursuite administrative.

Pour plus de précisions, il est renvoyé au commentaire de l'article 58.

Art. 82 et 83

Pour plus de précisions, il est renvoyé au commentaire des articles 59 et 60.

Art. 84 et 85

La faculté d'infliger une amende administrative est prévue pour les infractions visées aux articles 5 et 6 de la loi du 6 juillet 1976 sur la répression du travail frauduleux à caractère commercial ou artisanal, qui sont déjà sanctionnés pénalement.

Pour plus de précisions, il est renvoyé au commentaire des articles 61 et 62.

Art. 80

Aangezien artikel 3 van de wet van 6 juli 1976 tot beteugeling van het sluikwerk met handels- of ambachtskarakter de bevoegdheid tot opsporing en vaststelling van haar inbreuken toekent aan verschillende controleambtenaren, wordt verduidelijkt dat de in deze wet voorziene uniformering van bevoegdheden en procedures, overeenkomstig hetgeen opgenomen is in het Wetboek van economisch recht, alleen geldt voor de ambtenaren van de Economische Inspectie.

Daartoe worden de in artikel 3, a), van de voornoemde wet van 6 juli 1976 bedoelde ambtenaren steeds uitdrukkelijk vermeld in de desbetreffende wijzigingen.

Wat de bevoegdheden van deze ambtenaren betreft, wordt naar de commentaar bij het artikel 57 verwezen.

Aangezien de wet oorspronkelijk voorzag in een afwijking op artikel XV.3, 1°, van het Wetboek van economisch recht, is deze afwijking gehandhaafd waardoor de bevoegdheid voorzien in artikel 4, § 1, 1°, van de voornoemde wet van 6 juli 1976 geëerbiedigd wordt.

Art. 81

Naast de strafrechtelijke vervolging en de procedure betreffende administratieve minnelijke schikking, die reeds in de wet van 6 juli 1976 tot beteugeling van het sluikwerk met handels- of ambachtskarakter voorzien waren, wordt de procedure met betrekking tot de administratieve vervolging ingevoegd.

Voor nadere toelichting wordt naar de commentaar bij het artikel 58 verwezen.

Art. 82 en 83

Voor nadere toelichting wordt naar de commentaar bij de artikelen 59 en 60 verwezen.

Art. 84 en 85

De mogelijkheid om een administratieve geldboete op te leggen wordt voorzien voor de inbreuken bedoeld in de artikelen 5 en 6 van de wet van 6 juli 1976 tot beteugeling van het sluikwerk met handels- of ambachtskarakter, waarvoor reeds strafrechtelijke sancties gelden.

Voor nadere toelichting wordt naar de commentaar bij de artikelen 61 en 62 verwezen.

Art. 86

Pour plus de précisions, il est renvoyé au commentaire de l'article 63.

Art. 87

Cet article prévoit un renvoi à l'article XV.71 du Code de droit économique qui concerne la situation dans laquelle des faits sont soumis au tribunal alors que ces mêmes faits font également l'objet d'une action en cessation.

Pour plus de précisions sur l'applicabilité des articles XV.73 et XV.74 du Code économique, il est renvoyé au commentaire de l'article 65.

CHAPITRE 8

**Modifications de la loi du 11 août 1987
relative à la garantie
des ouvrages en métaux précieux**

Art. 88 et 89

À ce jour, la loi du 11 août 1987 relative à la garantie des ouvrages en métaux précieux prévoit qu'en cas de récidive, une interdiction de garantir les ouvrages par l'apposition du poinçon-signature sera toujours prononcée par le juge.

En raison de l'introduction de la poursuite administrative dans la loi du 11 août 1987 précitée, cette interdiction peut également être prononcée par les agents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique, compétents pour infliger une amende administrative.

Toutefois, contrairement au juge, ces agents auront la possibilité de prononcer ce type d'interdiction, et non l'obligation.

Finalement, pour ce qui concerne les règles relatives au montant de l'amende en cas de récidive, il est fait référence à l'article XV.72 afin qu'elles puissent s'appliquer à l'amende pénale, au même titre que le renvoi à l'article XV.62/2 du Code de droit économique pour l'amende administrative (via le renvoi au titre 2, chapitre 1/1, du livre XV du Code de droit économique).

Art. 86

Voor nadere toelichting wordt naar de commentaar bij het artikel 63 verwezen.

Art. 87

Dit artikel voorziet in een verwijzing naar artikel XV.71 van het Wetboek van economisch recht, dat betrekking heeft op de situatie waarin feiten aan de rechter worden voorgelegd terwijl diezelfde feiten ook het voorwerp zijn van een vordering tot staking.

Voor nadere toelichting bij de toepasselijkheid van de artikelen XV.73 en XV.74 van het Wetboek van economisch recht wordt naar de commentaar bij het artikel 65 verwezen.

HOOFDSTUK 8

**Wijzigingen van de wet van 11 augustus 1987
houdende waarborg
van werken uit edele metalen**

Art. 88 en 89

Op heden bepaalt de wet van 11 augustus 1987 houdende waarborg van werken uit edele metalen dat, in geval van herhaling, steeds het verbod om werken te waarborgen door het aanbrengen van een stempel-handtekening uitgesproken wordt door de rechter.

Door de invoering van de administratieve vervolging in de voornoemde wet van 11 augustus 1987 kan dit verbod ook uitgesproken worden door de ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht, die bevoegd zijn voor het opleggen van een administratieve geldboete.

In tegenstelling tot de rechter zullen deze ambtenaren echter de mogelijkheid hebben om een dergelijk verbod uit te spreken en niet de verplichting.

Ten slotte wordt voor wat betreft de regels betreffende het bedrag van de geldboete in geval van herhaling verwezen naar het artikel XV.72 opdat zij toegepast kunnen worden op de strafrechtelijke geldboetes, op dezelfde wijze als voor de administratieve geldboetes een verwijzing opgenomen is naar artikel XV.62/2 van het Wetboek van economisch recht (via de verwijzing naar titel 2, hoofdstuk 1/1, van boek XV van het Wetboek van economisch recht).

Pour le surplus, il est renvoyé au commentaire des articles 61 et 62.

Art. 90

La modification proposée vise à éviter des renvois non nécessaires au Code de droit économique et à nommer plus précisément les agents de l'Inspection économique, compétents pour la surveillance, la recherche et la constatation des infractions aux dispositions de la loi du 11 août 1987 relative à la garantie des ouvrages en métaux précieux.

Art. 91

En plus de la poursuite pénale et de la procédure administrative de la transaction qui existaient déjà au sein de la loi du 11 août 1987 relative à la garantie des ouvrages en métaux précieux, il est inséré la procédure relative à la poursuite administrative.

Pour plus de précisions, il est renvoyé au commentaire de l'article 58.

Art. 92 et 93

Pour plus de précisions, il est renvoyé au commentaire des articles 59 et 60.

Art. 94

Pour plus de précisions, il est renvoyé au commentaire de l'article 63.

Art. 95

Cet article prévoit un renvoi à l'article XV.71 du Code de droit économique qui concerne la situation dans laquelle des faits sont soumis au tribunal alors que ces mêmes faits font également l'objet d'une action en cessation.

Pour plus de précisions sur l'applicabilité des articles XV.73 et XV.74 du Code économique, il est renvoyé au commentaire de l'article 64.

Voor het overige wordt naar de commentaar bij de artikelen 61 en 62 verwezen.

Art. 90

Met de voorgestelde wijziging wordt beoogd onnodige verwijzingen naar het Wetboek van economisch recht te vermijden en de ambtenaren van de Economische Inspectie, die bevoegd zijn om inbreuken op de bepalingen van de wet van 11 augustus 1987 houdende waarborg van werken uit edele metalen op te sporen, te controleren en vast te stellen, nauwkeuriger te benoemen.

Art. 91

Naast de strafrechtelijke vervolging en de procedure betreffende administratieve minnelijke schikking, die reeds in de wet van 11 augustus 1987 houdende waarborg van werken uit edele metalen voorzien waren, wordt de procedure met betrekking tot de administratieve vervolging ingevoegd.

Voor nadere toelichting wordt naar de commentaar bij het artikel 58 verwezen.

Art. 92 en 93

Voor nadere toelichting wordt naar de commentaar bij de artikelen 59 en 60 verwezen.

Art. 94

Voor nadere toelichting wordt naar de commentaar bij het artikel 63 verwezen.

Art. 95

Dit artikel voorziet in een verwijzing naar artikel XV.71 van het Wetboek van economisch recht, dat betrekking heeft op de situatie waarin feiten aan de rechter worden voorgelegd terwijl diezelfde feiten ook het voorwerp zijn van een vordering tot staking.

Voor nadere toelichting bij de toepasselijkheid van de artikelen XV.73 en XV.74 van het Wetboek van economisch recht wordt naar de commentaar bij het artikel 64 verwezen.

CHAPITRE 9

**Modifications de la loi-programme
du 2 août 2002**

Art. 96

Puisque la loi-programme du 2 août 2002 répartit la compétence de recherche et de constatation de ses infractions entre divers agents de contrôle, il est précisé que l'uniformisation des compétences et procédures prévues dans le Code de droit économique à la présente loi-programme ne s'applique que pour les agents de l'Inspection économique.

Pour ce faire, les agents visés à l'article 170, § 2, sont toujours expressément visés lors des modifications concernées. De plus, seules les infractions pour lesquelles ces agents sont compétents pour la recherche et la constatation sont visées, à savoir les infractions à la surveillance visée à l'article 169 de cette loi-programme ou à ses arrêtés d'exécution.

Pour le surplus, il est renvoyé au commentaire de l'article 65.

Art. 97

La faculté d'infliger une amende administrative est prévue pour les infractions visées à l'article 170 de la loi-programme du 2 août 2002, qui est déjà sanctionné pénalement. Faisant suite à l'avis 74.327/1-2 du 29 septembre 2023 du Conseil d'État, le critère de prise en compte de la valeur des biens est abandonné et les montants des amendes pénales et administratives possibles sont égalisés.

Pour plus de précisions, il est renvoyé au commentaire des articles 61 et 62.

Des adaptations linguistiques ont été prévues, pour assurer une cohérence entre les textes francophones et néerlandophones.

Cet article fait également référence aux compétences des agents de contrôle dévolues par le Code de droit économique. Pour plus de précisions, il est renvoyé au commentaire de l'article 57.

Conformément au considérant 2.1 à la page 5 de l'avis 74.327/1-2 du 29 septembre 2023 du Conseil d'État,

HOOFDSTUK 9

**Wijzigingen van de programmawet
van 2 augustus 2002**

Art. 96

Aangezien de programmawet van 2 augustus 2002 de bevoegdheid tot opsporing en vaststelling van haar inbreuken toekent aan verschillende controleambtenaren, wordt verduidelijkt dat de in deze programmawet voorziene uniformering van bevoegdheden en procedures, conform hetgeen opgenomen is in het Wetboek van economisch recht, alleen geldt voor de ambtenaren van de Economische Inspectie.

Daartoe worden de in artikel 170, § 2, bedoelde ambtenaren steeds uitdrukkelijk vermeld in de desbetreffende wijzigingen. Voorts worden enkel de inbreuken beoogd waarvoor deze ambtenaren beschikken over de bevoegdheid op het vlak van opsporing en vaststelling, met name de inbreuken op het in artikel 169 van deze programmawet of haar uitvoeringsbesluiten omschreven toezicht.

Voor het overige wordt naar de commentaar bij het artikel 65 verwezen.

Art. 97

De mogelijkheid om een administratieve geldboete op te leggen wordt voorzien voor de inbreuken bedoeld in artikel 170 van de programmawet van 2 augustus 2002, waarvoor reeds strafrechtelijke sancties gelden. Gevolg gevende aan het advies 74.327/1-2 van 29 september 2023 van de Raad van State, wordt afgestapt van het criterium waarbij rekening gehouden kan worden met de waarde van de goederen en worden de bedragen van de mogelijke strafrechtelijke en administratieve geldboetes gelijk getrokken.

Voor nadere toelichting wordt naar de commentaar bij de artikelen 61 en 62 verwezen.

Er zijn taalkundige aanpassingen voorzien om de consistentie tussen de Franse en de Nederlandse tekst te waarborgen.

Dit artikel verwijst eveneens naar de bevoegdheden die het Wetboek van economisch recht aan de controleambtenaren toekent. Voor nadere toelichting wordt naar de commentaar bij het artikel 57 verwezen.

Overeenkomstig overweging 2.1 op bladzijde 5 van het advies 74.327/1-2 van 29 september 2023 van de

il convient de préciser que seuls les agents de l'Inspection générale économique, entre-temps la Direction générale de l'Inspection économique du Service public fédéral Économie, PME, Classes moyennes et Énergie, reçoivent des compétences explicites dans le cadre de cette loi. La référence aux officiers de police judiciaire et aux agents de l'Administration des douanes et accises n'est faite que dans le cadre de leurs compétences existantes, qui restent intégralement d'application. Les officiers de police judiciaire et les agents de l'Administration des douanes et accises ne reçoivent donc aucune compétence spécifique dans le cadre de cette loi mais peuvent intervenir de manière habituelle. Cela a pour conséquence qu'ils ne peuvent pas non plus appliquer les procédures spécifiques des lois spéciales: ils ne peuvent pas dresser d'avertissement et leurs procès-verbaux ne peuvent pas faire l'objet d'une poursuite administrative ou d'une transaction. Par ailleurs, leurs procès-verbaux ne reçoivent par exemple pas de force probante particulière en vertu de cette loi.

Finalement, la présente loi-programme prévoyait un délai particulier de quinze jours concernant l'envoi du procès-verbal. Pour plus de développements quant à l'uniformisation de ce délai, il est renvoyé au commentaire de l'article 107.

Art. 98

En plus de la poursuite pénale qui existait déjà au sein de la loi-programme du 2 août 2002, il est aussi inséré les procédures relatives à la transaction et à la poursuite administrative.

Pour plus de précisions, il est renvoyé aux commentaires des articles 58 et 65.

Art. 99 et 100

Pour plus de précisions, il est renvoyé au commentaire des articles 59 et 60.

Art. 101

Pour plus de précisions, il est renvoyé au commentaire de l'article 63.

Raad van State, dient verduidelijkt te worden dat het enkel de ambtenaren van het Bestuur Economische Algemene Inspectie, ondertussen de Algemene Directie Economische Inspectie van de Federale Overheidsdienst Economie, KMO, Middenstand en Energie, zijn die expliciete bevoegdheden krijgen in het kader van deze wet. De verwijzing naar de officieren van gerechtelijke politie en de ambtenaren van de administratie der douane en accijnzen is er enkel in het kader van hun bestaande bevoegdheden, die onverminderd van toepassing blijven. De officieren van gerechtelijke politie en de ambtenaren van de administratie der douane en accijnzen ontvangen dus geen specifieke bevoegdheden in het kader van deze wet maar kunnen op de gebruikelijke manier optreden. Dit heeft tot gevolg dat ze de specifieke procedures in de bijzondere wetten ook niet kunnen toepassen: ze kunnen geen waarschuwing opstellen en hun processen-verbaal kunnen niet het voorwerp uitmaken van een administratieve vervolging of transactie. Hun processen-verbaal ontvangen verder bijvoorbeeld ook niet de bijzondere bewijskracht op grond van deze wet.

Ten slotte voorzagt deze programmawet een specifieke termijn van vijftien dagen betreffende de verzending van het proces-verbaal. Voor meer toelichting bij het uniformiseren van deze termijn, wordt verwezen naar de commentaar bij het artikel 107.

Art. 98

Naast de strafrechtelijke vervolging, die reeds in de programmawet van 2 augustus 2002 voorzien was, worden ook de procedures met betrekking tot de procedure administratieve minnelijke schikking en de administratieve vervolging ingevoegd.

Voor nadere toelichting wordt naar de commentaren bij de artikelen 58 en 65 verwezen.

Art. 99 en 100

Voor nadere toelichting wordt naar de commentaar bij de artikelen 59 en 60 verwezen.

Art. 101

Voor nadere toelichting wordt naar de commentaar bij het artikel 63 verwezen.

Art. 102

Conformément à ce qui est prévu par l'article XV.69 du Code de droit économique pour les infractions visées par ce Code, l'application du livre Ier du Code pénal est expressément prévue, y compris le chapitre VII et l'article 85, sont d'application.

Art. 103

Pour plus de précisions, il est renvoyé au commentaire de l'article 64.

CHAPITRE 10

**Modifications de la loi du 11 juin 2004
relative à l'information à fournir
lors de la vente de véhicules d'occasion**

Art. 104

Les montants des amendes pénales et administratives tels que prévus à l'actuel article 8 de la loi du 11 juin 2004 relative à l'information à fournir lors de la vente de véhicules d'occasion sont disproportionnés par rapport à la gravité des infractions visées et à la taille des entreprises visées.

Par conséquent, le caractère efficace, proportionné et dissuasif que ces sanctions devraient poursuivre n'est pas atteint.

Ce nouvel article vise donc à différencier et augmenter les montants des amendes pénales et administratives en tenant compte de la nature et de la gravité de l'infraction d'une part, et de la taille de l'entreprise visée d'autre part.

Pour ce faire, la différenciation et l'augmentation des montants minimaux et maximaux des amendes pénales et administratives s'opèrent grâce à un alignement sur les sanctions de niveau 2 et les sanctions de niveau 4 comme prévues à l'article XV.70 du Code de droit économique.

Les infractions aux articles 3/1, 5 et 6, § 3, pour les professionnels, les organismes agréés d'inspection automobile et les experts automobiles, ainsi qu'à leurs arrêtés d'exécution, seront punies d'une amende pénale ou administrative d'une échelle de montants similaire à ce qui est prévu par la sanction de niveau 2 du Code de droit économique (article XV.70, 2°).

Art. 102

Overeenkomstig hetgeen in artikel XV.69 van het Wetboek van economisch recht voorzien is voor de inbreuken bedoeld in dit Wetboek, wordt uitdrukkelijk voorzien in de toepassing van boek I van het Strafwetboek, met inbegrip van hoofdstuk VII en artikel 85.

Art. 103

Voor nadere toelichting wordt naar de commentaar bij het artikel 64 verwezen.

HOOFDSTUK 10

**Wijzigingen van de wet van 11 juni 2004
betreffende de informatieverstrekking
bij de verkoop van tweedehandsvoertuigen**

Art. 104

De bedragen van de strafrechtelijke en administratieve geldboetes waarin het huidige artikel 8 van de wet van 11 juni 2004 betreffende de informatieverstrekking bij de verkoop van tweedehandsvoertuigen voorziet, staan niet in verhouding tot de ernst van de betrokken inbreuken en de omvang van de betrokken ondernemingen.

Bijgevolg wordt de doeltreffende, evenredige en afschrikwekkende werking die deze sancties zouden moeten hebben, niet bereikt.

Dit nieuwe artikel beoogt dus de bedragen van de strafrechtelijke en administratieve geldboetes te differentiëren en te verhogen, rekening houdende met enerzijds de aard en de ernst van de inbreuk en anderzijds de omvang van de betrokken onderneming.

Daartoe worden de minimum- en maximumbedragen van de strafrechtelijke en administratieve geldboetes gedifferentieerd en verhoogd door ze in overeenstemming te brengen met de sancties van niveau 2 en niveau 4 zoals voorzien in artikel XV.70 van het Wetboek van economisch recht.

Inbreuken op de artikelen 3/1, 5 en 6, § 3, voor wat betreft de vaklui, de erkende instellingen voor automobieleninspectie en de auto-experts, alsook op hun uitvoeringsbesluiten, zullen bestraft worden met een strafrechtelijke of administratieve geldboete van eenzelfde omvang als die van de sanctie van niveau 2 voorzien in het Wetboek van economisch recht (artikel XV.70, 2°).

Les infractions aux articles 3, § 1er, et 6, § 3, pour les constructeurs de véhicules nouveaux ou leurs préposés, ainsi qu'à leurs arrêtés d'exécution, seront punies d'une amende pénale ou administrative d'une échelle de montants similaire à ce qui est prévu par la sanction de niveau 4 du Code de droit économique (article XV.70, 4°).

Cette sanction plus lourde, en ce qui concerne les infractions à l'article 3, § 1, est justifiée par la nature et la gravité de l'infraction (modifier le kilométrage, fausser ou empêcher l'enregistrement exact du kilométrage).

En outre, la sanction plus lourde pour les infractions à l'article 6, § 3, commises par les constructeurs de véhicules nouveaux ou leurs préposés est justifiée par leur grande taille, qui leur confère également une plus grande assise financière.

Cet alignement permettra d'uniformiser la sanction par rapport à ce qui s'opère déjà au sein du Code de droit économique, et ce, afin d'éviter la multiplication d'échelle de sanctions en fonction des lois particulières.

Faisant suite à l'avis 74.327/1-2 du 29 septembre 2023 du Conseil d'État, il convient de préciser que les décimes additionnels ne s'appliquent pas aux pourcentages du chiffre d'affaires (voir, par analogie, l'Exposé des motifs relatif à l'introduction des pourcentages à l'article XV.70, § 1er CDE, *Doc. parl.* Chambre 2021-2022, 2473/001, 43).

Finalement, le dernier alinéa du nouvel article 8 a pour objectif d'insérer les règles relatives au montant de l'amende en cas de récidive afin que ces règles puissent s'appliquer à l'amende pénale, au même titre que le renvoi à l'article XV.62/2 du Code de droit économique pour l'amende administrative (via le renvoi au titre 2, chapitre 1/1, du livre XV du Code de droit économique, réalisé par l'article 8/1).

Art. 105

La présente disposition vise à uniformiser les formalités relatives à l'envoi d'une copie du procès-verbal sur celles prévues dans le Code de droit économique en opérant un renvoi direct à l'article XV.2, § 2, dudit Code.

Inbreuken op de artikelen 3, § 1, en 6, § 3, voor wat betreft de fabrikanten van nieuwe voertuigen of hun gemachtigden, alsook op hun uitvoeringsbesluiten, zullen bestraft worden met een strafrechtelijke of administratieve geldboete van eenzelfde omvang als die van de sanctie van niveau 4 voorzien in het Wetboek van economisch recht (artikel XV.70, 4°).

Deze zwaardere sanctie wordt, voor wat betreft de inbreuken op artikel 3, § 1, gerechtvaardigd door de aard en de ernst van de inbreuk (wijziging kilometerstand of correcte registratie van de kilometerstand vervalsen of verhinderen).

Voorts wordt de zwaardere sanctie voor inbreuken op artikel 6, § 3, die gepleegd worden door de fabrikanten van nieuwe voertuigen of hun gemachtigden, gerechtvaardigd door hun grote omvang waardoor zij ook een grotere financiële draagkracht hebben.

Deze afstemming zal het mogelijk maken de sanctie te uniformiseren ten opzichte van hetgeen reeds in het Wetboek van economisch recht is voorzien, om een vermenigvuldiging van sanctieniveaus naar gelang van de specifieke wetten te vermijden.

Gevolg gevende aan het advies 74.327/1-2 van 29 september 2023 van de Raad van State, dient verduidelijkt te worden dat de opdecimen niet van toepassing op de percentages van de omzet (zie naar analogie de Memorie van Toelichting bij de invoering van de percentages in artikel XV.70, § 1 WER, *Parl. St.* Kamer 2021-2022, 2473/001, 43).

Het laatste lid van dit nieuwe artikel 8 beoogt ten slotte regels op te nemen over het bedrag van de geldboete in geval van herhaling, zodat deze regels kunnen worden toegepast op de strafrechtelijke geldboete, op dezelfde wijze als de verwijzing naar artikel XV.62/2 van het Wetboek van economisch recht voor wat betreft de administratieve geldboete (via een verwijzing naar titel 2, hoofdstuk 1/1, van boek XV van het Wetboek van economisch recht, gemaakt bij artikel 8/1).

Art. 105

Met deze bepaling wordt beoogd de formaliteiten voor de toezending van een afschrift van het proces-verbaal in overeenstemming te brengen met die voorzien in het Wetboek van economisch recht, door rechtstreeks te verwijzen naar artikel XV.2, § 2, van dat Wetboek.

CHAPITRE 11

**Modifications de la loi-cadre
du 24 septembre 2006 sur le port
du titre professionnel d'une profession
intellectuelle prestataire de services et
sur le port du titre professionnel
d'une profession artisanale**

Art. 106

La faculté d'infliger une amende administrative est prévue pour les infractions visées à l'article 15 de la loi-cadre du 24 septembre 2006 sur le port du titre professionnel d'une profession intellectuelle prestataire de services et sur le port du titre professionnel d'une profession artisanale, qui est déjà sanctionné pénalement.

Pour plus de précisions, il est renvoyé au commentaire des articles 61 et 62.

De plus, pour ce qui concerne les règles relatives au montant de l'amende en cas de récidive, il est fait référence à l'article XV.72 afin qu'elles puissent s'appliquer à l'amende pénale, au même titre que le renvoi à l'article XV.62/2 du Code de droit économique pour l'amende administrative (via le renvoi au titre 2, chapitre 1/1, du livre XV du Code de droit économique).

Art. 107

Comparé au Code de droit économique, la loi-cadre du 24 septembre 2006 sur le port du titre professionnel d'une profession intellectuelle prestataire de services et sur le port du titre professionnel d'une profession artisanale prévoit un système particulier concernant les formalités relatives à l'envoi du procès-verbal puisque les agents de contrôle ayant dressé un procès-verbal doivent adresser ce dernier, sans délai, aux ministres compétents dans les sept jours ouvrables de la constatation des infractions. Cette obligation est prescrite à peine de nullité.

Afin d'uniformiser les formalités relatives à l'envoi du procès-verbal sur celles prévues dans le Code de droit économique, il a été décidé de supprimer les obligations particulières dans la présent loi-cadre et de prolonger le délai de sept jours à trente jours, à l'instar de l'article XV.2, § 2, du Code de droit économique.

HOOFDSTUK 11

**Wijzigingen van de kaderwet
van 24 september 2006 betreffende het voeren
van de beroepstitel van een dienstverlenend
intellectueel beroep en
het voeren van de beroepstitel
van een ambachtelijk beroep**

Art. 106

De mogelijkheid om een administratieve geldboete op te leggen wordt voorzien voor de inbreuken bedoeld in artikel 15 van de kaderwet van 24 september 2006 betreffende het voeren van de beroepstitel van een dienstverlenend intellectueel beroep en het voeren van de beroepstitel van een ambachtelijk beroep, waarvoor reeds strafrechtelijke sancties gelden.

Voor nadere toelichting wordt naar de commentaar bij de artikelen 61 en 62 verwezen.

Bovendien worden voor wat betreft de regels betreffende het bedrag van de geldboete in geval van herhaling verwezen naar het artikel XV.72 opdat zij toegepast kunnen worden op de strafrechtelijke geldboetes, op dezelfde wijze als voor de administratieve geldboetes een verwijzing opgenomen is naar artikel XV.62/2 van het Wetboek van economisch recht (via de verwijzing naar titel 2, hoofdstuk 1/1, van boek XV van het Wetboek van economisch recht).

Art. 107

Vergeleken met het Wetboek van economisch recht, voorziet de kaderwet van 24 september 2006 betreffende het voeren van de beroepstitel van een dienstverlenend intellectueel beroep en het voeren van de beroepstitel van een ambachtelijk beroep in een bijzonder stelsel van formaliteiten met betrekking tot de verzending van het proces-verbaal, aangezien de controleagenten die het verslag opstelden, het onverwijld aan de bevoegde ministers moeten toezenden binnen zeven werkdagen na de vaststelling van de overtredingen. Deze verplichting is voorgeschreven op straffe van nietigheid.

Om de formaliteiten met betrekking tot de verzending van het proces-verbaal in overeenstemming te brengen met deze van het Wetboek van economisch recht, werd besloten om de bijzondere voorschriften in deze kaderwet te schrappen en om de termijn te verlengen van zeven tot dertig dagen, naar het voorbeeld van artikel XV.2, § 2, van het Wetboek van economisch recht.

L'article fait également référence aux compétences des agents de contrôle dévolues par le Code de droit économique. Pour plus de précisions, il est renvoyé au commentaire de l'article 57.

Art. 108

L'article insère les procédures administratives relatives à l'avertissement et la transaction au sein de la loi du 24 septembre 2006 sur le port du titre professionnel d'une profession intellectuelle prestataire de services et sur le port du titre professionnel d'une profession artisanale. Pour plus de précisions, il est renvoyé au commentaire de l'article 65.

Art. 109

En plus de la poursuite pénale qui existait déjà au sein de la loi du 24 septembre 2006 sur le port du titre professionnel d'une profession intellectuelle prestataire de services et sur le port du titre professionnel d'une profession artisanale et de la procédure administrative de la transaction prévue par l'article précédent, il est inséré la procédure relative à la poursuite administrative.

Pour plus de précisions, il est renvoyé au commentaire de l'article 58.

Art. 110 et 111

Pour plus de précisions, il est renvoyé au commentaire des articles 59 et 60.

Art. 112

Pour plus de précisions, il est renvoyé au commentaire de l'article 65.

Art. 113

Cet article prévoit un renvoi à l'article XV.71 du Code de droit économique qui concerne la situation dans laquelle des faits sont soumis au tribunal alors que ces mêmes faits font également l'objet d'une action en cessation.

Pour plus de précisions sur l'applicabilité des articles XV.73 et XV.74 du Code économique, il est renvoyé au commentaire de l'article 64.

Het artikel verwijst ook naar de bevoegdheden van de controleagenten op grond van het Wetboek van economisch recht. Voor nadere toelichting wordt naar de commentaar bij het artikel 57 verwezen.

Art. 108

Het artikel voegt de administratieve procedures met betrekking tot de waarschuwing en de minnelijke schikking in de wet van 24 september 2006 betreffende het voeren van de beroepstitel van een dienstverlenend intellectueel beroep en het voeren van de beroepstitel van een ambachtelijk beroep, in. Voor nadere toelichting wordt naar de commentaar bij het artikel 65 verwezen.

Art. 109

Naast de reeds in de wet van 24 september 2006 betreffende het voeren van de beroepstitel van een dienstverlenend intellectueel beroep en het voeren van de beroepstitel van een ambachtelijk beroep opgenomen strafrechtelijke vervolging en de in het vorige artikel opgenomen administratieve minnelijke schikking, wordt de procedure van administratieve vervolging ingevoegd.

Voor nadere toelichting wordt naar de commentaar bij het artikel 58 verwezen.

Art. 110 en 111

Voor nadere toelichting wordt naar de commentaar bij de artikelen 59 en 60 verwezen.

Art. 112

Voor nadere toelichting wordt naar de commentaar bij het artikel 65 verwezen.

Art. 113

Dit artikel voorziet in een verwijzing naar artikel XV.71 van het Wetboek van economisch recht, dat betrekking heeft op de situatie waarin feiten aan de rechter worden voorgelegd terwijl diezelfde feiten ook het voorwerp zijn van een vordering tot staking.

Voor nadere toelichting bij de toepasselijkheid van de artikelen XV.73 en XV.74 van het Wetboek van economisch recht wordt naar de commentaar bij het artikel 64 verwezen.

CHAPITRE 12

**Modifications de la loi du 10 novembre 2006
relative aux heures d'ouverture
dans le commerce, l'artisanat et les services**

Art. 114

Faisant suite au considérant 2.2 aux pages 5 et 6 de l'avis 74.327/1-2 du 29 septembre 2023 du Conseil d'État, il est précisé que les compétences visées au livre XV, titre 1er, chapitre 1er, peuvent uniquement être exercées par les agents de la Direction générale de l'Inspection économique du Service public fédéral Économie, PME, Classes moyennes et Énergie.

Art. 115

L'article 20 de la loi du 10 novembre 2006 relative aux heures d'ouverture dans le commerce, l'artisanat et les services est modifié car les compétences des agents de contrôle de l'Inspection économique sont régis spécifiquement à l'article 19. Ces compétences visées à l'article 20 ne s'appliquent qu'aux officiers et agents de la police fédérale et de la police locale, sans préjudice de leurs compétences existantes. Les règles existantes restent inchangées en ce qui les concerne.

Art. 116

Cette modification a pour but d'inclure la possibilité pour les agents de contrôle de dresser un avertissement suite à la constatation des infractions qui ressortent de leur compétence. Ceci est limité aux agents de la Direction générale de l'Inspection économique.

Pour plus de précisions, il est renvoyé au commentaire de l'article 65.

Art. 117

En plus de la poursuite pénale et de la procédure administrative de la transaction qui existaient déjà au sein de la loi du 10 novembre 2006 relative aux heures d'ouverture dans le commerce, l'artisanat et les services, il est inséré la procédure relative à la poursuite administrative.

Pour plus de précisions, il est renvoyé au commentaire de l'article 58.

HOOFDSTUK 12

**Wijzigingen van de wet van 10 november 2006
betreffende de openingsuren
in handel, ambacht en dienstverlening**

Art. 114

Gevolg gevende aan overweging 2.2 op de bladzijden 5 en 6 van het advies 74.327/1-2 van 29 september 2023 van de Raad van State, wordt verduidelijkt dat de bevoegdheden bedoeld in boek XV, titel 1, hoofdstuk 1, enkel uitgeoefend kunnen worden door de ambtenaren van de Algemene Directie Economische Inspectie van de Federale Overheidsdienst Economie, KMO, Middenstand en Energie.

Art. 115

Artikel 20 van de wet van 10 november 2006 betreffende de openingsuren in handel, ambacht en dienstverlening wordt gewijzigd omdat de bevoegdheden van de controleambtenaren van de Economische Inspectie specifiek geregeld worden in artikel 19. Deze bevoegdheden bedoeld in artikel 20 zijn enkel nog van toepassing op de officieren en agenten van de federale en van de lokale politie, onverminderd hun bestaande bevoegdheden. De bestaande regeling blijft, wat hen betreft, ongewijzigd.

Art. 116

Deze wijziging heeft tot doel om controleambtenaren de mogelijkheid te bieden een waarschuwing te geven nadat zij inbreuken hebben vastgesteld die onder hun bevoegdheid vallen. Dit is beperkt tot de ambtenaren van de Algemene Directie Economische Inspectie.

Voor nadere toelichting wordt naar de commentaar bij het artikel 65 verwezen.

Art. 117

Naast de strafrechtelijke vervolging en de procedure betreffende administratieve minnelijke schikking, die reeds in de wet van 10 november 2006 betreffende de openingsuren in handel, ambacht en dienstverlening voorzien waren, wordt de procedure met betrekking tot de administratieve vervolging ingevoegd.

Voor nadere toelichting wordt naar de commentaar bij het artikel 58 verwezen.

Art. 118 et 119

Pour plus de précisions, il est renvoyé au commentaire des articles 59 et 60.

Art. 120

La faculté d'infliger une amende administrative est prévue pour les infractions visées à l'article 22, § 1er, de la loi du 10 novembre 2006 relative aux heures d'ouverture dans le commerce, l'artisanat et les services, qui est déjà sanctionné pénalement.

Pour plus de précisions, il est renvoyé au commentaire des articles 61 et 62.

De plus, pour ce qui concerne les règles relatives au montant de l'amende en cas de récidive, il est fait référence à l'article XV.72 afin qu'elles puissent s'appliquer à l'amende pénale, au même titre que le renvoi à l'article XV.62/2 du Code de droit économique pour l'amende administrative (via le renvoi au titre 2, chapitre 1/1, du livre XV du Code de droit économique).

Art. 121

Pour plus de précisions, il est renvoyé au commentaire de l'article 63.

Art. 122

Cet article prévoit un renvoi à l'article XV.71 du Code de droit économique qui concerne la situation dans laquelle des faits sont soumis au tribunal alors que ces mêmes faits font également l'objet d'une action en cessation.

Art. 118 en 119

Voor nadere toelichting wordt naar de commentaar bij de artikelen 59 en 60 verwezen.

Art. 120

De mogelijkheid om een administratieve geldboete op te leggen wordt voorzien voor de inbreuken bedoeld in artikel 22, § 1, van de wet van 10 november 2006 betreffende de openingsuren in handel, ambacht en dienstverlening, waarvoor reeds strafrechtelijke sancties gelden.

Voor nadere toelichting wordt naar de commentaar bij de artikelen 61 en 62 verwezen.

Bovendien wordt voor wat betreft de regels betreffende het bedrag van de geldboete in geval van herhaling verwezen naar het artikel XV.72 opdat zij toegepast kunnen worden op de strafrechtelijke geldboetes, op dezelfde wijze als voor de administratieve geldboetes een verwijzing opgenomen is naar artikel XV.62/2 van het Wetboek van economisch recht (via de verwijzing naar titel 2, hoofdstuk 1/1, van boek XV van het Wetboek van economisch recht).

Art. 121

Voor nadere toelichting wordt naar de commentaar bij het artikel 63 verwezen.

Art. 122

Dit artikel voorziet in een verwijzing naar artikel XV.71 van het Wetboek van economisch recht, dat betrekking heeft op de situatie waarin feiten aan de rechter worden voorgelegd terwijl diezelfde feiten ook het voorwerp zijn van een vordering tot staking.

Pour plus de précisions sur l'applicabilité des articles XV.73 et XV.74 du Code économique, il est renvoyé au commentaire de l'article 64.

CHAPITRE 13

Modifications de la loi-cadre du 3 août 2007 relative aux professions intellectuelles prestataires de services

Art. 123

La faculté d'infliger une amende administrative est prévue pour les infractions visées à l'article 11, alinéa 1er, de la loi-cadre relative aux professions intellectuelles prestataires de services, qui est déjà sanctionné pénalement.

Pour plus de précisions, il est renvoyé au commentaire des articles 61 et 62.

De plus, pour ce qui concerne les règles relatives au montant de l'amende en cas de récidive, il est fait référence à l'article XV.72 afin qu'elles puissent s'appliquer à l'amende pénale, au même titre que le renvoi à l'article XV.62/2 du Code de droit économique pour l'amende administrative (via le renvoi au titre 2, chapitre 1/1, du livre XV du Code de droit économique).

Art. 124

Pour plus de précisions, il est renvoyé au commentaire de l'article 107.

L'article fait également référence aux compétences des agents de contrôle dévolues par le Code de droit économique. Pour plus de précisions, il est renvoyé au commentaire de l'article 57.

Art. 125

L'article insère les procédures administratives relatives à l'avertissement et la transaction au sein de la loi-cadre relative aux professions intellectuelles prestataires de services. Pour plus de précisions, il est renvoyé au commentaire de l'article 65.

Voor nadere toelichting bij de toepasselijkheid van de artikelen XV.73 en XV.74 van het Wetboek van economisch recht wordt naar de commentaar bij het artikel 64 verwezen.

HOOFDSTUK 13

Wijzigingen van de kaderwet van 3 augustus 2007 betreffende de dienstverlenende intellectuele beroepen

Art. 123

De mogelijkheid om een administratieve geldboete op te leggen wordt voorzien voor de inbreuken bedoeld in artikel 11, eerste lid, van de kaderwet van 3 augustus 2007 betreffende de dienstverlenende intellectuele beroepen, waarvoor reeds strafrechtelijke sancties gelden.

Voor nadere toelichting wordt naar de commentaar bij de artikelen 61 en 62 verwezen.

Bovendien wordt voor wat betreft de regels betreffende het bedrag van de geldboete in geval van herhaling verwezen naar het artikel XV.72 opdat zij toegepast kunnen worden op de strafrechtelijke geldboetes, op dezelfde wijze als voor de administratieve geldboetes een verwijzing opgenomen is naar artikel XV.62/2 van het Wetboek van economisch recht (via de verwijzing naar titel 2, hoofdstuk 1/1, van boek XV van het Wetboek van economisch recht).

Art. 124

Voor nadere toelichting wordt naar de commentaar bij het artikel 107 verwezen.

Het artikel verwijst ook naar de bevoegdheden van de controleagenten op grond van het Wetboek van economisch recht. Voor nadere toelichting wordt naar de commentaar bij het artikel 57 verwezen.

Art. 125

Het artikel voegt de administratieve procedures met betrekking tot de waarschuwing en de minnelijke schikking in de kaderwet van 3 augustus 2007 betreffende de dienstverlenende intellectuele beroepen in. Voor nadere toelichting wordt naar de commentaar bij het artikel 65 verwezen.

Art. 126

En plus de la poursuite pénale qui existait déjà au sein de la loi-cadre relative aux professions intellectuelles prestataires de services et de la procédure administrative de la transaction prévue par l'article précédent, il est inséré la procédure relative à la poursuite administrative.

Pour plus de précisions, il est renvoyé au commentaire de l'article 58.

Art. 127 et 128

Pour plus de précisions, il est renvoyé au commentaire des articles 59 et 60.

Art. 129

Pour plus de précisions, il est renvoyé au commentaire de l'article 63.

Art. 130

Cet article prévoit un renvoi à l'article XV.71 du Code de droit économique qui concerne la situation dans laquelle des faits sont soumis au tribunal alors que ces mêmes faits font également l'objet d'une action en cessation.

Pour plus de précisions sur l'applicabilité des articles XV.73 et XV.74 du Code économique, il est renvoyé au commentaire de l'article 64.

Art. 131

La faculté d'infliger une amende administrative est prévue pour les infractions visées à l'article 14, alinéa 2, de la loi-cadre relative aux professions intellectuelles prestataires de services, qui est déjà sanctionné pénalement.

Pour plus de précisions, il est renvoyé au commentaire des articles 61 et 62.

De plus, pour ce qui concerne les règles relatives au montant de l'amende en cas de récidive, il est fait référence à l'article XV.72 afin qu'elles puissent s'appliquer à l'amende pénale, au même titre que le renvoi à l'article XV.62/2 du Code de droit économique pour

Art. 126

Naast de reeds in de kaderwet van 3 augustus 2007 betreffende de dienstverlenende intellectuele beroepen opgenomen strafrechtelijke vervolging en de in het vorige artikel opgenomen administratieve minnelijke schikking, wordt de procedure van administratieve vervolging ingevoegd.

Voor nadere toelichting wordt naar de commentaar bij het artikel 58 verwezen.

Art. 127 en 128

Voor nadere toelichting wordt naar de commentaar bij de artikelen 59 en 60 verwezen.

Art. 129

Voor nadere toelichting wordt naar de commentaar bij het artikel 63 verwezen.

Art. 130

Dit artikel voorziet in een verwijzing naar artikel XV.71 van het Wetboek van economisch recht, dat betrekking heeft op de situatie waarin feiten aan de rechter worden voorgelegd terwijl diezelfde feiten ook het voorwerp zijn van een vordering tot staking.

Voor nadere toelichting bij de toepasselijkheid van de artikelen XV.73 en XV.74 van het Wetboek van economisch recht wordt naar de commentaar bij het artikel 64 verwezen.

Art. 131

De mogelijkheid om een administratieve geldboete op te leggen wordt voorzien voor de inbreuken bedoeld in artikel 14, tweede lid, van de kaderwet van 3 augustus 2007 betreffende de dienstverlenende intellectuele beroepen, waarvoor reeds strafrechtelijke sancties gelden.

Voor nadere toelichting wordt naar de commentaar bij de artikelen 61 en 62 verwezen.

Bovendien wordt voor wat betreft de regels betreffende het bedrag van de geldboete in geval van herhaling verwezen naar het artikel XV.72 opdat zij toegepast kunnen worden op de strafrechtelijke geldboetes, op dezelfde wijze als voor de administratieve geldboetes

l'amende administrative (via le renvoi au titre 2, chapitre 1/1, du livre XV du Code de droit économique).

CHAPITRE 14

Modifications de la loi du 11 février 2013 organisant la profession d'agent immobilier

Art. 132

La faculté d'infliger une amende administrative est prévue pour les infractions visées à l'article 22, alinéa 1er, de la loi du 11 février 2013 organisant la profession d'agent immobilier, qui est déjà sanctionné pénalement.

Pour plus de précisions, il est renvoyé au commentaire des articles 61 et 62.

De plus, pour ce qui concerne les règles relatives au montant de l'amende en cas de récidive, il est fait référence à l'article XV.72 afin qu'elles puissent s'appliquer à l'amende pénale, au même titre que le renvoi à l'article XV.62/2 du Code de droit économique pour l'amende administrative (via le renvoi au titre 2, chapitre 1/1, du livre XV du Code de droit économique).

Art. 133

Pour plus de précisions, il est renvoyé au commentaire de l'article 107.

L'article fait également référence aux compétences des agents de contrôle dévolues par le Code de droit économique. Pour plus de précisions, il est renvoyé au commentaire de l'article 57.

Art. 134

L'article insère les procédures administratives relatives à l'avertissement et la transaction au sein de la loi du 11 février 2013 organisant la profession d'agent immobilier. Pour plus de précisions, il est renvoyé au commentaire de l'article 65.

een verwijzing opgenomen is naar artikel XV.62/2 van het Wetboek van economisch recht (via de verwijzing naar titel 2, hoofdstuk 1/1, van boek XV van het Wetboek van economisch recht).

HOOFDSTUK 14

Wijzigingen van de wet van 11 februari 2013 houdende organisatie van het beroep van vastgoedmakelaar

Art. 132

De mogelijkheid om een administratieve geldboete op te leggen wordt voorzien voor de inbreuken bedoeld in artikel 22, lid 1, van de wet van 11 februari 2013 houdende organisatie van het beroep van vastgoedmakelaar, waarvoor reeds strafrechtelijke sancties gelden.

Voor nadere toelichting wordt naar de commentaar bij de artikelen 61 en 62 verwezen.

Bovendien wordt voor wat betreft de regels betreffende het bedrag van de geldboete in geval van herhaling verwezen naar het artikel XV.72 opdat zij toegepast kunnen worden op de strafrechtelijke geldboetes, op dezelfde wijze als voor de administratieve geldboetes een verwijzing opgenomen is naar artikel XV.62/2 van het Wetboek van economisch recht (via de verwijzing naar titel 2, hoofdstuk 1/1, van boek XV van het Wetboek van economisch recht).

Art. 133

Voor nadere toelichting wordt naar de commentaar bij het artikel 107 verwezen.

Het artikel verwijst ook naar de bevoegdheden van de controleagenten op grond van het Wetboek van economisch recht. Voor nadere toelichting wordt naar de commentaar bij het artikel 57 verwezen.

Art. 134

Het artikel voegt de administratieve procedures met betrekking tot de waarschuwing en de minnelijke schikking in de wet van 11 februari 2013 houdende organisatie van het beroep van vastgoedmakelaar in. Voor nadere toelichting wordt naar de commentaar bij het artikel 65 verwezen.

Art. 135

En plus de la poursuite pénale qui existait déjà au sein de la loi du 11 février 2013 organisant la profession d'agent immobilier et de la procédure administrative de la transaction prévue par l'article précédent, il est inséré la procédure relative à la poursuite administrative.

Pour plus de précisions, il est renvoyé au commentaire de l'article 58.

Art. 136 et 137

Pour plus de précisions, il est renvoyé au commentaire des articles 59 et 60.

Art. 138

Pour plus de précisions, il est renvoyé au commentaire de l'article 63.

Art. 139

Cet article prévoit un renvoi à l'article XV.71 du Code de droit économique qui concerne la situation dans laquelle des faits sont soumis au tribunal alors que ces mêmes faits font également l'objet d'une action en cessation.

Pour plus de précisions sur l'applicabilité des articles XV.73 et XV.74 du Code économique, il est renvoyé au commentaire de l'article 64.

Art. 140

La faculté d'infliger une amende administrative est prévue pour les infractions visées à l'article 25, alinéa 2, de la loi du 11 février 2013 organisant la profession d'agent immobilier, qui est déjà sanctionné pénalement.

Pour plus de précisions, il est renvoyé au commentaire des articles 61 et 62.

De plus, pour ce qui concerne les règles relatives au montant de l'amende en cas de récidive, il est fait référence à l'article XV.72 afin qu'elles puissent s'appliquer à l'amende pénale, au même titre que le renvoi à l'article XV.62/2 du Code de droit économique pour

Art. 135

Naast de reeds in de wet van 11 februari 2013 houdende organisatie van het beroep van vastgoedmakelaar opgenomen strafrechtelijke vervolging en de in het vorige artikel opgenomen administratieve minnelijke schikking, wordt de procedure van administratieve vervolging ingevoegd.

Voor nadere toelichting wordt naar de commentaar bij het artikel 58 verwezen.

Art. 136 en 137

Voor nadere toelichting wordt naar de commentaar bij de artikelen 59 en 60 verwezen.

Art. 138

Voor nadere toelichting wordt naar de commentaar bij het artikel 63 verwezen.

Art. 139

Dit artikel voorziet in een verwijzing naar artikel XV.71 van het Wetboek van economisch recht, dat betrekking heeft op de situatie waarin feiten aan de rechter worden voorgelegd terwijl diezelfde feiten ook het voorwerp zijn van een vordering tot staking.

Voor nadere toelichting bij de toepasselijkheid van de artikelen XV.73 en XV.74 van het Wetboek van economisch recht wordt naar de commentaar bij het artikel 64 verwezen.

Art. 140

De mogelijkheid om een administratieve geldboete op te leggen wordt voorzien voor de inbreuken bedoeld in artikel 25, tweede lid, van de wet van 11 februari 2013 houdende organisatie van het beroep van vastgoedmakelaar, waarvoor reeds strafrechtelijke sancties gelden.

Voor nadere toelichting wordt naar de commentaar bij de artikelen 61 en 62 verwezen.

Bovendien wordt voor wat betreft de regels betreffende het bedrag van de geldboete in geval van herhaling verwezen naar het artikel XV.72 opdat zij toegepast kunnen worden op de strafrechtelijke geldboetes, op dezelfde wijze als voor de administratieve geldboetes

l'amende administrative (via le renvoi au titre 2, chapitre 1/1, du livre XV du Code de droit économique).

CHAPITRE 15

Modifications de la loi du 13 mars 2016 relative au statut et au contrôle des entreprises d'assurance ou de réassurance

Art. 141 à 143

Les modifications apportées aux articles 40, 60 et 81 et l'insertion d'un article 47/1 dans la loi du 13 mars 2016 relative au statut et au contrôle des entreprises d'assurance ou de réassurance sont inspirées par la transposition, en matière bancaire, de la directive (UE) 2019/878 du Parlement européen et du Conseil du 20 mai 2019 modifiant la directive 2013/36/UE en ce qui concerne les entités exemptées, les compagnies financières holding, les compagnies financières holding mixtes, la rémunération, les mesures et pouvoirs de surveillance et les mesures de conservation des fonds propres en ce qu'elle modifie l'article 91 de la directive 2013/36/UE du Parlement européen et du Conseil du 26 juin 2013 concernant l'accès à l'activité des établissements de crédit et la surveillance prudentielle des établissements de crédit et des entreprises d'investissement, modifiant la directive 2002/87/CE et abrogeant les directives 2006/48/CE et 2006/49/CE. Les paragraphes 7 et 8 dudit article 91 explicitent, en effet, expressément des aspects inhérents à la bonne gouvernance des établissements de crédit sur deux aspects. Il s'agit d'une part, des qualités individuelles (en matière d'honnêteté, d'intégrité et d'indépendance d'esprit) dont doivent faire preuve les membres de l'organe légal d'administration et d'autre part, de la nécessité d'assurer une compétence collective de cet organe en matière de connaissances, de compétences et d'expérience afin de couvrir l'ensemble des activités de l'établissement de crédit et les risques auxquels il est exposé.

Dans le cadre de la réglementation relative à la surveillance prudentielle des établissements de crédit, le Législateur européen a précisé, par la directive (UE) 2019/878, certains aspects qui étaient déjà intrinsèquement présents dans les dispositions en matière de gouvernance applicables aux établissements de crédit, aux entreprises d'investissement et aux entreprises d'assurance et de réassurance. Par exemple, la nécessité de disposer d'une compétence collective au sein du conseil d'administration et du comité de direction est confirmée à la fois dans les orientations conjointes de

een verwijzing opgenomen is naar artikel XV.62/2 van het Wetboek van economisch recht (via de verwijzing naar titel 2, hoofdstuk 1/1, van boek XV van het Wetboek van economisch recht).

HOOFDSTUK 15

Wijzigingen in de wet van 13 maart 2016 op het statuut van en het toezicht op de verzekerings- of herverzekeringsondernemingen

Art. 141 tot 143

De wijzigingen in de artikelen 40, 60 en 81 en de invoeging van een artikel 47/1 in de wet van 13 maart 2016 op het statuut van en het toezicht op de verzekerings- of herverzekeringsondernemingen zijn geënt op de omzetting, voor het bankwezen, van Richtlijn (EU) 2019/878 van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2019 tot wijziging van Richtlijn 2013/36/EU met betrekking tot vrijgestelde entiteiten, financiële holdings, gemengde financiële holdings, beloning, toezichtsmaatregelen en -bevoegdheden en kapitaalconserveringsmaatregelen wat betreft de wijzigingen in artikel 91 van Richtlijn 2013/36/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende toegang tot het bedrijf van kredietinstellingen en het prudentieel toezicht op kredietinstellingen en beleggingsondernemingen, tot wijziging van Richtlijn 2002/87/EG en tot intrekking van de Richtlijnen 2006/48/EG en 2006/49/EG. In de leden 7 en 8 van dit artikel 91 wordt op twee punten verduidelijking verschaft over aspecten die inherent zijn aan het deugdelijk bestuur van kredietinstellingen. Het gaat enerzijds om de individuele kwaliteiten (eerlijkheid, integriteit en onafhankelijkheid van geest) die de leden van het wettelijk bestuursorgaan moeten hebben, en anderzijds om de noodzaak om de collectieve bekwaamheid van dit orgaan te waarborgen wat betreft de kennis, vaardigheden en ervaring, zodat het in zijn geheel genomen inzicht heeft in alle bedrijfsactiviteiten van de kredietinstelling en in de risico's waaraan zij is blootgesteld.

In het kader van het prudentieel toezicht op de kredietinstellingen heeft de Europese wetgever, bij Richtlijn (EU) 2019/878, een aantal aspecten verduidelijkt die reeds inherent aanwezig waren in de governancebepalingen die gelden voor de kredietinstellingen, de beleggingsondernemingen en de verzekerings- en herverzekeringsondernemingen. Zo wordt de noodzaak om te beschikken over een collectieve deskundigheid binnen de raad van bestuur en het directiecomité bijvoorbeeld bevestigd in zowel de gezamenlijke richtsnoeren van de Europese Autoriteit voor effecten en markten (ESMA) en

l'Autorité européenne des marchés financiers (ESMA) et de l'Autorité bancaire européenne (EBA) relatives à l'évaluation de l'aptitude des membres de l'organe de direction et des titulaires des postes clés pour les établissements de crédit et les entreprises d'investissement (paragraphe 29 à 34 et 66 à 71) ainsi que dans les orientations de l'Autorité européenne des assurances et des pensions professionnelles (EIOPA) relatives au système de gouvernance des entreprises d'assurance et de réassurance (paragraphe 1.43).

Une précision similaire n'a pas encore été formellement apportée dans la directive 2009/138/CE sur l'accès aux activités de l'assurance et de la réassurance et leur exercice. Toutefois, il a été estimé souhaitable de formaliser ces aspects dans la loi du 13 mars 2016 relative au statut et au contrôle des entreprises d'assurance ou de réassurance. Cela permet d'éviter une interprétation *a contrario* selon laquelle en lisant conjointement la loi du 13 mars 2016 et la transposition de la directive (UE) 2019/878 dans la loi bancaire du 25 avril 2014, on ne tente de faire valoir que les aspects explicitement clarifiés dans cette dernière loi ne sont pas implicitement prévus par les règles Fit and Proper de la loi du 13 mars 2016. Les aspects concernés étant de la même manière inhérents à la gouvernance de tous les établissements de crédit, entreprises d'investissement et entreprises d'assurance et de réassurance, les modifications en question étaient nécessaires afin de garantir un *level playing field* dans l'application des règles de gouvernance, notamment celles dites de Fit and Proper, au sein du secteur financier.

Dans ce contexte, les modifications apportées à la loi du 13 mars 2016 précitée clarifient d'une part, les qualités individuelles dont doivent faire preuve tant les membres de l'organe légal d'administration que les personnes en charge de la directive effective et les responsables des fonctions de contrôle indépendantes afin d'affirmer les qualités précitées comme une exigence expresse à satisfaire dans le cadre du contrôle dit Fit & Proper auquel ils sont légalement soumis.

D'autre part, dans la ligne de l'actuel article 49, § 1er, de la loi du 13 mars 2016 précitée, la disposition clarifie, de manière expresse, un aspect inhérent à l'obligation prévue par l'article 42, § 1er, 1°, de la même loi, en matière de structure de gouvernance adéquate, en imposant l'obligation de satisfaire à une compétence, sur une base collective, des organes décisionnels en matière de connaissances, de compétences et d'expérience nécessaires à la compréhension de l'ensemble des activités de l'entreprise, y compris des principaux risques auxquels elle est exposée.

de Europese Bankautoriteit (EBA) voor het beoordelen van de geschiktheid van leden van het leidinggevend orgaan en medewerkers met een sleutelfunctie voor de kredietinstellingen en de beleggingsondernemingen (paragrafen 29-34 en 66-71) als in de richtsnoeren van de Europese Autoriteit voor Verzekeringen en Bedrijfspensioenen (EIOPA) voor het governancestelsel voor de verzekerings- en herverzekeringsondernemingen (paragraaf 1.43).

Een gelijkaardige precisering werd voorsnog niet formeel aangebracht in Richtlijn 2009/138/EG betreffende de toegang tot en uitoefening van het verzekerings- en het herverzekeringbedrijf. Het werd echter wenselijk geacht om deze elementen te formaliseren in de wet van 13 maart 2016 op het statuut van en het toezicht op de verzekerings- of herverzekeringsondernemingen. Zo wordt een *acontrario* redenering vermeden waarbij, door het samen lezen van de wet van 13 maart 2016 en de omzetting van Richtlijn (EU) 2019/878 in de bankwet van 25 april 2014, men zou trachten te argumenteren dat de aspecten die expliciet verduidelijkt worden in deze laatste wet niet impliciet worden voorzien door de Fit en Proper regels van de wet van 13 maart 2016. Vermits de betrokken aspecten op dezelfde wijze inherent zijn aan het deugdelijk bestuur van alle kredietinstellingen, beleggingsondernemingen én verzekerings- en herverzekeringsondernemingen, drongen de betrokken wijzigingen zich op teneinde een *level playing field* te garanderen bij de toepassing van de governance-regels, met name die welke bekend staan als Fit & Proper-regels, in de financiële sector.

In dit verband, verduidelijken de wijzigingen in de voornoemde wet van 13 maart 2016 enerzijds welke individuele kwaliteiten de leden van het wettelijk bestuursorgaan, de personen belast met de effectieve leiding en de verantwoordelijken voor de onafhankelijke controlefuncties moeten hebben, om te bevestigen dat het hebben van de voornoemde kwaliteiten een uitdrukkelijk vereiste is waaraan voldaan moet worden in het kader van de zogenaamde Fit & Proper-controle waaraan zij op grond van de wet zijn onderworpen.

Anderzijds verduidelijkt de ontwerpbeoordeling, in lijn met het huidige artikel 49, § 1, van de voornoemde wet van 13 maart 2016 uitdrukkelijk een aspect van de verplichting van artikel 42, § 1, 1°, van dezelfde wet, om over een passende governancestructuur te beschikken, door de verplichting op te leggen dat de besluitvormende organen als geheel over voldoende kennis, vaardigheden en ervaring moeten beschikken om inzicht te hebben in alle bedrijfsactiviteiten van de onderneming, met inbegrip van de voornaamste risico's waaraan zij is blootgesteld.

Il en résulte que tant au stade de l'agrément qu'en cours de vie sociale d'une entreprise d'assurance ou de réassurance, l'examen d'un candidat à un organe décisionnel doit s'effectuer à la lumière d'une double exigence légale, à savoir sur une base individuelle et également, sur une base collective. L'article 81 de la loi du 13 mars 2016 précitée est également modifié afin de clarifier que l'examen d'un candidat porte sur cette double exigence. Il se peut donc qu'une personne satisfasse à l'exigence légale de Fit & Proper telle que précisée par la disposition modifiant l'article 40 mais que sur une base collective, le profil du candidat ne permette pas de rencontrer l'exigence de compétence collective prévue par l'article 47/1 nouveau, entraînant alors le refus d'approbation du candidat concerné. En cas de refus fondé sur un non-respect de l'article 47/1 s'agissant d'une proposition de nomination de plusieurs personnes pour un même organe alors même que, sur le plan individuel, les personnes concernées satisfont aux exigences de l'article 40, il appartient alors à l'entreprise d'assurance ou de réassurance de réévaluer ses besoins de compétences sur une base collective aux fins d'effectuer de nouvelles propositions de nomination en adéquation avec ces besoins. De même, en cas de démission de membres d'un organe décisionnel, l'entreprise d'assurance ou de réassurance peut être contrainte de devoir rééquilibrer la composition de l'organe concerné afin de satisfaire à cette obligation de compétence collective.

Art. 144

Cet article modifie l'alinéa 1er de l'article 76 de la loi précitée du 13 mars 2016, qui concerne la conservation des documents nécessaires aux autorités de contrôle pour l'exercice de leur mission.

Afin de tenir compte des évolutions techniques en matière de conservation des documents, le texte en projet simplifie les exigences légales en matière de conservation des documents tout en préservant l'effectivité de la supervision exercée tant par la Banque nationale de Belgique que par la FSMA.

Cet article ne porte pas préjudice aux autres obligations légales applicables aux entreprises d'assurance ou de réassurance, notamment en matière d'organisation administrative (article 42 de la loi du 13 mars 2016 précitée), d'administration centrale (article 61 de la même loi) ou de sous-traitance (article 92 de la même loi).

Bijgevolg geldt er zowel in de fase van de vergunning van een verzekerings- of herverzekeringsonderneming als erna een dubbel wettelijk vereiste om de geschiktheid van een kandidaat voor een besluitvormend orgaan zowel op individuele als op collectieve basis te onderzoeken. Artikel 81 van de voornoemde wet van 13 maart 2016 wordt gewijzigd om duidelijk te maken dat dit dubbel wettelijk vereiste moet worden nageleefd bij het onderzoek van de geschiktheid van een kandidaat. Het is dus mogelijk dat een persoon op individuele basis voldoet aan het wettelijk Fit & Proper vereiste dat opgenomen is in de bepaling tot wijziging van artikel 40, maar dat het profiel van de kandidaat niet zodanig is dat voldaan kan worden aan het vereiste van collectieve bekwaamheid dat door het nieuwe artikel 47/1 wordt opgelegd, waardoor de goedkeuring van de betrokken kandidaat zal worden geweigerd. Indien de goedkeuring wordt geweigerd omdat niet voldaan is aan het vereiste van artikel 47/1 en het gaat om een voorstel tot benoeming van verscheidene personen in hetzelfde orgaan, waarbij de betrokken personen op individuele basis wel voldoen aan de vereisten van artikel 40, moet de verzekerings- of herverzekeringsonderneming haar bekwaamheidsvereisten opnieuw beoordelen op collectieve basis om nieuwe benoemingsvoorstellen te kunnen doen die beantwoorden aan deze vereisten. Ook in geval van ontslag van leden van een besluitvormend orgaan kan de verzekerings- of herverzekeringsonderneming genoodzaakt zijn het evenwicht in de samenstelling van het betrokken orgaan te herstellen om aan dit vereiste van collectieve bekwaamheid te voldoen.

Art. 144

Dit artikel wijzigt het eerste lid van artikel 76 van de voornoemde wet van 13 maart 2016, dat betrekking heeft op het bewaren van documenten die de toezichthouders nodig hebben voor de uitvoering van hun taak.

Teneinde rekening te houden met de technische ontwikkelingen op dit gebied, vereenvoudigt de ontwerp tekst de wettelijke vereisten inzake het bewaren van documenten, zonder afbreuk te doen aan de doeltreffendheid van het toezicht dat door de Nationale Bank van België en de FSMA wordt uitgeoefend.

Dit artikel doet evenmin afbreuk aan de andere wettelijke verplichtingen die van toepassing zijn op verzekerings- of herverzekeringsondernemingen, met name inzake administratieve organisatie (artikel 42 van de voornoemde wet van 13 maart 2016), hoofdbestuur (artikel 61 van dezelfde wet) of uitbesteding (artikel 92 van dezelfde wet).

Art. 145

Pour plus de précisions, il est renvoyé au commentaire des articles 156 à 158.

CHAPITRE 16

Modifications de la loi du 15 juillet 2016 portant exécution du règlement (UE) 2019/1148 du Parlement européen et du Conseil du 20 juin 2019 relatif à la commercialisation et à l'utilisation de précurseurs d'explosifs, modifiant le règlement (CE) n° 1907/2006 et abrogeant le règlement (UE) n° 98/2013

Art. 146

L'article insère les procédures administratives relatives à l'avertissement et la transaction au sein de la loi du 15 juillet 2016 portant exécution du règlement (UE) 2019/1148 du Parlement européen et du Conseil du 20 juin 2019 relatif à la commercialisation et à l'utilisation de précurseurs d'explosifs, modifiant le règlement (CE) n° 1907/2006 et abrogeant le règlement (UE) n° 98/2013.

L'objectif est que les agents de l'Environnement et des Douanes, comme les agents de l'Inspection économique, puissent dresser un avertissement et proposer une transaction. Les arrêtés d'exécution nécessaires devront toutefois être pris pour ce dernier point.

Pour plus de précisions, il est renvoyé au commentaire de l'article 65.

Art. 147

En plus de la poursuite pénale qui existait déjà au sein de la loi du 15 juillet 2016 portant exécution du règlement (UE) 2019/1148 du Parlement européen et du Conseil du 20 juin 2019 relatif à la commercialisation et à l'utilisation de précurseurs d'explosifs, modifiant le règlement (CE) n° 1907/2006 et abrogeant le règlement (UE) n° 98/2013 et de la procédure administrative de la transaction prévue par l'article précédent, il est inséré la procédure relative à la poursuite administrative.

Pour plus de précisions, il est renvoyé au commentaire de l'article 58.

Art. 145

Voor nadere toelichting wordt naar de commentaar bij de artikelen 156 tot 158 verwezen.

HOOFDSTUK 16

Wijzigingen van de wet van 15 juli 2016 tot uitvoering van de Verordening (EU) 2019/1148 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019 over het op de markt brengen en het gebruik van precursoren voor explosieven, tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1907/2006 en tot intrekking van Verordening (EU) nr. 98/2013

Art. 146

Het artikel voegt de administratieve procedures met betrekking tot de waarschuwing en de minnelijke schikking in de van 15 juli 2016 tot uitvoering van de Verordening (EU) 2019/1148 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019 over het op de markt brengen en het gebruik van precursoren voor explosieven, tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1907/2006 en tot intrekking van Verordening (EU) nr. 98/2013 in.

Het is de bedoeling dat de ambtenaren van Leefmilieu en de Douane, net als de ambtenaren van de Economische Inspectie, een waarschuwing kunnen opstellen en een transactie voorstellen. Voor dit laatste moeten dan wel de nodige uitvoeringsbesluiten genomen worden.

Voor nadere toelichting wordt naar de commentaar bij het artikel 65 verwezen.

Art. 147

Naast de reeds in de wet van 15 juli 2016 tot uitvoering van de Verordening (EU) 2019/1148 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019 over het op de markt brengen en het gebruik van precursoren voor explosieven, tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1907/2006 en tot intrekking van Verordening (EU) nr. 98/2013 opgenomen strafrechtelijke vervolging en de in het vorige artikel opgenomen administratieve minnelijke schikking, wordt de procedure van administratieve vervolging ingevoegd.

Voor nadere toelichting wordt naar de commentaar bij het artikel 58 verwezen.

Néanmoins, puisque l'article 6 de la présente loi donne la compétence de recherche et de constatation des infractions non seulement aux agents de contrôle de l'Inspection économique, mais également aux agents de contrôle de l'Inspection de l'environnement et aux agents des douanes, une exception est prévue au sein de l'article pour les deux derniers services d'inspection.

En effet, afin de leur permettre de créer leurs propres procédures de transaction et de poursuite administrative, ces agents de contrôle ne devront pas envoyer leurs procès-verbaux aux agents du Service public fédéral Économie, PME, Classes moyennes et Énergie commissionnés par le ministre ayant l'Économie dans ses attributions, comme requis par l'article XV.60/1, § 2, du Code de droit économique.

Seul l'article XV.60/1, § 2 CDE est déclaré inapplicable aux agents de l'Environnement et des Douanes. Cette disposition prévoit notamment la manière dont le choix de la procédure/poursuite est effectué lorsqu'un procès-verbal a été rédigé par l'Inspection économique. Cela est déterminé de façon concrète dans l'AM du 30 juin 2021. Cette procédure propre à l'Inspection économique ne peut toutefois pas être déclarée applicable à l'Environnement et aux Douanes. Pour cette raison, cette disposition doit être exclue. Indépendamment de cela, les mêmes procédures et poursuites sont possibles pour ces agents. Cette législation prévoit déjà des procédures et compétences parallèles.

Art. 148 et 149

Pour plus de précisions, il est renvoyé au commentaire des articles 59 et 60.

Art. 150

La faculté d'infliger une amende administrative est prévue pour les infractions visées à l'article 10, § 1er, de la loi du 15 juillet 2016 portant exécution du règlement (UE) 2019/1148 du Parlement européen et du Conseil du 20 juin 2019 relatif à la commercialisation et à l'utilisation de précurseurs d'explosifs, modifiant le règlement (CE) n° 1907/2006 et abrogeant le règlement (UE) n° 98/2013, qui est déjà sanctionné pénalement.

Pour plus de précisions, il est renvoyé au commentaire des articles 61 et 62.

Aangezien artikel 6 van deze wet de bevoegdheid tot opsporing en vaststelling van inbreuken echter niet alleen toekent aan de controleambtenaren van de Economische Inspectie, maar ook aan de controleambtenaren van de Leefmilieu-inspectie en aan de douaneambtenaren, wordt in het artikel een uitzondering voorzien voor deze twee inspectiediensten.

Om hen in staat te stellen hun eigen procedures met betrekking tot administratieve minnelijke schikkingen en administratieve vervolgingen te creëren, zullen deze controleambtenaren hun processen-verbaal immers niet moeten toezenden aan de ambtenaren van de Federale Overheidsdienst Economie, KMO, Middenstand en Energie die aangeduid zijn door de minister bevoegd voor Economie, zoals voorgeschreven is door artikel XV.60/1, § 2, van het Wetboek van economisch recht.

Het is enkel het artikel XV.60/1, § 2 WER dat niet van toepassing wordt verklaard op de ambtenaren van Leefmilieu en de Douane. Die bepaling voorziet onder meer in de wijze waarop de keuze van de procedure/vervolgning wordt gemaakt indien een proces-verbaal is opgesteld door de Economische Inspectie. Dit is concreet vastgelegd in het MB van 30 juni 2021. Deze procedure, die eigen is aan de Economische Inspectie, kan echter niet van toepassing verklaard worden op Leefmilieu en de Douane. Om die reden moet deze bepaling uitgesloten worden. Los daarvan zijn dezelfde procedures en vervolgingen mogelijk door deze ambtenaren. Het feit dat de procedures en bevoegdheden gelijklopen is nu reeds het geval in die wetgeving.

Art. 148 en 149

Voor nadere toelichting wordt naar de commentaar bij de artikelen 59 en 60 verwezen.

Art. 150

De mogelijkheid om een administratieve geldboete op te leggen wordt voorzien voor de inbreuken bedoeld in artikel 10, § 1, van de wet van 15 juli 2016 tot uitvoering van de Verordening (EU) 2019/1148 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019 over het op de markt brengen en het gebruik van precursoren voor explosieven, tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1907/2006 en tot intrekking van Verordening (EU) nr. 98/2013, waarvoor reeds strafrechtelijke sancties gelden.

Voor nadere toelichting wordt naar de commentaar bij de artikelen 61 en 62 verwezen.

Conformément à ce qui est prévu par l'article XV.69 du Code de droit économique pour les infractions visées par ce Code, l'application du livre Ier du Code pénal est expressément prévue, y compris le chapitre VII et l'article 85.

Art. 151

Pour plus de précisions, il est renvoyé au commentaire de l'article 63.

Art. 152

Par un renvoi à l'article XV.69 du Code de droit économique, il est prévu l'application des dispositions du livre Ier du Code pénal, sans exception du chapitre VII et de l'article 85.

Cet article prévoit également un renvoi à l'article XV.71 du Code de droit économique qui concerne la situation dans laquelle des faits sont soumis au tribunal alors que ces mêmes faits font également l'objet d'une action en cessation.

Pour plus de précisions sur l'applicabilité des articles XV.73 et XV.74 du Code économique, il est renvoyé au commentaire de l'article 64.

CHAPITRE 17

Modifications de la loi modifiant la loi du 7 décembre 2016 portant organisation de la profession et de la supervision publique des réviseurs d'entreprises

Art. 153

L'avis du Conseil d'État requérant la nécessaire consultation de la Banque centrale européenne n'est pas suivi. Les modifications apportées par le présent projet portent sur les dispositions relatives au secret professionnel du Collège de supervision des réviseurs. Les modifications n'affectent que le seul fonctionnement du Collège. Si la Banque nationale souhaite utiliser des informations confidentielles dans l'exercice de ses missions légales, elle doit en faire la demande au Collège. C'est au Collège que revient l'obligation d'examiner cette demande. Il n'y a donc pas de nouvelle tâche attribuée à la Banque nationale, ni d'autre impact pour la Banque nationale qui justifie un avis de la Banque centrale européenne.

Overeenkomstig hetgeen in artikel XV.69 van het Wetboek van economisch recht voorzien is voor de inbreuken bedoeld in dit Wetboek, wordt uitdrukkelijk voorzien in de toepassing van boek I van het Strafwetboek, met inbegrip van hoofdstuk VII en artikel 85.

Art. 151

Voor nadere toelichting wordt naar de commentaar bij het artikel 63 verwezen.

Art. 152

Door een verwijzing naar artikel XV.69 van het Wetboek van economisch recht wordt voorzien in de toepassing van de bepalingen van boek I van het Strafwetboek, met inbegrip van hoofdstuk VII en van artikel 85.

Dit artikel voorziet eveneens in een verwijzing naar artikel XV.71 van het Wetboek van economisch recht, dat betrekking heeft op de situatie waarin feiten aan de rechter worden voorgelegd terwijl diezelfde feiten ook het voorwerp zijn van een vordering tot staking.

Voor nadere toelichting bij de toepasselijkheid van de artikelen XV.73 en XV.74 van het Wetboek van economisch recht wordt naar de commentaar bij het artikel 64 verwezen.

HOOFDSTUK 17

Wijzigingen van de wet van 7 december 2016 tot organisatie van het beroep van en het publiek toezicht op de bedrijfsrevisoren

Art. 153

Het advies van de Raad van State om de Europese Centrale Bank te raadplegen is niet gevolgd. De door dit ontwerp aangebrachte wijzigingen betreffen de bepalingen inzake het beroepsgeheim van het College van toezicht op de bedrijfsrevisoren. De wijzigingen hebben enkel betrekking op de werking van het College. Indien de Nationale Bank vertrouwelijke informatie wenst te gebruiken bij de uitoefening van haar wettelijke taken, dient zij daartoe een verzoek in te dienen bij het College. Het College is belast met de behandeling van het verzoek. Er is dus geen sprake van een nieuwe taak voor de Nationale Bank, noch van enige andere impact voor de Nationale Bank die een advies van de Europese Centrale Bank zou rechtvaardigen.

Cet article apporte une correction technique, instaurant un renvoi à l'article 32 plutôt qu'à l'article 33 de la loi du 7 décembre 2016 portant organisation de la profession et de la supervision publique des réviseurs d'entreprises.

Les dispositions modifiées précisent que – comme c'est le cas actuellement – les membres du Comité nommés par la Banque et par la FSMA peuvent fournir des informations confidentielles à leurs institutions respectives. Le secret professionnel de la Banque ou de la FSMA s'applique à ces informations. Cela permet aux membres de la Banque et de la FSMA siégeant au Comité de traiter les informations confidentielles du Collège au sein de leurs institutions et de présenter une demande formelle au Collège pour pouvoir utiliser ces informations dans l'exercice de leurs missions légales (en ce compris, mais non limité, à l'égard des réviseurs ou sociétés de révision agréés par elles). Lorsque le Collège reçoit une telle demande, il doit désormais (contrairement à ce qui se faisait jusqu'à présent) la traiter conformément à l'article 45 de la loi du 7 décembre 2016 précitée. Cela implique que le Collège examine si la demande relève de l'exception prévue à l'article 45, § 1, alinéa 1er, 8°, de la même loi et qu'il peut, si cette condition est remplie, permettre à la FSMA ou à la Banque d'utiliser ces informations confidentielles.

Conformément à la volonté exprimée par le législateur en 2016, cette disposition clarifie que le secret professionnel du Collège n'empêche pas la communication d'informations confidentielles par le Collège à la FSMA dans le cadre du soutien administratif, opérationnel et logistique apporté au Collège par la FSMA, visé à l'article 40, 4°, de la loi du 7 décembre 2016 précitée et dans le cadre du secrétariat du Collège assuré par la FSMA, visé à l'article 40, 3°, de la même loi. Ce principe s'applique notamment à tous les membres du personnel de la FSMA qui contribuent à l'accomplissement des missions du Collège. Vu l'ancrage légal de la collaboration entre la FSMA et le Collège dans ce domaine, cette collaboration ne peut pas être entravée par le secret professionnel du Collège. Les informations confidentielles que le Collège transmet à la FSMA dans ce contexte restent couvertes par le secret professionnel du Collège, de sorte que seul le Collège (et non la FSMA) est autorisé à déterminer si ces informations confidentielles peuvent être utilisées ou divulguées à des tiers conformément à l'article 45 de la même loi. La FSMA a la possibilité de présenter une demande formelle au Collège pour pouvoir utiliser ces informations dans l'exercice de ses missions légales. Lorsque le Collège reçoit une telle demande, il doit la traiter conformément à l'article 45. Cela signifie que le Collège examine si la demande relève de l'exception prévue à l'article 45, § 1er, alinéa 1er, 8°, de la même loi

Deze bepaling betreft een technische correctie waarbij wordt verwezen naar artikel 32 in plaats van naar artikel 33 van de wet van 7 december 2016 tot organisatie van het beroep van en het publiek toezicht op de bedrijfsrevisoren.

De gewijzigde bepalingen verduidelijken dat – zoals vandaag het geval is – de leden van het Comité benoemd door de Bank en de FSMA vertrouwelijke informatie kunnen verstrekken aan hun respectieve instellingen. Het beroepsgeheim van de Bank of de FSMA is op deze informatie van toepassing. Dit stelt de leden van de Bank en de FSMA die zitting hebben in het Comité, in staat om vertrouwelijke informatie van het College binnen hun instellingen te behandelen, en om bij het College een formeel verzoek in te dienen om die informatie bij de uitoefening van hun wettelijke opdrachten te mogen gebruiken (ook ten aanzien van, maar niet beperkt tot, de door hen erkende revisoren of revisorenvennootschappen). Wanneer het College dergelijk verzoek ontvangt, moet het dit voortaan (in tegenstelling tot wat tot nu toe het geval is) overeenkomstig artikel 45 van de voornoemde wet van 7 december 2016 behandelen. Dit houdt in dat het College nagaat of het verzoek onder de uitzondering van artikel 45, § 1, eerste lid, 8°, van dezelfde wet valt, en dat het, als aan deze voorwaarde is voldaan, de FSMA of de Bank kan toestaan om deze vertrouwelijke informatie te gebruiken.

Deze bepaling verduidelijkt, in overeenstemming met de wil van de wetgever in 2016, dat het beroepsgeheim van het College niet belet dat het College vertrouwelijke informatie aan de FSMA verstrekt in het kader van de administratieve, operationele en logistieke ondersteuning van het College door de FSMA als bedoeld in artikel 40, 4°, van de voornoemde wet van 7 december 2016 en in het kader van de waarneming van het secretariaat van het College door de FSMA als bedoeld in artikel 40, 3°, van dezelfde wet. Dit beginsel slaat met name op alle personeelsleden van de FSMA die bijdragen tot de uitoefening van de opdrachten van het College. Gelet op de wettelijke verankering van de samenwerking tussen de FSMA en het College op dit gebied, kan die samenwerking niet worden gehinderd door het beroepsgeheim van het College. De vertrouwelijke informatie van het College die in dit kader aan de FSMA wordt verstrekt, blijft onder het beroepsgeheim van het College vallen, zodat ook enkel het College (en niet de FSMA) bevoegd is om te oordelen of de vertrouwelijke informatie mag worden gebruikt of aan derden meegedeeld overeenkomstig artikel 45 van dezelfde wet. De FSMA beschikt over de mogelijkheid om middels een formeel het College te verzoeken om deze informatie te kunnen gebruiken voor de uitoefening van haar wettelijke opdrachten. Wanneer het College dergelijk verzoek ontvangt, behandelt het College dit verzoek overeenkomstig artikel 45. Dit houdt in dat het

et qu'il peut, si cette condition est remplie, permettre à la FSMA d'utiliser ces informations confidentielles.

Art. 154

Les dispositions proposées permettent, comme c'est le cas actuellement, au Comité du Collège de transmettre (de sa propre initiative ou à leur demande) des informations confidentielles à la FSMA et à la Banque sur la base de l'article 45, § 1er, alinéa 1er, 8°, de la loi du 7 décembre 2016 précitée. Dans sa version amendée, cette disposition ne fait plus de différence entre les informations qui concernent des entités d'intérêt public et celles qui concernent d'autres entités soumises au contrôle de la FSMA ou de la Banque. Le Collège ne devra donc plus vérifier si l'information est communiquée à la FSMA ou la Banque en leur qualité d'autorité de supervision des entités d'intérêt public.

Cette modification de fond est justifiée par les éléments suivants. Un nombre considérable d'entités contrôlées par la FSMA et la Banque ne répondent pas à la définition technique d'entité d'intérêt public. L'on pense notamment aux sicav et fonds de pension pour la FSMA, et aux établissements de paiement pour la Banque. Ces entités jouent cependant un rôle très important dans la gestion de l'épargne du public. Comme l'a montré l'actualité financière des dernières années, des dysfonctionnements ou des défaillances au niveau de ces entités sont donc également susceptibles d'occasionner de graves dommages économiques. L'on pense notamment au cas de *Wirecard*, un établissement de paiement allemand récemment tombé en faillite à la suite d'une fraude, à l'occasion de laquelle la qualité du contrôle révisoral a été gravement mise en cause. Il ne paraît par conséquent pas justifié, sur le plan de l'opportunité, de ne pas permettre l'échange d'informations en ce qui concerne les entreprises sous contrôle qui ne sont pas des entités d'intérêt public.

La modification ne constitue par ailleurs pas une réelle nouveauté. Le principe d'un échange large d'informations entre l'Institut et la FSMA et la Banque était déjà ancré dans l'article 35, § 4/1, de la loi du 22 juillet 1953 créant un Institut des Réviseurs d'Entreprises et organisant la supervision publique de la profession de réviseur d'entreprises ("L'Institut communique à l'Autorité des services et marchés financiers ou à la Banque toute information utile pour l'exercice de leurs compétences") et reste encore toujours ancré dans l'article 86, § 1er, deuxième alinéa, 6°, de la loi du 7 décembre 2016. Par ailleurs, un certain nombre de dispositions légales reprises dans

College nagaat of het verzoek valt onder de uitzondering van artikel 45, § 1, eerste lid, 8°, van dezelfde wet, en voor zover voldaan is aan deze voorwaarde, toelating geeft aan de FSMA om deze vertrouwelijke informatie te gebruiken.

Art. 154

De voorgestelde bepalingen maken het, zoals nu het geval is, mogelijk dat het Comité van het College (op eigen initiatief of op hun vraag) vertrouwelijke informatie aan de FSMA en de Bank meedeelt op basis van artikel 45, § 1, eerste lid, 8°, van de voornoemde wet van 7 december 2016. In de gewijzigde versie maakt deze bepaling geen onderscheid meer tussen informatie over organisaties van openbaar belang en informatie over andere organisaties die onder het toezicht van de FSMA of de Bank staan. Het College zal dus niet langer moeten nagaan of de informatie aan de FSMA of de Bank wordt meegedeeld in hun hoedanigheid van toezichthouder op organisaties van openbaar belang.

Deze inhoudelijke wijziging wordt door de volgende elementen gerechtvaardigd. Een groot aantal van de door de FSMA en de Bank gecontroleerde organisaties beantwoordt niet aan de technische definitie van organisaties van openbaar belang. Het gaat onder meer om de beveks en de pensioenfondsen voor de FSMA en om de betalingsinstellingen voor de Bank. Deze organisaties spelen echter een zeer belangrijke rol bij het beheer van het spaargeld van het publiek. Zoals de financiële actualiteit van de laatste jaren heeft aangetoond, kunnen disfuncties of tekortkomingen op het niveau van deze organisaties dus ook ernstige economische schade veroorzaken. Een voorbeeld is *Wirecard*, een Duitse betalingsinstelling die onlangs failliet ging als gevolg van fraude, waarbij de kwaliteit van de revisorale controle ernstig in twijfel werd getrokken. Vanuit opportunitoogpunt lijkt het dan ook niet gerechtvaardigd om de uitwisseling van informatie niet toe te staan met betrekking tot de gecontroleerde ondernemingen die geen organisaties van openbaar belang zijn.

Bovendien is deze wijziging geen echte nieuwigheid. Het principe van een ruime informatie-uitwisseling tussen het Instituut en de FSMA en de Bank was al verankerd in artikel 35, § 4/1, van de wet van 22 juli 1953 houdende oprichting van een Instituut van de Bedrijfsrevisoren en tot organisatie van het publiek toezicht op het beroep van bedrijfsrevisor ("Het Instituut deelt aan de Autoriteit voor Financiële Diensten en Markten of aan de Bank elke nuttige informatie voor de uitoefening van hun bevoegdheden mee") en is nog steeds verankerd in artikel 86, § 1, tweede lid, 6°, van de wet van 7 december 2016. Bovendien voorzagen een aantal wettelijke

les lois de supervision du secteur financier prévoyaient déjà la transmission d'informations – par le Collège à la Banque – en ce qui concerne des entreprises qui ne sont pas des entités d'intérêt public (voir l'article 110/1 de la loi du 11 mars 2018 relative au statut et au contrôle des établissements de paiement et des établissements de monnaie électronique, à l'accès à l'activité de prestataire de services de paiement, et à l'activité d'émission de monnaie électronique, et à l'accès aux systèmes de paiement). Le projet rapatrie ces dispositions dans la loi du 7 décembre 2016 précitée pour des raisons de clarté et de sécurité juridique.

Cet article prévoit également la possibilité pour le Collège de transmettre des informations confidentielles (i) à la Cellule de traitement des informations financières et aux autorités de contrôle étrangères (dans le cadre de la lutte contre le blanchiment d'argent), (ii) à l'Office de contrôle des mutualités et des unions nationales de mutualités (celui-ci fait également appel à des réviseurs d'entreprises pour ses contrôles) et (iii) au ministre de la Justice (les réviseurs d'entreprises exercent souvent la fonction d'expert judiciaire dans le domaine des comptes annuels). Comme le stipule l'article 45, § 2, de la loi du 7 décembre 2016 précitée, ces informations ne peuvent être utilisées que pour l'accomplissement des missions des autorités ou institutions concernées.

Cet article apporte une correction technique instaurant un renvoi à l'article 32 plutôt qu'à l'article 33 de la loi du 7 décembre 2016 précitée.

Cet article prévoit que les autorités judiciaires informent le Collège des suites qu'elles donnent à la dénonciation d'infractions pénales par le Collège, comme le prévoit déjà actuellement l'article 58 de la loi du 7 décembre 2016 précitée.

CHAPITRE 18

Modifications de la loi du 31 mai 2017 relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité civile décennale des entrepreneurs, architectes et autres prestataires du secteur de la construction de travaux immobiliers et portant modification de la loi du 20 février 1939 sur la protection du titre et de la profession d'architecte

Art. 155

La faculté d'infliger une amende administrative est prévue pour les infractions visées à l'article 15 de la loi du 31 mai 2017 relative à l'assurance obligatoire de la

bepalingen in de toezichtswetten op de financiële sector al in de overdracht – door het College aan de Bank – van informatie over ondernemingen die geen organisaties van openbaar belang zijn (zie artikel 110/1 van de wet van 11 maart 2018 betreffende het statuut van en het toezicht op betalingsinstellingen en instellingen voor elektronisch geld, de toegang tot de activiteit van betalingsdienstaanbieder en tot de activiteit van uitgifte van elektronisch geld, en de toegang tot betalingssystemen). Het ontwerp verplaatst deze bepalingen naar de voornoemde wet van 7 december 2016 om redenen van duidelijkheid en rechtszekerheid.

Deze bepaling voorziet ook in de mogelijkheid voor het College om vertrouwelijke informatie door te geven aan (i) de Cel voor Financiële Informatieverwerking en de buitenlandse toezichtautoriteiten (in het kader van de strijd tegen het witwassen van geld), (ii) de Controledienst voor de ziekenfondsen (deze doet voor zijn controles ook een beroep op de bedrijfsrevisoren) en (iii) de minister van Justitie (de bedrijfsrevisoren vervullen vaak de functie van gerechtelijk deskundige op het gebied van de jaarrekeningen). Zoals bepaald in artikel 45, § 2, van de voornoemde wet van 7 december 2016, mag deze informatie alleen worden gebruikt voor de uitvoering van de opdrachten van de betrokken autoriteiten of instellingen.

Deze bepaling betreft een technische correctie waarbij wordt verwezen naar artikel 32 in plaats van naar artikel 33 van de voornoemde wet van 7 december 2016.

Deze bepaling verduidelijkt dat de rechterlijke overheden het College op de hoogte van het gevolg dat zij geven aan de aangifte van strafrechtelijke misdrijven door het College, zoals dat thans ook al is voorzien in artikel 58 van de voornoemde wet van 7 december 2016.

HOOFDSTUK 18

Wijzigingen van de wet van 31 mei 2017 betreffende de verplichte verzekering van de tienjarige burgerlijke aansprakelijkheid van aannemers, architecten en andere dienstverleners in de bouwsector van werken in onroerende staat en tot wijziging van de wet van 20 februari 1939 op de bescherming van de titel en van het beroep van architect

Art. 155

De mogelijkheid om een administratieve geldboete op te leggen wordt voorzien voor de inbreuken bedoeld in artikel 15 van de wet van 31 mei 2017 betreffende

responsabilité civile décennale des entrepreneurs, architectes et autres prestataires du secteur de la construction de travaux immobiliers et portant modification de la loi du 20 février 1939 sur la protection du titre et de la profession d'architecte, qui est déjà sanctionné pénalement.

Pour plus de précisions, il est renvoyé au commentaire des articles 61 et 62.

De plus, pour ce qui concerne les règles relatives au montant de l'amende en cas de récidive, il est fait référence à l'article XV.72 afin qu'elles puissent s'appliquer à l'amende pénale, au même titre que le renvoi à l'article XV.62/2 du Code de droit économique pour l'amende administrative (via le renvoi au titre 2, chapitre 1/1, du livre XV du Code de droit économique).

Art. 156

Actuellement, la loi du 31 mai 2017 relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité civile décennale des entrepreneurs, architectes et autres prestataires du secteur de la construction de travaux immobiliers et portant modification de la loi du 20 février 1939 sur la protection du titre et de la profession d'architecte ne dispose pas des précisions procédurales prévues au sein de l'article XV.61 du Code de droit économique.

La présente modification vise donc à compléter la disposition relative à la procédure administrative de la transaction en ajoutant les règles relatives au montant maximum et aux modalités de paiement et de perception.

Art. 157

En plus de la poursuite pénale et de la procédure administrative de la transaction qui existaient déjà au sein de la loi du 31 mai 2017 relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité civile décennale des entrepreneurs, architectes et autres prestataires du secteur de la construction de travaux immobiliers et portant modification de la loi du 20 février 1939 sur la protection du titre et de la profession d'architecte, il est inséré aussi la procédure relative à la poursuite administrative.

Pour plus de précisions, il est renvoyé au commentaire de l'article 58.

de la verplichte verzekering van de tienjarige burgerlijke aansprakelijkheid van aannemers, architecten en andere dienstverleners in de bouwsector van werken in onroerende staat en tot wijziging van de wet van 20 februari 1939 op de bescherming van de titel en van het beroep van architect, waarvoor reeds strafrechtelijke sancties gelden.

Voor nadere toelichting wordt naar de commentaar bij de artikelen 61 en 62 verwezen.

Bovendien wordt voor wat betreft de regels betreffende het bedrag van de geldboete in geval van herhaling verwezen naar het artikel XV.72 opdat zij toegepast kunnen worden op de strafrechtelijke geldboetes, op dezelfde wijze als voor de administratieve geldboetes een verwijzing opgenomen is naar artikel XV.62/2 van het Wetboek van economisch recht (via de verwijzing naar titel 2, hoofdstuk 1/1, van boek XV van het Wetboek van economisch recht).

Art. 156

Momenteel bevat de wet van 31 mei 2017 betreffende de verplichte verzekering van de tienjarige burgerlijke aansprakelijkheid van aannemers, architecten en andere dienstverleners in de bouwsector van werken in onroerende staat en tot wijziging van de wet van 20 februari 1939 op de bescherming van de titel en van het beroep van architect de procedurele verduidelijkingen waarin artikel XV.61 van het Wetboek van economisch recht voorziet niet.

Deze wijziging heeft dus tot doel om de bepaling betreffende de procedure administratieve minnelijke schikking aan te vullen door de toevoeging van de regels inzake het maximumbedrag en de betalings- en inningswijzen.

Art. 157

Naast de strafrechtelijke vervolging en de procedure betreffende de administratieve minnelijke schikking die reeds in de wet van 31 mei 2017 betreffende de verplichte verzekering van de tienjarige burgerlijke aansprakelijkheid van aannemers, architecten en andere dienstverleners in de bouwsector van werken in onroerende staat en tot wijziging van de wet van 20 februari 1939 op de bescherming van de titel en van het beroep van architect opgenomen waren, wordt ook de procedure betreffende de administratieve vervolging ingevoegd.

Voor nadere toelichting wordt naar de commentaar bij het artikel 58 verwezen.

Cette procédure est néanmoins réservée en cas de constatation d'infractions aux article 5 et 12, § 1er, alinéa 1er, 2°, de la présente loi du 31 mars 2017 précitée, puisque les agents de contrôle de l'Inspection économique sont compétents pour rechercher et constater ces seules infractions au sein de la loi du 31 mars 2017.

Art. 158 et 159

Pour plus de précisions, il est renvoyé au commentaire des articles 59 et 60.

Art. 160

Pour plus de précisions, il est renvoyé au commentaire de l'article 63.

Art. 161

Par un renvoi à l'article XV.69 du Code de droit économique, il est prévu l'application des dispositions du livre Ier du Code pénal, sans exception du chapitre VII et de l'article 85.

Cet article prévoit également un renvoi à l'article XV.71 du Code de droit économique qui concerne la situation dans laquelle des faits sont soumis au tribunal alors que ces mêmes faits font également l'objet d'une action en cessation.

Pour plus de précisions sur l'applicabilité des articles XV.73 et XV.74 du Code économique, il est renvoyé au commentaire de l'article 64.

CHAPITRE 19

Modifications de la loi du 18 septembre 2017 relative à la prévention du blanchiment de capitaux et du financement du terrorisme et à la limitation de l'utilisation des espèces

Art. 162

L'activité de location de coffres-forts n'est pas directement visée, en tant que telle, dans le cadre juridique de la lutte contre le blanchiment d'argent et le financement du terrorisme au niveau de l'UE.

Toutefois, l'activité de location de coffres-forts par les établissements de crédit et les institutions financières

Deze procedure is echter voorbehouden voor gevallen waarin inbreuken op de artikelen 5 en 12, § 1, eerste lid, 2°, van de voornoemde wet van 31 mei 2017 worden vastgesteld, aangezien de controleambtenaren van de Economische Inspectie enkel bevoegd zijn om dergelijke inbreuken in het kader van de wet van 31 mei 2017 op te sporen en vast te stellen.

Art. 158 en 159

Voor nadere toelichting wordt naar de commentaar bij de artikelen 59 en 60 verwezen.

Art. 160

Voor nadere toelichting wordt naar de commentaar bij het artikel 63 verwezen.

Art. 161

Door een verwijzing naar artikel XV.69 van het Wetboek van economisch recht wordt voorzien in de toepassing van de bepalingen van boek I van het Strafwetboek, met inbegrip van hoofdstuk VII en van artikel 85.

Dit artikel voorziet eveneens in een verwijzing naar artikel XV.71 van het Wetboek van economisch recht, dat betrekking heeft op de situatie waarin feiten aan de rechter worden voorgelegd terwijl diezelfde feiten ook het voorwerp zijn van een vordering tot staking.

Voor nadere toelichting bij de toepasselijkheid van de artikelen XV.73 en XV.74 van het Wetboek van economisch recht wordt naar de commentaar bij het artikel 64 verwezen.

HOOFDSTUK 19

Wijzigingen van de wet van 18 september 2017 tot voorkoming van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme en tot beperking van het gebruik van contanten

Art. 162

De activiteit "verhuur van brandkasten" is als zodanig niet rechtstreeks gevisieerd in het juridisch kader voor de bestrijding van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme op EU-niveau.

De activiteit "verhuur van brandkasten" door kredietinstellingen en financiële instellingen valt evenwel

est incluse dans le cadre réglementaire applicable à ces entités assujetties. Les entreprises financières fournissant des services de location de coffres-forts, tels que listés au point 14 de l'annexe I de la directive 2013/36/UE précitée, sont spécifiquement soumises aux règles de lutte contre le blanchiment d'argent et le financement du terrorisme.

Cette activité était, jusqu'à présent, exercée par des entités déjà assujetties par ailleurs à la loi du 18 septembre 2017 précitée et il n'avait donc pas été jugé utile de créer un assujettissement spécifique pour cette activité.

Depuis quelques années, il est observé une baisse constante du nombre d'agences bancaires qui proposent un service de location de coffres-forts. Des entreprises non-financières ont, dans le même temps, investi ce marché et il est donc apparu nécessaire de créer une nouvelle catégorie d'entités assujetties pour soumettre ces entreprises non-financières aux obligations en matière de prévention du blanchiment et de financement du terrorisme.

Dans son 3ème Rapport sur l'évaluation des risques AML/CFT au niveau de l'EU du 27 octobre 2022, la Commission met en lumière la tendance croissante détectée en ce qui concerne l'utilisation de ces services par des organisations criminelles afin de dissimuler des gains de nature criminelle. Sur base de ce constat, la Commission maintient la recommandation appelant à ce que les États membres assurent un niveau approprié de vigilance à l'égard de la clientèle pour les services de location de coffres.

Les entités assujetties par la modification proposée sont celles qui sont établies en Belgique et qui pratiquent la location de coffres-forts au sens de l'article 102¹ du Code des droits de succession et qui doivent notifier cette activité à l'administration fiscale. Bien que le Code ne définisse pas ce qu'est un "coffre-fort", le Mayeur, ouvrage doctrinal de référence sur ledit Code, renvoie au sens commun, à savoir "toute armoire blindée, à serrure spéciale, normalement destinée à enfermer des valeurs ou des objets précieux" (n° 4154, p. 2053).

Au sens de l'article 102¹, alinéa 1er, du Code, est à considérer comme loueur de coffres-forts "toute personne qui assume, dans un immeuble qu'elle occupe, la garde de plusieurs coffres-forts dont des tiers ont la disposition à un titre quelconque".

onder het regelgevingskader dat op deze onderworpen entiteiten van toepassing is. Financiële ondernemingen die diensten van verhuur van brandkasten aanbieden, zoals vermeld in punt 14 van bijlage I bij voornoemde Richtlijn 2013/36/EU, zijn specifiek onderworpen aan de voorschriften ter bestrijding van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme.

Deze activiteit werd tot nu toe verricht door entiteiten die reeds onderworpen waren aan de voornoemde wet van 18 september 2017 en daarom werd het niet nuttig geacht een specifieke verplichting voor deze activiteit in het leven te roepen.

De afgelopen jaren is het aantal bankkantoren dat een dienst van verhuur van brandkasten aanbiedt, gestaag afgenomen. Tegelijkertijd zijn niet-financiële ondernemingen tot deze markt togetreden en daarom is het noodzakelijk gebleken een nieuwe categorie onderworpen entiteiten te creëren om deze niet-financiële ondernemingen te onderwerpen aan de verplichtingen inzake de voorkoming van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme.

In haar derde verslag over de beoordeling van risico's inzake AML/CFT op EU-niveau van 27 oktober 2022 wijst de Commissie erop dat ze ziet dat deze diensten steeds vaker door criminele organisaties worden ingeschakeld om de opbrengsten van misdaad te verbergen. Op basis van deze bevinding wordt door de Commissie aanbevolen dat de lidstaten een passend niveau van cliëntenonderzoek waarborgen voor de verhuur van safes en soortgelijke diensten.

De entiteiten die door de voorgestelde wijziging worden onderworpen, zijn in België gevestigde entiteiten die zich bezighouden met de verhuur van brandkasten in de zin van artikel 102¹ van het Wetboek der successierechten en die deze activiteit bij de fiscale administratie moeten aanmelden. Hoewel het Wetboek niet definieert wat een brandkast is, verwijst de Mayeur, een doctrinair naslagwerk over het genoemde Wetboek, naar de gangbare betekenis, namelijk elke gepantserde kast met een speciaal slot, gewoonlijk bestemd om kostbaarheden of waardevolle voorwerpen in op te bergen (FR: nr. 4154, blz. 2053).

In de zin van artikel 102¹, eerste lid, van het Wetboek moet als een verhuurder van brandkasten worden beschouwd, "elke persoon die in een onroerend goed dat hij betreft de bewaking van meerdere brandkasten op zich neemt waarover derden te welken titel ook de beschikking hebben".

Le Mayeur en déduit dès lors que “sont ainsi des loueurs de coffres-forts:

- les agences bancaires dont les locaux comportent une salle ou galerie de coffres loués aux clients;

- les hôteliers qui mettent à la disposition de leurs clients des coffres-forts dont la garde est assurée par le personnel de l’hôtel (mais on ne pourra parler de “location de coffre-fort” pour les coffres placés dans les chambres, en sorte que la surveillance en est laissée aux seuls clients);

- l’exploitant d’un entrepôt comportant des coffres-forts, mis à la disposition du public, dans une chambre spécialement gardée ou surveillée par ledit exploitant ou son personnel.

Enfin, la disposition en projet exclut de cette catégorie d’entités assujetties, les entités qui sont déjà assujetties pour l’exercice d’activités visées aux 1° à 21° de l’article 5, § 1er. Il s’agit des entités financières qui, comme exposé ci-avant, sont déjà tenues de mettre en œuvre les obligations LBC/FT lorsqu’elles proposent la location de coffres-forts et sont contrôlées par la FSMA et la BNB.

Art. 163

Cette disposition a pour but d’étendre l’interdiction d’ouvrir des coffres sous l’anonymat, ou sous de faux noms ou pseudonymes reprise à l’article 20 de la loi du 18 septembre 2017 précitée.

Art. 164 à 166

Ces dispositions ont pour objet de rendre le SPF Économie compétent pour le contrôle de cette activité.

CHAPITRE 20

Modifications de la loi du 29 mars 2018 portant enregistrement des prestataires de services aux sociétés

Art. 167

L’article fait également référence aux compétences des agents de contrôle dévolues par le Code de droit économique. Pour plus de précisions, il est renvoyé au commentaire de l’article 57.

De Mayeur leidt hieruit af dat dus verhuurders van brandkasten zijn:

- bankfilialen waarvan de lokalen een ruimte of gang met aan klanten verhuurde brandkasten omvatten;

- hoteliers die hun gasten brandkasten ter beschikking stellen die door het hotelpersoneel worden bewaakt (maar er kan niet worden gesproken van “verhuur van een kluis” voor brandkasten die in de kamers zijn geplaatst, zodat alleen de gasten voor de bewaking ervan verantwoordelijk zijn);

- de uitbater van een entrepot met voor het publiek beschikbare brandkasten in een ruimte die speciaal wordt bewaakt of gesurveilleerd door de uitbater of zijn personeel.

Tot slot sluit de ontwerpbeplanning van deze categorie van onderworpen entiteiten de entiteiten uit die reeds zijn onderworpen voor de uitoefening van de activiteiten bedoeld in artikel 5, § 1, 1° tot 21°. Het betreft financiële entiteiten die, zoals hierboven uiteengezet, reeds de AML/CFT-verplichtingen moeten uitvoeren wanneer zij brandkasten te huur aanbieden en onder toezicht staan van de FSMA en de NBB.

Art. 163

Deze bepaling heeft tot doel het verbod op anonieme of onder valse namen of pseudoniemen kluizen te openen zoals uiteengezet in artikel 20 van de voornoemde wet van 18 september 2017, uit te breiden.

Art. 164 tot 166

Deze bepalingen hebben tot doel de FOD Economie bevoegd te maken voor het toezicht op deze activiteit.

HOOFDSTUK 20

Wijzigingen van de wet van 29 maart 2018 tot registratie van de dienstverleners aan vennootschappen

Art. 167

Het artikel verwijst ook naar de bevoegdheden van de controleagenten op grond van het Wetboek van economisch recht. Voor nadere toelichting wordt naar de commentaar bij het artikel 57 verwezen.

Art. 168

En plus de la poursuite pénale et de la procédure administrative de la transaction qui existaient déjà au sein de la loi du 29 mars 2018 portant enregistrement des prestataires de services aux sociétés, il est inséré aussi la procédure relative à la poursuite administrative.

Pour plus de précisions, il est renvoyé au commentaire de l'article 58.

Art. 169 et 170

Pour plus de précisions, il est renvoyé au commentaire des articles 59 et 60.

Art. 171

La présente modification poursuit quatre objectifs.

Premièrement, la possibilité d'infliger une amende administrative est étendue à l'infraction visée à l'article 11, alinéa 1er, de la loi du 29 mars 2018 portant enregistrement des prestataires de services aux sociétés, qui est déjà sanctionné pénalement. Pour plus de précisions, il est renvoyé au commentaire des articles 61 et 62.

Deuxièmement, pour ce qui concerne les règles relatives au montant de l'amende en cas de récidive, il est fait référence à l'article XV.72 afin qu'elles puissent s'appliquer à l'amende pénale, au même titre que le renvoi à l'article XV.62/2 du Code de droit économique pour l'amende administrative (via le renvoi au titre 2, chapitre 1/1, du livre XV du Code de droit économique).

Troisièmement, il est directement fait référence aux agents visés à l'article 10 de la loi du 29 mars 2018 précitée afin d'éviter de surcharger la disposition avec de longues phrases explicitées dans l'article 9 de la loi du 29 mars 2018.

Quatrièmement, la procédure administrative de la transaction est uniformisée aux termes de l'article XV.61 du Code de droit économique.

Art. 168

Naast de strafrechtelijke vervolging en de procedure betreffende de administratieve minnelijke schikking die reeds in de wet van 29 maart 2018 tot registratie van de dienstverleners aan vennootschappen opgenomen waren, wordt ook de procedure betreffende de administratieve vervolging ingevoegd.

Voor nadere toelichting wordt naar de commentaar bij het artikel 58 verwezen.

Art. 169 en 170

Voor nadere toelichting wordt naar de commentaar bij de artikelen 59 en 60 verwezen.

Art. 171

Deze wijziging heeft drie doelstellingen.

Ten eerste wordt de mogelijkheid om een administratieve geldboete op te leggen uitgebreid tot de in artikel 11, eerste lid, van de wet van 29 maart 2018 tot registratie van de dienstverleners aan vennootschappen bedoelde inbreuk, waarvoor reeds strafrechtelijke sancties gelden. Voor nadere toelichting wordt naar de commentaar bij de artikelen 61 en 62 verwezen.

Ten tweede wordt voor wat betreft de regels betreffende het bedrag van de geldboete in geval van herhaling verwezen naar het artikel XV.72 opdat zij toegepast kunnen worden op de strafrechtelijke geldboetes, op dezelfde wijze als voor de administratieve geldboetes een verwijzing opgenomen is naar artikel XV.62/2 van het Wetboek van economisch recht (via de verwijzing naar titel 2, hoofdstuk 1/1, van boek XV van het Wetboek van economisch recht).

Ten derde wordt rechtstreeks verwezen naar de in artikel 10 van voornoemde wet van 29 maart 2018 bedoelde ambtenaren om te voorkomen dat de bepaling wordt overladen met lange zinnen die in artikel 9 van wet van 29 maart 2018 zijn toegelicht.

Ten vierde wordt de procedure betreffende de administratieve minnelijke schikking geüniformiseerd op basis van de bewoordingen van artikel XV.61 van het Wetboek van economisch recht.

Art. 172

Pour plus de précisions, il est renvoyé au commentaire de l'article 63.

Art. 173

Par un renvoi à l'article XV.69 du Code de droit économique, il est prévu l'application des dispositions du livre Ier du Code pénal, sans exception du chapitre VII et de l'article 85.

Cet article prévoit également un renvoi à l'article XV.71 du Code de droit économique qui concerne la situation dans laquelle des faits sont soumis au tribunal alors que ces mêmes faits font également l'objet d'une action en cessation.

Pour plus de précisions sur l'applicabilité des articles XV.73 et XV.74 du Code économique, il est renvoyé au commentaire de l'article 64.

CHAPITRE 21

**Modification de la loi du 25 novembre 2018
portant création du Conseil National
de la Productivité**

Art. 174

Cet article vise à uniformiser la terminologie de l'article 5, § 2, de la loi du 25 novembre 2018 portant création du Conseil National de la Productivité. Dans le texte français, le mot "présentation" est remplacé par le mot "proposition". En effet, le terme français "proposition" correspond mieux au terme néerlandais "*voorstel*". Dans le texte français, le mot "présentation" a ainsi été mal utilisé dans l'article 5, § 2, de la loi du 25 novembre 2018 précitée. Cet article vise à y remédier.

Art. 175

Bien que dans l'exposé des motifs initial de la loi du 25 novembre 2018 portant création du Conseil National de la Productivité, la discussion article par article de l'article 5 indiquait notamment ce qui suit: "Le Roi, en application de l'article 92ter de la loi spéciale de réformes institutionnelles du 8 août 1980 règle la représentation des Régions", il a probablement été opté par erreur de supprimer complètement la référence à la représentation des régions dans le projet de loi initial. Il est probable

Art. 172

Voor nadere toelichting wordt naar de commentaar bij het artikel 63 verwezen.

Art. 173

Door een verwijzing naar artikel XV.69 van het Wetboek van economisch recht wordt voorzien in de toepassing van de bepalingen van boek I van het Strafwetboek, met inbegrip van hoofdstuk VII en van artikel 85.

Dit artikel voorziet eveneens in een verwijzing naar artikel XV.71 van het Wetboek van economisch recht, dat betrekking heeft op de situatie waarin feiten aan de rechter worden voorgelegd terwijl diezelfde feiten ook het voorwerp zijn van een vordering tot staking.

Voor nadere toelichting bij de toepasselijkheid van de artikelen XV.73 en XV.74 van het Wetboek van economisch recht wordt naar de commentaar bij het artikel 64 verwezen.

HOOFDSTUK 21

**Wijziging van de wet van 25 november 2018
houdende de oprichting van de Nationale Raad
voor de Productiviteit**

Art. 174

Dit artikel heeft tot doel om de terminologie in artikel 5, § 2, van de wet van 25 november 2018 houdende de oprichting van de Nationale Raad voor de Productiviteit te uniformiseren. In de Franse tekst wordt het woord "*présentation*" vervangen door het woord "*proposition*". Het Franse woord "*proposition*" komt immers beter overeen met het Nederlandse woord "*voorstel*". In de Franse tekst werd dan ook in artikel 5, § 2, van de voornoemde wet van 25 november 2018 verkeerdelijk het woord "*présentation*" gebruikt. Bij deze wordt dit rechtgezet.

Art. 175

Hoewel de oorspronkelijke memorie van toelichting van de wet van 25 november 2018 houdende de oprichting van de Nationale Raad voor de Productiviteit in de artikelsgewijze bespreking van artikel 5 onder andere het volgende vermeldde: "De Koning regelt, in toepassing van artikel 92ter van de bijzondere wet tot hervorming der instellingen van 8 augustus 1980, de vertegenwoordiging van de Gewesten", werd er waarschijnlijk verkeerdelijk voor geopteerd om de verwijzing

qu'une mauvaise interprétation de l'avis 63.476 rendu par le Conseil d'État le 12 juillet 2018 soit à l'origine de cette suppression. Dans l'avis précité, le Conseil d'État avait critiqué à juste titre la désignation directe des représentants régionaux par les gouvernements régionaux, initialement proposée, qui reviendrait à une collaboration obligatoire des représentants d'un autre niveau de pouvoir, ce qui est contraire à la Constitution. À la suite de cela, le passage entier sur la représentation régionale dans le projet de loi initial a été supprimé, ne laissant aucune référence à ce sujet dans la loi.

Jusqu'à présent, la pratique était que les six représentants régionaux étaient nommés par le Roi, sur proposition des Régions, conformément à l'article 92ter de la loi spéciale de réformes institutionnelles du 8 août 1980, sans que la représentation régionale soit prévue dans la lettre de la loi elle-même. Comme précité, seul l'exposé des motifs faisait référence aux représentants régionaux.

Afin de rendre cette loi conforme à la pratique courante, qui reflète aussi la volonté initiale du législateur, le présent projet de loi rétablit le lien entre la loi et la représentation des Régions au sein du Conseil National de la Productivité (ci-après "le Conseil") et ajoute un paragraphe 2/1 à l'article 5.

Ce paragraphe vise donc plutôt à adapter la loi à fournir une base juridique appropriée pour la nomination des représentants régionaux qui n'est pas prévue dans la loi actuelle.

Art. 176

Afin d'éviter que la nomination de certains membres ne donne lieu à des conflits d'intérêts incompatibles avec le fonctionnement indépendant du Conseil ou pouvant le compromettre, les dispositions 5° et 6° sont ajoutées à l'article 7.

L'intention sous-jacente est d'empêcher les personnes qui sont membres d'une association, d'une organisation ou d'une fédération représentant une activité économique ou défendant ses intérêts, d'être désignées comme membres du Conseil. De même, les collaborateurs des associations précitées ne peuvent pas non plus être désignés comme membres du Conseil. Cela devrait

naar de vertegenwoordiging van de gewesten volledig te schrappen in het oorspronkelijke wetsontwerp. Vermoedelijk lag een verkeerde interpretatie van het daarbij horende advies 63.476 gegeven door de Raad van State op 12 juli 2018 aan de basis van deze schrapping. De Raad van State had in voornoemd advies terecht kritiek geuit op de aanvankelijk voorgestelde rechtstreekse aanstelling van de gewestelijke vertegenwoordigers door de gewestregeringen wat neer zou komen een verplichte medewerking van vertegenwoordigers van een ander bevoegdheidsniveau, wat strijdig is met de Grondwet. Daarop werd de volledige passage betreffende de gewestelijke vertegenwoordiging in het oorspronkelijke wetsontwerp geschrapt, waardoor er in de wet niet meer naar deze aangelegenheid werd verwezen.

De praktijk was tot nu toe dat de zes gewestelijke vertegenwoordigers werden aangewezen door de Koning, op voorstel van de gewesten overeenkomstig artikel 92ter van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, zonder dat er in de letter van de wet zelf iets voorzien was betreffende de gewestelijke vertegenwoordiging. Zoals hiervoor reeds vermeld werd er enkel in de desbetreffende memorie van toelichting verwezen naar de gewestelijke vertegenwoordigers.

Om deze wet in overeenstemming te brengen met de gangbare praktijk, die ook de oorspronkelijke bedoeling van de wetgever weerspiegelt, wordt in dit wetsontwerp de link tussen de wet en de vertegenwoordiging van de gewesten bij de Nationale Raad van de Productiviteit (hierna "de Raad") terug hersteld en wordt er een paragraaf 2/1 bij artikel 5 toegevoegd.

Deze paragraaf is dan ook eerder bedoeld om de wet aan te passen om een correcte wettelijke basis te voorzien voor de aanstelling van de gewestelijke vertegenwoordigers die in de actuele wet niet is voorzien.

Art. 176

Om te vermijden dat de aanstelling van sommige leden zou kunnen leiden tot belangenconflicten die niet verenigbaar zijn met de onafhankelijke werking van de Raad of deze in het gedrang zouden kunnen brengen, worden in artikel 7 de bepalingen 5° en 6° toegevoegd.

De onderliggende bedoeling is te voorkomen dat personen die lid zijn van een vereniging, organisatie of federatie die een economische activiteit vertegenwoordigen of opkomen voor de belangen ervan, niet kunnen aangewezen worden als lid van de Raad. Ook medewerkers van voornoemde verenigingen kunnen niet worden aangewezen als lid van de Raad. Dit zou de

garantir encore davantage le fonctionnement indépendant du Conseil.

Art. 177

Cet article vise à adapter la loi à la pratique, étant donné que le secrétariat est toujours assuré par le Service public fédéral Économie, PME, Classes moyennes et Énergie. L'alinéa 2 de l'article 11 est remplacé par "Le Roi désigne le service public qui assure le secrétariat du Conseil".

CHAPITRE 22

Modifications de la loi du 17 mars 2019 relative aux professions d'expert-comptable et de conseiller fiscal

Art. 178

La faculté d'infliger une amende administrative est prévue pour les infractions visées à l'article 117, alinéa 1er, de la loi du 17 mars 2019 relative aux professions d'expert-comptable et de conseiller fiscal, qui est déjà sanctionné pénalement.

Pour plus de précisions, il est renvoyé au commentaire des articles 61 et 62.

De plus, pour ce qui concerne les règles relatives au montant de l'amende en cas de récidive, il est fait référence à l'article XV.72 afin qu'elles puissent s'appliquer à l'amende pénale, au même titre que le renvoi à l'article XV.62/2 du Code de droit économique pour l'amende administrative (via le renvoi au titre 2, chapitre 1/1, du livre XV du Code de droit économique).

Art. 179

Cet article aborde les compétences des agents de contrôle de l'Inspection économique, les formalités d'envoi des procès-verbaux et les sanctions pénales prévues en cas de refus de fourniture de renseignements ou documents ou en cas d'opposition aux mesures d'investigation.

En ce qui concerne les compétences des agents de contrôle de l'Inspection économique dévolues par le Code

onafhankelijke werking van de Raad nog meer moeten garanderen.

Art. 177

Dit artikel beoogt de wet aan te passen aan de praktijk, gezien het feit dat het secretariaat nog steeds wordt verzorgd door de Federale Overheidsdienst Economie, KMO, Middenstand en Energie. Het tweede lid van artikel 11 wordt vervangen door "De Koning wijst de overheidsdienst aan die het secretariaat van de Raad verzorgt".

HOOFDSTUK 22

Wijzigingen van de wet van 17 maart 2019 betreffende de beroepen van accountant en belastingadviseur

Art. 178

De mogelijkheid om een administratieve geldboete op te leggen wordt voorzien voor de inbreuken bedoeld in artikel 117, eerste lid, van de wet van 17 maart 2019 betreffende de beroepen van accountant en belastingadviseur, waarvoor reeds strafrechtelijke sancties gelden.

Voor nadere toelichting wordt naar de commentaar bij de artikelen 61 en 62 verwezen.

Bovendien wordt voor wat betreft de regels betreffende het bedrag van de geldboete in geval van herhaling verwezen naar het artikel XV.72 opdat zij toegepast kunnen worden op de strafrechtelijke geldboetes, op dezelfde wijze als voor de administratieve geldboetes een verwijzing opgenomen is naar artikel XV.62/2 van het Wetboek van economisch recht (via de verwijzing naar titel 2, hoofdstuk 1/1, van boek XV van het Wetboek van economisch recht).

Art. 179

Dit artikel heeft betrekking op de bevoegdheden van de controleambtenaren van de Economische Inspectie, de formaliteiten voor de toezending van processen-verbaal en de strafrechtelijke sancties voorzien in geval van weigering om inlichtingen of documenten te verstrekken of in geval van verzet tegen onderzoeksmaatregelen.

Met betrekking tot de bevoegdheden van de controleambtenaren van de Economische Inspectie toegekend

de droit économique, il est renvoyé au commentaire de l'article 57 pour plus de précisions.

Pour plus de précisions relatives aux formalités d'envoi des procès-verbaux, il est renvoyé au commentaire de l'article 107.

De plus, la possibilité d'infliger une amende administrative est également étendue à l'infraction visée à l'article 118, *in fine*, de la loi du 17 mars 2019 relative aux professions d'expert-comptable et de conseiller fiscal, qui est déjà sanctionné pénalement.

Pour plus de précisions à ce propos, il est renvoyé au commentaire des articles 61 et 62.

Finalement, pour ce qui concerne les règles relatives au montant de l'amende en cas de récidive, il est fait référence à l'article XV.72 afin qu'elles puissent s'appliquer à l'amende pénale, au même titre que le renvoi à l'article XV.62/2 du Code de droit économique pour l'amende administrative (via le renvoi au titre 2, chapitre 1/1, du livre XV du Code de droit économique).

Art. 180

L'article insère les procédures administratives relatives à l'avertissement et la transaction au sein de la loi du 17 mars 2019 relative aux professions d'expert-comptable et de conseiller fiscal. Pour plus de précisions, il est renvoyé au commentaire de l'article 65.

Art. 181

En plus de la poursuite pénale qui existait déjà au sein de la loi du 17 mars 2019 relative aux professions d'expert-comptable et de conseiller fiscal et de la procédure administrative de la transaction prévue par l'article précédent, il est inséré la procédure relative à la poursuite administrative.

Pour plus de précisions, il est renvoyé au commentaire de l'article 58.

Art. 182 et 183

Pour plus de précisions, il est renvoyé au commentaire des articles 59 et 60.

door het Wetboek van economisch recht, wordt voor nadere toelichting verwezen naar de commentaar bij het artikel 57.

Voor nadere toelichting over de formaliteiten voor de toezending van de processen-verbaal wordt verwezen naar de commentaar bij het artikel 107.

Bovendien wordt de mogelijkheid om een administratieve geldboete op te leggen ook uitgebreid tot de in artikel 118, *in fine* van de wet van 17 maart 2019 betreffende de beroepen van accountant en belastingadviseur bedoelde inbreuk, waarvoor reeds strafrechtelijke sancties gelden.

Voor nadere toelichting wordt naar de commentaar bij de artikelen 61 en 62 verwezen.

Ten slotte wordt voor wat betreft de regels betreffende het bedrag van de geldboete in geval van herhaling verwezen naar het artikel XV.72 opdat zij toegepast kunnen worden op de strafrechtelijke geldboetes, op dezelfde wijze als voor de administratieve geldboetes een verwijzing opgenomen is naar artikel XV.62/2 van het Wetboek van economisch recht (via de verwijzing naar titel 2, hoofdstuk 1/1, van boek XV van het Wetboek van economisch recht).

Art. 180

Het artikel voegt de administratieve procedures met betrekking tot de waarschuwing en de minnelijke schikking in de wet van 17 maart 2019 betreffende de beroepen van accountant en belastingadviseur in. Voor nadere toelichting wordt naar de commentaar bij het artikel 65 verwezen.

Art. 181

Naast de reeds in de wet van 17 maart 2019 betreffende de beroepen van accountant en belastingadviseur opgenomen strafrechtelijke vervolging en de in het vorige artikel opgenomen administratieve minnelijke schikking, wordt de procedure van administratieve vervolging ingevoegd.

Voor nadere toelichting wordt naar de commentaar bij het artikel 58 verwezen.

Art. 182 en 183

Voor nadere toelichting wordt naar de commentaar bij de artikelen 59 en 60 verwezen.

Art. 184

Pour plus de précisions, il est renvoyé au commentaire de l'article 63.

Art. 185

Par un renvoi à l'article XV.69 du Code de droit économique, il est prévu l'application des dispositions du livre Ier du Code pénal, sans exception du chapitre VII et de l'article 85.

Cet article prévoit également un renvoi à l'article XV.71 du Code de droit économique qui concerne la situation dans laquelle des faits sont soumis au tribunal alors que ces mêmes faits font également l'objet d'une action en cessation.

Pour plus de précisions sur l'applicabilité des articles XV.73 et XV.74 du Code économique, il est renvoyé au commentaire de l'article 64.

CHAPITRE 23

**Modifications de la loi du 9 mai 2019
relative à l'assurance obligatoire
de la responsabilité civile professionnelle
des architectes, des géomètres-experts,
des coordinateurs de sécurité-santé et
autres prestataires du secteur de la construction
de travaux immobiliers et portant modification
de diverses dispositions légales
en matière d'assurance de responsabilité civile
dans le secteur de la construction**

Art. 186

La faculté d'infliger une amende administrative est prévue pour les infractions visées à l'article 16 de la présente loi, qui est déjà sanctionné pénalement.

Pour plus de précisions, il est renvoyé au commentaire des articles 61 et 62.

De plus, pour ce qui concerne les règles relatives au montant de l'amende en cas de récidive, il est fait référence à l'article XV.72 afin qu'elles puissent s'appliquer à l'amende pénale, au même titre que le renvoi à l'article XV.62/2 du Code de droit économique pour

Art. 184

Voor nadere toelichting wordt naar de commentaar bij het artikel 63 verwezen.

Art. 185

Door een verwijzing naar artikel XV.69 van het Wetboek van economisch recht wordt voorzien in de toepassing van de bepalingen van boek I van het Strafwetboek, met inbegrip van hoofdstuk VII en van artikel 85.

Dit artikel voorziet eveneens in een verwijzing naar artikel XV.71 van het Wetboek van economisch recht, dat betrekking heeft op de situatie waarin feiten aan de rechter worden voorgelegd terwijl diezelfde feiten ook het voorwerp zijn van een vordering tot staking.

Voor nadere toelichting bij de toepasselijkheid van de artikelen XV.73 en XV.74 van het Wetboek van economisch recht wordt naar de commentaar bij het artikel 64 verwezen.

HOOFDSTUK 23

**Wijzigingen van de wet van 9 mei 2019
betreffende de verplichte verzekering
van de burgerlijke beroepsaansprakelijkheid
van architecten, landmeters-experten,
veiligheids- en gezondheidscoördinatoren en
andere dienstverleners in de bouwsector
van werken in onroerende staat en tot wijziging
van diverse wetsbepalingen
betreffende de verzekering burgerrechtelijke
aansprakelijkheid in de bouwsector**

Art. 186

De mogelijkheid om een administratieve geldboete op te leggen wordt voorzien voor de inbreuken bedoeld in artikel 16 van deze wet, waarvoor reeds strafrechtelijke sancties gelden.

Voor nadere toelichting wordt naar de commentaar bij de artikelen 61 en 62 verwezen.

Bovendien wordt voor wat betreft de regels betreffende het bedrag van de geldboete in geval van herhaling verwezen naar het artikel XV.72 opdat zij toegepast kunnen worden op de strafrechtelijke geldboetes, op dezelfde wijze als voor de administratieve geldboetes

l'amende administrative (via le renvoi au titre 2, chapitre 1/1, du livre XV du Code de droit économique).

Art. 187

Actuellement, la loi ne dispose pas des précisions procédurales prévues au sein de l'article XV.61 du Code de droit économique.

La présente modification vise donc à compléter la disposition relative à la procédure administrative de la transaction en ajoutant les règles relatives au montant maximum et aux modalités de paiement et de perception.

Art. 188

En plus de la poursuite pénale et de la procédure administrative de la transaction qui existaient déjà au sein de la loi, il est inséré aussi la procédure relative à la poursuite administrative.

Pour plus de précisions, il est renvoyé au commentaire de l'article 58.

Cette procédure est néanmoins réservée en cas de constatation d'infractions de l'architecte, puisque les agents de contrôle de l'Inspection économique sont compétents pour rechercher et constater ces seules infractions au sein de la loi.

Art. 189 et 190

Pour plus de précisions, il est renvoyé au commentaire des articles 59 et 60.

Art. 191

Pour plus de précisions, il est renvoyé au commentaire de l'article 63.

Art. 192

Par un renvoi à l'article XV.69 du Code de droit économique, il est prévu l'application des dispositions du livre Ier du Code pénal, sans exception du chapitre VII et de l'article 85.

een verwijzing opgenomen is naar artikel XV.62/2 van het Wetboek van economisch recht (via de verwijzing naar titel 2, hoofdstuk 1/1, van boek XV van het Wetboek van economisch recht).

Art. 187

Momenteel bevat de wet de procedurele verduidelijkingen waarin artikel XV.61 van het Wetboek van economisch recht voorziet niet.

Deze wijziging heeft dus tot doel om de bepaling betreffende de procedure administratieve minnelijke schikking aan te vullen door de toevoeging van de regels inzake het maximumbedrag en de betalings- en inningswijzen.

Art. 188

Naast de strafrechtelijke vervolging en de procedure betreffende de administratieve minnelijke schikking die reeds in de wet opgenomen waren, wordt ook de procedure betreffende de administratieve vervolging ingevoegd.

Voor nadere toelichting wordt naar de commentaar bij het artikel 58 verwezen.

Deze procedure is niettemin voorbehouden voor gevallen waarin vastgesteld werd dat de architect inbreuken begaan heeft vermits de controleambtenaren van de Economische Inspectie alleen voor dergelijke inbreuken op de wet beschikken over de bevoegdheid tot opsporing en vaststelling.

Art. 189 en 190

Voor nadere toelichting wordt naar de commentaar bij de artikelen 59 en 60 verwezen.

Art. 191

Voor nadere toelichting wordt naar de commentaar bij het artikel 63 verwezen.

Art. 192

Door een verwijzing naar artikel XV.69 van het Wetboek van economisch recht wordt voorzien in de toepassing van de bepalingen van boek I van het Strafwetboek, met inbegrip van hoofdstuk VII en van artikel 85.

Cet article prévoit également un renvoi à l'article XV.71 du Code de droit économique qui concerne la situation dans laquelle des faits sont soumis au tribunal alors que ces mêmes faits font également l'objet d'une action en cessation.

Pour plus de précisions sur l'applicabilité des articles XV.73 et XV.74 du Code économique, il est renvoyé au commentaire de l'article 64.

CHAPITRE 24

Modifications de la loi du 19 juin 2022 transposant la directive (UE) 2019/790 du Parlement européen et du Conseil du 17 avril 2019 sur le droit d'auteur et les droits voisins dans le marché unique numérique et modifiant les directives 96/9/CE et 2001/29/CE

Art. 193

Cet article modifie l'alinéa 3 de l'article 99 de la loi du 19 juin 2022 transposant la directive (UE) 2019/790 du Parlement européen et du Conseil du 17 avril 2019 sur le droit d'auteur et les droits voisins dans le marché unique numérique et modifiant les directives 96/9/CE et 2001/29/CE.

En effet, il est apparu que la formulation de cet alinéa donnait lieu à des divergences d'interprétation et était donc source d'insécurité juridique.

La modification précise donc explicitement que les dispositions de la loi du 19 juin 2022 précitée s'appliquent non seulement pour l'avenir (situations nées après l'entrée en vigueur de la loi), mais également pour le présent (situations nées avant l'entrée en vigueur de la loi et donc sous l'empire de l'ancienne loi mais dont des effets continuent à se produire sous le régime de la loi du 19 juin 2022). L'intention est en effet de pouvoir remédier à des situations contractuelles qui seraient déséquilibrées, tant pour le futur que pour le présent, sans nécessairement devoir attendre l'expiration de ces contrats qui sont parfois conclus pour de longues périodes.

Ceci est toutefois tempéré par une exception à ce principe: il ne peut pas être porté atteinte aux droits qui sont déjà irrévocablement fixés.

La modification s'inscrit également dans le cadre de l'article 1.2 du nouveau Code civil entré en vigueur le 1er janvier 2023, après la loi précitée du 19 juin 2022.

Dit artikel voorziet eveneens in een verwijzing naar artikel XV.71 van het Wetboek van economisch recht, dat betrekking heeft op de situatie waarin feiten aan de rechter worden voorgelegd terwijl diezelfde feiten ook het voorwerp zijn van een vordering tot staking.

Voor nadere toelichting bij de toepasselijkheid van de artikelen XV.73 en XV.74 van het Wetboek van economisch recht wordt naar de commentaar bij het artikel 64 verwezen.

HOOFDSTUK 24

Wijzigingen van de wet van 19 juni 2022 tot omzetting van Richtlijn (EU) 2019/790 van het Europees Parlement en de Raad van 17 april 2019 inzake auteursrechten en naburige rechten in de digitale eengemaakte markt en tot wijziging van Richtlijnen 96/9/EG en 2001/29/EG

Art. 193

Dit artikel wijzigt het derde lid van artikel 99 van de wet van 19 juni 2022 tot omzetting van Richtlijn (EU) 2019/790 van het Europees Parlement en de Raad van 17 april 2019 inzake auteursrechten en naburige rechten in de digitale eengemaakte markt en tot wijziging van Richtlijnen 96/9/EG en 2001/29/EG.

Er is immers gebleken dat de formulering van dit lid aanleiding gaf tot verschillende interpretaties en dus een bron van juridische onzekerheid was.

De wijziging verduidelijkt dus uitdrukkelijk dat de bepalingen van de voornoemde wet van 19 juni 2022 niet alleen van toepassing zijn voor de toekomst (situaties die na de inwerkingtreding van de wet ontstaan), maar ook op de huidige situaties (situaties ontstaan voor de inwerkingtreding van de wet en dus onder de vroegere wet, maar waarvan de gevolgen zich voordoen of voortduren onder de wet van 19 juni 2022). De doelstelling is immers om onevenwichtige contractuele situaties te vermijden, zowel voor de toekomst als het heden, zonder het einde van deze contracten te moeten afwachten, daar deze soms voor lange periodes zijn gesloten.

Dit wordt echter getemperd door een uitzondering op dit principe: er mag geen afbreuk worden gedaan aan reeds onherroepelijk vastgestelde rechten.

Deze wijziging kadert eveneens in artikel 1.2 van het nieuw Burgerlijk Wetboek, inwerking getreden op 1 januari 2023, na de voornoemde wet van 19 juni 2022.

Cette disposition prévoit en son alinéa 2 que “Sauf disposition contraire, la loi nouvelle est applicable non seulement aux situations nées après son entrée en vigueur, mais aussi aux effets futurs de situations nées sous l’empire de la loi ancienne qui se produisent ou perdurent sous la loi nouvelle, pour autant qu’il ne soit pas ainsi porté atteinte à des droits déjà irrévocablement fixés.”.

En outre, il est aussi prévu que les dispositions de la loi du 19 juin 2022 qui sont de droit impératif sont applicables aux contrats en cours. Cela rejoint la jurisprudence de la Cour de cassation selon laquelle l’ancien droit ne s’applique pas pour les dispositions de droit impératif. Or les articles XI.167/6 et XI.205/6 du Code de droit économique précisent que les dispositions relatives aux contrats en matière de droit d’auteur et de droits voisins sont effectivement impératives.

Au surplus et pour autant que nécessaire, il peut être considéré que l’article 99 de la loi du 19 juin 2022 constitue une *lex specialis* prévoyant le régime d’application dans le temps des dispositions de la loi du 19 juin 2022.

CHAPITRE 25

Modifications de la loi du 26 juin 2022 visant à octroyer une allocation pour l’acquisition de gasoil ou de propane en vrac destinés au chauffage d’une habitation privée

Art. 194

Cet article supprime le délai maximum pour la réintroduction d’une demande d’allocation pour l’acquisition de gasoil ou de propane en vrac. Un important retard a été accumulé dans le traitement des demandes, notamment en raison du grand nombre de demandes envoyées par courrier, de la complexité du traitement automatique des demandes vu la qualité relative des données communiquées par les citoyens et les fournisseurs, et des situations particulières à traiter individuellement.

En raison de ce retard, il doit être permis au citoyen de corriger sa demande après la date du 30 avril 2023.

Art. 195

Cet article supprime le délai maximum pour le traitement des demandes par le SPF Économie. Au vu des

Deze bepaling voorziet in het tweede lid dat “Behoudens andersluidende bepaling, is een nieuwe wet niet alleen van toepassing op situaties die na haar inwerkingtreding ontstaan, maar ook op de toekomstige gevolgen van onder de vroegere wet ontstane situaties die zich voordoen of voortduren onder de nieuwe wet, voor zover dit geen afbreuk doet aan reeds onherroepelijk vastgestelde rechten.”.

Bovendien wordt er voorzien dat de bepalingen van de wet van 19 juni 2022 die van dwingend recht zijn, van toepassing zijn op de lopende contracten. Dit principe is in overeenstemming met de rechtspraak van het Hof van Cassatie volgens dewelke het oude recht niet van toepassing is op bepalingen die van dwingend recht zijn. De artikelen XI.167/6 en XI.205/6 van het Wetboek van economisch recht bepalen inderdaad dat de bepalingen inzake auteurscontracten en naburige rechten van dwingend recht zijn.

Bovendien, en voor zover als nodig, kan men artikel 99 van de wet van 19 juni 2022 beschouwen als een *lex specialis* die de toepassing in de tijd van de bepalingen van de wet van 19 juni 2022 regelt.

HOOFDSTUK 25

Wijzigingen van de wet van 26 juni 2022 houdende toekenning van een toelage voor het aanschaffen van huisbrandolie of propane in bulk bestemd voor de verwarming van een privéwoning

Art. 194

Dit artikel schrapt de maximumtermijn voor het opnieuw indienen van een aanvraag voor een toelage voor de aanschaf van huisbrandolie of propaan in bulk. Er is een aanzienlijke achterstand ontstaan bij de behandeling van de aanvragen, met name door het grote aantal per post verstuurd aanvragen, de complexiteit van de automatische verwerking van de aanvragen vanwege de relatieve kwaliteit van de door burgers en leveranciers verstrekte gegevens en de bijzondere situaties die individueel moeten worden behandeld.

Wegens deze vertraging moet de burger in staat worden gesteld zijn aanvraag na de datum van 30 april 2023 te corrigeren.

Art. 195

Dit artikel schrapt de maximumtermijn voor de behandeling van de aanvragen door de FOD Economie. Gezien

complexités imprévues dans le traitement des demandes et du retard conséquemment accumulé, le SPF Économie doit disposer d'un délai allongé et raisonnable pour le traitement de ces demandes.

CHAPITRE 26

Modifications de la loi du 28 novembre 2022 sur la protection des personnes qui signalent des violations au droit de l'Union ou au droit national constatées au sein d'une entité juridique du secteur privé

Art. 196

L'article 11, § 2, alinéa 2, de la loi du 28 novembre 2022 sur la protection des personnes qui signalent des violations au droit de l'Union ou au droit national constatées au sein d'une entité juridique du secteur privé renvoie à plusieurs législations sociales et notamment à la loi du 4 décembre 2007 relative aux élections sociales.

Cette disposition a suscité beaucoup de questions en ce qui concerne la période de référence à utiliser par les entreprises pour vérifier leurs obligations en ce qui concerne l'établissement d'un canal de signalement interne.

En effet, les calculs effectués sur la base de l'article 7 de la loi sur les élections sociales se font uniquement lorsque ces élections se tiennent, soit une fois tous les quatre ans.

Afin d'enlever toute ambiguïté quant à la fréquence et la méthode de calcul, le nouvel article 11, § 2, alinéa 2, précise que le seuil de cinquante travailleurs doit être révérifié chaque année sur la base des données de l'année civile précédente.

CHAPITRE 27

Modifications du titre 3, chapitre 1er, de la loi programme du 26 décembre 2022

Art. 197

Cet article supprime le délai maximum pour la réintroduction d'une demande d'allocation pour l'acquisition de pellets en vrac. Un important retard a été accumulé dans le traitement des demandes, notamment en raison du grand nombre de demandes envoyées par courrier, de la complexité du traitement automatique des demandes

de onvoorziene complexiteit van de behandeling van de aanvragen en de daaruit voortvloeiende achterstand, moet de FOD Economie over een langere en redelijke termijn beschikken om deze aanvragen te behandelen.

HOOFDSTUK 26

Wijzigingen van de wet van 28 november 2022 betreffende de bescherming van melders van inbreuken op het Unie- of nationale recht vastgesteld binnen een juridische entiteit in de private sector

Art. 196

Artikel 11, § 2, tweede lid, van de wet van 28 november 2022 betreffende de bescherming van melders van inbreuken op het Unie- of nationale recht vastgesteld binnen een juridische entiteit in de private sector, verwijst naar verschillende sociale wetgevingen en in het bijzonder de wet van 4 december 2007 betreffende de sociale verkiezingen.

Deze bepaling heeft veel vragen doen rijzen over de referentieperiode die ondernemingen moeten gebruiken om hun verplichtingen met betrekking tot het opzetten van een intern meldingskanaal te verifiëren.

De berekeningen die op basis van artikel 7 van de wet betreffende de sociale verkiezingen worden gemaakt, worden namelijk pas gemaakt wanneer deze verkiezingen worden gehouden, dus eens in de vier jaar.

Om elke onduidelijkheid over de frequentie en de wijze van berekening weg te nemen, bepaalt het nieuwe artikel 11, § 2, tweede lid, dat de drempel van vijftig werknemers jaarlijks opnieuw moet worden gecontroleerd op basis van de gegevens van het voorgaande kalenderjaar.

HOOFDSTUK 27

Wijzigingen van titel 3, hoofdstuk 1, van de programma wet van 26 december 2022

Art. 197

Dit artikel schrapt de maximumtermijn voor het opnieuw indienen van een aanvraag voor toelage voor het aanschaffen van pellets in bulk. Er is een aanzienlijke achterstand ontstaan bij de behandeling van de aanvragen, met name door het grote aantal per post verstuurd aanvragen, de complexiteit van de automatische

vu la qualité relative des données communiquées par les citoyens et les fournisseurs, et des situations particulières à traiter individuellement.

En raison de ce retard, il doit être permis au citoyen de corriger sa demande après la date du 30 avril 2023.

Art. 198

Cet article supprime le délai maximum pour le traitement des demandes par le SPF Économie. Au vu des complexités imprévues dans le traitement des demandes et du retard conséquemment accumulé, le SPF Économie doit disposer d'un délai allongé et raisonnable pour le traitement de ces demandes.

CHAPITRE 28

Dispositions abrogatoires

Art. 199

Pour cet article, il est référé à l'exposé relatif aux articles 42 et 43.

Art. 200

Cet article concerne la loi du 21 février 1986 sanctionnant les infractions aux règlements de la Communauté économique européenne en matière de marché viti-vinicole.

Cette législation est devenue obsolète depuis l'adoption du livre XV du code de droit économique: elle aurait dû être abrogée à l'occasion de la codification, et a été malencontreusement oubliée dans le processus.

En effet, l'article XV.83, 18° du Code de droit économique prévoit que les infractions aux règlements de l'Union européenne sont sanctionnées d'une sanction de niveau 2. La loi du 21 février 1986 est donc redondante. Pour plus de clarté et de sécurité juridique, cet article abroge la loi du 21 février 1986.

verwerking van de aanvragen vanwege de relatieve kwaliteit van de door burgers en leveranciers verstrekte gegevens en de bijzondere situaties die individueel moeten worden behandeld.

Wegens deze vertraging moet de burger in staat worden gesteld zijn aanvraag na de datum van 30 april 2023 te corrigeren.

Art. 198

Dit artikel schrapt de maximumtermijn voor de behandeling van de aanvragen door de FOD Economie. Gezien de onvoorziene complexiteit van de behandeling van de aanvragen en de daaruit voortvloeiende achterstand, moet de FOD Economie over een langere en redelijke termijn beschikken om deze aanvragen te behandelen.

HOOFDSTUK 28

Opheffingsbepalingen

Art. 199

Voor dit artikel wordt verwezen naar de toelichting bij de artikelen 42 en 43.

Art. 200

Dit artikel betreft de wet van 21 februari 1986 tot strafbaarstelling van de overtredingen van de verordeningen van de Europese Economische Gemeenschap inzake de wijnmarkt.

Deze wetgeving is achterhaald sinds de aanneming van Boek XV van het Wetboek van economisch recht: ze had moeten worden ingetrokken tijdens de codificatie, en werd daarbij vergeten.

Artikel XV.83, 18° van het Wetboek van economisch recht bepaalt namelijk dat inbreuken op de regelgeving van de Europese Unie worden bestraft met een sanctie van niveau 2. De wet van 21 februari 1986 is dus overbodig. Voor meer duidelijkheid en rechtszekerheid schrapt dit artikel de wet van 21 februari 1986.

CHAPITRE 29

Dispositions finales

Art. 201

La modification de l'article X.28 du Code de droit économique ne s'applique pas aux documents de l'information précontractuelle relatifs aux accords de partenariat commercial en cours au moment de l'entrée en vigueur de la loi, à l'exception des modifications ou renouvellements de ceux-ci ayant lieu après l'entrée en vigueur de la présente loi.

Art. 202

Cet article prévoit que l'article 28 du projet de loi entre en vigueur le premier jour du sixième mois suivant sa publication au *Moniteur belge*, afin de permettre à toutes les entreprises concernées de s'adapter.

Art. 203

Cet article prévoit que le Roi fixe la date de l'entrée en vigueur de l'article 34 du projet de loi. En effet, compte tenu du fait que l'article 34 du projet de loi prévoit que le Roi fixe le délai pour présenter ses observations, il est nécessaire que l'article 34 du projet de loi entre en vigueur de manière concomitante avec la fixation de ce délai par le Roi, ce qui se fera par l'adoption d'un même instrument.

Art. 204

Cet article fixe l'entrée en vigueur de quelques dispositions modifiant le livre XI du Code de droit économique. Dans la mesure où ces modifications sont de simples clarifications, elles entrent en vigueur le jour de la publication de la présente loi au *Moniteur belge*.

Cet article fixe également l'entrée en vigueur de la disposition modifiant l'article 99 de la loi du 19 juin 2022 transposant la directive (UE) 2019/790 du Parlement européen et du Conseil du 17 avril 2019 sur le droit d'auteur et les droits voisins dans le marché unique numérique et modifiant les directives 96/9/CE et 2001/29/CE. Dans la mesure où cette modification vise à clarifier la situation par rapport à des divergences d'interprétation de la formulation antérieure, elle entre en vigueur le jour de la publication de la loi au *Moniteur belge*.

HOOFDSTUK 29

Slotbepalingen

Art. 201

De wijziging van artikel X.28 van het Wetboek van economische recht is niet van toepassing op de afzonderlijke precontractuele informatiedocumenten met betrekking tot commerciële samenwerkingsovereenkomsten die reeds lopende zijn op het moment van de inwerkingtreding van deze wet, met uitzondering van wijzigingen of hernieuwingen hiervan na de inwerkingtreding.

Art. 202

Dit artikel voorziet dat artikel 28 van het wetsontwerp in werking treedt de eerste dag van de zesde maand na publicatie in het *Belgisch Staatsblad* om toe te laten dat alle betrokken ondernemingen zich kunnen aanpassen.

Art. 203

Dit artikel voorziet dat de Koning de datum van de inwerkingtreding van artikel 34 van het wetsontwerp vaststelt. Aangezien artikel 34 van het wetsontwerp bepaalt dat de Koning de termijn vaststelt voor het indienen van zijn opmerkingen, is het noodzakelijk dat artikel 34 van het wetsontwerp in werking treedt op het ogenblik dat de Koning deze termijn vaststelt, wat zal gebeuren door de aanneming van hetzelfde instrument.

Art. 204

Dit artikel bepaalt de inwerkingtreding van enkele bepalingen die boek XI van het Wetboek van economisch recht wijzigen. Gezien dat deze wijzigingen loutere verduidelijkingen zijn, treden ze in werking de dag waarop deze wet in het *Belgisch Staatsblad* wordt bekendgemaakt.

Dit artikel bepaalt ook de inwerkingtreding van de wijzigingsbepaling van artikel 99 van de wet van 19 juni 2022 tot omzetting van Richtlijn (EU) 2019/790 van het Europees Parlement en de Raad van 17 april 2019 inzake auteursrechten en naburige rechten in de digitale eengemaakte markt en tot wijziging van Richtlijnen 96/9/EG en 2001/29/EG. In de mate dat deze wijziging als doelstelling heeft om de verschillende interpretaties van de vorige formulering te verduidelijken, treedt ze in werking op de dag van de bekendmaking ervan in het *Belgisch Staatsblad*.

Art. 205

Cet article précise que la limitation à deux nominations consécutives des membres visés à l'article 34, § 1er, ne s'appliquera qu'aux nominations postérieures à l'entrée en vigueur de la présente loi du 26 juin 1963 créant un Ordre des architectes, de telle sorte que cette mesure ne vise pas les mandats en cours actuellement ni ceux du passé.

Cet article prévoit également que le terme de six ans pour la nomination de l'assesseur juridique et des assesseurs juridiques suppléants du conseil national de l'Ordre s'applique pour les nominations en cours et se calcule à partir du jour qui suit l'entrée en vigueur de leur arrêté royal de nomination. Pour les nominations en cours dont la mission est exercée depuis plus de six ans, la nomination prend fin le premier jour du septième mois suivant l'entrée en vigueur de la loi du 26 juin 1963 précitée. Cette personne pourra, si elle le souhaite, se porter à nouveau candidate pour cette fonction.

Le ministre de l'Économie,

Pierre-Yves Dermagne

Le ministre des Classes moyennes,

David Clarinval

Le ministre des Finances,

Vincent Van Peteghem

Le ministre de la Santé publique,

Frank Vandenbroucke

La ministre des Télécommunications,

Petra De Sutter

Le ministre de la Justice et de la Mer du Nord,

Paul Van Tigchelt

Art. 205

Dit artikel verduidelijkt dat de beperking tot twee opeenvolgende benoemingen voor de leden bedoeld artikel 34, § 1, alleen geldt voor de benoemingen na de inwerkingtreding van deze wet 26 juni 1963 tot instelling van een orde van architecten, zodat deze maatregel niet gericht is op de lopende mandaten noch op die uit het verleden.

Dit artikel voorziet ook dat de termijn van zes jaar voor de benoeming van de rechtskundig bijzitter en van de plaatsvervangende rechtskundig bijzitters van de nationale raad van de Orde van toepassing is op de lopende benoemingen en berekend wordt vanaf de dag die volgt op de inwerkingtreding van hun benoemingsbesluit. Voor de lopende mandaten waarbij de opdracht sinds meer dan zes jaar wordt uitgevoerd, eindigt de benoeming de eerste dag van de zevende maand die volgt op de inwerkingtreding van de voornoemde wet van 26 juni 1963. Indien die persoon dat wil, kan hij zich opnieuw kandidaat stellen voor die functie.

De minister van Economie,

Pierre-Yves Dermagne

De minister van Middenstand,

David Clarinval

De minister van Financiën,

Vincent Van Peteghem

De minister van Volksgezondheid,

Frank Vandenbroucke

De minister van Telecommunicatie,

Petra De Sutter

De minister van Justitie en Noordzee,

Paul Van Tigchelt

La ministre de l'Intégration sociale,

Karine Lalieux

La ministre de l'Intérieur,

Annelies Verlinden

La ministre des Affaires étrangères,

Hadja Lahbib

*La secrétaire d'État
à la Protection des consommateurs,*

Alexia Bertrand

De minister van Maatschappelijke Integratie,

Karine Lalieux

De minister van Binnenlandse Zaken,

Annelies Verlinden

De minister van Buitenlandse Zaken,

Annelies Verlinden

*De staatssecretaris
voor Consumentenbescherming,*

Alexia Bertrand

AVANT PROJET DE LOI**Soumis à l'avis du Conseil d'État****Avant-projet de loi portant dispositions diverses
en matière d'Économie****Chapitre 1er. – Disposition générale**

Article 1er. La présente loi règle une matière visée à l'article 74 de la Constitution.

**Chapitre 2. – Modifications du Code des sociétés et
des associations**

Art. 2. L'article 3:13 du Code des sociétés et des associations est remplacé par ce qui suit:

“Art. 3:13. Le Roi détermine les conditions et les modalités du dépôt des documents visés aux articles 3:10 et 3:12 ainsi que le montant et les modes de paiement des frais de publicité.

Il détermine les catégories de sociétés pouvant effectuer ce dépôt autrement que par la voie électronique.

Les sociétés qui publient leurs comptes annuels et, le cas échéant, leurs comptes consolidés par dépôt auprès de la Banque nationale de Belgique plus d'un mois après l'échéance du délai de sept mois suivant la clôture de l'exercice social, visé à l'article 3:10, alinéa 2, à l'article 3:20, § 1er, alinéa 2, à l'article 3:35, alinéa 2, ou à l'article 2:99, alinéa 2, contribuent aux frais exposés par les autorités fédérales de surveillance en vue de déposer et de contrôler les entreprises en difficultés.

Cette contribution s'élève à:

1° 400 euros, lorsque les comptes annuels ou, le cas échéant, consolidés sont déposés durant le neuvième mois suivant la clôture de l'exercice social;

2° 600 euros, lorsque ces pièces sont déposées à partir du dixième mois et jusqu'au douzième mois suivant la clôture de l'exercice social;

3° 1.200 euros, lorsque ces pièces sont déposées à partir du treizième mois suivant la clôture de l'exercice social.

Les montants visés à l'alinéa 4 sont ramenés à respectivement 120, 180 et 360 euros pour les petites sociétés ou les microsociétés qui font usage de la faculté visée à l'article 3:11 de publier leurs comptes annuels selon un schéma abrégé ou un microschéma.

Cette contribution est prélevée par la Banque nationale de Belgique en même temps que les frais de publicité des comptes

VOORONTWERP VAN WET**Onderworpen aan het advies van de Raad van State****Voorontwerp van wet houdende diverse bepalingen
inzake Economie****Hoofdstuk 1. – Algemene bepaling**

Artikel 1. Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

**Hoofdstuk 2. – Wijzigingen van het Wetboek van ven-
nootschappen en verenigingen**

Art. 2. Artikel 3:13 van het Wetboek van vennootschappen en verenigingen wordt vervangen als volgt:

“Art. 3:13. De Koning bepaalt onder welke voorwaarden en op welke wijze de stukken bedoeld in de artikelen 3:10 en 3:12 worden neergelegd en stelt het bedrag vast van de openbaarmakingskosten, alsook de wijze van betaling.

Hij bepaalt welke categorieën van vennootschappen die neerlegging anders mogen uitvoeren dan langs elektronische weg.

De vennootschappen die hun jaarrekening, en in voorkomend geval hun geconsolideerde jaarrekening, openbaar maken door neerlegging bij de Nationale Bank van België meer dan één maand na het verstrijken van de in artikel 3:10, tweede lid, in artikel 3:20, § 1, tweede lid, in artikel 3:35, tweede lid, of in artikel 2:99, tweede lid, bedoelde termijn van zeven maanden na afsluiting van het boekjaar, dragen bij in de door de federale toezichthoudende overheden gemaakte kosten voor de opsporing en controle van ondernemingen in moeilijkheden.

Deze bijdrage bedraagt:

1° 400 euro, wanneer de jaarrekening of, in voorkomend geval, de geconsolideerde jaarrekening neergelegd wordt tijdens de negende maand na de afsluiting van het boekjaar;

2° 600 euro, wanneer deze stukken neergelegd worden vanaf de tiende maand en tot de twaalfde maand na de afsluiting van het boekjaar;

3° 1.200 euro, wanneer deze stukken neergelegd worden vanaf de dertiende maand na de afsluiting van het boekjaar.

De in het vierde lid bedoelde bedragen worden teruggebracht tot respectievelijk 120, 180 en 360 euro voor de kleine vennootschappen of microvennootschappen die gebruik maken van de mogelijkheid bedoeld in artikel 3:11 om hun jaarrekening volgens het verkort schema of microschema openbaar te maken.

Deze bijdrage wordt door de Nationale Bank van België samen met de kosten voor de openbaarmaking van de betrokken

annuels ou consolidés concernés, pour le compte de l'autorité fédérale, suivant des modalités à déterminer par le Roi.

Les montants visés aux alinéas 4 et 5 sont automatiquement adaptés le 1er janvier de chaque année en fonction de l'évolution de l'indice des prix à la consommation du mois de novembre de l'année précédente, en arrondissant à l'euro supérieur.

En cas de force majeure, et au plus tard dans les dix-huit mois suivant la date de clôture de l'exercice social concerné, les sociétés peuvent introduire une demande de remboursement de la contribution aux frais exposés par les autorités fédérales de surveillance qui a été payée.

Le Roi fixe les modalités de cette demande de remboursement.”.

Chapitre 3. – Modifications du Code de droit économique

Section 1. – Modifications du livre I du Code de droit économique

Art. 3. A l'article I.2, 16°, du Code de droit économique, inséré par la loi du 17 juillet 2013 et modifié par la loi du 15 avril 2018, les mots “en Belgique” sont insérés entre les mots “une adresse” et les mots “, où s'exerce”.

Section 2. – Modifications du livre III du Code de droit économique

Art. 4. A l'article III.15 du même Code, inséré par la loi du 17 juillet 2013 et modifié par la loi du 15 avril 2018, les modifications suivantes sont apportées:

1° l'alinéa 5 est complété par un 3° rédigé comme suit:

“3° transmettre en vue d'une mise à disposition du public et aux registres centraux, du commerce et des sociétés des États membres de l'Espace économique européen les données inscrites dans le registre des personnes morales. Ces données comprennent le numéro de Registre national des personnes habilitées à administrer et à représenter une entreprise lorsque l'information relative à ces dernières est transmise aux registres précités”;

2° un alinéa rédigé comme suit est inséré entre les alinéas 5 et 6:

“La transmission visée à l'alinéa 5, 3° s'effectue via le système européen d'interconnexion des registres visé à l'article 22 de la directive (UE) 2017/1132 du Parlement européen et du Conseil du 14 juin 2017 relative à certains aspects du droit des sociétés.”;

3° l'alinéa 6 ancien, devenant l'alinéa 7, est abrogé.

jaarrekening of geconsolideerde jaarrekening geïnd voor rekening van de federale overheid, volgens de nadere regels die de Koning bepaalt.

De bedragen bedoeld in het vierde en vijfde lid, worden elk jaar op 1 januari automatisch aangepast in functie van de evolutie van de consumptieprijsindex van de maand november van het voorgaande jaar, naar boven afgerond op de eerstvolgende hogere euro.

In geval van overmacht, en ten laatste binnen de achttien maanden na de afsluiting van het desbetreffende boekjaar, kunnen de vennootschappen een aanvraag tot terugbetaling indienen van de betaalde bijdrage tot de kosten gemaakt door de federale toezichthoudende overheden.

De Koning legt de nadere regels vast betreffende deze aanvraag tot terugbetaling.”.

Hoofdstuk 3. – Wijzigingen van het Wetboek van economisch recht

Afdeling 1. – Wijzigingen van boek I van het Wetboek van economisch recht

Art. 3. In artikel I.2, 16°, van het Wetboek van economisch recht, ingevoegd bij de wet van 17 juli 2013 en gewijzigd bij de wet van 15 april 2018, worden de woorden “in België” ingevoegd tussen de woorden “een adres” en de woorden “, waar ten minste”.

Afdeling 2. – Wijzigingen van boek III van het Wetboek van economisch recht

Art. 4. In artikel III.15 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 17 juli 2013 en gewijzigd bij de wet van 15 april 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het vijfde lid wordt aangevuld met een bepaling onder 3°, luidende:

“3° de gegevens ingeschreven in het rechtspersonenregister overmaken met het oog op het beschikbaar stellen aan het publiek en aan de centrale handels- en vennootschapsregisters van de lidstaten van de Europese Economische Ruimte. Deze gegevens omvatten het rijksregisternummer van de personen die gemachtigd zijn om een onderneming te besturen en te vertegenwoordigen wanneer de informatie over hen wordt overgemaakt aan de voornoemde registers.”;

2° tussen het vijfde en het zesde lid wordt een lid ingevoegd, luidende:

“De verspreiding als bedoeld in het vijfde lid, 3° verloopt via het Europese systeem van gekoppelde registers als bedoeld in het artikel 22 van de Richtlijn (EU) 2017/1132 van het Europees Parlement en de Raad van 14 juni 2017 aangaande bepaalde aspecten van het vennootschapsrecht.”;

3° het vroegere zesde lid, dat het zevende lid wordt, wordt opgeheven.

Art. 5. Dans l'article III.16, § 1er, du même Code, inséré par la loi du 17 juillet 2013 et remplacé par la loi du 15 avril 2018, les modifications suivantes sont apportées:

a) le 1° est remplacé par ce qui suit: "1° à toute personne physique tenue de s'inscrire en qualité d'entreprise soumise à inscription;"

b) au 3°, les mots "une unité d'établissement" sont insérés entre les mots "un siège" et les mots "ou une succursale";

c) le 4° est remplacé par ce qui suit: "4° à toute organisation sans personnalité juridique tenue de s'inscrire en qualité d'entreprise soumise à inscription;"

d) au 6° le mot "autre" est abrogé.

Art. 6. A l'article III.18 du même Code, inséré par la loi du 17 juillet 2013 et modifié par la loi du 15 avril 2018, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 2, les mots "après avis du Comité de Surveillance visé à l'article III.44 et" sont abrogés;

2° dans le paragraphe 4, les mots "ou de la cessation définitive d'activité" sont remplacés par les mots "de droit belge ou de la radiation de l'inscription dans la Banque-Carrefour des Entreprises".

Art. 7. Dans le même Code, l'article III.20, inséré par la loi du 17 juillet 2013, dont le texte actuel formera le paragraphe 1er, est complété par un paragraphe 2 rédigé comme suit:

"§ 2. Dans le cadre de l'identification des personnes habilitées à administrer et à représenter des entreprises, les registres centraux, du commerce et des sociétés des États membres de l'Espace économique européen peuvent utiliser le numéro d'identification du Registre national, reçu via le système d'interconnexion des registres visé à l'article III.15, alinéa 6."

Art. 8. A l'article III.29 du même Code, inséré par la loi du 17 juillet 2013 et modifié par la loi du 15 avril 2018, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 1er, les mots "sans autorisation préalable du Comité de Surveillance, aux autorités, administrations, services ou autres instances pour autant que ces données soient nécessaires à l'exécution de leurs missions légales ou réglementaires" sont remplacés par les mots "aux autorités, administrations, services ou autres instances agissant dans le cadre de l'exécution de leurs missions légales ou réglementaires";

2° dans le paragraphe 1er, le 11° est complété par un i) rédigé comme suit:

"i) le Code des sociétés et des associations;"

Art. 5. In artikel III.16, § 1, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 17 juli 2013 en vervangen bij de wet van 15 april 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) de bepaling onder 1° wordt vervangen als volgt: "1° elke natuurlijke persoon die zich dient in te schrijven in de hoedanigheid van inschrijvingsplichtige onderneming;"

b) in de bepaling onder 3°, worden de woorden "een vestigingseenheid" ingevoegd tussen de woorden "een zetel" en de woorden "of een bijkantoor";

c) de bepaling onder 4° wordt vervangen als volgt: "4° elke organisatie zonder rechtspersoonlijkheid die zich dient in te schrijven in de hoedanigheid van inschrijvingsplichtige onderneming;"

d) in de bepaling onder 6° wordt het woord "andere" opgeheven.

Art. 6. In artikel III.18 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 17 juli 2013 en gewijzigd bij de wet van 15 april 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2, worden de woorden "na advies van het in artikel III.44 bedoelde Toezichtcomité en" opgeheven;

2° in paragraaf 4, worden de woorden "of van de definitieve stopzetting van de activiteit" vervangen door de woorden "naar Belgische recht of de doorhaling van de inschrijving in de Kruispuntbank van Ondernemingen".

Art. 7. Artikel III.20 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 17 juli 2013, waarvan de bestaande tekst paragraaf 1 zal vormen, wordt aangevuld met een paragraaf 2, luidende:

"§ 2. In het kader van de identificatie van de personen die bevoegd zijn om ondernemingen te besturen en te vertegenwoordigen, kunnen de centrale handels- en vennootschapsregisters van de lidstaten van de Europese Economische Ruimte het identificatienummer van het Rijksregister, ontvangen via het systeem van gekoppelde registers als bedoeld in artikel III.15, zesde lid, gebruiken."

Art. 8. In artikel III.29 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 17 juli 2013 en gewijzigd bij de wet van 15 april 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 worden de woorden "zonder voorafgaande machtiging van het Toezichtcomité, worden verleend aan de overheden, besturen, diensten of andere instanties, voor zover die gegevens noodzakelijk zijn voor de uitvoering van hun wettelijke of reglementaire opdrachten" vervangen door de woorden "worden verleend aan de overheden, besturen, diensten of andere instanties handelend in het kader van de uitoefening van hun wettelijke of reglementaire opdrachten";

2° in paragraaf 1, wordt de bepaling onder 11° aangevuld met een bepaling onder i), luidende:

"i) het Wetboek van vennootschappen en verenigingen;"

3° dans le paragraphe 2, les mots “et après avis du Comité de Surveillance visé à l'article III.44” sont abrogés.

Art. 9. L'article III.30 du même Code, inséré par la loi du 17 juillet 2013, est remplacé par ce qui suit:

“Art. III.30. § 1er. L'accès aux données autres que celles énumérées à l'article III.29, reprises dans la Banque-Carrefour des Entreprises, peut être accordé par le service de gestion de la Banque-Carrefour des Entreprises, moyennant autorisation du ministre ayant l'Economie dans ses attributions, aux autorités, administrations, services et autres instances agissant dans le cadre de leurs missions légales ou réglementaires. Le ministre vérifie si les finalités pour lesquelles l'autorisation est demandée sont déterminées, explicites et légitimes et si les données sont adéquates, pertinentes et non excessives par rapport à ces finalités.

Il vérifie également si l'accès demandé est conforme au présent titre ainsi qu'à ses arrêtés d'exécution.

Le ministre ayant l'Economie dans ses attributions sollicite l'avis du délégué à la protection des données du Service public fédéral Economie, P.M.E., Classes moyennes et Energie.

§ 2. Le ministre ayant l'Economie dans ses attributions peut déléguer au fonctionnaire responsable du service de gestion de la Banque-Carrefour des Entreprises le pouvoir d'octroyer l'autorisation visée au paragraphe 1er.

§ 3. Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, les modalités de l'accès visées au paragraphe 1er.

§ 4. Par dérogation au paragraphe 1er, l'autorisation d'accéder et/ou d'utiliser le numéro de Registre national est octroyée conformément aux dispositions des articles 5 et 8 de la loi du 8 août 1983 organisant un registre national des personnes physiques.

Le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, élargir les cas où, par dérogation au paragraphe 1er, une autorisation du ministre qui a l'Economie dans ses attributions n'est pas requise.”

Art. 10. Dans l'article III.33 du même Code, inséré par la loi du 17 juillet 2013, les mots “, après avis du Comité de Surveillance,” sont abrogés.

Art. 11. Dans l'article III.34 du même Code, inséré par la loi du 17 juillet 2013 et modifié par la loi du 15 avril 2018, le paragraphe 3 est abrogé.

Art. 12. A l'article III.42 du même Code, inséré par la loi du 17 juillet 2013 et modifié par la loi du 15 avril 2018 et l'arrêté royal du 18 avril 2022, les modifications suivantes sont apportées:

a) au paragraphe 1er, alinéa 1er, 2°, les mots “et des organisations sans personnalité juridique” sont insérés entre les

3° in paragraaf 2 worden de woorden “en na advies van het Toezichtcomité bedoeld in de artikelen III.44” opgeheven.

Art. 9. Artikel III.30 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 17 juli 2013, wordt vervangen als volgt:

“Art. III.30. § 1. De toegang tot de andere gegevens opgenomen in de Kruispuntbank van Ondernemingen dan die opgesomd in het artikel III.29, kan worden verleend door de beheersdienst van de Kruispuntbank van Ondernemingen, mits machtiging door de minister bevoegd voor Economie, aan de overheden, besturen, diensten of andere instanties handelend in het kader van de uitoefening van hun wettelijke of reglementaire opdrachten. De minister verifieert of de doeleinden, waarvoor de machtiging wordt gevraagd, welbepaald, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigd zijn en of de gegevens toereikend, ter zake dienend en niet-buitensporig zijn ten aanzien van die doeleinden.

Hij verifieert ook of de gevraagde toegang in overeenstemming is met deze titel alsook met zijn uitvoeringsbesluiten.

De minister bevoegd voor Economie wint het advies in van de functionaris voor gegevensbescherming van de Federale Overheidsdienst Economie, K.M.O., Middenstand en Energie.

§ 2. De minister bevoegd voor Economie kan de bevoegdheid om de machtiging als bedoeld in paragraaf 1 toe te kennen delegeren aan de ambtenaar verantwoordelijk voor de beheersdienst van de Kruispuntbank van Ondernemingen.

§ 3. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de nadere regels van de toegang als bedoeld in paragraaf 1.

§ 4. In afwijking van paragraaf 1, wordt de machtiging tot de toegang en/of het gebruik van het rijksregisternummer toegekend overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 5 en 8 van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen.

De Koning kan, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, in afwijking van paragraaf 1, de gevallen uitbreiden waarin een machtiging van de minister bevoegd voor Economie niet vereist is.”

Art. 10. In artikel III.33 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 17 juli 2013, worden de woorden “, na advies van het Toezichtcomité,” opgeheven.

Art. 11. In artikel III.34 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 17 juli 2013 en gewijzigd bij de wet van 15 april 2018, wordt paragraaf 3 opgeheven.

Art. 12. In artikel III.42 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 17 juli 2013 en gewijzigd bij de wet van 15 april 2018 en het koninklijk besluit van 18 april 2022, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) in paragraaf 1, eerste lid, 2°, worden de woorden “en de organisaties zonder rechtspersoonlijkheid” ingevoegd tussen

mots “personnes morales” et les mots “dont la clôture de liquidation” et, dans le texte néerlandais, le mot “geleden” est remplacé par le mot “eerder”;

b) au paragraphe 1er, alinéa 1er, 3°, les mots “lorsque, depuis au moins trois mois, la clôture de faillite a été prononcée conformément à la loi du 8 août 1997 sur les faillites ou au livre XX du présent Code” sont remplacés par les mots “et des organisations sans personnalité juridique dont la clôture de faillite a été prononcée depuis au moins trois mois”;

c) le paragraphe 1er, alinéa 1er, est complété par un 7° rédigé comme suit:

“7° à la radiation d’office des activités, qualités, autorisations et unités d’établissement des sociétés étrangères arrêtées, depuis au moins trois mois, par le service de gestion suite aux informations reçues par voie électronique via le système européen d’interconnexion des registres visé à l’article III.15, alinéa 6.”.

Art. 13. L’article III.44 du même Code, inséré par la loi du 17 juillet 2013, est abrogé.

Art. 14. A l’article III.49 du même Code, inséré par la loi du 17 juillet 2013 et remplacé par la loi du 15 avril 2018, les modifications suivantes sont apportées:

1° le paragraphe 1er est remplacé par ce qui suit: “§ 1er. Avant de démarrer ses activités, toute entreprise est tenue de s’inscrire, dans la Banque-Carrefour des Entreprises, en qualité d’entreprise soumise à inscription auprès du guichet d’entreprises de son choix. Cette inscription doit être effectuée pour autant que les activités soient exercées au sein ou au départ d’une unité d’établissement.”;

2° au paragraphe 2, le 1° est abrogé.

Section 3. – Modifications du livre V du Code de droit économique

Art. 15. Dans l’article V.10 du même Code, inséré par la loi du 3 avril 2013 et modifié par les lois du 26 octobre 2015, 29 juin 2016 et 30 juillet 2018, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 1er, alinéa 2, premier tiret, les mots “du médicament ou de l’enregistrement du médicament ou par un détenteur d’une autorisation d’importation parallèle ou par un détenteur d’une notification issue par l’Agence européenne pour l’évaluation des médicaments pour la distribution parallèle” sont remplacés par les mots “ou de l’enregistrement du médicament ou par un détenteur d’une autorisation d’importation parallèle ou par un détenteur d’une notification de distribution parallèle”;

2° dans le paragraphe 1er, alinéa 2, deuxième tiret, les mots “appareils ou substances” sont remplacés par les mots “appareils et substances”;

de woorden “van rechtspersonen” en de woorden “waarvan de afsluiting van de vereffening” en in de Nederlandse tekst wordt het woord “geleden” vervangen door het woord “eerder”;

b) in paragraaf 1, eerste lid, 3°, worden de woorden “ten minste drie maanden na de beslissing tot sluiting van de verrichtingen van het faillissement in toepassing van de faillissementswet van 8 augustus 1997 of van boek XX van dit Wetboek” vervangen door de woorden “en organisaties zonder rechtspersoonlijkheid waarvan de sluiting van het faillissement minstens drie maanden eerder werd uitgesproken”;

c) paragraaf 1, eerste lid, wordt aangevuld met een bepaling onder 7°, luidende:

“7° de amtsshalve doorhaling van de activiteiten, hoedanigheden, toelatingen en vestigingseenheden van buitenlandse vennootschappen die minstens drie maanden eerder werden stopgezet door de beheersdienst als gevolg van de digitaal ontvangen informatie via het Europese systeem van gekoppelde registers als bedoeld in artikel III.15, zesde lid.”.

Art. 13. Artikel III.44 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 17 juli 2013, wordt opgeheven.

Art. 14. In artikel III.49 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 17 juli 2013 en vervangen bij de wet van 15 april 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1 wordt vervangen als volgt: “§ 1. Vooraleer haar activiteiten te starten, is elke onderneming gehouden zich bij een ondernemingsloket naar keuze in te schrijven in de Kruispuntbank van Ondernemingen in de hoedanigheid van inschrijvingsplichtige onderneming. Deze inschrijving moet uitgevoerd worden voor zover de activiteiten worden uitgeoefend in of vanuit een vestigingseenheid.”;

2° in paragraaf 2, wordt de bepaling onder 1° opgeheven.

Afdeling 3. – Wijzigingen van boek V van het Wetboek van economisch recht

Art. 15. In artikel V.10 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 3 april 2013 en gewijzigd bij de wetten van 26 oktober 2015, 29 juni 2016 en 30 juli 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, tweede lid, eerste streep, worden de woorden “of de registratie van het geneesmiddel of door een houder van een vergunning voor parallelinvoer of door een houder van een kennisgeving voor parallelle distributie uitgaande van het Europees Bureau voor de geneesmiddelenbeoordeling” vervangen door de woorden “of van de registratie van het geneesmiddel of door een houder van een vergunning voor parallelinvoer of door een houder van een notificatie voor parallelle distributie”;

2° in de franstalige tekst van paragraaf 1, tweede lid, tweede streep, worden de woorden “appareils ou substances” vervangen door de woorden “appareils et substances”;

3° dans le paragraphe 2, alinéa 1er, les mots “ou par un détenteur d’une autorisation d’importation parallèle du médicament” sont remplacés par les mots “ou par un détenteur d’une autorisation d’importation parallèle ou par un détenteur d’une notification de distribution parallèle”.

Art. 16. Dans l’article V.14 du même Code, insérés par la loi du 3 avril 2013 et modifiés par la loi du 26 décembre 2013, les modifications suivantes sont apportées:

1° au paragraphe 1er et 2, dans le texte néerlandais, les mots “van de geneesmiddelen” sont chaque fois remplacés par les mots “of de houder van een notificatie voor parallelle distributie”;

2° au paragraphe 1er et 2, les mots “ou le détenteur d’une autorisation d’importation parallèle du médicament” sont chaque fois remplacés par les mots “ou le détenteur d’une autorisation d’importation parallèle ou le détenteur d’une notification de distribution parallèle”.

Section 4. – Modifications du livre VI du Code de droit économique

Art. 17. Dans le livre VI, titre 2, chapitre 2/1, du même Code, inséré par la loi du 15 mai 2014 et modifié par la loi du 17 mars 2022, il est inséré un article VI.7/5 rédigé comme suit:

“Art. VI.7/5. § 1er. Sans préjudice des dispositions du livre III de la loi du 18 septembre 2017 relative à la prévention du blanchiment de capitaux et du financement du terrorisme et à la limitation de l’utilisation des espèces, lorsque le paiement en euro a lieu en présence physique et simultanée du consommateur et de l’entreprise, l’entreprise accepte les paiements en espèces du consommateur.

§ 2. Par dérogation au paragraphe 1er, l’entreprise peut temporairement refuser les paiements en espèces pour des raisons de sécurité dûment justifiées.

L’entreprise peut limiter la valeur nominale des billets qu’elle accepte si la valeur nominale du billet de banque proposé est disproportionnée par rapport au montant payé habituellement par les consommateurs.

Lorsque l’entreprise fait application des alinéas 1er et 2, elle en informe le consommateur de manière claire, compréhensible et bien visible à l’entrée de son établissement commercial et à la caisse.”.

Art. 18. Dans le livre VI, titre 3, chapitre 2, section 1re, du même Code, insérée par la loi du 21 décembre 2021, il est inséré un article VI.45/2, rédigé comme suit:

“Art. VI.45/2. § 1er. Sans préjudice des autres obligations imposées par la présente section, l’entreprise propose au consommateur, avant que le consommateur ne soit lié par un contrat à distance, au moins deux options de livraison différents pour les biens qu’elle offre à la vente.

3° in paragraaf 2, eerste lid, worden de woorden “of registratie van het geneesmiddel of door een houder van een verwijzing voor parallelle invoer van het geneesmiddel” vervangen door de woorden “of van de registratie van het geneesmiddel of door een houder van een vergunning voor parallelinvoer of door een houder van een notificatie voor parallelle distributie”.

Art. 16. In artikel V.14 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 3 april 2013 en gewijzigd bij de wet van 26 december 2013, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de paragrafen 1 en 2, worden de woorden “van de geneesmiddelen” telkens vervangen door de woorden “of de houder van een notificatie voor parallelle distributie”;

2° in de Franse tekst van de paragrafen 1 en 2 worden de woorden “ou le détenteur d’une autorisation d’importation parallèle du médicament” telkens vervangen door de woorden “ou le détenteur d’une autorisation d’importation parallèle ou le détenteur d’une notification de distribution parallèle”.

Afdeling 4. – Wijzigingen van boek VI van het Wetboek van economisch recht

Art. 17. In boek VI, titel 2, hoofdstuk 2/1, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 15 mei 2014 en gewijzigd bij de wet van 17 maart 2022, wordt een artikel VI.7/5 ingevoegd, luidende:

“Art. VI.7/5. § 1. Onverminderd de bepalingen van boek III van de wet van 18 september 2017 tot voorkoming van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme en tot beperking van het gebruik van contanten, aanvaardt de onderneming een betaling in specien van de consument wanneer een betaling in euro in gelijktijdige fysieke aanwezigheid van de consument en de onderneming plaatsvindt.”.

§ 2. In afwijking van paragraaf 1, mag de onderneming tijdelijk betalingen in specien weigeren voor naar behoren gemotiveerde redenen van veiligheid.

De onderneming mag de nominale waarde van de door haar aanvaarde biljetten beperken indien de nominale waarde van het aangeboden biljet niet in verhouding staat tot het bedrag dat door de consumenten gewoonlijk wordt betaald.

Wanneer de onderneming toepassing maakt van het eerste en tweede lid, deelt ze dit aan de consument op duidelijke en begrijpelijke wijze mee aan de ingang van haar verkooppriimte en aan de kassa.”.

Art. 18. In boek VI, titel 3, hoofdstuk 2, afdeling 1, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 21 december 2013, wordt een artikel VI.45/2 ingevoegd, luidende:

“Art. VI.45/2. § 1. Onverminderd de overige verplichtingen die worden opgelegd door deze afdeling biedt de onderneming aan de consument, voordat de consument door een overeenkomst op afstand gebonden is, minstens twee verschillende leveringswijzen voor de goederen die hij te koop aanbiedt.

Cette disposition s'applique qu'aux contrats pour lesquels la livraison des biens commandés a lieu sur le territoire belge.

§ 2. Le paragraphe 1 ne s'applique pas s'il existe des raisons objectives de ne proposer qu'une seule option de livraison. Dans ce cas, l'entreprise fournit des informations objectives sur la raison pour laquelle une deuxième option de livraison n'est pas proposé au consommateur.

Le paragraphe 1 ne s'applique pas si le seul option de livraison proposé est l'enlèvement du bien commandé dans une unité d'établissement de l'entreprise.

Le Roi peut, après délibération en Conseil des ministres, désigner les biens ou les catégories de biens auxquels le paragraphe 1 ne s'applique pas.

§ 3. Quatre ans après la date d'entrée en vigueur, le Service public fédéral Economie, P.M.E., Classes moyennes et Energie évalue l'application de cette disposition. Le rapport de cette évaluation est soumis au ministre, au ministre ayant les Classes moyennes dans ses attributions, au ministre ayant les Consommateurs dans ses attributions, et au ministre ayant la poste dans ses attributions.”

Art. 19. Dans le livre VI, titre 3, chapitre 6, du même Code, inséré par la loi du 21 décembre 2013, il est inséré un article VI.81/1, rédigé comme suit:

“Art. VI.81/1. Le présent chapitre est également applicable aux contrats conclus entre une entreprise et une association de copropriétaires visée à l'article 3.86 du nouveau Code Civil dont les quotités dans l'immeuble ou le groupe d'immeubles en copropriété forcée dont l'association assure la conservation et l'administration, sont affectées pour septante-cinq pour cent et plus à l'habitation, conformément aux statuts de l'immeuble ou du groupe d'immeubles.”

Art. 20. L'article VI.86 du même Code, inséré par la loi du 21 décembre 2013 et modifié par l'arrêté royal du 13 décembre 2017, est complété par un paragraphe 4, rédigé comme suit:

“§ 4. La Commission consultative spéciale Clauses abusives peut demander aux entreprises qui sont actives dans un secteur qui fait l'objet d'une demande d'avis, de lui transmettre, dans le délai qu'elle fixe, les clauses et conditions utilisées dans les offres en vente et dans les ventes de produits.

Les entreprises concernées ne peuvent pas, dans le cadre de cette demande, invoquer le secret d'affaires ni une clause de confidentialité.

Les membres de la Commission consultative spéciale Clauses abusives et tous ceux qui apportent leur concours à ses travaux sont astreints au secret professionnel pour les faits, actes et renseignements dont ils ont pu avoir connaissance en raison de leurs fonctions, sauf accord de lever la confidentialité

Deze bepaling is enkel van toepassing op overeenkomsten waarbij de levering van de bestelde goederen op Belgisch grondgebied plaatsvindt.

§ 2. Paragraaf 1 is niet van toepassing indien er objectieve redenen zijn om slechts één leveringswijze aan te bieden. In dat geval verstrekt de onderneming objectieve informatie over de reden waarom aan de consument geen tweede leveringswijze wordt aangeboden.

Paragraaf 1 is niet van toepassing op indien de enige aangeboden leveringswijze bestaat in het ophalen van het bestelde goed in een vestigingseenheid van de onderneming.

De Koning kan na beraadslaging in Ministerraad de goederen of de categorieën van goederen aanwijzen waarvoor paragraaf 1 niet van toepassing is.

§ 3. Vier jaar na de datum van inwerkingtreding evalueert de Federale Overheidsdienst Economie, K.M.O., Middenstand en Energie de toepassing van deze bepaling. Het verslag van deze evaluatie wordt overgemaakt aan de minister, de minister bevoegd voor Middenstand, de minister bevoegd voor Consumenten, en de minister bevoegd voor post”.

Art. 19. In boek VI, titel 3, hoofdstuk 6, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 21 december 2013, wordt een artikel VI.81/1 ingevoegd, luidende:

“Art. VI.81/1. Dit hoofdstuk is ook van toepassing op de overeenkomsten gesloten tussen een onderneming en een vereniging van mede-eigenaars bedoeld in artikel 3.86 van het nieuwe Burgerlijk Wetboek, waarvan de aandelen in het gebouw of van de groep van gebouwen in gedwongen mede-eigendom waarvan deze vereniging de instandhouding en het beheer ten laste neemt, voor vijftien procent en meer bestemd zijn voor bewoning, overeenkomstig de statuten van het gebouw of van de groep van gebouwen.”

Art. 20. Artikel VI.86 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 21 december 2013 en gewijzigd bij het koninklijk besluit van 13 december 2017, wordt aangevuld met een paragraaf 4, luidende:

“§ 4. De bijzondere raadgevende commissie Onrechtmatige bedingen kan de ondernemingen die in de sector actief zijn die het voorwerp uitmaakt van een vraag om advies, verzoeken tot het overmaken, binnen de termijn die zij vaststelt, van de bedingen en voorwaarden die in tekoopaanbiedingen en in verkopen van producten voorkomen.

De betrokken ondernemingen kunnen zich bij dit verzoek niet beroepen op het bedrijfsgeheim, noch op een geheimhoudingsclausule.

De leden van de bijzondere raadgevende commissie Onrechtmatige bedingen en al diegenen die aan haar werkzaamheden deelnemen, zijn gebonden door het beroepsgeheim voor de feiten, daden en inlichtingen waarvan zij uit hoofde van hun ambt kennis hebben, behoudens unaniem akkoord

à l'unanimité des voix de la Commission consultative spéciale *Clauses abusives*.”.

Art. 21. Dans le livre VI, titre 3, chapitre 9, du même Code, inséré par la loi du 21 décembre 2013, il est inséré un article VI.90/1, rédigé comme suit:

“Art. VI.90/1. Le présent chapitre est également applicable aux contrats conclus entre une entreprise et une association de copropriétaires visée à l'article 3.86 du nouveau Code civil dont les quotités dans l'immeuble ou le groupe d'immeubles en copropriété forcée dont l'association assure la conservation et l'administration, sont affectées pour septante-cinq pour cent et plus à l'habitation, conformément aux statuts de l'immeuble ou du groupe d'immeubles.”.

Art. 22. Dans l'article VI.91/1 du livre VI, titre 3/1, du même Code, inséré par la loi du 4 avril 2019, il est inséré un paragraphe 3, rédigé comme suit:

“§ 3. Le présent titre est également applicable aux contrats conclus entre une entreprise et une association de copropriétaires visée à l'article 3.86 du nouveau Code Civil dont les quotités dans l'immeuble ou le groupe d'immeubles en copropriété forcée dont l'association assure la conservation et l'administration, sont affectées pour moins de septante-cinq pour cent à l'habitation, conformément aux statuts de l'immeuble ou du groupe d'immeubles.”.

Art. 23. Dans l'article VI.91/8 du même Code, inséré par la loi du 4 avril 2019 il est inséré un paragraphe 1er/1, rédigé comme suit:

“§ 1er/1. La Commission consultative spéciale *Clauses abusives* peut demander aux entreprises qui sont actives dans un secteur qui fait l'objet d'une demande d'avis de lui transmettre, dans le délai qu'elle fixe, leurs clauses et conditions contractuelles.

Les entreprises concernées ne peuvent pas, dans le cadre de cette demande, invoquer le secret d'affaires ni une clause de confidentialité.

Les membres de la commission consultative *Clauses abusives* et tous ceux qui apportent leur concours à ses travaux sont astreints au secret professionnel pour les faits, actes et renseignements dont ils ont pu avoir connaissance en raison de leurs fonctions, sauf accord de lever la confidentialité à l'unanimité des voix de la Commission consultative spéciale *Clauses abusives*.”.

Section 5. – Modifications du livre VII du Code de droit économique

Art. 24. Dans l'article VII.59/4, § 1er, alinéa 1er, du même Code, inséré par la loi du 8 novembre 2020, les mots “ou qui s'est vu refuser au moins deux fois une demande d'ouverture des services de paiement susmentionnés et qui a été informée de la résiliation de ses comptes,” sont insérés entre les

van de bijzondere raadgevende commissie *Onrechtmatige bedingen* om de vertrouwelijkheid op te heffen.”.

Art. 21. In boek VI, titel 3, hoofdstuk 9, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 21 december 2013, wordt een artikel VI.90/1 ingevoegd, luidende:

“Art. VI.90/1. Dit hoofdstuk is ook van toepassing op de overeenkomsten gesloten tussen een onderneming en een vereniging van mede-eigenaars bedoeld in artikel 3.86 van het nieuwe Burgerlijk Wetboek, waarvan de aandelen in het gebouw of van de groep van gebouwen in gedwongen mede-eigendom waarvan deze vereniging de instandhouding en het beheer ten laste neemt, voor vijfenzeventig procent en meer bestemd zijn voor bewoning, overeenkomstig de statuten van het gebouw of van de groep van gebouwen.”.

Art. 22. Artikel VI.91/1 van boek VI, titel 3/1, van hetzelfde wetboek, ingevoegd door de wet van 4 april 2019, wordt aangevuld met een paragraaf 3, luidende:

“§ 3. Deze titel is ook van toepassing op de overeenkomsten gesloten tussen een onderneming en een vereniging van mede-eigenaars bedoeld in artikel 3.86 van het nieuwe Burgerlijk Wetboek, waarvan de aandelen in het gebouw of van de groep van gebouwen in gedwongen mede-eigendom waarvan deze vereniging de instandhouding en het beheer ten laste neemt, voor minder dan vijfenzeventig procent bestemd zijn voor bewoning, overeenkomstig de statuten van het gebouw of van de groep van gebouwen.”.

Art. 23. In artikel VI.91/8 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 4 april 2019, wordt een paragraaf 1/1 ingevoegd, luidende:

“§ 1/1. De bijzondere raadgevende commissie *Onrechtmatige bedingen* kan de ondernemingen die actief zijn in een sector die het voorwerp uitmaken van een vraag om advies verzoeken tot het overmaken, binnen de termijn die zij vaststelt, van hun bedingen en contractvoorwaarden.

De betrokken ondernemingen kunnen zich bij dit verzoek niet beroepen op het bedrijfsgeheim, noch op een geheimhoudingsclausule.

De leden van de bijzondere raadgevende commissie *Onrechtmatige bedingen* en al diegenen die aan haar werkzaamheden deelnemen, zijn gebonden door het beroepsgeheim voor de feiten, daden en inlichtingen waarvan zij uit hoofde van hun ambt kennis hebben, behoudens unaniem akkoord van de bijzondere raadgevende commissie *Onrechtmatige bedingen* om de vertrouwelijkheid op te heffen.”.

Afdeling 5. – Wijzigingen van boek VII van het Wetboek van economisch recht

Art. 24. In artikel VII.59/4, § 1, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 8 november 2020, worden de woorden “of aan wie ten minste tweemaal een aanvraag tot opening van voormelde minimale betalingsdiensten is geweigerd, en ervan in kennis werd gesteld dat haar rekeningen

mots “une demande d’ouverture d’au minimum les services de paiement visés à l’article I.9, 1°, a, b ou c,” et les mots “a droit, aux conditions fixées par la présente section”.

Art. 25. Dans l’article VII.59/5, du même Code, inséré par la loi du 8 novembre 2020 et modifié par la loi du 25 septembre 2022, l’alinéa 3 est complété par les mots “ou que l’entreprise ou la mission diplomatique s’est vu refuser au moins deux fois une demande d’ouverture des services de paiement visés à l’article VII.59/4, § 1er, et qu’elle a été informée de la résiliation de ses comptes”.

Art. 26. Dans l’article VII.59/9, § 2, alinéa 1er, du même Code, inséré par la loi du 25 septembre 2022, les mots “visées aux paragraphes 1er, 1° et 2°” sont remplacés par les mots “visées aux paragraphes 1er, 1°, 2° et 5°”.

Section 6. – Modification du livre VIII du Code de droit économique

Art. 27. Dans l’article VIII.57 du même Code, inséré par la loi du 29 juin 2016, les mots “, le Roi peut” sont remplacés par les mots “et au Règlement (UE) 2019/1020 du Parlement européen et du Conseil du 20 juin 2019 sur la surveillance du marché et la conformité des produits, et modifiant la directive 2004/42/CE et les règlements (CE) n° 765/2008 et (UE) n° 305/2011 ainsi qu’en vue de la transposition ou l’implémentation des règles d’étiquetage sur des produits liés à l’énergie visée au Règlement (UE) 2017/1369 du Parlement européen et du Conseil du 4 juillet 2017 établissant un cadre pour l’étiquetage énergétique et abrogeant la directive 2010/30/UE et ses actes délégués, le Roi peut, sans toutefois se limiter aux exigences minimales”.

Section 7. – Modifications du livre X du Code de droit économique

Art. 28. Dans l’article X.28, § 1er, du même Code, inséré par la loi du 2 avril 2014, le 1° est remplacé par ce qui suit:

“1° Dispositions contractuelles importantes, pour autant qu’elles soient prévues dans l’accord de partenariat commercial:

a) la mention que l’accord de partenariat commercial est conclu ou non en considération de la personne;

b) la durée de l’accord de partenariat commercial, les conditions de son renouvellement et de sa résiliation, ainsi que les conséquences financières de celle-ci, en particulier en ce qui concerne les charges et investissements;

c) la rémunération directe que devra payer la personne qui reçoit le droit à celle qui octroie le droit et le mode de calcul de la rémunération indirecte que percevra la personne qui octroie le droit et, le cas échéant, son mode de révision en cours de contrat et lors de son renouvellement;

zullen worden opgezegd” ingevoegd tussen de woorden “een aanvraag tot opening van minimaal de betalingsdiensten bedoeld in artikel I.9, 1°, a, b of c is geweigerd” en de woorden “, heeft recht, onder de voorwaarden bepaald bij deze afdeling”.

Art. 25. In artikel VII.59/5, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 8 november 2020 en gewijzigd bij de wet van 25 september 2022, wordt het derde lid aangevuld met de woorden “of van het feit dat de onderneming of de diplomatieke zending ten minste tweemaal een aanvraag tot betalingsdiensten zoals bepaald in artikel VII.59/4, § 1, is geweigerd, en dat zij ervan in kennis werd gesteld dat haar rekeningen zullen worden opgezegd”.

Art. 26. In artikel VII.59/9, § 2, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 25 september 2022, worden de woorden “in paragraaf 1, 1° en 2°” vervangen door de woorden “in paragraaf 1, 1°, 2° en 5°”.

Afdeling 6. – Wijziging van boek VIII van het Wetboek van economisch recht

Art. 27. In artikel VIII.57 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 29 juni 2016, worden de woorden “kan de Koning” vervangen door de woorden “en Verordening (EU) 2019/1020 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019 betreffende markttoezicht en conformiteit van producten en tot wijziging van Richtlijn 2004/42/EG en de Verordeningen (EG) nr. 765/2008 en (EU) nr. 305/2011 alsook de omzetting of toepassing van etiketteringsregels op energiegerelateerde producten zoals bedoeld in Verordening (EU) 2017/1369 van het Europees Parlement en de Raad van 4 juli 2017 tot vaststelling van een kader voor energie-etikettering en tot intrekking van Richtlijn 2010/30/EU en haar gedelegeerde handelingen, kan de Koning, zonder zich te beperken tot de minimumeisen”.

Afdeling 7. – Wijzigingen van boek X van het Wetboek van economisch recht

Art. 28. In artikel X.28, § 1, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 2 april 2014, wordt de bepaling onder 1° vervangen als volgt:

“1° Belangrijke contractuele bepalingen, voor zover ze zijn voorzien in de commerciële samenwerkingsovereenkomst:

a) de vermelding dat de commerciële samenwerkingsovereenkomst al dan niet specifiek met inachtneming van de persoon wordt gesloten;

b) de duur van de commerciële samenwerkingsovereenkomst en de voorwaarden voor de hernieuwing en de opzegging alsook de financiële gevolgen ervan, in het bijzonder wat de lasten en de investeringen betreft;

c) de rechtstreekse vergoeding die de persoon die het recht verkrijgt, moet betalen aan degene die het recht verleent en de berekeningswijze voor de onrechtstreekse vergoeding die de persoon die het recht verleent, ontvangt en, in voorkomend geval, de wijze van herziening in de loop van de overeenkomst en bij de hernieuwing ervan;

d) les coûts de démarrage ou les coûts récurrents tels que les coûts de marketing, d'informatique, de transport, de formation à charge de la personne recevant le droit et les conditions de modification de ceux-ci;

e) l'exclusivité réservée à la personne qui octroie le droit;

f) les clauses de non-concurrence, leur durée, les conditions et les conséquences de leur non-respect;

g) les obligations relatives à l'application de prix maximaux;

h) les obligations en matière de chiffre d'affaires minimum et d'achat minimum et conséquences de la non-réalisation de celles-ci;

i) les limitations à l'utilisation des droits de propriété intellectuelle;

j) les limitations de l'accès aux droits d'utilisation des données clients pendant et après le contrat de la personne qui reçoit le droit;

k) les limitations relatives aux ventes en ligne et à la promotion en ligne;

l) le droit de préemption ou l'option d'achat en faveur de la personne qui octroie le droit et les règles de détermination de la valeur du commerce lors de l'exercice de ce droit ou de cette option;

m) les clauses relatives à la relation et la dépendance entre l'accord de partenariat commercial et le contrat de bail ou tout autre contrat relatif au siège d'exploitation;

n) les motifs de résolution expresse du contrat ainsi que ses conséquences financières, en particulier en ce qui concerne les charges et les investissements;

o) la clause attributive de juridiction, le choix de la loi et la langue de procédure.”

Section 8. – Modifications du livre XI du Code de droit économique

Art. 29. À l'article XI.34, § 1er, b), du même Code, inséré par la loi du 19 avril 2014 et modifié par la loi du 19 décembre 2017, le mot “proefnemingen” est remplacé par les mots “handelingen voor experimentele doeleinden” dans le texte néerlandais.

Art. 30. L'article XI.65 du même Code, inséré par la loi du 19 avril 2014 et modifié par la loi du 2 mai 2019, dont le texte actuel formera le paragraphe 1er, est complété par un paragraphe 2, rédigé comme suit:

“§ 2. L'Office met à la disposition du public le registre des mandataires agréés par voie électronique.

d) de kosten bij opstart of wederkerende kosten zoals de marketing, informatica, transport, opleiding ten laste van de persoon die het recht verkrijgt en de voorwaarden tot wijziging hiervan;

e) de exclusiviteit die is voorbehouden aan de persoon die het recht verleent;

f) de concurrentiebedingen, hun duur, de voorwaarden en de gevolgen van het niet behalen ervan;

g) de verplichtingen inzake het hanteren van maximumprijzen;

h) de verplichtingen inzake minimumomzet en minimumafname en de gevolgen van het niet behalen ervan;

i) de beperkingen op het gebruik van de intellectuele eigendomsrechten;

j) de beperkingen op de toegang tot en de gebruiksrechten van cliëntgegevens tijdens en na de overeenkomst van de persoon die het recht verkrijgt;

k) de beperkingen inzake online verkoop en online promotie;

l) de voorkeuren of de aankoopoptie ten voordele van de persoon die het recht verleent en de regels voor de waardebeoordeling van de handelszaak bij de uitoefening van deze rechten of deze optie;

m) de bedingen betreffende de relatie en de afhankelijkheid tussen de commerciële samenwerkingsovereenkomst en de huurovereenkomst of elke andere overeenkomst betreffende de exploitatievestiging;

n) de redenen voor de uitdrukkelijke ontbinding van de overeenkomst alsook de financiële gevolgen ervan, in het bijzonder wat de lasten en de investeringen betreft;

o) het bevoegdheidsbeding, de rechtskeuze en de proceduretaal.”

Afdeling 8. – Wijzigingen van boek XI van het Wetboek van economisch recht

Art. 29. In artikel XI.34, § 1, b), van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 19 april 2014 en gewijzigd bij de wet van 19 december 2017, wordt in de Nederlandse tekst het woord “proefnemingen” vervangen door de woorden “handelingen voor experimentele doeleinden”.

Art. 30. Artikel XI.65 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 19 april 2014 en gewijzigd bij de wet van 2 mei 2019, waarvan de bestaande tekst paragraaf 1 zal vormen, wordt aangevuld met een paragraaf 2, luidende:

“§ 2. De Dienst stelt het register van erkende gemachtigden via elektronische weg ter beschikking van het publiek.

Le Roi détermine les conditions de mise à la disposition du public du registre des mandataires agréés, ainsi que les mentions du registre qui sont soumises à l'inspection publique.”.

Art. 31. L'article XI.65/1 du même Code, inséré par la loi du 19 avril 2014 et renuméroté par la loi du 8 juillet 2018, est abrogé.

Art. 32. Dans l'article XI.72, alinéa 1er, 2°, du même Code, inséré par la loi du 19 avril 2014 et modifié par la loi du 8 juillet 2018, les mots “paragraphe 2 dudit article” sont remplacés par les mots “paragraphe 1er, alinéa 2, dudit article”.

Art. 33. Dans l'article XI.73, alinéa 1er, 1°, du même Code, inséré par la loi du 19 avril 2014 et remplacé par la loi du 8 juillet 2018, les mots “visés à l'article XI.72, alinéa 1er, 1° à 3°” sont remplacés par les mots “visés aux articles XI.71 et XI.72, alinéa 1er, 1° à 3°”.

Art. 34. L'article XI.97 du même Code, inséré par la loi du 19 avril 2014 et modifié par la loi du 2 mai 2019, est complété par un alinéa rédigé comme suit:

“La demande de certificat ne peut être rejetée sans que soit donnée au demandeur la possibilité de présenter ses observations sur le refus envisagé dans le délai fixé par le Roi.”.

Art. 35. Dans l'article XI.225, § 1er, du même Code, inséré par la loi du 19 avril 2014 et remplacé par la loi du 1er avril 2022, les mots “ou donné sous licence” sont insérés entre les mots “ou un artiste-interprète ou exécutant a cédé” et les mots “son droit d'autoriser ou d'interdire”.

Art. 36. Dans l'article XI.227/1, § 1er, du même Code, inséré par la loi du 25 novembre 2018, les mots “ou donné sous licence” sont insérés entre les mots “ou un artiste-interprète ou exécutant a cédé” et “son droit d'autoriser ou d'interdire”.

Art. 37. Dans l'article XI.228/4, § 1er, du même Code, inséré par la loi du 19 juin 2022, les mots “ou donné sous licence” sont insérés entre les mots “ou un artiste-interprète ou exécutant a cédé” et “son droit d'autoriser ou d'interdire”.

Art. 38. Dans l'article XI.228/11 du même Code, inséré par la loi du 19 juin 2022, le paragraphe 1er est remplacé par ce qui suit:

“§ 1er. Lorsqu'un auteur ou un artiste-interprète ou exécutant d'une œuvre sonore ou audiovisuelle a cédé ou donné sous licence son droit d'autoriser ou d'interdire la communication au public, en ce compris la mise à disposition du public, par un prestataire de services de la société de l'information visé à l'article XI.228/10, à un producteur ou à un éditeur, il conserve le droit d'obtenir une rémunération au titre de la communication au public par un prestataire de services de la société de l'information, visé à l'article XI.228/10.”.

De Koning bepaalt de voorwaarden voor beschikbaarstelling van het publiek van het register van erkende gemachtigden, alsook de vermeldingen van het register die onderworpen zijn aan de inzage ten behoeve van het publiek.”.

Art. 31. Artikel XI.65/1 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 19 april 2014 en vernummerd bij de wet van 8 juli 2018, wordt opgeheven.

Art. 32. In artikel XI.72, eerste lid, 2°, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 19 april 2014 en gewijzigd bij de wet van 8 juli 2018, worden de woorden “paragraaf 2 van dit artikel” vervangen door de woorden “paragraaf 1, tweede lid, van dit artikel”.

Art. 33. In artikel XI.73, eerste lid, 1°, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 19 april 2014 en vervangen bij de wet van 8 juli 2018, worden de woorden “bedoeld in artikel XI.72, eerste lid, 1° tot 3°” vervangen door de woorden “bedoeld in de artikelen XI.71 en XI.72, eerste lid, 1° tot 3°”.

Art. 34. Artikel XI.97 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 19 april 2014 en gewijzigd bij de wet van 2 mei 2019, wordt aangevuld met een lid, luidende:

“De aanvraag voor een certificaat kan niet worden geweigerd zonder dat de aanvrager in de gelegenheid wordt gesteld binnen een door de Koning bepaalde termijn commentaar te leveren op de voorgenomen weigering.”.

Art. 35. In artikel XI.225, § 1, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 19 april 2014 en vervangen bij de wet van 1 april 2022, worden de woorden “of in licentie heeft gegeven,” ingevoegd tussen de woorden “, heeft overgedragen” en de woorden “aan een producent van een audiovisueel werk,”.

Art. 36. In artikel XI.227/1, § 1, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 25 november 2018, worden de woorden “of in licentie heeft gegeven,” ingevoegd tussen de woorden “, heeft overgedragen” en de woorden “aan een producent van een audiovisueel werk,”.

Art. 37. In artikel XI.228/4, § 1, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 19 juni 2022, worden de woorden “of in licentie heeft gegeven” ingevoegd tussen de woorden “, heeft overgedragen” en de woorden “, behoudt hij het recht”.

Art. 38. In artikel XI.228/11 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 19 juni 2022, wordt paragraaf 1 vervangen als volgt:

“§ 1. Wanneer een auteur of een uitvoerend kunstenaar van een geluids- of audiovisueel werk zijn recht om de mededeling aan het publiek, met inbegrip van de beschikbaarstelling aan het publiek, door een dienstverlener van de informatiemaatschappij bedoeld in artikel XI.228/10, toe te staan of te verbieden, heeft overgedragen of in licentie heeft gegeven aan een producent of uitgever, behoudt hij het recht op een vergoeding voor de mededeling aan het publiek door een dienstverlener van de informatiemaatschappij bedoeld in artikel XI.228/10.”.

Art. 39. Dans l'article XI.240 du Code de droit économique, inséré par la loi du 19 avril 2014, remplacé par la loi du 22 décembre 2016 et modifié par la loi du 19 juin 2022, les modifications suivantes sont apportées:

1° Dans l'alinéa 1er, les mots "l'article XI.191/1, § 1er, 3°, 4° et 8°" sont remplacés par les mots "l'article XI.191/1, § 1er, 3°, 4°, 6° et 8°";

2° Dans l'alinéa 3, les mots "l'article XI.217/1, 3°, 4° et 7°" sont remplacés par les mots "l'article XI.217/1, 3°, 4°, 5° et 7°".

Art. 40. Dans l'article XI.250, alinéa 1er, du même Code, inséré par la loi du 19 avril 2014 et remplacé par la loi du 8 juin 2017, les mots "non spéculatifs" sont remplacés par le mot "défensifs".

Art. 41. Dans l'article XI.272, alinéa 1er, du même Code, inséré par la loi du 19 avril 2014 et remplacé par la loi du 8 juin 2017, les mots "de lidmaatschapsvoorwaarden en" dans le texte néerlandais, sont insérés entre les mots "de voorstellen tot wijziging van de statuten," et les mots "de tarifiering-, inning- of verdelingsregels."

Art. 42. Dans le même Code, il est inséré un article XI.338/1 rédigé comme suit:

"Art. XI.338/1. Les ministres ayant respectivement la propriété intellectuelle ou la justice dans leurs attributions sont habilités à adresser une demande au président du comité administratif en vue de la création d'une division locale en Belgique conformément à l'article 7(3) de l'Accord du 19 février 2013 relatif à une juridiction unifiée du brevet, approuvé par la loi du 27 mai 2014.

Cette division locale a son siège à Bruxelles."

Art. 43. Dans le même Code, il est inséré un article XI.338/2 rédigé comme suit:

"Art. XI.338/2. En application de l'article 49 de l'Accord précité, les langues de procédure de cette division locale sont le néerlandais, le français, l'allemand et l'anglais."

Art. 44. Dans le même Code, il est inséré un article XI.338/3 rédigé comme suit:

"Art. XI.338/3. Le personnel du département du ministre qui a l'Economie dans ses attributions peut être mis, par le Roi, à la disposition de la Juridiction unifiée du brevet à temps partiel ou à temps plein.

Le Roi fixe, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, les modalités de la mise à disposition."

Art. 39. In artikel XI.240 van het Wetboek van economisch recht, ingevoegd bij de wet van 19 april 2014, vervangen bij de wet van 22 december 2016 en gewijzigd bij de wet van 19 juni 2022, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° In het eerste lid worden de woorden "artikel XI.191/1, § 1, 3°, 4° en 8°" vervangen door de woorden "artikel XI.191/1, § 1, 3°, 4°, 6° en 8°";

2° In het derde lid worden de woorden "artikel XI.217/1, 3°, 4 en 7" vervangen door de woorden "artikel XI.217/1, 3°, 4°, 5° en 7°".

Art. 40. In artikel XI.250, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 19 april 2014 en vervangen bij de wet van 8 juni 2017, worden de woorden "niet-speculatieve" vervangen door het woord "defensieve".

Art. 41. In artikel XI.272, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 19 april 2014 en vervangen bij de wet van 8 juni 2017, worden, in de Nederlandse tekst, de woorden "de lidmaatschapsvoorwaarden en" ingevoegd tussen de woorden "de voorstellen tot wijziging van de statuten," en de woorden "de tarifiering-, inning- of verdelingsregels."

Art. 42. In hetzelfde Wetboek wordt een artikel XI.338/1 ingevoegd, luidende:

"Art. XI.338/1. De ministers die bevoegd zijn voor intellectuele eigendom respectievelijk justitie, worden gemachtigd een verzoek tot oprichting van een lokale afdeling in België te richten aan de voorzitter van het administratief comité overeenkomstig artikel 7(3) van de Overeenkomst van 19 februari 2013 betreffende het eengemaakt octrooigerecht, waarmee werd ingestemd bij de wet van 27 mei 2014.

Deze lokale afdeling heeft haar zetel te Brussel."

Art. 43. In hetzelfde Wetboek wordt een artikel XI.338/2 ingevoegd, luidende:

"Art. XI.338/2. In toepassing van artikel 49 van de voornoemde Overeenkomst, zijn de proceduretalen van de lokale afdeling, het Nederlands, het Frans, het Duits en het Engels."

Art. 44. In hetzelfde Wetboek wordt een artikel XI.338/3 ingevoegd, luidende:

"Art. XI.338/3. Personeel van het departement van de minister bevoegd voor Economie kan door de Koning deeltijds of voltijds ter beschikking gesteld worden van het Eengemaakt Octrooigerecht.

De Koning bepaalt bij een in Ministerraad overlegd besluit de nadere regels van die terbeschikkingstelling."

Section 9. – Modifications du livre XV du Code de droit économique

Art. 45. À l'article XV.31/2/1 du même Code, inséré par la loi du 29 septembre 2020 et modifié par la loi [dispositions diverses VIII], les modifications suivantes sont apportées:

1° à l'alinéa 1er, les mots "et aux intérêts collectifs des entreprises" sont ajoutés entre les mots "aux intérêts collectifs des consommateurs" et les mots ", les agents visés";

2° à l'alinéa 1er, les mots "et/ou aux entreprises" sont insérés entre les mots "portent préjudice aux consommateurs" et les mots ", de données relatives";

3° à l'alinéa 2, les mots "qui utilise les pratiques nuisibles" sont insérés entre les mots "informer l'entreprise" et les mots "des faits qui sont à la base";

4° à l'alinéa 3 du texte néerlandais, le mot "vierentwintig" est remplacé par le mot "achtenveertig".

Art. 46. À l'article XV.60/2 du même Code, inséré par la loi du 29 septembre 2020, il est inséré un alinéa 3, rédigé comme suit:

"En cas de paiement tardif de la transaction visée à l'article XV.61, § 1er et si le ministère public renonce, conformément à l'article XV.69/1, à intenter les poursuites pénales, à proposer une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou à proposer une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du même Code, les agents compétents visés à l'article XV.60/4 peuvent encore accepter ce paiement tardif et classer la poursuite administrative sans suite."

Art. 47. À l'article XV.60/7 du même Code, inséré par la loi du 29 septembre 2020, il est inséré un alinéa 4, rédigé comme suit:

"Les agents compétents visés à l'article XV.60/4 peuvent accorder une prolongation du délai visé à l'alinéa 1er, 2°, à condition que le contrevenant ou son conseil introduise une demande motivée à cet effet."

Art. 48. À l'article XV.60/13 du même code, inséré par la loi du 29 septembre 2020, il est inséré un alinéa 2, rédigé comme suit:

"Si le contrevenant a omis de retirer la lettre recommandée à la poste dans le délai requis, les agents compétents visés à l'article XV.60/4 peuvent lui envoyer, à titre informatif, une copie de la décision par pli ordinaire."

Art. 49. Dans le titre 3, chapitre 2, section 4, du livre XV du même Code, insérée par la loi du 21 décembre 2013, il est inséré un article XV.82/1, rédigé comme suit:

Afdeling 9. – Wijzigingen van boek XV van het Wetboek van economisch recht

Art. 45. In artikel XV.31/2/1 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 29 september 2020 en gewijzigd bij de wet van [wet diverse bepalingen VIII], worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden "en aan de collectieve belangen van ondernemingen" ingevoegd tussen de woorden "aan de collectieve consumentenbelangen" en de woorden "te voorkomen,";

2° in het eerste lid worden de woorden "en/of ondernemingen" ingevoegd tussen de woorden "toebrengen aan consumenten" en de woorden ", en van de gegevens";

3° in het tweede lid worden de woorden "die de schadelijke praktijken hanteert" ingevoegd tussen de woorden "bedoelde ambtenaren de onderneming" en de woorden "op de hoogte te brengen van de feiten";

4° in het derde lid van de Nederlandstalige tekst wordt het woord "vierentwintig" vervangen door het woord "achtenveertig".

Art. 46. In artikel XV.60/2 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 29 september 2020, wordt een derde lid ingevoegd, luidende:

"In geval van laattijdige betaling van de transactie bedoeld in artikel XV.61, § 1 en indien het openbaar ministerie overeenkomstig artikel XV.69/1 heeft afgezien van het instellen van een strafvervolgning, van het voorstellen van een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of van een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van hetzelfde Wetboek, kunnen de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 deze laattijdige betaling nog aanvaarden en de administratieve vervolging stopzetten."

Art. 47. In artikel XV.60/7 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 29 september 2020, wordt een vierde lid ingevoegd, luidende:

"De bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 kunnen een verlenging van de termijn bedoeld in het eerste lid, 2° toekennen, mits de overtreder of diens raadsman hiertoe een gemotiveerd verzoek indient."

Art. 48. In artikel XV.60/13, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 29 september 2020, wordt een tweede lid ingevoegd, luidende:

"Indien de overtreder verzuimd heeft de aangetekende brief bij de post af te halen binnen de vastgestelde termijn, kunnen de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 hem ter informatie bij gewone brief een afschrift van de beslissing toezenden."

Art. 49. In titel 3, hoofdstuk 2, afdeling 4, van het boek XV van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 21 december 2013, wordt een artikel XV.82/1 ingevoegd, luidende:

“Art. XV.82/1. Sont punis d’une sanction de niveau 1, ceux qui commettent une infraction aux dispositions de l’article VI.7/5 relatif à l’obligation d’acceptation des paiements en espèces.

La sanction ne peut être imposée que dans la mesure où les faits susceptibles de constituer une infraction ont été constatés à au moins deux reprises par les agents visés à l’article XV.2 et qu’aucune suite adéquate n’a été donnée à l’avertissement visé à l’article XV.31, établi lors de la première constatation d’infraction.”

Art. 50. Dans l’article XV.83, alinéa 1er, du même Code, inséré par la loi du 21 décembre 2013 et modifié en dernier lieu par la loi du XXX [LDD8], les modifications suivantes sont apportées:

a) est inséré un 10°/2 rédigé comme suit:

“10°/2 de l’article VI.86, § 4, concernant la transmission des clauses et conditions utilisées dans les offres en vente et dans les ventes de produits, à la Commission consultative spéciale Clauses abusives;”

b) il est inséré un 11°/1 rédigé comme suit:

“11°/1 de l’article VI.91/8, § 1er/1, concernant la transmission des clauses et conditions contractuelles à la Commission consultative spéciale Clauses abusives;”

Art. 51. À l’article XV.90 du même Code, inséré par la loi du 19 avril 2014 et modifié en dernier lieu par la loi du 2 mai 2019, les modifications suivantes sont apportées:

1° un 12°/1 est inséré, rédigé comme suit:

“12°/1 en tant que prêteur ou intermédiaire de crédit, contreviennent aux dispositions des articles VII.70, § 1er, alinéa 4 ou VII.130;”

2° dans le 15°, les mots “VII.109, § 2” sont remplacés par les mots “VII.109, §§ 1er et 2”;

3° un 15°/1 est inséré, rédigé comme suit:

“15°/1 en tant que prêteur contreviennent aux dispositions des articles VII.77, § 1er ou VII.133, § 1er relatives à l’évaluation rigoureuse de la solvabilité du consommateur et des personnes qui ont constitué une sûreté personnelle;”

4° dans le 18°, les mots “VII.147/26, § 1er” sont remplacés par les mots “VII.147/26, §§ 1er et 2”;

5° dans le 19°, les mots “VII.130” sont remplacés par les mots “VII.131”.

Art. 52. L’article XV.125/4/1, inséré par la loi du 25 septembre 2022, devient l’article XV.125/4/1/1.

“Art. XV.82/1. Met een sanctie van niveau 1 worden gestraft, zij die de bepalingen overtreden van artikel VI.7/5 betreffende de verplichting tot betaling in specien.

De sanctie kan pas opgelegd worden voor zover de feiten die een inbreuk kunnen uitmaken minstens twee maal zijn vastgesteld door de ambtenaren bedoeld in artikel XV.2 en geen gepast gevolg is gegeven aan een waarschuwing bedoeld in artikel XV.31 die wordt opgesteld bij de eerste vaststelling van de inbreuk.”

Art. 50. In artikel XV.83, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 21 december 2013 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van XXX [LDD8], worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) een bepaling onder 10°/2 wordt ingevoegd, luidende:

“10°/2 van artikel VI.86, § 4, betreffende het overmaken van bedingen en voorwaarden die in tekoopaanbiedingen en in verkopen van producten voorkomen, aan de bijzondere raadgevende commissie Onrechtmatige bedingen;”

b) een bepaling onder 11°/1 wordt ingevoegd, luidende:

“11°/1 van artikel VI.91/8, § 1/1, betreffende het overmaken van bedingen en contractvoorwaarden aan de bijzondere raadgevende commissie Onrechtmatige bedingen;”

Art. 51. In artikel XV.90 van hetzelfde Wetboek recht, ingevoegd bij de wet van 19 april 2014 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 2 mei 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° een bepaling onder 12°/1 wordt ingevoegd, luidende:

“12°/1 als kredietgever of kredietbemiddelaar de bepalingen van de artikelen VII.70, § 1, vierde lid of VII.130 overtreden;”

2° in de bepaling onder 15° worden de woorden “VII.109, § 2” vervangen door de woorden “VII.109, §§ 1 en 2”;

3° een bepaling onder 15°/1 wordt ingevoegd, luidende:

“15°/1 als kredietgever de bepalingen van de artikelen VII.77, § 1 of VII.133, § 1 betreffende de grondige beoordeling van de kredietwaardigheid van de consument en de persoonlijke zekerheidsstellers overtreden;”

4° in de bepaling onder 18° worden de woorden “VII.147/26, § 1” vervangen door de woorden “VII.147/26, §§ 1 en 2”;

5° in de bepaling onder 19° worden de woorden “VII.130” vervangen door de woorden “VII.131”.

Art. 52. Artikel XV.125/4/1, ingevoegd bij de wet van 25 september 2022, wordt artikel XV.125/4/1/1.

Art. 53. L'article XV.125/4/2, inséré par la loi du 25 septembre 2022, devient l'article XV.125/4/2/1.

Section 10. – Modifications du livre XVII du Code de droit économique

Art. 54. L'article XVII.2 du même Code, inséré par la loi du 26 décembre 2013 et modifié en dernier lieu par la loi du 20 mars 2022, est complété par un 18° rédigé comme suit:

“18° le non-respect des dispositions de la loi du 11 juin 2004 relative à l'information à fournir lors de la vente de véhicules d'occasion.”.

Chapitre 4. – Modifications de la loi du 22 janvier 1945 sur la réglementation économique et les prix

Art. 55. À l'article 7 de la loi du 22 janvier 1945 sur la réglementation économique et les prix, il est inséré un paragraphe 2/1 rédigé comme suit:

“§ 2/1. Sous réserve des paragraphes 1er et 2, les agents visés à l'article 6, § 1er, c), peuvent rechercher et constater les infractions à la présente loi, à l'arrêté-loi du 14 mai 1946 renforçant le contrôle des prix et à ses arrêtés d'exécution, conformément aux dispositions du livre XV, titre 1er, chapitre 1er, du Code de droit économique.”.

Art. 56. Dans le chapitre III de la même loi, il est inséré un article 7ter rédigé comme suit:

“Art. 7ter. § 1er. Les infractions visées aux articles 5, 8 et 9 ou à ses arrêtés d'exécution recherchées et constatées par les agents visés à l'article 6, § 1er, c), peuvent faire l'objet de:

1° l'application de la procédure de transaction telle que visée à l'article 11bis, § 1er;

2° une poursuite administrative en application de la procédure visée au titre 1/2 du livre XV du Code de droit économique;

3° une poursuite pénale.

§ 2. La poursuite se fait conformément au titre 1/1 du livre XV du Code de droit économique.”.

Art. 57. Dans le chapitre III de la même loi, il est inséré un article 7^{quater} rédigé comme suit:

“Art. 7^{quater}. Le ministère public notifie aux agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique sa décision d'intenter ou non les poursuites pénales ou de proposer ou non une transaction visée à l'article 216bis du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216ter du même Code.

Art. 53. Artikel XV.125/4/2, ingevoegd bij de wet van 25 september 2022, wordt artikel XV.125/4/2/1.

Afdeling 10. – Wijzigingen van boek XVII van het Wetboek van economisch recht

Art. 54. Artikel XVII.2 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 26 december 2013 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 20 maart 2022, wordt aangevuld met een bepaling onder 18°, luidende:

“18° de niet-naleving van de bepalingen van de wet van 11 juni 2004 betreffende de informatieverstrekking bij de verkoop van tweedehandsvoertuigen.”.

Hoofdstuk 4. – Wijzigingen van de wet van 22 januari 1945 betreffende de economische reglementering en de prijzen

Art. 55. In artikel 7 van de wet van 22 januari 1945 betreffende de economische reglementering en de prijzen, wordt een paragraaf 2/1 ingevoegd, luidende:

“§ 2/1. Onverminderd de paragrafen 1 en 2, kunnen de ambtenaren bedoeld in artikel 6, § 1, c), de inbreuken op deze wet, de besluitwet van 14 mei 1946 houdende verscherping van de controle der prijzen en hun uitvoeringsbesluiten opsporen en vaststellen overeenkomstig de bepalingen bedoeld in boek XV, titel 1, hoofdstuk 1, van het Wetboek van economisch recht.”.

Art. 56. In hoofdstuk III van dezelfde wet wordt een artikel 7ter ingevoegd, luidende:

“Art. 7ter. § 1. De inbreuken bedoeld in de artikelen 5, 8 en 9 of de uitvoeringsbesluiten ervan opgespoord en vastgesteld door de ambtenaren bedoeld in artikel 6, § 1, c), kunnen het voorwerp uitmaken van:

1° de toepassing van de transactieprocedure zoals bedoeld in artikel 11bis, § 1;

2° een administratieve vervolging met toepassing van de procedure bedoeld in titel 1/2 van Boek XV van het Wetboek van economisch recht;

3° een strafrechtelijke vervolging.

§ 2. De vervolging gebeurt overeenkomstig titel 1/1 van Boek XV van het Wetboek van economisch recht.”.

Art. 57. In hoofdstuk III van dezelfde wet wordt een artikel 7^{quater} ingevoegd, luidende:

“Art. 7^{quater}. Het openbaar ministerie bezorgt aan de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht een kennisgeving van zijn beslissing om al dan niet strafvervolging in te stellen, of al dan niet een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216bis van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216ter van hetzelfde Wetboek voor te stellen.

Lorsque le ministère public renonce à intenter les poursuites pénales et à proposer une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du même Code, ou si le ministère public n'a pas pris de décision dans un délai de trois mois à compter du jour de la réception du procès-verbal consignant l'infraction, les agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique décident s'il y a lieu d'entamer la procédure d'amende administrative."

Art. 58. Dans le chapitre III de la même loi, il est inséré un article 7*quinquies* rédigé comme suit:

"Art. 7*quinquies*. Si le ministère public renonce à intenter les poursuites pénales et à proposer une transaction ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du Code d'instruction criminelle, il envoie une copie des pièces de procédure de l'enquête complémentaire aux agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique."

Art. 59. À l'article 8, § 1er, alinéa 1er, de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1° le mot "pénale" est inséré entre les mots "d' une amende" et les mots "de 100 à 100.000";

2° le mot "francs" est remplacé par le mot "euros";

3° la première phrase est complétée par les mots " , ou d'une amende administrative de 100 à 100.000 euros".

Art. 60. À l'article 9, de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 1er, alinéa 1er, le mot "pénale" est inséré entre les mots "d'une amende" et les mots "de 100 à 1.000.000";

2° dans le paragraphe 1er, alinéa 1er, le mot "francs" est remplacé par le mot "euros";

3° dans le paragraphe 1er, alinéa 1er, la première phrase est complétée par les mots " , ou d'une amende administrative de 100 à 100.000 euros";

4° dans le paragraphe 1er, alinéa 3, le mot "francs" est remplacé par le mot "euros";

5° dans le paragraphe 5, b), le mot "francs" est remplacé par le mot "euros".

Art. 61. Dans le chapitre III de la même loi, il est inséré un article 10*bis* rédigé comme suit:

"Art. 10*bis*. Les dispositions du titre 2, chapitre 1/1, du livre XV du Code de droit économique sont applicables aux amendes administratives visées par la présente loi.

Wanneer het openbaar ministerie ervan afziet een strafvervolgning in te stellen, of een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van hetzelfde Wetboek voor te stellen, of wanneer het openbaar ministerie geen beslissing heeft genomen binnen een termijn van drie maanden te rekenen van de dag van ontvangst van het proces-verbaal waarin de inbreuk werd vastgelegd, beslissen de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht of de procedure voor de administratieve geldboete moet worden opgestart."

Art. 58. In hoofdstuk III van dezelfde wet wordt een artikel 7*quinquies* ingevoegd, luidende:

"Art. 7*quinquies*. Indien het openbaar ministerie afziet van een strafvervolgning in te stellen, een minnelijke schikking of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van het Wetboek van strafvordering voor te stellen, bezorgt het een afschrift van de procedurestukken van het aanvullend opsporingsonderzoek aan de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht."

Art. 59. In artikel 8, § 1, eerste lid, van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het woord "strafrechtelijke" wordt ingevoegd tussen de woorden "gestraft met een" en de woorden "geldboete van 100";

2° het woord "frank" wordt vervangen door het woord "euro";

3° de eerste zin wordt aangevuld met de woorden " , hetzij met een administratieve geldboete van 100 tot 100.000 euro".

Art. 60. In artikel 9, van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, worden de woorden "een strafrechtelijke" ingevoegd tussen de woorden "jaar en met" en de woorden "geldboete van 100";

2° in paragraaf 1, eerste lid, wordt het woord "frank" vervangen door het woord "euro";

3° in paragraaf 1, eerste lid, wordt de eerste zin aangevuld met de woorden " , hetzij met een administratieve geldboete van 100 tot 100.000 euro.";

4° in paragraaf 1, derde lid, wordt het woord "frank" vervangen door het woord "euro";

5° in paragraaf 5, b), wordt het woord "frank" vervangen door het woord "euro".

Art. 61. In hoofdstuk III van dezelfde wet wordt een artikel 10*bis* ingevoegd, luidende:

"Art. 10*bis*. De bepalingen van titel 2, hoofdstuk 1/1, van boek XV van het Wetboek van economisch recht zijn toepaselijk op de administratieve geldboetes bedoeld in deze wet.

Les décimes additionnels visés à l'article 1er, alinéa 1er, de la loi du 5 mars 1952 relative aux décimes additionnels sur les amendes pénales sont également applicables aux amendes administratives visées dans la présente loi."

Art. 62. Dans le chapitre III de la même loi, il est inséré un article 10ter rédigé comme suit:

"Art. 10ter. Les articles XV.73 et XV.74 du Code de droit économique sont applicables aux infractions pénales à la présente loi recherchées et constatées par les agents spécialement commissionnés à cet effet par le ministre qui a l'Economie dans ses attributions."

Art. 63. A l'article 11bis de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1° l'alinéa 1er, dont le texte actuel constituera le paragraphe 1er, est remplacé par ce qui suit:

"§ 1er. Lorsque les agents, visés à l'article 6, § 1, c), constatent des infractions aux articles 5, 8 et 9 ou à ses arrêtés d'exécution, les agents désignés par le ministre qui a l'Economie dans ses attributions peuvent proposer une somme, dont le paiement volontaire par l'auteur de l'infraction éteint l'action publique, conformément à l'article XV.61 du Code de droit économique.

Le montant de la transaction ne peut être supérieur au montant maximum de l'amende pénale pouvant être infligée pour l'infraction constatée, majorée des décimes additionnels.

Les modalités de paiement et de perception de cette transaction sont arrêtées par le Roi."

2° un paragraphe 2 est inséré, rédigé comme suit:

"§ 2. Lorsqu'ils constatent des infractions aux articles 5, 8 et 9 ou à ses arrêtés d'exécution, les agents spécialement commissionnés à cet effet par le ministre qui a l'Economie dans ses attributions peuvent adresser au contrevenant un avertissement le mettant en demeure de mettre fin à cet acte, conformément à l'article XV.31 du Code de droit économique."

Chapitre 5. – Modifications de la loi du 26 juin 1963 créant un Ordre des architectes

Art. 64. À l'article 7 de la loi du 26 juin 1963 créant un Ordre des architectes, modifié par la loi du 15 février 2006, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l'alinéa 2, les mots "du Brabant flamand," sont insérés entre les mots "Dans les provinces" et les mots "d'Anvers";

2° dans l'alinéa 3, les mots "du Brabant wallon," sont insérés entre les mots "Dans les provinces" et les mots "de Hainaut";

De opdecimen bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimen op strafrechtelijke geldboeten zijn eveneens van toepassing op de administratieve geldboetes bedoeld in deze wet."

Art. 62. In hoofdstuk III van dezelfde wet wordt een artikel 10ter ingevoegd, luidende:

"Art. 10ter. De artikelen XV.73 en XV.74 van het Wetboek van economisch recht zijn toepasselijk op de strafrechtelijke inbreuken op deze wet die worden onderzocht en vastgesteld door de ambtenaren en beambten daartoe speciaal aangesteld door de minister bevoegd voor Economie."

Art. 63. In artikel 11bis van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste lid, waarvan de bestaande tekst paragraaf 1 zal vormen, wordt vervangen als volgt:

"§ 1. Wanneer de in artikel 6, § 1, c), bedoelde ambtenaren inbreuken op de artikelen 5, 8 en 9 of de uitvoeringsbesluiten ervan vaststellen, kunnen de door de minister bevoegd voor Economie aangestelde ambtenaren een geldsom voorstellen waarvan de vrijwillige betaling door de overtreder de strafvordering doet vervallen, overeenkomstig artikel XV.61 van het Wetboek van economisch recht.

Het bedrag van de transactie mag niet hoger zijn dan het maximumbedrag van de strafrechtelijke geldboete die wegens de vastgestelde inbreuk kan worden opgelegd, verhoogd met de opdecimen.

De betalings- en inningswijzen van deze transactie worden door de Koning vastgesteld."

2° een paragraaf 2 wordt ingevoegd, luidende:

"§ 2. Wanneer zij inbreuken op de artikelen 5, 8 en 9 of de uitvoeringsbesluiten ervan vaststellen, kunnen de ambtenaren en beambten daartoe speciaal aangesteld door de minister bevoegd voor Economie, een waarschuwing richten tot de overtreder waarbij die tot stopzetting van de handeling wordt aangemaand, overeenkomstig artikel XV.31 van het Wetboek van economisch recht."

Hoofdstuk 5. – Wijzigingen van de wet van 26 juni 1963 tot instelling van een orde van architecten

Art. 64. In artikel 7 van de wet van 26 juni 1963 tot instelling van een orde van architecten, gewijzigd bij de wet van 15 februari 2006, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het tweede lid worden de woorden "Vlaams-Brabant," ingevoegd tussen de woorden "In de provincies" en het woord "Antwerpen";

2° in het derde lid worden de woorden "Waals-Brabant," ingevoegd tussen de woorden "In de provincies" en het woord "Henegouwen";

3° les alinéas 4 et 5 sont abrogés;

4° l'alinéa 6 est remplacé par ce qui suit:

“Les membres personnes physiques et les membres personnes morales ayant respectivement le siège principal de leur activité ou leur siège dans les communes de l'agglomération bruxelloise relèvent, à leur choix, du conseil de l'Ordre du Brabant flamand et de Bruxelles-capitale ou du conseil de l'Ordre de Bruxelles-Capitale et du Brabant wallon.”.

Art. 65. L'article 34 de la même loi, modifié par la loi du 8 juin 2008, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 34. § 1er. Le conseil national de l'Ordre des architectes se compose:

a) de dix membres effectifs et de dix membres suppléants siégeant en cas d'empêchement des membres effectifs, choisis par les conseils de l'Ordre parmi leurs membres et élus pour un terme de six ans à raison d'un membre effectif et d'un membre suppléant par conseil;

b) de deux membres nommés par le Roi pour un terme de six ans parmi les architectes fonctionnaires communaux et provinciaux;

c) de deux membres nommés par le Roi pour un terme de six ans parmi les architectes fonctionnaires non visés au b);

d) de six membres, architectes, nommés par le Roi pour un terme de six ans parmi les membres du personnel enseignant l'architecture ou l'ingénierie architecturale au sein des universités.

Les universités relevant de la Communauté française proposent une liste de trois membres tels que visés à l'alinéa 1er, d), et les universités relevant de la Communauté flamande proposent une liste de trois membres tels que visés à l'alinéa 1er, d).

Les trois membres repris dans les deux propositions sont chacun issus d'une université différente.

Toutefois, s'il n'y a pas assez de candidats proposés par des universités différentes, les membres du personnel enseignant peuvent être issus d'une même université, en appliquant au besoin les règles visées aux alinéas 5 et 6 pour proposer le ou les membres manquants.

Lorsqu'il y a plus de candidats proposés que de membres à nommer, les universités concernées établissent de commun accord une liste de trois noms. Elles transmettent leur proposition au ministre qui a les Classes moyennes dans ses attributions, trois mois au moins avant la date d'échéance de la mission des membres nommés.

A défaut d'accord sur une liste commune dans le délai requis, les universités concernées transmettent immédiatement les actes de candidatures et les informations reçues au

3° het vierde en het vijfde lid worden opgeheven;

4° het zesde lid wordt vervangen als volgt:

“De leden natuurlijk persoon en de leden rechtspersoon die respectievelijk de hoofdzetel van hun activiteit of hun zetel gevestigd hebben in de gemeenten van de Brusselse agglomeratie ressorteren naar keuze onder de raad van de Orde van Vlaams-Brabant en Brussel-Hoofdstad of onder de raad van de Orde van Brussel-Hoofdstad en Waals-Brabant.”.

Art. 65. Artikel 34 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 8 juni 2008, wordt vervangen als volgt:

“Art. 34. § 1. De nationale raad van de Orde van architecten bestaat uit:

a) tien gewone leden en tien plaatsvervangende leden, die zitting hebben bij verhindering van de gewone leden, door de raden van de Orde onder hun leden gekozen voor een termijn van zes jaar, naar rata van een gewoon en een plaatsvervangend lid per raad;

b) twee leden voor een termijn van zes jaar door de Koning benoemd onder de gemeentelijke of provinciale architecten-ambtenaren;

c) twee leden voor een termijn van zes jaar door de Koning benoemd onder de architecten-ambtenaren die niet bedoeld zijn in b);

d) zes leden, architecten, voor een termijn van zes jaar benoemd door de Koning onder de personeelsleden die de architectuur of de ingenieurswetenschappen onderwijzen in universiteiten.

De universiteiten die onder de bevoegdheid van de Franse gemeenschap vallen, stellen een lijst voor met drie leden zoals bedoeld in het eerste lid, d), en de universiteiten die onder de bevoegdheid van de Vlaamse gemeenschap vallen stellen een lijst voor met drie leden zoals bedoeld in het eerste lid, d).

Elk van de drie leden vermeld in de twee voorstellen behoort tot een andere universiteit.

Indien de verschillende universiteiten echter onvoldoende kandidaten voorstellen, kunnen de leden van het onderwijzend personeel tot dezelfde universiteit behoren. Indien nodig, zijn de regels bedoeld in het vijfde en zesde lid van toepassing om het ontbrekende lid of de ontbrekende leden voor te stellen.

Indien er meer kandidaten dan het te benoemen aantal leden worden voorgesteld, stellen de betrokken universiteiten in onderling overleg een lijst met drie namen op. Zij bezorgen hun voorstel ten minste drie maanden voor het verstrijken van de opdracht van de benoemde leden aan de minister bevoegd voor Middenstand.

Indien binnen de gestelde termijn geen overeenstemming over een gemeenschappelijke lijst wordt bereikt, bezorgen de betrokken universiteiten de kandidatuurstellingen en de

ministre qui a les Classes moyennes dans ses attributions. Le Roi nomme alors le candidat qui a le plus d'expérience professionnelle en tant qu'enseignant. En vue de départager des candidats, il peut également, le cas échéant, tenir compte d'atouts tels que l'expérience dans des organes similaires, les publications réalisées et le nombre d'étudiants au sein d'une faculté. En cas d'égalité suite à une comparaison des titres et mérites, le Roi peut également, le cas échéant, nommer le candidat du genre le moins représenté parmi l'ensemble des membres de l'Ordre.

§ 2. Le conseil national de l'Ordre des architectes est assisté par un assesseur juridique et par plusieurs assesseurs juridiques suppléants, nommés par le Roi. L'assesseur juridique a voix consultative. Ils sont choisis pour un terme de six ans parmi les présidents et conseillers, magistrats effectifs ou honoraires, de la Cour d'appel de Bruxelles, ou parmi les avocats du barreau de Bruxelles inscrits depuis dix ans au moins à un tableau de l'Ordre des avocats. Ils ont une connaissance approfondie des deux langues nationales.

§ 3. Les membres du conseil national visés au paragraphe 1er, alinéa 1er, b) à d), ne peuvent pas être nommés consécutivement plus de deux fois.

Lorsqu'un membre nommé perd sa qualité de membre du personnel de l'enseignement ou de fonctionnaire, il est réputé démissionnaire et un nouveau membre est nommé à sa place pour le reste du délai pour lequel le membre qu'il remplace avait été nommé, sur base d'une nouvelle proposition de l'autorité publique ou de l'université qu'il représentait.”

Art. 66. À l'article 35 de la même loi, modifié par les lois du 15 février 2006 et du 24 juillet 2008, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l'alinéa 2, les mots “d'expression française de la province de Brabant” sont remplacés par les mots “de Bruxelles-Capitale et du Brabant wallon”, les mots “aux littéras b, d et e de l'article 34, et de deux” sont remplacés par les mots “au littéra b de l'article 34, § 1er, alinéa 1er, d'un membre d'expression française nommé par le Roi, conformément au littéra c de l'article 34, § 1er, alinéa 1er, et de trois”, et les mots “littéra c” sont remplacés par les mots “littéra d”;

2° dans l'alinéa 3, les mots “d'expression néerlandaise de la province de Brabant” sont remplacés par les mots “du Brabant flamand et de Bruxelles-capitale”, les mots “aux littéras b, d et e de l'article 34, et de deux” sont remplacés par les mots “au littéra b de l'article 34, § 1er, alinéa 1er, d'un membre d'expression néerlandaise nommé par le Roi, conformément au littéra c de l'article 34, § 1er, alinéa 1er, et de trois”, et les mots “littéra c” sont remplacés par les mots “littéra d”.

ontvangen informatie onmiddellijk aan de minister bevoegd voor Middenstand. De Koning benoemt dan de kandidaat met de meeste beroepservaring als onderwijzer. Bij de keuze tussen de kandidaten kan hij in voorkomend geval rekening houden met troeven zoals de ervaring in soortgelijke organen, publicaties en het aantal studenten in een faculteit. Als de kandidaten gelijkwaardig zijn op basis van een vergelijking van de titels en verdiensten, kan de Koning, in voorkomend geval, de kandidaat benoemen van het geslacht dat het minst vertegenwoordigd is onder de leden van de Orde.

§ 2. De nationale raad van de Orde van architecten wordt bijgestaan door een rechtskundig bijzitter en meerdere plaatsvervangend rechtskundig bijzitters die door de Koning worden benoemd. De rechtskundig bijzitter heeft raadgevende stem. Zij worden gekozen voor een termijn van zes jaar onder de voorzitters en de raadsheren, de magistraten, titularis of honorair, van het Hof van beroep van Brussel of onder de advocaten van de balie te Brussel, die sedert ten minste tien jaar op een tabel van de Orde van advocaten zijn ingeschreven. Ze hebben een grondige kennis van de twee landstalen.

§ 3. De leden van de nationale raad bedoeld in paragraaf 1, eerste lid, b) tot d), mogen niet meer dan twee keer na elkaar worden benoemd.

Indien een benoemd lid zijn hoedanigheid van lid van het onderwijzend personeel of van ambtenaar verliest, wordt hij geacht ontslag te hebben genomen en wordt een nieuw lid in zijn plaats benoemd voor de rest van de periode waarvoor het lid dat hij vervangt benoemd was, op basis van een nieuw voorstel van de overheidsinstantie of de universiteit die hij vertegenwoordigde.”

Art. 66. In artikel 35 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 15 februari 2006 en 24 juli 2008, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het tweede lid worden de woorden “de franstalige raad van de Orde van de provincie Brabant” vervangen door de woorden “de raad van de Orde van Brussel-Hoofdstad en Waals-Brabant”, de woorden “de letters b, d en e van artikel 34 benoemd franstalig lid, en uit twee” vervangen door de woorden “letter b van artikel 34, § 1, eerste lid, uit een Franstalig lid dat door de Koning werd benoemd overeenkomstig letter c van artikel 34, § 1, eerste lid, en uit drie”, en de woorden “letter c” vervangen door de woorden “letter d”;

2° in het derde lid worden de woorden “de nederlandstalige raad van de Orde van de provincies Brabant” vervangen door de woorden “de raad van de Orde van Vlaams-Brabant en Brussel-Hoofdstad”, de woorden “de letters b, d en e van artikel 34 benoemd nederlandstalig lid, en uit twee” vervangen door de woorden “letter b van artikel 34, § 1, eerste lid, uit een Nederlandstalig lid dat door de Koning werd benoemd overeenkomstig letter c van artikel 34, § 1, eerste lid, en uit drie”, en de woorden “letter c” vervangen door de woorden “letter d”.

Chapitre 6. – Modifications de la loi du 9 juillet 1971 réglementant la construction d'habitations et la vente d'habitations à construire ou en voie de construction

Art. 67. L'article 14 de la loi du 9 juillet 1971 réglementant la construction d'habitations et la vente d'habitations à construire ou en voie de construction, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 14. Sans préjudice des compétences des fonctionnaires de police de la police locale et fédérale, les agents désignés par le ministre ayant l'Economie dans ses attributions sont compétents pour rechercher et constater les infractions à la présente loi et à ses arrêtés d'exécution.

La recherche et la constatation des infractions visées dans la présente loi par les agents visés à l'alinéa 1er a lieu conformément aux dispositions du livre XV, titre 1er, chapitre 1er, du Code de droit économique.

Les procès-verbaux dressés par les agents visés à l'alinéa 1er font foi jusqu'à preuve du contraire. Dans les trente jours qui suivent la date de la constatation de l'infraction, une copie du procès-verbal est notifiée au contrevenant par envoi recommandé avec accusé de réception ou lui est remise en mains propres, dans les formes prévues à l'article XV.2, § 2, du Code de droit économique.

Dans l'exercice de leur fonction, les agents visés à l'alinéa 1er peuvent exiger l'aide des services de police.”

Art. 68. Dans la même loi, il est inséré un article 14/1 rédigé comme suit:

“Art. 14/1. Lorsqu'il est constaté qu'un acte constitue une infraction à la présente loi ou à un de ses arrêtés d'exécution, les agents visés à l'article 14, alinéa 1er, peuvent adresser au contrevenant un avertissement le mettant en demeure de mettre fin à cet acte, conformément à l'article XV.31 du Code de droit économique.”

Art. 69. Dans la même loi, il est inséré un article 14/2 rédigé comme suit:

“Art. 14/2. Lorsque les agents visés à l'article 14, alinéa 1er, constatent des infractions à la présente loi ou à ses arrêtés d'exécution, les agents commissionnés par le ministre qui a l'Economie dans ses attributions peuvent proposer une transaction aux contrevenants conformément à l'article XV.61 du Code de droit économique.

Le montant de la transaction ne peut être supérieur au montant maximum de l'amende pénale pouvant être infligée pour l'infraction constatée, majorée des décimes additionnels.

Les modalités de paiement et de perception de cette transaction sont arrêtées par le Roi.”

Art. 70. Dans la même loi, il est inséré un article 14/3 rédigé comme suit:

Hoofdstuk 6. – Wijzigingen van de wet van 9 juli 1971 tot regeling van de woningbouw en de verkoop van te bouwen of in aanbouw zijnde woningen

Art. 67. Artikel 14 van de wet van 9 juli 1971 tot regeling van de woningbouw en de verkoop van te bouwen of in aanbouw zijnde woningen, wordt vervangen als volgt:

“Art. 14. Onverminderd de bevoegdheden van de politie-ambtenaren van de lokale en federale politie, zijn de door de minister bevoegd voor Economie aangestelde ambtenaren bevoegd om de inbreuken op deze wet en haar uitvoeringsbesluiten op te sporen en vast te stellen.

De opsporing en vaststelling van de inbreuken bedoeld in deze wet, door de in het eerste lid bedoelde ambtenaren, gebeurt overeenkomstig de bepalingen van boek XV, titel 1, hoofdstuk 1, van het Wetboek van economisch recht.

De door de in het eerste lid bedoelde ambtenaren opgestelde processen-verbaal hebben bewijskracht tot bewijs van het tegendeel. Een afschrift van het proces-verbaal wordt binnen dertig dagen na vaststelling van de inbreuk aan de overtreder bij een aangetekende zending met ontvangstmelding betekend of hem overhandigd, op de wijze bedoeld in artikel XV.2, § 2, van het Wetboek van economisch recht.

In de uitoefening van hun ambt kunnen de in het eerste lid bedoelde ambtenaren de bijstand van de politiediensten vorderen.”

Art. 68. In dezelfde wet wordt een artikel 14/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 14/1. Wanneer is vastgesteld dat een handeling een inbreuk op deze wet of één van haar uitvoeringsbesluiten vormt, kunnen de ambtenaren bedoeld in artikel 14, eerste lid, een waarschuwing richten tot de overtreder waarbij die tot stopzetting van deze handeling wordt aangemaand, overeenkomstig artikel XV.31 van het Wetboek van economisch recht.”

Art. 69. In dezelfde wet wordt een artikel 14/2 ingevoegd, luidende:

“Art. 14/2. Wanneer de in artikel 14, eerste lid, bedoelde ambtenaren inbreuken op deze wet of haar uitvoeringsbesluiten vaststellen, kunnen de door de minister bevoegd voor Economie aangestelde ambtenaren aan de overtredders een transactie voorstellen, overeenkomstig artikel XV.61 van het Wetboek van economisch recht.

Het bedrag van de transactie mag niet hoger zijn dan het maximumbedrag van de strafrechtelijke geldboete die wegens de vastgestelde inbreuk kan worden opgelegd, verhoogd met de opdecimen.

De betalings- en inningswijzen van deze transactie worden door de Koning vastgesteld.”

Art. 70. In dezelfde wet wordt een artikel 14/3 ingevoegd, luidende:

“Art. 14/3. § 1er. Les infractions à la présente loi ou à un de ses arrêtés d’exécution peuvent faire l’objet de:

1° l’application de la procédure de transaction telle que visée à l’article 14/2;

2° une poursuite administrative en application de la procédure visée au titre 1/2 du livre XV du Code de droit économique;

3° une poursuite pénale.

§ 2. La poursuite se fait conformément au titre 1/1 du livre XV du Code de droit économique.”

Art. 71. Dans la même loi, il est inséré un article 14/4 rédigé comme suit:

“Art. 14/4. Le ministère public notifie aux agents compétents visé à l’article XV.60/4 du Code de droit économique sa décision d’intenter ou non les poursuites pénales ou de proposer ou non une transaction visée à l’article 216*bis* du Code d’instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l’article 216*ter* du même Code.

Lorsque le ministère public renonce à intenter les poursuites pénales et à proposer une transaction visée à l’article 216*bis* du Code d’instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l’article 216*ter* du même Code ou si le ministère public n’a pas pris de décision dans un délai de trois mois à compter du jour de la réception du procès-verbal consignant l’infraction, les agents compétents visés à l’article XV.60/4 du Code de droit économique décident s’il y a lieu d’entamer la procédure d’amende administrative.”

Art. 72. Dans la même loi, il est inséré un article 14/5 rédigé comme suit:

“Art. 14/5. Si le ministère public renonce à intenter les poursuites pénales et à proposer une transaction visée à l’article 216*bis* du Code d’instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l’article 216*ter* du Code d’instruction criminelle, il envoie une copie des pièces de procédure de l’enquête complémentaire aux agents compétents visés à l’article XV.60/4 du Code de droit économique.”

Art. 73. Dans la même loi, il est inséré un article 14/6 rédigé comme suit:

“Art. 14/6. Ceux qui commettent une infraction aux articles 7, 8, 9 et 11, ou ses arrêtés d’exécution sont punis soit d’une amende pénale soit d’une amende administrative d’un montant minimum de 26 euros à un montant maximum de 10.000 euros ou de quatre pour cent du chiffre d’affaires annuel total du dernier exercice clôturé précédant l’imposition de l’amende pénale ou administrative au sujet duquel des données permettant

“Art. 14/3. § 1. De inbreuken op deze wet of één van haar uitvoeringsbesluiten, kunnen het voorwerp uitmaken van:

1° de toepassing van de transactieprocedure zoals bedoeld in artikel 14/2;

2° een administratieve vervolging met toepassing van de procedure bedoeld in titel 1/2 van boek XV van het Wetboek van economisch recht;

3° een strafrechtelijke vervolging.

§ 2. De vervolging gebeurt overeenkomstig titel 1/1 van boek XV van het Wetboek van economisch recht.”

Art. 71. In dezelfde wet wordt een artikel 14/4 ingevoegd, luidende:

“Art. 14/4. Het openbaar ministerie bezorgt aan de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht een kennisgeving van zijn beslissing om al dan niet strafvervolging in te stellen, of al dan niet een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van hetzelfde Wetboek voor te stellen.

Wanneer het openbaar ministerie ervan afziet een strafvervolging in te stellen, of een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van hetzelfde Wetboek voor te stellen, of wanneer het openbaar ministerie geen beslissing heeft genomen binnen een termijn van drie maanden te rekenen van de dag van ontvangst van het proces-verbaal waarin de inbreuk werd vastgelegd, beslissen de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht of de procedure voor de administratieve geldboete moet worden opgestart.”

Art. 72. In dezelfde wet wordt een artikel 14/5 ingevoegd, luidende:

“Art. 14/5. Indien het openbaar ministerie afziet van een strafvervolging in te stellen, een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van het Wetboek van strafvordering voor te stellen, bezorgt het een afschrift van de procedurestukken van het aanvullend opsporingsonderzoek aan de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht.”

Art. 73. In dezelfde wet wordt een artikel 14/6 ingevoegd, luidende:

“Art. 14/6. Zij die de bepalingen van de artikelen 7, 8, 9 en 11 of de uitvoeringsbesluiten ervan overtreden, worden gestraft met hetzij een strafrechtelijke geldboete hetzij met een administratieve geldboete van een minimumbedrag van 26 euro tot een maximumbedrag van 10.000 euro of tot vier procent van de totale jaaromzet in het laatst afgesloten boekjaar voorgaand aan het opleggen van de strafrechtelijke

d'établir le chiffre d'affaires annuel sont disponibles, si cela représente un montant plus élevé.

Ceux qui commettent une infraction aux articles 10 et 12, ou ses arrêtés d'exécution, sont punis soit d'une amende pénale soit d'une amende administrative d'un montant minimum de 26 euros à un montant maximum de 50.000 euros ou de six pour cent du chiffre d'affaires annuel total du dernier exercice clôturé précédant l'imposition de l'amende pénale ou administrative au sujet duquel des données permettant d'établir le chiffre d'affaires annuel sont disponibles, si cela représente un montant plus élevé.

En cas de récidive dans les cinq ans à dater d'une condamnation coulée en force de chose jugée du chef de la même infraction, le maximum des amendes est porté au double."

Art. 74. Dans la même loi, il est inséré un article 14/7 rédigé comme suit:

"Art. 14/7. Les dispositions du titre 2, chapitre 1/1, du livre XV du Code de droit économique sont applicables aux amendes administratives visées par la présente loi.

Les décimes additionnels visés à l'article 1er, alinéa 1er, de la loi du 5 mars 1952 relative aux décimes additionnels sur les amendes pénales sont également applicables aux amendes administratives visées par la présente loi."

Art. 75. Dans la même loi, il est inséré un article 14/8 rédigé comme suit:

"Art. 14/8. Les articles XV.69, XV.73 et XV.74 du Code de droit économique sont applicables aux infractions pénales à la présente loi ou à ses arrêtés d'exécution."

Chapitre 7. – Modifications de la loi-cadre du 1er mars 1976 réglementant la protection du titre professionnel et l'exercice des professions intellectuelles prestataires de services

Art. 76. À l'article 10 de la loi-cadre du 1er mars 1976 réglementant la protection du titre professionnel et l'exercice des professions intellectuelles prestataires de services, modifié par la loi du 15 juillet 1985, les modifications suivantes sont apportées:

1° à l'alinéa 1er, le mot "soit" est inséré entre le mot "puni" et les mots "d'un emprisonnement";

2° à l'alinéa 1er, le mot "pénale" est inséré entre le mot "amende" et les mots "de 200 à 2.000";

3° à l'alinéa 1er, le mot "franc" est remplacé pour le mot "euros";

of administratieve geldboete waarover gegevens beschikbaar zijn die toelaten om de jaaromzet vast te stellen, indien dit een hoger bedrag vertegenwoordigt.

Zij die de bepalingen van de artikelen 10 en 12 of de uitvoeringsbesluiten ervan overtreden, worden gestraft met hetzij een strafrechtelijke geldboete hetzij met een administratieve geldboete van een minimumbedrag van 26 euro tot een maximumbedrag van 50.000 euro of tot zes procent van de totale jaaromzet in het laatst afgesloten boekjaar voorgaand aan het opleggen van de strafrechtelijke of administratieve geldboete waarover gegevens beschikbaar zijn die toelaten om de jaaromzet vast te stellen, indien dit een hoger bedrag vertegenwoordigt.

In geval van herhaling binnen een termijn van vijf jaar te rekenen van een in kracht van gewijsde gegane veroordeling wegens dezelfde inbreuk, wordt het maximum van de geldboeten verdubbeld."

Art. 74. In dezelfde wet wordt een artikel 14/7 ingevoegd, luidende:

"Art. 14/7. De bepalingen van titel 2, hoofdstuk 1/1, van boek XV van het Wetboek van economisch recht zijn toepasselijk op de administratieve geldboetes bedoeld in deze wet.

De opdecimen bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimen op strafrechtelijke geldboeten zijn eveneens van toepassing op de administratieve geldboetes bedoeld in deze wet."

Art. 75. In dezelfde wet wordt een artikel 14/8 ingevoegd, luidende:

"Art. 14/8. De artikelen XV.69, XV.73 en XV.74 van het Wetboek van economisch recht zijn toepasselijk op de strafrechtelijke inbreuken op deze wet of haar uitvoeringsbesluiten."

Hoofdstuk 7. – Wijzigingen van de kaderwet van 1 maart 1976 tot reglementering van de bescherming van de beroepstitel en van de uitoefening van de dienstverlenende intellectuele beroepen

Art. 76. In artikel 10 van de kaderwet van 1 maart 1976 tot reglementering van de bescherming van de beroepstitel en van de uitoefening van de dienstverlenende intellectuele beroepen, gewijzigd bij de wet van 15 juli 1985, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° In het eerste lid worden de woorden "wordt met gevangenisstraf" vervangen door de woorden "wordt gestraft met hetzij een gevangenisstraf";

2° in het eerste lid worden de woorden "een strafrechtelijke" ingevoegd tussen de woorden "maanden en met" en de woorden "geldboete van 200 tot 2.000";

3° In het eerste lid wordt het woord "frank" vervangen door het woord "euro";

4° la première phrase de l'alinéa 1er est complétée par les mots “, soit d'une amende administrative de 200 à 2.000 euros.”;

5° l'article est complété par un alinéa, rédigé comme suit:

“En cas de récidive dans les cinq ans à dater d'une condamnation coulée en force de chose jugée du chef de la même infraction, le maximum des amendes est porté au double.”.

Art. 77. À l'article 12 de la même loi-cadre, modifié par la loi du 10 février 1998, les modifications suivantes sont apportées:

1° l'alinéa 2 est remplacé par ce qui suit:

“Les procès-verbaux établis par ces agents font foi jusqu'à preuve du contraire. Dans les trente jours qui suivent la constatation de l'infraction, une copie du procès-verbal est notifiée au contrevenant par envoi recommandé avec accusé de réception ou lui est remise en mains propres, dans les formes prévues à l'article XV.2, § 2, du Code de droit économique.”;

2° l'article est complété par un alinéa, rédigé comme suit:

“La recherche et la constatation des infractions visées dans la présente loi par les agents visés à l'alinéa 1er a lieu conformément aux dispositions du livre XV, titre 1er, chapitre 1er, du Code de droit économique.”.

Art. 78. Dans le titre IV de la même loi-cadre, il est inséré un article 12/1 rédigé comme suit:

“Art. 12/1. § 1er. Lorsqu'ils constatent des infractions à la présente loi ou à ses arrêtés d'exécution, les agents visés à l'article 12, alinéa 1er peuvent adresser au contrevenant un avertissement le mettant en demeure de mettre fin à cet acte, conformément à l'article XV.31 du Code de droit économique.

§ 2. Lorsque les agents visés à l'article 12, alinéa 1er, constatent des infractions à la présente loi ou à ses arrêtés d'exécution, les agents désignés par le ministre qui a les Classes moyennes dans ses attributions peuvent proposer une somme, dont le paiement volontaire par l'auteur de l'infraction éteint l'action publique, conformément à l'article XV.61 du Code de droit économique.

Le montant de la transaction ne peut être supérieur au montant maximum de l'amende pénale pouvant être infligée pour l'infraction constatée, majorée des décimes additionnels.

Les modalités de paiement et de perception de cette transaction sont arrêtées par le Roi.”.

Art. 79. Dans le titre IV de la même loi-cadre, il est inséré un article 12/2 rédigé comme suit:

4° de eerste zin van het eerste lid wordt aangevuld met de woorden “, hetzij met een administratieve geldboete van 200 tot 2.000 euro.”;

5° het artikel wordt aangevuld met een lid, luidende:

“In geval van herhaling binnen een termijn van vijf jaar te rekenen van een in kracht van gewijsde gegane veroordeling wegens dezelfde inbreuk, worden de geldboeten op het dubbele van het maximum gebracht.”.

Art. 77. In artikel 12 van dezelfde kaderwet, gewijzigd bij de wet van 10 februari 1998, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het tweede lid wordt vervangen als volgt:

“De door deze ambtenaren opgestelde processen-verbaal hebben bewijskracht tot bewijs van het tegendeel. Een afschrift van het proces-verbaal wordt binnen dertig dagen na vaststelling van de inbreuk aan de overtreder bij een aangetekende zending met ontvangstmelding betekend of hem overhandigd, op de wijze bedoeld in artikel XV.2, § 2, van het Wetboek van economisch recht.”;

2° het artikel wordt aangevuld met een lid, luidende:

“De opsporing en de vaststelling van de inbreuken bedoeld in deze wet, door de in het eerste lid bedoelde ambtenaren, gebeurt overeenkomstig de bepalingen van boek XV, titel 1, hoofdstuk 1, van het Wetboek van economisch recht.”.

Art. 78. In titel IV van dezelfde kaderwet wordt een artikel 12/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 12/1. § 1. Wanneer zij inbreuken op deze wet of haar uitvoeringsbesluiten vaststellen, kunnen de ambtenaren bedoeld in artikel 12, eerste lid, een waarschuwing richten tot de overtreder waarbij die tot stopzetting van de handeling wordt aangemaand, overeenkomstig artikel XV.31 van het Wetboek van economisch recht.

§ 2. Wanneer de in artikel 12, eerste lid, bedoelde ambtenaren inbreuken op deze wet of haar uitvoeringsbesluiten vaststellen, kunnen de door de minister bevoegd voor Middenstand aangestelde ambtenaren een geldsom voorstellen waarvan de vrijwillige betaling door de overtreder de strafvordering doet vervallen, overeenkomstig artikel XV.61 van het Wetboek van economisch recht.

Het bedrag van de transactie mag niet hoger zijn dan het maximumbedrag van de strafrechtelijke geldboete die wegens de vastgestelde inbreuk kan worden opgelegd, verhoogd met de opdecimen.

De betalings- en inningswijzen van deze transactie worden door de Koning vastgesteld.”.

Art. 79. In titel IV van dezelfde kaderwet wordt een artikel 12/2 ingevoegd, luidende:

“Art. 12/2. § 1er. Les infractions à la présente loi ou à ses arrêtés d’exécution recherchées et constatées par les agents visés à l’article 12, alinéa 1er peuvent faire l’objet de:

1° l’application de la procédure de transaction telle que visée à l’article 12/1, § 2;

1° une poursuite administrative en application de la procédure visée au titre 1/2 du livre XV du Code de droit économique;

2° une poursuite pénale.

§ 2. La poursuite se fait conformément au titre 1/1 du livre XV du Code de droit économique.”

Art. 80. Dans le titre IV de la même loi-cadre, il est inséré un article 12/3 rédigé comme suit:

“Art. 12/3. Le ministère public notifie aux agents compétents visés à l’article XV.60/4 du Code de droit économique sa décision d’intenter ou non les poursuites pénales ou de proposer ou non une transaction visée à l’article 216*bis* du Code d’instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l’article 216*ter* du même Code.

Lorsque le ministère public renonce à intenter les poursuites pénales et à proposer une transaction visée à l’article 216*bis* du Code d’instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l’article 216*ter* du même Code, ou si le ministère public n’a pas pris de décision dans un délai de trois mois à compter du jour de la réception du procès-verbal consignant l’infraction, les agents compétents visés à l’article XV.60/4 du Code de droit économique décident s’il y a lieu d’entamer la procédure d’amende administrative.”

Art. 81. Dans le titre IV de la même loi-cadre, il est inséré un article 12/4 rédigé comme suit:

“Art. 12/4. Si le ministère public renonce à intenter les poursuites pénales et à proposer une transaction visée à l’article 216*bis* du Code d’instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l’article 216*ter* du Code d’instruction criminelle, il envoie une copie des pièces de procédure de l’enquête complémentaire aux agents compétents visés à l’article XV.60/4 du Code de droit économique.”

Art. 82. Dans le titre IV de la même loi-cadre, il est inséré un article 12/5 rédigé comme suit:

“Art. 12/5. Les dispositions du titre 2, chapitre 1/1, du livre XV du Code de droit économique sont applicables aux amendes administratives visées par la présente loi.

“Art. 12/2. § 1. De inbreuken op deze wet of haar uitvoeringsbesluiten opgespoord en vastgesteld door de ambtenaren bedoeld in artikel 12, eerste lid, kunnen het voorwerp uitmaken van:

1° de toepassing van de transactieprocedure zoals bedoeld in artikel 12/1, § 2;

2° een administratieve vervolging met toepassing van de procedure bedoeld in titel 1/2 van boek XV van het Wetboek van economisch recht;

3° een strafrechtelijke vervolging.

§ 2. De vervolging gebeurt overeenkomstig titel 1/1 van boek XV van het Wetboek van economisch recht.”

Art. 80. In titel IV van dezelfde kaderwet wordt een artikel 12/3 ingevoegd, luidende:

“Art. 12/3. Het openbaar ministerie bezorgt aan de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht een kennisgeving van zijn beslissing om al dan niet strafvervolging in te stellen, of al dan niet een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van hetzelfde Wetboek voor te stellen.

Wanneer het openbaar ministerie ervan afziet een strafvervolging in te stellen, of een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van hetzelfde Wetboek voor te stellen, of wanneer het openbaar ministerie geen beslissing heeft genomen binnen een termijn van drie maanden te rekenen van de dag van ontvangst van het proces-verbaal waarin de inbreuk werd vastgelegd, beslissen de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht of de procedure voor de administratieve geldboete moet worden opgestart.”

Art. 81. In titel IV van dezelfde kaderwet wordt een artikel 12/4 ingevoegd, luidende:

“Art. 12/4. Indien het openbaar ministerie afziet van een strafvervolging in te stellen, een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van het Wetboek van strafvordering voor te stellen, bezorgt het een afschrift van de procedurestukken van het aanvullend opsporingsonderzoek aan de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht.”

Art. 82. In titel IV van dezelfde kaderwet wordt een artikel 12/5 ingevoegd, luidende:

“Art. 12/5. De bepalingen van titel 2, hoofdstuk 1/1, van boek XV van het Wetboek van economisch recht zijn toepasselijk op de administratieve geldboetes bedoeld in deze wet.

Les décimes additionnels visés à l'article 1er, alinéa 1er, de la loi du 5 mars 1952 relative aux décimes additionnels sur les amendes pénales sont également applicables aux amendes administratives visées dans la présente loi.”

Art. 83. Dans le titre IV de la même loi-cadre, il est inséré un article 12/6 rédigé comme suit:

“Art. 12/6. Les articles XV.71, XV.73 et XV.74 du Code de droit économique sont applicables aux infractions pénales à la présente loi.”

Art. 84. Dans l'article 13 de la même loi-cadre, l'alinéa 2 est remplacé par ce qui suit:

“Est puni soit d'un emprisonnement de huit à quinze jours et d'une amende pénale de 26 à 1.000 euros ou d'une de ces peines seulement, soit d'une amende administrative de 26 à 1.000 euros, celui qui refusera de fournir les renseignements et documents visés à l'alinéa 1er ou qui s'opposera aux mesures de contrôle.”

Chapitre 8. – Modifications de la loi du 6 juillet 1976 sur la répression du travail frauduleux à caractère commercial ou artisanal

Art. 85. À l'article 2, § 1er, alinéa 1er, de la loi du 6 juillet 1976 sur la répression du travail frauduleux à caractère commercial ou artisanal, les mots “au registre du commerce ou de l'artisanat” sont remplacés par les mots “à la Banque-Carrefour des Entreprises visée à l'article I.2, 1°, du Code de droit économique”.

Art. 86. À l'article 3, alinéa 1er, de la même loi, le a) est remplacé par ce qui suit:

“a) les agents de la Direction générale de l'Inspection économique du Service public fédéral Economie, P.M.E., Classes moyennes et Energie;”

Art. 87. À l'article 4 de la même loi, dont le texte actuel constituera le paragraphe 1er, un paragraphe 2 est inséré, rédigé comme suit:

“§ 2. Par dérogation au paragraphe 1er, la recherche et la constatation des infractions visées par la présente loi sont effectuées par les agents visés à l'article 3, alinéa 1er, a), conformément aux dispositions visées au livre XV, titre 1er, chapitre 1er, du Code de droit économique, en vertu desquelles, pour la compétence visée à l'article XV.3, alinéa 1er, 1°, du Code de droit économique, ils peuvent à tout moment pénétrer ou accéder aux lieux visés à l'article XV., alinéa 1er, du Code de droit économique.”

Art. 88. Dans la même loi, il est inséré un article 4/3 rédigé comme suit:

“Art. 4/3. Les infractions à la présente loi ou à ses arrêtés d'exécution peuvent faire l'objet de:

De opdecienmen bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecienmen op strafrechtelijke geldboeten zijn eveneens van toepassing.”

Art. 83. In titel IV van dezelfde kaderwet wordt een artikel 12/6 ingevoegd, luidende:

“Art. 12/6. De artikelen XV.71, XV.73 en XV.74 van het Wetboek van economisch recht zijn toepasselijk op de strafrechtelijke inbreuken op deze wet.”

Art. 84. In artikel 13 van dezelfde kaderwet wordt het tweede lid vervangen als volgt:

“Elke persoon, die weigert de bij het eerste lid bedoelde inlichtingen en bescheiden te vertrekken of zich tegen de onderzoeksmaatregelen verzet, wordt gestraft met hetzij een gevangenisstraf van acht tot vijftien dagen en met een strafrechtelijke geldboete van 26 tot 1.000 euro of met één van die straffen alleen, hetzij een administratieve geldboete van 26 tot 1.000 euro.”

Hoofdstuk 8. – Wijzigingen van de wet van 6 juli 1976 tot beteugeling van het sluikwerk met handels- of ambachtskarakter

Art. 85. In artikel 2, § 1, eerste lid, van de wet van 6 juli 1976 tot beteugeling van het sluikwerk met handels- of ambachtskarakter, worden de woorden “het ambachts- of handelsregister” vervangen door de woorden “de Kruispuntbank van Ondernemingen zoals bedoeld in artikel I.2, 1°, van het Wetboek van economisch recht”.

Art. 86. In het artikel 3, eerste lid, van dezelfde wet wordt de bepaling onder a) vervangen als volgt:

“a) de ambtenaren van de Algemene Directie Economische Inspectie van de Federale Overheidsdienst Economie, K.M.O., Middenstand en Energie;”

Art. 87. In artikel 4 van dezelfde wet, waarvan de bestaande tekst paragraaf 1 zal vormen, wordt een paragraaf 2 ingevoegd, luidende:

“§ 2. In afwijking van paragraaf 1, gebeurt de opsporing en de vaststelling van de inbreuken bedoeld in deze wet, door de ambtenaren bedoeld in artikel 3, eerste lid, a), overeenkomstig de bepalingen bedoeld in boek XV, titel 1, hoofdstuk 1, van het Wetboek van economisch recht, waarbij ze zich voor de bevoegdheid bedoeld in artikel XV.3, eerste lid, 1°, van het Wetboek van economisch recht te allen tijde toegang kunnen verschaffen of toegang kunnen laten verschaffen tot de in het artikel XV.3, eerste lid, van het Wetboek van economisch recht bedoelde plaatsen.”

Art. 88. In dezelfde wet wordt een artikel 4/3 ingevoegd, luidende:

“Art. 4/3. De inbreuken op deze wet of haar uitvoeringsbesluiten, kunnen het voorwerp uitmaken van:

1° l'application de la procédure de transaction telle que visée à l'article 4/2;

1° une poursuite administrative en application de la procédure visée au titre 1/2 du livre XV du Code de droit économique;

2° une poursuite pénale.

La poursuite se fait conformément au titre 1/1 du livre XV du Code de droit économique, à l'exception de l'article XV.60/1, § 2, si les infractions à la présente loi ont été recherchées et constatées par les agents visés à l'article 3, alinéa 1er, b), c) ou d).".

Art. 89. Dans la même loi, il est inséré un article 4/4 rédigé comme suit:

"Art. 4/4. Le ministère public notifie aux agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique sa décision d'intenter ou non les poursuites pénales ou de proposer ou non une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du Code d'instruction criminelle.

Lorsque le ministère public renonce à intenter les poursuites pénales et à proposer une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du Code d'instruction criminelle, ou si le ministère public n'a pas pris de décision dans un délai de trois mois à compter du jour de la réception du procès-verbal consignait l'infraction, les agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique décident s'il y a lieu d'entamer la procédure d'amende administrative."

Art. 90. Dans la même loi, il est inséré un article 4/5 rédigé comme suit:

"Art. 4/5. Si le ministère public renonce à intenter les poursuites pénales et à proposer une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du Code d'instruction criminelle, il envoie une copie des pièces de procédure de l'enquête complémentaire aux agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique."

Art. 91. L'article 5 de la même loi est remplacé comme suit:

"Art. 5. Est puni soit d'un emprisonnement de huit jours à un mois et d'une amende pénale de 26 à 500 euros ou d'une de ces peines seulement, soit d'une amende administrative de 26 à 500 euros, celui qui se sera livré à un travail frauduleux ou aura eu recours aux services d'un travailleur frauduleux."

Art. 92. L'article 6 de la même loi est remplacé comme suit:

1° de l'application de la procédure de transaction telle que visée à l'article 4/2;

2° une poursuite administrative en application de la procédure visée au titre 1/2 van boek XV van het Wetboek van economisch recht;

3° een strafrechtelijke vervolging.

De vervolging gebeurt overeenkomstig titel 1/1 van boek XV van het Wetboek van economisch recht, met uitzondering van artikel XV.60/1, § 2, indien de inbreuken op deze wet zijn opgespoord en vastgesteld door de ambtenaren bedoeld in artikel 3, eerste lid, b), c) of d).".

Art. 89. In dezelfde wet wordt een artikel 4/4 ingevoegd, luidende:

"Art. 4/4. Het openbaar ministerie bezorgt aan de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht een kennisgeving van zijn beslissing om al dan niet strafvervolging in te stellen, een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van het Wetboek van strafvordering voor te stellen.

Wanneer het openbaar ministerie afziet van een strafvervolging in te stellen, een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van het Wetboek van strafvordering voor te stellen, of wanneer het openbaar ministerie geen beslissing heeft genomen binnen een termijn van drie maanden te rekenen van de dag van ontvangst van het proces-verbaal waarin de inbreuk werd vastgelegd, beslissen de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht of de procedure voor de administratieve geldboete moet worden opgestart."

Art. 90. In dezelfde wet wordt een artikel 4/5 ingevoegd, luidende:

"Art. 4/5. Indien het openbaar ministerie afziet van een strafvervolging in te stellen, een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van het Wetboek van strafvordering voor te stellen, bezorgt het een afschrift van de procedurestukken van het aanvullend opsporingsonderzoek aan de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht."

Art. 91. Artikel 5 van dezelfde wet wordt vervangen als volgt:

"Art. 5. Met hetzij een gevangenisstraf van acht dagen tot één maand en met een strafrechtelijke geldboete van 26 tot 500 euro of met één van die straffen alleen, hetzij een administratieve geldboete van 26 tot 500 euro wordt gestraft, hij die sluikwerk verricht of gebruik maakt van de diensten van iemand die sluikwerk verricht."

Art. 92. Artikel 6 van dezelfde wet wordt vervangen als volgt:

“Art. 6. Est puni soit d’un emprisonnement de huit jours à un mois et d’une amende pénale de 100 à 1.000 euros ou d’une de ces peines seulement, soit d’une amende administrative de 100 à 1.000 euros, celui qui met obstacle à la surveillance organisée en vertu de la présente loi.”

Art. 93. Dans la même loi, il est inséré un article 7/1 rédigé comme suit:

“Art. 7/1. Les dispositions du titre 2, chapitre 1/1, du livre XV du Code de droit économique sont applicables aux amendes administratives visées par la présente loi.

Les décimes additionnels visés à l’article 1er, alinéa 1er, de la loi du 5 mars 1952 relative aux décimes additionnels sur les amendes pénales sont également applicables aux amendes administratives visées dans la présente loi.”

Art. 94. Dans la même loi, il est inséré un article 7/2 rédigé comme suit:

“Art. 7/2. Les articles XV.71, XV.73 et XV.74 du Code de droit économique sont applicables aux infractions pénales à la présente loi.”

Chapitre 9. – Modifications de la loi du 11 août 1987 relative à la garantie des ouvrages en métaux précieux

Art. 95. À l’article 21 de la loi du 11 août 1987 relative à la garantie des ouvrages en métaux précieux, modifié par l’arrêté royal du 13 juillet 2001, les modifications suivantes sont apportées:

1° à l’alinéa 1er, les mots “administrative ou pénale” sont insérés entre les mots “d’une amende” et les mots “de 50 EUR”;

2° entre l’alinéa 1er et l’alinéa 2, un alinéa est inséré, rédigé comme suit:

“En cas de récidive dans les cinq ans à dater d’une condamnation coulée en force de chose jugée du chef de la même infraction, le maximum des amendes est porté au double.”;

3° à l’alinéa 4 ancien, devenant l’alinéa 5, les mots “ou décision définitive d’infliger une amende administrative” sont insérés entre les mots “jugement ou arrêt” et les mots “prononçant l’interdiction”.

Art. 96. À l’article 22 de la même loi, modifié par l’arrêté royal du 13 juillet 2001, les modifications suivantes sont apportées:

1° le mot “soit” est inséré entre les mots “sera punie” et les mots “d’un emprisonnement de huit”;

2° la seule phrase est complétée par les mots “, soit d’une amende administrative de 26 à 2.000 euros.”.

“Art. 6. Met hetzij een gevangenisstraf van acht dagen tot één maand en met een strafrechtelijke geldboete van 100 tot 1.000 euro of met één van die straffen alleen, hetzij een administratieve geldboete van 100 tot 1.000 euro wordt gestraft, hij die het krachtens deze wet geregelde toezicht verhindert.”.

Art. 93. In dezelfde wet wordt een artikel 7/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 7/1. De bepalingen van titel 2, hoofdstuk 1/1, van boek XV van het Wetboek van economisch recht zijn toepasselijk op de administratieve geldboetes bedoeld in deze wet.

De opdecimen bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimen op strafrechtelijke geldboeten zijn eveneens van toepassing op de administratieve geldboetes bedoeld in deze wet.”.

Art. 94. In dezelfde wet wordt een artikel 7/2 ingevoegd, luidende:

“Art. 7/2. De artikelen XV.71, XV.73 en XV.74 van het Wetboek van economisch recht zijn toepasselijk op de strafrechtelijke inbreuken op deze wet.”.

Hoofdstuk 9. – Wijzigingen van de wet van 11 augustus 1987 houdende waarborg van werken uit edele metalen

Art. 95. In artikel 21 van de wet van 11 augustus 1987 houdende waarborg van werken uit edele metalen, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 13 juli 2001, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden “een administratieve of strafrechtelijke” ingevoegd tussen de woorden “gestraft met” en de woorden “geldboete van 50 EUR”;

2° tussen het eerste en tweede lid wordt een lid ingevoegd, luidende:

“In geval van herhaling binnen een termijn van vijf jaar te rekenen van een in kracht van gewijsde gegane veroordeling wegens dezelfde inbreuk, worden de geldboeten op het dubbele van het maximum gebracht.”;

3° in het vroeger vierde lid, dat het vijfde lid wordt, worden de woorden “of definitieve beslissing tot het opleggen van een administratieve geldboete” ingevoegd tussen de woorden “vonnis of arrest” en de woorden “waarbij het verbod”.

Art. 96. In artikel 22 van dezelfde wet, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 13 juli 2001, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden “hetzij een” worden ingevoegd tussen de woorden “wordt gestraft met” en de woorden “gevangenisstraf van acht”;

2° de enige zin wordt aangevuld met de woorden “, hetzij een administratieve geldboete van 26 tot 2.000 euro.”.

Art. 97. À l'article 25 de la même loi, modifié par la loi du 27 juin 2021, les modifications suivantes sont apportées:

1° au paragraphe 1er, les mots “les agents visés à l'article XV.2 du Code de droit économique” sont remplacés par les mots “les agents de la Direction générale de l'Inspection économique du Service public fédéral Economie, P.M.E., Classes moyennes et Energie”;

2° l'alinéa 2 du paragraphe 2 forme un nouveau paragraphe 3.

Art. 98. Dans la même loi, il est inséré un article 25/1 rédigé comme suit:

“Art. 25/1. § 1er. Les infractions à la présente loi ou à ses arrêtés d'exécution peuvent faire l'objet de:

1° l'application de la procédure de transaction telle que visée à l'article 25, § 3;

2° une poursuite administrative en application de la procédure visée au titre 1/2 du livre XV du Code de droit économique;

2° une poursuite pénale.

§ 2. La poursuite se fait conformément au titre 1/1 du livre XV du Code de droit économique.”.

Art. 99. Dans la même loi, il est inséré un article 25/2 rédigé comme suit:

“Art. 25/2. Le ministère public notifie aux agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique sa décision d'intenter ou non les poursuites pénales ou de proposer ou non une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du Code d'instruction criminelle.

Lorsque le ministère public renonce à intenter les poursuites pénales et à proposer une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du Code d'instruction criminelle, ou si le ministère public n'a pas pris de décision dans un délai de trois mois à compter du jour de la réception du procès-verbal consignant l'infraction, les agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique décident s'il y a lieu d'entamer la procédure d'amende administrative.”.

Art. 100. Dans la même loi, il est inséré un article 25/3 rédigé comme suit:

“Art. 25/3. Si le ministère public renonce à intenter les poursuites pénales et à proposer une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du Code d'instruction

Art. 97. In artikel 25 van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 27 juni 2021, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 worden de woorden “de in artikel XV.2 van het Wetboek van economisch recht bedoelde ambtenaren” vervangen door de woorden “de ambtenaren van de Algemene Directie Economische Inspectie van de Federale Overheidsdienst Economie, K.M.O., Middenstand en Energie”;

2° het tweede lid van paragraaf 2 vormt een nieuwe paragraaf 3.

Art. 98. In dezelfde wet wordt een artikel 25/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 25/1. § 1. De inbreuken op deze wet of haar uitvoeringsbesluiten, kunnen het voorwerp uitmaken van:

1° de toepassing van de transactieprocedure zoals bedoeld in artikel 25, § 3;

2° een administratieve vervolging met toepassing van de procedure bedoeld in titel 1/2 van boek XV van het Wetboek van economisch recht;

3° een strafrechtelijke vervolging.

§ 2. De vervolging gebeurt overeenkomstig titel 1/1 van boek XV van het Wetboek van economisch recht.”.

Art. 99. In dezelfde wet wordt een artikel 25/2 ingevoegd, luidende:

“Art. 25/2. Het openbaar ministerie bezorgt aan de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht een kennisgeving van zijn beslissing om al dan niet strafvervolging in te stellen, een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van het Wetboek van strafvordering voor te stellen.

Wanneer het openbaar ministerie afziet van een strafvervolging in te stellen, een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van het Wetboek van strafvordering voor te stellen, of wanneer het openbaar ministerie geen beslissing heeft genomen binnen een termijn van drie maanden te rekenen van de dag van ontvangst van het proces-verbaal waarin de inbreuk werd vastgelegd, beslissen de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht of de procedure voor de administratieve geldboete moet worden opgestart.”.

Art. 100. In dezelfde wet wordt een artikel 25/3 ingevoegd, luidende:

“Art. 25/3. Indien het openbaar ministerie afziet van een strafvervolging in te stellen, een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van het

criminelle, il envoie une copie des pièces de procédure de l'enquête complémentaire aux agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique.”

Art. 101. Dans la même loi, il est inséré un article 25/4 rédigé comme suit:

“Art. 25/4. Les dispositions du titre 2, chapitre 1/1, du livre XV du Code de droit économique sont applicables aux amendes administratives visées par la présente loi.

Les décimes additionnels visés à l'article 1er, alinéa 1er, de la loi du 5 mars 1952 relative aux décimes additionnels sur les amendes pénales sont également applicables aux amendes administratives visées dans la présente loi.”

Art. 102. Dans la même loi, il est inséré un article 25/5 rédigé comme suit:

“Art. 25/5. Les articles XV.71, XV.73 et XV.74 du Code de droit économique sont applicables aux infractions pénales à la présente loi.”

Chapitre 10. – Modifications de la loi-programme du 2 août 2002

Art. 103. Dans le chapitre II du titre VIII de la loi-programme du 22 août 2002, il est inséré un article 169/1 rédigé comme suit:

“Art. 169/1. § 1er. Lorsqu'ils constatent des infractions à la surveillance visée à l'article 169 ou à ses arrêtés d'exécution, les agents visés à l'article 170, § 2, peuvent adresser au contrevenant un avertissement le mettant en demeure de mettre fin à cet acte, conformément à l'article XV.31 du Code de droit économique.”

§ 2. Lorsque les agents visés à l'article 170, § 2, constatent des infractions à la surveillance visée à l'article 169 ou à ses arrêtés d'exécution, les agents désignés par le ministre qui a l'Economie dans ses attributions peuvent proposer une somme, dont le paiement volontaire par l'auteur de l'infraction éteint l'action publique, conformément à l'article XV.61 du Code de droit économique

Le montant de la transaction ne peut être supérieur au montant maximum de l'amende pénale pouvant être infligée pour l'infraction constatée, majorée des décimes additionnels.

Les modalités de paiement et de perception de cette transaction sont arrêtées par le Roi.”

Art. 104. À l'article 170 de la même loi-programme, les modifications suivantes sont apportées:

1er le paragraphe 1er est remplacé comme suit:

“§ 1er. Les infractions à la surveillance visée à l'article 169, peuvent être sanctionnées soit par une amende pénale pouvant

Wetboek van strafvordering voor te stellen, bezorgt het een afschrift van de procedurestukken van het aanvullend opsporingsonderzoek aan de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht.”

Art. 101. In dezelfde wet wordt een artikel 25/4 ingevoegd, luidende:

“Art. 25/4. De bepalingen van titel 2, hoofdstuk 1/1, van boek XV van het Wetboek van economisch recht zijn toepasselijk op de administratieve geldboetes bedoeld in deze wet.

De opdecimen bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimen op strafrechtelijke geldboeten zijn eveneens van toepassing op de administratieve geldboetes bedoeld in deze wet.”

Art. 102. In dezelfde wet wordt een artikel 25/5 ingevoegd, luidende:

“Art. 25/5. De artikelen XV.71, XV.73 en XV.74 van het Wetboek van economisch recht zijn toepasselijk op de strafrechtelijke inbreuken op deze wet.”

Hoofdstuk 10. – Wijzigingen van de programmawet van 2 augustus 2002

Art. 103. In hoofdstuk II van titel VIII van de programmawet van 2 augustus 2002, wordt een artikel 169/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 169/1. § 1. Wanneer zij inbreuken op het in artikel 169 of de uitvoeringsbesluiten ervan omschreven toezicht vaststellen, kunnen de ambtenaren bedoeld in artikel 170, § 2, een waarschuwing richten tot de overtreder waarbij die tot stopzetting van de handeling wordt aangemaand, overeenkomstig artikel XV.31 van het Wetboek van economisch recht.”

§ 2. Wanneer de in artikel 170, § 2, bedoelde ambtenaren inbreuken op het in artikel 169 of de uitvoeringsbesluiten ervan omschreven toezicht vaststellen, kunnen de door de minister bevoegd voor Economie aangestelde ambtenaren een geldsom voorstellen waarvan de vrijwillige betaling door de overtreder de strafvordering doet vervallen, overeenkomstig artikel XV.61 van het Wetboek van economisch recht.

Het bedrag van de transactie mag niet hoger zijn dan het maximumbedrag van de strafrechtelijke geldboete die wegens de vastgestelde inbreuk kan worden opgelegd, verhoogd met de opdecimen.

De betalings- en inningswijzen van deze transactie worden door de Koning vastgesteld.”

Art. 104. In artikel 170 van dezelfde programmawet, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1 wordt vervangen als volgt:

“§ 1. Inbreuken op het in artikel 169 omschreven toezicht worden gestraft met hetzij een strafrechtelijke geldboete die

s'élever au double de la valeur des marchandises, avec un montant minimum de 100 euros et un montant maximum de 100.000 euros, soit par une amende administrative de 100 à 100.000 euros.

En cas de récidive dans les cinq ans à dater d'une condamnation coulée en force de chose jugée du chef de la même infraction, le maximum des amendes est porté au double.”;

1° dans le texte néerlandais du paragraphe 2, les mots “overtredingen van krachtens, deze wet uitgevaardigde bepalingen” sont remplacés par les mots “inbreuken op het in artikel 169 omschreven toezicht”;

2° dans le texte néerlandais du paragraphe 2, les mots “, overeenkomstig de bepalingen bedoeld in boek XV, titel 1, hoofdstuk 1, van het Wetboek van economisch recht” sont insérés après les mots “vast te stellen”;

3° dans le texte français du paragraphe 2, les mots “les infractions aux dispositions prises en vertu de la présente loi.” sont remplacés par les mots “les infractions à la surveillance visée à l'article 169 de cette loi, conformément aux dispositions y relatives prévues dans le livre XV, titre 1er, chapitre 1er du Code de droit économique.”;

4° le paragraphe 3 est remplacé comme suit:

“§ 3. Les procès-verbaux établis par les agents visés à l'article 170, § 2, font foi jusqu'à preuve du contraire. Dans les trente jours qui suivent la date de la constatation de l'infraction, une copie du procès-verbal est notifiée au contrevenant par lettre recommandée avec accusé de réception ou lui est remise en mains propres, dans les formes prévues à l'article XV.2, § 2, du Code de droit économique.”.

Art. 105. Dans le chapitre II du titre VIII de la même loi-programme, il est inséré un article 170/1 rédigé comme suit:

“Art. 170/1. § 1er. Les infractions à la surveillance visée à l'article 169 ou à ses arrêtés d'exécution recherchées et constatées par les agents visés à l'article 170, § 2, peuvent faire l'objet de:

1° l'application de la procédure de transaction telle que visée à l'article 169/1, § 2;

2° une poursuite administrative en application de la procédure visée au titre 1/2 du livre XV du Code de droit économique;

3° une poursuite pénale.

§ 2. La poursuite se fait conformément au titre 1/1 du livre XV du Code de droit économique.”.

Art. 106. Dans le chapitre II du titre VIII de la même loi-programme, il est inséré un article 170/2 rédigé comme suit:

tweemaal de waarde van de goederen kan bedragen, met een minimumbedrag van 100 euro en een maximumbedrag van 100.000 euro, hetzij een administratieve geldboete van 100 tot 100.000 euro.

In geval van herhaling binnen een termijn van vijf jaar te rekenen van een in kracht van gewijsde gegane veroordeling wegens dezelfde inbreuk, worden de geldboeten op het dubbele van het maximum gebracht.”;

2° in de Nederlandstalige tekst van paragraaf 2, worden de woorden “overtredingen van krachtens, deze wet uitgevaardigde bepalingen” vervangen door de woorden “inbreuken op het in artikel 169 omschreven toezicht”;

3° in de Nederlandstalige tekst van paragraaf 2, worden “, overeenkomstig de bepalingen bedoeld in boek XV, titel 1, hoofdstuk 1, van het Wetboek van economisch recht” ingevoegd na de woorden “vast te stellen”;

4° in de Franstalige tekst van paragraaf 2, worden de woorden “les infractions aux dispositions prises en vertu de la présente loi.” vervangen door de woorden “les infractions à la surveillance visée à l'article 169 de cette loi, conformément aux dispositions y relatives prévues dans le livre XV, titre 1er, chapitre 1er du Code de droit économique.”;

5° paragraaf 3 wordt vervangen als volgt:

“§ 3. De door de ambtenaren bedoeld in artikel 170, § 2, opgestelde processen-verbaal hebben bewijskracht tot bewijs van het tegendeel. Een afschrift van het proces-verbaal wordt binnen dertig dagen na vaststelling van de inbreuk aan de overtreder bij een aangetekende zending met ontvangstmelding betekend of hem overhandigd, op de wijze bedoeld in artikel XV.2, § 2, van het Wetboek van economisch recht.”.

Art. 105. In hoofdstuk II van titel VIII van dezelfde programwet wordt een artikel 170/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 170/1. § 1. De inbreuken op het in artikel 169 of de uitvoeringsbesluiten ervan omschreven toezicht opgespoord en vastgesteld door de ambtenaren bedoeld in artikel 170, § 2, kunnen het voorwerp uitmaken van:

1° de toepassing van de transactieprocedure zoals bedoeld in artikel 169/1, § 2;

2° een administratieve vervolging met toepassing van de procedure bedoeld in titel 1/2 van boek XV van het Wetboek van economisch recht;

3° een strafrechtelijke vervolging.

§ 2. De vervolging gebeurt overeenkomstig titel 1/1 van boek XV van het Wetboek van economisch recht.”.

Art. 106. In hoofdstuk II van titel VIII van dezelfde programwet wordt een artikel 170/2 ingevoegd, luidende:

“Art. 170/2. Le ministère public notifie aux agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique sa décision d'intenter ou non les poursuites pénales ou de proposer ou non une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du même Code.

Lorsque le ministère public renonce à intenter les poursuites pénales et à proposer une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du même Code, ou si le ministère public n'a pas pris de décision dans un délai de trois mois à compter du jour de la réception du procès-verbal consignant l'infraction, les agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique décident s'il y a lieu d'entamer la procédure d'amende administrative.”

Art. 107. Dans le chapitre II du titre VIII de la même loi-programme, il est inséré un article 170/3 rédigé comme suit:

“Art. 170/3. Si le ministère public renonce à intenter les poursuites pénales et à proposer une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du Code d'instruction criminelle, il envoie une copie des pièces de procédure de l'enquête complémentaire aux agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique.”

Art. 108. Dans le chapitre II du titre VIII de la même loi-programme, il est inséré un article 170/4 rédigé comme suit:

“Art. 170/4. Les dispositions du titre 2, chapitre 1/1, du livre XV du Code de droit économique sont applicables aux amendes administratives visées par la présente loi.

Les décimes additionnels visés à l'article 1er, alinéa 1er, de la loi du 5 mars 1952 relative aux décimes additionnels sur les amendes pénales sont également applicables aux amendes administratives visées dans la présente loi.”

Art. 109. Dans le chapitre II du titre VIII de la même loi-programme, il est inséré un article 170/5 rédigé comme suit:

“Art. 170/5. Les dispositions du livre Ier du Code pénal, y compris le chapitre VII et l'article 85, sont d'application.”

Art. 110. Dans le chapitre II du titre VIII de la même loi-programme, il est inséré un article 170/6 rédigé comme suit:

“Art. 170/6. Les articles XV.73 et XV.74 du Code de droit économique sont applicables aux infractions pénales à la surveillance visée à l'article 169 ou à ses arrêtés d'exécution recherchées et constatées par les agents visés à l'article 170, § 2.”

“Art. 170/2. Het openbaar ministerie bezorgt aan de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht een kennisgeving van zijn beslissing om al dan niet strafvervolgning in te stellen, of al dan niet een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van hetzelfde Wetboek voor te stellen.

Wanneer het openbaar ministerie ervan afziet een strafvervolgning in te stellen, of een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van hetzelfde Wetboek voor te stellen, of wanneer het openbaar ministerie geen beslissing heeft genomen binnen een termijn van drie maanden te rekenen van de dag van ontvangst van het proces-verbaal waarin de inbreuk werd vastgelegd, beslissen de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht of de procedure voor de administratieve geldboete moet worden opgestart.”

Art. 107. In hoofdstuk II van titel VIII van dezelfde programwet wordt een artikel 170/3 ingevoegd, luidende:

“Art. 170/3. Indien het openbaar ministerie afziet van een strafvervolgning in te stellen, een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van het Wetboek van strafvordering voor te stellen, bezorgt het een afschrift van de procedurestukken van het aanvullend opsporingsonderzoek aan de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht.”

Art. 108. In hoofdstuk II van titel VIII van dezelfde programwet wordt een artikel 170/4 ingevoegd, luidende:

“Art. 170/4. De bepalingen van titel 2, hoofdstuk 1/1, van boek XV van het Wetboek van economisch recht zijn toepasselijk op de administratieve geldboetes bedoeld in deze wet.

De opdecimen bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimen op strafrechtelijke geldboeten zijn eveneens van toepassing op de administratieve geldboetes bedoeld in deze wet.”

Art. 109. In hoofdstuk II van titel VIII van dezelfde programwet wordt een artikel 170/5 ingevoegd, luidende:

“Art. 170/5. De bepalingen van boek I van het Strafwetboek, met inbegrip van hoofdstuk VII en artikel 85, zijn van toepassing.”

Art. 110. In hoofdstuk II van titel VIII van dezelfde programwet wordt een artikel 170/6 ingevoegd, luidende:

“Art. 170/6. De artikelen XV.73 en XV.74 van het Wetboek van economisch recht zijn toepasselijk op de strafrechtelijke inbreuken op het in artikel 169 of de uitvoeringsbesluiten ervan omschreven toezicht die worden onderzocht en vastgesteld door de ambtenaren bedoeld in artikel 170, § 2.”

Chapitre 11. – Modifications de la loi du 11 mai 2003 protégeant le titre et la profession de géomètre-experts

Art. 111. À l'article 10 de la loi du 11 mai 2003 protégeant le titre et la profession de géomètre-experts, modifié par la loi du 18 juillet 2013, les modifications suivantes sont apportées:

1° à l'alinéa 1er, les mots “d'une amende” sont remplacés par les mots “soit d'une amende pénale”;

2° l'alinéa 1er est complété par les mots “, soit d'une amende administrative de 5 à 25 euros”;

3° entre l'alinéa 1er et l'alinéa 2, un alinéa est inséré, rédigé comme suit:

“En cas de récidive dans les cinq ans à dater d'une condamnation coulée en force de chose jugée du chef de la même infraction, le maximum des amendes est porté au double.”.

Art. 112. À l'article 12, de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1° l'alinéa 2 est remplacé comme suit:

“Les procès-verbaux établis par ces agents font foi jusqu'à preuve du contraire. Dans les trente jours qui suivent la date de la constatation de l'infraction, une copie du procès-verbal est notifiée au contrevenant par envoi recommandé avec accusé de réception ou lui est remise en mains propres, dans les formes prévues à l'article XV.2, § 2, du Code de droit économique.”;

1° l'article est complété par un alinéa rédigé comme suit:

“La recherche et la constatation des infractions visées dans la présente loi par les agents visés à l'alinéa 1er a lieu conformément aux dispositions du livre XV, titre 1er, chapitre 1er, du Code de droit économique.”.

Art. 113. Dans le chapitre IV de la même loi, il est inséré un article 12/1 rédigé comme suit:

“Art. 12/1. § 1er. Lorsqu'ils constatent des infractions visées à l'article 10, alinéa 1er, les agents visés à l'article 12, alinéa 1er, peuvent adresser au contrevenant un avertissement le mettant en demeure de mettre fin à cet acte, conformément à l'article XV.31 du Code de droit économique.”.

§ 2. Lorsque les agents visés à l'article 12, alinéa 1er, constatent des infractions visées à l'article 10, alinéa 1er, les agents désignés par le ministre qui a les Classes moyennes dans ses attributions peuvent proposer une somme, dont le paiement volontaire par l'auteur de l'infraction éteint l'action publique, conformément à l'article XV.61 du Code de droit économique.

Hoofdstuk 11. – Wijzigingen van de wet van 11 mei 2003 tot bescherming van de titel en van het beroep van landmeter-expert

Art. 111. In artikel 10 van de wet van 11 mei 2003 tot bescherming van de titel, gewijzigd bij de wet van 18 juli 2013, en van het beroep van landmeter-expert, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden “hetzij een strafrechtelijke” ingevoegd tussen de woorden “wordt gestraft met” en de woorden “geldboete van 5”;

2° het eerste lid wordt aangevuld met de woorden “, hetzij een administratieve geldboete van 5 tot 25 euro.”;

3° tussen het eerste en tweede lid wordt een lid ingevoegd luidende:

“In geval van herhaling binnen een termijn van vijf jaar te rekenen van een in kracht van gewijsde gegane veroordeling wegens dezelfde inbreuk, worden de geldboeten op het dubbele van het maximum gebracht.”.

Art. 112. In het artikel 12 van dezelfde wet, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het tweede lid wordt vervangen als volgt:

“De door deze ambtenaren opgestelde processen-verbaal hebben bewijskracht tot bewijs van het tegendeel. Een afschrift van het proces-verbaal wordt binnen dertig dagen na vaststelling van de inbreuk aan de overtreder bij een aangetekende zending met ontvangstmelding betekend of hem overhandigd, op de wijze bedoeld in artikel XV.2, § 2, van het Wetboek van economisch recht.”;

2° het artikel wordt aangevuld met een lid, luidende:

“De opsporing en de vaststelling van de inbreuken bedoeld in deze wet, door de in het eerste lid bedoelde ambtenaren, gebeurt overeenkomstig de bepalingen van boek XV, titel 1, hoofdstuk 1, van het Wetboek van economisch recht.”.

Art. 113. In hoofdstuk IV van dezelfde wet wordt een artikel 12/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 12/1. § 1. Wanneer zij inbreuken bedoeld in artikel 10, eerste lid, vaststellen, kunnen de ambtenaren bedoeld in artikel 12, eerste lid, een waarschuwing richten tot de overtreder waarbij die tot stopzetting van de handeling wordt aangemaand, overeenkomstig artikel XV.31 van het Wetboek van economisch recht.”.

§ 2. Wanneer de in artikel 12, eerste lid, bedoelde ambtenaren inbreuken bedoeld in artikel 10, eerste lid, vaststellen, kunnen de door de minister bevoegd voor Middenstand aangestelde ambtenaren een geldsom voorstellen waarvan de vrijwillige betaling door de overtreder de strafvordering doet vervallen, overeenkomstig artikel XV.61 van het Wetboek van economisch recht.

Le montant de la transaction ne peut être supérieur au montant maximum de l'amende pénale pouvant être infligée pour l'infraction constatée, majorée des décimes additionnels.

Les modalités de paiement et de perception de cette transaction sont arrêtées par le Roi.”

Art. 114. Dans le chapitre IV de la même loi, il est inséré un article 12/2 rédigé comme suit:

“Art. 12/2. § 1er. Les infractions visées à l'article 10, alinéa 1er, recherchées et constatées par les agents visés à l'article 12, alinéa 1er, peuvent faire l'objet de:

1° l'application de la procédure de transaction telle que visée à l'article 12/1, § 2;

1° une poursuite administrative en application de la procédure visée au titre 1/2 du livre XV du Code de droit économique;

2° une poursuite pénale.

§ 2. La poursuite se fait conformément au titre 1/1 du livre XV du Code de droit économique.”

Art. 115. Dans le chapitre IV de la même loi, il est inséré un article 12/3 rédigé comme suit:

“Art. 12/3. Le ministère public notifie aux agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique sa décision d'intenter ou non les poursuites pénales ou de proposer ou non une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du Code d'instruction criminelle.

Lorsque le ministère public renonce à intenter les poursuites pénales et à proposer une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du Code d'instruction criminelle, ou si le ministère public n'a pas pris de décision dans un délai de trois mois à compter du jour de la réception du procès-verbal consignait l'infraction, les agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique décident s'il y a lieu d'entamer la procédure d'amende administrative.”

Art. 116. Dans le chapitre IV de la même loi, il est inséré un article 12/4 rédigé comme suit:

“Art. 12/4. Si le ministère public renonce à intenter les poursuites pénales et à proposer une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du Code d'instruction criminelle, il envoie une copie des pièces de procédure de l'enquête complémentaire aux agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique.”

Het bedrag van de transactie mag niet hoger zijn dan het maximumbedrag van de strafrechtelijke geldboete die wegens de vastgestelde inbreuk kan worden opgelegd, verhoogd met de opdecimen.

De betalings- en inningswijzen van deze transactie worden door de Koning vastgesteld.”

Art. 114. In hoofdstuk IV van dezelfde wet wordt een artikel 12/2 ingevoegd, luidende

“Art. 12/2. § 1. De inbreuken bedoeld in artikel 10, eerste lid opgespoord en vastgesteld door de ambtenaren bedoeld in artikel 12, eerste lid, kunnen het voorwerp uitmaken van:

1° de toepassing van de transactieprocedure zoals bedoeld in artikel 12/1, § 2;

2° een administratieve vervolging met toepassing van de procedure bedoeld in titel 1/2 van boek XV van het Wetboek van economisch recht;

3° een strafrechtelijke vervolging.

§ 2. De vervolging gebeurt overeenkomstig titel 1/1 van boek XV van het Wetboek van economisch recht.”

Art. 115. In hoofdstuk IV van dezelfde wet wordt een artikel 12/3 ingevoegd, luidende:

“Art. 12/3. Het openbaar ministerie bezorgt aan de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht een kennisgeving van zijn beslissing om al dan niet strafvervolging in te stellen, of al dan niet een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van hetzelfde Wetboek voor te stellen.

Wanneer het openbaar ministerie ervan afziet een strafvervolging in te stellen, of een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van hetzelfde Wetboek voor te stellen, of wanneer het openbaar ministerie geen beslissing heeft genomen binnen een termijn van drie maanden te rekenen van de dag van ontvangst van het proces-verbaal waarin de inbreuk werd vastgelegd, beslissen de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht of de procedure voor de administratieve geldboete moet worden opgestart.”

Art. 116. In hoofdstuk IV van dezelfde wet wordt een artikel 12/4 ingevoegd, luidende:

“Art. 12/4. Indien het openbaar ministerie afziet van een strafvervolging in te stellen, een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van het Wetboek van strafvordering voor te stellen, bezorgt het een afschrift van de procedurestukken van het aanvullend opsporingsonderzoek aan de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht.”

Art. 117. Dans le chapitre IV de la même loi, il est inséré un article 12/5 rédigé comme suit:

“Art. 12/5. Les dispositions du titre 2, chapitre 1/1, du livre XV du Code de droit économique sont applicables aux amendes administratives visées par la présente loi.

Les décimes additionnels visés à l'article 1er, alinéa 1er, de la loi du 5 mars 1952 relative aux décimes additionnels sur les amendes pénales sont également applicables aux amendes administratives visées dans la présente loi.

Art. 118. Dans le chapitre IV de la même loi, il est inséré un article 12/6 rédigé comme suit:

“Art. 12/6. Les articles XV.71, XV.73 et XV.74 du Code de droit économique sont applicables aux infractions pénales à la présente loi.”

Chapitre 12. – Modifications de la loi du 11 juin 2004 relative à l'information à fournir lors de la vente de véhicules d'occasion

Art. 119. L'article 8 de la loi du 11 juin 2004 relative à l'information à fournir lors de la vente de véhicules d'occasion, modifié par le lois du 28 novembre 2018 et 29 septembre 2020, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 8. Sans préjudice de l'application de peines plus sévères prévues par le Code pénal, sont punis:

1° soit d'une amende pénale soit d'une amende administrative d'un montant minimum de 26 euros à un montant maximum de 10.000 euros ou de 4 % du chiffre d'affaires annuel total du dernier exercice clôturé précédant l'imposition de l'amende au sujet duquel des données permettant d'établir le chiffre d'affaires annuel sont disponibles, si cela représente un montant plus élevé, ceux qui enfreignent les dispositions de:

a) l'article 3/1;

b) l'article 5 ou de ses arrêtés d'exécution;

c) l'article 6, § 3, ou de ses arrêtés d'exécution, en ce qui concerne les professionnels, les organismes agréés d'inspection automobile et les experts en automobiles;

2° soit d'une amende pénale soit d'une amende administrative d'un montant minimum de 26 euros à un montant maximum de 50.000 euros ou de 6 % du chiffre d'affaires annuel total du dernier exercice clôturé précédant l'imposition de l'amende au sujet duquel des données permettant d'établir le chiffre d'affaires annuel sont disponibles, si cela représente un montant plus élevé, ceux qui enfreignent les dispositions de:

a) l'article 3, § 1er;

Art. 117. In hoofdstuk IV van dezelfde wet wordt een artikel 12/5 ingevoegd, luidende:

“Art. 12/5. De bepalingen van titel 2, hoofdstuk 1/1, van boek XV van het Wetboek van economisch recht zijn toepasbaar op de administratieve geldboetes bedoeld in deze wet.

De opdecimen bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimen op strafrechtelijke geldboeten zijn toepasselijk op de administratieve geldboetes bedoeld in deze wet.”

Art. 118. In hoofdstuk IV van dezelfde wet wordt een artikel 12/6 ingevoegd, luidende:

“Art. 12/6. De artikelen XV.71, XV.73 en XV.74 van het Wetboek van economisch recht zijn toepasselijk op de strafrechtelijke inbreuken op deze wet.”

Hoofdstuk 12. – Wijzigingen van de wet van 11 juni 2004 betreffende de informatieverstrekking bij de verkoop van tweedehandsvoertuigen

Art. 119. Artikel 8 van de wet van 11 juni 2004 betreffende de informatieverstrekking bij de verkoop van tweedehandsvoertuigen, gewijzigd bij de wetten van 28 november 2018 en 29 september 2020, wordt vervangen als volgt:

“Art. 8. Onverminderd de toepassing van strengere straffen waarin het Strafwetboek voorziet, worden gestraft:

1° met hetzij een strafrechtelijke geldboete hetzij een administratieve geldboete van een minimumbedrag van 26 euro tot een maximumbedrag van 10.000 euro of tot 4 % van de totale jaaromzet in het laatst afgesloten boekjaar voorgaand aan het opleggen van de geldboete waarover gegevens beschikbaar zijn die toelaten om de jaaromzet vast te stellen, indien dit een hoger bedrag vertegenwoordigt, zij die de bepalingen overtreden van:

a) artikel 3/1;

b) artikel 5 of de uitvoeringsbesluiten ervan;

c) artikel 6, § 3, of de uitvoeringsbesluiten ervan, voor wat de vaklui, de erkende instellingen voor automobieleninspectie en de auto-experts betreft;

2° met hetzij een strafrechtelijke geldboete hetzij een administratieve geldboete van een minimumbedrag van 26 euro tot een maximumbedrag van 50.000 euro of tot 6 % van de totale jaaromzet in het laatst afgesloten boekjaar voorgaand aan het opleggen van de geldboete waarover gegevens beschikbaar zijn die toelaten om de jaaromzet vast te stellen, indien dit een hoger bedrag vertegenwoordigt, zij die de bepalingen overtreden van:

a) artikel 3, § 1;

b) l'article 6, § 3, ou de ses arrêtés d'exécution, en ce qui concerne les constructeurs de véhicules nouveaux ou leurs préposés.

En cas de récidive dans les cinq ans à dater d'une condamnation coulée en force de chose jugée du chef de la même infraction, le maximum des amendes est porté au double."

Art. 120. A l'article 9, § 1er, alinéa 2, de la même loi, la deuxième phrase est complétée par les mots " , dans les formes prévues à l'article XV.2, § 2, du Code de droit économique."

Chapitre 13. – Modifications de la loi-cadre du 24 septembre 2006 sur le port du titre professionnel d'une profession intellectuelle prestataire de services et sur le port du titre professionnel d'une profession artisanale

Art. 121. À l'article 15 de la loi-cadre du 24 septembre 2006 sur le port du titre professionnel d'une profession intellectuelle prestataire de services et sur le port du titre professionnel d'une profession artisanale, les modifications suivantes sont apportées:

1° les mots "puni d'une amende" sont remplacés par les mots "puni soit d'une amende pénale";

1° les mots "soit d'une amende administrative de 200 à 1.000 euros" sont insérés entre les mots "à 1.000 euros" et les mots "1° celui qui contrevient";

2° l'article est complété par un alinéa, rédigé comme suit:

"En cas de récidive dans les cinq ans à dater d'une condamnation coulée en force de chose jugée du chef de la même infraction, le maximum des amendes est porté au double."

Art. 122. À l'article 17 de la même loi-cadre, les modifications suivantes sont apportées:

1° l'alinéa 2 est remplacé comme suit:

"Les procès-verbaux établis par ces agents font foi jusqu'à preuve du contraire. Dans les trente jours qui suivent la date de la constatation de l'infraction, une copie du procès-verbal est notifiée au contrevenant par envoi recommandé avec accusé de réception ou lui est remise en mains propres, dans les formes prévues à l'article XV.2, § 2 du Code de droit économique";

1° l'article est complété par un alinéa, rédigé comme suit:

"La recherche et la constatation des infractions visées dans la présente loi par les agents visés à l'alinéa 1er a lieu conformément aux dispositions du livre XV, titre 1er, chapitre 1er, du Code de droit économique."

Art. 123. Dans le titre IV de la même loi-cadre, il est inséré un article 17/1 rédigé comme suit:

b) artikel 6, § 3, of de uitvoeringsbesluiten ervan, voor wat de fabrikanten van nieuwe voertuigen of hun gemachtigden betreft.

In geval van herhaling binnen een termijn van vijf jaar te rekenen van een in kracht van gewijsde gegane veroordeling wegens dezelfde inbreuk, worden de geldboeten op het dubbele van het maximum gebracht."

Art. 120. In het artikel 9, § 1, tweede lid, van dezelfde wet wordt de tweede zin aangevuld met de woorden " , op de wijze bedoeld in artikel XV.2, § 2, van het Wetboek van economisch recht."

Hoofdstuk 13. – Wijzigingen van de kaderwet van 24 september 2006 betreffende het voeren van de beroepstitel van een dienstverlenend intellectueel beroep en het voeren van de beroepstitel van een ambachtelijk beroep

Art. 121. In artikel 15 van de kaderwet van 24 september 2006 betreffende het voeren van de beroepstitel van een dienstverlenend intellectueel beroep en het voeren van de beroepstitel van een ambachtelijk beroep, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden "Met geldboete van" worden vervangen door de woorden "Hetzij met een strafrechtelijke geldboete van";

2° de woorden " , hetzij met een administratieve geldboete van 200 euro tot 1.000 euro" worden ingevoegd tussen de woorden "tot 1.000 euro" en de woorden "wordt gestraft";

3° het artikel wordt aangevuld met een lid, luidende:

"In geval van herhaling binnen een termijn van vijf jaar te rekenen van een in kracht van gewijsde gegane veroordeling wegens dezelfde inbreuk, worden de geldboeten op het dubbele van het maximum gebracht."

Art. 122. In artikel 17 van dezelfde kaderwet, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het tweede lid wordt vervangen als volgt:

"De door deze ambtenaren opgestelde processen-verbaal hebben bewijskracht tot bewijs van het tegendeel. Een afschrift van het proces-verbaal wordt binnen dertig dagen na vaststelling van de inbreuk aan de overtreder bij een aangetekende zending met ontvangstmelding betekend of hem overhandigd, op de wijze bedoeld in artikel XV.2, § 2 van het Wetboek van economisch recht";

2° het artikel wordt aangevuld met een lid, luidende:

"De opsporing en de vaststelling van de inbreuken bedoeld in deze wet, door de in het eerste lid bedoelde ambtenaren, gebeurt overeenkomstig de bepalingen van boek XV, titel 1, hoofdstuk 1, van het Wetboek van economisch recht."

Art. 123. In titel IV van dezelfde kaderwet wordt een artikel 17/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 17/1. § 1er. Lorsqu’ils constatent des infractions à la présente loi ou à ses arrêtés d’exécution, les agents visés à l’article 12, alinéa 1er peuvent adresser au contrevenant un avertissement le mettant en demeure de mettre fin à cet acte, conformément à l’article XV.31 du Code de droit économique.

§ 2. Lorsque les agents visés à l’article 12, alinéa 1er constatent des infractions à la présente loi ou à ses arrêtés d’exécution, les agents désignés par le ministre qui a les Classes moyennes dans ses attributions peuvent proposer une somme, dont le paiement volontaire par l’auteur de l’infraction éteint l’action publique, conformément à l’article XV.61 du Code de droit économique.

Le montant de la transaction ne peut être supérieur au montant maximum de l’amende pénale pouvant être infligée pour l’infraction constatée, majorée des décimes additionnels.

Les modalités de paiement et de perception de cette transaction sont arrêtées par le Roi.”

Art. 124. Dans le titre IV de la même loi-cadre, il est inséré un article 17/2 rédigé comme suit:

“Art. 17/2. § 1er. Les infractions à la présente loi ou à ses arrêtés d’exécution recherchées et constatées par les agents visés à l’article 12, alinéa 1er, peuvent faire l’objet de:

1° l’application de la procédure de transaction telle que visée à l’article 17/1, § 2;

1° une poursuite administrative en application de la procédure visée au titre 1/2 du livre XV du Code de droit économique;

2° une poursuite pénale.

§ 2. La poursuite se fait conformément au titre 1/1 du livre XV du Code de droit économique.”

Art. 125. Dans le titre IV de la même loi-cadre, il est inséré un article 17/3 rédigé comme suit:

“Art. 17/3. Le ministère public notifie aux agents compétents visés à l’article XV.60/4 du Code de droit économique sa décision d’intenter ou non les poursuites pénales ou de proposer ou non une transaction visée à l’article 216*bis* du Code d’instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l’article 216*ter* du même Code.

Lorsque le ministère public renonce à intenter les poursuites pénales et à proposer une transaction visée à l’article 216*bis* du Code d’instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l’article 216*ter* du même Code, ou si le ministère public n’a pas pris de décision dans un délai de trois mois à compter du jour de la réception du procès-verbal consignant l’infraction, les agents compétents visés à l’article XV.60/4 du Code de

“Art. 17/1. § 1. Wanneer zij inbreuken op deze wet of haar uitvoeringsbesluiten vaststellen, kunnen de ambtenaren bedoeld in artikel 17, eerste lid, een waarschuwing richten tot de overtreder waarbij die tot stopzetting van de handeling wordt aangemaand, overeenkomstig artikel XV.31 van het Wetboek van economisch recht.

§ 2. Wanneer de in artikel 17, eerste lid, bedoelde ambtenaren inbreuken op deze wet of haar uitvoeringsbesluiten vaststellen, kunnen de door de minister bevoegd voor Middenstand aangestelde ambtenaren een geldsom voorstellen waarvan de vrijwillige betaling door de overtreder de strafvordering doet vervallen, overeenkomstig artikel XV.61 van het Wetboek van economisch recht.

Het bedrag van de transactie mag niet hoger zijn dan het maximumbedrag van de strafrechtelijke geldboete die wegens de vastgestelde inbreuk kan worden opgelegd, verhoogd met de opdecimen.

De betalings- en inningswijzen van deze transactie worden door de Koning vastgesteld.”

Art. 124. In titel IV van dezelfde kaderwet wordt een artikel 17/2 ingevoegd, luidende:

“Art. 17/2. § 1. De inbreuken op deze wet of haar uitvoeringsbesluiten opgespoord en vastgesteld door de ambtenaren bedoeld in artikel 12, eerste lid, kunnen het voorwerp uitmaken van:

1° de toepassing van de transactieprocedure zoals bedoeld in artikel 17/1, § 2;

2° een administratieve vervolging met toepassing van de procedure bedoeld in titel 1/2 van boek XV van het Wetboek van economisch recht;

3° een strafrechtelijke vervolging.

§ 2. De vervolging gebeurt overeenkomstig titel 1/1 van boek XV van het Wetboek van economisch recht.”

Art. 125. In titel IV van dezelfde kaderwet wordt een artikel 17/3 ingevoegd, luidende:

“Art. 17/3. Het openbaar ministerie bezorgt aan de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht een kennisgeving van zijn beslissing om al dan niet strafvervolging in te stellen, of al dan niet een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van hetzelfde Wetboek voor te stellen.

Wanneer het openbaar ministerie ervan afziet een strafvervolging in te stellen, of een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van hetzelfde Wetboek voor te stellen, of wanneer het openbaar ministerie geen beslissing heeft genomen binnen een termijn van drie maanden te rekenen van de dag van ontvangst van

droit économique décident s'il y a lieu d'entamer la procédure d'amende administrative.”.

Art. 126. Dans le titre IV de la même loi-cadre, il est inséré un article 17/4 rédigé comme suit:

“Art. 17/4. Si le ministère public renonce à intenten les poursuites pénales et à proposer une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du Code d'instruction criminelle, il envoie une copie des pièces de procédure de l'enquête complémentaire aux agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique.”.

Art. 127. Dans le titre IV de la même loi-cadre, il est inséré un article 17/5 rédigé comme suit:

“Art. 17/5. Les dispositions du titre 2, chapitre 1/1, du livre XV du Code de droit économique sont applicables aux amendes administratives visées par la présente loi.

Les décimes additionnels visés à l'article 1er, alinéa 1er, de la loi du 5 mars 1952 relative aux décimes additionnels sur les amendes pénales sont également applicables aux amendes administratives visées dans la présente loi.

Art. 128. Dans le titre IV de la même loi-cadre, il est inséré un article 17/6 rédigé comme suit:

“Art. 17/6. Les articles XV.71, XV.73 et XV.74 du Code de droit économique sont applicables aux infractions pénales à la présente loi.”.

Chapitre 14. – Modifications de la loi du 10 novembre 2006 relative aux heures d'ouverture dans le commerce, l'artisanat et les services

Art. 129. À l'article 19 de la loi du 10 novembre 2006 relative aux heures d'ouverture dans le commerce, l'artisanat et les services, il est inséré un paragraphe 1er/1, rédigé comme suit:

“§ 1er/1. La recherche et la constatation des infractions aux dispositions de la présente loi, à l'exception des dispositions de l'article 17, alinéas 3 et 4, se font conformément aux dispositions du livre XV, titre 1er, chapitre 1er, du Code de droit économique.”.

Art. 130. L'article 20 de la même loi est abrogé.

Art. 131. L'article 21 de la même loi est remplacé par ce qui suit:

“Art. 21. Lorsqu'ils constatent des infractions aux dispositions de la présente loi, à l'exception des dispositions de l'article 17, alinéas 3 et 4, ou à ses arrêtés d'exécution, les agents visés à l'article 19, § 1er peuvent adresser au contrevenant un avertissement le mettant en demeure de mettre fin

het proces-verbaal waarin de inbreuk werd vastgelegd, beslissen de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht of de procedure voor de administratieve geldboete moet worden opgestart.”.

Art. 126. In titel IV van dezelfde kaderwet wordt een artikel 17/4 ingevoegd, luidende:

“Art. 17/4. Indien het openbaar ministerie afziet van een strafvervolgning in te stellen, een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van het Wetboek van strafvordering voor te stellen, bezorgt het een afschrift van de procedurestukken van het aanvullend opsporingsonderzoek aan de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht.”.

Art. 127. In titel IV van dezelfde kaderwet wordt een artikel 17/5 ingevoegd, luidende:

“Art. 17/5. De bepalingen van titel 2, hoofdstuk 1/1, van boek XV van het Wetboek van economisch recht zijn toepasselijk op de administratieve geldboetes bedoeld in deze wet.

De opdecimen bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimen op strafrechtelijke geldboeten zijn eveneens van toepassing op de administratieve geldboetes bedoeld in deze wet.”.

Art. 128. In titel IV van dezelfde kaderwet wordt een artikel 17/6 ingevoegd, luidende:

“Art. 17/6. De artikelen XV.71, XV.73 en XV.74 van het Wetboek van economisch recht zijn toepasselijk op de strafrechtelijke inbreuken op deze wet.”.

Hoofdstuk 14. – Wijzigingen van de wet van 10 november 2006 betreffende de openingsuren in handel, ambacht en dienstverlening

Art. 129. In artikel 19 van de wet van 10 november 2006 betreffende de openingsuren in handel, ambacht en dienstverlening, wordt een paragraaf 1/1 ingevoegd, luidende:

“§ 1/1. De opsporing en de vaststelling van de inbreuken op de bepalingen van deze wet, met uitzondering van de bepalingen van artikel 17, derde en vierde lid, gebeuren overeenkomstig de bepalingen van boek XV, titel 1, hoofdstuk 1, van het Wetboek van economisch recht.”.

Art. 130. Artikel 20 van dezelfde wet, wordt opgeheven.

Art. 131. Artikel 21 van dezelfde wet, wordt vervangen als volgt:

“Art. 21. Wanneer zij inbreuken op de bepalingen van deze wet, met uitzondering van de bepalingen van artikel 17, derde en vierde lid, of haar uitvoeringsbesluiten vaststellen, kunnen de ambtenaren bedoeld in artikel 19, § 1 een waarschuwing richten tot de overtreder waarbij die tot stopzetting van de

à cet acte, conformément à l'article XV.31 du Code de droit économique.”.

Art. 132. Dans la même loi, il est inséré un article 21/1 rédigé comme suit:

“Art. 21/1. § 1er. Les infractions aux dispositions de la présente loi, à l'exception des dispositions de l'article 17, alinéas 3 et 4 ou à ses arrêtés d'exécution peuvent faire l'objet de:

1° l'application de la procédure de transaction telle que visée à l'article 22, § 3;

1° une poursuite administrative en application de la procédure visée au titre 1/2 du livre XV du Code de droit économique;

2° une poursuite pénale.

§ 2. La poursuite se fait conformément au titre 1/1 du livre XV du Code de droit économique.”.

Art. 133. Dans la même loi, il est inséré un article 21/2 rédigé comme suit:

“Art. 21/2. Le ministère public notifie aux agents compétents visé à l'article XV.60/4 du Code de droit économique sa décision d'intenter ou non les poursuites pénales ou de proposer ou non une transaction visée à l'article 216bis du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216ter du même Code.

Lorsque le ministère public renonce à intenter les poursuites pénales et à proposer une transaction visée à l'article 216bis du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216ter du même Code ou si le ministère public n'a pas pris de décision dans un délai de trois mois à compter du jour de la réception du procès-verbal consignant l'infraction, les agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique décident s'il y a lieu d'entamer la procédure d'amende administrative.”.

Art. 134. Dans le chapitre VI de la même loi, il est inséré un article 21/3 rédigé comme suit:

“Art. 21/3. Si le ministère public renonce à intenter les poursuites pénales et à proposer une transaction visée à l'article 216bis du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216ter du même Code, il envoie une copie des pièces de procédure des actes d'enquête complémentaires aux agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique.”.

Art. 135. Dans la même loi, le paragraphe 1er de l'article 22 est remplacé comme suit:

handeling wordt aangemaand, overeenkomstig artikel XV.31 van het Wetboek van economisch recht.”.

Art. 132. In dezelfde wet wordt een artikel 21/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 21/1. § 1. De inbreuken op de bepalingen van deze wet, met uitzondering van de bepalingen van artikel 17, derde en vierde lid, of haar uitvoeringsbesluiten, kunnen het voorwerp uitmaken van:

1° de toepassing van de transactieprocedure zoals bedoeld in artikel 22, § 3;

2° een administratieve vervolging met toepassing van de procedure bedoeld in titel 1/2 van boek XV van het Wetboek van economisch recht;

3° een strafrechtelijke vervolging.

§ 2. De vervolging gebeurt overeenkomstig titel 1/1 van boek XV van het Wetboek van economisch recht.”.

Art. 133. In dezelfde wet wordt een artikel 21/2 ingevoegd, luidende:

“Art. 21/2. Het openbaar ministerie bezorgt aan de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht een kennisgeving van zijn beslissing om al dan niet strafvervolging in te stellen, of al dan niet een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216bis van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216ter van hetzelfde Wetboek voor te stellen.

Wanneer het openbaar ministerie ervan afziet een strafvervolging in te stellen, of een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216bis van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216ter van hetzelfde Wetboek voor te stellen, of wanneer het openbaar ministerie geen beslissing heeft genomen binnen een termijn van drie maanden te rekenen van de dag van ontvangst van het proces-verbaal waarin de inbreuk werd vastgelegd, beslissen de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht of de procedure voor de administratieve geldboete moet worden opgestart.”.

Art. 134. In hoofdstuk VI van dezelfde wet wordt een artikel 21/3 ingevoegd, luidende:

“Art. 21/3. Indien het openbaar ministerie afziet van een strafvervolging in te stellen, een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216bis van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216ter van het Wetboek van strafvordering voor te stellen, bezorgt het een afschrift van de procedurestukken van het aanvullend opsporingsonderzoek aan de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht.”.

Art. 135. In dezelfde wet wordt paragraaf 1 van artikel 22 vervangen als volgt:

“§ 1er. Les infractions aux dispositions d’interdiction prévues par la présente loi, sont punies soit d’une peine d’emprisonnement allant d’un mois à un an et d’une amende de 250 à 10.000 euros ou d’une de ces peines seulement, soit d’une amende administrative de 250 à 10.000 euros.

En cas de récidive dans les cinq ans à dater d’une condamnation coulée en force de chose jugée du chef de la même infraction, le maximum des amendes est porté au double.”

Art. 136. Dans le chapitre VI de la même loi, il est inséré un article 22/1 rédigé comme suit:

“Art. 22/1. Les dispositions du titre 2, chapitre 1/1, du livre XV du Code de droit économique sont applicables aux amendes administratives visées par la présente loi.

Les décimes additionnels visés à l’article 1er, alinéa 1er, de la loi du 5 mars 1952 relative aux décimes additionnels sur les amendes pénales sont également applicables aux amendes administratives visées dans la présente loi.”

Art. 137. Dans le chapitre VI de la même loi, il est inséré un article 22/2 rédigé comme suit:

“Art. 22/2. Les articles XV.71, XV.73 et XV.74 du Code de droit économique sont applicables aux infractions pénales à la présente loi.”

Chapitre 15. – Modifications de la loi-cadre du 3 août 2007 relative aux professions intellectuelles prestataires de services

Art. 138. À l’article 11, de la loi-cadre du 3 août 2007 relative aux professions intellectuelles prestataires de services, les modifications suivantes sont apportées:

1° le mot “soit” est inséré entre le mot “puni” et les mots “d’un emprisonnement”;

2° le mot “pénale” est inséré entre le mot “amende” et les mots “de 200 à 2.000 euros”;

3° la première phrase est complétée par les mots “, soit d’une amende administrative de 200 à 2.000 euros.”;

4° entre l’alinéa 1er et l’alinéa 2, un alinéa est inséré, rédigé comme suit:

“En cas de récidive dans les cinq ans à dater d’une condamnation coulée en force de chose jugée du chef de la même infraction, le maximum des amendes est porté au double.”

Art. 139. À l’article 13 de la même loi-cadre, les modifications suivantes sont apportées:

“§ 1. De inbreuken op de verbodsbepalingen die door deze wet zijn voorzien, worden bestraft met hetzij een gevangenisstraf van één maand tot één jaar en een boete van 250 tot 10.000 euro of met slechts één van deze straffen, hetzij een administratieve geldboete van 250 tot 10.000 euro.

In geval van herhaling binnen een termijn van vijf jaar te rekenen van een in kracht van gewijsde gegane veroordeling wegens dezelfde inbreuk, worden de geldboeten op het dubbele van het maximum gebracht.”

Art. 136. In hoofdstuk VI van dezelfde wet wordt een artikel 22/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 22/1. De bepalingen van titel 2, hoofdstuk 1/1, van boek XV van het Wetboek van economisch recht zijn toepasselijk op de administratieve geldboetes bedoeld in deze wet.

De opdecimen bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimen op strafrechtelijke geldboeten zijn eveneens van toepassing op de administratieve geldboetes bedoeld in deze wet.”

Art. 137. In hoofdstuk VI van dezelfde wet wordt een artikel 22/2 ingevoegd, luidende:

“Art. 22/2. De artikelen XV.71, XV.73 en XV.74 van het Wetboek van economisch recht zijn toepasselijk op de strafrechtelijke inbreuken op deze wet.”

Hoofdstuk 15. – Wijzigingen van de kaderwet van 3 augustus 2007 betreffende de dienstverlenende intellectuele beroepen

Art. 138. In artikel 11, van de kaderwet van 3 augustus 2007 betreffende de dienstverlenende intellectuele beroepen, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden “hetzij een” worden ingevoegd tussen de woorden “straffen wordt met” en de woorden “gevangenisstraf van acht”;

2° de woorden “een strafrechtelijke” worden ingevoegd tussen de woorden “drie maanden en met” en de woorden “geldboete van 200 tot 2.000”;

3° de eerste zin wordt aangevuld met de woorden “, hetzij een administratieve geldboete van 200 tot 2.000 euro”;

4° tussen het eerste en tweede lid wordt een lid ingevoegd luidende:

“In geval van herhaling binnen een termijn van vijf jaar te rekenen van een in kracht van gewijsde gegane veroordeling wegens dezelfde inbreuk, worden de geldboeten op het dubbele van het maximum gebracht.”

Art. 139. In artikel 13 van dezelfde kaderwet, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° l'alinéa 2 est remplacé comme suit:

“Les procès-verbaux établis par ces agents font foi jusqu'à preuve du contraire. Dans les trente jours qui suivent la date de la constatation de l'infraction, une copie du procès-verbal est notifiée au contrevenant par envoi recommandé avec accusé de réception ou lui est remise en mains propres, dans les formes prévues à l'article XV.2, § 2 du Code de droit économique.”;

1° l'article est complété par un alinéa rédigé comme suit:

“La recherche et la constatation des infractions visées dans la présente loi par les agents visés à l'alinéa 1er a lieu conformément aux dispositions du livre XV, titre 1er, chapitre 1er, du Code de droit économique.”.

Art. 140. Dans le chapitre IV de la même loi-cadre, il est inséré un article 13/1 rédigé comme suit:

“Art. 13/1. § 1er. Lorsqu'ils constatent des infractions à la présente loi-cadre ou à ses arrêtés d'exécution, les agents visés à l'article 13, alinéa 1er, peuvent adresser au contrevenant un avertissement le mettant en demeure de mettre fin à cet acte, conformément à l'article XV.31 du Code de droit économique.

§ 2. Lorsque les agents visés à l'article 13, alinéa 1er, constatent des infractions à la présente loi-cadre ou à ses arrêtés d'exécution, les agents désignés par le ministre qui a les Classes moyennes dans ses attributions peuvent proposer une somme, dont le paiement volontaire par l'auteur de l'infraction éteint l'action publique, conformément à l'article XV.61 du Code de droit économique.

Le montant de la transaction ne peut être supérieur au montant maximum de l'amende pénale pouvant être infligée pour l'infraction constatée, majorée des décimes additionnels.

Les modalités de paiement et de perception de cette transaction sont arrêtées par le Roi.”.

Art. 141. Dans le chapitre IV de la même loi-cadre, il est inséré un article 13/2 rédigé comme suit:

“Art. 13/2. § 1er. Les infractions à la présente loi-cadre ou à ses arrêtés d'exécution recherchées et constatées par les agents visés à l'article 13, alinéa 1er, peuvent faire l'objet de:

1° l'application de la procédure de transaction telle que visée à l'article 13/1, § 2;

1° une poursuite administrative en application de la procédure visée au titre 1/2 du livre XV du Code de droit économique;

2° une poursuite pénale.

1° het tweede lid wordt vervangen als volgt:

“De door deze ambtenaren opgestelde processen-verbaal hebben bewijskracht tot bewijs van het tegendeel. Een afschrift van het proces-verbaal wordt binnen dertig dagen na vaststelling van de inbreuk aan de overtreder bij een aangetekende zending met ontvangstmelding betekend of hem overhandigd, op de wijze bedoeld in artikel XV.2, § 2 van het Wetboek van economisch recht.”;

2° het artikel wordt aangevuld met een lid, luidende:

“De opsporing en de vaststelling van de inbreuken bedoeld in deze wet, door de in het eerste lid bedoelde ambtenaren, gebeurt overeenkomstig de bepalingen van boek XV, titel 1, hoofdstuk 1, van het Wetboek van economisch recht.”.

Art. 140. In hoofdstuk IV van dezelfde kaderwet wordt een artikel 13/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 13/1. § 1. Wanneer zij inbreuken op deze kaderwet of haar uitvoeringsbesluiten vaststellen, kunnen de ambtenaren bedoeld in artikel 13, eerste lid, een waarschuwing richten tot de overtreder waarbij die tot stopzetting van de handeling wordt aangemaand, overeenkomstig artikel XV.31 van het Wetboek van economisch recht.

§ 2. Wanneer de in artikel 13, eerste lid, bedoelde ambtenaren inbreuken bedoeld in deze kaderwet of haar uitvoeringsbesluiten vaststellen, kunnen de door de minister bevoegd voor Middenstand aangestelde ambtenaren een geldsom voorstellen waarvan de vrijwillige betaling door de overtreder de strafvordering doet vervallen, overeenkomstig artikel XV.61 van het Wetboek van economisch recht.

Het bedrag van de transactie mag niet hoger zijn dan het maximumbedrag van de strafrechtelijke geldboete die wegens de vastgestelde inbreuk kan worden opgelegd, verhoogd met de opdecimen.

De betalings- en inningswijzen van deze transactie worden door de Koning vastgesteld.”.

Art. 141. In hoofdstuk IV van dezelfde kaderwet wordt een artikel 13/2 ingevoegd, luidende:

“Art. 13/2. § 1. De inbreuken bedoeld in deze kaderwet of haar uitvoeringsbesluiten opgespoord en vastgesteld door de ambtenaren bedoeld in artikel 13, eerste lid, kunnen het voorwerp uitmaken van:

1° de toepassing van de transactieprocedure zoals bedoeld in artikel 13/1, § 2;

2° een administratieve vervolging met toepassing van de procedure bedoeld in titel 1/2 van boek XV van het Wetboek van economisch recht;

3° een strafrechtelijke vervolging.

§ 2. La poursuite se fait conformément au titre 1/1 du livre XV du Code de droit économique.”

Art. 142. Dans le chapitre IV de la même loi-cadre, il est inséré un article 13/3 rédigé comme suit:

“Art. 13/3. Le ministère public notifie aux agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique sa décision d'intenter ou non les poursuites pénales ou de proposer ou non une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du Code d'instruction criminelle.

Lorsque le ministère public renonce à intenter les poursuites pénales et à proposer une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du Code d'instruction criminelle, ou si le ministère public n'a pas pris de décision dans un délai de trois mois à compter du jour de la réception du procès-verbal consignant l'infraction, les agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique décident s'il y a lieu d'entamer la procédure d'amende administrative.”

Art. 143. Dans le chapitre IV de la même loi-cadre, il est inséré un article 13/4 rédigé comme suit:

“Art. 13/4. Si le ministère public renonce à intenter les poursuites pénales et à proposer une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du Code d'instruction criminelle, il envoie une copie des pièces de procédure de l'enquête complémentaire aux agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique.”

Art. 144. Dans le chapitre IV de la même loi-cadre, il est inséré un article 13/5 rédigé comme suit:

“Art. 13/5. Les dispositions du titre 2, chapitre 1/1, du livre XV du Code de droit économique sont applicables aux amendes administratives visées par la présente loi-cadre.

Les décimes additionnels visés à l'article 1er, alinéa 1er, de la loi du 5 mars 1952 relative aux décimes additionnels sur les amendes pénales sont également applicables aux amendes administratives visées dans la présente loi-cadre.”

Art. 145. Dans le chapitre IV de la même loi-cadre, il est inséré un article 13/6 rédigé comme suit:

“Art. 13/6. Les articles XV.71, XV.73 et XV.74 du Code de droit économique sont applicables aux infractions pénales à la présente loi-cadre.”

Art. 146. À l'article 14 de la même loi-cadre, les modifications suivantes sont apportées:

§ 2. De vervolging gebeurt overeenkomstig titel 1/1 van boek XV van het Wetboek van economisch recht.”

Art. 142. In hoofdstuk IV van dezelfde kaderwet wordt een artikel 13/3 ingevoegd, luidende:

“Art. 13/3. Het openbaar ministerie bezorgt aan de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht een kennisgeving van zijn beslissing om al dan niet strafvervolging in te stellen, of al dan niet een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van hetzelfde Wetboek voor te stellen.

Wanneer het openbaar ministerie ervan afziet een strafvervolging in te stellen, of een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van hetzelfde Wetboek voor te stellen, of wanneer het openbaar ministerie geen beslissing heeft genomen binnen een termijn van drie maanden te rekenen van de dag van ontvangst van het proces-verbaal waarin de inbreuk werd vastgelegd, beslissen de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht of de procedure voor de administratieve geldboete moet worden opgestart.”

Art. 143. In hoofdstuk IV van dezelfde kaderwet wordt een artikel 13/4 ingevoegd, luidende:

“Art. 13/4. Indien het openbaar ministerie afziet van een strafvervolging in te stellen, een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van het Wetboek van strafvordering voor te stellen, bezorgt het een afschrift van de procedurestukken van het aanvullend opsporingsonderzoek aan de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht.”

Art. 144. In hoofdstuk IV van dezelfde kaderwet wordt een artikel 13/5 ingevoegd, luidende:

“Art. 13/5. De bepalingen van titel 2, hoofdstuk 1/1, van boek XV van het Wetboek van economisch recht zijn toepasselijk op de administratieve geldboetes bedoeld in deze kaderwet.

De opdecimen bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimen op strafrechtelijke geldboeten zijn toepasselijk op de administratieve geldboetes bedoeld in deze kaderwet.”

Art. 145. In hoofdstuk IV van dezelfde kaderwet wordt een artikel 13/6 ingevoegd, luidende:

“Art. 13/6. De artikelen XV.71, XV.73 en XV.74 van het Wetboek van economisch recht zijn toepasselijk op de strafrechtelijke inbreuken op deze kaderwet.”

Art. 146. In artikel 14 van dezelfde kaderwet, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° dans l'alinéa 2, le mot "soit" est inséré entre le mot "puni" et les mots "d'un emprisonnement";

2° dans l'alinéa 2, le mot "pénale" est inséré entre le mot "amende" et les mots "de 26 à 1.000 euros";

3° dans l'alinéa 2, les mots "soit d'une amende administrative de 26 à 1.000 euros," sont insérés entre le mot "seulement," et les mots "celui qui refusera";

4° l'article est complété par un alinéa rédigé comme suit:

"En cas de récidive dans les cinq ans à dater d'une condamnation coulée en force de chose jugée du chef de la même infraction, le maximum des amendes est porté au double."

Chapitre 16. – Modifications de la loi du 11 février 2013 organisant la profession d'agent immobilier

Art. 147. À l'article 22, alinéa 1er, de la loi du 11 février 2013 organisant la profession d'agent immobilier, les modifications suivantes sont apportées:

1° le mot "soit" est inséré entre le mot "puni" et les mots "d'un emprisonnement de";

2° le mot "pénale" est inséré entre le mot "amende" et les mots "de 500 euros";

3° la première phrase est complétée par les mots " , soit d'une amende administrative de 500 à 5.000 euros:";

4° entre l'alinéa 1er et l'alinéa 2, un alinéa est inséré, rédigé comme suit:

"En cas de récidive dans les cinq ans à dater d'une condamnation coulée en force de chose jugée du chef de la même infraction, le maximum des amendes est porté au double."

Art. 148. À l'article 24 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1° l'alinéa 2 est remplacé par ce qui suit:

"Les procès-verbaux établis par ces agents font foi jusqu'à preuve du contraire. Dans les trente jours qui suivent la constatation de l'infraction, une copie du procès-verbal est notifiée au contrevenant par envoi recommandé avec accusé de réception ou lui est remise en mains propres, dans les formes prévues à l'article XV.2, § 2, du Code de droit économique.";

1° l'article est complété par un alinéa, rédigé comme suit:

1° in het tweede lid, worden de woorden "hetzij een" ingevoegd tussen de woorden "gestraft met" en de woorden "gevangenisstraf van";

2° in het tweede lid, worden de woorden "een strafrechtelijke" ingevoegd tussen de woorden "dagen en met" en de woorden "geldboete van 26 tot 1.000 euro";

3° in het tweede lid, wordt de enige zin aangevuld met de woorden " , hetzij een administratieve geldboete van 26 tot 1.000 euro";

4° het artikel wordt aangevuld met een lid, luidende:

"In geval van herhaling binnen een termijn van vijf jaar te rekenen van een in kracht van gewijsde gegane veroordeling wegens dezelfde inbreuk, worden de geldboeten op het dubbele van het maximum gebracht."

Hoofdstuk 16. – Wijzigingen van de wet van 11 februari 2013 houdende organisatie van het beroep van vastgoedmakelaar

Art. 147. In artikel 22, eerste lid, van de wet van 11 februari 2013 houdende organisatie van het beroep van vastgoedmakelaar, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden "hetzij een" worden ingevoegd tussen het woord "met" en de woorden "gevangenisstraf van";

2° de woorden "een strafrechtelijke" worden ingevoegd tussen de woorden "en met" en de woorden "geldboete van 500 euro";

3° de woorden " , hetzij met een administratieve geldboete van 500 tot 5.000 euro" worden ingevoegd tussen de woorden "die straffen alleen" en het woord "gestraft";

4° tussen het eerste en tweede lid wordt een lid ingevoegd luidende:

"In geval van herhaling binnen een termijn van vijf jaar te rekenen van een in kracht van gewijsde gegane veroordeling wegens dezelfde inbreuk, worden de geldboeten op het dubbele van het maximum gebracht."

Art. 148. In artikel 24 van dezelfde wet, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het tweede lid wordt vervangen als volgt:

"De door deze ambtenaren opgestelde processen-verbaal hebben bewijskracht tot bewijs van het tegendeel. Een afschrift van het proces-verbaal wordt binnen dertig dagen na vaststelling van de inbreuk aan de overtreder bij een aangetekende zending met ontvangstmelding betekend of hem overhandigd, op de wijze bedoeld in artikel XV.2, § 2, van het Wetboek van economisch recht.";

2° het artikel wordt aangevuld met een lid, luidende:

“La recherche et la constatation des infractions visées aux articles 22 et 25 par les agents visés à l’alinéa 1er ont lieu conformément aux dispositions du livre XV, titre 1er, chapitre 1er du Code de droit économique.”

Art. 149. Dans le chapitre 5 de la même loi, il est inséré un article 24/1 rédigé comme suit:

“Art. 24/1. § 1er. Lorsqu’ils constatent des infractions visées aux articles 22 et 25, les agents visés à l’article 24, alinéa 1er, peuvent adresser au contrevenant un avertissement le mettant en demeure de mettre fin à cet acte, conformément à l’article XV.31 du Code de droit économique.

§ 2. Lorsque les agents visés à l’article 24, alinéa 1er constatent des infractions visées aux articles 22 et 25, les agents désignés par le ministre qui a les Classes moyennes dans ses attributions peuvent proposer une somme, dont le paiement volontaire par l’auteur de l’infraction éteint l’action publique, conformément à l’article XV.61 du Code de droit économique.

Le montant de la transaction ne peut être supérieur au montant maximum de l’amende pénale pouvant être infligée pour l’infraction constatée, majorée des décimes additionnels.

Les modalités de paiement et de perception de cette transaction sont arrêtées par le Roi.”

Art. 150. Dans le chapitre 5 de la même loi, il est inséré un article 24/2 rédigé comme suit:

“Art. 24/2. § 1er. Les infractions visées aux articles 22 et 25 recherchées et constatées par les agents visés à l’article 24, alinéa 1er, peuvent faire l’objet de:

1° l’application de la procédure de transaction telle que visée à l’article 24/1, § 2;

1° une poursuite administrative en application de la procédure visée au titre 1/2 du livre XV du Code de droit économique;

2° une poursuite pénale.

§ 2. La poursuite se fait conformément au titre 1/1 du livre XV du Code de droit économique.”

Art. 151. Dans le chapitre 5 de la même loi, il est inséré un article 24/3 rédigé comme suit:

“Art. 24/3. Le ministère public notifie aux agents compétents visés à l’article XV.60/4 du Code de droit économique sa décision d’intenter ou non les poursuites pénales ou de proposer ou non une transaction visée à l’article 216*bis* du Code d’instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l’article 216*ter* du même Code.

“De opsporing en de vaststelling van de inbreuken bedoeld in de artikelen 22 en 25, door de in het eerste lid bedoelde ambtenaren, gebeurt overeenkomstig de bepalingen van boek XV, titel 1, hoofdstuk 1, van het Wetboek van economisch recht.”

Art. 149. In hoofdstuk 5 van dezelfde wet wordt een artikel 24/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 24/1. § 1. Wanneer zij inbreuken bedoeld in de artikelen 22 en 25 vaststellen, kunnen de ambtenaren bedoeld in artikel 24, eerste lid, een waarschuwing richten tot de overtreder waarbij die tot stopzetting van de handeling wordt aangemaand, overeenkomstig artikel XV.31 van het Wetboek van economisch recht.

§ 2. Wanneer de in artikel 24, eerste lid, bedoelde ambtenaren inbreuken bedoeld in de artikelen 22 en 25 vaststellen, kunnen de door de minister bevoegd voor Middenstand aangestelde ambtenaren een geldsom voorstellen waarvan de vrijwillige betaling door de overtreder de strafvordering doet vervallen, overeenkomstig artikel XV.61 van het Wetboek van economisch recht.

Het bedrag van de transactie mag niet hoger zijn dan het maximumbedrag van de strafrechtelijke geldboete die wegens de vastgestelde inbreuk kan worden opgelegd, verhoogd met de opdecimen.

De betalings- en inningswijzen van deze transactie worden door de Koning vastgesteld.”

Art. 150. In hoofdstuk 5 van dezelfde wet wordt een artikel 24/2 ingevoegd, luidende:

“Art. 24/2. § 1. De inbreuken bedoeld in de artikelen 22 en 25 opgespoord en vastgesteld door de ambtenaren bedoeld in artikel 24, eerste lid, kunnen het voorwerp uitmaken van:

1° de toepassing van de transactieprocedure zoals bedoeld in artikel 24/1, § 2;

2° een administratieve vervolging met toepassing van de procedure bedoeld in titel 1/2 van boek XV van het Wetboek van economisch recht;

3° een strafrechtelijke vervolging.

§ 2. De vervolging gebeurt overeenkomstig titel 1/1 van boek XV van het Wetboek van economisch recht.”

Art. 151. In hoofdstuk 5 van dezelfde wet, wordt een artikel 24/3 ingevoegd, luidende:

“Art. 24/3. Het openbaar ministerie bezorgt aan de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht een kennisgeving van zijn beslissing om al dan niet strafvervolging in te stellen, of al dan niet een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van hetzelfde Wetboek voor te stellen.

Lorsque le ministère public renonce à intenter les poursuites pénales et à proposer une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du même Code, ou si le ministère public n'a pas pris de décision dans un délai de trois mois à compter du jour de la réception du procès-verbal consignant l'infraction, les agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique décident s'il y a lieu d'entamer la procédure d'amende administrative."

Art. 152. Dans le chapitre 5 de la même loi, il est inséré un article 24/4 rédigé comme suit:

"Art. 24/4. Si le ministère public renonce à intenter les poursuites pénales et à proposer une transaction visée à l'article 216*ter* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du Code d'instruction criminelle, il envoie une copie des pièces de procédure de l'enquête complémentaire aux agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique."

Art. 153. Dans le chapitre 5 de la même loi, il est inséré un article 24/5 rédigé comme suit:

"Art. 24/5. Les dispositions du titre 2, chapitre 1/1, du livre XV du Code de droit économique sont applicables aux amendes administratives visées par la présente loi.

Les décimes additionnels visés à l'article 1er, alinéa 1er, de la loi du 5 mars 1952 relative aux décimes additionnels sur les amendes pénales sont également applicables aux amendes administratives visées dans la présente loi."

Art. 154. Dans le chapitre 5 de la même loi, il est inséré un article 24/6 rédigé comme suit:

"Art. 24/6. Les articles XV.71, XV.73 et XV.74 du Code de droit économique sont applicables aux infractions pénales visées aux articles 22 et 25."

Art. 155. À l'article 25 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1° à l'alinéa 2, le mot "soit" est inséré entre le mot "puni" et les mots "d'un emprisonnement de";

2° à l'alinéa 2, le mot "pénale" est inséré entre le mot "amende" et les mots "de 500 euros";

3° à l'alinéa 2, les mots "soit d'une amende administrative de 500 à 5.000 euros," sont insérés entre les mots "d'une de ces peines seulement," et les mots "celui qui refusera";

4° l'article est complété par un alinéa, rédigé comme suit:

Wanneer het openbaar ministerie ervan afziet een strafvervolgning in te stellen, of een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van hetzelfde Wetboek voor te stellen, of wanneer het openbaar ministerie geen beslissing heeft genomen binnen een termijn van drie maanden te rekenen van de dag van ontvangst van het proces-verbaal waarin de inbreuk werd vastgelegd, beslissen de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht of de procedure voor de administratieve geldboete moet worden opgestart."

Art. 152. In hoofdstuk 5 van dezelfde wet wordt een artikel 24/4 ingevoegd, luidende:

"Art. 24/4. Indien het openbaar ministerie afziet van een strafvervolgning in te stellen, een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van het Wetboek van strafvordering voor te stellen, bezorgt het een afschrift van de procedurestukken van het aanvullend opsporingsonderzoek aan de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht."

Art. 153. In hoofdstuk 5 van dezelfde wet wordt een artikel 24/5 ingevoegd, luidende:

"Art. 24/5. De bepalingen van titel 2, hoofdstuk 1/1, van boek XV van het Wetboek van economisch recht zijn toepasselijk op de administratieve geldboetes bedoeld in deze wet.

De opdecimen bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimen op strafrechtelijke geldboeten zijn eveneens van toepassing op de administratieve geldboetes bedoeld in deze wet."

Art. 154. In hoofdstuk 5 van dezelfde wet wordt een artikel 24/6 ingevoegd, luidende:

"Art. 24/6. De artikelen XV.71, XV.73 en XV.74 van het Wetboek van economisch recht zijn toepasselijk op de strafrechtelijke inbreuken bedoeld in de artikelen 22 en 25."

Art. 155. In artikel 25 van dezelfde wet, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het tweede lid worden de woorden "hetzij een" ingevoegd tussen het woord "met" en de woorden "gevangenisstraf van";

2° in het tweede lid worden de woorden "een strafrechtelijke" ingevoegd tussen de woorden "en met" en de woorden "geldboete van 500 euro";

3° in het tweede lid wordt de zin aangevuld met de woorden "hetzij met een administratieve geldboete van 500 tot 5.000 euro";

4° het artikel wordt aangevuld met een lid, luidende:

“En cas de récidive dans les cinq ans à dater d’une condamnation coulée en force de chose jugée du chef de la même infraction, le maximum des amendes est porté au double.”

Chapitre 18. – Modifications de la loi du 13 mars 2016 relative au statut et au contrôle des entreprises d’assurance ou de réassurance

Art. 156. Dans l’article 40, § 1er, de la loi du 13 mars 2016 relative au statut et au contrôle des entreprises d’assurance ou de réassurance, l’alinéa 2 est complété par la phrase suivante:

“En particulier, ces personnes doivent faire preuve d’une honnêteté, d’une intégrité et d’une indépendance d’esprit qui, s’agissant des membres de l’organe légal d’administration, permettent d’évaluer et de remettre en question effectivement, si nécessaire, les décisions du comité de direction, ou en l’absence de celui-ci, de la direction effective et d’assurer la supervision et le suivi effectifs des décisions prises en matière de gestion.”

Art. 157. Dans le livre II, titre Ier, chapitre II, section VII, sous-section II, de la même loi, il est inséré un article 47/1 rédigé comme suit:

“Art. 47/1. La composition de l’organe légal d’administration et du comité de direction assure que ces organes disposent collectivement des connaissances, des compétences et de l’expérience nécessaires à la compréhension de l’ensemble des activités de l’entreprise d’assurance ou de réassurance, y compris des principaux risques auxquels elle est exposée.”

Art. 158. Dans l’article 60 de la même loi, remplacé par la loi du 5 décembre 2017, les mots “et 48 à” sont remplacés par les mots “et 47/1 à”.

Art. 159. Dans l’article 76 de la même loi, l’alinéa 1er est remplacé par ce qui suit:

“Les entreprises d’assurance ou de réassurance tiennent à la disposition de la Banque et de la FSMA les documents nécessaires au contrôle auquel elles sont soumises par ces autorités.”

Art. 160. À l’article 81 de la même loi, modifié par la loi du 5 décembre 2017, les modifications suivantes sont apportées:

1° au paragraphe 1er, l’alinéa 2 est remplacé par ce qui suit:

“Dans le cadre de l’information requise en vertu de l’alinéa 1er, les entreprises d’assurance ou de réassurance communiquent à la Banque tous les documents et informations lui permettant d’évaluer si:

1° les personnes dont la nomination est proposée disposent de l’honorabilité professionnelle nécessaire et de l’expertise adéquate à l’exercice de leur fonction conformément à l’article 40;

“In geval van herhaling binnen een termijn van vijf jaar te rekenen van een in kracht van gewijsde gegane veroordeling wegens dezelfde inbreuk, worden de geldboeten op het dubbele van het maximum gebracht.”

Hoofdstuk 18. – Wijzigingen in de wet van 13 maart 2016 op het statuut van en het toezicht op de verzekerings- of herverzekeringsondernemingen

Art. 156. In artikel 40, § 1, van de wet van 13 maart 2016 op het statuut van en het toezicht op de verzekerings- of herverzekeringsondernemingen wordt het tweede lid aangevuld met de volgende zinnen:

“Deze personen moeten in het bijzonder eerlijk, integer en met onafhankelijkheid van geest handelen. Wat de leden van het wettelijk bestuursorgaan betreft, moet dit hen in staat stellen om daadwerkelijk de besluiten van het directiecomité, of, bij ontstentenis van een directiecomité, de besluiten van de effectieve leiding te beoordelen en deze ter discussie te stellen indien zulks noodzakelijk is en om daadwerkelijk toe te zien en controle uit te oefenen op de bestuurlijke besluitvorming.”

Art. 157. In boek II, titel I, hoofdstuk II, afdeling VII, onderafdeling II, van dezelfde wet wordt een artikel 47/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 47/1. Het wettelijk bestuursorgaan en het directiecomité zijn zodanig samengesteld dat deze organen in hun geheel genomen over voldoende kennis, vaardigheden en ervaring beschikken om inzicht te hebben in alle bedrijfsactiviteiten van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming, met inbegrip van de voornaamste risico’s waaraan zij is blootgesteld.”

Art. 158. In artikel 60 van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 5 december 2017, worden de woorden “en 48 tot” vervangen door de woorden “en 47/1 tot”.

Art. 159. In artikel 76 van dezelfde wet wordt het eerste lid vervangen als volgt:

“Iedere verzekerings- of herverzekeringsonderneming houdt de documenten die nodig zijn voor het toezicht dat door de Bank en de FSMA op haar wordt uitgeoefend ter beschikking van deze autoriteiten.”

Art. 160. In artikel 81 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 5 december 2017, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 wordt het tweede lid vervangen als volgt:

“In het kader van de krachtens het eerste lid vereiste kennisgeving delen de verzekerings- of herverzekeringsondernemingen aan de Bank alle documenten en informatie mee die haar toelaten te beoordelen of:

1° de personen waarvan de benoeming wordt voorgesteld, overeenkomstig artikel 40 over de voor de uitoefening van hun functie vereiste professionele betrouwbaarheid en passende deskundigheid beschikken;

2° le profil des personnes concernées permet de satisfaire à l'exigence de compétence collective prévue par l'article 47/1.”;

2° le paragraphe 2, alinéa 1er est complété par la phrase suivante:

“L'approbation de la Banque n'est donnée que si la nomination considérée assure le respect de l'article 40 dans le chef de la personne concernée et de l'article 47/1 dans le chef de l'entreprise d'assurance ou de réassurance.”.

Chapitre 18. – Modifications de la loi du 15 juillet 2016 portant exécution du Règlement (UE) 2019/1148 du Parlement européen et du Conseil du 20 juin 2019 relatif à la commercialisation et à l'utilisation de précurseurs d'explosifs, modifiant le Règlement (CE) n° 1907/2006 et abrogeant le Règlement (UE) n° 98/2013

Art. 161. Dans la loi du 15 juillet 2016 portant exécution du Règlement (UE) 2019/1148 du Parlement européen et du Conseil du 20 juin 2019 relatif à la commercialisation et à l'utilisation de précurseurs d'explosifs, modifiant le Règlement (CE) n° 1907/2006 et abrogeant le Règlement (UE) n° 98/2013, il est inséré un article 7/1 rédigé comme suit:

“Art. 7/1. § 1er. Lorsqu'il est constaté qu'un acte constitue une infraction à la présente loi ou à ses arrêtés d'exécution, les agents visés à l'article 6, § 1er, peuvent adresser au contrevenant un avertissement le mettant en demeure de mettre fin à cet acte, conformément à l'article XV.31 du Code de droit économique.

§ 2. Lorsque les agents visés à l'article 6, § 1er, constatent des infractions à la présente loi ou à ses arrêtés d'exécution, les agents désignés par le ministre peuvent proposer une somme, dont le paiement volontaire par l'auteur de l'infraction éteint l'action publique, conformément à l'article XV.61 du Code de droit économique.

Le montant de la transaction ne peut être supérieur au montant maximum de l'amende pénale pouvant être infligée pour l'infraction constatée, majorée des décimes additionnels.

Les modalités de paiement et de perception de cette transaction sont arrêtées par le Roi.”.

Art. 162. Dans la même loi, il est inséré un article 9/1 rédigé comme suit:

“Art. 9/1. § 1er. Les infractions visées à l'article 10, § 1er ou à ses arrêtés d'exécution peuvent faire l'objet de:

1° l'application de la procédure de transaction telle que visée à l'article 7/1, § 2;

2° het profiel van de betrokken personen zodanig is dat voldaan wordt aan het vereiste van collectieve bekwaamheid van artikel 47/1.”;

2° in paragraaf 2 wordt het eerste lid aangevuld met de volgende zin:

“De goedkeuring van de Bank wordt enkel verleend indien de betrokken benoeming waarborgt dat de betrokken persoon voldoet aan de vereisten van artikel 40 en de verzekerings- of herverzekeringsonderneming aan die van artikel 47/1.”.

Hoofdstuk 18. – Wijzigingen van de wet van 15 juli 2016 tot uitvoering van de Verordening (EU) 2019/1148 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019 over het op de markt brengen en het gebruik van precursoren voor explosieven, tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1907/2006 en tot intrekking van Verordening (EU) nr. 98/2013

Art. 161. In de wet van 15 juli 2016 tot uitvoering van de Verordening (EU) 2019/1148 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019 over het op de markt brengen en het gebruik van precursoren voor explosieven, tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1907/2006 en tot intrekking van Verordening (EU) nr. 98/2013, wordt een artikel 7/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 7/1. § 1. Wanneer is vastgesteld dat een handeling een inbreuk op deze wet of haar uitvoeringsbesluiten uitmaakt, kunnen de ambtenaren bedoeld in artikel 6, § 1, een waarschuwing richten tot de overtreder waarbij die tot stopzetting van deze handeling wordt aangemaand, overeenkomstig artikel XV.31 van het Wetboek van economisch recht.

§ 2. Wanneer de in artikel 6, § 1, bedoelde ambtenaren inbreuken op deze wet of haar uitvoeringsbesluiten vaststellen, kunnen de door de minister aangestelde ambtenaren een geldsom voorstellen waarvan de vrijwillige betaling door de overtreder de strafvordering doet vervallen, overeenkomstig artikel XV.61 van het Wetboek van economisch recht.

Het bedrag van de transactie mag niet hoger zijn dan het maximumbedrag van de strafrechtelijke geldboete die wegens de vastgestelde inbreuk kan worden opgelegd, verhoogd met de opdecimen.

De betalings- en inningswijzen van deze transactie worden door de Koning vastgesteld.”.

Art. 162. In dezelfde wet wordt een artikel 9/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 9/1. § 1. De inbreuken bedoeld in artikel 10, § 1 of de uitvoeringsbesluiten ervan, kunnen het voorwerp uitmaken van:

1° de toepassing van de transactieprocedure zoals bedoeld in artikel 7/1, § 2;

1° une poursuite administrative en application de la procédure visée au titre 1/2 du livre XV du Code de droit économique;

2° une poursuite pénale.

§ 2. La poursuite se fait conformément au titre 1/1 du livre XV du Code de droit économique, à l'exception de l'article XV.60/1, § 2 lorsque les infractions à cette loi sont recherchées et constatées par les agents désignés par le ministre qui a l'Environnement dans ses attributions et par les agents de l'Administration générale des douanes et accises.”.

Art. 163. Dans la même loi, il est inséré un article 9/2, rédigé comme suit:

“Art. 9/2. Le ministère public notifie aux agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique sa décision d'intenter ou non les poursuites pénales ou de proposer ou non une transaction visée à l'article 216bis du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216ter du même Code.

Lorsque le ministère public renonce à intenter les poursuites pénales et à proposer une transaction visée à l'article 216bis du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216ter du même Code ou si le ministère public n'a pas pris de décision dans un délai de trois mois à compter du jour de la réception du procès-verbal consignait l'infraction, les agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique décident s'il y a lieu d'entamer la procédure d'amende administrative.”.

Art. 164. Dans la même loi, il est inséré un article 9/3 rédigé comme suit:

“Art. 9/3. Si le ministère public renonce à intenter les poursuites pénales et à proposer une transaction visée à l'article 216bis du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216ter du Code d'instruction criminelle, il envoie une copie des pièces de procédure de l'enquête complémentaire aux agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique.”.

Art. 165. À l'article 10 de la même loi, le paragraphe 1er est remplacé comme suit:

“§ 1er. Sans préjudice de l'application de peines plus sévères prévues par le Code pénal, les infractions ou tentatives d'infraction au Règlement, à la présente loi et à ses arrêtés d'exécution, sont punies soit d'une amende pénale de 100 euros à 100.000 euros et d'une peine d'emprisonnement d'un an à cinq ans ou de l'une de ces deux peines seulement, soit d'une amende administrative de 100 à 100.000 euros.

2° een administratieve vervolging met toepassing van de procedure bedoeld in titel 1/2 van boek XV van het Wetboek van economisch recht;

3° een strafrechtelijke vervolging.

§ 2. De vervolging gebeurt overeenkomstig titel 1/1 van boek XV van het Wetboek van economisch recht, met uitzondering van artikel XV.60/1, § 2 indien de inbreuken op deze wet zijn opgespoord en vastgesteld door de ambtenaren aangesteld door de minister bevoegd voor Leefmilieu en de ambtenaren van de Algemene administratie van de douane en accijnzen.”.

Art. 163. In dezelfde wet wordt een artikel 9/2 ingevoegd, luidende:

“Art. 9/2. Het openbaar ministerie bezorgt aan de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht een kennisgeving van zijn beslissing om al dan niet strafvervolging in te stellen, of al dan niet een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216bis van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216ter van hetzelfde Wetboek voor te stellen.

Wanneer het openbaar ministerie ervan afziet een strafvervolging in te stellen, of een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216bis van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216ter van hetzelfde Wetboek voor te stellen, of wanneer het openbaar ministerie geen beslissing heeft genomen binnen een termijn van drie maanden te rekenen van de dag van ontvangst van het proces-verbaal waarin de inbreuk werd vastgelegd, beslissen de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht of de procedure voor de administratieve geldboete moet worden opgestart.”.

Art. 164. In dezelfde wet wordt een artikel 9/3 ingevoegd, luidende:

“Art. 9/3. Indien het openbaar ministerie afziet van een strafvervolging in te stellen, een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216bis van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216ter van het Wetboek van strafvordering voor te stellen, bezorgt het een afschrift van de procedurestukken van het aanvullend opsporingsonderzoek aan de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht.”.

Art. 165. In artikel 10 van dezelfde wet wordt paragraaf 1 vervangen als volgt:

“§ 1. Onverminderd de toepassing van strengere straffen waarin het Strafwetboek voorziet, worden de inbreuken of pogingen tot inbreuk op de Verordening, op deze wet en haar uitvoeringsbesluiten, gestraft met hetzij een strafrechtelijke geldboete van 100 euro tot 100.000 euro en een gevangenisstraf van één jaar tot vijf jaar of met één van die straffen alleen, hetzij met een administratieve geldboete van 100 tot 100.000 euro.

Les dispositions du livre Ier du Code pénal, y compris le chapitre VII et l'article 85, sont d'application.”

Art. 166. Dans la même loi, il est inséré un article 11/1 rédigé comme suit:

“Art. 11/1. Les dispositions du titre 2, chapitre 1/1, du livre XV du Code de droit économique sont applicables aux amendes administratives visées par la présente loi.”

Les décimes additionnels visés à l'article 1er, alinéa 1er, de la loi du 5 mars 1952 relative aux décimes additionnels sur les amendes pénales sont également applicables aux amendes administratives visées dans la présente loi.”

Art. 167. Dans la même loi, il est inséré un article 11/2 rédigé comme suit:

“Art. 11/2. Les articles XV.69, XV.71, XV.73 et XV.74 du Code de droit économique sont applicables aux infractions pénales à la présente loi.”

Chapitre 19. – Modifications de la loi du 7 décembre 2016 portant organisation de la profession et de la supervision publique des réviseurs d'entreprises

Art. 168. A l'article 44 de la loi du 7 décembre 2016 portant organisation de la profession et de la supervision publique des réviseurs d'entreprises, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans alinéa 2, les mots “à l'article 33” sont remplacés par les mots “à l'article 32”;

2° les alinéas 3 et 4 sont remplacés par ce qui suit:

“L'alinéa 1er ne s'applique pas à la divulgation d'informations confidentielles, par les membres du Comité visés à l'article 35, alinéa 1er, 2°, à la FSMA. L'article 74, alinéa 1er, de la loi du 2 août 2002 relative à la surveillance du secteur financier et aux services financiers est d'application en ce qui concerne ces informations. La FSMA soumet une demande au Collège si elle souhaite utiliser ces informations dans l'exercice de ses missions légales. Le Collège traite cette demande conformément à l'article 45.

L'alinéa 1er ne s'applique pas à la divulgation d'informations confidentielles, par les membres du Comité visés à l'article 35, alinéa 1er, 1°, à la Banque. L'article 35 de la loi du 22 février 1998 fixant le statut organique de la Banque nationale de Belgique est d'application en ce qui concerne ces informations. La Banque soumet une demande au Collège si elle souhaite utiliser ces informations dans l'exercice de ses missions légales. Le Collège traite cette demande conformément à l'article 45.”

3° l'article est complété par un alinéa rédigé comme suit:

“L'alinéa 1er n'empêche pas la communication d'informations confidentielles par le Collège à la FSMA dans le cadre du soutien administratif, opérationnel et logistique apporté au

De bepalingen van boek I van het Strafwetboek, met inbegrip van hoofdstuk VII en artikel 85, zijn van toepassing.”

Art. 166. In dezelfde wet wordt een artikel 11/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 11/1. De bepalingen van titel 2, hoofdstuk 1/1, van boek XV van het Wetboek van economisch recht zijn toepasselijk op de administratieve geldboetes bedoeld in deze wet.

De opdecimen bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimen op strafrechtelijke geldboeten zijn eveneens van toepassing op de administratieve geldboetes bedoeld in deze wet.”

Art. 167. In dezelfde wet wordt een artikel 11/2 ingevoegd, luidende:

“Art. 11/2. De artikelen XV.69, XV.71, XV.73 en XV.74 van het Wetboek van economisch recht zijn toepasselijk op de strafrechtelijke inbreuken op deze wet.”

Hoofdstuk 19. – Wijzigingen van de wet van 7 december 2016 tot organisatie van het beroep van en het publiek toezicht op de bedrijfsrevisoren

Art. 168. In artikel 44 van de wet van 7 december 2016 tot organisatie van het beroep van en het publiek toezicht op de bedrijfsrevisoren worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het tweede lid worden de woorden “in artikel 33” vervangen door de woorden “in artikel 32”;

2° het derde en het vierde lid worden vervangen als volgt:

“Het eerste lid is niet van toepassing op de verstrekking van vertrouwelijke informatie door de leden van het Comité als bedoeld in artikel 35, eerste lid, 2°, aan de FSMA. Artikel 74, eerste lid, van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten is van toepassing op die informatie. De FSMA richt een verzoek aan het College indien zij deze informatie wil gebruiken voor de uitoefening van haar wettelijke opdrachten. Het College behandelt dit verzoek overeenkomstig artikel 45.

Het eerste lid is niet van toepassing op de verstrekking van vertrouwelijke informatie door de leden van het Comité als bedoeld in artikel 35, eerste lid, 1°, aan de Bank. Artikel 35 van de wet van 22 februari 1998 tot vaststelling van het organiek statuut van de Nationale Bank van België is van toepassing op die informatie. De Bank richt een verzoek aan het College indien zij deze informatie wil gebruiken voor de uitoefening van haar wettelijke opdrachten. Het College behandelt dit verzoek overeenkomstig artikel 45.”

3° het artikel wordt aangevuld met een lid, luidende:

“Het eerste lid belet niet de verstrekking van vertrouwelijke informatie door het College aan de FSMA in het kader van de administratieve, operationele en logistieke ondersteuning

Collège par la FSMA visé à l'article 40, 4°, ni dans le cadre du secrétariat du Collège assuré par la FSMA visé à l'article 40, 3°. L'article 74, alinéa 1er de la loi du 2 août 2002 précitée est d'application en ce qui concerne ces informations. La FSMA soumet une demande au Collège si elle souhaite utiliser ces informations dans l'exercice de ses missions légales. Le Collège traite cette demande conformément à l'article 45.”

Art. 169. Dans l'article 45, de la même loi, , modifié en dernier lieu par la loi du 27 juin 2021, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 1er, le 8° est remplacé par ce qui suit:

“8° à la Banque et à la FSMA lorsque ces informations présentent un intérêt pour l'exercice de leurs missions légales respectives;”

2° le paragraphe 1er, de la même loi est complété par les 12°, 13° et 14° rédigés comme suit:

“12° à la Cellule de traitement de l'information financière et aux autorités de contrôle étrangères visées aux articles 76 et 120/2 de la loi du 18 septembre 2017 relative à la prévention du blanchiment de capitaux et du financement du terrorisme et à la limitation de l'utilisation des espèces;

13° à l'Office de contrôle des mutualités et des unions nationales de mutualités visé à l'article 49 de la loi du 6 août 1990 relative aux mutualités et aux unions nationales de mutualités;

14° au ministre qui a la Justice dans ses attributions ou au fonctionnaire délégué par lui dans le cadre du Registre national des experts judiciaires visé à l'article 555/10 du Code judiciaire.”

3° dans le paragraphe 2, les mots “en vertu du § 1er, 6° à 11°” sont remplacés par les mots “en vertu du paragraphe 1er, 6° à 14°”.

4° dans le paragraphe 3, de la même loi, les mots “à l'article 33” sont remplacés par les mots “à l'article 32”.

5° l'article est complété par le paragraphe 5 rédigé comme suit:

“§ 5. Les autorités judiciaires informent le Collège des suites qu'elles donnent à la dénonciation des infractions pénales visée au paragraphe 1er, 3°.”

van het College door de FSMA bedoeld in artikel 40, 4°, en de waarneming van het secretariaat van het College door de FSMA bedoeld in artikel 40, 3°. Artikel 74, eerste lid, van de voornoemde wet van 2 augustus 2002 is van toepassing op die informatie. De FSMA richt een verzoek aan het College indien zij deze informatie wil gebruiken voor de uitoefening van haar wettelijke opdrachten. Het College behandelt dit verzoek overeenkomstig artikel 45.”

Art. 169. In artikel 45, van dezelfde wet, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 27 juni 2021, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 wordt de bepaling onder 8° vervangen als volgt:

“8° aan de Bank en de FSMA als die informatie van belang is voor de uitoefening van hun respectieve wettelijke opdrachten;”

De paragraaf 1, van dezelfde wet wordt aangevuld met de bepalingen onder 12°, 13° en 14°, luidende:

“12° aan de Cel voor financiële informatieverwerking en de buitenlandse toezichtautoriteiten bedoeld in artikel 76 en 120/2 van de wet van 18 september 2017 tot voorkoming van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme en tot beperking van het gebruik van contanten;

13° aan de Controledienst voor de ziekenfondsen en de landsbonden van ziekenfondsen bedoeld in artikel 49 van de wet van 6 augustus 1990 betreffende de ziekenfondsen en de landsbonden van ziekenfondsen;

14° aan de minister bevoegd voor Justitie of aan de door hem gemachtigde ambtenaar in het kader van het nationaal register voor gerechtsdeskundigen bedoeld in artikel 555/10 van het Gerechtelijk Wetboek.”

3° in paragraaf 2, wordt de zin “overeenkomstig § 1, 6° tot 11°” vervangen als volgt: “overeenkomstig paragraaf 1, 6° tot 14°”.

4° in paragraaf 3, van dezelfde wet, worden de woorden “in artikel 33” vervangen door de woorden “in artikel 32”.

5° het artikel wordt aangevuld met een paragraaf 5, luidende:

“§ 5. De rechtelijke overheden brengen het College op de hoogte van het gevolg dat zij geven aan de in paragraaf 1, 3° bedoelde aangifte van strafrechtelijke misdrijven.”

Chapitre 20. – Modifications de la loi du 31 mai 2017 relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité civile décennale des entrepreneurs, architectes et autres prestataires du secteur de la construction de travaux immobiliers et portant modification de la loi du 20 février 1939 sur la protection du titre et de la profession d'architecte

Art. 170. À l'article 15 de la loi du 31 mai 2017 relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité civile décennale des entrepreneurs, architectes et autres prestataires du secteur de la construction de travaux immobiliers et portant modification de la loi du 20 février 1939 sur la protection du titre et de la profession d'architecte, modifié par la loi du 9 mai 2019, les modifications suivantes sont apportées:

1° le mot “soit” est inséré entre le mot “punies” et les mots “d'une amende”;

2° la première phrase est complétée par les mots “, soit d'une amende administrative de 26 à 10.000 euros.”;

3° l'article est complété par un alinéa, rédigé comme suit:

“En cas de récidive dans les cinq ans à dater d'une condamnation coulée en force de chose jugée du chef de la même infraction, le maximum des amendes est porté au double.”.

Art. 171. L'article 18 de la même loi, est complété par deux alinéas, rédigés comme suit:

“Le montant de la transaction ne peut être supérieur au montant maximum de l'amende pénale pouvant être infligée pour l'infraction constatée, majorée des décimes additionnels.

Les modalités de paiement et de perception de cette transaction sont arrêtées par le Roi.”.

Art. 172. Dans la même loi, il est inséré un article 18/1 rédigé comme suit:

“Art. 18/1. § 1er. Les infractions aux articles 5 et 12, § 1er, alinéa 1er, 2° peuvent faire l'objet de:

1° l'application de la procédure de transaction telle que visée à l'article 18;

1° une poursuite administrative en application de la procédure visée au titre 1/2 du livre XV du Code de droit économique;

2° une poursuite pénale.

§ 2. La poursuite se fait conformément au titre 1/1 du livre XV du Code de droit économique.”.

Hoofdstuk 20. – Wijzigingen van de wet van 31 mei 2017 betreffende de verplichte verzekering van de tienjarige burgerlijke aansprakelijkheid van aannemers, architecten en andere dienstverleners in de bouwsector van werken in onroerende staat en tot wijziging van de wet van 20 februari 1939 op de bescherming van de titel en van het beroep van architect

Art. 170. In artikel 15 van wet van 31 mei 2017 betreffende de verplichte verzekering van de tienjarige burgerlijke aansprakelijkheid van aannemers, architecten en andere dienstverleners in de bouwsector van werken in onroerende staat en tot wijziging van de wet van 20 februari 1939 op de bescherming van de titel en van het beroep van architect, gewijzigd bij de wet van 9 mei 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het woord “hetzij” worden ingevoegd tussen de woorden “bestraft met” en de woorden “een strafrechtelijke geldboete”;

2° de eerste zin wordt aangevuld met de woorden “, hetzij met een administratieve geldboete van 26 tot 10.000 euro.”;

3° het artikel wordt aangevuld met een lid, luidende:

“In geval van herhaling binnen een termijn van vijf jaar te rekenen van een in kracht van gewijsde gegane veroordeling wegens dezelfde inbreuk, worden de geldboeten op het dubbele van het maximum gebracht.”.

Art. 171. Artikel 18 van dezelfde wet wordt aangevuld met twee leden, luidende:

“Het bedrag van de transactie mag niet hoger zijn dan het maximumbedrag van de strafrechtelijke geldboete die wegens de vastgestelde inbreuk kan worden opgelegd, verhoogd met de opdecimen.

De betalings- en inningswijzen van deze transactie worden door de Koning vastgesteld.”.

Art. 172. In dezelfde wet wordt een artikel 18/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 18/1. § 1. De inbreuken op de artikelen 5 en 12, § 1, eerste lid, 2°, kunnen het voorwerp uitmaken van:

1° de toepassing van de transactieprocedure zoals bedoeld in artikel 18;

2° een administratieve vervolging met toepassing van de procedure bedoeld in titel 1/2 van boek XV van het Wetboek van economisch recht;

3° een strafrechtelijke vervolging.

§ 2. De vervolging gebeurt overeenkomstig titel 1/1 van boek XV van het Wetboek van economisch recht.”.

Art. 173. Dans la même loi, il est inséré un article 18/2, rédigé comme suit:

“Art. 18/2. Le ministère public notifie aux agents compétents visé à l'article XV.60/4 du Code de droit économique sa décision d'intenter ou non les poursuites pénales ou de proposer ou non une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du même Code.

Lorsque le ministère public renonce à intenter les poursuites pénales et à proposer une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du même Code ou si le ministère public n'a pas pris de décision dans un délai de trois mois à compter du jour de la réception du procès-verbal consignant l'infraction, les agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique décident s'il y a lieu d'entamer la procédure d'amende administrative.”

Art. 174. Dans la même loi, il est inséré un article 18/3 rédigé comme suit:

“Art. 18/3. Si le ministère public renonce à intenter les poursuites pénales et à proposer une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du Code d'instruction criminelle, il envoie une copie des pièces de procédure de l'enquête complémentaire aux agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique.”

Art. 175. Dans la même loi, il est inséré un article 18/4 rédigé comme suit:

“Art. 18/4. Les dispositions du titre 2, chapitre 1/1, du livre XV du Code de droit économique sont applicables aux amendes administratives visées par la présente loi.

Les décimes additionnels visés à l'article 1er, alinéa 1er, de la loi du 5 mars 1952 relative aux décimes additionnels sur les amendes pénales sont également applicables aux amendes administratives visées dans la présente loi.”

Art. 176. Dans la même loi, il est inséré un article 18/5 rédigé comme suit:

“Art. 18/5. Les articles XV.69, XV.71, XV.73 et XV.74 du Code de droit économique sont applicables aux infractions pénales à la présente loi.”

Art. 177. À l'article 19 de la même loi, modifié par la loi du 9 mai 2019, il est inséré un alinéa 2, rédigé comme suit:

“En cas de récidive dans les cinq ans à dater d'une condamnation coulée en force de chose jugée du chef de la même infraction, le maximum des amendes est porté au double.”

Art. 173. In dezelfde wet wordt een artikel 18/2 ingevoegd, luidende:

“Art. 18/2. Het openbaar ministerie bezorgt aan de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht een kennisgeving van zijn beslissing om al dan niet strafvervolgning in te stellen, of al dan niet een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van hetzelfde Wetboek voor te stellen.

Wanneer het openbaar ministerie ervan afziet een strafvervolgning in te stellen, of een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van hetzelfde Wetboek voor te stellen, of wanneer het openbaar ministerie geen beslissing heeft genomen binnen een termijn van drie maanden te rekenen van de dag van ontvangst van het proces-verbaal waarin de inbreuk werd vastgelegd, beslissen de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht of de procedure voor de administratieve geldboete moet worden opgestart.”

Art. 174. In dezelfde wet wordt een artikel 18/3 ingevoegd, luidende:

“Art. 18/3. Indien het openbaar ministerie afziet van een strafvervolgning in te stellen, een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van het Wetboek van strafvordering voor te stellen, bezorgt het een afschrift van de procedurestukken van het aanvullend opsporingsonderzoek aan de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht.”

Art. 175. In dezelfde wet wordt een artikel 18/4 ingevoegd, luidende:

“Art. 18/4. De bepalingen van titel 2, hoofdstuk 1/1, van boek XV van het Wetboek van economisch recht zijn toepasselijk op de administratieve geldboetes bedoeld in deze wet.

De opdecimen bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimen op strafrechtelijke geldboeten zijn eveneens van toepassing op de administratieve geldboetes bedoeld in deze wet.”

Art. 176. In dezelfde wet wordt een artikel 18/5 ingevoegd, luidende:

“Art. 18/5. De artikelen XV.69, XV.71, XV.73 en XV.74 van het Wetboek van economisch recht zijn toepasselijk op de strafrechtelijke inbreuken op deze wet.”

Art. 177. In artikel 19 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 9 mei 2019, wordt een tweede lid ingevoegd, luidende:

“In geval van herhaling binnen een termijn van vijf jaar te rekenen van een in kracht van gewijsde gegane veroordeling wegens dezelfde inbreuk, worden de geldboeten op het dubbele van het maximum gebracht.”

Chapitre 21. – Modifications de la loi du 18 septembre 2017 relative à la prévention du blanchiment de capitaux et du financement du terrorisme et à la limitation de l'utilisation des espèces

Art. 178. A l'article 5, § 1er, de la loi du 18 septembre 2017 relative à la prévention du blanchiment de capitaux et du financement du terrorisme et à la limitation de l'utilisation des espèces, modifié en dernier lieu par la loi du 20 juillet 2022, il est inséré un 31°/6 rédigé comme suit:

"31°/6 les loueurs de coffres-forts qui sont tenus de notifier leur activité conformément à l'article 102¹, dernier alinéa, du Code des droits de succession et qui ne sont pas déjà assujettis sous l'un des points 1° à 21°".

Art. 179. A l'article 20 de la même loi, modifié par la loi du 20 juillet 2020, les mots "et 31°/ 6" sont insérés entre les mots "à 22°" et les mots "ne peuvent ouvrir des comptes".

Art. 180. A l'article 85, § 1er, 5°, de la même loi, modifié par les lois du 20 juillet 2020 et du 23 juin 2022, le mot "31°/5" est remplacé par le mot "31°/6".

Art. 181. Dans le livre IV, titre 4, chapitre 4, de la même loi, dans l'intitulé de la section 1re, modifié par les lois du 20 juillet 2020 et du 23 juin 2022, le mot "31°/ 5" est remplacé par le mot "31°/6".

Art. 182. A l'article 108, § 1er, de la même loi, modifié par les lois du 20 juillet 2020 et du 23 juin 2022, le mot "31°/5" est remplacé par le mot "31°/6".

Chapitre 22. – Modifications de la loi du 29 mars 2018 portant enregistrement des prestataires de services aux sociétés

Art. 183. À l'article 10 de la loi du 29 mars 2018 portant enregistrement des prestataires de services aux sociétés, les modifications suivantes sont apportées:

1° les mots "en vertu de l'article XV.2 du Code de droit économique" sont abrogés;

2° l'article est complété par un alinéa, rédigé comme suit:

"La recherche et la constatation des infractions visées par la présente loi se font conformément aux dispositions prévues dans le livre XV, titre 1er, chapitre 1er du Code de droit économique."

Art. 184. Dans la même loi, il est inséré un article 10/1, rédigé comme suit:

"Art. 10/1. § 1er. Les infractions à la présente loi ou à ses arrêtés d'exécution peuvent faire l'objet de:

1° l'application de la procédure de transaction telle que visée à l'article 11, alinéa 4;

Hoofdstuk 21. – Wijzigingen van de wet van 18 september 2017 tot voorkoming van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme en tot beperking van het gebruik van contanten

Art. 178. In artikel 5, § 1, van de wet van 18 september 2017 tot voorkoming van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme en tot beperking van het gebruik van contanten, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 20 juli 2022, wordt de bepaling onder 31°/6 ingevoegd, luidende:

"31°/6 de verhuurders van brandkasten die hun activiteit moeten melden overeenkomstig artikel 102¹, laatste lid, van het Wetboek der successierechten en die niet reeds onderworpen zijn op grond van een van de punten 1° tot 21°".

Art. 179. In artikel 20 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 20 juli 2020, worden de woorden "en 31°/6" ingevoegd tussen de woorden "tot en met 22°" en de woorden "bedoelde onderworpen entiteiten".

Art. 180. In artikel 85, § 1, 5°, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 20 juli 2020 en 23 juni 2022, wordt het woord "31°/5" vervangen door het woord "31°/6".

Art. 181. In boek IV, titel 4, hoofdstuk 4, van dezelfde wet, wordt in het opschrift van afdeling 1, gewijzigd bij de wetten van 20 juli 2020 en 23 juni 2022, het woord "31°/5" vervangen door het woord "31°/6".

Art. 182. In artikel 108, § 1, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 20 juli 2020 en 23 juni 2022, wordt het woord "31°/5" vervangen door het woord "31°/6".

Hoofdstuk 22. – Wijzigingen van de wet van 29 maart 2018 tot registratie van de dienstverleners aan vennootschappen

Art. 183. In artikel 10 van de wet van 29 maart 2018 tot registratie van de dienstverleners aan vennootschappen, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden "op basis van artikel XV.2 van het Wetboek van economisch recht" worden opgeheven;

2° het artikel wordt aangevuld met een lid, luidende:

"De opsporing en de vaststelling van de inbreuken bedoeld in deze wet, gebeuren overeenkomstig de bepalingen van boek XV, titel 1, hoofdstuk 1, van het Wetboek van economisch recht."

Art. 184. In dezelfde wet wordt een artikel 10/1 ingevoegd, luidende:

"Art. 10/1. § 1. De inbreuken op deze wet of haar uitvoeringsbesluiten, kunnen het voorwerp uitmaken van:

1° de toepassing van de transactieprocedure zoals bedoeld in artikel 11, vierde lid;

1° une poursuite administrative en application de la procédure visée au titre 1/2 du livre XV du Code de droit économique;

2° une poursuite pénale.

§ 2. La poursuite se fait conformément au titre 1/1 du livre XV du Code de droit économique.”

Art. 185. Dans la même loi, il est inséré un article 10/2, rédigé comme suit:

“Art. 10/2. Le ministère public notifie aux agents compétents visé à l'article XV.60/4 du Code de droit économique sa décision d'intenter ou non les poursuites pénales ou de proposer ou non une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du même Code.

Lorsque le ministère public renonce à intenter les poursuites pénales et à proposer une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du même Code ou si le ministère public n'a pas pris de décision dans un délai de trois mois à compter du jour de la réception du procès-verbal consignant l'infraction, les agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique décident s'il y a lieu d'entamer la procédure d'amende administrative.”

Art. 186. Dans la même loi, il est inséré un article 10/3 rédigé comme suit:

“Art. 10/3. Si le ministère public renonce à intenter les poursuites pénales et à proposer une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du même Code, il envoie une copie des pièces de procédure des actes d'enquête complémentaires aux agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique.”

Art. 187. À l'article 11 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1° l'alinéa 1er est remplacé comme suit:

“Le prestataire de services aux sociétés qui preste ses services sans être enregistré ou qui s'est fait enregistrer et ne remplit plus les conditions prévues aux articles 6 et 8 ou dans ses arrêtés d'exécution, est puni soit d'une amende de 250 à 100.000 euros, soit d'une amende administrative de 250 à 100.000 euros.”;

2° entre l'alinéa 1er et l'alinéa 2, un alinéa est inséré, rédigé comme suit:

2° een administratieve vervolging met toepassing van de procedure bedoeld in titel 1/2 van boek XV van het Wetboek van economisch recht;

3° een strafrechtelijke vervolging.

§ 2. De vervolging gebeurt overeenkomstig titel 1/1 van boek XV van het Wetboek van economisch recht.”

Art. 185. In dezelfde wet wordt een artikel 10/2 ingevoegd, luidende:

“Art. 10/2. Het openbaar ministerie bezorgt aan de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht een kennisgeving van zijn beslissing om al dan niet strafvervolging in te stellen, of al dan niet een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van hetzelfde Wetboek voor te stellen.

Wanneer het openbaar ministerie ervan afziet een strafvervolging in te stellen, of een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van hetzelfde Wetboek voor te stellen, of wanneer het openbaar ministerie geen beslissing heeft genomen binnen een termijn van drie maanden te rekenen van de dag van ontvangst van het proces-verbaal waarin de inbreuk werd vastgelegd, beslissen de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht of de procedure voor de administratieve geldboete moet worden opgestart.”

Art. 186. In dezelfde wet wordt een artikel 10/3 ingevoegd, luidende:

“Art. 10/3. Wanneer het openbaar ministerie ervan afziet een strafvervolging in te stellen, of een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van hetzelfde Wetboek voor te stellen, bezorgt het een afschrift van de procedurestukken van het aanvullend opsporingsonderzoek aan de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht.”

Art. 187. In artikel 11 van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste lid wordt vervangen als volgt:

“De dienstenverlener aan vennootschappen die zijn diensten verstrekt zonder geregistreerd te zijn of die geregistreerd werd maar niet meer voldoet aan de voorwaarden bedoeld in de artikelen 6 en 8 of in de uitvoeringsbesluiten ervan, wordt bestraft met hetzij een boete van 250 tot 100.000 euro, hetzij met een administratieve geldboete van 250 tot 100.000 euro.”;

2° tussen het eerste en tweede lid wordt een lid ingevoegd luidende:

“En cas de récidive dans les cinq ans à dater d’une condamnation coulée en force de chose jugée du chef de la même infraction, le maximum des amendes est porté au double.”;

2° à l’alinéa 3 ancien, devenant l’alinéa 4, les mots “commissionnés par le ministre qui a l’Economie dans ses attributions en vertu de l’article XV.2 du Code de droit économique” sont remplacés par les mots “visés à l’article 10”;

3° à l’alinéa 3 ancien, devenant l’alinéa 4, les mots “ou leur proposer le paiement d’une somme dont le paiement volontaire éteint l’action publique, conformément à l’article XV.61 dudit Code, comprise entre 50 et 600.000 euros” sont abrogés;

4° l’article est complété par un alinéa, rédigé comme suit:

“Quand les agents visés à l’article 10 constatent des infractions à la présente loi ou à ses arrêtés d’exécution, les agents désignés par le ministre qui a l’Economie dans ses attributions peuvent proposer une somme, dont le paiement volontaire par l’auteur de l’infraction éteint l’action publique, conformément à l’article XV.61 du Code de droit économique.

Le montant de la transaction ne peut être supérieur au montant maximum de l’amende pénale pouvant être infligée pour l’infraction constatée, majorée des décimes additionnels.

Les modalités de paiement et de perception de cette transaction sont arrêtées par le Roi.”.

Art. 188. Dans le chapitre 4 de la même loi, il est inséré un article 11/1 rédigé comme suit:

“Art. 11/1. Les dispositions du titre 2, chapitre 1/1, du livre XV du Code de droit économique sont applicables aux amendes administratives visées par la présente loi.

Les décimes additionnels visés à l’article 1er, alinéa 1er, de la loi du 5 mars 1952 relative aux décimes additionnels sur les amendes pénales sont également applicables aux amendes administratives visées dans la présente loi.”.

Art. 189. Dans le chapitre 4 de la même loi, il est inséré un article 11/2 rédigé comme suit:

“Art. 11/2. Les articles XV.69, XV.71, XV.73 et XV.74 du Code de droit économique sont applicables aux infractions pénales à la présente loi.”.

Chapitre 23. – Modification de la loi du 25 novembre 2018 portant création du Conseil National de la Productivité

Art. 190. Dans l’article 5, § 2, de la loi du 25 novembre 2018 portant création du Conseil National de la Productivité,

“In geval van herhaling binnen een termijn van vijf jaar te rekenen van een in kracht van gewijsde gegane veroordeling wegens dezelfde inbreuk, worden de geldboeten op het dubbele van het maximum gebracht.”;

3° in het vroegere derde lid, dat het vierde lid wordt, worden de woorden “aangeduid door de minister bevoegd voor Economie op basis van artikel XV.2 van het Wetboek van economisch recht” vervangen door de woorden “bedoeld in artikel 10”;

4° in het vroegere derde lid, dat het vierde lid wordt, worden de woorden “of hen overeenkomstig artikel XV.61 van het genoemde Wetboek een geldsom tussen 50 en 600.000 euro voorstellen waarvan de vrijwillige betaling de strafvordering doet vervallen.” opgeheven;

5° het artikel wordt aangevuld met een lid, luidende:

“Wanneer de in artikel 10 bedoelde ambtenaren inbreuken op deze wet of haar uitvoeringsbesluiten vaststellen, kunnen de door de minister bevoegd voor Economie aangestelde ambtenaren een geldsom voorstellen waarvan de vrijwillige betaling door de overtreder de strafvordering doet vervallen, overeenkomstig artikel XV.61 van het Wetboek van economisch recht.

Het bedrag van de transactie mag niet hoger zijn dan het maximumbedrag van de strafrechtelijke geldboete die wegens de vastgestelde inbreuk kan worden opgelegd, verhoogd met de opdecimen.

De betalings- en inningswijzen van deze transactie worden door de Koning vastgesteld.”.

Art. 188. In hoofdstuk 4 van dezelfde wet wordt een artikel 11/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 11/1. De bepalingen van titel 2, hoofdstuk 1/1, van boek XV van het Wetboek van economisch recht zijn toepasselijk op de administratieve geldboetes bedoeld in deze wet.

De opdecimen bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimen op strafrechtelijke geldboeten zijn eveneens van toepassing op de administratieve geldboetes bedoeld in deze wet.”.

Art. 189. In hoofdstuk 4 van dezelfde wet wordt een artikel 11/2 ingevoegd, luidende:

“Art. 11/2. De artikelen XV.69, XV.71, XV.73 en XV.74 van het Wetboek van economisch recht zijn toepasselijk op de strafrechtelijke inbreuken op deze wet.”.

Hoofdstuk 23. – Wijziging van de wet van 25 november 2018 houdende de oprichting van de Nationale Raad voor de Productiviteit

Art. 190. In artikel 5, § 2, van de wet van 25 november 2018 houdende de oprichting van de Nationale Raad voor de

dans le texte français, le mot “présentation” est chaque fois remplacé par le mot “proposition”.

Art. 191. Dans l'article 5 de la même loi, il est inséré un paragraphe 2/1 rédigé comme suit:

“§ 2/1. Au niveau régional, le Conseil est composé de six membres nommés par le Roi par arrêté délibéré en Conseil des ministres, sur proposition des Régions, conformément à l'article 92ter de la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles, soit:

1° deux membres sur proposition de la Région flamande;

2° deux membres sur proposition de la Région wallonne;

3° deux membres sur proposition de la Région de Bruxelles-Capitale.”.

Art. 192. L'article 7 de la même loi est complété par les 5° et 6°, rédigées comme suit:

“5° sont membres d'une association, organisation ou fédération représentant une activité économique ou défendant ses intérêts;

6° sont collaborateurs d'une association ou fédération visée au 5°.”.

Art. 193. Dans l'article 11 de la même loi, l'alinéa 2 est remplacé par ce qui suit:

“Le Roi désigne le service public qui assure le secrétariat du Conseil.”.

Chapitre 24. – Modifications de la loi du 17 mars 2019 relative aux professions d'expert-comptable et de conseiller fiscal

Art. 194. À l'article 117 de la loi du 17 mars 2019 relative aux professions d'expert-comptable et de conseiller fiscal, modifié par la loi du 20 juillet 2020, les modifications suivantes sont apportées:

1° à l'alinéa 1er, le mot “soit” est inséré entre le mot “punis” et les mots “d'une peine d'emprisonnement”;

2° à l'alinéa 1er, le mot “pénale” est inséré entre le mot “amende” et les mots “de deux cents à deux mille euros”;

3° à l'alinéa 1er, la première phrase est complétée par les mots “, soit d'une amende administrative de deux cents à deux mille euros.”;

4° entre l'alinéa 1er et l'alinéa 2, un alinéa est inséré, rédigé comme suit:

Productiviteit wordt in de Franse tekst, het woord “présentation” telkens vervangen door het woord “proposition”.

Art. 191. In artikel 5 van dezelfde wet wordt een paragraaf 2/1 ingevoegd, luidende:

“§ 2/1. Op gewestelijk niveau, is de Raad samengesteld uit zes leden, benoemd door de Koning, bij een in Ministerraad overlegd besluit, op voorstel van de gewesten overeenkomstig artikel 92ter van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, namelijk:

1° twee leden op voorstel van het Vlaamse Gewest;

2° twee leden op voorstel van het Waalse Gewest;

3° twee leden op voorstel van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest.”.

Art. 192. Artikel 7 van dezelfde wet wordt aangevuld met de bepalingen onder 5° en 6°, luidende:

“5° lid zijn van een vereniging, organisatie of federatie die een economische activiteit vertegenwoordigt of opkomt voor de belangen van een economische activiteit;

6° medewerkers zijn van in de onder 5° bedoelde verenigingen of federaties.”.

Art. 193. In artikel 11 van dezelfde wet wordt het tweede lid vervangen als volgt:

“De Koning wijst de overheidsdienst aan die het secretariaat van de Raad verzorgt.”.

Hoofdstuk 24. – Wijzigingen van de wet van 17 maart 2019 betreffende de beroepen van accountant en belastingadviseur

Art. 194. In artikel 117 van de wet van 17 maart 2019 betreffende de beroepen van accountant en belastingadviseur, gewijzigd bij de wet van 20 juli 2020, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° 1 in het eerste lid wordt het woord “hetzij” ingevoegd tussen het woord “Met” en de woorden “een gevangenisstraf van”;

in het eerste lid wordt het woord “strafrechtelijke” ingevoegd tussen de woorden “en met een” en de woorden “geldboete van tweehonderd”;

in het eerste lid worden de woorden “, hetzij met een administratieve geldboete van tweehonderd tot tweeduizend euro” ingevoegd tussen de woorden “die straffen alleen” en de woorden “wordt gestraft.”;

4° tussen het eerste en tweede lid wordt een lid ingevoegd luidende:

“En cas de récidive dans les cinq ans à dater d’une condamnation coulée en force de chose jugée du chef de la même infraction, le maximum des amendes est porté au double.”

Art. 195. À l’article 118 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans la troisième phrase, les mots “et aux officiers compétents du Ministère public” sont abrogés;

2° dans la quatrième phrase, les mots “sept jours ouvrables de la constatation des infractions, le tout à peine de nullité.” sont remplacés par les mots “trente jours qui suivent la date de la constatation de l’infraction.”;

3° dans la quatrième phrase, les mots “, ainsi qu’aux ministres précités” sont abrogés;

4° dans la sixième phrase, le mot “soit” est inséré entre le mot “puni” et les mots “d’un emprisonnement”;

5° dans la sixième phrase, le mot “pénale” est inséré entre le mot “amende” et les mots “de 26 à 1.000 euros”;

6° dans la sixième phrase, les mots “, soit d’une amende administrative de 26 à 1.000 euros” sont insérés entre les mots “d’une de ces peines seulement” et les mots “, celui qui refusera”;

7° l’article est complété par deux alinéas, rédigés comme suit:

“En cas de récidive dans les cinq ans à dater d’une condamnation coulée en force de chose jugée du chef de la même infraction, le maximum des amendes est porté au double.

La recherche et la constatation des infractions visées dans la présente loi par les agents visés à l’alinéa 1er a lieu conformément aux dispositions du livre XV, titre 1er, chapitre 1er, du Code de droit économique.”

Art. 196. Dans la section 4 du chapitre 11 de la même loi, il est inséré un article 118/1 rédigé comme suit:

“Art. 118/1. § 1er. Lorsqu’ils constatent des infractions visées à l’article 117, alinéa 1er, les agents visés à l’article 118, alinéa 1er, peuvent adresser au contrevenant un avertissement le mettant en demeure de mettre fin à cet acte, conformément à l’article XV.31 du Code de droit économique.

§ 2. Lorsque les agents visés à l’article 118, alinéa 1er, constatent des infractions visées à l’article 117, alinéa 1er, les agents désignés par le ministre qui a les Classes moyennes dans ses attributions peuvent proposer une somme, dont le paiement volontaire par l’auteur de l’infraction éteint l’action publique, conformément à l’article XV.61 du Code de droit économique.

“In geval van herhaling binnen een termijn van vijf jaar te rekenen van een in kracht van gewijsde gegane veroordeling wegens dezelfde inbreuk, worden de geldboeten op het dubbele van het maximum gebracht.”

Art. 195. In artikel 118 van dezelfde wet, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de derde zin worden de woorden “en aan de bevoegde ambtenaren van het Openbaar Ministerie” opgeheven;

2° in de vierde zin worden de woorden “zeven werkdagen te rekenen vanaf de vaststelling van de inbreuken, op straffe van nietigheid” vervangen door de woorden “dertig dagen vanaf de datum van de vaststelling van de inbreuken.”;

3° in de vierde zin worden de woorden “, alsook aan de hierboven vermelde ministers” opgeheven;

4° in de zesde zin wordt het woord “hetzij” ingevoegd tussen de woorden “wordt gestraft met” en de woorden “een gevangenisstraf van”;

5° in de zesde zin wordt het woord “strafrechtelijke” ingevoegd tussen de woorden “en met een” en het woord “geldboete”;

6° de zesde zin wordt aangevuld met de woorden “, hetzij met een administratieve geldboete van 26 tot 1.000 euro”;

7° het artikel wordt aangevuld met twee leden , luidende:

“In geval van herhaling binnen een termijn van vijf jaar te rekenen van een in kracht van gewijsde gegane veroordeling wegens dezelfde inbreuk, worden de geldboeten op het dubbele van het maximum gebracht.

De opsporing en de vaststelling van de inbreuken bedoeld in deze wet, door de in het eerste lid bedoelde ambtenaren, gebeurt overeenkomstig de bepalingen van boek XV, titel 1, hoofdstuk 1, van het Wetboek van economisch recht.”

Art. 196. In afdeling 4 van hoofdstuk 11 van dezelfde wet wordt een artikel 118/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 118/1. § 1. Wanneer zij inbreuken bedoeld in artikel 117, eerste lid vaststellen, kunnen de ambtenaren bedoeld in artikel 118, eerste lid, een waarschuwing richten tot de overtreder waarbij die tot stopzetting van de handeling wordt aangemaand, overeenkomstig artikel XV.31 van het Wetboek van economisch recht.

§ 2. Wanneer de in artikel 118, eerste lid, bedoelde ambtenaren inbreuken bedoeld in artikel 117, eerste lid, vaststellen, kunnen de door de minister bevoegd voor Middenstand aangestelde ambtenaren een geldsom voorstellen waarvan de vrijwillige betaling door de overtreder de strafvordering doet vervallen, overeenkomstig artikel XV.61 van het Wetboek van economisch recht.

Le montant de la transaction ne peut être supérieur au montant maximum de l'amende pénale pouvant être infligée pour l'infraction constatée, majorée des décimes additionnels.

Les modalités de paiement et de perception de cette transaction sont arrêtées par le Roi.”.

Art. 197. Dans la section 4 du chapitre 11 de la même loi, il est inséré un article 118/2 rédigé comme suit:

“Art. 118/2. § 1er. Les infractions visées à l'article 117, alinéa 1er, recherchées et constatées par les agents visés à l'article 118, alinéa 1er, peuvent faire l'objet de:

1° l'application de la procédure de transaction telle que visée à l'article 118/1, § 2;

1° une poursuite administrative en application de la procédure visée au titre 1/2 du livre XV du Code de droit économique;

2° une poursuite pénale.

§ 2. La poursuite se fait conformément au titre 1/1 du livre XV du Code de droit économique.”.

Art. 198. Dans la section 4 du chapitre 11 de la même loi, il est inséré un article 118/3 rédigé comme suit:

“Art. 118/3. Le ministère public notifie aux agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique sa décision d'intenter ou non les poursuites pénales ou de proposer ou non une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du même Code.

Lorsque le ministère public renonce à intenter les poursuites pénales et à proposer une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du même Code, ou si le ministère public n'a pas pris de décision dans un délai de trois mois à compter du jour de la réception du procès-verbal consignant l'infraction, les agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique décident s'il y a lieu d'entamer la procédure d'amende administrative.”.

Art. 199. Dans la section 4 du chapitre 11 de la même loi, il est inséré un article 118/4 rédigé comme suit:

“Art. 118/4. Si le ministère public renonce à intenter les poursuites pénales et à proposer une transaction visée à l'article 216*ter* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du Code d'instruction criminelle, il envoie une copie des pièces de procédure de l'enquête complémentaire aux agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique.”.

Het bedrag van de transactie mag niet hoger zijn dan het maximumbedrag van de strafrechtelijke geldboete die wegens de vastgestelde inbreuk kan worden opgelegd, verhoogd met de opdecimen.

De betalings- en inningswijzen van deze transactie worden door de Koning vastgesteld.”.

Art. 197. In afdeling 4 van hoofdstuk 11 van dezelfde wet wordt een artikel 118/2 ingevoegd, luidende:

“Art. 118/2. § 1. De inbreuken bedoeld in artikel 117, eerste lid opgespoord en vastgesteld door de ambtenaren bedoeld in artikel 118, eerste lid, kunnen het voorwerp uitmaken van:

1° de toepassing van de transactieprocedure zoals bedoeld in artikel 118/1, § 2;

2° een administratieve vervolging met toepassing van de procedure bedoeld in titel 1/2 van boek XV van het Wetboek van economisch recht;

3° een strafrechtelijke vervolging.

§ 2. De vervolging gebeurt overeenkomstig titel 1/1 van boek XV van het Wetboek van economisch recht.”.

Art. 198. In afdeling 4 van hoofdstuk 11 van dezelfde wet, wordt een artikel 118/3 ingevoegd, luidende:

“Art. 118/3. Het openbaar ministerie bezorgt aan de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht een kennisgeving van zijn beslissing om al dan niet strafvervolging in te stellen, of al dan niet een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van hetzelfde Wetboek voor te stellen.

Wanneer het openbaar ministerie ervan afziet een strafvervolging in te stellen, of een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van hetzelfde Wetboek voor te stellen, of wanneer het openbaar ministerie geen beslissing heeft genomen binnen een termijn van drie maanden te rekenen van de dag van ontvangst van het proces-verbaal waarin de inbreuk werd vastgelegd, beslissen de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht of de procedure voor de administratieve geldboete moet worden opgestart.”.

Art. 199. In afdeling 4 van hoofdstuk 11 van dezelfde wet wordt een artikel 118/4 ingevoegd, luidende:

“Art. 118/4. Indien het openbaar ministerie afziet van een strafvervolging in te stellen, een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van het Wetboek van strafvordering voor te stellen, bezorgt het een afschrift van de procedurestukken van het aanvullend opsporingsonderzoek aan de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht.”.

Art. 200. Dans la section 4 du chapitre 11 de la même loi, il est inséré un article 118/5 rédigé comme suit:

“Art. 118/5. Les dispositions du titre 2, chapitre 1/1, du livre XV du Code de droit économique sont applicables aux amendes administratives visées par la présente loi.

Les décimes additionnels visés à l'article 1er, alinéa 1er, de la loi du 5 mars 1952 relative aux décimes additionnels sur les amendes pénales sont également applicables aux amendes administratives visées dans la présente loi.”

Art. 201. Dans la section 4 du chapitre 11 de la même loi, il est inséré un article 118/6 rédigé comme suit:

“Art. 118/6. Les articles XV.69, XV.71, XV.73 et XV.74 du Code de droit économique sont applicables aux infractions pénales à la présente loi.”

Chapitre 25. – Modifications de la loi du 9 mai 2019 relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité civile professionnelle des architectes, des géomètres-experts, des coordinateurs de sécurité-santé et autres prestataires du secteur de la construction de travaux immobiliers et portant modification de diverses dispositions légales en matière d'assurance de responsabilité civile dans le secteur de la construction

Art. 202. À l'article 16 de la loi du 9 mai 2019 relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité civile professionnelle des architectes, des géomètres-experts, des coordinateurs de sécurité-santé et autres prestataires du secteur de la construction de travaux immobiliers et portant modification de diverses dispositions légales en matière d'assurance de responsabilité civile dans le secteur de la construction, les modifications suivantes sont apportées:

1° le mot “soit” est inséré entre le mot “punies” et les mots “d'une amende”;

2° la première phrase est complétée par les mots “, soit d'une amende administrative de 26 à 10.000 euros.”;

3° l'article est complété par un alinéa, rédigé comme suit:

“En cas de récidive dans les cinq ans à dater d'une condamnation coulée en force de chose jugée du chef de la même infraction, le maximum des amendes est porté au double.”

Art. 203. L'article 19 de la même loi, est complété par deux alinéas, rédigés comme suit:

“Le montant de la transaction ne peut être supérieur au montant maximum de l'amende pénale pouvant être infligée pour l'infraction constatée, majorée des décimes additionnels.

Les modalités de paiement et de perception de cette transaction sont arrêtées par le Roi.”

Art. 200. In afdeling 4 van hoofdstuk 11 van dezelfde wet wordt een artikel 118/5 ingevoegd, luidende:

“Art. 118/5. De bepalingen van titel 2, hoofdstuk 1/1, van boek XV van het Wetboek van economisch recht zijn toepasselijk op de administratieve geldboetes bedoeld in deze wet.

De opdecimen bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimen op strafrechtelijke geldboeten zijn eveneens van toepassing op de administratieve geldboetes bedoeld in deze wet.”

Art. 201. In afdeling 4 van hoofdstuk 11 van dezelfde wet wordt een artikel 118/6 ingevoegd, luidende:

“Art. 118/6. De artikelen XV.69, XV.71, XV.73 en XV.74 van het Wetboek van economisch recht zijn toepasselijk op de strafrechtelijke inbreuken op deze wet.”

Hoofdstuk 25. – Wijzigingen van de wet van 9 mei 2019 betreffende de verplichte verzekering van de burgerlijke beroepsaansprakelijkheid van architecten, landmeters-experten, veiligheids- en gezondheidscoördinatoren en andere dienstverleners in de bouwsector van werken in onroerende staat en tot wijziging van diverse wetsbepalingen betreffende de verzekering burgerrechtelijke aansprakelijkheid in de bouwsector

Art. 202. In artikel 16 van de wet van 9 mei 2019 betreffende de verplichte verzekering van de burgerlijke beroepsaansprakelijkheid van architecten, landmeters-experten, veiligheids- en gezondheidscoördinatoren en andere dienstverleners in de bouwsector van werken in onroerende staat en tot wijziging van diverse wetsbepalingen betreffende de verzekering burgerrechtelijke aansprakelijkheid in de bouwsector, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het woord “hetzij” worden ingevoegd tussen de woorden “worden bestraft met” en de woorden “een strafrechtelijke geldboete”;

2° de eerste zin wordt aangevuld met de woorden “, hetzij met een administratieve geldboete van 26 tot 10.000 euro.”;

3° het artikel wordt aangevuld met een lid, luidende:

“In geval van herhaling binnen een termijn van vijf jaar te rekenen van een in kracht van gewijsde gegane veroordeling wegens dezelfde inbreuk, worden de geldboeten op het dubbele van het maximum gebracht.”

Art. 203. Artikel 19 van dezelfde wet wordt aangevuld met twee leden, luidende:

“Het bedrag van de transactie mag niet hoger zijn dan het maximumbedrag van de strafrechtelijke geldboete die wegens de vastgestelde inbreuk kan worden opgelegd, verhoogd met de opdecimen.

De betalings- en inningswijzen van deze transactie worden door de Koning vastgesteld.”

Art. 204. Dans le chapitre 7 de la même loi, il est inséré un article 19/1, rédigé comme suit:

“Art. 19/1. § 1er. Les infractions de l’architecte à la présente loi et à ses arrêtés d’exécution peuvent faire l’objet de:

1° l’application de la procédure de transaction telle que visée à l’article 19;

1° une poursuite administrative en application de la procédure visée au titre 1/2 du livre XV du Code de droit économique;

2° une poursuite pénale.

§ 2. La poursuite se fait conformément au titre 1/1 du livre XV du Code de droit économique.”

Art. 205. Dans le chapitre 7 de la même loi, il est inséré un article 19/2, rédigé comme suit:

“Art. 19/2. Le ministère public notifie aux agents compétents visé à l’article XV.60/4 du Code de droit économique sa décision d’intenter ou non les poursuites pénales ou de proposer ou non une transaction visée à l’article 216*bis* du Code d’instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l’article 216*ter* du même Code.

Lorsque le ministère public renonce à intenter les poursuites pénales et à proposer une transaction visée à l’article 216*bis* du Code d’instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l’article 216*ter* du même Code ou si le ministère public n’a pas pris de décision dans un délai de trois mois à compter du jour de la réception du procès-verbal consignant l’infraction, les agents compétents visés à l’article XV.60/4 du Code de droit économique décident s’il y a lieu d’entamer la procédure d’amende administrative.”

Art. 206. Dans le chapitre 7 de la même loi, il est inséré un article 19/3 rédigé comme suit:

“Art. 19/3. Si le ministère public renonce à intenter les poursuites pénales et à proposer une transaction visée à l’article 216*bis* du Code d’instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l’article 216*ter* du Code d’instruction criminelle, il envoie une copie des pièces de procédure de l’enquête complémentaire aux agents compétents visés à l’article XV.60/4 du Code de droit économique.”

Art. 207. Dans le chapitre 7 de la même loi, il est inséré un article 19/4 rédigé comme suit:

“Art. 19/4. Les dispositions du titre 2, chapitre 1/1, du livre XV du Code de droit économique sont applicables aux amendes administratives visées par la présente loi.

Art. 204. In hoofdstuk 7 van dezelfde wet wordt een artikel 19/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 19/1. § 1. De inbreuken van de architect op deze wet en haar uitvoeringsbesluiten, kunnen het voorwerp uitmaken van:

1° de toepassing van de transactieprocedure zoals bedoeld in artikel 19;

2° een administratieve vervolging met toepassing van de procedure bedoeld in titel 1/2 van boek XV van het Wetboek van economisch recht;

3° een strafrechtelijke vervolging.

§ 2. De vervolging gebeurt overeenkomstig titel 1/1 van boek XV van het Wetboek van economisch recht.”

Art. 205. In hoofdstuk 7 van dezelfde wet wordt een artikel 19/2 ingevoegd, luidende:

“Art. 19/2. Het openbaar ministerie bezorgt aan de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht een kennisgeving van zijn beslissing om al dan niet strafvervolging in te stellen, of al dan niet een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van hetzelfde Wetboek voor te stellen.

Wanneer het openbaar ministerie ervan afziet een strafvervolging in te stellen, of een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van hetzelfde Wetboek voor te stellen, of wanneer het openbaar ministerie geen beslissing heeft genomen binnen een termijn van drie maanden te rekenen van de dag van ontvangst van het proces-verbaal waarin de inbreuk werd vastgelegd, beslissen de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht of de procedure voor de administratieve geldboete moet worden opgestart.”

Art. 206. In hoofdstuk 7 van dezelfde wet wordt een artikel 19/3 ingevoegd, luidende:

“Art. 19/3. Indien het openbaar ministerie afziet van een strafvervolging in te stellen, een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van het Wetboek van strafvordering voor te stellen, bezorgt het een afschrift van de procedurestukken van het aanvullend opsporingsonderzoek aan de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht.”

Art. 207. In hoofdstuk 7 van dezelfde wet wordt een artikel 19/4 ingevoegd, luidende:

“Art. 19/4. De bepalingen van titel 2, hoofdstuk 1/1, van boek XV van het Wetboek van economisch recht zijn toepasselijk op de administratieve geldboetes bedoeld in deze wet.

Les décimes additionnels visés à l'article 1er, alinéa 1er, de la loi du 5 mars 1952 relative aux décimes additionnels sur les amendes pénales sont également applicables aux amendes administratives visées dans la présente loi."

Art. 208. Dans le chapitre 7 de la même loi, il est inséré un article 19/5 rédigé comme suit:

"Art. 19/5. Les articles XV.69, XV.71, XV.73 et XV.74 du Code de droit économique sont applicables aux infractions pénales à la présente loi."

Chapitre 26. – Modifications de la loi du 19 juin 2022 transposant la directive (UE) 2019/790 du Parlement européen et du Conseil du 17 avril 2019 sur le droit d'auteur et les droits voisins dans le marché unique numérique et modifiant les directives 96/9/CE et 2001/29/CE

Art. 209. Dans l'article 99 de la loi du 19 juin 2022 transposant la directive (UE) 2019/790 du Parlement européen et du Conseil du 17 avril 2019 sur le droit d'auteur et les droits voisins dans le marché unique numérique et modifiant les directives 96/9/CE et 2001/29/CE, l'alinéa 3 est remplacé par ce qui suit:

"Les dispositions, telles qu'insérées par la présente loi, sont applicables non seulement aux situations nées après son entrée en vigueur, mais aussi aux effets futurs de situations nées sous l'empire de la loi ancienne qui se produisent ou perdurent sous la présente loi, pour autant qu'il ne soit pas ainsi porté atteinte à des droits déjà irrévocablement fixés. Les dispositions qui sont de droit impératif, conformément à la présente loi, sont applicables aux contrats en cours."

CHAPITRE 27. – Modifications de la loi du 26 juin 2022 visant à octroyer une allocation pour l'acquisition de gazoil ou de propane en vrac destinés au chauffage d'une habitation privée

Art. 210. A l'article 3, § 5, de la loi du 26 juin 2022 visant à octroyer une allocation pour l'acquisition de gazoil ou de propane en vrac destinés au chauffage d'une habitation privée, modifié par la loi du 30 octobre 2022, les mots "au plus tard le 30 avril 2023 inclus" sont abrogés.

Art. 211. A l'article 5 de la même loi, modifié par la loi du 30 octobre 2022, un alinéa rédigé comme suit est inséré entre les alinéas 3 et 4:

"La demande dont les données visées à l'alinéa 2 n'ont pas été transmises par le fournisseur au SPF Economie est rejetée en raison du non-respect des conditions visées à l'alinéa 1er, 2° et 3°."

Art. 212. A l'article 6, alinéa 1er, de la même loi, modifié par la loi du 30 octobre 2022, les mots "dans les deux mois suivant sa réception, et au plus tard le 30 juin 2023" sont remplacés par les mots "dans un délai raisonnable".

De opdecimen bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimen op strafrechtelijke geldboeten zijn eveneens van toepassing op de administratieve geldboetes bedoeld in deze wet."

Art. 208. In hoofdstuk 7 van dezelfde wet wordt een artikel 19/5 ingevoegd, luidende:

"Art. 19/5. De artikelen XV.69, XV.71, XV.73 en XV.74 van het Wetboek van economisch recht zijn toepasselijk op de strafrechtelijke inbreuken op deze wet."

Hoofdstuk 26. – Wijzigingen van de wet van 19 juni 2022 tot omzetting van Richtlijn (EU) 2019/790 van het Europees Parlement en de Raad van 17 april 2019 inzake auteursrechten en naburige rechten in de digitale eengemaakte markt en tot wijziging van Richtlijnen 96/9/EG en 2001/29/EG

Art. 209. In artikel 99 van de wet van 19 juni 2022 tot omzetting van Richtlijn (EU) 2019/790 van het Europees Parlement en de Raad van 17 april 2019 inzake auteursrechten en naburige rechten in de digitale eengemaakte markt en tot wijziging van Richtlijnen 96/9/EG en 2001/29/EG, wordt het derde lid vervangen als volgt:

"De bepalingen, zoals ingevoegd bij deze wet, zijn niet alleen van toepassing op situaties die na haar inwerkingtreding ontstaan, maar ook op de toekomstige gevolgen van onder de vroegere wet ontstane situaties die zich voordoen of voortduren onder deze wet, voor zover dit geen afbreuk doet aan reeds onherroepelijk vastgestelde rechten. De bepalingen die overeenkomstig deze wet van dwingend recht zijn, zijn van toepassing op de lopende contracten."

Hoofdstuk 27. – Wijzigingen van de wet van 26 juni 2022 houdende toekenning van een toelage voor het aanschaffen van huisbrandolie of propaan in bulk bestemd voor de verwarming van een privéwoning

Art. 210. In artikel 3, § 5, van de wet van 26 juni 2022 houdende toekenning van een toelage voor het aanschaffen van huisbrandolie of propaan in bulk bestemd voor de verwarming van een privéwoning, gewijzigd bij de wet van 30 oktober 2022, worden de woorden "uiterlijk tot en met 30 april 2023" opgeheven.

Art. 211. In artikel 5 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 30 oktober 2022, wordt tussen het derde en vierde lid een lid ingevoegd, luidende:

"De aanvraag waarvoor de in het tweede lid bedoelde gegevens niet door de leverancier aan de FOD Economie zijn doorgegeven, wordt afgewezen omdat de voorwaarden, bedoeld in het eerste lid, 2° en 3°, niet zijn vervuld."

Art. 212. In artikel 6, eerste lid, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 30 oktober 2022, worden de woorden "binnen de twee maanden volgend op de ontvangst van de aanvraag, en uiterlijk op 30 juni 2023" vervangen door de woorden "binnen een redelijke termijn".

Chapitre 28. – Modifications de la loi du 28 novembre 2022 sur la protection des personnes qui signalent des violations au droit de l'Union ou au droit national constatées au sein d'une entité juridique du secteur privé

Art. 213. Dans l'article 11, § 2, de la loi du 28 novembre 2022 sur la protection des personnes qui signalent des violations au droit de l'Union ou au droit national constatées au sein d'une entité juridique du secteur privé, l'alinéa 2 est remplacé par ce qui suit:

“Ce seuil est calculé au regard de la moyenne des travailleurs occupés dans l'entreprise au sens de l'article 14 de la loi du 20 septembre 1948 portant organisation de l'économie et de l'article 49 de la loi du 4 août 1996 relative au bien-être des travailleurs lors de l'exécution de leur travail, telle que calculée chaque année au 1er janvier en utilisant la méthode décrite à l'article 7, §§ 1er et 2, de la loi du 4 décembre 2007 relative aux élections sociales, avec comme période de référence les quatre trimestres de l'année civile précédente.”

Chapitre 29. – Modifications du titre 3, chapitre 1er, de la loi programme du 26 décembre 2022

Art 214. A l'article 4, § 5, de la loi programme du 26 décembre 2022, les mots “au plus tard le 30 avril 2023 inclus” sont abrogés.

Art 215. A l'article 7 de la même loi, un alinéa rédigé comme suit est inséré entre les alinéas 3 et 4:

“La demande dont les données visées à l'alinéa 2 n'ont pas été transmises par le fournisseur au SPF Economie est rejetée en raison du non-respect des conditions visées à l'alinéa 1er, 2° et 3°.”

Art 216. A l'article 8, alinéa 1er, de la même loi, les mots “dans les deux mois suivant sa réception, et au plus tard le 30 juin 2023” sont remplacés par les mots “dans un délai raisonnable”.

Chapitre 30. – Dispositions abrogatoires

Art. 217. Les articles 87 et 88 de la loi du 29 juin 2016 portant dispositions diverses en matière d'Economie sont abrogés.

Art. 218. La loi du 21 février 1986 sanctionnant les infractions aux règlements de la Communauté économique européenne en matière de marché viti-vinicole est abrogée.

Chapitre 31. – Dispositions finales

Art. 219. L'article 28 de la présente loi s'applique aux documents de l'information précontractuelle relatifs aux nouveaux accords de partenariat commercial conclus après l'entrée en vigueur de la présente loi et aux modifications

HOOFDSTUK 28. – Wijzigingen van de wet van 28 november 2022 betreffende de bescherming van melders van inbreuken op het Unie- of nationale recht vastgesteld binnen een juridische entiteit in de private sector

Art. 213. In artikel 11, § 2, van de wet van 28 november 2022 betreffende de bescherming van melders van inbreuken op het Unie- of nationale recht vastgesteld binnen een juridische entiteit in de private sector wordt het tweede lid vervangen als volgt:

“De drempel wordt berekend volgens het gemiddelde van de werknemers tewerkgesteld in de onderneming in de zin van artikel 14 van de wet van 20 september 1948 houdende organisatie van het bedrijfsleven en van artikel 49 van de wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk, waarbij dit gemiddelde jaarlijks op 1 januari wordt berekend op dezelfde wijze als omschreven in artikel 7, §§ 1 en 2, van de wet van 4 december 2007 betreffende de sociale verkiezingen, evenwel over de referentieperiode van de vier trimesters van het voorgaande kalenderjaar.”

Hoofdstuk 29. – Wijzigingen van titel 3, hoofdstuk 1, van de programma wet van 26 december 2022

Art 214. In artikel 4, § 5, van de programmawet van 26 december 2022 worden de woorden “uiterlijk tot en met 30 april 2023” opgeheven.

Art 215. In artikel 7 van dezelfde wet wordt tussen het derde en vierde lid een lid ingevoegd, luidende:

“De aanvraag waarvoor de in het tweede lid bedoelde gegevens niet door de leverancier aan de FOD Economie zijn doorgegeven, wordt afgewezen omdat de voorwaarden, bedoeld in het eerste lid, 2° en 3°, niet zijn vervuld.”

Art. 216. In artikel 8, eerste lid, van dezelfde wet worden de woorden “binnen twee maanden volgend op de ontvangst van de aanvraag, en uiterlijk op 30 juni 2023” vervangen door de woorden “binnen een redelijke termijn”.

Hoofdstuk 30. – Opheffingsbepalingen

Art. 217. De artikelen 87 en 88 van de wet van 29 juni 2016 houdende diverse bepalingen inzake Economie worden opgeheven.

Art. 218. De wet van 21 februari 1986 tot strafbaarstelling van de overtredingen van de verordeningen van de Europese Economische Gemeenschap inzake de wijnmarkt wordt opgeheven.

Hoofdstuk 31. – Slotbepalingen

Art. 219. Artikel 28 van deze wet is na de inwerkingtreding van deze wet van toepassing op de afzonderlijke precontractuele informatiedocumenten en heeft betrekking op de nieuwe commerciële samenwerkingsovereenkomsten, alsook de

et renouvellements des accords de partenariat commercial existants survenus après l'entrée en vigueur de la présente loi.

Art. 220. L'article 28 de la présente loi entre en vigueur le premier jour du sixième mois qui suit celui de sa publication au *Moniteur belge*.

Art. 221. Les articles 35, 36, 37, 38, 40 et 41 entrent en vigueur le jour de leur publication au *Moniteur belge*.

Art. 222. Le paragraphe 2 de l'article 34 de la loi du 26 juin 1963 créant un Ordre des architectes, remplacé par l'article 65, s'applique aux nominations de l'assesseur juridique et des assesseurs juridiques suppléants qui sont en cours. La durée de la nomination de six ans commence le jour suivant l'entrée en vigueur de leurs arrêtés de nomination respectifs. Les nominations qui ont débuté plus de six ans avant l'entrée en vigueur de la présente loi prennent fin le premier jour du septième mois suivant l'entrée en vigueur de la présente loi.

Le paragraphe 3, alinéa 1er, de l'article 34 de la même loi, remplacé par l'article 65, ne s'applique qu'aux nominations intervenues après l'entrée en vigueur de la présente loi.

Art. 223. L'article 209 entre en vigueur le jour de sa publication au *Moniteur belge*.

wijzigingen of de hernieuwingen van de reeds lopende commerciële samenwerkingsakkoorden.

Art. 220. Artikel 28 van deze wet treedt in werking op de eerste dag van de zesde maand na die waarin ze is bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad*.

Art. 221. De artikelen 35, 36, 37, 38, 40 et 41 treden in werking de dag waarop ze in het *Belgisch Staatsblad* worden bekendgemaakt.

Art. 222. Paragraaf 2 van artikel 34 van de wet van 26 juni 1963 tot instelling van een orde van architecten, vervangen bij artikel 65, is van toepassing op de lopende benoemingen van de rechtskundig bijzitter en van de plaatsvervangende rechtskundig bijzitters. De duur van de benoeming voor zes jaar vangt aan op de dag die volgt op de inwerkingtreding van hun respectieve benoemingsbesluiten. De benoemingen die meer dan zes jaar voor de inwerkingtreding van deze wet aanvingen, eindigen op de eerste dag van de zevende maand die volgt op de inwerkingtreding van deze wet.

Paragraaf 3, eerste lid, van artikel 34 van dezelfde wet, vervangen bij artikel 65, is alleen van toepassing op de benoemingen die na de inwerkingtreding van deze wet plaatsvinden.

Art. 223. Artikel 209 treedt in werking de dag waarop het in het *Belgisch Staatsblad* wordt bekendgemaakt.

Analyse d'impact intégrée

Fiche signalétique

A. Auteur

Membre du Gouvernement compétent

Ministre de l'Economie

Contact cellule stratégique

Nom : **Ferdinand Van Der Gracht**

E-mail : **Ferdinand.vanderGracht@dermagne.fed.be**

Téléphone : **+3222071600**

Administration

SPF Economie, PME, Classes Moyennes & Energie

Contact administration

Nom : **Fabrice WIELS**

E-mail : **fabrice.wiels@economie.fgov.be**

Téléphone : **+3222776774**

B. Projet

Titre de la réglementation

Projet de loi portant dispositions diverses en matière d'Économie

Description succincte du projet de réglementation en mentionnant l'origine réglementaire (traités, directive, accord de coopération, actualité, ...), les objectifs poursuivis et la mise en œuvre.

Le projet de loi contient des modifications aux livres Ier, III, V, VI, VII, X, XI, XV et XVII du Code de droit économique (ci-après « CDE »), ainsi que des modifications de lois ayant un impact sur l'économie.

Analyses d'impact déjà réalisées :

☐ Oui ☒ Non

C. Consultations sur le projet de réglementation

Consultation obligatoire, facultative ou informelle

Consultation informelle avec toutes les parties prenantes et demande d'avis au Conseil de la Propriété intellectuelle, au Conseil central de l'Economie et au Conseil Supérieur des Indépendants et des PME

D. Sources utilisées pour effectuer l'analyse d'impact

Statistiques, documents, institutions et personnes de référence

-

Quel est l'impact du projet de réglementation sur ces 21 thèmes ?

1. Lutte contre la pauvreté

☒ Impact positif ☐ Impact négatif | ☐ Pas d'impact

Expliquez

En ce qui concerne les modifications du livre VI du CDE (clauses abusives): Comme les associations de copropriétaires (ACO) sont protégées contre les clauses abusives et la reconduction tacite, on peut intervenir contre des clauses trop désavantageuses pour les ACO, comme un engagement contractuel d'une longueur excessive.

2. Égalité des chances et cohésion sociale

☒ Impact positif ☐ Impact négatif | ☐ Pas d'impact

Expliquez

En ce qui concerne les modifications du livre VI du CDE (clauses abusives): Meilleure protection contractuelle de la partie faible.

3. Égalité des femmes et des hommes

1. Quelles personnes sont (directement et indirectement) concernées par le projet et quelle est la composition sexuée de ce(s) groupe(s) de personnes ?

☒ Des personnes sont concernées. | ☐ Aucune personne n'est concernée.

Décrivez et indiquez le % femmes-hommes :

En ce qui concerne les modifications du livre III du CDE: Les groupes concernés sont les entités enregistrées dans la BCE : pour ce qui concerne les entités personnes physiques, il s'agit tant d'hommes que de femmes sans distinction.

En ce qui concerne les modifications du livre V du CDE: les distributeurs parallèles.

En ce qui concerne les modifications du livre VI du CDE (clauses abusives): toutes les entreprises.

En ce qui concerne les modifications du livre VII du CDE (services de paiement et de crédit): Le service bancaire de base pour les entreprises s'adresse aux entreprises et aux missions diplomatiques qui n'ont pas accès à un compte bancaire et ne peuvent donc pas participer à l'activité économique. Il concerne principalement les secteurs qui présentent un risque accru en termes de blanchiment d'argent. Afin que ces entreprises aient également la possibilité d'effectuer certaines opérations nécessaires, le service bancaire de base pour les entreprises et les missions diplomatiques a été mis en place. Ce service bancaire de base oblige les banques, sous certaines conditions, à ouvrir des comptes bancaires à ces entreprises et ces missions diplomatiques.

En ce qui concerne les modifications du livre XI du CDE : Les articles 30 et 31 ne font que clarifier les dispositions existantes concernant le registre des mandataires agréés et sa publication. L'article 44 donne une habilitation au Roi pour mettre à disposition de la Juridiction unifiée du brevet du personnel du département du ministre ayant l'Économie parmi ses attributions. Cette disposition concerne donc ce personnel, mais la composition sexuée n'est pas pertinente dans ce contexte.

En ce qui concerne les modifications du livre XV du CDE et de 17 lois ayant un impact sur l'économie, les personnes concernées sont les entreprises.

2. Identifiez les éventuelles différences entre la situation respective des femmes et des hommes dans la matière relative au projet de réglementation.

☒ Il n'y a pas de différence.

☐ S'il existe des différences, cochez cette case.

4. Santé

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

5. Emploi

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

6. Modes de consommation et production

☒ Impact positif ☐ Impact négatif | ☐ Pas d'impact

Expliquez

En ce qui concerne les modifications du livre VI du CDE (clauses abusives): Un meilleur fonctionnement de la CCS Clauses abusives peut contribuer à des clauses contractuelles plus claires et plus équilibrées. Par ailleurs, une protection supplémentaire contre des clauses abusives dans des contrats conclus entre une ACO et des entreprises permet d'augmenter la probabilité que les risques et responsabilités ne soient pas exclus du contrat et que les contrats soient conclus pour une durée raisonnable, sans que les ACO ne soient surprises par des clauses en matière de reconduction tacite.

En ce qui concerne les modifications du livre VIII du CDE: Le règlement 2017/1369 fixe un cadre qui s'applique à l'étiquetage des produits liés à l'énergie, prévoyant la fourniture d'informations uniformes relatives à l'efficacité énergétique des produits ainsi qu'à leur consommation d'énergie et d'autres ressources, ce qui permet aux clients de choisir des produits plus performants. Le contrôle des obligations contenues dans le règlement sera également effectué à partir de maintenant.

7. Développement économique

☒ Impact positif ☐ Impact négatif | ☐ Pas d'impact

Expliquez

En ce qui concerne les modifications du livre VI du CDE (clauses abusives): Un meilleur fonctionnement de la CCS Clauses abusives peut contribuer à des clauses contractuelles plus claires et plus équilibrées. L'interdiction de clauses abusives devrait conduire à davantage de transparence du marché.

En ce qui concerne les modifications du livre VII du CDE (services de paiement et de crédit): Certaines entreprises et missions diplomatiques rencontrent des difficultés pratiques pour obtenir un compte bancaire. Le projet vise à permettre à ces entreprises et missions diplomatiques d'ouvrir un compte avec des services de paiement, ce qui leur permettra d'exercer leur activité professionnelle. Il s'agit d'une disposition modificative qui vise à donner une base juridique à la Chambre du service bancaire de base pour le traitement des données personnelles contenues dans le formulaire de demande d'une mission diplomatique.

En ce qui concerne les modifications du livre VIII du CDE: Le règlement 2017/1369 fixe un cadre qui s'applique à l'étiquetage des produits liés à l'énergie, prévoyant la fourniture d'informations uniformes relatives à l'efficacité énergétique des produits ainsi qu'à leur consommation d'énergie et d'autres ressources, ce qui permet aux clients de choisir des produits plus performants. Le contrôle des obligations contenues dans le règlement sera également effectué à partir de maintenant. Cela permet d'améliorer la transparence du marché.

En ce qui concerne les modifications du livre XV du CDE et de 15 lois ayant un impact sur l'économie : L'élargissement des procédures d'application de la loi (avertissement, transaction et procédure administrative) prévues dans le Code de droit économique aux autres législations économiques aura pour conséquence d'accroître le caractère dissuasif des sanctions. De la sorte, les législations protégeant le consommateur et maintenant une concurrence loyale entre entreprises seront davantage respectées par les acteurs sur le marché belge.

8. Investissements

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

9. Recherche et développement

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

10. PME

1. Quelles entreprises sont directement et indirectement concernées ?

☒ Des entreprises (dont des PME) sont concernées. | ☐ Aucune entreprise n'est concernée.

Détaillez le(s) secteur(s), le nombre d'entreprises, le % de PME (

En ce qui concerne les modifications du livre V du CDE: Des distributeurs parallèles sont concernés. Ils achètent des médicaments à l'étranger. En Belgique, il s'agit de trois entreprises du secteur pharmaceutique (Orifarm, PI Pharma et Abacus).

En ce qui concerne les modifications du livre VI du CDE (clauses abusives): Tous les secteurs impliqués dans la maintenance et la rénovation des bâtiments: secteur de la construction, entreprises de travaux en bâtiments, ascenseurs, services de nettoyage, assurances...

En ce qui concerne les modifications du livre VII du CDE (services de paiement et de crédit): Le projet concerne toutes les entreprises de droit belge qui rencontrent des difficultés pour ouvrir un compte avec des services de paiement leur permettant d'exercer leur activité professionnelle ou les entreprises auxquelles l'établissement de crédit clotûre ce compte. Cela concerne les entreprises de tous les secteurs. Toutefois, le projet prévoit des dispositions supplémentaires pour les entreprises ayant une activité professionnelle réglementée telle que visée à l'article 5, §1er de la loi du 18 septembre 2017 relative à la prévention du blanchiment de capitaux et du financement du terrorisme et à la limitation de l'utilisation des espèces, tels que les diamantaires.

En ce qui concerne les modifications du livre XV du CDE et de 15 lois ayant un impact sur l'économie: Toutes les entreprises sont concernées par l'avant-projet de loi. Les modifications relatives à l'extension des procédures de poursuite toucheront de la plus petite entreprise à la plus grande.

2. Identifiez les impacts positifs et négatifs du projet sur les PME.

N.B. les impacts sur les charges administratives doivent être détaillés au thème 11

En ce qui concerne les modifications du livre V du CDE: Désormais, une demande de fixation de prix devra être introduite pour les médicaments distribués parallèlement si un distributeur parallèle veut mettre un médicament sur le marché belge. Si l'entreprise souhaite une augmentation de prix d'un médicament distribué parallèlement, une demande de hausse de prix devra être introduite.

En ce qui concerne les modifications du livre VI du CDE (clauses abusives): Impact positif: clauses plus transparentes et plus équilibrées permettent une concurrence plus loyale.

En ce qui concerne les modifications du livre XV du CDE et de 15 lois ayant un impact sur l'économie, les PME ne sont pas plus ou moins impactées. Les mêmes effets négatifs s'appliquent dans le sens où elles seront sujettes à davantage de législations économiques dont la poursuite pourra également se faire administrativement.

☒ Il y a des impacts négatifs.

3. Ces impacts sont-ils proportionnellement plus lourds sur les PME que sur les grandes entreprises ?

Oui/non > expliquez

En ce qui concerne les modifications du livre V du CDE: Non, la procédure est la même pour toutes les entreprises.

En ce qui concerne les modifications du livre XV du CDE et de 15 lois ayant un impact sur l'économie: Non. Les effets sur les PME seront similaires aux effets sur les grandes entreprises.

4. Ces impacts sont-ils proportionnels à l'objectif poursuivi ?

Oui/non > expliquez

En ce qui concerne les modifications du livre V du CDE: Oui, la transparence est requise dans l'intérêt général. Les importateurs parallèles et les distributeurs parallèles sont traités de la même manière.

En ce qui concerne les modifications du livre XV du CDE et de 15 lois ayant un impact sur l'économie: Oui. Le but est d'uniformiser la législation économique et pouvoir permettre une application cohérente de la loi, sans prévoir de procédures de poursuite différentes entre les législations.

5. Quelles mesures sont prises pour alléger / compenser les impacts négatifs ?

En ce qui concerne les modifications du livre V du CDE: Le Service des Prix dispose d'une plateforme électronique Mediprices pour simplifier et accélérer le service.

En ce qui concerne les modifications du livre XV du CDE et de 15 lois ayant un impact sur l'économie: Les modifications prévues au sein des législations particulières visent particulièrement l'élargissement des possibilités de poursuites en cas de constatation d'infractions. Toutefois, certaines de ces procédures permettent, avant tout de chose, de miser davantage sur la possibilité de régularisation et prévoient une voie de sanction moins sévère (avertissement et transaction).

11. Charges administratives

☒ Des entreprises/citoyens sont concernés. ☐ Les entreprises/citoyens ne sont pas concernés.

1. Identifiez, par groupe concerné, les formalités et les obligations nécessaires à l'application de la réglementation.

Réglementation actuelle

-

Réglementation en projet

En ce qui concerne les modifications du livre VI du CDE (clauses abusives): Il n'y a pas de formalité qui soit directement d'application ; cette législation a en revanche des effets indirects en termes d'obligations. Des contrats peuvent faire l'objet d'un screening par rapport à la transparence et à d'éventuelles clauses abusives; la disposition en matière de reconduction tacite doit être respectée.

☐ S'il y a des formalités et/ou des obligations dans la réglementation actuelle, cochez cette case.

☒ S'il y a des formalités et/ou des obligations pour la réglementation en projet, cochez cette case.

2. Quels documents et informations chaque groupe concerné doit-il fournir ?

Réglementation en projet

En ce qui concerne les modifications du livre V du CDE: Une demande de fixation de prix comprenant entre autres une copie de la notification de l'EMA, une notice pour le public, une structure du prix de revient, une copie des comptes annuels, les conditions de marché et de concurrence, et notamment les prix des médicaments comparables et les prix pratiqués dans les Etats membres de l'UE. Lors d'une demande de hausse de prix, les mêmes documents + en plus une comparaison de l'ancienne avec la nouvelle structure du prix de revient, les quantités vendues et les faits qui justifient l'augmentation de prix demandée.

En ce qui concerne les modifications du livre VI du CDE (clauses abusives): aucun.

3. Comment s'effectue la récolte des informations et des documents, par groupe concerné ?

Réglementation en projet

En ce qui concerne les modifications du livre V du CDE: En déposant un dossier (demande de fixation de prix et demande de hausse de prix) via la plateforme numérique Mediprices

4. Quelles est la périodicité des formalités et des obligations, par groupe concerné ?

Réglementation en projet

En ce qui concerne les modifications du livre V du CDE: Chaque fois que l'entreprise souhaite mettre un nouveau médicament sur le marché belge ou souhaite augmenter le prix d'un médicament existant.

5. Quelles mesures sont prises pour alléger / compenser les éventuels impacts négatifs ?

-

12. Énergie

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

13. Mobilité

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

14. Alimentation

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

15. Changements climatiques

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

16. Ressources naturelles

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

17. Air intérieur et extérieur

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

18. Biodiversité

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

19. Nuisances

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

20. Autorités publiques

☒ Impact positif ☐ Impact négatif | ☐ Pas d'impact

Expliquez

Les modifications prévues dans le Livre XV du Code de droit économique et dans les diverses lois économiques ont pour objectif d'uniformiser les procédures, qui deviendront donc plus claires et plus transparentes pour les acteurs économiques.

21. Cohérence des politiques en faveur du développement

1. Identifiez les éventuels impacts directs et indirects du projet sur les pays en développement dans les domaines suivants : sécurité alimentaire, santé et accès aux médicaments, travail décent, commerce local et international, revenus et mobilisations de ressources domestiques (taxation), mobilité des personnes, environnement et changements climatiques (mécanismes de développement propre), paix et sécurité.

☐ Impact sur les pays en développement. | ☒ Pas d'impact sur les pays en développement.

Expliquez pourquoi :

En ce qui concerne les modifications du livre VII du CDE (services de paiement et de crédit): La disposition concerne les missions diplomatiques et la possibilité qui leur est offerte, lorsqu'elles remplissent certaines conditions, de demander un service bancaire de base. Cette mesure peut avoir un impact sur les relations diplomatiques entre la Belgique et le pays de la mission diplomatique, qui peut être un pays en développement. La mesure a un impact positif sur les relations diplomatiques entre les deux pays, étant donné que l'Etat accréditaire est tenu de fournir des facilités à l'Etat accréditant, conformément à la Convention de Vienne sur les relations diplomatiques du 18 avril 1961, pour l'exercice de ses fonctions.

Les autres dispositions de la loi n'ont aucune incidence sur les pays en développement.

Ontwerp van wet houdende diverse bepalingen inzake Economie - (v3) - 25/10/2023 13:40

Geïntegreerde impactanalyse

Beschrijvende fiche

A. Auteur

Bevoegd regeringslid

Minister van Economie

Contactpersoon beleidscel

Naam : Ferdinand Van Der Gracht

E-mail : Ferdinand.vanderGracht@dermagne.fed.be

Tel. Nr. : +3222071600

Overheidsdienst

FOD Economie, KMO, Middenstand en Energie

Contactpersoon overheidsdienst

Naam : Fabrice WIELS

E-mail : fabrice.wiels@economie.fgov.be

Tel. Nr. : +3222776774

B. Ontwerp

Titel van de regelgeving

Ontwerp van wet houdende diverse bepalingen inzake Economie

Korte beschrijving van het ontwerp van regelgeving met vermelding van de oorsprong (verdrag, richtlijn, samenwerkingsakkoord, actualiteit, ...), de beoogde doelen van uitvoering.

Het wetsontwerp bevat wijzigingen van boek I, III, V, VI, VII, X, XI, XV en XVII van het Wetboek van economisch recht, evenals wijzigingen van wetten die een impact hebben op de economie.

Impactanalyses reeds uitgevoerd:

☐ Ja ☒ Nee

C. Raadpleging over het ontwerp van regelgeving

Verplichte, facultatieve of informele raadplegingen

Informele consultatie met alle stakeholders en adviesaanvraag aan de Raad voor de Intellectuele Eigendom, de Centrale Raad Voor Het Bedrijfsleven en de Hoge Raad voor de Zelfstandigen en de KMO

D. Bronnen gebruikt om de impactanalyse uit te voeren

Statistieken, referentiedocumenten, organisaties en referentiepersonen

-

Welke impact heeft het ontwerp van regelgeving op deze 21 thema's?

1. Kansarmoedebestrijding

☒ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☐ Geen impact

Leg uit

Voor wat betreft de wijzigingen van boek VI van het WER (onrechtmatige bedingen): Doordat verenigingen van mede-eigenaars (VME's) beschermd worden tegen onrechtmatige bedingen en stilzwijgende verlenging, kan er opgetreden worden tegen bedingen die te zeer in het nadeel van VME's spelen, zoals te lange contractuele gebondenheid.

2. Gelijke kansen en sociale cohesie

☒ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☐ Geen impact

Leg uit

Voor wat betreft de wijzigingen van boek VI van het WER (onrechtmatige bedingen): Betere contractuele bescherming van de zwakke partij.

3. Gelijkheid van vrouwen en mannen

1. Op welke personen heeft het ontwerp (rechtstreeks of onrechtstreeks) een impact en wat is de naar geslacht uitgesplitste samenstelling van deze groep(en) van personen?

☒ Er zijn personen betrokken. | ☐ Personen zijn niet betrokken.

Beschrijf en meld de % vrouwen-mannen aan:

Voor wat betreft de wijzigingen van boek III van het WER: De betrokken groepen zijn de in de KBO geregistreerde entiteiten: wat de entiteiten van natuurlijke personen betreft, gaat het zonder onderscheid om zowel mannen als vrouwen.

Voor wat betreft de wijzigingen van boek V van het WER: de paralleldistributeurs.

Voor wat betreft de wijzigingen van boek VI van het WER (onrechtmatige bedingen): alle ondernemingen.

Voor wat betreft de wijzigingen van boek VII van het WER (Betalings- en kredietdiensten): De basisbankdienst voor ondernemingen richt zich tot ondernemingen en diplomatieke zendingen die geen toegang krijgen tot een bankrekening en aldus niet kunnen deelnemen aan het economische verkeer. Het gaat voornamelijk over sectoren die een verhoogd risico hebben in het kader van het witwassen van geld. Om er voor te zorgen dat dergelijke ondernemingen ook de mogelijkheid krijgen om enkele noodzakelijke verrichtingen te doen, is de basisbankdienst voor ondernemingen en diplomatieke zendingen ingevoerd. Deze basisbankdienst verplicht banken om, onder bepaalde voorwaarden, ook deze ondernemingen en diplomatieke zendingen een bankrekening te geven.

Voor wat betreft de wijzigingen van Boek XI van het WER : De artikelen 30 en 31 verduidelijken slechts de bestaande bepalingen betreffende het register van erkende gemachtigden en zijn bekendmaking. Artikel 44, ten slotte, geeft de Koning de mogelijkheid om personeel van het departement van de minister bevoegd voor Economie ter beschikking te stellen aan het Eengemaakt Octrooigerecht. Deze bepaling heeft dus betrekking op dit personeel, maar een de samenstelling van deze groep naar geslacht is in deze niet relevant.

Voor wat betreft de wijzigingen van Boek XV van het WER en 17 wetten die een impact hebben op de economie, zijn de betrokken personen ondernemingen.

2. Identificeer de eventuele verschillen in de respectieve situatie van vrouwen en mannen binnen de materie waarop het ontwerp van regelgeving betrekking heeft.

Er zijn geen verschillen.

☐ Vink dit aan indien er verschillen zijn.

4. Gezondheid

2/7

Ontwerp van wet houdende diverse bepalingen inzake Economie - (v3) - 25/10/2023 13:40

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

5. Werkgelegenheid

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

6. Consumptie- en productiepatronen

☒ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☐ Geen impact

Leg uit

Voor wat betreft de wijzigingen van boek VI van het WER (onrechtmatige bedingen): Een betere werking van de brc Onrechtmatige Bedingen kan bijdragen tot duidelijker en evenwichtiger contractvoorwaarden. Door een bijkomende bescherming tegen onrechtmatige bedingen in overeenkomsten gesloten door een VME met ondernemingen verhoogt de kans op overeenkomsten waarbij risico's en aansprakelijkheid niet worden uitgesloten, en worden contracten met een redelijke duur gesloten, zonder dat de VME verrast wordt door clausules inzake stilzwijgende verlenging.

Voor wat betreft de wijzigingen van boek VIII van het WER: Verordening 2017/1369 vormt de grondslag voor de etikettering van energiegerelateerde producten, waarbij standaardinformatie over energie-efficiëntie — alsmede over het verbruik van energie en andere hulpbronnen — wordt gegeven om de consument te helpen bij aankoopbesluiten. Het toezicht op de verplichtingen opgenomen in de Verordening zullen voortaan ook worden uitgeoefend.

7. Economische ontwikkeling

☒ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☐ Geen impact

Leg uit

Voor wat betreft de wijzigingen van boek VI van het WER (onrechtmatige bedingen): Een betere werking van de brc Onrechtmatige Bedingen kan bijdragen tot duidelijker en evenwichtiger contractvoorwaarden. Het verbieden van onrechtmatige bedingen zou moeten leiden tot meer markttransparantie.

Voor wat betreft de wijzigingen van boek VII van het WER (Betalings- en kredietdiensten): Sommige ondernemingen en diplomatieke zendingen ondervinden in de praktijk moeilijkheden om een bankrekening te verkrijgen. Het ontwerp strekt er toe dergelijke ondernemingen en diplomatieke zendingen de mogelijkheid te bieden om een rekening met betalingsdiensten te openen, waarmee ze hun beroepsactiviteit kunnen uitoefenen. De bepaling is een wijzigingsbepaling en heeft tot doel een wettelijke basis te voorzien voor de basisbankdienst-kamer om persoonsgegevens in het aanvraagformulier van een diplomatieke zending te verwerken.

Voor wat betreft de wijzigingen van boek VIII van het WER: Verordening 2017/1369 vormt de grondslag voor de etikettering van energiegerelateerde producten, waarbij standaardinformatie over energie-efficiëntie — alsmede over het verbruik van energie en andere hulpbronnen — wordt gegeven om de consument te helpen bij aankoopbesluiten. Het toezicht op de verplichtingen opgenomen in de Verordening zullen voortaan ook worden uitgeoefend. Dit leidt op zijn beurt tot een betere markttransparantie.

Voor wat betreft de wijzigingen van Boek XV van het WER en 15 wetten die een impact hebben op de economie : De uitbreiding van de toepassingsprocedures van de wet (waarschuwing, transactie en administratieve procedure) voorzien in het Wetboek van economisch recht naar andere economische wetgevingen zal het afschrikwekkende karakter van de sancties vergroten. Op die manier zal de wetgeving die de consument beschermt en een eerlijke concurrentie tussen bedrijven handhaaft, meer gerespecteerd worden door de spelers op de Belgische markt.

8. Investerings

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

9. Onderzoek en ontwikkeling

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

10. Kmo's

3/7

1. Welke ondernemingen zijn rechtstreeks of onrechtstreeks betrokken?

☒ Er zijn ondernemingen (inclusief kmo's) betrokken. | ☐ Ondernemingen zijn niet betrokken.

Beschrijf de sector(en), het aantal ondernemingen, het % kmo's (

Voor wat betreft de wijzigingen van boek V van het WER: Paralleldistributeurs zijn betrokken. Zij kopen geneesmiddelen aan in het buitenland. Het gaat in België om een drietal ondernemingen in de farmaceutische sector (Orifarm, PI Pharma en Abacus).

Voor wat betreft de wijzigingen van boek VI van het WER (onrechtmatige bedingen): Alle sectoren die het onderhoud en de renovatie van gebouwen aangaan: bouwsector, aanneming van werk, liften, poetsdiensten, verzekeringen.

Voor wat betreft de wijzigingen van boek VII van het WER (Betalings- en kredietdiensten): Het ontwerp heeft betrekking op alle ondernemingen naar Belgisch recht die moeilijkheden ondervinden om een rekening met betalingsdiensten te openen waarmee zij hun beroepsactiviteit kunnen uitoefenen of ondernemingen waar de kredietinstelling dergelijke rekening opzegt. Dit betreffen ondernemingen uit alle sectoren. Het voorstel voorziet echter wel bijkomende bepalingen voor ondernemingen met een gereguleerde beroepsactiviteit zoals bedoeld in artikel 5, § 1 van de wet van 18 september 2017 tot voorkoming van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme en tot beperking van het gebruik van contanten, zoals diamanthandelaren.

Voor wat betreft de wijzigingen van Boek XV van het WER en 15 wetten die een impact hebben op de economie : Alle ondernemingen worden geraakt door het wetsontwerp. De wijzigingen met betrekking tot de uitbreiding van vervolgingsprocedures zullen van de kleinste onderneming tot de grootste van invloed zijn.

2. Identificeer de positieve en negatieve impact van het ontwerp op de kmo's.

N.B. de impact op de administratieve lasten moet bij het punt 11 gedetailleerd worden

Voor wat betreft de wijzigingen van boek V van het WER: Voortaan zal voor parallel gedistribueerde geneesmiddelen een aanvraag tot prijsvaststelling moeten ingediend worden als een paralleldistributeur een geneesmiddel op de Belgische markt wil brengen. Wanneer de onderneming een prijsverhoging wenst voor een parallel gedistribueerd geneesmiddel, dient een aanvraag tot prijsverhoging worden ingediend.

Voor wat betreft de wijzigingen van boek VI van het WER (onrechtmatige bedingen): Positieve impact: transparanter en evenwichtiger bedingen zorgen voor een meer eerlijke concurrentie.

Voor wat betreft de wijzigingen van Boek XV van het WER en 15 wetten die een impact hebben op de economie worden de KMO niet meer of minder geraakt. Dezelfde negatieve effecten gelden in die zin dat ze onderworpen zullen worden aan meer economische wetgeving, waarvan de vervolging ook bestuurlijk kan gebeuren.

☒ Er is een negatieve impact.

3. Is deze impact verhoudingsgewijs zwaarder voor de kmo's dan voor de grote ondernemingen?

Ja/nee > leg uit

Voor wat betreft de wijzigingen van boek V van het WER: Neen, de procedure is voor iedere onderneming dezelfde.

Voor wat betreft de wijzigingen van Boek XV van het WER en 15 wetten die een impact hebben op de economie: Nee. De effecten op de KMO zullen vergelijkbaar zijn met de effecten op grote ondernemingen.

4. Staat deze impact in verhouding tot het beoogde doel?

Ontwerp van wet houdende diverse bepalingen inzake Economie - (v3) - 25/10/2023 13:40

Ja/nee > leg uit

Voor wat betreft de wijzigingen van boek V van het WER: Ja, transparantie is vereist in het algemeen belang. Parallelinvoerders en parallelistributeurs worden op dezelfde manier behandeld.

Voor wat betreft de wijzigingen van Boek XV van het WER en 15 wetten die een impact hebben op de economie: Ja. Het doel is om de economische wetgeving te standaardiseren en een coherente toepassing van de wet mogelijk te maken, zonder te voorzien in verschillende vervolgingsprocedures tussen de wetgevingen.

5. Welke maatregelen worden genomen om deze negatieve impact te verlichten/te compenseren?

Voor wat betreft de wijzigingen van boek V van het WER: De Prijzendienst heeft een elektronisch platform Mediprices om de dienstverlening te vereenvoudigen en te versnellen.

Voor wat betreft de wijzigingen van Boek XV van het WER en 15 wetten die een impact hebben op de economie: De in de specifieke wetgeving voorziene wijzigingen hebben met name tot doel de vervolgingsmogelijkheden te verbreden in geval van vaststelling van strafbare feiten. Sommige van deze procedures maken het echter vooral mogelijk om meer in te zetten op de mogelijkheid van regularisatie en voorzien in een minder zware sanctie (waarschuwing en transactie).

11. Administratieve lasten

☒ Ondernemingen of burgers zijn betrokken. ☐ Ondernemingen of burgers zijn niet betrokken.

1. Identificeer, per betrokken doelgroep, de nodige formaliteiten en verplichtingen voor de toepassing van de regelgeving.

Huidige regelgeving

-

Ontwerp van regelgeving

Voor wat betreft de wijzigingen van boek VI van het WER (onrechtmatige bedingen): Er zijn geen rechtstreeks van toepassing zijnde formaliteiten, deze wetgeving heeft wel onrechtstreekse effecten qua verplichtingen. Contracten kunnen worden gescreend op transparantie en eventuele onrechtmatige bedingen, en de bepaling inzake stilzwijgende verlenging moet worden nageleefd.

☐ Vink dit aan indien er formaliteiten en/of verplichtingen zijn in de huidige regelgeving.

☒ Vink dit aan indien er formaliteiten en/of verplichtingen zijn in het ontwerp van regelgeving.

2. Welke documenten en informatie moet elke betrokken doelgroep verschaffen?

Ontwerp van regelgeving

Voor wat betreft de wijzigingen van boek V van het WER: Een aanvraag tot prijsvaststelling met onder meer een afschrift van de notificatie van het EMA, een publieksbijsluiter, een kostprijsstructuur, een afschrift van de jaarrekeningen, de markt-en mededingingsvoorwaarden, en meer bepaald de prijzen van vergelijkbare geneesmiddelen en de prijzen toegepast in de EU-lidstaten. Bij Een aanvraag tot prijsverhoging, dezelfde documenten + bijkomend een vergelijking van de oude met de nieuwe kostprijsstructuur, de verkochte hoeveelheden en de feiten die de gevraagde prijsverhoging rechtvaardigen.

Voor wat betreft de wijzigingen van boek VI van het WER (onrechtmatige bedingen): geen.

3. Hoe worden deze documenten en informatie, per betrokken doelgroep, ingezameld?

Ontwerp van regelgeving

Voor wat betreft de wijzigingen van boek V van het WER: Via de indiening van een dossier (aanvraag tot prijsvaststelling en aanvraag tot prijsverhoging) via het digitaal platform Mediprices

5/7

Ontwerp van wet houdende diverse bepalingen inzake Economie - (v3) - 25/10/2023 13:40

4. Welke is de periodiciteit van de formaliteiten en verplichtingen, per betrokken doelgroep?

Ontwerp van regelgeving

Voor wat betreft de wijzigingen van boek V van het WER: Telkens de onderneming een nieuw geneesmiddel op de Belgische markt wil brengen of haar prijs van een bestaand geneesmiddel wil verhogen.

5. Welke maatregelen worden genomen om de eventuele negatieve impact te verlichten / te compenseren?

-

12. Energie

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

13. Mobiliteit

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

14. Voeding

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

15. Klimaatverandering

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

16. Natuurlijke hulpbronnen

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

17. Buiten- en binnenlucht

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

18. Biodiversiteit

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

19. Hinder

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

20. Overheid

☒ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☐ Geen impact

Leg uit

De wijzigingen voorzien in Boek XV van het Wetboek van economisch recht en in de verschillende economische wetten hebben tot doel de procedures te standaardiseren, die daardoor duidelijker en transparanter zullen worden voor de economische actoren.

21. Beleidscoherentie ten gunste van ontwikkeling

Ontwerp van wet houdende diverse bepalingen inzake Economie - (v3) - 25/10/2023 13:40

1. Identificeer de eventuele rechtstreekse of onrechtstreekse impact van het ontwerp op de ontwikkelingslanden op het vlak van: voedselveiligheid, gezondheid en toegang tot geneesmiddelen, waardig werk, lokale en internationale handel, inkomens en mobilisering van lokale middelen (taxatie), mobiliteit van personen, leefmilieu en klimaatverandering (mechanismen voor schone ontwikkeling), vrede en veiligheid.

☐ Impact op ontwikkelingslanden. | ☒ Geen impact op ontwikkelingslanden.

Leg uit waarom:

Voor wat betreft de wijzigingen van boek VII van het WER (Betalings- en kredietdiensten): De bepaling heeft betrekking op diplomatieke zendingen en de mogelijkheid die hen geboden wordt, om, van zodra zij voldoen aan bepaalde voorwaarden, een aanvraag in te dienen voor het verkrijgen van een basisbankdienst. Dit kan een impact hebben op de diplomatieke relaties tussen België en het land van de diplomatieke zending, dewelke mogelijks een ontwikkelingsland is. De maatregel heeft een positieve impact op de diplomatieke relaties tussen beiden aangezien de ontvangststaat verplicht is de zendstaat conform het Verdrag van Wenen inzake diplomatiek verkeer van 18 april 1961 de faciliteiten te verlenen ten behoeve van de uitoefening van haar werkzaamheden.

De andere bepalingen van de wet hebben geen impact op ontwikkelingslanden.

AVIS DU CONSEIL D'ÉTAT 74.327/1-2 DU 29 SEPTEMBRE 2023

Le 26 juillet 2023, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par le ministre de l'Économie à communiquer un avis dans un délai de trente jours, prorogé jusqu'au 11 septembre 2023, sur un avant-projet de loi 'portant dispositions diverses en matière d'Économie'.

Les chapitres 1er, 3 (articles 3 à 34 et 42 à 54), 4 à 8, 10 à 20, 22 à 25 et 27 à 31 ont été examinés par la première chambre le 21 septembre 2023. La chambre était composée de Wouter PAS, conseiller d'État, président, Inge Vos et Brecht STEEN, conseillers d'État, Michel TISON et Johan PUT, assesseurs, et Greet VERBERCKMOES, greffier.

Le rapport a été rédigé par Tim CORTHOUT, premier auditeur, et rédigé et présenté par Jonas RIEMSLAGH et Arne CARTON, auditeurs.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l'avis a été vérifiée sous le contrôle de Inge Vos, conseiller d'État.

Les chapitres 1er, 2, 3 (articles 35 à 41), 9, 21, 26 et 31 ont été examinés par la deuxième chambre le 20 septembre 2023. La chambre était composée de Martine BAGUET, président de chambre, Patrick RONVAUX et Pierre-Olivier DE BROUX, conseillers d'État, Sébastien VAN DROOGHENBROECK et Marianne DONY, assesseurs, et Esther CONTI, greffier assumé.

Le rapport a été présenté par Pauline LAGASSE et Anne-Stéphanie RENSON, auditrices.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de Martine BAGUET.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 29 septembre 2023.

*

* Ce délai résulte de l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 2°, *in fine*, des lois 'sur le Conseil d'État', coordonnées le 12 janvier 1973 qui précise que ce délai est prolongé de plein droit de quinze jours lorsqu'il prend cours du 15 juillet au 31 juillet ou lorsqu'il expire entre le 15 juillet et le 15 août.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE 74.327/1-2 VAN 29 SEPTEMBER 2023

Op 26 juli 2023 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de minister van Economie verzocht binnen een termijn van dertig dagen, verlengd tot 11 september 2023, een advies te verstrekken over een voorontwerp van wet 'houdende diverse bepalingen inzake Economie'.

De hoofdstukken 1, 3 (artikelen 3 tot 34 en 42 tot 54), 4 tot 8, 10 tot 20, 22 tot 25 en 27 tot 31 zijn door de eerste kamer onderzocht op 21 september 2023. De kamer was samengesteld uit Wouter PAS, staatsraad, voorzitter, Inge Vos en Brecht STEEN, staatsraden, Michel TISON en Johan PUT, assessoren, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is opgesteld door Tim CORTHOUT, eerste auditor, en opgesteld en uitgebracht door Jonas RIEMSLAGH en Arne CARTON, auditeurs.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Inge Vos, staatsraad.

De hoofdstukken 1, 2, 3 (artikelen 35 tot 41), 9, 21, 26 en 31 zijn door de tweede kamer onderzocht op 20 september 2023. De kamer was samengesteld uit Martine BAGUET, kamervoorzitter, Patrick RONVAUX en Pierre-Olivier DE BROUX, staatsraden, Sébastien VAN DROOGHENBROECK en Marianne DONY, assessoren, en Esther CONTI, toegevoegd griffier.

Het verslag is uitgebracht door Pauline LAGASSE en Anne-Stéphanie RENSON, auditeurs.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Martine BAGUET.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 29 september 2023.

*

* Deze verlenging vloeit voort uit artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, *in fine*, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, waarin wordt bepaald dat deze termijn van rechtswege verlengd wordt met vijftien dagen wanneer hij begint te lopen tussen 15 juli en 31 juli of wanneer hij verstrijkt tussen 15 juli en 15 augustus.

En application de l'article 84, § 3, alinéa 1er, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, la section de législation a fait porter son examen essentiellement sur la compétence de l'auteur de l'acte, le fondement juridique¹ et l'accomplissement des formalités prescrites.

*

FORMALITÉS PRÉALABLES

Suivant l'article 2, paragraphe 1, troisième tiret, de la décision 98/415/CE du Conseil du 29 juin 1998 'relative à la consultation de la Banque centrale européenne par les autorités nationales au sujet de projets de réglementation',

"[I]es autorités des États membres consultent la [Banque centrale européenne] sur tout projet de réglementation relevant de son domaine de compétence en vertu du traité, et notamment en ce qui concerne:

[...]

– les banques centrales nationales".

Interrogé à cet égard, le délégué du ministre a répondu que:

"La BCE n'a pas été consultée en ce qui concerne ces modifications. La modification des articles concernés a cependant été envisagée suite à la demande des secteurs concernés (Collège de supervision des réviseurs d'entreprise, FSMA, BNB)".

La section de législation ne peut toutefois se rallier à la réponse du délégué. En effet, dès lors que les articles 2 (article 3:13, alinéa 6, du Code des sociétés et associations (ci-après: "le code") en projet) et 168, 2°, de l'avant-projet concernent la Banque nationale de Belgique, ces dispositions en projet doivent être soumises à la Banque centrale européenne.

Il appartient par conséquent à l'auteur de l'avant-projet de veiller au bon accomplissement de cette formalité préalable.

Si l'accomplissement de la formalité susmentionnée devait encore donner lieu à des modifications du texte soumis au Conseil d'État, les dispositions modifiées ou ajoutées qui ne résulteraient pas également des suites réservées au présent avis devraient être soumises à la section de législation, conformément au prescrit de l'article 3, § 1er, alinéa 1er, des lois 'sur le Conseil d'État' coordonnées le 12 janvier 1973.

¹ S'agissant d'un avant-projet de loi, on entend par "fondement juridique" la conformité avec les normes supérieures.

Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond¹, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

VOORAFGAANDE VORMVEREISTEN

Luidens artikel 2, lid 1, derde streepje, van beschikking 98/415/EG van de Raad van 29 juni 1998 'betreffende de raadpleging van de Europese Centrale Bank door de nationale autoriteiten over ontwerpen van wettelijke bepalingen'

"raadplegen [de autoriteiten van de lidstaten] de [Europese Centrale Bank] over elk ontwerp van wettelijke bepaling op de gebieden die krachtens het Verdrag onder de bevoegdheid van de ECB vallen, met name:

(...)

– nationale centrale banken."

Op een vraag in dat verband heeft de gemachtigde van de minister het volgende geantwoord:

"La BCE n'a pas été consultée en ce qui concerne ces modifications. La modification des articles concernés a cependant été envisagée suite à la demande des secteurs concernés (Collège de supervision des réviseurs d'entreprise, FSMA, BNB)."

De afdeling Wetgeving kan evenwel niet instemmen met het antwoord van de gemachtigde. Aangezien de artikelen 2 (ontworpen artikel 3:13, zesde lid, van het Wetboek van vennootschappen en verenigingen (hierna: "het Wetboek") en 168, 2°, van het voorontwerp betrekking hebben op de Nationale Bank van België, moeten die ontworpen bepalingen aan de Europese Centrale Bank voorgelegd worden.

De steller van het voorontwerp dient er bijgevolg op toe te zien dat dit voorafgaand vormvereiste naar behoren vervuld wordt.

Indien de aan de Raad van State voorgelegde tekst naar aanleiding van het vervullen van voornoemd vormvereiste nog wijzigingen zou ondergaan, zouden de gewijzigde of toegevoegde bepalingen die niet mede zouden voortvloeien uit het gevolg dat aan dit advies gegeven wordt aan de afdeling Wetgeving voorgelegd moeten worden overeenkomstig artikel 3, § 1, eerste lid, van de wetten 'op de Raad van State', gecoördineerd op 12 januari 1973.

¹ Aangezien het om een voorontwerp van wet gaat, wordt onder "rechtsgrond" de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

EXAMEN DU TEXTEOBSERVATIONS GÉNÉRALES

1. Les observations générales qui suivent concernent les chapitres de l'avant-projet visant à modifier des lois économiques spécifiques en ce qui concerne l'application de la loi, à savoir les chapitres 4, 6, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 18², 20, 22, 24 et 25.

2.1. L'avant-projet vise entre autres à uniformiser les compétences des agents de contrôle de l'Inspection économique, notamment par une référence au livre XV, titre Ier, chapitre 1er, du Code de droit économique.

L'exposé des motifs confirme en ce qui concerne l'article 55 de l'avant-projet que cette uniformisation "ne s'applique que pour les agents de l'Inspection économique".

Dans certains cas, il ressort sans équivoque que les dispositions en projet ne s'appliquent qu'à l'égard de ces agents. Tel est notamment le cas des lois qui sont modifiées par les chapitres 4 et 8 de l'avant-projet.

Or, dans d'autres cas, pour désigner les agents concernés, il est fait référence à une disposition dans laquelle d'autres agents sont également cités.

Tel est par exemple le cas de la loi du 9 juillet 1971 'réglementant la construction d'habitations et la vente d'habitations à construire ou en voie de construction', que le chapitre 6 de l'avant-projet modifie. L'article 14, alinéa 1er, en projet, de la loi (article 67 de l'avant-projet) s'énonce comme suit:

"Sans préjudice des compétences des fonctionnaires de police de la police locale et fédérale, les agents désignés par le ministre ayant l'Économie dans ses attributions sont compétents pour rechercher et constater les infractions à la présente loi et à ses arrêtés d'exécution".

Les autres dispositions en projet de ce chapitre 6 font chaque fois référence aux "agents visés à l'article 14, alinéa 1er".

À la question de savoir si, par conséquent, il n'est pas également fait référence aux fonctionnaires de police mentionnés à l'article 14, alinéa 1er, en projet, le délégué a déclaré:

"Het zijn enkel de door de minister bevoegd voor Economie aangestelde ambtenaren die expliciete bevoegdheden krijgen in het kader van deze wet (nieuw artikel 14). De verwijzing naar de politieambtenaren van de lokale en federale politie is er enkel

² L'avant-projet ne contient pas de chapitre 17, mais bien deux chapitres 18. Les observations générales portent également sur les modifications que le deuxième chapitre 18 apporte à la loi du 15 juillet 2016 'portant exécution du Règlement (UE) 2019/1148 du Parlement européen et du Conseil du 20 juin 2019 relatif à la commercialisation et à l'utilisation de précurseurs d'explosifs, modifiant le Règlement (CE) n° 1907/2006 et abrogeant le Règlement (UE) n° 98/2013'.

ONDERZOEK VAN DE TEKSTALGEMENE OPMERKINGEN

1. De hiernavolgende algemene opmerkingen hebben betrekking op de hoofdstukken van het voorontwerp die ertoe strekken bijzondere economische wetten te wijzigen op het vlak van handhaving, namelijk de hoofdstukken 4, 6, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 18², 20, 22, 24 en 25.

2.1. Het voorontwerp beoogt onder meer de bevoegdheden van de economische controleambtenaren te uniformiseren, mede door middel van een verwijzing naar boek XV, titel 1, hoofdstuk 1, van het Wetboek van economisch recht.

In de memorie van toelichting wordt bij artikel 55 van het voorontwerp bevestigd dat die uniformisering "alleen geldt voor de ambtenaren van de Economische Inspectie".

In bepaalde gevallen blijkt ondubbelzinnig dat de ontworpen bepalingen enkel ten aanzien van die ambtenaren gelden. Dat is met name het geval voor de wetten die worden gewijzigd bij de hoofdstukken 4 en 8 van het voorontwerp.

In andere gevallen wordt voor de aanduiding van de bedoelde ambtenaren echter verwezen naar een bepaling waarin ook andere ambtenaren worden vermeld.

Dat geldt bijvoorbeeld voor de wet van 9 juli 1971 'tot regeling van de woningbouw en de verkoop van te bouwen of in aanbouw zijnde woningen' die bij hoofdstuk 6 van het voorontwerp wordt gewijzigd. Het ontworpen artikel 14, eerste lid, van de wet (artikel 67 van het voorontwerp) luidt als volgt:

"Onverminderd de bevoegdheden van de politieambtenaren van de lokale en federale politie, zijn de door de minister bevoegd voor Economie aangestelde ambtenaren bevoegd om de inbreuken op deze wet en haar uitvoeringsbesluiten op te sporen en vast te stellen."

In de overige ontworpen bepalingen van dat hoofdstuk 6 wordt telkens verwezen naar de "ambtenaren bedoeld in artikel 14, eerste lid".

Ondervraagd of bijgevolg ook niet wordt verwezen naar de in het ontworpen artikel 14, eerste lid, vermelde politieambtenaren, verklaarde de gemachtigde:

"Het zijn enkel de door de minister bevoegd voor Economie aangestelde ambtenaren die expliciete bevoegdheden krijgen in het kader van deze wet (nieuw artikel 14). De verwijzing naar de politieambtenaren van de lokale en federale politie is er

² Het voorontwerp bevat geen hoofdstuk 17, maar wel twee hoofdstukken 18. De algemene opmerkingen hebben mee betrekking op de wijzigingen die door het tweede hoofdstuk 18 worden aangebracht aan de wet van 15 juli 2016 'tot uitvoering van de Verordening (EU) 2019/1148 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019 over het op de markt brengen en het gebruik van precursoren voor explosieven, tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1907/2006 en tot intrekking van Verordening (EU) nr. 98/2013'.

in het kader van hun algemene, bestaande bevoegdheden om strafrechtelijke inbreuken op te sporen en te vervolgen. De politieambtenaren ontvangen dus geen specifieke bevoegdheden in het kader van deze wet maar kunnen op de gebruikelijke manier optreden in het kader van het bijzonder strafrecht, waar deze wet en de andere bijzondere economische wetgevingen deel van uitmaken. Dit heeft tot gevolg dat ze de specifieke procedures in de bijzondere wetten ook niet kunnen toepassen: de politieambtenaren kunnen hun waarschuwing opstellen en hun processen-verbaal kunnen niet het voorwerp uitmaken van een administratieve vervolging (enkel een strafrechtelijke vervolging overeenkomstig hun organieke wetgeving) of transactie. Hun processen-verbaal ontvangen verder bijvoorbeeld ook niet de bijzondere bewijskracht”.

Un exemple similaire peut être trouvé dans la loi-programme du 2 août 2002 que le chapitre 10 modifie. Les dispositions en projet font chaque fois référence aux “agents visés à l’article 170, § 2”. L’article 170, § 2, de la loi-programme du 2 août 2002 s’énonce à ce jour comme suit:³

“Sans porter préjudice aux pouvoirs des officiers de police judiciaires et des agents de l’Administration des douanes et accises, les agents de l’Inspection générale économique ainsi que les agents commissionnés à cette fin par le ministre de l’Économie, sont compétents pour rechercher et constater, même seuls, les infractions aux dispositions prises en vertu de la présente loi”.

Nonobstant la référence tant aux officiers de police judiciaire qu’aux “agents de l’Administration des douanes et accises” et aux “agents de l’Inspection générale économique”, il ressort du commentaire que l’exposé des motifs consacre à l’article 103 que seuls les agents de l’Inspection économique sont visés.

Le délégué a déclaré que la référence aux agents visés à l’article 170, § 2, est suffisante “om duidelijk te maken dat de ambtenaren van de Economische Inspectie bedoeld worden”. Il a tenu les mêmes propos à l’égard de dispositions comparables, auxquelles les dispositions en projet de l’avant-projet font référence⁴.

Bien que l’exposé des motifs, dans le commentaire qu’il consacre à certains articles, observe déjà que seuls les agents de l’Inspection économique sont visés, il est conseillé de faire ressortir d’une manière plus explicite dans le texte de l’avant-projet la portée visée des modifications concernées, à tout le moins de la préciser pour toutes ces dispositions dans l’exposé des motifs.

2.2. En ce qui concerne la loi du 10 novembre 2006 ‘relative aux heures d’ouverture dans le commerce, l’artisanat et les services’, que le chapitre 14 de l’avant-projet modifie, il

³ Les modifications que l’article 104, 2° à 4°, de l’avant-projet apporte à ce paragraphe ne sont pas pertinentes pour la présente observation.

⁴ Outre les chapitres 6 et 10, il s’agit des modifications contenues dans les chapitres 7, 11, 13, 15, 16 et 24.

enkel in het kader van hun algemene, bestaande bevoegdheden om strafrechtelijke inbreuken op te sporen en te vervolgen. De politieambtenaren ontvangen dus geen specifieke bevoegdheden in het kader van deze wet maar kunnen op de gebruikelijke manier optreden in het kader van het bijzonder strafrecht, waar deze wet en de andere bijzondere economische wetgevingen deel van uitmaken. Dit heeft tot gevolg dat ze de specifieke procedures in de bijzondere wetten ook niet kunnen toepassen: de politieambtenaren kunnen hun waarschuwing opstellen en hun processen-verbaal kunnen niet het voorwerp uitmaken van een administratieve vervolging (enkel een strafrechtelijke vervolging overeenkomstig hun organieke wetgeving) of transactie. Hun processen-verbaal ontvangen verder bijvoorbeeld ook niet de bijzondere bewijskracht.”

Een gelijkaardig voorbeeld kan worden gevonden in de programmawet van 2 augustus 2002 die bij hoofdstuk 10 wordt gewijzigd. In de ontworpen bepalingen wordt telkens verwezen naar de “ambtenaren bedoeld in artikel 170, § 2”. Artikel 170, § 2, van de programmawet van 2 augustus 2002 luidt op heden als volgt:³

“Onverminderd de bevoegdheden van de officieren van gerechtelijke politie en van de ambtenaren van de administratie der douane en accijnzen, zijn de ambtenaren van het Bestuur Economische Algemene Inspectie alsook de daartoe door de minister van Economie aangestelde ambtenaren bevoegd om, zelfs alleen optredend, overtredingen van krachtens, deze wet uitgevaardigde bepalingen op te sporen en vast te stellen.”

Niettegenstaande de verwijzing naar zowel de officieren van gerechtelijke politie als “de ambtenaren van de administratie der douane en accijnzen” en “de ambtenaren van het Bestuur Economische Algemene Inspectie” blijkt uit de bespreking bij artikel 103 in de memorie van toelichting dat enkel de ambtenaren van de Economische Inspectie worden bedoeld.

De gemachtigde verklaarde dat de verwijzing naar de ambtenaren bedoeld in artikel 170, § 2, voldoende is “om duidelijk te maken dat de ambtenaren van de Economische Inspectie bedoeld worden”. Hij verklaarde hetzelfde ten aanzien van vergelijkbare bepalingen, waarnaar wordt verwezen in de ontworpen bepalingen van het voorontwerp.⁴

Hoewel in de memorie van toelichting bij de bespreking van bepaalde artikelen reeds wordt opgemerkt dat enkel de ambtenaren van de Economische Inspectie worden bedoeld, is het raadzaam om de beoogde draagwijdte van de betrokken verwijzingen op een meer uitdrukkelijke wijze tot uiting te laten komen in de tekst van het voorontwerp, minstens om dit voor al deze bepalingen te verduidelijken in de memorie van toelichting.

2.2. Wat de wet van 10 november 2006 ‘betreffende de openingsuren in handel, ambacht en dienstverlening’ betreft die bij hoofdstuk 14 van het voorontwerp wordt gewijzigd,

³ De wijzigingen die bij artikel 104, 2° tot 4°, van het voorontwerp aan die paragraaf worden aangebracht zijn niet relevant voor onderhavige opmerking.

⁴ Naast de hoofdstukken 6 en 10 betreft het de wijzigingen vervat in de hoofdstukken 7, 11, 13, 15, 16 en 24.

convient de relever l'article 19, § 1er, de cette loi, qui s'énonce comme suit:

“Les officiers et agents de la police fédérale et de la police locale de même que les inspecteurs et contrôleurs de la Direction générale Contrôle et Médiation du Service public fédéral Économie, Classes moyennes, PME et Énergie sont habilités à rechercher et à constater les infractions aux dispositions de la présente loi”.

À cet égard, le délégué a déclaré ce qui suit:

“Hoogstwaarschijnlijk is hier ook steeds de bedoeling geweest om de politieambtenaren op te laten treden op basis van hun eigen bevoegdheden in hun organieke wetgeving. Er is hier echter niet gekozen voor de zinsnede ‘Onverminderd de bevoegdheden van de officieren en agenten van de federale en van de lokale politie’ zoals het wel het geval is in artikel XV.2 WER en andere bijzondere wetten (...).

Wat deze wetgeving betreft, zou een verduidelijking dat de nieuwe bepalingen enkel betrekking hebben op de inspecteurs en controleurs van de Economische Inspectie [Algemene Directie Controle en Bemiddeling van de FOD Economie] op zijn plaats zijn. Is dit niet het geval, dan kunnen de politieambtenaren ook de transactieprocedure en administratieve vervolging toepassen, wat niet noodzakelijk gewenst is”.

On peut se rallier à cette clarification.

2.3. En ce qui concerne la loi du 15 juillet 2016 ‘portant exécution du Règlement (UE) 2019/1148 du Parlement européen et du Conseil du 20 juin 2019 relatif à la commercialisation et à l'utilisation de précurseurs d'explosifs, modifiant le Règlement (CE) n° 1907/2006 et abrogeant le Règlement (UE) n° 98/2013’, que le chapitre 18 de l'avant-projet modifie, il y a lieu d'observer que les dispositions en projet font référence aux “agents visés à l'article 6, § 1er”. Cette disposition s'énonce comme suit:

“Sans préjudice des compétences exercées par les fonctionnaires de police, les fonctionnaires désignés respectivement par le ministre ayant l'Économie dans ses attributions ou le ministre ayant l'Environnement dans ses attributions, ainsi que les fonctionnaires de l'Administration générale des douanes et accises, sont habilités à rechercher et constater les infractions visées dans le Règlement, dans la présente loi ainsi que dans ses arrêtés d'exécution”⁵.

L'article 9/1, § 2, en projet, de la loi du 15 juillet 2016 (article 162 de l'avant-projet) exclut cependant expressément les agents désignés par le ministre qui a l'Environnement dans ses attributions et les agents de l'Administration générale des douanes et accises. Interrogé à ce sujet, le délégué a déclaré:

“Het is de bedoeling dat de ambtenaren van Leefmilieu en de Douane net als de ambtenaren van de Economische Inspectie een waarschuwing kunnen opstellen en een transactie

⁵ Voir, par exemple, l'article 7/1, en projet, de la loi du 15 juillet 2016 (article 161 de l'avant-projet).

dient gewezen te worden op artikel 19, § 1, van deze wet dat luidt als volgt:

“De officieren en agenten van de federale en van de lokale politie en de inspecteurs en controleurs van de Algemene Directie Controle en Bemiddeling van de Federale Overheidsdienst Economie, kmo, Middenstand en Energie zijn ertoe gemachtigd de inbreuken op de bepalingen van deze wet op te sporen en vast te stellen.”

Hierover verklaarde de gemachtigde:

“Hoogstwaarschijnlijk is hier ook steeds de bedoeling geweest om de politieambtenaren op te laten treden op basis van hun eigen bevoegdheden in hun organieke wetgeving. Er is hier echter niet gekozen voor de zinsnede ‘Onverminderd de bevoegdheden van de officieren en agenten van de federale en van de lokale politie’ zoals het wel het geval is in artikel XV.2 WER en andere bijzondere wetten (...).

Wat deze wetgeving betreft, zou een verduidelijking dat de nieuwe bepalingen enkel betrekking hebben op de inspecteurs en controleurs van de Economische Inspectie [Algemene Directie Controle en Bemiddeling van de FOD Economie] op zijn plaats zijn. Is dit niet het geval, dan kunnen de politieambtenaren ook de transactieprocedure en administratieve vervolging toepassen, wat niet noodzakelijk gewenst is”.

Met een dergelijke verduidelijking kan worden ingestemd.

2.3. Wat betreft de wet van 15 juli 2016 ‘tot uitvoering van de Verordening (EU) 2019/1148 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019 over het op de markt brengen en het gebruik van precursoren voor explosieven, tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1907/2006 en tot intrekking van Verordening (EU) nr. 98/2013’, die bij hoofdstuk 18 van het voorontwerp wordt gewijzigd, valt op te merken dat in de ontworpen bepalingen verwezen wordt naar “de ambtenaren bedoeld in artikel 6, § 1”, welke bepaling luidt als volgt:

“Onverminderd de bevoegdheden van de politieambtenaren, zijn de respectievelijk door de minister bevoegd voor Economie of de minister bevoegd voor Leefmilieu aangestelde ambtenaren en de ambtenaren van de Algemene administratie van de douane en accijnzen, bevoegd om de in de Verordening, in deze wet en in haar uitvoeringsbesluiten bedoelde inbreuken op te sporen en vast te stellen.”⁵

In het ontworpen artikel 9/1, § 2, van de wet van 15 juli 2016 (artikel 162 van het voorontwerp) worden de ambtenaren aangesteld door de minister bevoegd voor Leefmilieu en de ambtenaren van de Algemene administratie van de douane en accijnzen evenwel uitdrukkelijk uitgesloten. Hierover ondervraagd, verklaarde de gemachtigde:

“Het is de bedoeling dat de ambtenaren van Leefmilieu en de Douane net als de ambtenaren van de Economische Inspectie een waarschuwing kunnen opstellen en een transactie

⁵ Zie bijvoorbeeld het ontworpen artikel 7/1 van de wet van 15 juli 2016 (artikel 161 van het voorontwerp).

voorstellen. Voor dit laatste moeten dan wel de nodige uitvoeringsbesluiten genomen worden.

Enkel het artikel XV.60/1, § 2 WER wordt niet van toepassing verklaard. Die bepaling voorziet onder meer in de wijze waarop de keuze van de procedure/vervolgning wordt gemaakt indien een proces-verbaal is opgesteld door de Economische Inspectie. Dit is concreet vastgelegd in het MB van 30 juni 2021. Deze procedure, die eigen is aan de Economische Inspectie, kan echter niet van toepassing verklaard worden op Leefmilieu en de Douane. Om die reden moet deze bepaling uitgesloten worden. Los daarvan zijn dezelfde procedures en vervolgingen mogelijk door deze ambtenaren. Het feit dat de procedures en bevoegdheden gelijklopen is nu reeds het geval in die wetgeving.

Il est recommandé d'intégrer ces précisions dans l'exposé des motifs.

3. En ce qui concerne le contrôle des infractions, les chapitres concernés prévoient trois pistes, à savoir la poursuite administrative, la poursuite pénale et la transaction.

Ainsi, l'article 7ter, § 1er, en projet, de la loi du 22 janvier 1945 'sur la réglementation économique et les prix' (article 56 de l'avant-projet) s'énonce comme suit:

"Les infractions visées aux articles 5, 8 et 9 ou à ses arrêtés d'exécution recherchées et constatées par les agents visés à l'article 6, § 1er, c), peuvent faire l'objet de:

1° (...) la procédure de transaction telle que visée à l'article 11bis, § 1er;

2° une poursuite administrative en application de la procédure visée au titre 1/2 du livre XV du Code de droit économique;

3° une poursuite pénale".

L'article 11bis, § 1er, alinéa 1er, en projet, de la loi du 22 janvier 1945 (article 63, 1°, de l'avant-projet) s'énonce comme suit:

"Lorsque les agents, visés à l'article 6, § 1, c), constatent des infractions aux articles 5, 8 et 9 ou à ses arrêtés d'exécution, les agents désignés par le ministre qui a l'Économie dans ses attributions peuvent proposer une somme, dont le paiement volontaire par l'auteur de l'infraction éteint l'action publique, conformément à l'article XV.61 du Code de droit économique".

Si l'option de l'application pénale des dispositions concernées est retenue, les dispositions en projet doivent être conciliables avec les principes généraux qui régissent l'intervention du ministère public.

La section de législation a déjà souligné par le passé qu'il est inhabituel d'habiliter un fonctionnaire à proposer un

voorstellen. Voor dit laatste moeten dan wel de nodige uitvoeringsbesluiten genomen worden.

Enkel het artikel XV.60/1, § 2 WER wordt niet van toepassing verklaard. Die bepaling voorziet onder meer in de wijze waarop de keuze van de procedure/vervolgning wordt gemaakt indien een proces-verbaal is opgesteld door de Economische Inspectie. Dit is concreet vastgelegd in het MB van 30 juni 2021. Deze procedure, die eigen is aan de Economische Inspectie, kan echter niet van toepassing verklaard worden op Leefmilieu en de Douane. Om die reden moet deze bepaling uitgesloten worden. Los daarvan zijn dezelfde procedures en vervolgingen mogelijk door deze ambtenaren. Het feit dat de procedures en bevoegdheden gelijklopen is nu reeds het geval in die wetgeving.

Het verdient aanbeveling om deze toelichting te integreren in de memorie van toelichting.

3. De betrokken hoofdstukken voorzien in drie sporen wat de handhaving van inbreuken betreft, namelijk de administratieve vervolging, de strafrechtelijke vervolging en de transactie.

Zo luidt het ontworpen artikel 7ter, § 1, van de wet van 22 januari 1945 'betreffende de economische reglementering en de prijzen' (artikel 56 van het voorontwerp) als volgt:

"De inbreuken bedoeld in de artikelen 5, 8 en 9 of de uitvoeringsbesluiten ervan opgespoord en vastgesteld door de ambtenaren bedoeld in artikel 6, § 1, c), kunnen het voorwerp uitmaken van:

1° de (...) transactieprocedure zoals bedoeld in artikel 11bis, § 1;

2° een administratieve vervolging met toepassing van de procedure bedoeld in titel 1/2 van Boek XV van het Wetboek van economisch recht;

3° een strafrechtelijke vervolging."

Het ontworpen artikel 11bis, § 1, eerste lid, van de wet van 22 januari 1945 (artikel 63, 1°, van het voorontwerp) luidt als volgt:

"Wanneer de in artikel 6, § 1, c), bedoelde ambtenaren inbreuken op de artikelen 5, 8 en 9 of de uitvoeringsbesluiten ervan vaststellen, kunnen de door de minister bevoegd voor Economie aangestelde ambtenaren een geldsom voorstellen waarvan de vrijwillige betaling door de overtreder de strafvordering doet vervallen, overeenkomstig artikel XV.61 van het Wetboek van economisch recht."

Indien ervoor gekozen wordt om de betrokken bepalingen strafrechtelijk te handhaven, moeten de ontworpen bepalingen in overeenstemming te brengen zijn met de algemene beginselen die het optreden van het openbaar ministerie beheersen.

De afdeling Wetgeving heeft er in het verleden al op gewezen dat het ongewoon is dat een ambtenaar de bevoegdheid krijgt

règlement qui éteint l'action publique⁶. Le régime en projet prive le ministère public du pouvoir de décider de mettre en œuvre ou non la procédure pénale, et ce sans aucun contrôle de sa part. On peut considérer l'intervention du ministère public comme une garantie, dès lors que l'article 151, § 1er, deuxième phrase, de la Constitution dispose que le ministère public est indépendant dans l'exercice des recherches et poursuites individuelles. Par contre, contrairement aux magistrats du ministère public, les fonctionnaires sont soumis à l'autorité hiérarchique du ministre compétent et ne disposent par conséquent pas du même degré d'indépendance que le ministère public lorsqu'ils décident des suites à donner à une infraction. C'est pourquoi la section de législation a déjà suggéré par le passé d'instaurer un mécanisme permettant aux fonctionnaires compétents de proposer le paiement d'un montant transactionnel, mais seulement après avoir laissé au ministère public un certain délai pour décider, notamment compte tenu de la gravité de l'infraction ou des circonstances dans lesquelles elle a été commise, qu'il n'y a pas lieu de poursuivre pénalement l'intéressé⁷.

Toutefois, en optant pour une exclusion de la possibilité d'engager des poursuites pénales, l'avant-projet soumis pour avis contient sur ce point un régime plus strict. On peut toutefois douter que des arguments pratiques, comme une référence à la charge de travail des parquets, soient de nature à justifier effectivement la nécessité de déroger ainsi d'une manière à ce point draconienne à l'intervention éventuelle du ministère public et aux garanties dont cette intervention est assortie.

À cet égard, on n'aperçoit pas non plus clairement si l'extinction de l'action publique s'applique uniquement aux infractions citées, ou également à d'éventuelles infractions de

om een regeling voor te stellen waardoor de strafvordering vervalt.⁶ Met de ontworpen regeling wordt aan het openbaar ministerie de bevoegdheid ontnomen om te oordelen over het al dan niet instellen van de strafvordering, en dit zonder enige vorm van controle van zijnentwege. Het optreden van het openbaar ministerie kan als een waarborg worden beschouwd nu het openbaar ministerie volgens artikel 151, § 1, tweede zin, van de Grondwet, onafhankelijk is in de individuele opsporing en vervolging. Ambtenaren daarentegen zijn, in tegenstelling tot de magistraten van het openbaar ministerie, onderworpen aan het hiërarchische gezag van de bevoegde minister, en bezitten derhalve niet dezelfde graad van onafhankelijkheid als het openbaar ministerie bij het beslissen over welk gevolg aan een overtreding dient te worden gegeven. Daarom werd door de afdeling Wetgeving, in het verleden al ter overweging gegeven een systeem in te voeren waarbij de bevoegde ambtenaren het betalen van een transactiesom kunnen voorstellen, maar enkel nadat het openbaar ministerie de kans heeft gekregen om binnen een bepaalde termijn te beslissen dat er, onder meer gelet op de ernst van het misdrijf of de omstandigheden waarin het is gepleegd, geen aanleiding is om de betrokkene strafrechtelijk te vervolgen.⁷

Het om advies voorgelegde voorontwerp bevat op dit punt evenwel een striktere regeling door te opteren voor een uitsluiting van de mogelijkheid van strafrechtelijke vervolging. Het valt echter te betwijfelen dat praktische argumenten zoals een verwijzing naar de werklast van de parketten van aard zijn om effectief te verantwoorden dat het daardoor noodzakelijk is om op een dermate drastische wijze af te wijken van de mogelijke tussenkomst van het openbaar ministerie en de waarborgen waarmee die tussenkomst gepaard gaat.

Daarbij is het ook onduidelijk of het verval van strafvordering enkel geldt voor de vermelde inbreuken, dan wel ook voor potentiële gemeenrechtelijke misdrijven waartoe de

⁶ Voir notamment l'avis C.E. 52.800/1 du 6 mars 2013 sur un avant-projet devenu la loi du 20 novembre 2013 'portant insertion du livre XV, 'Application de la loi' dans le Code de droit économique', observation 52 (*Doc. parl.*, Chambre, 2012-13, n° 2837/1); l'avis C.E. 60.329/1 du 16 décembre 2016 sur un avant-projet devenu la loi du 31 mai 2017 'relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité civile décennale des entrepreneurs, architectes et autres prestataires du secteur de la construction de travaux immobiliers et portant modification de la loi du 20 février 1939 sur la protection du titre et de la profession d'architecte', observation 19 (*Doc. parl.*, Chambre, 2016-17, n° 2412/1); l'avis C.E. 63.441/1 du 7 juin 2018 sur un avant-projet de loi 'relatif à l'assurance obligatoire de la responsabilité civile professionnelle des architectes, des géomètres-experts, des coordinateurs de sécurité-santé et autres prestataires du secteur de la construction de travaux immobiliers et portant modification de diverses dispositions légales en matière d'assurance de responsabilité civile dans le secteur de la construction', observation 17 (*Doc. parl.*, Chambre, 2018-19, n° 3602/3); l'avis C.E. 70.371/1 du 8 décembre 2021 sur un avant-projet devenu l'ordonnance du 15 décembre 2022 'modifiant le Code du 25 mars 1999 de l'inspection, la prévention, la constatation et la répression des infractions en matière d'environnement et de la responsabilité environnementale, en vue d'y insérer une procédure de transaction administrative', observation 5 (*Doc. parl.*, Parl. Rég. Brux.-Cap., 2022-23, n° A-599/1).

⁷ Le décret wallon du 6 mai 2019 'relatif à la délinquance environnementale' contient un dispositif en ce sens (voir les articles 173 et 174 de ce décret).

⁶ Zie o.m. adv.RvS 52.800/1 van 6 maart 2013 over een voorontwerp dat geleid heeft de wet van 20 november 2013 'houdende invoeging van Boek XV, 'Rechtshandhaving' in het Wetboek van economisch recht', opm. 52 (*Parl.St. Kamer* 2012-13, nr. 2837/1); adv.RvS 60.329/1 van 16 december 2016 over een voorontwerp dat geleid heeft tot de wet van 31 mei 2017 'betreffende de verplichte verzekering van de tienjarige burgerlijke aansprakelijkheid van aannemers, architecten en andere dienstverleners in de bouwsector van werken in onroerende staat en tot wijziging van de wet van 20 februari 1939 op de bescherming van de titel en van het beroep van architect', opm. 19 (*Parl.St. Kamer* 2016-17, nr. 2412/1); adv.RvS 63.441/1 van 7 juni 2018 over een voorontwerp van wet 'betreffende de verplichte verzekering van de burgerlijke beroepsaansprakelijkheid van architecten, landmeters-experten, veiligheids- en gezondheidscoördinatoren en andere dienstverleners in de bouwsector van werken in onroerende staat en tot wijziging van diverse wetsbepalingen betreffende de verzekering burgerlijke aansprakelijkheid in de bouwsector', opm. 17 (*Parl.St. Kamer* 2018-19, nr. 3602/3); adv.RvS 70.371/1 van 8 december 2021 over een voorontwerp dat geleid heeft tot de ordonnantie van 15 december 2022 'tot wijziging van het Wetboek van 25 maart 1999 van inspectie, preventie, vaststelling en bestraffing van milieumisdrijven, en milieuaansprakelijkheid, om de procedure van de bestuurlijke transactie erin op te nemen', opm. 5 (*Parl.St. Br.Parl.* 2022-23, nr. A-599/1).

⁷ Het Waalse decreet van 6 mei 2019 'relatief à la délinquance environnementale' bevat een regeling in die zin (zie de artikelen 173 en 174 van dat decreet).

droit commun dont les faits commis peuvent être qualifiés (par exemple, faux en écriture ou abus de confiance) – ce qui peut soulever des questions au regard du principe *non bis in idem*.

Enfin, le Conseil d'État, section de législation, tient à souligner à cet égard qu'une politique d'application de la loi transparente est souhaitable. La règle est certes que le législateur dispose d'un large pouvoir de choix, tant en ce qui concerne la définition des infractions que les modes de traitement adéquats, en tenant compte, bien entendu, des principes liés au choix d'un traitement pénal ou administratif. Il est toutefois conseillé que, dans ce contexte, le législateur envisage d'abord quelles infractions doivent être réprimées et de quelle manière, et qu'il n'ouvre donc pas purement et simplement toutes les infractions à tous les modes de répression (transaction, sanction administrative ou sanction pénale). En particulier, le législateur devrait apprécier quelles infractions devraient faire l'objet d'une réponse purement administrative ou purement pénale. Si, dans ce cadre, il est créé une "zone intermédiaire" permettant un traitement tant administratif que pénal, il est conseillé de créer une règle *una via*, qui implique qu'à un moment donné, un choix est opéré – de préférence par le ministère public – concernant le mode de traitement adéquat *in concreto*, impliquant que l'autre mode de traitement n'est plus possible.

4. L'avant-projet prévoit notamment l'instauration de dispositions relatives à l'augmentation de la peine maximale en cas de récidive.

Ainsi, l'article 14/6, alinéa 3, en projet, de la loi du 9 juillet 1971 'réglementant la construction d'habitations et la vente d'habitations à construire ou en voie de construction' (article 73 de l'avant-projet) s'énonce comme suit:

"En cas de récidive dans les cinq ans à dater d'une condamnation coulée en force de chose jugée du chef de la même infraction, le maximum des amendes est porté au double".

À la question de savoir si la disposition similaire, inscrite à l'article 21, alinéa 2, en projet, de la loi du 11 août 1987 'relative à la garantie des ouvrages en métaux précieux' (article 95 de l'avant-projet) est également applicable en cas de récidive dans les cinq ans qui suivent une décision administrative infligeant une amende administrative pour la même infraction, ou seulement à partir de la date d'une décision judiciaire infligeant une amende, le délégué a répondu en ces termes:

"Deze bepaling herneemt het artikel XV.72 van het Wetboek van economisch recht (WER) in de wet van 11 augustus 1987 houdende waarborg van werken uit edele metalen. Het artikel XV.72 WER dateert van voor de invoering van de administratieve vervolging (die aanleiding kan geven tot het opleggen van een administratieve geldboete). Het viseert dan ook enkel de gerechtelijke veroordelingen, al zou het logisch zijn dat de strafrechter ook rekening kan houden met een administratieve veroordeling (geldboete).

gepleegde feiten kunnen worden gekwalificeerd (bv. valsheid in geschrifte of misbruik van vertrouwen) – hetgeen vragen kan doen rijzen in het licht van het *non bis in idem*-beginsel.

Tot slot wenst de Raad van State, afdeling Wetgeving, er in dit verband op te wijzen dat een helder handhavingsbeleid wenselijk is. Het uitgangspunt is weliswaar de ruime keuzebevoegdheid van de wetgever, zowel inzake de definiëring van de inbreuken als inzake de passende afhandelingswijzen, uiteraard rekening houdend met de beginselen die met de keuze voor een strafrechtelijke of administratieve afhandeling gepaard gaan. Wel is het aan te raden dat de wetgever in dat kader eerst overweegt welke inbreuken op welke wijze te handhaven zijn, en dus niet zomaar alle inbreuken voor alle wijzen van handhaving (transactie, administratieve sanctie of strafsancie) openstelt. In het bijzonder zou de wetgever moeten oordelen welke inbreuken louter administratief dan wel louter strafrechtelijk beantwoord moeten worden. Indien er daarbij een "tussenzone" wordt gecreëerd waarbij zowel administratieve als strafrechtelijke afhandeling mogelijk is, is het raadzaam een '*una via*'-regeling te creëren, die inhoudt dat op een bepaald moment een keuze wordt gemaakt – bij voorkeur door het openbaar ministerie – inzake de *in concreto* passende afhandelingswijze, die tot gevolg heeft dat de andere afhandelingswijze niet meer mogelijk is.

4. Het voorontwerp voorziet onder meer in het invoeren van bepalingen inzake de verhoging van de maximumstraf in geval van herhaling.

Zo luidt het ontworpen artikel 14/6, derde lid, van de wet van 9 juli 1971 'tot regeling van de woningbouw en de verkoop van te bouwen of in aanbouw zijnde woningen' (artikel 73 van het voorontwerp) als volgt:

"In geval van herhaling binnen een termijn van vijf jaar te rekenen van een in kracht van gewijsde gegane veroordeling wegens dezelfde inbreuk, wordt het maximum van de geldboeten verdubbeld."

Op de vraag of de gelijkaardige bepaling, opgenomen in het ontworpen artikel 21, tweede lid, van de wetsontwerp van 11 augustus 1987 'houdende waarborg van werken uit edele metalen' (artikel 95 van het voorontwerp) ook van toepassing is in geval van herhaling binnen de vijf jaar na een administratieve beslissing waarbij een administratieve boete werd opgelegd voor dezelfde inbreuk, of pas vanaf de datum van een rechterlijke beslissing waarbij een boete werd opgelegd, antwoordde de gemachtigde als volgt:

"Deze bepaling herneemt het artikel XV.72 van het Wetboek van economisch recht (WER) in de wet van 11 augustus 1987 houdende waarborg van werken uit edele metalen. Het artikel XV.72 WER dateert van voor de invoering van de administratieve vervolging (die aanleiding kan geven tot het opleggen van een administratieve geldboete). Het viseert dan ook enkel de gerechtelijke veroordelingen, al zou het logisch zijn dat de strafrechter ook rekening kan houden met een administratieve veroordeling (geldboete).

Bij het opleggen van een administratieve geldboete kan, in geval van herhaling, zowel rekening gehouden worden met een eerdere administratieve beslissing of met een gerechtelijke veroordeling tot een sanctie (art. XV.62/2 WER). Een analoge regeling lijkt dus logisch.

Om dit te corrigeren zou niet enkel het punt 2° van artikel 95 van het voorontwerp aangevuld moeten worden, maar ook het artikel XV.72 WER aangepast en alle gelijkaardige verwijzingen in het voorontwerp (artikelen 73, 76, 95, 104, 111, 119, 121, 135, 138, 146, 147, 155, 170, 177, 187, 194, 195, 202). Dit kan eventueel ook met verwijzingen naar het artikel XV.72 WER.”

On peut se rallier à l'adaptation proposée par le délégué, sous réserve de ce qui suit.

L'article XV.62/2 CDE s'énonce comme suit:

“En cas de récidive dans un délai de cinq ans qui suit une décision administrative déclarant la culpabilité, une décision administrative infligeant une amende administrative ou une condamnation judiciaire à une sanction, le montant de l'amende administrative peut être porté au double du maximum”.

Dans l'arrêt n° 73/2020 du 28 mai 2020, la Cour constitutionnelle a jugé en ce qui concerne une disposition similaire contenue à l'article 42 de l'ordonnance de la Région de Bruxelles-Capitale du 25 mars 1999 'relative à la recherche, la constatation, la poursuite et la répression des infractions en matière d'environnement' ce qui suit:

“B.4. La différence de traitement en cause repose sur le critère de la procédure administrative ou pénale suivie. Lorsque le contrevenant est sanctionné pénalement, la peine encourue pour la seconde infraction ne peut être aggravée que si la première infraction a été sanctionnée par une décision juridictionnelle passée en force de chose jugée. Lorsque le contrevenant se voit infliger une amende administrative, le montant de celle-ci peut être augmenté si un procès-verbal a été antérieurement dressé à sa charge, même si cette constatation n'a pas été suivie de sanction ou si la sanction administrative fait l'objet d'un recours toujours pendant.

B.5. Sans qu'il soit nécessaire de trancher la question de savoir si la disposition en cause doit être qualifiée de règle établissant la 'récidive', il suffit de constater qu'elle prévoit une augmentation du montant de l'amende administrative encourue, liée au comportement du contrevenant. Elle constitue dès lors une mesure d'individualisation de la sanction administrative, semblable à l'aggravation de la sanction pénale en cas de récidive, organisée par l'article 23 de l'ordonnance en cause.

B.6.1. Lorsque l'auteur d'un même fait peut être puni de manière alternative, c'est-à-dire lorsque, pour des mêmes faits, il peut, soit être renvoyé devant le tribunal correctionnel, soit se voir infliger une amende administrative contre laquelle un recours lui est offert devant un tribunal non pénal, un

Bij het opleggen van een administratieve geldboete kan, in geval van herhaling, zowel rekening gehouden worden met een eerdere administratieve beslissing of met een gerechtelijke veroordeling tot een sanctie (art. XV.62/2 WER). Een analoge regeling lijkt dus logisch.

Om dit te corrigeren zou niet enkel het punt 2° van artikel 95 van het voorontwerp aangevuld moeten worden, maar ook het artikel XV.72 WER aangepast en alle gelijkaardige verwijzingen in het voorontwerp (artikelen 73, 76, 95, 104, 111, 119, 121, 135, 138, 146, 147, 155, 170, 177, 187, 194, 195, 202). Dit kan eventueel ook met verwijzingen naar het artikel XV.72 WER.”

Met de door de gemachtigde voorgestelde aanpassing kan worden ingestemd, onder voorbehoud van het volgende.

Artikel XV.62/2 WER luidt als volgt:

“In geval van herhaling binnen een termijn van vijf jaar die volgt op een administratieve beslissing tot schuldigverklaring, op een administratieve beslissing tot oplegging van een administratieve geldboete of op een gerechtelijke veroordeling tot een sanctie, kan het bedrag van de administratieve geldboete op het dubbele van het maximum worden gebracht.”

In arrest nr. 73/2020 van 28 mei 2020 oordeelde het Grondwettelijk Hof met betrekking tot een gelijkaardige bepaling vervat in artikel 42 van de ordonnantie van het Brussels Hoofdstedelijke Gewest van 25 maart 1999 'betreffende de opsporing, de vaststelling, de vervolging en de bestraffing van misdrijven inzake leefmilieu' als volgt:

“B.4. Het in het geding zijnde verschil in behandeling berust op het criterium van de te volgen strafrechtelijke of administratiefrechtelijke procedure. Wanneer de dader strafrechtelijk wordt bestraft, kan de voor het tweede misdrijf opgelopen straf alleen worden verzwaaard indien het eerste misdrijf is bestraft bij een in kracht van gewijsde gegane rechterlijke beslissing. Wanneer hij het voorwerp uitmaakt van een administratieve geldboete, kan het bedrag van die boete worden verhoogd indien al eerder een proces-verbaal te zijnen laste werd opgesteld, zelfs indien die vaststelling niet door een sanctie werd gevolgd of indien de administratieve sanctie het voorwerp uitmaakt van een beroep dat nog steeds hangende is.

B.5. Zonder dat het nodig is te oordelen over de vraag of de in het geding zijnde bepaling moet worden gekwalificeerd als een regel die een 'récidive' vastlegt, volstaat het vast te stellen dat zij in een verhoging voorziet van het bedrag van de opgelopen administratieve geldboete, verhoging die verbonden is aan het gedrag van de dader. Zij vormt bijgevolg een maatregel van individualisering van de administratieve sanctie, die vergelijkbaar is met een verzwaaring van de strafrechtelijke sanctie in geval van recidive, zoals geregeld bij artikel 23 van de in het geding zijnde ordonnantie.

B.6.1. Wanneer de dader van eenzelfde feit op een alternatieve wijze kan worden gestraft, dat wil zeggen wanneer hij, voor dezelfde feiten, ofwel naar de correctionele rechtbank kan worden verwezen, ofwel een administratieve geldboete kan opgelegd krijgen waartegen hem een beroep wordt

parallélisme doit exister entre les mesures d'individualisation de la peine.

B.6.2. Les caractéristiques spécifiques de la procédure de la sanction administrative ne font pas obstacle à ce que seules les infractions dont la constatation n'a pas fait l'objet d'un recours ou qui, en cas de recours, ont été confirmées par une décision juridictionnelle, soient prises en considération pour fonder une augmentation de l'amende administrative encourue lorsque l'infraction sanctionnée est une réitération d'un comportement similaire passé du contrevenant⁸.

Ensuite, la Cour constitutionnelle a constaté la violation des articles 10 et 11 de la Constitution par la disposition concernée relative à l'augmentation d'une amende administrative, "interprétée comme ne soumettant pas son application à l'existence d'une amende administrative préalable définitive, c'est-à-dire qui ne fait plus l'objet ou n'est plus susceptible d'un recours"⁹.

Par conséquent, les dispositions suggérées par le délégué doivent être formulées de manière à ce que l'augmentation ne puisse être appliquée qu'en cas de décision administrative définitive déclarant la culpabilité ou infligeant une amende administrative. En d'autres termes, la décision concernée ne peut plus faire l'objet ou être susceptible d'un recours.

L'avant-projet peut être mis à profit pour adapter également l'article XV.62/2 CDE en ce sens.

OBSERVATIONS PARTICULIÈRES

CHAPITRE 1ER: DISPOSITION GÉNÉRALE

Ce chapitre n'appelle aucune observation.

CHAPITRE 2: MODIFICATIONS DU CODE DES SOCIÉTÉS ET DES ASSOCIATIONS

Article 2

1. Interrogé quant à la question de savoir pourquoi, à l'article 3:13, alinéa 7, en projet du code, il n'a pas été précisé – comme c'est le cas actuellement pour les frais de publicité à l'article 3:70, § 2, alinéa 5, de l'arrêté royal du 29 avril 2019 'portant exécution du Code des sociétés et associations' – que les montants adaptés sont publiés au *Moniteur belge* au plus tard le 15 décembre de chaque année, le délégué a répondu que:

"Cette possibilité n'a pas été envisagée au moment de l'adaptation du texte, suite [au groupe de travail inter-cabinet]."

⁸ C.C., 28 mai 2020, n° 73/2020. Voir également C.C., 30 septembre 2021, n° 125/2021.

⁹ C.C., 28 mai 2020, n° 73/2020, B.8.

geboden voor een andere rechtbank dan een strafrechtbank, dient er een parallelisme te bestaan tussen de maatregelen tot individualisering van de straf.

B.6.2. De eigen kenmerken van de procedure van de administratieve sanctie staan niet eraan in de weg dat alleen de misdrijven waarvan de vaststelling niet het voorwerp heeft uitgemaakt van een beroep of die, in geval van beroep, zijn bevestigd bij een rechterlijke beslissing, in aanmerking worden genomen als grondslag voor een verhoging van de opgelopen administratieve geldboete wanneer het bestrafte misdrijf een herhaling is van een vroeger soortgelijk gedrag van de dader.⁸

Vervolgens stelde het Grondwettelijk Hof de schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet vast door de betrokken bepaling inzake de verhoging van een administratieve geldboete "zo geïnterpreteerd dat zij de toepassing ervan niet onderwerpt aan het bestaan van een definitieve voorafgaande administratieve geldboete, die met andere woorden niet langer het voorwerp uitmaakt van een beroep of daarvoor niet meer vatbaar is".⁹

De door de gemachtigde gesuggereerde bepalingen moeten bijgevolg derwijze worden geformuleerd dat de verhoging enkel kan worden toegepast in geval van definitieve administratieve beslissing tot schuldigverklaring of tot oplegging van een administratieve geldboete. De betrokken beslissing mag met andere woorden niet langer het voorwerp uitmaken van een beroep of daarvoor vatbaar zijn.

Het voorontwerp kan te baat worden genomen om ook artikel XV.62/2 WER in die zin aan te passen.

BIJZONDERE OPMERKINGEN

HOOFDSTUK 1: ALGEMENE BEPALING

Dit hoofdstuk geeft geen aanleiding tot opmerkingen.

HOOFDSTUK 2: WIJZIGINGEN VAN HET WETBOEK VAN VENNOOTSCHAPPEN EN VERENIGINGEN

Artikel 2

1. Anders dan wat thans voor de openbaarmakingskosten geldt krachtens artikel 3:70, § 2, vijfde lid, van het koninklijk besluit van 29 april 1919 'tot uitvoering van het Wetboek van vennootschappen en verenigingen', wordt in het ontworpen artikel 3:13, zevende lid, van het Wetboek niet bepaald dat de aangepaste bedragen uiterlijk op 15 december van elk jaar in het *Belgisch Staatsblad* bekendgemaakt moeten worden. Op de vraag waarom een dergelijke bepaling ontbreekt, heeft de gemachtigde het volgende geantwoord:

"Cette possibilité n'a pas été envisagée au moment de l'adaptation du texte, suite [au groupe de travail inter-cabinet]."

⁸ GwH 28 mei 2020, nr. 73/2020. Zie ook GwH 30 september 2021, nr. 125/2021.

⁹ GwH 28 mei 2020, nr. 73/2020, B.8.

L'auteur de l'avant-projet appréciera l'utilité d'un tel ajout dans un souci de transparence.

2. Au même alinéa 7, de la disposition en projet, il convient de préciser l'indice de départ de la formule d'indexation.

CHAPITRE 3: MODIFICATIONS DU CODE DE DROIT ÉCONOMIQUE

Un certain nombre de dispositions du chapitre 3 de l'avant-projet sont identiques à des dispositions légales en projet sur lesquelles le Conseil d'État, section de législation, a déjà donné un avis précédemment¹⁰. Concernant ces dispositions, il est par conséquent renvoyé à ces avis antérieurs. Sauf en cas de modification du contexte juridique, le Conseil d'État, section de législation, ne donne en règle générale pas de nouvel avis sur des dispositions qui ont déjà été examinées précédemment ou qui ont été modifiées à la suite d'observations formulées dans des avis antérieurs.

SECTION 1 – MODIFICATIONS DU LIVRE I DU CODE DE DROIT ÉCONOMIQUE

Cette section n'appelle aucune observation.

SECTION 2 – MODIFICATIONS DU LIVRE III DU CODE DE DROIT ÉCONOMIQUE

Article 10

La modification en projet, prévue par l'article 10 de l'avant-projet, concerne uniquement l'alinéa 1er de l'article III.33 du Code de droit économique, ce qu'il convient de préciser dans le texte de l'avant-projet.

Article 12

Interrogé pour savoir si la modification mentionnée à l'article 12, c), de l'avant-projet ne nécessite pas d'insérer un 6°, nouveau (au lieu d'un 7°), le délégué a déclaré:

“Il s'agit bien d'un 7° et non d'un 6°. En effet, un 6° est ajouté à l'article III.42, § 1er CDE par l'article 4 d'un projet de loi portant dispositions diverses en matière d'Économie (LDDVIII) dont le parcours législatif n'est pas terminé. Le projet de loi est consultable via le lien suivant: <https://www.lachambre.be/kvvcr/showpage.cfm?section=flwb&language=fr&cfm=/site/wwwcfm/flwb/flwbn.cfm?dossierID=3392&egislat=55&inst=K>”.

¹⁰ Voir, par exemple, l'article 30 de l'avant-projet, qui complète l'article XI.65 du Code de droit économique par un paragraphe 2. La section de législation a déjà donné précédemment un avis sur une disposition identique (avis C.E. 73.211/1-3-4 du 28 avril 2023 sur un avant-projet de loi 'portant dispositions diverses en matière d'économie', observation relative à l'article 26 en projet).

De steller van het voorontwerp dient na te gaan of het ter wille van de transparantie niet nuttig zou zijn een dergelijke bepaling op te nemen.

2. In datzelfde zevende lid van de ontworpen bepaling dient vermeld te worden welk indexcijfer als basis geldt voor de indexeringsformule.

HOOFDSTUK 3: WIJZIGINGEN VAN HET WETBOEK VAN ECONOMISCH RECHT

Een aantal bepalingen van hoofdstuk 3 van het voorontwerp zijn identiek aan ontworpen wettelijke bepalingen waarover de Raad van State, afdeling Wetgeving, al eerder advies heeft uitgebracht.¹⁰ Wat die bepalingen betreft wordt dan ook verwezen naar die eerdere adviezen. De Raad van State, afdeling Wetgeving, verleent, behoudens in geval van wijziging van de juridische context, in de regel geen nieuw advies over bepalingen die al eerder zijn onderzocht of die zijn gewijzigd ten gevolge van in eerdere adviezen gemaakte opmerkingen.

AFDELING 1 – WIJZIGINGEN VAN BOEK I VAN HET WETBOEK VAN ECONOMISCH RECHT

Deze afdeling geeft geen aanleiding tot opmerkingen.

AFDELING 2 – WIJZIGINGEN VAN BOEK III VAN HET WETBOEK VAN ECONOMISCH RECHT

Artikel 10

De door artikel 10 van het voorontwerp ontworpen wijziging betreft enkel het eerste lid van artikel III.33 van het Wetboek van economisch recht, hetgeen dient te worden verduidelijkt in de tekst van het voorontwerp.

Artikel 12

Gevraagd of bij de wijziging vermeld door artikel 12, c), van het voorontwerp geen nieuw punt 6° (in plaats van een punt 7°) dient te worden ingevoegd, stelde de gemachtigde:

“Il s'agit bien d'un 7° et non d'un 6°. En effet, un 6° est ajouté à l'article III.42, § 1er CDE par l'article 4 d'un projet de loi portant dispositions diverses en matière d'Économie (LDDVIII) dont le parcours législatif n'est pas terminé. Le projet de loi est consultable via le lien suivant: <https://www.lachambre.be/kvvcr/showpage.cfm?section=flwb&language=fr&cfm=/site/wwwcfm/flwb/flwbn.cfm?dossierID=3392&egislat=55&inst=K>”.

¹⁰ Zie bijvoorbeeld artikel 30 van het voorontwerp, dat artikel XI.65 van het Wetboek van economisch recht aanvult met een paragraaf 2. Over een identieke bepaling werd reeds eerder geadviseerd door de afdeling Wetgeving (adv.RvS 73.211/1-3-4 van 28 april 2023 over een voorontwerp van wet 'houdende diverse bepalingen inzake economie', opmerking over het ontworpen artikel 26).

Compte tenu de l'explication précitée, l'article 12 de l'avant-projet devra encore contenir une référence à la dernière modification de l'article III.42 du Code de droit économique par la loi précitée, qui devra bien entendu être adoptée et publiée avant l'avant-projet à l'examen.

Une observation similaire peut être formulée à l'égard de l'article 45 de l'avant-projet, qui renvoie à la "loi dispositions diverses VIII", qui vise également la loi citée par le délégué.

SECTION 3 – MODIFICATIONS DU LIVRE V DU CODE DE DROIT ÉCONOMIQUE

Cette section n'appelle aucune observation.

SECTION 4 – MODIFICATIONS DU LIVRE VI DU CODE DE DROIT ÉCONOMIQUE

Article 17

1. L'article VI.7/5, § 1er, en projet, du Code de droit économique dispose que, sans préjudice des dispositions du livre III de la loi du 18 septembre 2017 'relative à la prévention du blanchiment de capitaux et du financement du terrorisme et à la limitation de l'utilisation des espèces', lorsque le paiement en euros a lieu en présence physique et simultanée du consommateur et de l'entreprise, l'entreprise accepte les paiements en espèces du consommateur. Un certain nombre d'exceptions s'appliquent à cette obligation de principe (article VI.7/5, § 2, en projet, du Code de droit économique).

Cette disposition en projet se rapporte à l'article VI.7/4 existant du Code de droit économique, qui s'énonce comme suit:

"Sans préjudice de l'article VII.30, § 3, lorsque le paiement en euro a lieu en présence physique et simultanée du consommateur et de l'entreprise, l'entreprise met également à la disposition du consommateur un moyen de paiement électronique.

Pour l'application du présent article, le moyen de paiement électronique est un moyen de paiement autre que les pièces et billets libellés en euro, fourni par un prestataire de services de paiement tel que visé à l'article I.9, 2°, relatif aux définitions applicables au livre VII du Code de droit économique".

Les travaux préparatoires de la loi qui a donné lieu à l'article VI.7/4 du Code de droit économique ont déjà relevé que l'obligation de mise à disposition d'un moyen de paiement électronique n'autorise pas les entreprises à refuser les paiements en espèces, compte tenu du cadre juridique européen¹¹:

¹¹ *Doc. parl.*, Chambre, 2021-22, n° 55-2472/001, pp. 20-21.

Gelet op de voormelde toelichting zal in artikel 12 van het voorontwerp nog een verwijzing moeten worden opgenomen naar de laatste wijziging van artikel III.42 van het Wetboek van economisch recht door de voormelde wet, die dan uiteraard voorafgaand aan het voorliggende voorontwerp zal moeten worden aangenomen en bekendgemaakt.

Een gelijkaardige opmerking geldt voor artikel 45 van het voorontwerp, waarin wordt verwezen naar de "wet diverse bepalingen VIII", waarmee eveneens de door de gemachtigde aangehaalde wet wordt bedoeld.

AFDELING 3 – WIJZIGINGEN VAN BOEK V VAN HET WETBOEK VAN ECONOMISCH RECHT

Deze afdeling geeft geen aanleiding tot opmerkingen.

AFDELING 4 – WIJZIGINGEN VAN BOEK VI VAN HET WETBOEK VAN ECONOMISCH RECHT

Artikel 17

1. Het ontworpen artikel VI.7/5, § 1, van het Wetboek van economisch recht bepaalt dat, onverminderd de bepalingen van boek III van de wet van 18 september 2017 'tot voorkoming van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme en tot beperking van het gebruik van contanten', de onderneming een betaling in specien van de consument aanvaardt wanneer een betaling in euro in gelijktijdige fysieke aanwezigheid van de consument en de onderneming plaatsvindt. Op deze principiële verplichting gelden een aantal uitzonderingen (ontworpen artikel VI.7/5, § 2, van het Wetboek van economisch recht).

Die ontworpen bepaling houdt verband met het bestaande artikel VI.7/4 van het Wetboek van economisch recht, dat luidt:

"Onverminderd artikel VII.30, § 3, stelt de onderneming, wanneer de betaling in euro in gelijktijdige fysieke aanwezigheid van de consument en de onderneming plaatsvindt, aan de consument eveneens een elektronisch betaalmiddel ter beschikking.

Voor de toepassing van dit artikel is het elektronisch betaalmiddel een ander betaalmiddel dan muntstukken en bankbiljetten uitgedrukt in euro, verstrekt door een betalingsdienstaanbieder als bedoeld in artikel I.9, 2°, betreffende de definities van toepassing op boek VII van het Wetboek van economisch recht."

In de parlementaire voorbereiding bij de wet die geleid heeft tot artikel VI.7/4 van het Wetboek van economisch recht werd er al op gewezen dat de verplichte beschikbaarstelling van een elektronisch betaalmiddel ondernemingen niet toelaat om betalingen in specien te weigeren, rekening houdend met het Europeesrechtelijke kader:¹¹

¹¹ *Parl.St.* Kamer 2021-22, nr. 55-2472/001, 20-21.

“Cette obligation de mise à disposition d’un moyen de paiement électronique n’autorise pas les entreprises à refuser les paiements en espèces, c’est-à-dire les paiements effectués au moyen de pièces et billets libellés en euros. Le paiement en espèces doit toujours être accepté par l’entreprise.

En effet, en 2020 encore, la Commission européenne l’a précisé dans sa ‘Communication 2020/592 de la Commission au Parlement européen, au Conseil, au Comité économique et social européen et au Comité des régions sur une stratégie en matière de paiements de détail pour l’UE’.

Si elle aborde la nécessité d’améliorer l’acceptation des paiements numériques, la Commission précise que dans ‘la zone euro, les billets de banque et pièces en euros sont la seule monnaie ayant cours légal, en application de l’article 128 du TFUE et du règlement (CE) n° 974/98 du Conseil du 3 mai 1998 concernant l’introduction de l’euro’. (Communication 2020/592, p. 14).

Toujours dans sa Communication 2020/592, la Commission ‘rappelle que les billets et les pièces en euros, ayant cours légal, doivent être acceptés par le créancier à leur valeur nominale intégrale lorsqu’il existe une obligation de paiement et que cette monnaie a le pouvoir d’acquitter l’obligation’. (Communication 2020/592, p. 15). (...)”.

L’article VI.7/5, § 2, alinéa 1er, en projet, du Code de droit économique prévoit la possibilité pour l’entreprise, par dérogation à l’obligation de principe, de temporairement refuser les paiements en espèces pour des raisons de sécurité dûment justifiées. Dans la mesure où la possibilité est ainsi instaurée d’unilatéralement exclure temporairement le paiement en billets de banque ou en pièces, la question se pose de savoir s’il n’est pas ainsi porté atteinte au principe selon lequel, au regard du cadre juridique européen actuel précité, ceux-ci ont cours légal¹². Si, par contre, les auteurs visent à limiter les cas dans lesquels l’entreprise peut refuser des paiements en espèces contractuellement, cela implique une limitation importante de la liberté contractuelle qu’il faut justifier au regard du principe d’égalité.

2. Invité à préciser la portée de la notion de “présence physique et simultanée du consommateur et de l’entreprise”, et à la question de savoir s’il s’agit d’inégalités dans les obligations imposées aux secteurs privé et public qui devraient, le cas

¹² Outre les articles 10 et 11 du règlement (UE) n° 974/98 du Conseil du 3 mai 1998 ‘concernant l’introduction de l’euro’, également visés dans l’exposé des motifs, on peut également renvoyer à la recommandation 2010/191 de la Commission européenne du 22 mars 2010 ‘concernant l’étendue et les effets du cours légal des billets de banque et pièces en euros’, qui met clairement en avant le principe selon lequel un créancier est tenu d’accepter un paiement en billets de banque/pièces en euros, sauf s’il a été convenu d’un autre mode de paiement. En outre, il est recommandé de ne permettre les limitations ou le refus du paiement en billets de banque et pièces que pour des raisons liées au “principe de bonne foi” (si le commerçant ne dispose pas des espèces suffisantes pour rendre la monnaie, par exemple).

“Deze verplichte beschikbaarstelling van een elektronisch betaalmiddel laat ondernemingen niet toe om betalingen in specien te weigeren, dit wil zeggen betalingen met muntstukken en bankbiljetten in euro. Betalingen in specien moeten altijd worden aanvaard door de onderneming.

In 2020 heeft de Europese Commissie dat immers nog verduidelijkt in haar ‘Mededeling 2020/592 van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio’s over een strategie voor retailbetalingen voor de EU’.

Hoewel ze ingaat op de noodzaak om de aanvaarding van digitale betaalmiddelen te verbeteren, preciseert de Commissie het volgende: ‘In het eurogebied zijn eurobankbiljetten en -munten de enige wettige betaalmiddelen in de zin van artikel 128 VWEU en Verordening (EG) nr. 974/98 van de Raad van 3 mei 1998 over de invoering van de euro.’ (Mededeling 2020/592, p. 14).

Voorts herinnert de Commissie in Mededeling 2020/592 eraan ‘dat eurobankbiljetten en -munten als wettig betaalmiddel door de schuldeiser tegen de volle nominale waarde moeten worden aanvaard wanneer er een betalingsverplichting bestaat en zij de schuldenaar van zijn betalingsverplichting kunnen bevrijden.’ (Mededeling 2020/592, p. 15). (...)”

Het ontworpen artikel VI.7/5, § 2, eerste lid, van het Wetboek van economisch recht voorziet in de mogelijkheid voor de onderneming om, in afwijking van de principiële verplichting, tijdelijk betalingen in specien te weigeren voor naar behoren gemotiveerde redenen van veiligheid. In de mate dat aldus de mogelijkheid wordt ingevoerd om eenzijdig de betaling in bankbiljetten of muntstukken tijdelijk uit te sluiten, rijst de vraag of hiermee geen afbreuk wordt gedaan aan het principe dat deze in het licht van het hiervoor geschetste huidige Europeesrechtelijke kader een wettig betaalmiddel zijn.¹² Indien de stellers daarentegen beogen om de gevallen te beperken waarin de onderneming langs contractuele weg betalingen in specien kan weigeren, houdt dit een verregaande inperking in op de contractvrijheid, die in het licht van het gelijkheidsbeginsel moet verantwoord worden.

2. Gevraagd om de draagwijdte van de notie “gelijktijdige fysieke aanwezigheid van de consument en de onderneming” te verduidelijken, en gevraagd of er sprake is van ongelijke verplichtingen in de private en publieke sector die desgevallend

¹² Naast de artikelen 10 en 11 van Verordening (EG) nr. 974/98 van de Raad van 3 mei 1998 ‘over de invoering van de euro’, waar ook in de memorie van toelichting naar wordt verwezen, kan ook gewezen worden op aanbeveling 2010/191 van de Europese Commissie van 22 maart 2010 ‘betreffende de draagwijdte en de gevolgen van de hoedanigheid van wettig betaalmiddel van eurobankbiljetten en -munten’ waarin als principe duidelijk voorop staat dat een schuldeiser verplicht is om betaling in een bankbiljetten/muntstukken te aanvaarden, tenzij betaling via een ander betalingsmiddel is overeengekomen. Bovendien wordt aanbevolen om beperkingen op of weigering van betaling in bankbiljetten- en munten enkel mogelijk te maken om redenen die op het “beginsel van goede trouw” terug te brengen zijn (zoals bijvoorbeeld omdat een detailhandelaar niet over wisselgeld beschikt).

échéant, être justifiées à la lumière du principe d'égalité, le délégué a déclaré ce qui suit:

“(i) De verplichting om cash-betalingen te aanvaarden is enkel maar zinvol en nuttig indien het gaat om transacties waarbij het gaat om transacties in fysieke aanwezigheid van beide partijen (betaler en accipiens). Zoals aangehaald, worden dezelfde bewoordingen gebruikt bij afronding en bij de verplichting om een elektronisch betaalmiddel ter beschikking te stellen.

Het gaat hierbij om een praktische invalshoek. Deze verplichting geldt dus enkel voor detailtransacties ‘in gelijktijdige fysieke aanwezigheid van onderneming en consument’, en niet voor onbemande automatenwinkels. Ook bij festivals of in ziekenhuizen moet chartaal geld aanvaard worden.

(ii) Zoals hierboven verduidelijkt, geldt het principe van de aanvaarding van cash zowel voor transacties met de overheid als voor transacties tussen private partijen. Dit principe volgt immers uit het Europese recht, dat hier geen onderscheid in maakt. Niets belet om dit principe in een specifieke wettekst vast te leggen voor transacties tussen ondernemingen en consumenten, zeker gezien de nieuwe verplichting om ook een elektronische betalingswijze toe te laten. Daarnaast dient opgemerkt te worden dat de bepaling waarvan sprake zich in boek VI van het WER zal bevinden. Voor boek VI van het WER werd een functionele definitie van onderneming gekozen, i.e. ‘iedere natuurlijke persoon of rechtspersoon die op duurzame wijze een economisch doel nastreeft, alsmede zijn verenigingen’ (zie artikel I.8, 39° WER). Dit houdt in dat er geen verschil wordt gedaan tussen publieke en private entiteiten vermits ze onder de definitie van onderneming vallen, i.e. vermits ze op duurzame wijze een economisch doen nastreven”.

Il est recommandé d'inscrire dans l'exposé des motifs l'explication précitée en ce qui concerne la portée de l'obligation d'accepter le paiement en espèces.

3. L'attention des auteurs de l'avant-projet est par ailleurs attirée sur le fait que la Commission européenne a récemment fait une proposition de règlement du Parlement européen et du Conseil ‘relatif au cours légal des billets de banque et des pièces en euros’¹³.

Article 18

1. L'article VI.45/2, § 1er, en projet, du Code de droit économique oblige en principe les entreprises à proposer au consommateur, avant que celui-ci soit lié par un contrat à distance, au moins deux options de livraison différentes pour

¹³ Proposition de règlement du Parlement européen et du Conseil ‘relatif au cours légal des billets de banque et des pièces en euros’, 28.6.2023, COM(2023) 364 final, 2023/0208(COD), <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/FR/TXT/HTML/?uri=CELEX:52023PC0364>. La procédure législative est en cours actuellement (voir <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/FR/HIS/?uri=CELEX%3A52023PC0364>).

te verantwoorden zijn in het licht van het gelijkheidsbeginsel, stelde de gemachtigde:

“(i) De verplichting om cash-betalingen te aanvaarden is enkel maar zinvol en nuttig indien het gaat om transacties waarbij het gaat om transacties in fysieke aanwezigheid van beide partijen (betaler en accipiens). Zoals aangehaald, worden dezelfde bewoordingen gebruikt bij afronding en bij de verplichting om een elektronisch betaalmiddel ter beschikking te stellen.

Het gaat hierbij om een praktische invalshoek. Deze verplichting geldt dus enkel voor detailtransacties ‘in gelijktijdige fysieke aanwezigheid van onderneming en consument’, en niet voor onbemande automatenwinkels. Ook bij festivals of in ziekenhuizen moet chartaal geld aanvaard worden.

(ii) Zoals hierboven verduidelijkt, geldt het principe van de aanvaarding van cash zowel voor transacties met de overheid als voor transacties tussen private partijen. Dit principe volgt immers uit het Europese recht, dat hier geen onderscheid in maakt. Niets belet om dit principe in een specifieke wettekst vast te leggen voor transacties tussen ondernemingen en consumenten, zeker gezien de nieuwe verplichting om ook een elektronische betalingswijze toe te laten. Daarnaast dient opgemerkt te worden dat de bepaling waarvan sprake zich in boek VI van het WER zal bevinden. Voor boek VI van het WER werd een functionele definitie van onderneming gekozen, i.e. ‘iedere natuurlijke persoon of rechtspersoon die op duurzame wijze een economisch doel nastreeft, alsmede zijn verenigingen’ (zie artikel I.8, 39° WER). Dit houdt in dat er geen verschil wordt gedaan tussen publieke en private entiteiten vermits ze onder de definitie van onderneming vallen, i.e. vermits ze op duurzame wijze een economisch doen nastreven”.

Het verdient aanbeveling om de voormelde toelichting inzake de draagwijdte van de verplichting om betaling in specien te aanvaarden op te nemen in de memorie van toelichting.

3. De stellers van het voorontwerp wordt er voorts op gewezen dat de Europese Commissie recent een voorstel gedaan heeft voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad ‘inzake eurobankbiljetten en -munten als wettig betaalmiddel’¹³.

Artikel 18

Het ontworpen artikel VI.45/2, § 1, van het Wetboek van economisch recht legt in beginsel een verplichting op voor ondernemingen om aan de consument, voordat deze door een overeenkomst op afstand gebonden is, minstens twee

¹³ Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad ‘inzake eurobankbiljetten en -munten als wettig betaalmiddel’, 28.6.2023, COM(2023) 364 final, 2023/0208(COD), <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/NL/TXT/HTML/?uri=CELEX:52023PC0364>. De wetgevende procedure is op dit ogenblik lopende (Zie <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/NL/HIS/?uri=CELEX%3A52023PC0364>).

les biens offerts à la vente. L'article VI.45/2, § 2, en projet prévoit un certain nombre d'exceptions à cette obligation.

L'exposé des motifs précise notamment ce qui suit à propos de ces exceptions:

“Dans le souci de tenir compte des contraintes qui pèsent sur les possibilités réelles de livraison ainsi que des caractéristiques des produits livrés, du lieu de livraison et des ressources à disposition de nos PME, deux exceptions sont prévues. L'obligation introduite par l'article VI.45 n'est pas applicable aux entreprises fondées il y a moins que 3 ans (entreprises 'starter'), et - pour les vendeurs qui ont des raisons objectives, propres aux biens achetés ou au lieu où les biens achetés doivent être livrés ou seront utilisés, de ne proposer qu'un[e] seul[e] option de livraison. (...)”.

L'article VI.45/2 en projet mentionne, il est vrai, deux exceptions, à savoir l'existence de “raisons objectives” et “si le seul [lire: la seule] option de livraison proposé[e] est l'enlèvement du bien commandé dans une unité d'établissement de l'entreprise”. Il habilite pour le surplus le Roi à prévoir des exceptions pour certains biens (certaines catégories de biens), mais ne fait aucune mention d'entreprises qui ont été fondées il y a moins de trois ans. Invité à apporter des éclaircissements, le délégué a déclaré ce qui suit:

“L'exception indiquée dans l'exposé des motifs pour les entreprises fondées il y a moins que 3 ans (entreprises 'starter') devrait être reprise également dans le projet de loi en tant que tel. (...)”.

Il convient par conséquent de conformer le texte de l'avant-projet à l'intention de ses auteurs, pour autant que cette exception puisse être suffisamment justifiée au regard du principe d'égalité. Invité à apporter des précisions à cet égard, le délégué a déclaré:

“L'exception prévue pour les entreprises starters ne nous semble pas contrevenir au principe d'égalité. En effet, cette exception est accordée aux entreprises de moins de 3 ans qui ont un statut spécifique par rapport aux entreprises fondées depuis plus longtemps (création de la clientèle, mise en place d'un site internet, engager du personnel, etc.). L'objectif de cette exception est de laisser le temps aux entreprises starters de mettre en place leur système de livraison et d'éventuelle collecte au sein de leur magasin. Elles pourront ainsi analyser les options de livraison qui s'offrent à elles et déterminer celles qui conviennent le mieux aux biens qu'elles vendent.

En effet, plusieurs études réalisées dans le domaine, ont montré que les premières années d'une entreprise sont délicates. Elle a déjà beaucoup de challenge et de charges administratives à gérer et doit en priorité tester son business model sans disposer nécessairement du stock suffisant pour vendre à grande échelle. Les jeunes entreprises doivent donc pouvoir adapter régulièrement leur business model afin d'en évaluer l'impact sur leurs ventes. Et ce quelle que soit leur

verschillende leveringswijzen aan te bieden voor te koop aangeboden goederen. Het ontworpen artikel VI.45/2, § 2, voorziet in een aantal uitzonderingen op deze verplichting.

In de memorie van toelichting wordt over deze uitzonderingen onder meer het volgende gesteld:

“Vanuit de bezorgdheid om rekening te houden met de beperkingen van de daadwerkelijke leveringsmogelijkheden en met de kenmerken van de geleverde producten, de plaats van levering en de middelen die beschikbaar zijn voor onze kmo's, werd voorzien in twee uitzonderingen. De verplichting ingevoegd in artikel VI. 45 is niet van toepassing op bedrijven die minder dan 3 jaar geleden werden opgericht, en voor aanbieders die objectieve redenen hebben, eigen aan de aangekochte goederen of de eigen aan de plaats waar de aangekochte goederen geleverd moet worden of gebruikt zal worden, om slechts één levermethode aan te bieden. (...)”

Het ontworpen artikel VI.45/2 maakt weliswaar melding van twee uitzonderingen, met name het bestaan van “objectieve redenen” en “indien de enige aangeboden leveringswijze bestaat in het ophalen van het bestelde goed in een vestigingseenheid van de onderneming”. Het voorziet voor het overige in een machtiging aan de Koning om uitzonderingen te bepalen voor bepaalde (categorieën van) goederen, maar maakt geen gewag van bedrijven die minder dan drie jaar geleden werden opgericht. Om toelichting verzocht, stelde de gemachtigde:

“L'exception indiquée dans l'exposé des motifs pour les entreprises fondées il y a moins que 3 ans (entreprises 'starter') devrait être reprise également dans le projet de loi en tant que tel. (...)”

De tekst van het voorontwerp dient dan ook in overeenstemming te worden gebracht met de bedoeling van de stellers van het voorontwerp, voor zover een voldoende verantwoording bestaat voor deze uitzondering in het licht van het gelijkheidsbeginsel. In dit verband om verdere toelichting verzocht, stelde de gemachtigde:

“L'exception prévue pour les entreprises starters ne nous semble pas contrevenir au principe d'égalité. En effet, cette exception est accordée aux entreprises de moins de 3 ans qui ont un statut spécifique par rapport aux entreprises fondées depuis plus longtemps (création de la clientèle, mise en place d'un site internet, engager du personnel, etc.). L'objectif de cette exception est de laisser le temps aux entreprises starters de mettre en place leur système de livraison et d'éventuelle collecte au sein de leur magasin. Elles pourront ainsi analyser les options de livraison qui s'offrent à elles et déterminer celles qui conviennent le mieux aux biens qu'elles vendent.

En effet, plusieurs études réalisées dans le domaine, ont montré que les premières années d'une entreprise sont délicates. Elle a déjà beaucoup de challenge et de charges administratives à gérer et doit en priorité tester son business model sans disposer nécessairement du stock suffisant pour vendre à grande échelle. Les jeunes entreprises doivent donc pouvoir adapter régulièrement leur business model afin d'en évaluer l'impact sur leurs ventes. Et ce quelle que soit leur

taille initiale. Pour ces motifs et pour ne pas faire peser trop de contraintes sur l'option e-commerce pour ce qui est des jeunes pousses, nous pensons qu'il est justifié de ne pas imposer cette règle (passible de sanction) en début d'activité".

Il est recommandé de faire figurer cette motivation, dont il peut être admis qu'elle justifie raisonnablement la distinction opérée en ce qui concerne le champ d'application personnel de la nouvelle obligation, dans l'exposé des motifs.

2. L'article VI.45/2, § 2, en projet, du Code de droit économique dispose que l'obligation visée à l'article VI.45/2, § 1er ne s'applique pas "s'il existe des raisons objectives de ne proposer qu'une seule option de livraison". Il convient d'observer en la matière que l'avant-projet ne donne pas de critères ou d'indications quant à ce que peuvent être de telles "raisons objectives". L'exposé des motifs donne toutefois un certain nombre d'exemples.

"Cela peut être le cas, par exemple, pour la livraison à domicile ou sur le lieu de travail de repas préparés, pour des commandes volumineuses ou lourdes telles que des meubles, par exemple, ou pour des marchandises qui nécessitent un degré élevé de confidentialité ou de contact personnel lors de la livraison, pour des marchandises qui doivent être livrées à un endroit précis telles que des fleurs lors d'un mariage, pour la livraison d'appareils qui doivent également être installés, ou pour des services d'utilité publique".

Interrogé pour savoir comment il sera vérifié concrètement s'il s'agit de "raisons objectives" au sens de la disposition en projet, le délégué a déclaré ce qui suit:

"L'existence de raisons objectives va être analysée au cas par cas. L'exposé des motifs donne des indications précieuses à cet égard. Il mentionne ainsi comme exemple la livraison à domicile ou sur le lieu de travail de repas préparés, des commandes volumineuses ou lourdes telles que des meubles, des marchandises qui nécessitent un degré élevé de confidentialité ou de contact personnel lors de la livraison, des marchandises qui doivent être livrées à un endroit précis telles que des fleurs lors d'un mariage, la livraison d'appareils qui doivent également être installés, ou encore des services d'utilité publique".

Dans un souci de sécurité juridique et à la lumière du principe d'égalité, il est recommandé de définir plus précisément la notion de "raisons objectives" dans le texte de l'avant-projet, en faisant par exemple référence à des raisons objectives propres aux biens achetés ou au lieu où les biens achetés sont livrés ou utilisés, comme il ressort des exemples cités dans l'exposé des motifs. En l'absence d'une éventuelle clarification des exceptions, on n'aperçoit pas non plus la logique à suivre pour l'application de l'obligation en projet.

taille initiale. Pour ces motifs et pour ne pas faire peser trop de contraintes sur l'option e-commerce pour ce qui est des jeunes pousses, nous pensons qu'il est justifié de ne pas imposer cette règle (passible de sanction) en début d'activité."

Het verdient aanbeveling om deze motivering, waarvan aangenomen kan worden dat zij een redelijke verantwoording biedt voor het gemaakte onderscheid inzake het personeel toepassingsgebied van de nieuwe verplichting, op te nemen in de memorie van toelichting.

2. Het ontworpen artikel VI.45/2, § 2, van het Wetboek van economisch recht bepaalt dat de verplichting vermeld in artikel VI.45/2, § 1, niet van toepassing is "indien er objectieve redenen zijn om slechts één leveringswijze aan te bieden". Ter zake valt op te merken dat het voorontwerp geen criteria of indicaties vermeldt van wat dergelijke "objectieve redenen" kunnen zijn. Wel worden in de memorie van toelichting een aantal voorbeelden gegeven:

"Dit kan bijvoorbeeld het geval zijn bij thuislevering van bereide maaltijden, bij uitzonderlijk grote of zware bestellingen zoals bijvoorbeeld meubels, of bij goederen die een hoge mate van confidentialiteit of een persoonlijk contact bij levering vereisen, bij goederen die op een specifieke locatie moeten geleverd worden zoals bloemen op een trouwfeest, bij levering van toestellen die tevens geïnstalleerd moeten worden, of bij nutsvoorzieningen."

Gevraagd hoe concreet zal worden nagegaan of er sprake is van "objectieve redenen" in de zin van de ontworpen bepaling, stelde de gemachtigde:

"L'existence de raisons objectives va être analysée au cas par cas. L'exposé des motifs donne des indications précieuses à cet égard. Il mentionne ainsi comme exemple la livraison à domicile ou sur le lieu de travail de repas préparés, des commandes volumineuses ou lourdes telles que des meubles, des marchandises qui nécessitent un degré élevé de confidentialité ou de contact personnel lors de la livraison, des marchandises qui doivent être livrées à un endroit précis telles que des fleurs lors d'un mariage, la livraison d'appareils qui doivent également être installés, ou encore des services d'utilité publique."

Met het oog op de rechtszekerheid en in het licht van het gelijkheidsbeginsel verdient het aanbeveling om het begrip "objectieve redenen" in de tekst van het voorontwerp nader te omschrijven, waarbij bijvoorbeeld kan verwezen worden naar objectieve redenen eigen aan de aangekochte goederen of eigen aan de plaats waar de aangekochte goederen geleverd of gebruikt worden zoals blijkt uit de in de memorie van toelichting aangehaalde voorbeelden. Bij gebrek aan mogelijke verduidelijking van de uitzonderingen, is evenmin duidelijk welke logica moet worden gehanteerd bij de toepassing van de ontworpen verplichting.

Articles 19 et 22

1. L'article 19 de l'avant-projet, qui insère un nouvel article VI.81/1 dans le Code de droit économique, vise à étendre le champ d'application des règles prises en vue de transposer la directive 93/13/CEE du Conseil du 5 avril 1993 'concernant les clauses abusives dans les contrats conclus avec les consommateurs'. Le champ d'application matériel de la directive précitée porte sur les contrats conclus entre un vendeur et un consommateur. Consécutivement à l'article VI.81/1, en projet, du Code de droit économique, une protection spéciale serait également prévue en ce qui concerne les "contrats conclus entre une entreprise et une association de copropriétaires visée à l'article 3.86 du nouveau Code civil dont les quotités dans l'immeuble ou le groupe d'immeubles en copropriété forcée dont l'association assure la conservation et l'administration, sont affectées pour septante-cinq pour cent et plus à l'habitation, conformément aux statuts de l'immeuble ou du groupe d'immeubles".

L'article 22 de l'avant-projet insère un nouveau paragraphe 3 dans l'article VI.91/1 du Code de droit économique. La disposition en projet étend le champ d'application matériel du titre 3/1 "Contrats conclus entre entreprises", inséré par la loi du 4 avril 2019 'modifiant le Code de droit économique en ce qui concerne les abus de dépendance économique, les clauses abusives et les pratiques du marché déloyales entre entreprises'. Ce régime de protection, qui ne trouve pas de fondement dans le droit européen, s'applique aux "entreprises" au sens du livre VI du Code de droit économique, à savoir "toute personne physique ou personne morale poursuivant de manière durable un but économique, y compris ses associations"¹⁴. Consécutivement à l'article VI.91/1, § 3, en projet, du Code de droit économique, ce régime sera également applicable aux "contrats conclus entre une entreprise et une association de copropriétaires visée à l'article 3.86 du nouveau Code Civil dont les quotités dans l'immeuble ou le groupe d'immeubles en copropriété forcée dont l'association assure la conservation et l'administration, sont affectées pour moins de septante-cinq pour cent à l'habitation, conformément aux statuts de l'immeuble ou du groupe d'immeubles".

L'extension prévue du champ d'application matériel de la directive 93/13/CEE ne soulève pas, en principe, d'objection du point de vue du droit européen. Dans sa jurisprudence récente, la Cour de justice a en effet confirmé que les États membres peuvent appliquer les dispositions de la directive 93/13/CEE à des situations ne relevant pas de son champ d'application, pour autant que cela soit compatible avec les objectifs poursuivis par celle-ci et avec les traités¹⁵. Dès lors que le régime de protection de la loi du 4 avril 2019 ne trouve pas de fondement dans le droit européen, son extension ne soulève pas non plus d'objection du point de vue du droit européen.

¹⁴ Article I.8, 39°, du Code de droit économique.

¹⁵ CJUE, 2 avril 2020, *Condominio di Milano*, C-329/19, EU:C:2020:263, point 37; CJUE, 21 décembre 2021, *DP e.a.*, C-243/20, ECLI:EU:C:2021:1045, points 45 et 62.

Artikelen 19 en 22

1. Artikel 19 van het voorontwerp, dat een nieuw artikel VI.81/1 invoegt in het Wetboek van economisch recht, strekt ertoe de werkingssfeer van de regels die zijn genomen ter omzetting van richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 'betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten' uit te breiden. Het materieel toepassingsgebied van de voormelde richtlijn betreft overeenkomsten tussen een verkoper en een consument. Ingevolge het ontworpen artikel VI.81/1 van het Wetboek van economisch recht zou ook in een bijzondere bescherming worden voorzien voor wat betreft "overeenkomsten gesloten tussen een onderneming en een vereniging van mede-eigenaars bedoeld in artikel 3.86 van het nieuwe Burgerlijk Wetboek, waarvan de aandelen in het gebouw of van de groep van gebouwen in gedwongen mede-eigendom waarvan deze vereniging de instandhouding en het beheer ten laste neemt, voor vijftenzeventig procent en meer bestemd zijn voor bewoning, overeenkomstig de statuten van het gebouw of van de groep van gebouwen".

Artikel 22 van het voorontwerp voegt in artikel VI.91/1 van het Wetboek van economisch recht een nieuwe paragraaf 3 in. Door middel van de ontworpen bepaling wordt het materieel toepassingsgebied uitgebreid van titel 3/1 "Overeenkomsten gesloten tussen ondernemingen", ingevoegd bij wet van 4 april 2019 'houdende wijziging van het Wetboek van Economisch Recht met betrekking tot misbruiken van economische afhankelijkheid, onrechtmatige bedingen en oneerlijke marktpraktijken tussen ondernemingen'. Deze beschermingsregeling, die geen basis heeft in het Europees recht, geldt voor "ondernemingen" in de zin van boek VI van het Wetboek van economisch recht, zijnde "iedere natuurlijke persoon of rechtspersoon die op duurzame wijze een economisch doel nastreeft, alsmede zijn verenigingen".¹⁴ Deze regeling zal ingevolge het ontworpen artikel VI.91/1, § 3, van het Wetboek van economisch recht ook van toepassing zijn op de "overeenkomsten gesloten tussen een onderneming en een vereniging van mede-eigenaars bedoeld in artikel 3.86 van het nieuwe Burgerlijk Wetboek, waarvan de aandelen in het gebouw of van de groep van gebouwen in gedwongen mede-eigendom waarvan deze vereniging de instandhouding en het beheer ten laste neemt, voor minder dan vijftenzeventig procent bestemd zijn voor bewoning, overeenkomstig de statuten van het gebouw of van de groep van gebouwen".

Tegen de voorziene uitbreiding van het materieel toepassingsgebied van richtlijn 93/13/EEG rijst vanuit het Europees recht in beginsel geen bezwaar. Het Hof van Justitie heeft in recente rechtspraak immers bevestigd dat de lidstaten bepalingen van richtlijn 93/13/EEG kunnen toepassen op situaties die niet binnen de werkingssfeer ervan vallen, voor zover dit verenigbaar is met de doelstellingen van deze richtlijn en met de Verdragen.¹⁵ Aangezien het beschermingsregime van de wet van 4 april 2019 geen Europeesrechtelijke basis heeft, rijst voor de uitbreiding van dit beschermingsregime evenmin een bezwaar vanuit het Europees recht.

¹⁴ Artikel I.8, 39°, van het Wetboek van Economisch Recht.

¹⁵ HvJ 2 april 2020, *Condominio di Milano*, C-329/19, EU:C:2020:263, punt 37; HvJ 21 december 2021, *DP e.a.*, C-243/20, ECLI:EU:C:2021:1045, punten 45 en 62.

2. Il n'en demeure pas moins que l'extension en projet des deux régimes de protection doit être justifiée au regard du principe d'égalité.

L'exposé des motifs indique que la nécessité de l'octroi d'une protection en matière de conditions contractuelles aux associations de copropriétaires s'explique par le fait qu'elles ne sont, en l'état actuel du droit, ni des consommateurs ni des entreprises au sens du livre VI du Code de droit économique. À cet égard, il est souligné que les associations de copropriétaires se trouvent dans une situation de faiblesse lorsqu'elles concluent des contrats:

"Il ressort tant de la proposition de loi n° 55/001372 que des plaintes reçues au Point de contact du SPF Économie que les associations de copropriétaires sont confrontées à toute une série de difficultés dans le cadre des contrats qu'elles concluent. Tel est le cas notamment dans le cadre des contrats de maintenance (ascenseurs, extincteurs) ou de réparation (toiture, travaux de construction). Il s'agit par exemple de contrats à long terme au sens large, qui, outre leur durée parfois anormalement longue, prévoient dans certains cas une reconduction pour la même durée excessive. Un autre exemple concerne les clauses peu claires et souvent abusives concernant une éventuelle adaptation du prix ou l'exonération de responsabilité de l'entreprise pour l'exécution fautive de ses prestations principales. Il ressort de ces éléments que les associations de copropriétaires peuvent se trouver dans une situation de faiblesse lorsqu'elles concluent des contrats. (...)".

En outre, le délégué a encore déclaré ce qui suit à cet égard:

"La nécessité de l'octroi de cette protection aux associations de copropriétaires s'explique par le fait qu'elles ne sont, en l'état actuel du droit, ni des consommateurs ni des entreprises au sens du livre VI du Code de droit économique. Il ressort des plaintes reçues au Point de contact du SPF Économie que les associations de copropriétaires sont confrontées à toute une série de difficultés dans le cadre des contrats qu'elles concluent avec des professionnels. Le projet de loi tend à mettre fin à cette situation, par laquelle les associations de copropriétaires ne bénéficient d'aucune protection légale supplémentaire que ce soit au titre d'entreprise ou de consommateur alors qu'il y a potentiellement une asymétrie d'information dans la relation contractuelle avec le professionnel. Le projet de loi s'applique à tous les contrats conclus entre une entreprise et une association de copropriétaires. Il ne fait ainsi pas de distinction entre les types de contrats".

En admettant que des associations de copropriétaires, en l'état actuel du droit, ne sont ni des consommateurs ni des entreprises au sens du livre VI du Code de droit économique, la question se pose néanmoins de savoir, à la lumière du principe d'égalité, pourquoi une association de copropriétaires doit bénéficier d'une plus grande protection qu'une association sans but lucratif qui n'exerce pas d'activités économiques et dont on pourrait également considérer qu'elle se trouve dans une position de faiblesse lorsqu'elle conclut des contrats. Interrogé à ce sujet, le délégué a déclaré:

2. Het voorgaande neemt niet weg dat de ontworpen uitbreiding van beide beschermingsregimes moet worden verantwoord in het licht van het gelijkheidsbeginsel.

In de memorie van toelichting wordt gesteld dat de noodzaak om een bescherming inzake contractuele voorwaarden aan verenigingen van mede-eigenaars toe te kennen wordt verklaard door het feit dat ze, in de huidige staat van het recht, noch consumenten, noch ondernemingen zijn in de zin van boek VI van het Wetboek van economisch recht. Daarbij wordt benadrukt dat verenigingen van mede-eigenaars zich in een zwakke positie bevinden wanneer ze overeenkomsten sluiten:

"Uit het wetsvoorstel nr. 55/001372, en uit de meldingen die het meldpunt van de FOD de Economie ontvangt, komt naar voor dat de verenigingen van mede-eigenaars geconfronteerd worden met een reeks moeilijkheden in het kader van de overeenkomsten die zij sluiten. Het gaat hierbij vooral om onderhoudscontracten (liften, brandblussers) of om overeenkomsten inzake herstellingen (dak, aannemingswerken). Het gaat bijvoorbeeld om contracten met een lange looptijd in de ruime zin die, buiten hun soms lange duur, soms voorzien in een verlenging voor eenzelfde buitensporige duur. Een ander voorbeeld zijn de onduidelijke en vaak onrechtmatige clausules omtrent eventuele prijsaanpassing of de exoneration van de aansprakelijkheid van de onderneming voor de foutieve uitvoering van haar voornaamste prestaties. Uit deze elementen volgt dat verenigingen van mede-eigenaars zich in een zwakke positie kunnen bevinden wanneer ze overeenkomsten sluiten. (...)".

De gemachtigde deelde in dit verband voorts nog het volgende mee:

"La nécessité de l'octroi de cette protection aux associations de copropriétaires s'explique par le fait qu'elles ne sont, en l'état actuel du droit, ni des consommateurs ni des entreprises au sens du livre VI du Code de droit économique. Il ressort des plaintes reçues au Point de contact du SPF Économie que les associations de copropriétaires sont confrontées à toute une série de difficultés dans le cadre des contrats qu'elles concluent avec des professionnels. Le projet de loi tend à mettre fin à cette situation, par laquelle les associations de copropriétaires ne bénéficient d'aucune protection légale supplémentaire que ce soit au titre d'entreprise ou de consommateur alors qu'il y a potentiellement une asymétrie d'information dans la relation contractuelle avec le professionnel. Le projet de loi s'applique à tous les contrats conclus entre une entreprise et une association de copropriétaires. Il ne fait ainsi pas de distinction entre les types de contrats."

Aangenomen dat verenigingen van mede-eigenaars in de huidige stand van het recht, noch consumenten, noch ondernemingen zouden zijn in de zin van boek VI van het Wetboek van economisch recht, rijst in het licht van het gelijkheidsbeginsel desalniettemin de vraag waarom een vereniging van mede-eigenaars een meer verregaande bescherming dient te worden geboden dan een vereniging zonder winst oogmerk die geen economische activiteiten verricht en waarvan eveneens zou kunnen worden gesteld dat deze zich in een zwakke positie bevindt wanneer ze overeenkomsten sluit. Hierover ondervraagd, verklaarde de gemachtigde:

“Dat er een specifieke aanpak van VME's ten aanzien van andere vzw's en rechtspersonen gerechtvaardigd is, is verantwoord om de volgende redenen.

1. Een Vereniging van mede-eigenaars heeft een gedwongen karakter

Een eerste kenmerkend onderscheid met andere vennootschappen/verenigingen ligt in het gedwongen karakter van het bestaan en het lidmaatschap van de VME, en de bijkomstigheid van die VME. Niemand kiest ervoor vrijwillig of als doel op zich om een VME op te richten. De VME bestaat alleen maar (en overigens van rechtswege, zie artikel 3.86 § 1 BW; dit in (grote) tegenstelling tot artikelen 1:1 en 1:2 WVV) omdat er een situatie is van gedwongen mede-eigendom. Men heeft geen opzet om deel te zijn van een VME, men heeft opzet om een privaat appartement te hebben. En bijkomstig daaraan, wordt men van rechtswege gedwongen deel uit te maken een VME die instaat voor het beheer van de (bijkomstige) gemeene delen. Er is dus geen vrije keuze.

Dat is dus anders bij een vzw. Daar maakt men specifiek de overweging om een vzw te willen oprichten om een welbepaald op zichzelf staand doel te willen verwezenlijken. Men kan vrij kiezen daar wel of niet in mee te stappen zonder verdere impact.

2. Bij een VME kan rechtstreeks op het vermogen van de mede-eigenaars worden uitgevoerd

Een VME is vervolgens geen volkomen rechtspersoonlijkheid, waarbij het vermogen afgescheiden is van de personen die er deel van uitmaken. Als een VME door een rechtbank veroordeeld wordt tot het betalen van sommen, is deze uitspraak rechtstreeks uitvoerbaar lastens de mede-eigenaars persoonlijk (artikel 3.86 § 4 BW). Ze kunnen zelfs geen derdenverzet instellen. Ze worden dus m.a.w. geacht partij geweest te zijn in het geschil. Dit is een toepassing van het feit dat de VME een louter vertegenwoordigende functie heeft.

Langs de andere kant kan nog opgemerkt worden dat een vzw die beantwoordt aan de definitie van onderneming (in de zin van artikel I.8, 39°, WER) minstens van de beschermende bepalingen als 'onderneming' kan genieten, in tegenstelling tot een VME die van alle bescherming in boek VI WER wordt uitgesloten”.

Il paraît admissible au Conseil d'État, section de législation, que ces explications du délégué contiennent un début de justification, mais les auteurs de l'avant-projet seraient bien avisés d'inscrire dans l'exposé des motifs une justification plus circonstanciée pour l'extension limitée du champ d'application des régimes concernés au regard du principe d'égalité.

3. Le régime en projet est par ailleurs source d'insécurité juridique sur différents points.

Ainsi, à propos de la condition d'affecter au moins septante-cinq pour cent ou non à l'habitation, l'exposé des motifs précise ce qui suit:

“Dat er een specifieke aanpak van VME's ten aanzien van andere vzw's en rechtspersonen gerechtvaardigd is, is verantwoord om de volgende redenen.

1. Een Vereniging van mede-eigenaars heeft een gedwongen karakter

Een eerste kenmerkend onderscheid met andere vennootschappen/verenigingen ligt in het gedwongen karakter van het bestaan en het lidmaatschap van de VME, en de bijkomstigheid van die VME. Niemand kiest ervoor vrijwillig of als doel op zich om een VME op te richten. De VME bestaat alleen maar (en overigens van rechtswege, zie artikel 3.86 § 1 BW; dit in (grote) tegenstelling tot artikelen 1:1 en 1:2 WVV) omdat er een situatie is van gedwongen mede-eigendom. Men heeft geen opzet om deel te zijn van een VME, men heeft opzet om een privaat appartement te hebben. En bijkomstig daaraan, wordt men van rechtswege gedwongen deel uit te maken een VME die instaat voor het beheer van de (bijkomstige) gemeene delen. Er is dus geen vrije keuze.

Dat is dus anders bij een vzw. Daar maakt men specifiek de overweging om een vzw te willen oprichten om een welbepaald op zichzelf staand doel te willen verwezenlijken. Men kan vrij kiezen daar wel of niet in mee te stappen zonder verdere impact.

2. Bij een VME kan rechtstreeks op het vermogen van de mede-eigenaars worden uitgevoerd

Een VME is vervolgens geen volkomen rechtspersoonlijkheid, waarbij het vermogen afgescheiden is van de personen die er deel van uitmaken. Als een VME door een rechtbank veroordeeld wordt tot het betalen van sommen, is deze uitspraak rechtstreeks uitvoerbaar lastens de mede-eigenaars persoonlijk (artikel 3.86 § 4 BW). Ze kunnen zelfs geen derdenverzet instellen. Ze worden dus m.a.w. geacht partij geweest te zijn in het geschil. Dit is een toepassing van het feit dat de VME een louter vertegenwoordigende functie heeft.

Langs de andere kant kan nog opgemerkt worden dat een vzw die beantwoordt aan de definitie van onderneming (in de zin van artikel I.8, 39°, WER) minstens van de beschermende bepalingen als 'onderneming' kan genieten, in tegenstelling tot een VME die van alle bescherming in boek VI WER wordt uitgesloten.”

Het lijkt de Raad van State, afdeling Wetgeving, aannemelijk dat deze verduidelijking door de gemachtigde een begin van verantwoording bevat, maar de stellers van het voorontwerp doen er goed aan om een meer uitvoerige verantwoording voor de beperkte uitbreiding van het toepassingsgebied van de betrokken regelingen in het licht van het gelijkheidsbeginsel op te nemen in de memorie van toelichting.

3. De ontworpen regeling geeft voorts op verschillende punten aanleiding tot rechtsonzekerheid.

Zo stelt de memorie van toelichting over de voorwaarde van het al dan niet minstens vijftien procent bestemd zijn voor bewoning:

“Comme le précise le texte de la disposition, l'application du critère de la finalité résidentielle doit être vérifiée au moment de la conclusion du contrat. La capacité dans laquelle les parties se trouvent l'une par rapport à l'autre doit être évaluée à ce moment-là. Toutefois, si un changement de destination de l'association de copropriétaires intervient pendant la durée du contrat, il entraînera une modification du cadre juridique qui régit les contrats qu'elle a conclus, puisque le régime applicable aux clauses abusives entre entreprises n'est pas identique à celui qui est applicable aux contrats entre une entreprise et un consommateur. En toute hypothèse, il appartient à l'association de copropriétaires de le faire savoir à ses cocontractants et de solliciter soit la conclusion d'un nouveau contrat, soit l'adaptation de certaines clauses”.

Les dispositions en projet ne mentionnent cependant rien en ce qui concerne le moment auquel il faut évaluer le respect de la condition de l'affectation d'au moins septante-cinq pour cent à l'habitation. Dans un souci de sécurité juridique, il est recommandé de compléter le texte de l'avant-projet sur ce point.

À cet égard, le délégué a par ailleurs lui-même indiqué que le critère de moins que septante-cinq pour cent ou d'au moins septante-cinq pour cent affectés à l'habitation peut être source d'insécurité juridique sur plusieurs points:

“(…) Ce qui pourrait mener lieu à une insécurité juridique, c'est le fait (i) que certains statuts de l'immeuble ou du groupe d'immeubles n'indiquent pas la finalité résidentielle ou non et (ii) que, techniquement parlant, ce ne sont pas les quotités qui sont affectées à une finalité, mais les lots. Par ailleurs, se posent la question de savoir s'il faut prendre en compte les parkings et garages pour le calcul des 75 %.

Ainsi, les articles et, le cas échéant, l'exposé des motifs, pourraient être utilement reformulés en prenant en compte ces trois considérations”.

Il est recommandé à cet égard, compte tenu du cadre légal existant en matière de copropriété, d'apporter les éclaircissements nécessaires dans le texte de l'avant-projet ou, à tout le moins, dans l'exposé des motifs.

La mention dans l'exposé des motifs qu'un changement de destination a des conséquences pour le régime de protection applicable aux contrats en cours et nécessite la conclusion d'un nouveau contrat ou l'adaptation d'un contrat en cours

“Zoals in de tekst van deze bepaling wordt verduidelijkt, moet de toepassing van het criterium van de residentiële bestemming nagegaan worden op het moment van het sluiten van de overeenkomst. De hoedanigheid waarin de partijen zich tegenover elkaar bevinden moet op dat moment worden beoordeeld. Indien er zich echter een wijziging van bestemming van de vereniging van mede-eigenaars voordoet tijdens de looptijd van de overeenkomst, dan zal dit een wijziging van het wettelijke kader dat van toepassing is op de overeenkomsten die ze heeft gesloten met zich meebrengen, aangezien de regels die van toepassing zijn op onrechtmatige bedingen tussen ondernemingen niet identiek zijn aan de regels die van toepassing zijn op overeenkomsten tusseneen onderneming en een consument. In ieder geval, is het aan de vereniging van mede-eigenaars om haar medecontractanten hiervan op de hoogte te stellen en te vragen om hetzij een nieuwe overeenkomst te sluiten, hetzij bepaalde clausules aan te passen.”

De ontworpen bepalingen vermelden echter niets inzake het tijdstip waarop de beoordeling dient te worden gemaakt inzake het voldoen aan de voorwaarde van het minstens vijftien procent bestemd zijn voor bewoning. Het verdient met het oog op de rechtszekerheid aanbeveling om de tekst van het voorontwerp op dit punt aan te vullen.

De gemachtigde gaf in dit verband voorts zelf aan dat het criterium van minder dan of minstens vijftien procent bestemd zijn voor bewoning op verschillende punten aanleiding kan geven tot rechtsonzekerheid:

“(…) Ce qui pourrait mener lieu à une insécurité juridique, c'est le fait (i) que certains statuts de l'immeuble ou du groupe d'immeubles n'indiquent pas la finalité résidentielle ou non et (ii) que, techniquement parlant, ce ne sont pas les quotités qui sont affectées à une finalité, mais les lots. Par ailleurs, se posent la question de savoir s'il faut prendre en compte les parkings et garages pour le calcul des 75 %.

Ainsi, les articles et, le cas échéant, l'exposé des motifs, pourraient être utilement reformulés en prenant en compte ces trois considérations.”

Het verdient aanbeveling om in dit verband, rekening houdend met het bestaande wettelijke kader inzake mede-eigendom, de nodige verduidelijkingen aan te brengen in de tekst van het voorontwerp of minstens in de memorie van toelichting.

Ook de vermelding in de memorie van toelichting dat een wijziging van bestemming gevolgen heeft voor het beschermingsregime dat van toepassing is op lopende overeenkomsten en noopt tot het sluiten van een nieuwe overeenkomst of

est elle aussi source d'insécurité juridique¹⁶. En effet, ce point ne ressort pas du texte de l'avant-projet¹⁷. Si l'intention des auteurs de l'avant-projet est effectivement de déroger au principe de la survie de la loi ancienne¹⁸, le texte de l'avant-projet doit régler expressément cette question et il faut prévoir un régime transitoire¹⁹.

4. La question se pose plus fondamentalement de savoir si le critère de "l'affectation à l'habitation" peut être considéré comme un critère pertinent au regard de l'objectif poursuivi par les auteurs de l'avant-projet et s'il ne serait pas préférable de choisir comme critère de délimitation du champ d'application, par exemple, la qualité de consommateur de la majorité des membres d'une association de copropriétaires.

Articles 20 et 23

1. Les articles 20 et 23 de l'avant-projet imposent aux entreprises l'obligation absolue de transmettre, sur demande, les clauses et conditions contractuelles à la Commission consultative spéciale Clauses abusives. Les entreprises concernées ne peuvent pas, dans le cadre de cette demande, invoquer le secret d'affaires ni une clause de confidentialité (articles VI.86, § 4, alinéa 2, en projet et article VI.91/8, §§ 1er/1, alinéa 2, du Code de droit économique).

Interrogé quant à la compatibilité du dispositif en projet avec la directive (UE) 2016/943 du Parlement européen et du Conseil du 8 juin 2016 'sur la protection des savoir-faire et des informations commerciales non divulgués (secrets d'affaires) contre l'obtention, l'utilisation et la divulgation illicites', et plus précisément avec les articles 4 et 5 de celle-ci, le délégué a répondu:

¹⁶ À cet égard, il y a lieu également de noter que la liste noire de clauses qui s'applique aux contrats entre un vendeur et un consommateur compte trente-trois clauses interdites (article VI.83 du Code de droit économique), tandis que la liste du régime de protection insérée par la loi du 4 avril 2019 est limitée à une liste bien plus courte de seulement quatre clauses, qui s'apparentent en outre au droit commun (article VI.91/4 du Code de droit économique).

¹⁷ À cet égard, il faut aussi tenir compte du fait que l'article VI.84, § 1er, alinéas 1er et 2, du Code de droit économique (relatif au régime applicable aux contrats entre un vendeur et un consommateur) prévoit déjà actuellement que toute clause abusive est interdite et nulle et qu'un contrat reste contraignant pour les parties s'il peut subsister sans les clauses abusives.

¹⁸ Voir l'article 1.2, alinéa 3, du Code civil, qui s'énonce comme suit: "Par dérogation à l'alinéa 2, la loi ancienne reste applicable aux contrats conclus sous l'empire de cette loi, sauf si la loi nouvelle est d'ordre public ou impérative ou si elle prescrit son application aux contrats en cours. Néanmoins, la validité du contrat demeure régie par la loi applicable au moment de sa conclusion"; voir aussi, entre autres, Cass., 5 septembre 2019, n° AR C.18.0463.N.

¹⁹ Le cas échéant, il faudra aussi inscrire dans les dispositions en projet une obligation de notification de l'association des copropriétaires en ce qui concerne la limite de 75 pour cent.

aanpassing van een lopende overeenkomst, geeft aanleiding tot rechtsonzekerheid.¹⁶ Dit blijkt immers niet uit de tekst van het voorontwerp.¹⁷ Indien de stellers van het voorontwerp daadwerkelijk beogen af te wijken van het principe van de eerbiedigende werking¹⁸, dient dit op uitdrukkelijke wijze te worden geregeld in de tekst van het voorontwerp en dient in een overgangsregeling te worden voorzien.¹⁹

4. Meer fundamenteel rijst de vraag of het criterium van het "bestemd zijn voor bewoning" als een pertinent criterium kan worden beschouwd in het licht van de door de stellers van het voorontwerp beoogde doel en of het niet verkieslijk zou zijn om als criterium voor de afbakening van het toepassingsgebied bijvoorbeeld te verwijzen naar de hoedanigheid als consument van de meerderheid van de leden van een vereniging van mede-eigenaars.

Artikelen 20 en 23

1. De artikelen 20 en 23 van het voorontwerp leggen de absolute verplichting op aan ondernemingen om op verzoek bedingen en contractvoorwaarden aan de bijzondere raadgevende commissie onrechtmatige bedingen te bezorgen. De betrokken ondernemingen kunnen zich bij dit verzoek niet beroepen op het bedrijfsgeheim, noch op een geheimhoudingsclausule (ontworpen artikelen VI.86, § 4, tweede lid, en artikel VI.91/8, §§ 1/1, tweede lid, van het Wetboek van economisch recht).

Gevraagd naar de verenigbaarheid van de ontworpen regeling met richtlijn (EU) 2016/943 van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2016 'betreffende de bescherming van niet-openbaar gemaakte knowhow en bedrijfsinformatie (bedrijfsgeheimen) tegen het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken en openbaar maken daarvan', en meer bepaald de artikelen 4 en 5 van deze richtlijn, antwoordde de gemachtigde:

¹⁶ In dit verband dient er ook op gewezen te worden dat de zwarte lijst van clausules die geldt voor overeenkomsten tussen een verkoper en een consument drieëndertig verboden bedingen telt (artikel VI.83 van het Wetboek van economisch recht), terwijl de lijst van het beschermingsregime ingevoegd door de wet van 4 april 2019 beperkt is tot een veel kortere lijst van slechts vier bedingen, die bovendien aanleunen bij het gemeen recht (artikel VI.91/4 van het Wetboek van economisch recht).

¹⁷ In dit verband valt ook rekening te houden met het feit dat artikel VI.84, § 1, eerste en tweede lid, van het Wetboek van economisch recht (inzake de regeling die geldt voor overeenkomsten tussen een verkoper en een consument), op heden reeds bepaalt dat elk onrechtmatig beding verboden en nietig is en een overeenkomst bindend blijft voor de partijen indien ze zonder de onrechtmatige bedingen kan voortbestaan.

¹⁸ Zie artikel 1.2, derde lid, van het Burgerlijk Wetboek dat luidt als volgt: "In afwijking van het tweede lid, blijft de oude wet van toepassing op contracten gesloten onder deze wet, tenzij de nieuwe wet van openbare orde of dwingend recht is of de toepassing ervan bepaalt op lopende contracten. De geldigheid van het contract blijft evenwel beheerst door de wet die van toepassing was op het ogenblik van zijn totstandkoming"; zie ook o.m. Cass. 5 september 2019, nr. AR C.18.0463.N.

¹⁹ In voorkomend geval zal ook een kennisgevingsverplichting van de vereniging van mede-eigenaars inzake de 75 procent-grens dienen te worden ingeschreven in de ontworpen bepalingen.

“Richtlijn (EU) 2016/943 ‘bedrijfsgeheimen’ heeft tot doel het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken, en openbaar maken van bedrijfsgeheimen tegen te gaan en op die manier de knowhow en informatie van ondernemingen te beschermen tegen oneerlijke praktijken en met name oneerlijke concurrentie (zie artikel 1.1. en de vier eerste overwegingen van deze richtlijn).

De richtlijn voegt daar in één adem aan toe dat dit de toepassing van Unie- of nationale regels onverlet laat die houders van bedrijfsgeheimen voorschrijven informatie, waaronder bedrijfsgeheimen, om redenen van algemeen belang openbaar te maken aan het publiek of aan administratieve of rechterlijke instanties voor de uitvoering van de taken van deze instanties (zie artikel 1.2.b) richtlijn bedrijfsgeheimen). Het door de maatregelen na te streven doel is ons inziens een dergelijk legitiem doel van algemeen belang.

Il est ici en effet question d'un intérêt légitime reconnu par le droit de l'Union et/ou le droit national, à savoir l'intérêt économique de la protection des consommateurs et des entreprises se situant dans une situation de déséquilibre. L'intérêt économique de la protection des consommateurs est reconnu tant par le droit de l'Union que par le droit national, comme en atteste notamment la directive 93/13/CEE du Conseil, du 5 avril 1993, concernant les clauses abusives dans les contrats conclus avec les consommateurs, transposée en droit belge dans le livre VI du Code de droit économique (voy. Articles VI.82 et s.). L'intérêt économique de la protection des entreprises se situant dans une situation de déséquilibre juridique est un intérêt légitime reconnu par le droit national, comme en attestent notamment les articles VI.91/1 et suivants du Code de droit économique, introduits par la loi du 4 avril 2019. Cet intérêt légitime commence par ailleurs à être reconnu par le droit de l'Union européenne. On peut ainsi renvoyer à la directive (UE) 2019/633 du Parlement européen et du Conseil du 17 avril 2019 sur les pratiques commerciales déloyales dans les relations interentreprises au sein de la chaîne d'approvisionnement agricole et alimentaire.

La mesure envisagée est en outre proportionnée, car elle porte sur des clauses contractuelles qui, par ailleurs, ne portent ni sur la définition de l'objet principal du contrat, ni sur l'adéquation entre le prix et les biens ou services à fournir en contrepartie, car la demande de documents ne peut avoir lieu que dans le cadre d'une demande d'avis et, car les membres de la Commission consultative spéciale Clauses abusives et tous ceux qui apportent leur concours à ses travaux sont astreints au secret professionnel”.

À la question de savoir si le dispositif en projet affecte ainsi certaines obligations contractuelles comme un accord de confidentialité, le délégué a répondu:

“Par la disposition en projet, le législateur vise en effet à imposer la transmission de certaines conditions contractuelles, le cas échéant en contradiction avec un engagement contractuel concernant la confidentialité.

Il est non contestable que le législateur peut limiter la liberté contractuelle. Pas mal de contrats le reconnaissent d'ailleurs et prévoient que les obligations du contrat ne valent que dans

“Richtlijn (EU) 2016/943 ‘bedrijfsgeheimen’ heeft tot doel het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken, en openbaar maken van bedrijfsgeheimen tegen te gaan en op die manier de knowhow en informatie van ondernemingen te beschermen tegen oneerlijke praktijken en met name oneerlijke concurrentie (zie artikel 1.1. en de vier eerste overwegingen van deze richtlijn).

De richtlijn voegt daar in één adem aan toe dat dit de toepassing van Unie- of nationale regels onverlet laat die houders van bedrijfsgeheimen voorschrijven informatie, waaronder bedrijfsgeheimen, om redenen van algemeen belang openbaar te maken aan het publiek of aan administratieve of rechterlijke instanties voor de uitvoering van de taken van deze instanties (zie artikel 1.2.b) richtlijn bedrijfsgeheimen). Het door de maatregelen na te streven doel is ons inziens een dergelijk legitiem doel van algemeen belang.

Il est ici en effet question d'un intérêt légitime reconnu par le droit de l'Union et/ou le droit national, à savoir l'intérêt économique de la protection des consommateurs et des entreprises se situant dans une situation de déséquilibre. L'intérêt économique de la protection des consommateurs est reconnu tant par le droit de l'Union que par le droit national, comme en atteste notamment la directive 93/13/CEE du Conseil, du 5 avril 1993, concernant les clauses abusives dans les contrats conclus avec les consommateurs, transposée en droit belge dans le livre VI du Code de droit économique (voy. Articles VI.82 et s.). L'intérêt économique de la protection des entreprises se situant dans une situation de déséquilibre juridique est un intérêt légitime reconnu par le droit national, comme en attestent notamment les articles VI.91/1 et suivants du Code de droit économique, introduits par la loi du 4 avril 2019. Cet intérêt légitime commence par ailleurs à être reconnu par le droit de l'Union européenne. On peut ainsi renvoyer à la directive (UE) 2019/633 du Parlement européen et du Conseil du 17 avril 2019 sur les pratiques commerciales déloyales dans les relations interentreprises au sein de la chaîne d'approvisionnement agricole et alimentaire.

La mesure envisagée est en outre proportionnée, car elle porte sur des clauses contractuelles qui, par ailleurs, ne portent ni sur la définition de l'objet principal du contrat, ni sur l'adéquation entre le prix et les biens ou services à fournir en contrepartie, car la demande de documents ne peut avoir lieu que dans le cadre d'une demande d'avis et, car les membres de la Commission consultative spéciale Clauses abusives et tous ceux qui apportent leur concours à ses travaux sont astreints au secret professionnel.”

Gevraagd of de ontworpen regeling aldus ingrijpt op bepaalde contractuele verplichtingen zoals een geheimhoudingsovereenkomst, verklaarde de gemachtigde:

“Par la disposition en projet, le législateur vise en effet à imposer la transmission de certaines conditions contractuelles, le cas échéant en contradiction avec un engagement contractuel concernant la confidentialité.

Il est non contestable que le législateur peut limiter la liberté contractuelle. Pas mal de contrats le reconnaissent d'ailleurs et prévoient que les obligations du contrat ne valent que dans

la mesure où elles ne sont pas contraires aux dispositions légales. En l'occurrence, le législateur ne limite pas en soi la liberté contractuelle – les clauses de confidentialité ne sont pas interdites –, mais vise à ce que, si la Commission des clauses abusives le demande, elle puisse recevoir des conditions contractuelles pour exercer sa mission légale – ainsi, on limite à la marge le champ d'application des clauses de confidentialité.

En tout état de cause, une telle limitation de la liberté contractuelle – si on peut réellement parler de limitation – vise un objectif légitime, à savoir permettre à la Commission des clauses abusives de remplir correctement ses missions et mieux informer les entreprises des clauses qu'elles peuvent ou non prévoir dans leurs contrats, ce afin de protéger d'une part les consommateurs et d'autre part les entreprises se trouvant dans une situation de déséquilibre vis-à-vis de leur cocontractant. La mesure est en outre proportionnée vu les éléments suivants: (i) elle porte sur des clauses contractuelles qui, par ailleurs, ne portent ni sur la définition de l'objet principal du contrat, ni sur l'adéquation entre le prix et les biens ou services à fournir en contrepartie, (ii) la demande de documents ne peut avoir lieu que dans le cadre d'une demande d'avis et (iii) les membres de la Commission consultative spéciale Clauses abusives et tous ceux qui apportent leur concours à ses travaux sont astreints au secret professionnel”.

2.1. L'article 1er, paragraphe 2, de la directive (UE) 2016/943 énonce:

“2. La présente directive ne porte pas atteinte à:

(...)

b) l'application de règles de l'Union ou de règles nationales exigeant des détenteurs de secrets d'affaires qu'ils révèlent, pour des motifs d'intérêt public, des informations, y compris des secrets d'affaires, au public ou aux autorités administratives ou judiciaires pour l'exercice des fonctions de ces autorités;

(...)”.

Le dispositif en projet peut en principe s'inscrire dans ce cadre, sous réserve de ce qui suit.

2.2. Afin de satisfaire à la condition de proportionnalité, les limitations évoquées par le délégué à ce sujet, notamment le fait que la question ne peut pas porter sur l'objet principal du contrat ni sur l'adéquation entre le prix et les biens ou services à fournir en contrepartie, doivent être exprimées dans le texte de l'avant-projet. À tout le moins y a-t-il lieu d'intégrer dans l'exposé des motifs les éclaircissements précités concernant le motif d'intérêt général et la proportionnalité de la mesure.

2.3. Les articles 20 et 23 de l'avant-projet astreignent au “secret professionnel” les membres de la Commission consultative spéciale Clauses abusives et tous ceux qui apportent leur concours à ses travaux pour les faits, actes et renseignements dont ils ont pu avoir connaissance en raison

la mesure où elles ne sont pas contraires aux dispositions légales. En l'occurrence, le législateur ne limite pas en soi la liberté contractuelle – les clauses de confidentialité ne sont pas interdites –, mais vise à ce que, si la Commission des clauses abusives le demande, elle puisse recevoir des conditions contractuelles pour exercer sa mission légale – ainsi, on limite à la marge le champ d'application des clauses de confidentialité.

En tout état de cause, une telle limitation de la liberté contractuelle – si on peut réellement parler de limitation – vise un objectif légitime, à savoir permettre à la Commission des clauses abusives de remplir correctement ses missions et mieux informer les entreprises des clauses qu'elles peuvent ou non prévoir dans leurs contrats, ce afin de protéger d'une part les consommateurs et d'autre part les entreprises se trouvant dans une situation de déséquilibre vis-à-vis de leur cocontractant. La mesure est en outre proportionnée vu les éléments suivants: (i) elle porte sur des clauses contractuelles qui, par ailleurs, ne portent ni sur la définition de l'objet principal du contrat, ni sur l'adéquation entre le prix et les biens ou services à fournir en contrepartie, (ii) la demande de documents ne peut avoir lieu que dans le cadre d'une demande d'avis et (iii) les membres de la Commission consultative spéciale Clauses abusives et tous ceux qui apportent leur concours à ses travaux sont astreints au secret professionnel.”

2.1. Artikel 1, lid 2, van richtlijn (EU) 2016/943 luidt:

“2. Deze richtlijn laat onverlet:

(...)

b) de toepassing van Unie- of nationale regels die houders van bedrijfsgeheimen voorschrijven informatie, waaronder bedrijfsgeheimen, om redenen van algemeen belang openbaar te maken aan het publiek of aan administratieve of rechterlijke instanties voor de uitvoering van de taken van deze instanties;

(...)”.

De ontworpen regeling kan hier in beginsel worden ingepast, onder voorbehoud van wat volgt.

2.2. Om te beantwoorden aan de proportionaliteitsvoorwaarde dienen de beperkingen die de gemachtigde in dit verband aanhaalt, met name dat de vraag geen betrekking mag hebben op het eigenlijke voorwerp van de overeenkomst en op het verband tussen de prijs en de als tegenprestatie te leveren goederen of diensten, tot uitdrukking te worden gebracht in de tekst van het voorontwerp. Op zijn minst dienen voormelde verduidelijkingen wat de reden van algemeen belang en de proportionaliteit van de maatregel betreft, te worden geïntegreerd in de memorie van toelichting.

2.3. De artikelen 20 en 23 van het voorontwerp leggen aan de leden van de bijzondere raadgevende commissie onrechtmatige bedingen en aan al diegenen die aan haar werkzaamheden deelnemen een “beroepsgeheim” op voor de feiten, daden en inlichtingen waarvan zij uit hoofde van

de leurs fonctions, “sauf accord de lever la confidentialité à l’unanimité des voix de la Commission consultative spéciale *Clauses abusives*” (articles VI.86, § 4, alinéa 3, et VI.91/8, §§ 1er/1, alinéa 3, en projet, du Code de droit économique).

Le dispositif en projet semble impliquer l’applicabilité de l’article 458 du Code de droit pénal et soulève des questions dans la mesure où les membres de la Commission consultative spéciale *Clauses abusives* pourraient eux-mêmes s’exonérer du secret professionnel.

Interrogé à ce sujet, le délégué a déclaré:

“(…) l’intention n’était pas de créer un lien entre les dispositions en projet et l’article 458 du Code pénal.

Afin d’éviter de créer une confusion, nous proposons dès lors une nouvelle formulation à l’alinéa 3:

‘Les membres de la Commission consultative spéciale *Clauses abusives* et tous ceux qui apportent leur concours à ses travaux sont astreints au secret pour les documents et informations confidentiels dont ils ont pu avoir connaissance en raison de leurs fonctions.’

L’exposé des motifs sera par ailleurs adapté pour enlever toute référence à la notion de ‘secret professionnel’.

Dès lors, le texte de l’avant-projet sera mis en conformité avec l’intention de ses auteurs. Il convient à cet égard de fournir des garanties suffisantes au regard de la directive (UE) 2016/943 précitée afin d’assurer la conformité avec cette dernière.

Article 21

Les observations formulées précédemment pour les articles 19 et 22 s’appliquent par analogie à l’article VI.90/1, en projet, du Code de droit économique (article 21 de l’avant-projet) en ce qui concerne la réglementation relative aux documents justificatifs.

SECTION 5 – MODIFICATIONS DU LIVRE VII DU CODE DE DROIT ÉCONOMIQUE

Cette section n’appelle aucune observation.

SECTION 6 – MODIFICATION DU LIVRE VIII DU CODE DE DROIT ÉCONOMIQUE

Article 27

L’article 27 de l’avant-projet vise à étendre l’habilitation existante conférée au Roi à l’article VIII.57 du Code de droit économique.

hun ambt kennis hebben, “behoudens unaniem akkoord van de bijzondere raadgevende commissie Onrechtmatige bedingen om de vertrouwelijkheid op te heffen” (ontworpen artikelen VI.86, § 4, derde lid, en artikel VI.91/8, §§ 1/1, derde lid, van het Wetboek van economisch recht).

De ontworpen regeling lijkt de toepasselijkheid van artikel 458 van het Strafwetboek te impliceren en doet vragen rijzen in de mate dat de leden van de bijzondere raadgevende commissie onrechtmatige bedingen zichzelf zouden kunnen vrijstellen van het beroepsgeheim.

Hierover ondervraagd, verklaarde de gemachtigde:

“(…) l’intention n’était pas de créer un lien entre les dispositions en projet et l’article 458 du Code pénal.

Afin d’éviter de créer une confusion, nous proposons dès lors une nouvelle formulation à l’alinéa 3:

‘Les membres de la Commission consultative spéciale *Clauses abusives* et tous ceux qui apportent leur concours à ses travaux sont astreints au secret pour les documents et informations confidentiels dont ils ont pu avoir connaissance en raison de leurs fonctions.’

L’exposé des motifs sera par ailleurs adapté pour enlever toute référence à la notion de ‘secret professionnel’.

De tekst van het voorontwerp dient dan ook in overeenstemming te worden gebracht met de bedoeling van de stellers van het voorontwerp. Daarbij moeten voldoende garanties worden geboden in het licht van voormelde richtlijn (EU) 2016/943 teneinde de overeenstemming met deze richtlijn te verzekeren.

Artikel 21

De hiervoor bij de artikelen 19 en 22 gemaakte opmerkingen gelden op overeenkomstige wijze ten aanzien van het ontworpen artikel VI.90/1 van het Wetboek van economisch recht (artikel 21 van het voorontwerp) wat betreft de regeling inzake de bewijsstukken.

AFDELING 5 – WIJZIGINGEN VAN BOEK VII VAN HET WETBOEK VAN ECONOMISCH RECHT

Deze afdeling geeft geen aanleiding tot opmerkingen.

AFDELING 6 – WIJZIGINGEN VAN BOEK VIII VAN HET WETBOEK VAN ECONOMISCH RECHT

Artikel 27

Door middel van artikel 27 van het voorontwerp wordt beoogd de bestaande machtiging aan de Koning in artikel VIII.57 van het Wetboek van economisch recht te verruimen.

Dans son avis n° 73.193/1 du 6 avril 2023 sur un projet d'arrêté royal 'relatif aux exigences en matière d'accessibilité applicables aux produits', la section de législation a relevé, en ce qui concerne la transposition envisagée de la directive (UE) 2019/882²⁰, que l'article VIII.57 du Code de droit économique ne peut pas procurer de fondement juridique pour modifier le champ d'application matériel ou personnel de la législation de l'UE concernée ou pour y déroger²¹.

Si l'intention des auteurs de l'avant-projet est d'étendre la délégation existante en ce sens, il est recommandé d'indiquer clairement dans le texte de l'avant-projet que le Roi est également habilité à étendre le champ d'application personnel et matériel de la réglementation européenne concernée. En effet, le membre de phrase "sans toutefois se limiter aux exigences minimales" concerne plutôt la nature des exigences que le champ d'application de celles-ci.

SECTION 7 – MODIFICATIONS DU LIVRE X DU CODE DE DROIT ÉCONOMIQUE

Cette section n'appelle aucune observation.

SECTION 8 – MODIFICATIONS DU LIVRE XI DU CODE DE DROIT ÉCONOMIQUE

Article 40

Contrairement à ce que semble indiquer le commentaire de l'article, la notion d'"investissements défensifs" n'est pas définie dans la directive 2014/65/UE du Parlement européen et du Conseil du 15 mai 2014 'concernant les marchés d'instruments financiers et modifiant la directive 2002/92/CE et la directive 2011/61/UE (refonte)' (ci-après: "la directive MIFID"), ni dans la réglementation fédérale actuelle.

Interrogé à cet égard, le délégué du ministre a précisé que:

"La directive MIFID ne comporte pas de définition de la notion d'investissements défensifs. La mention dans l'exposé des motifs fait plutôt référence au fait que cette directive impose (article 25) notamment aux entreprises d'investissement de proposer à leurs clients des produits correspondant au profil de risque des investisseurs (test d'adéquation via par exemple des questionnaires standardisés). Ce sont les entreprises d'investissements qui, dans la foulée des obligations leur incombant suite à cette directive, ont développé des catégories telles que 'défensif', 'neutre' ou 'dynamique' selon la tolérance au risque des clients et les bénéfices escomptés. Dans ce cadre, le profil défensif a acquis une acception générale dans le secteur financier correspondant à une protection du capital investi contre les risques de pertes liées à la fluctuation du marché. Un portefeuille d'investissements défensifs comporte

²⁰ directive (UE) 2019/882 du Parlement européen et du Conseil du 17 avril 2019 'relative aux exigences en matière d'accessibilité applicables aux produits et services'.

²¹ Avis C.E. 73.193/1 du 6 avril 2023, observations 3.3 et 3.4.

De afdeling Wetgeving merkte eerder in advies nr. 73.193/1 van 6 april 2023 over een ontwerp van koninklijk besluit 'betreffende de toegankelijkheidsvoorschriften voor producten' inzake de beoogde omzetting van richtlijn (EU) 2019/882²⁰ op dat in artikel VIII.57 van het Wetboek van economisch recht geen rechtsgrond kan worden gevonden om het materieel of personeel toepassingsgebied van de betrokken EU-wetgeving te wijzigen of ervan af te wijken.²¹

Indien het de bedoeling is van de stellers van het voorontwerp om de bestaande machtiging in die zin te verruimen, verdient het aanbeveling om uit de tekst van het voorontwerp duidelijker te doen blijken dat de Koning ook gemachtigd wordt om het personeel en materieel toepassingsgebied van de betrokken Europese reglementering te verruimen. De zinsnede "zonder zich te beperken tot de minimumeisen" heeft immers veeleer betrekking op de aard van de eisen dan op het toepassingsgebied ervan.

AFDELING 7 – WIJZIGINGEN VAN BOEK X VAN HET WETBOEK VAN ECONOMISCH RECHT

Deze afdeling geeft geen aanleiding tot opmerkingen.

AFDELING 8 – WIJZIGINGEN VAN BOEK XI VAN HET WETBOEK VAN ECONOMISCH RECHT

Artikel 40

Anders dan op het eerste gezicht op te maken valt uit de bespreking van dit artikel, wordt het begrip "defensieve beleggingen" niet gedefinieerd in richtlijn 2014/65/EU van 15 mei 2014 van het Europees Parlement en de Raad 'betreffende markten voor financiële instrumenten en tot wijziging van Richtlijn 2002/92/EG en Richtlijn 2011/61/EU (herschikking)' (hierna: "de MIFID-richtlijn"), noch in de huidige federale regelgeving.

Naar aanleiding van een vraag in dat verband heeft de gemachtigde van de minister het volgende te kennen gegeven:

"La directive MIFID ne comporte pas de définition de la notion d'investissements défensifs. La mention dans l'exposé des motifs fait plutôt référence au fait que cette directive impose (article 25) notamment aux entreprises d'investissement de proposer à leurs clients des produits correspondant au profil de risque des investisseurs (test d'adéquation via par exemple des questionnaires standardisés). Ce sont les entreprises d'investissements qui, dans la foulée des obligations leur incombant suite à cette directive, ont développé des catégories telles que 'défensif', 'neutre' ou 'dynamique' selon la tolérance au risque des clients et les bénéfices escomptés. Dans ce cadre, le profil défensif a acquis une acception générale dans le secteur financier correspondant à une protection du capital investi contre les risques de pertes liées à la fluctuation du marché. Un portefeuille d'investissements

²⁰ Richtlijn (EU) 2019/882 van het Europees Parlement en de Raad van 17 april 2019 'betreffende de toegankelijkheidsvoorschriften voor producten en diensten'.

²¹ Adv.RvS 73.193/1 van 6 april 2023, opm. 3.3 en 3.4.

ainsi une grande majorité de produits bancaires tels que des livrets d'épargne, des obligations, des bons d'État, etc. qui assurent la protection du capital investi tout en permettant d'acquérir une faible proportion d'actions dans le capital de sociétés (l'exposé des motifs fait référence à cet égard à l'exemple des Pays-Bas admettant au maximum 20 % d'actions) afin de percevoir un certain rendement sur les montants investis. L'objectif n'est pas de permettre aux sociétés de gestion de pouvoir réellement spéculer avec l'argent dont elles assurent la gestion, mais de pouvoir percevoir quelques intérêts susceptibles de compenser l'inflation par exemple”.

Dans un souci de sécurité juridique, la notion d’“investissements défensifs” sera définie dans le dispositif.

SECTION 9 – MODIFICATIONS DU LIVRE XV DU CODE DE DROIT ÉCONOMIQUE

Article 45

1. Comme il a déjà été mentionné, l'observation formulée à l'égard de l'article 12 de l'avant-projet concernant la référence à la “loi dispositions diverses VIII”, s'applique également à l'article 45 de l'avant-projet.

2. Le texte néerlandais de l'article XV.31/2/1, alinéa 3, du Code de droit économique prévoit qu'il peut uniquement être procédé à la publication du nom, de la pratique et, le cas échéant, des données d'identification complètes des entreprises qui appliquent des pratiques portant préjudice aux consommateurs lorsqu'aucune réaction de l'entreprise n'a été reçue dans le délai de vingt-quatre heures, qu'aucun contact n'est possible, que l'entreprise ne s'engage pas à mettre fin à la pratique nuisible au sens de l'article XV.31/2 ou qu'elle n'a pas donné une justification adéquate d'une autre manière.

L'article 45, 4°, de l'avant-projet a pour objet de modifier le délai de vingt-quatre heures mentionné dans le texte néerlandais pour le porter à quarante-huit heures, afin d'harmoniser le texte dans les deux versions linguistiques.

Concernant ce point, la section de législation rappelle l'observation qu'elle a formulée dans son avis 73.211/1-3-4 du 28 avril 2023 sur un article XV.31/2, en projet, du Code de droit économique:

“Conformément au règlement (UE) 2017/2394 du Parlement européen et du Conseil du 12 décembre 2017 ‘sur la coopération entre les autorités nationales chargées de veiller à l'application de la législation en matière de protection des consommateurs et abrogeant le règlement (CE) n° 2006/2004’, il est préférable de ne pas laisser s'écouler un délai trop long entre l'intention de procéder à la publication et la publication proprement dite. Par contre, une durée d'à peine quarante-huit heures seulement courant également pendant les jours fériés légaux, les

défensifs comporte ainsi une grande majorité de produits bancaires tels que des livrets d'épargne, des obligations, des bons d'État, etc. qui assurent la protection du capital investi tout en permettant d'acquérir une faible proportion d'actions dans le capital de sociétés (l'exposé des motifs fait référence à cet égard à l'exemple des Pays-Bas admettant au maximum 20 % d'actions) afin de percevoir un certain rendement sur les montants investis. L'objectif n'est pas de permettre aux sociétés de gestion de pouvoir réellement spéculer avec l'argent dont elles assurent la gestion, mais de pouvoir percevoir quelques intérêts susceptibles de compenser l'inflation par exemple.”

Ter wille van de rechtszekerheid moet het begrip “defensieve beleggingen” in het dispositief gedefinieerd worden.

AFDELING 9 – WIJZIGINGEN VAN BOEK XV VAN HET WETBOEK VAN ECONOMISCH RECHT

Artikel 45

1. Zoals reeds vermeld geldt de opmerking bij artikel 12 van het voorontwerp wat de verwijzing naar de “wet diverse bepalingen VIII” betreft, ook voor artikel 45 van het voorontwerp.

2. In de Nederlandse tekst van artikel XV.31/2/1, derde lid, van het Wetboek van economisch recht is bepaald dat slechts kan worden overgegaan tot de publicatie van de naam, de praktijk en in voorkomend geval, de volledige identificatiegegevens van ondernemingen die praktijken hanteren die schade veroorzaken aan consumenten, indien er binnen de termijn van vierentwintig uur geen reactie wordt ontvangen van de onderneming, indien er geen contact mogelijk is, indien de onderneming niet toezegt de schadelijke praktijk stop te zetten zoals bedoeld in artikel XV.31/2, of indien de onderneming op geen andere manier een afdoende verantwoording heeft gegeven.

Artikel 45, 4°, van het voorontwerp strekt ertoe om de termijn van vierentwintig uur vermeld in de Nederlandse tekst te wijzigen naar achtenveertig uur, om aldus de tekst in beide taalversies te doen overeenstemmen.

De afdeling Wetgeving dient wat dat betreft de opmerking in herinnering te brengen die zij heeft gemaakt in advies 73.211/1-3-4 van 28 april 2023 over een ontworpen artikel XV.31/2 van het Wetboek van economisch recht:

“Ter inachtneming van verordening (EU) 2017/2394 van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2017 ‘betreffende samenwerking tussen de nationale autoriteiten die verantwoordelijk zijn voor handhaving van de wetgeving inzake consumentenbescherming en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 2006/2004’, verstrijkt het best geen al te lange termijn tussen het voornemen om over te gaan tot de publicatie en de eigenlijke publicatie. Aan de andere kant houdt een duurtijd van slechts achtenveertig uur die ook doorloopt tijdens wettelijke

samedis et les dimanches, risque de compromettre l'utilité de la possibilité d'une opposition de la part de l'entreprise"²².

Interrogé à ce sujet, le délégué a déclaré:

“Naar analogie met de toezegging (artikel XV.31/2), zoals gewijzigd door het wetsontwerp houdende diverse bepalingen Economie dat op dit ogenblik wordt besproken in het parlement (Parl. St. Kamer, 2022-2023, nr. 55-3392), kan ook hier gewerkt worden met een termijn van twee werkdagen. Er dient wel opgemerkt te worden dat een snelle publicatie gewenst kan zijn om schade aan consumenten en ondernemingen te vermijden. Het punt 4° had voornamelijk tot doel het verschil in termijn tussen de Nederlandstalige en Franstalige versie te corrigeren”.

On peut se rallier à la suggestion du délégué consistant à opter pour un délai de deux jours ouvrables.

SECTION 10 – MODIFICATIONS DU LIVRE XVII DU CODE DE DROIT ÉCONOMIQUE

Cette section n'appelle aucune observation.

CHAPITRE 4: MODIFICATIONS DE LA LOI DU 22 JANVIER 1945 SUR LA RÉGLEMENTATION ÉCONOMIQUE ET LES PRIX

Ce chapitre n'appelle pas d'observations particulières, outre les observations générales déjà formulées ci-dessus.

CHAPITRE 5: MODIFICATIONS DE LA LOI DU 26 JUIN 1963 CRÉANT UN ORDRE DES ARCHITECTES

Article 65

Dans le texte néerlandais de l'article 34, § 1er, alinéa 6, en projet, de la loi du 26 juin 1963 'créant un Ordre des architectes', mieux vaudrait remplacer le terme "onderwijzer" par le terme "lesgever" ou "docent".

En outre, l'article 34, § 1er, alinéa 6, en projet, de la loi du 26 juin 1963 reste ambigu sur le point de savoir si les autres "atouts" comme l'expérience dans des organes similaires, les publications et le nombre d'étudiants dans une faculté, peuvent uniquement être pris en considération si les candidats ont la même expérience dans l'enseignement, ou si le Roi peut déroger à l'ordre déterminé sur la base de ces atouts. Par souci de sécurité juridique, la disposition en projet sera clarifiée sur ce point.

²² Voir l'avis C.E. 73.211/1-3-4 du 28 avril 2023 sur un avant-projet de loi 'portant dispositions diverses en matière d'économie', observation concernant l'article 52.

feestdagen, zaterdagen en zondagen, het risico in dat het nuttig karakter van de mogelijkheid tot verzet in hoofde van de onderneming wordt ondergraven."²²

Hierover ondervraagd, verklaarde de gemachtigde:

“Naar analogie met de toezegging (artikel XV.31/2), zoals gewijzigd door het wetsontwerp houdende diverse bepalingen Economie dat op dit ogenblik wordt besproken in het parlement (Parl. St. Kamer, 2022-2023, nr. 55-3392), kan ook hier gewerkt worden met een termijn van twee werkdagen. Er dient wel opgemerkt te worden dat een snelle publicatie gewenst kan zijn om schade aan consumenten en ondernemingen te vermijden. Het punt 4° had voornamelijk tot doel het verschil in termijn tussen de Nederlandstalige en Franstalige versie te corrigeren.”

De door de gemachtigde gedane suggestie om te opteren voor een termijn van twee werkdagen kan worden bijgetreden.

AFDELING 10 – WIJZIGINGEN VAN BOEK XVII VAN HET WETBOEK VAN ECONOMISCH RECHT

Deze afdeling geeft geen aanleiding tot opmerkingen.

HOOFDSTUK 4: WIJZINGEN VAN DE WET VAN 22 JANUARI 1945 BETREFFENDE DE ECONOMISCHE REGLEMENTERING EN DE PRIJZEN

Dit hoofdstuk geeft, naast hetgeen hiervoor reeds werd uiteengezet bij de algemene opmerkingen, geen aanleiding tot bijzondere opmerkingen.

HOOFDSTUK 5: WIJZIGINGEN VAN DE WET VAN 26 JUNI 1963 TOT INSTELLING VAN EEN ORDE VAN ARCHITECTEN

Artikel 65

In de Nederlandse tekst van het ontworpen artikel 34, § 1, zesde lid, van de wet van 26 juni 1963 'tot instelling van een orde van architecten' wordt de term "onderwijzer" beter vervangen door de term "lesgever" of "docent".

Het ontworpen artikel 34, § 1, zesde lid, van de wet van 26 juni 1963 laat voorts onduidelijkheid bestaan over de vraag of de andere "troeven" zoals de ervaring in soortgelijke organen, publicaties en het aantal studenten in een faculteit, enkel in rekening kunnen worden gebracht als de kandidaten dezelfde onderwijservaring hebben, of dat de Koning op basis van die troeven mag afwijken van de bepaalde volgorde. Met het oog op de rechtszekerheid moet de ontworpen bepaling op dit punt worden verduidelijkt.

²² Zie adv.RvS 73.211/1-3-4 van 28 april 2023 over een voorontwerp van wet 'houdende diverse bepalingen inzake economie', opmerking bij artikel 52.

Article 66

Sur le plan légistique, il n'est pas recommandé d'apporter plusieurs modifications dans une seule phrase, même si elles sont toutes effectuées dans le même alinéa. Compte tenu du caractère confus des modifications, mieux vaudrait remplacer les alinéas 2 et 3 de l'article 35 de la loi du 26 juin 1963 dans leur intégralité.

CHAPITRE 6: MODIFICATIONS DE LA LOI DU 9 JUILLET 1971
RÉGLEMENTANT LA CONSTRUCTION D'HABITATIONS ET LA VENTE
D'HABITATIONS À CONSTRUIRE OU EN VOIE DE CONSTRUCTION

Article 73

1. L'article 14, alinéa 1er, de la loi du 9 juillet 1971 'réglementant la construction d'habitations et la vente d'habitations à construire ou en voie de construction' s'énonce comme suit:

"Celui qui, directement ou indirectement, contrevient aux dispositions de l'article 10 en exigeant ou acceptant des paiements, est puni d'un emprisonnement de huit jours à un mois et d'une amende de 26 euros à 200 euros ou d'une de ces peines seulement".

L'article 67 de l'avant-projet remplace cet article 14 par un dispositif qui n'est pas une disposition pénale. L'article 14/6, en projet, de la loi du 9 juillet 1971 (article 73 de l'avant-projet) y substitue une amende pénale ou administrative de 26 euros minimum à 10.000 euros maximum, ou de quatre pour cent du chiffre d'affaires annuel total si cela représente un montant plus élevé, pour les infractions aux articles 7, 8, 9 et 11 et à leurs arrêtés d'exécution. En cas d'infraction aux articles 10 et 12 et à leurs arrêtés d'exécution, le montant maximum est de 50.000 euros ou six pour cent du chiffre d'affaires annuel total.

Interrogé sur le point de savoir si des décimes additionnels sont aussi appliqués aux pourcentages du chiffre d'affaires annuel²³, le délégué a déclaré ce qui suit:

"De opdecimenen zijn niet van toepassing op de percentages van de omzet (zie naar analogie de Memorie van Toelichting bij de invoering van de percentages in artikel XV.70, § 1 WER, Parl. St. Kamer 2021-2022, 2473/001, 43)".

Il est recommandé de le préciser également dans l'exposé des motifs.

Cette observation vaut par analogie pour l'article 8, en projet, de la loi du 11 juin 2004 'relative à l'information à fournir lors de la vente de véhicules d'occasion' (article 119 de l'avant-projet).

2. Les peines (maximales) prévues sont sensiblement supérieures à celles inscrites dans la loi du 9 juillet 1971

²³ Conformément à l'article 14/7, en projet, (article 74 de l'avant-projet), les décimes additionnels s'appliquent également aux amendes administratives.

Artikel 66

Het is vanuit wetgevingstechnisch perspectief niet aanbevolen om via een enkele zin meerdere wijzigingen door te voeren, ook al gebeuren ze allemaal in hetzelfde lid. Gelet op de verwarrende aard van de wijzigingen worden het tweede en derde lid van artikel 35 van de wet van 26 juni 1963 het best in hun geheel vervangen.

HOOFDSTUK 6: WIJZIGINGEN VAN DE WET VAN 9 JULI 1971 TOT
REGLING VAN DE WONINGBOUW EN DE VERKOOP VAN TE BOUWEN OF
IN AANBOUW ZIJNDE WONINGEN

Artikel 73

1. Artikel 14, eerste lid, van de wet van 9 juli 1971 'tot regeling van de woningbouw en de verkoop van te bouwen of in aanbouw zijnde woningen' luidt als volgt:

"Hij die rechtstreeks of onrechtstreeks de bepalingen van artikel 10 overtreedt door betalingen te eisen of te aanvaarden, wordt gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot een maand en met geldboete van 26 euro tot 200 euro of met één van die straffen alleen."

Artikel 67 van het voorontwerp vervangt dat artikel 14 door een regeling die geen strafbepaling is. In plaats daarvan voorziet het ontworpen artikel 14/6 van de wet van 9 juli 1971 (artikel 73 van het voorontwerp) in een strafrechtelijke dan wel administratieve geldboete van minimum 26 euro tot maximum 10.000 euro, of tot vier procent van de totale jaaromzet indien dat een hoger bedrag is, voor inbreuken op de artikelen 7, 8, 9 en 11 en de uitvoeringsbesluiten ervan. In geval van inbreuken op de artikelen 10 en 12 en de uitvoeringsbesluiten ervan is het maximumbedrag 50.000 euro of zes procent van de totale jaaromzet.

Ondervraagd of op de percentages van de jaaromzet ook opdecimenen van toepassing zijn²³ verklaarde de gemachtigde het volgende:

"De opdecimenen zijn niet van toepassing op de percentages van de omzet (zie naar analogie de Memorie van Toelichting bij de invoering van de percentages in artikel XV.70, § 1 WER, Parl. St. Kamer 2021-2022, 2473/001, 43)."

Het verdient aanbeveling om dat ook in de memorie van toelichting te verduidelijken.

Deze opmerking geldt op overeenkomstige wijze ten aanzien van het ontworpen artikel 8 van de wet van 11 juni 2004 'betreffende de informatieverstrekking bij de verkoop van tweedehandsvoertuigen' (artikel 119 van het voorontwerp).

2. De voorziene (maximale) straffen zijn aanzienlijk hoger dan in de actueel geldende wet van 9 juli 1971 het geval is.

²³ Overeenkomstig het ontworpen artikel 14/7 (artikel 74 van het voorontwerp) gelden de opdecimenen ook ten aanzien van de administratieve geldboetes.

actuellement en vigueur. En outre, les infractions susceptibles d'être sanctionnées sont considérablement étendues. Ainsi, une amende pénale ou administrative peut être infligée si la convention ne précise pas la "date du début des travaux", ce qui constitue une infraction à l'article 7, alinéa 1er, f), de la loi du 9 juillet 1971.

Interrogé sur les dispositions pénales en projet au regard du principe de la proportionnalité des peines, le délégué a déclaré ce qui suit:

"Onder meer de Bijzondere raadgevende commissie Verbruik oordeelde in haar advies van 12 september 2022 over 'consumenten en bouwsector' (CRB 2022-2050) dat er een gebrek is aan adequate handhaving van de zogenaamde Wet Breyne (wet van 9 juli 1971). Bij gebreke aan de aanduiding van een administratieve inspectiedienst, kunnen enkel politie en parket overgaan tot de opsporing en vervolging van inbreuken op artikel 10 van de wet (overeenkomstig artikel 14), hetgeen in de praktijk niet gebeurt. Het is dan ook aangewezen om voor alle verplichtingen in de wet van 9 juli 1971 een strafbepaling te voorzien om te vermijden dat deze bepalingen dode letter blijven en daarvoor de Economische Inspectie aan te duiden als bevoegde controle-instantie.

De strafrechtelijke en administratieve geldboetes die voorzien worden, zijn in lijn met de boetes voorzien in het Wetboek van economisch recht voor gelijkaardige inbreuken. Het betreffen inbreuken van respectievelijk niveau 2 en niveau 4 zoals bedoeld in artikel XV.70 WER. Inbreuken van niveau 2 hebben vaak betrekking op informatie- en transparantieverplichtingen, zoals de prijsaanduiding in winkels (art. XV.83, 1° WER), het herroepingsrecht bij verkoop op afstand (XV.83, 8° WER), onrechtmatige bedingen (art. XV.83, 10°/1 WER) en identificatiegegevens op websites (art. XVI.119 WER). Dit is gelijkaardig aan bijvoorbeeld de verplichte vermeldingen in overeenkomsten tot eigendomsovergang zoals bedoeld in artikel 7 van de Wet Breyne en het verboden beding bedoeld in artikel 11 van dezelfde wet. Voor wat de inbreuken bedoeld in artikel 10 van de Wet Breyne betreft, kan onder meer een analogie gemaakt worden met de inbreuk bedoeld in XV.125/2/2 WER dat betrekking heeft op de verboden praktijken bij een minnelijke invordering van schulden aan een consument en bestraft wordt met een sanctie van niveau 4. De verplichting in artikel 12 van de wet Breyne vertoont dan weer gelijkenissen met de insolventieverzekering die reisorganisatoren moeten afsluiten in het kader van de verkoop van pakketreizen, zoals bedoeld in hoofdstuk 5 van de wet van 21 november 2017 betreffende de verkoop van pakketreizen, gekoppelde reisarrangementen en reisdiensten. Die bepaling wordt eveneens met een geldboete van 26 tot 50.000 euro bestraft.

De huidige boetes werden disproportioneel laag ingeschat in vergelijking met de ernst van de geïmagineerde inbreuken en de grootte van de ondernemingen die hieronder vallen. Dit heeft tot gevolg dat het gewenste afschrikkingseffect niet wordt bereikt.

Het minimumbedrag van de geldboetes werd niet gewijzigd, enkel de maximumbedragen verschillen. De geldboetes worden steeds op een objectieve wijze berekend, rekening houdende met alle relevante criteria, zodat deze binnen de

Bovendien worden de sanctioneerbare inbreuken aanzienlijk uitgebreid. Zo kan een strafrechtelijke of administratieve geldboete worden opgelegd indien in de overeenkomst de "aanvangsdatum van de werken" ontbreekt, hetgeen een inbreuk vormt op artikel 7, eerste lid, f), van de wet van 9 juli 1971.

Ondervraagd over de ontworpen strafbepalingen in het licht van het beginsel van de evenredigheid van de straffen, verklaarde de gemachtigde het volgende:

"Onder meer de Bijzondere raadgevende commissie Verbruik oordeelde in haar advies van 12 september 2022 over 'consumenten en bouwsector' (CRB 2022-2050) dat er een gebrek is aan adequate handhaving van de zogenaamde Wet Breyne (wet van 9 juli 1971). Bij gebreke aan de aanduiding van een administratieve inspectiedienst, kunnen enkel politie en parket overgaan tot de opsporing en vervolging van inbreuken op artikel 10 van de wet (overeenkomstig artikel 14), hetgeen in de praktijk niet gebeurt. Het is dan ook aangewezen om voor alle verplichtingen in de wet van 9 juli 1971 een strafbepaling te voorzien om te vermijden dat deze bepalingen dode letter blijven en daarvoor de Economische Inspectie aan te duiden als bevoegde controle-instantie.

De strafrechtelijke en administratieve geldboetes die voorzien worden, zijn in lijn met de boetes voorzien in het Wetboek van economisch recht voor gelijkaardige inbreuken. Het betreffen inbreuken van respectievelijk niveau 2 en niveau 4 zoals bedoeld in artikel XV.70 WER. Inbreuken van niveau 2 hebben vaak betrekking op informatie- en transparantieverplichtingen, zoals de prijsaanduiding in winkels (art. XV.83, 1° WER), het herroepingsrecht bij verkoop op afstand (XV.83, 8° WER), onrechtmatige bedingen (art. XV.83, 10°/1 WER) en identificatiegegevens op websites (art. XVI.119 WER). Dit is gelijkaardig aan bijvoorbeeld de verplichte vermeldingen in overeenkomsten tot eigendomsovergang zoals bedoeld in artikel 7 van de Wet Breyne en het verboden beding bedoeld in artikel 11 van dezelfde wet. Voor wat de inbreuken bedoeld in artikel 10 van de Wet Breyne betreft, kan onder meer een analogie gemaakt worden met de inbreuk bedoeld in XV.125/2/2 WER dat betrekking heeft op de verboden praktijken bij een minnelijke invordering van schulden aan een consument en bestraft wordt met een sanctie van niveau 4. De verplichting in artikel 12 van de wet Breyne vertoont dan weer gelijkenissen met de insolventieverzekering die reisorganisatoren moeten afsluiten in het kader van de verkoop van pakketreizen, zoals bedoeld in hoofdstuk 5 van de wet van 21 november 2017 betreffende de verkoop van pakketreizen, gekoppelde reisarrangementen en reisdiensten. Die bepaling wordt eveneens met een geldboete van 26 tot 50.000 euro bestraft.

De huidige boetes werden disproportioneel laag ingeschat in vergelijking met de ernst van de geïmagineerde inbreuken en de grootte van de ondernemingen die hieronder vallen. Dit heeft tot gevolg dat het gewenste afschrikkingseffect niet wordt bereikt.

Het minimumbedrag van de geldboetes werd niet gewijzigd, enkel de maximumbedragen verschillen. De geldboetes worden steeds op een objectieve wijze berekend, rekening houdende met alle relevante criteria, zodat deze binnen de

door de wet bepaalde vorken liggen en evenredig zijn met de ernst van de begane inbreuken. Wanneer bijvoorbeeld een administratieve geldboete opgelegd zou worden, zal rekening gehouden moeten worden met de niet-limitatieve en indicatieve criteria bedoeld in artikel XV.60/20, § 2 WER, zoals de aard, de ernst, de omvang en de duur van de inbreuk. In de praktijk zijn die criteria omgezet in een boetebeleid dat objectief wordt toegepast door de in artikel XV.60/4 WER aangeduide ambtenaren. Voor de wet Breyne zal eenzelfde boetebeleid uitgewerkt worden dat eveneens moet zorgen voor de evenredigheid van de sancties”.

Il est recommandé de faire figurer cette justification dans l'exposé des motifs.

CHAPITRE 7: MODIFICATIONS DE LA LOI-CADRE DU 1ER MARS 1976 RÉGLEMENTANT LA PROTECTION DU TITRE PROFESSIONNEL ET L'EXERCICE DES PROFESSIONS INTELLECTUELLES PRESTATAIRES DE SERVICES

Le chapitre 7 de l'avant-projet modifie la loi-cadre du 1er mars 1976 'réglementant la protection du titre professionnel et l'exercice des professions intellectuelles prestataires de services'.

Toutefois, la loi-cadre du 1er mars 1976, ainsi que diverses autres dispositions législatives, ont été codifiées par l'arrêté royal du 3 août 2007 'codifiant les lois-cadres relatives aux professions intellectuelles prestataires de services' à la suite duquel la loi-cadre de la même date 'relative aux professions intellectuelles prestataires de services' a été adoptée. Depuis lors, le législateur a uniquement apporté des modifications à la loi-cadre du 3 août 2007. Le chapitre 15 de l'avant-projet modifie la loi-cadre du 3 août 2007.

Interrogé sur la raison pour laquelle la loi-cadre du 1er mars 1976 a encore été modifiée, compte tenu de la codification, le délégué a déclaré ce qui suit:

“De doelstelling van het wetsontwerp is om een maximum de handhaving gelijk te trekken voor alle economische wetgevingen (die onder de bevoegdheid vallen van de Economische Inspectie van de FOD Economie). Het kan in dit kader relevant lijken om enkel de wet van 3 augustus 2007 te wijzigen (wat ook voorzien is in hoofdstuk 15, artikelen 138 en volgende). Het bestaan van de wet van 1 maart 1976 op zichzelf, kan echter voor verwarring zorgen. Zo is er bijvoorbeeld enkel een aanduiding van de bevoegde ambtenaren voorzien op basis van de wet van '76 en niet van de wet van 2007. Om elke discussie te vermijden lijkt het toch aangewezen om beide wetten aan te passen”.

En ce qui concerne la désignation des agents compétents, il convient de noter que l'habilitation conférée au Roi par l'article 12 de la loi-cadre du 1er mars 1976 a été reproduite dans l'article 13 de la loi-cadre du 3 août 2007.

door de wet bepaalde vorken liggen en evenredig zijn met de ernst van de begane inbreuken. Wanneer bijvoorbeeld een administratieve geldboete opgelegd zou worden, zal rekening gehouden moeten worden met de niet-limitatieve en indicatieve criteria bedoeld in artikel XV.60/20, § 2 WER, zoals de aard, de ernst, de omvang en de duur van de inbreuk. In de praktijk zijn die criteria omgezet in een boetebeleid dat objectief wordt toegepast door de in artikel XV.60/4 WER aangeduide ambtenaren. Voor de wet Breyne zal eenzelfde boetebeleid uitgewerkt worden dat eveneens moet zorgen voor de evenredigheid van de sancties.”

Het verdient aanbeveling deze verantwoording op te nemen in de memorie van toelichting.

HOOFDSTUK 7: WIJZIGINGEN VAN DE KADERWET VAN 1 MAART 1976 TOT REGLEMENTERING VAN DE BESCHERMING VAN DE BEROEPSTITEL EN VAN DE UITOEFENING VAN DE DIENSTVERLENENDE INTELLECTUELE BEROEPEN

Hoofdstuk 7 van het voorontwerp voorziet in de wijziging van de kaderwet van 1 maart 1976 'tot reglementering van de bescherming van de beroepstitel en van de uitoefening van de dienstverlenende intellectuele beroepen'.

De kaderwet van 1 maart 1976 is echter, samen met diverse andere wettelijke bepalingen, gecodificeerd bij het koninklijk besluit van 3 augustus 2007 'tot codificatie van de kaderwetten betreffende de dienstverlenende intellectuele beroepen', als gevolg waarvan de kaderwet van diezelfde datum 'betreffende de dienstverlenende intellectuele beroepen' tot stand is gekomen. Sindsdien heeft de wetgever enkel wijzigingen aangebracht in de kaderwet van 3 augustus 2007. Hoofdstuk 15 van het voorontwerp wijzigt de kaderwet van 3 augustus 2007.

Ondervraagd waarom de kaderwet van 1 maart 1976, gelet op de codificatie, nog wordt gewijzigd, verklaarde de gemachtigde het volgende:

“De doelstelling van het wetsontwerp is om een maximum de handhaving gelijk te trekken voor alle economische wetgevingen (die onder de bevoegdheid vallen van de Economische Inspectie van de FOD Economie). Het kan in dit kader relevant lijken om enkel de wet van 3 augustus 2007 te wijzigen (wat ook voorzien is in hoofdstuk 15, artikelen 138 en volgende). Het bestaan van de wet van 1 maart 1976 op zichzelf, kan echter voor verwarring zorgen. Zo is er bijvoorbeeld enkel een aanduiding van de bevoegde ambtenaren voorzien op basis van de wet van '76 en niet van de wet van 2007. Om elke discussie te vermijden lijkt het toch aangewezen om beide wetten aan te passen”.

Wat de aanduiding van de bevoegde ambtenaren betreft, valt op te merken dat de machtiging aan de Koning uit artikel 12 van de kaderwet van 1 maart 1976 is overgenomen in artikel 13 van de kaderwet van 3 augustus 2007.

Compte tenu de la codification précitée²⁴, seule la loi-cadre du 3 août 2007 doit être modifiée et non la loi-cadre du 1er mars 1976.

CHAPITRE 8: MODIFICATIONS DE LA LOI DU 6 JUILLET 1976 SUR LA RÉPRESSION DU TRAVAIL FRAUDULEUX À CARACTÈRE COMMERCIAL OU ARTISANAL

Article 87

Le délégué a confirmé que l'article 4, § 2, en projet, de la loi du 6 juillet 1976 'sur la répression du travail frauduleux à caractère commercial ou artisanal' doit faire référence à "de in het artikel XV.3, eerste lid, 1°, van het Wetboek van economisch recht bedoelde plaatsen".

CHAPITRE 9: MODIFICATIONS DE LA LOI DU 11 AOÛT 1987 RELATIVE À LA GARANTIE DES OUVRAGES EN MÉTAUX PRÉCIEUX

Article 95

Le commentaire de l'article dispose que:

"Toutefois, contrairement au juge, [les agents compétents pour infliger une sanction administrative] auront la possibilité de prononcer ce type d'interdiction [c'est-à-dire l'interdiction de garantir les ouvrages par l'apposition du poinçon-signature], et non l'obligation".

Interrogé à cet égard, le délégué du ministre a explicité que:

"In de tekst van het voorontwerp ontbreekt het volgende (als punt in artikel 95):

'En cas de récidive, les agents visés à l'article XV.60/4, s'ils prennent la décision d'infliger une amende administrative, peuvent également prononcer une interdiction de garantir les ouvrages par l'apposition du poinçon-signature';

'In geval van herhaling kunnen de ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4, indien ze een beslissing nemen tot het opleggen van een administratieve geldboete, eveneens een verbod uitspreken om werken te waarborgen door het aanbrengen van een stempel-handtekening';

Door te werken met verschillende versies en documenten van het voorontwerp is dit gedeelte verloren gegaan. Het is logisch dat ook de ambtenaren die een administratieve geldboete opleggen een verbod kunnen uitspreken om werken te waarborgen door het aanbrengen van een stempel-handtekening. Deze vermelding / toevoeging zou best (opnieuw) in

²⁴ Lorsqu'un texte a été coordonné, les modifications législatives ultérieures sont apportées dans cette coordination: on modifie le texte coordonné, pas le texte initial (H. COREMANS, M. VAN DAMME, J. DUJARDIN, B. SEUTIN et G. VERMEYLEN, *Beginnelsen van Wetgevingstechniek en behoorlijke regelgeving*, dans Administratieve Rechtsbibliotheek, 11, Bruges, Die Keure, 2016, p. 96, n° 104; J. VAN NIEUWENHOVE, "Coördinatie en Codificaties", *TvW* 2010, (33) 34.

Gelet op voormelde codificatie²⁴ dient enkel de kaderwet van 3 augustus 2007 en niet de kaderwet van 1 maart 1976 te worden gewijzigd.

HOOFDSTUK 8: WIJZIGINGEN VAN DE WET VAN 6 JULI 1976 TOT BETEUGELING VAN HET SLUIKWERK MET HANDELS- OF AMBACHTSKARAKTER

Artikel 87

De gemachtigde bevestigde dat in het ontworpen artikel 4, § 2, van de wet van 6 juli 1976 'tot beteugeling van het sluiwerk met handels- of ambachtskarakter' moet worden verwezen naar "de in het artikel XV.3, eerste lid, 1°, van het Wetboek van economisch recht bedoelde plaatsen".

HOOFDSTUK 9: WIJZIGINGEN VAN DE WET VAN 11 AUGUSTUS 1987 HOUDENDE WAARBORG VAN WERKEN UIT EDELE METALEN

Artikel 95

In de bespreking van dit artikel staat het volgende:

"In tegenstelling tot de rechter zullen [de ambtenaren die bevoegd zijn voor het opleggen van een administratieve geldboete] echter de mogelijkheid hebben om een dergelijk verbod [namelijk het verbod om werken te waarborgen door het aanbrengen van een stempel-handtekening] uit te spreken en niet de verplichting."

Naar aanleiding van een vraag in dit verband heeft de gemachtigde van de minister de volgende uitleg gegeven:

"In de tekst van het voorontwerp ontbreekt het volgende (als punt in artikel 95):

'En cas de récidive, les agents visés à l'article XV.60/4, s'ils prennent la décision d'infliger une amende administrative, peuvent également prononcer une interdiction de garantir les ouvrages par l'apposition du poinçon-signature';

'In geval van herhaling kunnen de ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4, indien ze een beslissing nemen tot het opleggen van een administratieve geldboete, eveneens een verbod uitspreken om werken te waarborgen door het aanbrengen van een stempel-handtekening';

Door te werken met verschillende versies en documenten van het voorontwerp is dit gedeelte verloren gegaan. Het is logisch dat ook de ambtenaren die een administratieve geldboete opleggen een verbod kunnen uitspreken om werken te waarborgen door het aanbrengen van een stempel-handtekening. Deze vermelding / toevoeging zou best (opnieuw) in

²⁴ Wanneer een tekst is gecoördineerd, worden latere wetwijzigingen in die coördinatie aangebracht: men wijzigt de gecoördineerde tekst, niet de oorspronkelijke (H. COREMANS, M. VAN DAMME, J. DUJARDIN, B. SEUTIN et G. VERMEYLEN, *Beginnelsen van Wetgevingstechniek en behoorlijke regelgeving*, in Administratieve Rechtsbibliotheek, 11, Brugge, Die Keure, 2016, p. 96, nr. 104; J. VAN NIEUWENHOVE, "Coördinatie en Codificaties", *TvW* 2010, (33) 34.

het dispositief opgenomen worden, in overeenstemming met wat in de memorie is voorzien”.

Le dispositif sera par conséquent modifié en ce sens.

CHAPITRE 10: MODIFICATIONS DE LA LOI-PROGRAMME DU 2 AOÛT 2002

Article 104

L'article 170, § 1er, alinéa 1er, en projet, de la loi-programme du 2 août 2002 s'énonce en ces termes:

“Les infractions à la surveillance visée à l'article 169, peuvent être sanctionnées soit par une amende pénale pouvant s'élever au double de la valeur des marchandises, avec un montant minimum de 100 euros et un montant maximum de 100.000 euros, soit par une amende administrative de 100 à 100.000 euros”.

Interrogé quant à l'applicabilité du régime des décimes additionnels au montant du “double de la valeur des marchandises”, le délégué a déclaré:

“Noch in de programmawet van 2 augustus 2002, noch in de Memorie van Toelichting bij deze programmawet (Doc. nr. 50-1823/001 p. 78-81, zie <https://www.dekamer.be/FLWB/PDF/50/1823/50K1823001.pdf>) wordt hierover enige verduidelijking gegeven. De toepasbaarheid van deze verwijzing naar de waarde van goederen biedt hiernaast ook toepassingsproblemen omwille van verschillende redenen:

de geldboete ‘kan’ tweemaal de waarde van de goederen bedragen: dit is dus slechts een mogelijkheid en geen verplichting.

naast deze mogelijkheid zijn ook een minimum- en maximumbedrag van de strafrechtelijke geldboete voorzien. Het is onduidelijk hoe deze minimum- en maximumbedragen zich verhouden tot het bedrag dat bekomen wordt indien men de tweemaal waarde van de goederen hanteert. Betreft het een dubbel (maximum)plafond of kan geopteerd worden voor het ene dan wel het andere (maximum)bedrag?

de ‘waarde van de goederen’ roept ook vragen op: betreft het de aankoopwaarde, de verkoopprijs of een waarde die op een andere manier vastgesteld moet worden (bv. huidige marktprijzen)?”.

En supposant que le montant du “double de la valeur des marchandises” s'applique effectivement comme montant maximal et dans l'hypothèse où la valeur des marchandises s'élève à 1.000 euros, l'amende pénale maximale sera de 2.000 euros (16.000 euros après les décimes additionnels) et l'amende administrative maximale de 100.000 euros (800.000 euros après les décimes additionnels). Invité à préciser cette différence au regard du principe de la proportionnalité des peines et du principe d'égalité, le délégué a déclaré ce qui suit:

het dispositief opgenomen worden, in overeenstemming met wat in de memorie is voorzien.”

Het dispositief moet bijgevolg in die zin gewijzigd worden.

HOOFDSTUK 10: WIJZIGINGEN VAN DE PROGRAMMAWET VAN 2 AUGUSTUS 2002

Artikel 104

Het ontworpen artikel 170, § 1, eerste lid, van de programmawet van 2 augustus 2002 luidt als volgt:

“Inbreuken op het in artikel 169 omschreven toezicht worden gestraft met hetzij een strafrechtelijke geldboete die tweemaal de waarde van de goederen kan bedragen, met een minimumbedrag van 100 euro en een maximumbedrag van 100.000 euro, hetzij een administratieve geldboete van 100 tot 100.000 euro.”

Ondervraagd over de toepasselijkheid van de opdecimenregeling ten aanzien van het bedrag van “tweemaal de waarde van de goederen”, verklaarde de gemachtigde:

“Noch in de programmawet van 2 augustus 2002, noch in de Memorie van Toelichting bij deze programmawet (Doc. nr. 50-1823/001 p. 78-81, zie <https://www.dekamer.be/FLWB/PDF/50/1823/50K1823001.pdf>) wordt hierover enige verduidelijking gegeven. De toepasbaarheid van deze verwijzing naar de waarde van goederen biedt hiernaast ook toepassingsproblemen omwille van verschillende redenen:

de geldboete ‘kan’ tweemaal de waarde van de goederen bedragen: dit is dus slechts een mogelijkheid en geen verplichting.

naast deze mogelijkheid zijn ook een minimum- en maximumbedrag van de strafrechtelijke geldboete voorzien. Het is onduidelijk hoe deze minimum- en maximumbedragen zich verhouden tot het bedrag dat bekomen wordt indien men de tweemaal waarde van de goederen hanteert. Betreft het een dubbel (maximum)plafond of kan geopteerd worden voor het ene dan wel het andere (maximum)bedrag?

de ‘waarde van de goederen’ roept ook vragen op: betreft het de aankoopwaarde, de verkoopprijs of een waarde die op een andere manier vastgesteld moet worden (bv. huidige marktprijzen)?”

Aangenomen dat het bedrag van “tweemaal de waarde van de goederen” effectief als maximumbedrag geldt en in de hypothese dat de waarde van de goederen 1.000 euro bedraagt, zal de maximale strafrechtelijke geldboete 2.000 euro bedragen (16.000 euro na opdecimen) en de maximale administratieve geldboete 100.000 euro bedragen (800.000 euro na opdecimen). Ondervraagd om dat verschil toe te lichten rekening houdend met het beginsel van de evenredigheid van de straffen en het gelijkheidsbeginsel, verklaarde de gemachtigde het volgende:

“Gelet op de toepassingsproblemen betreffende de waarde van de goederen (zie punt a) werd ervoor geopteerd om (...) voor de administratieve geldboete meer rechtszekerheid te voorzien door de link met de waarde van de goederen niet op te nemen. De geldboetes worden steeds op een objectieve wijze berekend, rekening houdende met alle relevante criteria, zodat deze binnen de door de wet bepaalde vorken liggen en evenredig zijn met de ernst van de begane inbreuken. Wanneer bijvoorbeeld een administratieve geldboete opgelegd zou worden, zal rekening gehouden moeten worden met de niet-limitatieve en indicatieve criteria bedoeld in artikel XV.60/20, § 2 WER, zoals de aard, de ernst, de omvang en de duur van de inbreuk. In de praktijk zijn die criteria omgezet in een boetebeleid dat objectief wordt toegepast door de in artikel XV.60/4 WER aangeduide ambtenaren. Voor deze wet zal eenzelfde boetebeleid uitgewerkt worden dat eveneens moet zorgen voor de evenredigheid van de sancties”.

On ne peut se rallier à cette argumentation. Si la référence à la “valeur des marchandises” entraîne des problèmes d’application, le législateur se doit tout d’abord de concrétiser cette disposition avec davantage de clarté et de sécurité juridique, ou de renoncer à ce procédé. On peut difficilement considérer qu’un procédé jugé trop imprécis pour être appliqué dans le cadre d’une amende administrative, puisse être appliqué dans celui d’une procédure pénale. En outre, aucune justification n’est apportée pour l’écart potentiellement considérable entre les peines maximales, compte tenu du principe de la proportionnalité des peines, qui s’applique non seulement au juge, mais aussi au législateur, et du principe constitutionnel d’égalité.

La disposition en projet sera donc remaniée en profondeur.

CHAPITRE 11: MODIFICATIONS DE LA LOI DU 11 MAI 2003 PROTÉGÉANT LE TITRE ET LA PROFESSION DE GÉOMÈTRE-EXPERTS

Le chapitre 11 vise à modifier la loi du 11 mai 2003 ‘protégeant le titre et la profession de géomètre-experts’.

L’article 61, 1°, de la loi du 27 mars 2023 ‘protégeant la profession et le titre de géomètre-expert et créant un Ordre des géomètres-experts’²⁵ prévoit l’abrogation de la loi du 11 mai 2003 à la date fixée par le Roi. L’article 62 de la loi du 27 mars 2023 s’énonce comme suit:

“À l’exception des articles 32, 36, 37 à 39, 41, §§ 1er et 2, 43, 44 et 55 à 62, les dispositions de la présente loi entrent en vigueur à la date fixée par le Roi”.

Dès lors que le Roi n’a pas encore fixé de date d’entrée en vigueur, la loi du 11 mai 2003 n’a pas encore été abrogée à ce

²⁵ Cette loi a été initialement désignée comme étant la loi du 9 février 2023, mais selon un *erratum* publié au *Moniteur belge* du 18 septembre 2023 (p. 77619), elle porte bien la date du 27 mars 2023.

“Gelet op de toepassingsproblemen betreffende de waarde van de goederen (zie punt a) werd ervoor geopteerd om (...) voor de administratieve geldboete meer rechtszekerheid te voorzien door de link met de waarde van de goederen niet op te nemen. De geldboetes worden steeds op een objectieve wijze berekend, rekening houdende met alle relevante criteria, zodat deze binnen de door de wet bepaalde vorken liggen en evenredig zijn met de ernst van de begane inbreuken. Wanneer bijvoorbeeld een administratieve geldboete opgelegd zou worden, zal rekening gehouden moeten worden met de niet-limitatieve en indicatieve criteria bedoeld in artikel XV.60/20, § 2 WER, zoals de aard, de ernst, de omvang en de duur van de inbreuk. In de praktijk zijn die criteria omgezet in een boetebeleid dat objectief wordt toegepast door de in artikel XV.60/4 WER aangeduide ambtenaren. Voor deze wet zal eenzelfde boetebeleid uitgewerkt worden dat eveneens moet zorgen voor de evenredigheid van de sancties.”

Die argumentatie kan niet worden bijgetreden. Indien de verwijzing naar de “waarde van de goederen” tot toepassingsproblemen leidt, komt het in de eerste plaats aan de wetgever toe om die regeling op een meer duidelijke en rechtszekere wijze vorm te geven, dan wel om die werkwijze te verlaten. Er kan bezwaarlijk worden aangenomen dat een methode die te onduidelijk wordt geacht om toe te passen in het kader van een administratieve geldboete, wel kan worden toegepast in het kader van een strafprocedure. Bovendien wordt geen verantwoording geboden voor de mogelijk zeer uiteenlopende maximumstraffen in het licht van het beginsel van de evenredigheid van de straffen, dat niet alleen voor de rechter, maar ook voor de wetgever geldt, en het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel.

De ontworpen bepaling moet bijgevolg fundamenteel worden herzien.

HOOFDSTUK 11: WIJZIGINGEN VAN DE WET VAN 11 MEI 2003 TOT BESCHERMING VAN DE TITEL EN VAN HET BEROEP VAN LANDMETER-EXPERT

Hoofdstuk 11 strekt tot wijziging van de wet van 11 mei 2003 ‘tot bescherming van de titel en van het beroep van landmeter-expert’.

Artikel 61, 1°, van de wet van 27 maart 2023 ‘tot bescherming van het beroep en de titel van landmeter-expert en tot oprichting van een Orde van landmeters-experten’²⁵ voorziet in de opheffing van de wet van 11 mei 2003 op de datum bepaald door de Koning. Artikel 62 van de wet van 27 maart 2023 luidt als volgt:

“Met uitzondering van de artikelen 32, 36, 37 tot 39, 41, §§ 1 en 2, 43, 44 en 55 tot 62, treden de bepalingen van deze wet in werking op de datum door de Koning bepaald.”

Aangezien de Koning nog geen datum van inwerkingtreding heeft bepaald, is de wet van 11 mei 2003 op heden nog niet

²⁵ Die wet werd initieel aangeduid als de wet van 9 februari 2023, maar blijkens een *erratum* bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* van 18 september 2023 (p. 77619) draagt de wet de datum van 27 maart 2023.

jour. Néanmoins, le délégué a déclaré que “het wel degelijk de bedoeling [is] om deze op te heffen. De wet van 11 mei 2003 is dan niet meer relevant”.

La loi du 27 mars 2023 ne contient pas de dispositions telles que celles que le chapitre 11 de l'avant-projet entend insérer dans la loi du 11 mai 2003. À cet égard, le délégué a déclaré ce qui suit:

“Bij het opstellen van het voorliggend wetsontwerp was de nieuwe wet inzake de landmeter-experts nog niet aan de orde. Het lijkt inderdaad aangewezen om de nieuwe wet te wijzigen en niet de oude”.

L'on peut admettre que l'avant-projet sera adapté, compte tenu de (la date de) l'entrée en vigueur de l'article 61 de la loi du 27 mars 2023 et de l'abrogation de la loi du 11 mai 2003 qui en découle.

CHAPITRE 12: MODIFICATIONS DE LA LOI DU 11 JUIN 2004
RELATIVE À L'INFORMATION À FOURNIR LORS DE LA VENTE DE
VÉHICULES D'OCCASION

Ce chapitre n'appelle pas d'observations particulières, outre les observations générales déjà formulées ci-dessus.

CHAPITRE 13: MODIFICATIONS DE LA LOI-CADRE DU 24 SEPTEMBRE
2006 SUR LE PORT DU TITRE PROFESSIONNEL D'UNE PROFESSION
INTELLECTUELLE PRESTATAIRE DE SERVICES ET SUR LE PORT DU TITRE
PROFESSIONNEL D'UNE PROFESSION ARTISANALE

Article 121

L'article 121 de l'avant-projet modifie l'article 15 de la loi-cadre du 24 septembre 2006 ‘sur le port du titre professionnel d'une profession intellectuelle prestataire de services et sur le port du titre professionnel d'une profession artisanale’, qui s'énonce actuellement comme suit:

“Est puni d'une amende de 200 euros à 1.000 euros:

1° celui qui contrevient aux articles 5, 3, 6, 11, 2, ou 12;

2° celui qui porte un titre professionnel réglementé par un arrêt pris en exécution du titre II, alors qu'il fait l'objet d'une mesure de suspension”.

L'avant-projet soumis pour avis ne change pas les références aux dispositions à l'égard desquelles s'applique l'incrimination.

Toutefois, les dispositions du titre II (articles 3 à 6) de la loi-cadre du 24 septembre 2006 ont également été codifiées par l'arrêté royal du 3 août 2007 précité.

Il est recommandé de mettre l'avant-projet à l'examen à profit afin de mieux aligner l'article 15 de la loi-cadre du

opgeheven. Niettemin verklaarde de gemachtigde dat “het wel degelijk de bedoeling [is] om deze op te heffen. De wet van 11 mei 2003 is dan niet meer relevant”.

De wet van 27 maart 2023 bevat geen bepalingen zoals hoofdstuk 11 van het voorontwerp die in de wet van 11 mei 2003 beoogt in te voeren. De gemachtigde verklaarde daaromtrent het volgende:

“Bij het opstellen van het voorliggend wetsontwerp was de nieuwe wet inzake de landmeter-experts nog niet aan de orde. Het lijkt inderdaad aangewezen om de nieuwe wet te wijzigen en niet de oude.”

Er kan mee worden ingestemd dat het voorontwerp zal worden aangepast, rekening houdend met de (datum van) inwerkingtreding van artikel 61 van de wet van 27 maart 2023 en de daarmee gepaard gaande opheffing van de wet van 11 mei 2003.

HOOFDSTUK 12: WIJZIGINGEN VAN DE WET VAN 11 JUNI 2004
BETREFFENDE DE INFORMATIEVERSTREKKING BIJ DE VERKOOP VAN
TWEDEHANDSVOERTUIGEN

Dit hoofdstuk geeft, naast hetgeen hiervoor reeds werd uiteengezet bij de algemene opmerkingen, geen aanleiding tot bijzondere opmerkingen.

HOOFDSTUK 13: WIJZIGINGEN VAN DE KADERWET VAN
24 SEPTEMBER 2006 BETREFFENDE HET VOEREN VAN DE
BEROEPSTITEL VAN EEN DIENSTVERLENEND INTELLECTUEEL BEROEP EN
HET VOEREN VAN DE BEROEPSTITEL VAN EEN AMBACHTELIJK BEROEP

Artikel 121

Artikel 121 van het voorontwerp wijzigt artikel 15 van de kaderwet van 24 september 2006 ‘betreffende het voeren van de beroepstitel van een dienstverlenend intellectueel beroep en het voeren van de beroepstitel van een ambachtelijk beroep’, dat op heden als volgt luidt:

“Met geldboete van 200 euro tot 1.000 euro wordt gestraft:

1° hij die de artikelen 5, 3, 6, 11, 2, of 12 overtreedt;

2° hij die een beroepstitel voert die werd gereguleerd bij een ter uitvoering van titel II genomen besluit, terwijl tegen hem een schorsingmaatregel is getroffen.”

Het om advies voorgelegde voorontwerp laat de verwijzingen naar de bepalingen ten aanzien waarvan de strafbaatstelling geldt onveranderd.

De bepalingen van titel II (artikel 3 tot 6) van de kaderwet van 24 september 2006 zijn echter eveneens gecodificeerd bij het eerder vermelde koninklijk besluit van 3 augustus 2007.

Het verdient aanbeveling het voorliggende voorontwerp te baat te nemen om artikel 15 van de kaderwet van 14 september

14 septembre 2006 sur la codification effectuée par l'arrêté royal du 3 août 2007.

CHAPITRE 14: MODIFICATIONS DE LA LOI DU 10 NOVEMBRE 2006
RELATIVE AUX HEURES D'OUVERTURE DANS LE COMMERCE, L'ARTISANAT
ET LES SERVICES

L'article 21/1, § 1er, 1°, en projet, de la loi du 10 novembre 2006 'relative aux heures d'ouverture dans le commerce, l'artisanat et les services' (article 132 de l'avant-projet) fait référence à "l'application de la procédure de transaction telle que visée à l'article 22, § 3".

Nonobstant les observations formulées dans le cadre des observations générales, force est de constater que si l'article 22, § 3, de la loi du 10 novembre 2006 contient effectivement la possibilité de conclure une transaction, il diffère d'autres dispositions relatives à la transaction insérées dans diverses lois par l'avant-projet. Dans certains cas, l'avant-projet prévoit d'ailleurs bien l'adaptation d'un régime existant en matière de transaction. Tel est par exemple le cas à l'article 171 de l'avant-projet.

Interrogé à ce sujet, le délégué a déclaré ce qui suit:

"De wijzigingen in artikel 171 hebben voornamelijk tot doel om de transactieprocedure te corrigeren in de wet van 31 mei 2017. Het in overeenstemming brengen van de transactieprocedure in de wet van 10 november 2006 met deze voorzien in het Wetboek van economisch recht is zeker relevant. Dit kan door een verwijzing naar artikel XV.61 WER, zoals ook voorzien is voor andere wetgevingen (zie bijvoorbeeld artikel 78 en 103)".

Sous réserve des observations formulées ci-dessus au sujet de la transaction dans le cadre des observations générales, on peut se rallier à cette proposition.

CHAPITRE 15: MODIFICATIONS DE LA LOI-CADRE DU 3 AOÛT 2007
RELATIVE AUX PROFESSIONS INTELLECTUELLES PRESTATAIRES DE
SERVICES

Ce chapitre n'appelle pas d'observations particulières, outre les observations générales déjà formulées ci-dessus.

CHAPITRE 16: MODIFICATIONS DE LA LOI DU 11 FÉVRIER 2013
ORGANISANT LA PROFESSION D'AGENT IMMOBILIER

Ce chapitre n'appelle pas d'observations particulières, outre les observations générales déjà formulées ci-dessus.

CHAPITRE [17] – MODIFICATIONS DE LA LOI DU 13 MARS 2016
RELATIVE AU STATUT ET AU CONTRÔLE DES ENTREPRISES D'ASSURANCE
OU DE RÉASSURANCE

L'avant-projet ne contient pas de chapitre 17, mais bien deux chapitres 18. Le délégué a confirmé que le premier chapitre 18, qui modifie la loi du 13 mars 2016 'relative au statut et

2006 beter af te stemmen op de codificatie die heeft plaatsgevonden bij het koninklijk besluit van 3 augustus 2007.

HOOFDSTUK 14: WIJZIGINGEN VAN DE WET VAN 10 NOVEMBER
2006 BETREFFENDE DE OPENINGSUREN IN HANDEL, AMBACHT EN
DIENSTVERLENING

In het ontworpen artikel 21/1, § 1, 1°, van de wet van 10 november 2006 'betreffende de openingsuren in handel, ambacht en dienstverlening' (artikel 132 van het voorontwerp) wordt verwezen naar "de toepassing van de transactieprocedure zoals bedoeld in artikel 22, § 3".

Niettegenstaande hetgeen is opgemerkt onder de algemene opmerkingen, moet worden vastgesteld dat artikel 22, § 3, van de wet van 10 november 2006 weliswaar de mogelijkheid bevat om een transactie aan te gaan, maar afwijkt van andere bepalingen inzake de transactie die door het voorontwerp in diverse wetten worden ingevoerd. In bepaalde gevallen voorziet het voorontwerp overigens wel in de aanpassing van een bestaande regeling inzake de transactie. Dat is bijvoorbeeld het geval in artikel 171 van het voorontwerp.

Hieromtrent ondervraagd verklaarde de gemachtigde het volgende:

"De wijzigingen in artikel 171 hebben voornamelijk tot doel om de transactieprocedure te corrigeren in de wet van 31 mei 2017. Het in overeenstemming brengen van de transactieprocedure in de wet van 10 november 2006 met deze voorzien in het Wetboek van economisch recht is zeker relevant. Dit kan door een verwijzing naar artikel XV.61 WER, zoals ook voorzien is voor andere wetgevingen (zie bijvoorbeeld artikel 78 en 103)."

Onder voorbehoud van hetgeen hoger aangaande de transactie werd opgemerkt bij de algemene opmerkingen, kan hiermee worden ingestemd.

HOOFDSTUK 15: WIJZIGINGEN VAN DE KADERWET VAN 3 AUGUSTUS
2007 BETREFFENDE DE DIENSTVERLENENDE INTELLECTUELE BEROEPEN

Dit hoofdstuk geeft, naast hetgeen hiervoor reeds werd uiteengezet bij de algemene opmerkingen, geen aanleiding tot bijzondere opmerkingen.

HOOFDSTUK 16: WIJZIGINGEN VAN DE WET VAN 11 FEBRUARI 2013
HOUDENDE ORGANISATIE VAN HET BEROEP VAN VASTGOEDMAKELAAR

Dit hoofdstuk geeft, naast hetgeen hiervoor reeds werd uiteengezet bij de algemene opmerkingen, geen aanleiding tot bijzondere opmerkingen.

HOOFDSTUK [17] – WIJZIGINGEN IN DE WET VAN 13 MAART 2016
OP HET STATUUT VAN EN HET TOEZICHT OP DE VERZEKERINGS- OF
HERVERZEKERINGSONDERNEMINGEN

Het voorontwerp bevat geen hoofdstuk 17 maar wel twee hoofdstukken 18. De gemachtigde bevestigde dat het eerste hoofdstuk 18, dat wijzigingen bevat aan de wet van 13 maart

au contrôle des entreprises d'assurance ou de réassurance' doit être renuméroté pour devenir le chapitre 17.

L'exposé des motifs indique que les modifications en projet au chapitre 18 (lire: chapitre 17) sont "inspirées par" la directive (UE) 2019/878 du Parlement européen et du Conseil du 20 mai 2019 'modifiant la directive 2013/36/UE en ce qui concerne les entités exemptées, les compagnies financières holding, les compagnies financières holding mixtes, la rémunération, les mesures et pouvoirs de surveillance et les mesures de conservation des fonds propres'.

Les "entreprises d'assurance" et "entreprises de réassurance" au sens de la loi du 13 mars 2016 ne sont cependant pas soumises au champ d'application personnel de la directive (UE) 2019/878.

Invité à apporter des éclaircissements, le délégué a déclaré ce qui suit:

"Richtlijn (EU) 2019/878 wijzigde artikel 91 van Richtlijn 2013/36/EU, dat inderdaad enkel betrekking heeft op kredietinstellingen. Naar aanleiding van een opmerking van de Europese Commissie, werden wijzigingen voorgesteld in de omzetting van deze bepaling in de wet van 25 april 2014 op het statuut van en het toezicht op kredietinstellingen. Deze wijzigingen zijn opgenomen in een wetsontwerp houdende diverse financiële bepalingen dat eerstdaags ingediend zal worden in de Kamer (zie advies Raad van State 73.498/2 van 7 juni 2023). Het betreft dezelfde wijzigingen als degene die opgenomen zijn in de artikelen 156, 157, 158 en 160 van het wetsontwerp houdende diverse bepalingen inzake Economie.

De Europese wetgever heeft er voor gekozen om bij Richtlijn (EU) 2019/878, in het kader van het prudentieel toezicht op de kredietinstellingen, een aantal aspecten te verduidelijken die reeds inherent aanwezig zijn in de zogenaamde Fit & Proper bepalingen die gelden voor de kredietinstellingen, de beleggingsondernemingen en de verzekerings- en herverzekeringsondernemingen. Zo wordt de noodzaak om te beschikken over een collectieve deskundigheid binnen de raad van bestuur en het directiecomité bijvoorbeeld bevestigd in zowel de gezamenlijke richtsnoeren van de Europese Autoriteit voor effecten en markten (ESMA) en de Europese Bankautoriteit (EBA) voor het beoordelen van de geschiktheid van leden van het leidinggevend orgaan en medewerkers met een sleutelfunctie voor de kredietinstellingen en de beleggingsondernemingen (paragrafen 29-34 en 66-71) als in de richtsnoeren van de Europese Autoriteit voor Verzekeringen en Bedrijfspensioenen (EIOPA) voor het governancestelsel voor de verzekerings- en herverzekeringsondernemingen (paragraaf 1.43).

Een gelijkaardige precisering werd vooralsnog niet formeel aangebracht in Richtlijn 2009/138/EG betreffende de toegang tot en uitoefening van het verzekerings- en het herverzekeringsbedrijf. In de commentaar bij de artikelen 156, 157, 158 en 160 wordt daarom gesteld dat de wijzigingen slechts "geënt" ("inspirées") zijn op de omzetting van Richtlijn (EU) 2019/878 voor het bankwezen. Het werd echter wenselijk geacht om deze

2016 'op het statuut van en het toezicht op de verzekerings- of herverzekeringsondernemingen', moet worden vernummerd en hoofdstuk 17 moet worden.

De memorie van toelichting stelt dat de ontworpen wijzigingen vermeld in hoofdstuk 18 (lees: hoofdstuk 17) zijn "geënt op" richtlijn (EU) 2019/878 van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2019 'tot wijziging van Richtlijn 2013/36/EU met betrekking tot vrijgestelde entiteiten, financiële holdings, gemengde financiële holdings, beloning, toezichtsmaatregelen en -bevoegdheden en kapitaalconserveringsmaatregelen'.

"Verzekeringsondernemingen" en "herverzekeringsondernemingen" in de zin van de wet van 13 maart 2016 zijn echter niet onderworpen aan het personeel toepassingsgebied van richtlijn (EU) 2019/878.

Om verdere toelichting verzocht, stelde de gemachtigde:

"Richtlijn (EU) 2019/878 wijzigde artikel 91 van Richtlijn 2013/36/EU, dat inderdaad enkel betrekking heeft op kredietinstellingen. Naar aanleiding van een opmerking van de Europese Commissie, werden wijzigingen voorgesteld in de omzetting van deze bepaling in de wet van 25 april 2014 op het statuut van en het toezicht op kredietinstellingen. Deze wijzigingen zijn opgenomen in een wetsontwerp houdende diverse financiële bepalingen dat eerstdaags ingediend zal worden in de Kamer (zie advies Raad van State 73.498/2 van 7 juni 2023). Het betreft dezelfde wijzigingen als degene die opgenomen zijn in de artikelen 156, 157, 158 en 160 van het wetsontwerp houdende diverse bepalingen inzake Economie.

De Europese wetgever heeft er voor gekozen om bij Richtlijn (EU) 2019/878, in het kader van het prudentieel toezicht op de kredietinstellingen, een aantal aspecten te verduidelijken die reeds inherent aanwezig zijn in de zogenaamde Fit & Proper bepalingen die gelden voor de kredietinstellingen, de beleggingsondernemingen en de verzekerings- en herverzekeringsondernemingen. Zo wordt de noodzaak om te beschikken over een collectieve deskundigheid binnen de raad van bestuur en het directiecomité bijvoorbeeld bevestigd in zowel de gezamenlijke richtsnoeren van de Europese Autoriteit voor effecten en markten (ESMA) en de Europese Bankautoriteit (EBA) voor het beoordelen van de geschiktheid van leden van het leidinggevend orgaan en medewerkers met een sleutelfunctie voor de kredietinstellingen en de beleggingsondernemingen (paragrafen 29-34 en 66-71) als in de richtsnoeren van de Europese Autoriteit voor Verzekeringen en Bedrijfspensioenen (EIOPA) voor het governancestelsel voor de verzekerings- en herverzekeringsondernemingen (paragraaf 1.43).

Een gelijkaardige precisering werd vooralsnog niet formeel aangebracht in Richtlijn 2009/138/EG betreffende de toegang tot en uitoefening van het verzekerings- en het herverzekeringsbedrijf. In de commentaar bij de artikelen 156, 157, 158 en 160 wordt daarom gesteld dat de wijzigingen slechts "geënt" ("inspirées") zijn op de omzetting van Richtlijn (EU) 2019/878 voor het bankwezen. Het werd echter wenselijk geacht om deze

elementen te verankeren in de wet van 13 maart 2016 op het statuut van en het toezicht op de verzekerings- of herverzekeringsondernemingen, onder meer om *a contrario* redeneringen te vermijden en een level playing field te garanderen bij de toepassing van de Fit & Proper regels. Desgevallend kunnen wij dit in de commentaar verder verduidelijken”.

Comme le délégué le suggère, il est recommandé de préciser dans l'exposé des motifs que le chapitre 17 de l'avant-projet ne vise pas à transposer partiellement la directive (UE) 2019/878 et, en outre, d'y intégrer, à la lumière du principe d'égalité, une justification plus détaillée du choix d'élargir aux entreprises d'assurance et de réassurance le champ d'application personnel de certaines règles prises en vue de transposer la directive (UE) 2019/878 en droit interne.

CHAPITRE 18: MODIFICATIONS DE LA LOI DU 15 JUILLET 2016 PORTANT EXÉCUTION DU RÈGLEMENT (UE) 2019/1148 DU PARLEMENT EUROPÉEN ET DU CONSEIL DU 20 JUIN 2019 RELATIF À LA COMMERCIALISATION ET À L'UTILISATION DE PRÉCURSEURS D'EXPLOSIFS, MODIFIANT LE RÈGLEMENT (CE) N° 1907/2006 ET ABROGEANT LE RÈGLEMENT (UE) N° 98/2013

Articles 165 et 167

L'article 10, § 1er, alinéa 2, en projet, de la loi du 15 juillet 2016 'portant exécution du Règlement (UE) 2019/1148 du Parlement européen et du Conseil du 20 juin 2019 relatif à la commercialisation et à l'utilisation de précurseurs d'explosifs, modifiant le Règlement (CE) n° 1907/2006 et abrogeant le Règlement (UE) n° 98/2013' (article 165 de l'avant-projet) prévoit que les dispositions du livre Ier du Code pénal, y compris le chapitre VII et l'article 85, sont d'application.

L'article 11/2, en projet, de cette loi (article 167 de l'avant-projet) dispose que l'article XV.69 CDE, entre autres, est applicable aux infractions pénales à cette loi. L'article XV.69 CDE s'énonce comme suit:

“Les dispositions du Livre Ier du Code pénal, sans exception du chapitre VII et de l'article 85, sont applicables aux infractions visées par le présent Code sous réserve de l'application des dispositions spécifiques mentionnées ci-après”.

Le délégué a confirmé que ces dispositions faisaient double emploi et que l'une des deux mentions suffisait. L'avant-projet devra être adapté sur ce point.

CHAPITRE 19: MODIFICATIONS DE LA LOI DU 7 DÉCEMBRE 2016 PORTANT ORGANISATION DE LA PROFESSION ET DE LA SUPERVISION PUBLIQUE DES RÉVISEURS D'ENTREPRISES

Ce chapitre n'appelle aucune observation.

elementen te verankeren in de wet van 13 maart 2016 op het statuut van en het toezicht op de verzekerings- of herverzekeringsondernemingen, onder meer om *a contrario* redeneringen te vermijden en een level playing field te garanderen bij de toepassing van de Fit & Proper regels. Desgevallend kunnen wij dit in de commentaar verder verduidelijken.”

Zoals de gemachtigde suggereert, verdient het aanbeveling om in de memorie van toelichting te verduidelijken dat het zeventiende hoofdstuk van het voorontwerp niet strekt tot de gedeeltelijke omzetting van richtlijn (EU) 2019/878 en om daarnaast in het licht van het gelijkheidsbeginsel een meer uitgebreide verantwoording op te nemen van de keuze om het personeel toepassingsgebied van bepaalde regels die zijn genomen ter omzetting van richtlijn (EU) 2019/878 in het nationale recht uit te breiden tot verzekeringsondernemingen en herverzekeringsondernemingen.

HOOFDSTUK 18: WIJZIGINGEN VAN DE WET VAN 15 JULI 2016 TOT UITVOERING VAN DE VERORDENING (EU) 2019/1148 VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN 20 JUNI 2019 OVER HET OP DE MARKT BRENGEN EN HET GEBRUIK VAN PRECURSOREN VOOR EXPLOSIEVEN, TOT WIJZIGING VAN VERORDENING (EG) NR. 1907/2006 EN TOT INTREKKING VAN VERORDENING (EU) NR. 98/2013

Artikelen 165 en 167

Het ontworpen artikel 10, § 1, tweede lid, van de wet van 15 juli 2016 'tot uitvoering van de Verordening (EU) 2019/1148 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019 over het op de markt brengen en het gebruik van precursoren voor explosieven, tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1907/2006 en tot intrekking van Verordening (EU) nr. 98/2013' (artikel 165 van het voorontwerp) bepaalt dat de bepalingen van boek I van het Strafwetboek, met inbegrip van hoofdstuk VII en artikel 85, van toepassing zijn.

Het ontworpen artikel 11/2 van die wet (artikel 167 van het voorontwerp) bepaalt dat onder meer artikel XV.69 WER toepasselijk is op de strafrechtelijke inbreuken op deze wet. Artikel XV.69 WER luidt als volgt:

“De bepalingen van Boek I van het Strafwetboek, met inbegrip van hoofdstuk VII en van artikel 85, zijn van toepassing op de inbreuken bedoeld in dit Wetboek, onder voorbehoud van toepassing van de hiernavermelde bijzondere bepalingen.”

De gemachtigde bevestigde dat die bepalingen dubbelop zijn en dat een van de twee vermeldingen volstaat. Het voorontwerp moet op dat punt worden aangepast.

HOOFDSTUK 19: WIJZIGINGEN VAN DE WET VAN 7 DECEMBER 2016 TOT ORGANISATIE VAN HET BEROEP VAN EN HET PUBLIEK TOEZICHT OP DE BEDRIJFSREVISOREN

Dit hoofdstuk geeft geen aanleiding tot opmerkingen.

CHAPITRE 20: MODIFICATIONS DE LA LOI DU 31 MAI 2017
RELATIVE À L'ASSURANCE OBLIGATOIRE DE LA RESPONSABILITÉ
CIVILE DÉCENNALE DES ENTREPRENEURS, ARCHITECTES ET AUTRES
PRESTATAIRES DU SECTEUR DE LA CONSTRUCTION DE TRAVAUX
IMMOBILIERS ET PORTANT MODIFICATION DE LA LOI DU 20 FÉVRIER
1939 SUR LA PROTECTION DU TITRE ET DE LA PROFESSION
D'ARCHITECTE

Ce chapitre n'appelle pas d'observations particulières, outre les observations générales déjà formulées ci-dessus.

CHAPITRE 21: MODIFICATIONS DE LA LOI DU 18 SEPTEMBRE 2017
RELATIVE À LA PRÉVENTION DU BLANCHIMENT DE CAPITAUX ET DU FINANCE-
MENT DU TERRORISME ET À LA LIMITATION DE L'UTILISATION DES ESPÈCES

Ce chapitre n'appelle aucune observation.

CHAPITRE 22: MODIFICATIONS DE LA LOI DU 29 MARS 2018
PORTANT ENREGISTREMENT DES PRESTATAIRES DE SERVICES AUX
SOCIÉTÉS

Article 187

À l'article 187, 5°, il y a lieu d'écrire "les alinéas suivants, rédigés comme suit" au lieu de "un alinéa, rédigé comme suit".

CHAPITRE 23: MODIFICATION DE LA LOI DU 25 NOVEMBRE 2018
PORTANT CRÉATION DU CONSEIL NATIONAL DE LA PRODUCTIVITÉ

Article 191

L'article 5, § 2/1, en projet, de la loi du 25 novembre 2018 'portant création du Conseil National de la Productivité' n'est pas conforme à l'article 92ter de la loi spéciale du 8 août 1980 'de réformes institutionnelles'²⁶, en ce qu'un certain nombre d'aspects de la représentation qui, selon cette disposition, sont réglés par le Roi, sont en l'espèce directement réglés par le législateur. De même, l'accord des régions avec cette représentation obligatoire, requis par l'article 92ter de la loi spéciale du 8 août 1980, est méconnu. Par conséquent, cette disposition doit être retravaillée comme suit, laissant au Roi le soin de fixer les modalités de la composition au niveau régional, après accord des gouvernements compétents:

²⁶ L'article 92ter de la loi spéciale du 8 août 1980 s'énonce comme suit: "Le Roi règle, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, pris de l'accord des gouvernements compétents, la représentation des Communautés et des Régions, selon le cas, dans les organes de gestion ou de décision des institutions et organismes nationaux, notamment consultatifs et de contrôle, qu'il désigne".

HOOFDSTUK 20: WIJZIGINGEN VAN DE WET VAN 31 MEI 2017
BETREFFENDE DE VERPLICHTE VERZEKERING VAN DE TIENJARIGE
BURGERLIJKE AANSPRAKELIJKHEID VAN AANNEMERS, ARCHITECTEN
EN ANDERE DIENSTVERLENERS IN DE BOUWSECTOR VAN WERKEN IN
ONROERENDE STAAT EN TOT WIJZIGING VAN DE WET VAN 20 FEBRUARI
1939 OP DE BESCHERMING VAN DE TITEL EN VAN HET BEROEP VAN
ARCHITECT

Dit hoofdstuk geeft, naast hetgeen hiervoor reeds werd uiteengezet bij de algemene opmerkingen, geen aanleiding tot bijzondere opmerkingen.

HOOFDSTUK 21: WIJZIGINGEN VAN DE WET VAN 18 SEPTEMBER 2017
TOT VOORKOMING VAN HET WITWASSEN VAN GELD EN DE FINANCIERING
VAN TERRORISME EN TOT BEPERKING VAN HET GEBRUIK VAN CONTANTEN

Dit hoofdstuk geeft geen aanleiding tot opmerkingen.

HOOFDSTUK 22: WIJZIGINGEN VAN DE WET VAN 29 MAART 2018
TOT REGISTRATIE VAN DE DIENSTVERLENERS AAN VENNOOTSCHAPPEN

Artikel 187

In artikel 187, 5°, schrijve men "de volgende leden" in plaats van "een lid".

HOOFDSTUK 23: WIJZIGING VAN DE WET VAN 25 NOVEMBER
2018 HOUDENDE DE OPRICHTING VAN DE NATIONALE RAAD VOOR DE
PRODUCTIVITEIT

Artikel 191

Het ontworpen artikel 5, § 2/1, van de wet van 25 november 2018 'houdende de oprichting van de Nationale Raad voor de Productiviteit' is niet in overeenstemming met artikel 92ter van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 'tot hervorming der instellingen'²⁶ doordat een aantal aspecten van de vertegenwoordiging die volgens die bepaling door de Koning worden geregeld hier rechtstreeks door de wetgever worden geregeld. Ook het door artikel 92ter van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 vereiste akkoord van de gewesten met die verplichte vertegenwoordiging wordt miskend. Bijgevolg moet die bepaling worden herwerkt als volgt, waarbij de verdere uitwerking van de samenstelling op gewestelijk niveau aan de Koning wordt overgelaten, na akkoord van de bevoegde Regeringen:

²⁶ In artikel 92ter van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 wordt het volgende bepaald: "Bij in Ministerraad overlegd koninklijk besluit, genomen na akkoord van de bevoegde Regeringen, regelt de Koning de vertegenwoordiging van de Gemeenschappen en de Gewesten, naargelang van het geval, in de beheers- of beslissingsorganen van de nationale instellingen en organismen, onder meer met een adviserende en controlerende taak, die Hij aanduidt."

“Le Roi règle la composition du Conseil au niveau régional par un arrêté royal pris conformément à l’article 92ter de la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles”.

CHAPITRE 24: MODIFICATIONS DE LA LOI DU 17 MARS 2019
RELATIVE AUX PROFESSIONS D’EXPERT-COMPTABLE ET DE CONSEILLER
FISCAL

Article 194

Dans le texte néerlandais de l’avant-projet, l’énumération sera numérotée correctement.

CHAPITRE 25: MODIFICATIONS DE LA LOI DU 9 MAI 2019
RELATIVE À L’ASSURANCE OBLIGATOIRE DE LA RESPONSABILITÉ CIVILE
PROFESSIONNELLE DES ARCHITECTES, DES GÉOMÈTRES-EXPERTS, DES
COORDINATEURS DE SÉCURITÉ-SANTÉ ET AUTRES PRESTATAIRES DU
SECTEUR DE LA CONSTRUCTION DE TRAVAUX IMMOBILIERS ET PORTANT
MODIFICATION DE DIVERSES DISPOSITIONS LÉGALES EN MATIÈRE
D’ASSURANCE DE RESPONSABILITÉ CIVILE DANS LE SECTEUR DE LA
CONSTRUCTION

Ce chapitre n’appelle pas d’observations particulières, outre les observations générales déjà formulées ci-dessus.

CHAPITRE 26: MODIFICATIONS DE LA LOI DU 19 JUIN 2022
TRANSPOSANT LA DIRECTIVE (UE) 2019/790 DU PARLEMENT
EUROPÉEN ET DU CONSEIL DU 17 AVRIL 2019 SUR LE DROIT D’AUTEUR
ET LES DROITS VOISINS DANS LE MARCHÉ UNIQUE NUMÉRIQUE ET
MODIFIANT LES DIRECTIVES 96/9/CE ET 2001/29/CE

Ce chapitre n’appelle aucune observation.

CHAPITRE 27: MODIFICATIONS DE LA LOI DU 26 JUIN 2022 VISANT
À OCTROYER UNE ALLOCATION POUR L’ACQUISITION DE GAZOIL OU DE
PROPANE EN VRAC DESTINÉS AU CHAUFFAGE D’UNE HABITATION PRIVÉE

Article 211

L’article 211 de l’avant-projet a pour effet d’instaurer une présomption irréfragable qu’aucun combustible n’a été livré à l’adresse indiquée si les sociétés n’ont fourni aucune information à ce sujet, de sorte que la demande sera automatiquement rejetée. Toutefois, il n’est nullement certain que l’absence de cette information résulte de l’inexistence de la livraison, et non d’une faute de l’entreprise. Le principe d’égalité s’oppose à ce que ces demandeurs se voient refuser purement et simplement le droit à l’intervention en raison de l’avantage administratif que cela représente pour l’autorité. Par conséquent, le demandeur doit au moins avoir la possibilité de démontrer lui-même l’existence de la livraison.

Une même observation vaut pour la présomption irréfragable que l’article 215 de l’avant-projet entend instaurer à l’article 7 de la loi-programme du 26 décembre 2022.

“De Koning regelt bij een koninklijk besluit vastgesteld overeenkomstig artikel 92ter van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen de samenstelling van de Raad op gewestelijk niveau.”

HOOFDSTUK 24: WIJZIGINGEN VAN DE WET VAN 17 MAART 2019
BETREFFENDE DE BEROEPEN VAN ACCOUNTANT EN BELASTINGADVISEUR

Artikel 194

In de Nederlandse tekst van het voorontwerp moet de opsomming correct worden genummerd.

HOOFDSTUK 25: WIJZIGINGEN VAN DE WET VAN 9 MEI 2019
BETREFFENDE DE VERPLICHTTE VERZEKERING VAN DE BURGERLIJKE
BEROEPSAANSPRAKELIJKHEID VAN ARCHITECTEN, LANDMETERS-
EXPERTEN, VEILIGHEIDS- EN GEZONDHEIDSCOÖRDINATOREN EN ANDERE
DIENSTVERLENERS IN DE BOUWSECTOR VAN WERKEN IN ONROERENDE
STAAT EN TOT WIJZIGING VAN DIVERSE WETSBEPALINGEN BETREFFENDE
DE VERZEKERING BURGERRECHTELIJKE AANSPRAKELIJKHEID IN DE
BOUWSECTOR

Dit hoofdstuk geeft, naast hetgeen hiervoor reeds werd uiteengezet bij de algemene opmerkingen, geen aanleiding tot bijzondere opmerkingen.

HOOFDSTUK 26: WIJZIGINGEN VAN DE WET VAN 19 JUNI 2022
TOT OMZETTING VAN RICHTLIJN (EU) 2019/790 VAN HET EUROPEES
PARLEMENT EN DE RAAD VAN 17 APRIL 2019 INZAKE AUTEURSRECHTEN
EN NABURIGE RECHTEN IN DE DIGITALE EENGEMAAKTE MARKT EN TOT
WIJZIGING VAN RICHTLIJNEN 96/9/EG EN 2001/29/EG

Dit hoofdstuk geeft geen aanleiding tot opmerkingen.

HOOFDSTUK 27: WIJZIGINGEN VAN DE WET VAN 26 JUNI 2022
HOUDENDE TOEKENNING VAN EEN TOELAGE VOOR HET AANSCHAFFEN
VAN HUISBRANDOLIE OF PROPaan IN BULK BESTEMD VOOR DE
VERWARMING VAN EEN PRIVÉWONING

Artikel 211

Artikel 211 van het voorontwerp heeft tot gevolg dat een onweerlegbaar vermoeden wordt ingevoerd dat geen brandstof wordt geleverd op het aangeduide adres als de ondernemingen daarover geen informatie hebben verstrekt, zodat de aanvraag automatisch wordt afgewezen. Het is echter allerminst zeker dat het ontbreken van die informatie het gevolg is van het niet-bestaan van de levering, en niet het gevolg is van een fout van de onderneming. Het gelijkheidsbeginsel verzet er zich tegen dat aan die aanvragers het recht op de tussenkomst zonder meer zou worden ontzegd omwille van het administratieve voordeel voor de overheid. Bijgevolg moet aan de aanvrager minstens de mogelijkheid worden gelaten om het bestaan van de levering alsnog zelf aan te tonen.

Eenzelfde opmerking ten aanzien van het onweerlegbaar vermoeden dat artikel 215 van het voorontwerp beoogt in te voeren in artikel 7 van de programmawet van 26 december 2022.

CHAPITRE 28: MODIFICATIONS DE LA LOI DU 28 NOVEMBRE 2022
SUR LA PROTECTION DES PERSONNES QUI SIGNALENT DES VIOLATIONS
AU DROIT DE L'UNION OU AU DROIT NATIONAL CONSTATÉES AU SEIN
D'UNE ENTITÉ JURIDIQUE DU SECTEUR PRIVÉ

Ce chapitre n'appelle aucune observation.

CHAPITRE 29: MODIFICATIONS DU TITRE 3, CHAPITRE 1ER DE LA LOI
PROGRAMME DU 26 DÉCEMBRE 2022

Article 215

Ainsi qu'il a déjà été mentionné, l'observation relative à l'article 211 de l'avant-projet vaut également pour la présomption irréfragable que l'article 215 de l'avant-projet vise à instaurer à l'article 7 de la loi-programme du 26 décembre 2022.

CHAPITRE 30: DISPOSITIONS ABROGATOIRES

Ce chapitre n'appelle aucune observation.

CHAPITRE 31: DISPOSITIONS FINALES

Article 221

L'article 221 dispose que les articles 35, 36, 37, 38, 40 et 41 entrent en vigueur le jour de leur publication au *Moniteur belge*.

Selon le commentaire de l'article, la dérogation aux règles usuelles d'entrée en vigueur se justifie en raison du fait qu'il s'agit de simples clarifications.

Interrogé quant à la pertinence de cette justification s'agissant de l'article 40, le délégué du ministre a répondu que:

"Il s'agit d'une erreur, cet article 40 introduit une modification qui constitue davantage qu'une simple clarification puisque les sociétés de gestion ne sont pas en mesure d'effectuer des investissements défensifs plutôt que purement non-spéculatifs actuellement. La mention de l'article 40 pourrait donc être omise de l'énumération de l'article 221 du projet et entrer en vigueur 10 jours après la publication au *Moniteur belge*".

Le dispositif sera par conséquent corrigé en ce sens.

HOOFDSTUK 28: WIJZINGEN VAN DE WET VAN 28 NOVEMBER 2022
BETREFFENDE DE BESCHERMING VAN MELDERS VAN INBREUKEN OP HET
UNIE- OF NATIONALE RECHT VASTGESTELD BINNEN EEN JURIDISCHE
ENTITEIT IN DE PRIVATE SECTOR

Dit hoofdstuk geeft geen aanleiding tot opmerkingen

HOOFDSTUK 29: WIJZIGINGEN VAN TITEL 3, HOOFDSTUK 1, VAN DE
PROGRAMMA WET VAN 26 DECEMBER 2022

Artikel 215

Zoals reeds vermeld geldt de opmerking bij artikel 211 van het voorontwerp ook voor het onweerlegbaar vermoeden dat artikel 215 van het voorontwerp beoogt in te voeren in artikel 7 van de programmawet van 26 december 2022.

HOOFDSTUK 30: OPHEFFINGSBEPALINGEN

Dit hoofdstuk geeft geen aanleiding tot opmerkingen.

HOOFDSTUK 31: SLOTBEPALINGEN

Artikel 221

Luidens artikel 221 treden de artikelen 35, 36, 37, 38, 40 en 41 in werking de dag waarop ze in het *Belgisch Staatsblad* bekendgemaakt worden.

Volgens de bespreking van dit artikel valt deze afwijking van de gebruikelijke regels inzake de inwerkingtreding te verantwoorden aangezien het louter om verduidelijkingen gaat.

Op de vraag of dat ook opgaat voor artikel 40, heeft de gemachtigde van de minister het volgende geantwoord:

"Il s'agit d'une erreur, cet article 40 introduit une modification qui constitue davantage qu'une simple clarification puisque les sociétés de gestion ne sont pas en mesure d'effectuer des investissements défensifs plutôt que purement non-spéculatifs actuellement. La mention de l'article 40 pourrait donc être omise de l'énumération de l'article 221 du projet et entrer en vigueur 10 jours après la publication au *Moniteur belge*".

Het dispositief moet bijgevolg in die zin verbeterd worden.

OBSERVATION FINALE

L'avant-projet doit faire l'objet d'une vérification approfondie du point de vue de la rédaction et de la correction de la langue et être corrigé en conséquence. Ainsi, en différents endroits, les versions française et néerlandaise ne correspondent pas²⁷ et l'avant-projet présente certaines incohérences rédactionnelles²⁸ et imperfections sur le plan de la correction de la langue²⁹.

<i>Le greffier,</i>	<i>Le président,</i>
Greet VERBERCKMOES	Wouter PAS

<i>Le greffier,</i>	<i>Le président,</i>
Esther CONTI	Martine BAGUET

SLOTOPMERKING

Het voorontwerp dient op redactioneel en taalkundig vlak grondig te worden nagekeken en verbeterd. Zo stemmen de Nederlandse en de Franse taalversies op verschillende plaatsen niet overeen²⁷, en vertoont het voorontwerp bepaalde redactionele inconsistenties²⁸ en taalkundige onzuiverheden.²⁹

<i>De griffier,</i>	<i>De voorzitter,</i>
Greet VERBERCKMOES	Wouter PAS

<i>De griffier,</i>	<i>De voorzitter,</i>
Esther CONTI	Martine BAGUET

²⁷ Ainsi, dans un souci de concordance entre les versions linguistiques, il est conseillé, dans le texte néerlandais de l'article XI.97, alinéa 3, en projet, du Code de droit économique (tel qu'il est modifié par l'article 34 de l'avant-projet), de remplacer le membre de phrase "commentaar te leveren op" par le membre de phrase "zijn opmerkingen te geven bij".

²⁸ Il est parfois précisé, tant dans le texte français que dans le texte néerlandais, qu'une disposition modificative se limite à modifier le texte néerlandais d'un article (voir, par exemple, l'article 29 de l'avant-projet) et, parfois, cette mention figure uniquement dans le texte français (voir, par exemple, l'article 16, 1°, de l'avant-projet). Les auteurs de l'avant-projet devront faire un choix cohérent à cet égard.

²⁹ Dans le texte néerlandais de la modification apportée à l'article III.18, § 4, du Code de droit économique (tel qu'il est inséré par l'article 6, 2°, de l'avant-projet), il manque par exemple le mot "van" entre les mots "of" et "de". À l'article VI.45/2, § 2, alinéa 2, en projet, du Code de droit économique (tel qu'il est inséré par l'article 18 de l'avant-projet), il faut, par exemple, omettre le mot "op" dans le texte néerlandais.

²⁷ Zo is het raadzaam om in het ontworpen artikel XI.97, derde lid, van het Wetboek van economisch recht (zoals gewijzigd door artikel 34 van het voorontwerp) met het oog op de overeenstemming tussen de taalversies in de Nederlandse tekst de zinsnede "commentaar te leveren op" te vervangen door de zinsnede "zijn opmerkingen te geven bij".

²⁸ Soms wordt zowel in de Franse als in de Nederlandse tekst verduidelijkt dat een wijzigingsbepaling beperkt is tot een wijziging van de Nederlandse tekst van een artikel (zie bijvoorbeeld artikel 29 van het voorontwerp) en soms wordt die vermelding beperkt tot de Franse tekst (zie bijvoorbeeld artikel 16, 1°, van het voorontwerp). Er dient ter zake een coherente keuze te worden gemaakt door de stellers van het voorontwerp.

²⁹ In de Nederlandse tekst van de wijziging die wordt aangebracht in artikel III.18, § 4, van het Wetboek van economisch recht (zoals ingevoegd door artikel 6, 2°, van het voorontwerp) ontbreekt bijvoorbeeld het woord "van" tussen de woorden "of" en "de". In het ontworpen artikel VI.45/2, § 2, tweede lid, van het Wetboek van economisch recht (zoals ingevoegd door artikel 18 van het voorontwerp) moet bijvoorbeeld in de Nederlandse tekst het woord "op" weggelaten worden.

PROJET DE LOI

PHILIPPE,

ROI DES BELGES,

À tous, présents et à venir,

SALUT.

Sur la proposition du ministre de l'Économie, du ministre des Classes moyennes, du ministre des Finances, du ministre de la Santé publique, de la ministre des Télécommunications, du ministre de la Justice et de la Mer du Nord, de la ministre de l'Intégration sociale, de la ministre de l'Intérieur, de la ministre des Affaires étrangères et de la secrétaire d'État à la Protection des consommateurs,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS:

Le ministre de l'Économie, le ministre des Classes moyennes, le ministre des Finances, le ministre de la Santé publique, la ministre des Télécommunications, le ministre de la Justice et de la Mer du Nord, la ministre de l'Intégration sociale, la ministre de l'Intérieur, la ministre des Affaires étrangères et la secrétaire d'État à la Protection des consommateurs sont chargés de présenter en notre nom à la Chambre des représentants le projet de loi dont la teneur suit:

CHAPITRE 1ER**Disposition générale****Article 1er**

La présente loi règle une matière visée à l'article 74 de la Constitution.

CHAPITRE 2**Modifications du Code
des sociétés et des associations****Art. 2**

L'article 3:13 du Code des sociétés et des associations est remplacé par ce qui suit:

"Art. 3:13. Le Roi détermine les conditions et les modalités du dépôt des documents visés aux articles 3:10

WETSONTWERP

FILIP,

KONING DER BELGEN,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen,

ONZE GROET.

Op de voordracht van de minister van Economie, de minister van Middenstand, de minister van Financiën, de minister van Volksgezondheid, de minister van Telecommunicatie, de minister van Justitie en Noordzee, de minister van Maatschappelijke Integratie, de minister van Binnenlandse Zaken, van de minister van Buitenlandse Zaken, de staatssecretaris voor Consumentenbescherming,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ:

De minister van Economie, de minister van Middenstand, de minister van Financiën, de minister van Volksgezondheid, de minister van Telecommunicatie, de minister van Justitie en Noordzee, de minister van Maatschappelijke Integratie, de minister van Binnenlandse Zaken, van de minister van Buitenlandse Zaken, de staatssecretaris voor Consumentenbescherming zijn ermee belast in onze naam bij de Kamer van volksvertegenwoordigers het ontwerp van wet in te dienen waarvan de tekst hierna volgt:

HOOFDSTUK 1**Algemene bepaling****Artikel 1**

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

HOOFDSTUK 2**Wijzigingen van het Wetboek
van vennootschappen en verenigingen****Art. 2**

Artikel 3:13 van het Wetboek van vennootschappen en verenigingen wordt vervangen als volgt:

"Art. 3:13. De Koning bepaalt onder welke voorwaarden en op welke wijze de stukken bedoeld in de artikelen 3:10

et 3:12 ainsi que le montant et les modes de paiement des frais de publicité.

Il détermine les catégories de sociétés pouvant effectuer ce dépôt autrement que par la voie électronique.

Les sociétés qui publient leurs comptes annuels et, le cas échéant, leurs comptes consolidés par dépôt auprès de la Banque nationale de Belgique plus d'un mois après l'échéance du délai de sept mois suivant la clôture de l'exercice social, visé à l'article 3:10, alinéa 2, à l'article 3:20, § 1er, alinéa 2, à l'article 3:35, alinéa 2, ou à l'article 2:99, alinéa 2, contribuent aux frais exposés par les autorités fédérales de surveillance en vue de dépister et de contrôler les entreprises en difficultés.

Cette contribution s'élève à:

1° 400 euros, lorsque les comptes annuels ou, le cas échéant, consolidés sont déposés durant le neuvième mois suivant la clôture de l'exercice social;

2° 600 euros, lorsque ces pièces sont déposées à partir du dixième mois et jusqu'au douzième mois suivant la clôture de l'exercice social;

3° 1.200 euros, lorsque ces pièces sont déposées à partir du treizième mois suivant la clôture de l'exercice social.

Les montants visés à l'alinéa 4 sont ramenés à respectivement 120, 180 et 360 euros pour les petites sociétés ou les microsociétés qui font usage de la faculté visée à l'article 3:11 de publier leurs comptes annuels selon un schéma abrégé ou un microschéma.

Cette contribution est prélevée par la Banque nationale de Belgique en même temps que les frais de publicité des comptes annuels ou consolidés concernés, pour le compte de l'autorité fédérale, suivant des modalités à déterminer par le Roi.

Les montants visés aux alinéas 4 et 5 sont automatiquement adaptés le 1er janvier de chaque année en fonction de l'évolution de l'indice des prix à la consommation du mois de novembre de l'année précédente, en arrondissant à l'euro supérieur. L'indice de départ de la formule d'indexation est l'indice du mois d'octobre 2018. Les montants adaptés sont publiés au *Moniteur belge* au plus tard le 15 décembre de chaque année.

en 3:12 worden neergelegd en stelt het bedrag vast van de openbaarmakingskosten, alsook de wijze van betaling.

Hij bepaalt welke categorieën van vennootschappen die neerlegging anders mogen uitvoeren dan langs elektronische weg.

De vennootschappen die hun jaarrekening, en in voorkomend geval hun geconsolideerde jaarrekening, openbaar maken door neerlegging bij de Nationale Bank van België meer dan één maand na het verstrijken van de in artikel 3:10, tweede lid, in artikel 3:20, § 1, tweede lid, in artikel 3:35, tweede lid, of in artikel 2:99, tweede lid, bedoelde termijn van zeven maanden na afsluiting van het boekjaar, dragen bij in de door de federale toezichhoudende overheden gemaakte kosten voor de opsporing en controle van ondernemingen in moeilijkheden.

Deze bijdrage bedraagt:

1° 400 euro, wanneer de jaarrekening of, in voorkomend geval, de geconsolideerde jaarrekening neergelegd wordt tijdens de negende maand na de afsluiting van het boekjaar;

2° 600 euro, wanneer deze stukken neergelegd worden vanaf de tiende maand en tot de twaalfde maand na de afsluiting van het boekjaar;

3° 1.200 euro, wanneer deze stukken neergelegd worden vanaf de dertiende maand na de afsluiting van het boekjaar.

De in het vierde lid bedoelde bedragen worden teruggebracht tot respectievelijk 120, 180 en 360 euro voor de kleine vennootschappen of microvennootschappen die gebruik maken van de mogelijkheid bedoeld in artikel 3:11 om hun jaarrekening volgens het verkort schema of microschema openbaar te maken.

Deze bijdrage wordt door de Nationale Bank van België samen met de kosten voor de openbaarmaking van de betrokken jaarrekening of geconsolideerde jaarrekening geïnd voor rekening van de federale overheid, volgens de nadere regels die de Koning bepaalt.

De bedragen bedoeld in het vierde en vijfde lid, worden elk jaar op 1 januari automatisch aangepast in functie van de evolutie van de consumptieprijsindex van de maand november van het voorgaande jaar, naar boven afgerond op de eerstvolgende hogere euro. De aanvangsindexcijfer voor de indexeringsformule is de index van oktober 2018. De aangepaste bedragen worden uiterlijk op 15 december van elk jaar in het *Belgisch Staatsblad* bekendgemaakt.

En cas de force majeure, et au plus tard dans les dix-huit mois suivant la date de clôture de l'exercice social concerné, les sociétés peuvent introduire une demande de remboursement de la contribution aux frais exposés par les autorités fédérales de surveillance qui a été payée.

Le Roi fixe les modalités de cette demande de remboursement.”.

CHAPITRE 3

Modifications du Code de droit économique

Section 1er

*Modifications du livre Ier
du Code de droit économique*

Art. 3

À l'article I.2, 16°, du Code de droit économique, inséré par la loi du 17 juillet 2013 et modifié par la loi du 15 avril 2018, les mots “en Belgique” sont insérés entre les mots “une adresse” et les mots “, où s'exerce”.

Section 2

*Modifications du livre III
du Code de droit économique*

Art. 4

À l'article III.15 du même Code, inséré par la loi du 17 juillet 2013 et modifié par la loi du 15 avril 2018, les modifications suivantes sont apportées:

1° l'alinéa 5 est complété par un 3° rédigé comme suit:

“3° transmettre en vue d'une mise à disposition du public et aux registres centraux, du commerce et des sociétés des États membres de l'Espace économique européen les données inscrites dans le registre des personnes morales. Ces données comprennent le numéro de Registre national des personnes habilitées à administrer et à représenter une entreprise lorsque l'information relative à ces dernières est transmise aux registres précités.”;

In geval van overmacht, en ten laatste binnen de achttien maanden na de afsluiting van het desbetreffende boekjaar, kunnen de vennootschappen een aanvraag tot terugbetaling indienen van de betaalde bijdrage tot de kosten gemaakt door de federale toezichthoudende overheden.

De Koning legt de nadere regels vast betreffende deze aanvraag tot terugbetaling.”.

HOOFDSTUK 3

Wijzigingen van het Wetboek van economisch recht

Afdeling 1

*Wijzigingen van boek I
van het Wetboek van economisch recht*

Art. 3

In artikel I.2, 16°, van het Wetboek van economisch recht, ingevoegd bij de wet van 17 juli 2013 en gewijzigd bij de wet van 15 april 2018, worden de woorden “in België” ingevoegd tussen de woorden “een adres” en de woorden “, waar ten minste”.

Afdeling 2

*Wijzigingen van boek III
van het Wetboek van economisch recht*

Art. 4

In artikel III.15 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 17 juli 2013 en gewijzigd bij de wet van 15 april 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het vijfde lid wordt aangevuld met een bepaling onder 3°, luidende:

“3° de gegevens ingeschreven in het rechtspersonenregister overmaken met het oog op het beschikbaar stellen aan het publiek en aan de centrale handels- en vennootschapsregisters van de lidstaten van de Europese Economische Ruimte. Deze gegevens omvatten het rijksregisternummer van de personen die gemachtigd zijn om een onderneming te besturen en te vertegenwoordigen wanneer de informatie over hen wordt overgemaakt aan de voornoemde registers.”;

2° un alinéa rédigé comme suit est inséré entre les alinéas 5 et 6:

“La transmission visée à l’alinéa 5, 3° s’effectue via le système européen d’interconnexion des registres visé à l’article 22 de la directive (UE) 2017/1132 du Parlement européen et du Conseil du 14 juin 2017 relative à certains aspects du droit des sociétés.”;

3° l’alinéa 6 ancien, devenant l’alinéa 7, est abrogé.

Art. 5

Dans l’article III.16, § 1er, du même Code, inséré par la loi du 17 juillet 2013 et remplacé par la loi du 15 avril 2018, les modifications suivantes sont apportées:

a) le 1° est remplacé par ce qui suit: “1° à toute personne physique tenue de s’inscrire en qualité d’entreprise soumise à inscription.”;

b) au 3°, les mots “, une unité d’établissement” sont insérés entre les mots “un siège” et les mots “ou une succursale”;

c) le 4° est remplacé par ce qui suit: “4° à toute organisation sans personnalité juridique tenue de s’inscrire en qualité d’entreprise soumise à inscription.”;

d) au 6° le mot “autre” est abrogé.

Art. 6

À l’article III.18 du même Code, inséré par la loi du 17 juillet 2013 et modifié par la loi du 15 avril 2018, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 2, les mots “après avis du Comité de Surveillance visé à l’article III.44 et” sont abrogés;

2° dans le paragraphe 4, les mots “ou de la cessation définitive d’activité” sont remplacés par les mots “de droit belge ou de la radiation de l’inscription dans la Banque-Carrefour des Entreprises”.

2° tussen het vijfde en het zesde lid wordt een lid ingevoegd, luidende:

“De verspreiding als bedoeld in het vijfde lid, 3° verloopt via het Europese systeem van gekoppelde registers als bedoeld in het artikel 22 van de Richtlijn (EU) 2017/1132 van het Europees Parlement en de Raad van 14 juni 2017 aangaande bepaalde aspecten van het vennootschapsrecht.”;

3° het vroegere zesde lid, dat het zevende lid wordt, wordt opgeheven.

Art. 5

In artikel III.16, § 1, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 17 juli 2013 en vervangen bij de wet van 15 april 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) de bepaling onder 1° wordt vervangen als volgt: “1° elke natuurlijke persoon die zich dient in te schrijven in de hoedanigheid van inschrijvingsplichtige onderneming.”;

b) in de bepaling onder 3°, worden de woorden “, een vestigingseenheid” ingevoegd tussen de woorden “een zetel” en de woorden “of een bijkantoor”;

c) de bepaling onder 4° wordt vervangen als volgt: “4° elke organisatie zonder rechtspersoonlijkheid die zich dient in te schrijven in de hoedanigheid van inschrijvingsplichtige onderneming.”;

d) in de bepaling onder 6° wordt het woord “andere” opgeheven.

Art. 6

In artikel III.18 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 17 juli 2013 en gewijzigd bij de wet van 15 april 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2, worden de woorden “na advies van het in artikel III.44 bedoelde Toezichtcomité en” opgeheven;

2° in paragraaf 4, worden de woorden “, of van de definitieve stopzetting van de activiteit” vervangen door de woorden “naar Belgische recht of de doorhaling van de inschrijving in de Kruispuntbank van Ondernemingen”.

Art. 7

Dans le même Code, l'article III.20, inséré par la loi du 17 juillet 2013, dont le texte actuel formera le paragraphe 1er, est complété par un paragraphe 2 rédigé comme suit:

“§ 2. Dans le cadre de l'identification des personnes habilitées à administrer et à représenter des entreprises, les registres centraux, du commerce et des sociétés des États membres de l'Espace économique européen peuvent utiliser le numéro d'identification du Registre national, reçu via le système d'interconnexion des registres visé à l'article III.15, alinéa 6.”

Art. 8

À l'article III.29 du même Code, inséré par la loi du 17 juillet 2013 et modifié par la loi du 15 avril 2018, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 1er, les mots “sans autorisation préalable du Comité de Surveillance, aux autorités, administrations, services ou autres instances pour autant que ces données soient nécessaires à l'exécution de leurs missions légales ou réglementaires” sont remplacés par les mots “aux autorités, administrations, services ou autres instances agissant dans le cadre de l'exécution de leurs missions légales ou réglementaires”;

2° dans le paragraphe 1er, le 11° est complété par un i) rédigé comme suit:

“i) le Code des sociétés et des associations”;

3° dans le paragraphe 2, les mots “et après avis du Comité de Surveillance visé à l'article III.44” sont abrogés.

Art. 9

L'article III.30 du même Code, inséré par la loi du 17 juillet 2013, est remplacé par ce qui suit:

“Art. III.30. § 1er. L'accès aux données autres que celles énumérées à l'article III.29, reprises dans la Banque-Carrefour des Entreprises, peut être accordé par le service de gestion de la Banque-Carrefour des Entreprises, moyennant autorisation du ministre ayant l'Économie dans ses attributions, aux autorités, administrations, services et autres instances agissant dans le cadre de leurs missions légales ou réglementaires. Le ministre vérifie si les finalités pour lesquelles l'autorisation

Art. 7

Artikel III.20 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 17 juli 2013, waarvan de bestaande tekst paragraaf 1 zal vormen, wordt aangevuld met een paragraaf 2, luidende:

“§ 2. In het kader van de identificatie van de personen die bevoegd zijn om ondernemingen te besturen en te vertegenwoordigen, kunnen de centrale handels- en vennootschapsregisters van de lidstaten van de Europese Economische Ruimte het identificatienummer van het Rijksregister, ontvangen via het systeem van gekoppelde registers als bedoeld in artikel III.15, zesde lid, gebruiken.”

Art. 8

In artikel III.29 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 17 juli 2013 en gewijzigd bij de wet van 15 april 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 worden de woorden “, zonder voorafgaande machtiging van het Toezichtcomité, worden verleend aan de overheden, besturen, diensten of andere instanties, voor zover die gegevens noodzakelijk zijn voor de uitvoering van hun wettelijke of reglementaire opdrachten” vervangen door de woorden “worden verleend aan de overheden, besturen, diensten of andere instanties handelend in het kader van de uitoefening van hun wettelijke of reglementaire opdrachten”;

2° in paragraaf 1, wordt de bepaling onder 11° aangevuld met een bepaling onder i), luidende:

“i) het Wetboek van vennootschappen en verenigingen”;

3° in paragraaf 2 worden de woorden “en na advies van het Toezichtcomité bedoeld in de artikelen III.44” opgeheven.

Art. 9

Artikel III.30 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 17 juli 2013, wordt vervangen als volgt:

“Art. III.30. § 1. De toegang tot de andere gegevens opgenomen in de Kruispuntbank van Ondernemingen dan die opgesomd in het artikel III.29, kan worden verleend door de beheersdienst van de Kruispuntbank van Ondernemingen, mits machtiging door de minister bevoegd voor Economie, aan de overheden, besturen, diensten of andere instanties handelend in het kader van de uitoefening van hun wettelijke of reglementaire opdrachten. De minister verifieert of de doeleinden,

est demandée sont déterminées, explicites et légitimes et si les données sont adéquates, pertinentes et non excessives par rapport à ces finalités.

Il vérifie également si l'accès demandé est conforme au présent titre ainsi qu'à ses arrêtés d'exécution.

Le ministre ayant l'Économie dans ses attributions sollicite l'avis du délégué à la protection des données du Service public fédéral Économie, P.M.E., Classes moyennes et Énergie.

§ 2. Le ministre ayant l'Économie dans ses attributions peut déléguer au fonctionnaire responsable du service de gestion de la Banque-Carrefour des Entreprises le pouvoir d'octroyer l'autorisation visée au paragraphe 1er.

§ 3. Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, les modalités de l'accès visées au paragraphe 1er.

§ 4. Par dérogation au paragraphe 1er, l'autorisation d'accéder et/ou d'utiliser le numéro de Registre national est octroyée conformément aux dispositions des articles 5 et 8 de la loi du 8 août 1983 organisant un registre national des personnes physiques.

Le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, élargir les cas où, par dérogation au paragraphe 1er, une autorisation du ministre qui a l'Économie dans ses attributions n'est pas requise."

Art. 10

Dans l'article III.33, alinéa 1er, du même Code, inséré par la loi du 17 juillet 2013, les mots " , après avis du Comité de Surveillance," sont abrogés.

Art. 11

Dans l'article III.34 du même Code, inséré par la loi du 17 juillet 2013 et modifié par la loi du 15 avril 2018, le paragraphe 3 est abrogé.

Art. 12

À l'article III.42 du même Code, inséré par la loi du 17 juillet 2013 et modifié par la loi du 15 avril 2018 et l'arrêté royal du 18 avril 2022, les modifications suivantes sont apportées:

waarvoor de machtiging wordt gevraagd, welbepaald, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigd zijn en of de gegevens toereikend, ter zake dienend en niet buitensporig zijn ten aanzien van die doeleinden.

Hij verifieert ook of de gevraagde toegang in overeenstemming is met deze titel alsook met zijn uitvoeringsbesluiten.

De minister bevoegd voor Economie wint het advies in van de functionaris voor gegevensbescherming van de Federale Overheidsdienst Economie, K.M.O., Middenstand en Energie.

§ 2. De minister bevoegd voor Economie kan de bevoegdheid om de machtiging als bedoeld in paragraaf 1 toe te kennen delegeren aan de ambtenaar verantwoordelijk voor de beheersdienst van de Kruispuntbank van Ondernemingen.

§ 3. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de nadere regels van de toegang als bedoeld in paragraaf 1.

§ 4. In afwijking van paragraaf 1, wordt de machtiging tot de toegang en/of het gebruik van het rijksregister-nummer toegekend overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 5 en 8 van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen.

De Koning kan, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, in afwijking van paragraaf 1, de gevallen uitbreiden waarin een machtiging van de minister bevoegd voor Economie niet vereist is."

Art. 10

In artikel III.33, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 17 juli 2013, worden de woorden " , na advies van het Toezichtcomité," opgeheven.

Art. 11

In artikel III.34 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 17 juli 2013 en gewijzigd bij de wet van 15 april 2018, wordt paragraaf 3 opgeheven.

Art. 12

In artikel III.42 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 17 juli 2013 en gewijzigd bij de wet van 15 april 2018 en het koninklijk besluit van 18 april 2022, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) au paragraphe 1er, alinéa 1er, 2°, les mots “et des organisations sans personnalité juridique” sont insérés entre les mots “personnes morales” et les mots “dont la clôture de liquidation” et, dans le texte néerlandais, le mot “geleden” est remplacé par le mot “eerder”;

b) au paragraphe 1er, alinéa 1er, 3°, les mots “lorsque, depuis au moins trois mois, la clôture de faillite a été prononcée conformément à la loi du 8 août 1997 sur les faillites ou au livre XX du présent Code” sont remplacés par les mots “et des organisations sans personnalité juridique dont la clôture de faillite a été prononcée depuis au moins trois mois”;

c) le paragraphe 1er, alinéa 1er, est complété par un 7° rédigé comme suit:

“7° à la radiation d’office des activités, qualités, autorisations et unités d’établissement des sociétés étrangères arrêtées, depuis au moins trois mois, par le service de gestion suite aux informations reçues par voie électronique via le système européen d’interconnexion des registres visé à l’article III.15, alinéa 6.”.

Art. 13

L’article III.44 du même Code, inséré par la loi du 17 juillet 2013, est abrogé.

Art. 14

À l’article III.49 du même Code, inséré par la loi du 17 juillet 2013 et remplacé par la loi du 15 avril 2018, les modifications suivantes sont apportées:

1° le paragraphe 1er est remplacé par ce qui suit: “§ 1er. Avant de démarrer ses activités, toute entreprise est tenue de s’inscrire, dans la Banque-Carrefour des Entreprises, en qualité d’entreprise soumise à inscription auprès du guichet d’entreprises de son choix. Cette inscription doit être effectuée pour autant que les activités soient exercées au sein ou au départ d’une unité d’établissement.”;

2° au paragraphe 2, le 1° est abrogé.

a) in paragraaf 1, eerste lid, 2°, worden de woorden “en de organisaties zonder rechtspersoonlijkheid” ingevoegd tussen de woorden “van rechtspersonen” en de woorden “waarvan de afsluiting van de vereffening” en in de Nederlandse tekst wordt het woord “geleden” vervangen door het woord “eerder”;

b) in paragraaf 1, eerste lid, 3°, worden de woorden “ten minste drie maanden na de beslissing tot sluiting van de verrichtingen van het faillissement in toepassing van de faillissementswet van 8 augustus 1997 of van boek XX van dit Wetboek” vervangen door de woorden “en organisaties zonder rechtspersoonlijkheid waarvan de sluiting van het faillissement minstens drie maanden eerder werd uitgesproken”;

c) paragraaf 1, eerste lid, wordt aangevuld met een bepaling onder 7°, luidende:

“7° de ambtshalve doorhaling van de activiteiten, hoedanigheden, toelatingen en vestigingseenheden van buitenlandse vennootschappen die minstens drie maanden eerder werden stopgezet door de beheersdienst als gevolg van de digitaal ontvangen informatie via het Europese systeem van gekoppelde registers als bedoeld in artikel III.15, zesde lid.”.

Art. 13

Artikel III.44 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 17 juli 2013, wordt opgeheven.

Art. 14

In artikel III.49 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 17 juli 2013 en vervangen bij de wet van 15 april 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1 wordt vervangen als volgt: “§ 1. Vooraleer haar activiteiten te starten, is elke onderneming gehouden zich bij een ondernemingsloket naar keuze in te schrijven in de Kruispuntbank van Ondernemingen in de hoedanigheid van inschrijvingsplichtige onderneming. Deze inschrijving moet uitgevoerd worden voor zover de activiteiten worden uitgeoefend in of vanuit een vestigingseenheid.”;

2° in paragraaf 2, wordt de bepaling onder 1° opgeheven.

Section 3

*Modifications du livre V
du Code de droit économique*

Art. 15

Dans l'article V.10 du même Code, inséré par la loi du 3 avril 2013 et modifié par les lois du 26 octobre 2015, 29 juin 2016 et 30 juillet 2018, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 1er, alinéa 2, premier tiret, les mots "du médicament ou de l'enregistrement du médicament ou par un détenteur d'une autorisation d'importation parallèle ou par un détenteur d'une notification issue par l'Agence européenne pour l'évaluation des médicaments pour la distribution parallèle" sont remplacés par les mots "ou de l'enregistrement du médicament ou par un détenteur d'une autorisation d'importation parallèle ou par un détenteur d'une notification de distribution parallèle";

2° dans le paragraphe 1er, alinéa 2, deuxième tiret, les mots "appareils ou substances" sont remplacés par les mots "appareils et substances";

3° dans le paragraphe 2, alinéa 1er, les mots "ou par un détenteur d'une autorisation d'importation parallèle du médicament" sont remplacés par les mots "ou par un détenteur d'une autorisation d'importation parallèle ou par un détenteur d'une notification de distribution parallèle".

Art. 16

Dans l'article V.14 du même Code, insérés par la loi du 3 avril 2013 et modifiés par la loi du 26 décembre 2013, les modifications suivantes sont apportées:

1° au paragraphe 1er et 2, dans le texte néerlandais, les mots "*van de geneesmiddelen*" sont chaque fois remplacés par les mots "*of de houder van een notificatie voor parallelle distributie*";

2° au paragraphe 1er et 2, les mots "ou le détenteur d'une autorisation d'importation parallèle du médicament" sont chaque fois remplacés par les mots "ou le détenteur d'une autorisation d'importation parallèle ou le détenteur d'une notification de distribution parallèle".

Afdeling 3

*Wijzigingen van boek V
van het Wetboek van economisch recht*

Art. 15

In artikel V.10 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 3 april 2013 en gewijzigd bij de wetten van 26 oktober 2015, 29 juni 2016 en 30 juli 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, tweede lid, eerste streep, worden de woorden "of de registratie van het geneesmiddel of door een houder van een vergunning voor parallel invoer of door een houder van een kennisgeving voor parallel distributie uitgaande van het Europees Bureau voor de geneesmiddelenbeoordeling" vervangen door de woorden "of van de registratie van het geneesmiddel of door een houder van een vergunning voor parallel invoer of door een houder van een notificatie voor parallel distributie";

2° in de franstalige tekst van paragraaf 1, tweede lid, tweede streep, worden de woorden "*appareils ou substances*" vervangen door de woorden "*appareils et substances*";

3° in paragraaf 2, eerste lid, worden de woorden "of registratie van het geneesmiddel of door een houder van een verwijzing voor parallel invoer van het geneesmiddel" vervangen door de woorden "of van de registratie van het geneesmiddel of door een houder van een vergunning voor parallel invoer of door een houder van een notificatie voor parallel distributie".

Art. 16

In artikel V.14 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 3 april 2013 en gewijzigd bij de wet van 26 december 2013, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de paragrafen 1 en 2, worden de woorden "van de geneesmiddelen" telkens vervangen door de woorden "of de houder van een notificatie voor parallel distributie";

2° in de Franse tekst van de paragrafen 1 en 2 worden de woorden "*ou le détenteur d'une autorisation d'importation parallèle du médicament*" telkens vervangen door de woorden "*ou le détenteur d'une autorisation d'importation parallèle ou le détenteur d'une notification de distribution parallèle*".

Section 4*Modifications du livre VI
du Code de droit économique***Art. 17**

Dans le livre VI, titre 2, chapitre 2/1, du même Code, inséré par la loi du 15 mai 2014 et modifié par la loi du 17 mars 2022, il est inséré un article VI.7/5 rédigé comme suit:

“Art. VI.7/5. § 1er. Sans préjudice des dispositions du livre III de la loi du 18 septembre 2017 relative à la prévention du blanchiment de capitaux et du financement du terrorisme et à la limitation de l'utilisation des espèces, lorsque le paiement en euro a lieu en présence physique et simultanée du consommateur et de l'entreprise, l'entreprise accepte les paiements en espèces du consommateur.

§ 2. Par dérogation au paragraphe 1er, l'entreprise peut temporairement refuser les paiements en espèces pour des raisons de sécurité dûment justifiées.

L'entreprise peut limiter la valeur nominale des billets qu'elle accepte si la valeur nominale du billet de banque proposé est disproportionnée par rapport au montant payé habituellement par les consommateurs.

Lorsque l'entreprise fait application des alinéas 1er et 2, elle en informe le consommateur de manière claire, compréhensible et bien visible à l'entrée de son établissement commercial et à la caisse.”

Art. 18

Dans le livre VI, titre 3, chapitre 2, section 1re, du même Code, insérée par la loi du 21 décembre 2021, il est inséré un article VI.45/2, rédigé comme suit:

“Art. VI.45/2. § 1er. Sans préjudice des autres obligations imposées par la présente section, l'entreprise propose au consommateur, avant que le consommateur ne soit lié par un contrat à distance, au moins deux options de livraison différentes pour les biens qu'elle offre à la vente.

Cette disposition ne s'applique qu'aux contrats pour lesquels la livraison des biens commandés a lieu sur le territoire belge.

§ 2. Le paragraphe 1 ne s'applique pas s'il existe des raisons objectives propres aux biens achetés ou

Afdeling 4*Wijzigingen van boek VI
van het Wetboek van economisch recht***Art. 17**

In boek VI, titel 2, hoofdstuk 2/1, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 15 mei 2014 en gewijzigd bij de wet van 17 maart 2022, wordt een artikel VI.7/5 ingevoegd, luidende:

“Art. VI.7/5. § 1. Onverminderd de bepalingen van boek III van de wet van 18 september 2017 tot voorkoming van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme en tot beperking van het gebruik van contanten, aanvaardt de onderneming een betaling in specien van de consument wanneer een betaling in euro in gelijktijdige fysieke aanwezigheid van de consument en de onderneming plaatsvindt.

§ 2. In afwijking van paragraaf 1, mag de onderneming tijdelijk betalingen in specien weigeren voor naar behoren gemotiveerde redenen van veiligheid.

De onderneming mag de nominale waarde van de door haar aanvaarde biljetten beperken indien de nominale waarde van het aangeboden biljet niet in verhouding staat tot het bedrag dat door de consumenten gewoonlijk wordt betaald.

Wanneer de onderneming toepassing maakt van het eerste en tweede lid, deelt ze dit aan de consument op duidelijke en begrijpelijke wijze mee aan de ingang van haar verkoopruimte en aan de kassa.”

Art. 18

In boek VI, titel 3, hoofdstuk 2, afdeling 1, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 21 december 2013, wordt een artikel VI.45/2 ingevoegd, luidende:

“Art. VI.45/2. § 1. Onverminderd de overige verplichtingen die worden opgelegd door deze afdeling biedt de onderneming aan de consument, voordat de consument door een overeenkomst op afstand gebonden is, minstens twee verschillende leveringswijzen voor de goederen die hij te koop aanbiedt.

Deze bepaling is enkel van toepassing op overeenkomsten waarbij de levering van de bestelde goederen op Belgisch grondgebied plaatsvindt.

§ 2. Paragraaf 1 is niet van toepassing indien er objectieve redenen eigen aan de aangekochte goederen

au lieu où les biens achetés sont livrés ou utilisés, de ne proposer qu'une seule option de livraison. Dans ce cas, l'entreprise fournit des informations objectives sur la raison pour laquelle une deuxième option de livraison n'est pas proposée au consommateur.

Le paragraphe 1 ne s'applique pas si la seule option de livraison proposée est l'enlèvement du bien commandé dans une unité d'établissement de l'entreprise.

Le paragraphe 1 ne s'applique pas aux entreprises fondées depuis moins de trois ans.

Le Roi peut, après délibération en Conseil des ministres, désigner les biens ou les catégories de biens auxquels le paragraphe 1 ne s'applique pas.

§ 3. Quatre ans après la date d'entrée en vigueur, le Service public fédéral Économie, P.M.E., Classes moyennes et Énergie évalue l'application de cette disposition. Le rapport de cette évaluation est soumis au ministre, au ministre ayant les Classes moyennes dans ses attributions, au ministre ayant les Consommateurs dans ses attributions, et au ministre ayant la poste dans ses attributions."

Art. 19

Dans le livre VI, titre 3, chapitre 6, du même Code, inséré par la loi du 21 décembre 2013, il est inséré un article VI.81/1, rédigé comme suit:

"Art. VI.81/1. Le présent chapitre est également applicable aux contrats conclus entre une entreprise et une association des copropriétaires visée à l'article 3.86 du Code Civil d'un immeuble ou d'un groupe d'immeubles en copropriété forcée dont septante-cinq pour cent des quotes-parts ou plus dans ses parties communes sont attribuées à des lots qui ne peuvent pas avoir une affectation professionnelle conformément aux statuts de copropriété."

Art. 20

L'article VI.86 du même Code, inséré par la loi du 21 décembre 2013 et modifié par l'arrêté royal du 13 décembre 2017, est complété par un paragraphe 4, rédigé comme suit:

"§ 4. La Commission consultative spéciale Clauses abusives peut demander aux entreprises qui sont actives dans un secteur qui fait l'objet d'une demande d'avis,

ou de leur propre initiative, de fournir des informations objectives sur la raison pour laquelle une deuxième option de livraison n'est pas proposée au consommateur, de leur propre initiative, de fournir des informations objectives sur la raison pour laquelle une deuxième option de livraison n'est pas proposée au consommateur.

Paragraphe 1 is niet van toepassing indien de enige aangeboden leveringswijze bestaat in het ophalen van het bestelde goed in een vestigingseenheid van de onderneming.

Paragraphe 1 is niet van toepassing op ondernemingen die minder dan drie jaar geleden zijn opgericht.

De Koning kan na beraadslaging in Ministerraad de goederen of de categorieën van goederen aanwijzen waarvoor paragraaf 1 niet van toepassing is.

§ 3. Vier jaar na de datum van inwerkingtreding evalueert de Federale Overheidsdienst Economie, K.M.O., Middenstand en Energie de toepassing van deze bepaling. Het verslag van deze evaluatie wordt overgemaakt aan de minister, de minister bevoegd voor Middenstand, de minister bevoegd voor Consumenten, en de minister bevoegd voor post."

Art. 19

In boek VI, titel 3, hoofdstuk 6, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 21 december 2013, wordt een artikel VI.81/1 ingevoegd, luidende:

"Art. VI.81/1. Dit hoofdstuk is ook van toepassing op de overeenkomsten gesloten tussen een onderneming en een vereniging van mede-eigenaars bedoeld in artikel 3.86 van het Burgerlijk Wetboek van het gebouw of van een groep van gebouwen in gedwongen mede-eigendom waarvan vijfenzeventig procent of meer van haar aandelen in de gemeenschappelijke delen zijn toebedeeld aan kavels die geen professionele bestemming kunnen hebben overeenkomstig de statuten van de mede-eigendom."

Art. 20

Artikel VI.86 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 21 december 2013 en gewijzigd bij het koninklijk besluit van 13 december 2017, wordt aangevuld met een paragraaf 4, luidende:

"§ 4. De bijzondere raadgevende commissie Onrechtmatige bedingen kan de ondernemingen die in de sector actief zijn die het voorwerp uitmaakt van

de lui transmettre, dans le délai qu'elle fixe, les clauses et conditions utilisées dans les offres en vente et dans les ventes de produits.

Les entreprises concernées ne peuvent pas, dans le cadre de cette demande, invoquer le secret d'affaires ni une clause de confidentialité.

Les membres de la Commission consultative spéciale Clauses abusives et tous ceux qui apportent leur concours à ses travaux sont astreints au secret pour les faits, actes et renseignements dont ils ont pu avoir connaissance en raison de leurs fonctions”.

Art. 21

Dans le livre VI, titre 3, chapitre 9, du même Code, inséré par la loi du 21 décembre 2013, il est inséré un article VI.90/1, rédigé comme suit:

“Art. VI.90/1. Le présent chapitre est également applicable aux contrats conclus entre une entreprise et une association de copropriétaires visée à l'article 3.86 du Code civil d'un immeuble ou d'un groupe d'immeubles en copropriété forcée dont septante-cinq pour cent des quotes-parts ou plus dans ses parties communes sont attribuées à des lots qui ne peuvent pas avoir une affectation professionnelle conformément aux statuts de copropriété.”

Art. 22

Dans l'article VI.91/1 du livre VI, titre 3/1, du même Code, inséré par la loi du 4 avril 2019, il est inséré un paragraphe 3, rédigé comme suit:

“§ 3. Le présent titre est également applicable aux contrats conclus entre une entreprise et une association de copropriétaires visée à l'article 3.86 du Code Civil d'un immeuble ou d'un groupe d'immeubles en copropriété forcée dont plus de vingt-cinq pour cent des quotes-parts dans ses parties communes sont attribuées à des lots qui peuvent avoir une affectation professionnelle conformément aux statuts de copropriété.”

Art. 23

Dans l'article VI.91/8 du même Code, inséré par la loi du 4 avril 2019 il est inséré un paragraphe 1er/1, rédigé comme suit:

een vraag om advies, verzoeken tot het overmaken, binnen de termijn die zij vaststelt, van de bedingen en voorwaarden die in tekoopaanbiedingen en in verkopen van producten voorkomen.

De betrokken ondernemingen kunnen zich bij dit verzoek niet beroepen op het bedrijfsgeheim, noch op een geheimhoudingsclausule.

De leden van de bijzondere raadgevende commissie Onrechtmatige bedingen en al diegenen die aan haar werkzaamheden deelnemen, zijn gehouden tot geheimhouding voor de feiten, daden en inlichtingen waarvan zij uit hoofde van hun ambt kennis hebben”.

Art. 21

In boek VI, titel 3, hoofdstuk 9, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 21 december 2013, wordt een artikel VI.90/1 ingevoegd, luidende:

“Art. VI.90/1. Dit hoofdstuk is ook van toepassing op de overeenkomsten gesloten tussen een onderneming en een vereniging van mede-eigenaars bedoeld in artikel 3.86 van het Burgerlijk Wetboek van het gebouw of van een groep van gebouwen in gedwongen mede-eigendom waarvan vijfenzeventig procent of meer van haar aandelen in de gemeenschappelijke delen zijn toebedeeld aan kavels die geen professionele bestemming kunnen hebben overeenkomstig de statuten van de mede-eigendom.”

Art. 22

Artikel VI.91/1 van boek VI, titel 3/1, van hetzelfde wetboek, ingevoegd door de wet van 4 april 2019, wordt aangevuld met een paragraaf 3, luidende:

“§ 3. Deze titel is ook van toepassing op de overeenkomsten gesloten tussen een onderneming en een vereniging van mede-eigenaars bedoeld in artikel 3.86 van het Burgerlijk Wetboek van het gebouw of van een groep van gebouwen in gedwongen mede-eigendom waarvan meer dan vijftientwintig procent van haar aandelen in de gemeenschappelijke delen zijn toebedeeld aan kavels die een professionele bestemming kunnen hebben overeenkomstig de statuten van de mede-eigendom.”

Art. 23

In artikel VI.91/8 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 4 april 2019, wordt een paragraaf 1/1 ingevoegd, luidende:

“§ 1er/1. La Commission consultative spéciale *Clauses abusives* peut demander aux entreprises qui sont actives dans un secteur qui fait l’objet d’une demande d’avis de lui transmettre, dans le délai qu’elle fixe, leurs clauses et conditions contractuelles.

Les entreprises concernées ne peuvent pas, dans le cadre de cette demande, invoquer le secret d’affaires ni une clause de confidentialité.

Les membres de la Commission consultative spéciale *Clauses abusives* et tous ceux qui apportent leur concours à ses travaux sont astreints au secret pour les faits, actes et renseignements dont ils ont pu avoir connaissance en raison de leurs fonctions.”

Section 5

*Modifications du livre VII
du Code de droit économique*

Art. 24

Dans l’article VII.59/4, § 1er, alinéa 1er, du même Code, inséré par la loi du 8 novembre 2020, les mots “ou qui s’est vu refuser au moins deux fois une demande d’ouverture des services de paiement susmentionnés et qui a été informée de la résiliation de ses comptes,” sont insérés entre les mots “une demande d’ouverture d’au minimum les services de paiement visés à l’article I.9, 1°, a, b ou c, “et les mots ”a droit, aux conditions fixées par la présente section”.

Art. 25

Dans l’article VII.59/5, du même Code, inséré par la loi du 8 novembre 2020 et modifié par la loi du 25 septembre 2022, l’alinéa 3 est complété par les mots “ou que l’entreprise ou la mission diplomatique s’est vu refuser au moins deux fois une demande d’ouverture des services de paiement visés à l’article VII.59/4, § 1er, et qu’elle a été informée de la résiliation de ses comptes”.

Art. 26

Dans l’article VII.59/9, § 2, alinéa 1er, du même Code, inséré par la loi du 25 septembre 2022, les mots “visées aux paragraphes 1er, 1° et 2°” sont remplacés par les mots “visées aux paragraphes 1er, 1°, 2° et 5°”.

“§ 1/1. De bijzondere raadgevende commissie *Onrechtmatige bedingen* kan de ondernemingen die actief zijn in een sector die het voorwerp uitmaken van een vraag om advies verzoeken tot het overmaken, binnen de termijn die zij vaststelt, van hun bedingen en contractvoorwaarden.

De betrokken ondernemingen kunnen zich bij dit verzoek niet beroepen op het bedrijfsgeheim, noch op een geheimhoudingsclausule.

De leden van de bijzondere raadgevende commissie *Onrechtmatige bedingen* en al diegenen die aan haar werkzaamheden deelnemen, zijn gehouden tot geheimhouding voor de feiten, daden en inlichtingen waarvan zij uit hoofde van hun ambt kennis hebben.”

Afdeling 5

*Wijzigingen van boek VII
van het Wetboek van economisch recht*

Art. 24

In artikel VII.59/4, § 1, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 8 november 2020, worden de woorden “of aan wie ten minste tweemaal een aanvraag tot opening van voormelde minimale betalingsdiensten is geweigerd, en ervan in kennis werd gesteld dat haar rekeningen zullen worden opgezegd” ingevoegd tussen de woorden “een aanvraag tot opening van minimaal de betalingsdiensten bedoeld in artikel I.9, 1°, a, b of c is geweigerd” en de woorden “, heeft recht, onder de voorwaarden bepaald bij deze afdeling”.

Art. 25

In artikel VII.59/5, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 8 november 2020 en gewijzigd bij de wet van 25 september 2022, wordt het derde lid aangevuld met de woorden “of van het feit dat de onderneming of de diplomatieke zending ten minste tweemaal een aanvraag tot betalingsdiensten zoals bepaald in artikel VII.59/4, § 1, is geweigerd, en dat zij ervan in kennis werd gesteld dat haar rekeningen zullen worden opgezegd”.

Art. 26

In artikel VII.59/9, § 2, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 25 september 2022, worden de woorden “in paragraaf 1, 1° en 2°” vervangen door de woorden “in paragraaf 1, 1°, 2° en 5°”.

Section 6

*Modification du livre VIII
du Code de droit économique*

Art. 27

Dans l'article VIII.57 du même Code, inséré par la loi du 29 juin 2016, les mots " , le Roi peut " sont remplacés par les mots " et au Règlement (UE) 2019/1020 du Parlement européen et du Conseil du 20 juin 2019 sur la surveillance du marché et la conformité des produits, et modifiant la directive 2004/42/CE et les règlements (CE) n° 765/2008 et (UE) n° 305/2011 ainsi qu'en vue de la transposition ou l'implémentation des règles d'étiquetage sur des produits liés à l'énergie visée au 'règlement (UE) 2017/1369 du Parlement européen et du Conseil du 4 juillet 2017 établissant un cadre pour l'étiquetage énergétique et abrogeant la directive 2010/30/UE et ses actes délégués, le Roi peut, sans toutefois se limiter aux exigences minimales".

Section 7

*Modifications du livre X
du Code de droit économique*

Art. 28

Dans l'article X.28, § 1er, du même Code, inséré par la loi du 2 avril 2014, le 1° est remplacé par ce qui suit:

"1° Dispositions contractuelles importantes, pour autant qu'elles soient prévues dans l'accord de partenariat commercial:

a) la mention que l'accord de partenariat commercial est conclu ou non en considération de la personne;

b) la durée de l'accord de partenariat commercial, les conditions de son renouvellement et de sa résiliation, ainsi que les conséquences financières de celle-ci, en particulier en ce qui concerne les charges et investissements;

c) la rémunération directe que devra payer la personne qui reçoit le droit à celle qui octroie le droit et le mode de calcul de la rémunération indirecte que percevra la personne qui octroie le droit et, le cas échéant, son mode de révision en cours de contrat et lors de son renouvellement;

Afdeling 6

*Wijziging van boek VIII
van het Wetboek van economisch recht*

Art. 27

In artikel VIII.57 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 29 juni 2016, worden de woorden "kan de Koning" vervangen door de woorden "en Verordening (EU) 2019/1020 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019 betreffende markttoezicht en conformiteit van producten en tot wijziging van Richtlijn 2004/42/EG en de Verordeningen (EG) nr. 765/2008 en (EU) nr. 305/2011 alsook de omzetting of toepassing van etiketteringsregels op energiegerelateerde producten zoals bedoeld in Verordening (EU) 2017/1369 van het Europees Parlement en de Raad van 4 juli 2017 tot vaststelling van een kader voor energie-etikettering en tot intrekking van Richtlijn 2010/30/EU en haar gedelegeerde handelingen, kan de Koning, zonder zich te beperken tot de minimumeisen".

Afdeling 7

*Wijzigingen van boek X
van het Wetboek van economisch recht*

Art. 28

In artikel X.28, § 1, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 2 april 2014, wordt de bepaling onder 1° vervangen als volgt:

"1° Belangrijke contractuele bepalingen, voor zover ze zijn voorzien in de commerciële samenwerkingsovereenkomst:

a) de vermelding dat de commerciële samenwerkingsovereenkomst al dan niet specifiek met inachtneming van de persoon wordt gesloten;

b) de duur van de commerciële samenwerkingsovereenkomst en de voorwaarden voor de hernieuwing en de opzegging alsook de financiële gevolgen ervan, in het bijzonder wat de lasten en de investeringen betreft;

c) de rechtstreekse vergoeding die de persoon die het recht verkrijgt, moet betalen aan degene die het recht verleent en de berekeningswijze voor de onrechtstreekse vergoeding die de persoon die het recht verleent, ontvangt en, in voorkomend geval, de wijze van herziening in de loop van de overeenkomst en bij de hernieuwing ervan;

d) les coûts de démarrage ou les coûts récurrents tels que les coûts de marketing, d'informatique, de transport, de formation à charge de la personne recevant le droit et les conditions de modification de ceux-ci;

e) l'exclusivité réservée à la personne qui octroie le droit;

f) les clauses de non-concurrence, leur durée, les conditions et les conséquences de leur non-respect;

g) les obligations relatives à l'application de prix maximaux;

h) les obligations en matière de chiffre d'affaires minimum et d'achat minimum et conséquences de la non-réalisation de celles-ci;

i) les limitations à l'utilisation des droits de propriété intellectuelle;

j) les limitations de l'accès aux droits d'utilisation des données clients pendant et après le contrat de la personne qui reçoit le droit;

k) les limitations relatives aux ventes en ligne et à la promotion en ligne;

l) le droit de préemption ou l'option d'achat en faveur de la personne qui octroie le droit et les règles de détermination de la valeur du commerce lors de l'exercice de ce droit ou de cette option;

m) les clauses relatives à la relation et la dépendance entre l'accord de partenariat commercial et le contrat de bail ou tout autre contrat relatif au siège d'exploitation;

n) les motifs de résolution expresse du contrat ainsi que ses conséquences financières, en particulier en ce qui concerne les charges et les investissements;

o) la clause attributive de juridiction, le choix de la loi et la langue de procédure.”

Section 8

*Modifications du livre XI
du Code de droit économique*

Art. 29

À l'article XI.34, § 1er, b), du même Code, inséré par la loi du 19 avril 2014 et modifié par la loi du 19 décembre 2017, le mot “*proefnemingen*” est remplacé par

d) de kosten bij opstart of wederkerende kosten zoals de marketing, informatica, transport, opleiding ten laste van de persoon die het recht verkrijgt en de voorwaarden tot wijziging hiervan;

e) de exclusiviteit die is voorbehouden aan de persoon die het recht verleent;

f) de concurrentiebedingen, hun duur, de voorwaarden en de gevolgen van het niet behalen ervan;

g) de verplichtingen inzake het hanteren van maximumprijzen;

h) de verplichtingen inzake minimumomzet en minimumafname en de gevolgen van het niet behalen ervan;

i) de beperkingen op het gebruik van de intellectuele eigendomsrechten;

j) de beperkingen op de toegang tot en de gebruiksrechten van cliënteeldata tijdens en na de overeenkomst van de persoon die het recht verkrijgt;

k) de beperkingen inzake online verkoop en online promotie;

l) de voorkeurrechten of de aankoopoptie ten voordele van de persoon die het recht verleent en de regels voor de waardebeoordeling van de handelszaak bij de uitoefening van deze rechten of deze optie;

m) de bedingen betreffende de relatie en de afhankelijkheid tussen de commerciële samenwerkingsovereenkomst en de huurovereenkomst of elke andere overeenkomst betreffende de exploitatievestiging;

n) de redenen voor de uitdrukkelijke ontbinding van de overeenkomst alsook de financiële gevolgen ervan, in het bijzonder wat de lasten en de investeringen betreft;

o) het bevoegdheidsbeding, de rechtskeuze en de proceduretaal.”

Afdeling 8

*Wijzigingen van boek XI
van het Wetboek van economisch recht*

Art. 29

In artikel XI.34, § 1, b), van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 19 april 2014 en gewijzigd bij de wet van 19 december 2017, wordt in de Nederlandse

les mots “*handelingen voor experimentele doeleinden*” dans le texte néerlandais.

Art. 30

L'article XI.65 du même Code, inséré par la loi du 19 avril 2014 et modifié par la loi du 2 mai 2019, dont le texte actuel formera le paragraphe 1er, est complété par un paragraphe 2, rédigé comme suit:

“§ 2. L'Office met à la disposition du public le registre des mandataires agréés par voie électronique.

Le Roi détermine les conditions de mise à la disposition du public du registre des mandataires agréés, ainsi que les mentions du registre qui sont soumises à l'inspection publique.”

Art. 31

L'article XI.65/1 du même Code, inséré par la loi du 19 avril 2014 et renuméroté par la loi du 8 juillet 2018, est abrogé.

Art. 32

Dans l'article XI.72, alinéa 1er, 2°, du même Code, inséré par la loi du 19 avril 2014 et modifié par la loi du 8 juillet 2018, les mots “paragraphe 2 dudit article” sont remplacés par les mots “paragraphe 1er, alinéa 2, dudit article”.

Art. 33

Dans l'article XI.73, alinéa 1er, 1°, du même Code, inséré par la loi du 19 avril 2014 et remplacé par la loi du 8 juillet 2018, les mots “visés à l'article XI.72, alinéa 1er, 1° à 3°” sont remplacés par les mots “visés aux articles XI.71 et XI.72, alinéa 1er, 1° à 3°”.

Art. 34

L'article XI.97 du même Code, inséré par la loi du 19 avril 2014 et modifié par la loi du 2 mai 2019, est complété par un alinéa rédigé comme suit:

“La demande de certificat ne peut être rejetée sans que soit donnée au demandeur la possibilité de présenter

tekst het woord “proefnemingen” vervangen door de woorden “handelingen voor experimentele doeleinden”.

Art. 30

Artikel XI.65 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 19 april 2014 en gewijzigd bij de wet van 2 mei 2019, waarvan de bestaande tekst paragraaf 1 zal vormen, wordt aangevuld met een paragraaf 2, luidende:

“§ 2. De Dienst stelt het register van erkende gemachtigden via elektronische weg ter beschikking van het publiek.

De Koning bepaalt de voorwaarden voor beschikbaarstelling van het publiek van het register van erkende gemachtigden, alsook de vermeldingen van het register die onderworpen zijn aan de inzage ten behoeve van het publiek.”

Art. 31

Artikel XI.65/1 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 19 april 2014 en vernummerd bij de wet van 8 juli 2018, wordt opgeheven.

Art. 32

In artikel XI.72, eerste lid, 2°, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 19 april 2014 en gewijzigd bij de wet van 8 juli 2018, worden de woorden “paragraaf 2 van dit artikel” vervangen door de woorden “paragraaf 1, tweede lid, van dit artikel”.

Art. 33

In artikel XI.73, eerste lid, 1°, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 19 april 2014 en vervangen bij de wet van 8 juli 2018, worden de woorden “bedoeld in artikel XI.72, eerste lid, 1° tot 3°” vervangen door de woorden “bedoeld in de artikelen XI.71 en XI.72, eerste lid, 1° tot 3°”.

Art. 34

Artikel XI.97 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 19 april 2014 en gewijzigd bij de wet van 2 mei 2019, wordt aangevuld met een lid, luidende:

“De aanvraag voor een certificaat kan niet worden geweigerd zonder dat de aanvrager in de gelegenheid

ses observations sur le refus envisagé dans le délai fixé par le Roi.”.

Art. 35

Dans l'article XI.225, § 1er, du même Code, inséré par la loi du 19 avril 2014 et remplacé par la loi du 1er avril 2022, les mots “ou donné sous licence” sont insérés entre les mots “ou un artiste-interprète ou exécutant a cédé” et les mots “son droit d'autoriser ou d'interdire”.

Art. 36

Dans l'article XI.227/1, § 1er, du même Code, inséré par la loi du 25 novembre 2018, les mots “ou donné sous licence” sont insérés entre les mots “ou un artiste-interprète ou exécutant a cédé” et “son droit d'autoriser ou d'interdire”.

Art. 37

Dans l'article XI.228/4, § 1er, du même Code, inséré par la loi du 19 juin 2022, les mots “ou donné sous licence” sont insérés entre les mots “ou un artiste-interprète ou exécutant a cédé” et “son droit d'autoriser ou d'interdire”.

Art. 38

Dans l'article XI.228/11 du même Code, inséré par la loi du 19 juin 2022, le paragraphe 1er est remplacé par ce qui suit:

“§ 1er. Lorsqu'un auteur ou un artiste-interprète ou exécutant d'une œuvre sonore ou audiovisuelle a cédé ou donné sous licence son droit d'autoriser ou d'interdire la communication au public, en ce compris la mise à disposition du public, par un prestataire de services de la société de l'information visé à l'article XI.228/10, à un producteur ou à un éditeur, il conserve le droit d'obtenir une rémunération au titre de la communication au public par un prestataire de services de la société de l'information, visé à l'article XI.228/10.”.

Art. 39

Dans l'article XI.240 du Code de droit économique, inséré par la loi du 19 avril 2014, remplacé par la loi

wordt gesteld binnen een door de Koning bepaalde termijn commentaar te leveren op de voorgenomen weigering.”.

Art. 35

In artikel XI.225, § 1, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 19 april 2014 en vervangen bij de wet van 1 april 2022, worden de woorden “of in licentie heeft gegeven,” ingevoegd tussen de woorden “, heeft overgedragen” en de woorden “aan een producent van een audiovisueel werk,”.

Art. 36

In artikel XI.227/1, § 1, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 25 november 2018, worden de woorden “of in licentie heeft gegeven,” ingevoegd tussen de woorden “, heeft overgedragen” en de woorden “aan een producent van een audiovisueel werk,”.

Art. 37

In artikel XI.228/4, § 1, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 19 juni 2022, worden de woorden “of in licentie heeft gegeven” ingevoegd tussen de woorden “, heeft overgedragen” en de woorden “, behoudt hij het recht”.

Art. 38

In artikel XI.228/11 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 19 juni 2022, wordt paragraaf 1 vervangen als volgt:

“§ 1. Wanneer een auteur of een uitvoerend kunstenaar van een geluids- of audiovisueel werk zijn recht om de mededeling aan het publiek, met inbegrip van de beschikbaarstelling aan het publiek, door een dienstverlener van de informatiemaatschappij bedoeld in artikel XI.228/10, toe te staan of te verbieden, heeft overgedragen of in licentie heeft gegeven aan een producent of uitgever, behoudt hij het recht op een vergoeding voor de mededeling aan het publiek door een dienstverlener van de informatiemaatschappij bedoeld in artikel XI.228/10.”.

Art. 39

In artikel XI.240 van het Wetboek van economisch recht, ingevoegd bij de wet van 19 april 2014, vervangen

du 22 décembre 2016 et modifié par la loi du 19 juin 2022, les modifications suivantes sont apportées:

1° Dans l'alinéa 1er, les mots "l'article XI.191/1, § 1er, 3°, 4° et 8°" sont remplacés par les mots "l'article XI.191/1, § 1er, 3°, 4°, 6° et 8°";

2° Dans l'alinéa 3, les mots "l'article XI.217/1, 3°, 4° et 7°" sont remplacés par les mots "l'article XI.217/1, 3°, 4°, 5° et 7°".

Art. 40

Dans l'article XI.250, alinéa 1er, du même Code, inséré par la loi du 19 avril 2014 et remplacé par la loi du 8 juin 2017, les mots "non spéculatifs" sont remplacés par le mot "défensifs".

Art. 41

Dans l'article XI.272, alinéa 1er, du même Code, inséré par la loi du 19 avril 2014 et remplacé par la loi du 8 juin 2017, les mots "*de lidmaatschapsvoorwaarden en*" dans le texte néerlandais, sont insérés entre les mots "*de voorstellen tot wijziging van de statuten,*" et les mots "*de tarifiering-, inning- of verdelingregels.*".

Art. 42

Dans le même Code, il est inséré un article XI.338/1 rédigé comme suit:

"Art. XI.338/1. Les ministres ayant respectivement la propriété intellectuelle ou la justice dans leurs attributions sont habilités à adresser une demande au président du comité administratif en vue de la création d'une division locale en Belgique conformément à l'article 7(3) de l'Accord du 19 février 2013 relatif à une juridiction unifiée du brevet, approuvé par la loi du 27 mai 2014.

Cette division locale a son siège à Bruxelles."

Art. 43

Dans le même Code, il est inséré un article XI.338/2 rédigé comme suit:

bij de wet van 22 december 2016 en gewijzigd bij de wet van 19 juni 2022, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° In het eerste lid worden de woorden "artikel XI.191/1, § 1, 3°, 4° en 8°" vervangen door de woorden "artikel XI.191/1, § 1, 3°, 4°, 6° en 8°";

2° In het derde lid worden de woorden "artikel XI.217/1, 3°, 4 en 7" vervangen door de woorden "artikel XI.217/1, 3°, 4°, 5° en 7°".

Art. 40

In artikel XI.250, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 19 april 2014 en vervangen bij de wet van 8 juni 2017, worden de woorden "niet-speculatieve" vervangen door het woord "defensieve".

Art. 41

In artikel XI.272, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 19 april 2014 en vervangen bij de wet van 8 juni 2017, worden, in de Nederlandse tekst, de woorden "de lidmaatschapsvoorwaarden en" ingevoegd tussen de woorden "de voorstellen tot wijziging van de statuten," en de woorden "de tarifiering-, inning- of verdelingregels."

Art. 42

In hetzelfde Wetboek wordt een artikel XI.338/1 ingevoegd, luidende:

"Art. XI.338/1. De ministers die bevoegd zijn voor intellectuele eigendom respectievelijk justitie, worden gemachtigd een verzoek tot oprichting van een lokale afdeling in België te richten aan de voorzitter van het administratief comité overeenkomstig artikel 7(3) van de Overeenkomst van 19 februari 2013 betreffende het eengemaakt octrooigerecht, waarmee werd ingestemd bij de wet van 27 mei 2014.

Deze lokale afdeling heeft haar zetel te Brussel."

Art. 43

In hetzelfde Wetboek wordt een artikel XI.338/2 ingevoegd, luidende:

“Art. XI.338/2. En application de l’article 49 de l’Accord précité, les langues de procédure de cette division locale sont le néerlandais, le français, l’allemand et l’anglais.”.

Art. 44

Dans le même Code, il est inséré un article XI.338/3 rédigé comme suit:

“Art. XI.338/3. Le personnel du département du ministre qui a l’Économie dans ses attributions peut être mis, par le Roi, à la disposition de la Juridiction unifiée du brevet à temps partiel ou à temps plein.

Le Roi fixe, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, les modalités de la mise à disposition.”.

Section 9

Modifications du livre XV du Code de droit économique

Art. 45

À l’article XV.31/2/1 du même Code, inséré par la loi du 29 septembre 2020 et modifié par la loi [dispositions diverses VIII], les modifications suivantes sont apportées:

1° à l’alinéa 1er, les mots “et aux intérêts collectifs des entreprises” sont ajoutés entre les mots “aux intérêts collectifs des consommateurs” et les mots “, les agents visés”;

2° à l’alinéa 1er, les mots “et/ou aux entreprises” sont insérés entre les mots “portent préjudice aux consommateurs” et les mots “, de données relatives”;

3° à l’alinéa 2, les mots “qui utilise les pratiques nuisibles” sont insérés entre les mots “informer l’entreprise” et les mots “des faits qui sont à la base”;

4° à l’alinéa 3, les mots “quarante-huit heures” sont remplacés par les mots “deux jours ouvrables”.

Art. 46

À l’article XV.60/2 du même Code, inséré par la loi du 29 septembre 2020, il est inséré un alinéa 3, rédigé comme suit:

“Art. XI.338/2. In toepassing van artikel 49 van de voornoemde Overeenkomst, zijn de proceduretalen van de lokale afdeling, het Nederlands, het Frans, het Duits en het Engels.”.

Art. 44

In hetzelfde Wetboek wordt een artikel XI.338/3 ingevoegd, luidende:

“Art. XI.338/3. Personeel van het departement van de minister bevoegd voor Economie kan door de Koning deeltijds of voltijds ter beschikking gesteld worden van het Eengemaakt Octrooigerecht.

De Koning bepaalt bij een in Ministerraad overlegd besluit de nadere regels van die terbeschikkingstelling.”.

Afdeling 9

Wijzigingen van boek XV van het Wetboek van economisch recht

Art. 45

In artikel XV.31/2/1 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 29 september 2020 en gewijzigd bij de wet van [wet diverse bepalingen VIII], worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden “en aan de collectieve belangen van ondernemingen” ingevoegd tussen de woorden “aan de collectieve consumentenbelangen” en de woorden “te voorkomen”;

2° in het eerste lid worden de woorden “en/of ondernemingen” ingevoegd tussen de woorden “toebrengen aan consumenten” en de woorden “, en van de gegevens”;

3° in het tweede lid worden de woorden “die de schadelijke praktijken hanteert” ingevoegd tussen de woorden “bedoelde ambtenaren de onderneming” en de woorden “op de hoogte te brengen van de feiten”;

4° in het derde lid worden de woorden “vierentwintig uur” vervangen door de woorden “twee werkdagen”.

Art. 46

In artikel XV.60/2 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 29 september 2020, wordt een derde lid ingevoegd, luidende:

“En cas de paiement tardif de la transaction visée à l'article XV.61, § 1er et si le ministère public renonce, conformément à l'article XV.69/1, à intenter les poursuites pénales, à proposer une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou à proposer une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du même Code, les agents compétents visés à l'article XV.60/4 peuvent encore accepter ce paiement tardif et classer la poursuite administrative sans suite.”.

Art 47

À l'article XV.60/7 du même Code, inséré par la loi du 29 septembre 2020, il est inséré un alinéa 4, rédigé comme suit:

“Les agents compétents visés à l'article XV.60/4 peuvent accorder une prolongation du délai visé à l'alinéa 1er, 2°, à condition que le contrevenant ou son conseil introduise une demande motivée à cet effet.”.

Art. 48

À l'article XV.60/13 du même code, inséré par la loi du 29 septembre 2020, il est inséré un alinéa 2, rédigé comme suit:

“Si le contrevenant a omis de retirer la lettre recommandée à la poste dans le délai requis, les agents compétents visés à l'article XV.60/4 peuvent lui envoyer, à titre informatif, une copie de la décision par pli ordinaire.”.

Art. 49

À l'article XV.62/2 du même Code, inséré par la loi du 29 septembre 2020, le mot “définitive” est inséré entre les mots “qui suit une décision administrative” et les mots “déclarant la culpabilité” et entre les mots “une décision administrative” et les mots “infligeant une amende administrative”.

Art. 50

À l'article XV.72 du même Code, inséré par la loi du 20 novembre 2013, les mots “, d'une décision administrative définitive déclarant la culpabilité ou d'une décision administrative définitive infligeant une amende administrative” sont insérés entre les mots “coulée en

“In geval van laattijdige betaling van de transactie bedoeld in artikel XV.61, § 1 en indien het openbaar ministerie overeenkomstig artikel XV.69/1 heeft afgezien van het instellen van een strafvervolgning, van het voorstellen van een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of van een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van hetzelfde Wetboek, kunnen de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 deze laattijdige betaling nog aanvaarden en de administratieve vervolging stopzetten.”.

Art. 47

In artikel XV.60/7 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 29 september 2020, wordt een vierde lid ingevoegd, luidende:

“De bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 kunnen een verlenging van de termijn bedoeld in het eerste lid, 2° toekennen, mits de overtreder of diens raadsman hiertoe een gemotiveerd verzoek indient.”.

Art. 48

In artikel XV.60/13, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 29 september 2020, wordt een tweede lid ingevoegd, luidende:

“Indien de overtreder verzuimd heeft de aangetekende brief bij de post af te halen binnen de vastgestelde termijn, kunnen de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 hem ter informatie bij gewone brief een afschrift van de beslissing toezenden.”.

Art. 49

In artikel XV.62/2, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 29 september 2020, wordt het woord “definitieve” ingevoegd tussen de woorden “die volgt op een” en de woorden “administratieve beslissing tot schuldigverklaring” en tussen de woorden “tot schuldigverklaring, op een” en de woorden “administratieve beslissing tot oplegging van een administratieve geldboete”.

Art. 50

In artikel XV.72, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 20 november 2013, worden de woorden “, een definitieve administratieve beslissing tot schuldigverklaring of een definitieve administratieve beslissing tot oplegging van een administratieve geldboete” ingevoegd tussen

force de chose jugée” et les mots “du chef de la même infraction,”.

Art. 51

Dans le titre 3, chapitre 2, section 4, du livre XV du même Code, insérée par la loi du 21 décembre 2013, il est inséré un article XV.82/1, rédigé comme suit:

“Art. XV.82/1. Sont punis d’une sanction de niveau 1, ceux qui commettent une infraction aux dispositions de l’article VI.7/5 relatif à l’obligation d’acceptation des paiements en espèces.

La sanction ne peut être imposée que dans la mesure où les faits susceptibles de constituer une infraction ont été constatés à au moins deux reprises par les agents visés à l’article XV.2 et qu’aucune suite adéquate n’a été donnée à l’avertissement visé à l’article XV.31, établi lors de la première constatation d’infraction.”.

Art. 52

Dans l’article XV.83, alinéa 1er, du même Code, inséré par la loi du 21 décembre 2013 et modifié en dernier lieu par la loi du XXX [LDD8], les modifications suivantes sont apportées:

a) est inséré un 10°/2 rédigé comme suit:

“10°/2 de l’article VI.86, § 4, concernant la transmission des clauses et conditions utilisées dans les offres en vente et dans les ventes de produits, à la Commission consultative spéciale Clauses abusives;”;

b) il est inséré un 11°/1 rédigé comme suit:

“11°/1 de l’article VI.91/8, § 1er/1, concernant la transmission des clauses et conditions contractuelles à la Commission consultative spéciale Clauses abusives;”.

Art. 53

À l’article XV.90 du même Code, inséré par la loi du 19 avril 2014 et modifié en dernier lieu par la loi du 2 mai 2019, les modifications suivantes sont apportées:

1° un 12°/1 est inséré, rédigé comme suit:

de woorden “kracht van gewijsde gegane veroordeling” en de woorden “wegens dezelfde inbreuk,”.

Art. 51

In titel 3, hoofdstuk 2, afdeling 4, van het boek XV van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 21 december 2013, wordt een artikel XV.82/1 ingevoegd, luidende:

“Art. XV.82/1. Met een sanctie van niveau 1 worden gestraft, zij die de bepalingen overtreden van artikel VI.7/5 betreffende de verplichting tot betaling in specien.

De sanctie kan pas opgelegd worden voor zover de feiten die een inbreuk kunnen uitmaken minstens twee maal zijn vastgesteld door de ambtenaren bedoeld in artikel XV.2 en geen gepast gevolg is gegeven aan een waarschuwing bedoeld in artikel XV.31 die wordt opgesteld bij de eerste vaststelling van de inbreuk.”.

Art. 52

In artikel XV.83, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 21 december 2013 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van XXX [LDD8], worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) een bepaling onder 10°/2 wordt ingevoegd, luidende:

“10°/2 van artikel VI.86, § 4, betreffende het overmaken van bedingen en voorwaarden die in tekoopaanbiedingen en in verkopen van producten voorkomen, aan de bijzondere raadgevende commissie Onrechtmatige bedingen;”;

b) een bepaling onder 11°/1 wordt ingevoegd, luidende:

“11°/1 van artikel VI.91/8, § 1/1, betreffende het overmaken van bedingen en contractvoorwaarden aan de bijzondere raadgevende commissie Onrechtmatige bedingen;”.

Art. 53

In artikel XV.90 van hetzelfde Wetboek recht, ingevoegd bij de wet van 19 april 2014 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 2 mei 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° een bepaling onder 12°/1 wordt ingevoegd, luidende:

“12°/1 en tant que prêteur ou intermédiaire de crédit, contreviennent aux dispositions des articles VII.70, § 1er, alinéa 4 ou VII.130;”;

2° dans le 15°, les mots “VII.109, § 2” sont remplacés par les mots “VII.109, §§ 1er et 2”;

3° un 15°/1 est inséré, rédigé comme suit:

“15°/1 en tant que prêteur contreviennent aux dispositions des articles VII.77, § 1er ou VII.133, § 1er relatives à l'évaluation rigoureuse de la solvabilité du consommateur et des personnes qui ont constitué une sûreté personnelle”;

4° dans le 18°, les mots “VII.147/26, § 1er” sont remplacés par les mots “VII.147/26, §§ 1er et 2”;

5° dans le 19°, les mots “VII.130” sont remplacés par les mots “VII.131”.

Art. 54

L'article XV.125/4/1, inséré par la loi du 25 septembre 2022, devient l'article XV.125/4/1/1.

Art. 55

L'article XV.125/4/2, inséré par la loi du 25 septembre 2022, devient l'article XV.125/4/2/1.

Section 10

*Modifications du livre XVII
du Code de droit économique*

Art. 56

L'article XVII.2 du même Code, inséré par la loi du 26 décembre 2013 et modifié en dernier lieu par la loi du 20 mars 2022, est complété par un 18° rédigé comme suit:

“18° le non-respect des dispositions de la loi du 11 juin 2004 relative à l'information à fournir lors de la vente de véhicules d'occasion.”.

“12°/1 als kredietgever of kredietbemiddelaar de bepalingen van de artikelen VII.70, § 1, vierde lid of VII.130 overtreden;”;

2° in de bepaling onder 15° worden de woorden “VII.109, § 2” vervangen door de woorden “VII.109, §§ 1 en 2”;

3° een bepaling onder 15°/1 wordt ingevoegd, luidende:

“15°/1 als kredietgever de bepalingen van de artikelen VII.77, § 1 of VII.133, § 1 betreffende de grondige beoordeling van de kredietwaardigheid van de consument en de persoonlijke zekerheidsstellers overtreden;”;

4° in de bepaling onder 18° worden de woorden “VII.147/26, § 1” vervangen door de woorden “VII.147/26, §§ 1 en 2”;

5° in de bepaling onder 19° worden de woorden “VII.130” vervangen door de woorden “VII.131”.

Art. 54

Artikel XV.125/4/1, ingevoegd bij de wet van 25 september 2022, wordt artikel XV.125/4/1/1.

Art. 55

Artikel XV.125/4/2, ingevoegd bij de wet van 25 september 2022, wordt artikel XV.125/4/2/1.

Afdeling 10

*Wijzigingen van boek XVII
van het Wetboek van economisch recht*

Art. 56

Artikel XVII.2 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 26 december 2013 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 20 maart 2022, wordt aangevuld met een bepaling onder 18°, luidende:

“18° de niet-naleving van de bepalingen van de wet van 11 juni 2004 betreffende de informatieverstrekking bij de verkoop van tweedehandsvoertuigen.”.

CHAPITRE 4

**Modifications de la loi du 22 janvier 1945
sur la réglementation économique et
les prix**

Art. 57

À l'article 7 de la loi du 22 janvier 1945 sur la réglementation économique et les prix, il est inséré un paragraphe 2/1 rédigé comme suit:

“§ 2/1. Sous réserve des paragraphes 1er et 2, les agents visés à l'article 6, § 1er, c), peuvent rechercher et constater les infractions à la présente loi, à l'arrêté-loi du 14 mai 1946 renforçant le contrôle des prix et à ses arrêtés d'exécution, conformément aux dispositions du livre XV, titre 1er, chapitre 1er, du Code de droit économique.”.

Art. 58

Dans le chapitre III de la même loi, il est inséré un article 7ter rédigé comme suit:

“Art. 7ter. § 1er. Les infractions visées aux articles 5, 8 et 9 ou à ses arrêtés d'exécution recherchées et constatées par les agents visés à l'article 6, § 1er, c), peuvent faire l'objet de:

1° l'application de la procédure de transaction telle que visée à l'article 11bis, § 1er;

2° une poursuite administrative en application de la procédure visée au titre 1/2 du livre XV du Code de droit économique;

3° une poursuite pénale.

§ 2. La poursuite se fait conformément au titre 1/1 du livre XV du Code de droit économique.”.

Art. 59

Dans le chapitre III de la même loi, il est inséré un article 7^{quater} rédigé comme suit:

“Art. 7^{quater}. Le ministère public notifie aux agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique sa décision d'intenter ou non les poursuites pénales ou de proposer ou non une transaction visée à

HOOFDSTUK 4

**Wijzigingen van de wet van 22 januari 1945
betreffende de economische reglementering en
de prijzen**

Art. 57

In artikel 7 van de wet van 22 januari 1945 betreffende de economische reglementering en de prijzen, wordt een paragraaf 2/1 ingevoegd, luidende:

“§ 2/1. Onverminderd de paragrafen 1 en 2, kunnen de ambtenaren bedoeld in artikel 6, § 1, c), de inbreuken op deze wet, de besluitwet van 14 mei 1946 houdende verscherping van de controle der prijzen en hun uitvoeringsbesluiten opsporen en vaststellen overeenkomstig de bepalingen bedoeld in boek XV, titel 1, hoofdstuk 1, van het Wetboek van economisch recht.”.

Art. 58

In hoofdstuk III van dezelfde wet wordt een artikel 7ter ingevoegd, luidende:

“Art. 7ter. § 1. De inbreuken bedoeld in de artikelen 5, 8 en 9 of de uitvoeringsbesluiten ervan opgespoord en vastgesteld door de ambtenaren bedoeld in artikel 6, § 1, c), kunnen het voorwerp uitmaken van:

1° de toepassing van de transactieprocedure zoals bedoeld in artikel 11bis, § 1;

2° een administratieve vervolging met toepassing van de procedure bedoeld in titel 1/2 van Boek XV van het Wetboek van economisch recht;

3° een strafrechtelijke vervolging.

§ 2. De vervolging gebeurt overeenkomstig titel 1/1 van Boek XV van het Wetboek van economisch recht.”.

Art. 59

In hoofdstuk III van dezelfde wet wordt een artikel 7^{quater} ingevoegd, luidende:

“Art. 7^{quater}. Het openbaar ministerie bezorgt aan de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht een kennisgeving van zijn beslissing om al dan niet strafvervolging in te

l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du même Code.

Lorsque le ministère public renonce à intenter les poursuites pénales et à proposer une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du même Code, ou si le ministère public n'a pas pris de décision dans un délai de trois mois à compter du jour de la réception du procès-verbal consignant l'infraction, les agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique décident s'il y a lieu d'entamer la procédure d'amende administrative.”

Art. 60

Dans le chapitre III de la même loi, il est inséré un article 7*quinq*ues rédigé comme suit:

“Art. 7*quinq*ues. Si le ministère public renonce à intenter les poursuites pénales et à proposer une transaction ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du Code d'instruction criminelle, il envoie une copie des pièces de procédure de l'enquête complémentaire aux agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique.”

Art. 61

À l'article 8, § 1er, alinéa 1er, de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1° le mot “pénale” est inséré entre les mots “d' une amende” et les mots “de 100 à 100.000”;

2° le mot “francs” est remplacé par le mot “euros”;

3° la première phrase est complétée par les mots “, ou d'une amende administrative de 100 à 100.000 euros”.

Art. 62

À l'article 9, de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

stellen, of al dan niet een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van hetzelfde Wetboek voor te stellen.

Wanneer het openbaar ministerie ervan afziet een strafvervolgung in te stellen, of een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van hetzelfde Wetboek voor te stellen, of wanneer het openbaar ministerie geen beslissing heeft genomen binnen een termijn van drie maanden te rekenen van de dag van ontvangst van het proces-verbaal waarin de inbreuk werd vastgelegd, beslissen de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht of de procedure voor de administratieve geldboete moet worden opgestart.”

Art. 60

In hoofdstuk III van dezelfde wet wordt een artikel 7*quinq*ues ingevoegd, luidende:

“Art. 7*quinq*ues. Indien het openbaar ministerie afziet van een strafvervolgung in te stellen, een minnelijke schikking of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van het Wetboek van strafvordering voor te stellen, bezorgt het een afschrift van de procedurestukken van het aanvullend opsporingsonderzoek aan de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht.”

Art. 61

In artikel 8, § 1, eerste lid, van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het woord “strafrechtelijke” wordt ingevoegd tussen de woorden “gestraft met een” en de woorden “geldboete van 100”;

2° het woord “frank” wordt vervangen door het woord “euro”;

3° de eerste zin wordt aangevuld met de woorden “, hetzij met een administratieve geldboete van 100 tot 100.000 euro”.

Art. 62

In artikel 9, van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° dans le paragraphe 1er, alinéa 1er, le mot “pénale” est inséré entre les mots “d’une amende” et les mots “de 100 à 1.000.000”;

2° dans le paragraphe 1er, alinéa 1er, le mot “francs” est remplacé par le mot “euros”;

3° dans le paragraphe 1er, alinéa 1er, la première phrase est complétée par les mots “, ou d’une amende administrative de 100 à 100.000 euros”;

4° dans le paragraphe 1er, alinéa 3, le mot “francs” est remplacé par le mot “euros”;

5° dans le paragraphe 5, b), le mot “francs” est remplacé par le mot “euros”.

Art. 63

Dans le chapitre III de la même loi, il est inséré un article 10*bis* rédigé comme suit:

“Art. 10*bis*. Les dispositions du titre 2, chapitre 1/1, du livre XV du Code de droit économique sont applicables aux amendes administratives visées par la présente loi.

Les décimes additionnels visés à l’article 1er, alinéa 1er, de la loi du 5 mars 1952 relative aux décimes additionnels sur les amendes pénales sont également applicables aux amendes administratives visées dans la présente loi.”

Art. 64

Dans le chapitre III de la même loi, il est inséré un article 10*ter* rédigé comme suit:

“Art. 10*ter*. Les articles XV.73 et XV.74 du Code de droit économique sont applicables aux infractions pénales à la présente loi recherchées et constatées par les agents spécialement commissionnés à cet effet par le ministre qui a l’Économie dans ses attributions.”

Art. 65

À l’article 11*bis* de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1° l’alinéa 1er, dont le texte actuel constituera le paragraphe 1er, est remplacé par ce qui suit:

1° in paragraaf 1, eerste lid, worden de woorden “een strafrechtelijke” ingevoegd tussen de woorden “jaar en met” en de woorden “geldboete van 100”;

2° in paragraaf 1, eerste lid, wordt het woord “frank” vervangen door het woord “euro”;

3° in paragraaf 1, eerste lid, wordt de eerste zin aangevuld met de woorden “, hetzij met een administratieve geldboete van 100 tot 100.000 euro.”;

4° in paragraaf 1, derde lid, wordt het woord “frank” vervangen door het woord “euro”;

5° in paragraaf 5, b), wordt het woord “frank” vervangen door het woord “euro”.

Art. 63

In hoofdstuk III van dezelfde wet wordt een artikel 10*bis* ingevoegd, luidende:

“Art. 10*bis*. De bepalingen van titel 2, hoofdstuk 1/1, van boek XV van het Wetboek van economisch recht zijn toepasselijk op de administratieve geldboetes bedoeld in deze wet.

De opdecimen bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimen op strafrechtelijke geldboeten zijn eveneens van toepassing op de administratieve geldboetes bedoeld in deze wet.”

Art. 64

In hoofdstuk III van dezelfde wet wordt een artikel 10*ter* ingevoegd, luidende:

“Art. 10*ter*. De artikelen XV.73 en XV.74 van het Wetboek van economisch recht zijn toepasselijk op de strafrechtelijke inbreuken op deze wet die worden onderzocht en vastgesteld door de ambtenaren en beambten daartoe speciaal aangesteld door de minister bevoegd voor Economie.”

Art. 65

In artikel 11*bis* van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste lid, waarvan de bestaande tekst paragraaf 1 zal vormen, wordt vervangen als volgt:

“§ 1er. Lorsque les agents, visés à l'article 6, § 1, c), constatent des infractions aux articles 5, 8 et 9 ou à ses arrêtés d'exécution, les agents désignés par le ministre qui a l'Économie dans ses attributions peuvent proposer une somme, dont le paiement volontaire par l'auteur de l'infraction éteint l'action publique, conformément à l'article XV.61 du Code de droit économique.

Le montant de la transaction ne peut être supérieur au montant maximum de l'amende pénale pouvant être infligée pour l'infraction constatée, majorée des décimes additionnels.

Les modalités de paiement et de perception de cette transaction sont arrêtées par le Roi.”;

2° un paragraphe 2 est inséré, rédigé comme suit:

“§ 2. Lorsqu'ils constatent des infractions aux articles 5, 8 et 9 ou à ses arrêtés d'exécution, les agents spécialement commissionnés à cet effet par le ministre qui a l'Économie dans ses attributions peuvent adresser au contrevenant un avertissement le mettant en demeure de mettre fin à cet acte, conformément à l'article XV.31 du Code de droit économique.”.

CHAPITRE 5

Modifications de la loi du 26 juin 1963 créant un Ordre des architectes

Art. 66

À l'article 7 de la loi du 26 juin 1963 créant un Ordre des architectes, modifié par la loi du 15 février 2006, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l'alinéa 2, les mots “du Brabant flamand,” sont insérés entre les mots “Dans les provinces” et les mots “d'Anvers”;

2° dans l'alinéa 3, les mots “du Brabant wallon,” sont insérés entre les mots “Dans les provinces” et les mots “de Hainaut”;

3° les alinéas 4 et 5 sont abrogés;

4° l'alinéa 6 est remplacé par ce qui suit:

“Les membres personnes physiques et les membres personnes morales ayant respectivement le siège principal de leur activité ou leur siège dans les communes de l'agglomération bruxelloise relèvent, à leur choix, du

“§ 1. Wanneer de in artikel 6, § 1, c), bedoelde ambtenaren inbreuken op de artikelen 5, 8 en 9 of de uitvoeringsbesluiten ervan vaststellen, kunnen de door de minister bevoegd voor Economie aangestelde ambtenaren een geldsom voorstellen waarvan de vrijwillige betaling door de overtreder de strafvordering doet vervallen, overeenkomstig artikel XV.61 van het Wetboek van economisch recht.

Het bedrag van de transactie mag niet hoger zijn dan het maximumbedrag van de strafrechtelijke geldboete die wegens de vastgestelde inbreuk kan worden opgelegd, verhoogd met de opdecimen.

De betalings- en inningswijzen van deze transactie worden door de Koning vastgesteld.”;

2° een paragraaf 2 wordt ingevoegd, luidende:

“§ 2. Wanneer zij inbreuken op de artikelen 5, 8 en 9 of de uitvoeringsbesluiten ervan vaststellen, kunnen de ambtenaren en beambten daartoe speciaal aangesteld door de minister bevoegd voor Economie, een waarschuwing richten tot de overtreder waarbij die tot stopzetting van de handeling wordt aangemaand, overeenkomstig artikel XV.31 van het Wetboek van economisch recht.”.

HOOFDSTUK 5

Wijzigingen van de wet van 26 juni 1963 tot instelling van een orde van architecten

Art. 66

In artikel 7 van de wet van 26 juni 1963 tot instelling van een orde van architecten, gewijzigd bij de wet van 15 februari 2006, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het tweede lid worden de woorden “Vlaams-Brabant,” ingevoegd tussen de woorden “In de provincies” en het woord “Antwerpen”;

2° in het derde lid worden de woorden “Waals-Brabant,” ingevoegd tussen de woorden “In de provincies” en het woord “Henegouwen”;

3° het vierde en het vijfde lid worden opgeheven;

4° het zesde lid wordt vervangen als volgt:

“De leden natuurlijk persoon en de leden rechtspersoon die respectievelijk de hoofdzetel van hun activiteit of hun zetel gevestigd hebben in de gemeenten van de Brusselse agglomeratie ressorteren naar keuze onder

conseil de l'Ordre du Brabant flamand et de Bruxelles-capitale ou du conseil de l'Ordre de Bruxelles-Capitale et du Brabant wallon.”.

Art. 67

L'article 34 de la même loi, modifié par la loi du 8 juin 2008, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 34. § 1er. Le conseil national de l'Ordre des architectes se compose:

a) de dix membres effectifs et de dix membres suppléants siégeant en cas d'empêchement des membres effectifs, choisis par les conseils de l'Ordre parmi leurs membres et élus pour un terme de six ans à raison d'un membre effectif et d'un membre suppléant par conseil;

b) de deux membres nommés par le Roi pour un terme de six ans parmi les architectes fonctionnaires communaux et provinciaux;

c) de deux membres nommés par le Roi pour un terme de six ans parmi les architectes fonctionnaires non visés au b);

d) de six membres, architectes, nommés par le Roi pour un terme de six ans parmi les membres du personnel enseignant l'architecture ou l'ingénierie architecturale au sein des universités.

Les universités relevant de la Communauté française proposent une liste de trois membres tels que visés à l'alinéa 1er, d), et les universités relevant de la Communauté flamande proposent une liste de trois membres tels que visés à l'alinéa 1er, d).

Les trois membres repris dans les deux propositions sont chacun issus d'une université différente.

Toutefois, s'il n'y a pas assez de candidats proposés par des universités différentes, les membres du personnel enseignant peuvent être issus d'une même université, en appliquant au besoin les règles visées aux alinéas 5 et 6 pour proposer le ou les membres manquants.

Lorsqu'il y a plus de candidats proposés que de membres à nommer, les universités concernées établissent de commun accord une liste de trois noms. Elles transmettent leur proposition au ministre qui a les Classes moyennes dans ses attributions, trois mois au moins avant la date d'échéance de la mission des membres nommés.

de raad van de Orde van Vlaams-Brabant en Brussel-Hoofdstad of onder de raad van de Orde van Brussel-Hoofdstad en Waals-Brabant.”.

Art. 67

Artikel 34 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 8 juni 2008, wordt vervangen als volgt:

“Art. 34. § 1. De nationale raad van de Orde van architecten bestaat uit:

a) tien gewone leden en tien plaatsvervangende leden, die zitting hebben bij verhindering van de gewone leden, door de raden van de Orde onder hun leden gekozen voor een termijn van zes jaar, naar rata van een gewoon en een plaatsvervangend lid per raad;

b) twee leden voor een termijn van zes jaar door de Koning benoemd onder de gemeentelijke of provinciale architecten-ambtenaren;

c) twee leden voor een termijn van zes jaar door de Koning benoemd onder de architecten-ambtenaren die niet bedoeld zijn in b);

d) zes leden, architecten, voor een termijn van zes jaar benoemd door de Koning onder de personeelsleden die de architectuur of de ingenieurswetenschappen onderwijzen in universiteiten.

De universiteiten die onder de bevoegdheid van de Franse gemeenschap vallen, stellen een lijst voor met drie leden zoals bedoeld in het eerste lid, d), en de universiteiten die onder de bevoegdheid van de Vlaamse gemeenschap vallen stellen een lijst voor met drie leden zoals bedoeld in het eerste lid, d).

Elk van de drie leden vermeld in de twee voorstellen behoort tot een andere universiteit.

Indien de verschillende universiteiten echter onvoldoende kandidaten voorstellen, kunnen de leden van het onderwijzend personeel tot dezelfde universiteit behoren. Indien nodig, zijn de regels bedoeld in het vijfde en zesde lid van toepassing om het ontbrekende lid of de ontbrekende leden voor te stellen.

Indien er meer kandidaten dan het te benoemen aantal leden worden voorgesteld, stellen de betrokken universiteiten in onderling overleg een lijst met drie namen op. Zij bezorgen hun voorstel ten minste drie maanden voor het verstrijken van de opdracht van de benoemde leden aan de minister bevoegd voor Middenstand.

À défaut d'accord sur une liste commune dans le délai requis, les universités concernées transmettent immédiatement les actes de candidatures et les informations reçues au ministre qui a les Classes moyennes dans ses attributions. Le Roi nomme alors le candidat qui a le plus d'expérience professionnelle en tant qu'enseignant. En vue de départager des candidats qui ont une expérience professionnelle jugée équivalente, il peut également, le cas échéant, tenir compte d'atouts tels que l'expérience dans des organes similaires, les publications réalisées et le nombre d'étudiants au sein d'une faculté. En cas d'égalité suite à une comparaison des titres et mérites, le Roi peut également, le cas échéant, nommer le candidat du genre le moins représenté parmi l'ensemble des membres de l'Ordre.

§ 2. Le conseil national de l'Ordre des architectes est assisté par un assesseur juridique et par plusieurs assesseurs juridiques suppléants, nommés par le Roi. L'assesseur juridique a voix consultative. Ils sont choisis pour un terme de six ans parmi les présidents et conseillers, magistrats effectifs ou honoraires, de la Cour d'appel de Bruxelles, ou parmi les avocats du barreau de Bruxelles inscrits depuis dix ans au moins à un tableau de l'Ordre des avocats. Ils ont une connaissance approfondie des deux langues nationales.

§ 3. Les membres du conseil national visés au paragraphe 1er, alinéa 1er, b) à d), ne peuvent pas être nommés consécutivement plus de deux fois.

Lorsqu'un membre nommé perd sa qualité de membre du personnel de l'enseignement ou de fonctionnaire, il est réputé démissionnaire et un nouveau membre est nommé à sa place pour le reste du délai pour lequel le membre qu'il remplace avait été nommé, sur base d'une nouvelle proposition de l'autorité publique ou de l'université qu'il représentait.”

Art. 68

À l'article 35 de la même loi, modifié par les lois du 15 février 2006 et du 24 juillet 2008, les modifications suivantes sont apportées:

1° l'alinéa 2 est remplacé par ce qui suit:

“L'une est composée des délégués des conseils de l'Ordre des provinces de Hainaut, de Liège, de Luxembourg, de Namur et du conseil de l'Ordre de Bruxelles-Capitale et du Brabant wallon, d'un membre d'expression française nommé par le Roi, conformément au littéra b de l'article 34, § 1er, alinéa 1er, d'un membre d'expression française nommé par le Roi, conformément

Indien binnen de gestelde termijn geen overeenstemming over een gemeenschappelijke lijst wordt bereikt, bezorgen de betrokken universiteiten de kandidaatsstellingen en de ontvangen informatie onmiddellijk aan de minister bevoegd voor Middenstand. De Koning benoemt dan de kandidaat met de meeste beroepservaring als docent. Indien kandidaten een gelijkwaardige beroepservaring hebben, kan hij in voorkomend geval bij zijn beslissing rekening houden met troeven zoals de ervaring in soortgelijke organen, publicaties en het aantal studenten in een faculteit. Als de kandidaten gelijkwaardig zijn op basis van een vergelijking van de titels en verdiensten, kan de Koning, in voorkomend geval, de kandidaat benoemen van het geslacht dat het minst vertegenwoordigd is onder de leden van de Orde.

§ 2. De nationale raad van de Orde van architecten wordt bijgestaan door een rechtskundig bijzitter en meerdere plaatsvervangend rechtskundig bijzitters die door de Koning worden benoemd. De rechtskundig bijzitter heeft raadgevende stem. Zij worden gekozen voor een termijn van zes jaar onder de voorzitters en de raadsheeren, de magistraten, titularis of honorair, van het Hof van beroep van Brussel of onder de advocaten van de balie te Brussel, die sedert ten minste tien jaar op een tabel van de Orde van advocaten zijn ingeschreven. Ze hebben een grondige kennis van de twee landstalen.

§ 3. De leden van de nationale raad bedoeld in paragraaf 1, eerste lid, b) tot d), mogen niet meer dan twee keer na elkaar worden benoemd.

Indien een benoemd lid zijn hoedanigheid van lid van het onderwijzend personeel of van ambtenaar verliest, wordt hij geacht ontslag te hebben genomen en wordt een nieuw lid in zijn plaats benoemd voor de rest van de periode waarvoor het lid dat hij vervangt benoemd was, op basis van een nieuw voorstel van de overheidsinstantie of de universiteit die hij vertegenwoordigde.”

Art. 68

In artikel 35 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 15 februari 2006 en 24 juli 2008, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het tweede lid wordt vervangen als volgt:

“De ene is samengesteld uit de afgevaardigden van de raden van de Orde van de provincies Henegouwen, Luik, Luxemburg, Namen en van de raad van de Orde van Brussel-Hoofdstad en Waals-Brabant, uit een Franstalig lid dat door de Koning werd benoemd overeenkomstig letter b van artikel 34, § 1, eerste lid, uit een Franstalig lid dat door de Koning werd benoemd overeenkomstig letter c

au littéra c de l'article 34, § 1er, alinéa 1er, et de trois membres d'expression française nommés par le Roi, conformément au littéra d de l'article 34, § 1er, alinéa 1er. Les présidents des conseils de l'Ordre mentionnés au présent alinéa assistent aux délibérations séparées.”;

2° l'alinéa 3 est remplacé par ce qui suit:

“L'autre section est composée des délégués des conseils de l'Ordre des provinces d'Anvers, de Flandre occidentale, de Flandre orientale, de Limbourg et du conseil de l'Ordre du Brabant flamand et de Bruxelles-capitale, d'un membre d'expression néerlandaise nommé par le Roi, conformément au littéra b de l'article 34, § 1er, alinéa 1er, d'un membre d'expression néerlandaise nommé par le Roi, conformément au littéra c de l'article 34, § 1er, alinéa 1er, et de trois membres d'expression néerlandaise nommés par le Roi, conformément au littéra d de l'article 34, § 1er, alinéa 1er. Les présidents des conseils de l'Ordre mentionnés au présent alinéa assistent aux délibérations séparées.”.

CHAPITRE 6

Modifications de la loi du 9 juillet 1971 réglementant la construction d'habitations et la vente d'habitations à construire ou en voie de construction

Art. 69

L'article 14 de la loi du 9 juillet 1971 réglementant la construction d'habitations et la vente d'habitations à construire ou en voie de construction, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 14. Sans préjudice des compétences des fonctionnaires de police de la police locale et fédérale, les agents désignés par le ministre ayant l'Économie dans ses attributions sont compétents pour rechercher et constater les infractions à la présente loi et à ses arrêtés d'exécution.

La recherche et la constatation des infractions visées dans la présente loi par les agents visés à l'alinéa 1er a lieu conformément aux dispositions du livre XV, titre 1er, chapitre 1er, du Code de droit économique.

Les procès-verbaux dressés par les agents visés à l'alinéa 1er font foi jusqu'à preuve du contraire. Dans les trente jours qui suivent la date de la constatation de l'infraction, une copie du procès-verbal est notifiée au contrevenant par envoi recommandé avec accusé de réception ou lui est remise en mains propres, dans les

van artikel 34, § 1, eerste lid, en uit drie Franstalige leden die door de Koning werden benoemd overeenkomstig letter d van artikel 34, § 1, eerste lid. De voorzitters van de raden van de Orde bedoeld in huidig lid wonen de afzonderlijke beraadslagingen bij.”;

2° het derde lid wordt vervangen als volgt:

“De andere afdeling is samengesteld uit de afgevaardigden van de raden van de Orde van de provincies Antwerpen, Limburg, Oost-Vlaanderen, West-Vlaanderen en van de raad van de Orde van Vlaams Brabant en Brussel-Hoofdstad, uit een Nederlandstalig lid dat door de Koning werd benoemd overeenkomstig letter b van artikel 34, § 1, eerste lid, uit een Nederlandstalig lid dat door de Koning werd benoemd overeenkomstig letter c van artikel 34, § 1, eerste lid, en uit drie Nederlandstalige leden die door de Koning werden benoemd overeenkomstig letter d van artikel 34, § 1, eerste lid. De voorzitters van de raden van de Orde bedoeld in huidig lid wonen de afzonderlijke beraadslagingen bij.”.

HOOFDSTUK 6

Wijzigingen van de wet van 9 juli 1971 tot regeling van de woningbouw en de verkoop van te bouwen of in aanbouw zijnde woningen

Art. 69

Artikel 14 van de wet van 9 juli 1971 tot regeling van de woningbouw en de verkoop van te bouwen of in aanbouw zijnde woningen, wordt vervangen als volgt:

“Art. 14. Onverminderd de bevoegdheden van de politieambtenaren van de lokale en federale politie, zijn de door de minister bevoegd voor Economie aangestelde ambtenaren bevoegd om de inbreuken op deze wet en haar uitvoeringsbesluiten op te sporen en vast te stellen.

De opsporing en vaststelling van de inbreuken bedoeld in deze wet, door de in het eerste lid bedoelde ambtenaren, gebeurt overeenkomstig de bepalingen van boek XV, titel 1, hoofdstuk 1, van het Wetboek van economisch recht.

De door de in het eerste lid bedoelde ambtenaren opgestelde processen-verbaal hebben bewijskracht tot bewijs van het tegendeel. Een afschrift van het proces-verbaal wordt binnen dertig dagen na vaststelling van de inbreuk aan de overtreder bij een aangetekende zending met ontvangstmelding betekend of hem overhandigd, op

formes prévues à l'article XV.2, § 2, du Code de droit économique.

Dans l'exercice de leur fonction, les agents visés à l'alinéa 1er peuvent exiger l'aide des services de police.”.

Art. 70

Dans la même loi, il est inséré un article 14/1 rédigé comme suit:

“Art. 14/1. Lorsqu'il est constaté qu'un acte constitue une infraction à la présente loi ou à un de ses arrêtés d'exécution, les agents visés à l'article 14, alinéa 1er, peuvent adresser au contrevenant un avertissement le mettant en demeure de mettre fin à cet acte, conformément à l'article XV.31 du Code de droit économique.”.

Art. 71

Dans la même loi, il est inséré un article 14/2 rédigé comme suit:

“Art. 14/2. Lorsque les agents visés à l'article 14, alinéa 1er, constatent des infractions à la présente loi ou à ses arrêtés d'exécution, les agents commissionnés par le ministre qui a l'Économie dans ses attributions peuvent proposer une transaction aux contrevenants conformément à l'article XV.61 du Code de droit économique.

Le montant de la transaction ne peut être supérieur au montant maximum de l'amende pénale pouvant être infligée pour l'infraction constatée, majorée des décimes additionnels.

Les modalités de paiement et de perception de cette transaction sont arrêtées par le Roi.”.

Art. 72

Dans la même loi, il est inséré un article 14/3 rédigé comme suit:

“Art. 14/3. § 1er. Les infractions à la présente loi ou à un de ses arrêtés d'exécution peuvent faire l'objet de:

1° l'application de la procédure de transaction telle que visée à l'article 14/2;

de wijze bedoeld in artikel XV.2, § 2, van het Wetboek van economisch recht.

In de uitoefening van hun ambt kunnen de in het eerste lid bedoelde ambtenaren de bijstand van de politiediensten vorderen.”.

Art. 70

In dezelfde wet wordt een artikel 14/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 14/1. Wanneer is vastgesteld dat een handeling een inbreuk op deze wet of één van haar uitvoeringsbesluiten vormt, kunnen de ambtenaren bedoeld in artikel 14, eerste lid, een waarschuwing richten tot de overtreder waarbij die tot stopzetting van deze handeling wordt aangemaand, overeenkomstig artikel XV.31 van het Wetboek van economisch recht.”.

Art. 71

In dezelfde wet wordt een artikel 14/2 ingevoegd, luidende:

“Art. 14/2. Wanneer de in artikel 14, eerste lid, bedoelde ambtenaren inbreuken op deze wet of haar uitvoeringsbesluiten vaststellen, kunnen de door de minister bevoegd voor Economie aangestelde ambtenaren aan de overtreders een transactie voorstellen, overeenkomstig artikel XV.61 van het Wetboek van economisch recht.

Het bedrag van de transactie mag niet hoger zijn dan het maximumbedrag van de strafrechtelijke geldboete die wegens de vastgestelde inbreuk kan worden opgelegd, verhoogd met de opdecimen.

De betalings- en inningswijzen van deze transactie worden door de Koning vastgesteld.”.

Art. 72

In dezelfde wet wordt een artikel 14/3 ingevoegd, luidende:

“Art. 14/3. § 1. De inbreuken op deze wet of één van haar uitvoeringsbesluiten, kunnen het voorwerp uitmaken van:

1° de toepassing van de transactieprocedure zoals bedoeld in artikel 14/2;

2° une poursuite administrative en application de la procédure visée au titre 1/2 du livre XV du Code de droit économique;

3° une poursuite pénale.

§ 2. La poursuite se fait conformément au titre 1/1 du livre XV du Code de droit économique.”

Art. 73

Dans la même loi, il est inséré un article 14/4 rédigé comme suit:

“Art. 14/4. Le ministère public notifie aux agents compétents visé à l'article XV.60/4 du Code de droit économique sa décision d'intenter ou non les poursuites pénales ou de proposer ou non une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du même Code.

Lorsque le ministère public renonce à intenter les poursuites pénales et à proposer une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du même Code ou si le ministère public n'a pas pris de décision dans un délai de trois mois à compter du jour de la réception du procès-verbal consignant l'infraction, les agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique décident s'il y a lieu d'entamer la procédure d'amende administrative.”

Art. 74

Dans la même loi, il est inséré un article 14/5 rédigé comme suit:

“Art. 14/5. Si le ministère public renonce à intenter les poursuites pénales et à proposer une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du Code d'instruction criminelle, il envoie une copie des pièces de procédure de l'enquête complémentaire aux agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique.”

2° een administratieve vervolging met toepassing van de procedure bedoeld in titel 1/2 van boek XV van het Wetboek van economisch recht;

3° een strafrechtelijke vervolging.

§ 2. De vervolging gebeurt overeenkomstig titel 1/1 van boek XV van het Wetboek van economisch recht.”

Art. 73

In dezelfde wet wordt een artikel 14/4 ingevoegd, luidende:

“Art. 14/4. Het openbaar ministerie bezorgt aan de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht een kennisgeving van zijn beslissing om al dan niet strafvervolging in te stellen, of al dan niet een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van hetzelfde Wetboek voor te stellen.

Wanneer het openbaar ministerie ervan afziet een strafvervolging in te stellen, of een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van hetzelfde Wetboek voor te stellen, of wanneer het openbaar ministerie geen beslissing heeft genomen binnen een termijn van drie maanden te rekenen van de dag van ontvangst van het proces-verbaal waarin de inbreuk werd vastgelegd, beslissen de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht of de procedure voor de administratieve geldboete moet worden opgestart.”

Art. 74

In dezelfde wet wordt een artikel 14/5 ingevoegd, luidende:

“Art. 14/5. Indien het openbaar ministerie afziet van een strafvervolging in te stellen, een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van het Wetboek van strafvordering voor te stellen, bezorgt het een afschrift van de proceduredstukken van het aanvullend opsporingsonderzoek aan de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht.”

Art. 75

Dans la même loi, il est inséré un article 14/6 rédigé comme suit:

“Art. 14/6. Ceux qui commettent une infraction aux articles 7, 8, 9 et 11, ou ses arrêtés d’exécution sont punis soit d’une amende pénale soit d’une amende administrative d’un montant minimum de 26 euros à un montant maximum de 10.000 euros ou de quatre pour cent du chiffre d’affaires annuel total du dernier exercice clôturé précédant l’imposition de l’amende pénale ou administrative au sujet duquel des données permettant d’établir le chiffre d’affaires annuel sont disponibles, si cela représente un montant plus élevé.

Ceux qui commettent une infraction aux articles 10 et 12, ou ses arrêtés d’exécution, sont punis soit d’une amende pénale soit d’une amende administrative d’un montant minimum de 26 euros à un montant maximum de 50.000 euros ou de six pour cent du chiffre d’affaires annuel total du dernier exercice clôturé précédant l’imposition de l’amende pénale ou administrative au sujet duquel des données permettant d’établir le chiffre d’affaires annuel sont disponibles, si cela représente un montant plus élevé.”

Art. 76

Dans la même loi, il est inséré un article 14/7 rédigé comme suit:

“Art. 14/7. Les dispositions du titre 2, chapitre 1/1, du livre XV du Code de droit économique sont applicables aux amendes administratives visées par la présente loi.

Les décimes additionnels visés à l’article 1er, alinéa 1er, de la loi du 5 mars 1952 relative aux décimes additionnels sur les amendes pénales sont également applicables aux amendes administratives visées par la présente loi.”

Art. 77

Dans la même loi, il est inséré un article 14/8 rédigé comme suit:

“Art. 14/8. Les articles XV.69, XV.72, XV.73 et XV.74 du Code de droit économique sont applicables aux infractions pénales à la présente loi ou à ses arrêtés d’exécution.”

Art. 75

In dezelfde wet wordt een artikel 14/6 ingevoegd, luidende:

“Art. 14/6. Zij die de bepalingen van de artikelen 7, 8, 9 en 11 of de uitvoeringsbesluiten ervan overtreden, worden gestraft met hetzij een strafrechtelijke geldboete hetzij met een administratieve geldboete van een minimumbedrag van 26 euro tot een maximumbedrag van 10.000 euro of tot vier procent van de totale jaaromzet in het laatst afgesloten boekjaar voorgaand aan het opleggen van de strafrechtelijke of administratieve geldboete waarover gegevens beschikbaar zijn die toelaten om de jaaromzet vast te stellen, indien dit een hoger bedrag vertegenwoordigt.

Zij die de bepalingen van de artikelen 10 en 12 of de uitvoeringsbesluiten ervan overtreden, worden gestraft met hetzij een strafrechtelijke geldboete hetzij met een administratieve geldboete van een minimumbedrag van 26 euro tot een maximumbedrag van 50.000 euro of tot zes procent van de totale jaaromzet in het laatst afgesloten boekjaar voorgaand aan het opleggen van de strafrechtelijke of administratieve geldboete waarover gegevens beschikbaar zijn die toelaten om de jaaromzet vast te stellen, indien dit een hoger bedrag vertegenwoordigt.”

Art. 76

In dezelfde wet wordt een artikel 14/7 ingevoegd, luidende:

“Art. 14/7. De bepalingen van titel 2, hoofdstuk 1/1, van boek XV van het Wetboek van economisch recht zijn toepasselijk op de administratieve geldboetes bedoeld in deze wet.

De opdecimen bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimen op strafrechtelijke geldboeten zijn eveneens van toepassing op de administratieve geldboetes bedoeld in deze wet.”

Art. 77

In dezelfde wet wordt een artikel 14/8 ingevoegd, luidende:

“Art. 14/8. De artikelen XV.69, XV.72, XV.73 en XV.74 van het Wetboek van economisch recht zijn toepasselijk op de strafrechtelijke inbreuken op deze wet of haar uitvoeringsbesluiten.”

CHAPITRE 7

**Modifications de la loi du 6 juillet 1976
sur la répression du travail frauduleux
à caractère commercial ou artisanal**

Art. 78

À l'article 2, § 1er, alinéa 1er, de la loi du 6 juillet 1976 sur la répression du travail frauduleux à caractère commercial ou artisanal, les mots "au registre du commerce ou de l'artisanat" sont remplacés par les mots "à la Banque-Carrefour des Entreprises visée à l'article I.2, 1°, du Code de droit économique".

Art. 79

À l'article 3, alinéa 1er, de la même loi, le a) est remplacé par ce qui suit:

"a) les agents de la Direction générale de l'Inspection économique du Service public fédéral Économie, P.M.E., Classes moyennes et Énergie;"

Art. 80

À l'article 4 de la même loi, dont le texte actuel constituera le paragraphe 1er, un paragraphe 2 est inséré, rédigé comme suit:

"§ 2. Par dérogation au paragraphe 1er, la recherche et la constatation des infractions visées par la présente loi sont effectuées par les agents visés à l'article 3, alinéa 1er, a), conformément aux dispositions visées au livre XV, titre 1er, chapitre 1er, du Code de droit économique, en vertu desquelles, pour la compétence visée à l'article XV.3, alinéa 1er, 1°, du Code de droit économique, ils peuvent à tout moment pénétrer ou accéder aux lieux visés à l'article XV.3, alinéa 1er, 1°, du Code de droit économique."

Art. 81

Dans la même loi, il est inséré un article 4/3 rédigé comme suit:

"Art. 4/3. Les infractions à la présente loi ou à ses arrêtés d'exécution peuvent faire l'objet de:

1° l'application de la procédure de transaction telle que visée à l'article 4/2;

HOOFDSTUK 7

**Wijzigingen van de wet van 6 juli 1976
tot beteugeling van het sluikwerk
met handels- of ambachtskarakter**

Art. 78

In artikel 2, § 1, eerste lid, van de wet van 6 juli 1976 tot beteugeling van het sluikwerk met handels- of ambachtskarakter, worden de woorden "het ambachts- of handelsregister" vervangen door de woorden "de Kruispuntbank van Ondernemingen zoals bedoeld in artikel I.2, 1°, van het Wetboek van economisch recht".

Art. 79

In het artikel 3, eerste lid, van dezelfde wet wordt de bepaling onder a) vervangen als volgt:

"a) de ambtenaren van de Algemene Directie Economische Inspectie van de Federale Overheidsdienst Economie, K.M.O., Middenstand en Energie;"

Art. 80

In artikel 4 van dezelfde wet, waarvan de bestaande tekst paragraaf 1 zal vormen, wordt een paragraaf 2 ingevoegd, luidende:

"§ 2. In afwijking van paragraaf 1, gebeurt de opsporing en de vaststelling van de inbreuken bedoeld in deze wet, door de ambtenaren bedoeld in artikel 3, eerste lid, a), overeenkomstig de bepalingen bedoeld in boek XV, titel 1, hoofdstuk 1, van het Wetboek van economisch recht, waarbij ze zich voor de bevoegdheid bedoeld in artikel XV.3, eerste lid, 1°, van het Wetboek van economisch recht te allen tijde toegang kunnen verschaffen of toegang kunnen laten verschaffen tot de in het artikel XV.3, eerste lid, 1°, van het Wetboek van economisch recht bedoelde plaatsen."

Art. 81

In dezelfde wet wordt een artikel 4/3 ingevoegd, luidende:

"Art. 4/3. De inbreuken op deze wet of haar uitvoeringsbesluiten, kunnen het voorwerp uitmaken van:

1° de toepassing van de transactieprocedure zoals bedoeld in artikel 4/2;

2° une poursuite administrative en application de la procédure visée au titre 1/2 du livre XV du Code de droit économique;

3° une poursuite pénale.

La poursuite se fait conformément au titre 1/1 du livre XV du Code de droit économique, à l'exception de l'article XV.60/1, § 2, si les infractions à la présente loi ont été recherchées et constatées par les agents visés à l'article 3, alinéa 1er, b), c) ou d)."

Art. 82

Dans la même loi, il est inséré un article 4/4 rédigé comme suit:

"Art. 4/4. Le ministère public notifie aux agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique sa décision d'intenter ou non les poursuites pénales ou de proposer ou non une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du Code d'instruction criminelle.

Lorsque le ministère public renonce à intenter les poursuites pénales et à proposer une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du Code d'instruction criminelle, ou si le ministère public n'a pas pris de décision dans un délai de trois mois à compter du jour de la réception du procès-verbal consignant l'infraction, les agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique décident s'il y a lieu d'entamer la procédure d'amende administrative."

Art. 83

Dans la même loi, il est inséré un article 4/5 rédigé comme suit:

"Art. 4/5. Si le ministère public renonce à intenter les poursuites pénales et à proposer une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du Code d'instruction criminelle, il envoie une copie des pièces de procédure de l'enquête complémentaire aux agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique."

2° een administratieve vervolging met toepassing van de procedure bedoeld in titel 1/2 van boek XV van het Wetboek van economisch recht;

3° een strafrechtelijke vervolging.

De vervolging gebeurt overeenkomstig titel 1/1 van boek XV van het Wetboek van economisch recht, met uitzondering van artikel XV.60/1, § 2, indien de inbreuken op deze wet zijn opgespoord en vastgesteld door de ambtenaren bedoeld in artikel 3, eerste lid, b), c) of d)."

Art. 82

In dezelfde wet wordt een artikel 4/4 ingevoegd, luidende:

"Art. 4/4. Het openbaar ministerie bezorgt aan de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht een kennisgeving van zijn beslissing om al dan niet strafvervolging in te stellen, een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van het Wetboek van strafvordering voor te stellen.

Wanneer het openbaar ministerie afziet van een strafvervolging in te stellen, een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van het Wetboek van strafvordering voor te stellen, of wanneer het openbaar ministerie geen beslissing heeft genomen binnen een termijn van drie maanden te rekenen van de dag van ontvangst van het proces-verbaal waarin de inbreuk werd vastgelegd, beslissen de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht of de procedure voor de administratieve geldboete moet worden opgestart."

Art. 83

In dezelfde wet wordt een artikel 4/5 ingevoegd, luidende:

"Art. 4/5. Indien het openbaar ministerie afziet van een strafvervolging in te stellen, een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van het Wetboek van strafvordering voor te stellen, bezorgt het een afschrift van de procedurestukken van het aanvullend opsporingsonderzoek aan de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht."

Art. 84

L'article 5 de la même loi est remplacé comme suit:

“Art. 5. Est puni soit d'un emprisonnement de huit jours à un mois et d'une amende pénale de 26 à 500 euros ou d'une de ces peines seulement, soit d'une amende administrative de 26 à 500 euros, celui qui se sera livré à un travail frauduleux ou aura eu recours aux services d'un travailleur frauduleux.”

Art. 85

L'article 6 de la même loi est remplacé comme suit:

“Art. 6. Est puni soit d'un emprisonnement de huit jours à un mois et d'une amende pénale de 100 à 1.000 euros ou d'une de ces peines seulement, soit d'une amende administrative de 100 à 1.000 euros, celui qui met obstacle à la surveillance organisée en vertu de la présente loi.”

Art. 86

Dans la même loi, il est inséré un article 7/1 rédigé comme suit:

“Art. 7/1. Les dispositions du titre 2, chapitre 1/1, du livre XV du Code de droit économique sont applicables aux amendes administratives visées par la présente loi.

Les décimes additionnels visés à l'article 1er, alinéa 1er, de la loi du 5 mars 1952 relative aux décimes additionnels sur les amendes pénales sont également applicables aux amendes administratives visées dans la présente loi.”

Art. 87

Dans la même loi, il est inséré un article 7/2 rédigé comme suit:

“Art. 7/2. Les articles XV.71, XV.72, XV.73 et XV.74 du Code de droit économique sont applicables aux infractions pénales à la présente loi.”

Art. 84

Artikel 5 van dezelfde wet wordt vervangen als volgt:

“Art. 5. Met hetzij een gevangenisstraf van acht dagen tot één maand en met een strafrechtelijke geldboete van 26 tot 500 euro of met één van die straffen alleen, hetzij een administratieve geldboete van 26 tot 500 euro wordt gestraft, hij die sluikwerk verricht of gebruik maakt van de diensten van iemand die sluikwerk verricht.”

Art. 85

Artikel 6 van dezelfde wet wordt vervangen als volgt:

“Art. 6. Met hetzij een gevangenisstraf van acht dagen tot één maand en met een strafrechtelijke geldboete van 100 tot 1.000 euro of met één van die straffen alleen, hetzij een administratieve geldboete van 100 tot 1.000 euro wordt gestraft, hij die het krachtens deze wet geregelde toezicht verhindert.”

Art. 86

In dezelfde wet wordt een artikel 7/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 7/1. De bepalingen van titel 2, hoofdstuk 1/1, van boek XV van het Wetboek van economisch recht zijn toepasselijk op de administratieve geldboetes bedoeld in deze wet.

De opdecimen bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimen op strafrechtelijke geldboeten zijn eveneens van toepassing op de administratieve geldboetes bedoeld in deze wet.”

Art. 87

In dezelfde wet wordt een artikel 7/2 ingevoegd, luidende:

“Art. 7/2. De artikelen XV.71, XV.72, XV.73 en XV.74 van het Wetboek van economisch recht zijn toepasselijk op de strafrechtelijke inbreuken op deze wet.”

CHAPITRE 8

**Modifications de la loi du 11 août 1987
relative à la garantie des ouvrages
en métaux précieux**

Art. 88

À l'article 21 de la loi du 11 août 1987 relative à la garantie des ouvrages en métaux précieux, modifié par l'arrêté royal du 13 juillet 2001, les modifications suivantes sont apportées:

1° à l'alinéa 1er, les mots "administrative ou pénale" sont insérés entre les mots "d'une amende" et les mots "de 50 euros";

2° entre l'alinéa 2 et l'alinéa 3, un alinéa est inséré, rédigé comme suit:

"En cas de récidive, les agents visés à l'article XV.60/4, s'ils prennent la décision d'infliger une amende administrative, peuvent également prononcer une interdiction de garantir les ouvrages par l'apposition du poinçon-signature.";

3° à l'alinéa 4 ancien, devenant l'alinéa 5, les mots "ou décision définitive d'infliger une amende administrative" sont insérés entre les mots "jugement ou arrêt" et les mots "prononçant l'interdiction".

Art. 89

À l'article 22 de la même loi, modifié par l'arrêté royal du 13 juillet 2001, les modifications suivantes sont apportées:

1° le mot "soit" est inséré entre les mots "sera punie" et les mots "d'un emprisonnement de huit";

2° la seule phrase est complétée par les mots "soit d'une amende administrative de 26 à 2.000 euros".

Art. 90

À l'article 25 de la même loi, modifié par la loi du 27 juin 2021, les modifications suivantes sont apportées:

1° au paragraphe 1er, les mots "les agents visés à l'article XV.2 du Code de droit économique" sont remplacés par les mots "les agents de la Direction générale

HOOFDSTUK 8

**Wijzigingen van de wet van 11 augustus 1987
houdende waarborg van werken
uit edele metalen**

Art. 88

In artikel 21 van de wet van 11 augustus 1987 houdende waarborg van werken uit edele metalen, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 13 juli 2001, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden "een administratieve of strafrechtelijke" ingevoegd tussen de woorden "gestraft met" en de woorden "geldboete van 50 EUR";

2° tussen het tweede en derde lid wordt een lid ingevoegd, luidende:

"In geval van herhaling kunnen de ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4, indien ze een beslissing nemen tot het opleggen van een administratieve geldboete, eveneens een verbod uitspreken om werken te waarborgen door het aanbrengen van een stempelhandtekening.";

3° in het vroeger vierde lid, dat het vijfde lid wordt, worden de woorden "of definitieve beslissing tot het opleggen van een administratieve geldboete" ingevoegd tussen de woorden "vonnis of arrest" en de woorden "waarbij het verbod".

Art. 89

In artikel 22 van dezelfde wet, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 13 juli 2001, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden "hetzij een" worden ingevoegd tussen de woorden "wordt gestraft met" en de woorden "gevangenisstraf van acht";

2° de enige zin wordt aangevuld met de woorden "hetzij een administratieve geldboete van 26 tot 2.000 euro".

Art. 90

In artikel 25 van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 27 juni 2021, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 worden de woorden "de in artikel XV.2 van het Wetboek van economisch recht bedoelde ambtenaren" vervangen door de woorden "de

de l'Inspection économique du Service public fédéral Économie, P.M.E., Classes moyennes et Énergie”;

2° l'alinéa 2 du paragraphe 2 forme un nouveau paragraphe 3.

Art. 91

Dans la même loi, il est inséré un article 25/1 rédigé comme suit:

“Art. 25/1. § 1er. Les infractions à la présente loi ou à ses arrêtés d'exécution peuvent faire l'objet de:

1° l'application de la procédure de transaction telle que visée à l'article 25, § 3;

2° une poursuite administrative en application de la procédure visée au titre 1/2 du livre XV du Code de droit économique;

3° une poursuite pénale.

§ 2. La poursuite se fait conformément au titre 1/1 du livre XV du Code de droit économique.”

Art. 92

Dans la même loi, il est inséré un article 25/2 rédigé comme suit:

“Art. 25/2. Le ministère public notifie aux agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique sa décision d'intenter ou non les poursuites pénales ou de proposer ou non une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du Code d'instruction criminelle.

Lorsque le ministère public renonce à intenter les poursuites pénales et à proposer une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du Code d'instruction criminelle, ou si le ministère public n'a pas pris de décision dans un délai de trois mois à compter du jour de la réception du procès-verbal consignant l'infraction, les agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique décident s'il y a lieu d'entamer la procédure d'amende administrative.”

ambtenaren van de Algemene Directie Economische Inspectie van de Federale Overheidsdienst Economie, K.M.O., Middenstand en Energie”;

2° het tweede lid van paragraaf 2 vormt een nieuwe paragraaf 3.

Art. 91

In dezelfde wet wordt een artikel 25/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 25/1. § 1. De inbreuken op deze wet of haar uitvoeringsbesluiten, kunnen het voorwerp uitmaken van:

1° de toepassing van de transactieprocedure zoals bedoeld in artikel 25, § 3;

2° een administratieve vervolging met toepassing van de procedure bedoeld in titel 1/2 van boek XV van het Wetboek van economisch recht;

3° een strafrechtelijke vervolging.

§ 2. De vervolging gebeurt overeenkomstig titel 1/1 van boek XV van het Wetboek van economisch recht.”

Art. 92

In dezelfde wet wordt een artikel 25/2 ingevoegd, luidende:

“Art. 25/2. Het openbaar ministerie bezorgt aan de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht een kennisgeving van zijn beslissing om al dan niet strafvervolging in te stellen, een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van het Wetboek van strafvordering voor te stellen.

Wanneer het openbaar ministerie afziet van een strafvervolging in te stellen, een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van het Wetboek van strafvordering voor te stellen, of wanneer het openbaar ministerie geen beslissing heeft genomen binnen een termijn van drie maanden te rekenen van de dag van ontvangst van het proces-verbaal waarin de inbreuk werd vastgelegd, beslissen de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht of de procedure voor de administratieve geldboete moet worden opgestart.”

Art. 93

Dans la même loi, il est inséré un article 25/3 rédigé comme suit:

“Art. 25/3. Si le ministère public renonce à intenter les poursuites pénales et à proposer une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du Code d'instruction criminelle, il envoie une copie des pièces de procédure de l'enquête complémentaire aux agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique.”.

Art. 94

Dans la même loi, il est inséré un article 25/4 rédigé comme suit:

“Art. 25/4. Les dispositions du titre 2, chapitre 1/1, du livre XV du Code de droit économique sont applicables aux amendes administratives visées par la présente loi.

Les décimes additionnels visés à l'article 1er, alinéa 1er, de la loi du 5 mars 1952 relative aux décimes additionnels sur les amendes pénales sont également applicables aux amendes administratives visées dans la présente loi.”.

Art. 95

Dans la même loi, il est inséré un article 25/5 rédigé comme suit:

“Art. 25/5. Les articles XV.71, XV.72, XV.73 et XV.74 du Code de droit économique sont applicables aux infractions pénales à la présente loi.”.

CHAPITRE 9

**Modifications de la loi-programme
du 2 août 2002**

Art. 96

Dans le chapitre II du titre VIII de la loi-programme du 22 août 2002, il est inséré un article 169/1 rédigé comme suit:

“Art. 169/1. § 1er. Lorsqu'ils constatent des infractions à la surveillance visée à l'article 169 ou à ses arrêtés

Art. 93

In dezelfde wet wordt een artikel 25/3 ingevoegd, luidende:

“Art. 25/3. Indien het openbaar ministerie afziet van een strafvervolgning in te stellen, een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van het Wetboek van strafvordering voor te stellen, bezorgt het een afschrift van de procedurestukken van het aanvullend opsporingsonderzoek aan de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht.”.

Art. 94

In dezelfde wet wordt een artikel 25/4 ingevoegd, luidende:

“Art. 25/4. De bepalingen van titel 2, hoofdstuk 1/1, van boek XV van het Wetboek van economisch recht zijn toepasselijk op de administratieve geldboetes bedoeld in deze wet.

De opdecimen bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimen op strafrechtelijke geldboeten zijn eveneens van toepassing op de administratieve geldboetes bedoeld in deze wet.”.

Art. 95

In dezelfde wet wordt een artikel 25/5 ingevoegd, luidende:

“Art. 25/5. De artikelen XV.71, XV.72, XV.73 en XV.74 van het Wetboek van economisch recht zijn toepasselijk op de strafrechtelijke inbreuken op deze wet.”.

HOOFDSTUK 9

**Wijzigingen van de programmawet
van 2 augustus 2002**

Art. 96

In hoofdstuk II van titel VIII van de programmawet van 2 augustus 2002, wordt een artikel 169/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 169/1. § 1. Wanneer zij inbreuken op het in artikel 169 of de uitvoeringsbesluiten ervan omschreven

d'exécution, les agents visés à l'article 170, § 2, peuvent adresser au contrevenant un avertissement le mettant en demeure de mettre fin à cet acte, conformément à l'article XV.31 du Code de droit économique.”.

§ 2. Lorsque les agents visés à l'article 170, § 2, constatent des infractions à la surveillance visée à l'article 169 ou à ses arrêtés d'exécution, les agents désignés par le ministre qui a l'Économie dans ses attributions peuvent proposer une somme, dont le paiement volontaire par l'auteur de l'infraction éteint l'action publique, conformément à l'article XV.61 du Code de droit économique.

Le montant de la transaction ne peut être supérieur au montant maximum de l'amende pénale pouvant être infligée pour l'infraction constatée, majorée des décimes additionnels.

Les modalités de paiement et de perception de cette transaction sont arrêtées par le Roi.”.

Art. 97

À l'article 170 de la même loi-programme, les modifications suivantes sont apportées:

1° le paragraphe 1er est remplacé comme suit:

“§ 1er. Les infractions à la surveillance visée à l'article 169, peuvent être sanctionnées soit par une amende pénale, soit par une amende administrative de 100 à 100.000 euros.”

2° dans le texte néerlandais du paragraphe 2, les mots “*overtredingen van krachtens, deze wet uitgevaardigde bepalingen*” sont remplacés par les mots “*inbreuken op het in artikel 169 omschreven toezicht*”;

3° dans le texte néerlandais du paragraphe 2, les mots “, overeenkomstig de bepalingen bedoeld in boek XV, titel 1, hoofdstuk 1, van het Wetboek van economisch recht” sont insérés après les mots “*vast te stellen*”;

4° dans le texte français du paragraphe 2, les mots “les infractions aux dispositions prises en vertu de la présente loi.” sont remplacés par les mots “les infractions à la surveillance visée à l'article 169 de cette loi, conformément aux dispositions y relatives prévues dans le livre XV, titre 1er, chapitre 1er du Code de droit économique.”;

4° le paragraphe 3 est remplacé comme suit:

toezicht vaststellen, kunnen de ambtenaren bedoeld in artikel 170, § 2, een waarschuwing richten tot de overtreder waarbij die tot stopzetting van de handeling wordt aangemaand, overeenkomstig artikel XV.31 van het Wetboek van economisch recht.”.

§ 2. Wanneer de in artikel 170, § 2, bedoelde ambtenaren inbreuken op het in artikel 169 of de uitvoeringsbesluiten ervan omschreven toezicht vaststellen, kunnen de door de minister bevoegd voor Economie aangestelde ambtenaren een geldsom voorstellen waarvan de vrijwillige betaling door de overtreder de strafvordering doet vervallen, overeenkomstig artikel XV.61 van het Wetboek van economisch recht.

Het bedrag van de transactie mag niet hoger zijn dan het maximumbedrag van de strafrechtelijke geldboete die wegens de vastgestelde inbreuk kan worden opgelegd, verhoogd met de opdecimen.

De betalings- en inningswijzen van deze transactie worden door de Koning vastgesteld.”.

Art. 97

In artikel 170 van dezelfde programmawet, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1 wordt vervangen als volgt:

“§ 1. Inbreuken op het in artikel 169 omschreven toezicht worden gestraft met hetzij een strafrechtelijke geldboete hetzij met een administratieve geldboete van 100 tot 100.000 euro.”

2° in de Nederlandstalige tekst van paragraaf 2, worden de woorden “overtredingen van krachtens, deze wet uitgevaardigde bepalingen” vervangen door de woorden “inbreuken op het in artikel 169 omschreven toezicht”;

3° in de Nederlandstalige tekst van paragraaf 2, worden “, overeenkomstig de bepalingen bedoeld in boek XV, titel 1, hoofdstuk 1, van het Wetboek van economisch recht” ingevoegd na de woorden “vast te stellen”;

4° in de Franstalige tekst van paragraaf 2, worden de woorden “*les infractions aux dispositions prises en vertu de la présente loi.*” vervangen door de woorden “*les infractions à la surveillance visée à l'article 169 de cette loi, conformément aux dispositions y relatives prévues dans le livre XV, titre 1er, chapitre 1er du Code de droit économique.*”;

5° paragraaf 3 wordt vervangen als volgt:

“§ 3. Les procès-verbaux établis par les agents visés à l'article 170, § 2, font foi jusqu'à preuve du contraire. Dans les trente jours qui suivent la date de la constatation de l'infraction, une copie du procès-verbal est notifiée au contrevenant par lettre recommandée avec accusé de réception ou lui est remise en mains propres, dans les formes prévues à l'article XV.2, § 2, du Code de droit économique.”.

Art. 98

Dans le chapitre II du titre VIII de la même loi-programme, il est inséré un article 170/1 rédigé comme suit:

“Art. 170/1. § 1er. Les infractions à la surveillance visée à l'article 169 ou à ses arrêtés d'exécution recherchées et constatées par les agents visés à l'article 170, § 2, peuvent faire l'objet de:

1° l'application de la procédure de transaction telle que visée à l'article 169/1, § 2;

2° une poursuite administrative en application de la procédure visée au titre 1/2 du livre XV du Code de droit économique;

3° une poursuite pénale.

§ 2. La poursuite se fait conformément au titre 1/1 du livre XV du Code de droit économique.”.

Art. 99

Dans le chapitre II du titre VIII de la même loi-programme, il est inséré un article 170/2 rédigé comme suit:

“Art. 170/2. Le ministère public notifie aux agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique sa décision d'intenter ou non les poursuites pénales ou de proposer ou non une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du même Code.

Lorsque le ministère public renonce à intenter les poursuites pénales et à proposer une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du même Code, ou si le ministère public n'a pas pris de décision dans un délai de trois mois à compter du jour de la réception du procès-verbal consignait l'infraction, les agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code

“§ 3. De door de ambtenaren bedoeld in artikel 170, § 2, opgestelde processen-verbaal hebben bewijskracht tot bewijs van het tegendeel. Een afschrift van het proces-verbaal wordt binnen dertig dagen na vaststelling van de inbreuk aan de overtreder bij een aangetekende zending met ontvangstmelding betekend of hem overhandigd, op de wijze bedoeld in artikel XV.2, § 2, van het Wetboek van economisch recht.”.

Art. 98

In hoofdstuk II van titel VIII van dezelfde programmawet wordt een artikel 170/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 170/1. § 1. De inbreuken op het in artikel 169 of de uitvoeringsbesluiten ervan omschreven toezicht opgespoord en vastgesteld door de ambtenaren bedoeld in artikel 170, § 2, kunnen het voorwerp uitmaken van:

1° de toepassing van de transactieprocedure zoals bedoeld in artikel 169/1, § 2;

2° een administratieve vervolging met toepassing van de procedure bedoeld in titel 1/2 van boek XV van het Wetboek van economisch recht;

3° een strafrechtelijke vervolging.

§ 2. De vervolging gebeurt overeenkomstig titel 1/1 van boek XV van het Wetboek van economisch recht.”.

Art. 99

In hoofdstuk II van titel VIII van dezelfde programmawet wordt een artikel 170/2 ingevoegd, luidende:

“Art. 170/2. Het openbaar ministerie bezorgt aan de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht een kennisgeving van zijn beslissing om al dan niet strafvervolging in te stellen, of al dan niet een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van hetzelfde Wetboek voor te stellen.

Wanneer het openbaar ministerie ervan afziet een strafvervolging in te stellen, of een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van hetzelfde Wetboek voor te stellen, of wanneer het openbaar ministerie geen beslissing heeft genomen binnen een termijn van drie maanden te rekenen van de dag van ontvangst van het proces-verbaal

de droit économique décident s'il y a lieu d'entamer la procédure d'amende administrative.”.

Art. 100

Dans le chapitre II du titre VIII de la même loi-programme, il est inséré un article 170/3 rédigé comme suit:

“Art. 170/3. Si le ministère public renonce à intenter les poursuites pénales et à proposer une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du Code d'instruction criminelle, il envoie une copie des pièces de procédure de l'enquête complémentaire aux agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique.”.

Art. 101

Dans le chapitre II du titre VIII de la même loi-programme, il est inséré un article 170/4 rédigé comme suit:

“Art. 170/4. Les dispositions du titre 2, chapitre 1/1, du livre XV du Code de droit économique sont applicables aux amendes administratives visées par la présente loi.

Les décimes additionnels visés à l'article 1er, alinéa 1er, de la loi du 5 mars 1952 relative aux décimes additionnels sur les amendes pénales sont également applicables aux amendes administratives visées dans la présente loi.”.

Art. 102

Dans le chapitre II du titre VIII de la même loi-programme, il est inséré un article 170/5 rédigé comme suit:

“Art. 170/5. Les dispositions du livre Ier du Code pénal, y compris le chapitre VII et l'article 85, sont d'application.”.

Art. 103

Dans le chapitre II du titre VIII de la même loi-programme, il est inséré un article 170/6 rédigé comme suit:

“Art. 170/6. Les articles XV.72, XV.73 et XV.74 du Code de droit économique sont applicables aux infractions

waarin de inbreuk werd vastgelegd, beslissen de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht of de procedure voor de administratieve geldboete moet worden opgestart.”.

Art. 100

In hoofdstuk II van titel VIII van dezelfde programmawet wordt een artikel 170/3 ingevoegd, luidende:

“Art. 170/3. Indien het openbaar ministerie afziet van een strafvervolgning in te stellen, een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van het Wetboek van strafvordering voor te stellen, bezorgt het een afschrift van de procedurestukken van het aanvullend opsporingsonderzoek aan de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht.”.

Art. 101

In hoofdstuk II van titel VIII van dezelfde programmawet wordt een artikel 170/4 ingevoegd, luidende:

“Art. 170/4. De bepalingen van titel 2, hoofdstuk 1/1, van boek XV van het Wetboek van economisch recht zijn toepasselijk op de administratieve geldboetes bedoeld in deze wet.

De opdecimen bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimen op strafrechtelijke geldboeten zijn eveneens van toepassing op de administratieve geldboetes bedoeld in deze wet.”.

Art. 102

In hoofdstuk II van titel VIII van dezelfde programmawet wordt een artikel 170/5 ingevoegd, luidende:

“Art. 170/5. De bepalingen van boek I van het Strafwetboek, met inbegrip van hoofdstuk VII en artikel 85, zijn van toepassing.”.

Art. 103

In hoofdstuk II van titel VIII van dezelfde programmawet wordt een artikel 170/6 ingevoegd, luidende:

“Art. 170/6. De artikelen XV.72, XV.73 en XV.74 van het Wetboek van economisch recht zijn toepasselijk

pénales à la surveillance visée à l'article 169 ou à ses arrêtés d'exécution recherchées et constatées par les agents visés à l'article 170, § 2."

CHAPITRE 10

Modifications de la loi du 11 juin 2004 relative à l'information à fournir lors de la vente de véhicules d'occasion

Art. 104

L'article 8 de la loi du 11 juin 2004 relative à l'information à fournir lors de la vente de véhicules d'occasion, modifié par le lois du 28 novembre 2018 et 29 septembre 2020, est remplacé par ce qui suit:

"Art. 8. Sans préjudice de l'application de peines plus sévères prévues par le Code pénal, sont punis:

1° soit d'une amende pénale soit d'une amende administrative d'un montant minimum de 26 euros à un montant maximum de 10.000 euros ou de 4 % du chiffre d'affaires annuel total du dernier exercice clôturé précédant l'imposition de l'amende au sujet duquel des données permettant d'établir le chiffre d'affaires annuel sont disponibles, si cela représente un montant plus élevé, ceux qui enfreignent les dispositions de:

- a) l'article 3/1;
- b) l'article 5 ou de ses arrêtés d'exécution;
- c) l'article 6, § 3, ou de ses arrêtés d'exécution, en ce qui concerne les professionnels, les organismes agréés d'inspection automobile et les experts en automobiles;

2° soit d'une amende pénale soit d'une amende administrative d'un montant minimum de 26 euros à un montant maximum de 50.000 euros ou de 6 % du chiffre d'affaires annuel total du dernier exercice clôturé précédant l'imposition de l'amende au sujet duquel des données permettant d'établir le chiffre d'affaires annuel sont disponibles, si cela représente un montant plus élevé, ceux qui enfreignent les dispositions de:

- a) l'article 3, § 1er;
- b) l'article 6, § 3, ou de ses arrêtés d'exécution, en ce qui concerne les constructeurs de véhicules nouveaux ou leurs déposés.

En cas de récidive dans les cinq ans à dater d'une condamnation coulée en force de chose jugée, d'une

op de strafrechtelijke inbreuken op het in artikel 169 of de uitvoeringsbesluiten ervan omschreven toezicht die worden onderzocht en vastgesteld door de ambtenaren bedoeld in artikel 170, § 2."

HOOFDSTUK 10

Wijzigingen van de wet van 11 juni 2004 betreffende de informatieverstrekking bij de verkoop van tweedehandsvoertuigen

Art. 104

Artikel 8 van de wet van 11 juni 2004 betreffende de informatieverstrekking bij de verkoop van tweedehandsvoertuigen, gewijzigd bij de wetten van 28 november 2018 en 29 september 2020, wordt vervangen als volgt:

"Art. 8. Onverminderd de toepassing van strengere straffen waarin het Strafwetboek voorziet, worden gestraft:

1° met hetzij een strafrechtelijke geldboete hetzij een administratieve geldboete van een minimumbedrag van 26 euro tot een maximumbedrag van 10.000 euro of tot 4 % van de totale jaaromzet in het laatst afgesloten boekjaar voorgaand aan het opleggen van de geldboete waarover gegevens beschikbaar zijn die toelaten om de jaaromzet vast te stellen, indien dit een hoger bedrag vertegenwoordigt, zij die de bepalingen overtreden van:

- a) artikel 3/1;
- b) artikel 5 of de uitvoeringsbesluiten ervan;
- c) artikel 6, § 3, of de uitvoeringsbesluiten ervan, voor wat de vaklui, de erkende instellingen voor automobieleninspectie en de auto-experts betreft;

2° met hetzij een strafrechtelijke geldboete hetzij een administratieve geldboete van een minimumbedrag van 26 euro tot een maximumbedrag van 50.000 euro of tot 6 % van de totale jaaromzet in het laatst afgesloten boekjaar voorgaand aan het opleggen van de geldboete waarover gegevens beschikbaar zijn die toelaten om de jaaromzet vast te stellen, indien dit een hoger bedrag vertegenwoordigt, zij die de bepalingen overtreden van:

- a) artikel 3, § 1;
- b) artikel 6, § 3, of de uitvoeringsbesluiten ervan, voor wat de fabrikanten van nieuwe voertuigen of hun gemachtigden betreft.

In geval van herhaling binnen een termijn van vijf jaar te rekenen van een in kracht van gewijsde gegane

décision administrative définitive déclarant la culpabilité ou d'une décision administrative définitive infligeant une amende administrative du chef de la même infraction, le maximum des amendes est porté au double.”.

Art. 105

À l'article 9, § 1er, alinéa 2, de la même loi, la deuxième phrase est complétée par les mots “, dans les formes prévues à l'article XV.2, § 2, du Code de droit économique.”.

CHAPITRE 11

Modifications de la loi-cadre du 24 septembre 2006 sur le port du titre professionnel d'une profession intellectuelle prestataire de services et sur le port du titre professionnel d'une profession artisanale

Art. 106

À l'article 15 de la loi-cadre du 24 septembre 2006 sur le port du titre professionnel d'une profession intellectuelle prestataire de services et sur le port du titre professionnel d'une profession artisanale, les modifications suivantes sont apportées:

1° les mots “puni d'une amende” sont remplacés par les mots “puni soit d'une amende pénale”;

1° les mots “soit d'une amende administrative de 200 à 1.000 euros” sont insérés entre les mots “à 1.000 euros” et les mots “1° celui qui contrevient”.

Art. 107

À l'article 17 de la même loi-cadre, les modifications suivantes sont apportées:

1° l'alinéa 2 est remplacé comme suit:

“Les procès-verbaux établis par ces agents font foi jusqu'à preuve du contraire. Dans les trente jours qui suivent la date de la constatation de l'infraction, une copie du procès-verbal est notifiée au contrevenant par envoi recommandé avec accusé de réception ou lui est remise en mains propres, dans les formes prévues à l'article XV.2, § 2 du Code de droit économique.”;

veroordeling, een definitieve administratieve beslissing tot schuldigverklaring of een definitieve administratieve beslissing tot oplegging van een administratieve geldboete wegens dezelfde inbreuk, worden de geldboeten op het dubbele van het maximum gebracht.”.

Art. 105

In het artikel 9, § 1, tweede lid, van dezelfde wet wordt de tweede zin aangevuld met de woorden “, op de wijze bedoeld in artikel XV.2, § 2, van het Wetboek van economisch recht.”.

HOOFDSTUK 11

Wijzigingen van de kaderwet van 24 september 2006 betreffende het voeren van de beroepstitel van een dienstverlenend intellectueel beroep en het voeren van de beroepstitel van een ambachtelijk beroep

Art. 106

In artikel 15 van de kaderwet van 24 september 2006 betreffende het voeren van de beroepstitel van een dienstverlenend intellectueel beroep en het voeren van de beroepstitel van een ambachtelijk beroep, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden “Met geldboete van” worden vervangen door de woorden “Hetzij met een strafrechtelijke geldboete van”;

2° de woorden “, hetzij met een administratieve geldboete van 200 euro tot 1.000 euro” worden ingevoegd tussen de woorden “tot 1.000 euro” en de woorden “wordt gestraft.”.

Art. 107

In artikel 17 van dezelfde kaderwet, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het tweede lid wordt vervangen als volgt:

“De door deze ambtenaren opgestelde processen-verbaal hebben bewijskracht tot bewijs van het tegendeel. Een afschrift van het proces-verbaal wordt binnen dertig dagen na vaststelling van de inbreuk aan de overtreder bij een aangetekende zending met ontvangstmelding betekend of hem overhandigd, op de wijze bedoeld in artikel XV.2, § 2 van het Wetboek van economisch recht.”;

2° l'article est complété par un alinéa, rédigé comme suit:

“La recherche et la constatation des infractions visées dans la présente loi par les agents visés à l'alinéa 1er a lieu conformément aux dispositions du livre XV, titre 1er, chapitre 1er, du Code de droit économique.”

Art. 108

Dans le titre IV de la même loi-cadre, il est inséré un article 17/1 rédigé comme suit:

“Art. 17/1. § 1er. Lorsqu'ils constatent des infractions à la présente loi ou à ses arrêtés d'exécution, les agents visés à l'article 12, alinéa 1er peuvent adresser au contrevenant un avertissement le mettant en demeure de mettre fin à cet acte, conformément à l'article XV.31 du Code de droit économique.

§ 2. Lorsque les agents visés à l'article 12, alinéa 1er constatent des infractions à la présente loi ou à ses arrêtés d'exécution, les agents désignés par le ministre qui a les Classes moyennes dans ses attributions peuvent proposer une somme, dont le paiement volontaire par l'auteur de l'infraction éteint l'action publique, conformément à l'article XV.61 du Code de droit économique.

Le montant de la transaction ne peut être supérieur au montant maximum de l'amende pénale pouvant être infligée pour l'infraction constatée, majorée des décimes additionnels.

Les modalités de paiement et de perception de cette transaction sont arrêtées par le Roi.”

Art. 109

Dans le titre IV de la même loi-cadre, il est inséré un article 17/2 rédigé comme suit:

“Art. 17/2. § 1er. Les infractions à la présente loi ou à ses arrêtés d'exécution recherchées et constatées par les agents visés à l'article 12, alinéa 1er, peuvent faire l'objet de:

1° l'application de la procédure de transaction telle que visée à l'article 17/1, § 2;

2° une poursuite administrative en application de la procédure visée au titre 1/2 du livre XV du Code de droit économique;

2° het artikel wordt aangevuld met een lid, luidende:

“De opsporing en de vaststelling van de inbreuken bedoeld in deze wet, door de in het eerste lid bedoelde ambtenaren, gebeurt overeenkomstig de bepalingen van boek XV, titel 1, hoofdstuk 1, van het Wetboek van economisch recht.”

Art. 108

In titel IV van dezelfde kaderwet wordt een artikel 17/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 17/1. § 1. Wanneer zij inbreuken op deze wet of haar uitvoeringsbesluiten vaststellen, kunnen de ambtenaren bedoeld in artikel 17, eerste lid, een waarschuwing richten tot de overtreder waarbij die tot stopzetting van de handeling wordt aangemaand, overeenkomstig artikel XV.31 van het Wetboek van economisch recht.

§ 2. Wanneer de in artikel 17, eerste lid, bedoelde ambtenaren inbreuken op deze wet of haar uitvoeringsbesluiten vaststellen, kunnen de door de minister bevoegd voor Middenstand aangestelde ambtenaren een geldsom voorstellen waarvan de vrijwillige betaling door de overtreder de strafvordering doet vervallen, overeenkomstig artikel XV.61 van het Wetboek van economisch recht.

Het bedrag van de transactie mag niet hoger zijn dan het maximumbedrag van de strafrechtelijke geldboete die wegens de vastgestelde inbreuk kan worden opgelegd, verhoogd met de opdecimen.

De betalings- en inningswijzen van deze transactie worden door de Koning vastgesteld.”

Art. 109

In titel IV van dezelfde kaderwet wordt een artikel 17/2 ingevoegd, luidende:

“Art. 17/2. § 1. De inbreuken op deze wet of haar uitvoeringsbesluiten opgespoord en vastgesteld door de ambtenaren bedoeld in artikel 12, eerste lid, kunnen het voorwerp uitmaken van:

1° de toepassing van de transactieprocedure zoals bedoeld in artikel 17/1, § 2;

2° een administratieve vervolging met toepassing van de procedure bedoeld in titel 1/2 van boek XV van het Wetboek van economisch recht;

3° une poursuite pénale.

§ 2. La poursuite se fait conformément au titre 1/1 du livre XV du Code de droit économique.”

Art. 110

Dans le titre IV de la même loi-cadre, il est inséré un article 17/3 rédigé comme suit:

“Art. 17/3. Le ministère public notifie aux agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique sa décision d'intenter ou non les poursuites pénales ou de proposer ou non une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du même Code.

Lorsque le ministère public renonce à intenter les poursuites pénales et à proposer une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du même Code, ou si le ministère public n'a pas pris de décision dans un délai de trois mois à compter du jour de la réception du procès-verbal consignait l'infraction, les agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique décident s'il y a lieu d'entamer la procédure d'amende administrative.”

Art. 111

Dans le titre IV de la même loi-cadre, il est inséré un article 17/4 rédigé comme suit:

“Art. 17/4. Si le ministère public renonce à intenter les poursuites pénales et à proposer une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du Code d'instruction criminelle, il envoie une copie des pièces de procédure de l'enquête complémentaire aux agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique.”

Art. 112

Dans le titre IV de la même loi-cadre, il est inséré un article 17/5 rédigé comme suit:

3° een strafrechtelijke vervolging.

§ 2. De vervolging gebeurt overeenkomstig titel 1/1 van boek XV van het Wetboek van economisch recht.”

Art. 110

In titel IV van dezelfde kaderwet wordt een artikel 17/3 ingevoegd, luidende:

“Art. 17/3. Het openbaar ministerie bezorgt aan de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht een kennisgeving van zijn beslissing om al dan niet strafvervolging in te stellen, of al dan niet een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van hetzelfde Wetboek voor te stellen.

Wanneer het openbaar ministerie ervan afziet een strafvervolging in te stellen, of een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van hetzelfde Wetboek voor te stellen, of wanneer het openbaar ministerie geen beslissing heeft genomen binnen een termijn van drie maanden te rekenen van de dag van ontvangst van het proces-verbaal waarin de inbreuk werd vastgelegd, beslissen de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht of de procedure voor de administratieve geldboete moet worden opgestart.”

Art. 111

In titel IV van dezelfde kaderwet wordt een artikel 17/4 ingevoegd, luidende:

“Art. 17/4. Indien het openbaar ministerie afziet van een strafvervolging in te stellen, een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van het Wetboek van strafvordering voor te stellen, bezorgt het een afschrift van de procedurestukken van het aanvullend opsporingsonderzoek aan de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht.”

Art. 112

In titel IV van dezelfde kaderwet wordt een artikel 17/5 ingevoegd, luidende:

“Art. 17/5. Les dispositions du titre 2, chapitre 1/1, du livre XV du Code de droit économique sont applicables aux amendes administratives visées par la présente loi.

Les décimes additionnels visés à l'article 1er, alinéa 1er, de la loi du 5 mars 1952 relative aux décimes additionnels sur les amendes pénales sont également applicables aux amendes administratives visées dans la présente loi.”

Art. 113

Dans le titre IV de la même loi-cadre, il est inséré un article 17/6 rédigé comme suit:

“Art. 17/6. Les articles XV.71, XV.72, XV.73 et XV.74 du Code de droit économique sont applicables aux infractions pénales à la présente loi.”

CHAPITRE 12

Modifications de la loi du 10 novembre 2006 relative aux heures d'ouverture dans le commerce, l'artisanat et les services

Art. 114

À l'article 19 de la loi du 10 novembre 2006 relative aux heures d'ouverture dans le commerce, l'artisanat et les services, les modifications suivantes sont apportées:

1° au paragraphe 1er, alinéa 1er, les mots “les inspecteurs et contrôleurs de la Direction générale Contrôle et Médiation du Service public fédéral Économie, Classes moyennes, PME et Énergie” sont remplacés par les mots “les agents de la Direction générale de l'Inspection économique du Service public fédéral Économie, P.M.E., Classes moyennes et Énergie”;

2° Un paragraphe 1/1 est inséré, rédigé comme suit:

“§ 1er/1. La recherche et la constatation des infractions aux dispositions de la présente loi, à l'exception des dispositions de l'article 17, alinéas 3 et 4, se font conformément aux dispositions du livre XV, titre 1er, chapitre 1er, du Code de droit économique par les agents de la Direction générale de l'Inspection économique visés au paragraphe 1er.”

“Art. 17/5. De bepalingen van titel 2, hoofdstuk 1/1, van boek XV van het Wetboek van economisch recht zijn toepasselijk op de administratieve geldboetes bedoeld in deze wet.

De opdecimen bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimen op strafrechtelijke geldboeten zijn eveneens van toepassing op de administratieve geldboetes bedoeld in deze wet.”

Art. 113

In titel IV van dezelfde kaderwet wordt een artikel 17/6 ingevoegd, luidende:

“Art. 17/6. De artikelen XV.71, XV.72, XV.73 en XV.74 van het Wetboek van economisch recht zijn toepasselijk op de strafrechtelijke inbreuken op deze wet.”

HOOFDSTUK 12

Wijzigingen van de wet van 10 november 2006 betreffende de openingsuren in handel, ambacht en dienstverlening

Art. 114

In artikel 19 van de wet van 10 november 2006 betreffende de openingsuren in handel, ambacht en dienstverlening, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, worden de woorden “de inspecteurs en controleurs van de Algemene Directie Controle en Bemiddeling van de Federale Overheidsdienst Economie, kmo, Middenstand en Energie” vervangen door de woorden “de ambtenaren van de Algemene Directie Economische Inspectie van de Federale Overheidsdienst Economie, K.M.O., Middenstand en Energie”;

2° Een paragraaf 1/1 wordt ingevoegd, luidende:

“§ 1/1. De opsporing en de vaststelling van de inbreuken op de bepalingen van deze wet, met uitzondering van de bepalingen van artikel 17, derde en vierde lid, gebeuren overeenkomstig de bepalingen van boek XV, titel 1, hoofdstuk 1, van het Wetboek van economisch recht door de ambtenaren van de Algemene Directie Economische Inspectie bedoeld in paragraaf 1.”

Art. 115

Dans la phrase introductive de l'article 20 de la même loi, les mots "ces agents" sont remplacés par les mots "les officiers et agents de la police fédérale et de la police locale".

Art. 116

L'article 21 de la même loi est remplacé par ce qui suit:

"Art. 21. Lorsqu'ils constatent des infractions aux dispositions de la présente loi, à l'exception des dispositions de l'article 17, alinéas 3 et 4, ou à ses arrêtés d'exécution, les agents de la Direction générale de l'Inspection économique visés à l'article 19, § 1er peuvent adresser au contrevenant un avertissement le mettant en demeure de mettre fin à cet acte, conformément à l'article XV.31 du Code de droit économique."

Art. 117

Dans la même loi, il est inséré un article 21/1 rédigé comme suit:

"Art. 21/1. § 1er. Les infractions aux dispositions de la présente loi, à l'exception des dispositions de l'article 17, alinéas 3 et 4 ou à ses arrêtés d'exécution peuvent faire l'objet de:

1° l'application de la procédure de transaction telle que visée à l'article 22, § 3;

2° une poursuite administrative en application de la procédure visée au titre 1/2 du livre XV du Code de droit économique;

3° une poursuite pénale.

§ 2. La poursuite se fait conformément au titre 1/1 du livre XV du Code de droit économique."

Art. 118

Dans la même loi, il est inséré un article 21/2 rédigé comme suit:

"Art. 21/2. Le ministère public notifie aux agents compétents visé à l'article XV.60/4 du Code de droit économique sa décision d'intenter ou non les poursuites pénales ou de proposer ou non une transaction visée à

Art. 115

In de inleidende zin van artikel 20 van dezelfde wet worden de woorden "deze agenten" vervangen door de woorden "de officieren en agenten van de federale en lokale politie".

Art. 116

Artikel 21 van dezelfde wet, wordt vervangen als volgt:

"Art. 21. Wanneer zij inbreuken op de bepalingen van deze wet, met uitzondering van de bepalingen van artikel 17, derde en vierde lid, of haar uitvoeringsbesluiten vaststellen, kunnen de ambtenaren van de Algemene Directie Economische Inspectie bedoeld in artikel 19, § 1, een waarschuwing richten tot de overtreder waarbij die tot stopzetting van de handeling wordt aangemaand, overeenkomstig artikel XV.31 van het Wetboek van economisch recht."

Art. 117

In dezelfde wet wordt een artikel 21/1 ingevoegd, luidende:

"Art. 21/1. § 1. De inbreuken op de bepalingen van deze wet, met uitzondering van de bepalingen van artikel 17, derde en vierde lid, of haar uitvoeringsbesluiten, kunnen het voorwerp uitmaken van:

1° de toepassing van de transactieprocedure zoals bedoeld in artikel 22, § 3;

2° een administratieve vervolging met toepassing van de procedure bedoeld in titel 1/2 van boek XV van het Wetboek van economisch recht;

3° een strafrechtelijke vervolging.

§ 2. De vervolging gebeurt overeenkomstig titel 1/1 van boek XV van het Wetboek van economisch recht."

Art. 118

In dezelfde wet wordt een artikel 21/2 ingevoegd, luidende:

"Art. 21/2. Het openbaar ministerie bezorgt aan de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht een kennisgeving van zijn beslissing om al dan niet strafvervolgning in te

l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du même Code.

Lorsque le ministère public renonce à intenter les poursuites pénales et à proposer une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du même Code ou si le ministère public n'a pas pris de décision dans un délai de trois mois à compter du jour de la réception du procès-verbal consignant l'infraction, les agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique décident s'il y a lieu d'entamer la procédure d'amende administrative."

Art. 119

Dans le chapitre VI de la même loi, il est inséré un article 21/3 rédigé comme suit:

"Art. 21/3. Si le ministère public renonce à intenter les poursuites pénales et à proposer une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du même Code, il envoie une copie des pièces de procédure des actes d'enquête complémentaires aux agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique."

Art. 120

Dans la même loi, les modifications suivantes sont apportées à l'article 22:

1° le paragraphe 1er est remplacé comme suit:

"§ 1er. Les infractions aux dispositions d'interdiction prévues par la présente loi, sont punies soit d'une peine d'emprisonnement allant d'un mois à un an et d'une amende de 250 à 10.000 euros ou d'une de ces peines seulement, soit d'une amende administrative de 250 à 10.000 euros."

2° l'alinéa 1er du paragraphe 3 est modifié comme suit:

"Quand les agents de la Direction générale de l'Inspection économique visés à l'article 19, § 1er constatent des infractions à la présente loi ou à ses arrêtés d'exécution, les agents désignés par le ministre qui a l'Économie dans

stellen, of al dan niet een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van hetzelfde Wetboek voor te stellen.

Wanneer het openbaar ministerie ervan afziet een strafvervolgung in te stellen, of een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van hetzelfde Wetboek voor te stellen, of wanneer het openbaar ministerie geen beslissing heeft genomen binnen een termijn van drie maanden te rekenen van de dag van ontvangst van het proces-verbaal waarin de inbreuk werd vastgelegd, beslissen de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht of de procedure voor de administratieve geldboete moet worden opgestart."

Art. 119

In hoofdstuk VI van dezelfde wet wordt een artikel 21/3 ingevoegd, luidende:

"Art. 21/3. Indien het openbaar ministerie afziet van een strafvervolgung in te stellen, een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van het Wetboek van strafvordering voor te stellen, bezorgt het een afschrift van de procedurestukken van het aanvullend opsporingsonderzoek aan de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht."

Art. 120

In dezelfde wet worden in het artikel 22 de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1 wordt vervangen als volgt:

"§ 1. De inbreuken op de verbodsbepalingen die door deze wet zijn voorzien, worden bestraft met hetzij een gevangenisstraf van één maand tot één jaar en een boete van 250 tot 10.000 euro of met slechts één van deze straffen, hetzij een administratieve geldboete van 250 tot 10.000 euro."

2° het eerste lid van paragraaf 3 wordt gewijzigd als volgt:

"Wanneer de ambtenaren van de Algemene Directie Economische Inspectie bedoeld in artikel 19, § 1, inbreuken op deze wet of haar uitvoeringsbesluiten vaststellen, kunnen de door de minister bevoegd voor Economie

ses attributions peuvent proposer une somme dont le paiement volontaire par le contrevenant éteint l'action publique, conformément à l'article XV.61 du Code de droit économique."

3° Dans paragraphe 3, un alinéa rédigé comme suit est inséré entre les alinéas 1 et 2:

"Le montant de la transaction ne peut être supérieur au montant maximum de l'amende pénale pouvant être infligée pour l'infraction constatée, majoré des décimes additionnels."

Art. 121

Dans le chapitre VI de la même loi, il est inséré un article 22/1 rédigé comme suit:

"Art. 22/1. Les dispositions du titre 2, chapitre 1/1, du livre XV du Code de droit économique sont applicables aux amendes administratives visées par la présente loi.

Les décimes additionnels visés à l'article 1er, alinéa 1er, de la loi du 5 mars 1952 relative aux décimes additionnels sur les amendes pénales sont également applicables aux amendes administratives visées dans la présente loi."

Art. 122

Dans le chapitre VI de la même loi, il est inséré un article 22/2 rédigé comme suit:

"Art. 22/2. Les articles XV.71, XV.72, XV.73 et XV.74 du Code de droit économique sont applicables aux infractions pénales à la présente loi."

CHAPITRE 13

Modifications de la loi-cadre du 3 août 2007 relative aux professions intellectuelles prestataires de services

Art. 123

À l'article 11, de la loi-cadre du 3 août 2007 relative aux professions intellectuelles prestataires de services, les modifications suivantes sont apportées:

1° le mot "soit" est inséré entre le mot "puni" et les mots "d'un emprisonnement";

aangestelde ambtenaren een geldsom voorstellen waarvan de vrijwillige betaling door de overtreder de strafvordering doet vervallen, overeenkomstig artikel XV.61 van het Wetboek van economisch recht."

3° In paragraaf 3 wordt tussen het eerste en het tweede lid een lid ingevoegd, luidende:

"Het bedrag van de transactie mag niet hoger zijn dan het maximumbedrag van de strafrechtelijke geldboete die wegens de vastgestelde inbreuk kan worden opgelegd, verhoogd met de opdecimen."

Art. 121

In hoofdstuk VI van dezelfde wet wordt een artikel 22/1 ingevoegd, luidende:

"Art. 22/1. De bepalingen van titel 2, hoofdstuk 1/1, van boek XV van het Wetboek van economisch recht zijn toepasselijk op de administratieve geldboetes bedoeld in deze wet.

De opdecimen bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimen op strafrechtelijke geldboeten zijn eveneens van toepassing op de administratieve geldboetes bedoeld in deze wet."

Art. 122

In hoofdstuk VI van dezelfde wet wordt een artikel 22/2 ingevoegd, luidende:

"Art. 22/2. De artikelen XV.71, XV.72, XV.73 en XV.74 van het Wetboek van economisch recht zijn toepasselijk op de strafrechtelijke inbreuken op deze wet."

HOOFDSTUK 13

Wijzigingen van de kaderwet van 3 augustus 2007 betreffende de dienstverlenende intellectuele beroepen

Art. 123

In artikel 11, van de kaderwet van 3 augustus 2007 betreffende de dienstverlenende intellectuele beroepen, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden "hetzij een" worden ingevoegd tussen de woorden "straffen wordt met" en de woorden "gevangenisstraf van acht";

2° le mot “pénale” est inséré entre le mot “amende” et les mots “de 200 à 2.000 euros”;

3° la première phrase est complétée par les mots “, soit d’une amende administrative de 200 à 2.000 euros.”.

Art. 124

À l’article 13 de la même loi-cadre, les modifications suivantes sont apportées:

1° l’alinéa 2 est remplacé comme suit:

“Les procès-verbaux établis par ces agents font foi jusqu’à preuve du contraire. Dans les trente jours qui suivent la date de la constatation de l’infraction, une copie du procès-verbal est notifiée au contrevenant par envoi recommandé avec accusé de réception ou lui est remise en mains propres, dans les formes prévues à l’article XV.2, § 2 du Code de droit économique.”;

2° l’article est complété par un alinéa rédigé comme suit:

“La recherche et la constatation des infractions visées dans la présente loi par les agents visés à l’alinéa 1er a lieu conformément aux dispositions du livre XV, titre 1er, chapitre 1er, du Code de droit économique.”.

Art. 125

Dans le chapitre IV de la même loi-cadre, il est inséré un article 13/1 rédigé comme suit:

“Art. 13/1. § 1er. Lorsqu’ils constatent des infractions à la présente loi-cadre ou à ses arrêtés d’exécution, les agents visés à l’article 13, alinéa 1er, peuvent adresser au contrevenant un avertissement le mettant en demeure de mettre fin à cet acte, conformément à l’article XV.31 du Code de droit économique.

§ 2. Lorsque les agents visés à l’article 13, alinéa 1er, constatent des infractions à la présente loi-cadre ou à ses arrêtés d’exécution, les agents désignés par le ministre qui a les Classes moyennes dans ses attributions peuvent proposer une somme, dont le paiement volontaire par l’auteur de l’infraction éteint l’action publique, conformément à l’article XV.61 du Code de droit économique.

Le montant de la transaction ne peut être supérieur au montant maximum de l’amende pénale pouvant être

2° de les mots “een strafrechtelijke” worden ingevoegd tussen de woorden “drie maanden en met” en de woorden “geldboete van 200 tot 2.000”;

3° de eerste zin wordt aangevuld met de woorden “, hetzij een administratieve geldboete van 200 tot 2.000 euro.”.

Art. 124

In artikel 13 van dezelfde kaderwet, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het tweede lid wordt vervangen als volgt:

“De door deze ambtenaren opgestelde processen-verbaal hebben bewijskracht tot bewijs van het tegendeel. Een afschrift van het proces-verbaal wordt binnen dertig dagen na vaststelling van de inbreuk aan de overtreder bij een aangetekende zending met ontvangstmelding betekend of hem overhandigd, op de wijze bedoeld in artikel XV.2, § 2 van het Wetboek van economisch recht.”;

2° het artikel wordt aangevuld met een lid, luidende:

“De opsporing en de vaststelling van de inbreuken bedoeld in deze wet, door de in het eerste lid bedoelde ambtenaren, gebeurt overeenkomstig de bepalingen van boek XV, titel 1, hoofdstuk 1, van het Wetboek van economisch recht.”.

Art. 125

In hoofdstuk IV van dezelfde kaderwet wordt een artikel 13/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 13/1. § 1. Wanneer zij inbreuken op deze kaderwet of haar uitvoeringsbesluiten vaststellen, kunnen de ambtenaren bedoeld in artikel 13, eerste lid, een waarschuwing richten tot de overtreder waarbij die tot stopzetting van de handeling wordt aangemaand, overeenkomstig artikel XV.31 van het Wetboek van economisch recht.

§ 2. Wanneer de in artikel 13, eerste lid, bedoelde ambtenaren inbreuken bedoeld in deze kaderwet of haar uitvoeringsbesluiten vaststellen, kunnen de door de minister bevoegd voor Middenstand aangestelde ambtenaren een geldsom voorstellen waarvan de vrijwillige betaling door de overtreder de strafvordering doet vervallen, overeenkomstig artikel XV.61 van het Wetboek van economisch recht.

Het bedrag van de transactie mag niet hoger zijn dan het maximumbedrag van de strafrechtelijke geldboete die

infligée pour l'infraction constatée, majorée des décimes additionnels.

Les modalités de paiement et de perception de cette transaction sont arrêtées par le Roi.”

Art. 126

Dans le chapitre IV de la même loi-cadre, il est inséré un article 13/2 rédigé comme suit:

“Art. 13/2. § 1er. Les infractions à la présente loi-cadre ou à ses arrêtés d'exécution recherchées et constatées par les agents visés à l'article 13, alinéa 1er, peuvent faire l'objet de:

1° l'application de la procédure de transaction telle que visée à l'article 13/1, § 2;

2° une poursuite administrative en application de la procédure visée au titre 1/2 du livre XV du Code de droit économique;

3° une poursuite pénale.

§ 2. La poursuite se fait conformément au titre 1/1 du livre XV du Code de droit économique.”

Art. 127

Dans le chapitre IV de la même loi-cadre, il est inséré un article 13/3 rédigé comme suit:

“Art. 13/3. Le ministère public notifie aux agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique sa décision d'intenter ou non les poursuites pénales ou de proposer ou non une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du Code d'instruction criminelle.

Lorsque le ministère public renonce à intenter les poursuites pénales et à proposer une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du Code d'instruction criminelle, ou si le ministère public n'a pas pris de décision dans un délai de trois mois à compter du jour de la réception du procès-verbal consignant l'infraction, les agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique décident s'il y a lieu d'entamer la procédure d'amende administrative.”

wegens de vastgestelde inbreuk kan worden opgelegd, verhoogd met de opdecimenen.

De betalings- en inningswijzen van deze transactie worden door de Koning vastgesteld.”

Art. 126

In hoofdstuk IV van dezelfde kaderwet wordt een artikel 13/2 ingevoegd, luidende:

“Art. 13/2. § 1. De inbreuken bedoeld in deze kaderwet of haar uitvoeringsbesluiten opgespoord en vastgesteld door de ambtenaren bedoeld in artikel 13, eerste lid, kunnen het voorwerp uitmaken van:

1° de toepassing van de transactieprocedure zoals bedoeld in artikel 13/1, § 2;

2° een administratieve vervolging met toepassing van de procedure bedoeld in titel 1/2 van boek XV van het Wetboek van economisch recht;

3° een strafrechtelijke vervolging.

§ 2. De vervolging gebeurt overeenkomstig titel 1/1 van boek XV van het Wetboek van economisch recht.”

Art. 127

In hoofdstuk IV van dezelfde kaderwet wordt een artikel 13/3 ingevoegd, luidende:

“Art. 13/3. Het openbaar ministerie bezorgt aan de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht een kennisgeving van zijn beslissing om al dan niet strafvervolging in te stellen, of al dan niet een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van hetzelfde Wetboek voor te stellen.

Wanneer het openbaar ministerie ervan afziet een strafvervolging in te stellen, of een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van hetzelfde Wetboek voor te stellen, of wanneer het openbaar ministerie geen beslissing heeft genomen binnen een termijn van drie maanden te rekenen van de dag van ontvangst van het proces-verbaal waarin de inbreuk werd vastgelegd, beslissen de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht of de procedure voor de administratieve geldboete moet worden opgestart.”

Art. 128

Dans le chapitre IV de la même loi-cadre, il est inséré un article 13/4 rédigé comme suit:

“Art. 13/4. Si le ministère public renonce à intenter les poursuites pénales et à proposer une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du Code d'instruction criminelle, il envoie une copie des pièces de procédure de l'enquête complémentaire aux agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique.”.

Art. 129

Dans le chapitre IV de la même loi-cadre, il est inséré un article 13/5 rédigé comme suit:

“Art. 13/5. Les dispositions du titre 2, chapitre 1/1, du livre XV du Code de droit économique sont applicables aux amendes administratives visées par la présente loi-cadre.

Les décimes additionnels visés à l'article 1er, alinéa 1er, de la loi du 5 mars 1952 relative aux décimes additionnels sur les amendes pénales sont également applicables aux amendes administratives visées dans la présente loi-cadre.”.

Art. 130

Dans le chapitre IV de la même loi-cadre, il est inséré un article 13/6 rédigé comme suit:

“Art. 13/6. Les articles XV.71, XV.72, XV.73 et XV.74 du Code de droit économique sont applicables aux infractions pénales à la présente loi-cadre.”.

Art. 131

À l'article 14 de la même loi-cadre, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l'alinéa 2, le mot “soit” est inséré entre le mot “puni” et les mots “d'un emprisonnement”;

2° dans l'alinéa 2, le mot “pénale” est inséré entre le mot “amende” et les mots “de 26 à 1.000 euros”;

Art. 128

In hoofdstuk IV van dezelfde kaderwet wordt een artikel 13/4 ingevoegd, luidende:

“Art. 13/4. Indien het openbaar ministerie afziet van een strafvervolgning in te stellen, een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van het Wetboek van strafvordering voor te stellen, bezorgt het een afschrift van de procedurestukken van het aanvullend opsporingsonderzoek aan de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht.”.

Art. 129

In hoofdstuk IV van dezelfde kaderwet wordt een artikel 13/5 ingevoegd, luidende:

“Art. 13/5. De bepalingen van titel 2, hoofdstuk 1/1, van boek XV van het Wetboek van economisch recht zijn toepasselijk op de administratieve geldboetes bedoeld in deze kaderwet.

De opdecimen bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimen op strafrechtelijke geldboeten zijn toepasselijk op de administratieve geldboetes bedoeld in deze kaderwet.”.

Art. 130

In hoofdstuk IV van dezelfde kaderwet wordt een artikel 13/6 ingevoegd, luidende:

“Art. 13/6. De artikelen XV.71, XV.72, XV.73 en XV.74 van het Wetboek van economisch recht zijn toepasselijk op de strafrechtelijke inbreuken op deze kaderwet.”.

Art. 131

In artikel 14 van dezelfde kaderwet, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het tweede lid, worden de woorden “hetzij een” ingevoegd tussen de woorden “gestraft met” en de woorden “gevangenisstraf van”;

2° in het tweede lid, worden de woorden “een strafrechtelijke” ingevoegd tussen de woorden “dagen en met” en de woorden “geldboete van 26 tot 1.000 euro”;

3° dans l'alinéa 2, les mots "soit d'une amende administrative de 26 à 1.000 euros," sont insérés entre le mot "seulement," et les mots "celui qui refusera".

CHAPITRE 14

Modifications de la loi du 11 février 2013 organisant la profession d'agent immobilier

Art. 132

À l'article 22, alinéa 1er, de la loi du 11 février 2013 organisant la profession d'agent immobilier, les modifications suivantes sont apportées:

1° le mot "soit" est inséré entre le mot "puni" et les mots "d'un emprisonnement de";

2° le mot "pénale" est inséré entre le mot "amende" et les mots "de 500 euros";

3° la première phrase est complétée par les mots " , soit d'une amende administrative de 500 à 5.000 euros.".

Art. 133

À l'article 24 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1° l'alinéa 2 est remplacé par ce qui suit:

"Les procès-verbaux établis par ces agents font foi jusqu'à preuve du contraire. Dans les trente jours qui suivent la constatation de l'infraction, une copie du procès-verbal est notifiée au contrevenant par envoi recommandé avec accusé de réception ou lui est remise en mains propres, dans les formes prévues à l'article XV.2, § 2, du Code de droit économique.";

2° l'article est complété par un alinéa, rédigé comme suit:

"La recherche et la constatation des infractions visées aux articles 22 et 25 par les agents visés à l'alinéa 1er ont lieu conformément aux dispositions du livre XV, titre 1er, chapitre 1er du Code de droit économique.".

3° in het tweede lid, wordt de enige zin aangevuld met de woorden " , hetzij een administratieve geldboete van 26 tot 1.000 euro".

HOOFDSTUK 14

Wijzigingen van de wet van 11 februari 2013 houdende organisatie van het beroep van vastgoedmakelaar

Art. 132

In artikel 22, eerste lid, van de wet van 11 februari 2013 houdende organisatie van het beroep van vastgoedmakelaar, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden "hetzij een" worden ingevoegd tussen het woord "met" en de woorden "gevangenisstraf van";

2° de woorden "een strafrechtelijke" worden ingevoegd tussen de woorden "en met" en de woorden "geldboete van 500 euro";

3° de woorden " , hetzij met een administratieve geldboete van 500 tot 5.000 euro" worden ingevoegd tussen de woorden "die straffen alleen" en het woord "gestraft".

Art. 133

In artikel 24 van dezelfde wet, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het tweede lid wordt vervangen als volgt:

"De door deze ambtenaren opgestelde processen-verbaal hebben bewijskracht tot bewijs van het tegendeel. Een afschrift van het proces-verbaal wordt binnen dertig dagen na vaststelling van de inbreuk aan de overtreder bij een aangetekende zending met ontvangstmelding betekend of hem overhandigd, op de wijze bedoeld in artikel XV.2, § 2, van het Wetboek van economisch recht.";

2° het artikel wordt aangevuld met een lid, luidende:

"De opsporing en de vaststelling van de inbreuken bedoeld in de artikelen 22 en 25, door de in het eerste lid bedoelde ambtenaren, gebeurt overeenkomstig de bepalingen van boek XV, titel 1, hoofdstuk 1, van het Wetboek van economisch recht.".

Art. 134

Dans le chapitre 5 de la même loi, il est inséré un article 24/1 rédigé comme suit:

“Art. 24/1. § 1er. Lorsqu'ils constatent des infractions visées aux articles 22 et 25, les agents visés à l'article 24, alinéa 1er, peuvent adresser au contrevenant un avertissement le mettant en demeure de mettre fin à cet acte, conformément à l'article XV.31 du Code de droit économique.

§ 2. Lorsque les agents visés à l'article 24, alinéa 1er constatent des infractions visées aux articles 22 et 25, les agents désignés par le ministre qui a les Classes moyennes dans ses attributions peuvent proposer une somme, dont le paiement volontaire par l'auteur de l'infraction éteint l'action publique, conformément à l'article XV.61 du Code de droit économique.

Le montant de la transaction ne peut être supérieur au montant maximum de l'amende pénale pouvant être infligée pour l'infraction constatée, majorée des décimes additionnels.

Les modalités de paiement et de perception de cette transaction sont arrêtées par le Roi.”

Art. 135

Dans le chapitre 5 de la même loi, il est inséré un article 24/2 rédigé comme suit:

“Art. 24/2. § 1er. Les infractions visées aux articles 22 et 25 recherchées et constatées par les agents visés à l'article 24, alinéa 1er, peuvent faire l'objet de:

1° l'application de la procédure de transaction telle que visée à l'article 24/1, § 2;

2° une poursuite administrative en application de la procédure visée au titre 1/2 du livre XV du Code de droit économique;

3° une poursuite pénale.

§ 2. La poursuite se fait conformément au titre 1/1 du livre XV du Code de droit économique.”

Art. 136

Dans le chapitre 5 de la même loi, il est inséré un article 24/3 rédigé comme suit:

Art. 134

In hoofdstuk 5 van dezelfde wet wordt een artikel 24/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 24/1. § 1. Wanneer zij inbreuken bedoeld in de artikelen 22 en 25 vaststellen, kunnen de ambtenaren bedoeld in artikel 24, eerste lid, een waarschuwing richten tot de overtreder waarbij die tot stopzetting van de handeling wordt aangemaand, overeenkomstig artikel XV.31 van het Wetboek van economisch recht.

§ 2. Wanneer de in artikel 24, eerste lid, bedoelde ambtenaren inbreuken bedoeld in de artikelen 22 en 25 vaststellen, kunnen de door de minister bevoegd voor Middenstand aangestelde ambtenaren een geldsom voorstellen waarvan de vrijwillige betaling door de overtreder de strafvordering doet vervallen, overeenkomstig artikel XV.61 van het Wetboek van economisch recht.

Het bedrag van de transactie mag niet hoger zijn dan het maximumbedrag van de strafrechtelijke geldboete die wegens de vastgestelde inbreuk kan worden opgelegd, verhoogd met de opdecimen.

De betalings- en inningswijzen van deze transactie worden door de Koning vastgesteld.”

Art. 135

In hoofdstuk 5 van dezelfde wet wordt een artikel 24/2 ingevoegd, luidende:

“Art. 24/2. § 1. De inbreuken bedoeld in de artikelen 22 en 25 opgespoord en vastgesteld door de ambtenaren bedoeld in artikel 24, eerste lid, kunnen het voorwerp uitmaken van:

1° de toepassing van de transactieprocedure zoals bedoeld in artikel 24/1, § 2;

2° een administratieve vervolging met toepassing van de procedure bedoeld in titel 1/2 van boek XV van het Wetboek van economisch recht;

3° een strafrechtelijke vervolging.

§ 2. De vervolging gebeurt overeenkomstig titel 1/1 van boek XV van het Wetboek van economisch recht.”

Art. 136

In hoofdstuk 5 van dezelfde wet, wordt een artikel 24/3 ingevoegd, luidende:

“Art. 24/3. Le ministère public notifie aux agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique sa décision d'intenter ou non les poursuites pénales ou de proposer ou non une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du même Code.

Lorsque le ministère public renonce à intenter les poursuites pénales et à proposer une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du même Code, ou si le ministère public n'a pas pris de décision dans un délai de trois mois à compter du jour de la réception du procès-verbal consignant l'infraction, les agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique décident s'il y a lieu d'entamer la procédure d'amende administrative.”

Art. 137

Dans le chapitre 5 de la même loi, il est inséré un article 24/4 rédigé comme suit:

“Art. 24/4. Si le ministère public renonce à intenter les poursuites pénales et à proposer une transaction visée à l'article 216*ter* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du Code d'instruction criminelle, il envoie une copie des pièces de procédure de l'enquête complémentaire aux agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique.”

Art. 138

Dans le chapitre 5 de la même loi, il est inséré un article 24/5 rédigé comme suit:

“Art. 24/5. Les dispositions du titre 2, chapitre 1/1, du livre XV du Code de droit économique sont applicables aux amendes administratives visées par la présente loi.

Les décimes additionnels visés à l'article 1er, alinéa 1er, de la loi du 5 mars 1952 relative aux décimes additionnels sur les amendes pénales sont également applicables aux amendes administratives visées dans la présente loi.”

“Art. 24/3. Het openbaar ministerie bezorgt aan de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht een kennisgeving van zijn beslissing om al dan niet strafvervolgung in te stellen, of al dan niet een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van hetzelfde Wetboek voor te stellen.

Wanneer het openbaar ministerie ervan afziet een strafvervolgung in te stellen, of een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van hetzelfde Wetboek voor te stellen, of wanneer het openbaar ministerie geen beslissing heeft genomen binnen een termijn van drie maanden te rekenen van de dag van ontvangst van het proces-verbaal waarin de inbreuk werd vastgelegd, beslissen de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht of de procedure voor de administratieve geldboete moet worden opgestart.”

Art. 137

In hoofdstuk 5 van dezelfde wet wordt een artikel 24/4 ingevoegd, luidende:

“Art. 24/4. Indien het openbaar ministerie afziet van een strafvervolgung in te stellen, een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van het Wetboek van strafvordering voor te stellen, bezorgt het een afschrift van de proceduristukken van het aanvullend opsporingsonderzoek aan de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht.”

Art. 138

In hoofdstuk 5 van dezelfde wet wordt een artikel 24/5 ingevoegd, luidende:

“Art. 24/5. De bepalingen van titel 2, hoofdstuk 1/1, van boek XV van het Wetboek van economisch recht zijn toepasselijk op de administratieve geldboetes bedoeld in deze wet.

De opdecimen bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimen op strafrechtelijke geldboeten zijn eveneens van toepassing op de administratieve geldboetes bedoeld in deze wet.”

Art. 139

Dans le chapitre 5 de la même loi, il est inséré un article 24/6 rédigé comme suit:

“Art. 24/6. Les articles XV.71, XV.72, XV.73 et XV.74 du Code de droit économique sont applicables aux infractions pénales visées aux articles 22 et 25.”.

Art. 140

À l'article 25 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1° à l'alinéa 2, le mot “soit” est inséré entre le mot “puni” et les mots “d'un emprisonnement de”;

2° à l'alinéa 2, le mot “pénale” est inséré entre le mot “amende” et les mots “de 500 euros”;

3° à l'alinéa 2, les mots “soit d'une amende administrative de 500 à 5.000 euros,” sont insérés entre les mots “d'une de ces peines seulement,” et les mots “celui qui refusera”.

CHAPITRE 15

**Modifications de la loi du 13 mars 2016
relative au statut et au contrôle des entreprises
d'assurance ou de réassurance**

Art. 141

Dans l'article 40, § 1er, de la loi du 13 mars 2016 relative au statut et au contrôle des entreprises d'assurance ou de réassurance, l'alinéa 2 est complété par la phrase suivante:

“En particulier, ces personnes doivent faire preuve d'une honnêteté, d'une intégrité et d'une indépendance d'esprit qui, s'agissant des membres de l'organe légal d'administration, permettent d'évaluer et de remettre en question effectivement, si nécessaire, les décisions du comité de direction, ou en l'absence de celui-ci, de la direction effective et d'assurer la supervision et le suivi effectifs des décisions prises en matière de gestion.”.

Art. 139

In hoofdstuk 5 van dezelfde wet wordt een artikel 24/6 ingevoegd, luidende:

“Art. 24/6. De artikelen XV.71, XV.72, XV.73 en XV.74 van het Wetboek van economisch recht zijn toepasselijk op de strafrechtelijke inbreuken bedoeld in de artikelen 22 en 25.”.

Art. 140

In artikel 25 van dezelfde wet, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het tweede lid worden de woorden “hetzij een” ingevoegd tussen het woord “met” en de woorden “gevangenisstraf van”;

2° in het tweede lid worden de woorden “een strafrechtelijke” ingevoegd tussen de woorden “en met” en de woorden “geldboete van 500 euro”;

3° in het tweede lid wordt de zin aangevuld met de woorden “, hetzij met een administratieve geldboete van 500 tot 5.000 euro.”.

HOOFDSTUK 15

**Wijzigingen in de wet van 13 maart 2016
op het statuut van en het toezicht op de
verzekerings- of herverzekeringsondernemingen**

Art. 141

In artikel 40, § 1, van de wet van 13 maart 2016 op het statuut van en het toezicht op de verzekerings- of herverzekeringsondernemingen wordt het tweede lid aangevuld met de volgende zinnen:

“Deze personen moeten in het bijzonder eerlijk, integer en met onafhankelijkheid van geest handelen. Wat de leden van het wettelijk bestuursorgaan betreft, moet dit hen in staat stellen om daadwerkelijk de besluiten van het directiecomité, of, bij ontstentenis van een directiecomité, de besluiten van de effectieve leiding te beoordelen en deze ter discussie te stellen indien zulks noodzakelijk is en om daadwerkelijk toe te zien en controle uit te oefenen op de bestuurlijke besluitvorming.”.

Art. 142

Dans le livre II, titre Ier, chapitre II, section VII, sous-section II, de la même loi, il est inséré un article 47/1 rédigé comme suit:

“Art. 47/1. La composition de l’organe légal d’administration et du comité de direction assure que ces organes disposent collectivement des connaissances, des compétences et de l’expérience nécessaires à la compréhension de l’ensemble des activités de l’entreprise d’assurance ou de réassurance, y compris des principaux risques auxquels elle est exposée.”

Art. 143

Dans l’article 60 de la même loi, remplacé par la loi du 5 décembre 2017, les mots “et 48 à” sont remplacés par les mots “et 47/1 à”.

Art. 144

Dans l’article 76 de la même loi, l’alinéa 1er est remplacé par ce qui suit:

“Les entreprises d’assurance ou de réassurance tiennent à la disposition de la Banque et de la FSMA les documents nécessaires au contrôle auquel elles sont soumises par ces autorités.”

Art. 145

À l’article 81 de la même loi, modifié par la loi du 5 décembre 2017, les modifications suivantes sont apportées:

1° au paragraphe 1er, l’alinéa 2 est remplacé par ce qui suit:

“Dans le cadre de l’information requise en vertu de l’alinéa 1er, les entreprises d’assurance ou de réassurance communiquent à la Banque tous les documents et informations lui permettant d’évaluer si:

1° les personnes dont la nomination est proposée disposent de l’honorabilité professionnelle nécessaire et de l’expertise adéquate à l’exercice de leur fonction conformément à l’article 40;

2° le profil des personnes concernées permet de satisfaire à l’exigence de compétence collective prévue par l’article 47/1.”;

Art. 142

In boek II, titel I, hoofdstuk II, afdeling VII, onderafdeling II, van dezelfde wet wordt een artikel 47/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 47/1. Het wettelijk bestuursorgaan en het directiecomité zijn zodanig samengesteld dat deze organen in hun geheel genomen over voldoende kennis, vaardigheden en ervaring beschikken om inzicht te hebben in alle bedrijfsactiviteiten van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming, met inbegrip van de voornaamste risico’s waaraan zij is blootgesteld.”

Art. 143

In artikel 60 van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 5 december 2017, worden de woorden “en 48 tot” vervangen door de woorden “en 47/1 tot”.

Art. 144

In artikel 76 van dezelfde wet wordt het eerste lid vervangen als volgt:

“Iedere verzekerings- of herverzekeringsonderneming houdt de documenten die nodig zijn voor het toezicht dat door de Bank en de FSMA op haar wordt uitgeoefend ter beschikking van deze autoriteiten.”

Art. 145

In artikel 81 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 5 december 2017, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 wordt het tweede lid vervangen als volgt:

“In het kader van de krachtens het eerste lid vereiste kennisgeving delen de verzekerings- of herverzekeringsondernemingen aan de Bank alle documenten en informatie mee die haar toelaten te beoordelen of:

1° de personen waarvan de benoeming wordt voorgesteld, overeenkomstig artikel 40 over de voor de uitoefening van hun functie vereiste professionele betrouwbaarheid en passende deskundigheid beschikken;

2° het profiel van de betrokken personen zodanig is dat voldaan wordt aan het vereiste van collectieve bekwaamheid van artikel 47/1.”;

3° le paragraphe 2, alinéa 1er est complété par la phrase suivante:

“L’approbation de la Banque n’est donnée que si la nomination considérée assure le respect de l’article 40 dans le chef de la personne concernée et de l’article 47/1 dans le chef de l’entreprise d’assurance ou de réassurance.”.

CHAPITRE 16

Modifications de la loi du 15 juillet 2016 portant exécution du règlement (UE) 2019/1148 du Parlement européen et du Conseil du 20 juin 2019 relatif à la commercialisation et à l’utilisation de précurseurs d’explosifs, modifiant le règlement (CE) n° 1907/2006 et abrogeant le règlement (UE) n° 98/2013

Art. 146

Dans la loi du 15 juillet 2016 portant exécution du Règlement (UE) 2019/1148 du Parlement européen et du Conseil du 20 juin 2019 relatif à la commercialisation et à l’utilisation de précurseurs d’explosifs, modifiant le Règlement (CE) n° 1907/2006 et abrogeant le Règlement (UE) n° 98/2013, il est inséré un article 7/1 rédigé comme suit:

“Art. 7/1. § 1er. Lorsqu’il est constaté qu’un acte constitue une infraction à la présente loi ou à ses arrêtés d’exécution, les agents visés à l’article 6, § 1er, peuvent adresser au contrevenant un avertissement le mettant en demeure de mettre fin à cet acte, conformément à l’article XV.31 du Code de droit économique.

§ 2. Lorsque les agents visés à l’article 6, § 1er, constatent des infractions à la présente loi ou à ses arrêtés d’exécution, les agents désignés par le ministre peuvent proposer une somme, dont le paiement volontaire par l’auteur de l’infraction éteint l’action publique, conformément à l’article XV.61 du Code de droit économique.

Le montant de la transaction ne peut être supérieur au montant maximum de l’amende pénale pouvant être infligée pour l’infraction constatée, majorée des décimes additionnels.

Les modalités de paiement et de perception de cette transaction sont arrêtées par le Roi.”.

3° in paragraaf 2 wordt het eerste lid aangevuld met de volgende zin:

“De goedkeuring van de Bank wordt enkel verleend indien de betrokken benoeming waarborgt dat de betrokken persoon voldoet aan de vereisten van artikel 40 en de verzekerings- of herverzekeringsonderneming aan die van artikel 47/1.”.

HOOFDSTUK 16

Wijzigingen van de wet van 15 juli 2016 tot uitvoering van de Verordening (EU) 2019/1148 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019 over het op de markt brengen en het gebruik van precursoren voor explosieven, tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1907/2006 en tot intrekking van Verordening (EU) nr. 98/2013

Art. 146

In de wet van 15 juli 2016 tot uitvoering van de Verordening (EU) 2019/1148 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019 over het op de markt brengen en het gebruik van precursoren voor explosieven, tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1907/2006 en tot intrekking van Verordening (EU) nr. 98/2013, wordt een artikel 7/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 7/1. § 1. Wanneer is vastgesteld dat een handeling een inbreuk op deze wet of haar uitvoeringsbesluiten uitmaakt, kunnen de ambtenaren bedoeld in artikel 6, § 1, een waarschuwing richten tot de overtreder waarbij die tot stopzetting van deze handeling wordt aangeklaagd, overeenkomstig artikel XV.31 van het Wetboek van economisch recht.

§ 2. Wanneer de in artikel 6, § 1, bedoelde ambtenaren inbreuken op deze wet of haar uitvoeringsbesluiten vaststellen, kunnen de door de minister aangestelde ambtenaren een geldsom voorstellen waarvan de vrijwillige betaling door de overtreder de strafvordering doet vervallen, overeenkomstig artikel XV.61 van het Wetboek van economisch recht.

Het bedrag van de transactie mag niet hoger zijn dan het maximumbedrag van de strafrechtelijke geldboete die wegens de vastgestelde inbreuk kan worden opgelegd, verhoogd met de opdecimen.

De betalings- en inningswijzen van deze transactie worden door de Koning vastgesteld.”.

Art. 147

Dans la même loi, il est inséré un article 9/1 rédigé comme suit:

“Art. 9/1. § 1er. Les infractions visées à l’article 10, § 1er ou à ses arrêtés d’exécution peuvent faire l’objet de:

1° l’application de la procédure de transaction telle que visée à l’article 7/1, § 2;

2° une poursuite administrative en application de la procédure visée au titre 1/2 du livre XV du Code de droit économique;

3° une poursuite pénale.

§ 2. La poursuite se fait conformément au titre 1/1 du livre XV du Code de droit économique, à l’exception de l’article XV.60/1, § 2 lorsque les infractions à cette loi sont recherchées et constatées par les agents désignés par le ministre qui a l’Environnement dans ses attributions et par les agents de l’Administration générale des douanes et accises.”

Art. 148

Dans la même loi, il est inséré un article 9/2, rédigé comme suit:

“Art. 9/2. Le ministère public notifie aux agents compétents visé à l’article XV.60/4 du Code de droit économique sa décision d’intenter ou non les poursuites pénales ou de proposer ou non une transaction visée à l’article 216*bis* du Code d’instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l’article 216*ter* du même Code.

Lorsque le ministère public renonce à intenter les poursuites pénales et à proposer une transaction visée à l’article 216*bis* du Code d’instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l’article 216*ter* du même Code ou si le ministère public n’a pas pris de décision dans un délai de trois mois à compter du jour de la réception du procès-verbal consignait l’infraction, les agents compétents visés à l’article XV.60/4 du Code de droit économique décident s’il y a lieu d’entamer la procédure d’amende administrative.”

Art. 147

In dezelfde wet wordt een artikel 9/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 9/1. § 1. De inbreuken bedoeld in artikel 10, § 1 of de uitvoeringsbesluiten ervan, kunnen het voorwerp uitmaken van:

1° de toepassing van de transactieprocedure zoals bedoeld in artikel 7/1, § 2;

2° een administratieve vervolging met toepassing van de procedure bedoeld in titel 1/2 van boek XV van het Wetboek van economisch recht;

3° een strafrechtelijke vervolging.

§ 2. De vervolging gebeurt overeenkomstig titel 1/1 van boek XV van het Wetboek van economisch recht, met uitzondering van artikel XV.60/1, § 2 indien de inbreuken op deze wet zijn opgespoord en vastgesteld door de ambtenaren aangesteld door de minister bevoegd voor Leefmilieu en de ambtenaren van de Algemene administratie van de douane en accijnzen.”

Art. 148

In dezelfde wet wordt een artikel 9/2 ingevoegd, luidende:

“Art. 9/2. Het openbaar ministerie bezorgt aan de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht een kennisgeving van zijn beslissing om al dan niet strafvervolging in te stellen, of al dan niet een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van hetzelfde Wetboek voor te stellen.

Wanneer het openbaar ministerie ervan afziet een strafvervolging in te stellen, of een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van hetzelfde Wetboek voor te stellen, of wanneer het openbaar ministerie geen beslissing heeft genomen binnen een termijn van drie maanden te rekenen van de dag van ontvangst van het proces-verbaal waarin de inbreuk werd vastgelegd, beslissen de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht of de procedure voor de administratieve geldboete moet worden opgestart.”

Art. 149

Dans la même loi, il est inséré un article 9/3 rédigé comme suit:

“Art. 9/3. Si le ministère public renonce à intenter les poursuites pénales et à proposer une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du Code d'instruction criminelle, il envoie une copie des pièces de procédure de l'enquête complémentaire aux agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique.”.

Art. 150

À l'article 10 de la même loi, le paragraphe 1er est remplacé comme suit:

“§ 1er. Sans préjudice de l'application de peines plus sévères prévues par le Code pénal, les infractions ou tentatives d'infraction au Règlement, à la présente loi et à ses arrêtés d'exécution, sont punies soit d'une amende pénale de 100 euros à 100.000 euros et d'une peine d'emprisonnement d'un an à cinq ans ou de l'une de ces deux peines seulement, soit d'une amende administrative de 100 à 100.000 euros.”.

Art. 151

Dans la même loi, il est inséré un article 11/1 rédigé comme suit:

“Art. 11/1. Les dispositions du titre 2, chapitre 1/1, du livre XV du Code de droit économique sont applicables aux amendes administratives visées par la présente loi.

Les décimes additionnels visés à l'article 1er, alinéa 1er, de la loi du 5 mars 1952 relative aux décimes additionnels sur les amendes pénales sont également applicables aux amendes administratives visées dans la présente loi.”.

Art. 152

Dans la même loi, il est inséré un article 11/2 rédigé comme suit:

“Art. 11/2. Les articles XV.69, XV.71, XV.72, XV.73 et XV.74 du Code de droit économique sont applicables aux infractions pénales à la présente loi.”.

Art. 149

In dezelfde wet wordt een artikel 9/3 ingevoegd, luidende:

“Art. 9/3. Indien het openbaar ministerie afziet van een strafvervolgning in te stellen, een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van het Wetboek van strafvordering voor te stellen, bezorgt het een afschrift van de procedurestukken van het aanvullend opsporingsonderzoek aan de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht.”.

Art. 150

In artikel 10 van dezelfde wet wordt paragraaf 1 vervangen als volgt:

“§ 1. Onverminderd de toepassing van strengere straffen waarin het Strafwetboek voorziet, worden de inbreuken of pogingen tot inbreuk op de Verordening, op deze wet en haar uitvoeringsbesluiten, gestraft met hetzij een strafrechtelijke geldboete van 100 euro tot 100.000 euro en een gevangenisstraf van één jaar tot vijf jaar of met één van die straffen alleen, hetzij met een administratieve geldboete van 100 tot 100.000 euro.”.

Art. 151

In dezelfde wet wordt een artikel 11/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 11/1. De bepalingen van titel 2, hoofdstuk 1/1, van boek XV van het Wetboek van economisch recht zijn toepasselijk op de administratieve geldboetes bedoeld in deze wet.

De opdecimen bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimen op strafrechtelijke geldboeten zijn eveneens van toepassing op de administratieve geldboetes bedoeld in deze wet.”.

Art. 152

In dezelfde wet wordt een artikel 11/2 ingevoegd, luidende:

“Art. 11/2. De artikelen XV.69, XV.71, XV.72, XV.73 en XV.74 van het Wetboek van economisch recht zijn toepasselijk op de strafrechtelijke inbreuken op deze wet.”.

CHAPITRE 17

**Modifications de la loi du 7 décembre 2016
portant organisation de la profession et de la
supervision publique des réviseurs d'entreprises**

Art. 153

À l'article 44 de la loi du 7 décembre 2016 portant organisation de la profession et de la supervision publique des réviseurs d'entreprises, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans alinéa 2, les mots "à l'article 33" sont remplacés par les mots "à l'article 32";

2° les alinéas 3 et 4 sont remplacés par ce qui suit:

"L'alinéa 1er ne s'applique pas à la divulgation d'informations confidentielles, par les membres du Comité visés à l'article 35, alinéa 1er, 2°, à la FSMA. L'article 74, alinéa 1er, de la loi du 2 août 2002 relative à la surveillance du secteur financier et aux services financiers est d'application en ce qui concerne ces informations. La FSMA soumet une demande au Collège si elle souhaite utiliser ces informations dans l'exercice de ses missions légales. Le Collège traite cette demande conformément à l'article 45.

L'alinéa 1er ne s'applique pas à la divulgation d'informations confidentielles, par les membres du Comité visés à l'article 35, alinéa 1er, 1°, à la Banque. L'article 35 de la loi du 22 février 1998 fixant le statut organique de la Banque nationale de Belgique est d'application en ce qui concerne ces informations. La Banque soumet une demande au Collège si elle souhaite utiliser ces informations dans l'exercice de ses missions légales. Le Collège examine cette demande pour vérifier le respect de l'article 45, § 1er, alinéa 1er, 8°."

3° l'article est complété par un alinéa rédigé comme suit:

"L'alinéa 1er n'empêche pas la communication d'informations confidentielles par le Collège à la FSMA dans le cadre du soutien administratif, opérationnel et logistique apporté au Collège par la FSMA visé à l'article 40, 4°, ni dans le cadre du secrétariat du Collège assuré par la FSMA visé à l'article 40, 3°. L'article 74, alinéa 1er de la loi du 2 août 2002 précitée est d'application en ce qui concerne ces informations. La FSMA soumet une demande au Collège si elle souhaite utiliser ces

HOOFDSTUK 17

**Wijzigingen van de wet van 7 december 2016
tot organisatie van het beroep van en
het publiek toezicht op de bedrijfsrevisoren**

Art. 153

In artikel 44 van de wet van 7 december 2016 tot organisatie van het beroep van en het publiek toezicht op de bedrijfsrevisoren worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het tweede lid worden de woorden "in artikel 33" vervangen door de woorden "in artikel 32";

2° het derde en het vierde lid worden vervangen als volgt:

"Het eerste lid is niet van toepassing op de verstrekking van vertrouwelijke informatie door de leden van het Comité als bedoeld in artikel 35, eerste lid, 2°, aan de FSMA. Artikel 74, eerste lid, van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten is van toepassing op die informatie. De FSMA richt een verzoek aan het College indien zij deze informatie wil gebruiken voor de uitoefening van haar wettelijke opdrachten. Het College behandelt dit verzoek overeenkomstig artikel 45.

Het eerste lid is niet van toepassing op de verstrekking van vertrouwelijke informatie door de leden van het Comité als bedoeld in artikel 35, eerste lid, 1°, aan de Bank. Artikel 35 van de wet van 22 februari 1998 tot vaststelling van het organiek statuut van de Nationale Bank van België is van toepassing op die informatie. De Bank richt een verzoek aan het College indien zij deze informatie wil gebruiken voor de uitoefening van haar wettelijke opdrachten. Het College onderzoekt dit verzoek om na te gaan of het voldoet aan artikel 45, § 1, eerste lid, 8°."

3° het artikel wordt aangevuld met een lid, luidende:

"Het eerste lid belet niet de verstrekking van vertrouwelijke informatie door het College aan de FSMA in het kader van de administratieve, operationele en logistieke ondersteuning van het College door de FSMA bedoeld in artikel 40, 4°, en de waarneming van het secretariaat van het College door de FSMA bedoeld in artikel 40, 3°. Artikel 74, eerste lid, van de voornoemde wet van 2 augustus 2002 is van toepassing op die informatie. De FSMA richt een verzoek aan het College indien zij

informations dans l'exercice de ses missions légales. Le Collège traite cette demande conformément à l'article 45.”.

Art. 154

Dans l'article 45, de la même loi,, modifié en dernier lieu par la loi du 27 juin 2021, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 1er, le 8° est remplacé par ce qui suit:

“8° à la Banque et à la FSMA lorsque ces informations présentent un intérêt pour l'exercice de leurs missions légales respectives;”.

2° le paragraphe 1er, de la même loi est complété par les 12°, 13° et 14° rédigés comme suit:

“12° à la Cellule de traitement de l'information financière et aux autorités de contrôle étrangères visées aux articles 76 et 120/2 de la loi du 18 septembre 2017 relative à la prévention du blanchiment de capitaux et du financement du terrorisme et à la limitation de l'utilisation des espèces;

13° à l'Office de contrôle des mutualités et des unions nationales de mutualités visé à l'article 49 de la loi du 6 août 1990 relative aux mutualités et aux unions nationales de mutualités;

14° au ministre qui a la Justice dans ses attributions ou au fonctionnaire délégué par lui dans le cadre du Registre national des experts judiciaires visé à l'article 555/10 du Code judiciaire.”.

3° dans le paragraphe 2, les mots “en vertu du § 1er, 6° à 11°” sont remplacés par les mots “en vertu du paragraphe 1er, 6° à 14°”.

4° dans le paragraphe 3, de la même loi, les mots “à l'article 33” sont remplacés par les mots “à l'article 32”.

5° l'article est complété par le paragraphe 5 rédigé comme suit:

“§ 5. Les autorités judiciaires informent le Collège des suites qu'elles donnent à la dénonciation des infractions pénales visée au paragraphe 1er, 3°.”.

deze informatie wil gebruiken voor de uitoefening van haar wettelijke opdrachten. Het College behandelt dit verzoek overeenkomstig artikel 45.”.

Art. 154

In artikel 45, van dezelfde wet, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 27 juni 2021, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 wordt de bepaling onder 8° vervangen als volgt:

“8° aan de Bank en de FSMA als die informatie van belang is voor de uitoefening van hun respectieve wettelijke opdrachten;”.

De paragraaf 1, van dezelfde wet wordt aangevuld met de bepalingen onder 12°, 13° en 14°, luidende:

“12° aan de Cel voor financiële informatieverwerking en de buitenlandse toezichtautoriteiten bedoeld in artikel 76 en 120/2 van de wet van 18 september 2017 tot voorkoming van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme en tot beperking van het gebruik van contanten;

13° aan de Controledienst voor de ziekenfondsen en de landsbonden van ziekenfondsen bedoeld in artikel 49 van de wet van 6 augustus 1990 betreffende de ziekenfondsen en de landsbonden van ziekenfondsen;

14° aan de minister bevoegd voor Justitie of aan de door hem gemachtigde ambtenaar in het kader van het nationaal register voor gerechtsdeskundigen bedoeld in artikel 555/10 van het Gerechtelijk Wetboek.”.

3° in paragraaf 2, wordt de zin “overeenkomstig § 1, 6° tot 11°” vervangen als volgt: “overeenkomstig paragraaf 1, 6° tot 14°”.

4° in paragraaf 3, van dezelfde wet, worden de woorden “in artikel 33” vervangen door de woorden “in artikel 32”.

5° het artikel wordt aangevuld met een paragraaf 5, luidende:

“§ 5. De rechtelijke overheden brengen het College op de hoogte van het gevolg dat zij geven aan de in paragraaf 1, 3° bedoelde aangifte van strafrechtelijke misdrijven.”.

CHAPITRE 18

**Modifications de la loi du 31 mai 2017
relative à l'assurance obligatoire
de la responsabilité civile décennale des
entrepreneurs, architectes et autres prestataires
du secteur de la construction de travaux
immobiliers et portant modification de la loi
du 20 février 1939 sur la protection du titre et
de la profession d'architecte**

Art. 155

À l'article 15 de la loi du 31 mai 2017 relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité civile décennale des entrepreneurs, architectes et autres prestataires du secteur de la construction de travaux immobiliers et portant modification de la loi du 20 février 1939 sur la protection du titre et de la profession d'architecte, modifié par la loi du 9 mai 2019, les modifications suivantes sont apportées:

1° le mot "soit" est inséré entre le mot "punies" et les mots "d'une amende";

2° la première phrase est complétée par les mots "soit d'une amende administrative de 26 à 10.000 euros."

Art. 156

L'article 18 de la même loi, est complété par deux alinéas, rédigés comme suit:

"Le montant de la transaction ne peut être supérieur au montant maximum de l'amende pénale pouvant être infligée pour l'infraction constatée, majorée des décimes additionnels.

Les modalités de paiement et de perception de cette transaction sont arrêtées par le Roi."

Art. 157

Dans la même loi, il est inséré un article 18/1 rédigé comme suit:

"Art. 18/1. § 1er. Les infractions aux articles 5 et 12, § 1er, alinéa 1er, 2° peuvent faire l'objet de:

1° l'application de la procédure de transaction telle que visée à l'article 18;

HOOFDSTUK 18

**Wijzigingen van de wet van 31 mei 2017
betreffende de verplichte verzekering
van de tienjarige burgerlijke aansprakelijkheid van
aannemers, architecten en andere dienstverleners
in de bouwsector van werken in onroerende staat
en tot wijziging van de wet van 20 februari 1939
op de bescherming van de titel en
van het beroep van architect**

Art. 155

In artikel 15 van wet van 31 mei 2017 betreffende de verplichte verzekering van de tienjarige burgerlijke aansprakelijkheid van aannemers, architecten en andere dienstverleners in de bouwsector van werken in onroerende staat en tot wijziging van de wet van 20 februari 1939 op de bescherming van de titel en van het beroep van architect, gewijzigd bij de wet van 9 mei 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het woord "hetzij" worden ingevoegd tussen de woorden "bestraft met" en de woorden "een strafrechtelijke geldboete";

2° de eerste zin wordt aangevuld met de woorden "hetzij met een administratieve geldboete van 26 tot 10.000 euro."

Art. 156

Artikel 18 van dezelfde wet wordt aangevuld met twee leden, luidende:

"Het bedrag van de transactie mag niet hoger zijn dan het maximumbedrag van de strafrechtelijke geldboete die wegens de vastgestelde inbreuk kan worden opgelegd, verhoogd met de opdecimen.

De betalings- en inningswijzen van deze transactie worden door de Koning vastgesteld."

Art. 157

In dezelfde wet wordt een artikel 18/1 ingevoegd, luidende:

"Art. 18/1. § 1. De inbreuken op de artikelen 5 en 12, § 1, eerste lid, 2°, kunnen het voorwerp uitmaken van:

1° de toepassing van de transactieprocedure zoals bedoeld in artikel 18;

2° une poursuite administrative en application de la procédure visée au titre 1/2 du livre XV du Code de droit économique;

3° une poursuite pénale.

§ 2. La poursuite se fait conformément au titre 1/1 du livre XV du Code de droit économique.”

Art. 158

Dans la même loi, il est inséré un article 18/2, rédigé comme suit:

“Art. 18/2. Le ministère public notifie aux agents compétents visé à l'article XV.60/4 du Code de droit économique sa décision d'intenter ou non les poursuites pénales ou de proposer ou non une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du même Code.

Lorsque le ministère public renonce à intenter les poursuites pénales et à proposer une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du même Code ou si le ministère public n'a pas pris de décision dans un délai de trois mois à compter du jour de la réception du procès-verbal consignant l'infraction, les agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique décident s'il y a lieu d'entamer la procédure d'amende administrative.”

Art. 159

Dans la même loi, il est inséré un article 18/3 rédigé comme suit:

“Art. 18/3. Si le ministère public renonce à intenter les poursuites pénales et à proposer une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du Code d'instruction criminelle, il envoie une copie des pièces de procédure de l'enquête complémentaire aux agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique.”

2° een administratieve vervolging met toepassing van de procedure bedoeld in titel 1/2 van boek XV van het Wetboek van economisch recht;

3° een strafrechtelijke vervolging.

§ 2. De vervolging gebeurt overeenkomstig titel 1/1 van boek XV van het Wetboek van economisch recht.”

Art. 158

In dezelfde wet wordt een artikel 18/2 ingevoegd, luidende:

“Art. 18/2. Het openbaar ministerie bezorgt aan de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht een kennisgeving van zijn beslissing om al dan niet strafvervolging in te stellen, of al dan niet een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van hetzelfde Wetboek voor te stellen.

Wanneer het openbaar ministerie ervan afziet een strafvervolging in te stellen, of een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van hetzelfde Wetboek voor te stellen, of wanneer het openbaar ministerie geen beslissing heeft genomen binnen een termijn van drie maanden te rekenen van de dag van ontvangst van het proces-verbaal waarin de inbreuk werd vastgelegd, beslissen de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht of de procedure voor de administratieve geldboete moet worden opgestart.”

Art. 159

In dezelfde wet wordt een artikel 18/3 ingevoegd, luidende:

“Art. 18/3. Indien het openbaar ministerie afziet van een strafvervolging in te stellen, een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van het Wetboek van strafvordering voor te stellen, bezorgt het een afschrift van de procedur stukken van het aanvullend opsporingsonderzoek aan de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht.”

Art. 160

Dans la même loi, il est inséré un article 18/4 rédigé comme suit:

“Art. 18/4. Les dispositions du titre 2, chapitre 1/1, du livre XV du Code de droit économique sont applicables aux amendes administratives visées par la présente loi.

Les décimes additionnels visés à l’article 1er, alinéa 1er, de la loi du 5 mars 1952 relative aux décimes additionnels sur les amendes pénales sont également applicables aux amendes administratives visées dans la présente loi.”

Art. 161

Dans la même loi, il est inséré un article 18/5 rédigé comme suit:

“Art. 18/5. Les articles XV.69, XV.71, XV.72, XV.73 et XV.74 du Code de droit économique sont applicables aux infractions pénales à la présente loi.”

CHAPITRE 19

**Modifications de la loi du 18 septembre 2017
relative à la prévention du blanchiment
de capitaux et du financement du terrorisme et
à la limitation de l'utilisation des espèces**

Art. 162

À l’article 5, § 1er, de la loi du 18 septembre 2017 relative à la prévention du blanchiment de capitaux et du financement du terrorisme et à la limitation de l’utilisation des espèces, modifié en dernier lieu par la loi du 20 juillet 2022, il est inséré un 31°/6 rédigé comme suit:

“31°/6 les loueurs de coffres-forts qui sont tenus de notifier leur activité conformément à l’article 102¹, dernier alinéa, du Code des droits de succession et qui ne sont pas déjà assujettis sous l’un des points 1° à 21°”.

Art. 163

À l’article 20 de la même loi, modifié par la loi du 20 juillet 2020, les mots “et 31°/6” sont insérés entre les mots “à 22°” et les mots “, ne peuvent ouvrir des comptes”.

Art. 160

In dezelfde wet wordt een artikel 18/4 ingevoegd, luidende:

“Art. 18/4. De bepalingen van titel 2, hoofdstuk 1/1, van boek XV van het Wetboek van economisch recht zijn toepasselijk op de administratieve geldboetes bedoeld in deze wet.

De opdecimen bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimen op strafrechtelijke geldboeten zijn eveneens van toepassing op de administratieve geldboetes bedoeld in deze wet.”

Art. 161

In dezelfde wet wordt een artikel 18/5 ingevoegd, luidende:

“Art. 18/5. De artikelen XV.69, XV.71, XV.72, XV.73 en XV.74 van het Wetboek van economisch recht zijn toepasselijk op de strafrechtelijke inbreuken op deze wet.”

HOOFDSTUK 19

**Wijzigingen van de wet van 18 september 2017
tot voorkoming van het witwassen van geld en
de financiering van terrorisme en tot beperking
van het gebruik van contanten**

Art. 162

In artikel 5, § 1, van de wet van 18 september 2017 tot voorkoming van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme en tot beperking van het gebruik van contanten, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 20 juli 2022, wordt de bepaling onder 31°/6 ingevoegd, luidende:

“31°/6 de verhuurders van brandkasten die hun activiteit moeten melden overeenkomstig artikel 102¹, laatste lid, van het Wetboek der successierechten en die niet reeds onderworpen zijn op grond van een van de punten 1° tot 21°”.

Art. 163

In artikel 20 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 20 juli 2020, worden de woorden “en 31°/6” ingevoegd tussen de woorden “tot en met 22°” en de woorden “, bedoelde onderworpen entiteiten”.

Art. 164

À l'article 85, § 1er, 5°, de la même loi, modifié par les lois du 20 juillet 2020 et du 23 juin 2022, le mot "31°/5" est remplacé par le mot "31°/6".

Art. 165

Dans le livre IV, titre 4, chapitre 4, de la même loi, dans l'intitulé de la section 1re, modifié par les lois du 20 juillet 2020 et du 23 juin 2022, le mot "31°/ 5" est remplacé par le mot "31°/6".

Art. 166

À l'article 108, § 1er, de la même loi, modifié par les lois du 20 juillet 2020 et du 23 juin 2022, le mot "31°/5" est remplacé par le mot "31°/6".

CHAPITRE 20

**Modifications de la loi du 29 mars 2018
portant enregistrement des prestataires
de services aux sociétés**

Art. 167

À l'article 10 de la loi du 29 mars 2018 portant enregistrement des prestataires de services aux sociétés, les modifications suivantes sont apportées:

1° les mots "en vertu de l'article XV.2 du Code de droit économique" sont abrogés;

2° l'article est complété par un alinéa, rédigé comme suit:

"La recherche et la constatation des infractions visées par la présente loi se font conformément aux dispositions prévues dans le livre XV, titre 1er, chapitre 1er du Code de droit économique."

Art. 168

Dans la même loi, il est inséré un article 10/1, rédigé comme suit:

"Art. 10/1. § 1er. Les infractions à la présente loi ou à ses arrêtés d'exécution peuvent faire l'objet de:

1° l'application de la procédure de transaction telle que visée à l'article 11, alinéa 4;

Art. 164

In artikel 85, § 1, 5°, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 20 juli 2020 en 23 juni 2022, wordt het woord "31°/5" vervangen door het woord "31°/6".

Art. 165

In boek IV, titel 4, hoofdstuk 4, van dezelfde wet, wordt in het opschrift van afdeling 1, gewijzigd bij de wetten van 20 juli 2020 en 23 juni 2022, het woord "31°/5" vervangen door het woord "31°/6".

Art. 166

In artikel 108, § 1, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 20 juli 2020 en 23 juni 2022, wordt het woord "31°/5" vervangen door het woord "31°/6".

HOOFDSTUK 20

**Wijzigingen van de wet van 29 maart 2018
tot registratie van de dienstverleners
aan vennootschappen**

Art. 167

In artikel 10 van de wet van 29 maart 2018 tot registratie van de dienstverleners aan vennootschappen, worden de volgende wijzingen aangebracht:

1° de woorden "op basis van artikel XV.2 van het Wetboek van economisch recht" worden opgeheven;

2° het artikel wordt aangevuld met een lid, luidende:

"De opsporing en de vaststelling van de inbreuken bedoeld in deze wet, gebeuren overeenkomstig de bepalingen van boek XV, titel 1, hoofdstuk 1, van het Wetboek van economisch recht."

Art. 168

In dezelfde wet wordt een artikel 10/1 ingevoegd, luidende:

"Art. 10/1. § 1. De inbreuken op deze wet of haar uitvoeringsbesluiten, kunnen het voorwerp uitmaken van:

1° de toepassing van de transactieprocedure zoals bedoeld in artikel 11, vierde lid;

2° une poursuite administrative en application de la procédure visée au titre 1/2 du livre XV du Code de droit économique;

3° une poursuite pénale.

§ 2. La poursuite se fait conformément au titre 1/1 du livre XV du Code de droit économique.”

Art. 169

Dans la même loi, il est inséré un article 10/2, rédigé comme suit:

“Art. 10/2. Le ministère public notifie aux agents compétents visé à l'article XV.60/4 du Code de droit économique sa décision d'intenter ou non les poursuites pénales ou de proposer ou non une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du même Code.

Lorsque le ministère public renonce à intenter les poursuites pénales et à proposer une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du même Code ou si le ministère public n'a pas pris de décision dans un délai de trois mois à compter du jour de la réception du procès-verbal consignant l'infraction, les agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique décident s'il y a lieu d'entamer la procédure d'amende administrative.”

Art. 170

Dans la même loi, il est inséré un article 10/3 rédigé comme suit:

“Art. 10/3. Si le ministère public renonce à intenter les poursuites pénales et à proposer une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du même Code, il envoie une copie des pièces de procédure des actes d'enquête complémentaires aux agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique.”

2° een administratieve vervolging met toepassing van de procedure bedoeld in titel 1/2 van boek XV van het Wetboek van economisch recht;

3° een strafrechtelijke vervolging.

§ 2. De vervolging gebeurt overeenkomstig titel 1/1 van boek XV van het Wetboek van economisch recht.”

Art. 169

In dezelfde wet wordt een artikel 10/2 ingevoegd, luidende:

“Art. 10/2. Het openbaar ministerie bezorgt aan de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht een kennisgeving van zijn beslissing om al dan niet strafvervolging in te stellen, of al dan niet een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van hetzelfde Wetboek voor te stellen.

Wanneer het openbaar ministerie ervan afziet een strafvervolging in te stellen, of een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van hetzelfde Wetboek voor te stellen, of wanneer het openbaar ministerie geen beslissing heeft genomen binnen een termijn van drie maanden te rekenen van de dag van ontvangst van het proces-verbaal waarin de inbreuk werd vastgelegd, beslissen de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht of de procedure voor de administratieve geldboete moet worden opgestart.”

Art. 170

In dezelfde wet wordt een artikel 10/3 ingevoegd, luidende:

“Art. 10/3. Wanneer het openbaar ministerie ervan afziet een strafvervolging in te stellen, of een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van hetzelfde Wetboek voor te stellen, bezorgt het een afschrift van de procedurestukken van het aanvullend opsporingsonderzoek aan de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht.”

Art. 171

À l'article 11 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1° l'alinéa 1er est remplacé comme suit:

“Le prestataire de services aux sociétés qui preste ses services sans être enregistré ou qui s'est fait enregistrer et ne remplit plus les conditions prévues aux articles 6 et 8 ou dans ses arrêtés d'exécution, est puni soit d'une amende de 250 à 100.000 euros, soit d'une amende administrative de 250 à 100.000 euros.”;

2° à l'alinéa 3, les mots “commissionnés par le ministre qui a l'Économie dans ses attributions en vertu de l'article XV.2 du Code de droit économique” sont remplacés par les mots “visés à l'article 10”;

3° à l'alinéa 3, les mots “ou leur proposer le paiement d'une somme dont le paiement volontaire éteint l'action publique, conformément à l'article XV.61 dudit Code, comprise entre 50 et 600.000 euros” sont abrogés;

4° l'article est complété par les alinéas suivants:

“Quand les agents visés à l'article 10 constatent des infractions à la présente loi ou à ses arrêtés d'exécution, les agents désignés par le ministre qui a l'Économie dans ses attributions peuvent proposer une somme, dont le paiement volontaire par l'auteur de l'infraction éteint l'action publique, conformément à l'article XV.61 du Code de droit économique.

Le montant de la transaction ne peut être supérieur au montant maximum de l'amende pénale pouvant être infligée pour l'infraction constatée, majorée des décimes additionnels.

Les modalités de paiement et de perception de cette transaction sont arrêtées par le Roi.”.

Art. 172

Dans le chapitre 4 de la même loi, il est inséré un article 11/1 rédigé comme suit:

“Art. 11/1. Les dispositions du titre 2, chapitre 1/1, du livre XV du Code de droit économique sont applicables aux amendes administratives visées par la présente loi.

Art. 171

In artikel 11 van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste lid wordt vervangen als volgt:

“De dienstenverlener aan vennootschappen die zijn diensten verstrekt zonder geregistreerd te zijn of die geregistreerd werd maar niet meer voldoet aan de voorwaarden bedoeld in de artikelen 6 en 8 of in de uitvoeringsbesluiten ervan, wordt bestraft met hetzij een boete van 250 tot 100.000 euro, hetzij met een administratieve geldboete van 250 tot 100.000 euro.”;

2° in het derde lid, worden de woorden “aangeduid door de minister bevoegd voor Economie op basis van artikel XV.2 van het Wetboek van economisch recht” vervangen door de woorden “bedoeld in artikel 10”;

3° in het derde lid, worden de woorden “of hen overeenkomstig artikel XV.61 van het genoemde Wetboek een geldsom tussen 50 en 600.000 euro voorstellen waarvan de vrijwillige betaling de strafvordering doet vervallen.” opgeheven;

4° het artikel wordt aangevuld met de volgende leden:

“Wanneer de in artikel 10 bedoelde ambtenaren inbreuken op deze wet of haar uitvoeringsbesluiten vaststellen, kunnen de door de minister bevoegd voor Economie aangestelde ambtenaren een geldsom voorstellen waarvan de vrijwillige betaling door de overtreder de strafvordering doet vervallen, overeenkomstig artikel XV.61 van het Wetboek van economisch recht.

Het bedrag van de transactie mag niet hoger zijn dan het maximumbedrag van de strafrechtelijke geldboete die wegens de vastgestelde inbreuk kan worden opgelegd, verhoogd met de opdecimen.

De betalings- en inningswijzen van deze transactie worden door de Koning vastgesteld.”.

Art. 172

In hoofdstuk 4 van dezelfde wet wordt een artikel 11/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 11/1. De bepalingen van titel 2, hoofdstuk 1/1, van boek XV van het Wetboek van economisch recht zijn toepasselijk op de administratieve geldboetes bedoeld in deze wet.

Les décimes additionnels visés à l'article 1er, alinéa 1er, de la loi du 5 mars 1952 relative aux décimes additionnels sur les amendes pénales sont également applicables aux amendes administratives visées dans la présente loi."

Art. 173

Dans le chapitre 4 de la même loi, il est inséré un article 11/2 rédigé comme suit:

"Art. 11/2. Les articles XV.69, XV.71, XV.72, XV.73 et XV.74 du Code de droit économique sont applicables aux infractions pénales à la présente loi."

CHAPITRE 21

Modification de la loi du 25 novembre 2018 portant création du Conseil National de la Productivité

Art. 174

Dans l'article 5, § 2, de la loi du 25 novembre 2018 portant création du Conseil National de la Productivité, dans le texte français, le mot "présentation" est chaque fois remplacé par le mot "proposition".

Art. 175

Dans l'article 5 de la même loi, il est inséré un paragraphe 2/1 rédigé comme suit:

"§ 2/1. Le Roi règle la composition du Conseil au niveau régional par un arrêté royal pris conformément à l'article 92ter de la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles."

Art. 176

L'article 7 de la même loi est complété par les 5° et 6°, rédigées comme suit:

"5° sont membres d'une association, organisation ou fédération représentant une activité économique ou défendant ses intérêts;

6° sont collaborateurs d'une association ou fédération visée au 5°."

De opdecimen bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimen op strafrechtelijke geldboeten zijn eveneens van toepassing op de administratieve geldboetes bedoeld in deze wet."

Art. 173

In hoofdstuk 4 van dezelfde wet wordt een artikel 11/2 ingevoegd, luidende:

"Art. 11/2. De artikelen XV.69, XV.71, XV.72, XV.73 en XV.74 van het Wetboek van economisch recht zijn toepasselijk op de strafrechtelijke inbreuken op deze wet."

HOOFDSTUK 21

Wijziging van de wet van 25 november 2018 houdende de oprichting van de Nationale Raad voor de Productiviteit

Art. 174

In artikel 5, § 2, van de wet van 25 november 2018 houdende de oprichting van de Nationale Raad voor de Productiviteit wordt in de Franse tekst, het woord "présentation" telkens vervangen door het woord "proposition".

Art. 175

In artikel 5 van dezelfde wet wordt een paragraaf 2/1 ingevoegd, luidende:

"§ 2/1. De Koning regelt bij een koninklijk besluit vastgesteld overeenkomstig artikel 92ter van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen de samenstelling van de Raad op gewestelijk niveau."

Art. 176

Artikel 7 van dezelfde wet wordt aangevuld met de bepalingen onder 5° en 6°, luidende:

"5° lid zijn van een vereniging, organisatie of federatie die een economische activiteit vertegenwoordigt of opkomt voor de belangen van een economische activiteit;

6° medewerkers zijn van in de onder 5° bedoelde verenigingen of federaties."

Art. 177

Dans l'article 11 de la même loi, l'alinéa 2 est remplacé par ce qui suit:

“Le Roi désigne le service public qui assure le secrétariat du Conseil.”.

CHAPITRE 22

**Modifications de la loi du 17 mars 2019
relative aux professions d'expert-comptable et
de conseiller fiscal**

Art. 178

À l'article 117 de la loi du 17 mars 2019 relative aux professions d'expert-comptable et de conseiller fiscal, modifié par la loi du 20 juillet 2020, les modifications suivantes sont apportées:

1° à l'alinéa 1er, le mot “soit” est inséré entre le mot “punis” et les mots “d'une peine d'emprisonnement”;

2° à l'alinéa 1er, le mot “pénale” est inséré entre le mot “amende” et les mots “de deux cents à deux mille euros”;

3° à l'alinéa 1er, la première phrase est complétée par les mots “, soit d'une amende administrative de deux cents à deux mille euros.”.

Art. 179

À l'article 118 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans la troisième phrase, les mots “et aux officiers compétents du Ministère public” sont abrogés;

2° dans la quatrième phrase, les mots “sept jours ouvrables de la constatation des infractions, le tout à peine de nullité.” sont remplacés par les mots “trente jours qui suivent la date de la constatation de l'infraction.”;

3° dans la quatrième phrase, les mots “, ainsi qu'aux ministres précités” sont abrogés;

Art. 177

In artikel 11 van dezelfde wet wordt het tweede lid vervangen als volgt:

“De Koning wijst de overheidsdienst aan die het secretariaat van de Raad verzorgt.”.

HOOFDSTUK 22

**Wijzigingen van de wet van 17 maart 2019
betreffende de beroepen van accountant en
belastingadviseur**

Art. 178

In artikel 117 van de wet van 17 maart 2019 betreffende de beroepen van accountant en belastingadviseur, gewijzigd bij de wet van 20 juli 2020, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° 1ⁱⁿ het eerste lid wordt het woord “hetzij” ingevoegd tussen het woord “Met” en de woorden “een gevangenisstraf van”;

2° in het eerste lid wordt het woord “strafrechtelijke” ingevoegd tussen de woorden “en met een” en de woorden “geldboete van tweehonderd”;

3° in het eerste lid worden de woorden “, hetzij met een administratieve geldboete van tweehonderd tot tweeduizend euro” ingevoegd tussen de woorden “die straffen alleen” en de woorden “wordt gestraft.”.

Art. 179

In artikel 118 van dezelfde wet, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de derde zin worden de woorden “en aan de bevoegde ambtenaren van het Openbaar Ministerie” opgeheven;

2° in de vierde zin worden de woorden “zeven werkdagen te rekenen vanaf de vaststelling van de inbreuken, op straffe van nietigheid” vervangen door de woorden “dertig dagen vanaf de datum van de vaststelling van de inbreuken.”;

3° in de vierde zin worden de woorden “, alsook aan de hierboven vermelde ministers” opgeheven;

4° dans la sixième phrase, le mot “soit” est inséré entre le mot “puni” et les mots “d’un emprisonnement”;

5° dans la sixième phrase, le mot “pénale” est inséré entre le mot “amende” et les mots “de 26 à 1.000 euros”;

6° dans la sixième phrase, les mots “, soit d’une amende administrative de 26 à 1.000 euros” sont insérés entre les mots “d’une de ces peines seulement” et les mots “, celui qui refusera”;

7° l’article est complété par un alinéa, rédigé comme suit:

“La recherche et la constatation des infractions visées dans la présente loi par les agents visés à l’alinéa 1er a lieu conformément aux dispositions du livre XV, titre 1er, chapitre 1er, du Code de droit économique.”

Art. 180

Dans la section 4 du chapitre 11 de la même loi, il est inséré un article 118/1 rédigé comme suit:

“Art. 118/1. § 1er. Lorsqu’ils constatent des infractions visées à l’article 117, alinéa 1er, les agents visés à l’article 118, alinéa 1er, peuvent adresser au contrevenant un avertissement le mettant en demeure de mettre fin à cet acte, conformément à l’article XV.31 du Code de droit économique.

§ 2. Lorsque les agents visés à l’article 118, alinéa 1er, constatent des infractions visées à l’article 117, alinéa 1er, les agents désignés par le ministre qui a les Classes moyennes dans ses attributions peuvent proposer une somme, dont le paiement volontaire par l’auteur de l’infraction éteint l’action publique, conformément à l’article XV.61 du Code de droit économique.

Le montant de la transaction ne peut être supérieur au montant maximum de l’amende pénale pouvant être infligée pour l’infraction constatée, majorée des décimes additionnels.

Les modalités de paiement et de perception de cette transaction sont arrêtées par le Roi.”

Art. 181

Dans la section 4 du chapitre 11 de la même loi, il est inséré un article 118/2 rédigé comme suit:

4° in de zesde zin wordt het woord “hetzij” ingevoegd tussen de woorden “wordt gestraft met” en de woorden “een gevangenisstraf van”;

5° in de zesde zin wordt het woord “strafrechtelijke” ingevoegd tussen de woorden “en met een” en het woord “geldboete”;

6° de zesde zin wordt aangevuld met de woorden “, hetzij met een administratieve geldboete van 26 tot 1.000 euro”;

7° het artikel wordt aangevuld met een lid, luidende:

“De opsporing en de vaststelling van de inbreuken bedoeld in deze wet, door de in het eerste lid bedoelde ambtenaren, gebeurt overeenkomstig de bepalingen van boek XV, titel 1, hoofdstuk 1, van het Wetboek van economisch recht.”

Art. 180

In afdeling 4 van hoofdstuk 11 van dezelfde wet wordt een artikel 118/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 118/1. § 1. Wanneer zij inbreuken bedoeld in artikel 117, eerste lid vaststellen, kunnen de ambtenaren bedoeld in artikel 118, eerste lid, een waarschuwing richten tot de overtreder waarbij die tot stopzetting van de handeling wordt aangemaand, overeenkomstig artikel XV.31 van het Wetboek van economisch recht.

§ 2. Wanneer de in artikel 118, eerste lid, bedoelde ambtenaren inbreuken bedoeld in artikel 117, eerste lid, vaststellen, kunnen de door de minister bevoegd voor Middenstand aangestelde ambtenaren een geldsom voorstellen waarvan de vrijwillige betaling door de overtreder de strafvordering doet vervallen, overeenkomstig artikel XV.61 van het Wetboek van economisch recht.

Het bedrag van de transactie mag niet hoger zijn dan het maximumbedrag van de strafrechtelijke geldboete die wegens de vastgestelde inbreuk kan worden opgelegd, verhoogd met de opdecimen.

De betalings- en inningswijzen van deze transactie worden door de Koning vastgesteld.”

Art. 181

In afdeling 4 van hoofdstuk 11 van dezelfde wet wordt een artikel 118/2 ingevoegd, luidende:

“Art. 118/2. § 1er. Les infractions visées à l'article 117, alinéa 1er, recherchées et constatées par les agents visés à l'article 118, alinéa 1er, peuvent faire l'objet de:

1° l'application de la procédure de transaction telle que visée à l'article 118/1, § 2;

2° une poursuite administrative en application de la procédure visée au titre 1/2 du livre XV du Code de droit économique;

3° une poursuite pénale.

§ 2. La poursuite se fait conformément au titre 1/1 du livre XV du Code de droit économique.”

Art. 182

Dans la section 4 du chapitre 11 de la même loi, il est inséré un article 118/3 rédigé comme suit:

“Art. 118/3. Le ministère public notifie aux agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique sa décision d'intenter ou non les poursuites pénales ou de proposer ou non une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du même Code.

Lorsque le ministère public renonce à intenter les poursuites pénales et à proposer une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du même Code, ou si le ministère public n'a pas pris de décision dans un délai de trois mois à compter du jour de la réception du procès-verbal consignant l'infraction, les agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique décident s'il y a lieu d'entamer la procédure d'amende administrative.”

Art. 183

Dans la section 4 du chapitre 11 de la même loi, il est inséré un article 118/4 rédigé comme suit:

“Art. 118/4. Si le ministère public renonce à intenter les poursuites pénales et à proposer une transaction visée à l'article 216*ter* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du Code d'instruction criminelle, il envoie une copie des pièces

“Art. 118/2. § 1. De inbreuken bedoeld in artikel 117, eerste lid opgespoord en vastgesteld door de ambtenaren bedoeld in artikel 118, eerste lid, kunnen het voorwerp uitmaken van:

1° de toepassing van de transactieprocedure zoals bedoeld in artikel 118/1, § 2;

2° een administratieve vervolging met toepassing van de procedure bedoeld in titel 1/2 van boek XV van het Wetboek van economisch recht;

3° een strafrechtelijke vervolging.

§ 2. De vervolging gebeurt overeenkomstig titel 1/1 van boek XV van het Wetboek van economisch recht.”

Art. 182

In afdeling 4 van hoofdstuk 11 van dezelfde wet, wordt een artikel 118/3 ingevoegd, luidende:

“Art. 118/3. Het openbaar ministerie bezorgt aan de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht een kennisgeving van zijn beslissing om al dan niet strafvervolging in te stellen, of al dan niet een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van hetzelfde Wetboek voor te stellen.

Wanneer het openbaar ministerie ervan afziet een strafvervolging in te stellen, of een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van hetzelfde Wetboek voor te stellen, of wanneer het openbaar ministerie geen beslissing heeft genomen binnen een termijn van drie maanden te rekenen van de dag van ontvangst van het proces-verbaal waarin de inbreuk werd vastgelegd, beslissen de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht of de procedure voor de administratieve geldboete moet worden opgestart.”

Art. 183

In afdeling 4 van hoofdstuk 11 van dezelfde wet wordt een artikel 118/4 ingevoegd, luidende:

“Art. 118/4. Indien het openbaar ministerie afziet van een strafvervolging in te stellen, een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van het Wetboek van strafvordering voor te

de procédure de l'enquête complémentaire aux agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique.”.

Art. 184

Dans la section 4 du chapitre 11 de la même loi, il est inséré un article 118/5 rédigé comme suit:

“Art. 118/5. Les dispositions du titre 2, chapitre 1/1, du livre XV du Code de droit économique sont applicables aux amendes administratives visées par la présente loi.

Les décimes additionnels visés à l'article 1er, alinéa 1er, de la loi du 5 mars 1952 relative aux décimes additionnels sur les amendes pénales sont également applicables aux amendes administratives visées dans la présente loi.”.

Art. 185

Dans la section 4 du chapitre 11 de la même loi, il est inséré un article 118/6 rédigé comme suit:

“Art. 118/6. Les articles XV.69, XV.71, XV.72, XV.73 et XV.74 du Code de droit économique sont applicables aux infractions pénales à la présente loi.”.

CHAPITRE 23

**Modifications de la loi du 9 mai 2019
relative à l'assurance obligatoire
de la responsabilité civile professionnelle
des architectes, des géomètres-experts,
des coordinateurs de sécurité-santé et autres
prestataires du secteur de la construction
de travaux immobiliers et portant modification
de diverses dispositions légales en matière
d'assurance de responsabilité civile
dans le secteur de la construction**

Art. 186

À l'article 16 de la loi du 9 mai 2019 relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité civile professionnelle des architectes, des géomètres-experts, des coordinateurs de sécurité-santé et autres prestataires du secteur de la construction de travaux immobiliers et portant modification de diverses dispositions légales en matière d'assurance de responsabilité civile dans le

stellen, bezorgt het een afschrift van de procedurestukken van het aanvullend opsporingsonderzoek aan de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht.”.

Art. 184

In afdeling 4 van hoofdstuk 11 van dezelfde wet wordt een artikel 118/5 ingevoegd, luidende:

“Art. 118/5. De bepalingen van titel 2, hoofdstuk 1/1, van boek XV van het Wetboek van economisch recht zijn toepasselijk op de administratieve geldboetes bedoeld in deze wet.

De opdecimen bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimen op strafrechtelijke geldboeten zijn eveneens van toepassing op de administratieve geldboetes bedoeld in deze wet.”.

Art. 185

In afdeling 4 van hoofdstuk 11 van dezelfde wet wordt een artikel 118/6 ingevoegd, luidende:

“Art. 118/6. De artikelen XV.69, XV.71, XV.72, XV.73 en XV.74 van het Wetboek van economisch recht zijn toepasselijk op de strafrechtelijke inbreuken op deze wet.”.

HOOFDSTUK 23

**Wijzigingen van de wet van 9 mei 2019
betreffende de verplichte verzekering
van de burgerlijke beroepsaansprakelijkheid
van architecten, landmeters-experten, veiligheids-
en gezondheidscoördinatoren en andere
dienstverleners in de bouwsector van werken
in onroerende staat en tot wijziging van diverse
wetsbepalingen betreffende de verzekering
burgerrechtelijke aansprakelijkheid
in de bouwsector**

Art. 186

In artikel 16 van de wet van 9 mei 2019 betreffende de verplichte verzekering van de burgerlijke beroepsaansprakelijkheid van architecten, landmeters-experten, veiligheids- en gezondheidscoördinatoren en andere dienstverleners in de bouwsector van werken in onroerende staat en tot wijziging van diverse wetsbepalingen betreffende de verzekering burgerrechtelijke

secteur de la construction, les modifications suivantes sont apportées:

1° le mot “soit” est inséré entre le mot “punies” et les mots “d’une amende”;

2° la première phrase est complétée par les mots “, soit d’une amende administrative de 26 à 10.000 euros.”.

Art. 187

L’article 19 de la même loi, est complété par deux alinéas, rédigés comme suit:

“Le montant de la transaction ne peut être supérieur au montant maximum de l’amende pénale pouvant être infligée pour l’infraction constatée, majorée des décimes additionnels.

Les modalités de paiement et de perception de cette transaction sont arrêtées par le Roi.”.

Art. 188

Dans le chapitre 7 de la même loi, il est inséré un article 19/1, rédigé comme suit:

“Art. 19/1. § 1er. Les infractions de l’architecte à la présente loi et à ses arrêtés d’exécution peuvent faire l’objet de:

1° l’application de la procédure de transaction telle que visée à l’article 19;

2° une poursuite administrative en application de la procédure visée au titre 1/2 du livre XV du Code de droit économique;

3° une poursuite pénale.

§ 2. La poursuite se fait conformément au titre 1/1 du livre XV du Code de droit économique.”.

Art. 189

Dans le chapitre 7 de la même loi, il est inséré un article 19/2, rédigé comme suit:

“Art. 19/2. Le ministère public notifie aux agents compétents visé à l’article XV.60/4 du Code de droit économique sa décision d’intenter ou non les poursuites

aansprakelijkheid in de bouwsector, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het woord “hetzij” worden ingevoegd tussen de woorden “worden bestraft met” en de woorden “een strafrechtelijke geldboete”;

2° de eerste zin wordt aangevuld met de woorden “, hetzij met een administratieve geldboete van 26 tot 10.000 euro.”.

Art. 187

Artikel 19 van dezelfde wet wordt aangevuld met twee leden, luidende:

“Het bedrag van de transactie mag niet hoger zijn dan het maximumbedrag van de strafrechtelijke geldboete die wegens de vastgestelde inbreuk kan worden opgelegd, verhoogd met de opdecimen.

De betalings- en inningswijzen van deze transactie worden door de Koning vastgesteld.”.

Art. 188

In hoofdstuk 7 van dezelfde wet wordt een artikel 19/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 19/1. § 1. De inbreuken van de architect op deze wet en haar uitvoeringsbesluiten, kunnen het voorwerp uitmaken van:

1° de toepassing van de transactieprocedure zoals bedoeld in artikel 19;

2° een administratieve vervolging met toepassing van de procedure bedoeld in titel 1/2 van boek XV van het Wetboek van economisch recht;

3° een strafrechtelijke vervolging.

§ 2. De vervolging gebeurt overeenkomstig titel 1/1 van boek XV van het Wetboek van economisch recht.”.

Art. 189

In hoofdstuk 7 van dezelfde wet wordt een artikel 19/2 ingevoegd, luidende:

“Art. 19/2. Het openbaar ministerie bezorgt aan de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht een kennisgeving

pénales ou de proposer ou non une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du même Code.

Lorsque le ministère public renonce à intenter les poursuites pénales et à proposer une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du même Code ou si le ministère public n'a pas pris de décision dans un délai de trois mois à compter du jour de la réception du procès-verbal consignant l'infraction, les agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique décident s'il y a lieu d'entamer la procédure d'amende administrative.”

Art. 190

Dans le chapitre 7 de la même loi, il est inséré un article 19/3 rédigé comme suit:

“Art. 19/3. Si le ministère public renonce à intenter les poursuites pénales et à proposer une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du Code d'instruction criminelle, il envoie une copie des pièces de procédure de l'enquête complémentaire aux agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique.”

Art. 191

Dans le chapitre 7 de la même loi, il est inséré un article 19/4 rédigé comme suit:

“Art. 19/4. Les dispositions du titre 2, chapitre 1/1, du livre XV du Code de droit économique sont applicables aux amendes administratives visées par la présente loi.

Les décimes additionnels visés à l'article 1er, alinéa 1er, de la loi du 5 mars 1952 relative aux décimes additionnels sur les amendes pénales sont également applicables aux amendes administratives visées dans la présente loi.”

van zijn beslissing om al dan niet strafvervolgung in te stellen, of al dan niet een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van hetzelfde Wetboek voor te stellen.

Wanneer het openbaar ministerie ervan afziet een strafvervolgung in te stellen, of een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van hetzelfde Wetboek voor te stellen, of wanneer het openbaar ministerie geen beslissing heeft genomen binnen een termijn van drie maanden te rekenen van de dag van ontvangst van het proces-verbaal waarin de inbreuk werd vastgelegd, beslissen de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht of de procedure voor de administratieve geldboete moet worden opgestart.”

Art. 190

In hoofdstuk 7 van dezelfde wet wordt een artikel 19/3 ingevoegd, luidende:

“Art. 19/3. Indien het openbaar ministerie afziet van een strafvervolgung in te stellen, een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van het Wetboek van strafvordering voor te stellen, bezorgt het een afschrift van de procedurestukken van het aanvullend opsporingsonderzoek aan de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht.”

Art. 191

In hoofdstuk 7 van dezelfde wet wordt een artikel 19/4 ingevoegd, luidende:

“Art. 19/4. De bepalingen van titel 2, hoofdstuk 1/1, van boek XV van het Wetboek van economisch recht zijn toepasselijk op de administratieve geldboetes bedoeld in deze wet.

De opdecimen bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimen op strafrechtelijke geldboeten zijn eveneens van toepassing op de administratieve geldboetes bedoeld in deze wet.”

Art. 192

Dans le chapitre 7 de la même loi, il est inséré un article 19/5 rédigé comme suit:

“Art. 19/5. Les articles XV.69, XV.71, XV.72, XV.73 et XV.74 du Code de droit économique sont applicables aux infractions pénales à la présente loi.”

CHAPITRE 24

Modifications de la loi du 19 juin 2022 transposant la directive (UE) 2019/790 du Parlement européen et du Conseil du 17 avril 2019 sur le droit d’auteur et les droits voisins dans le marché unique numérique et modifiant les directives 96/9/CE et 2001/29/CE

Art. 193

Dans l’article 99 de la loi du 19 juin 2022 transposant la directive (UE) 2019/790 du Parlement européen et du Conseil du 17 avril 2019 sur le droit d’auteur et les droits voisins dans le marché unique numérique et modifiant les directives 96/9/CE et 2001/29/CE, l’alinéa 3 est remplacé par ce qui suit:

“Les dispositions, telles qu’insérées par la présente loi, sont applicables non seulement aux situations nées après son entrée en vigueur, mais aussi aux effets futurs de situations nées sous l’empire de la loi ancienne qui se produisent ou perdurent sous la présente loi, pour autant qu’il ne soit pas ainsi porté atteinte à des droits déjà irrévocablement fixés. Les dispositions qui sont de droit impératif, conformément à la présente loi, sont applicables aux contrats en cours.”

CHAPITRE 25

Modifications de la loi du 26 juin 2022 visant à octroyer une allocation pour l’acquisition de gasoil ou de propane en vrac destinés au chauffage d’une habitation privée

Art. 194

À l’article 3, § 5, de la loi du 26 juin 2022 visant à octroyer une allocation pour l’acquisition de gasoil ou de propane en vrac destinés au chauffage d’une habitation privée, modifié par la loi du 30 octobre 2022, les mots “au plus tard le 30 avril 2023 inclus” sont abrogés.

Art. 192

In hoofdstuk 7 van dezelfde wet wordt een artikel 19/5 ingevoegd, luidende:

“Art. 19/5. De artikelen XV.69, XV.71, XV.72, XV.73 en XV.74 van het Wetboek van economisch recht zijn toepasselijk op de strafrechtelijke inbreuken op deze wet.”

HOOFDSTUK 24

Wijzigingen van de wet van 19 juni 2022 tot omzetting van Richtlijn (EU) 2019/790 van het Europees Parlement en de Raad van 17 april 2019 inzake auteursrechten en naburige rechten in de digitale eengemaakte markt en tot wijziging van Richtlijnen 96/9/EG en 2001/29/EG

Art. 193

In artikel 99 van de wet van 19 juni 2022 tot omzetting van Richtlijn (EU) 2019/790 van het Europees Parlement en de Raad van 17 april 2019 inzake auteursrechten en naburige rechten in de digitale eengemaakte markt en tot wijziging van Richtlijnen 96/9/EG en 2001/29/EG, wordt het derde lid vervangen als volgt:

“De bepalingen, zoals ingevoegd bij deze wet, zijn niet alleen van toepassing op situaties die na haar inwerkingtreding ontstaan, maar ook op de toekomstige gevolgen van onder de vroegere wet ontstane situaties die zich voordoen of voortduren onder deze wet, voor zover dit geen afbreuk doet aan reeds onherroepelijk vastgestelde rechten. De bepalingen die overeenkomstig deze wet van dwingend recht zijn, zijn van toepassing op de lopende contracten.”

HOOFDSTUK 25

Wijzigingen van de wet van 26 juni 2022 houdende toekenning van een toelage voor het aanschaffen van huisbrandolie of propaan in bulk bestemd voor de verwarming van een privéwoning

Art. 194

In artikel 3, § 5, van de wet van 26 juni 2022 houdende toekenning van een toelage voor het aanschaffen van huisbrandolie of propaan in bulk bestemd voor de verwarming van een privéwoning, gewijzigd bij de wet van 30 oktober 2022, worden de woorden “uiterlijk tot en met 30 april 2023” opgeheven.

Art. 195

À l'article 6, alinéa 1er, de la même loi, modifié par la loi du 30 octobre 2022, les mots "dans les deux mois suivant sa réception, et au plus tard le 30 juin 2023" sont remplacés par les mots "dans un délai raisonnable".

CHAPITRE 26

Modifications de la loi du 28 novembre 2022 sur la protection des personnes qui signalent des violations au droit de l'Union ou au droit national constatées au sein d'une entité juridique du secteur privé

Art. 196

Dans l'article 11, § 2, de la loi du 28 novembre 2022 sur la protection des personnes qui signalent des violations au droit de l'Union ou au droit national constatées au sein d'une entité juridique du secteur privé, l'alinéa 2 est remplacé par ce qui suit:

"Ce seuil est calculé au regard de la moyenne des travailleurs occupés dans l'entreprise au sens de l'article 14 de la loi du 20 septembre 1948 portant organisation de l'économie et de l'article 49 de la loi du 4 août 1996 relative au bien-être des travailleurs lors de l'exécution de leur travail, telle que calculée chaque année au 1er janvier en utilisant la méthode décrite à l'article 7, §§ 1er et 2, de la loi du 4 décembre 2007 relative aux élections sociales, avec comme période de référence les quatre trimestres de l'année civile précédente."

CHAPITRE 27

Modifications du titre 3, chapitre 1er de la loi programme du 26 décembre 2022

Art 197

À l'article 4, § 5, de la loi programme du 26 décembre 2022, les mots "au plus tard le 30 avril 2023 inclus" sont abrogés.

Art 198

À l'article 8, alinéa 1er, de la même loi, les mots "dans les deux mois suivant sa réception, et au plus

Art. 195

In artikel 6, eerste lid, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 30 oktober 2022, worden de woorden "binnen de twee maanden volgend op de ontvangst van de aanvraag, en uiterlijk op 30 juni 2023" vervangen door de woorden "binnen een redelijke termijn".

HOOFDSTUK 26

Wijzigingen van de wet van 28 november 2022 betreffende de bescherming van melders van inbreuken op het Unie- of nationale recht vastgesteld binnen een juridische entiteit in de private sector

Art. 196

In artikel 11, § 2, van de wet van 28 november 2022 betreffende de bescherming van melders van inbreuken op het Unie- of nationale recht vastgesteld binnen een juridische entiteit in de private sector wordt het tweede lid vervangen als volgt:

"De drempel wordt berekend volgens het gemiddelde van de werknemers tewerkgesteld in de onderneming in de zin van artikel 14 van de wet van 20 september 1948 houdende organisatie van het bedrijfsleven en van artikel 49 van de wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk, waarbij dit gemiddelde jaarlijks op 1 januari wordt berekend op dezelfde wijze als omschreven in artikel 7, §§ 1 en 2, van de wet van 4 december 2007 betreffende de sociale verkiezingen, evenwel over de referteperiode van de vier trimesters van het voorgaande kalenderjaar."

HOOFDSTUK 27

Wijzigingen van titel 3, hoofdstuk 1 van de programmawet van 26 december 2022

Art 197

In artikel 4, § 5, van de programmawet van 26 december 2022 worden de woorden "uiterlijk tot en met 30 april 2023" opgeheven.

Art. 198

In artikel 8, eerste lid, van dezelfde wet worden de woorden "binnen twee maanden volgend op de ontvangst

tard le 30 juin 2023 “sont remplacés par les mots ”dans un délai raisonnable”.

CHAPITRE 28

Dispositions abrogatoires

Art. 199

Les articles 87 et 88 de la loi du 29 juin 2016 portant dispositions diverses en matière d'Économie sont abrogés.

Art. 200

La loi du 21 février 1986 sanctionnant les infractions aux règlements de la Communauté économique européenne en matière de marché viti-vinicole est abrogée.

CHAPITRE 29

Dispositions finales

Art. 201

L'article 28 de la présente loi s'applique aux documents de l'information précontractuelle relatifs aux nouveaux accords de partenariat commercial conclus après l'entrée en vigueur de la présente loi et aux modifications et renouvellements des accords de partenariat commercial existants survenus après l'entrée en vigueur de la présente loi.

Art. 202

L'article 28 de la présente loi entre en vigueur le premier jour du sixième mois qui suit celui de sa publication au *Moniteur belge*.

Art. 203

Le Roi fixe la date d'entrée en vigueur de l'article 34 de la présente loi.

Art. 204

Les articles 35, 36, 37, 38, 41 et 193 entrent en vigueur le jour de leur publication au *Moniteur belge*.

van de aanvraag, en uiterlijk op 30 juni 2023” vervangen door de woorden “binnen een redelijke termijn”.

HOOFDSTUK 28

Opheffingsbepalingen

Art. 199

De artikelen 87 en 88 van de wet van 29 juni 2016 houdende diverse bepalingen inzake Economie worden opgeheven.

Art. 200

De wet van 21 februari 1986 tot strafbaarstelling van de overtredingen van de verordeningen van de Europese Economische Gemeenschap inzake de wijnmarkt wordt opgeheven.

HOOFDSTUK 29

Slotbepalingen

Art. 201

Artikel 28 van deze wet is na de inwerkingtreding van deze wet van toepassing op de afzonderlijke precontractuele informatiedocumenten en heeft betrekking op de nieuwe commerciële samenwerkingsovereenkomsten, alsook de wijzigingen of de hernieuwingen van de reeds lopende commerciële samenwerkingsakkoorden.

Art. 202

Artikel 28 van deze wet treedt in werking op de eerste dag van de zesde maand na die waarin ze is bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad*.

Art. 203

De Koning bepaalt de datum van inwerkingtreding van artikel 34 van deze wet.

Art. 204

De artikelen 35, 36, 37, 38, 41 en 193 treden in werking de dag waarop ze in het *Belgisch Staatsblad* worden bekendgemaakt.

Art. 205

Le paragraphe 2 de l'article 34 de la loi du 26 juin 1963 créant un Ordre des architectes, remplacé par l'article 67, s'applique aux nominations de l'assesseur juridique et des assesseurs juridiques suppléants qui sont en cours. La durée de la nomination de six ans commence le jour suivant l'entrée en vigueur de leurs arrêtés de nomination respectifs. Les nominations qui ont débuté plus de six ans avant l'entrée en vigueur de la présente loi prennent fin le premier jour du septième mois suivant l'entrée en vigueur de la présente loi.

Le paragraphe 3, alinéa 1er, de l'article 34 de la même loi, remplacé par l'article 67, ne s'applique qu'aux nominations intervenues après l'entrée en vigueur de la présente loi.

Donné à Bruxelles, le 9 novembre 2023

PHILIPPE

PAR LE ROI:

Le ministre de l'Économie,

Pierre-Yves Dermagne

Le ministre des Classes moyennes,

David Clarinval

Le ministre des Finances,

Vincent Van Peteghem

Le ministre de la Santé publique,

Frank Vandenbroucke

La ministre des Télécommunications,

Petra De Sutter

Le ministre de la Justice et de la Mer du Nord,

Paul Van Tigchelt

Art. 205

Paragraaf 2 van artikel 34 van de wet van 26 juni 1963 tot instelling van een orde van architecten, vervangen bij artikel 67, is van toepassing op de lopende benoemingen van de rechtskundig bijzitter en van de plaatsvervangende rechtskundig bijzitters. De duur van de benoeming voor zes jaar vangt aan op de dag die volgt op de inwerkingtreding van hun respectieve benoemingsbesluiten. De benoemingen die meer dan zes jaar voor de inwerkingtreding van deze wet aanvingen, eindigen op de eerste dag van de zevende maand die volgt op de inwerkingtreding van deze wet.

Paragraaf 3, eerste lid, van artikel 34 van dezelfde wet, vervangen bij artikel 67, is alleen van toepassing op de benoemingen die na de inwerkingtreding van deze wet plaatsvinden.

Gegeven te Brussel, 9 november 2023

FILIP

VAN KONINGSWEGE:

De minister van Economie,

Pierre-Yves Dermagne

De minister van Middenstand,

David Clarinval

De minister van Financiën,

Vincent Van Peteghem

De minister van Volksgezondheid,

Frank Vandenbroucke

De minister van Telecommunicatie,

Petra De Sutter

De minister van Justitie en Noordzee,

Paul Van Tigchelt

La ministre de l'Intégration sociale,

Karine Lalieux

La ministre de l'Intérieur,

Annelies Verlinden

La ministre des Affaires étrangères,

Hadja Lahbib

*La secrétaire d'État
à la Protection des consommateurs,*

Alexia Bertrand

De minister van Maatschappelijke Integratie,

Karine Lalieux

De minister van Binnenlandse Zaken,

Annelies Verlinden

De minister van Buitenlandse Zaken,

Hadja Lahbib

*De staatssecretaris
voor Consumentenbescherming,*

Alexia Bertrand

COORDINATION DES ARTICLES

TEXTE DE BASE

TEXTE ADAPTÉ AU PROJET DE LOI

Code des sociétés et des associations

Art. 3:13

Le Roi détermine les conditions et les modalités du dépôt des documents visés aux articles 3:10 et 3:12 ainsi que le montant et les modes de paiement des frais de publicité.

Il détermine les catégories de sociétés pouvant effectuer ce dépôt autrement que par la voie électronique.

Sauf en cas de force majeure, les personnes morales qui publient leurs comptes annuels et, le cas échéant, leurs comptes consolidés par dépôt auprès de la Banque nationale de Belgique plus d'un mois après l'échéance du délai de sept mois suivant la clôture de l'exercice social, visé à l'article 3:10, alinéa 2, à l'article 3:20, § 1er, alinéa 2, à l'article 3:35, alinéa 2, ou à l'article 2:99, alinéa 2, contribuent aux frais exposés par les autorités fédérales de surveillance en vue de dépister et de contrôler les entreprises en difficultés.

Cette contribution s'élève à :

- 400 euros, lorsque les comptes annuels ou, le cas échéant, consolidés sont déposés durant le neuvième mois suivant la clôture de l'exercice social;
- 600 euros, lorsque ces pièces sont déposées à partir du dixième mois et jusqu'au douzième mois suivant la clôture de l'exercice social;
- 1 200 euros, lorsque ces pièces sont déposées à partir du treizième mois suivant la clôture de l'exercice social.

Les montants visés à l'alinéa précédent sont ramenés à respectivement 120, 180 et 360 euros pour les petites sociétés ou les microsociétés qui font usage de la faculté visée à l'article 3:11 de publier leurs comptes annuels selon un schéma abrégé ou un microschéma.

Art. 3:13

Le Roi détermine les conditions et les modalités du dépôt des documents visés aux articles 3:10 et 3:12 ainsi que le montant et les modes de paiement des frais de publicité.

Il détermine les catégories de sociétés pouvant effectuer ce dépôt autrement que par la voie électronique.

Les sociétés qui publient leurs comptes annuels et, le cas échéant, leurs comptes consolidés par dépôt auprès de la Banque nationale de Belgique plus d'un mois après l'échéance du délai de sept mois suivant la clôture de l'exercice social, visé à l'article 3:10, alinéa 2, à l'article 3:20, § 1er, alinéa 2, à l'article 3:35, alinéa 2, ou à l'article 2:99, alinéa 2, contribuent aux frais exposés par les autorités fédérales de surveillance en vue de dépister et de contrôler les entreprises en difficultés.

Cette contribution s'élève à :

- 1° 400 euros, lorsque les comptes annuels ou, le cas échéant, consolidés sont déposés durant le neuvième mois suivant la clôture de l'exercice social ;**
- 2° 600 euros, lorsque ces pièces sont déposées à partir du dixième mois et jusqu'au douzième mois suivant la clôture de l'exercice social ;**
- 3° 1 200 euros, lorsque ces pièces sont déposées à partir du treizième mois suivant la clôture de l'exercice social.**

Les montants visés à l'alinéa 4 sont ramenés à respectivement 120, 180 et 360 euros pour les petites sociétés ou les microsociétés qui font usage de la faculté visée à l'article 3:11 de publier leurs comptes annuels selon un schéma abrégé ou un microschéma.

Cette contribution est prélevée par la Banque nationale de Belgique en même temps que les frais de publicité des comptes annuels ou consolidés concernés, pour le compte de l'autorité fédérale, suivant des modalités à déterminer par le Roi.

Cette contribution est prélevée par la Banque nationale de Belgique en même temps que les frais de publicité des comptes annuels ou consolidés concernés, pour le compte de l'autorité fédérale, suivant des modalités à déterminer par le Roi.

Les montants visés aux alinéas 4 et 5 sont automatiquement adaptés le 1er janvier de chaque année en fonction de l'évolution de l'indice des prix à la consommation du mois de novembre de l'année précédente, en arrondissant à l'euro supérieur. L'indice de départ de la formule d'indexation est l'indice du mois d'octobre 2018. Les montants adaptés sont publiés au Moniteur belge au plus tard le 15 décembre de chaque année.

En cas de force majeure, et au plus tard dans les dix-huit mois suivant la date de clôture de l'exercice social concerné, les sociétés peuvent introduire une demande de remboursement de la contribution aux frais exposés par les autorités fédérales de surveillance qui a été payée.

Le Roi fixe les modalités de cette demande de remboursement.

Code de droit économique

Livre I

Art.I.2

Art. I.2. Les définitions suivantes sont applicables au livre III :

1° Banque-Carrefour des Entreprises : registre, créé au sein du Service public fédéral Economie, P.M.E., Classes moyennes et Energie, chargé des missions visées à l'article III.15;

2° autorité compétente : toute autorité ou instance ayant un rôle de contrôle ou de réglementation des activités de services, notamment les autorités administratives, y compris les tribunaux agissant à ce titre, les ordres professionnels ou les autres organes professionnels

Art.I.2

Art. I.2. Les définitions suivantes sont applicables au livre III :

1° Banque-Carrefour des Entreprises : registre, créé au sein du Service public fédéral Economie, P.M.E., Classes moyennes et Energie, chargé des missions visées à l'article III.15;

2° autorité compétente : toute autorité ou instance ayant un rôle de contrôle ou de réglementation des activités de services, notamment les autorités administratives, y compris les tribunaux agissant à ce titre, les ordres professionnels ou les autres organes professionnels

qui, dans le cadre de leur autonomie juridique, réglementent de façon collective l'accès aux activités de services ou leur exercice;

3° prestataire : toute personne physique ressortissante d'un Etat membre ou personne morale visée à l'article 54 du Traité sur le fonctionnement de l'Union européenne (ci-après TFUE) et établie dans un Etat membre qui offre ou fournit un service;

4° régime d'autorisation : toute procédure qui a pour effet d'obliger un prestataire ou un client à faire une démarche auprès d'une autorité compétente en vue d'obtenir un acte formel ou une décision implicite relative à l'accès à une activité de service ou à son exercice;

5° service : toute activité économique non salariée exercée normalement contre rémunération, visée à l'article 57 du Traité sur le fonctionnement de l'Union européenne (ci-après TFUE);

6° établissement : l'exercice effectif d'une activité économique, visée à l'article 49 du Traité sur le fonctionnement de l'Union européenne (ci-après TFUE) par le prestataire pour une durée indéterminée et au moyen d'une infrastructure stable à partir de laquelle la fourniture de service est réellement assurée;

7° client : toute personne physique ressortissante d'un Etat membre ou qui bénéficie de droits qui lui sont conférés par des actes communautaires ou personne morale visée à l'article 54 du Traité sur le fonctionnement de l'Union européenne (ci-après TFUE) établie dans un Etat membre qui, à des fins professionnelles ou non, utilise ou souhaite utiliser un service;

8° profession réglementée : une activité ou un ensemble d'activités professionnelles dont l'accès, l'exercice ou une des modalités d'exercice est subordonné directement ou indirectement, en vertu de dispositions législatives, réglementaires ou administratives, à la possession de qualifications professionnelles déterminées; l'utilisation d'un titre professionnel limitée par des dispositions législatives, réglementaires ou administratives aux détenteurs d'une qualification professionnelle donnée constitue une modalité d'exercice;

9° ...

10° ...

11° ...

qui, dans le cadre de leur autonomie juridique, réglementent de façon collective l'accès aux activités de services ou leur exercice;

3° prestataire : toute personne physique ressortissante d'un Etat membre ou personne morale visée à l'article 54 du Traité sur le fonctionnement de l'Union européenne (ci-après TFUE) et établie dans un Etat membre qui offre ou fournit un service;

4° régime d'autorisation : toute procédure qui a pour effet d'obliger un prestataire ou un client à faire une démarche auprès d'une autorité compétente en vue d'obtenir un acte formel ou une décision implicite relative à l'accès à une activité de service ou à son exercice;

5° service : toute activité économique non salariée exercée normalement contre rémunération, visée à l'article 57 du Traité sur le fonctionnement de l'Union européenne (ci-après TFUE);

6° établissement : l'exercice effectif d'une activité économique, visée à l'article 49 du Traité sur le fonctionnement de l'Union européenne (ci-après TFUE) par le prestataire pour une durée indéterminée et au moyen d'une infrastructure stable à partir de laquelle la fourniture de service est réellement assurée;

7° client : toute personne physique ressortissante d'un Etat membre ou qui bénéficie de droits qui lui sont conférés par des actes communautaires ou personne morale visée à l'article 54 du Traité sur le fonctionnement de l'Union européenne (ci-après TFUE) établie dans un Etat membre qui, à des fins professionnelles ou non, utilise ou souhaite utiliser un service;

8° profession réglementée : une activité ou un ensemble d'activités professionnelles dont l'accès, l'exercice ou une des modalités d'exercice est subordonné directement ou indirectement, en vertu de dispositions législatives, réglementaires ou administratives, à la possession de qualifications professionnelles déterminées; l'utilisation d'un titre professionnel limitée par des dispositions législatives, réglementaires ou administratives aux détenteurs d'une qualification professionnelle donnée constitue une modalité d'exercice;

9° ...

10° ...

11° ...

12° exigence : toute obligation, interdiction, condition ou limite prévue par la loi, le règlement ou dans des dispositions administratives ou découlant de la jurisprudence, des pratiques administratives, des règles des ordres professionnels ou des règles collectives d'associations professionnelles ou autres organisations professionnelles adoptées dans l'exercice de leur autonomie juridique;

13° guichet d'entreprises : organisme qui est agréé en exécution du livre III, titre 2, chapitre 3 et qui est chargé des missions de service public ou d'intérêt général visées dans ce titre 2;

14° ...

15° registre des personnes morales : répertoire compris dans la Banque-Carrefour des Entreprises contenant les données concernant les personnes morales enregistrées dans la Banque-Carrefour des Entreprises;

16° unité d'établissement : lieu d'activité, géographiquement identifiable par une adresse, où s'exerce au moins une activité de l'entité enregistrée ou à partir duquel elle est exercée;

12° exigence : toute obligation, interdiction, condition ou limite prévue par la loi, le règlement ou dans des dispositions administratives ou découlant de la jurisprudence, des pratiques administratives, des règles des ordres professionnels ou des règles collectives d'associations professionnelles ou autres organisations professionnelles adoptées dans l'exercice de leur autonomie juridique;

13° guichet d'entreprises : organisme qui est agréé en exécution du livre III, titre 2, chapitre 3 et qui est chargé des missions de service public ou d'intérêt général visées dans ce titre 2;

14° ...

15° registre des personnes morales : répertoire compris dans la Banque-Carrefour des Entreprises contenant les données concernant les personnes morales enregistrées dans la Banque-Carrefour des Entreprises;

16° unité d'établissement : lieu d'activité, géographiquement identifiable par une adresse **en Belgique**, où s'exerce au moins une activité de l'entité enregistrée ou à partir duquel elle est exercée;

Livre III

Art.III.15

Art. III.15. Il est créé un registre, dénommé " Banque-Carrefour des Entreprises ".

Ce registre associé à l'introduction du numéro unique d'entreprise a pour objectif, en application du principe de collecte unique de données, de permettre de simplifier les procédures administratives s'adressant aux entités enregistrées ainsi que de contribuer à l'organisation plus efficace des services publics.

La Banque-Carrefour des Entreprises est chargée de l'enregistrement, de la sauvegarde, de la gestion et de la mise à disposition d'informations portant sur l'identification des entités enregistrées et de leurs mandataires conformément aux dispositions du présent titre ainsi qu'aux législations ou aux réglementations qui autorisent la saisie originelle

Art.III.15

Art. III.15. Il est créé un registre, dénommé " Banque-Carrefour des Entreprises ".

Ce registre associé à l'introduction du numéro unique d'entreprise a pour objectif, en application du principe de collecte unique de données, de permettre de simplifier les procédures administratives s'adressant aux entités enregistrées ainsi que de contribuer à l'organisation plus efficace des services publics.

La Banque-Carrefour des Entreprises est chargée de l'enregistrement, de la sauvegarde, de la gestion et de la mise à disposition d'informations portant sur l'identification des entités enregistrées et de leurs mandataires conformément aux dispositions du présent titre ainsi qu'aux législations ou aux réglementations qui autorisent la saisie originelle

des données visées à l'article III.18 par les autorités, administrations et services désignés en vertu de l'article III.19.

La Banque-Carrefour des Entreprises vise également à optimiser la transmission et la diffusion des données relatives aux entités enregistrées.

À cette fin, elle peut notamment :

- 1° créer des liens vers les sites et les banques de données des autorités, administrations et services;
- 2° établir des liens vers des sites internet reprenant des informations relatives à l'identification des entités enregistrées et de leurs mandataires, en ce compris des liens vers les sites internet des entreprises inscrites au sein de la Banque-Carrefour des Entreprises.

Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, les modalités selon lesquelles la Banque-Carrefour des Entreprises est mise à disposition dans le cadre du renforcement de la lutte contre la fraude, conformément aux dispositions du présent titre et aux dispositions légales et réglementaires qui autorisent la collecte initiale des données visées à l'article III.18 par les autorités, les administrations et les services désignés en vertu de l'article III.19.

des données visées à l'article III.18 par les autorités, administrations et services désignés en vertu de l'article III.19.

La Banque-Carrefour des Entreprises vise également à optimiser la transmission et la diffusion des données relatives aux entités enregistrées.

À cette fin, elle peut notamment :

- 1° créer des liens vers les sites et les banques de données des autorités, administrations et services;
- 2° établir des liens vers des sites internet reprenant des informations relatives à l'identification des entités enregistrées et de leurs mandataires, en ce compris des liens vers les sites internet des entreprises inscrites au sein de la Banque-Carrefour des Entreprises ;

3° transmettre en vue d'une mise à disposition du public et aux registres centraux, du commerce et des sociétés des Etats membres de l'Espace économique européen les données inscrites dans le registre des personnes morales. Ces données comprennent le numéro de Registre national des personnes habilitées à administrer et à représenter une entreprise lorsque l'information relative à ces dernières est transmise aux registres précités.

La transmission visée à l'alinéa 5, 3° s'effectue via le système européen d'interconnexion des registres visé à l'article 22 de la directive (UE) 2017/1132 du Parlement européen et du Conseil du 14 juin 2017 relative à certains aspects du droit des sociétés.

~~Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, les modalités selon lesquelles la Banque-Carrefour des Entreprises est mise à disposition dans le cadre du renforcement de la lutte contre la fraude, conformément aux dispositions du présent titre et aux dispositions légales et réglementaires qui autorisent la collecte initiale des données visées à l'article III.18 par les autorités, les administrations et les services désignés en vertu de l'article III.19.~~

Art.III.16

§ 1er. Sont inscrites dans la Banque-Carrefour des Entreprises, des informations relatives :

1° à toute personne physique qui est une entreprise en Belgique, hormis les personnes physiques visées à l'article III.49, § 2, 6° et 9° ;

2° à toute personne morale de droit belge;

3° à toute personne morale de droit étranger ou international possédant un siège ou une succursale en Belgique;

4° à toute autre organisation sans personnalité juridique qui, en Belgique, soit est soumise à la sécurité sociale en tant qu'employeur, soit est soumise à la taxe sur la valeur ajoutée soit doit soit peut s'inscrire conformément à l'article III.49;

5° à tout établissement, toute instance ou tout service de droit belge qui exerce des missions d'utilité publique ou liées à l'ordre public et qui possède une autonomie financière et comptable, distincte de celle des personnes morales de droit public belge dont ils dépendent;

6° à toute personne physique, personne morale de droit étranger ou international ou à toute autre organisation sans personnalité juridique tenue de s'enregistrer en exécution de la législation particulière belge;

7° à toute unité d'établissement des entités enregistrées précitées.

§ 2. Le Roi fixe les modalités de l'inscription dans la Banque-Carrefour des Entreprises des entités visées au paragraphe 1er, à l'exception des entités visées au 5°.

Art.III.18

§ 1er. L'inscription faite en vertu de l'article III.17 contient les données suivantes :

1° le nom, la dénomination ou la raison sociale;

2° la désignation précise des différentes adresses, le cas échéant, du siège social de l'entité enregistrée et des différentes unités d'établissement en Belgique;

3° la forme juridique;

4° la situation juridique;

Art.III.16

§ 1er. Sont inscrites dans la Banque-Carrefour des Entreprises, des informations relatives :

1° à toute personne physique tenue de s'inscrire en qualité d'entreprise soumise à inscription ;

2° à toute personne morale de droit belge;

3° à toute personne morale de droit étranger ou international possédant un siège, **une unité d'établissement** ou une succursale en Belgique;

4° à toute organisation sans personnalité juridique tenue de s'inscrire en qualité d'entreprise soumise à inscription;

5° à tout établissement, toute instance ou tout service de droit belge qui exerce des missions d'utilité publique ou liées à l'ordre public et qui possède une autonomie financière et comptable, distincte de celle des personnes morales de droit public belge dont ils dépendent;

6° à toute personne physique, personne morale de droit étranger ou international ou à toute ~~autre~~ organisation sans personnalité juridique tenue de s'enregistrer en exécution de la législation particulière belge;

7° à toute unité d'établissement des entités enregistrées précitées.

§ 2. Le Roi fixe les modalités de l'inscription dans la Banque-Carrefour des Entreprises des entités visées au paragraphe 1er, à l'exception des entités visées au 5°.

Art.III.18

§ 1er. L'inscription faite en vertu de l'article III.17 contient les données suivantes :

1° le nom, la dénomination ou la raison sociale;

2° la désignation précise des différentes adresses, le cas échéant, du siège social de l'entité enregistrée et des différentes unités d'établissement en Belgique;

3° la forme juridique;

4° la situation juridique;

5° la date de création et la date de cessation de l'entité enregistrée ou de l'unité d'établissement;

6° les données d'identification des fondateurs, mandataires et fondés de pouvoir;

7° les activités économiques exercées par l'entité enregistrée;

8° les autres données d'identification de base qui doivent être fournies au moment de la création de la personne morale ou en application du Chapitre 2;

9° la mention des autorisations, licences, agréments, dont dispose l'entité enregistrée ou les qualités pour lesquelles cette dernière est connue auprès des différentes autorités, administrations et services et, le cas échéant, le suivi des demandes y relatives;

10° le cas échéant, la référence au site internet de l'entité enregistrée, son numéro de téléphone, de fax ainsi que son adresse électronique;

11° les données relatives au(x) compte(s) bancaire(s) de l'entité enregistrée.

§ 2. Le Roi peut, après avis du Comité de Surveillance visé à l'article III.44 et par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, compléter les données énumérées au paragraphe 1er par d'autres données nécessaires à l'identification des entités enregistrées ou d'intérêt commun à plusieurs services publics.

§ 3. Toute modification apportée aux données visées aux paragraphes 1er et 2 est mentionnée dans la Banque-Carrefour des Entreprises, sans délai, avec indication de la date de prise d'effet et des services dont elle émane.

§ 4. Ces données sont conservées pendant trente ans à compter du jour de la perte de la personnalité juridique pour les personnes morales ou de la cessation définitive d'activité pour les autres titulaires d'inscription visés à l'article III.16.

Art.III.20

Pour l'accomplissement de ses missions, telles que définies dans le présent titre et ainsi que dans ses

5° la date de création et la date de cessation de l'entité enregistrée ou de l'unité d'établissement;

6° les données d'identification des fondateurs, mandataires et fondés de pouvoir;

7° les activités économiques exercées par l'entité enregistrée;

8° les autres données d'identification de base qui doivent être fournies au moment de la création de la personne morale ou en application du Chapitre 2;

9° la mention des autorisations, licences, agréments, dont dispose l'entité enregistrée ou les qualités pour lesquelles cette dernière est connue auprès des différentes autorités, administrations et services et, le cas échéant, le suivi des demandes y relatives;

10° le cas échéant, la référence au site internet de l'entité enregistrée, son numéro de téléphone, de fax ainsi que son adresse électronique;

11° les données relatives au(x) compte(s) bancaire(s) de l'entité enregistrée.

§ 2. Le Roi peut, ~~après avis du Comité de Surveillance visé à l'article III.44 et~~ par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, compléter les données énumérées au paragraphe 1er par d'autres données nécessaires à l'identification des entités enregistrées ou d'intérêt commun à plusieurs services publics.

§ 3. Toute modification apportée aux données visées aux paragraphes 1er et 2 est mentionnée dans la Banque-Carrefour des Entreprises, sans délai, avec indication de la date de prise d'effet et des services dont elle émane.

§ 4. Ces données sont conservées pendant trente ans à compter du jour de la perte de la personnalité juridique pour les personnes morales **de droit belge ou de la radiation de l'inscription dans la Banque-Carrefour des Entreprises ou de la cessation définitive d'activité** pour les autres titulaires d'inscription visés à l'article III.16.

Art.III.20

§1er Pour l'accomplissement de ses missions, telles que définies dans le présent titre et ainsi que dans

arrêtés d'exécution, la Banque-Carrefour des Entreprises et les autorités, administrations et services visés à l'article III.19, alinéa 1er :

1° ont accès aux informations visées à l'article 3, alinéa 1er, 1° à 9°, et alinéa 2 de la loi du 8 août 1983 organisant un Registre national des personnes physiques;

2° peuvent utiliser le numéro d'identification du Registre national.

ses arrêtés d'exécution, la Banque-Carrefour des Entreprises et les autorités, administrations et services visés à l'article III.19, alinéa 1er :

1° ont accès aux informations visées à l'article 3, alinéa 1er, 1° à 9°, et alinéa 2 de la loi du 8 août 1983 organisant un Registre national des personnes physiques;

2° peuvent utiliser le numéro d'identification du Registre national.

§ 2. Dans le cadre de l'identification des personnes habilitées à administrer et à représenter des entreprises, les registres centraux, du commerce et des sociétés des Etats membres de l'Espace économique européen peuvent utiliser le numéro d'identification du Registre national, reçu via le système d'interconnexion des registres visé à l'article III.15, alinéa 6.

Art.III.29

§ 1er. L'accès aux données suivantes, reprises dans la Banque-Carrefour des Entreprises, peut être accordé, sans autorisation préalable du Comité de Surveillance, aux autorités, administrations, services ou autres instances pour autant que ces données soient nécessaires à l'exécution de leurs missions légales ou réglementaires :

1° les numéros d'entreprise et d'unité d'établissement attribués par la Banque-Carrefour des Entreprises;

2° la dénomination de l'entité enregistrée et de ses unités d'établissement;

3° la forme juridique de l'entité enregistrée;

4° la situation juridique de l'entité enregistrée;

5° les adresses de l'entité enregistrée et de ses unités d'établissement;

6° les activités économiques de l'entité enregistrée et de ses unités d'établissement;

7° les qualités sous lesquelles une entité enregistrée est inscrite dans la Banque-Carrefour des Entreprises et, le cas échéant, le suivi des demandes y relatives;

8° les nom et prénom des fondateurs et des personnes exerçant, au sein de l'entité enregistrée, une fonction soumise à publicité;

Art.III.29

§ 1er. L'accès aux données suivantes, reprises dans la Banque-Carrefour des Entreprises, peut être accordé **aux autorités, administrations, services ou autres instances agissant dans le cadre de l'exécution de leurs missions légales ou réglementaires:**

1° les numéros d'entreprise et d'unité d'établissement attribués par la Banque-Carrefour des Entreprises;

2° la dénomination de l'entité enregistrée et de ses unités d'établissement;

3° la forme juridique de l'entité enregistrée;

4° la situation juridique de l'entité enregistrée;

5° les adresses de l'entité enregistrée et de ses unités d'établissement;

6° les activités économiques de l'entité enregistrée et de ses unités d'établissement;

7° les qualités sous lesquelles une entité enregistrée est inscrite dans la Banque-Carrefour des Entreprises et, le cas échéant, le suivi des demandes y relatives;

8° les nom et prénom des fondateurs et des personnes exerçant, au sein de l'entité enregistrée, une fonction soumise à publicité;

9° les agréments, autorisations ou licences dont l'entité enregistrée dispose, pour autant qu'ils soient soumis à des dispositions de publicité obligatoire ou qu'ils aient un intérêt pour des tiers, et, le cas échéant, le suivi des demandes y relatives;

10° la référence au site internet de l'entité enregistrée, ses numéros de téléphone, de fax ainsi que son adresse e-mail;

11° toutes les données soumises à des dispositions de publicité en application :

- a) du Code des sociétés;
- b) de la loi du 27 juin 1921 sur les associations sans but lucratif, les associations internationales sans but lucratif et les fondations;
- c) de la loi du 12 juillet 1989 portant diverses mesures d'application du règlement (CEE) n° 2137/85 du Conseil du 25 juillet 1985 relatif à l'institution d'un groupement européen d'intérêt économique;
- d) la loi du 17 juillet 1997 relative au concordat judiciaire;
- e) la loi du 31 janvier 2009 relative à la continuité des entreprises;
- f) la loi du 8 août 1997 sur les faillites;
- g) la loi du 27 octobre 2006 relative au contrôle des institutions de retraite professionnelle;
- h) le livre XX du présent Code;

12° les données qui doivent être communiquées par les entreprises soumises à inscription en exécution de l'article III.53, à l'exception du numéro de registre national ou du numéro d'identification à la Banque-Carrefour de la Sécurité sociale;

13° les données relatives au(x) compte(s) bancaire(s).

§ 2. Le Roi détermine les modalités de cet accès par arrêté délibéré en Conseil des ministres et après avis du Comité de Surveillance visé à l'article III.44.

Art.III.30

§ 1er L'accès aux données autres que celles énumérées à l'article III.29, reprises dans la Banque-Carrefour des Entreprises, peut être accordé, moyennant autorisation du Comité de Surveillance,

9° les agréments, autorisations ou licences dont l'entité enregistrée dispose, pour autant qu'ils soient soumis à des dispositions de publicité obligatoire ou qu'ils aient un intérêt pour des tiers, et, le cas échéant, le suivi des demandes y relatives;

10° la référence au site internet de l'entité enregistrée, ses numéros de téléphone, de fax ainsi que son adresse e-mail;

11° toutes les données soumises à des dispositions de publicité en application :

- a) du Code des sociétés;
- b) de la loi du 27 juin 1921 sur les associations sans but lucratif, les associations internationales sans but lucratif et les fondations;
- c) de la loi du 12 juillet 1989 portant diverses mesures d'application du règlement (CEE) n° 2137/85 du Conseil du 25 juillet 1985 relatif à l'institution d'un groupement européen d'intérêt économique;
- d) la loi du 17 juillet 1997 relative au concordat judiciaire;
- e) la loi du 31 janvier 2009 relative à la continuité des entreprises;
- f) la loi du 8 août 1997 sur les faillites;
- g) la loi du 27 octobre 2006 relative au contrôle des institutions de retraite professionnelle;
- h) le livre XX du présent Code;

i) le Code des sociétés et des associations ;

12° les données qui doivent être communiquées par les entreprises soumises à inscription en exécution de l'article III.53, à l'exception du numéro de registre national ou du numéro d'identification à la Banque-Carrefour de la Sécurité sociale;

13° les données relatives au(x) compte(s) bancaire(s).

§ 2. Le Roi détermine les modalités de cet accès par arrêté délibéré en Conseil des ministres **et après avis du Comité de Surveillance visé à l'article III.44.**

Art.III.30

§ 1er. **L'accès aux données autres que celles énumérées à l'article III.29, reprises dans la Banque-Carrefour des Entreprises, peut être accordé par le service de gestion de la Banque-**

aux autorités, administrations, services ou autres instances, pour autant que ces données soient nécessaires à l'exécution de leurs missions légales ou réglementaires.

Carrefour des Entreprises, moyennant autorisation du ministre ayant l'Economie dans ses attributions, aux autorités, administrations, services et autres instances agissant dans le cadre de leurs missions légales ou réglementaires. Le ministre vérifie si les finalités pour lesquelles l'autorisation est demandée sont déterminées, explicites et légitimes et si les données sont adéquates, pertinentes et non excessives par rapport à ces finalités.

Il vérifie également si l'accès demandé est conforme au présent titre ainsi qu'à ses arrêtés d'exécution.

Le ministre ayant l'Economie dans ses attributions sollicite l'avis du délégué à la protection des données du Service public fédéral Economie, P.M.E., Classes moyennes et Energie.

§ 2. Avant de donner son autorisation, le Comité de Surveillance vérifie si l'accès demandé est conforme au présent titre ainsi qu'à ses arrêtés d'exécution.

§ 2. Le ministre ayant l'Economie dans ses attributions peut déléguer au fonctionnaire responsable du service de gestion de la Banque-Carrefour des Entreprises le pouvoir d'octroyer l'autorisation visée au paragraphe 1er.

§ 3. Le Roi détermine les modalités de cet accès par arrêté délibéré en Conseil des ministres et après avis du Comité de Surveillance visé à l'article III.44.

§ 3. Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, les modalités de l'accès visées au paragraphe 1er.

§ 4. Le Roi détermine par arrêté délibéré en Conseil des Ministres et après avis du Comité de Surveillance, les cas où, par dérogation à l'alinéa 1er, une autorisation du Comité de Surveillance n'est pas requise.

§ 4. Par dérogation au paragraphe 1er, l'autorisation d'accéder et/ou d'utiliser le numéro de Registre national est octroyée conformément aux dispositions des articles 5 et 8 de la loi du 8 août 1983 organisant un registre national des personnes physiques.

§ 5. Les échanges, entre les services publics, de données autres que celles reprises dans la Banque-Carrefour des Entreprises, via le numéro d'entreprise ou le numéro d'unité d'établissement, sont préalablement communiqués au Comité de Surveillance qui les répertorie dans un cadastre, lequel peut être consulté par toute personne intéressée.

Le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, élargir les cas où, par dérogation au paragraphe 1er, une autorisation du ministre qui a l'Economie dans ses attributions n'est pas requise.

Le Roi détermine, après avis du Comité de Surveillance, les modalités de constitution et de

consultation du cadastre ainsi que les modalités de communication au Comité de Surveillance.

Art.III.33

Sans préjudice des dispositions des articles III.29 et III.30, le Roi fixe, après avis du Comité de Surveillance, les données de la Banque-Carrefour des Entreprises qui peuvent faire l'objet d'une réutilisation commerciale ou non commerciale ainsi que les modalités de leur mise à disposition.

Seul le service de gestion peut délivrer ces données de base aux entreprises.

Art.III.34

§ 1er. Sans préjudice de l'article III.33, toute personne peut prendre connaissance des données concernant une entreprise soumise à inscription déterminée, auprès d'un guichet d'entreprises et se faire délivrer copie ou extrait intégral ou partiel, dans les conditions fixées par le Roi.

§ 2. Les copies ou extraits concernant une entreprise soumise à inscription sont certifiés conformes sur demande expresse.

§ 3. Les copies ou extraits ne mentionnent pas le contenu des décisions judiciaires ayant trait :

1° à une faillite et une des condamnations visées aux articles 486, 489bis et 489ter du Code pénal, en cas de réhabilitation;

2° à un concordat judiciaire après son exécution ou une réorganisation judiciaire après son exécution;

3° à une interdiction ou à la désignation d'un conseil judiciaire après jugement de mainlevée;

4° aux condamnations stipulées aux articles XV.76, XV.77, 1° à 6°, XV.78 et XV.79.

Art.III.42

§ 1er. Par dérogation à la procédure prévue à l'article III.39, le service de gestion de la Banque-Carrefour des Entreprises peut procéder sans frais :

Art.III.33

Sans préjudice des dispositions des articles III.29 et III.30, le Roi fixe, ~~après avis du Comité de Surveillance,~~ les données de la Banque-Carrefour des Entreprises qui peuvent faire l'objet d'une réutilisation commerciale ou non commerciale ainsi que les modalités de leur mise à disposition.

Seul le service de gestion peut délivrer ces données de base aux entreprises.

Art.III.34

§ 1er. Sans préjudice de l'article III.33, toute personne peut prendre connaissance des données concernant une entreprise soumise à inscription déterminée, auprès d'un guichet d'entreprises et se faire délivrer copie ou extrait intégral ou partiel, dans les conditions fixées par le Roi.

§ 2. Les copies ou extraits concernant une entreprise soumise à inscription sont certifiés conformes sur demande expresse.

~~§ 3. Les copies ou extraits ne mentionnent pas le contenu des décisions judiciaires ayant trait :~~

~~1° à une faillite et une des condamnations visées aux articles 486, 489bis et 489ter du Code pénal, en cas de réhabilitation;~~

~~2° à un concordat judiciaire après son exécution ou une réorganisation judiciaire après son exécution;~~

~~3° à une interdiction ou à la désignation d'un conseil judiciaire après jugement de mainlevée;~~

~~4° aux condamnations stipulées aux articles XV.76, XV.77, 1° à 6°, XV.78 et XV.79.~~

Art.III.42

§ 1er. Par dérogation à la procédure prévue à l'article III.39, le service de gestion de la Banque-Carrefour des Entreprises peut procéder sans frais :

1° à la radiation d'office des activités, qualités, autorisations et unités d'établissement des entités enregistrées personnes physiques dont le fondateur est décédé, selon les données du Registre national des personnes physiques, depuis au moins six mois;

2° à la radiation d'office des activités, qualités, autorisations et unités d'établissement des personnes morales dont la clôture de liquidation a été prononcée depuis au moins trois mois;

3° à la radiation d'office des activités, qualités, autorisations et unités d'établissement des personnes morales lorsque, depuis au moins trois mois, la clôture de faillite a été prononcée conformément à la loi du 8 août 1997 sur les faillites ou au livre XX du présent Code.

4° à la radiation d'office des sociétés, telles que visées à l'article 2 du Code des sociétés, qui, d'après les données de la Banque Nationale de Belgique, n'ont pas respecté l'obligation de dépôt de leurs comptes annuels conformément aux articles 98 et 100 du Code des sociétés et ce, pour au moins 3 exercices comptables consécutifs. Cette radiation n'est pas d'application pour les sociétés visées à l'article 97 du Code des sociétés. Le service de gestion procède au retrait de la radiation après le dépôt à la Banque nationale de Belgique des comptes non déposés;

5° à la radiation d'office des sociétés, telles que visées à l'article 2 du Code des sociétés qui ne sont pas visées par le 4°, et qui répondent aux critères cumulatifs suivants :

a) elles ne disposent, depuis au moins trois ans, ni de qualités, ni d'activités, ni d'unités d'établissement actives inscrites dans la Banque-Carrefour des Entreprises;

b) elles sont inscrites dans la Banque-Carrefour des Entreprises comme ayant un statut actif;

c) elles ne disposent pas de demandes d'autorisation ou de qualité, en cours, inscrites dans la Banque-Carrefour des Entreprises;

1° à la radiation d'office des activités, qualités, autorisations et unités d'établissement des entités enregistrées personnes physiques dont le fondateur est décédé, selon les données du Registre national des personnes physiques, depuis au moins six mois;

2° à la radiation d'office des activités, qualités, autorisations et unités d'établissement des personnes morales **et des organisations sans personnalité juridique** dont la clôture de liquidation a été prononcée depuis au moins trois mois;

3° à la radiation d'office des activités, qualités, autorisations et unités d'établissement des personnes morales **et des organisations sans personnalité juridique dont la clôture de faillite a été prononcée depuis au moins trois mois lorsque, depuis au moins trois mois, la clôture de faillite a été prononcée conformément à la loi du 8 août 1997 sur les faillites ou au livre XX du présent Code.**

4° à la radiation d'office des sociétés, telles que visées à l'article 2 du Code des sociétés, qui, d'après les données de la Banque Nationale de Belgique, n'ont pas respecté l'obligation de dépôt de leurs comptes annuels conformément aux articles 98 et 100 du Code des sociétés et ce, pour au moins 3 exercices comptables consécutifs. Cette radiation n'est pas d'application pour les sociétés visées à l'article 97 du Code des sociétés. Le service de gestion procède au retrait de la radiation après le dépôt à la Banque nationale de Belgique des comptes non déposés;

5° à la radiation d'office des sociétés, telles que visées à l'article 2 du Code des sociétés qui ne sont pas visées par le 4°, et qui répondent aux critères cumulatifs suivants :

a) elles ne disposent, depuis au moins trois ans, ni de qualités, ni d'activités, ni d'unités d'établissement actives inscrites dans la Banque-Carrefour des Entreprises;

b) elles sont inscrites dans la Banque-Carrefour des Entreprises comme ayant un statut actif;

c) elles ne disposent pas de demandes d'autorisation ou de qualité, en cours, inscrites dans la Banque-Carrefour des Entreprises;

d) elles n'ont effectué, depuis 7 ans, aucune modification relative aux données inscrites dans la Banque-Carrefour des Entreprises;

e) elles n'ont effectué, depuis 7 ans, aucune publication, autre que celle des comptes annuels, dans les Annexes du Moniteur belge ou au sein du Moniteur belge.

d) elles n'ont effectué, depuis 7 ans, aucune modification relative aux données inscrites dans la Banque-Carrefour des Entreprises;

e) elles n'ont effectué, depuis 7 ans, aucune publication, autre que celle des comptes annuels, dans les Annexes du Moniteur belge ou au sein du Moniteur belge.

7° à la radiation d'office des activités, qualités, autorisations et unités d'établissement des sociétés étrangères arrêtées, depuis au moins trois mois, par le service de gestion suite aux informations reçues par voie électronique via le système européen d'interconnexion des registres visé à l'article III.15, alinéa 6.

Pour l'application de l'alinéa 1er, 5°, les qualités, activités ou unités d'établissement commerciales actives dont les dates de début sont antérieures au 1er juillet 2003 ne constituent pas un critère utile.

Pour l'application de l'alinéa 1er, 5°, les qualités, activités ou unités d'établissement commerciales actives dont les dates de début sont antérieures au 1er juillet 2003 ne constituent pas un critère utile.

Le service de gestion de la Banque-Carrefour des Entreprises procède au retrait de la radiation lorsqu'un des critères visés à l'alinéa 1er, 5°, a) à e), n'est plus rempli.

Le service de gestion de la Banque-Carrefour des Entreprises procède au retrait de la radiation lorsqu'un des critères visés à l'alinéa 1er, 5°, a) à e), n'est plus rempli.

Le service de gestion de la Banque-Carrefour des Entreprises procède également au retrait de la radiation en cas d'erreur manifeste constatée par une administration ou un service.

Le service de gestion de la Banque-Carrefour des Entreprises procède également au retrait de la radiation en cas d'erreur manifeste constatée par une administration ou un service.

§ 2. Les radiations ainsi que les retraits visés au paragraphe 1er, alinéa 1er, 4° et 5°, et alinéas 3 et 4, sont publiés gratuitement aux Annexes du Moniteur belge à l'initiative du service de gestion de la Banque-Carrefour des Entreprises.

§ 2. Les radiations ainsi que les retraits visés au paragraphe 1er, alinéa 1er, 4° et 5°, et alinéas 3 et 4, sont publiés gratuitement aux Annexes du Moniteur belge à l'initiative du service de gestion de la Banque-Carrefour des Entreprises.

§ 3. Afin de garantir et d'améliorer la qualité des données dans la Banque Carrefour des Entreprises, le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, élargir ou modifier les cas prévus au paragraphe 1er.

§ 3. Afin de garantir et d'améliorer la qualité des données dans la Banque Carrefour des Entreprises, le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, élargir ou modifier les cas prévus au paragraphe 1er.

Art.III.44

Il est créé, au sein de la Commission pour la protection de la vie privée, un Comité sectoriel pour

Art.III.44

~~Il est créé, au sein de la Commission pour la protection de la vie privée, un Comité sectoriel~~

la Banque-Carrefour des entreprises, dénommé " Comité de Surveillance " , chargé de délivrer l'autorisation visée à l'article III.30, alinéa 2.

Le Comité de Surveillance rend également les avis visés aux articles III.18, § 2, III.30, alinéa 3, et III.33 dans les trente jours de sa saisine par le service de gestion. En l'absence d'avis dans le délai prescrit, l'avis est réputé suivre la proposition formulée dans la demande d'avis par le service de gestion.

Le Comité de Surveillance est composé de trois membres de la Commission pour la Protection de la Vie Privée, dont le président, ou un autre membre désigné en cette qualité par la Commission, qui préside le Comité de Surveillance ainsi que de trois membres externes désignés par la Chambre des représentants, conformément aux conditions et aux modalités déterminées par le Roi, par arrêté délibéré en Conseil des ministres. En cas de parité de voix, la voix du président est prépondérante.

Les modalités de fonctionnement du Comité de Surveillance sont déterminées, sans préjudice du présent titre, par ou en vertu de la loi. Ces modalités consacrent le droit du président du Comité de Surveillance d'évoquer devant la Commission pour la Protection de la Vie Privée elle-même un dossier soumis au Comité de Surveillance en réformant, le cas échéant, la décision que ce dernier a prise.

Art.III.49

§ 1er. Les entreprises suivantes sont tenues de s'inscrire avant de démarrer leurs activités, en qualité d'entreprise soumise à inscription, dans la Banque-Carrefour des Entreprises auprès du guichet d'entreprises de leur choix :

1° toute entreprise de droit belge, au sens de l'article I.1(b) et (c);

2° toute entreprise qui possède en Belgique un siège, une succursale ou une unité d'établissement;

§ 2. Par dérogation au paragraphe 1er, ne sont pas tenues de s'inscrire en qualité d'entreprises soumises à inscription :

~~pour la Banque Carrefour des entreprises, dénommé " Comité de Surveillance " , chargé de délivrer l'autorisation visée à l'article III.30, alinéa 2.~~

~~Le Comité de Surveillance rend également les avis visés aux articles III.18, § 2, III.30, alinéa 3, et III.33 dans les trente jours de sa saisine par le service de gestion. En l'absence d'avis dans le délai prescrit, l'avis est réputé suivre la proposition formulée dans la demande d'avis par le service de gestion.~~

~~Le Comité de Surveillance est composé de trois membres de la Commission pour la Protection de la Vie Privée, dont le président, ou un autre membre désigné en cette qualité par la Commission, qui préside le Comité de Surveillance ainsi que de trois membres externes désignés par la Chambre des représentants, conformément aux conditions et aux modalités déterminées par le Roi, par arrêté délibéré en Conseil des ministres. En cas de parité de voix, la voix du président est prépondérante.~~

~~Les modalités de fonctionnement du Comité de Surveillance sont déterminées, sans préjudice du présent titre, par ou en vertu de la loi. Ces modalités consacrent le droit du président du Comité de Surveillance d'évoquer devant la Commission pour la Protection de la Vie Privée elle-même un dossier soumis au Comité de Surveillance en réformant, le cas échéant, la décision que ce dernier a prise.~~

Art.III.49

§ 1er. Avant de démarrer ses activités, toute entreprise est tenue de s'inscrire, dans la Banque-Carrefour des Entreprises, en qualité d'entreprise soumise à inscription auprès du guichet d'entreprises de son choix. Cette inscription doit être effectuée pour autant que les activités soient exercées au sein ou au départ d'une unité d'établissement.

§ 2. Par dérogation au paragraphe 1er, ne sont pas tenues de s'inscrire en qualité d'entreprises soumises à inscription :

~~1° les associés à responsabilité illimitée d'une société dépourvue de personnalité juridique, d'une société en nom collectif ou d'une société en~~

1° les associés à responsabilité illimitée d'une société dépourvue de personnalité juridique, d'une société en nom collectif ou d'une société en commandite simple, pour l'activité professionnelle de la société, à condition que la société concernée soit elle-même inscrite;

2° les personnes physiques qui ne sont inscrites à la Banque-Carrefour des Entreprises qu'en leur seule qualité d'employeur de personnel domestique;

3° les unions professionnelles;

4° les pouvoirs organisateurs de l'enseignement subventionné;

5° les personnes morales de droit public qui n'ont pas pris la forme d'une société ou une autre forme de personne morale de droit privé;

6° la personne physique dont l'activité professionnelle à titre indépendant consiste en l'exercice d'un ou de plusieurs mandats d'administration;

7° les associations de copropriétaires;

8° les organisations représentatives des travailleurs;

9° les personnes physiques qui exercent en Belgique une activité qui génère des revenus visés à l'article 90, alinéa 1er, 1° *bis*, du Code des impôts sur les revenus 1992, pour l'activité liée avec ces revenus, dans la mesure où ces revenus ne remplissent pas les conditions visées à l'article 37*bis*, § 2, du Code des impôts sur les revenus 1992;

10° d'autres entreprises déterminées par le Roi.

§ 3. L'inscription à la Banque-Carrefour des Entreprises en qualité d'entreprise soumise à inscription vaut, sauf preuve contraire, présomption de la qualité d'entreprise.

~~commandite simple, pour l'activité professionnelle de la société, à condition que la société concernée soit elle-même inscrite;~~

2° les personnes physiques qui ne sont inscrites à la Banque-Carrefour des Entreprises qu'en leur seule qualité d'employeur de personnel domestique;

3° les unions professionnelles;

4° les pouvoirs organisateurs de l'enseignement subventionné;

5° les personnes morales de droit public qui n'ont pas pris la forme d'une société ou une autre forme de personne morale de droit privé;

6° la personne physique dont l'activité professionnelle à titre indépendant consiste en l'exercice d'un ou de plusieurs mandats d'administration;

7° les associations de copropriétaires;

8° les organisations représentatives des travailleurs;

9° les personnes physiques qui exercent en Belgique une activité qui génère des revenus visés à l'article 90, alinéa 1er, 1° *bis*, du Code des impôts sur les revenus 1992, pour l'activité liée avec ces revenus, dans la mesure où ces revenus ne remplissent pas les conditions visées à l'article 37*bis*, § 2, du Code des impôts sur les revenus 1992;

10° d'autres entreprises déterminées par le Roi.

§ 3. L'inscription à la Banque-Carrefour des Entreprises en qualité d'entreprise soumise à inscription vaut, sauf preuve contraire, présomption de la qualité d'entreprise.

Livre V

Art.V.10

§ 1er. Les prix ex-usine de vente des nouveaux médicaments et assimilés visés à l'article V.9, 1° et 2°, les hausses de prix ex-usine de vente des médicaments et assimilés existants visés à l'article V.9, 1° et 2°, ainsi que les hausses des prix de vente

Art.V.10

§ 1er. Les prix ex-usine de vente des nouveaux médicaments et assimilés visés à l'article V.9, 1° et 2°, les hausses de prix ex-usine de vente des médicaments et assimilés existants visés à l'article V.9, 1° et 2°, ainsi que les hausses des prix de vente

des matières premières visées l'article V.9, 3°, sont soumis à l'approbation préalable du ministre.

Par nouveaux médicaments, on entend :

- tous les médicaments visés à l'article V.9, 1°, mis pour la première fois sur le marché par un détenteur de l'autorisation de mise sur le marché du médicament ou de l'enregistrement du médicament ou par un détenteur d'une autorisation d'importation parallèle ou par un détenteur d'une notification issue par l'Agence européenne pour l'évaluation des médicaments pour la distribution parallèle;

- tous les objets, appareils ou substances, tels que visés à l'article V.9, 2°, qui peuvent être assimilés en tout ou en partie à des médicaments, mis pour la première fois sur le marché par un fabricant, un importateur ou un distributeur.

Par prix de vente ex-usine, on entend le prix de vente hors T.V.A., qui est facturé aux grossistes, par le producteur ou par l'importateur du médicament tel que visé à l'article V.9, 1°, ou le prix de vente hors T.V.A., qui est facturé aux personnes compétentes pour la délivrance, par le fabricant, l'importateur ou distributeur de l'objet, de l'appareil ou de la substance assimilés tels que visés à l'article V.9, 2°.

§ 2. Le Roi détermine les conditions de recevabilité d'une demande de prix ou de hausse de prix faite par un détenteur de l'autorisation de mise sur le marché ou de l'enregistrement du médicament ou par un détenteur d'une autorisation d'importation parallèle du médicament, pour des médicaments visés à l'article V.9, 1°, ou par un fabricant, un importateur ou un distributeur d'un objet, appareil ou substance assimilés tels que visé à l'article V.9, 2°, et par un fabricant, un importateur ou un distributeur des matières premières visées à l'article V.9, 3°, ainsi que les délais dans lesquels les décisions de prix sont signifiées aux entreprises. Il peut déterminer que la demande soit introduite uniquement par voie électronique.

des matières premières visées l'article V.9, 3°, sont soumis à l'approbation préalable du ministre.

Par nouveaux médicaments, on entend :

- tous les médicaments visés à l'article V.9, 1°, mis pour la première fois sur le marché par un détenteur de l'autorisation de mise sur le marché **ou de l'enregistrement du médicament ou par un détenteur d'une autorisation d'importation parallèle ou par un détenteur d'une notification de distribution parallèle du médicament ou de l'enregistrement du médicament ou par un détenteur d'une autorisation d'importation parallèle ou par un détenteur d'une notification issue par l'Agence européenne pour l'évaluation des médicaments pour la distribution parallèle;**

- tous les objets, appareils **et** ~~ou~~ substances, tels que visés à l'article V.9, 2°, qui peuvent être assimilés en tout ou en partie à des médicaments, mis pour la première fois sur le marché par un fabricant, un importateur ou un distributeur.

Par prix de vente ex-usine, on entend le prix de vente hors T.V.A., qui est facturé aux grossistes, par le producteur ou par l'importateur du médicament tel que visé à l'article V.9, 1°, ou le prix de vente hors T.V.A., qui est facturé aux personnes compétentes pour la délivrance, par le fabricant, l'importateur ou distributeur de l'objet, de l'appareil ou de la substance assimilés tels que visés à l'article V.9, 2°.

§ 2. Le Roi détermine les conditions de recevabilité d'une demande de prix ou de hausse de prix faite par un détenteur de l'autorisation de mise sur le marché ou de l'enregistrement du médicament **ou par un détenteur d'une autorisation d'importation parallèle ou par un détenteur d'une notification de distribution parallèle ou par un détenteur d'une autorisation d'importation parallèle du médicament,** pour des médicaments visés à l'article V.9, 1°, ou par un fabricant, un importateur ou un distributeur d'un objet, appareil ou substance assimilés tels que visé à l'article V.9, 2°, et par un fabricant, un importateur ou un distributeur des matières premières visées à l'article V.9, 3°, ainsi que les délais dans lesquels les décisions de prix sont signifiées aux entreprises. Il peut déterminer que la demande soit introduite uniquement par voie électronique.

Si le nombre de demandes est exceptionnellement élevé, les délais peuvent être prorogés par le Roi.

§ 3. Le Roi peut exclure certaines catégories de médicaments et assimilés visés à l'article V.9, 1° et 2°, du champ d'application du chapitre 2.

§ 4. Le Roi peut prescrire toutes modalités nécessaires à la mise en application des dispositions du présent article.

§ 5. En l'absence d'une décision de prix dans les délais visés au § 2, le demandeur est habilité à appliquer le prix ou la hausse de prix demandés.

§ 6. Le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des ministres fixer les conditions dans lesquelles le ministre peut imposer des baisses de prix pour des médicaments et assimilés visés à l'article V.9, 1° et 2°, existants.

§ 7. Le ministre peut octroyer une délégation pour les décisions individuelles de prix visées au présent article.

§ 8. Le ministre peut prescrire la communication sans déplacement aux agents commissionnés par lui de tous livres, registres et autres pièces comptables dont la tenue est prescrite par ou en vertu de dispositions légales.

Art.V.14

§ 1er. Le détenteur de l'autorisation de mise sur le marché ou de l'enregistrement du médicament, ou le détenteur d'une autorisation d'importation parallèle du médicament, pour des médicaments visés à l'article V.9, 1°, remboursables dans le cadre de l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités et l'entreprise commercialisant des implants remboursables visés à l'article 35, § 1er, de l'annexe à l'arrêté royal du 14 septembre 1984 établissant la nomenclature des prestations de santé en matière d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité, inséré par l'arrêté royal du 24 août 1994, sont tenus de communiquer, après le 1er février et avant le 1er mars de chaque année au Service des prix du service public fédéral Economie, P.M.E., Classes moyennes et Energie, les prix ex-usine hors T.V.A. pratiqués dans les Etats membres de l'Union européenne désignés par le Roi, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, sur

Si le nombre de demandes est exceptionnellement élevé, les délais peuvent être prorogés par le Roi.

§ 3. Le Roi peut exclure certaines catégories de médicaments et assimilés visés à l'article V.9, 1° et 2°, du champ d'application du chapitre 2.

§ 4. Le Roi peut prescrire toutes modalités nécessaires à la mise en application des dispositions du présent article.

§ 5. En l'absence d'une décision de prix dans les délais visés au § 2, le demandeur est habilité à appliquer le prix ou la hausse de prix demandés.

§ 6. Le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des ministres fixer les conditions dans lesquelles le ministre peut imposer des baisses de prix pour des médicaments et assimilés visés à l'article V.9, 1° et 2°, existants.

§ 7. Le ministre peut octroyer une délégation pour les décisions individuelles de prix visées au présent article.

§ 8. Le ministre peut prescrire la communication sans déplacement aux agents commissionnés par lui de tous livres, registres et autres pièces comptables dont la tenue est prescrite par ou en vertu de dispositions légales.

Art.V.14

§ 1er. Le détenteur de l'autorisation de mise sur le marché ou de l'enregistrement du médicament, **ou le détenteur d'une autorisation d'importation parallèle ou le détenteur d'une notification de distribution parallèle** ~~ou le détenteur d'une autorisation d'importation parallèle du médicament~~, pour des médicaments visés à l'article V.9, 1°, remboursables dans le cadre de l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités et l'entreprise commercialisant des implants remboursables visés à l'article 35, § 1er, de l'annexe à l'arrêté royal du 14 septembre 1984 établissant la nomenclature des prestations de santé en matière d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité, inséré par l'arrêté royal du 24 août 1994, sont tenus de communiquer, après le 1er février et avant le 1er mars de chaque année au Service des prix du service public fédéral Economie, P.M.E., Classes moyennes et Energie, les prix ex-usine hors T.V.A. pratiqués dans les Etats membres

proposition du ministre de l'Économie et du ministre des Affaires sociales.

§ 2. Le détenteur de l'autorisation de mise sur le marché ou de l'enregistrement du médicament, ou le détenteur d'une autorisation d'importation parallèle du médicament, pour des médicaments visés à l'article V.9, 1°, non remboursables dans le cadre de l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités, est tenu de communiquer, après le 1er février et avant le 1er mars de chaque année au Service des prix du service public fédéral Economie, P.M.E., Classes moyennes et Energie, les prix ex-usine hors T.V.A. pratiqués dans les Etats membres de l'Union européenne désignés par le Roi par arrêté délibéré en Conseil des ministres.

§ 3. Le ministre peut procéder, le cas échéant, à une adaptation des prix ex-usine pratiqués en Belgique dans les conditions et selon les critères déterminés par le Roi, par arrêté délibéré en Conseil des ministres. Pour les médicaments visés à l'article V.9, 1°, remboursables dans le cadre de l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités et pour les implants remboursables visés au § 1er, le ministre communique au ministre qui a les Affaires sociales dans ses attributions, les adaptations des prix ex-usine effectuées afin que ce dernier puisse adapter les bases de remboursement ou les montants de remboursement.

de l'Union européenne désignés par le Roi, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, sur proposition du ministre de l'Economie et du ministre des Affaires sociales.

§ 2. Le détenteur de l'autorisation de mise sur le marché ou de l'enregistrement du médicament, **ou le détenteur d'une autorisation d'importation parallèle ou le détenteur d'une notification de distribution parallèle** ~~ou le détenteur d'une autorisation d'importation parallèle du médicament~~, pour des médicaments visés à l'article V.9, 1°, non remboursables dans le cadre de l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités, est tenu de communiquer, après le 1er février et avant le 1er mars de chaque année au Service des prix du service public fédéral Economie, P.M.E., Classes moyennes et Energie, les prix ex-usine hors T.V.A. pratiqués dans les Etats membres de l'Union européenne désignés par le Roi par arrêté délibéré en Conseil des ministres.

§ 3. Le ministre peut procéder, le cas échéant, à une adaptation des prix ex-usine pratiqués en Belgique dans les conditions et selon les critères déterminés par le Roi, par arrêté délibéré en Conseil des ministres. Pour les médicaments visés à l'article V.9, 1°, remboursables dans le cadre de l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités et pour les implants remboursables visés au § 1er, le ministre communique au ministre qui a les Affaires sociales dans ses attributions, les adaptations des prix ex-usine effectuées afin que ce dernier puisse adapter les bases de remboursement ou les montants de remboursement.

Livre VI

Art. VI.7/5

[Nouvelle disposition]

Art. VI.7/5

§ 1er. Sans préjudice des dispositions du livre III de la loi du 18 septembre 2017 relative à la prévention du blanchiment de capitaux et du financement du terrorisme et à la limitation de l'utilisation des espèces, lorsque le paiement en euro a lieu en présence physique et simultanée du consommateur et de l'entreprise, l'entreprise

accepte les paiements en espèces du consommateur.

§ 2. Par dérogation au paragraphe 1er, l'entreprise peut temporairement refuser les paiements en espèces pour des raisons de sécurité dûment justifiées.

L'entreprise peut limiter la valeur nominale des billets qu'elle accepte si la valeur nominale du billet de banque proposé est disproportionnée par rapport au montant payé habituellement par les consommateurs.

Lorsque l'entreprise fait application des alinéas 1er et 2, elle en informe le consommateur de manière claire, compréhensible et bien visible à l'entrée de son établissement commercial et à la caisse.

Art. VI.45/2

[Nouvelle disposition]

Art. VI.45/2

§ 1er. Sans préjudice des autres obligations imposées par la présente section, l'entreprise propose au consommateur, avant que le consommateur ne soit lié par un contrat à distance, au moins deux options de livraison différentes pour les biens qu'elle offre à la vente.

Cette disposition ne s'applique qu'aux contrats pour lesquels la livraison des biens commandés a lieu sur le territoire belge.

§2. Le paragraphe 1 ne s'applique pas s'il existe des raisons objectives propres aux biens achetés ou au lieu où les biens achetés sont livrés ou utilisés, de ne proposer qu'une seule option de livraison. Dans ce cas, l'entreprise fournit des informations objectives sur la raison pour laquelle une deuxième option de livraison n'est pas proposée au consommateur.

Le paragraphe 1 ne s'applique pas si la seule option de livraison proposée est l'enlèvement du bien commandé dans une unité d'établissement de l'entreprise.

Le paragraphe 1 ne s'applique pas aux entreprises fondées depuis moins de trois ans.

Le Roi peut, après délibération en Conseil des Ministres, désigner les biens ou les catégories de biens auxquels le paragraphe 1 ne s'applique pas.

§3. Quatre ans après la date d'entrée en vigueur, le Service public fédéral Economie, P.M.E., Classes moyennes et Energie évalue l'application de cette disposition. Le rapport de cette évaluation est soumis au ministre, au ministre ayant les Classes moyennes dans ses attributions, au ministre ayant les Consommateurs dans ses attributions, et au ministre ayant la poste dans ses attributions.

Art. VI.81/1

[Nouvelle disposition]

Art. VI.81/1

Le présent chapitre est également applicable aux contrats conclus entre une entreprise et une association des copropriétaires visée à l'article 3.86 du Code Civil d'un immeuble ou d'un groupe d'immeubles en copropriété forcée dont septante-cinq pour cent des quotes-parts ou plus dans ses parties communes sont attribuées à des lots qui ne peuvent pas avoir une affectation professionnelle conformément aux statuts de copropriété.

Art. VI.86

§ 1er. La Commission consultative spéciale "Clauses abusives" connaît des clauses et conditions utilisées dans les offres en vente et ventes de produits entre entreprises et consommateurs.

§ 2. La commission consultative spéciale peut être saisie par le ministre, par les organisations de consommateurs, et par les groupements professionnels et interprofessionnels intéressés.

Elle peut également se saisir d'office.

§ 3. Le Roi détermine la composition de la Commission.

Art. VI.86

§ 1er. La Commission consultative spéciale "Clauses abusives" connaît des clauses et conditions utilisées dans les offres en vente et ventes de produits entre entreprises et consommateurs.

§ 2. La commission consultative spéciale peut être saisie par le ministre, par les organisations de consommateurs, et par les groupements professionnels et interprofessionnels intéressés.

Elle peut également se saisir d'office.

§ 3. Le Roi détermine la composition de la Commission.

§ 4. La Commission consultative spéciale Clauses abusives peut demander aux entreprises qui sont actives dans un secteur qui fait l'objet d'une demande d'avis, de lui transmettre, dans le délai

qu'elle fixe, les clauses et conditions utilisées dans les offres en vente et dans les ventes de produits.

Les entreprises concernées ne peuvent pas, dans le cadre de cette demande, invoquer le secret d'affaires ni une clause de confidentialité.

Les membres de la Commission consultative spéciale Clauses abusives et tous ceux qui apportent leur concours à ses travaux sont astreints au secret pour les faits, actes et renseignements dont ils ont pu avoir connaissance en raison de leurs fonctions.

Art.VI.90/1

Art.VI.90/1

Le présent chapitre est également applicable aux contrats conclus entre une entreprise et une association de copropriétaires visée à l'article 3.86 du Code civil d'un immeuble ou d'un groupe d'immeubles en copropriété forcée dont septante-cinq pour cent des quotes-parts ou plus dans ses parties communes sont attribuées à des lots qui ne peuvent pas avoir une affectation professionnelle conformément aux statuts de copropriété.

Art.VI.91/1

Art.VI.91/1

§ 1er. Le présent titre ne s'applique pas aux services financiers.

§ 1er. Le présent titre ne s'applique pas aux services financiers.

Par arrêté royal délibéré en Conseil des ministres et sur avis de la Banque nationale de Belgique et de la FSMA, le Roi peut déclarer certaines dispositions du présent titre applicables aux services financiers qu'il détermine.

Par arrêté royal délibéré en Conseil des ministres et sur avis de la Banque nationale de Belgique et de la FSMA, le Roi peut déclarer certaines dispositions du présent titre applicables aux services financiers qu'il détermine.

§ 2. Le présent titre ne s'applique pas aux marchés publics et aux contrats qui en découlent.

§ 2. Le présent titre ne s'applique pas aux marchés publics et aux contrats qui en découlent.

Par arrêté royal délibéré en Conseil des ministres, le Roi peut déclarer certaines dispositions du présent titre applicables aux marchés publics et aux contrats qui en découlent qu'il détermine.

Par arrêté royal délibéré en Conseil des ministres, le Roi peut déclarer certaines dispositions du présent titre applicables aux marchés publics et aux contrats qui en découlent qu'il détermine.

§ 3. Le présent titre est également applicable aux contrats conclus entre une entreprise et une association de copropriétaires visée à l'article 3.86 du Code Civil d'un immeuble ou d'un groupe

d'immeubles en copropriété forcée dont plus de vingt-cinq pour cent des quotes-parts dans ses parties communes sont attribuées à des lots qui peuvent avoir une affectation professionnelle conformément aux statuts de copropriété.

Art.VI.91/8

§ 1er. Le cas échéant, la Commission consultative spéciale "Clauses abusives" peut être saisie par le ministre ou par le ministre qui a les Classes moyennes dans ses attributions lorsqu'ils constatent l'existence d'un déséquilibre entre les droits et obligations des parties dans les conditions contractuelles de certains secteurs d'activité professionnelle.

Les groupements professionnels et interprofessionnels peuvent demander l'avis de la commission consultative spéciale "Clauses abusives" sur des modèles de contrats conclus dans leurs secteurs d'activité professionnelle.

Dans les cas visés aux alinéas précédents, la Commission consultative spéciale "Clauses abusives" connaît des clauses et conditions utilisées dans les modèles de contrats relatifs à certains secteurs d'activité professionnelle.

Art.VI.91/8

§ 1er. Le cas échéant, la Commission consultative spéciale "Clauses abusives" peut être saisie par le ministre ou par le ministre qui a les Classes moyennes dans ses attributions lorsqu'ils constatent l'existence d'un déséquilibre entre les droits et obligations des parties dans les conditions contractuelles de certains secteurs d'activité professionnelle.

Les groupements professionnels et interprofessionnels peuvent demander l'avis de la commission consultative spéciale "Clauses abusives" sur des modèles de contrats conclus dans leurs secteurs d'activité professionnelle.

Dans les cas visés aux alinéas précédents, la Commission consultative spéciale "Clauses abusives" connaît des clauses et conditions utilisées dans les modèles de contrats relatifs à certains secteurs d'activité professionnelle.

§ 1er/1. La Commission consultative spéciale Clauses abusives peut demander aux entreprises qui sont actives dans un secteur qui fait l'objet d'une demande d'avis de lui transmettre, dans le délai qu'elle fixe, leurs clauses et conditions contractuelles.

Les entreprises concernées ne peuvent pas, dans le cadre de cette demande, invoquer le secret d'affaires ni une clause de confidentialité.

Les membres de la Commission consultative spéciale Clauses abusives et tous ceux qui apportent leur concours à ses travaux sont astreints au secret pour les faits, actes et renseignements dont ils ont pu avoir connaissance en raison de leurs fonctions.

§ 2. La commission consultative spéciale "Clauses abusives" ne rend pas publiques les clauses ou

§ 2. La commission consultative spéciale "Clauses abusives" ne rend pas publiques les clauses ou

conditions confidentielles ou sensibles dans leurs secteurs d'activité professionnelle.

conditions confidentielles ou sensibles dans leurs secteurs d'activité professionnelle.

Livre VII

Art.VII. 59/4, §1

§ 1er. Toute entreprise établie en Belgique qui, conformément à l'article III.17, est inscrite dans la Banque-Carrefour des Entreprises ou en fait la demande, et qui, conformément au paragraphe 3, s'est vu refuser, par au moins trois établissements de crédit, une demande d'ouverture d'au minimum les services de paiement visés à l'article I.9, 1°, a, b ou c, a droit, aux conditions fixées par la présente section, au service bancaire de base fourni par un établissement de crédit visé au paragraphe 3, alinéa 5, ci-après dénommé le prestataire du service bancaire de base.

Outre les entreprises visées à l'alinéa 1er, la présente section est applicable aux missions diplomatiques telles que visées à l'article 3 de la Convention de Vienne sur les relations diplomatiques du 18 avril 1961, établies sur le territoire belge.

Par arrêté délibéré en Conseil des ministres, le Roi peut rendre les dispositions de la présente section applicables à d'autres personnes que des entreprises.

Art.VII.59/5

La demande d'ouverture d'un service bancaire de base auprès de la Chambre du Service bancaire de base s'effectue par écrit, au moyen d'un formulaire mis à disposition sur papier ou de manière électronique par l'établissement de crédit qui a refusé une demande d'ouverture d'au minimum les services de paiement visés à l'article I.9, 1°, a), b) ou c).

Art.VII. 59/4, §1

§ 1er. Toute entreprise établie en Belgique qui, conformément à l'article III.17, est inscrite dans la Banque-Carrefour des Entreprises ou en fait la demande, et qui, conformément au paragraphe 3, s'est vu refuser, par au moins trois établissements de crédit, une demande d'ouverture d'au minimum les services de paiement visés à l'article I.9, 1°, a, b ou c, **ou qui s'est vu refuser au moins deux fois une demande d'ouverture des services de paiement susmentionnés et qui a été informée de la résiliation de ses comptes**, a droit, aux conditions fixées par la présente section, au service bancaire de base fourni par un établissement de crédit visé au paragraphe 3, alinéa 5, ci-après dénommé le prestataire du service bancaire de base.

Outre les entreprises visées à l'alinéa 1er, la présente section est applicable aux missions diplomatiques telles que visées à l'article 3 de la Convention de Vienne sur les relations diplomatiques du 18 avril 1961, établies sur le territoire belge.

Par arrêté délibéré en Conseil des ministres, le Roi peut rendre les dispositions de la présente section applicables à d'autres personnes que des entreprises.

Art.VII.59/5

La demande d'ouverture d'un service bancaire de base auprès de la Chambre du Service bancaire de base s'effectue par écrit, au moyen d'un formulaire mis à disposition sur papier ou de manière électronique par l'établissement de crédit qui a refusé une demande d'ouverture d'au minimum les services de paiement visés à l'article I.9, 1°, a), b) ou c).

Le formulaire de demande contient une déclaration sur l'honneur de l'entreprise ou de la mission diplomatique qu'elle ne possède pas encore de service bancaire de base ou de compte de paiement qui lui permet d'utiliser les services visés à l'article VII.59/4, § 2, ni auprès d'un établissement de crédit de droit belge, ni auprès d'un établissement de crédit établi dans un autre État membre.

Le formulaire de demande contient également une confirmation, étayée par les pièces justificatives nécessaires, du fait que l'entreprise ou la mission diplomatique s'est vu refuser au moins trois fois une demande d'ouverture des services de paiement visés à l'article VII.59/4, § 1er, et, le cas échéant, qu'elle a été informée de la résiliation de ses comptes.

Le Roi détermine les mentions qui figurent sur le formulaire de demande.

Art.VII.59/9, §2

§ 2. Dans le cadre du formulaire de demande, outre les données demandées à l'article VII.59/5, alinéas 2 et 3, la chambre du service bancaire de base et le prestataire du service bancaire de base traitent les catégories suivantes de données à caractère personnel des personnes concernées visées aux paragraphes 1er, 1° et 2° :

- 1° les données d'identification personnelle;
- 2° l'emploi actuel;
- 3° les attestations et pièces justificatives, et;
- 4° toutes les données personnelles que la personne concernée souhaite partager de sa propre initiative.

Dans le cadre des mesures de réduction des risques supplémentaires spécifiques ou d'un code de conduite, la chambre du service bancaire de base et le prestataire du service bancaire de base

Le formulaire de demande contient une déclaration sur l'honneur de l'entreprise ou de la mission diplomatique qu'elle ne possède pas encore de service bancaire de base ou de compte de paiement qui lui permet d'utiliser les services visés à l'article VII.59/4, § 2, ni auprès d'un établissement de crédit de droit belge, ni auprès d'un établissement de crédit établi dans un autre État membre.

Le formulaire de demande contient également une confirmation, étayée par les pièces justificatives nécessaires, du fait que l'entreprise ou la mission diplomatique s'est vu refuser au moins trois fois une demande d'ouverture des services de paiement visés à l'article VII.59/4, § 1er, et, le cas échéant, qu'elle a été informée de la résiliation de ses comptes **ou que l'entreprise ou la mission diplomatique s'est vu refuser au moins deux fois une demande d'ouverture des services de paiement visés à l'article VII.59/4, § 1er, et qu'elle a été informée de la résiliation de ses comptes.**

Le Roi détermine les mentions qui figurent sur le formulaire de demande.

Art.VII.59/9, §2

§ 2. Dans le cadre du formulaire de demande, outre les données demandées à l'article VII.59/5, alinéas 2 et 3, la chambre du service bancaire de base et le prestataire du service bancaire de base traitent les catégories suivantes de données à caractère personnel des personnes concernées **visées aux paragraphes 1er, 1°, 2° et 5°** ~~visées aux paragraphes 1er, 1° et 2°~~ :

- 1° les données d'identification personnelle;
- 2° l'emploi actuel;
- 3° les attestations et pièces justificatives, et;
- 4° toutes les données personnelles que la personne concernée souhaite partager de sa propre initiative.

Dans le cadre des mesures de réduction des risques supplémentaires spécifiques ou d'un code de conduite, la chambre du service bancaire de base et le prestataire du service bancaire de base

traitent les catégories suivantes de données à caractère personnel des personnes concernées visées au paragraphe 1er:

- 1° les données d'identification personnelle, y compris le numéro de registre national;
- 2° l'emploi actuel;
- 3° les données d'identification financières;
- 4° les opérations financières;
- 5° les activités professionnelles;
- 6° la preuve d'enregistrement;
- 7° les détails relatifs aux assurances;
- 8° les compétences professionnelles;
- 9° l'adhésion ou la participation à des organisations professionnelles;
- 10° les attestations et pièces justificatives, dont un extrait du casier judiciaire relatif aux condamnations conformément à l'article VII.59/6, § 3, alinéa 1er, 1°, et;
- 11° toutes les données à caractère personnel que la personne concernée souhaite partager de sa propre initiative.

traitent les catégories suivantes de données à caractère personnel des personnes concernées visées au paragraphe 1er:

- 1° les données d'identification personnelle, y compris le numéro de registre national;
- 2° l'emploi actuel;
- 3° les données d'identification financières;
- 4° les opérations financières;
- 5° les activités professionnelles;
- 6° la preuve d'enregistrement;
- 7° les détails relatifs aux assurances;
- 8° les compétences professionnelles;
- 9° l'adhésion ou la participation à des organisations professionnelles;
- 10° les attestations et pièces justificatives, dont un extrait du casier judiciaire relatif aux condamnations conformément à l'article VII.59/6, § 3, alinéa 1er, 1°, et;
- 11° toutes les données à caractère personnel que la personne concernée souhaite partager de sa propre initiative.

Livre VIII

Art.VIII.57

En vue de la transposition ou l'implémentation de législations communautaires d'harmonisation technique visée au règlement (CE) 765/2008 du Parlement européen et du Conseil du 9 juillet 2008, le Roi peut :

- 1° déterminer les conditions auxquelles des produits doivent satisfaire pour être mis à disposition sur le marché;
- 2° déterminer les obligations des opérateurs économiques;
- 3° déterminer les conditions auxquelles des organismes notifiés doivent satisfaire.

Art.VIII.57

En vue de la transposition ou l'implémentation de législations communautaires d'harmonisation technique visée au règlement (CE) 765/2008 du Parlement européen et du Conseil du 9 juillet 2008 et au règlement (UE) 2019/1020 du Parlement européen et du Conseil du 20 juin 2019 sur la surveillance du marché et la conformité des produits, et modifiant la directive 2004/42/CE et les règlements (CE) n° 765/2008 et (UE) n° 305/2011 ainsi qu'en vue de la transposition ou l'implémentation des règles d'étiquetage sur des produits liés à l'énergie visée au règlement (UE) 2017/1369 du Parlement européen et du Conseil du 4 juillet 2017 établissant un cadre pour l'étiquetage énergétique et abrogeant la directive 2010/30/UE et ses actes délégués, le Roi peut, sans toutefois se limiter aux exigences minimales :

- 1° déterminer les conditions auxquelles des produits doivent satisfaire pour être mis à disposition sur le marché;

- 2° déterminer les obligations des opérateurs économiques;
- 3° déterminer les conditions auxquelles des organismes notifiés doivent satisfaire

Livre X

Art. X.28

§ 1er. Le document particulier visé à l'article X.27 comprend deux parties qui reprennent les données suivantes :

1° Dispositions contractuelles importantes, pour autant qu'elles soient prévues dans l'accord de partenariat commercial :

- a) la mention que l'accord de partenariat commercial est conclu ou non en considération de la personne ;
- b) les obligations ;

c) les conséquences de la non-réalisation des obligations ;

d) la rémunération directe que devra payer la personne qui reçoit le droit à celle qui octroie le droit et le mode de calcul de la rémunération indirecte que percevra la personne qui octroie le droit et, le cas échéant, son mode de révision en cours de contrat et lors de son renouvellement ;

e) les clauses de non-concurrence, leur durée et leurs conditions ;

f) la durée de l'accord de partenariat commercial et les conditions de son renouvellement ;

g) les conditions de préavis et de fin de l'accord notamment en ce qui concerne les charges et investissements ;

h) le droit de préemption ou l'option d'achat en faveur de la personne qui octroie le droit et les règles de détermination de la valeur du commerce lors de l'exercice de ce droit ou de cette option ;

Art. X.28

§ 1er. Le document particulier visé à l'article X.27 comprend deux parties qui reprennent les données suivantes :

1° Dispositions contractuelles importantes, pour autant qu'elles soient prévues dans l'accord de partenariat commercial :

a) la mention que l'accord de partenariat commercial est conclu ou non en considération de la personne ;

b) la durée de l'accord de partenariat commercial, les conditions de son renouvellement et de sa résiliation, ainsi que les conséquences financières de celle-ci, en particulier en ce qui concerne les charges et investissements ;

c) la rémunération directe que devra payer la personne qui reçoit le droit à celle qui octroie le droit et le mode de calcul de la rémunération indirecte que percevra la personne qui octroie le droit et, le cas échéant, son mode de révision en cours de contrat et lors de son renouvellement ;

d) les coûts de démarrage ou les coûts récurrents tels que les coûts de marketing, d'informatique, de transport, de formation à charge de la personne recevant le droit et les conditions de modification de ceux-ci ;

e) l'exclusivité réservée à la personne qui octroie le droit ;

f) les clauses de non-concurrence, leur durée, les conditions et les conséquences de leur non-respect ;

g) les obligations relatives à l'application de prix maximaux ;

h) les obligations en matière de chiffre d'affaires minimum et d'achat minimum et conséquences de la non-réalisation de celles-ci ;

i) les exclusivités réservées à la personne qui octroie le droit.

- i) les limitations à l'utilisation des droits de propriété intellectuelle ;
- j) les limitations de l'accès aux droits d'utilisation des données clients pendant et après le contrat de la personne qui reçoit le droit ;
- k) les limitations relatives aux ventes en ligne et à la promotion en ligne ;
- l) le droit de préemption ou l'option d'achat en faveur de la personne qui octroie le droit et les règles de détermination de la valeur du commerce lors de l'exercice de ce droit ou de cette option ;
- m) les clauses relatives à la relation et la dépendance entre l'accord de partenariat commercial et le contrat de bail ou tout autre contrat relatif au siège d'exploitation ;
- n) les motifs de résolution expresse du contrat ainsi que ses conséquences financières, en particulier en ce qui concerne les charges et les investissements ;
- o) la clause attributive de juridiction, le choix de la loi et la langue de procédure.

2° Données pour l'appréciation correcte de l'accord de partenariat commercial :

- a) le nom ou la dénomination de la personne qui octroie le droit ainsi que ses coordonnées ;
- b) au cas où le droit est octroyé par une personne morale, l'identité et la qualité de la personne physique qui agit en son nom ;
- c) la nature des activités de la personne qui octroie le droit ;
- d) les droits de propriété intellectuelle dont l'usage est concédé ;
- e) le cas échéant, les comptes annuels des trois derniers exercices de la personne qui octroie le droit ;
- f) l'expérience de partenariat commercial et l'expérience dans l'exploitation de la formule commerciale en dehors d'un accord de partenariat commercial ;
- g) l'historique, l'état et les perspectives du marché où les activités s'exercent, d'un point de vue général et local ;
- h) l'historique, l'état et les perspectives de la part de marché du réseau d'un point de vue général et local ;
- i) le cas échéant pour chacune des trois dernières années écoulées, le nombre d'exploitants qui font

2° Données pour l'appréciation correcte de l'accord de partenariat commercial :

- a) le nom ou la dénomination de la personne qui octroie le droit ainsi que ses coordonnées ;
- b) au cas où le droit est octroyé par une personne morale, l'identité et la qualité de la personne physique qui agit en son nom ;
- c) la nature des activités de la personne qui octroie le droit ;
- d) les droits de propriété intellectuelle dont l'usage est concédé ;
- e) le cas échéant, les comptes annuels des trois derniers exercices de la personne qui octroie le droit ;
- f) l'expérience de partenariat commercial et l'expérience dans l'exploitation de la formule commerciale en dehors d'un accord de partenariat commercial ;
- g) l'historique, l'état et les perspectives du marché où les activités s'exercent, d'un point de vue général et local ;
- h) l'historique, l'état et les perspectives de la part de marché du réseau d'un point de vue général et local ;
- i) le cas échéant pour chacune des trois dernières années écoulées, le nombre d'exploitants qui font

partie du réseau belge et international ainsi que les perspectives d'expansion du réseau ;

j) le cas échéant pour chacune des trois dernières années écoulées, le nombre d'accords de partenariat commercial conclus, le nombre d'accords de partenariat commercial auxquels il a été mis fin à l'initiative de la personne qui octroie le droit et à l'initiative de la personne qui reçoit le droit ainsi que le nombre d'accords de partenariat commercial non renouvelés à l'échéance de leur terme ;

k) les charges et les investissements auxquels s'engage la personne qui reçoit le droit au début et au cours de l'exécution de l'accord de partenariat commercial en indiquant leur montant et leur destination ainsi que leur durée d'amortissement, le moment où ils seront engagés ainsi que leur sort en fin de contrat.

§ 2. Le Roi peut déterminer la forme du document particulier visé au § 1er. Il peut également compléter ou préciser la liste des données énumérées au paragraphe 1er, 1° et 2°.

partie du réseau belge et international ainsi que les perspectives d'expansion du réseau ;

j) le cas échéant pour chacune des trois dernières années écoulées, le nombre d'accords de partenariat commercial conclus, le nombre d'accords de partenariat commercial auxquels il a été mis fin à l'initiative de la personne qui octroie le droit et à l'initiative de la personne qui reçoit le droit ainsi que le nombre d'accords de partenariat commercial non renouvelés à l'échéance de leur terme ;

k) les charges et les investissements auxquels s'engage la personne qui reçoit le droit au début et au cours de l'exécution de l'accord de partenariat commercial en indiquant leur montant et leur destination ainsi que leur durée d'amortissement, le moment où ils seront engagés ainsi que leur sort en fin de contrat.

§ 2. Le Roi peut déterminer la forme du document particulier visé au § 1er. Il peut également compléter ou préciser la liste des données énumérées au paragraphe 1er, 1° et 2°.

Livre XI

Art. XI.34 §1

§ 1er. Les droits conférés par un brevet ne s'étendent à aucun des actes suivants :

- a) les actes accomplis dans un cadre privé et à des fins non commerciales ;
- b) les actes accomplis à titre expérimental qui portent sur l'objet de l'invention brevetée ;
- c) l'utilisation de matériel biologique en vue de créer ou de découvrir et de développer d'autres variétés végétales ;
- d) les actes autorisés en vertu de l'article 6bis, § 1er, alinéa 12, et § 6, alinéa 13, de la loi du 25 mars 1964 sur les médicaments, en ce qui concerne tout brevet portant sur le produit au sens de ces dispositions ;
- e) la préparation de médicaments faite extemporanément et par unité dans les officines de pharmacie, sur ordonnance médicale, ou les actes concernant les médicaments ainsi préparés ;

Art. XI.34 §1

[Article inchangé en français]

- f) l'utilisation de l'invention brevetée à bord de navires de pays membres de l'Union internationale pour la protection de la propriété industrielle (Union de Paris) ou membres de l'Organisation mondiale du commerce autres que la Belgique, dans le corps dudit navire, dans les machines, agrès, appareils et autres accessoires, lorsque ces navires pénètrent temporairement ou accidentellement dans les eaux de la Belgique, sous réserve que ladite invention soit utilisée exclusivement pour les besoins du navire ;
- g) l'utilisation de l'invention brevetée dans la construction ou le fonctionnement des engins de locomotion aérienne ou terrestre ou d'autres moyens de transport de pays membres de l'Union internationale pour la protection de la propriété industrielle (Union de Paris) ou membres de l'Organisation mondiale du commerce autres que la Belgique, ou des accessoires de ces engins, lorsque ceux-ci pénètrent temporairement ou accidentellement sur le territoire belge ;
- h) les actes prévus par l'article 27 de la Convention relative à l'aviation civile internationale du 7 décembre 1944, lorsque ces actes concernent des aéronefs d'un pays partie à ladite Convention autre que la Belgique ;
- i) l'utilisation par un agriculteur du produit de sa récolte pour reproduction ou multiplication sur sa propre exploitation, pour autant que le matériel de reproduction végétale ait été vendu ou commercialisé sous une autre forme à l'agriculteur par le titulaire du brevet ou avec son consentement à des fins d'exploitation agricole. L'étendue et les conditions d'une telle utilisation correspondent à celles fixées à l'article 14 du Règlement (CE) n° 2100/94 du Conseil du 27 juillet 1994 instituant un régime de protection communautaire des obtentions végétales ;
- j) l'utilisation par un agriculteur de bétail protégé pour un usage agricole, pour autant que les animaux d'élevage ou autre matériel de reproduction animal aient été vendus ou commercialisés sous une autre forme à l'agriculteur par le titulaire du brevet ou avec son consentement. Une telle utilisation comprend la mise à disposition de l'animal ou autre matériel de reproduction animal pour la poursuite de l'activité agricole de l'agriculteur, mais non la vente de ceux-

ci dans le cadre ou dans le but d'une activité de reproduction commerciale ;

k) les actes et l'utilisation des informations obtenues tels qu'autorisés en vertu des articles XI.299 et XI.300, en particulier par ses dispositions relatives à la décompilation et à l'interopérabilité ;
et

l) la matière biologique obtenue par reproduction ou multiplication d'une matière biologique mise sur le marché sur le territoire d'un Etat membre de l'Union européenne par le titulaire du brevet ou avec son consentement, lorsque la reproduction ou la multiplication résulte nécessairement de l'utilisation pour laquelle la matière biologique a été mise sur le marché, pourvu que la matière obtenue ne soit pas utilisée ensuite pour d'autres reproductions ou multiplications.

Art. XI.65

Il est créé à l'Office un registre où sont inscrits les mandataires agréés pour assurer, dans les matières visées aux articles XI.62 et XI.63, la représentation de personnes physiques ou morales devant l'Office.

Le Roi détermine les mentions qui doivent figurer au registre des mandataires agréés ainsi que les modalités de la tenue de celui-ci.

Art. XI.65

§ 1er. Il est créé à l'Office un registre où sont inscrits les mandataires agréés pour assurer, dans les matières visées aux articles XI.62 et XI.63, la représentation de personnes physiques ou morales devant l'Office.

Le Roi détermine les mentions qui doivent figurer au registre des mandataires agréés ainsi que les modalités de la tenue de celui-ci.

§ 2. L'Office met à la disposition du public le registre des mandataires agréés par voie électronique.

Le Roi détermine les conditions de mise à la disposition du public du registre des mandataires agréés, ainsi que les mentions du registre qui sont soumises à l'inspection publique.

Art. XI.65/1

Le registre des mandataires agréés est déposé à l'Office où tout intéressé peut le consulter. Le registre est aussi disponible sur le site Internet désigné par le Roi.

Art. XI.65/1

~~Le registre des mandataires agréés est déposé à l'Office où tout intéressé peut le consulter. Le registre est aussi disponible sur le site Internet désigné par le Roi.~~

Art. XI.72

Est radié du registre des mandataires agréés le nom de la personne :

1° qui est décédée ou se trouve dans le cas d'incapacité visé à l'article XI.75;

2° qui, ayant été inscrite au registre des mandataires agréés en application de l'article XI.69, ne remplit plus les conditions fixées à l'article XI.66, § 1er, alinéa 1er, 2° et 3°, ou ne peut plus invoquer les dispositions de la convention internationale ou la réciprocité visées au paragraphe 2 dudit article;

3° qui, ayant été inscrite au registre des mandataires agréés en application de l'article XI.70, n'est plus domiciliée en Belgique ou dans un Etat membre ou fait l'objet d'une mesure de protection judiciaire visée à l'article 492/1 du Code civil;

4° ...

5° qui, lors de sa demande d'inscription ou d'une demande en modification de son inscription, a volontairement présenté des documents ou fait des déclarations dont le contenu ne correspondait pas à la réalité;

6° qui a subi une condamnation ou a fait l'objet d'une mesure d'interdiction visées à l'article XI.66, § 1er, alinéa 1er, 4° et 5° ;

7° dont l'affiliation à l'Institut des mandataires en brevets, visé à l'article XI.75/3, § 1er, a pris fin en application de l'article XI.75/5, § 3, 2° et 4°.

La durée de la radiation prise en application des points 5° à 7° du présent article ne peut être inférieure à une année.

Art. XI.73

Tout mandataire agréé dont l'inscription a été radiée fait l'objet, sur sa requête, d'une nouvelle inscription au registre des mandataires agréés, dans les cas suivants:

1° les motifs visés à l'article XI.72, alinéa 1er, 1° à 3°, qui ont conduit à sa radiation n'existent plus;

2° le délai de la mesure de radiation prise en application de l'article XI.72, alinéa 1er, 5° à 7°, est venu à expiration.

Art. XI.72

Est radié du registre des mandataires agréés le nom de la personne :

1° qui est décédée ou se trouve dans le cas d'incapacité visé à l'article XI.75;

2° qui, ayant été inscrite au registre des mandataires agréés en application de l'article XI.69, ne remplit plus les conditions fixées à l'article XI.66, § 1er, alinéa 1er, 2° et 3°, ou ne peut plus invoquer les dispositions de la convention internationale ou la réciprocité visées au **paragraphe 1er, alinéa 2, dudit article;**

3° qui, ayant été inscrite au registre des mandataires agréés en application de l'article XI.70, n'est plus domiciliée en Belgique ou dans un Etat membre ou fait l'objet d'une mesure de protection judiciaire visée à l'article 492/1 du Code civil;

4° ...

5° qui, lors de sa demande d'inscription ou d'une demande en modification de son inscription, a volontairement présenté des documents ou fait des déclarations dont le contenu ne correspondait pas à la réalité;

6° qui a subi une condamnation ou a fait l'objet d'une mesure d'interdiction visées à l'article XI.66, § 1er, alinéa 1er, 4° et 5° ;

7° dont l'affiliation à l'Institut des mandataires en brevets, visé à l'article XI.75/3, § 1er, a pris fin en application de l'article XI.75/5, § 3, 2° et 4°.

La durée de la radiation prise en application des points 5° à 7° du présent article ne peut être inférieure à une année.

Art. XI.73

Tout mandataire agréé dont l'inscription a été radiée fait l'objet, sur sa requête, d'une nouvelle inscription au registre des mandataires agréés, dans les cas suivants:

1° les motifs **visés aux articles XI.71 et XI.72, alinéa 1er, 1° à 3°**, qui ont conduit à sa radiation n'existent plus;

2° le délai de la mesure de radiation prise en application de l'article XI.72, alinéa 1er, 5° à 7°, est venu à expiration.

Art. XI.97

La délivrance des certificats se fait sans examen des conditions fixées respectivement, pour les médicaments, à l'article 3, c et d, du règlement 469/2009 et, pour les produits phytopharmaceutiques, à l'article 3, § 1er, c et d, du règlement 1610/1996.

L'Office peut toutefois examiner les conditions visées à l'alinéa 1er si, lors de l'examen de la demande de certificat, il a connaissance d'informations relatives à ces conditions qui pourraient être de nature à justifier un rejet de la demande.

Art. XI.97

La délivrance des certificats se fait sans examen des conditions fixées respectivement, pour les médicaments, à l'article 3, c et d, du règlement 469/2009 et, pour les produits phytopharmaceutiques, à l'article 3, § 1er, c et d, du règlement 1610/1996.

L'Office peut toutefois examiner les conditions visées à l'alinéa 1er si, lors de l'examen de la demande de certificat, il a connaissance d'informations relatives à ces conditions qui pourraient être de nature à justifier un rejet de la demande.

La demande de certificat ne peut être rejetée sans que soit donnée au demandeur la possibilité de présenter ses observations sur le refus envisagé dans le délai fixé par le Roi.

Art. XI.225

§ 1er. Lorsqu'un auteur ou un artiste-interprète ou exécutant a cédé son droit d'autoriser ou d'interdire la retransmission par câble et/ou la retransmission à un producteur d'œuvre audiovisuelle, il conserve le droit d'obtenir une rémunération au titre de la retransmission par câble et/ou de la retransmission.

§ 2. Le droit d'obtenir une rémunération au titre de la retransmission par câble et/ou de la retransmission, tel que prévu au paragraphe 1er, est incessible et ne peut pas faire l'objet d'une renonciation de la part des auteurs ou artistes-interprètes ou exécutants. Cette disposition est impérative.

§ 3. La gestion du droit des auteurs d'obtenir une rémunération, prévue au paragraphe 1er, ne peut être exercée que des sociétés de gestion et/ou des organismes de gestion collective représentant des auteurs.

La gestion du droit des artistes-interprètes ou exécutants d'obtenir une rémunération, prévue au paragraphe 1er, ne peut être exercée que par des sociétés de gestion des droits représentant des artistes-interprètes ou exécutants.

§ 4. ...

Art. XI.225

§ 1er. Lorsqu'un auteur ou un artiste-interprète ou exécutant a cédé **ou donné sous licence** son droit d'autoriser ou d'interdire la retransmission par câble et/ou la retransmission à un producteur d'œuvre audiovisuelle, il conserve le droit d'obtenir une rémunération au titre de la retransmission par câble et/ou de la retransmission.

§ 2. Le droit d'obtenir une rémunération au titre de la retransmission par câble et/ou de la retransmission, tel que prévu au paragraphe 1er, est incessible et ne peut pas faire l'objet d'une renonciation de la part des auteurs ou artistes-interprètes ou exécutants. Cette disposition est impérative.

§ 3. La gestion du droit des auteurs d'obtenir une rémunération, prévue au paragraphe 1er, ne peut être exercée que des sociétés de gestion et/ou des organismes de gestion collective représentant des auteurs.

La gestion du droit des artistes-interprètes ou exécutants d'obtenir une rémunération, prévue au paragraphe 1er, ne peut être exercée que par des sociétés de gestion des droits représentant des artistes-interprètes ou exécutants.

§ 4. ...

§ 5. Tant que la plateforme unique, prévue à l'article XI.228/1 n'est pas mise en place, le droit à rémunération prévu au § 1er peut être réclamé directement par les sociétés de gestion et/ou organismes de gestion collective auprès des prestataires de services de retransmission par câble et/ou prestataires de services de retransmission.

Art. XI.227/1

§ 1er. Lorsqu'un auteur ou un artiste-interprète ou exécutant a cédé son droit d'autoriser ou d'interdire la communication au public par injection directe à un producteur d'œuvre audiovisuelle, il conserve le droit d'obtenir une rémunération au titre de la communication au public par injection directe.

§ 2. Le droit d'obtenir une rémunération au titre de la communication au public par injection directe, tel que prévu au paragraphe 1er, est incessible et ne peut pas faire l'objet d'une renonciation de la part des auteurs ou artistes-interprètes ou exécutants. Cette disposition est impérative.

§ 3. La gestion du droit des auteurs d'obtenir une rémunération, telle que prévue au paragraphe 1er, ne peut être exercée que par des sociétés de gestion représentant des auteurs.

La gestion du droit des artistes-interprètes ou exécutants d'obtenir une rémunération, telle que prévue au paragraphe 1er, ne peut être exercée que par des sociétés de gestion représentant des artistes-interprètes ou exécutants.

§ 4. Tant que la plateforme unique, visée à l'article XI.228/1, n'est pas mise en place, le droit à rémunération prévu au § 1er peut être réclamé directement par les sociétés de gestion auprès des organismes de radiodiffusion et des distributeurs de signaux.

Art. XI.228/4

§ 1er. Lorsqu'un auteur ou un artiste-interprète ou exécutant a cédé son droit d'autoriser ou d'interdire la communication au public par un prestataire de services de partage de contenus en ligne, tel que visé à l'article XI.228/3, § 1er, il

§ 5. Tant que la plateforme unique, prévue à l'article XI.228/1 n'est pas mise en place, le droit à rémunération prévu au § 1er peut être réclamé directement par les sociétés de gestion et/ou organismes de gestion collective auprès des prestataires de services de retransmission par câble et/ou prestataires de services de retransmission.

Art. XI.227/1

§ 1er. Lorsqu'un auteur ou un artiste-interprète ou exécutant a cédé **ou donné sous licence** son droit d'autoriser ou d'interdire la communication au public par injection directe à un producteur d'œuvre audiovisuelle, il conserve le droit d'obtenir une rémunération au titre de la communication au public par injection directe.

§ 2. Le droit d'obtenir une rémunération au titre de la communication au public par injection directe, tel que prévu au paragraphe 1er, est incessible et ne peut pas faire l'objet d'une renonciation de la part des auteurs ou artistes-interprètes ou exécutants. Cette disposition est impérative.

§ 3. La gestion du droit des auteurs d'obtenir une rémunération, telle que prévue au paragraphe 1er, ne peut être exercée que par des sociétés de gestion représentant des auteurs.

La gestion du droit des artistes-interprètes ou exécutants d'obtenir une rémunération, telle que prévue au paragraphe 1er, ne peut être exercée que par des sociétés de gestion représentant des artistes-interprètes ou exécutants.

§ 4. Tant que la plateforme unique, visée à l'article XI.228/1, n'est pas mise en place, le droit à rémunération prévu au § 1er peut être réclamé directement par les sociétés de gestion auprès des organismes de radiodiffusion et des distributeurs de signaux.

Art. XI.228/4

§ 1er. Lorsqu'un auteur ou un artiste-interprète ou exécutant a cédé **ou donné sous licence** son droit d'autoriser ou d'interdire la communication au public par un prestataire de services de partage de contenus en ligne, tel que visé à l'article XI.228/3, §

conserve le droit d'obtenir une rémunération au titre de la communication au public par un prestataire de services de partage de contenus en ligne.

§ 2. Le droit à rémunération visé au paragraphe 1er, est incessible et ne peut pas faire l'objet d'une renonciation de la part des auteurs ou artistes-interprètes ou exécutants.

§ 3. La gestion du droit à rémunération des auteurs visé au paragraphe 1er, ne peut être exercée que par des sociétés de gestion et/ou des organismes de gestion collective représentant les auteurs.

La gestion du droit à rémunération des artistes-interprètes ou exécutants visé au paragraphe 1er, ne peut être exercée que par des sociétés de gestion et/ou des organismes de gestion collective représentant des artistes-interprètes ou exécutants.

§ 4. Les dispositions des paragraphes 1er à 3 sont impératives.

Art. XI.228/11

§ 1er. Lorsqu'un auteur ou un artiste-interprète ou exécutant d'une œuvre sonore ou audiovisuelle a cédé son droit d'autoriser ou d'interdire la communication au public, en ce compris la mise à la disposition du public, par un prestataire de services de la société de l'information visé à l'article XI.228/10, à un producteur, il conserve le droit d'obtenir une rémunération au titre de la communication au public par un prestataire de services de la société de l'information, visé à l'article XI.228/10.

1er, il conserve le droit d'obtenir une rémunération au titre de la communication au public par un prestataire de services de partage de contenus en ligne.

§ 2. Le droit à rémunération visé au paragraphe 1er, est incessible et ne peut pas faire l'objet d'une renonciation de la part des auteurs ou artistes-interprètes ou exécutants.

§ 3. La gestion du droit à rémunération des auteurs visé au paragraphe 1er, ne peut être exercée que par des sociétés de gestion et/ou des organismes de gestion collective représentant les auteurs.

La gestion du droit à rémunération des artistes-interprètes ou exécutants visé au paragraphe 1er, ne peut être exercée que par des sociétés de gestion et/ou des organismes de gestion collective représentant des artistes-interprètes ou exécutants.

§ 4. Les dispositions des paragraphes 1er à 3 sont impératives.

Art. XI.228/11

~~§ 1er. Lorsqu'un auteur ou un artiste-interprète ou exécutant d'une œuvre sonore ou audiovisuelle a cédé son droit d'autoriser ou d'interdire la communication au public, en ce compris la mise à la disposition du public, par un prestataire de services de la société de l'information visé à l'article XI.228/10, à un producteur, il conserve le droit d'obtenir une rémunération au titre de la communication au public par un prestataire de services de la société de l'information, visé à l'article XI.228/10.~~

§ 1er. Lorsqu'un auteur ou un artiste-interprète ou exécutant d'une œuvre sonore ou audiovisuelle a cédé ou donné sous licence son droit d'autoriser ou d'interdire la communication au public, en ce compris la mise à disposition du public, par un prestataire de services de la société de l'information visé à l'article XI.228/10, à un producteur ou à un éditeur, il conserve le droit d'obtenir une rémunération au titre de la communication au public par un prestataire de services de la société de l'information, visé à l'article XI.228/10.

§ 2. Le droit à rémunération visé au paragraphe 1er, est incessible et ne peut pas faire l'objet d'une renonciation de la part des auteurs ou artistes-interprètes ou exécutants.

§ 3. En l'absence de convention collective applicable, telle que définie à l'article XI.167/5, la gestion du droit à rémunération des auteurs d'une œuvre sonore ou audiovisuelle visé au paragraphe 1er, ne peut être exercée que par des sociétés de gestion et/ou des organismes de gestion collective représentant les auteurs.

En l'absence de convention collective applicable, telle que définie à l'article XI.205/5, la gestion du droit à rémunération des artistes-interprètes ou exécutants d'une œuvre sonore ou audiovisuelle visé au paragraphe 1er, ne peut être exercée que par des sociétés de gestion et/ou des organismes de gestion collective représentant des artistes-interprètes ou exécutants.

§ 4. Les dispositions des paragraphes 1er à 3 sont impératives.

Art. XI.240

Les auteurs et les éditeurs d'œuvres ont droit à une rémunération en raison de la reproduction et de la communication de celles-ci dans les conditions fixées à l'article XI.191/1, § 1er, 3°, 4° et 8°.

Les auteurs de bases de données ont droit à une rémunération en raison de la reproduction et de la communication de celles-ci dans les conditions fixées à l'article XI.191/2, § 1er.

Les artistes-interprètes ou exécutants, les producteurs de phonogrammes et les producteurs de premières fixations de films ont droit à une rémunération en raison de la reproduction et de la communication de leurs prestations dans les conditions fixées à l'article XI.217/1, 3°, 4° et 7°.

Art. XI.250

Les revenus provenant des droits et toute recette résultant de l'investissement des revenus provenant des droits ne peuvent faire l'objet de la part des sociétés de gestion que d'investissements non spéculatifs.

§ 2. Le droit à rémunération visé au paragraphe 1er, est incessible et ne peut pas faire l'objet d'une renonciation de la part des auteurs ou artistes-interprètes ou exécutants.

§ 3. En l'absence de convention collective applicable, telle que définie à l'article XI.167/5, la gestion du droit à rémunération des auteurs d'une œuvre sonore ou audiovisuelle visé au paragraphe 1er, ne peut être exercée que par des sociétés de gestion et/ou des organismes de gestion collective représentant les auteurs.

En l'absence de convention collective applicable, telle que définie à l'article XI.205/5, la gestion du droit à rémunération des artistes-interprètes ou exécutants d'une œuvre sonore ou audiovisuelle visé au paragraphe 1er, ne peut être exercée que par des sociétés de gestion et/ou des organismes de gestion collective représentant des artistes-interprètes ou exécutants.

§ 4. Les dispositions des paragraphes 1er à 3 sont impératives.

Art. XI.240

Les auteurs et les éditeurs d'œuvres ont droit à une rémunération en raison de la reproduction et de la communication de celles-ci dans les conditions fixées à l'article XI.191/1, § 1er, 3°, 4°, 6° et 8°.

Les auteurs de bases de données ont droit à une rémunération en raison de la reproduction et de la communication de celles-ci dans les conditions fixées à l'article XI.191/2, § 1er.

Les artistes-interprètes ou exécutants, les producteurs de phonogrammes et les producteurs de premières fixations de films ont droit à une rémunération en raison de la reproduction et de la communication de leurs prestations dans les conditions fixées à l'article XI.217/1, 3°, 4°, 5° et 7°.

Art. XI.250

Les revenus provenant des droits et toute recette résultant de l'investissement des revenus provenant des droits ne peuvent faire l'objet de la part des sociétés de gestion que d'investissements ~~non spéculatifs~~ défensifs.

Lorsqu'une société de gestion investit conformément à l'alinéa 1er, les revenus provenant des droits ou toute recette résultant de l'investissement des revenus provenant des droits, elle le fait au mieux des intérêts des ayants droit dont elle représente les droits, conformément à la politique générale d'investissement et de gestion des risques visée à l'article XI.248/4, § 3, sous 3° et 6°, et en tenant compte des règles suivantes:

1° s'il existe un quelconque risque de conflit d'intérêts, la société de gestion veille à ce que l'investissement serve le seul intérêt de ces ayants droit;

2° les actifs sont investis de manière à garantir la sécurité, la qualité, la liquidité et la rentabilité de l'ensemble du portefeuille;

3° les actifs sont correctement diversifiés afin d'éviter une dépendance excessive à l'égard d'un actif particulier et l'accumulation de risques dans l'ensemble du portefeuille.

Art. XI.272

Nonobstant toute disposition contraire, les sociétés de gestion communiquent au Service de contrôle au moins soixante jours avant leur examen par l'organe compétent, les projets de modification des statuts, des conditions d'affiliation et des règles de tarification, de perception ou de répartition des droits.

Le Service de contrôle peut exiger que les observations qu'il formule concernant ces projets soient portées à la connaissance de l'organe compétent de la société. Ces observations et les réponses qui y sont apportées doivent figurer au procès-verbal de l'organe compétent.

Art. XI.338/1

[Nouvelle disposition]

Lorsqu'une société de gestion investit conformément à l'alinéa 1er, les revenus provenant des droits ou toute recette résultant de l'investissement des revenus provenant des droits, elle le fait au mieux des intérêts des ayants droit dont elle représente les droits, conformément à la politique générale d'investissement et de gestion des risques visée à l'article XI.248/4, § 3, sous 3° et 6°, et en tenant compte des règles suivantes:

1° s'il existe un quelconque risque de conflit d'intérêts, la société de gestion veille à ce que l'investissement serve le seul intérêt de ces ayants droit;

2° les actifs sont investis de manière à garantir la sécurité, la qualité, la liquidité et la rentabilité de l'ensemble du portefeuille;

3° les actifs sont correctement diversifiés afin d'éviter une dépendance excessive à l'égard d'un actif particulier et l'accumulation de risques dans l'ensemble du portefeuille.

Art. XI.272

Texte français inchangé.

Art. XI.338/1

Les ministres ayant respectivement la propriété intellectuelle ou la justice dans leurs attributions sont habilités à adresser une demande au président du comité administratif en vue de la création d'une division locale en Belgique conformément à l'article 7(3) de l'Accord du 19 février 2013 relatif à une juridiction unifiée du brevet, approuvé par la loi du 27 mai 2014.

Cette division locale a son siège à Bruxelles.

Art. XI.338/2

[Nouvelle disposition]

Art. XI.338/2

En application de l'article 49 de l'Accord précité, les langues de procédure de cette division locale sont le néerlandais, le français, l'allemand et l'anglais.

Art. XI.338/3

[Nouvelle disposition]

Art. XI.338/3

[Les fonctionnaires] / [Le personnel] du département du ministre qui a l'Economie dans ses attributions [peuvent] / [peut] être mis, par le Roi, à la disposition de la Juridiction unifiée du brevet à temps partiel ou à temps plein.

Le Roi fixe [, par arrêté délibéré en Conseil des ministres,] / [, après consultation du ministre qui a la Fonction publique dans ses attributions,] les modalités de la mise à disposition. ».

Livre XV

Art. XV.31/2/1

Afin de prévenir les préjudices graves aux intérêts collectifs des consommateurs, les agents visés à l'article XV.2 disposent de la compétence de procéder temporairement à la publication de données d'identification des contrevenants qui emploient des pratiques qui portent préjudice aux consommateurs, de données relatives aux infractions constatées, aux pratiques sous-jacentes, et aux moyens utilisés pour commettre ces infractions. Les adresses peuvent uniquement être publiées si le contrevenant n'y est pas domicilié. La publication a lieu sur le site web du Service public fédéral Économie, P.M.E., Classes moyennes et Énergie, qui est accessible à chaque citoyen. Avant de pouvoir procéder à la publication, les agents visés à l'article XV.2 doivent au préalable informer l'entreprise des faits qui sont à la base des mesures visées à l'alinéa 1er, de l'intention de prendre ces

Art. XV.31/2/1

Afin de prévenir les préjudices graves aux intérêts collectifs des consommateurs **et aux intérêts collectifs des entreprises**, les agents visés à l'article XV.2 disposent de la compétence de procéder temporairement à la publication de données d'identification des contrevenants qui emploient des pratiques qui portent préjudice aux consommateurs **et/ou aux entreprises**, de données relatives aux infractions constatées, aux pratiques sous-jacentes, et aux moyens utilisés pour commettre ces infractions. Les adresses peuvent uniquement être publiées si le contrevenant n'y est pas domicilié. La publication a lieu sur le site web du Service public fédéral Économie, P.M.E., Classes moyennes et Énergie, qui est accessible à chaque citoyen. Avant de pouvoir procéder à la publication, les agents visés à l'article XV.2 doivent au préalable informer l'entreprise **qui utilise les pratiques nuisibles** des faits qui sont à la base des

mesures et des dispositions mentionnées aux alinéas 3 et 4.

Il peut uniquement être procédé à la publication visée à l'alinéa 1er lorsqu'aucune réaction n'a été reçue dans le délai de quarante-huit heures, qu'aucun contact n'est possible, que l'entreprise ne s'engage pas à mettre fin à la pratique nuisible comme visé à l'article XV.31/2 ou qu'elle n'a pas donné une justification adéquate d'une autre manière.

Sans préjudice de la possibilité de rendre public l'engagement lui-même, la publication est retirée dès que l'entreprise fournit la preuve qu'elle a mis fin à l'infraction conformément à son engagement tel que visé à l'article XV.31/2.

Art. XV.60/2

Lorsqu'il est fait application d'une poursuite administrative telle que visée à l'article VI.60/1, § 1er, 2°, les agents visés à l'article XV.60/4 décident si les infractions donnent lieu à une amende administrative, à une déclaration de culpabilité ou à un classement sans suite.

Ils disposent des mêmes compétences lorsque le ministère public renonce à poursuivre l'auteur d'une infraction visée à l'article XV.2, § 1er.

Art. XV.60/7

Le contrevenant est invité par un envoi recommandé à présenter ses moyens de défense. Cet envoi spécifie les informations suivantes :

1° les références du procès-verbal qui constate l'infraction et relate les faits à propos desquels la procédure est entamée;

mesures visées à l'alinéa 1er, de l'intention de prendre ces mesures et des dispositions mentionnées aux alinéas 3 et 4.

Il peut uniquement être procédé à la publication visée à l'alinéa 1er lorsqu'aucune réaction n'a été reçue dans le délai de **deux jours ouvrables** ~~quarante-huit heures~~, qu'aucun contact n'est possible, que l'entreprise ne s'engage pas à mettre fin à la pratique nuisible comme visé à l'article XV.31/2 ou qu'elle n'a pas donné une justification adéquate d'une autre manière.

Sans préjudice de la possibilité de rendre public l'engagement lui-même, la publication est retirée dès que l'entreprise fournit la preuve qu'elle a mis fin à l'infraction conformément à son engagement tel que visé à l'article XV.31/2.

Art. XV.60/2

Lorsqu'il est fait application d'une poursuite administrative telle que visée à l'article VI.60/1, § 1er, 2°, les agents visés à l'article XV.60/4 décident si les infractions donnent lieu à une amende administrative, à une déclaration de culpabilité ou à un classement sans suite.

Ils disposent des mêmes compétences lorsque le ministère public renonce à poursuivre l'auteur d'une infraction visée à l'article XV.2, § 1er.

En cas de paiement tardif de la transaction visée à l'article XV.61, § 1er et si le ministère public renonce, conformément à l'article XV.69/1, à intenter les poursuites pénales, à proposer une transaction visée à l'article 216bis du Code d'instruction criminelle ou à proposer une médiation pénale visée à l'article 216ter du même Code, les agents compétents visés à l'article XV.60/4 peuvent encore accepter ce paiement tardif et classer la poursuite administrative sans suite.

Art. XV.60/7

Le contrevenant est invité par un envoi recommandé à présenter ses moyens de défense. Cet envoi spécifie les informations suivantes :

1° les références du procès-verbal qui constate l'infraction et relate les faits à propos desquels la procédure est entamée;

2° le droit pour le contrevenant d'exposer ses moyens de défense dans un délai de trente jours à compter du jour de la notification, à savoir, le jour de la présentation de l'envoi recommandé au destinataire;

3° son droit de se faire assister d'un conseil;

4° l'adresse du service dont font partie les agents compétents visés à l'article XV.60/4 et où le contrevenant peut consulter son dossier ainsi que les heures d'ouverture au cours desquelles il peut s'adresser aux agents compétents à cette fin;

5° le droit pour le contrevenant d'obtenir une copie du dossier;

6° les adresses postale et électronique du service dont font partie les agents compétents visés à l'article XV.60/4 en vue de la présentation des moyens de défense.

Si le contrevenant a omis de prendre réception de l'envoi recommandé, les agents compétents lui envoient, par pli ordinaire ou par voie électronique, une seconde invitation à présenter ses moyens de défense.

Cette seconde invitation ne fait pas courir un nouveau délai de trente jours pour introduire des moyens de défense.

Art. XV.60/13

La décision infligeant une amende administrative est notifiée au contrevenant par envoi recommandé. La notification éteint l'action publique.

Art. XV.62/2

En cas de récidive dans un délai de cinq ans qui suit une décision administrative déclarant la culpabilité, une décision administrative infligeant une amende

2° le droit pour le contrevenant d'exposer ses moyens de défense dans un délai de trente jours à compter du jour de la notification, à savoir, le jour de la présentation de l'envoi recommandé au destinataire;

3° son droit de se faire assister d'un conseil;

4° l'adresse du service dont font partie les agents compétents visés à l'article XV.60/4 et où le contrevenant peut consulter son dossier ainsi que les heures d'ouverture au cours desquelles il peut s'adresser aux agents compétents à cette fin;

5° le droit pour le contrevenant d'obtenir une copie du dossier;

6° les adresses postale et électronique du service dont font partie les agents compétents visés à l'article XV.60/4 en vue de la présentation des moyens de défense.

Si le contrevenant a omis de prendre réception de l'envoi recommandé, les agents compétents lui envoient, par pli ordinaire ou par voie électronique, une seconde invitation à présenter ses moyens de défense.

Cette seconde invitation ne fait pas courir un nouveau délai de trente jours pour introduire des moyens de défense.

Les agents compétents visés à l'article XV.60/4 peuvent accorder une prolongation du délai visé à l'alinéa 1er, 2°, à condition que le contrevenant ou son conseil introduise une demande motivée à cet effet.

Art. XV.60/13

La décision infligeant une amende administrative est notifiée au contrevenant par envoi recommandé. La notification éteint l'action publique.

Si le contrevenant a omis de retirer la lettre recommandée à la poste dans le délai requis, les agents compétents visés à l'article XV.60/4 peuvent lui envoyer, à titre informatif, une copie de la décision par pli ordinaire.

Art. XV.62/2

En cas de récidive dans un délai de cinq ans qui suit une décision administrative **définitive** déclarant la culpabilité, une décision administrative **définitive**

administrative ou une condamnation judiciaire à une sanction, le montant de l'amende administrative peut être porté au double du maximum.

Art. XV.72

En cas de récidive dans les cinq ans à dater d'une condamnation coulée en force de chose jugée du chef de la même infraction, le maximum des amendes et des peines d'emprisonnement est porté au double.

Art. XV.82/1

[Nouvelle disposition]

infligeant une amende administrative ou une condamnation judiciaire à une sanction, le montant de l'amende administrative peut être porté au double du maximum.

Art. XV.72

En cas de récidive dans les cinq ans à dater d'une condamnation coulée en force de chose jugée, **d'une décision administrative définitive déclarant la culpabilité ou d'une décision administrative définitive infligeant une amende administrative** du chef de la même infraction, le maximum des amendes et des peines d'emprisonnement est porté au double.

Art. XV.82/1

Art. XV.82/1. Sont punis d'une sanction de niveau 1, ceux qui commettent une infraction aux dispositions de l'article VI.7/5 relatif à l'obligation d'acceptation des paiements en espèces.

La sanction ne peut être imposée que dans la mesure où les faits susceptibles de constituer une infraction ont été constatés à au moins deux reprises par les agents visés à l'article XV.2 et qu'aucune suite adéquate n'a été donnée à l'avertissement visé à l'article XV.31, établi lors de la première constatation d'infraction.

Art. XV.83

Art. XV.83. Sont punis d'une sanction de niveau 2, ceux qui commettent une infraction aux dispositions :

1° des articles VI. 3 à VI. 6 relatifs à l'indication des prix et des arrêtés pris en exécution de l'article VI. 7;

1°/1. des articles VI. 7/1 et VI. 7/2 et des arrêtés pris en exécution de l'article VI. 7/2;

1° /2. de l'article VI.7/4 relatif à l'obligation de mise à disposition d'un moyen de paiement électronique ;

1° /3 des articles VI.2 et VI.2/1 relatifs à l'obligation générale d'information du consommateur et des arrêtés pris en exécution de l'article VI.2;

Art. XV.83

Art. XV.83. Sont punis d'une sanction de niveau 2, ceux qui commettent une infraction aux dispositions :

1° des articles VI. 3 à VI. 6 relatifs à l'indication des prix et des arrêtés pris en exécution de l'article VI. 7;

1°/1. des articles VI. 7/1 et VI. 7/2 et des arrêtés pris en exécution de l'article VI. 7/2;

1° /2. de l'article VI.7/4 relatif à l'obligation de mise à disposition d'un moyen de paiement électronique ;

1° /3 des articles VI.2 et VI.2/1 relatifs à l'obligation générale d'information du consommateur et des arrêtés pris en exécution de l'article VI.2;

2° de l'article VI. 8 relatif à la dénomination, à la composition et à l'étiquetage des produits et des arrêtés pris en exécution des articles VI. 9 et VI. 10;
3° des articles VI. 11 à VI. 15 relatifs à l'indication de la quantité et des arrêtés pris en exécution de l'article VI. 16;

4° des articles VI.18 et VI.19 relatifs à la référence au prix antérieur;

5° des articles VI. 22 et VI. 23 relatifs aux ventes en liquidation;

6° des articles VI. 25 à VI. 29 relatifs aux ventes en soldes et à la période d'attente;

7° de l'article VI. 39 relatif à la présentation au consommateur, pour signature, d'une lettre de change;

7° /1 de l'article VI.40 relatif à la communication par téléphone;

7° /2 de l'article VI.41 relatif aux paiements supplémentaires;

7° /3 de l'article VI.42 relatif aux frais en cas d'utilisation de moyens de paiement;

7° /4 de l'article VI.43 relatif à la livraison;

7° /5 de l'article VI.44 relatif au transfert de risque;

7° /6 de l'article VI.44/1 relatif à l'application des articles VI.40 à VI.44 en cas de livraison de contenu numérique sur un support non matériel ou de service numérique pour lequel le consommateur fournit ou s'engage à fournir des données à caractère personnel à l'entreprise;

8° des articles VI. 45 à VI. 63 relatifs aux contrats à distance;

9° des articles VI. 64 à VI. 74 relatifs aux contrats hors établissements;

10° de l'article VI. 79 imposant aux officiers ministériels, chargés de procéder aux ventes publiques, l'obligation de refuser leur concours dans certaines circonstances;

10° /1 de l'article VI.83 relatif aux clauses qui sont en tout cas abusives;

11° des articles VI. 88 et VI. 89 relatifs au bon de commande et aux documents justificatifs et des arrêtés pris en exécution des articles VI. 88 et VI. 89;

2° de l'article VI. 8 relatif à la dénomination, à la composition et à l'étiquetage des produits et des arrêtés pris en exécution des articles VI. 9 et VI. 10;
3° des articles VI. 11 à VI. 15 relatifs à l'indication de la quantité et des arrêtés pris en exécution de l'article VI. 16;

4° des articles VI.18 et VI.19 relatifs à la référence au prix antérieur;

5° des articles VI. 22 et VI. 23 relatifs aux ventes en liquidation;

6° des articles VI. 25 à VI. 29 relatifs aux ventes en soldes et à la période d'attente;

7° de l'article VI. 39 relatif à la présentation au consommateur, pour signature, d'une lettre de change;

7° /1 de l'article VI.40 relatif à la communication par téléphone;

7° /2 de l'article VI.41 relatif aux paiements supplémentaires;

7° /3 de l'article VI.42 relatif aux frais en cas d'utilisation de moyens de paiement;

7° /4 de l'article VI.43 relatif à la livraison;

7° /5 de l'article VI.44 relatif au transfert de risque;

7° /6 de l'article VI.44/1 relatif à l'application des articles VI.40 à VI.44 en cas de livraison de contenu numérique sur un support non matériel ou de service numérique pour lequel le consommateur fournit ou s'engage à fournir des données à caractère personnel à l'entreprise;

8° des articles VI. 45 à VI. 63 relatifs aux contrats à distance;

9° des articles VI. 64 à VI. 74 relatifs aux contrats hors établissements;

10° de l'article VI. 79 imposant aux officiers ministériels, chargés de procéder aux ventes publiques, l'obligation de refuser leur concours dans certaines circonstances;

10° /1 de l'article VI.83 relatif aux clauses qui sont en tout cas abusives;

10°/2 de l'article VI.86, § 4, concernant la transmission des clauses et conditions utilisées dans les offres en vente et dans les ventes de produits, à la Commission consultative spéciale Clauses abusives ;

11° des articles VI. 88 et VI. 89 relatifs au bon de commande et aux documents justificatifs et des arrêtés pris en exécution des articles VI. 88 et VI. 89;

12° des arrêtés pris en exécution de l'article VI. 118 relatif aux accords collectifs de consommation;

13° des articles VI.93 à VI.103 relatifs aux pratiques commerciales déloyales à l'égard des consommateurs, à l'exception des articles VI.97, 4°, VI.100, 12°, 14°, 16° et 17°, et VI. 103, 1°, 2° et 8° ;

13° /1 de l'article VI.104/1, 1° et 2°, sur les pratiques déloyales du marché entre entreprises;

14° de l'article VI. 107 relatif à l'interdiction de pratiques du marché déloyales visant à prospecter des annonceurs;

15° de l'article VI.109/3 relatif aux achats forcés;

15° /1 des articles VI.109/5 et VI.109/6 relatifs aux pratiques du marché déloyales dans les relations interentreprises au sein de la chaîne d'approvisionnement agricole et alimentaire;

16° des articles VI. 110 à VI. 115 relatif aux communications non souhaitées;

17° des arrêtés pris en exécution de l'article VI. 1, § 2;

18° des règlements de l'Union européenne qui remplacent les dispositions du livre VI ou de ses arrêtés d'exécution.

Toutefois, lorsqu'une infraction aux arrêtés d'exécution visés à l'article VI. 9 constitue également une infraction à la loi du 24 janvier 1977 relative à la protection de la santé des consommateurs en ce qui concerne les denrées alimentaires et les autres produits, les peines prévues par cette dernière loi sont seules applicables.

Art. XV.90

Sont punis d'une sanction du niveau 5, ceux qui :

1° en tant que prêteur contreviennent aux dispositions de l'article VII.95, §§ 1er, 2 ou 3 ou de l'article VII.147/10, §§ 1er, 2 ou 3;

2° font signer en blanc ou antidentent des offres, des demandes de crédit ou des contrats de crédit visés par le livre VII;

11°/1 de l'article VI.91/8, § 1er/1, concernant la transmission des clauses et conditions contractuelles à la Commission consultative spéciale Clauses abusives ;

12° des arrêtés pris en exécution de l'article VI. 118 relatif aux accords collectifs de consommation;

13° des articles VI.93 à VI.103 relatifs aux pratiques commerciales déloyales à l'égard des consommateurs, à l'exception des articles VI.97, 4°, VI.100, 12°, 14°, 16° et 17°, et VI. 103, 1°, 2° et 8° ;

13° /1 de l'article VI.104/1, 1° et 2°, sur les pratiques déloyales du marché entre entreprises;

14° de l'article VI. 107 relatif à l'interdiction de pratiques du marché déloyales visant à prospecter des annonceurs;

15° de l'article VI.109/3 relatif aux achats forcés;

15° /1 des articles VI.109/5 et VI.109/6 relatifs aux pratiques du marché déloyales dans les relations interentreprises au sein de la chaîne d'approvisionnement agricole et alimentaire;

16° des articles VI. 110 à VI. 115 relatif aux communications non souhaitées;

17° des arrêtés pris en exécution de l'article VI. 1, § 2;

18° des règlements de l'Union européenne qui remplacent les dispositions du livre VI ou de ses arrêtés d'exécution.

Toutefois, lorsqu'une infraction aux arrêtés d'exécution visés à l'article VI. 9 constitue également une infraction à la loi du 24 janvier 1977 relative à la protection de la santé des consommateurs en ce qui concerne les denrées alimentaires et les autres produits, les peines prévues par cette dernière loi sont seules applicables.

Art. XV.90

Sont punis d'une sanction du niveau 5, ceux qui :

1° en tant que prêteur contreviennent aux dispositions de l'article VII.95, §§ 1er, 2 ou 3 ou de l'article VII.147/10, §§ 1er, 2 ou 3;

2° font signer en blanc ou antidentent des offres, des demandes de crédit ou des contrats de crédit visés par le livre VII;

3° pratiquent un taux annuel effectif global ou un taux débiteur qui dépasse les maxima visés par les articles VII.94 et VII.147/9 et fixés par le Roi;

4° utilisent l'une des clauses abusives visées aux articles VII. 84 à VII 88, VII. 105, VII.139, VII.140, VII.144 et VII.147/20 ou qui enfreignent les articles VII.108 ou VII.147/25;

5° font signer, dans le cadre d'un contrat de crédit, une lettre de change ou un billet à ordre à titre de paiement ou de sûreté du contrat, ou acceptent un chèque à titre de sûreté du remboursement total ou partiel de la somme due;

6° font signer par le consommateur ou toute autre personne une cession visée aux articles VII.89, § 1er et 147/2, § 1er, ou aux articles 27 à 35 de la loi du 12 avril 1965 concernant la protection de la rémunération des travailleurs, dont les modalités ne respectent pas les dispositions de ces articles;

7° réclament un quelconque paiement ou indemnité en dehors des cas prévus dans le livre VII;

8° dans la mesure où ceci est interdit par les articles VII.115 et 147/31, agissent comme médiateur de dettes;

9° contreviennent aux dispositions des articles VII. 67, relatifs au démarchage;

10° contreviennent aux dispositions des articles VII.112, § 1er et VII.147/29, § 4, alinéa 1er, relatives à l'intermédiation de crédit;

11° en infraction aux dispositions des articles VII.69 et VII.126, § 1er en tant que prêteur ou intermédiaire de crédit, demandent sciemment au consommateur ou à la personne qui constitue une sûreté des renseignements non autorisés, inexacts ou incomplets;

12° en tant que prêteur ou intermédiaire de crédit ne fournissent pas au consommateur le SECCI visé aux articles VII. 70 et VII. 71, ou qui sciemment, en infraction aux articles VII. 74 et VII. 75, ne fournissent pas l'information la mieux adaptée ou ne recherche pas le crédit le mieux adapté;

13° contreviennent aux dispositions de l'article VII. 68 relatives aux offres promotionnels;

14° ne respectent pas l'obligation de remettre les documents visés aux articles VII.99, VII.106, § 4, VII.147/14 et VII.147/22, § 4;

3° pratiquent un taux annuel effectif global ou un taux débiteur qui dépasse les maxima visés par les articles VII.94 et VII.147/9 et fixés par le Roi;

4° utilisent l'une des clauses abusives visées aux articles VII. 84 à VII 88, VII. 105, VII.139, VII.140, VII.144 et VII.147/20 ou qui enfreignent les articles VII.108 ou VII.147/25;

5° font signer, dans le cadre d'un contrat de crédit, une lettre de change ou un billet à ordre à titre de paiement ou de sûreté du contrat, ou acceptent un chèque à titre de sûreté du remboursement total ou partiel de la somme due;

6° font signer par le consommateur ou toute autre personne une cession visée aux articles VII.89, § 1er et 147/2, § 1er, ou aux articles 27 à 35 de la loi du 12 avril 1965 concernant la protection de la rémunération des travailleurs, dont les modalités ne respectent pas les dispositions de ces articles;

7° réclament un quelconque paiement ou indemnité en dehors des cas prévus dans le livre VII;

8° dans la mesure où ceci est interdit par les articles VII.115 et 147/31, agissent comme médiateur de dettes;

9° contreviennent aux dispositions des articles VII. 67, relatifs au démarchage;

10° contreviennent aux dispositions des articles VII.112, § 1er et VII.147/29, § 4, alinéa 1er, relatives à l'intermédiation de crédit;

11° en infraction aux dispositions des articles VII.69 et VII.126, § 1er en tant que prêteur ou intermédiaire de crédit, demandent sciemment au consommateur ou à la personne qui constitue une sûreté des renseignements non autorisés, inexacts ou incomplets;

12° en tant que prêteur ou intermédiaire de crédit ne fournissent pas au consommateur le SECCI visé aux articles VII. 70 et VII. 71, ou qui sciemment, en infraction aux articles VII. 74 et VII. 75, ne fournissent pas l'information la mieux adaptée ou ne recherche pas le crédit le mieux adapté;

12°/1 en tant que prêteur ou intermédiaire de crédit, contreviennent aux dispositions des articles VII.70, § 1er, alinéa 4 ou VII.130 ;

13° contreviennent aux dispositions de l'article VII. 68 relatives aux offres promotionnels;

14° ne respectent pas l'obligation de remettre les documents visés aux articles VII.99, VII.106, § 4, VII.147/14 et VII.147/22, § 4;

15° en tant que prêteur contreviennent aux dispositions des articles VII.78, VII.81, VII.109, § 2, VII.126, § 2 et VII.134;

16° en infraction aux dispositions des articles VII.77, § 2 et VII.133, § 2 en tant que prêteur, concluent sciemment un contrat de crédit dont ils doivent raisonnablement estimer que le consommateur ne sera pas à même de respecter les obligations en découlant;

17° contreviennent aux articles VII.117 à VII.122 et VII.147/33 à VII.147/38;

18° contreviennent aux articles VII.137, VII.138, VII.143, VII.146, VII.147 et 147/26, § 1er;

19° en tant que prêteur ou intermédiaire de crédit ne fournit pas au consommateur l'ESIS visé à l'article VII.127, ou qui sciemment, en infraction aux articles VII.129 et VII.130, ne fournit pas l'information la mieux adaptée ou ne recherche pas le crédit le mieux adapté;

20° : a) sciemment et volontairement émettent un chèque ou tout autre titre assimilé au chèque par le présent Code, sans provision préalable, suffisante et disponible; soit

b) cèdent un de ces titres sachant que la provision n'est pas suffisante et disponible; soit

c) comme tireur, retirent sciemment et volontairement tout ou partie de la provision d'un de ces titres au cours du délai de présentation; soit

d) comme tireur, dans une intention frauduleuse ou à dessein de nuire, révoquent un de ces titres, ou en rendent indisponible tout ou partie de la provision, ou, après l'expiration du délai de présentation, en retirent tout ou partie de la provision.

Art. XV.125/4/1

Dans le cadre de la surveillance visée à l'article XV.30/4, sont punis d'une sanction de niveau 3 :

1° le titulaire d'un certificat de cybersécurité rendu obligatoire en vertu du droit de l'Union ou du droit national attestant du niveau d'assurance dit " substantiel " ou " élevé " qui ne se conforme pas aux

15° en tant que prêteur contreviennent aux dispositions des articles VII.78, VII.81, **VII.109, §§ 1er et 2**, VII.126, § 2 et VII.134;

15°/1 en tant que prêteur contreviennent aux dispositions des articles VII.77, § 1er ou VII.133, § 1er relatives à l'évaluation rigoureuse de la solvabilité du consommateur et des personnes qui ont constitué une sûreté personnelle

16° en infraction aux dispositions des articles VII.77, § 2 et VII.133, § 2 en tant que prêteur, concluent sciemment un contrat de crédit dont ils doivent raisonnablement estimer que le consommateur ne sera pas à même de respecter les obligations en découlant;

17° contreviennent aux articles VII.117 à VII.122 et VII.147/33 à VII.147/38;

18° contreviennent aux articles VII.137, VII.138, VII.143, VII.146, VII.147 et **147/26, §§ 1er et 2**;

19° en tant que prêteur ou intermédiaire de crédit ne fournit pas au consommateur l'ESIS visé à l'article VII.127, ou qui sciemment, en infraction aux articles VII.129 et ~~VII.130~~ **VII.131**, ne fournit pas l'information la mieux adaptée ou ne recherche pas le crédit le mieux adapté;

20° : a) sciemment et volontairement émettent un chèque ou tout autre titre assimilé au chèque par le présent Code, sans provision préalable, suffisante et disponible; soit

b) cèdent un de ces titres sachant que la provision n'est pas suffisante et disponible; soit

c) comme tireur, retirent sciemment et volontairement tout ou partie de la provision d'un de ces titres au cours du délai de présentation; soit

d) comme tireur, dans une intention frauduleuse ou à dessein de nuire, révoquent un de ces titres, ou en rendent indisponible tout ou partie de la provision, ou, après l'expiration du délai de présentation, en retirent tout ou partie de la provision.

Art. XV.125/4/1/1

Dans le cadre de la surveillance visée à l'article XV.30/4, sont punis d'une sanction de niveau 3 :

1° le titulaire d'un certificat de cybersécurité rendu obligatoire en vertu du droit de l'Union ou du droit national attestant du niveau d'assurance dit " substantiel " ou " élevé " qui ne se conforme pas aux

obligations émanant du schéma de certification de cybersécurité correspondant;

2° quiconque communique sciemment des informations inexactes ou incomplètes ou se rend coupable de tout autre acte ou omission frauduleuse dans le cadre de l'exécution du Règlement sur la cybersécurité.

Art. XV.125/4/2

Sont punis d'une sanction de niveau 2 ceux qui commettent une infraction à l'article 7 du règlement (UE) 2018/644 du Parlement européen et du Conseil du 18 avril 2018 relatif aux services de livraison transfrontière de colis.

obligations émanant du schéma de certification de cybersécurité correspondant;

2° quiconque communique sciemment des informations inexactes ou incomplètes ou se rend coupable de tout autre acte ou omission frauduleuse dans le cadre de l'exécution du Règlement sur la cybersécurité.

Art. XV.125/4/2/1

Sont punis d'une sanction de niveau 2 ceux qui commettent une infraction à l'article 7 du règlement (UE) 2018/644 du Parlement européen et du Conseil du 18 avril 2018 relatif aux services de livraison transfrontière de colis.

Livre XVII

Art. XVII. 2

Le président du tribunal de l'entreprise constate l'existence et ordonne également la cessation des infractions visées ci-dessous :

1° l'exercice d'une activité en méconnaissance des dispositions du livre III du présent Code;

2° le non-respect des dispositions légales et réglementaires relatives à la tenue des documents sociaux et à l'application de la taxe sur la valeur ajoutée;

3° l'occupation de travailleurs sans être inscrit à l'Office national de Sécurité sociale, sans avoir introduit les déclarations requises ou sans payer les cotisations, les augmentations de cotisation ou intérêts moratoires;

4° l'occupation de travailleurs et l'utilisation de travailleurs en infraction à la réglementation du travail temporaire, du travail intérimaire et de la mise de travailleurs à la disposition d'utilisateurs;

5° le non-respect des conventions collectives de travail rendues obligatoires;

6° l'obstacle à la surveillance exercée en vertu des dispositions du livre III du présent Code, et en vertu des lois relatives à la tenue des documents sociaux;

7° le non-respect des dispositions légales, décrétales et réglementaires en matière de

Art. XVII.2

Le président du tribunal de l'entreprise constate l'existence et ordonne également la cessation des infractions visées ci-dessous :

1° l'exercice d'une activité en méconnaissance des dispositions du livre III du présent Code;

2° le non-respect des dispositions légales et réglementaires relatives à la tenue des documents sociaux et à l'application de la taxe sur la valeur ajoutée;

3° l'occupation de travailleurs sans être inscrit à l'Office national de Sécurité sociale, sans avoir introduit les déclarations requises ou sans payer les cotisations, les augmentations de cotisation ou intérêts moratoires;

4° l'occupation de travailleurs et l'utilisation de travailleurs en infraction à la réglementation du travail temporaire, du travail intérimaire et de la mise de travailleurs à la disposition d'utilisateurs;

5° le non-respect des conventions collectives de travail rendues obligatoires;

6° l'obstacle à la surveillance exercée en vertu des dispositions du livre III du présent Code, et en vertu des lois relatives à la tenue des documents sociaux;

7° le non-respect des dispositions légales, décrétales et réglementaires en matière de

publicité, autres que celles qui sont prévues dans le livre VI du présent Code et ses arrêtés d'exécution;

8° l'occupation d'une personne par un employeur qui a commis une infraction visée à l'article 12, 1°, a, de la loi du 30 avril 1999 relative à l'occupation de travailleurs étrangers;

9° le non-respect des dispositions légales et réglementaires en matière de label écologique;

10° l'exercice d'une activité professionnelle sans disposer de l'attestation requise en application de la loi-programme du 10 février 1998 pour la promotion de l'entreprise indépendante;

11° le non-respect des dispositions de la loi du 10 novembre 2006 relative aux heures d'ouverture dans le commerce, l'artisanat et les services;

12° l'exercice de la profession de transporteur de choses ou de personnes par route sans être titulaire des licences et autorisations de transport requises;

13° le non-respect des prescriptions relatives aux temps de conduite et de repos des conducteurs de véhicules;

14° le non-respect des dispositions de la loi du 15 mai 2007 relative à la protection des consommateurs en ce qui concerne les services de radiotransmission et de radiodistribution;

15° le non-respect des dispositions des règlements de l'Union européenne qui ont trait à des matières relevant du livre VI;

16° le non-respect des dispositions de l'article 18, §§ 2/1 à 2/3, de la loi du 29 avril 1999 relative à l'organisation du marché de l'électricité, insérées par la loi du 25 août 2012 et de l'article 15/5bis, §§ 11/1 à 11/3, de la loi du 12 avril 1965 relative au transport de produits gazeux et autres par canalisations, insérées par la loi du 25 août 2012;

17° tout acte ou omission contraire aux articles 1649bis à 1649nonies et 1701/1 à 1701/19 de l'ancien Code civil et qui a porté, porte ou est susceptible de porter atteinte aux intérêts collectifs des consommateurs.

publicité, autres que celles qui sont prévues dans le livre VI du présent Code et ses arrêtés d'exécution;

8° l'occupation d'une personne par un employeur qui a commis une infraction visée à l'article 12, 1°, a, de la loi du 30 avril 1999 relative à l'occupation de travailleurs étrangers;

9° le non-respect des dispositions légales et réglementaires en matière de label écologique;

10° l'exercice d'une activité professionnelle sans disposer de l'attestation requise en application de la loi-programme du 10 février 1998 pour la promotion de l'entreprise indépendante;

11° le non-respect des dispositions de la loi du 10 novembre 2006 relative aux heures d'ouverture dans le commerce, l'artisanat et les services;

12° l'exercice de la profession de transporteur de choses ou de personnes par route sans être titulaire des licences et autorisations de transport requises;

13° le non-respect des prescriptions relatives aux temps de conduite et de repos des conducteurs de véhicules;

14° le non-respect des dispositions de la loi du 15 mai 2007 relative à la protection des consommateurs en ce qui concerne les services de radiotransmission et de radiodistribution;

15° le non-respect des dispositions des règlements de l'Union européenne qui ont trait à des matières relevant du livre VI;

16° le non-respect des dispositions de l'article 18, §§ 2/1 à 2/3, de la loi du 29 avril 1999 relative à l'organisation du marché de l'électricité, insérées par la loi du 25 août 2012 et de l'article 15/5bis, §§ 11/1 à 11/3, de la loi du 12 avril 1965 relative au transport de produits gazeux et autres par canalisations, insérées par la loi du 25 août 2012;

17° tout acte ou omission contraire aux articles 1649bis à 1649nonies et 1701/1 à 1701/19 de l'ancien Code civil et qui a porté, porte ou est susceptible de porter atteinte aux intérêts collectifs des consommateurs.

18° le non-respect des dispositions de la loi du 11 juin 2004 relative à l'information à fournir lors de la vente de véhicules d'occasion.

Loi du 22 janvier 1945 sur la réglementation économique et les prix

Art. 7

§ 1er. Dans l'exercice de leur mission, les agents cités à l'article 6 ainsi que les officiers de police judiciaire peuvent :

1° faire toutes les constatations utiles, y compris l'inventaire des produits, matières, denrées, marchandises ou animaux dans les dépôts, entrepôts privés, fabriques, usines, magasins, débits, et, en général, en tous lieux où ces choses sont détenues à des fins industrielles, commerciales ou spéculatives, exposées ou mises en vente;

2° procéder ou faire procéder au recensement des animaux domestiques et produits du sol récoltés ou pendants par branches ou par racine;

3° contrôler tout transport, quel qu'en soit le mode;

À première réquisition, les transporteurs doivent s'arrêter et arrêter leur véhicule et prêter l'aide nécessaire pour la constatation de la nature et de la quantité des marchandises transportées.

En cas d'impossibilité de faire la vérification sur place, le transport doit être conduit si l'agent requérant en donne l'ordre, à un endroit où la vérification pourra avoir lieu, le tout aux frais du transporteur, si une infraction est relevée à sa charge;

4° prélever gratuitement les échantillons nécessaires pour la détermination de la nature des produits, matières, denrées, marchandises, ainsi que pour l'administration de la preuve d'une infraction.

Le cas échéant les propriétaires possesseurs ou détenteurs des dites choses doivent fournir les récipients nécessaires pour le transport et la conservation des échantillons.

5° se faire produire à première réquisition, ou rechercher tous documents, pièces ou livres utiles à l'accomplissement de leur mission, notamment les documents officiels, les documents de transport, les documents correspondance et livres commerciaux, ainsi que saisir ceux de ces documents nécessaires pour faire la preuve d'une infraction ou pour rechercher les coauteurs ou complices des contrevenants; il est donné aux intéressés récépissé des documents saisis. Ils peuvent prendre ou faire prendre des copies

Art. 7

§ 1er. Dans l'exercice de leur mission, les agents cités à l'article 6 ainsi que les officiers de police judiciaire peuvent :

1° faire toutes les constatations utiles, y compris l'inventaire des produits, matières, denrées, marchandises ou animaux dans les dépôts, entrepôts privés, fabriques, usines, magasins, débits, et, en général, en tous lieux où ces choses sont détenues à des fins industrielles, commerciales ou spéculatives, exposées ou mises en vente;

2° procéder ou faire procéder au recensement des animaux domestiques et produits du sol récoltés ou pendants par branches ou par racine;

3° contrôler tout transport, quel qu'en soit le mode;

À première réquisition, les transporteurs doivent s'arrêter et arrêter leur véhicule et prêter l'aide nécessaire pour la constatation de la nature et de la quantité des marchandises transportées.

En cas d'impossibilité de faire la vérification sur place, le transport doit être conduit si l'agent requérant en donne l'ordre, à un endroit où la vérification pourra avoir lieu, le tout aux frais du transporteur, si une infraction est relevée à sa charge;

4° prélever gratuitement les échantillons nécessaires pour la détermination de la nature des produits, matières, denrées, marchandises, ainsi que pour l'administration de la preuve d'une infraction.

Le cas échéant les propriétaires possesseurs ou détenteurs des dites choses doivent fournir les récipients nécessaires pour le transport et la conservation des échantillons.

5° se faire produire à première réquisition, ou rechercher tous documents, pièces ou livres utiles à l'accomplissement de leur mission, notamment les documents officiels, les documents de transport, les documents correspondance et livres commerciaux, ainsi que saisir ceux de ces documents nécessaires pour faire la preuve d'une infraction ou pour rechercher les coauteurs ou complices des contrevenants; il est donné aux intéressés récépissé des documents saisis. Ils peuvent prendre ou faire prendre des copies

photographiques ou autres, des documents soumis à leur contrôle et faire des constatations par prises de vues photographiques;

6° retenir les contrevenants dont l'identité ne peut être établie immédiatement ou qui sont sans résidence régulière dans le pays. Les contrevenants sont conduits devant le bourgmestre, le commissaire de police ou le commandant de brigade de gendarmerie, lequel s'assure de leur identité et les met, s'il y a lieu, à la disposition du procureur du Roi. Si le contrevenant est un étranger, sans résidence régulière dans le pays, mandat d'arrêt peut être décerné à sa charge, même si l'infraction est punie d'une peine inférieure à trois mois d'emprisonnement. La mise en liberté de l'inculpé à charge de qui le mandat d'arrêt a été décerné devra toujours être subordonnée à l'obligation de fournir un cautionnement;

7° saisir, même si un tiers en est propriétaire, les produits, matières, denrées, marchandises ou animaux qui font l'objet de l'infraction ainsi que les moyens de production, de transformation, de transport ou autres objets quelconques ayant servi à les produire, transformer, distribuer ou transporter.

Ils peuvent également saisir les produits, matières, denrées, marchandises ou animaux en possession du contrevenant, de même nature et de même destination que ceux qui font l'objet de l'infraction. Ils peuvent mettre les objets saisis sous scellés.

Les saisies peuvent donner lieu à constitution de gardien sur place ou en tout autre lieu désigné par les agents verbalisants. Ces derniers peuvent mettre en vente les choses saisies. Dans ce cas, le prix de vente est consigné jusqu'à ce qu'il ait été statué sur l'infraction.

Le prix tient lieu des choses saisies tant en ce qui concerne la confiscation que la restitution éventuelle à l'intéressé;

8° signifier les réquisitions régulièrement prescrites, les exécuter ou les faire exécuter;

9° arrêter tout contrevenant et le conduire devant le procureur du Roi;

10° requérir des agents de la force publique qui seront tenus de leur prêter assistance, ou des experts, soit en vue d'assurer ou de contrôler l'exécution des mesures prescrites par l'autorité,

photographiques ou autres, des documents soumis à leur contrôle et faire des constatations par prises de vues photographiques;

6° retenir les contrevenants dont l'identité ne peut être établie immédiatement ou qui sont sans résidence régulière dans le pays. Les contrevenants sont conduits devant le bourgmestre, le commissaire de police ou le commandant de brigade de gendarmerie, lequel s'assure de leur identité et les met, s'il y a lieu, à la disposition du procureur du Roi. Si le contrevenant est un étranger, sans résidence régulière dans le pays, mandat d'arrêt peut être décerné à sa charge, même si l'infraction est punie d'une peine inférieure à trois mois d'emprisonnement. La mise en liberté de l'inculpé à charge de qui le mandat d'arrêt a été décerné devra toujours être subordonnée à l'obligation de fournir un cautionnement;

7° saisir, même si un tiers en est propriétaire, les produits, matières, denrées, marchandises ou animaux qui font l'objet de l'infraction ainsi que les moyens de production, de transformation, de transport ou autres objets quelconques ayant servi à les produire, transformer, distribuer ou transporter.

Ils peuvent également saisir les produits, matières, denrées, marchandises ou animaux en possession du contrevenant, de même nature et de même destination que ceux qui font l'objet de l'infraction. Ils peuvent mettre les objets saisis sous scellés.

Les saisies peuvent donner lieu à constitution de gardien sur place ou en tout autre lieu désigné par les agents verbalisants. Ces derniers peuvent mettre en vente les choses saisies. Dans ce cas, le prix de vente est consigné jusqu'à ce qu'il ait été statué sur l'infraction.

Le prix tient lieu des choses saisies tant en ce qui concerne la confiscation que la restitution éventuelle à l'intéressé;

8° signifier les réquisitions régulièrement prescrites, les exécuter ou les faire exécuter;

9° arrêter tout contrevenant et le conduire devant le procureur du Roi;

10° requérir des agents de la force publique qui seront tenus de leur prêter assistance, ou des experts, soit en vue d'assurer ou de contrôler l'exécution des mesures prescrites par l'autorité,

soit pour apprécier la nature et les circonstances d'une infraction;

11° requérir des administrations communales les moyens nécessaires à l'existence de leur mission. A cet effet, les administrations peuvent être requises en la personne du bourgmestre, d'un des échevins, du secrétaire communal ou d'un des officiers de la police communale.

Elles peuvent, notamment, être tenues de recevoir les objets saisis, d'en assurer le transport et d'en être les gardiens.

§ 2. Dans l'exercice de leur mission les agents visés à l'article 6 du présent arrêté peuvent, en se faisant accompagner, au besoin, par les experts requis :

1° pénétrer à toute heure :

a) dans tous les lieux accessibles au public, notamment les marchés publics, les halles et salle de vente, les minques et bourses de marchandises, les endroits où sont organisés des expositions, foires, kermesses, fêtes de charité ouvertes au public et manifestations sportives, les débits de boissons, restaurants et hôtels, les établissements de vente en gros et en détail;

b) chez tous les producteurs industriels ou commerçants : sont notamment visés par le présent alinéa, les exploitations agricoles et maraîchères, fermes, laiteries, ateliers, usines, magasins, boutiques, échoppes et lieux quelconques affectés à la production, à la préparation et à la vente des produits, matières, denrées, marchandises ou animaux;

c) en tous lieux où ils ont des raisons de croire à la présence de produits, matières, denrées, marchandises ou animaux détenus à des fins industrielles, commerciales ou spéculatives;

d) dans les habitations, locaux ou enclos attenants aux lieux et établissements susvisés.

Sont notamment considérés comme habitations, locaux ou enclos attenants, tout local ou enclos situé soit dans le même immeuble, soit dans la même exploitation agricole, industrielle ou commerciale.

Les visites domiciliaires dans les appartements privés rentrant sous le littéra c ci-dessus doivent être faites conjointement par deux agents au moins.

Lorsque, en vue d'établir l'existence d'une infraction, les agents visés à l'article 6 ci-dessus

soit pour apprécier la nature et les circonstances d'une infraction;

11° requérir des administrations communales les moyens nécessaires à l'existence de leur mission. A cet effet, les administrations peuvent être requises en la personne du bourgmestre, d'un des échevins, du secrétaire communal ou d'un des officiers de la police communale.

Elles peuvent, notamment, être tenues de recevoir les objets saisis, d'en assurer le transport et d'en être les gardiens.

§ 2. Dans l'exercice de leur mission les agents visés à l'article 6 du présent arrêté peuvent, en se faisant accompagner, au besoin, par les experts requis :

1° pénétrer à toute heure :

a) dans tous les lieux accessibles au public, notamment les marchés publics, les halles et salle de vente, les minques et bourses de marchandises, les endroits où sont organisés des expositions, foires, kermesses, fêtes de charité ouvertes au public et manifestations sportives, les débits de boissons, restaurants et hôtels, les établissements de vente en gros et en détail;

b) chez tous les producteurs industriels ou commerçants : sont notamment visés par le présent alinéa, les exploitations agricoles et maraîchères, fermes, laiteries, ateliers, usines, magasins, boutiques, échoppes et lieux quelconques affectés à la production, à la préparation et à la vente des produits, matières, denrées, marchandises ou animaux;

c) en tous lieux où ils ont des raisons de croire à la présence de produits, matières, denrées, marchandises ou animaux détenus à des fins industrielles, commerciales ou spéculatives;

d) dans les habitations, locaux ou enclos attenants aux lieux et établissements susvisés.

Sont notamment considérés comme habitations, locaux ou enclos attenants, tout local ou enclos situé soit dans le même immeuble, soit dans la même exploitation agricole, industrielle ou commerciale.

Les visites domiciliaires dans les appartements privés rentrant sous le littéra c ci-dessus doivent être faites conjointement par deux agents au moins.

Lorsque, en vue d'établir l'existence d'une infraction, les agents visés à l'article 6 ci-dessus

estiment devoir effectuer des recherches dans les appartements privés, non visés aux alinéas a à d ci-dessus, ils ne peuvent y procéder que de 5 heures à 21 heures et sur autorisation du juge au tribunal de police ou du procureur du Roi. La visite devra se faire par deux agents au moins.

Lorsqu'ils seront à la poursuite d'un individu suspect de transporter des animaux, produits, matières, denrées ou marchandises faisant l'objet d'un délit, les agents pourront aussi entrer à toute heure, en tous lieux publics ou privés où cet individu a pénétré; en ce cas, les agents ne seront pas tenus de faire la visite domiciliaire à deux.

2° Pénétrer à toute heure dans les gares, halles, dépôts, magasins, dépendances, convois et voitures des chemins de fer, chemins de fer vicinaux, tramways, autobus, trolleybus ou autres modes de transport publics ou privés et y faire toutes constatations ou saisies, que les dites voitures soient en marche ou à l'arrêt.

§ 3. Les frais de justice à résulter de l'application de l'article 7 sont fixés, arrêtés, payés et, le cas échéant, recouvrés conformément aux dispositions du tarif criminel après avoir été taxés par l'autorité requérante.

Ces frais sont imputés sur le crédit prévu au budget du Ministère de la Justice pour le paiement des frais de justice répressive.

Les frais alloués sur taxe sont payés à l'intervention des greffiers des Cours et Tribunaux au moyen des fonds mis à leur disposition par l'Administration de l'Enregistrement et des Domaines pour le paiement des frais de justice répressive. Les frais alloués sur mémoire sont liquidés par les soins du Ministère de la Justice (Service des frais de justice répressive).

Art. 7ter

estiment devoir effectuer des recherches dans les appartements privés, non visés aux alinéas a à d ci-dessus, ils ne peuvent y procéder que de 5 heures à 21 heures et sur autorisation du juge au tribunal de police ou du procureur du Roi. La visite devra se faire par deux agents au moins.

Lorsqu'ils seront à la poursuite d'un individu suspect de transporter des animaux, produits, matières, denrées ou marchandises faisant l'objet d'un délit, les agents pourront aussi entrer à toute heure, en tous lieux publics ou privés où cet individu a pénétré; en ce cas, les agents ne seront pas tenus de faire la visite domiciliaire à deux.

2° Pénétrer à toute heure dans les gares, halles, dépôts, magasins, dépendances, convois et voitures des chemins de fer, chemins de fer vicinaux, tramways, autobus, trolleybus ou autres modes de transport publics ou privés et y faire toutes constatations ou saisies, que les dites voitures soient en marche ou à l'arrêt.

§ 2/1. Sous réserve des paragraphes 1er et 2, les agents visés à l'article 6, § 1er, c), peuvent rechercher et constater les infractions à la présente loi, à l'arrêté-loi du 14 mai 1946 renforçant le contrôle des prix et à ses arrêtés d'exécution, conformément aux dispositions du livre XV, titre 1er, chapitre 1er, du Code de droit économique.

§ 3. Les frais de justice à résulter de l'application de l'article 7 sont fixés, arrêtés, payés et, le cas échéant, recouvrés conformément aux dispositions du tarif criminel après avoir été taxés par l'autorité requérante.

Ces frais sont imputés sur le crédit prévu au budget du Ministère de la Justice pour le paiement des frais de justice répressive.

Les frais alloués sur taxe sont payés à l'intervention des greffiers des Cours et Tribunaux au moyen des fonds mis à leur disposition par l'Administration de l'Enregistrement et des Domaines pour le paiement des frais de justice répressive. Les frais alloués sur mémoire sont liquidés par les soins du Ministère de la Justice (Service des frais de justice répressive).

Art. 7ter

[Nouvelle disposition]

§ 1er. Les infractions visées aux articles 5, 8 et 9 ou à ses arrêtés d'exécution recherchées et constatées par les agents visés à l'article 6, § 1er, c), peuvent faire l'objet de :

1° l'application de la procédure de transaction telle que visée à l'article 11bis, § 1er ;

2° une poursuite administrative en application de la procédure visée au titre 1/2 du livre XV du Code de droit économique ;

3° une poursuite pénale.

§ 2. La poursuite se fait conformément au titre 1/1 du livre XV du Code de droit économique.

Art. 7^{quater}

[Nouvelle disposition]

Art. 7^{quater}

Le ministère public notifie aux agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique sa décision d'intenter ou non les poursuites pénales ou de proposer ou non une transaction visée à l'article 216bis du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216ter du même Code.

Lorsque le ministère public renonce à intenter les poursuites pénales et à proposer une transaction visée à l'article 216bis du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216ter du même Code, ou si le ministère public n'a pas pris de décision dans un délai de trois mois à compter du jour de la réception du procès-verbal consignait l'infraction, les agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique décident s'il y a lieu d'entamer la procédure d'amende administrative.

Art. 7^{quinquies}

[Nouvelle disposition]

Art. 7^{quinquies}

Si le ministère public renonce à intenter les poursuites pénales et à proposer une transaction ou une médiation pénale visée à l'article 216ter du Code d'instruction criminelle, il envoie une copie des pièces de procédure de l'enquête

complémentaire aux agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique.

Art. 8, §1

§ 1er. Tous empêchements ou entraves volontaires à l'exercice des fonctions des agents cités à l'article 6 sont punis d'une amende de 100 à 100 000 francs, et d'un emprisonnement de huit jours à un mois ou de l'une de ces peines seulement.

En cas de récidive, l'amende est doublée et le contrevenant encourt un emprisonnement de quinze jours à trois ans.

Sont considérés notamment comme empêchant ou entravant volontairement l'exercice des fonctions, ceux qui refusent de fournir les renseignements ou de communiquer les documents demandés en vertu du présent arrêté-loi, fournissent sciemment des renseignements ou documents inexacts ou refusent d'indiquer la provenance des denrées, marchandises, produits, matières ou animaux qui font l'objet de l'enquête et semblent détenus à des fins spéculatives.

Art. 8, §1

§ 1er. Tous empêchements ou entraves volontaires à l'exercice des fonctions des agents cités à l'article 6 sont punis d'une amende **pénale** de 100 à 100 000 **euros**, et d'un emprisonnement de huit jours à un mois ou de l'une de ces peines seulement, **ou d'une amende administrative de 100 à 100.000 euros**.

En cas de récidive, l'amende est doublée et le contrevenant encourt un emprisonnement de quinze jours à trois ans.

Sont considérés notamment comme empêchant ou entravant volontairement l'exercice des fonctions, ceux qui refusent de fournir les renseignements ou de communiquer les documents demandés en vertu du présent arrêté-loi, fournissent sciemment des renseignements ou documents inexacts ou refusent d'indiquer la provenance des denrées, marchandises, produits, matières ou animaux qui font l'objet de l'enquête et semblent détenus à des fins spéculatives.

Art. 9

§ 1. Les infractions visées à l'article 5 du présent arrêté-loi sont punies d'un mois à cinq ans d'emprisonnement et d'une amende de 100 à 1 000 000 de francs ou d'une de ces peines seulement.

En cas de récidive, l'amende et l'emprisonnement sont doublés; ils sont toujours prononcés cumulativement. Toutefois, le montant de l'amende, augmenté des décimes additionnels, ne peut être supérieur à la valeur des produits, matières, denrées, marchandises ou animaux qui ont fait l'objet de l'infraction.

Si la valeur des produits, matières, denrées, marchandises ou animaux qui font l'objet de l'infraction dépasse 10 000 francs, la peine d'emprisonnement est de trois mois au moins.

§ 2. La confiscation des produits, matières, denrées, marchandises ou animaux, qui font l'objet de l'infraction est prononcée, conformément aux

Art. 9

§ 1. Les infractions visées à l'article 5 du présent arrêté-loi sont punies d'un mois à cinq ans d'emprisonnement et d'une amende **pénale** de 100 à 1 000 000 de ~~francs~~ **euros** ou d'une de ces peines seulement, **ou d'une amende administrative de 100 à 100.000 euros**.

En cas de récidive, l'amende et l'emprisonnement sont doublés; ils sont toujours prononcés cumulativement. Toutefois, le montant de l'amende, augmenté des décimes additionnels, ne peut être supérieur à la valeur des produits, matières, denrées, marchandises ou animaux qui ont fait l'objet de l'infraction.

Si la valeur des produits, matières, denrées, marchandises ou animaux qui font l'objet de l'infraction dépasse 10 000 ~~euros~~ **francs**, la peine d'emprisonnement est de trois mois au moins.

§ 2. La confiscation des produits, matières, denrées, marchandises ou animaux, qui font l'objet de l'infraction est prononcée, conformément aux

dispositions des articles 42 et 43 du Code pénal. Les Cours et Tribunaux ont, en outre, la faculté de la prononcer même si l'objet de l'infraction est la propriété d'un tiers.

Ils ont également la faculté de prononcer, même s'ils sont la propriété d'un tiers, la confiscation des moyens de production, de transformation, de distribution, de transports et d'autres objets quelconques destinés ou ayant servi à produire, fabriquer, transformer, distribuer ou transporter les produits, matières, denrées, marchandises ou animaux faisant l'objet de l'infraction. (Ils peuvent confisquer les choses saisies en vertu de l'article 7, § 1, 7°, alinéa 2.

§ 3. Les Cours et Tribunaux peuvent, en outre, condamner le contrevenant à payer une somme correspondant au bénéfice indûment réalisé ou à la hausse illicite des prix.

Cette somme est recouvrée comme l'amende.

Les condamnations prononcées en vertu des §§ 2 et 3 du présent article sont recouvrées à charge des héritiers des condamnés.

§ 4. Pour toute infraction commise par les producteurs, relativement à leurs obligations de recensement, de production et de fourniture en matière agricole, le juge peut prononcer, à la demande du ministère public, la confiscation de tout ou partie du cheptel de l'exploitation du contrevenant. La confiscation ainsi ordonnée peut être exécutée par les agents désignés par le Ministère du Ravitaillement; ils auront pour l'exercice de leur mission, les pouvoirs prévus à l'article 7 du présent arrêté. La destination du cheptel confisqué est réglée par le Ministre du Ravitaillement.

§ 5. a) Si l'infraction a été commise par un importateur, un producteur, un fabricant, un distributeur ou commerçant, les Cours et Tribunaux peuvent prononcer la fermeture de l'établissement pour une durée n'excédant pas un an. Cette fermeture peut être exécutée même à charge d'un tiers qui aurait repris l'établissement depuis la constatation de l'infraction qui donne lieu à la fermeture.

dispositions des articles 42 et 43 du Code pénal. Les Cours et Tribunaux ont, en outre, la faculté de la prononcer même si l'objet de l'infraction est la propriété d'un tiers.

Ils ont également la faculté de prononcer, même s'ils sont la propriété d'un tiers, la confiscation des moyens de production, de transformation, de distribution, de transports et d'autres objets quelconques destinés ou ayant servi à produire, fabriquer, transformer, distribuer ou transporter les produits, matières, denrées, marchandises ou animaux faisant l'objet de l'infraction. (Ils peuvent confisquer les choses saisies en vertu de l'article 7, § 1, 7°, alinéa 2.

§ 3. Les Cours et Tribunaux peuvent, en outre, condamner le contrevenant à payer une somme correspondant au bénéfice indûment réalisé ou à la hausse illicite des prix.

Cette somme est recouvrée comme l'amende.

Les condamnations prononcées en vertu des §§ 2 et 3 du présent article sont recouvrées à charge des héritiers des condamnés.

§ 4. Pour toute infraction commise par les producteurs, relativement à leurs obligations de recensement, de production et de fourniture en matière agricole, le juge peut prononcer, à la demande du ministère public, la confiscation de tout ou partie du cheptel de l'exploitation du contrevenant. La confiscation ainsi ordonnée peut être exécutée par les agents désignés par le Ministère du Ravitaillement; ils auront pour l'exercice de leur mission, les pouvoirs prévus à l'article 7 du présent arrêté. La destination du cheptel confisqué est réglée par le Ministre du Ravitaillement.

§ 5. a) Si l'infraction a été commise par un importateur, un producteur, un fabricant, un distributeur ou commerçant, les Cours et Tribunaux peuvent prononcer la fermeture de l'établissement pour une durée n'excédant pas un an. Cette fermeture peut être exécutée même à charge d'un tiers qui aurait repris l'établissement depuis la constatation de l'infraction qui donne lieu à la fermeture.

Toutefois, dans ce cas, le tiers sera appelé au procès et le jugement ne lui sera pas opposable s'il peut prouver sa bonne foi et l'ignorance de la menace de fermeture qui pesait sur l'établissement.

Ils peuvent également prononcer l'interdiction ou la restriction pour le contrevenant du droit d'exercer personnellement ou par personne interposée la profession ou le commerce dans l'exercice duquel l'infraction a été commise ou une profession ou un commerce connexe. Cette mesure peut être définitive ou temporaire.

S'il s'agit d'un commerçant ambulant, le retrait de la carte prévue par l'article 2 de la réglementation du commerce ambulant annexé à l'arrêté du 29 décembre 1936 peut être prononcé pour une période n'excédant pas trois mois.

b) La fermeture de l'établissement ou l'interdiction ou la restriction d'exercer une profession ou un commerce produit ses effets quarante-huit heures après la signification de la décision de condamnation. Si elle est enfreinte, le procureur du Roi prend toute mesure appropriée en vue de la faire respecter, notamment par l'apposition des scellés sur l'entreprise et le contrevenant pourra être condamné à un emprisonnement de six mois à deux ans et d'une amende de 100 à 100.000 francs.

§ 6. Les Cours et Tribunaux peuvent ordonner que la décision de condamnation soit publiée intégralement ou par extrait, dans les journaux qu'ils désignent ou par tout autre moyen tel que le film ou la radio ou affichée durant un délai déterminé dans les lieux qu'ils indiquent, notamment aux portes principales et à la devanture de l'établissement du condamné, le tout aux frais de ce dernier. La suppression, la dissimulation ou la lacération totale ou partielle des affiches opérée volontairement par le condamné, à son instigation ou par son ordre, le rend passible des peines prévues au § 5, litt. b) du présent article.

Art. 10bis

[Nouvelle disposition]

Toutefois, dans ce cas, le tiers sera appelé au procès et le jugement ne lui sera pas opposable s'il peut prouver sa bonne foi et l'ignorance de la menace de fermeture qui pesait sur l'établissement.

Ils peuvent également prononcer l'interdiction ou la restriction pour le contrevenant du droit d'exercer personnellement ou par personne interposée la profession ou le commerce dans l'exercice duquel l'infraction a été commise ou une profession ou un commerce connexe. Cette mesure peut être définitive ou temporaire.

S'il s'agit d'un commerçant ambulant, le retrait de la carte prévue par l'article 2 de la réglementation du commerce ambulant annexé à l'arrêté du 29 décembre 1936 peut être prononcé pour une période n'excédant pas trois mois.

b) La fermeture de l'établissement ou l'interdiction ou la restriction d'exercer une profession ou un commerce produit ses effets quarante-huit heures après la signification de la décision de condamnation. Si elle est enfreinte, le procureur du Roi prend toute mesure appropriée en vue de la faire respecter, notamment par l'apposition des scellés sur l'entreprise et le contrevenant pourra être condamné à un emprisonnement de six mois à deux ans et d'une amende de 100 à 100.000 ~~francs~~ euros.

§ 6. Les Cours et Tribunaux peuvent ordonner que la décision de condamnation soit publiée intégralement ou par extrait, dans les journaux qu'ils désignent ou par tout autre moyen tel que le film ou la radio ou affichée durant un délai déterminé dans les lieux qu'ils indiquent, notamment aux portes principales et à la devanture de l'établissement du condamné, le tout aux frais de ce dernier. La suppression, la dissimulation ou la lacération totale ou partielle des affiches opérée volontairement par le condamné, à son instigation ou par son ordre, le rend passible des peines prévues au § 5, litt. b) du présent article.

Art. 10bis

Les dispositions du titre 2, chapitre 1/1, du livre XV du Code de droit économique sont applicables

aux amendes administratives visées par la présente loi.

Les décimes additionnels visés à l'article 1er, alinéa 1er, de la loi du 5 mars 1952 relative aux décimes additionnels sur les amendes pénales sont également applicables aux amendes administratives visées dans la présente loi.

Art. 10ter

[Nouvelle disposition]

Art. 10ter

Les articles XV.73 et XV.74 du Code de droit économique sont applicables aux infractions pénales à la présente loi recherchées et constatées par les agents spécialement commissionnés à cet effet par le ministre qui a l'Economie dans ses attributions.

Art. 11bis

Lorsqu'ils constatent des infractions aux dispositions du chapitre 1er de la présente loi, les agents spécialement commissionnés à cet effet par le Ministre ayant les Affaires économiques dans ses attributions peuvent fixer une somme, dont le paiement volontaire par l'auteur de l'infraction éteint l'action publique. Les tarifs ainsi que les modalités de paiement et de perception sont arrêtés par le Roi.

Art. 11bis

§ 1er. Lorsque les agents, visés à l'article 6, § 1, c), constatent des infractions aux articles 5, 8 et 9 ou à ses arrêtés d'exécution, les agents désignés par le ministre qui a l'Économie dans ses attributions peuvent proposer une somme, dont le paiement volontaire par l'auteur de l'infraction éteint l'action publique, conformément à l'article XV.61 du Code de droit économique.

Le montant de la transaction ne peut être supérieur au montant maximum de l'amende pénale pouvant être infligée pour l'infraction constatée, majorée des décimes additionnels.

Les modalités de paiement et de perception de cette transaction sont arrêtées par le Roi.

§ 2. Lorsqu'ils constatent des infractions aux articles 5, 8 et 9 ou à ses arrêtés d'exécution, les agents spécialement commissionnés à cet effet par le ministre qui a l'Economie dans ses attributions peuvent adresser au contrevenant un avertissement le mettant en demeure de mettre fin à cet acte, conformément à l'article XV.31 du Code de droit économique.

Loi du 26 juin 1963 créant un Ordre des architectes

Art. 7

Il y a, dans chaque province, un conseil de l'Ordre qui a juridiction sur les membres de l'Ordre qui ont établi, dans cette province, le (siège principal de leur activité, s'il s'agit d'une personne physique, ou leur siège social, s'il s'agit d'une personne morale, à toutes leurs occurrences). Est considéré comme tel pour les stagiaires, le siège du membre de l'Ordre auprès duquel ils effectuent leur stage.

Dans les provinces d'Anvers, de Flandre occidentale, de Flandre orientale et de Limbourg, les conseils de l'Ordre utilisent la langue néerlandaise.

Dans les provinces de Hainaut, de Liège, de Luxembourg et de Namur, les conseils de l'Ordre utilisent la langue française.

Pour la province du Brabant, il y a cependant deux conseils: l'un utilise la langue néerlandaise, l'autre utilise la langue française.

Le premier a juridiction sur les membres ayant le (siège principal de leur activité, s'il s'agit d'une personne physique, ou leur siège social, s'il s'agit d'une personne morale, à toutes leurs occurrences) dans les communes de la région de langue néerlandaise. Le second a juridiction sur les membres ayant (siège principal de leur activité, s'il s'agit d'une personne physique, ou leur siège social, s'il s'agit d'une personne morale, à toutes leurs occurrences) dans les communes de la région de langue française.

Les membres ayant le (siège principal de leur activité, s'il s'agit d'une personne physique, ou leur siège social, s'il s'agit d'une personne morale, à toutes leurs occurrences) dans les communes de l'agglomération bruxelloise relèvent, à leur choix, de l'un ou de l'autre de ces deux conseils.

Par dérogation aux règles de la compétence territoriale des conseils de l'Ordre telle qu'elle est définie dans le présent article, tout membre qui ne possède pas une connaissance suffisante de la langue de la procédure utilisée par le conseil de l'Ordre auquel il ressortit normalement peut, au

Art. 7

Il y a, dans chaque province, un conseil de l'Ordre qui a juridiction sur les membres de l'Ordre qui ont établi, dans cette province, le (siège principal de leur activité, s'il s'agit d'une personne physique, ou leur siège social, s'il s'agit d'une personne morale, à toutes leurs occurrences). Est considéré comme tel pour les stagiaires, le siège du membre de l'Ordre auprès duquel ils effectuent leur stage.

Dans les provinces **du Brabant flamand**, d'Anvers, de Flandre occidentale, de Flandre orientale et de Limbourg, les conseils de l'Ordre utilisent la langue néerlandaise.

Dans les provinces **du Brabant wallon**, de Hainaut, de Liège, de Luxembourg et de Namur, les conseils de l'Ordre utilisent la langue française.

~~Pour la province du Brabant, il y a cependant deux conseils: l'un utilise la langue néerlandaise, l'autre utilise la langue française.~~

~~Le premier a juridiction sur les membres ayant le (siège principal de leur activité, s'il s'agit d'une personne physique, ou leur siège social, s'il s'agit d'une personne morale, à toutes leurs occurrences) dans les communes de la région de langue néerlandaise. Le second a juridiction sur les membres ayant (siège principal de leur activité, s'il s'agit d'une personne physique, ou leur siège social, s'il s'agit d'une personne morale, à toutes leurs occurrences) dans les communes de la région de langue française.~~

~~Les membres ayant le (siège principal de leur activité, s'il s'agit d'une personne physique, ou leur siège social, s'il s'agit d'une personne morale, à toutes leurs occurrences) dans les communes de l'agglomération bruxelloise relèvent, à leur choix, de l'un ou de l'autre de ces deux conseils.~~

Les membres personnes physiques et les membres personnes morales ayant respectivement le siège principal de leur activité ou leur siège dans les communes de l'agglomération bruxelloise relèvent, à leur choix, du conseil de l'Ordre du Brabant flamand et de

début de l'information dont il est l'objet, demander que la procédure se poursuive dans l'autre langue.

Il est statué sur cette demande par décision motivée, susceptible d'appel de la part du membre en cause. La décision renvoie, s'il échet, l'intéressé devant le conseil de l'Ordre le plus proche utilisant l'autre langue.

Bruxelles-capitale ou du conseil de l'Ordre de Bruxelles-Capitale et du Brabant wallon.

Par dérogation aux règles de la compétence territoriale des conseils de l'Ordre telle qu'elle est définie dans le présent article, tout membre qui ne possède pas une connaissance suffisante de la langue de la procédure utilisée par le conseil de l'Ordre auquel il ressortit normalement peut, au début de l'information dont il est l'objet, demander que la procédure se poursuive dans l'autre langue.

Il est statué sur cette demande par décision motivée, susceptible d'appel de la part du membre en cause. La décision renvoie, s'il échet, l'intéressé devant le conseil de l'Ordre le plus proche utilisant l'autre langue.

Art. 34

Le conseil national de l'Ordre des architectes se compose:

a) de dix membres effectifs et de dix membres suppléants siégeant en cas d'empêchement des membres effectifs, choisis par les conseils de l'Ordre parmi leurs membres et élus pour un terme de (six ans) à raison d'un membre effectif et d'un membre suppléant par conseil; <L 2008-06-08/31, art. 40, 011; En vigueur : 26-06-2008>

b) (de deux membres nommés par le Roi pour un terme de (six ans) parmi les architectes fonctionnaires communaux et provinciaux); <L 2006-02-15/45, art. 11, 008; En vigueur : 05-05-2006> <L 2008-06-08/31, art. 40, 1°, 011; En vigueur : 26-06-2008>

c) de quatre membres, architectes, nommés par le Roi pour un terme de (six ans) et choisis de la manière suivante: <L 2008-06-08/31, art. 40, 1°, 011; En vigueur : 26-06-2008>

un parmi les membres du personnel enseignant des écoles d'architecture de l'État;

un parmi les membres du personnel enseignant des écoles d'architecture officielles subventionnées;

et deux parmi les membres du personnel enseignant des écoles d'architecture libres subventionnées.

Art. 34

§ 1er. Le conseil national de l'Ordre des architectes se compose :

a) de dix membres effectifs et de dix membres suppléants siégeant en cas d'empêchement des membres effectifs, choisis par les conseils de l'Ordre parmi leurs membres et élus pour un terme de six ans à raison d'un membre effectif et d'un membre suppléant par conseil ;

b) de deux membres nommés par le Roi pour un terme de six ans parmi les architectes fonctionnaires communaux et provinciaux ;

c) de deux membres nommés par le Roi pour un terme de six ans parmi les architectes fonctionnaires non visés au b) ;

d) de deux membres nommés par le Roi (pour un terme de six ans) parmi les ingénieurs architectes et les ingénieurs civils des constructions, professeurs de l'université, l'un pour l'enseignement officiel, l'autre pour l'enseignement libre; <L 2008-06-08/31, art. 40, 2°, 011; En vigueur : 26-06-2008>

e) de deux membres nommés par le Roi (pour un terme de six ans parmi les architectes fonctionnaires non visés au b)). <L 2008-06-08/31, art. 40, 3°, 011; En vigueur : 26-06-2008>

(Le conseil national de l'Ordre est assisté par un assesseur juridique et (par plusieurs assesseurs juridiques suppléants), nommés par le Roi. L'assesseur juridique a voix consultative. <L 2008-06-08/31, art. 40, § 2, 011; En vigueur : 26-06-2008>

(Ils sont choisis) parmi les présidents et conseillers, magistrats effectifs ou honoraires, de la Cour d'appel de Bruxelles, ou parmi les avocats du barreau de Bruxelles inscrits depuis dix ans au moins à un tableau de l'Ordre des Avocats. (Ils ont) une connaissance approfondie des deux langues nationales.

d) de six membres, architectes, nommés par le Roi pour un terme de six ans parmi les membres du personnel enseignant l'architecture ou l'ingénierie architecturale au sein des universités.

Les universités relevant de la Communauté française proposent une liste de trois membres tels que visés à l'alinéa 1er, d), et les universités relevant de la Communauté flamande proposent une liste de trois membres tels que visés à l'alinéa 1er, d).

Les trois membres repris dans les deux propositions sont chacun issus d'une université différente.

Toutefois, s'il n'y a pas assez de candidats proposés par des universités différentes, les membres du personnel enseignant peuvent être issus d'une même université, en appliquant au besoin la règle prévue aux alinéas 5 et suivants pour proposer le ou les membres manquants.

Lorsqu'il y a plus de candidats proposés que de membres à nommer, les universités concernées établissent de commun accord une liste de trois noms. Elles transmettent leur proposition au ministre qui a les Classes moyennes dans ses attributions, trois mois au moins avant la date d'échéance de la mission des membres nommés.

A défaut d'accord sur une liste commune dans le délai requis, les universités concernées transmettent immédiatement les actes de candidatures et les informations reçues au ministre qui a les Classes moyennes dans ses attributions. Le Roi nomme alors le candidat qui a le plus d'expérience professionnelle en tant qu'enseignant. En vue de départager des candidats qui ont une expérience professionnelle jugée équivalente, il peut également, le cas échéant, tenir compte d'atouts tels que l'expérience dans des organes similaires, les publications réalisées et le nombre d'étudiants au sein d'une faculté. En cas d'égalité suite à une comparaison des titres et mérites, le Roi peut également, le cas échéant, nommer le candidat du

genre le moins représenté parmi l'ensemble des membres de l'Ordre.

§ 2. Le conseil national de l'Ordre des architectes est assisté par un assesseur juridique et par plusieurs assesseurs juridiques suppléants, nommés par le Roi. L'assesseur juridique a voix consultative. Ils sont choisis pour un terme de six ans parmi les présidents et conseillers, magistrats effectifs ou honoraires, de la Cour d'appel de Bruxelles, ou parmi les avocats du barreau de Bruxelles inscrits depuis dix ans au moins à un tableau de l'Ordre des avocats. Ils ont une connaissance approfondie des deux langues nationales.

§ 3. Les membres du conseil national visés au paragraphe 1er, alinéa 1er, b) à d), et les assesseurs juridiques ne peuvent pas être nommés consécutivement plus de deux fois.

Lorsqu'un membre nommé perd sa qualité de membre du personnel de l'enseignement ou de fonctionnaire, il est réputé démissionnaire et un nouveau membre est nommé à sa place pour le reste du délai pour lequel le membre qu'il remplace avait été nommé, sur base d'une nouvelle proposition de l'autorité publique ou de l'université qu'il représentait.

Art. 35

Le conseil national de l'Ordre a son siège sur le territoire de la Région de Bruxelles-Capitale. Il comporte deux sections, respectivement le Conseil francophone et germanophone de l'Ordre des Architectes et le Conseil flamand de l'Ordre des Architectes, qui peuvent délibérer séparément ou en commun.

L'une est composée des délégués des conseils de l'Ordre des provinces de Hainaut, de Liège, de Luxembourg, de Namur et du conseil de l'Ordre d'expression française de la province de Brabant, d'un membre d'expression française nommé par le Roi, conformément aux littéras b, d et e de l'article 34, et de deux membres d'expression française nommés par le Roi, conformément au littéra c de

Art. 35

Le conseil national de l'Ordre a son siège sur le territoire de la Région de Bruxelles-Capitale. Il comporte deux sections, respectivement le Conseil francophone et germanophone de l'Ordre des Architectes et le Conseil flamand de l'Ordre des Architectes, qui peuvent délibérer séparément ou en commun.

L'une est composée des délégués des conseils de l'Ordre des provinces de Hainaut, de Liège, de Luxembourg, de Namur et du conseil de l'Ordre de Bruxelles-Capitale et du Brabant wallon, d'un membre d'expression française nommé par le Roi, conformément au littéra b de l'article 34, § 1er, alinéa 1er, d'un membre d'expression française nommé par le Roi, conformément au littéra c de

l'article 34. Les présidents des conseils de l'Ordre mentionnés au présent alinéa assistent aux délibérations séparées.

l'article 34, § 1er, alinéa 1er, et de trois membres d'expression française nommés par le Roi, conformément au littéra d de l'article 34, § 1er, alinéa 1er. Les présidents des conseils de l'Ordre mentionnés au présent alinéa assistent aux délibérations séparées.

L'autre section est composée des délégués des conseils de l'Ordre des provinces d'Anvers, de Flandre occidentale, de Flandre orientale, de Limbourg et du conseil de l'Ordre d'expression néerlandaise de la province de Brabant, d'un membre d'expression néerlandaise nommé par le Roi, conformément aux lettres b, d et e de l'article 34, et de deux membres d'expression néerlandaise nommés par le Roi, conformément au littéra c de l'article 34. Les présidents des conseils de l'Ordre mentionnés au présent alinéa assistent aux délibérations séparées.

L'autre section est composée des délégués des conseils de l'Ordre des provinces d'Anvers, de Flandre occidentale, de Flandre orientale, de Limbourg et du conseil de l'Ordre du Brabant flamand et de Bruxelles-capitale, d'un membre d'expression néerlandaise nommé par le Roi, conformément au littéra b de l'article 34, § 1er, alinéa 1er, d'un membre d'expression néerlandaise nommé par le Roi, conformément au littéra c de l'article 34, § 1er, alinéa 1er, et de trois membres d'expression néerlandaise nommés par le Roi, conformément au littéra d de l'article 34, § 1er, alinéa 1er. Les présidents des conseils de l'Ordre mentionnés au présent alinéa assistent aux délibérations séparées.

**Loi du 9 juillet 1971 réglementant la construction d'habitations
et la vente d'habitations à construire ou en voie de construction**

Art. 14

Celui qui, directement ou indirectement, contrevient aux dispositions de l'article 10 en exigeant ou acceptant des paiements, est puni d'un emprisonnement de huit jours à un mois et d'une amende de 26 francs à 200 francs ou d'une de ces peines seulement.

Les dispositions du livre Ier du Code pénal, y compris le chapitre VII et l'article 85, sont applicables aux infractions visées au présent article.

Art. 14

Sans préjudice des compétences des fonctionnaires de police de la police locale et fédérale, les agents désignés par le ministre ayant l'Economie dans ses attributions sont compétents pour rechercher et constater les infractions à la présente loi et à ses arrêtés d'exécution.

La recherche et la constatation des infractions visées dans la présente loi par les agents visés à l'alinéa 1er a lieu conformément aux dispositions du livre XV, titre 1er, chapitre 1er, du Code de droit économique.

Les procès-verbaux dressés par les agents visés à l'alinéa 1er font foi jusqu'à preuve du contraire. Dans les trente jours qui suivent la date de la constatation de l'infraction, une copie du procès-verbal est notifiée au contrevenant par envoi

recommandé avec accusé de réception ou lui est remise en mains propres, dans les formes prévues à l'article XV.2, § 2, du Code de droit économique.

Dans l'exercice de leur fonction, les agents visés à l'alinéa 1er peuvent exiger l'aide des services de police.

Art. 14/1

[Nouvelle disposition]

Art. 14/1

Lorsqu'il est constaté qu'un acte constitue une infraction à la présente loi ou à un de ses arrêtés d'exécution, les agents visés à l'article 14, alinéa 1er, peuvent adresser au contrevenant un avertissement le mettant en demeure de mettre fin à cet acte, conformément à l'article XV.31 du Code de droit économique.

Art. 14/2

[Nouvelle disposition]

Art. 14/2

Lorsque les agents visés à l'article 14, alinéa 1er, constatent des infractions à la présente loi ou à ses arrêtés d'exécution, les agents commissionnés par le ministre qui a l'Économie dans ses attributions peuvent proposer une transaction aux contrevenants conformément à l'article XV.61 du Code de droit économique.

Le montant de la transaction ne peut être supérieur au montant maximum de l'amende pénale pouvant être infligée pour l'infraction constatée, majorée des décimes additionnels.

Les modalités de paiement et de perception de cette transaction sont arrêtées par le Roi.

Art. 14/3

[Nouvelle disposition]

Art. 14/3

§ 1er. Les infractions à la présente loi ou à un de ses arrêtés d'exécution peuvent faire l'objet de :

- 1° l'application de la procédure de transaction telle que visée à l'article 14/2 ;
- 2° une poursuite administrative en application de la procédure visée au titre 1/2 du livre XV du Code de droit économique ;
- 3° une poursuite pénale.

§ 2. La poursuite se fait conformément au titre 1/1 du livre XV du Code de droit économique.

Art. 14/4

[Nouvelle disposition]

Art. 14/4

Le ministère public notifie aux agents compétents visé à l'article XV.60/4 du Code de droit économique sa décision d'intenter ou non les poursuites pénales ou de proposer ou non une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du même Code.

Lorsque le ministère public renonce à intenter les poursuites pénales et à proposer une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du même Code ou si le ministère public n'a pas pris de décision dans un délai de trois mois à compter du jour de la réception du procès-verbal consignant l'infraction, les agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique décident s'il y a lieu d'entamer la procédure d'amende administrative.

Art. 14/5

[Nouvelle disposition]

Art. 14/5

Si le ministère public renonce à intenter les poursuites pénales et à proposer une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du Code d'instruction criminelle, il envoie une copie des pièces de procédure de l'enquête complémentaire aux agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique.

Art. 14/6

[Nouvelle disposition]

Art. 14/6

Ceux qui commettent une infraction aux articles 7, 8, 9 et 11, ou ses arrêtés d'exécution sont punis soit d'une amende pénale soit d'une amende administrative d'un montant minimum de 26 euros à un montant maximum de 10.000 euros ou de quatre pour cent du chiffre d'affaires annuel total du dernier exercice clôturé précédant l'imposition de l'amende pénale ou administrative au sujet duquel des données permettant d'établir

le chiffre d'affaires annuel sont disponibles, si cela représente un montant plus élevé.

Ceux qui commettent une infraction aux articles 10 et 12, ou ses arrêtés d'exécution, sont punis soit d'une amende pénale soit d'une amende administrative d'un montant minimum de 26 euros à un montant maximum de 50.000 euros ou de six pour cent du chiffre d'affaires annuel total du dernier exercice clôturé précédant l'imposition de l'amende pénale ou administrative au sujet duquel des données permettant d'établir le chiffre d'affaires annuel sont disponibles, si cela représente un montant plus élevé.

Art. 14/7

[Nouvelle disposition]

Art. 14/7

Les dispositions du titre 2, chapitre 1/1, du livre XV du Code de droit économique sont applicables aux amendes administratives visées par la présente loi.

Les décimes additionnels visés à l'article 1er, alinéa 1er, de la loi du 5 mars 1952 relative aux décimes additionnels sur les amendes pénales sont également applicables aux amendes administratives visées par la présente loi.

Art. 14/8

[Nouvelle disposition]

Art. 14/8

Les articles XV.69, XV.72, XV.73 et XV.74 du Code de droit économique sont applicables aux infractions pénales à la présente loi ou à ses arrêtés d'exécution.

Loi du 6 juillet 1976 sur la répression du travail frauduleux à caractère commercial ou artisanal

Art. 2

§ 1. Pour l'application de la présente loi, il faut entendre par travail frauduleux tout travail pouvant faire l'objet d'une profession relevant de l'artisanat, du commerce ou de l'industrie, effectué en dehors de tout lien de subordination, par une personne

Art. 2

§ 1. Pour l'application de la présente loi, il faut entendre par travail frauduleux tout travail pouvant faire l'objet d'une profession relevant de l'artisanat, du commerce ou de l'industrie, effectué en dehors de tout lien de subordination, par une personne

physique ou morale qui, soit n'est pas immatriculée au registre du commerce ou de l'artisanat, soit viole les prescrits légaux en matière d'autorisation, d'assujettissement ou d'immatriculation, relatifs à l'exercice de cette profession pour autant que ce travail, soit par son importance et son caractère technique, soit par sa fréquence, soit par l'usage d'un matériel ou d'un outillage, présente un caractère professionnel spécifique.

Sont toujours autorisés les travaux de sauvetage et autres travaux urgents qui doivent être exécutés sans retard afin d'éviter des accidents imminents.

§ 2. Est toujours réputé travail frauduleux, le travail effectué par une personne physique ou morale qui ne satisfait pas aux conditions fixées au § 1, lorsque :

a) le travail est presté suite au recours à la publicité visant à la prospection de la clientèle;

b) le travail qui, par les conditions particulièrement avantageuses de prix auxquelles il est offert, par l'annonce de la non-application de la T.V.A. ou autres arguments similaires, est révélateur de son caractère frauduleux.

§ 3. Ne tombent pas sous l'application de la présente loi :

a) tous travaux à usage personnel effectués dans le cadre familial pour des parents ou alliés jusqu'au deuxième degré;

b) les travaux qu'une personne physique fait exercer par son conjoint ou par des parents ou alliés jusqu'au quatrième degré inclusivement, pour autant que ces travaux concernent la construction, la transformation ou l'assainissement d'habitations sociales ou de logements y assimilés;

c) les travaux accomplis par des organisations socio-culturelles reconnues par le Roi, pour autant que ces travaux rentrent dans le cadre de l'objet de ces organisations.

physique ou morale qui, soit n'est pas immatriculée **à la Banque-Carrefour des Entreprises visée à l'article I.2, 1°, du Code de droit économique au registre du commerce ou de l'artisanat**, soit viole les prescrits légaux en matière d'autorisation, d'assujettissement ou d'immatriculation, relatifs à l'exercice de cette profession pour autant que ce travail, soit par son importance et son caractère technique, soit par sa fréquence, soit par l'usage d'un matériel ou d'un outillage, présente un caractère professionnel spécifique.

Sont toujours autorisés les travaux de sauvetage et autres travaux urgents qui doivent être exécutés sans retard afin d'éviter des accidents imminents.

§ 2. Est toujours réputé travail frauduleux, le travail effectué par une personne physique ou morale qui ne satisfait pas aux conditions fixées au § 1, lorsque :

a) le travail est presté suite au recours à la publicité visant à la prospection de la clientèle;

b) le travail qui, par les conditions particulièrement avantageuses de prix auxquelles il est offert, par l'annonce de la non-application de la T.V.A. ou autres arguments similaires, est révélateur de son caractère frauduleux.

§ 3. Ne tombent pas sous l'application de la présente loi :

a) tous travaux à usage personnel effectués dans le cadre familial pour des parents ou alliés jusqu'au deuxième degré;

b) les travaux qu'une personne physique fait exercer par son conjoint ou par des parents ou alliés jusqu'au quatrième degré inclusivement, pour autant que ces travaux concernent la construction, la transformation ou l'assainissement d'habitations sociales ou de logements y assimilés;

c) les travaux accomplis par des organisations socio-culturelles reconnues par le Roi, pour autant que ces travaux rentrent dans le cadre de l'objet de ces organisations.

Art. 3

Sans préjudice des attributions des officiers de police judiciaire, sont chargés de surveiller l'application de la présente loi et sont compétents pour en rechercher et en constater les infractions par des procès-verbaux qui font foi jusqu'à preuve du contraire :

a) les agents de l'État commissionnés par le Ministre des Affaires économiques conformément à l'article 70 de la loi du 14 juillet 1971 sur les pratiques du commerce;

b) les inspecteurs et contrôleurs de l'Administration de la réglementation et des affaires sociales du Ministre des Classes moyennes, désignés en vertu de l'article 16 de la loi du 15 décembre 1970 sur l'exercice des activités professionnelles dans les petites et moyennes entreprises du commerce et de l'artisanat;

c) les agents de l'Administration des contributions directes et de l'Administration de la taxe sur la valeur ajoutée, de l'enregistrement et des domaines;

d) tous autres fonctionnaires et agents désignés par le Roi.

Ils peuvent se communiquer les renseignements recueillis dans l'exercice de leur mission.

Art. 4

Les agents de l'autorité visés à l'article 3 peuvent, dans l'exercice de leurs fonctions :

1° pénétrer librement, à toute heure du jour ou de la nuit, sans avertissement préalable, dans tous les bâtiments, ateliers, établissements, locaux ou

Art. 3

Sans préjudice des attributions des officiers de police judiciaire, sont chargés de surveiller l'application de la présente loi et sont compétents pour en rechercher et en constater les infractions par des procès-verbaux qui font foi jusqu'à preuve du contraire :

a) les agents de la Direction générale de l'Inspection économique du Service public fédéral Economie, P.M.E., Classes moyennes et Energie ;
~~a) les agents de l'État commissionnés par le Ministre des Affaires économiques conformément à l'article 70 de la loi du 14 juillet 1971 sur les pratiques du commerce;~~

b) les inspecteurs et contrôleurs de l'Administration de la réglementation et des affaires sociales du Ministre des Classes moyennes, désignés en vertu de l'article 16 de la loi du 15 décembre 1970 sur l'exercice des activités professionnelles dans les petites et moyennes entreprises du commerce et de l'artisanat;

c) les agents de l'Administration des contributions directes et de l'Administration de la taxe sur la valeur ajoutée, de l'enregistrement et des domaines;

d) tous autres fonctionnaires et agents désignés par le Roi.

Ils peuvent se communiquer les renseignements recueillis dans l'exercice de leur mission.

Art. 4

§ 1er. Les agents de l'autorité visés à l'article 3 peuvent, dans l'exercice de leurs fonctions :

1° pénétrer librement, à toute heure du jour ou de la nuit, sans avertissement préalable, dans tous les bâtiments, ateliers, établissements, locaux ou

autres lieux où sont effectués ou sont présumés être effectués des travaux réputés frauduleux au sens de la présente loi; toutefois, ils ne peuvent pénétrer dans les bâtiments ou les locaux habités que de cinq heures du matin à neuf heures du soir et uniquement avec l'autorisation du juge de police;

2° faire toutes les constatations utiles et recueillir toutes les informations qu'ils estiment nécessaires pour l'accomplissement de leur mission, notamment interroger, seules ou ensemble, les personnes suspectées de se livrer à un travail frauduleux ou d'avoir recours à de pareils services ou toutes autres personnes et se faire produire sans déplacement tous livres, registres et documents, en prendre connaissance ou en faire établir des copies ou des extraits, ou même les saisir contre récépissé;

3° requérir l'assistance de la police communale et de la gendarmerie.

autres lieux où sont effectués ou sont présumés être effectués des travaux réputés frauduleux au sens de la présente loi; toutefois, ils ne peuvent pénétrer dans les bâtiments ou les locaux habités que de cinq heures du matin à neuf heures du soir et uniquement avec l'autorisation du juge de police;

2° faire toutes les constatations utiles et recueillir toutes les informations qu'ils estiment nécessaires pour l'accomplissement de leur mission, notamment interroger, seules ou ensemble, les personnes suspectées de se livrer à un travail frauduleux ou d'avoir recours à de pareils services ou toutes autres personnes et se faire produire sans déplacement tous livres, registres et documents, en prendre connaissance ou en faire établir des copies ou des extraits, ou même les saisir contre récépissé;

3° requérir l'assistance de la police communale et de la gendarmerie.

§ 2. Par dérogation au paragraphe 1er, la recherche et la constatation des infractions visées par la présente loi sont effectuées par les agents visés à l'article 3, alinéa 1er, a), conformément aux dispositions visées au livre XV, titre 1er, chapitre 1er, du Code de droit économique, en vertu desquelles, pour la compétence visée à l'article XV.3, alinéa 1er, 1°, du Code de droit économique, ils peuvent à tout moment pénétrer ou accéder aux lieux visés à l'article XV.3, alinéa 1er, 1°, du Code de droit économique.

Art. 4/3

[Nouvelle disposition]

Art. 4/3

Les infractions à la présente loi ou à ses arrêtés d'exécution peuvent faire l'objet de :

1° l'application de la procédure de transaction telle que visée à l'article 4/2 ;

2° une poursuite administrative en application de la procédure visée au titre 1/2 du livre XV du Code de droit économique ;

3° une poursuite pénale.

La poursuite se fait conformément au titre 1/1 du livre XV du Code de droit économique, à l'exception de l'article XV.60/1, § 2, si les infractions à la présente loi ont été recherchées et constatées par les agents visés à l'article 3, alinéa 1er, b), c) ou d).

Art. 4/4

[Nouvelle disposition]

Art. 4/4

Le ministère public notifie aux agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique sa décision d'intenter ou non les poursuites pénales ou de proposer ou non une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du Code d'instruction criminelle.

Lorsque le ministère public renonce à intenter les poursuites pénales et à proposer une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du Code d'instruction criminelle, ou si le ministère public n'a pas pris de décision dans un délai de trois mois à compter du jour de la réception du procès-verbal consignait l'infraction, les agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique décident s'il y a lieu d'entamer la procédure d'amende administrative.

Art. 4/5

[Nouvelle disposition]

Art. 4/5

Si le ministère public renonce à intenter les poursuites pénales et à proposer une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du Code d'instruction criminelle, il envoie une copie des pièces de procédure de l'enquête complémentaire aux agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique.

Art. 5

Art. 5

Sera puni d'un emprisonnement de huit jours à un mois et d'une amende de 26 francs à 500 francs ou d'une de ces peines seulement, celui qui se sera livré à un travail frauduleux ou aura eu recours aux services d'un travailleur frauduleux.

Est puni soit d'un emprisonnement de huit jours à un mois et d'une amende pénale de 26 à 500 euros ou d'une de ces peines seulement, soit d'une amende administrative de 26 à 500 euros, celui qui se sera livré à un travail frauduleux ou aura eu recours aux services d'un travailleur frauduleux.

~~Sera puni d'un emprisonnement de huit jours à un mois et d'une amende de 26 francs à 500 francs ou d'une de ces peines seulement, celui qui se sera livré à un travail frauduleux ou aura eu recours aux services d'un travailleur frauduleux.~~

Art. 6

Sera puni d'un emprisonnement de huit jours à un mois et d'une amende de 100 francs à 1 000 francs ou d'une de ces peines seulement, celui qui met obstacle à la surveillance organisée en vertu de la présente loi.

Art. 6

Est puni soit d'un emprisonnement de huit jours à un mois et d'une amende pénale de 100 à 1.000 euros ou d'une de ces peines seulement, soit d'une amende administrative de 100 à 1.000 euros, celui qui met obstacle à la surveillance organisée en vertu de la présente loi.

~~Sera puni d'un emprisonnement de huit jours à un mois et d'une amende de 100 francs à 1 000 francs ou d'une de ces peines seulement, celui qui met obstacle à la surveillance organisée en vertu de la présente loi.~~

Art. 7/1

[Nouvelle disposition]

Art. 7/1

Les dispositions du titre 2, chapitre 1/1, du livre XV du Code de droit économique sont applicables aux amendes administratives visées par la présente loi.

Les décimes additionnels visés à l'article 1er, alinéa 1er, de la loi du 5 mars 1952 relative aux décimes additionnels sur les amendes pénales sont également applicables aux amendes administratives visées dans la présente loi.

Art. 7/2

[Nouvelle disposition]

Art. 7/2

Les articles XV.71, XV.72, XV.73 et XV.74 du Code de droit économique sont applicables aux infractions pénales à la présente loi.

Loi du 11 août 1987 relative à la garantie des ouvrages en métaux précieux

Art. 21

Sans préjudice de l'application de dispositions plus sévères, notamment des articles 184 et 498 du Code pénal, quiconque aura contrevenu aux dispositions de la présente loi sera puni d'une amende de 50 EUR à 5.000 EUR.

En cas de récidive, une peine de prison de huit jours à six mois pourra être infligée et l'interdiction de garantir les ouvrages par l'apposition du poinçon-signature sera toujours prononcée.

En outre, en cas d'infraction à l'article 1er, alinéa 2, les ouvrages mis en vente pourront être saisis.

Tout jugement ou arrêt prononçant l'interdiction de garantir les ouvrages par l'apposition du poinçon-signature, passé en force de chose jugée, est signifié au commissaire des monnaies, qui en assure la publication par extrait au Moniteur belge.

Cet extrait mentionne les nom, prénoms, adresse et profession du condamné, ainsi que la raison sociale sous laquelle il exerçait sa profession; il reproduit le dispositif de la décision portant l'interdiction de garantir les ouvrages par l'apposition du poinçon-signature.

Les frais de publication au Moniteur belge sont mis à charge des condamnés.

Art. 22

Art. 21

Sans préjudice de l'application de dispositions plus sévères, notamment des articles 184 et 498 du Code pénal, quiconque aura contrevenu aux dispositions de la présente loi sera puni d'une amende **administrative ou pénale** de 50 EUR à 5.000 EUR.

En cas de récidive, une peine de prison de huit jours à six mois pourra être infligée et l'interdiction de garantir les ouvrages par l'apposition du poinçon-signature sera toujours prononcée.

En cas de récidive, les agents visés à l'article XV.60/4, s'ils prennent la décision d'infliger une amende administrative, peuvent également prononcer une interdiction de garantir les ouvrages par l'apposition du poinçon-signature.

En outre, en cas d'infraction à l'article 1er, alinéa 2, les ouvrages mis en vente pourront être saisis.

Tout jugement ou arrêt **ou décision définitive d'infliger une amende administrative** prononçant l'interdiction de garantir les ouvrages par l'apposition du poinçon-signature, passé en force de chose jugée, est signifié au commissaire des monnaies, qui en assure la publication par extrait au Moniteur belge.

Cet extrait mentionne les nom, prénoms, adresse et profession du condamné, ainsi que la raison sociale sous laquelle il exerçait sa profession; il reproduit le dispositif de la décision portant l'interdiction de garantir les ouvrages par l'apposition du poinçon-signature.

Les frais de publication au Moniteur belge sont mis à charge des condamnés.

Art. 22

La mise en vente des produits revêtus d'un poinçon-signature contrefait sera punie d'un emprisonnement de huit jours à six mois et d'une amende de 26 EUR à 2.000 EUR, ou de l'une de ces peines seulement.

La mise en vente des produits revêtus d'un poinçon-signature contrefait sera punie **soit** d'un emprisonnement de huit jours à six mois et d'une amende de 26 EUR à 2.000 EUR, ou de l'une de ces peines seulement, **soit d'une amende administrative de 26 à 2.000 euros.**

Art. 25

§ 1er. Sans préjudice des compétences des fonctionnaires de police de la police locale et fédérale, les agents visés à l'article XV.2 du Code de droit économique sont chargés de surveiller l'application de la présente loi et de ses arrêtés d'exécution et sont compétents pour rechercher et constater les infractions aux dispositions de la présente loi. Ils disposent des compétences de recherche et de constatation visées aux articles XV.2 à XV.5, XV.10 et XV.32 à XV.34 dudit code.

§ 2. Les agents commissionnés par le ministre de l'Economie en vertu de l'article XV.2 du Code de droit économique peuvent adresser au contrevenant un avertissement, conformément à l'article XV.31 du même code.

Les agents désignés conformément à l'article XV.61 dudit code peuvent proposer au contrevenant le paiement d'une somme qui éteint l'action publique suivant la procédure prévue par la même disposition.

Art. 25/1

[Nouvelle disposition]

Art. 25

§ 1er. Sans préjudice des compétences des fonctionnaires de police de la police locale et fédérale, **les agents de la Direction générale de l'Inspection économique du Service public fédéral Economie, P.M.E., Classes moyennes et Energie** ~~les agents visés à l'article XV.2 du Code de droit économique~~ sont chargés de surveiller l'application de la présente loi et de ses arrêtés d'exécution et sont compétents pour rechercher et constater les infractions aux dispositions de la présente loi. Ils disposent des compétences de recherche et de constatation visées aux articles XV.2 à XV.5, XV.10 et XV.32 à XV.34 dudit code.

§ 2. Les agents commissionnés par le ministre de l'Economie en vertu de l'article XV.2 du Code de droit économique peuvent adresser au contrevenant un avertissement, conformément à l'article XV.31 du même code.

§3. Les agents désignés conformément à l'article XV.61 dudit code peuvent proposer au contrevenant le paiement d'une somme qui éteint l'action publique suivant la procédure prévue par la même disposition.

Art. 25/1

§ 1er. Les infractions à la présente loi ou à ses arrêtés d'exécution peuvent faire l'objet de :

1° l'application de la procédure de transaction telle que visée à l'article 25, § 3 ;

2° une poursuite administrative en application de la procédure visée au titre 1/2 du livre XV du Code de droit économique ;

3° une poursuite pénale.

§ 2. La poursuite se fait conformément au titre 1/1 du livre XV du Code de droit économique.

Art. 25/2

[Nouvelle disposition]

Art. 25/2

Le ministère public notifie aux agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique sa décision d'intenter ou non les poursuites pénales ou de proposer ou non une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du Code d'instruction criminelle.

Lorsque le ministère public renonce à intenter les poursuites pénales et à proposer une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du Code d'instruction criminelle, ou si le ministère public n'a pas pris de décision dans un délai de trois mois à compter du jour de la réception du procès-verbal consignait l'infraction, les agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique décident s'il y a lieu d'entamer la procédure d'amende administrative.

Art. 25/3

[Nouvelle disposition]

Art. 25/3

Si le ministère public renonce à intenter les poursuites pénales et à proposer une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du Code d'instruction criminelle, il envoie une copie des pièces de procédure de l'enquête complémentaire aux agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique.

Art. 25/4

[Nouvelle disposition]

Art. 25/4

Les dispositions du titre 2, chapitre 1/1, du livre XV du Code de droit économique sont applicables

aux amendes administratives visées par la présente loi.

Les décimes additionnels visés à l'article 1er, alinéa 1er, de la loi du 5 mars 1952 relative aux décimes additionnels sur les amendes pénales sont également applicables aux amendes administratives visées dans la présente loi.

Art. 25/5

[Nouvelle disposition]

Art. 25/5

Les articles XV.71, XV.72, XV.73 et XV.74 du Code de droit économique sont applicables aux infractions pénales à la présente loi.

Loi-programme du 2 août 2002

Art. 169/1

[Nouvelle disposition]

Art. 169/1

§ 1er. Lorsqu'ils constatent des infractions à la surveillance visée à l'article 169 ou à ses arrêtés d'exécution, les agents visés à l'article 170, § 2, peuvent adresser au contrevenant un avertissement le mettant en demeure de mettre fin à cet acte, conformément à l'article XV.31 du Code de droit économique. ».

§ 2. Lorsque les agents visés à l'article 170, § 2, constatent des infractions à la surveillance visée à l'article 169 ou à ses arrêtés d'exécution, les agents désignés par le ministre qui a l'Economie dans ses attributions peuvent proposer une somme, dont le paiement volontaire par l'auteur de l'infraction éteint l'action publique, conformément à l'article XV.61 du Code de droit économique.

Le montant de la transaction ne peut être supérieur au montant maximum de l'amende pénale pouvant être infligée pour l'infraction constatée, majorée des décimes additionnels.

Les modalités de paiement et de perception de cette transaction sont arrêtées par le Roi.

Art. 170

§ 1er. Les infractions à la surveillance visée à l'article 169 de cette loi, peuvent être sanctionnées par une amende pouvant s'élever au double de la valeur des marchandises, avec un montant minimum de 100 EUR et un montant maximum de 100.000 EUR.

§ 2. Sans porter préjudice aux pouvoirs des officiers de police judiciaires et des agents de l'Administration des douanes et accises, les agents de l'Inspection générale économique ainsi que les agents commissionnés à cette fin par le Ministre de l'Economie, sont compétents pour rechercher et constater, même seuls, les infractions aux dispositions prises en vertu de la présente loi.

§ 3. Ils peuvent se faire procurer tous les renseignements et les documents qu'ils jugent nécessaires à l'accomplissement de leur tâche et procéder à toutes les constatations utiles.

Les procès-verbaux rédigés par les agents précités, font foi jusqu'à preuve du contraire; une copie des procès-verbaux est envoyée aux contrevenants dans les 15 jours après la constatation. Dans l'exercice de leur mission les agents ont le droit d'entrer dans tous les moyens de transport, des terrains, des entreprises ou des locaux, où une activité commerciale a lieu.

L'entrée dans les locaux servant de logement, n'est permise que de 5 heures le matin à 9 heures le soir et avec autorisation préalable du juge du tribunal de police. Cette autorisation est également nécessaire, en dehors de ces heures, pour les locaux non accessibles au public.

Art. 170

§ 1er. Les infractions à la surveillance visée à l'article 169, peuvent être sanctionnées soit par une amende pénale, soit par une amende administrative de 100 à 100.000 euros.

~~Les infractions à la surveillance visée à l'article 169 de cette loi, peuvent être sanctionnées par une amende pouvant s'élever au double de la valeur des marchandises, avec un montant minimum de 100 EUR et un montant maximum de 100.000 EUR.~~

§ 2. Sans porter préjudice aux pouvoirs des officiers de police judiciaires et des agents de l'Administration des douanes et accises, les agents de l'Inspection générale économique ainsi que les agents commissionnés à cette fin par le Ministre de l'Economie, sont compétents pour rechercher et constater, même seuls, les infractions à la surveillance visée à l'article 169 de cette loi, conformément aux dispositions y relatives prévues dans le livre XV, titre 1er, chapitre 1er du Code de droit économique ~~les infractions aux dispositions prises en vertu de la présente loi.~~

§ 3. Les procès-verbaux établis par les agents visés à l'article 170, § 2, font foi jusqu'à preuve du contraire. Dans les trente jours qui suivent la date de la constatation de l'infraction, une copie du procès-verbal est notifiée au contrevenant par lettre recommandée avec accusé de réception ou lui est remise en mains propres, dans les formes prévues à l'article XV.2, § 2, du Code de droit économique.

~~Ils peuvent se faire procurer tous les renseignements et les documents qu'ils jugent nécessaires à l'accomplissement de leur tâche et procéder à toutes les constatations utiles.~~

~~Les procès-verbaux rédigés par les agents précités, font foi jusqu'à preuve du contraire; une copie des procès-verbaux est envoyée aux contrevenants dans les 15 jours après la constatation. Dans l'exercice de leur mission les agents ont le droit d'entrer dans tous les moyens~~

~~de transport, des terrains, des entreprises ou des locaux, où une activité commerciale a lieu.
L'entrée dans les locaux servant de logement, n'est permise que de 5 heures le matin à 9 heures le soir et avec autorisation préalable du juge du tribunal de police. Cette autorisation est également nécessaire, en dehors de ces heures, pour les locaux non accessibles au public.~~

Art. 170/1

[Nouvelle disposition]

Art. 170/1

§ 1er. Les infractions à la surveillance visée à l'article 169 ou à ses arrêtés d'exécution recherchées et constatées par les agents visés à l'article 170, § 2, peuvent faire l'objet de :

1° l'application de la procédure de transaction telle que visée à l'article 169/1, § 2 ;

2° une poursuite administrative en application de la procédure visée au titre 1/2 du livre XV du Code de droit économique ;

3° une poursuite pénale.

§ 2. La poursuite se fait conformément au titre 1/1 du livre XV du Code de droit économique.

Art. 170/2

[Nouvelle disposition]

Art. 170/2

Le ministère public notifie aux agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique sa décision d'intenter ou non les poursuites pénales ou de proposer ou non une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du même Code.

Lorsque le ministère public renonce à intenter les poursuites pénales et à proposer une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du même Code, ou si le ministère public n'a pas pris de décision dans un délai de trois mois à compter du jour de la réception du procès-verbal consignant l'infraction,

les agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique décident s'il y a lieu d'entamer la procédure d'amende administrative.

Art. 170/3

[Nouvelle disposition]

Art. 170/3

Si le ministère public renonce à intenter les poursuites pénales et à proposer une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du Code d'instruction criminelle, il envoie une copie des pièces de procédure de l'enquête complémentaire aux agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique.

Art. 170/4

[Nouvelle disposition]

Art. 170/4

Les dispositions du titre 2, chapitre 1/1, du livre XV du Code de droit économique sont applicables aux amendes administratives visées par la présente loi.

Les décimes additionnels visés à l'article 1er, alinéa 1er, de la loi du 5 mars 1952 relative aux décimes additionnels sur les amendes pénales sont également applicables aux amendes administratives visées dans la présente loi.

Art. 170/5

[Nouvelle disposition]

Art. 170/5

Les dispositions du livre Ier du Code pénal, y compris le chapitre VII et l'article 85, sont d'application.

Art. 170/6

[Nouvelle disposition]

Art. 170/6

Les articles XV.72, XV.73 et XV.74 du Code de droit économique sont applicables aux infractions pénales à la surveillance visée à l'article 169 ou à ses arrêtés d'exécution recherchées et constatées par les agents visés à l'article 170, § 2.

Loi du 11 juin 2004 relative à l'information à fournir lors de la vente de véhicules d'occasion

Art. 8

Sans préjudice de l'application de peines plus sévères prévues par le Code pénal, les infractions aux articles 3, 3/1, 5 et 6, § 3, seront punies d'un emprisonnement d'un mois à un an et d'une amende de 10 euros à 3.000 euros, ou d'une de ces peines seulement. Les infractions visées ci-avant peuvent également faire l'objet d'une amende administrative de 10 à 3 000 euros.

Art. 8

Sans préjudice de l'application de peines plus sévères prévues par le Code pénal, sont punis :

1° soit d'une amende pénale soit d'une amende administrative d'un montant minimum de 26 euros à un montant maximum de 10 000 euros ou de 4 % du chiffre d'affaires annuel total du dernier exercice clôturé précédant l'imposition de l'amende au sujet duquel des données permettant d'établir le chiffre d'affaires annuel sont disponibles, si cela représente un montant plus élevé, ceux qui enfreignent les dispositions de :

- a) l'article 3/1 ;
- b) l'article 5 ou de ses arrêtés d'exécution ;
- c) l'article 6, § 3 ou de ses arrêtés d'exécution, en ce qui concerne les professionnels, les organismes agréés d'inspection automobile et les experts en automobiles.

2° soit d'une amende pénale soit d'une amende administrative d'un montant minimum de 26 euros à un montant maximum de 50 000 euros ou de 6 % du chiffre d'affaires annuel total du dernier exercice clôturé précédant l'imposition de l'amende au sujet duquel des données permettant d'établir le chiffre d'affaires annuel sont disponibles, si cela représente un montant plus élevé, ceux qui enfreignent les dispositions de :

- a) l'article 3, § 1er ;
- b) l'article 6, § 3 ou de ses arrêtés d'exécution, en ce qui concerne les constructeurs de véhicules nouveaux ou leurs préposés.

En cas de récidive dans les cinq ans à dater d'une condamnation coulée en force de chose jugée, d'une décision administrative définitive déclarant la culpabilité ou d'une décision administrative

définitive infligeant une amende administrative du chef de la même infraction, le maximum des amendes est porté au double.

Art. 9

§ 1er. Sans préjudice des pouvoirs conférés aux officiers de police judiciaire, les agents commissionnés par le ministre qui a les affaires économiques dans ses attributions, sont compétents pour rechercher et constater les infractions visées par la présente loi.

Les procès-verbaux dressés par ces agents font foi jusqu'à preuve du contraire. Une copie en est adressée au contrevenant, par lettre recommandée à la poste avec accusé de réception, dans les trente jours de la date des constatations.

§ 2. La recherche et la constatation des infractions visées par la présente loi se font conformément aux dispositions y relatives prévues dans le livre XV, titre 1er, chapitre 1er du Code de droit économique.

§ 3. Dans l'exercice de leur fonction, les agents visés au § 1er peuvent requérir l'assistance des services de police.

Art. 9

§ 1er. Sans préjudice des pouvoirs conférés aux officiers de police judiciaire, les agents commissionnés par le ministre qui a les affaires économiques dans ses attributions, sont compétents pour rechercher et constater les infractions visées par la présente loi.

Les procès-verbaux dressés par ces agents font foi jusqu'à preuve du contraire. Une copie en est adressée au contrevenant, par lettre recommandée à la poste avec accusé de réception, dans les trente jours de la date des constatations, **dans les formes prévues à l'article XV.2, § 2 du Code de droit économique.**

§ 2. La recherche et la constatation des infractions visées par la présente loi se font conformément aux dispositions y relatives prévues dans le livre XV, titre 1er, chapitre 1er du Code de droit économique.

§ 3. Dans l'exercice de leur fonction, les agents visés au § 1er peuvent requérir l'assistance des services de police.

Loi-cadre du 24 septembre 2006 sur le port du titre professionnel d'une profession intellectuelle prestataire de services et sur le port du titre professionnel d'une profession artisanale

Art. 15

Est puni d'une amende de 200 euros à 1.000 euros :

1° celui qui contrevient aux articles 5, 3, 6, 11, 2, ou 12;

2° celui qui porte un titre professionnel réglementé par un arrêt pris en exécution du titre II, alors qu'il fait l'objet d'une mesure de suspension.

Art. 15

Est **puni soit d'une amende pénale ~~puni d'une amende~~ de 200 euros à 1.000 euros soit d'une amende administrative de 200 à 1.000 euros :**

1° celui qui contrevient aux articles 5, 3, 6, 11, 2, ou 12;

2° celui qui porte un titre professionnel réglementé par un arrêt pris en exécution du titre II, alors qu'il fait l'objet d'une mesure de suspension.

Art. 17

Sans préjudice de la compétence des officiers de police judiciaire, le personnel de la police, ainsi que

Art. 17

Sans préjudice de la compétence des officiers de police judiciaire, le personnel de la police, ainsi que

les fonctionnaires et agents désignés à cet effet par le Roi sur la proposition du ministre, sont chargés de rechercher et de constater par des procès-verbaux les infractions à la présente loi.

Ces procès-verbaux sont transmis sans délai aux officiers compétents du ministère public; une copie en est adressée à l'auteur de l'infraction, dans les sept jours ouvrables de la constatation des infractions, le tout à peine de nullité.

les fonctionnaires et agents désignés à cet effet par le Roi sur la proposition du ministre, sont chargés de rechercher et de constater par des procès-verbaux les infractions à la présente loi.

Les procès-verbaux établis par ces agents font foi jusqu'à preuve du contraire. Dans les trente jours qui suivent la date de la constatation de l'infraction, une copie du procès-verbal est notifiée au contrevenant par envoi recommandé avec accusé de réception ou lui est remise en mains propres, dans les formes prévues à l'article XV.2, § 2 du Code de droit économique.

~~Ces procès-verbaux sont transmis sans délai aux officiers compétents du ministère public; une copie en est adressée à l'auteur de l'infraction, dans les sept jours ouvrables de la constatation des infractions, le tout à peine de nullité.~~

La recherche et la constatation des infractions visées dans la présente loi par les agents visés à l'alinéa 1er a lieu conformément aux dispositions du livre XV, titre 1er, chapitre 1er, du Code de droit économique.

Art. 17/1

[Nouvelle disposition]

Art. 17/1

§ 1er. Lorsqu'ils constatent des infractions à la présente loi ou à ses arrêtés d'exécution, les agents visés à l'article 12, alinéa 1er peuvent adresser au contrevenant un avertissement le mettant en demeure de mettre fin à cet acte, conformément à l'article XV.31 du Code de droit économique.

§ 2. Lorsque les agents visés à l'article 12, alinéa 1er constatent des infractions à la présente loi ou à ses arrêtés d'exécution, les agents désignés par le ministre qui a les Classes moyennes dans ses attributions peuvent proposer une somme, dont le paiement volontaire par l'auteur de l'infraction éteint l'action publique, conformément à l'article XV.61 du Code de droit économique.

Le montant de la transaction ne peut être supérieur au montant maximum de l'amende

pénale pouvant être infligée pour l'infraction constatée, majorée des décimes additionnels.

Les modalités de paiement et de perception de cette transaction sont arrêtées par le Roi.

Art. 17/2

[Nouvelle disposition]

Art. 17/2

§ 1er. Les infractions à la présente loi ou à ses arrêtés d'exécution recherchées et constatées par les agents visés à l'article 12, alinéa 1er, peuvent faire l'objet de :

1° l'application de la procédure de transaction telle que visée à l'article 17/1, § 2 ;

2° une poursuite administrative en application de la procédure visée au titre 1/2 du livre XV du Code de droit économique ;

3° une poursuite pénale.

§ 2. La poursuite se fait conformément au titre 1/1 du livre XV du Code de droit économique.

Art. 17/3

[Nouvelle disposition]

Art. 17/3

Le ministère public notifie aux agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique sa décision d'intenter ou non les poursuites pénales ou de proposer ou non une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du même Code.

Lorsque le ministère public renonce à intenter les poursuites pénales et à proposer une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du même Code, ou si le ministère public n'a pas pris de décision dans un délai de trois mois à compter du jour de la réception du procès-verbal consignant l'infraction, les agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique décident s'il y a lieu d'entamer la procédure d'amende administrative.

Art. 17/4

[Nouvelle disposition]

Art. 17/4

Si le ministère public renonce à intenter les poursuites pénales et à proposer une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du Code d'instruction criminelle, il envoie une copie des pièces de procédure de l'enquête complémentaire aux agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique.

Art. 17/5

[Nouvelle disposition]

Art. 17/5

Les dispositions du titre 2, chapitre 1/1, du livre XV du Code de droit économique sont applicables aux amendes administratives visées par la présente loi.

Les décimes additionnels visés à l'article 1er, alinéa 1er, de la loi du 5 mars 1952 relative aux décimes additionnels sur les amendes pénales sont également applicables aux amendes administratives visées dans la présente loi.

Art. 17/6

[Nouvelle disposition]

Art. 17/6

Les articles XV.71, XV.72, XV.73 et XV.74 du Code de droit économique sont applicables aux infractions pénales à la présente loi.

Loi du 10 novembre 2006 relative aux heures d'ouverture dans le commerce, l'artisanat et les services**Art. 19**

§ 1er. Les officiers et agents de la police fédérale et de la police locale de même que les inspecteurs et contrôleurs de la Direction générale Contrôle et Médiation du Service public fédéral Économie, Classes moyennes, PME et Énergie sont habilités à rechercher et à constater les infractions aux dispositions de la présente loi.

Art. 19

§ 1er. Les officiers et agents de la police fédérale et de la police locale de même **que les agents de la Direction générale de l'Inspection économique du Service public fédéral Économie, P.M.E., Classes moyennes et Énergie** ~~les inspecteurs et contrôleurs de la Direction générale Contrôle et Médiation du Service public fédéral Économie, Classes moyennes,~~

~~PME et Énergie~~ sont habilités à rechercher et à constater les infractions aux dispositions de la présente loi.

Ces fonctionnaires et agents dressent des procès-verbaux qui font foi jusqu'à preuve du contraire et dont une copie est envoyée au contrevenant dans un délai de trente jours, à peine de nullité.

Ces fonctionnaires et agents dressent des procès-verbaux qui font foi jusqu'à preuve du contraire et dont une copie est envoyée au contrevenant dans un délai de trente jours, à peine de nullité.

§ 1er/1. La recherche et la constatation des infractions aux dispositions de la présente loi, à l'exception des dispositions de l'article 17, alinéas 3 et 4, se font conformément aux dispositions du livre XV, titre 1er, chapitre 1er, du Code de droit économique par les agents de la Direction générale de l'Inspection économique visés au paragraphe 1er.

§ 2. Dans l'exercice de leur fonction, les agents mentionnés au § 1er peuvent requérir l'assistance de la police locale ou fédérale.

§ 2. Dans l'exercice de leur fonction, les agents mentionnés au § 1er peuvent requérir l'assistance de la police locale ou fédérale.

Art. 20

Dans l'exercice de leur fonction, ces agents peuvent :

1° pénétrer, pendant les heures d'ouverture ou de travail, dans les établissements, bâtiments, cours adjacentes et espaces fermés auxquels ils doivent avoir accès pour l'accomplissement de leur mission;

2° faire toutes les constatations utiles, se faire produire, sur première réquisition et sans déplacement, les données, documents, pièces ou livres nécessaires à leurs recherches et constatations et en prendre copie;

3° saisir, contre récépissé, les données et documents énumérés au point 2°, nécessaires pour apporter la preuve d'une infraction ou pour rechercher les coauteurs ou complices des contrevenants;

4° s'ils ont des raisons de croire à l'existence d'une infraction, pénétrer dans les locaux habités; les

Art. 20

Dans l'exercice de leur fonction, **les officiers et agents de la police fédérale et de la police locale** ~~ces agents~~ peuvent :

1° pénétrer, pendant les heures d'ouverture ou de travail, dans les établissements, bâtiments, cours adjacentes et espaces fermés auxquels ils doivent avoir accès pour l'accomplissement de leur mission;

2° faire toutes les constatations utiles, se faire produire, sur première réquisition et sans déplacement, les données, documents, pièces ou livres nécessaires à leurs recherches et constatations et en prendre copie;

3° saisir, contre récépissé, les données et documents énumérés au point 2°, nécessaires pour apporter la preuve d'une infraction ou pour rechercher les coauteurs ou complices des contrevenants;

4° s'ils ont des raisons de croire à l'existence d'une infraction, pénétrer dans les locaux habités; les

visites dans les locaux habités doivent être effectuées par deux agents au moins avec l'autorisation préalable du juge du tribunal de police.

visites dans les locaux habités doivent être effectuées par deux agents au moins avec l'autorisation préalable du juge du tribunal de police.

Art. 21

Lorsqu'une infraction aux dispositions de la présente loi est constatée, les agents visés à l'article 20 peuvent adresser au contrevenant un avertissement le mettant en demeure de mettre fin à cet acte. L'avertissement est notifié au contrevenant dans un délai de trois semaines à dater de la constatation des faits, par lettre recommandée à la poste avec accusé de réception ou par la remise d'une copie du procès-verbal constatant les faits.

L'avertissement mentionne :

- a) les faits imputés et la ou les dispositions légales enfreintes;
- b) le délai dans lequel il doit y être mis fin;
- c) qu'au cas où il n'est pas donné suite à l'avertissement, le procureur du Roi en sera avisé.

Art. 21

Lorsqu'ils constatent des infractions aux dispositions de la présente loi, à l'exception des dispositions de l'article 17, alinéas 3 et 4, ou à ses arrêtés d'exécution, les agents de la Direction générale de l'Inspection économique visés à l'article 19, § 1er peuvent adresser au contrevenant un avertissement le mettant en demeure de mettre fin à cet acte, conformément à l'article XV.31 du Code de droit économique.

~~Lorsqu'une infraction aux dispositions de la présente loi est constatée, les agents visés à l'article 20 peuvent adresser au contrevenant un avertissement le mettant en demeure de mettre fin à cet acte. L'avertissement est notifié au contrevenant dans un délai de trois semaines à dater de la constatation des faits, par lettre recommandée à la poste avec accusé de réception ou par la remise d'une copie du procès-verbal constatant les faits.~~

~~L'avertissement mentionne :~~

- ~~a) les faits imputés et la ou les dispositions légales enfreintes;~~
- ~~b) le délai dans lequel il doit y être mis fin;~~
- ~~c) qu'au cas où il n'est pas donné suite à l'avertissement, le procureur du Roi en sera avisé.~~

Art. 21/1

[Nouvelle disposition]

Art. 21/1

§ 1er. Les infractions aux dispositions de la présente loi, à l'exception des dispositions de l'article 17, alinéas 3 et 4 ou à ses arrêtés d'exécution peuvent faire l'objet de :

1° l'application de la procédure de transaction telle que visée à l'article 22, § 3 ;

2° une poursuite administrative en application de la procédure visée au titre 1/2 du livre XV du Code de droit économique ;

3° une poursuite pénale.

§ 2. La poursuite se fait conformément au titre 1/1 du livre XV du Code de droit économique.

Art. 21/2

[Nouvelle disposition]

Art. 21/2

Le ministère public notifie aux agents compétents visé à l'article XV.60/4 du Code de droit économique sa décision d'intenter ou non les poursuites pénales ou de proposer ou non une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du même Code.

Lorsque le ministère public renonce à intenter les poursuites pénales et à proposer une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du même Code ou si le ministère public n'a pas pris de décision dans un délai de trois mois à compter du jour de la réception du procès-verbal consignant l'infraction, les agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique décident s'il y a lieu d'entamer la procédure d'amende administrative.

Art. 21/3

[Nouvelle disposition]

Art. 21/3

Si le ministère public renonce à intenter les poursuites pénales et à proposer une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du même Code, il envoie une copie des pièces de procédure des actes d'enquête complémentaires aux agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique.

Art. 22

Art. 22

§ 1er. Les infractions aux dispositions prohibitives prévues par la présente loi sont punies d'une peine d'emprisonnement allant d'un mois à un an et d'une amende de 250 à 10.000 euros ou d'une de ces peines seulement.

§ 1er. Les infractions aux dispositions d'interdiction prévues par la présente loi, sont punies soit d'une peine d'emprisonnement allant d'un mois à un an et d'une amende de 250 à 10.000 euros ou d'une de ces peines seulement, soit d'une amende administrative de 250 à 10.000 euros.

~~Les infractions aux dispositions prohibitives prévues par la présente loi sont punies d'une peine d'emprisonnement allant d'un mois à un an et d'une amende de 250 à 10.000 euros ou d'une de ces peines seulement.~~

§ 2. Le tribunal peut, en outre, ordonner la fermeture d'un établissement qui enfreint les dispositions prohibitives de la présente loi.

Les dispositions du livre Ier du Code pénal, y compris le chapitre VII et l'article 85, s'appliquent aux infractions prévues par la présente loi.

§ 2. Le tribunal peut, en outre, ordonner la fermeture d'un établissement qui enfreint les dispositions prohibitives de la présente loi.

Les dispositions du livre Ier du Code pénal, y compris le chapitre VII et l'article 85, s'appliquent aux infractions prévues par la présente loi.

§ 3. Les agents commissionnés à cet effet par le ministre peuvent, au vu des procès-verbaux constatant une infraction aux dispositions prohibitives de la présente loi, établis par les agents visés à l'article 19, § 1er, proposer aux contrevenants le paiement d'une somme qui éteint l'action publique.

§ 3. Quand les agents de la Direction générale de l'Inspection économique visés à l'article 19, § 1er constatent des infractions à la présente loi ou à ses arrêtés d'exécution, les agents désignés par le ministre qui a l'Économie dans ses attributions peuvent proposer une somme dont le paiement volontaire par le contrevenant éteint l'action publique, conformément à l'article XV.61 du Code de droit économique.

~~Les agents commissionnés à cet effet par le ministre peuvent, au vu des procès-verbaux constatant une infraction aux dispositions prohibitives de la présente loi, établis par les agents visés à l'article 19, § 1er, proposer aux contrevenants le paiement d'une somme qui éteint l'action publique.~~

Le montant de la transaction ne peut être supérieur au montant maximum de l'amende pénale pouvant être infligée pour l'infraction constatée, majoré des décimes additionnels.

Les tarifs ainsi que les modalités de paiement et de perception sont fixés par le Roi.

Les tarifs ainsi que les modalités de paiement et de perception sont fixés par le Roi.

§ 4. Le ministère public, après avoir pris connaissance des procès-verbaux dressés sur la base de l'article 19, § 1er, alinéa 2, peut ordonner la saisie des produits faisant l'objet de l'infraction.

Les agents commissionnés, lorsqu'ils constatent une infraction en vertu des pouvoirs qui leur sont conférés par l'article 21, peuvent procéder, à titre conservatoire, à la saisie des produits faisant l'objet de l'infraction. Cette saisie doit être confirmée par le ministère public dans un délai de huit jours, conformément aux dispositions du premier alinéa.

La personne entre les mains de laquelle les produits sont saisis peut en être constituée gardien judiciaire.

La saisie est levée de plein droit par le jugement mettant fin à la poursuite, lorsque ce jugement est passé en force de chose jugée ou par le classement sans suite de l'affaire ou par le paiement de la somme visée au § 3.

Le ministère public peut donner mainlevée de la saisie qu'il a ordonnée ou confirmée, si le contrevenant renonce à offrir les produits dans les conditions ayant donné lieu à la poursuite; cette renonciation n'implique aucune reconnaissance du bien-fondé de cette poursuite.

Art. 22/1

[Nouvelle disposition]

§ 4. Le ministère public, après avoir pris connaissance des procès-verbaux dressés sur la base de l'article 19, § 1er, alinéa 2, peut ordonner la saisie des produits faisant l'objet de l'infraction.

Les agents commissionnés, lorsqu'ils constatent une infraction en vertu des pouvoirs qui leur sont conférés par l'article 21, peuvent procéder, à titre conservatoire, à la saisie des produits faisant l'objet de l'infraction. Cette saisie doit être confirmée par le ministère public dans un délai de huit jours, conformément aux dispositions du premier alinéa.

La personne entre les mains de laquelle les produits sont saisis peut en être constituée gardien judiciaire.

La saisie est levée de plein droit par le jugement mettant fin à la poursuite, lorsque ce jugement est passé en force de chose jugée ou par le classement sans suite de l'affaire ou par le paiement de la somme visée au § 3.

Le ministère public peut donner mainlevée de la saisie qu'il a ordonnée ou confirmée, si le contrevenant renonce à offrir les produits dans les conditions ayant donné lieu à la poursuite; cette renonciation n'implique aucune reconnaissance du bien-fondé de cette poursuite.

Art. 22/1

Les dispositions du titre 2, chapitre 1/1, du livre XV du Code de droit économique sont applicables aux amendes administratives visées par la présente loi.

Les décimes additionnels visés à l'article 1er, alinéa 1er, de la loi du 5 mars 1952 relative aux décimes additionnels sur les amendes pénales sont également applicables aux amendes administratives visées dans la présente loi.

Art. 22/2

Art. 22/2

[Nouvelle disposition]

Les articles XV.71, XV.72, XV.73 et XV.74 du Code de droit économique sont applicables aux infractions pénales à la présente loi.

Loi-cadre du 3 août 2007 relative aux professions intellectuelles prestataires de services

Art. 11

Sans préjudice de l'application des peines prévues par le Code pénal, sera puni d'un emprisonnement de huit jours à trois mois et d'une amende de 200 à 2.000 euros ou d'une de ces peines seulement :

1° celui qui, sans y être autorisé, se sera attribué publiquement le titre professionnel d'une profession réglementée et celui qui aura porté un titre ou aura ajouté à celui qu'il porte une mention pouvant prêter à confusion avec le titre professionnel d'une profession réglementée;

2° celui qui aura exercé cette profession sans être inscrit au tableau des titulaires ou à la liste des stagiaires ou sans y être autorisé;

3° celui qui l'aura pratiquée alors qu'il faisait l'objet d'une mesure de suspension.

Le tribunal pourra en outre ordonner à titre définitif ou temporaire, la fermeture totale ou partielle des locaux utilisés par celui qui se sera rendu coupable d'une ou des infractions visées ci-dessus.

Art. 13

Sans préjudice des devoirs incombant aux officiers de police judiciaire, le personnel du Corps de gendarmerie, les fonctionnaires et agents des polices locales, ainsi que les fonctionnaires et agents désignés à cet effet par le Roi sur la proposition du ministre sont chargés de rechercher et de constater par des procès-verbaux les infractions à la présente loi.

Art. 11

Sans préjudice de l'application des peines prévues par le Code pénal, sera puni **soit** d'un emprisonnement de huit jours à trois mois et d'une amende **pénale** de 200 à 2.000 euros ou d'une de ces peines seulement, **soit d'une amende administrative de 200 à 2.000 euros** :

1° celui qui, sans y être autorisé, se sera attribué publiquement le titre professionnel d'une profession réglementée et celui qui aura porté un titre ou aura ajouté à celui qu'il porte une mention pouvant prêter à confusion avec le titre professionnel d'une profession réglementée;

2° celui qui aura exercé cette profession sans être inscrit au tableau des titulaires ou à la liste des stagiaires ou sans y être autorisé;

3° celui qui l'aura pratiquée alors qu'il faisait l'objet d'une mesure de suspension.

Le tribunal pourra en outre ordonner à titre définitif ou temporaire, la fermeture totale ou partielle des locaux utilisés par celui qui se sera rendu coupable d'une ou des infractions visées ci-dessus.

Art. 13

Sans préjudice des devoirs incombant aux officiers de police judiciaire, le personnel du Corps de gendarmerie, les fonctionnaires et agents des polices locales, ainsi que les fonctionnaires et agents désignés à cet effet par le Roi sur la proposition du ministre sont chargés de rechercher et de constater par des procès-verbaux les infractions à la présente loi.

Ces procès-verbaux font foi jusqu'à preuve du contraire. Ils sont transmis sans délai aux officiers compétents du Ministère public; une copie en est adressée à l'auteur de l'infraction, ainsi qu'au Ministre précité dans les sept jours ouvrables de la constatation des infractions, le tout à peine de nullité.

Les procès-verbaux établis par ces agents font foi jusqu'à preuve du contraire. Dans les trente jours qui suivent la date de la constatation de l'infraction, une copie du procès-verbal est notifiée au contrevenant par envoi recommandé avec accusé de réception ou lui est remise en mains propres, dans les formes prévues à l'article XV.2, § 2 du Code de droit économique.

~~Ces procès-verbaux font foi jusqu'à preuve du contraire. Ils sont transmis sans délai aux officiers compétents du Ministère public; une copie en est adressée à l'auteur de l'infraction, ainsi qu'au Ministre précité dans les sept jours ouvrables de la constatation des infractions, le tout à peine de nullité.~~

La recherche et la constatation des infractions visées dans la présente loi par les agents visés à l'alinéa 1er a lieu conformément aux dispositions du livre XV, titre 1er, chapitre 1er, du Code de droit économique.

Art. 13/1

[Nouvelle disposition]

Art. 13/1

§ 1er. Lorsqu'ils constatent des infractions à la présente loi-cadre ou à ses arrêtés d'exécution, les agents visés à l'article 13, alinéa 1er, peuvent adresser au contrevenant un avertissement le mettant en demeure de mettre fin à cet acte, conformément à l'article XV.31 du Code de droit économique.

§ 2. Lorsque les agents visés à l'article 13, alinéa 1er, constatent des infractions à la présente loi-cadre ou à ses arrêtés d'exécution, les agents désignés par le ministre qui a les Classes moyennes dans ses attributions peuvent proposer une somme, dont le paiement volontaire par l'auteur de l'infraction éteint l'action publique, conformément à l'article XV.61 du Code de droit économique.

Le montant de la transaction ne peut être supérieur au montant maximum de l'amende pénale pouvant être infligée pour l'infraction constatée, majorée des décimes additionnels.

Les modalités de paiement et de perception de cette transaction sont arrêtées par le Roi.

Art. 13/2

[Nouvelle disposition]

Art. 13/2

§ 1er. Les infractions à la présente loi cadre ou à ses arrêtés d'exécution recherchées et constatées par les agents visés à l'article 13, alinéa 1er, peuvent faire l'objet de :

1° l'application de la procédure de transaction telle que visée à l'article 13/1, § 2 ;

2° une poursuite administrative en application de la procédure visée au titre 1/2 du livre XV du Code de droit économique ;

3° une poursuite pénale.

§ 2. La poursuite se fait conformément au titre 1/1 du livre XV du Code de droit économique.

Art. 13/3

[Nouvelle disposition]

Art. 13/3

Le ministère public notifie aux agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique sa décision d'intenter ou non les poursuites pénales ou de proposer ou non une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du Code d'instruction criminelle.

Lorsque le ministère public renonce à intenter les poursuites pénales et à proposer une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du Code d'instruction criminelle, ou si le ministère public n'a pas pris de décision dans un délai de trois mois à compter du jour de la réception du procès-verbal consignant l'infraction, les agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique décident s'il y a lieu d'entamer la procédure d'amende administrative.

Art. 13/4

[Nouvelle disposition]

Art. 13/4

Si le ministère public renonce à intenter les poursuites pénales et à proposer une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du Code d'instruction criminelle, il envoie une copie des pièces de procédure de l'enquête complémentaire aux agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique.

Art. 13/5

[Nouvelle disposition]

Art. 13/5

Les dispositions du titre 2, chapitre 1/1, du livre XV du Code de droit économique sont applicables aux amendes administratives visées par la présente loi-cadre.

Les décimes additionnels visés à l'article 1er, alinéa 1er, de la loi du 5 mars 1952 relative aux décimes additionnels sur les amendes pénales sont également applicables aux amendes administratives visées dans la présente loi-cadre.

Art. 13/6

[Nouvelle disposition]

Art. 13/6

Les articles XV.71, XV.72, XV.73 et XV.74 du Code de droit économique sont applicables aux infractions pénales à la présente loi-cadre.

Art. 14

Les personnes auxquelles le présent titre s'applique sont tenues de fournir tous renseignements et documents nécessaires pour en vérifier l'application.

Sera puni d'un emprisonnement de huit à quinze jours et d'une amende de 26 à 1.000 euros ou d'une de ces peines seulement, celui qui refusera de fournir les renseignements et documents visés à l'alinéa précédent ou qui s'opposera aux mesures de contrôle.

Art. 14

Les personnes auxquelles le présent titre s'applique sont tenues de fournir tous renseignements et documents nécessaires pour en vérifier l'application.

Sera puni **soit** d'un emprisonnement de huit à quinze jours et d'une amende **pénale** de 26 à 1.000 euros ou d'une de ces peines seulement, **soit d'une amende administrative de 26 à 1.000 euros**, celui qui refusera de fournir les renseignements et

documents visés à l'alinéa précédent ou qui s'opposera aux mesures de contrôle.

Loi du 11 février 2013 organisant la profession d'agent immobilier

Art. 22

Sans préjudice de l'application des peines prévues par le Code pénal, sera puni d'un emprisonnement de huit jours à trois mois et d'une amende de 500 euros à 5 000 euros ou d'une de ces peines seulement :

1° celui qui, sans y être autorisé, se sera attribué publiquement le titre professionnel d'agent immobilier et celui qui aura porté un titre ou aura ajouté à celui qu'il porte une mention pouvant prêter à confusion avec le titre professionnel d'agent immobilier;

2° celui qui aura exercé cette profession sans y être autorisé, ou sans être inscrit au tableau des titulaires ou à la liste des stagiaires;

3° celui qui l'aura pratiquée, alors qu'il faisait l'objet d'une mesure de suspension.

Le tribunal pourra en outre ordonner à titre temporaire ou définitif, la fermeture partielle ou totale des locaux utilisés par celui qui se sera rendu coupable d'une ou des infractions visées ci-dessus.

Les personnes morales qui exercent la profession d'agent immobilier conformément à la présente loi sont civilement responsables du paiement des amendes et de l'exécution des mesures de dédommagement auxquelles leurs organes et préposés ont été condamnés.

Art. 24

Sans préjudice des devoirs incombant aux officiers de police judiciaire, le personnel de la police fédérale, les fonctionnaires et agents des

Art. 22

Sans préjudice de l'application des peines prévues par le Code pénal, sera puni **soit** d'un emprisonnement de huit jours à trois mois et d'une amende **pénale** de 500 euros à 5 000 euros ou d'une de ces peines seulement, **soit d'une amende administrative de 500 à 5.000 euros** :

1° celui qui, sans y être autorisé, se sera attribué publiquement le titre professionnel d'agent immobilier et celui qui aura porté un titre ou aura ajouté à celui qu'il porte une mention pouvant prêter à confusion avec le titre professionnel d'agent immobilier;

2° celui qui aura exercé cette profession sans y être autorisé, ou sans être inscrit au tableau des titulaires ou à la liste des stagiaires;

3° celui qui l'aura pratiquée, alors qu'il faisait l'objet d'une mesure de suspension.

Le tribunal pourra en outre ordonner à titre temporaire ou définitif, la fermeture partielle ou totale des locaux utilisés par celui qui se sera rendu coupable d'une ou des infractions visées ci-dessus.

Les personnes morales qui exercent la profession d'agent immobilier conformément à la présente loi sont civilement responsables du paiement des amendes et de l'exécution des mesures de dédommagement auxquelles leurs organes et préposés ont été condamnés.

Art. 24

Sans préjudice des devoirs incombant aux officiers de police judiciaire, le personnel de la police fédérale, les fonctionnaires et agents des

polices locales, ainsi que les fonctionnaires et agents désignés à cet effet par le Roi sur la proposition du ministre, sont chargés de rechercher et de constater par des procès-verbaux les infractions à la présente loi.

Ces procès-verbaux font foi jusqu'à preuve du contraire. Ils sont transmis sans délai aux officiers compétents du ministère public; une copie en est adressée à l'auteur de l'infraction, ainsi qu'au ministre mentionné à l'alinéa 1er dans les sept jours ouvrables de la constatation des infractions, le tout à peine de nullité.

polices locales, ainsi que les fonctionnaires et agents désignés à cet effet par le Roi sur la proposition du ministre, sont chargés de rechercher et de constater par des procès-verbaux les infractions à la présente loi.

Les procès-verbaux établis par ces agents font foi jusqu'à preuve du contraire. Dans les trente jours qui suivent la constatation de l'infraction, une copie du procès-verbal est notifiée au contrevenant par envoi recommandé avec accusé de réception ou lui est remise en mains propres, dans les formes prévues à l'article XV.2, § 2, du Code de droit économique.

~~Ces procès-verbaux font foi jusqu'à preuve du contraire. Ils sont transmis sans délai aux officiers compétents du ministère public; une copie en est adressée à l'auteur de l'infraction, ainsi qu'au ministre mentionné à l'alinéa 1er dans les sept jours ouvrables de la constatation des infractions, le tout à peine de nullité.~~

La recherche et la constatation des infractions visées aux articles 22 et 25 par les agents visés à l'alinéa 1er ont lieu conformément aux dispositions du livre XV, titre 1er, chapitre 1er, du Code de droit économique.

Art. 24/1

[Nouvelle disposition]

Art. 24/1

§ 1er. Lorsqu'ils constatent des infractions visées aux articles 22 et 25, les agents visés à l'article 24, alinéa 1er, peuvent adresser au contrevenant un avertissement le mettant en demeure de mettre fin à cet acte, conformément à l'article XV.31 du Code de droit économique.

§ 2. Lorsque les agents visés à l'article 24, alinéa 1er constatent des infractions visées aux articles 22 et 25, les agents désignés par le ministre qui a les Classes moyennes dans ses attributions peuvent proposer une somme, dont le paiement volontaire par l'auteur de l'infraction éteint l'action publique, conformément à l'article XV.61 du Code de droit économique.

Le montant de la transaction ne peut être supérieur au montant maximum de l'amende pénale pouvant être infligée pour l'infraction constatée, majorée des décimes additionnels.

Les modalités de paiement et de perception de cette transaction sont arrêtées par le Roi.

Art. 24/2

[Nouvelle disposition]

Art. 24/2

§ 1er. Les infractions visées aux articles 22 et 25 recherchées et constatées par les agents visés à l'article 24, alinéa 1er, peuvent faire l'objet de :

1° l'application de la procédure de transaction telle que visée à l'article 24/1, § 2 ;

2° une poursuite administrative en application de la procédure visée au titre 1/2 du livre XV du Code de droit économique ;

3° une poursuite pénale.

§ 2. La poursuite se fait conformément au titre 1/1 du livre XV du Code de droit économique.

Art. 24/3

[Nouvelle disposition]

Art. 24/3

Le ministère public notifie aux agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique sa décision d'intenter ou non les poursuites pénales ou de proposer ou non une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du même Code.

Lorsque le ministère public renonce à intenter les poursuites pénales et à proposer une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du même Code, ou si le ministère public n'a pas pris de décision dans un délai de trois mois à compter du jour de la réception du procès-verbal consignait l'infraction, les agents compétents visés à l'article XV.60/4 du

Code de droit économique décident s'il y a lieu d'entamer la procédure d'amende administrative.

Art. 24/4

[Nouvelle disposition]

Art. 24/4

Si le ministère public renonce à intenter les poursuites pénales et à proposer une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du Code d'instruction criminelle, il envoie une copie des pièces de procédure de l'enquête complémentaire aux agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique.

Art. 24/5

[Nouvelle disposition]

Art. 24/5

Les dispositions du titre 2, chapitre 1/1, du livre XV du Code de droit économique sont applicables aux amendes administratives visées par la présente loi.

Les décimes additionnels visés à l'article 1er, alinéa 1er, de la loi du 5 mars 1952 relative aux décimes additionnels sur les amendes pénales sont également applicables aux amendes administratives visées dans la présente loi.

Art. 24/6

[Nouvelle disposition]

Art. 24/6

Les articles XV.71, XV.72, XV.73 et XV.74 du Code de droit économique sont applicables aux infractions pénales visées aux articles 22 et 25.

Art. 25

Les personnes auxquelles la présente loi s'applique sont tenus de fournir tous les renseignements et documents nécessaires pour en vérifier l'application.

Sera puni d'un emprisonnement de huit à quinze jours et d'une amende de 500 euros à 5.000 euros ou d'une de ces peines seulement, celui qui refusera de fournir les renseignements et

Art. 25

Les personnes auxquelles la présente loi s'applique sont tenus de fournir tous les renseignements et documents nécessaires pour en vérifier l'application.

Sera puni **soit** d'un emprisonnement de huit à quinze jours et d'une amende **pénale** de 500 euros à 5.000 euros ou d'une de ces peines seulement, **soit d'une amende administrative de 500 à 5.000**

documents visés à l'alinéa précédent ou qui s'opposera aux mesures de contrôle.

euros, celui qui refusera de fournir les renseignements et documents visés à l'alinéa précédent ou qui s'opposera aux mesures de contrôle.

loi du 13 mars 2016 relative au statut et au contrôle des entreprises d'assurance ou de réassurance

Art. 40

§ 1er. Les membres de l'organe légal d'administration et du comité de direction des entreprises d'assurance ou de réassurance, les personnes chargées de la direction effective ainsi que les responsables des fonctions de contrôle indépendantes sont exclusivement des personnes physiques.

Les personnes visées à l'alinéa 1er doivent disposer en permanence de l'honorabilité professionnelle nécessaire et de l'expertise adéquate à l'exercice de leur fonction.

§ 2. La direction effective des entreprises d'assurance ou de réassurance doit être confiée à deux personnes physiques au moins.

Art. 47/1

[Nouvelle disposition]

Art. 40

§ 1er. Les membres de l'organe légal d'administration et du comité de direction des entreprises d'assurance ou de réassurance, les personnes chargées de la direction effective ainsi que les responsables des fonctions de contrôle indépendantes sont exclusivement des personnes physiques.

Les personnes visées à l'alinéa 1er doivent disposer en permanence de l'honorabilité professionnelle nécessaire et de l'expertise adéquate à l'exercice de leur fonction. **En particulier, ces personnes doivent faire preuve d'une honnêteté, d'une intégrité et d'une indépendance d'esprit qui, s'agissant des membres de l'organe légal d'administration, permettent d'évaluer et de remettre en question effectivement, si nécessaire, les décisions du comité de direction, ou en l'absence de celui-ci, de la direction effective et d'assurer la supervision et le suivi effectifs des décisions prises en matière de gestion.**

§ 2. La direction effective des entreprises d'assurance ou de réassurance doit être confiée à deux personnes physiques au moins.

Art. 47/1

La composition de l'organe légal d'administration et du comité de direction assure que ces organes disposent collectivement des connaissances, des compétences et de l'expérience nécessaires à la compréhension de l'ensemble des activités de l'entreprise

d'assurance ou de réassurance, y compris des principaux risques auxquels elle est exposée.

Art. 60

La Banque peut, sans préjudice des dispositions des articles 40 à 42 et 48 à 59, préciser, par voie de règlement pris en application de l'article 12*bis*, § 2, de la loi du 22 février 1998, ce qu'il y a lieu d'entendre par structure de gestion adéquate, contrôle interne adéquat, fonction de gestion des risques indépendante adéquate, fonction d'audit interne indépendante adéquate, fonction actuarielle adéquate et, sur avis de la FSMA, fonction de vérification de la conformité (compliance) indépendante adéquate, et élaborer des règles plus précises conformément à la réglementation européenne, notamment des règles précisant les conditions minimales auxquelles il doit être satisfait en ce qui concerne l'exigence d'expertise adéquate visée à l'article 40, § 1er, alinéa 2, en ce compris les modalités de la procédure d'évaluation de cette exigence.

Art. 76

Les entreprises d'assurance et de réassurance conservent les documents relatifs à leurs activités à leur siège ou en tout autre lieu préalablement autorisé par la Banque en concertation avec la FSMA.

Sans préjudice d'autres dispositions légales régissant la conservation de documents, la Banque peut fixer, par voie de règlement pris conformément à l'article 12*bis*, § 2, de la loi du 22 février 1998, le délai et les modalités de conservation des documents visés à l'alinéa 1er.

Art. 81

§ 1er. Les entreprises d'assurance ou de réassurance informent préalablement la Banque de la proposition de nomination des membres de l'organe légal d'administration et des membres du comité de direction ou, en l'absence de comité de direction, des personnes chargées de la direction effective, ainsi que des personnes responsables des fonctions de contrôle indépendantes.

Art. 60

La Banque peut, sans préjudice des dispositions des articles 40 à 42 **et 48 47/1** à 59, préciser, par voie de règlement pris en application de l'article 12*bis*, § 2, de la loi du 22 février 1998, ce qu'il y a lieu d'entendre par structure de gestion adéquate, contrôle interne adéquat, fonction de gestion des risques indépendante adéquate, fonction d'audit interne indépendante adéquate, fonction actuarielle adéquate et, sur avis de la FSMA, fonction de vérification de la conformité (compliance) indépendante adéquate, et élaborer des règles plus précises conformément à la réglementation européenne, notamment des règles précisant les conditions minimales auxquelles il doit être satisfait en ce qui concerne l'exigence d'expertise adéquate visée à l'article 40, § 1er, alinéa 2, en ce compris les modalités de la procédure d'évaluation de cette exigence.

Art. 76

Les entreprises d'assurance ou de réassurance tiennent à la disposition de la Banque et de la FSMA les documents nécessaires au contrôle auquel elles sont soumises par ces autorités.

Sans préjudice d'autres dispositions légales régissant la conservation de documents, la Banque peut fixer, par voie de règlement pris conformément à l'article 12*bis*, § 2, de la loi du 22 février 1998, le délai et les modalités de conservation des documents visés à l'alinéa 1er.

Art. 81

§ 1er. Les entreprises d'assurance ou de réassurance informent préalablement la Banque de la proposition de nomination des membres de l'organe légal d'administration et des membres du comité de direction ou, en l'absence de comité de direction, des personnes chargées de la direction effective, ainsi que des personnes responsables des fonctions de contrôle indépendantes.

Dans le cadre de l'information requise en vertu de l'alinéa 1er, les entreprises d'assurance ou de réassurance communiquent à la Banque tous les documents et informations lui permettant d'évaluer si les personnes dont la nomination est proposée disposent de l'honorabilité professionnelle nécessaire et de l'expertise adéquate à l'exercice de leur fonction conformément à l'article 40.

L'alinéa 1er est également applicable à la proposition de renouvellement de la nomination des personnes qui y sont visées ainsi qu'au non-renouvellement de leur nomination, à leur révocation, à leur licenciement ou à leur démission.

§ 2. La nomination des personnes visées au paragraphe 1er est soumise à l'approbation préalable de la Banque.

Lorsqu'il s'agit de la nomination d'une personne qui est proposée pour la première fois à une fonction visée au paragraphe 1er dans une entreprise relevant du contrôle de la Banque par application de l'article 36/2 de la loi du 22 février 1998, la Banque consulte préalablement la FSMA.

La FSMA communique son avis à la Banque dans un délai d'une semaine à compter de la réception de la demande d'avis.

§ 3. Les entreprises d'assurance ou de réassurance informent la Banque de la répartition éventuelle des tâches entre les membres de l'organe légal d'administration, entre les membres du comité de direction ou, en l'absence de comité de direction, entre les personnes chargées de la direction effective.

Les modifications importantes intervenues dans la répartition des tâches visée à l'alinéa 1er, donnent lieu à l'application des paragraphes 1er et 2.

Dans le cadre de l'information requise en vertu de l'alinéa 1er, les entreprises d'assurance ou de réassurance communiquent à la Banque tous les documents et informations lui permettant d'évaluer si :

- **les personnes dont la nomination est proposée disposent de l'honorabilité professionnelle nécessaire et de l'expertise adéquate à l'exercice de leur fonction conformément à l'article 40 ;**

- **le profil des personnes concernées permet de satisfaire à l'exigence de compétence collective prévue par l'article 47/1.**

L'alinéa 1er est également applicable à la proposition de renouvellement de la nomination des personnes qui y sont visées ainsi qu'au non-renouvellement de leur nomination, à leur révocation, à leur licenciement ou à leur démission.

§ 2. La nomination des personnes visées au paragraphe 1er est soumise à l'approbation préalable de la Banque. **L'approbation de la Banque n'est donnée que si la nomination considérée assure le respect de l'article 40 dans le chef de la personne concernée et de l'article 47/1 dans le chef de l'entreprise d'assurance ou de réassurance.**

Lorsqu'il s'agit de la nomination d'une personne qui est proposée pour la première fois à une fonction visée au paragraphe 1er dans une entreprise relevant du contrôle de la Banque par application de l'article 36/2 de la loi du 22 février 1998, la Banque consulte préalablement la FSMA.

La FSMA communique son avis à la Banque dans un délai d'une semaine à compter de la réception de la demande d'avis.

§ 3. Les entreprises d'assurance ou de réassurance informent la Banque de la répartition éventuelle des tâches entre les membres de l'organe légal d'administration, entre les membres du comité de direction ou, en l'absence de comité de direction, entre les personnes chargées de la direction effective.

Les modifications importantes intervenues dans la répartition des tâches visée à l'alinéa 1er, donnent lieu à l'application des paragraphes 1er et 2.

§ 4. Outre les dispositions du paragraphe 1er, les entreprises d'assurance ou de réassurance et les personnes visées au paragraphe 1er communiquent sans délai à la Banque tout fait ou élément qui implique une modification des informations fournies lors de la nomination et qui pourrait avoir une incidence sur l'honorabilité professionnelle nécessaire ou l'expertise adéquate à l'exercice de la fonction concernée.

Conformément aux articles 63, 303 en 304, lorsque la Banque, dans le cadre de l'exercice de sa mission de contrôle, a connaissance d'un tel fait ou élément, obtenu ou non en application de l'alinéa 1er, elle peut effectuer une réévaluation du respect des exigences visées à l'article 40, § 1er, alinéa 2.

§ 4. Outre les dispositions du paragraphe 1er, les entreprises d'assurance ou de réassurance et les personnes visées au paragraphe 1er communiquent sans délai à la Banque tout fait ou élément qui implique une modification des informations fournies lors de la nomination et qui pourrait avoir une incidence sur l'honorabilité professionnelle nécessaire ou l'expertise adéquate à l'exercice de la fonction concernée.

Conformément aux articles 63, 303 en 304, lorsque la Banque, dans le cadre de l'exercice de sa mission de contrôle, a connaissance d'un tel fait ou élément, obtenu ou non en application de l'alinéa 1er, elle peut effectuer une réévaluation du respect des exigences visées à l'article 40, § 1er, alinéa 2.

Loi du 15 juillet 2016 portant exécution du règlement (UE) 2019/1148 du Parlement européen et du Conseil du 20 juin 2019 relatif à la commercialisation et à l'utilisation de précurseurs d'explosifs, modifiant le règlement (CE) n° 1907/2006 et abrogeant le règlement (UE) n° 98/2013

Art. 7/1

[Nouvelle disposition]

Art. 7/1

§ 1er. Lorsqu'il est constaté qu'un acte constitue une infraction à la présente loi ou à ses arrêtés d'exécution, les agents visés à l'article 6, § 1er, peuvent adresser au contrevenant un avertissement le mettant en demeure de mettre fin à cet acte, conformément à l'article XV.31 du Code de droit économique.

§ 2. Lorsque les agents visés à l'article 6, § 1er, constatent des infractions à la présente loi ou à ses arrêtés d'exécution, les agents désignés par le ministre peuvent proposer une somme, dont le paiement volontaire par l'auteur de l'infraction éteint l'action publique, conformément à l'article XV.61 du Code de droit économique.

Le montant de la transaction ne peut être supérieur au montant maximum de l'amende pénale pouvant être infligée pour l'infraction constatée, majorée des décimes additionnels.

Les modalités de paiement et de perception de cette transaction sont arrêtées par le Roi.

Art. 9/1

Art. 9/1

[Nouvelle disposition]

§ 1er. Les infractions visées à l'article 10, § 1er ou à ses arrêtés d'exécution peuvent faire l'objet de :

1° l'application de la procédure de transaction telle que visée à l'article 7/1, § 2 ;

2° une poursuite administrative en application de la procédure visée au titre 1/2 du livre XV du Code de droit économique ;

3° une poursuite pénale.

§ 2. La poursuite se fait conformément au titre 1/1 du livre XV du Code de droit économique, à l'exception de l'article XV.60/1, § 2 lorsque les infractions à cette loi sont recherchées et constatées par les agents désignés par le ministre qui a l'Environnement dans ses attributions et par les agents de l'Administration générale des douanes et accises.

Art. 9/2

Art. 9/2

[Nouvelle disposition]

Le ministère public notifie aux agents compétents visé à l'article XV.60/4 du Code de droit économique sa décision d'intenter ou non les poursuites pénales ou de proposer ou non une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du même Code.

Lorsque le ministère public renonce à intenter les poursuites pénales et à proposer une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du même Code ou si le ministère public n'a pas pris de décision dans un délai de trois mois à compter du jour de la réception du procès-verbal consignant l'infraction, les agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique décident s'il y a lieu d'entamer la procédure d'amende administrative.

Art. 9/3

Art. 9/3

[Nouvelle disposition]

Si le ministère public renonce à intenter les poursuites pénales et à proposer une transaction visée à l'article 216bis du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216ter du Code d'instruction criminelle, il envoie une copie des pièces de procédure de l'enquête complémentaire aux agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique.

Art. 10

§ 1er. Sans préjudice de l'application de peines plus sévères prévues par le Code pénal, les infractions ou tentatives d'infraction au Règlement, à la présente loi et à ses arrêtés d'exécution, sont punies d'une amende pénale de 100 euros à 100 000 euros et d'une peine d'emprisonnement de un an à cinq ans ou de l'une de ces deux peines seulement.

Les dispositions du livre I du Code pénal et celles du chapitre VII ainsi que de l'article 85 sont d'application.

Art. 10

§ 1er. Sans préjudice de l'application de peines plus sévères prévues par le Code pénal, les infractions ou tentatives d'infraction au Règlement, à la présente loi et à ses arrêtés d'exécution, sont punies soit d'une amende pénale de 100 euros à 100.000 euros et d'une peine d'emprisonnement d'un an à cinq ans ou de l'une de ces deux peines seulement, soit d'une amende administrative de 100 à 100.000 euros.

~~Sans préjudice de l'application de peines plus sévères prévues par le Code pénal, les infractions ou tentatives d'infraction au Règlement, à la présente loi et à ses arrêtés d'exécution, sont punies d'une amende pénale de 100 euros à 100 000 euros et d'une peine d'emprisonnement de un an à cinq ans ou de l'une de ces deux peines seulement.~~

~~Les dispositions du livre I du Code pénal et celles du chapitre VII ainsi que de l'article 85 sont d'application.~~

§ 2. Lorsqu'il s'agit toutefois d'une infraction ou d'une tentative d'infraction concernant l'importation sur le territoire belge depuis un pays tiers de précurseurs d'explosifs faisant l'objet d'une restriction, celle-ci sera sanctionnée conformément aux dispositions de l'article 231, § 1er, de la loi générale sur les douanes et accises.

La peine d'emprisonnement est cependant d'un an à cinq ans et l'amende de 100 euros à 100.000 euros.

L'infraction ou la tentative d'infraction sera poursuivie selon la procédure définie aux articles

§ 2. Lorsqu'il s'agit toutefois d'une infraction ou d'une tentative d'infraction concernant l'importation sur le territoire belge depuis un pays tiers de précurseurs d'explosifs faisant l'objet d'une restriction, celle-ci sera sanctionnée conformément aux dispositions de l'article 231, § 1er, de la loi générale sur les douanes et accises.

La peine d'emprisonnement est cependant d'un an à cinq ans et l'amende de 100 euros à 100.000 euros.

L'infraction ou la tentative d'infraction sera poursuivie selon la procédure définie aux articles

249 à 253 et 263 à 284 de la loi générale sur les douanes et accises.

249 à 253 et 263 à 284 de la loi générale sur les douanes et accises.

Art. 11/1

[Nouvelle disposition]

Art. 11/1

Les dispositions du titre 2, chapitre 1/1, du livre XV du Code de droit économique sont applicables aux amendes administratives visées par la présente loi.

Les décimes additionnels visés à l'article 1er, alinéa 1er, de la loi du 5 mars 1952 relative aux décimes additionnels sur les amendes pénales sont également applicables aux amendes administratives visées dans la présente loi.

Art. 11/2

[Nouvelle disposition]

Art. 11/2

Les articles XV.69, XV.71, XV.72, XV.73 et XV.74 du Code de droit économique sont applicables aux infractions pénales à la présente loi.

Loi du 7 décembre 2016 portant organisation de la profession et de la supervision publique des réviseurs d'entreprises

Art. 44

Le Collège, le président et les membres du Comité, les membres de la commission des sanctions, le personnel de la FSMA contribuant à l'exercice des missions du Collège ainsi que les personnes ayant exercé par le passé les fonctions précitées sont tenus au secret professionnel et ne peuvent divulguer à quelque personne ou autorité que ce soit les informations confidentielles dont ils ont eu connaissance en raison de leurs fonctions.

L'alinéa premier s'applique aux inspecteurs et experts externes quant aux informations dont ils ont eu connaissance en raison des missions confiées au Collège ou dans le cadre des

Art. 44

Le Collège, le président et les membres du Comité, les membres de la commission des sanctions, le personnel de la FSMA contribuant à l'exercice des missions du Collège ainsi que les personnes ayant exercé par le passé les fonctions précitées sont tenus au secret professionnel et ne peuvent divulguer à quelque personne ou autorité que ce soit les informations confidentielles dont ils ont eu connaissance en raison de leurs fonctions.

L'alinéa premier s'applique aux inspecteurs et experts externes quant aux informations dont ils ont eu connaissance en raison des missions confiées au Collège ou dans le cadre des

vérifications, expertises ou rapports que le Collège, dans le cadre de ses missions visées à l'article 33, les a chargés d'effectuer ou de produire.

L'alinéa 1er ne s'applique pas à la divulgation d'informations confidentielles à la FSMA. L'article 74, alinéa 1er de la loi du 2 août 2002 est d'application en ce qui concerne ces informations. Sans préjudice de l'article 45, § 1er, 8°, la FSMA ne peut utiliser les informations concernées dans l'exercice des missions autres que celles visées par le cadre législatif et réglementaire applicable que moyennant l'accord du Collège.

L'alinéa premier ne s'applique pas à la divulgation d'informations confidentielles, par les membres du Comité visés à l'article 35, premier alinéa, 1°, à la Banque. L'article 35 de la loi du 22 février 1998 fixant le statut organique de la Banque nationale de Belgique est d'application en ce qui concerne ces informations. Sans préjudice de l'article 45, § 1er, 8°, la Banque ne peut faire usage, pour l'accomplissement de ses missions légales autres que celles liées au cadre législatif et réglementaire applicable, des informations confidentielles qui lui ont été communiquées par les membres du Comité visés à l'article 35, alinéa premier, 1°, que moyennant l'accord du Collège.

Art. 45

§ 1er. Par dérogation à l'article 44, le Collège peut communiquer des informations confidentielles:

vérifications, expertises ou rapports que le Collège, dans le cadre de ses missions visées à l'article 32 à l'article 33, les a chargés d'effectuer ou de produire.

L'alinéa premier ne s'applique pas à la divulgation d'informations confidentielles, par les membres du Comité visés à l'article 35, alinéa premier, 2°, à la FSMA. L'article 74, alinéa premier de la loi du 2 août 2002 relative à la surveillance du secteur financier et aux services financiers est d'application en ce qui concerne ces informations. La FSMA soumet une demande au Collège si elle souhaite utiliser ces informations dans l'exercice de ses missions légales. Le Collège traite cette demande conformément à l'article 45.

L'alinéa premier ne s'applique pas à la divulgation d'informations confidentielles, par les membres du Comité visés à l'article 35, alinéa premier, 1°, à la Banque. L'article 35 de la loi du 22 février 1998 fixant le statut organique de la Banque nationale de Belgique est d'application en ce qui concerne ces informations. La Banque soumet une demande au Collège si elle souhaite utiliser ces informations dans l'exercice de ses missions légales. Le Collège traite cette demande conformément à l'article 45.

Le premier alinéa n'empêche pas la communication d'informations confidentielles par le Collège à la FSMA dans le cadre du soutien administratif, opérationnel et logistique apporté au Collège par la FSMA visé à l'article 40, 4°, ni dans le cadre du secrétariat du Collège assuré par la FSMA visé à l'article 40, 3°. L'article 74, alinéa premier de la loi du 2 août 2002 est d'application en ce qui concerne ces informations. La FSMA soumet une demande au Collège si elle souhaite utiliser ces informations dans l'exercice de ses missions légales. Le Collège examine cette demande pour vérifier le respect de l'article 45, § 1er, alinéa 1er, 8°.

Art. 45

§ 1er. Par dérogation à l'article 44, le Collège peut communiquer des informations confidentielles:

1° dans les cas où la communication de telles informations est prévue ou autorisée par ou en vertu de la présente loi et des lois régissant les missions confiées au Collège;

2° lors d'un témoignage en justice en matière pénale;

3° pour dénoncer des infractions pénales aux autorités judiciaires, étant entendu que l'article 29 du Code d'instruction criminelle ne s'applique pas aux personnes visées à l'article 44;

4° dans le cadre de recours administratifs ou juridictionnels contre les actes ou décisions du Collège ou de la FSMA dans les cas visés à l'article 59 et dans toute autre instance à laquelle le Collège est partie;

5° sous une forme sommaire ou agrégée de façon que des personnes physiques ou morales individuelles ne puissent pas être identifiées;

6° dans les limites de la directive 2006/43/CE et du règlement (UE) n° 537/2014, aux autorités compétentes d'autres Etats membres qui exercent une ou plusieurs compétences comparables à celles visées à l'article 32;

7° dans le respect de la directive 2006/43/CE et du règlement (UE) n° 537/2014 et conformément à l'article 51, aux autorités compétentes de pays tiers qui exercent une ou plusieurs compétences comparables à celles visées à l'article [2 32]2 et avec lesquels le Collège a conclu un accord de coopération visé à l'article 51, § 1er, 6° ;

8° à la Banque et à la FSMA en leur qualité d'autorité de surveillance des entités d'intérêt public, lorsque ces informations présentent un intérêt pour l'exercice de leurs missions légales respectives;

9° à l'Institut dans les cas visés aux articles 11, § 2, 26, 41 et 74;

10° au CEAOB visé à l'article 30 du règlement (UE) n° 537/2014.

Le Collège peut rendre publique la décision de dénoncer des infractions pénales aux autorités judiciaires;

11° dans les limites des directives européennes et règlements européens, à l'Autorité belge de protection des données.

1° dans les cas où la communication de telles informations est prévue ou autorisée par ou en vertu de la présente loi et des lois régissant les missions confiées au Collège;

2° lors d'un témoignage en justice en matière pénale;

3° pour dénoncer des infractions pénales aux autorités judiciaires, étant entendu que l'article 29 du Code d'instruction criminelle ne s'applique pas aux personnes visées à l'article 44;

4° dans le cadre de recours administratifs ou juridictionnels contre les actes ou décisions du Collège ou de la FSMA dans les cas visés à l'article 59 et dans toute autre instance à laquelle le Collège est partie;

5° sous une forme sommaire ou agrégée de façon que des personnes physiques ou morales individuelles ne puissent pas être identifiées;

6° dans les limites de la directive 2006/43/CE et du règlement (UE) n° 537/2014, aux autorités compétentes d'autres Etats membres qui exercent une ou plusieurs compétences comparables à celles visées à l'article 32;

7° dans le respect de la directive 2006/43/CE et du règlement (UE) n° 537/2014 et conformément à l'article 51, aux autorités compétentes de pays tiers qui exercent une ou plusieurs compétences comparables à celles visées à l'article [2 32]2 et avec lesquels le Collège a conclu un accord de coopération visé à l'article 51, § 1er, 6° ;

8° à la Banque et à la FSMA lorsque ces informations présentent un intérêt pour l'exercice de leurs missions légales respective;

9° à l'Institut dans les cas visés aux articles 11, § 2, 26, 41 et 74;

10° au CEAOB visé à l'article 30 du règlement (UE) n° 537/2014.

Le Collège peut rendre publique la décision de dénoncer des infractions pénales aux autorités judiciaires;

11° dans les limites des directives européennes et règlements européens, à l'Autorité belge de protection des données ;

12° à la Cellule de traitement de l'information financière et aux autorités de contrôle étrangères visées aux articles 76 et 120/2 de la loi du 18

septembre 2017 relative à la prévention du blanchiment de capitaux et du financement du terrorisme et à la limitation de l'utilisation des espèces ;

13° à l'Office de contrôle des mutualités et des unions nationales de mutualités visé à l'article 49 de la loi du 6 août 1990 relative aux mutualités et aux unions nationales de mutualités ;

14° au ministre de la Justice ou le fonctionnaire délégué par lui dans le cadre du Registre national des experts judiciaires visé à l'article 555/10 du Code judiciaire.

§ 2. Le Collège ne peut communiquer des informations confidentielles en vertu du § 1er, 6° à 11°, qu'à condition qu'elles soient destinées à l'accomplissement des missions des autorités ou organismes qui en sont les destinataires et que les informations soient dans leur chef couvertes par un devoir de secret professionnel équivalent à celui prévu à l'article 44. En outre, les informations provenant d'une autorité d'un autre Etat membre ne peuvent être divulguées qu'à des autorités ou organismes de pays tiers dans les cas visés au § 1er, 7°, qu'avec l'accord explicite de cette autorité et, le cas échéant, aux seules fins pour lesquelles cette autorité a marqué son accord.

§ 3. Le Collège peut faire usage des informations confidentielles dont il dispose pour l'accomplissement de l'ensemble de ses missions visées à l'article 33.

§ 4. Les articles 44 et 80, § 1er, ne sont pas applicables aux communications d'informations au Collège qui sont prévues ou autorisées par des dispositions légales ou réglementaires régissant les missions du Collège.

§ 2. Le Collège ne peut communiquer des informations confidentielles **en vertu du § 1er, 6° à 14°**, qu'à condition qu'elles soient destinées à l'accomplissement des missions des autorités ou organismes qui en sont les destinataires et que les informations soient dans leur chef couvertes par un devoir de secret professionnel équivalent à celui prévu à l'article 44. En outre, les informations provenant d'une autorité d'un autre Etat membre ne peuvent être divulguées qu'à des autorités ou organismes de pays tiers dans les cas visés au § 1er, 7°, qu'avec l'accord explicite de cette autorité et, le cas échéant, aux seules fins pour lesquelles cette autorité a marqué son accord.

§ 3. Le Collège peut faire usage des informations confidentielles dont il dispose pour l'accomplissement de l'ensemble de ses missions visées **à l'article 33 à l'article 32.**

§ 4. Les articles 44 et 80, § 1er, ne sont pas applicables aux communications d'informations au Collège qui sont prévues ou autorisées par des dispositions légales ou réglementaires régissant les missions du Collège.

§ 5. Les autorités judiciaires informent le Collège des suites qu'elles donnent à la dénonciation des infractions pénales visée au paragraphe 1er, 3°.

Loi du 31 mai 2017 relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité civile décennale des entrepreneurs, architectes et autres prestataires du secteur de la construction de travaux immobiliers et portant modification de la loi du 20 février 1939 sur la protection du titre et de la profession d'architecte

Art. 15

Sans préjudice de l'article 19, les infractions de l'architecte à la présente loi et à ses arrêtés d'exécution sont punies d'une amende pénale de 26 à 10.000 euros.

Art. 15

Sans préjudice de l'article 19, les infractions de l'architecte à la présente loi et à ses arrêtés d'exécution sont punies **soit** d'une amende pénale de 26 à 10 000 euros, **soit d'une amende administrative de 26 à 10.000 euros.**

Art. 18

Les agents commissionnés par le ministre ayant l'Économie dans ses attributions peuvent proposer une transaction à l'architecte, conformément à l'article XV.61 du Code de droit économique.

Art. 18

Les agents commissionnés par le ministre ayant l'Économie dans ses attributions peuvent proposer une transaction à l'architecte, conformément à l'article XV.61 du Code de droit économique.

Le montant de la transaction ne peut être supérieur au montant maximum de l'amende pénale pouvant être infligée pour l'infraction constatée, majorée des décimes additionnels.

Les modalités de paiement et de perception de cette transaction sont arrêtées par le Roi.

Art. 18/1

[Nouvelle disposition]

Art. 18/1

§ 1er. Les infractions aux articles 5 et 12, § 1er, alinéa 1er, 2° peuvent faire l'objet de :

1° l'application de la procédure de transaction telle que visée à l'article 18 ;

2° une poursuite administrative en application de la procédure visée au titre 1/2 du livre XV du Code de droit économique ;

3° une poursuite pénale.

§ 2. La poursuite se fait conformément au titre 1/1 du livre XV du Code de droit économique.

Art. 18/2

[Nouvelle disposition]

Art. 18/2

Le ministère public notifie aux agents compétents visé à l'article XV.60/4 du Code de

droit économique sa décision d'intenter ou non les poursuites pénales ou de proposer ou non une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du même Code.

Lorsque le ministère public renonce à intenter les poursuites pénales et à proposer une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du même Code ou si le ministère public n'a pas pris de décision dans un délai de trois mois à compter du jour de la réception du procès-verbal consignant l'infraction, les agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique décident s'il y a lieu d'entamer la procédure d'amende administrative.

Art. 18/3

[Nouvelle disposition]

Art. 18/3

Si le ministère public renonce à intenter les poursuites pénales et à proposer une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du Code d'instruction criminelle, il envoie une copie des pièces de procédure de l'enquête complémentaire aux agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique.

Art. 18/4

[Nouvelle disposition]

Art. 18/4

Les dispositions du titre 2, chapitre 1/1, du livre XV du Code de droit économique sont applicables aux amendes administratives visées par la présente loi.

Les décimes additionnels visés à l'article 1er, alinéa 1er, de la loi du 5 mars 1952 relative aux décimes additionnels sur les amendes pénales sont également applicables aux amendes administratives visées dans la présente loi.

Art. 18/5

Art. 18/5

[Nouvelle disposition]

Les articles XV.69, XV.71, XV.72, XV.73 et XV.74 du Code de droit économique sont applicables aux infractions pénales à la présente loi.

Loi du 18 septembre 2017 relative à la prévention du blanchiment de capitaux et du financement du terrorisme et à la limitation de l'utilisation des espèces

Art. 5, §1er

§ 1er. Les dispositions de la présente loi sont applicables aux entités assujetties suivantes, agissant dans l'exercice de leur activité professionnelle réglementée :

1° la Banque nationale de Belgique;

2° [2 ...]2

3° la SA de droit public bpost, dénommée ci-après "bpost", pour ses services financiers postaux ou l'émission de monnaie électronique;

4° a) les établissements de crédit, tels que définis à l'article 1er, § 3, alinéa 1er, de la loi du 25 avril 2014 relative au statut et au contrôle des établissements de crédit [11 ...]11, qui relèvent du droit belge;

b) les succursales en Belgique des établissements de crédit tels que définis à l'article 1er, § 3, alinéa 1er, de la même loi, qui relèvent du droit d'un autre Etat membre ou d'un pays tiers;

[2 c) les établissements de crédit, tels que définis à l'article 1er, § 3, alinéa 1er de la même loi, qui relèvent du droit d'un autre Etat membre et qui recourent à un agent lié établi en Belgique pour y fournir des services d'investissement et/ou exercer des activités d'investissement au sens de l'article 2, 1°, de la loi du 25 octobre 2016 relative à l'accès à l'activité de prestation de services d'investissement et au statut et au contrôle des sociétés de gestion de portefeuille et de conseil en investissement, et fournir des services auxiliaires au sens de l'article 2, 2°, de la même loi;]2

[6 d) les établissements de crédit, tels que définis à l'article 1er, § 3, alinéa 1er, de la même loi, qui relèvent du droit d'un autre Etat membre et qui recourent à un agent établi en Belgique pour y fournir des services de réception de dépôts ou d'autres fonds remboursables au sens de l'article 4, 1), de ladite loi;]6

Art. 5, §1er

§ 1er. Les dispositions de la présente loi sont applicables aux entités assujetties suivantes, agissant dans l'exercice de leur activité professionnelle réglementée :

1° la Banque nationale de Belgique;

2° [2 ...]2

3° la SA de droit public bpost, dénommée ci-après "bpost", pour ses services financiers postaux ou l'émission de monnaie électronique;

4° a) les établissements de crédit, tels que définis à l'article 1er, § 3, alinéa 1er, de la loi du 25 avril 2014 relative au statut et au contrôle des établissements de crédit [11 ...]11, qui relèvent du droit belge;

b) les succursales en Belgique des établissements de crédit tels que définis à l'article 1er, § 3, alinéa 1er, de la même loi, qui relèvent du droit d'un autre Etat membre ou d'un pays tiers;

[2 c) les établissements de crédit, tels que définis à l'article 1er, § 3, alinéa 1er de la même loi, qui relèvent du droit d'un autre Etat membre et qui recourent à un agent lié établi en Belgique pour y fournir des services d'investissement et/ou exercer des activités d'investissement au sens de l'article 2, 1°, de la loi du 25 octobre 2016 relative à l'accès à l'activité de prestation de services d'investissement et au statut et au contrôle des sociétés de gestion de portefeuille et de conseil en investissement, et fournir des services auxiliaires au sens de l'article 2, 2°, de la même loi;]2

[6 d) les établissements de crédit, tels que définis à l'article 1er, § 3, alinéa 1er, de la même loi, qui relèvent du droit d'un autre Etat membre et qui recourent à un agent établi en Belgique pour y fournir des services de réception de dépôts ou d'autres fonds remboursables au sens de l'article 4, 1), de ladite loi;]6

5° a) les entreprises d'assurance de droit belge visées au livre II de la loi du 13 mars 2016 relative au statut et au contrôle des entreprises d'assurance ou de réassurance et habilitées à exercer les activités d'assurance-vie visées à l'annexe II de la même loi;

b) les succursales en Belgique des entreprises d'assurance relevant du droit d'un autre Etat membre ou d'un pays tiers visées, respectivement, aux articles 550 et 584 de la même loi, et qui sont habilitées à exercer en Belgique les activités d'assurance-vie visées à l'annexe II à la même loi;

6° [4 a) les établissements de paiement de droit belge visés au livre II, titre II, chapitre 1er de [6 la loi du 11 mars 2018]6 ;

b) les succursales en Belgique des établissements de paiement relevant du droit d'un autre Etat membre ou d'un pays tiers visées, respectivement, aux articles 120 et 144 de la même loi ;

c) les établissements de paiement enregistrés visés au livre II, titre II, chapitre 2 de la même loi ;

d) les établissements de paiement visés à l'article 4, 4), de la directive 2015/2366/UE du Parlement européen et du Conseil du 25 novembre 2015 concernant les services de paiement dans le marché intérieur, modifiant les directives 2002/65/CE, 2009/110/CE et 2013/36/UE et le règlement (UE) n° 1093/2010, et abrogeant la directive 2007/64/CE, qui relèvent du droit d'un autre Etat membre et qui offrent en Belgique des services de paiement par le biais d'une ou plusieurs personnes qui y sont établies et qui représentent l'établissement à cette fin ;]4

7° [4 a) les émetteurs de monnaie électronique visés à l'article 163, 4° et 5°, de la loi précitée du 11 mars 2018 ;

b) les établissements de monnaie électronique de droit belge visés au Livre IV, Titre II, chapitre 1er, de la même loi ;

c) les succursales en Belgique d'établissements de monnaie électronique relevant du droit d'un autre Etat membre ou d'un pays tiers visées, respectivement, aux articles 218 et 228 de la même loi ;

d) les établissements de monnaie électronique limités visés à l'article 201 de la même loi ;

e) les établissements de monnaie électronique visés à l'article 2, 1) de la directive 2009/110/CE du

5° a) les entreprises d'assurance de droit belge visées au livre II de la loi du 13 mars 2016 relative au statut et au contrôle des entreprises d'assurance ou de réassurance et habilitées à exercer les activités d'assurance-vie visées à l'annexe II de la même loi;

b) les succursales en Belgique des entreprises d'assurance relevant du droit d'un autre Etat membre ou d'un pays tiers visées, respectivement, aux articles 550 et 584 de la même loi, et qui sont habilitées à exercer en Belgique les activités d'assurance-vie visées à l'annexe II à la même loi;

6° [4 a) les établissements de paiement de droit belge visés au livre II, titre II, chapitre 1er de [6 la loi du 11 mars 2018]6 ;

b) les succursales en Belgique des établissements de paiement relevant du droit d'un autre Etat membre ou d'un pays tiers visées, respectivement, aux articles 120 et 144 de la même loi ;

c) les établissements de paiement enregistrés visés au livre II, titre II, chapitre 2 de la même loi ;

d) les établissements de paiement visés à l'article 4, 4), de la directive 2015/2366/UE du Parlement européen et du Conseil du 25 novembre 2015 concernant les services de paiement dans le marché intérieur, modifiant les directives 2002/65/CE, 2009/110/CE et 2013/36/UE et le règlement (UE) n° 1093/2010, et abrogeant la directive 2007/64/CE, qui relèvent du droit d'un autre Etat membre et qui offrent en Belgique des services de paiement par le biais d'une ou plusieurs personnes qui y sont établies et qui représentent l'établissement à cette fin ;]4

7° [4 a) les émetteurs de monnaie électronique visés à l'article 163, 4° et 5°, de la loi précitée du 11 mars 2018 ;

b) les établissements de monnaie électronique de droit belge visés au Livre IV, Titre II, chapitre 1er, de la même loi ;

c) les succursales en Belgique d'établissements de monnaie électronique relevant du droit d'un autre Etat membre ou d'un pays tiers visées, respectivement, aux articles 218 et 228 de la même loi ;

d) les établissements de monnaie électronique limités visés à l'article 201 de la même loi ;

e) les établissements de monnaie électronique visés à l'article 2, 1) de la directive 2009/110/CE du

Parlement européen et du Conseil du 16 septembre 2009 concernant l'accès à l'activité des établissements de monnaie électronique et son exercice ainsi que la surveillance prudentielle de ces établissements, modifiant les directives 2005/60/CE et 2006/48/CE et abrogeant la directive 2000/46/CE, qui relèvent du droit d'un État membre et qui distribuent en Belgique de la monnaie électronique par le biais d'une ou plusieurs personnes qui y sont établies et qui représentent l'établissement à cette fin;]4

8° [3 ...]3

[2 8°/1 les dépositaires centraux de titres tels que définis à l'article 36/26/1 de la loi du 22 février 1998 fixant le statut organique de la Banque nationale de Belgique;]2

9° les sociétés de cautionnement mutuel visées par l'arrêté royal du 30 avril 1999 réglementant le statut et le contrôle des sociétés de cautionnement mutuel;

10° [11 a) les sociétés de bourse, visées à l'article 2 de la loi du 20 juillet 2022 relative au statut et au contrôle des sociétés de bourse et portant dispositions diverses, qui relèvent du droit belge ;

b) les succursales en Belgique des sociétés de bourse, visées à l'article 2 de la même loi, qui relèvent du droit d'un autre Etat membre ou d'un pays tiers ;

c) les sociétés de bourse, visées à l'article 2 de la même loi, qui relèvent du droit d'un autre Etat membre et qui recourent à un agent lié établi en Belgique pour y fournir des services d'investissement et/ou exercer des activités d'investissement au sens de l'article 2, 1°, de la loi du 25 octobre 2016 relative à l'accès à l'activité de prestation de services d'investissement et au statut et au contrôle des sociétés de gestion de portefeuille et de conseil en investissement, et fournir des services auxiliaires au sens de l'article 2, 2°, de la même loi ;]11

11° a) les entreprises d'investissement de droit belge agréées en qualité de sociétés de gestion de portefeuille et de conseil en investissement au sens de l'article 6, § 1er, 2°, de la loi du 25 octobre 2016 relative à l'accès à l'activité de prestation de services d'investissement et au statut et au contrôle des sociétés de gestion de portefeuille et de conseil en investissement;

Parlement européen et du Conseil du 16 septembre 2009 concernant l'accès à l'activité des établissements de monnaie électronique et son exercice ainsi que la surveillance prudentielle de ces établissements, modifiant les directives 2005/60/CE et 2006/48/CE et abrogeant la directive 2000/46/CE, qui relèvent du droit d'un État membre et qui distribuent en Belgique de la monnaie électronique par le biais d'une ou plusieurs personnes qui y sont établies et qui représentent l'établissement à cette fin;]4

8° [3 ...]3

[2 8°/1 les dépositaires centraux de titres tels que définis à l'article 36/26/1 de la loi du 22 février 1998 fixant le statut organique de la Banque nationale de Belgique;]2

9° les sociétés de cautionnement mutuel visées par l'arrêté royal du 30 avril 1999 réglementant le statut et le contrôle des sociétés de cautionnement mutuel;

10° [11 a) les sociétés de bourse, visées à l'article 2 de la loi du 20 juillet 2022 relative au statut et au contrôle des sociétés de bourse et portant dispositions diverses, qui relèvent du droit belge ;

b) les succursales en Belgique des sociétés de bourse, visées à l'article 2 de la même loi, qui relèvent du droit d'un autre Etat membre ou d'un pays tiers ;

c) les sociétés de bourse, visées à l'article 2 de la même loi, qui relèvent du droit d'un autre Etat membre et qui recourent à un agent lié établi en Belgique pour y fournir des services d'investissement et/ou exercer des activités d'investissement au sens de l'article 2, 1°, de la loi du 25 octobre 2016 relative à l'accès à l'activité de prestation de services d'investissement et au statut et au contrôle des sociétés de gestion de portefeuille et de conseil en investissement, et fournir des services auxiliaires au sens de l'article 2, 2°, de la même loi ;]11

11° a) les entreprises d'investissement de droit belge agréées en qualité de sociétés de gestion de portefeuille et de conseil en investissement au sens de l'article 6, § 1er, 2°, de la loi du 25 octobre 2016 relative à l'accès à l'activité de prestation de services d'investissement et au statut et au contrôle des sociétés de gestion de portefeuille et de conseil en investissement;

b) les succursales en Belgique des sociétés de gestion de portefeuille et de conseil en investissement étrangères relevant du droit d'un autre Etat membre visées à l'article 70 de la même loi et les succursales en Belgique des sociétés de gestion de portefeuille et de conseil en investissement étrangères relevant du droit d'un pays tiers visées au titre III, chapitre II, section III, de la même loi;

[6 c) les sociétés de gestion de portefeuille et de conseil en investissement qui relèvent du droit d'un autre Etat membre et qui recourent à un agent lié établi en Belgique pour y fournir des services d'investissement et/ou exercer des activités d'investissement au sens de l'article 2, 1°, de la loi du 25 octobre 2016 relative à l'accès à l'activité de prestation de services d'investissement et au statut et au contrôle des sociétés de gestion de portefeuille et de conseil en investissement, et, le cas échéant, des services auxiliaires au sens de l'article 2, 2°, de la même loi;]6

12° a) les sociétés de gestion d'organismes de placement collectif de droit belge visées à la partie 3, livre 2, de la loi du 3 août 2012 relative aux organismes de placement collectif qui répondent aux conditions de la directive 2009/65/CE et aux organismes de placement en créances;

b) les sociétés de gestion d'organismes de placement collectif alternatifs de droit belge visées à l'article 3, 12°, de la loi du 19 avril 2014 relative aux organismes de placement collectif alternatifs et à leurs gestionnaires;

c) les succursales en Belgique de sociétés de gestion d'organismes de placement collectif étrangères visées à l'article 258 de la loi du 3 août 2012 précitée;

d) les succursales en Belgique de sociétés de gestion d'organismes de placement collectif alternatifs étrangères visées aux articles 114, 117 [6 et 163]6 de la loi du 19 avril 2014 précitée;

13° a) les sociétés d'investissement de droit belge visées à l'article 3, 11°, de la loi du 3 août 2012 précitée, pour autant que, et dans la mesure où, ces organismes assurent la commercialisation de leurs titres, au sens de l'article 3, 22°, c), et 30°, de la même loi;

b) [6 ...]6

b) les succursales en Belgique des sociétés de gestion de portefeuille et de conseil en investissement étrangères relevant du droit d'un autre Etat membre visées à l'article 70 de la même loi et les succursales en Belgique des sociétés de gestion de portefeuille et de conseil en investissement étrangères relevant du droit d'un pays tiers visées au titre III, chapitre II, section III, de la même loi;

[6 c) les sociétés de gestion de portefeuille et de conseil en investissement qui relèvent du droit d'un autre Etat membre et qui recourent à un agent lié établi en Belgique pour y fournir des services d'investissement et/ou exercer des activités d'investissement au sens de l'article 2, 1°, de la loi du 25 octobre 2016 relative à l'accès à l'activité de prestation de services d'investissement et au statut et au contrôle des sociétés de gestion de portefeuille et de conseil en investissement, et, le cas échéant, des services auxiliaires au sens de l'article 2, 2°, de la même loi;]6

12° a) les sociétés de gestion d'organismes de placement collectif de droit belge visées à la partie 3, livre 2, de la loi du 3 août 2012 relative aux organismes de placement collectif qui répondent aux conditions de la directive 2009/65/CE et aux organismes de placement en créances;

b) les sociétés de gestion d'organismes de placement collectif alternatifs de droit belge visées à l'article 3, 12°, de la loi du 19 avril 2014 relative aux organismes de placement collectif alternatifs et à leurs gestionnaires;

c) les succursales en Belgique de sociétés de gestion d'organismes de placement collectif étrangères visées à l'article 258 de la loi du 3 août 2012 précitée;

d) les succursales en Belgique de sociétés de gestion d'organismes de placement collectif alternatifs étrangères visées aux articles 114, 117 [6 et 163]6 de la loi du 19 avril 2014 précitée;

13° a) les sociétés d'investissement de droit belge visées à l'article 3, 11°, de la loi du 3 août 2012 précitée, pour autant que, et dans la mesure où, ces organismes assurent la commercialisation de leurs titres, au sens de l'article 3, 22°, c), et 30°, de la même loi;

b) [6 ...]6

c) les sociétés d'investissement en créances de droit belge visées à l'article 271/1 de la loi du 3 août 2012 précitée, pour autant que, et dans la mesure où, ces organismes assurent la commercialisation de leurs titres;

d) les sociétés d'investissement de droit belge visées à l'article 3, 11°, de la loi du 19 avril 2014 précitée, pour autant que, et dans la mesure où, ces organismes assurent la commercialisation de leurs titres, au sens de l'article 3, 26°, de la même loi;

14° [9 ...]9

[6 14° /1 [8 sans préjudice de l'alinéa 3, les prestataires de services d'échange entre monnaies virtuelles et monnaies légales]8 établis sur le territoire belge et visés dans l'arrêté [8 pris en exécution de l'alinéa 4]8 du présent paragraphe;

"14° /2 [8 sans préjudice de l'alinéa 3, les prestataires de services de portefeuilles de conservation]8 établis sur le territoire belge et visés dans l'arrêté [8 pris en exécution de l'alinéa 4]8 du présent paragraphe;]6

15° [2 les [6 opérateurs de marché visés]6 à l'article 3, 3°, de la loi du 21 novembre 2017 relative aux infrastructures des marchés d'instruments financiers et portant transposition de la directive 2014/65/UE, organisant les marchés réglementés belges, sauf en ce qui concerne leurs missions de nature publique;]2

16° les personnes établies en Belgique qui exécutent, à titre professionnel, des opérations d'achat ou de vente au comptant de devises sous forme d'espèces ou de chèques libellés en devises ou par l'utilisation d'une carte de crédit ou de paiement, visées à [6 l'article 102, alinéa 3]6, de la loi du 25 octobre 2016 relative à l'accès à l'activité de prestation de services d'investissement et au statut et au contrôle des sociétés de gestion de portefeuille et de conseil en investissement;

17° les courtiers en services bancaires et d'investissement visés à l'article 4, 4°, de la loi du 22 mars 2006 relative à l'intermédiation en services bancaires et en services d'investissement et à la distribution d'instruments financiers, ainsi que les succursales en Belgique de personnes exerçant des activités équivalentes relevant du droit d'un autre Etat membre;

18° les planificateurs financiers indépendants visés à l'article 3, § 1er, de la loi du 25 avril 2014

c) les sociétés d'investissement en créances de droit belge visées à l'article 271/1 de la loi du 3 août 2012 précitée, pour autant que, et dans la mesure où, ces organismes assurent la commercialisation de leurs titres;

d) les sociétés d'investissement de droit belge visées à l'article 3, 11°, de la loi du 19 avril 2014 précitée, pour autant que, et dans la mesure où, ces organismes assurent la commercialisation de leurs titres, au sens de l'article 3, 26°, de la même loi;

14° [9 ...]9

[6 14° /1 [8 sans préjudice de l'alinéa 3, les prestataires de services d'échange entre monnaies virtuelles et monnaies légales]8 établis sur le territoire belge et visés dans l'arrêté [8 pris en exécution de l'alinéa 4]8 du présent paragraphe;

"14° /2 [8 sans préjudice de l'alinéa 3, les prestataires de services de portefeuilles de conservation]8 établis sur le territoire belge et visés dans l'arrêté [8 pris en exécution de l'alinéa 4]8 du présent paragraphe;]6

15° [2 les [6 opérateurs de marché visés]6 à l'article 3, 3°, de la loi du 21 novembre 2017 relative aux infrastructures des marchés d'instruments financiers et portant transposition de la directive 2014/65/UE, organisant les marchés réglementés belges, sauf en ce qui concerne leurs missions de nature publique;]2

16° les personnes établies en Belgique qui exécutent, à titre professionnel, des opérations d'achat ou de vente au comptant de devises sous forme d'espèces ou de chèques libellés en devises ou par l'utilisation d'une carte de crédit ou de paiement, visées à [6 l'article 102, alinéa 3]6, de la loi du 25 octobre 2016 relative à l'accès à l'activité de prestation de services d'investissement et au statut et au contrôle des sociétés de gestion de portefeuille et de conseil en investissement;

17° les courtiers en services bancaires et d'investissement visés à l'article 4, 4°, de la loi du 22 mars 2006 relative à l'intermédiation en services bancaires et en services d'investissement et à la distribution d'instruments financiers, ainsi que les succursales en Belgique de personnes exerçant des activités équivalentes relevant du droit d'un autre Etat membre;

18° les planificateurs financiers indépendants visés à l'article 3, § 1er, de la loi du 25 avril 2014

relative au statut et au contrôle des planificateurs financiers indépendants et à la fourniture de consultations en planification financière par des entreprises réglementées, ainsi que les succursales en Belgique de personnes exerçant des activités équivalentes relevant du droit d'un autre État membre;

19° les intermédiaires d'assurances visés à la partie 6 de la loi du 4 avril 2014 relative aux assurances, qui exercent leurs activités professionnelles, en dehors de tout contrat d'agence exclusive, dans une ou plusieurs branches d'assurance-vie visées à l'annexe II à la loi du 13 mars 2016 précitée, ainsi que les succursales en Belgique de personnes exerçant des activités équivalentes relevant du droit d'un autre État membre;

20° les prêteurs au sens de l'article I.9, 34°, du Code de droit économique, qui sont établis en Belgique et exercent les activités de crédit à la consommation ou de crédit hypothécaire visées au livre VII, titre 4, chapitres 1er et 2, du même Code, ainsi que les succursales en Belgique de personnes exerçant des activités équivalentes relevant du droit d'un autre État membre;

21° les personnes visées à l'article 2, § 1er, de l'arrêté royal n° 55 du 10 novembre 1967 organisant le statut juridique des entreprises pratiquant la location-financement, ainsi que les succursales en Belgique de personnes exerçant des activités équivalentes relevant du droit d'un autre État membre;

22° les personnes physiques ou morales, [6 établies en Belgique, qui exercent]6 au moins l'une des activités visées à l'article 4, alinéa 1er, 2) à 12), 14) et 15), de la loi du 25 avril 2014 relative au statut et au contrôle des établissements de crédit [11 ...]11, [6 sans être déjà assujetties à ce titre sous l'un des points 4° à 21°],6 ainsi que les succursales en Belgique de personnes exerçant des activités équivalentes relevant du droit d'un autre État membre, qui sont désignées par le Roi;

23° les personnes physiques ou morales qui exercent des activités en Belgique et qui sont enregistrées ou inscrits au registre public tenu par l'Institut des Réviseurs d'Entreprises, conformément à l'article 10 de la loi du 7 décembre 2016 portant organisation de la profession et de la

relative au statut et au contrôle des planificateurs financiers indépendants et à la fourniture de consultations en planification financière par des entreprises réglementées, ainsi que les succursales en Belgique de personnes exerçant des activités équivalentes relevant du droit d'un autre État membre;

19° les intermédiaires d'assurances visés à la partie 6 de la loi du 4 avril 2014 relative aux assurances, qui exercent leurs activités professionnelles, en dehors de tout contrat d'agence exclusive, dans une ou plusieurs branches d'assurance-vie visées à l'annexe II à la loi du 13 mars 2016 précitée, ainsi que les succursales en Belgique de personnes exerçant des activités équivalentes relevant du droit d'un autre État membre;

20° les prêteurs au sens de l'article I.9, 34°, du Code de droit économique, qui sont établis en Belgique et exercent les activités de crédit à la consommation ou de crédit hypothécaire visées au livre VII, titre 4, chapitres 1er et 2, du même Code, ainsi que les succursales en Belgique de personnes exerçant des activités équivalentes relevant du droit d'un autre État membre;

21° les personnes visées à l'article 2, § 1er, de l'arrêté royal n° 55 du 10 novembre 1967 organisant le statut juridique des entreprises pratiquant la location-financement, ainsi que les succursales en Belgique de personnes exerçant des activités équivalentes relevant du droit d'un autre État membre;

22° les personnes physiques ou morales, [6 établies en Belgique, qui exercent]6 au moins l'une des activités visées à l'article 4, alinéa 1er, 2) à 12), 14) et 15), de la loi du 25 avril 2014 relative au statut et au contrôle des établissements de crédit [11 ...]11, [6 sans être déjà assujetties à ce titre sous l'un des points 4° à 21°],6 ainsi que les succursales en Belgique de personnes exerçant des activités équivalentes relevant du droit d'un autre État membre, qui sont désignées par le Roi;

23° les personnes physiques ou morales qui exercent des activités en Belgique et qui sont enregistrées ou inscrits au registre public tenu par l'Institut des Réviseurs d'Entreprises, conformément à l'article 10 de la loi du 7 décembre 2016 portant organisation de la profession et de la

supervision publique des réviseurs d'entreprises, les personnes physiques stagiaires réviseurs d'entreprises externes visées à l'article 11, § 3, de la loi précitée, ainsi que les cabinets d'audit et quiconque exerce la profession de contrôleur légal des comptes;

24° [6 les personnes physiques ou morales inscrites dans le registre public en leur qualité d'experts-comptables certifiés, telle que visée à l'article 2, 1°, de la loi du 17 mars 2019 relative aux professions d'expert-comptable et de conseiller fiscal ou en leur qualité de conseillers fiscaux certifiés, telle que visée à l'article 2, 2°, de la loi précitée, ainsi que les personnes physiques ou morales inscrites dans le registre public conformément à l'article 29, § 1er, alinéa 3, de la loi précitée, avec la mention de stagiaire attachée à l'une des qualités précitées, pour autant que ces personnes soient des professionnels au sens de l'article 2, 3°, de la loi précitée;]6

25° [6 les personnes physiques ou morales inscrites dans le registre public en leur qualité d'experts-comptables, telle que visée à l'article 2, 4°, de la loi du 17 mars 2019 relative aux professions d'expert-comptable et de conseiller fiscal ou en leur qualité d'experts-comptables fiscalistes, telle que visée à l'article 2, 5°, de la loi du 17 mars 2019 précitée ainsi que les personnes physiques ou morales inscrites dans le registre public conformément à l'article 29, § 1er, alinéa 3, de la loi précitée, avec la mention de stagiaire attachée à l'une des qualités précitées, pour autant que ces personnes soient des professionnels au sens de l'article 2, 3°, de la loi du 17 mars 2019 précitée;]6

[6 25° /1 [10 les conseillers fiscaux non réglementés, à savoir les personnes physiques ou morales non inscrites dans le registre public visé à l'article 29, § 1er, de la loi du 17 mars 2019 relative aux professions d'expert-comptable et de conseiller fiscal, qui s'engagent à fournir, directement ou par le truchement d'autres personnes auxquelles cette autre personne est liée, une aide matérielle, une assistance ou des conseils en matière fiscale comme activité économique ou professionnelle principale;]10]6

26° les notaires;

27° les huissiers de justice;

supervision publique des réviseurs d'entreprises, les personnes physiques stagiaires réviseurs d'entreprises externes visées à l'article 11, § 3, de la loi précitée, ainsi que les cabinets d'audit et quiconque exerce la profession de contrôleur légal des comptes;

24° [6 les personnes physiques ou morales inscrites dans le registre public en leur qualité d'experts-comptables certifiés, telle que visée à l'article 2, 1°, de la loi du 17 mars 2019 relative aux professions d'expert-comptable et de conseiller fiscal ou en leur qualité de conseillers fiscaux certifiés, telle que visée à l'article 2, 2°, de la loi précitée, ainsi que les personnes physiques ou morales inscrites dans le registre public conformément à l'article 29, § 1er, alinéa 3, de la loi précitée, avec la mention de stagiaire attachée à l'une des qualités précitées, pour autant que ces personnes soient des professionnels au sens de l'article 2, 3°, de la loi précitée;]6

25° [6 les personnes physiques ou morales inscrites dans le registre public en leur qualité d'experts-comptables, telle que visée à l'article 2, 4°, de la loi du 17 mars 2019 relative aux professions d'expert-comptable et de conseiller fiscal ou en leur qualité d'experts-comptables fiscalistes, telle que visée à l'article 2, 5°, de la loi du 17 mars 2019 précitée ainsi que les personnes physiques ou morales inscrites dans le registre public conformément à l'article 29, § 1er, alinéa 3, de la loi précitée, avec la mention de stagiaire attachée à l'une des qualités précitées, pour autant que ces personnes soient des professionnels au sens de l'article 2, 3°, de la loi du 17 mars 2019 précitée;]6

[6 25° /1 [10 les conseillers fiscaux non réglementés, à savoir les personnes physiques ou morales non inscrites dans le registre public visé à l'article 29, § 1er, de la loi du 17 mars 2019 relative aux professions d'expert-comptable et de conseiller fiscal, qui s'engagent à fournir, directement ou par le truchement d'autres personnes auxquelles cette autre personne est liée, une aide matérielle, une assistance ou des conseils en matière fiscale comme activité économique ou professionnelle principale;]10]6

26° les notaires;

27° les huissiers de justice;

28° les avocats :

a) lorsqu'ils assistent leur client dans la préparation ou la réalisation d'opérations concernant :

- i) l'achat ou la vente de biens immeubles ou d'entreprises commerciales;
- ii) la gestion de fonds, de titres ou d'autres actifs appartenant au client;
- iii) l'ouverture ou la gestion de comptes bancaires ou de portefeuilles;
- iv) l'organisation des apports nécessaires à la constitution, à la gestion ou à la direction de sociétés;

v) la constitution, la gestion ou la direction de sociétés, de fiducies ou de trusts, de sociétés, de fondations ou de structures similaires;

b) ou lorsqu'ils agissent au nom de leur client et pour le compte de celui-ci dans toute opération financière ou immobilière;

29° les prestataires de services aux sociétés visés à l'article 3, 1°, de la [1 loi du 29 mars 2018 portant enregistrement des prestataires de services aux sociétés]1;

30° les agents immobiliers visés à l'article 2, 5° et 7°, de la loi du 11 février 2013 organisant la profession d'agent immobilier, qui sont inscrits au tableau [6 ou à la liste]6 [6 visés]6 à l'article 3 de la même loi ou au tableau [6 ou à la liste]6 [6 visés]6 à l'article 3 de la loi du 11 mai 2003 créant des conseils fédéraux des géomètres-experts;

31° les commerçants en diamants visés à l'article 169, § 3, de la loi-programme du 2 août 2002;

[6 31° /1 les personnes physiques ou morales, qui achètent, vendent ou agissent en qualité d'intermédiaires dans le commerce d'œuvres d'art ou de biens meubles de plus de cinquante ans, lorsque le prix de mise en vente d'un ou d'un ensemble de ces œuvres ou biens, est d'un montant égal ou supérieur à 10 000 euros, et inscrits auprès du Service Public Fédéral Economie, PME, Classes moyennes et Energie conformément à l'alinéa 7 du présent paragraphe;

Les intermédiaires incluent les galeries d'art, les maisons de vente aux enchères et les organisateurs de foires et salons;

Lorsque l'intermédiaire est une maison de vente aux enchères, le prix de mise en vente visé à l'alinéa 1er correspond à l'estimation maximale par celle-ci;

28° les avocats :

a) lorsqu'ils assistent leur client dans la préparation ou la réalisation d'opérations concernant :

- i) l'achat ou la vente de biens immeubles ou d'entreprises commerciales;
- ii) la gestion de fonds, de titres ou d'autres actifs appartenant au client;
- iii) l'ouverture ou la gestion de comptes bancaires ou de portefeuilles;
- iv) l'organisation des apports nécessaires à la constitution, à la gestion ou à la direction de sociétés;

v) la constitution, la gestion ou la direction de sociétés, de fiducies ou de trusts, de sociétés, de fondations ou de structures similaires;

b) ou lorsqu'ils agissent au nom de leur client et pour le compte de celui-ci dans toute opération financière ou immobilière;

29° les prestataires de services aux sociétés visés à l'article 3, 1°, de la [1 loi du 29 mars 2018 portant enregistrement des prestataires de services aux sociétés]1;

30° les agents immobiliers visés à l'article 2, 5° et 7°, de la loi du 11 février 2013 organisant la profession d'agent immobilier, qui sont inscrits au tableau [6 ou à la liste]6 [6 visés]6 à l'article 3 de la même loi ou au tableau [6 ou à la liste]6 [6 visés]6 à l'article 3 de la loi du 11 mai 2003 créant des conseils fédéraux des géomètres-experts;

31° les commerçants en diamants visés à l'article 169, § 3, de la loi-programme du 2 août 2002;

[6 31° /1 les personnes physiques ou morales, qui achètent, vendent ou agissent en qualité d'intermédiaires dans le commerce d'œuvres d'art ou de biens meubles de plus de cinquante ans, lorsque le prix de mise en vente d'un ou d'un ensemble de ces œuvres ou biens, est d'un montant égal ou supérieur à 10 000 euros, et inscrits auprès du Service Public Fédéral Economie, PME, Classes moyennes et Energie conformément à l'alinéa 7 du présent paragraphe;

Les intermédiaires incluent les galeries d'art, les maisons de vente aux enchères et les organisateurs de foires et salons;

Lorsque l'intermédiaire est une maison de vente aux enchères, le prix de mise en vente visé à l'alinéa 1er correspond à l'estimation maximale par celle-ci;

31° /2 les personnes physiques ou morales qui possèdent ou gèrent des entrepôts, y compris des entrepôts douaniers ou situés dans des ports francs, qui offrent spécifiquement un service d'entreposage d'œuvres d'art ou de biens meubles de plus de cinquante ans et à l'égard de ces biens et œuvres uniquement et inscrits auprès du Service Public Fédéral Economie, PME, Classes moyennes et Energie conformément à l'alinéa 7 du présent paragraphe;]6

[5 31° /3 les clubs de football professionnels de haut niveau;]5

[7 31° /4 les agents sportifs dans le secteur du football;]7

[5 31° /5 l'ASBL Union royale belge des sociétés de football-association.]5

32° les entreprises de gardiennage visées à l'article 4 de la loi du 2 octobre 2017 réglementant la sécurité privée et particulière, qui exercent des activités de surveillance visées à l'article 3, 3°, a), b) ou c), de la même loi;

33° les personnes physiques ou morales qui exploitent un ou plusieurs jeux de hasard visés à l'article 2 de la loi du 7 mai 1999 sur les jeux de hasard, les paris, les établissements de jeux de hasard et la protection des joueurs, à l'exclusion des personnes physiques ou morales visées aux articles 3 et 3bis de la même loi.

[8 Pour les besoins de l'application de l'alinéa 1er, 14° /1 et 14° /2, sont également considérés comme établis en Belgique, les prestataires de services d'échange entre monnaies virtuelles et monnaies légales et les prestataires de services de portefeuilles de conservation qui ont installé sur le territoire belge des infrastructures électroniques par le biais desquelles ils offrent les services précités.

Il est interdit aux personnes physiques ou morales relevant du droit d'un pays tiers d'offrir ou de fournir, sur le territoire belge, à titre d'activité professionnelle habituelle, même complémentaire ou accessoire, des services d'échange entre

31° /2 les personnes physiques ou morales qui possèdent ou gèrent des entrepôts, y compris des entrepôts douaniers ou situés dans des ports francs, qui offrent spécifiquement un service d'entreposage d'œuvres d'art ou de biens meubles de plus de cinquante ans et à l'égard de ces biens et œuvres uniquement et inscrits auprès du Service Public Fédéral Economie, PME, Classes moyennes et Energie conformément à l'alinéa 7 du présent paragraphe;]6

31° /3 les clubs de football professionnels de haut niveau;

31° /4 les agents sportifs dans le secteur du football;

31° /5 l'ASBL Union royale belge des sociétés de football-association.

31°/6 les loueurs de coffres-forts qui sont tenus de notifier leur activité conformément à l'article 1021, dernier alinéa, du Code des droits de succession et qui ne sont pas déjà assujettis sous l'un des points 1° à 21° ;

32° les entreprises de gardiennage visées à l'article 4 de la loi du 2 octobre 2017 réglementant la sécurité privée et particulière, qui exercent des activités de surveillance visées à l'article 3, 3°, a), b) ou c), de la même loi;

33° les personnes physiques ou morales qui exploitent un ou plusieurs jeux de hasard visés à l'article 2 de la loi du 7 mai 1999 sur les jeux de hasard, les paris, les établissements de jeux de hasard et la protection des joueurs, à l'exclusion des personnes physiques ou morales visées aux articles 3 et 3bis de la même loi.

[8 Pour les besoins de l'application de l'alinéa 1er, 14° /1 et 14° /2, sont également considérés comme établis en Belgique, les prestataires de services d'échange entre monnaies virtuelles et monnaies légales et les prestataires de services de portefeuilles de conservation qui ont installé sur le territoire belge des infrastructures électroniques par le biais desquelles ils offrent les services précités.

Il est interdit aux personnes physiques ou morales relevant du droit d'un pays tiers d'offrir ou de fournir, sur le territoire belge, à titre d'activité professionnelle habituelle, même complémentaire ou accessoire, des services d'échange entre

monnaies virtuelles et monnaies légales ou des services de portefeuilles de conservation.]8

[6 Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, pris sur avis de la FSMA, les règles et conditions relatives à l'inscription, auprès de la FSMA, des prestataires de services d'échange entre monnaies virtuelles et monnaies légales et des prestataires de services de portefeuilles de conservation, ainsi que les conditions d'exercice de ces activités et le contrôle qui leur sont applicables.

Ces règles doivent notamment exiger [8 des personnes chargées de la direction effective des prestataires de services visés à l'alinéa précédent qu'ils possèdent l'honorabilité professionnelle nécessaire et l'expertise adéquate pour exercer leurs activités]8. Ils ne peuvent se trouver dans l'un des cas définis à l'article 20 de la loi du 25 avril 2014 relative au statut et au contrôle des établissements de crédit [11 ...]11. [8 ...]8

Le Roi fixe également la forme et les conditions dans lesquelles les demandes d'inscription sont envoyées à la FSMA, ainsi que les informations et documents que le demandeur doit fournir, à l'appui de sa demande, afin de prouver que les conditions d'inscription sont remplies.

L'inscription de la société est refusée si les personnes qui détiennent directement ou indirectement dans le capital de la société une participation, conférant le droit de vote ou non, de cinq pourcent au moins, [8 ou les personnes qui exercent le contrôle sur le prestataire de services au sens du Code des sociétés et des associations,]8 ne présentent pas les qualités nécessaires au regard du besoin de garantir une gestion saine et prudente de la société.

Le Roi peut prévoir que l'inscription est refusée, révoquée ou suspendue si [8 les personnes visées à l'alinéa 4]8 ne satisfont pas aux conditions précitées ou aux autres conditions qu'il détermine.

[8 La FSMA tient un registre des prestataires de services d'échange entre monnaies virtuelles et monnaies légales et un registre des prestataires de services de portefeuilles de conservation. Ces registres mentionnent, pour chaque prestataire :

- 1° les données nécessaires à son identification ;
- 2° le cas échéant, s'il s'agit d'une entreprise réglementée, son (ses) autre(s) statut(s) réglementé(s).

monnaies virtuelles et monnaies légales ou des services de portefeuilles de conservation.]8

[6 Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, pris sur avis de la FSMA, les règles et conditions relatives à l'inscription, auprès de la FSMA, des prestataires de services d'échange entre monnaies virtuelles et monnaies légales et des prestataires de services de portefeuilles de conservation, ainsi que les conditions d'exercice de ces activités et le contrôle qui leur sont applicables.

Ces règles doivent notamment exiger [8 des personnes chargées de la direction effective des prestataires de services visés à l'alinéa précédent qu'ils possèdent l'honorabilité professionnelle nécessaire et l'expertise adéquate pour exercer leurs activités]8. Ils ne peuvent se trouver dans l'un des cas définis à l'article 20 de la loi du 25 avril 2014 relative au statut et au contrôle des établissements de crédit [11 ...]11. [8 ...]8

Le Roi fixe également la forme et les conditions dans lesquelles les demandes d'inscription sont envoyées à la FSMA, ainsi que les informations et documents que le demandeur doit fournir, à l'appui de sa demande, afin de prouver que les conditions d'inscription sont remplies.

L'inscription de la société est refusée si les personnes qui détiennent directement ou indirectement dans le capital de la société une participation, conférant le droit de vote ou non, de cinq pourcent au moins, [8 ou les personnes qui exercent le contrôle sur le prestataire de services au sens du Code des sociétés et des associations,]8 ne présentent pas les qualités nécessaires au regard du besoin de garantir une gestion saine et prudente de la société.

Le Roi peut prévoir que l'inscription est refusée, révoquée ou suspendue si [8 les personnes visées à l'alinéa 4]8 ne satisfont pas aux conditions précitées ou aux autres conditions qu'il détermine.

[8 La FSMA tient un registre des prestataires de services d'échange entre monnaies virtuelles et monnaies légales et un registre des prestataires de services de portefeuilles de conservation. Ces registres mentionnent, pour chaque prestataire :

- 1° les données nécessaires à son identification ;
- 2° le cas échéant, s'il s'agit d'une entreprise réglementée, son (ses) autre(s) statut(s) réglementé(s).

Les registres tenus par la FSMA peuvent contenir une rubrique spécifique pour les entreprises réglementées.

La FSMA publie également les modifications apportées aux registres au cours des douze derniers mois.

Pour les besoins de l'application des alinéas 9 à 11, il convient d'entendre par "entreprise réglementée", une entreprise qui dispose d'un statut réglementé visé à l'article 36/2, § 1er de la loi du 22 février 1998 ou à l'article 45, § 1er, 2°, de la loi du 2 août 2002 à la surveillance du secteur financier et aux services financiers ou d'un statut équivalent dans un autre Etat membre et qui a l'intention de prêter, ou qui preste, en Belgique, des services d'échange entre monnaies virtuelles et monnaies légales ou des services de portefeuilles de conservation, pour autant que l'exercice de ce type d'activité soit autorisé par ce statut.]8

Le Roi détermine [10 ...]10 les règles et conditions relatives à l'inscription, auprès du Service Public Fédéral Économie, P.M.E, Classes moyennes et Énergie pour :

1° les personnes physiques ou morales, qui achètent, vendent ou agissent en qualité d'intermédiaires dans le commerce d'œuvres d'art ou de biens meubles de plus de cinquante ans, lorsque le prix de mise en vente d'un ou d'un ensemble de ces œuvres ou biens, est d'un montant égal ou supérieur à 10 000 euros; et

2° les personnes physiques ou morales qui possèdent ou gèrent des entrepôts, y compris des entrepôts douaniers ou situés dans des ports francs, qui offrent spécifiquement un service d'entreposage d'œuvres d'art ou de biens meubles de plus de cinquante ans et à l'égard de ces biens et œuvres uniquement;

[10 ° les conseillers fiscaux non réglementés, visés à l'alinéa 1er, 25° /1.]10

Ces règles doivent notamment exiger des personnes physiques ou morales visés à l'alinéa précédent qu'elles possèdent l'honorabilité professionnelle nécessaire pour exercer leurs activités. Elles doivent répondre aux conditions d'honorabilité suivantes :

1° ne pas être privés de leurs droits civils et politiques;

Les registres tenus par la FSMA peuvent contenir une rubrique spécifique pour les entreprises réglementées.

La FSMA publie également les modifications apportées aux registres au cours des douze derniers mois.

Pour les besoins de l'application des alinéas 9 à 11, il convient d'entendre par "entreprise réglementée", une entreprise qui dispose d'un statut réglementé visé à l'article 36/2, § 1er de la loi du 22 février 1998 ou à l'article 45, § 1er, 2°, de la loi du 2 août 2002 à la surveillance du secteur financier et aux services financiers ou d'un statut équivalent dans un autre Etat membre et qui a l'intention de prêter, ou qui preste, en Belgique, des services d'échange entre monnaies virtuelles et monnaies légales ou des services de portefeuilles de conservation, pour autant que l'exercice de ce type d'activité soit autorisé par ce statut.]8

Le Roi détermine [10 ...]10 les règles et conditions relatives à l'inscription, auprès du Service Public Fédéral Économie, P.M.E, Classes moyennes et Énergie pour :

1° les personnes physiques ou morales, qui achètent, vendent ou agissent en qualité d'intermédiaires dans le commerce d'œuvres d'art ou de biens meubles de plus de cinquante ans, lorsque le prix de mise en vente d'un ou d'un ensemble de ces œuvres ou biens, est d'un montant égal ou supérieur à 10 000 euros; et

2° les personnes physiques ou morales qui possèdent ou gèrent des entrepôts, y compris des entrepôts douaniers ou situés dans des ports francs, qui offrent spécifiquement un service d'entreposage d'œuvres d'art ou de biens meubles de plus de cinquante ans et à l'égard de ces biens et œuvres uniquement;

[10 ° les conseillers fiscaux non réglementés, visés à l'alinéa 1er, 25° /1.]10

Ces règles doivent notamment exiger des personnes physiques ou morales visés à l'alinéa précédent qu'elles possèdent l'honorabilité professionnelle nécessaire pour exercer leurs activités. Elles doivent répondre aux conditions d'honorabilité suivantes :

1° ne pas être privés de leurs droits civils et politiques;

2° ne pas avoir été déclarés en faillite sans avoir obtenu la réhabilitation;

3° ne pas avoir encouru en Belgique ou dans un autre Etat membre de l'Union européenne l'une des peines suivantes :

- a) une peine criminelle;
- b) une peine d'emprisonnement sans sursis de six mois au moins pour l'une des infractions mentionnées à l'article 1er de l'arrêté royal n° 22 du 24 octobre 1934 relatif à l'interdiction judiciaire faite à certains condamnés et aux faillis d'exercer certaines fonctions, professions ou activités;
- c) une amende pénale de 2.500 euros au moins, avant application des décimes additionnels, pour infraction à la présente loi et à ses arrêtés d'exécution.]

Art. 20

Les entités assujetties visées à l'article 5, § 1er, 3° à 22°, ne peuvent ouvrir des comptes ou des coffres forts ouverts sous l'anonymat, ou sous de faux noms ou pseudonymes. Elles prennent toutes les mesures appropriées pour s'assurer du respect de cette interdiction.

Art. 85, §1er

§ 1er. Sans préjudice des prérogatives qui leurs sont attribuées par ou en vertu d'autres dispositions légales, les autorités ci-après énumérées contrôlent le respect des dispositions du livre II de la présente loi, des arrêtés et règlements pris pour son exécution, des mesures d'exécution de la directive 2015/849, [3 le cas échéant,]3 du règlement européen relatif aux transferts de fonds, et des devoirs de vigilance prévus par les dispositions contraignantes relatives aux embargos financiers :

1° le ministre des Finances, à l'intervention de son représentant visé à l'article 22 de la loi du 22 février 1998 fixant le statut organique de la Banque nationale de Belgique, à l'égard de cette dernière;

2° l'administration de la trésorerie à l'égard [1 de l'entité assujettie visée]1 à l'article 5, § 1er, [1 ...]1 3°;

3° la Banque nationale de Belgique, dénommée ci-après "la Banque", à l'égard des entités assujetties

2° ne pas avoir été déclarés en faillite sans avoir obtenu la réhabilitation;

3° ne pas avoir encouru en Belgique ou dans un autre Etat membre de l'Union européenne l'une des peines suivantes :

- a) une peine criminelle;
- b) une peine d'emprisonnement sans sursis de six mois au moins pour l'une des infractions mentionnées à l'article 1er de l'arrêté royal n° 22 du 24 octobre 1934 relatif à l'interdiction judiciaire faite à certains condamnés et aux faillis d'exercer certaines fonctions, professions ou activités;
- c) une amende pénale de 2.500 euros au moins, avant application des décimes additionnels, pour infraction à la présente loi et à ses arrêtés d'exécution.]

Art. 20

Les entités assujetties visées à l'article 5, § 1er, 3° à 22° **et 31°/6**, ne peuvent ouvrir des comptes ou des coffres forts ouverts sous l'anonymat, ou sous de faux noms ou pseudonymes. Elles prennent toutes les mesures appropriées pour s'assurer du respect de cette interdiction.

Art. 85, §1er

§ 1er. Sans préjudice des prérogatives qui leurs sont attribuées par ou en vertu d'autres dispositions légales, les autorités ci-après énumérées contrôlent le respect des dispositions du livre II de la présente loi, des arrêtés et règlements pris pour son exécution, des mesures d'exécution de la directive 2015/849, [3 le cas échéant,]3 du règlement européen relatif aux transferts de fonds, et des devoirs de vigilance prévus par les dispositions contraignantes relatives aux embargos financiers :

1° le ministre des Finances, à l'intervention de son représentant visé à l'article 22 de la loi du 22 février 1998 fixant le statut organique de la Banque nationale de Belgique, à l'égard de cette dernière;

2° l'administration de la trésorerie à l'égard [1 de l'entité assujettie visée]1 à l'article 5, § 1er, [1 ...]1 3°;

3° la Banque nationale de Belgique, dénommée ci-après "la Banque", à l'égard des entités assujetties

[3 visées à l'article 5, § 1er, 4° à 10°, pour les activités réglementées exercées en cette qualité, ainsi que pour les activités exercées, le cas échéant, par ces mêmes entités, en qualité de prêteurs au sens de l'article I.9, 34°, du Code de droit économique]3 ;

4° l'Autorité des services et marchés financiers, dénommée ci-après "la FSMA", à l'égard des entités assujetties visées à l'article 5, § 1er, 11° à 20° [3 , pour les activités réglementées exercées en cette qualité]3 [2 , à l'exclusion des prêteurs au sens de l'article I.9, 34°, du Code de droit économique, qui relèvent des compétences de contrôle de la Banque nationale de Belgique en vertu du 3°]2 ;

5° le Service Public Fédéral Économie, P.M.E., Classes moyennes et Énergie à l'égard des entités assujetties visées à l'article 5, § 1er, 21°, [4 25° /1]4 et 29° [3 à 31° /5]3 ;

6° [3 le Collège de supervision des réviseurs d'entreprises à l'égard des entités assujetties visées à l'article 5, § 1er, 23°, pour leurs missions révisorales et les autres activités dont l'exercice leur est autorisé par l'inscription ou l'enregistrement au registre public des réviseurs d'entreprises ou par leur qualité de stagiaire réviseur d'entreprises;]3

7° [3 l'Institut des Conseillers fiscaux et des Experts-comptables à l'égard des entités assujetties visées à l'article 5, § 1er, 24° à [4 25°]4;]3

8° [3 ...]3

9° la Chambre nationale des notaires à l'égard des entités assujetties visées à l'article 5, § 1er, 26° ;

10° la Chambre nationale des huissiers de justice à l'égard des entités assujetties visées à l'article 5, § 1er, 27° ;

11° le Bâtonnier de l'Ordre auquel elles appartiennent à l'égard des entités assujetties visées à l'article 5, § 1er, 28° ;

12° le Service Public Fédéral Intérieur à l'égard des entités assujetties visées à l'article 5, § 1er, 32° ;

13° la Commission des jeux de hasard à l'égard des entités assujetties visées à l'article 5, § 1er, 33° ;

Section 1re. - Pouvoirs et mesures de contrôle concernant les entités assujetties visées à l'article 5, § 1er, 21°, 25° /1 et 29° à 31° /5

Art. 108

[3 visées à l'article 5, § 1er, 4° à 10°, pour les activités réglementées exercées en cette qualité, ainsi que pour les activités exercées, le cas échéant, par ces mêmes entités, en qualité de prêteurs au sens de l'article I.9, 34°, du Code de droit économique]3 ;

4° l'Autorité des services et marchés financiers, dénommée ci-après "la FSMA", à l'égard des entités assujetties visées à l'article 5, § 1er, 11° à 20° [3 , pour les activités réglementées exercées en cette qualité]3 [2 , à l'exclusion des prêteurs au sens de l'article I.9, 34°, du Code de droit économique, qui relèvent des compétences de contrôle de la Banque nationale de Belgique en vertu du 3°]2 ;

5° le Service Public Fédéral Économie, P.M.E., Classes moyennes et Énergie à l'égard des entités assujetties visées à l'article 5, § 1er, 21°, 25° /1 et 29° à ~~31°/6~~ ~~31°/5~~ ;

6° [3 le Collège de supervision des réviseurs d'entreprises à l'égard des entités assujetties visées à l'article 5, § 1er, 23°, pour leurs missions révisorales et les autres activités dont l'exercice leur est autorisé par l'inscription ou l'enregistrement au registre public des réviseurs d'entreprises ou par leur qualité de stagiaire réviseur d'entreprises;]3

7° [3 l'Institut des Conseillers fiscaux et des Experts-comptables à l'égard des entités assujetties visées à l'article 5, § 1er, 24° à [4 25°]4;]3

8° [3 ...]3

9° la Chambre nationale des notaires à l'égard des entités assujetties visées à l'article 5, § 1er, 26° ;

10° la Chambre nationale des huissiers de justice à l'égard des entités assujetties visées à l'article 5, § 1er, 27° ;

11° le Bâtonnier de l'Ordre auquel elles appartiennent à l'égard des entités assujetties visées à l'article 5, § 1er, 28° ;

12° le Service Public Fédéral Intérieur à l'égard des entités assujetties visées à l'article 5, § 1er, 32° ;

13° la Commission des jeux de hasard à l'égard des entités assujetties visées à l'article 5, § 1er, 33° ;

Section 1re. - Pouvoirs et mesures de contrôle concernant les entités assujetties visées à l'article 5, § 1er, 21°, 25° /1 et 29° à ~~31°/5~~ ~~31°/6~~

Art. 108

§ 1er. Sans préjudice des autres mesures prévues par la présente loi ou par d'autres dispositions légales ou réglementaires, lorsqu'il constate qu'une entité assujettie visée à l'article 5, § 1er, 21°, 25° /1 et 29° à 31° /5, a commis une infraction aux dispositions du livre II de la présente loi ou des arrêtés et règlements pris pour son exécution, ou de l'article 66, § 2, alinéas 2 et 3, de la présente loi, ou des mesures d'exécution de la directive 2015/849 ou des devoirs de vigilance prévus par les dispositions contraignantes relatives aux embargos financiers, le ministre de l'Économie [2 ou l'un des agents désignés par le Roi en vertu de l'article XV.60/4 du Code de droit économique]2 peut prendre les mesures suivantes à l'égard de l'entité assujettie concernée :

1° faire une déclaration publique qui précise l'identité de la personne physique ou morale et la nature de l'infraction;

2° ordonner par une injonction que la personne physique ou morale mette un terme au comportement en cause et lui interdire de le réitérer;

3° [2 le retrait ou la suspension de l'agrément, enregistrement, inscription ou toute autre forme de reconnaissance ou d'autorisation, lorsque l'entité assujettie est soumise à une telle obligation;]2

4° imposer l'interdiction temporaire, pour toute personne exerçant des responsabilités dirigeantes au sein d'une entité assujettie ou toute autre personne physique tenue pour responsable de l'infraction, d'exercer des fonctions de direction dans des entités assujetties.

§ 2. En fixant les mesures visées au paragraphe 1, il est tenu compte des circonstances visées à l'article 96.

§ 3. Le Roi détermine les règles de procédure nécessaires pour l'imposition des mesures visées au paragraphe 1, ainsi que les voies de recours.

§ 1er. Sans préjudice des autres mesures prévues par la présente loi ou par d'autres dispositions légales ou réglementaires, lorsqu'il constate qu'une entité assujettie visée à l'article 5, § 1er, 21°, 25° /1 et 29° à ~~31°/5~~ 31°/6, a commis une infraction aux dispositions du livre II de la présente loi ou des arrêtés et règlements pris pour son exécution, ou de l'article 66, § 2, alinéas 2 et 3, de la présente loi, ou des mesures d'exécution de la directive 2015/849 ou des devoirs de vigilance prévus par les dispositions contraignantes relatives aux embargos financiers, le ministre de l'Économie [2 ou l'un des agents désignés par le Roi en vertu de l'article XV.60/4 du Code de droit économique]2 peut prendre les mesures suivantes à l'égard de l'entité assujettie concernée :

1° faire une déclaration publique qui précise l'identité de la personne physique ou morale et la nature de l'infraction;

2° ordonner par une injonction que la personne physique ou morale mette un terme au comportement en cause et lui interdire de le réitérer;

3° [2 le retrait ou la suspension de l'agrément, enregistrement, inscription ou toute autre forme de reconnaissance ou d'autorisation, lorsque l'entité assujettie est soumise à une telle obligation;]2

4° imposer l'interdiction temporaire, pour toute personne exerçant des responsabilités dirigeantes au sein d'une entité assujettie ou toute autre personne physique tenue pour responsable de l'infraction, d'exercer des fonctions de direction dans des entités assujetties.

§ 2. En fixant les mesures visées au paragraphe 1, il est tenu compte des circonstances visées à l'article 96.

§ 3. Le Roi détermine les règles de procédure nécessaires pour l'imposition des mesures visées au paragraphe 1, ainsi que les voies de recours.

Loi du 29 mars 2018 portant enregistrement des prestataires de services aux sociétés

Art. 10

Les agents commissionnés par le ministre qui a l'Economie dans ses attributions en vertu de

Art. 10

Les agents commissionnés par le ministre qui a l'Economie dans ses attributions ~~en vertu de~~

l'article XV.2 du Code de droit économique disposent des compétences de recherche et de constatation prévues aux articles XV.1 à XV.10 et XV.32 à XV.34 dudit Code pour rechercher les infractions à la présente loi.

~~l'article XV.2 du Code de droit économique~~ disposent des compétences de recherche et de constatation prévues aux articles XV.1 à XV.10 et XV.32 à XV.34 dudit Code pour rechercher les infractions à la présente loi.

La recherche et la constatation des infractions visées par la présente loi se font conformément aux dispositions prévues dans le livre XV, titre 1er, chapitre 1er du Code de droit économique.

Art. 10/1

[Nouvelle disposition]

Art. 10/1

§ 1er. Les infractions à la présente loi ou à ses arrêtés d'exécution peuvent faire l'objet de :

1° l'application de la procédure de transaction telle que visée à l'article 11, alinéa 4;

2° une poursuite administrative en application de la procédure visée au titre 1/2 du livre XV du Code de droit économique;

3° une poursuite pénale.

§ 2. La poursuite se fait conformément au titre 1/1 du livre XV du Code de droit économique.

Art. 10/2

[Nouvelle disposition]

Art. 10/2

Le ministère public notifie aux agents compétents visé à l'article XV.60/4 du Code de droit économique sa décision d'intenter ou non les poursuites pénales ou de proposer ou non une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du même Code.

Lorsque le ministère public renonce à intenter les poursuites pénales et à proposer une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du même Code ou si le ministère public n'a pas pris de décision dans un délai de trois mois à compter du jour de la réception du procès-verbal consignant l'infraction,

les agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique décident s'il y a lieu d'entamer la procédure d'amende administrative.

Art. 10/3

[Nouvelle disposition]

Art. 10/3

Si le ministère public renonce à intenter les poursuites pénales et à proposer une transaction visée à l'article 216bis du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216ter du même Code, il envoie une copie des pièces de procédure des actes d'enquête complémentaires aux agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique.

Art. 11

Est puni d'une amende de 250 à 100.000 euros, le prestataire de services aux sociétés qui preste ses services sans être enregistré ou qui s'est fait enregistrer et ne remplit plus les conditions prévues aux articles 6 et 8 de la présente loi ou dans ses arrêtés d'exécution.

Art. 11

Le prestataire de services aux sociétés qui preste ses services sans être enregistré ou qui s'est fait enregistrer et ne remplit plus les conditions prévues aux articles 6 et 8 ou dans ses arrêtés d'exécution, est puni soit d'une amende de 250 à 100.000 euros, soit d'une amende administrative de 250 à 100.000 euros.

~~Est puni d'une amende de 250 à 100.000 euros, le prestataire de services aux sociétés qui preste ses services sans être enregistré ou qui s'est fait enregistrer et ne remplit plus les conditions prévues aux articles 6 et 8 de la présente loi ou dans ses arrêtés d'exécution.~~

Les bénéficiaires effectifs, gérants et administrateurs de personnes morales, en fonction lors du prononcé de l'amende et dans le courant de l'année qui l'a précédée, peuvent être tenus solidairement responsables des infractions visées à l'alinéa 1er.

Les bénéficiaires effectifs, gérants et administrateurs de personnes morales, en fonction lors du prononcé de l'amende et dans le courant de l'année qui l'a précédée, peuvent être tenus solidairement responsables des infractions visées à l'alinéa 1er.

Les agents commissionnés par le ministre qui a l'Économie dans ses attributions en vertu de l'article XV.2 du Code de droit économique peuvent adresser au contrevenant, à ses bénéficiaires effectifs, à ses gérants et à ses administrateurs, un avertissement, conformément à l'article XV.31 dudit Code ou leur proposer le paiement d'une somme dont le paiement volontaire éteint l'action

Les agents ~~visés à l'article 10~~ ~~commissionnés par le ministre qui a l'Économie dans ses attributions en vertu de l'article XV.2 du Code de droit économique~~ peuvent adresser au contrevenant, à ses bénéficiaires effectifs, à ses gérants et à ses administrateurs, un avertissement, conformément à l'article XV.31 dudit Code ~~ou leur proposer le paiement d'une somme dont le paiement~~

publique, conformément à l'article XV.61 dudit Code, comprise entre 50 et 600.000 euros.

~~volontaire éteint l'action publique, conformément à l'article XV.61 dudit Code, comprise entre 50 et 600.000 euros.~~

Quand les agents visés à l'article 10 constatent des infractions à la présente loi ou à ses arrêtés d'exécution, les agents désignés par le ministre qui a l'Economie dans ses attributions peuvent proposer une somme, dont le paiement volontaire par l'auteur de l'infraction éteint l'action publique, conformément à l'article XV.61 du Code de droit économique.

Le montant de la transaction ne peut être supérieur au montant maximum de l'amende pénale pouvant être infligée pour l'infraction constatée, majorée des décimes additionnels.

Les modalités de paiement et de perception de cette transaction sont arrêtées par le Roi.

Art. 11/1

[Nouvelle disposition]

Art. 11/1

Les dispositions du titre 2, chapitre 1/1, du livre XV du Code de droit économique sont applicables aux amendes administratives visées par la présente loi.

Les décimes additionnels visés à l'article 1er, alinéa 1er, de la loi du 5 mars 1952 relative aux décimes additionnels sur les amendes pénales sont également applicables aux amendes administratives visées dans la présente loi.

Art. 11/2

[Nouvelle disposition]

Art. 11/2

Les articles XV.69, XV.71, XV.72, XV.73 et XV.74 du Code de droit économique sont applicables aux infractions pénales à la présente loi.

Loi du 25 novembre 2018 portant création du Conseil National de la Productivité

Art. 5

§ 1er. Les membres du Conseil National de la Productivité sont désignés en raison de leurs compétences et expérience particulières dans le domaine économique.

§ 2. Au niveau fédéral, le Conseil est composé de six membres nommés par le Roi, soit:

1° deux membres sur présentation du Bureau fédéral du Plan;

2° deux membres sur présentation de la Banque Nationale;

3° deux membres issus du secrétariat du Conseil Central de l'Économie, sur présentation de ce Conseil.

§ 3. Le Conseil est composé dans le respect de la parité linguistique.

Pour l'application de la loi du 20 juillet 1990 visant à promouvoir la présence équilibrée d'hommes et de femmes dans les organes possédant une compétence d'avis, le Conseil est assimilé à un organe consultatif.

Art. 7

Ne peuvent être nommés membres du Conseil National de la Productivité, les personnes qui:

1° exercent un mandat de ministre ou de parlementaire;

2° sont collaborateurs d'un parti politique, de la cellule stratégique d'un ministre ou d'un groupe parlementaire;

3° sont fonctionnaires d'une autorité fédérale ou régionale et dépendent hiérarchiquement, en cette qualité, d'un ministre;

4° sont collaborateurs d'une organisation représentative des travailleurs ou des employeurs.

Art. 5

§ 1er. Les membres du Conseil National de la Productivité sont désignés en raison de leurs compétences et expérience particulières dans le domaine économique.

§ 2. Au niveau fédéral, le Conseil est composé de six membres nommés par le Roi, soit:

1° deux membres sur **proposition** du Bureau fédéral du Plan;

2° deux membres sur **proposition** de la Banque Nationale;

3° deux membres issus du secrétariat du Conseil Central de l'Économie, sur **proposition** de ce Conseil.

§ 2/1. Le Roi règle la composition du Conseil au niveau régional par un arrêté royal pris conformément à l'article 92ter de la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles

§ 3. Le Conseil est composé dans le respect de la parité linguistique.

Pour l'application de la loi du 20 juillet 1990 visant à promouvoir la présence équilibrée d'hommes et de femmes dans les organes possédant une compétence d'avis, le Conseil est assimilé à un organe consultatif.

Art. 7

Ne peuvent être nommés membres du Conseil National de la Productivité, les personnes qui:

1° exercent un mandat de ministre ou de parlementaire;

2° sont collaborateurs d'un parti politique, de la cellule stratégique d'un ministre ou d'un groupe parlementaire;

3° sont fonctionnaires d'une autorité fédérale ou régionale et dépendent hiérarchiquement, en cette qualité, d'un ministre;

4° sont collaborateurs d'une organisation représentative des travailleurs ou des employeurs.

5° sont membres d'une association, organisation ou fédération représentant une activité économique ou défendant ses intérêts ;
6° sont collaborateurs d'une association ou fédération visée au 5°.

Art. 11

Un secrétariat est chargé d'assister le Conseil National de la Productivité et son Bureau dans l'ensemble de leurs activités et notamment de convoquer les réunions de celui-ci, de rédiger l'agenda, les rapports de réunion et les synthèses des apports des membres du Conseil et d'assurer l'ensemble des communications internes et la publication des rapports du Conseil et de son Bureau.

Les membres du secrétariat sont désignés par le Roi.

Art. 11

Un secrétariat est chargé d'assister le Conseil National de la Productivité et son Bureau dans l'ensemble de leurs activités et notamment de convoquer les réunions de celui-ci, de rédiger l'agenda, les rapports de réunion et les synthèses des apports des membres du Conseil et d'assurer l'ensemble des communications internes et la publication des rapports du Conseil et de son Bureau.

Le Roi désigne le service public qui assure le secrétariat du Conseil.

Loi du 17 mars 2019 relative aux professions d'expert-comptable et de conseiller fiscal**Art. 117**

Sont punis d'une peine d'emprisonnement de huit jours à trois mois et d'une amende de deux cent à deux milles euros ou d'une de ces peines seulement :

1° celui qui s'attribue publiquement et sans titre la qualification ou le titre des professions suivantes :

- a) expert-comptable (interne) ou expert-comptable fiscaliste (interne);
- b) expert-comptable (interne) ou expert-comptable certifié (interne);
- c) conseiller fiscal certifié (interne);

2° celui qui contrevient aux articles 4, 5, 6, 7, 8 et 9;

Art. 117

Sont punis **soit** d'une peine d'emprisonnement de huit jours à trois mois et d'une amende **pénale** de deux cent à deux milles euros ou d'une de ces peines seulement, **soit d'une amende administrative de deux cents à deux mille euros** :

1° celui qui s'attribue publiquement et sans titre la qualification ou le titre des professions suivantes :

- a) expert-comptable (interne) ou expert-comptable fiscaliste (interne);
- b) expert-comptable (interne) ou expert-comptable certifié (interne);
- c) conseiller fiscal certifié (interne);

2° celui qui contrevient aux articles 4, 5, 6, 7, 8 et 9;

3° celui qui exerce l'activité professionnelle visée à l'article 3 ou porte les titres visés aux articles 4, 7, 8 et 9 alors qu'il fait l'objet d'une mesure de suspension exécutoire.

Le tribunal peut en outre ordonner :

1° la fermeture définitive ou provisoire de tout ou partie des locaux utilisés par celui qui s'est rendu coupable d'une ou plusieurs infractions susvisées;

2° la publication du jugement ou d'un résumé de celui-ci dans un ou plusieurs quotidiens ou par un quelconque autre biais, aux frais du condamné.

Art. 118

Sans préjudice des compétences incombant aux officiers de police judiciaire, les fonctionnaires, commissionnés à cet effet par le Roi sur la proposition du ministre qui a l'Économie dans ses attributions et du ministre qui a les Classes moyennes dans ses attributions, sont chargés de rechercher et de constater par des procès-verbaux les infractions visées à l'article 117, alinéa 1er. Ces procès-verbaux font foi jusqu'à preuve du contraire. Ils sont transmis sans délai au Conseil de l'Institut et aux officiers compétents du Ministère public. Une copie en est adressée à l'auteur de l'infraction, ainsi qu'aux ministres précités dans les sept jours ouvrables de la constatation des infractions, le tout à peine de nullité. Les personnes auxquelles la présente loi s'applique sont tenues de fournir tous renseignements et documents nécessaires pour en vérifier l'application. Sera puni d'un emprisonnement de huit à quinze jours et d'une amende de 26 à 1 000 euros ou d'une de ces peines seulement, celui qui refusera de fournir les renseignements et documents visés ou qui s'opposera aux mesures d'investigation.

3° celui qui exerce l'activité professionnelle visée à l'article 3 ou porte les titres visés aux articles 4, 7, 8 et 9 alors qu'il fait l'objet d'une mesure de suspension exécutoire.

Le tribunal peut en outre ordonner :

1° la fermeture définitive ou provisoire de tout ou partie des locaux utilisés par celui qui s'est rendu coupable d'une ou plusieurs infractions susvisées;

2° la publication du jugement ou d'un résumé de celui-ci dans un ou plusieurs quotidiens ou par un quelconque autre biais, aux frais du condamné.

Art. 118

Sans préjudice des compétences incombant aux officiers de police judiciaire, les fonctionnaires, commissionnés à cet effet par le Roi sur la proposition du ministre qui a l'Économie dans ses attributions et du ministre qui a les Classes moyennes dans ses attributions, sont chargés de rechercher et de constater par des procès-verbaux les infractions visées à l'article 117, alinéa 1er. Ces procès-verbaux font foi jusqu'à preuve du contraire. Ils sont transmis sans délai au Conseil de l'Institut ~~et aux officiers compétents du Ministère public.~~ Une copie en est adressée à l'auteur de l'infraction, ~~ainsi qu'aux ministres précités~~ dans les ~~trente jours qui suivent la date de la constatation de l'infraction sept jours ouvrables de la constatation des infractions, le tout à peine de nullité.~~ Les personnes auxquelles la présente loi s'applique sont tenues de fournir tous renseignements et documents nécessaires pour en vérifier l'application. Sera puni ~~soit~~ d'un emprisonnement de huit à quinze jours et d'une amende ~~pénale~~ de 26 à 1.000 euros ou d'une de ces peines seulement, ~~soit d'une amende administrative de 26 à 1.000 euros,~~ celui qui refusera de fournir les renseignements et documents visés ou qui s'opposera aux mesures d'investigation.

La recherche et la constatation des infractions visées dans la présente loi par les agents visés à

l'alinéa 1er a lieu conformément aux dispositions du livre XV, titre 1er, chapitre 1er, du Code de droit économique.

Art. 118/1

[Nouvelle disposition]

Art. 118/1

§ 1er. Lorsqu'ils constatent des infractions visées à l'article 117, alinéa 1er de la présente loi, les agents visés à l'article 118, alinéa 1er, peuvent adresser au contrevenant un avertissement le mettant en demeure de mettre fin à cet acte, conformément à l'article XV.31 du Code de droit économique.

§ 2. Lorsque les agents visés à l'article 118, alinéa 1er, constatent des infractions visées à l'article 117, alinéa 1er, les agents désignés par le ministre qui a les Classes moyennes dans ses attributions peuvent proposer une somme, dont le paiement volontaire par l'auteur de l'infraction éteint l'action publique, conformément à l'article XV.61 du Code de droit économique.

Le montant de la transaction ne peut être supérieur au montant maximum de l'amende pénale pouvant être infligée pour l'infraction constatée, majorée des décimes additionnels.

Les modalités de paiement et de perception de cette transaction sont arrêtées par le Roi.

Art. 118/2

[Nouvelle disposition]

Art. 118/2

§ 1er. Les infractions visées à l'article 117, alinéa 1er, recherchées et constatées par les agents visés à l'article 118, alinéa 1er, peuvent faire l'objet de :

1° l'application de la procédure de transaction telle que visée à l'article 118/1, § 2 ;

2° une poursuite administrative en application de la procédure visée au titre 1/2 du livre XV du Code de droit économique ;

3° une poursuite pénale.

§ 2. La poursuite se fait conformément au titre 1/1 du livre XV du Code de droit économique.

Art. 118/3

[Nouvelle disposition]

Art. 118/3

Le ministère public notifie aux agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique sa décision d'intenter ou non les poursuites pénales ou de proposer ou non une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du même Code.

Lorsque le ministère public renonce à intenter les poursuites pénales et à proposer une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du même Code, ou si le ministère public n'a pas pris de décision dans un délai de trois mois à compter du jour de la réception du procès-verbal consignant l'infraction, les agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique décident s'il y a lieu d'entamer la procédure d'amende administrative.

Art. 118/4

[Nouvelle disposition]

Art. 118/4

Si le ministère public renonce à intenter les poursuites pénales et à proposer une transaction visée à l'article 216*ter* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du Code d'instruction criminelle, il envoie une copie des pièces de procédure de l'enquête complémentaire aux agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique.

Art. 118/5

[Nouvelle disposition]

Art. 118/5

Les dispositions du titre 2, chapitre 1/1, du livre XV du Code de droit économique sont applicables aux amendes administratives visées par la présente loi.

Les décimes additionnels visés à l'article 1er, alinéa 1er, de la loi du 5 mars 1952 relative aux décimes additionnels sur les amendes pénales sont également applicables aux amendes administratives visées dans la présente loi.

Art. 118/6

[Nouvelle disposition]

Art. 118/6

Les articles XV.69, XV.71, XV.72, XV.73 et XV.74 du Code de droit économique sont applicables aux infractions pénales à la présente loi.

Loi du 9 mai 2019 relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité civile professionnelle des architectes, des géomètres-experts, des coordinateurs de sécurité-santé et autres prestataires du secteur de la construction de travaux immobiliers et portant modification de diverses dispositions légales en matière d'assurance de responsabilité civile dans le secteur de la construction

Art. 16

Les infractions de l'architecte à la présente loi et à ses arrêtés d'exécution sont punies d'une amende pénale de 26 à 10 000 euros.

Art. 16

Les infractions de l'architecte à la présente loi et à ses arrêtés d'exécution sont punies **soit** d'une amende pénale de 26 à 10 000 euros, **soit d'une amende administrative de 26 à 10.000 euros.**

Art. 19

Les agents commissionnés par le ministre ayant l'Économie dans ses attributions peuvent proposer une transaction à l'architecte, conformément à l'article XV.61 du Code de droit économique.

Art. 19

Les agents commissionnés par le ministre ayant l'Économie dans ses attributions peuvent proposer une transaction à l'architecte, conformément à l'article XV.61 du Code de droit économique.

Le montant de la transaction ne peut être supérieur au montant maximum de l'amende pénale pouvant être infligée pour l'infraction constatée, majorée des décimes additionnels.

Les modalités de paiement et de perception de cette transaction sont arrêtées par le Roi.

Art. 19/1

[Nouvelle disposition]

Art. 19/1

§ 1er. Les infractions de l'architecte à la présente loi et à ses arrêtés d'exécution peuvent faire l'objet de :

1° l'application de la procédure de transaction telle que visée à l'article 19 ;

2° une poursuite administrative en application de la procédure visée au titre 1/2 du livre XV du Code de droit économique ;

3° une poursuite pénale.

§ 2. La poursuite se fait conformément au titre 1/1 du livre XV du Code de droit économique.

Art. 19/2

[Nouvelle disposition]

Art. 19/2

Le ministère public notifie aux agents compétents visé à l'article XV.60/4 du Code de droit économique sa décision d'intenter ou non les poursuites pénales ou de proposer ou non une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du même Code.

Lorsque le ministère public renonce à intenter les poursuites pénales et à proposer une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du même Code ou si le ministère public n'a pas pris de décision dans un délai de trois mois à compter du jour de la réception du procès-verbal consignant l'infraction, les agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique décident s'il y a lieu d'entamer la procédure d'amende administrative.

Art. 19/3

[Nouvelle disposition]

Art. 19/3

Si le ministère public renonce à intenter les poursuites pénales et à proposer une transaction visée à l'article 216*bis* du Code d'instruction criminelle ou une médiation pénale visée à l'article 216*ter* du Code d'instruction criminelle, il envoie une copie des pièces de procédure de l'enquête complémentaire aux agents compétents visés à l'article XV.60/4 du Code de droit économique.

Art. 19/4

[Nouvelle disposition]

Art. 19/4

Les dispositions du titre 2, chapitre 1/1, du livre XV du Code de droit économique sont applicables aux amendes administratives visées par la présente loi.

Les décimes additionnels visés à l'article 1er, alinéa 1er, de la loi du 5 mars 1952 relative aux décimes additionnels sur les amendes pénales sont également applicables aux amendes administratives visées dans la présente loi.

Art. 19/5

[Nouvelle disposition]

Art. 19/5

Les articles XV.69, XV.71, XV.72, XV.73 et XV.74 du Code de droit économique sont applicables aux infractions pénales à la présente loi.

Loi du 19 juin 2022 transposant la directive (UE) 2019/790 du Parlement européen et du Conseil du 17 avril 2019 sur le droit d'auteur et les droits voisins dans le marché unique numérique et modifiant les directives 96/9/CE et 2001/29/CE

Art. 99

Sous réserve de l'alinéa 2, la présente loi s'applique aux œuvres et/ou prestations qui sont protégées par le droit d'auteur ou par un droit voisin au 7 juin 2021 ou après cette date.

Par dérogation à l'alinéa 1er, l'article XI.216/2 du Code de droit économique, inséré par l'article 39, ne s'applique pas aux publications de presse publiées pour la première fois avant le 6 juin 2019.

Les dispositions, telles qu'insérées par la présente loi, ne portent pas préjudice aux droits acquis en vertu de la loi ou par l'effet d'actes juridiques, ni aux actes d'exploitation accomplis antérieurement à leur entrée en vigueur.

Art. 99

Sous réserve de l'alinéa 2, la présente loi s'applique aux œuvres et/ou prestations qui sont protégées par le droit d'auteur ou par un droit voisin au 7 juin 2021 ou après cette date.

Par dérogation à l'alinéa 1er, l'article XI.216/2 du Code de droit économique, inséré par l'article 39, ne s'applique pas aux publications de presse publiées pour la première fois avant le 6 juin 2019.

Les dispositions, telles qu'insérées par la présente loi, sont applicables non seulement aux situations nées après son entrée en vigueur, mais aussi aux effets futurs de situations nées sous l'empire de la loi ancienne qui se produisent ou

perdurent sous la présente loi, pour autant qu'il ne soit pas ainsi porté atteinte à des droits déjà irrévocablement fixés. Les dispositions qui sont de droit impératif, conformément à la présente loi, sont applicables aux contrats en cours.

Loi du 26 juin 2022 visant à octroyer une allocation pour l'acquisition de gasoil ou de propane en vrac destinés au chauffage d'une habitation privée

Art. 3, §5

§ 5. Les demandes visées aux paragraphes 1er et 2 qui ne sont pas complétées entièrement ou dûment, n'entrent en aucun cas en ligne de compte pour l'allocation de chauffage. Dans ce cas, la demande peut être complétée et réintroduite au plus tard le 30 avril 2023 inclus.

Art. 3, §5

§ 5. Les demandes visées aux paragraphes 1er et 2 qui ne sont pas complétées entièrement ou dûment, n'entrent en aucun cas en ligne de compte pour l'allocation de chauffage. Dans ce cas, la demande peut être complétée et réintroduite ~~au plus tard le 30 avril 2023 inclus.~~

Art. 6

Le SPF Économie statue sur la recevabilité de la demande dans les deux mois suivant sa réception, et au plus tard le 30 juin 2023.

L'allocation de chauffage est payée dans un délai raisonnable sur le compte bancaire renseigné sur le formulaire type A ou type B.

Art. 6

Le SPF Économie statue sur la recevabilité de la demande ~~dans un délai raisonnable dans les deux mois suivant sa réception, et au plus tard le 30 juin 2023.~~

L'allocation de chauffage est payée dans un délai raisonnable sur le compte bancaire renseigné sur le formulaire type A ou type B.

Loi du 28 novembre 2022 sur la protection des personnes qui signalent des violations au droit de l'Union ou au droit national constatées au sein d'une entité juridique du secteur privé

Art. 11, §2

§ 2. Sous réserve du paragraphe 5, le paragraphe 1er ne s'applique pas aux entités juridiques du secteur privé qui comptent moins de cinquante travailleurs.

Ce seuil est calculé au regard de la moyenne des travailleurs occupés dans l'entité juridique au sens de l'article 14 de la loi du 20 septembre 1948

Art. 11, §2

§ 2. Sous réserve du paragraphe 5, le paragraphe 1er ne s'applique pas aux entités juridiques du secteur privé qui comptent moins de cinquante travailleurs.

Ce seuil est calculé au regard de la moyenne des travailleurs occupés dans l'entreprise au sens de l'article 14 de la loi du 20 septembre 1948 portant

portant organisation de l'économie et de l'article 49 de la loi du 4 août 1996 relative au bien-être des travailleurs lors de l'exécution de leur travail, telle que calculée sur la base de l'article 7, § 1er, de la loi du 4 décembre 2007 relative aux élections sociales.

L'exception visée à l'alinéa 1er ne s'applique pas aux entités relevant du champ d'application des dispositions en matière de services, produits et marchés financiers et des dispositions visées à l'article 4, 1°.

organisation de l'économie et de l'article 49 de la loi du 4 août 1996 relative au bien-être des travailleurs lors de l'exécution de leur travail, telle que calculée chaque année au 1er janvier en utilisant la méthode décrite à l'article 7, §§ 1er et 2, de la loi du 4 décembre 2007 relative aux élections sociales, avec comme période de référence les quatre trimestres de l'année civile précédente.

L'exception visée à l'alinéa 1er ne s'applique pas aux entités relevant du champ d'application des dispositions en matière de services, produits et marchés financiers et des dispositions visées à l'article 4, 1°.

Loi programme du 26 décembre 2022

Art. 4, §5

§ 5. Les demandes visées aux paragraphes 1er et 2 qui ne sont pas complétées entièrement ou dûment, n'entrent en aucun cas en ligne de compte pour l'allocation de chauffage pour pellets en vrac. Dans ce cas, la demande peut être complétée et réintroduite au plus tard le 30 avril 2023 inclus.

Art. 8

Le SPF Économie statue sur la recevabilité de la demande dans les deux mois suivant sa réception, et au plus tard le 30 juin 2023.

L'allocation de chauffage pour pellets en vrac est payée dans un délai raisonnable sur le compte bancaire renseigné sur le formulaire type A ou type B.

Art. 4, §5

§ 5. Les demandes visées aux paragraphes 1er et 2 qui ne sont pas complétées entièrement ou dûment, n'entrent en aucun cas en ligne de compte pour l'allocation de chauffage pour pellets en vrac. Dans ce cas, la demande peut être complétée et réintroduite **au plus tard le 30 avril 2023 inclus.**

Art. 8

Le SPF Économie statue sur la recevabilité de la demande **dans un délai raisonnable dans les deux mois suivant sa réception, et au plus tard le 30 juin 2023.**

L'allocation de chauffage pour pellets en vrac est payée dans un délai raisonnable sur le compte bancaire renseigné sur le formulaire type A ou type B.

COÖRDINATIE VAN DE ARTIKELN

BASISTEKST

TEKST AANGEPAST AAN HET WETSONTWERP

Wetboek van vennootschappen en verenigingen

Art. 3:13

De Koning bepaalt onder welke voorwaarden en op welke wijze de stukken bedoeld in de artikelen 3:10 en 3:12 worden neergelegd en stelt het bedrag vast van de openbaarmakingskosten, alsook de wijze van betaling.

Hij bepaalt welke categorieën van vennootschappen die neerlegging anders mogen uitvoeren dan langs elektronische weg.

Behoudens overmacht dragen de rechtspersonen die hun jaarrekening, en in voorkomend geval hun geconsolideerde jaarrekening, openbaar maken door neerlegging bij de Nationale Bank van België meer dan één maand na het verstrijken van de in artikel 3:10, tweede lid, in artikel 3:20, § 1, tweede lid, in artikel 3:35, tweede lid, of in artikel 2:99, tweede lid, bedoelde termijn van zeven maanden na afsluiting van het boekjaar, bij in de door de federale toezichthoudende overheden gemaakte kosten voor de opsporing en controle van ondernemingen in moeilijkheden.

Deze bijdrage bedraagt:

- 400 euro, wanneer de jaarrekening of, in voorkomend geval, de geconsolideerde jaarrekening neergelegd wordt tijdens de negende maand na de afsluiting van het boekjaar;
- 600 euro, wanneer deze stukken neergelegd worden vanaf de tiende maand en tot de twaalfde maand na de afsluiting van het boekjaar;
- 1 200 euro, wanneer deze stukken neergelegd worden vanaf de dertiende maand na de afsluiting van het boekjaar.

De in het vorig lid bedoelde bedragen worden teruggebracht tot respectievelijk 120, 180 en 360 euro voor de kleine vennootschappen of

Art. 3:13

De Koning bepaalt onder welke voorwaarden en op welke wijze de stukken bedoeld in de artikelen 3:10 en 3:12 worden neergelegd en stelt het bedrag vast van de openbaarmakingskosten, alsook de wijze van betaling.

Hij bepaalt welke categorieën van vennootschappen die neerlegging anders mogen uitvoeren dan langs elektronische weg.

De vennootschappen die hun jaarrekening, en in voorkomend geval hun geconsolideerde jaarrekening, openbaar maken door neerlegging bij de Nationale Bank van België meer dan één maand na het verstrijken van de in artikel 3:10, tweede lid, in artikel 3:20, § 1, tweede lid, in artikel 3:35, tweede lid, of in artikel 2:99, tweede lid, bedoelde termijn van zeven maanden na afsluiting van het boekjaar, dragen bij in de door de federale toezichthoudende overheden gemaakte kosten voor de opsporing en controle van ondernemingen in moeilijkheden.

Deze bijdrage bedraagt:

- 1° 400 euro, wanneer de jaarrekening of, in voorkomend geval, de geconsolideerde jaarrekening neergelegd wordt tijdens de negende maand na de afsluiting van het boekjaar;
- 2° 600 euro, wanneer deze stukken neergelegd worden vanaf de tiende maand en tot de twaalfde maand na de afsluiting van het boekjaar;
- 3° 1 200 euro, wanneer deze stukken neergelegd worden vanaf de dertiende maand na de afsluiting van het boekjaar.

De in het vierde lid bedoelde bedragen worden teruggebracht tot respectievelijk 120, 180 en 360 euro voor de kleine vennootschappen of

microvennootschappen die gebruik maken van de mogelijkheid bedoeld in artikel 3:11 om hun jaarrekening volgens het verkort schema of microschemata openbaar te maken.

Deze bijdrage wordt door de Nationale Bank van België samen met de kosten voor de openbaarmaking van de betrokken jaarrekening of geconsolideerde jaarrekening geïnd voor rekening van de federale overheid, volgens de modaliteiten die de Koning bepaalt.

microvennootschappen die gebruik maken van de mogelijkheid bedoeld in artikel 3:11 om hun jaarrekening volgens het verkort schema of microschemata openbaar te maken.

Deze bijdrage wordt door de Nationale Bank van België samen met de kosten voor de openbaarmaking van de betrokken jaarrekening of geconsolideerde jaarrekening geïnd voor rekening van de federale overheid, volgens de nadere regels die de Koning bepaalt.

De bedragen bedoeld in het vierde en vijfde lid, worden elk jaar op 1 januari automatisch aangepast in functie van de evolutie van de consumptieprijsindex van de maand november van het voorgaande jaar, naar boven afgerond op de eerstvolgende hogere euro. De aanvangsindexcijfer voor de indexeringsformule is de index van oktober 2018. De aangepaste bedragen worden uiterlijk op 15 december van elk jaar in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt.

In geval van overmacht, en ten laatste binnen de achttien maanden na de afsluiting van het desbetreffende boekjaar, kunnen de vennootschappen een aanvraag tot terugbetaling indienen van de betaalde bijdrage tot de kosten gemaakt door de federale toezichthoudende overheden.

De Koning legt de nadere regels vast betreffende deze aanvraag tot terugbetaling.

Wetboek van economisch recht

Boek I

Art. I.2

Art. I.2. Voor de toepassing van boek III gelden de volgende definities :

1° Kruispuntbank van Ondernemingen : register, opgericht binnen de FOD Economie, K.M.O., Middenstand en Energie, die belast is met de opdrachten bedoeld in artikel III.15;

Art.I.2

Art. I.2. Voor de toepassing van boek III gelden de volgende definities :

1° Kruispuntbank van Ondernemingen : register, opgericht binnen de FOD Economie, K.M.O., Middenstand en Energie, die belast is met de opdrachten bedoeld in artikel III.15;

2° bevoegde autoriteit : elke autoriteit of instantie die een toezichthoudende of regelgevende rol vervult ten aanzien van dienstenactiviteiten; met name de administratieve autoriteiten, met inbegrip van de rechtbanken die in die hoedanigheid optreden, de beroepsorden of andere professionele organen die in het kader van hun juridische autonomie de toegang tot de dienstenactiviteiten of de uitoefening ervan collectief regelen;

3° dienstverrichter : iedere natuurlijke persoon onderdaan van een lidstaat of rechtspersoon in de zin van artikel 54 van het VWEU, gevestigd in een lidstaat die een dienst aanbiedt of verricht;

4° vergunningstelsel : elke procedure die voor een dienstverrichter of voor een afnemer de verplichting inhoudt bij een bevoegde autoriteit stappen te ondernemen ter verkrijging van een formele of stilzwijgende beslissing over de toegang tot of de uitoefening van een dienstenactiviteit;

5° dienst : elke economische activiteit, anders dan in loondienst, die gewoonlijk tegen vergoeding geschiedt, bedoeld in artikel 57 van het VWEU;

6° vestiging : de daadwerkelijke uitoefening van een economische activiteit, zoals bedoeld in artikel 49 van het VWEU, door de dienstverrichter voor onbepaalde tijd en vanuit een duurzame infrastructuur van waaruit daadwerkelijk diensten worden verricht;

7° afnemer : iedere natuurlijke persoon die onderdaan is van een lidstaat of die rechten heeft die hem door communautaire besluiten zijn verleend, of iedere rechtspersoon in de zin van artikel 54 van het VWEU die in een lidstaat is gevestigd en, al dan niet voor beroepsdoeleinden, van een dienst gebruik maakt of wil maken;

8° gereguleerd beroep : een beroepswerkzaamheid of een geheel van beroepswerkzaamheden waartoe de toegang of waarvan de uitoefening of één van de wijzen van uitoefening krachtens wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen direct of indirect afhankelijk wordt gesteld van het bezit van bepaalde beroepskwalificaties; met name het voeren van een beroepstitel die door wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen beperkt is tot personen die een specifieke beroepskwalificatie bezitten, geldt als een wijze van uitoefening;

2° bevoegde autoriteit : elke autoriteit of instantie die een toezichthoudende of regelgevende rol vervult ten aanzien van dienstenactiviteiten; met name de administratieve autoriteiten, met inbegrip van de rechtbanken die in die hoedanigheid optreden, de beroepsorden of andere professionele organen die in het kader van hun juridische autonomie de toegang tot de dienstenactiviteiten of de uitoefening ervan collectief regelen;

3° dienstverrichter : iedere natuurlijke persoon onderdaan van een lidstaat of rechtspersoon in de zin van artikel 54 van het VWEU, gevestigd in een lidstaat die een dienst aanbiedt of verricht;

4° vergunningstelsel : elke procedure die voor een dienstverrichter of voor een afnemer de verplichting inhoudt bij een bevoegde autoriteit stappen te ondernemen ter verkrijging van een formele of stilzwijgende beslissing over de toegang tot of de uitoefening van een dienstenactiviteit;

5° dienst : elke economische activiteit, anders dan in loondienst, die gewoonlijk tegen vergoeding geschiedt, bedoeld in artikel 57 van het VWEU;

6° vestiging : de daadwerkelijke uitoefening van een economische activiteit, zoals bedoeld in artikel 49 van het VWEU, door de dienstverrichter voor onbepaalde tijd en vanuit een duurzame infrastructuur van waaruit daadwerkelijk diensten worden verricht;

7° afnemer : iedere natuurlijke persoon die onderdaan is van een lidstaat of die rechten heeft die hem door communautaire besluiten zijn verleend, of iedere rechtspersoon in de zin van artikel 54 van het VWEU die in een lidstaat is gevestigd en, al dan niet voor beroepsdoeleinden, van een dienst gebruik maakt of wil maken;

8° gereguleerd beroep : een beroepswerkzaamheid of een geheel van beroepswerkzaamheden waartoe de toegang of waarvan de uitoefening of één van de wijzen van uitoefening krachtens wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen direct of indirect afhankelijk wordt gesteld van het bezit van bepaalde beroepskwalificaties; met name het voeren van een beroepstitel die door wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen beperkt is tot personen die een specifieke beroepskwalificatie bezitten, geldt als een wijze van uitoefening;

9° ...

10° ...

11°3 ...

12° vereiste : elke verplichting, verbodsbepaling, voorwaarde of beperking uit hoofde van de wet, het reglement of administratieve bepalingen of voortvloeiend uit de rechtspraak, de administratieve praktijk, de regels van beroepsorden of de collectieve regels van beroepsverenigingen of andere beroepsorganisaties, die deze in het kader van de hun toegekende juridische bevoegdheden hebben vastgesteld;

13° ondernemingsloket : de instelling die erkend is in uitvoering van boek III, titel 2, hoofdstuk 3 en belast is met taken van openbare dienst of van algemeen belang bedoeld in deze titel 2;

14° ...

15° rechtspersonenregister : deelverzameling van de Kruispuntbank van Ondernemingen omvattende de gegevens van de in de Kruispuntbank van Ondernemingen geregistreerde rechtspersonen;

16° vestigingseenheid : een plaats die men geografisch gezien kan identificeren door een adres, waar ten minste een activiteit van de geregistreerde entiteit wordt uitgeoefend of van waaruit de activiteit wordt uitgeoefend;

9° ...

10° ...

11°3 ...

12° vereiste : elke verplichting, verbodsbepaling, voorwaarde of beperking uit hoofde van de wet, het reglement of administratieve bepalingen of voortvloeiend uit de rechtspraak, de administratieve praktijk, de regels van beroepsorden of de collectieve regels van beroepsverenigingen of andere beroepsorganisaties, die deze in het kader van de hun toegekende juridische bevoegdheden hebben vastgesteld;

13° ondernemingsloket : de instelling die erkend is in uitvoering van boek III, titel 2, hoofdstuk 3 en belast is met taken van openbare dienst of van algemeen belang bedoeld in deze titel 2;

14° ...

15° rechtspersonenregister : deelverzameling van de Kruispuntbank van Ondernemingen omvattende de gegevens van de in de Kruispuntbank van Ondernemingen geregistreerde rechtspersonen;

16° vestigingseenheid : een plaats die men geografisch gezien kan identificeren door een adres **in België**, waar ten minste een activiteit van de geregistreerde entiteit wordt uitgeoefend of van waaruit de activiteit wordt uitgeoefend;

Boek III

Art. III.15

Er wordt een register opgericht, genaamd " Kruispuntbank van Ondernemingen ".

Dit register en de daarmee gepaard gaande invoering van een uniek ondernemingsnummer heeft tot doel door de realisatie van het principe van de unieke gegevensinzameling de administratieve verplichtingen opgelegd aan geregistreerde entiteiten te vereenvoudigen en de werking van de overheidsdiensten efficiënter te organiseren.

De Kruispuntbank van Ondernemingen is belast met het opnemen, het bewaren, het beheren en het ter beschikking stellen van de gegevens die

Art.III.15

Er wordt een register opgericht, genaamd " Kruispuntbank van Ondernemingen ".

Dit register en de daarmee gepaard gaande invoering van een uniek ondernemingsnummer heeft tot doel door de realisatie van het principe van de unieke gegevensinzameling de administratieve verplichtingen opgelegd aan geregistreerde entiteiten te vereenvoudigen en de werking van de overheidsdiensten efficiënter te organiseren.

De Kruispuntbank van Ondernemingen is belast met het opnemen, het bewaren, het beheren en het ter beschikking stellen van de gegevens die

betrekking hebben op de identificatie van de geregistreerde entiteiten en hun gemandateerden overeenkomstig de bepalingen van deze titel en de wettelijke of reglementaire bepalingen die de oorspronkelijke verzameling van de in artikel III.18 vermelde gegevens toelaten door de overheden, administraties en diensten aangewezen krachtens artikel III.19.

De Kruispuntbank van Ondernemingen beoogt ook de optimalisering van het overdragen en het verspreiden van de gegevens betreffende de geregistreerde entiteiten.

Te dien einde kan ze met name :

1° linken creëren naar sites en databases van de overheden, administraties en diensten;

2° linken tot stand brengen naar internetsites die informatie bevatten betreffende [2 de identificatie van geregistreerde entiteiten]2 en hun mandatarissen, met inbegrip van linken naar internetsites van ondernemingen, die in de Kruispuntbank van Ondernemingen ingeschreven zijn.

De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de ministerraad, de modaliteiten waarbinnen de Kruispuntbank van Ondernemingen ter beschikking wordt gesteld in het kader van de versterking van de strijd tegen fraude, overeenkomstig de bepalingen van deze titel en de wettelijke of reglementaire bepalingen die de oorspronkelijke verzameling van de in artikel III.18 bedoelde gegevens toelaten door de overheden, administraties en diensten aangewezen krachtens artikel III.19.

betrekking hebben op de identificatie van de geregistreerde entiteiten en hun gemandateerden overeenkomstig de bepalingen van deze titel en de wettelijke of reglementaire bepalingen die de oorspronkelijke verzameling van de in artikel III.18 vermelde gegevens toelaten door de overheden, administraties en diensten aangewezen krachtens artikel III.19.

De Kruispuntbank van Ondernemingen beoogt ook de optimalisering van het overdragen en het verspreiden van de gegevens betreffende de geregistreerde entiteiten.

Te dien einde kan ze met name :

1° linken creëren naar sites en databases van de overheden, administraties en diensten;

2° linken tot stand brengen naar internetsites die informatie bevatten betreffende [2 de identificatie van geregistreerde entiteiten]2 en hun mandatarissen, met inbegrip van linken naar internetsites van ondernemingen, die in de Kruispuntbank van Ondernemingen ingeschreven zijn.

3° de gegevens ingeschreven in het rechtspersonenregister overmaken met het oog op het beschikbaar stellen aan het publiek en aan de centrale handels- en vennootschapsregisters van de lidstaten van de Europese Economische Ruimte. Deze gegevens omvatten het rijksregisternummer van de personen die gemachtigd zijn om een onderneming te besturen en te vertegenwoordigen wanneer de informatie over hen wordt overgemaakt aan de voornoemde registers.

De verspreiding als bedoeld in het vijfde lid, 3° verloopt via het Europese systeem van gekoppelde registers als bedoeld in het artikel 22 van de Richtlijn (EU) 2017/1132 van het Europees Parlement en de Raad van 14 juni 2017 aangaande bepaalde aspecten van het vennootschapsrecht.

~~De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de ministerraad, de modaliteiten waarbinnen de Kruispuntbank van Ondernemingen ter beschikking wordt gesteld in~~

~~het kader van de versterking van de strijd tegen fraude, overeenkomstig de bepalingen van deze titel en de wettelijke of reglementaire bepalingen die de oorspronkelijke verzameling van de in artikel III.18 bedoelde gegevens toelaten door de overheden, administraties en diensten aangewezen krachtens artikel III.19.~~

Art. III.16

§ 1. In de Kruispuntbank van Ondernemingen worden gegevens opgenomen betreffende :

1° elke natuurlijke persoon die in België een onderneming is, met uitzondering van de natuurlijke personen bedoeld in artikel III.49, § 2, 6° en 9° ;

2° elke rechtspersoon naar Belgisch recht;

3° elke rechtspersoon naar buitenlands of internationaal recht die in België beschikt over een zetel of een bijkantoor;

4° elke andere organisatie zonder rechtspersoonlijkheid die in België hetzij als werkgever aan de sociale zekerheid is onderworpen, hetzij aan de belasting over de toegevoegde waarde is onderworpen of die zich overeenkomstig artikel III.49 moet of kan inschrijven;

5° elke vestiging, instantie en dienst naar Belgisch recht die opdrachten van openbaar nut of verbonden met de openbare orde uitvoert en over een financiële en boekhoudkundige autonomie beschikt, onderscheiden van deze van de rechtspersoon naar Belgisch publiek recht waarvan ze afhankelijk zijn;

6° elke natuurlijke persoon, rechtspersoon naar buitenlands of internationaal recht of andere organisatie zonder rechtspersoonlijkheid die zich dient te registreren in uitvoering van bijzondere Belgische wetgeving;

7° elke vestigingseenheid van de bovenvermelde geregistreerde entiteiten.

§ 2. De Koning bepaalt de nadere regels voor de inschrijving in de Kruispuntbank van Ondernemingen van de entiteiten bedoeld in paragraaf 1, met uitzondering van de entiteiten bedoeld in de bepaling onder 5°.

Art.III.16

§ 1. In de Kruispuntbank van Ondernemingen worden gegevens opgenomen betreffende :

1° elke natuurlijke persoon die zich dient in te schrijven in de hoedanigheid van inschrijvingsplichtige onderneming;

2° elke rechtspersoon naar Belgisch recht;

3° elke rechtspersoon naar buitenlands of internationaal recht die in België beschikt over een zetel, **een vestigingseenheid** of een bijkantoor;

4° elke organisatie zonder rechtspersoonlijkheid die zich dient in te schrijven in de hoedanigheid van inschrijvingsplichtige onderneming;

5° elke vestiging, instantie en dienst naar Belgisch recht die opdrachten van openbaar nut of verbonden met de openbare orde uitvoert en over een financiële en boekhoudkundige autonomie beschikt, onderscheiden van deze van de rechtspersoon naar Belgisch publiek recht waarvan ze afhankelijk zijn;

6° elke natuurlijke persoon, rechtspersoon naar buitenlands of internationaal recht of **andere** organisatie zonder rechtspersoonlijkheid die zich dient te registreren in uitvoering van bijzondere Belgische wetgeving;

7° elke vestigingseenheid van de bovenvermelde geregistreerde entiteiten.

§ 2. De Koning bepaalt de nadere regels voor de inschrijving in de Kruispuntbank van Ondernemingen van de entiteiten bedoeld in paragraaf 1, met uitzondering van de entiteiten bedoeld in de bepaling onder 5°.

Art. III.18

§ 1. De inschrijving die gebeurt krachtens artikel III.17 omvat de volgende gegevens :

- 1° de naam, de benaming of de firmanaam;
- 2° de nauwkeurige aanduiding van de onderscheiden adressen, in voorkomend geval, van de maatschappelijke zetel van de geregistreeerde entiteit en van de verschillende vestigingseenheden in België;
- 3° de rechtsvorm;
- 4° de rechtstoestand;
- 5° de oprichtings- en stopzettingsdatum van de geregistreeerde entiteit of de vestigingseenheid;
- 6° de identificatiegegevens van de oprichters, mandatarissen en lasthebbers van de geregistreeerde entiteit;
- 7° de door de geregistreeerde entiteit uitgeoefende economische activiteiten;
- 8° de overige basisidentificatiegegevens, die moeten verstrekt worden op het ogenblik van de oprichting van de rechtspersoon of in toepassing van Hoofdstuk 2;
- 9° de aanduiding van de toelatingen, vergunningen en erkenningen waarover de geregistreeerde entiteit beschikt of de hoedanigheden waaronder deze gekend is bij de verschillende overheden, administraties en diensten en, in voorkomend geval, de opvolging van de aanvragen in dit verband;
- 10° in voorkomend geval, de verwijzing naar de website van de geregistreeerde entiteit, haar telefoonnummer, haar faxnummer en haar e-mailadres;
- 11° de gegevens betreffende de bankrekening(en) van de geregistreeerde entiteit.

§ 2. De Koning kan, na advies van het in artikel III.44 bedoelde Toezichtcomité en bij een besluit vastgesteld na overleg in de ministerraad, de in paragraaf 1 opgesomde gegevens aanvullen met andere gegevens vereist voor de identificatie van geregistreeerde entiteiten of van gemeenschappelijk belang voor meerdere overheidsdiensten.

§ 3. Iedere wijziging die wordt aangebracht aan de in paragrafen 1 en 2 bedoelde gegevens, moet

Art.III.18

§ 1. De inschrijving die gebeurt krachtens artikel III.17 omvat de volgende gegevens :

- 1° de naam, de benaming of de firmanaam;
- 2° de nauwkeurige aanduiding van de onderscheiden adressen, in voorkomend geval, van de maatschappelijke zetel van de geregistreeerde entiteit en van de verschillende vestigingseenheden in België;
- 3° de rechtsvorm;
- 4° de rechtstoestand;
- 5° de oprichtings- en stopzettingsdatum van de geregistreeerde entiteit of de vestigingseenheid;
- 6° de identificatiegegevens van de oprichters, mandatarissen en lasthebbers van de geregistreeerde entiteit;
- 7° de door de geregistreeerde entiteit uitgeoefende economische activiteiten;
- 8° de overige basisidentificatiegegevens, die moeten verstrekt worden op het ogenblik van de oprichting van de rechtspersoon of in toepassing van Hoofdstuk 2;
- 9° de aanduiding van de toelatingen, vergunningen en erkenningen waarover de geregistreeerde entiteit beschikt of de hoedanigheden waaronder deze gekend is bij de verschillende overheden, administraties en diensten en, in voorkomend geval, de opvolging van de aanvragen in dit verband;
- 10° in voorkomend geval, de verwijzing naar de website van de geregistreeerde entiteit, haar telefoonnummer, haar faxnummer en haar e-mailadres;
- 11° de gegevens betreffende de bankrekening(en) van de geregistreeerde entiteit.

§ 2. De Koning kan, ~~na advies van het in artikel III.44 bedoelde Toezichtcomité en~~ bij een besluit vastgesteld na overleg in de ministerraad, de in paragraaf 1 opgesomde gegevens aanvullen met andere gegevens vereist voor de identificatie van geregistreeerde entiteiten of van gemeenschappelijk belang voor meerdere overheidsdiensten.

§ 3. Iedere wijziging die wordt aangebracht aan de in paragrafen 1 en 2 bedoelde gegevens, moet

onverwijld in de Kruispuntbank van Ondernemingen worden opgenomen met aanduiding van de datum waarop zij in werking treedt en van de er voor verantwoordelijke dienst.

§ 4. Deze gegevens worden bewaard gedurende dertig jaar te rekenen van de dag van het verlies van de rechtspersoonlijkheid voor de rechtspersonen, of van de definitieve stopzetting van de activiteit voor de andere bij artikel III.16 bedoelde houders van een inschrijving.

Art. III.20

Voor de uitvoering van hun opdrachten zoals omschreven in deze titel en zijn uitvoeringsbesluiten, hebben de Kruispuntbank van Ondernemingen en de overheden, administraties en diensten bedoeld bij artikel III.19, eerste lid :

1° toegang tot de informatie bedoeld in artikel 3, eerste lid, 1° tot 9°, en tweede lid van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van natuurlijke personen;

2° het recht om het identificatienummer van het Rijksregister te gebruiken.

Art. III.29

§ 1. De toegang tot de volgende gegevens, vermeld in de Kruispuntbank van Ondernemingen, kan, zonder voorafgaande machtiging van het Toezichtcomité, worden verleend aan de overheden, besturen, diensten of andere instanties, voor zover die gegevens noodzakelijk

onverwijld in de Kruispuntbank van Ondernemingen worden opgenomen met aanduiding van de datum waarop zij in werking treedt en van de er voor verantwoordelijke dienst.

§ 4. Deze gegevens worden bewaard gedurende dertig jaar te rekenen van de dag van het verlies van de rechtspersoonlijkheid voor de rechtspersonen **naar Belgische recht of de doorhaling van de inschrijving in de Kruispuntbank van Ondernemingen, of van de definitieve stopzetting van de activiteit** voor de andere bij artikel III.16 bedoelde houders van een inschrijving.

Art.III.20

§1. Voor de uitvoering van hun opdrachten zoals omschreven in deze titel en zijn uitvoeringsbesluiten, hebben de Kruispuntbank van Ondernemingen en de overheden, administraties en diensten bedoeld bij artikel III.19, eerste lid :

1° toegang tot de informatie bedoeld in artikel 3, eerste lid, 1° tot 9°, en tweede lid van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van natuurlijke personen;

2° het recht om het identificatienummer van het Rijksregister te gebruiken.

§ 2. In het kader van de identificatie van de personen die bevoegd zijn om ondernemingen te besturen en te vertegenwoordigen, kunnen de centrale handels- en vennootschapsregisters van de lidstaten van de Europese Economische Ruimte het identificatienummer van het Rijksregister, ontvangen via het systeem van gekoppelde registers als bedoeld in artikel III.15, zesde lid, gebruiken.

Art.III.29

§ 1. De toegang tot de volgende gegevens, vermeld in de Kruispuntbank van Ondernemingen, kan, **worden verleend aan de overheden, besturen, diensten of andere instanties handelend in het kader van de uitoefening van hun wettelijke of reglementaire opdrachten zonder**

zijn voor de uitvoering van hun wettelijke of reglementaire opdrachten :

- 1° de ondernemingsnummers en nummers van vestigingseenheidsnummers, toegekend door de Kruispuntbank van Ondernemingen;
- 2° de naam van de geregistreerde entiteit en van haar vestigingseenheden;
- 3° de juridische vorm van de geregistreerde entiteit;
- 4° de rechtstoestand van de geregistreerde entiteit;
- 5° het adres van de geregistreerde entiteit en van haar vestigingseenheden;
- 6° de economische activiteiten van de geregistreerde entiteit en van haar vestigingseenheden;
- 7° de hoedanigheden volgens welke een geregistreerde entiteit ingeschreven is in de Kruispuntbank van Ondernemingen en, in voorkomend geval, de opvolging van de aanvragen in dit verband;
- 8° de naam en voornaam van de oprichters en van de personen die binnen de geregistreerde entiteit een functie uitoefenen onderworpen aan bekendmaking;
- 9° de erkenningen, toelatingen of vergunningen waarover de geregistreerde entiteit beschikt, voor zover ze onderworpen zijn aan de bepalingen van verplichte bekendmaking of belang hebben voor derden en, in voorkomend geval, de opvolging van de aanvragen in dit verband;
- 10° de verwijzing naar de website van de geregistreerde entiteit, haar telefoonnummers, faxnummers alsook haar e-mailadres;
- 11° alle gegevens onderworpen aan bepalingen inzake bekendmaking met toepassing van :
 - a) het Wetboek van Vennootschappen;
 - b) de wet van 27 juni 1921 betreffende de verenigingen zonder winstoogmerk, de internationale verenigingen zonder winstoogmerk en de stichtingen;
 - c) de wet van 12 juli 1989 houdende verscheidene maatregelen tot toepassing van de Verordening (EEG) nr. 2137/85 van de Raad van 25 juli 1985 tot

~~voorafgaande machtiging van het Toezichtcomité, worden verleend aan de overheden, besturen, diensten of andere instanties, voor zover die gegevens noodzakelijk zijn voor de uitvoering van hun wettelijke of reglementaire opdrachten :~~

- 1° de ondernemingsnummers en nummers van vestigingseenheidsnummers, toegekend door de Kruispuntbank van Ondernemingen;
- 2° de naam van de geregistreerde entiteit en van haar vestigingseenheden;
- 3° de juridische vorm van de geregistreerde entiteit;
- 4° de rechtstoestand van de geregistreerde entiteit;
- 5° het adres van de geregistreerde entiteit en van haar vestigingseenheden;
- 6° de economische activiteiten van de geregistreerde entiteit en van haar vestigingseenheden;
- 7° de hoedanigheden volgens welke een geregistreerde entiteit ingeschreven is in de Kruispuntbank van Ondernemingen en, in voorkomend geval, de opvolging van de aanvragen in dit verband;
- 8° de naam en voornaam van de oprichters en van de personen die binnen de geregistreerde entiteit een functie uitoefenen onderworpen aan bekendmaking;
- 9° de erkenningen, toelatingen of vergunningen waarover de geregistreerde entiteit beschikt, voor zover ze onderworpen zijn aan de bepalingen van verplichte bekendmaking of belang hebben voor derden en, in voorkomend geval, de opvolging van de aanvragen in dit verband;
- 10° de verwijzing naar de website van de geregistreerde entiteit, haar telefoonnummers, faxnummers alsook haar e-mailadres;
- 11° alle gegevens onderworpen aan bepalingen inzake bekendmaking met toepassing van :
 - a) het Wetboek van Vennootschappen;
 - b) de wet van 27 juni 1921 betreffende de verenigingen zonder winstoogmerk, de internationale verenigingen zonder winstoogmerk en de stichtingen;
 - c) de wet van 12 juli 1989 houdende verscheidene maatregelen tot toepassing van de Verordening (EEG) nr. 2137/85 van de Raad van 25 juli 1985 tot

instelling van Europese economische samenwerkingsverbanden;

d) de wet van 17 juli 1997 betreffende het gerechtelijk akkoord;

e) de wet van 31 januari 2009 betreffende de continuïteit van de ondernemingen;

f) de faillissementswet van 8 augustus 1997;

g) de wet van 27 oktober 2006 betreffende het toezicht op de instellingen voor bedrijfspensioenvoorzieningen;

h) boek XX van dit Wetboek;

12° de gegevens die moeten worden meegedeeld door de inschrijvingsplichtige ondernemingen in uitvoering van het artikel III.53, met uitzondering van het Rijksregisternummer of het identificatienummer bij de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid;

13° de gegevens betreffende de bankrekening(en).

§ 2. De Koning bepaalt de modaliteiten voor deze toegang bij een besluit vastgelegd na overleg in de ministerraad en na advies van het Toezichtcomité bedoeld in de artikelen III.44.

Art. III.30

§ 1. De toegang tot de andere gegevens dan die opgesomd in het artikel III.29 vermeld in de Kruispuntbank van Ondernemingen, kan worden verleend, middels een voorafgaande machtiging van het Toezichtcomité aan de overheden, besturen, diensten of andere instanties, voor zover die gegevens noodzakelijk zijn voor de uitvoering van hun wettelijke of reglementaire opdrachten.

instelling van Europese economische samenwerkingsverbanden;

d) de wet van 17 juli 1997 betreffende het gerechtelijk akkoord;

e) de wet van 31 januari 2009 betreffende de continuïteit van de ondernemingen;

f) de faillissementswet van 8 augustus 1997;

g) de wet van 27 oktober 2006 betreffende het toezicht op de instellingen voor bedrijfspensioenvoorzieningen;

h) boek XX van dit Wetboek;

i) het Wetboek van vennootschappen en verenigingen;

12° de gegevens die moeten worden meegedeeld door de inschrijvingsplichtige ondernemingen in uitvoering van het artikel III.53, met uitzondering van het Rijksregisternummer of het identificatienummer bij de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid;

13° de gegevens betreffende de bankrekening(en).

§ 2. De Koning bepaalt de modaliteiten voor deze toegang bij een besluit vastgelegd na overleg in de ministerraad ~~en na advies van het Toezichtcomité bedoeld in de artikelen III.44.~~

Art.III.30

§ 1. De toegang tot de andere gegevens opgenomen in de Kruispuntbank van Ondernemingen dan die opgesomd in het artikel III.29, kan worden verleend door de beheersdienst van de Kruispuntbank van Ondernemingen, mits machtiging door de minister bevoegd voor Economie, aan de overheden, besturen, diensten of andere instanties handelend in het kader van de uitoefening van hun wettelijke of reglementaire opdrachten. De minister verifieert of de doeleinden, waarvoor de machtiging wordt gevraagd, welbepaald, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigd zijn en of de gegevens toereikend, ter zake dienend en niet-buitensporig zijn ten aanzien van die doeleinden.

Hij verifieert ook of de gevraagde toegang in overeenstemming is met deze titel alsook met zijn uitvoeringsbesluiten.

De minister bevoegd voor Economie wint het advies in van de functionaris voor gegevensbescherming van de Federale Overheidsdienst Economie, K.M.O., Middenstand en Energie.

§ 2. Vooraleer zijn machtiging te verlenen, controleert het Toezichtcomité of de gevraagde toegang overeenstemt met deze titel en zijn uitvoeringsbesluiten.

§ 2. De minister bevoegd voor Economie kan de bevoegdheid om de machtiging als bedoeld in paragraaf 1 toe te kennen delegeren aan de ambtenaar verantwoordelijk voor de beheersdienst van de Kruispuntbank van Ondernemingen.

§ 3. De Koning bepaalt de voorwaarden voor die toegang bij een besluit vastgesteld na overleg in de ministerraad en na advies van het Toezichtcomité bedoeld in artikel III.44.

§ 3. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de nadere regels van de toegang als bedoeld in paragraaf 1.

§ 4. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de ministerraad en na advies van het Toezichtcomité, de gevallen waarin, bij afwijking van het eerste lid, geen machtiging van het Toezichtcomité vereist is.

§ 4. In afwijking van paragraaf 1, wordt de machtiging tot de toegang en/of het gebruik van het rijksregisternummer toegekend overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 5 en 8 van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen.

§ 5. De uitwisselingen tussen overheidsdiensten, op basis van het ondernemings- of vestigingseenheidsnummer, van andere gegevens dan deze opgenomen in de Kruispuntbank van Ondernemingen moeten vooraf gemeld worden aan het Toezichtcomité, dat deze registreert in een kadaster, dat door iedereen geraadpleegd kan worden.

De Koning bepaalt, na advies van het Toezichtcomité, de modaliteiten met betrekking tot de oprichting en raadpleging van het kadaster, alsook de modaliteiten voor de communicatie aan het Toezichtcomité.

De Koning kan, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, in afwijking van paragraaf 1, de gevallen uitbreiden waarin een machtiging van de minister bevoegd voor Economie niet vereist is.

Art. III.33

Zonder afbreuk te doen aan de bepalingen van de artikelen III.29 en III.30, stelt de Koning, na advies van het Toezichtcomité, de gegevens van de Kruispuntbank van Ondernemingen vast die het voorwerp kunnen uitmaken van een commercieel

Art.III.33

Zonder afbreuk te doen aan de bepalingen van de artikelen III.29 en III.30, stelt de Koning, ~~na advies van het Toezichtcomité~~, de gegevens van de Kruispuntbank van Ondernemingen vast die het voorwerp kunnen uitmaken van een commercieel

of niet-commercieel hergebruik alsook de modaliteiten inzake hun terbeschikkingstelling.

Enkel de beheersdienst mag deze basisgegevens aan ondernemingen verstrekken.

Art. III.34

§ 1. Onverminderd artikel III.33 kan eenieder bij een ondernemingsloket inzage nemen van de gegevens betreffende een bepaalde inschrijvingsplichtige onderneming en zich volledige of gedeeltelijke afschriften dan wel uittreksels van het register doen afgeven op de wijze bepaald door de Koning.

§ 2. De afschriften of uittreksels betreffende een inschrijvingsplichtige onderneming worden op uitdrukkelijk verzoek eensluidend verklaard.

§ 3. De afschriften of uittreksels vermelden niet de inhoud van rechterlijke beslissingen die betrekking hebben op :

1° een faillissement en één van de veroordelingen bepaald in de artikelen 486, 489bis en 489ter van het Strafwetboek, in geval van rehabilitatie;

2° een gerechtelijk akkoord na uitvoering of een procedure van gerechtelijke reorganisatie na uitvoering;

3° onbekwaam verklaring of benoeming van een gerechtelijk raadsman, wanneer een vonnis van opheffing is gewezen;

4° de veroordelingen bedoeld in de artikelen XV.76, XV.77, 1° tot 6°, XV.78 en XV.79.

Art. III.42

§ 1. In afwijking van de procedure voorzien in artikel III.39 kan de beheersdienst van de Kruispuntbank van Ondernemingen zonder aanrekening van de kosten overgaan tot :

1° de ambtshalve doorhaling van de activiteiten, hoedanigheden, toelatingen en vestigingseenheden van geregistreerde entiteiten natuurlijke personen waarvan de oprichter reeds

of niet-commercieel hergebruik alsook de modaliteiten inzake hun terbeschikkingstelling.

Enkel de beheersdienst mag deze basisgegevens aan ondernemingen verstrekken.

Art.III.34

§ 1. Onverminderd artikel III.33 kan eenieder bij een ondernemingsloket inzage nemen van de gegevens betreffende een bepaalde inschrijvingsplichtige onderneming en zich volledige of gedeeltelijke afschriften dan wel uittreksels van het register doen afgeven op de wijze bepaald door de Koning.

§ 2. De afschriften of uittreksels betreffende een inschrijvingsplichtige onderneming worden op uitdrukkelijk verzoek eensluidend verklaard.

~~§ 3. De afschriften of uittreksels vermelden niet de inhoud van rechterlijke beslissingen die betrekking hebben op :~~

~~1° een faillissement en één van de veroordelingen bepaald in de artikelen 486, 489bis en 489ter van het Strafwetboek, in geval van rehabilitatie;~~

~~2° een gerechtelijk akkoord na uitvoering of een procedure van gerechtelijke reorganisatie na uitvoering;~~

~~3° onbekwaam verklaring of benoeming van een gerechtelijk raadsman, wanneer een vonnis van opheffing is gewezen;~~

~~4° de veroordelingen bedoeld in de artikelen XV.76, XV.77, 1° tot 6°, XV.78 en XV.79.~~

Art.III.42

§ 1. In afwijking van de procedure voorzien in artikel III.39 kan de beheersdienst van de Kruispuntbank van Ondernemingen zonder aanrekening van de kosten overgaan tot :

1° de ambtshalve doorhaling van de activiteiten, hoedanigheden, toelatingen en vestigingseenheden van geregistreerde entiteiten natuurlijke personen waarvan de oprichter reeds

minstens zes maanden overleden is volgens de gegevens afkomstig van het rijksregister van de natuurlijke personen;

2° de ambtshalve doorhaling van de activiteiten, hoedanigheden, toelatingen en vestigingseenheden van rechtspersonen waarvan de afsluiting van de vereffening minstens drie maanden geleden werd uitgesproken;

3° de ambtshalve doorhaling van de activiteiten, hoedanigheden, toelatingen en vestigingseenheden van rechtspersonen ten minste drie maanden na de beslissing tot sluiting van de verrichtingen van het faillissement in toepassing van de faillissementswet van 8 augustus 1997 of van boek XX van dit Wetboek;

4° de ambtshalve doorhaling van de vennootschappen zoals bedoeld in artikel 2 van het Wetboek van vennootschappen die, volgens de gegevens van de Nationale Bank van België, voor ten minste drie opeenvolgende boekjaren, niet hebben voldaan aan de verplichting tot neerlegging van hun jaarrekeningen overeenkomstig de artikelen 98 en 100 van het Wetboek van vennootschappen. Deze doorhaling is niet van toepassing op de vennootschappen bedoeld in artikel 97 van het Wetboek van vennootschappen. De beheersdienst van de Kruispuntbank van Ondernemingen gaat over tot de intrekking van de doorhaling na de neerlegging bij de Nationale Bank van België van de niet neergelegde jaarrekeningen;

5° de ambtshalve doorhaling van de vennootschappen zoals bedoeld in artikel 2 van het Wetboek van vennootschappen die niet vallen onder het 4°, en die aan de volgende cumulatieve criteria beantwoorden :

a) sedert minimum drie jaar, niet beschikken over actieve hoedanigheden, activiteiten of vestigingseenheden, ingeschreven in de Kruispuntbank van Ondernemingen;

b) ingeschreven zijn in de Kruispuntbank van Ondernemingen met een actieve status;

c) niet beschikken over lopende toelatings- of hoedanigheidsaanvragen, ingeschreven in de Kruispuntbank van Ondernemingen;

minstens zes maanden overleden is volgens de gegevens afkomstig van het rijksregister van de natuurlijke personen;

2° de ambtshalve doorhaling van de activiteiten, hoedanigheden, toelatingen en vestigingseenheden van rechtspersonen **en de organisaties zonder rechtspersoonlijkheid** waarvan de afsluiting van de vereffening minstens drie maanden ~~eerder geleden~~ werd uitgesproken;

3° de ambtshalve doorhaling van de activiteiten, hoedanigheden, toelatingen en vestigingseenheden van rechtspersonen **en organisaties zonder rechtspersoonlijkheid waarvan de sluiting van het faillissement minstens drie maanden eerder werd uitgesproken** ~~ten minste drie maanden na de beslissing tot sluiting van de verrichtingen van het faillissement in toepassing van de faillissementswet van 8 augustus 1997 of van boek XX van dit Wetboek;~~

4° de ambtshalve doorhaling van de vennootschappen zoals bedoeld in artikel 2 van het Wetboek van vennootschappen die, volgens de gegevens van de Nationale Bank van België, voor ten minste drie opeenvolgende boekjaren, niet hebben voldaan aan de verplichting tot neerlegging van hun jaarrekeningen overeenkomstig de artikelen 98 en 100 van het Wetboek van vennootschappen. Deze doorhaling is niet van toepassing op de vennootschappen bedoeld in artikel 97 van het Wetboek van vennootschappen. De beheersdienst van de Kruispuntbank van Ondernemingen gaat over tot de intrekking van de doorhaling na de neerlegging bij de Nationale Bank van België van de niet neergelegde jaarrekeningen;

5° de ambtshalve doorhaling van de vennootschappen zoals bedoeld in artikel 2 van het Wetboek van vennootschappen die niet vallen onder het 4°, en die aan de volgende cumulatieve criteria beantwoorden :

a) sedert minimum drie jaar, niet beschikken over actieve hoedanigheden, activiteiten of vestigingseenheden, ingeschreven in de Kruispuntbank van Ondernemingen;

b) ingeschreven zijn in de Kruispuntbank van Ondernemingen met een actieve status;

c) niet beschikken over lopende toelatings- of hoedanigheidsaanvragen, ingeschreven in de Kruispuntbank van Ondernemingen;

d) sinds 7 jaar, geen enkele wijziging aangaande de ingeschreven gegevens in de Kruispuntbank van Ondernemingen hebben uitgevoerd;

e) sinds 7 jaar, geen enkele andere publicatie dan die van de jaarrekeningen, in de Bijlagen van het Belgisch Staatsblad of in het Belgisch Staatsblad hebben uitgevoerd.

Voor de toepassing van het eerste lid, 5°, vormen de actieve commerciële hoedanigheden, activiteiten of vestigingseenheden waarvan de begindata voor 1 juli 2003 vallen, geen nuttig criterium.

De beheersdienst van de Kruispuntbank van Ondernemingen gaat over tot de intrekking van de doorhaling wanneer aan één van de criteria bedoeld in het eerste lid, 5°, a) tot e), niet meer voldaan is.

De beheersdienst van de Kruispuntbank van Ondernemingen gaat ook over tot de intrekking van de doorhaling in het geval er een manifeste vergissing wordt vastgesteld door een overheid of dienst.

§ 2. De doorhalingen, alsook de intrekkingen bedoeld in paragraaf 1, eerste lid, 4° en 5°, en derde en vierde lid, worden gratis gepubliceerd in de Bijlagen van het Belgisch Staatsblad en dit op initiatief van de beheersdienst van de Kruispuntbank van Ondernemingen.

§ 3. Om de gegevenskwaliteit in de Kruispuntbank van Ondernemingen te garanderen en te verbeteren, kan de Koning, bij een besluit, vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de gevallen beoogd in paragraaf 1 uitbreiden of wijzigen.

Art. III.44

d) sinds 7 jaar, geen enkele wijziging aangaande de ingeschreven gegevens in de Kruispuntbank van Ondernemingen hebben uitgevoerd;

e) sinds 7 jaar, geen enkele andere publicatie dan die van de jaarrekeningen, in de Bijlagen van het Belgisch Staatsblad of in het Belgisch Staatsblad hebben uitgevoerd.

7° de ambtshalve doorhaling van de activiteiten, hoedanigheden, toelatingen en vestigingseenheden van buitenlandse vennootschappen die minstens drie maanden eerder werden stopgezet door de beheersdienst als gevolg van de digitaal ontvangen informatie via het Europese systeem van gekoppelde registers als bedoeld in artikel III.15, zesde lid.

Voor de toepassing van het eerste lid, 5°, vormen de actieve commerciële hoedanigheden, activiteiten of vestigingseenheden waarvan de begindata voor 1 juli 2003 vallen, geen nuttig criterium.

De beheersdienst van de Kruispuntbank van Ondernemingen gaat over tot de intrekking van de doorhaling wanneer aan één van de criteria bedoeld in het eerste lid, 5°, a) tot e), niet meer voldaan is.

De beheersdienst van de Kruispuntbank van Ondernemingen gaat ook over tot de intrekking van de doorhaling in het geval er een manifeste vergissing wordt vastgesteld door een overheid of dienst.

§ 2. De doorhalingen, alsook de intrekkingen bedoeld in paragraaf 1, eerste lid, 4° en 5°, en derde en vierde lid, worden gratis gepubliceerd in de Bijlagen van het Belgisch Staatsblad en dit op initiatief van de beheersdienst van de Kruispuntbank van Ondernemingen.

§ 3. Om de gegevenskwaliteit in de Kruispuntbank van Ondernemingen te garanderen en te verbeteren, kan de Koning, bij een besluit, vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de gevallen beoogd in paragraaf 1 uitbreiden of wijzigen.

Art.III.44

Binnen de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer wordt een sectoraal comité voor de Kruispuntbank van Ondernemingen, "Toezichtcomité" genaamd opgericht, dat belast is met de afgifte van de machtiging bedoeld in artikel III.30, tweede lid.

Het Toezichtcomité verstrekt tevens de adviezen bedoeld in de artikelen III.18, § 2, III.30, derde lid, en III.33, binnen dertig dagen na de aanhangigmaking door de beheersdienst. Bij ontstentenis van advies binnen de voorgeschreven termijn, wordt het advies geacht het voorstel te volgen dat de beheersdienst in de adviesaanvraag had geformuleerd.

Het Toezichtcomité is samengesteld uit drie leden van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, van wie de voorzitter of een ander, door de Commissie in die hoedanigheid aangewezen lid, dat het Toezichtcomité voorziet, alsmede uit drie externe leden aangewezen door de Kamer van volksvertegenwoordigers overeenkomstig de door de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de ministerraad, bepaalde voorwaarden en nadere regels. Bij staking van stemmen beslist de stem van de voorzitter.

De werkingsregels van het Toezichtcomité worden, zonder afbreuk te doen aan deze titel, bepaald in of krachtens de wet. Die regels bekrachtigen het recht van de voorzitter van het Toezichtcomité om een aan dat comité voorgelegd dossier voor de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer zelf te brengen en de beslissing van het comité zo nodig te herzien.

Art. III.49

§ 1. De volgende ondernemingen zijn verplicht om zich voor de aanvang van hun activiteiten in te schrijven in de hoedanigheid van inschrijvingsplichtige onderneming in de Kruispuntbank van Ondernemingen bij een ondernemingsloket van hun keuze :

1° elke onderneming naar Belgisch recht in de zin van artikel I.1(b) en (c);

2° elke onderneming die in België beschikt over een zetel, een kantoor of een vestigingseenheid;

~~Binnen de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer wordt een sectoraal comité voor de Kruispuntbank van Ondernemingen, "Toezichtcomité" genaamd opgericht, dat belast is met de afgifte van de machtiging bedoeld in artikel III.30, tweede lid.~~

~~Het Toezichtcomité verstrekt tevens de adviezen bedoeld in de artikelen III.18, § 2, III.30, derde lid, en III.33, binnen dertig dagen na de aanhangigmaking door de beheersdienst. Bij ontstentenis van advies binnen de voorgeschreven termijn, wordt het advies geacht het voorstel te volgen dat de beheersdienst in de adviesaanvraag had geformuleerd.~~

~~Het Toezichtcomité is samengesteld uit drie leden van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, van wie de voorzitter of een ander, door de Commissie in die hoedanigheid aangewezen lid, dat het Toezichtcomité voorziet, alsmede uit drie externe leden aangewezen door de Kamer van volksvertegenwoordigers overeenkomstig de door de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de ministerraad, bepaalde voorwaarden en nadere regels. Bij staking van stemmen beslist de stem van de voorzitter.~~

~~De werkingsregels van het Toezichtcomité worden, zonder afbreuk te doen aan deze titel, bepaald in of krachtens de wet. Die regels bekrachtigen het recht van de voorzitter van het Toezichtcomité om een aan dat comité voorgelegd dossier voor de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer zelf te brengen en de beslissing van het comité zo nodig te herzien.~~

Art. III.49

§ 1. Vooraleer haar activiteiten te starten, is elke onderneming gehouden zich bij een ondernemingsloket naar keuze in te schrijven in de Kruispuntbank van Ondernemingen in de hoedanigheid van inschrijvingsplichtige onderneming. Deze inschrijving moet uitgevoerd worden voor zover de activiteiten worden uitgeoefend in of vanuit een vestigingseenheid.

§ 2. In afwijking van paragraaf 1, zijn niet verplicht zich in te schrijven in de hoedanigheid van inschrijvingsplichtige ondernemingen :

1° de onbeperkt aansprakelijke vennoten van een vennootschap zonder rechtspersoonlijkheid, een vennootschap onder firma of een gewone commanditaire vennootschap voor de beroepsactiviteit van de vennootschap, op voorwaarde dat de betrokken vennootschap zelf is ingeschreven;

2° de natuurlijke personen die enkel in de Kruispuntbank van Ondernemingen ingeschreven zijn met als enige hoedanigheid deze van werkgever van huispersoneel;

3° de beroepsverenigingen;

4° de inrichtende machten van het gesubsidieerde onderwijs;

5° publiekrechtelijke rechtspersonen, die niet de vorm van een vennootschap of een andere rechtspersoon naar privaatsrecht hebben aangenomen;

6° de natuurlijke persoon waarvan de zelfstandige beroepsactiviteit bestaat uit het uitoefenen van één of meerdere bestuursmandaten;

7° de verenigingen van mede-eigenaars;

8° de representatieve werknemersorganisaties;

9° natuurlijke personen die in België een activiteit uitoefenen die inkomsten als bedoeld in artikel 90, eerste lid, 1° bis, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 genereren, voor de activiteit verbonden met die inkomsten, zolang die inkomsten niet voldoen aan de voorwaarden van artikel 37bis, § 2, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992;

10° andere ondernemingen bepaald door de Koning.

§ 3. De inschrijving in de Kruispuntbank van Ondernemingen met de hoedanigheid van inschrijvingsplichtige onderneming vormt, behoudens tegenbewijs, een vermoeden van de hoedanigheid van onderneming.

§ 2. In afwijking van paragraaf 1, zijn niet verplicht zich in te schrijven in de hoedanigheid van inschrijvingsplichtige ondernemingen :

~~1° de onbeperkt aansprakelijke vennoten van een vennootschap zonder rechtspersoonlijkheid, een vennootschap onder firma of een gewone commanditaire vennootschap voor de beroepsactiviteit van de vennootschap, op voorwaarde dat de betrokken vennootschap zelf is ingeschreven;~~

2° de natuurlijke personen die enkel in de Kruispuntbank van Ondernemingen ingeschreven zijn met als enige hoedanigheid deze van werkgever van huispersoneel;

3° de beroepsverenigingen;

4° de inrichtende machten van het gesubsidieerde onderwijs;

5° publiekrechtelijke rechtspersonen, die niet de vorm van een vennootschap of een andere rechtspersoon naar privaatsrecht hebben aangenomen;

6° de natuurlijke persoon waarvan de zelfstandige beroepsactiviteit bestaat uit het uitoefenen van één of meerdere bestuursmandaten;

7° de verenigingen van mede-eigenaars;

8° de representatieve werknemersorganisaties;

9° natuurlijke personen die in België een activiteit uitoefenen die inkomsten als bedoeld in artikel 90, eerste lid, 1° bis, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 genereren, voor de activiteit verbonden met die inkomsten, zolang die inkomsten niet voldoen aan de voorwaarden van artikel 37bis, § 2, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992;

10° andere ondernemingen bepaald door de Koning.

§ 3. De inschrijving in de Kruispuntbank van Ondernemingen met de hoedanigheid van inschrijvingsplichtige onderneming vormt, behoudens tegenbewijs, een vermoeden van de hoedanigheid van onderneming.

Boek V

Art. V.10

Art. V.10

§ 1. De af-fabrieksprijzen van nieuwe geneesmiddelen en gelijkgestelden bedoeld in artikel V.9, 1° en 2°, de verhogingen van de af-fabrieksprijzen van de geneesmiddelen en gelijkgestelden bedoeld in artikel V.9, 1° en 2°, evenals de prijsverhogingen van de grondstoffen bedoeld in artikel V.9, 3°, zijn onderworpen aan de voorafgaande goedkeuring van de minister.

Met nieuwe geneesmiddelen wordt bedoeld :

- alle geneesmiddelen bedoeld in artikel V.9, 1°, die voor de eerste maal op de markt worden gebracht door een houder van de vergunning voor het in de handel brengen of de registratie van het geneesmiddel of door een houder van een vergunning voor parallelinvoer of door een houder van een kennisgeving voor parallele distributie uitgaande van het Europees Bureau voor de geneesmiddelenbeoordeling;

- alle geheel of ten dele met geneesmiddelen gelijkgestelde voorwerpen, apparaten en substanties zoals bedoeld in artikel V.9, 2°, die voor de eerste maal op de markt gebracht worden door een fabrikant, een invoerder of een verdeler.

Met af-fabrieksprijs wordt bedoeld de verkoopprijs exclusief btw, die aan de groothandelaar wordt gefactureerd door de producent of de invoerder van het geneesmiddel bedoeld in artikel V.9, 1°, of de verkoopprijs exclusief btw die aan de personen bevoegd voor de aflevering gefactureerd wordt door de fabrikant, invoerder of verdeler van het gelijkgestelde voorwerp, apparaat of substantie zoals bedoeld in artikel V.9, 2°.

§ 2. De Koning bepaalt de ontvankelijkheidsvoorwaarden voor een prijsaanvraag of prijsverhogingsaanvraag die gedaan wordt door een houder van de vergunning voor het in de handel brengen of registratie van het geneesmiddel of door een houder van een verwijzing voor parallele invoer van het geneesmiddel voor de geneesmiddelen bedoeld in artikel V.9, 1°, of door een fabrikant, invoerder of verdeler van het gelijkgestelde voorwerp, apparaat

§ 1. De af-fabrieksprijzen van nieuwe geneesmiddelen en gelijkgestelden bedoeld in artikel V.9, 1° en 2°, de verhogingen van de af-fabrieksprijzen van de geneesmiddelen en gelijkgestelden bedoeld in artikel V.9, 1° en 2°, evenals de prijsverhogingen van de grondstoffen bedoeld in artikel V.9, 3°, zijn onderworpen aan de voorafgaande goedkeuring van de minister.

Met nieuwe geneesmiddelen wordt bedoeld :

- alle geneesmiddelen bedoeld in artikel V.9, 1°, die voor de eerste maal op de markt worden gebracht door een houder van de vergunning voor het in de handel brengen **of van de registratie van het geneesmiddel of door een houder van een vergunning voor parallelinvoer of door een houder van een notificatie voor parallele distributie of de registratie van het geneesmiddel of door een houder van een vergunning voor parallelinvoer of door een houder van een kennisgeving voor parallele distributie uitgaande van het Europees Bureau voor de geneesmiddelenbeoordeling;**

- alle geheel of ten dele met geneesmiddelen gelijkgestelde voorwerpen, apparaten en substanties zoals bedoeld in artikel V.9, 2°, die voor de eerste maal op de markt gebracht worden door een fabrikant, een invoerder of een verdeler.

Met af-fabrieksprijs wordt bedoeld de verkoopprijs exclusief btw, die aan de groothandelaar wordt gefactureerd door de producent of de invoerder van het geneesmiddel bedoeld in artikel V.9, 1°, of de verkoopprijs exclusief btw die aan de personen bevoegd voor de aflevering gefactureerd wordt door de fabrikant, invoerder of verdeler van het gelijkgestelde voorwerp, apparaat of substantie zoals bedoeld in artikel V.9, 2°.

§ 2. De Koning bepaalt de ontvankelijkheidsvoorwaarden voor een prijsaanvraag of prijsverhogingsaanvraag die gedaan wordt door een houder van de vergunning voor het in de handel brengen **of van de registratie van het geneesmiddel of door een houder van een vergunning voor parallelinvoer of door een houder van een notificatie voor parallele distributie of de registratie van het geneesmiddel of door een houder van een verwijzing voor parallele invoer**

of substantie zoals bedoeld in artikel V.9, 2°, en door een fabrikant, invoerder of verdeler van grondstoffen bedoeld in artikel V.9, 3°, evenals de termijnen binnen welke de beslissingen tot prijsvaststelling aan de ondernemingen worden betekend. Hij kan bepalen dat de aanvraag uitsluitend langs elektronische weg wordt ingediend.

Indien het aantal aanvragen uitzonderlijk hoog is, kunnen de termijnen door de Koning worden verlengd.

§ 3. De Koning kan bepaalde categorieën van geneesmiddelen en gelijkgestelden bedoeld in artikel V.9, 1° en 2°, uitsluiten van de toepassingsfeer van hoofdstuk 2.

§ 4. De Koning kan nadere regels voorschrijven die nodig zijn voor de toepassing van de bepalingen van dit artikel.

§ 5. Bij ontstentenis van een beslissing betreffende de prijzen binnen de in § 2 bedoelde termijnen, mag de aanvrager de gevraagde prijs of prijsverhoging toepassen.

§ 6. De Koning kan, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de voorwaarden vaststellen onder welke de minister prijsverminderingen kan opleggen voor de bestaande geneesmiddelen en gelijkgestelden bedoeld in artikel V.9, 1° en 2°.

§ 7. De minister kan delegatie verlenen voor de individuele beslissingen betreffende de prijzen bedoeld in dit artikel.

§ 8. De minister kan voorschrijven dat de door hem aangestelde ambtenaren en agenten zonder verplaatsing mededeling moeten krijgen van alle boeken, registers en andere boekingsstukken, waarvan het bijhouden door of krachtens wettelijke bepalingen is voorgeschreven.

~~van het geneesmiddel~~ voor de geneesmiddelen bedoeld in artikel V.9, 1°, of door een fabrikant, invoerder of verdeler van het gelijkgestelde voorwerp, apparaat of substantie zoals bedoeld in artikel V.9, 2°, en door een fabrikant, invoerder of verdeler van grondstoffen bedoeld in artikel V.9, 3°, evenals de termijnen binnen welke de beslissingen tot prijsvaststelling aan de ondernemingen worden betekend. Hij kan bepalen dat de aanvraag uitsluitend langs elektronische weg wordt ingediend.

Indien het aantal aanvragen uitzonderlijk hoog is, kunnen de termijnen door de Koning worden verlengd.

§ 3. De Koning kan bepaalde categorieën van geneesmiddelen en gelijkgestelden bedoeld in artikel V.9, 1° en 2°, uitsluiten van de toepassingsfeer van hoofdstuk 2.

§ 4. De Koning kan nadere regels voorschrijven die nodig zijn voor de toepassing van de bepalingen van dit artikel.

§ 5. Bij ontstentenis van een beslissing betreffende de prijzen binnen de in § 2 bedoelde termijnen, mag de aanvrager de gevraagde prijs of prijsverhoging toepassen.

§ 6. De Koning kan, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de voorwaarden vaststellen onder welke de minister prijsverminderingen kan opleggen voor de bestaande geneesmiddelen en gelijkgestelden bedoeld in artikel V.9, 1° en 2°.

§ 7. De minister kan delegatie verlenen voor de individuele beslissingen betreffende de prijzen bedoeld in dit artikel.

§ 8. De minister kan voorschrijven dat de door hem aangestelde ambtenaren en agenten zonder verplaatsing mededeling moeten krijgen van alle boeken, registers en andere boekingsstukken, waarvan het bijhouden door of krachtens wettelijke bepalingen is voorgeschreven.

Art. V.14

§ 1. De houder van de vergunning voor het in de handel brengen of van de registratie van het geneesmiddel, of de houder van de vergunning voor parallelinvoer van de geneesmiddelen voor geneesmiddelen bedoeld in artikel V.9, 1°, terugbetaalbaar in het kader van de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen en de onderneming die terugbetaalbare implantaten bedoeld in artikel 35, § 1, van de bijlage bij het koninklijk besluit van 14 september 1984 tot vaststelling van de nomenclatuur van de geneeskundige verstrekkingen inzake verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 24 augustus 1994 in de handel brengen, zijn verplicht jaarlijks na 1 februari en vóór 1 maart aan de Prijzendienst van de federale overheidsdienst Economie, K.M.O., Middenstand en Energie, de af-fabrieksprijzen exclusief btw mee te delen, toegepast in de lidstaten van de Europese Unie aangewezen door de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, op voorstel van de minister van Economie en de minister van Sociale zaken.

§ 2. De houder van de vergunning voor het in de handel brengen of van de registratie van het geneesmiddel, of de houder van de vergunning voor parallelinvoer van de geneesmiddelen, voor geneesmiddelen bedoeld in artikel V.9, 1°, niet terugbetaalbaar in het kader van de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, is verplicht jaarlijks na 1 februari en vóór 1 maart aan de Prijzendienst van de federale overheidsdienst Economie, K.M.O., Middenstand en Energie, de af-fabrieksprijzen exclusief btw mee te delen, toegepast in de lidstaten van de Europese Unie aangewezen door de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

§ 3. De minister kan desgevallend een aanpassing doorvoeren van de af-fabrieksprijzen toegepast in

Art. V.14

§ 1. De houder van de vergunning voor het in de handel brengen of van de registratie van het geneesmiddel, of de houder van de vergunning voor parallelinvoer, **of de houder van een notificatie voor parallelle distributie van de geneesmiddelen** voor geneesmiddelen bedoeld in artikel V.9, 1°, terugbetaalbaar in het kader van de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen en de onderneming die terugbetaalbare implantaten bedoeld in artikel 35, § 1, van de bijlage bij het koninklijk besluit van 14 september 1984 tot vaststelling van de nomenclatuur van de geneeskundige verstrekkingen inzake verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 24 augustus 1994 in de handel brengen, zijn verplicht jaarlijks na 1 februari en vóór 1 maart aan de Prijzendienst van de federale overheidsdienst Economie, K.M.O., Middenstand en Energie, de af-fabrieksprijzen exclusief btw mee te delen, toegepast in de lidstaten van de Europese Unie aangewezen door de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, op voorstel van de minister van Economie en de minister van Sociale zaken.

§ 2. De houder van de vergunning voor het in de handel brengen of van de registratie van het geneesmiddel, of de houder van de vergunning voor parallelinvoer **of de houder van een notificatie voor parallelle distributie van de geneesmiddelen**, voor geneesmiddelen bedoeld in artikel V.9, 1°, niet terugbetaalbaar in het kader van de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, is verplicht jaarlijks na 1 februari en vóór 1 maart aan de Prijzendienst van de federale overheidsdienst Economie, K.M.O., Middenstand en Energie, de af-fabrieksprijzen exclusief btw mee te delen, toegepast in de lidstaten van de Europese Unie aangewezen door de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

§ 3. De minister kan desgevallend een aanpassing doorvoeren van de af-fabrieksprijzen toegepast in

België onder de voorwaarden en de criteria vastgesteld door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Voor geneesmiddelen bedoeld in artikel V.9, 1°, terugbetaalbaar in het kader van de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen en voor de terugbetaalbare implantaten bedoeld in § 1, deelt de minister aan de minister die de Sociale Zaken in zijn bevoegdheid heeft, de doorgevoerde aanpassingen mee van de af-fabrieksprijzen opdat bijgevolg deze laatste de vergoedingsbasis of de bedragen van de terugbetaling kan aanpassen.

België onder de voorwaarden en de criteria vastgesteld door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Voor geneesmiddelen bedoeld in artikel V.9, 1°, terugbetaalbaar in het kader van de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen en voor de terugbetaalbare implantaten bedoeld in § 1, deelt de minister aan de minister die de Sociale Zaken in zijn bevoegdheid heeft, de doorgevoerde aanpassingen mee van de af-fabrieksprijzen opdat bijgevolg deze laatste de vergoedingsbasis of de bedragen van de terugbetaling kan aanpassen.

Boek VI

Art. VI.7/5

[Nieuwe bepaling]

Art. VI.7/5

§ 1. Onverminderd de bepalingen van boek III van de wet van 18 september 2017 tot voorkoming van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme en tot beperking van het gebruik van contanten, aanvaardt de onderneming een betaling in speciën van de consument wanneer een betaling in euro in gelijktijdige fysieke aanwezigheid van de consument en de onderneming plaatsvindt.”

§ 2. In afwijking van paragraaf 1, mag de onderneming tijdelijk betalingen in speciën weigeren voor naar behoren gemotiveerde redenen van veiligheid.

De onderneming mag de nominale waarde van de door haar aanvaarde biljetten beperken indien de nominale waarde van het aangeboden biljet niet in verhouding staat tot het bedrag dat door de consumenten gewoonlijk wordt betaald.

Wanneer de onderneming toepassing maakt van de leden 1 en 2, deelt ze dit aan de consument op duidelijke en begrijpelijke wijze mee aan de ingang van zijn verkoopruimte en aan de kassa.”

Art. VI.45/2

[Nieuwe bepaling]

Art. VI.45/2

§ 1. Onverminderd de overige verplichtingen die worden opgelegd door deze afdeling biedt de onderneming aan de consument, voordat de consument door een overeenkomst op afstand gebonden is, minstens twee verschillende leveringswijzen voor de goederen die hij te koop aanbiedt.

Deze bepaling is enkel van toepassing op overeenkomsten waarbij de levering van de bestelde goederen op Belgisch grondgebied plaatsvindt.

§2. Paragraaf 1 is niet van toepassing indien er objectieve redenen eigen aan de aangekochte goederen of eigen aan de plaats waar de aangekochte goederen geleverd of gebruikt zijn om slechts één leveringswijze aan te bieden. In dat geval verstrekt de onderneming objectieve informatie over de reden waarom aan de consument geen tweede leveringswijze wordt aangeboden.

Paragraaf 1 is niet van toepassing indien de enige aangeboden leveringswijze bestaat in het ophalen van het bestelde goed in een vestigingseenheid van de onderneming.

Paragraaf 1 is niet van toepassing op ondernemingen die minder dan drie jaar geleden zijn opgericht.

De Koning kan na beraadslaging in ministerraad de goederen of de categorieën van goederen aanwijzen waarvoor paragraaf 1 niet van toepassing is.

§ 3. Vier jaar na de datum van inwerkingtreding evalueert de Federale Overheidsdienst Economie, K.M.O., Middenstand en Energie de toepassing van deze bepaling. Het verslag van deze evaluatie wordt overgemaakt aan de minister, de minister bevoegd voor Middenstand, de minister bevoegd voor Consumenten, en de minister bevoegd voor post”.

Art. VI.81/1

[Nieuwe bepaling]

Art. VI.81/1

Dit hoofdstuk is ook van toepassing op de overeenkomsten gesloten tussen een onderneming en een vereniging van mede-eigenaars bedoeld in artikel 3.86 van het Burgerlijk Wetboek van het gebouw of van een groep van gebouwen in gedwongen mede-eigendom waarvan vijfenzeventig procent of meer van haar aandelen in de gemeenschappelijke delen zijn toebedeeld aan kavels die geen professionele bestemming kunnen hebben overeenkomstig de statuten van de mede-eigendom.

Art. VI.86

§ 1. De bijzondere raadgevende commissie Onrechtmatige bedingen neemt kennis van de bedingen en voorwaarden die in tekoopaanbiedingen en in verkopen van producten van ondernemingen aan consumenten voorkomen.

§ 2. Op de bijzondere raadgevende commissie Onrechtmatige bedingen kan een beroep worden gedaan door de minister, de consumentenorganisaties en de betrokken interprofessionele en bedrijfsgroeperingen. Zij kan ook van ambtswege optreden.

§ 3. De Koning bepaalt de samenstelling van de Commissie.

Art. VI.86

§ 1. De bijzondere raadgevende commissie Onrechtmatige bedingen neemt kennis van de bedingen en voorwaarden die in tekoopaanbiedingen en in verkopen van producten van ondernemingen aan consumenten voorkomen.

§ 2. Op de bijzondere raadgevende commissie Onrechtmatige bedingen kan een beroep worden gedaan door de minister, de consumentenorganisaties en de betrokken interprofessionele en bedrijfsgroeperingen. Zij kan ook van ambtswege optreden.

§ 3. De Koning bepaalt de samenstelling van de Commissie.

§ 4. De bijzondere raadgevende commissie Onrechtmatige bedingen kan de ondernemingen die in de sector actief zijn die het voorwerp uitmaakt van een vraag om advies, verzoeken tot het overmaken, binnen de termijn die zij vaststelt, van de bedingen en voorwaarden die in tekoopaanbiedingen en in verkopen van producten voorkomen.

De betrokken ondernemingen kunnen zich bij dit verzoek niet beroepen op het bedrijfsgeheim, noch op een geheimhoudingsclausule.

De leden van de bijzondere raadgevende commissie Onrechtmatige bedingen en al diegenen die aan haar werkzaamheden deelnemen, zijn gehouden tot geheimhouding

voor de feiten, daden en inlichtingen waarvan zij uit hoofde van hun ambt kennis hebben.

Art. VI.90/1

[Nieuwe bepaling]

Art. VI.90/1

Dit hoofdstuk is ook van toepassing op de overeenkomsten gesloten tussen een onderneming en een vereniging van mede-eigenaars bedoeld in artikel 3.86 van het Burgerlijk Wetboek van het gebouw of van een groep van gebouwen in gedwongen mede-eigendom waarvan vijfenzeventig procent of meer van haar aandelen in de gemeenschappelijke delen zijn toebedeeld aan kavels die geen professionele bestemming kunnen hebben overeenkomstig de statuten van de mede-eigendom.

Art. VI.91/1

§ 1. Deze titel is niet van toepassing op financiële diensten.

De Koning kan, bij een in Ministerraad overlegd besluit, en op advies van de Nationale Bank van België en van de FSMA bepaalde bepalingen van deze titel van toepassing verklaren op financiële diensten die Hij bepaalt.

§ 2. Deze titel is niet van toepassing op overheidsopdrachten en op de overeenkomsten die eruit voortvloeien.

De Koning kan, bij een in Ministerraad overlegd besluit, bepaalde bepalingen van deze titel van toepassing verklaren op de overheidsopdrachten en de overeenkomsten die eruit voortvloeien die hij bepaalt.

Art. VI.91/1

§ 1. Deze titel is niet van toepassing op financiële diensten.

De Koning kan, bij een in Ministerraad overlegd besluit, en op advies van de Nationale Bank van België en van de FSMA bepaalde bepalingen van deze titel van toepassing verklaren op financiële diensten die Hij bepaalt.

§ 2. Deze titel is niet van toepassing op overheidsopdrachten en op de overeenkomsten die eruit voortvloeien.

De Koning kan, bij een in Ministerraad overlegd besluit, bepaalde bepalingen van deze titel van toepassing verklaren op de overheidsopdrachten en de overeenkomsten die eruit voortvloeien die hij bepaalt.

§ 3. Deze titel is ook van toepassing op de overeenkomsten gesloten tussen een onderneming en een vereniging van mede-eigenaars bedoeld in artikel 3.86 van het Burgerlijk Wetboek van het gebouw of van een groep van gebouwen in gedwongen mede-eigendom waarvan meer dan vijftientig procent van haar aandelen in de gemeenschappelijke delen zijn toebedeeld aan kavels die een professionele

bestemming kunnen hebben overeenkomstig de statuten van de mede-eigendom.

Art. VI.91/8

§ 1. In voorkomend geval kan op de bijzondere raadgevende commissie "Onrechtmatige bedingen" een beroep worden gedaan door de minister of de minister bevoegd voor Middenstand, wanneer deze het bestaan van een onevenwicht tussen de rechten en plichten van de partijen in de contractvoorwaarden van sommige beroepsactiviteitsectoren vaststellen.

De interprofessionele en bedrijfsgroeperingen kunnen de bijzondere raadgevende commissie "Onrechtmatige bedingen" om advies verzoeken over modelovereenkomsten gesloten in hun beroepsactiviteitsectoren.

In de gevallen bedoeld in de vorige leden, zal de bijzondere raadgevende commissie "Onrechtmatige bedingen" kennis nemen van de bedingen en voorwaarden die gebruikt worden in modelovereenkomsten van bepaalde beroepsactiviteitsectoren.

§ 2. De bijzondere raadgevende commissie "Onrechtmatige bedingen" maakt geen vertrouwelijke of bedrijfsgevoelige bedingen of voorwaarden bekend in hun beroepsactiviteitsectoren.

Art. VI.91/8

§ 1. In voorkomend geval kan op de bijzondere raadgevende commissie "Onrechtmatige bedingen" een beroep worden gedaan door de minister of de minister bevoegd voor Middenstand, wanneer deze het bestaan van een onevenwicht tussen de rechten en plichten van de partijen in de contractvoorwaarden van sommige beroepsactiviteitsectoren vaststellen.

De interprofessionele en bedrijfsgroeperingen kunnen de bijzondere raadgevende commissie "Onrechtmatige bedingen" om advies verzoeken over modelovereenkomsten gesloten in hun beroepsactiviteitsectoren.

In de gevallen bedoeld in de vorige leden, zal de bijzondere raadgevende commissie "Onrechtmatige bedingen" kennis nemen van de bedingen en voorwaarden die gebruikt worden in modelovereenkomsten van bepaalde beroepsactiviteitsectoren.

§ 1/1. De bijzondere raadgevende commissie Onrechtmatige bedingen kan de ondernemingen die actief zijn in een sector die het voorwerp uitmaken van een vraag om advies verzoeken tot het overmaken, binnen de termijn die zij vaststelt, van hun bedingen en contractvoorwaarden.

De betrokken ondernemingen kunnen zich bij dit verzoek niet beroepen op het bedrijfsgeheim, noch op een geheimhoudingsclausule.

De leden van de bijzondere raadgevende commissie Onrechtmatige bedingen en al diegenen die aan haar werkzaamheden deelnemen, zijn gehouden tot geheimhouding voor de feiten, daden en inlichtingen waarvan zij uit hoofde van hun ambt kennis hebben.

§ 2. De bijzondere raadgevende commissie "Onrechtmatige bedingen" maakt geen vertrouwelijke of bedrijfsgevoelige bedingen of

voorwaarden bekend in hun
beroepsactiviteitsectoren.

Boek VII

Art. VII.59/4, §1

§ 1. Elke in België gevestigde onderneming die overeenkomstig artikel III.17 ingeschreven is in de Kruispunt-bank van Ondernemingen of een dergelijke inschrijving aanvraagt, en die overeenkomstig paragraaf 3 door ten minste drie kredietinstellingen een aanvraag tot opening van minimaal de betalingsdiensten bedoeld in artikel I.9, 1°, a, b of c is geweigerd, heeft recht, onder de voorwaarden bepaald bij deze afdeling, op de basisbankdienst verstrekt door een in paragraaf 3, vijfde lid, bedoelde kredietinstelling, hierna de basisbankdienst-aanbieder genoemd.

Naast ondernemingen, zoals bedoeld in het eerste lid, is deze afdeling van toepassing op diplomatieke zendingen zoals bedoeld in artikel 3 van het Verdrag van Wenen inzake diplomatiek verkeer van 18 april 1961, gevestigd op het Belgische grondgebied.

De Koning kan, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de bepalingen van deze afdeling van toepassing verklaren op andere personen dan ondernemingen.

Art. VII.59/5

De aanvraag bij de basisbankdienst-kamer tot opening van een basisbankdienst gebeurt schriftelijk, door middel van een formulier dat op papier of op elektronische wijze ter beschikking wordt gesteld door de kredietinstelling die een aanvraag tot opening van minimaal de betalingsdiensten bedoeld in artikel I.9, 1°, a), b) of c), heeft geweigerd.

Het aanvraagformulier bevat een verklaring op eer van de onderneming of de diplomatieke

Art. VII.59/4, §1

§ 1. Elke in België gevestigde onderneming die overeenkomstig artikel III.17 ingeschreven is in de Kruispunt-bank van Ondernemingen of een dergelijke inschrijving aanvraagt, en die overeenkomstig paragraaf 3 door ten minste drie kredietinstellingen een aanvraag tot opening van minimaal de betalingsdiensten bedoeld in artikel I.9, 1°, a, b of c is geweigerd **of aan wie ten minste tweemaal een aanvraag tot opening van voormelde minimale betalingsdiensten is geweigerd, en ervan in kennis werd gesteld dat haar rekeningen zullen worden opgezegd**, heeft recht, onder de voorwaarden bepaald bij deze afdeling, op de basisbankdienst verstrekt door een in paragraaf 3, vijfde lid, bedoelde kredietinstelling, hierna de basisbankdienst-aanbieder genoemd.

Naast ondernemingen, zoals bedoeld in het eerste lid, is deze afdeling van toepassing op diplomatieke zendingen zoals bedoeld in artikel 3 van het Verdrag van Wenen inzake diplomatiek verkeer van 18 april 1961, gevestigd op het Belgische grondgebied.

De Koning kan, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de bepalingen van deze afdeling van toepassing verklaren op andere personen dan ondernemingen.

Art. VII.59/5

De aanvraag bij de basisbankdienst-kamer tot opening van een basisbankdienst gebeurt schriftelijk, door middel van een formulier dat op papier of op elektronische wijze ter beschikking wordt gesteld door de kredietinstelling die een aanvraag tot opening van minimaal de betalingsdiensten bedoeld in artikel I.9, 1°, a), b) of c), heeft geweigerd.

Het aanvraagformulier bevat een verklaring op eer van de onderneming of de diplomatieke

zending dat ze niet reeds beschikt over een basisbankdienst of een betaalrekening waarmee zij gebruik kan maken van de in artikel VII.59/4, § 2, bedoelde diensten, noch bij een kredietinstelling naar Belgisch recht, noch bij een kredietinstelling gevestigd in een andere lidstaat.

Het aanvraagformulier bevat eveneens een bevestiging, gestaafd met de nodige bewijsstukken, van het feit dat de onderneming of de diplomatieke zending ten minste driemaal een aanvraag tot betalingsdiensten zoals bepaald in artikel VII.59/4, § 1, is geweigerd en, in voorkomend geval, dat zij ervan in kennis werd gesteld dat haar rekeningen zullen worden opgezegd.

De Koning bepaalt de vermeldingen die op het aanvraagformulier moeten voorkomen.

zending dat ze niet reeds beschikt over een basisbankdienst of een betaalrekening waarmee zij gebruik kan maken van de in artikel VII.59/4, § 2, bedoelde diensten, noch bij een kredietinstelling naar Belgisch recht, noch bij een kredietinstelling gevestigd in een andere lidstaat.

Het aanvraagformulier bevat eveneens een bevestiging, gestaafd met de nodige bewijsstukken, van het feit dat de onderneming of de diplomatieke zending ten minste driemaal een aanvraag tot betalingsdiensten zoals bepaald in artikel VII.59/4, § 1, is geweigerd en, in voorkomend geval, dat zij ervan in kennis werd gesteld dat haar rekeningen zullen worden opgezegd **of van het feit dat de onderneming of de diplomatieke zending ten minste tweemaal een aanvraag tot betalingsdiensten zoals bepaald in artikel VII.59/4, § 1, is geweigerd, en dat zij ervan in kennis werd gesteld dat haar rekeningen zullen worden opgezegd.**

De Koning bepaalt de vermeldingen die op het aanvraagformulier moeten voorkomen.

Art. VII.59/9, §2

§ 2. Naast de gevraagde gegevens vermeld in artikel VII.59/5, tweede en derde lid, verwerken de basisbankdienst-kamer en de basisbankdienst-aanbieder in het kader van het aanvraagformulier, de volgende categorieën persoonsgegevens van de betrokkene bedoeld in paragraaf 1, 1° en 2° :

- 1° de persoonlijke identificatiegegevens;
- 2° de huidige betrekking;
- 3° de attesten en bewijsstukken, en;
- 4° alle persoonsgegevens die de betrokken persoon uit eigen beweging wenst te delen.

In het kader van de specifieke bijkomende risicobeperkende maatregelen of een gedragscode, verwerken de basisbankdienst-kamer en de basisbankdienst-aanbieder de volgende categorieën persoonsgegevens van de betrokkenen bedoeld in paragraaf 1:

- 1° de persoonlijke identificatiegegevens, met inbegrip van het rijksregisternummer;
- 2° huidige betrekking;
- 3° de financiële identificatiegegevens;
- 4° de financiële transacties;
- 5° de beroepsactiviteiten;

Art. VII.59/9, §2

§ 2. Naast de gevraagde gegevens vermeld in artikel VII.59/5, tweede en derde lid, verwerken de basisbankdienst-kamer en de basisbankdienst-aanbieder in het kader van het aanvraagformulier, de volgende categorieën persoonsgegevens van de betrokkene bedoeld **in paragraaf 1, 1°, 2° en 5°:**

- 1° de persoonlijke identificatiegegevens;
- 2° de huidige betrekking;
- 3° de attesten en bewijsstukken, en;
- 4° alle persoonsgegevens die de betrokken persoon uit eigen beweging wenst te delen.

In het kader van de specifieke bijkomende risicobeperkende maatregelen of een gedragscode, verwerken de basisbankdienst-kamer en de basisbankdienst-aanbieder de volgende categorieën persoonsgegevens van de betrokkenen bedoeld in paragraaf 1:

- 1° de persoonlijke identificatiegegevens, met inbegrip van het rijksregisternummer;
- 2° huidige betrekking;
- 3° de financiële identificatiegegevens;
- 4° de financiële transacties;
- 5° de beroepsactiviteiten;

6° het registratiebewijs;
 7° de bijzonderheden betreffende de verzekeringen;
 8° de beroepsbekwaamheid;
 9° het lidmaatschap van of de deelname in beroepsorganisaties;
 10° de attesten en bewijsstukken, waaronder een uittreksel uit het strafregister dat betrekking heeft op de veroordelingen overeenkomstig artikel VII.59/6, § 3, eerste lid, 1°, en;
 11° alle persoonsgegevens die de betrokken persoon uit eigen beweging wenst te delen.

6° het registratiebewijs;
 7° de bijzonderheden betreffende de verzekeringen;
 8° de beroepsbekwaamheid;
 9° het lidmaatschap van of de deelname in beroepsorganisaties;
 10° de attesten en bewijsstukken, waaronder een uittreksel uit het strafregister dat betrekking heeft op de veroordelingen overeenkomstig artikel VII.59/6, § 3, eerste lid, 1°, en;
 11° alle persoonsgegevens die de betrokken persoon uit eigen beweging wenst te delen.

Boek VIII

Art.VIII.57

Met het oog op de omzetting of toepassing van technische communautaire harmonisatiewetgeving zoals bedoeld in Verordening (EG) 765/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 9 juli 2008, kan de Koning :

1° de voorwaarden bepalen waaraan producten moeten voldoen om op de markt te worden aangeboden;
 2° de verplichtingen van marktdeelnemers bepalen;
 3° de voorwaarden bepalen waaraan aangemelde instanties moeten voldoen.

Art.VIII.57

Met het oog op de omzetting of toepassing van technische communautaire harmonisatiewetgeving zoals bedoeld in Verordening (EG) 765/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 9 juli 2008 **en Verordening (EU) 2019/1020 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019 betreffende markttoezicht en conformiteit van producten en tot wijziging van Richtlijn 2004/42/EG en de Verordeningen (EG) nr. 765/2008 en (EU) nr. 305/2011 alsook de omzetting of toepassing van etiketteringsregels op energiegerelateerde producten zoals bedoeld in Verordening (EU) 2017/1369 van het Europees Parlement en de Raad van 4 juli 2017 tot vaststelling van een kader voor energie-etikettering en tot intrekking van Richtlijn 2010/30/EU en haar gedelegeerde handelingen**, kan de Koning, zonder zich te beperken tot de **minimumeisen** :

1° de voorwaarden bepalen waaraan producten moeten voldoen om op de markt te worden aangeboden;
 2° de verplichtingen van marktdeelnemers bepalen;
 3° de voorwaarden bepalen waaraan aangemelde instanties moeten voldoen.

Boek X

Art. X.28

§ 1. Het afzonderlijk document bedoeld in artikel X.27 bevat twee delen die de volgende gegevens bevatten :

1° Belangrijke contractuele bepalingen, voor zover ze zijn voorzien in de commerciële samenwerkingsovereenkomst :

a) de vermelding dat de commerciële samenwerkingsovereenkomst al dan niet specifiek met inachtneming van de persoon wordt gesloten;
b) de verbintenissen;

c) de gevolgen van het niet behalen van de verbintenissen;

d) de rechtstreekse vergoeding die de persoon die het recht verkrijgt moet betalen aan degene die het recht verleent en de berekeningswijze voor de onrechtstreekse vergoeding die de persoon die het recht verleent, ontvangt en, in voorkomend geval, de wijze van herziening in de loop van de overeenkomst en bij de hernieuwing ervan;

e) de concurrentiebedingen, hun duur en hun voorwaarden;

f) de duur van de commerciële samenwerkingsovereenkomst en de voorwaarden voor de hernieuwing;

g) de voorwaarden voor opzeg en beëindiging van de overeenkomst met name wat de lasten en de investeringen betreft;

h) de voorkeuren of de aankoopoptie ten voordele van de persoon die het recht verleent en de regels voor de waardebeoordeling van de handelszaak bij de uitoefening van deze rechten of deze optie;

i) de exclusiviteiten die zijn voorbehouden aan de persoon die het recht verleent.

Art. X.28

§ 1. Het afzonderlijk document bedoeld in artikel X.27 bevat twee delen die de volgende gegevens bevatten :

1° Belangrijke contractuele bepalingen, voor zover ze zijn voorzien in de commerciële samenwerkingsovereenkomst:

a) de vermelding dat de commerciële samenwerkingsovereenkomst al dan niet specifiek met inachtneming van de persoon wordt gesloten;
b) de duur van de commerciële samenwerkingsovereenkomst en de voorwaarden voor de hernieuwing en de opzegging alsook de financiële gevolgen ervan, in het bijzonder wat de lasten en de investeringen betreft;

c) de rechtstreekse vergoeding die de persoon die het recht verkrijgt, moet betalen aan degene die het recht verleent en de berekeningswijze voor de onrechtstreekse vergoeding die de persoon die het recht verleent, ontvangt en, in voorkomend geval, de wijze van herziening in de loop van de overeenkomst en bij de hernieuwing ervan;

d) de kosten bij opstart of wederkerende kosten zoals de marketing, informatica, transport, opleiding ten laste van de persoon die het recht verkrijgt en de voorwaarden tot wijziging hiervan;

e) de exclusiviteit die is voorbehouden aan de persoon die het recht verleent;

f) de concurrentiebedingen, hun duur, de voorwaarden en de gevolgen van het niet behalen ervan;

g) de verplichtingen inzake het hanteren van maxumprijzen;

h) de verplichtingen inzake minimumomzet en minimumafname en de gevolgen van het niet behalen ervan;

i) de beperkingen op het gebruik van de intellectuele eigendomsrechten;

j) de beperkingen op de toegang tot en de gebruiksrechten van cliëntgegevens tijdens en na de

overeenkomst van de persoon die het recht verkrijgt;

k) de beperkingen inzake online verkoop en online promotie;

l) de voorkeepsrechten of de aankoopopties ten voordele van de persoon die het recht verleent en de regels voor de waardebepaling van de handelszaak bij de uitoefening van deze rechten of deze optie;

m) de bedingen betreffende de relatie en de afhankelijkheid tussen de commerciële samenwerkingsovereenkomst en de huurovereenkomst of elke andere overeenkomst betreffende de exploitatievestiging;

n) de redenen voor de uitdrukkelijke ontbinding van de overeenkomst alsook de financiële gevolgen ervan, in het bijzonder wat de lasten en de investeringen betreft;

o) het bevoegdheidsbeding, de rechtskeuze en de proceduretaal.

2° Gegevens voor de correcte beoordeling van de commerciële samenwerkings-overeenkomst :

a) naam of benaming en adresgegevens van de persoon die het recht verleent;

b) in geval het recht wordt verleend door een rechtspersoon, de identiteit en hoedanigheid van de natuurlijke persoon die namens hem optreedt;

c) de aard van de activiteiten van de persoon die het recht verleent;

d) de intellectuele eigendomsrechten, waarvan het gebruik wordt toegestaan;

e) in voorkomend geval de jaarrekeningen van de laatste drie boekjaren van de persoon die het recht verleent;

f) de ervaring met commerciële samenwerking en de ervaring binnen de exploitatie van de commerciële formule buiten een commerciële samenwerkingsovereenkomst;

g) de historie, de staat en de vooruitzichten van de markt waarin de activiteiten worden uitgeoefend, vanuit algemeen en lokaal oogpunt;

h) de historie, de staat en de vooruitzichten van het marktaandeel van het netwerk vanuit een algemeen en lokaal oogpunt;

i) in voorkomend geval voor elk van de voorbije drie jaren het aantal uitbaters die deel uitmaken

2° Gegevens voor de correcte beoordeling van de commerciële samenwerkings-overeenkomst :

a) naam of benaming en adresgegevens van de persoon die het recht verleent;

b) in geval het recht wordt verleend door een rechtspersoon, de identiteit en hoedanigheid van de natuurlijke persoon die namens hem optreedt;

c) de aard van de activiteiten van de persoon die het recht verleent;

d) de intellectuele eigendomsrechten, waarvan het gebruik wordt toegestaan;

e) in voorkomend geval de jaarrekeningen van de laatste drie boekjaren van de persoon die het recht verleent;

f) de ervaring met commerciële samenwerking en de ervaring binnen de exploitatie van de commerciële formule buiten een commerciële samenwerkingsovereenkomst;

g) de historie, de staat en de vooruitzichten van de markt waarin de activiteiten worden uitgeoefend, vanuit algemeen en lokaal oogpunt;

h) de historie, de staat en de vooruitzichten van het marktaandeel van het netwerk vanuit een algemeen en lokaal oogpunt;

i) in voorkomend geval voor elk van de voorbije drie jaren het aantal uitbaters die deel uitmaken

van het Belgische en internationale netwerk, alsook de expansievooruitzichten van het netwerk;

j) in voorkomend geval voor elk van de voorbije drie jaren het aantal commerciële samenwerkingsovereenkomsten dat is afgesloten, het aantal commerciële samenwerkingsovereenkomsten dat is beëindigd op initiatief van de persoon die het recht verleent en op initiatief van de persoon die het recht verkrijgt, evenals het aantal commerciële samenwerkingsovereenkomsten die niet werden hernieuwd op vervalddag;

k) de lasten en investeringen waartoe de persoon die het recht verkrijgt, zich verbindt bij de aanvang en tijdens de looptijd van de commerciële samenwerkingsovereenkomst, met opgave van de bedragen en hun bestemming alsook hun aflossingstermijn, het ogenblik waarop ze aangegaan zullen worden en hun lot bij beëindiging van de overeenkomst.

§ 2. De Koning kan de vorm bepalen van het afzonderlijk document bedoeld in § 1. Hij kan eveneens de lijst van gegevens opgesomd in paragraaf 1, 1° en 2°, aanvullen of verduidelijken.

van het Belgische en internationale netwerk, alsook de expansievooruitzichten van het netwerk;

j) in voorkomend geval voor elk van de voorbije drie jaren het aantal commerciële samenwerkingsovereenkomsten dat is afgesloten, het aantal commerciële samenwerkingsovereenkomsten dat is beëindigd op initiatief van de persoon die het recht verleent en op initiatief van de persoon die het recht verkrijgt, evenals het aantal commerciële samenwerkingsovereenkomsten die niet werden hernieuwd op vervalddag;

k) de lasten en investeringen waartoe de persoon die het recht verkrijgt, zich verbindt bij de aanvang en tijdens de looptijd van de commerciële samenwerkingsovereenkomst, met opgave van de bedragen en hun bestemming alsook hun aflossingstermijn, het ogenblik waarop ze aangegaan zullen worden en hun lot bij beëindiging van de overeenkomst.

§ 2. De Koning kan de vorm bepalen van het afzonderlijk document bedoeld in § 1. Hij kan eveneens de lijst van gegevens opgesomd in paragraaf 1, 1° en 2°, aanvullen of verduidelijken.

Boek XI

Art. XI.34 §1

§ 1. De uit een octrooi voortvloeiende rechten zijn niet van toepassing op:

- a) in de particuliere sfeer en zonder commerciële doeleinden verrichte handelingen;
- b) proefnemingen die het voorwerp van de geotrooieerde uitvinding betreffen;
- c) het gebruik van biologisch materiaal voor het kweken, of ontdekken en ontwikkelen van andere plantenrassen;
- d) handelingen die zijn toegestaan op grond van artikel 6bis, § 1, twaalfde lid, en § 6, dertiende lid, van de wet van 25 maart 1964 op de geneesmiddelen, met betrekking tot een octrooi voor het product in de zin van deze bepalingen;
- e) de bereiding voor direct gebruik ten behoeve van individuele gevallen op medisch voorschrift van

Art. XI.34 §1

§ 1. De uit een octrooi voortvloeiende rechten zijn niet van toepassing op:

- a) in de particuliere sfeer en zonder commerciële doeleinden verrichte handelingen;
- b) **handelingen voor experimentele doeleinden** ~~proefnemingen~~ die het voorwerp van de geotrooieerde uitvinding betreffen;
- c) het gebruik van biologisch materiaal voor het kweken, of ontdekken en ontwikkelen van andere plantenrassen;
- d) handelingen die zijn toegestaan op grond van artikel 6bis, § 1, twaalfde lid, en § 6, dertiende lid, van de wet van 25 maart 1964 op de geneesmiddelen, met betrekking tot een octrooi voor het product in de zin van deze bepalingen;
- e) de bereiding voor direct gebruik ten behoeve van individuele gevallen op medisch voorschrift van

geneesmiddelen door apotheken of handelingen betreffende de aldus bereide geneesmiddelen;

f) het gebruik van de geoctrooieerde uitvinding aan boord van schepen van andere landen van de Internationale Unie tot bescherming van de industriële eigendom (Unie van Parijs) of van andere leden van de Wereldhandelsorganisatie dan België, in het schip zelf, de machines, het scheepswant, de tuigage en andere bijbehorende zaken, ingeval die schepen zich tijdelijk of per ongeluk in de wateren van België begeven, mits dit gebruik uitsluitend ten behoeve van het schip plaatsvindt;

g) het gebruik van de geoctrooieerde uitvinding bij de bouw of het gebruik van luchtvaartuigen of landvoertuigen of andere middelen van vervoer van andere landen van de Internationale Unie tot bescherming van de industriële eigendom (Unie van Parijs) of van andere leden van de Wereldhandelsorganisatie dan België, of van toebehoren van deze luchtvaartuigen of landvoertuigen, ingeval zij zich tijdelijk of per ongeluk op het Belgisch grondgebied begeven;

h) de handelingen vermeld in artikel 27 van het Verdrag van 7 december 1944 inzake de internationale burgerlijke luchtvaart, ingeval deze handelingen betrekking hebben op een luchtvaartuig van een ander land dat partij is bij dat Verdrag dan België;

i) het gebruik door een landbouwer van zijn oogst voor de voortplanting of vermenigvuldiging door hem in zijn eigen bedrijf, op voorwaarde dat het plantaardig voortplantingsmateriaal voor gebruik in de landbouw aan de landbouwer is verkocht of anderszins verhandeld door of met instemming van de houder van het octrooi. De draagwijdte en de voorwaarden voor dit gebruik zijn bepaald in artikel 14 van Verordening (EG) nr. 2100/94 van de Raad van 27 juli 1994 inzake het communautaire kwekersrecht;

j) het gebruik voor landbouwdoeleinden, door een landbouwer, van vee dat onder octrooibeschermt valt, op voorwaarde dat het fokvee of ander dierlijk fokmateriaal door de octrooihouder of met zijn instemming aan de landbouwer is verkocht of anderszins is verhandeld. Dit gebruik omvat het beschikbaar stellen van het dier of ander dierlijk fokmateriaal met het oog op

geneesmiddelen door apotheken of handelingen betreffende de aldus bereide geneesmiddelen;

f) het gebruik van de geoctrooieerde uitvinding aan boord van schepen van andere landen van de Internationale Unie tot bescherming van de industriële eigendom (Unie van Parijs) of van andere leden van de Wereldhandelsorganisatie dan België, in het schip zelf, de machines, het scheepswant, de tuigage en andere bijbehorende zaken, ingeval die schepen zich tijdelijk of per ongeluk in de wateren van België begeven, mits dit gebruik uitsluitend ten behoeve van het schip plaatsvindt;

g) het gebruik van de geoctrooieerde uitvinding bij de bouw of het gebruik van luchtvaartuigen of landvoertuigen of andere middelen van vervoer van andere landen van de Internationale Unie tot bescherming van de industriële eigendom (Unie van Parijs) of van andere leden van de Wereldhandelsorganisatie dan België, of van toebehoren van deze luchtvaartuigen of landvoertuigen, ingeval zij zich tijdelijk of per ongeluk op het Belgisch grondgebied begeven;

h) de handelingen vermeld in artikel 27 van het Verdrag van 7 december 1944 inzake de internationale burgerlijke luchtvaart, ingeval deze handelingen betrekking hebben op een luchtvaartuig van een ander land dat partij is bij dat Verdrag dan België;

i) het gebruik door een landbouwer van zijn oogst voor de voortplanting of vermenigvuldiging door hem in zijn eigen bedrijf, op voorwaarde dat het plantaardig voortplantingsmateriaal voor gebruik in de landbouw aan de landbouwer is verkocht of anderszins verhandeld door of met instemming van de houder van het octrooi. De draagwijdte en de voorwaarden voor dit gebruik zijn bepaald in artikel 14 van Verordening (EG) nr. 2100/94 van de Raad van 27 juli 1994 inzake het communautaire kwekersrecht;

j) het gebruik voor landbouwdoeleinden, door een landbouwer, van vee dat onder octrooibeschermt valt, op voorwaarde dat het fokvee of ander dierlijk fokmateriaal door de octrooihouder of met zijn instemming aan de landbouwer is verkocht of anderszins is verhandeld. Dit gebruik omvat het beschikbaar stellen van het dier of ander dierlijk fokmateriaal met het oog op

de activiteit van de landbouwer, doch niet de verkoop daarvan in het kader van of ten behoeve van een commerciële reproductieve bedrijvigheid; k) de handelingen en het gebruik van de verkregen informatie, toegestaan op grond van de artikelen XI.299 en XI.300, met name de bepalingen inzake decompilatie en compatibiliteit; en l) biologisch materiaal dat wordt gewonnen door propagatie of door vermeerdering van biologisch materiaal dat op het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie door de octrooihouder of met diens toestemming op de markt is gebracht, indien de propagatie of de vermeerdering noodzakelijkerwijs voortvloeit uit het gebruik, waarvoor het biologisch materiaal op de markt is gebracht, mits het afgeleide materiaal vervolgens niet voor andere propagaties of vermeerderingen wordt gebruikt.

Art. XI.65

Bij de Dienst wordt een register ingesteld waarin de erkende gemachtigden ingeschreven zijn welke, in de materies bedoeld in de artikelen XI.62 en XI.63, de vertegenwoordiging van natuurlijke of rechtspersonen voor de Dienst verzekeren.

De Koning bepaalt de vermeldingen die in het register voor erkende gemachtigden moeten worden opgenomen alsmede de voorwaarden waarin dit wordt bijgehouden.

Art. XI.65/1

Het register van de erkende gemachtigden berust bij de Dienst waar elke belanghebbende er inzage van kan nemen. Het register is eveneens

de activiteit van de landbouwer, doch niet de verkoop daarvan in het kader van of ten behoeve van een commerciële reproductieve bedrijvigheid; k) de handelingen en het gebruik van de verkregen informatie, toegestaan op grond van de artikelen XI.299 en XI.300, met name de bepalingen inzake decompilatie en compatibiliteit; en l) biologisch materiaal dat wordt gewonnen door propagatie of door vermeerdering van biologisch materiaal dat op het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie door de octrooihouder of met diens toestemming op de markt is gebracht, indien de propagatie of de vermeerdering noodzakelijkerwijs voortvloeit uit het gebruik, waarvoor het biologisch materiaal op de markt is gebracht, mits het afgeleide materiaal vervolgens niet voor andere propagaties of vermeerderingen wordt gebruikt.

Art. XI.65

§ 1. Bij de Dienst wordt een register ingesteld waarin de erkende gemachtigden ingeschreven zijn welke, in de materies bedoeld in de artikelen XI.62 en XI.63, de vertegenwoordiging van natuurlijke of rechtspersonen voor de Dienst verzekeren.

De Koning bepaalt de vermeldingen die in het register voor erkende gemachtigden moeten worden opgenomen alsmede de voorwaarden waarin dit wordt bijgehouden.

§ 2. De Dienst stelt het register van erkende gemachtigden via elektronische weg ter beschikking van het publiek.

De Koning bepaalt de voorwaarden voor beschikbaarstelling van het publiek van het register van erkende gemachtigden, alsook de vermeldingen van het register die onderworpen zijn aan de inzage ten behoeve van het publiek.

Art. XI.65/1

~~Het register van de erkende gemachtigden berust bij de Dienst waar elke belanghebbende er inzage van kan nemen. Het register is eveneens~~

beschikbaar op de door de Koning aangewezen website.

~~beschikbaar op de door de Koning aangewezen website.~~

Art. XI.72

In het register van erkende gemachtigden wordt doorgehaald de naam van de persoon :

1° die overleden is of zich in staat van onbekwaamheid bevindt zoals bedoeld bij artikel XI.75;

2° die, ingeschreven in het register van erkende gemachtigden bij toepassing van artikel XI.69, de bij de artikel XI.66, § 1, eerste lid, 2° en 3°, vastgestelde voorwaarden niet meer vervult of zich niet meer kan beroepen op bepalingen van het internationaal verdrag of op het bestaan van de wederkerigheid als bedoeld in paragraaf 2 van dit artikel;

3° die, ingeschreven in het register van erkende gemachtigden bij toepassing van artikel XI.70, niet meer woonachtig is in België of in een lidstaat of het voorwerp uitmaakt van een rechterlijke beschermingsmaatregel, bedoeld in artikel 492/1 van het Burgerlijk Wetboek;

4° ...

5° die, bij zijn aanvraag tot inschrijving of bij een aanvraag tot wijziging van zijn inschrijving opzettelijk documenten heeft voorgelegd of verklaringen heeft afgelegd waarvan de inhoud niet met de werkelijkheid overeenstemde;

6° die een veroordeling heeft opgelopen of het voorwerp is geweest van een maatregel tot ontzetting, als bedoeld in artikel XI.66, § 1, eerste lid, 4° en 5° ;

7° wiens lidmaatschap van het Instituut voor Octrooigemachtigden, bedoeld in artikel XI.75/3, § 1, is vervallen bij toepassing van artikel XI.75/5, § 3, 2° en 4°.

De duur van doorhaling bij toepassing van punten 5° tot en met 7° van dit artikel moet minstens één jaar bedragen.

Art. XI.72

In het register van erkende gemachtigden wordt doorgehaald de naam van de persoon :

1° die overleden is of zich in staat van onbekwaamheid bevindt zoals bedoeld bij artikel XI.75;

2° die, ingeschreven in het register van erkende gemachtigden bij toepassing van artikel XI.69, de bij de artikel XI.66, § 1, eerste lid, 2° en 3°, vastgestelde voorwaarden niet meer vervult of zich niet meer kan beroepen op bepalingen van het internationaal verdrag of op het bestaan van de wederkerigheid als bedoeld in **paragraaf 1, tweede lid, van dit artikel**;

3° die, ingeschreven in het register van erkende gemachtigden bij toepassing van artikel XI.70, niet meer woonachtig is in België of in een lidstaat of het voorwerp uitmaakt van een rechterlijke beschermingsmaatregel, bedoeld in artikel 492/1 van het Burgerlijk Wetboek;

4° ...

5° die, bij zijn aanvraag tot inschrijving of bij een aanvraag tot wijziging van zijn inschrijving opzettelijk documenten heeft voorgelegd of verklaringen heeft afgelegd waarvan de inhoud niet met de werkelijkheid overeenstemde;

6° die een veroordeling heeft opgelopen of het voorwerp is geweest van een maatregel tot ontzetting, als bedoeld in artikel XI.66, § 1, eerste lid, 4° en 5° ;

7° wiens lidmaatschap van het Instituut voor Octrooigemachtigden, bedoeld in artikel XI.75/3, § 1, is vervallen bij toepassing van artikel XI.75/5, § 3, 2° en 4°.

De duur van doorhaling bij toepassing van punten 5° tot en met 7° van dit artikel moet minstens één jaar bedragen.

Art. XI.73

De erkende gemachtigde, wiens inschrijving is doorgehaald, wordt op zijn verzoek opnieuw

Art. XI.73

De erkende gemachtigde, wiens inschrijving is doorgehaald, wordt op zijn verzoek opnieuw

ingeschreven in het register van de erkende gemachtigden, in de volgende gevallen:

- 1° de redenen voor de doorhaling bedoeld in artikel XI.72, eerste lid, 1° tot 3°, bestaan niet meer;
- 2° de termijn van de met toepassing van artikel XI.72, eerste lid, 5° tot 7°, genomen maatregel tot doorhaling is verstreken.

Art. XI.97

De verlening van de certificaten vindt plaats zonder onderzoek van de in respectievelijk artikel 3, c en d, van de verordening 469/2009 voor de geneesmiddelen, en artikel 3, § 1, c en d, van de verordening 1610/1996 voor de gewasbeschermingsmiddelen, vastgestelde voorwaarden.

De Dienst kan echter wel de in het eerste lid bedoelde voorwaarden onderzoeken, als hij tijdens het onderzoek van de certificaataanvraag kennis krijgt van informatie betreffende die voorwaarden, die een verwerping van de aanvraag zou kunnen rechtvaardigen.

Art. XI.225

§ 1. Wanneer een auteur of een uitvoerend kunstenaar zijn recht om de doorgifte via de kabel en/of de doorgifte toe te staan of te verbieden, heeft overgedragen aan een producent van een audiovisueel werk, behoudt hij het recht op een vergoeding voor de doorgifte via de kabel en/of voor de doorgifte.

§ 2. Het recht op een vergoeding voor de doorgifte via de kabel en/of voor de doorgifte, zoals bepaald in de eerste paragraaf, is onoverdraagbaar en niet vatbaar voor afstand door de auteurs of uitvoerende kunstenaars. Deze bepaling is van dwingend recht.

§ 3. Het beheer van het recht van de auteurs op een vergoeding, zoals bepaald in de eerste paragraaf, kan uitsluitend worden uitgeoefend

ingeschreven in het register van de erkende gemachtigden, in de volgende gevallen:

- 1° de redenen voor de doorhaling **bedoeld in de artikelen XI.71 en XI.72, eerste lid, 1° tot 3°**, bestaan niet meer;
- 2° de termijn van de met toepassing van artikel XI.72, eerste lid, 5° tot 7°, genomen maatregel tot doorhaling is verstreken.

Art. XI.97

De verlening van de certificaten vindt plaats zonder onderzoek van de in respectievelijk artikel 3, c en d, van de verordening 469/2009 voor de geneesmiddelen, en artikel 3, § 1, c en d, van de verordening 1610/1996 voor de gewasbeschermingsmiddelen, vastgestelde voorwaarden.

De Dienst kan echter wel de in het eerste lid bedoelde voorwaarden onderzoeken, als hij tijdens het onderzoek van de certificaataanvraag kennis krijgt van informatie betreffende die voorwaarden, die een verwerping van de aanvraag zou kunnen rechtvaardigen.

De aanvraag voor een certificaat kan niet worden geweigerd zonder dat de aanvrager in de gelegenheid wordt gesteld binnen een door de Koning bepaalde termijn commentaar te leveren op de voorgenomen weigering.

Art. XI.225

§ 1. Wanneer een auteur of een uitvoerend kunstenaar zijn recht om de doorgifte via de kabel en/of de doorgifte toe te staan of te verbieden, heeft overgedragen **of in licentie heeft gegeven**, aan een producent van een audiovisueel werk, behoudt hij het recht op een vergoeding voor de doorgifte via de kabel en/of voor de doorgifte.

§ 2. Het recht op een vergoeding voor de doorgifte via de kabel en/of voor de doorgifte, zoals bepaald in de eerste paragraaf, is onoverdraagbaar en niet vatbaar voor afstand door de auteurs of uitvoerende kunstenaars. Deze bepaling is van dwingend recht.

§ 3. Het beheer van het recht van de auteurs op een vergoeding, zoals bepaald in de eerste paragraaf, kan uitsluitend worden uitgeoefend

door beheersvennootschappen en/of collectieve beheerorganisaties die auteurs vertegenwoordigen.

Het beheer van het recht van de uitvoerende kunstenaars op een vergoeding, zoals bepaald in de eerste paragraaf, kan uitsluitend worden uitgeoefend door beheersvennootschappen en/of collectieve beheerorganisaties die uitvoerende kunstenaars vertegenwoordigen.

§ 4. ...

§ 5. Zolang het uniek platform, bedoeld in artikel XI.228/1 niet opgericht is, kan het recht op een vergoeding, zoals bepaald in de eerste paragraaf, door de beheersvennootschappen en/of collectieve beheerorganisaties rechtstreeks van de exploitanten van doorgiftdiensten via de kabel en/of de exploitanten van doorgiftdiensten gevorderd worden.

Art. XI.227/1

§ 1. Wanneer een auteur of een uitvoerend kunstenaar zijn recht om de mededeling aan het publiek via directe injectie toe te staan of te verbieden, heeft overgedragen aan een producent van een audiovisueel werk, behoudt hij het recht op een vergoeding voor de mededeling aan het publiek via directe injectie.

§ 2. Het recht op een vergoeding voor de mededeling aan het publiek via directe injectie, zoals bepaald in de eerste paragraaf, is onoverdraagbaar en niet vatbaar voor afstand door de auteurs of uitvoerende kunstenaars. Deze bepaling is van dwingend recht.

§ 3. Het beheer van het recht van de auteurs op een vergoeding, zoals bepaald in de eerste paragraaf, kan uitsluitend worden uitgeoefend door beheersvennootschappen die auteurs vertegenwoordigen.

Het beheer van het recht van de uitvoerende kunstenaars op een vergoeding, zoals bepaald in de eerste paragraaf, kan uitsluitend worden uitgeoefend door beheersvennootschappen die uitvoerende kunstenaars vertegenwoordigen.

§ 4. Zolang het uniek platform, bedoeld in artikel XI.228/1, niet opgericht is, kan het recht op een vergoeding, zoals bepaald in de eerste paragraaf, door de beheersvennootschappen rechtstreeks van

door beheersvennootschappen en/of collectieve beheerorganisaties die auteurs vertegenwoordigen.

Het beheer van het recht van de uitvoerende kunstenaars op een vergoeding, zoals bepaald in de eerste paragraaf, kan uitsluitend worden uitgeoefend door beheersvennootschappen en/of collectieve beheerorganisaties die uitvoerende kunstenaars vertegenwoordigen.

§ 4. ...

§ 5. Zolang het uniek platform, bedoeld in artikel XI.228/1 niet opgericht is, kan het recht op een vergoeding, zoals bepaald in de eerste paragraaf, door de beheersvennootschappen en/of collectieve beheerorganisaties rechtstreeks van de exploitanten van doorgiftdiensten via de kabel en/of de exploitanten van doorgiftdiensten gevorderd worden.

Art. XI.227/1

§ 1. Wanneer een auteur of een uitvoerend kunstenaar zijn recht om de mededeling aan het publiek via directe injectie toe te staan of te verbieden, heeft overgedragen **of in licentie heeft gegeven**, aan een producent van een audiovisueel werk, behoudt hij het recht op een vergoeding voor de mededeling aan het publiek via directe injectie.

§ 2. Het recht op een vergoeding voor de mededeling aan het publiek via directe injectie, zoals bepaald in de eerste paragraaf, is onoverdraagbaar en niet vatbaar voor afstand door de auteurs of uitvoerende kunstenaars. Deze bepaling is van dwingend recht.

§ 3. Het beheer van het recht van de auteurs op een vergoeding, zoals bepaald in de eerste paragraaf, kan uitsluitend worden uitgeoefend door beheersvennootschappen die auteurs vertegenwoordigen.

Het beheer van het recht van de uitvoerende kunstenaars op een vergoeding, zoals bepaald in de eerste paragraaf, kan uitsluitend worden uitgeoefend door beheersvennootschappen die uitvoerende kunstenaars vertegenwoordigen.

§ 4. Zolang het uniek platform, bedoeld in artikel XI.228/1, niet opgericht is, kan het recht op een vergoeding, zoals bepaald in de eerste paragraaf, door de beheersvennootschappen rechtstreeks van

de omroeporganisaties en distributeurs van signalen gevorderd worden.

Art. XI.228/4

§ 1. Wanneer een auteur of een uitvoerend kunstenaar zijn recht om de mededeling aan het publiek door een verlener van een onlinedienst voor het delen van content, zoals bedoeld in artikel XI.228/3, § 1, toe te staan of te verbieden, heeft overgedragen, behoudt hij het recht op een vergoeding voor de mededeling aan het publiek door een verlener van een onlinedienst voor het delen van content.

§ 2. Het recht op een vergoeding bedoeld in paragraaf 1, is onoverdraagbaar en niet vatbaar voor afstand door de auteurs of uitvoerende kunstenaars.

§ 3. Het beheer van het recht op een vergoeding van de auteurs bedoeld in paragraaf 1, kan uitsluitend worden uitgeoefend door beheersvennootschappen en/of collectieve beheerorganisaties die auteurs vertegenwoordigen.

Het beheer van het recht op een vergoeding van de uitvoerende kunstenaars bedoeld in paragraaf 1 kan uitsluitend worden uitgeoefend door beheersvennootschappen en/of collectieve beheerorganisaties die uitvoerende kunstenaars vertegenwoordigen.

§ 4. De bepalingen van de paragrafen 1 tot 3 zijn van dwingend recht.

Art. XI.228/11

§ 1. Wanneer een auteur of een uitvoerende kunstenaar van een geluids- of audiovisueel werk zijn recht om de mededeling aan het publiek, met inbegrip van de beschikbaarstelling aan het publiek, door een dienstverlener van de informatiemaatschappij bedoeld in artikel XI.228/10, toe te staan of te verbieden, heeft overgedragen aan een producent, behoudt hij het recht op een vergoeding voor de mededeling aan het publiek door een dienstverlener van de informatiemaatschappij bedoeld in artikel XI.228/10.

de omroeporganisaties en distributeurs van signalen gevorderd worden.

Art. XI.228/4

§ 1. Wanneer een auteur of een uitvoerend kunstenaar zijn recht om de mededeling aan het publiek door een verlener van een onlinedienst voor het delen van content, zoals bedoeld in artikel XI.228/3, § 1, toe te staan of te verbieden, heeft overgedragen **of in licentie heeft gegeven**, behoudt hij het recht op een vergoeding voor de mededeling aan het publiek door een verlener van een onlinedienst voor het delen van content.

§ 2. Het recht op een vergoeding bedoeld in paragraaf 1, is onoverdraagbaar en niet vatbaar voor afstand door de auteurs of uitvoerende kunstenaars.

§ 3. Het beheer van het recht op een vergoeding van de auteurs bedoeld in paragraaf 1, kan uitsluitend worden uitgeoefend door beheersvennootschappen en/of collectieve beheerorganisaties die auteurs vertegenwoordigen.

Het beheer van het recht op een vergoeding van de uitvoerende kunstenaars bedoeld in paragraaf 1 kan uitsluitend worden uitgeoefend door beheersvennootschappen en/of collectieve beheerorganisaties die uitvoerende kunstenaars vertegenwoordigen.

§ 4. De bepalingen van de paragrafen 1 tot 3 zijn van dwingend recht.

Art. XI.228/11

§ 1. Wanneer een auteur of een uitvoerend kunstenaar van een geluids- of audiovisueel werk zijn recht om de mededeling aan het publiek, met inbegrip van de beschikbaarstelling aan het publiek, door een dienstverlener van de informatiemaatschappij bedoeld in artikel XI.228/10, toe te staan of te verbieden, heeft overgedragen **of in licentie heeft gegeven** aan een producent of uitgever, behoudt hij het recht op een vergoeding voor de mededeling aan het publiek door een dienstverlener van de informatiemaatschappij bedoeld in artikel XI.228/10.

§ 2. Het recht op een vergoeding zoals bedoeld in paragraaf 1, is onoverdraagbaar en niet vatbaar voor afstand door de auteurs of uitvoerende kunstenaars.

§ 3. Bij gebrek aan toepasselijke collectieve overeenkomst, zoals bepaald in artikel XI.167/5, kan het beheer van het recht op een vergoeding van de auteurs van een geluids- of audiovisueel werk, bedoeld in paragraaf 1, uitsluitend worden uitgeoefend door beheersvennootschappen en/of collectieve beheerorganisaties die auteurs vertegenwoordigen.

Bij gebrek aan toepasselijke collectieve overeenkomst, zoals bepaald in artikel XI.205/5, kan het beheer van het recht op een vergoeding, bedoeld in paragraaf 1, van de uitvoerende kunstenaars van een geluids- of audiovisueel werk, uitsluitend worden uitgeoefend door beheersvennootschappen en/of collectieve beheerorganisaties die uitvoerende kunstenaars vertegenwoordigen.

§ 4. De bepalingen van paragrafen 1 tot 3 zijn van dwingend recht.

Art. XI.240

De auteurs en de uitgevers van werken hebben recht op een vergoeding voor de reproductie en de mededeling van die werken onder de voorwaarden bepaald in artikel XI.191/1, § 1, 3°, 4° en 8°.

De auteurs van databanken hebben recht op een vergoeding voor de reproductie en de mededeling ervan onder de voorwaarden bepaald in artikel XI.191/2, § 1.

De uitvoerende kunstenaars, de producenten van fonogrammen en de producenten van eerste vastleggingen van films hebben recht op een vergoeding voor de reproductie en de mededeling van hun prestaties onder de voorwaarden bepaald in artikel XI.217/1, 3°, 4 en 7°

Art. XI.250

De rechteninkomsten en inkomsten uit de belegging van rechteninkomsten mogen van de kant van de beheersvennootschappen slechts het voorwerp zijn van niet-speculatieve beleggingen.

§ 2. Het recht op een vergoeding zoals bedoeld in paragraaf 1, is onoverdraagbaar en niet vatbaar voor afstand door de auteurs of uitvoerende kunstenaars.

§ 3. Bij gebrek aan toepasselijke collectieve overeenkomst, zoals bepaald in artikel XI.167/5, kan het beheer van het recht op een vergoeding van de auteurs van een geluids- of audiovisueel werk, bedoeld in paragraaf 1, uitsluitend worden uitgeoefend door beheersvennootschappen en/of collectieve beheerorganisaties die auteurs vertegenwoordigen.

Bij gebrek aan toepasselijke collectieve overeenkomst, zoals bepaald in artikel XI.205/5, kan het beheer van het recht op een vergoeding, bedoeld in paragraaf 1, van de uitvoerende kunstenaars van een geluids- of audiovisueel werk, uitsluitend worden uitgeoefend door beheersvennootschappen en/of collectieve beheerorganisaties die uitvoerende kunstenaars vertegenwoordigen.

§ 4. De bepalingen van paragrafen 1 tot 3 zijn van dwingend recht.

Art. XI.240

De auteurs en de uitgevers van werken hebben recht op een vergoeding voor de reproductie en de mededeling van die werken onder de voorwaarden bepaald in artikel XI.191/1, § 1, 3°, 4°, 6° en 8°.

De auteurs van databanken hebben recht op een vergoeding voor de reproductie en de mededeling ervan onder de voorwaarden bepaald in artikel XI.191/2, § 1.

De uitvoerende kunstenaars, de producenten van fonogrammen en de producenten van eerste vastleggingen van films hebben recht op een vergoeding voor de reproductie en de mededeling van hun prestaties onder de voorwaarden bepaald in artikel XI.217/1, 3°, 4°, 5° en 7°

Art. XI.250

De rechteninkomsten en inkomsten uit de belegging van rechteninkomsten mogen van de kant van de beheersvennootschappen slechts het voorwerp zijn van **defensieve** ~~niet-speculatieve~~ beleggingen.

Wanneer een beheersvennootschap overeenkomstig het eerste lid rechteninkomsten of inkomsten uit de belegging van rechteninkomsten belegt, doet zij dat in het belang van de rechthebbenden wier rechten zij vertegenwoordigt, in overeenstemming met het in artikel XI.248/4, § 3, onder 3° en 6° bedoelde algemene beleggings- en risicobeheerbeleid en rekening houdend met de volgende bepalingen:

1° wanneer er een potentieel belangenconflict bestaat, ziet de beheersvennootschap erop toe dat de belegging uitsluitend in het belang van die rechthebbenden wordt uitgevoerd;

2° de activa worden belegd met het oogmerk om de zekerheid, kwaliteit, liquiditeit en winstgevendheid van de portefeuille als geheel te waarborgen;

3° de activa worden deugdelijk gediversifieerd om buitensporige afhankelijkheid van één belegging en de accumulatie van risico in de portefeuille als geheel te vermijden.

Art. XI.272

Niettegenstaande iedere andersluidende bepaling brengen de beheersvennootschappen de Controledienst op de hoogte van de voorstellen tot wijziging van de statuten, de tarifiering-, inning- of verdelingregels minstens zestig dagen vóór onderzoek ervan door het bevoegde orgaan.

De Controledienst kan eisen dat de opmerkingen die hij over die voorstellen maakt, ter kennis van het bevoegde orgaan van de vennootschap worden gebracht. Deze opmerkingen en de desbetreffende antwoorden moeten worden opgenomen in het proces-verbaal van het bevoegde orgaan.

Art. XI.338/1

[Nieuwe bepaling]

Wanneer een beheersvennootschap overeenkomstig het eerste lid rechteninkomsten of inkomsten uit de belegging van rechteninkomsten belegt, doet zij dat in het belang van de rechthebbenden wier rechten zij vertegenwoordigt, in overeenstemming met het in artikel XI.248/4, § 3, onder 3° en 6° bedoelde algemene beleggings- en risicobeheerbeleid en rekening houdend met de volgende bepalingen:

1° wanneer er een potentieel belangenconflict bestaat, ziet de beheersvennootschap erop toe dat de belegging uitsluitend in het belang van die rechthebbenden wordt uitgevoerd;

2° de activa worden belegd met het oogmerk om de zekerheid, kwaliteit, liquiditeit en winstgevendheid van de portefeuille als geheel te waarborgen;

3° de activa worden deugdelijk gediversifieerd om buitensporige afhankelijkheid van één belegging en de accumulatie van risico in de portefeuille als geheel te vermijden.

Art. XI.272

Niettegenstaande iedere andersluidende bepaling brengen de beheersvennootschappen de Controledienst op de hoogte van de voorstellen tot wijziging van de statuten, **de lidmaatschapsvoorwaarden** en de tarifiering-, inning- of verdelingregels minstens zestig dagen vóór onderzoek ervan door het bevoegde orgaan.

De Controledienst kan eisen dat de opmerkingen die hij over die voorstellen maakt, ter kennis van het bevoegde orgaan van de vennootschap worden gebracht. Deze opmerkingen en de desbetreffende antwoorden moeten worden opgenomen in het proces-verbaal van het bevoegde orgaan.

Art. XI.338/1

De ministers die bevoegd zijn voor intellectuele eigendom respectievelijk justitie, worden gemachtigd een verzoek tot oprichting van een lokale afdeling in België te richten aan de voorzitter van het administratief comité overeenkomstig artikel 7(3) van de Overeenkomst van 19 februari 2013 betreffende het eengemaakt

octrooigerecht, waarmee werd ingestemd bij de wet van 27 mei 2014.

Deze lokale afdeling heeft haar zetel te Brussel.

Art. XI.338/2

[Nieuwe bepaling]

Art. XI.338/2

In toepassing van artikel 49 van de voornoemde Overeenkomst, zijn de proceduretaal van de lokale afdeling, het Nederlands, het Frans, het Duits en het Engels.

Art. XI.338/3

[Nieuwe bepaling]

Art. XI.338/3

[Ambtenaren] / [Personeel] van het departement van de minister bevoegd voor Economie [kunnen] / [kan] door de Koning deeltijds of voltijds ter beschikking gesteld worden van het Eengemaakt Octrooigerecht.

De Koning bepaalt [bij een in Ministerraad overlegd besluit] / [na raadpleging van de minister bevoegd voor Ambtenarenzaken] de nadere regels van die terbeschikkingstelling.”.

Boek XV

Art. XV.31/2/1

Om ernstige schade aan de collectieve consumentenbelangen te voorkomen, beschikken de in artikel XV.2 bedoelde ambtenaren over de bevoegdheid om tijdelijk over te gaan tot de publicatie van de identificatiegegevens van de overtredders die praktijken gebruiken die schade toebrengen aan consumenten, en van de gegevens met betrekking tot de vastgestelde inbreuken, de onderliggende praktijken, en de middelen die gebruikt werden om deze inbreuken te begaan. De adressen kunnen maar bekendgemaakt worden voor zover de overtredder er niet gedomicilieerd is. De publicatie gebeurt op de website van de Federale Overheidsdienst Economie, K.M.O., Middenstand en Energie, die toegankelijk is voor elke burger.

Vooraleer over te kunnen gaan tot de publicatie, dienen de in artikel XV.2 bedoelde ambtenaren de

Art. XV.31/2/1

Om ernstige schade aan de collectieve consumentenbelangen **en aan de collectieve belangen van ondernemingen** te voorkomen, beschikken de in artikel XV.2 bedoelde ambtenaren over de bevoegdheid om tijdelijk over te gaan tot de publicatie van de identificatiegegevens van de overtredders die praktijken gebruiken die schade toebrengen aan consumenten **en/of ondernemingen**, en van de gegevens met betrekking tot de vastgestelde inbreuken, de onderliggende praktijken, en de middelen die gebruikt werden om deze inbreuken te begaan. De adressen kunnen maar bekendgemaakt worden voor zover de overtredder er niet gedomicilieerd is. De publicatie gebeurt op de website van de Federale Overheidsdienst Economie, K.M.O., Middenstand en Energie, die toegankelijk is voor elke burger.

onderneming op de hoogte te brengen van de feiten die aan de basis liggen van de in het eerste lid bedoelde maatregelen, van het voornemen om deze maatregelen te nemen en van de bepalingen opgenomen in het derde en vierde lid.

Er kan slechts worden overgegaan tot de in het eerste lid bedoelde publicatie, indien er binnen de termijn van vierentwintig uur geen reactie wordt ontvangen van de onderneming, er geen contact mogelijk is, indien de onderneming niet toezegt de schadelijke praktijk stop te zetten zoals bedoeld in artikel XV.31/2, of indien ze op geen andere manier een afdoende verantwoording heeft gegeven.

Onverminderd de mogelijkheid om de toezegging zelf openbaar te maken, wordt de publicatie ingetrokken van zodra de onderneming het bewijs levert dat ze de inbreuk heeft stopgezet in overeenstemming met haar toezegging zoals bedoeld in artikel XV.31/2.

Vooraleer over te kunnen gaan tot de publicatie, dienen de in artikel XV.2 bedoelde ambtenaren de onderneming **die de schadelijke praktijken hanteert** op de hoogte te brengen van de feiten die aan de basis liggen van de in het eerste lid bedoelde maatregelen, van het voornemen om deze maatregelen te nemen en van de bepalingen opgenomen in het derde en vierde lid.

Er kan slechts worden overgegaan tot de in het eerste lid bedoelde publicatie, indien er binnen de termijn van **twee werkdagen** ~~vierentwintig uur~~ geen reactie wordt ontvangen van de onderneming, er geen contact mogelijk is, indien de onderneming niet toezegt de schadelijke praktijk stop te zetten zoals bedoeld in artikel XV.31/2, of indien ze op geen andere manier een afdoende verantwoording heeft gegeven.

Onverminderd de mogelijkheid om de toezegging zelf openbaar te maken, wordt de publicatie ingetrokken van zodra de onderneming het bewijs levert dat ze de inbreuk heeft stopgezet in overeenstemming met haar toezegging zoals bedoeld in artikel XV.31/2.

Art. XV.60/2

Indien toepassing wordt gemaakt van een administratieve vervolging zoals bedoeld in artikel VI.60/1, § 1, 2°, beslissen de ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4, of de inbreuken aanleiding geven tot een administratieve geldboete, een schuldigverklaring of een klassering zonder gevolg.

Zij beschikken over dezelfde bevoegdheden wanneer het openbaar ministerie afziet van vervolging van de dader van een inbreuk bedoeld in artikel XV.2, § 1.

Art. XV.60/2

Indien toepassing wordt gemaakt van een administratieve vervolging zoals bedoeld in artikel VI.60/1, § 1, 2°, beslissen de ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4, of de inbreuken aanleiding geven tot een administratieve geldboete, een schuldigverklaring of een klassering zonder gevolg.

Zij beschikken over dezelfde bevoegdheden wanneer het openbaar ministerie afziet van vervolging van de dader van een inbreuk bedoeld in artikel XV.2, § 1.

In geval van laattijdige betaling van de transactie bedoeld in artikel XV.61, § 1 en indien het openbaar ministerie overeenkomstig artikel XV.69/1 heeft afgezien van het instellen van een strafvervolging, van het voorstellen van een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216bis van het Wetboek van strafvordering of van een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216ter van hetzelfde Wetboek, kunnen de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 deze laattijdige betaling nog aanvaarden en de administratieve vervolging stopzetten.

Art. XV.60/7

De overtreder wordt bij een aangetekende zending verzocht zijn verweermiddelen in te dienen. Deze zending vermeldt de volgende gegevens :

1° de referenties van het proces-verbaal tot vaststelling van de inbreuk en houdende het relaas van de feiten die aan de basis liggen van de aanvang van de procedure;

2° het recht van de overtreder om zijn verweermiddelen in te dienen binnen een termijn van dertig dagen te rekenen van de dag van de kennisgeving, namelijk op de dag van aanbieding van de aangetekende zending aan de geadresseerde;

3° zijn recht om zich te laten bijstaan door een raadsman;

4° het adres van de dienst waar de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 deel van uitmaken en waar de overtreder zijn dossier kan inzien, alsmede de openingsuren gedurende dewelke hij hiervoor bij de bevoegde ambtenaren terecht kan;

5° het recht van de overtreder op een afschrift van het dossier;

6° het postadres en het e-mailadres van de dienst waar de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 deel van uitmaken, met het oog op de indiening van de verweermiddelen.

Indien de overtreder verzuimd heeft om de aangetekende zending in ontvangst te nemen, sturen de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 hem bij gewone brief of via elektronische weg een tweede uitnodiging toe om zijn verweermiddelen in te dienen.

Deze tweede uitnodiging doet geen nieuwe termijn van dertig dagen lopen voor de indiening van verweermiddelen.

Art. XV.60/13**Art. XV.60/7**

De overtreder wordt bij een aangetekende zending verzocht zijn verweermiddelen in te dienen. Deze zending vermeldt de volgende gegevens :

1° de referenties van het proces-verbaal tot vaststelling van de inbreuk en houdende het relaas van de feiten die aan de basis liggen van de aanvang van de procedure;

2° het recht van de overtreder om zijn verweermiddelen in te dienen binnen een termijn van dertig dagen te rekenen van de dag van de kennisgeving, namelijk op de dag van aanbieding van de aangetekende zending aan de geadresseerde;

3° zijn recht om zich te laten bijstaan door een raadsman;

4° het adres van de dienst waar de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 deel van uitmaken en waar de overtreder zijn dossier kan inzien, alsmede de openingsuren gedurende dewelke hij hiervoor bij de bevoegde ambtenaren terecht kan;

5° het recht van de overtreder op een afschrift van het dossier;

6° het postadres en het e-mailadres van de dienst waar de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 deel van uitmaken, met het oog op de indiening van de verweermiddelen.

Indien de overtreder verzuimd heeft om de aangetekende zending in ontvangst te nemen, sturen de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 hem bij gewone brief of via elektronische weg een tweede uitnodiging toe om zijn verweermiddelen in te dienen.

Deze tweede uitnodiging doet geen nieuwe termijn van dertig dagen lopen voor de indiening van verweermiddelen.

De bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 kunnen een verlenging van de termijn bedoeld in het eerste lid, 2° toekennen, mits de overtreder of diens raadsman hiertoe een gemotiveerd verzoek indient.

Art. XV.60/13

De beslissing tot oplegging van een administratieve geldboete wordt per aangetekende zending aan de overtreder ter kennis gebracht. De kennisgeving doet de strafvordering vervallen.

De beslissing tot oplegging van een administratieve geldboete wordt per aangetekende zending aan de overtreder ter kennis gebracht. De kennisgeving doet de strafvordering vervallen.

Indien de overtreder verzuimd heeft de aangetekende brief bij de post af te halen binnen de vastgestelde termijn, kunnen de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 hem ter informatie bij gewone brief een afschrift van de beslissing toezenden.

Art. XV.62/2

In geval van herhaling binnen een termijn van vijf jaar die volgt op een administratieve beslissing tot schuldigverklaring, op een administratieve beslissing tot oplegging van een administratieve geldboete of op een gerechtelijke veroordeling tot een sanctie, kan het bedrag van de administratieve geldboete op het dubbele van het maximum worden gebracht.

In geval van herhaling binnen een termijn van vijf jaar die volgt op een **definitieve** administratieve beslissing tot schuldigverklaring, op een **definitieve** administratieve beslissing tot oplegging van een administratieve geldboete of op een gerechtelijke veroordeling tot een sanctie, kan het bedrag van de administratieve geldboete op het dubbele van het maximum worden gebracht.

Art. XV.72

In geval van herhaling binnen een termijn van vijf jaar te rekenen van een in kracht van gewijsde gegane veroordeling wegens dezelfde inbreuk, worden de geldboeten en de gevangenisstraffen op het dubbele van het maximum gebracht.

Art. XV.72

In geval van herhaling binnen een termijn van vijf jaar te rekenen van een in kracht van gewijsde gegane veroordeling, **een definitieve administratieve beslissing tot schuldigverklaring of een definitieve administratieve beslissing tot oplegging van een administratieve geldboete** wegens dezelfde inbreuk, worden de geldboeten en de gevangenisstraffen op het dubbele van het maximum gebracht.

Art. XV.82/1

[Nieuwe bepaling]

Art. XV.82/1

Art. XV.82/1. Met een sanctie van niveau 1 worden gestraft, zij die de bepalingen overtreden van artikel VI.7/5 betreffende de verplichting tot betaling in specien.

De sanctie kan pas opgelegd worden voor zover de feiten die een inbreuk kunnen uitmaken minstens twee maal zijn vastgesteld door de ambtenaren bedoeld in artikel XV.2 en geen gepast gevolg is gegeven aan een waarschuwing bedoeld in artikel XV.31 die wordt opgesteld bij de eerste vaststelling van de inbreuk.

Art. XV.83

Met een sanctie van niveau 2 worden gestraft, zij die de bepalingen overtreden :

1° van de artikelen VI. 3 tot VI. 6 betreffende de prijsaanduiding en van de besluiten ter uitvoering van artikel VI. 7;

1°/1. van de artikelen VI. 7/1 en VI. 7/2 en van de besluiten tot uitvoering van artikel VI. 7/2;

1° /2. van artikel VI.7/4 betreffende de verplichting tot beschikbaarstelling van een elektronisch betaalmiddel;]8

1° /3 van de artikelen VI.2 en VI.2/1 betreffende de algemene verplichting tot informatie van de consument en van de besluiten tot uitvoering van artikel VI.2;

2° van artikel VI. 8 betreffende de benaming, de samenstelling en de etikettering van producten en ook van de besluiten ter uitvoering van de artikelen VI. 9 en VI. 10;

3° van de artikelen VI. 11 tot VI. 15 betreffende de aanduiding van de hoeveelheid en van de besluiten ter uitvoering van artikel VI. 16;

4° van de artikelen VI.18 en VI.19 betreffende de verwijzing naar de vorige prijs;

5° van de artikelen VI. 22 en VI. 23 betreffende de uitverkopen;

6° van de artikelen VI. 25 tot VI. 29 betreffende de opruimingen of solden en de sperperiode;

7° van artikel VI. 39 betreffende het aan een consument ter ondertekening voorleggen van een wisselbrief;

7° /1 van artikel VI.40 betreffende de communicatie per telefoon;

7° /2 van artikel VI.41 betreffende extra betalingen;

7° /3 van artikel VI.42 betreffende vergoedingen voor het gebruik van betaalmiddelen;

7° /4 van artikel VI.43 betreffende de levering;

7° /5 van artikel VI.44 betreffende de risico-overgang;

7° /6 van artikel VI.44/1 betreffende de toepassing van de artikelen VI.40 tot VI.44 in geval van levering van digitale inhoud op een niet-materiële drager of een digitale dienst waarvoor de consument persoonsgegevens verstrekt of zich ertoe verbindt deze te verstrekken aan de onderneming;

Art. XV.83

Met een sanctie van niveau 2 worden gestraft, zij die de bepalingen overtreden :

1° van de artikelen VI. 3 tot VI. 6 betreffende de prijsaanduiding en van de besluiten ter uitvoering van artikel VI. 7;

1°/1. van de artikelen VI. 7/1 en VI. 7/2 en van de besluiten tot uitvoering van artikel VI. 7/2;

1° /2. van artikel VI.7/4 betreffende de verplichting tot beschikbaarstelling van een elektronisch betaalmiddel;]8

1° /3 van de artikelen VI.2 en VI.2/1 betreffende de algemene verplichting tot informatie van de consument en van de besluiten tot uitvoering van artikel VI.2;

2° van artikel VI. 8 betreffende de benaming, de samenstelling en de etikettering van producten en ook van de besluiten ter uitvoering van de artikelen VI. 9 en VI. 10;

3° van de artikelen VI. 11 tot VI. 15 betreffende de aanduiding van de hoeveelheid en van de besluiten ter uitvoering van artikel VI. 16;

4° van de artikelen VI.18 en VI.19 betreffende de verwijzing naar de vorige prijs;

5° van de artikelen VI. 22 en VI. 23 betreffende de uitverkopen;

6° van de artikelen VI. 25 tot VI. 29 betreffende de opruimingen of solden en de sperperiode;

7° van artikel VI. 39 betreffende het aan een consument ter ondertekening voorleggen van een wisselbrief;

7° /1 van artikel VI.40 betreffende de communicatie per telefoon;

7° /2 van artikel VI.41 betreffende extra betalingen;

7° /3 van artikel VI.42 betreffende vergoedingen voor het gebruik van betaalmiddelen;

7° /4 van artikel VI.43 betreffende de levering;

7° /5 van artikel VI.44 betreffende de risico-overgang;

7° /6 van artikel VI.44/1 betreffende de toepassing van de artikelen VI.40 tot VI.44 in geval van levering van digitale inhoud op een niet-materiële drager of een digitale dienst waarvoor de consument persoonsgegevens verstrekt of zich ertoe verbindt deze te verstrekken aan de onderneming;

8° van de artikelen VI. 45 tot VI. 63 betreffende overeenkomsten op afstand;

9° van de artikelen VI. 64 tot VI. 74 betreffende buiten verkoopruimten gesloten overeenkomsten;

10° van artikel VI. 79 dat aan de ministeriële ambtenaren, belast met de openbare verkopeningen, de verplichting oplegt in bepaalde omstandigheden hun medewerking te weigeren;

10° /1 van artikel VI.83 betreffende de in elk geval onrechtmatige bedingen;

11° van de artikelen VI. 88 en VI. 89 betreffende de bestelbon en de bewijsstukken en van de besluiten ter uitvoering van de artikelen VI. 88 en VI. 89;

12° van de besluiten genomen in uitvoering van artikel VI. 118 betreffende de collectieve consumentenovereenkomsten;

13° van de artikelen VI.93 tot VI.103 betreffende de oneerlijke handelspraktijken jegens de consumenten met uitzondering van de artikelen VI.97, 4°, VI. 100, 12°, 14°, 16° en 17°, en VI. 103, 1°, 2° en 8° ;

13° /1 van artikel VI.104/1, 1° en 2°, betreffende oneerlijke marktpraktijken tussen ondernemingen;

14° van artikel VI. 107 betreffende het verbod van oneerlijke marktpraktijken om adverteerders te werven;

15° van artikel VI.109/3 betreffende afgedwongen aankopen;

15° /1 van de artikelen VI.109/5 en VI.109/6 betreffende oneerlijke marktpraktijken tussen ondernemingen in de landbouw- en voedselvoorzieningsketen;

16° van artikelen VI. 110 tot VI. 115 betreffende de ongewenste communicaties;

17° van de besluiten ter uitvoering van artikel VI. 1, § 2;

18° van de verordeningen van de Europese Unie die bepalingen van boek VI of van zijn uitvoeringsbesluiten vervangen.

Indien evenwel een inbreuk op de besluiten genomen in uitvoering van artikel VI. 9 eveneens een inbreuk inhoudt op de wet van 24 januari 1977 betreffende de bescherming van de gezondheid van de verbruikers op het stuk van de voedingsmiddelen en andere producten, zijn alleen de straffen voorzien in deze laatste wet van toepassing.

8° van de artikelen VI. 45 tot VI. 63 betreffende overeenkomsten op afstand;

9° van de artikelen VI. 64 tot VI. 74 betreffende buiten verkoopruimten gesloten overeenkomsten;

10° van artikel VI. 79 dat aan de ministeriële ambtenaren, belast met de openbare verkopeningen, de verplichting oplegt in bepaalde omstandigheden hun medewerking te weigeren;

10° /1 van artikel VI.83 betreffende de in elk geval onrechtmatige bedingen;

10°/2 van artikel VI.86, § 4, betreffende het overmaken van bedingen en voorwaarden die in tekoopaanbiedingen en in verkopen van producten voorkomen, aan de bijzondere raadgevende commissie Onrechtmatige bedingen;

11° van de artikelen VI. 88 en VI. 89 betreffende de bestelbon en de bewijsstukken en van de besluiten ter uitvoering van de artikelen VI. 88 en VI. 89;

11°/1 van artikel VI.91/8, § 1/1, betreffende het overmaken van bedingen en contractvoorwaarden aan de bijzondere raadgevende commissie Onrechtmatige bedingen;

12° van de besluiten genomen in uitvoering van artikel VI. 118 betreffende de collectieve consumentenovereenkomsten;

13° van de artikelen VI.93 tot VI.103 betreffende de oneerlijke handelspraktijken jegens de consumenten met uitzondering van de artikelen VI.97, 4°, VI. 100, 12°, 14°, 16° en 17°, en VI. 103, 1°, 2° en 8° ;

13° /1 van artikel VI.104/1, 1° en 2°, betreffende oneerlijke marktpraktijken tussen ondernemingen;

14° van artikel VI. 107 betreffende het verbod van oneerlijke marktpraktijken om adverteerders te werven;

15° van artikel VI.109/3 betreffende afgedwongen aankopen;

15° /1 van de artikelen VI.109/5 en VI.109/6 betreffende oneerlijke marktpraktijken tussen ondernemingen in de landbouw- en voedselvoorzieningsketen;

16° van artikelen VI. 110 tot VI. 115 betreffende de ongewenste communicaties;

17° van de besluiten ter uitvoering van artikel VI. 1, § 2;

18° van de verordeningen van de Europese Unie die bepalingen van boek VI of van zijn uitvoeringsbesluiten vervangen.

Indien evenwel een inbreuk op de besluiten genomen in uitvoering van artikel VI. 9 eveneens een inbreuk inhoudt op de wet van 24 januari 1977 betreffende de bescherming van de gezondheid van de verbruikers op het stuk van de voedingsmiddelen en andere producten, zijn alleen de straffen voorzien in deze laatste wet van toepassing.

Art. XV.90

Met een sanctie van niveau 5 worden gestraft, zij die :

1° als kredietgever de bepalingen van artikel VII.95, §§ 1, 2 of 3 of artikel VII.147/10, §§ 1, 2 of 3 overtreden;

2° aanbiedingen, kredietaanvragen of kredietovereenkomsten bedoeld in boek VII in blanco doet ondertekenen of antidateren;

3° een jaarlijks kostenpercentage of een debetrentevoet hanteren die de maxima, bedoeld in de artikelen VII.94 en VII.147/9 en vastgesteld door de Koning, overschrijden;

4° gebruik maken van een van de in de artikelen VII.84 tot VII.88, VII.105, VII.139, VII.140, VII.144 en VII.147/20 bedoelde onrechtmatige bedingen of een inbreuk maakt op de artikelen VII.108 of VII.147/25;

5° in het raam van een kredietovereenkomst een wissel of een orderbriefje ter betaling of als zekerheid van de overeenkomst doen ondertekenen of een cheque in ontvangst nemen tot zekerheid van de volledige of gedeeltelijke terugbetaling van het verschuldigde;

6° door de consument of elke andere persoon een overdracht bedoeld in de artikelen VII.89, § 1 en 147/2, § 1 en in de artikelen 27 tot en met 35 van de wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers doen ondertekenen, waarvan de modaliteiten de bepalingen bedoeld in deze artikelen niet eerbiedigen;

7° enige betaling of vergoeding eisen buiten de gevallen bepaald bij boek VII;

8° in zoverre zulks door de artikelen VII.115 en 147/31 verboden is, als schuldbemiddelaar optreden;

Art. XV.90

Met een sanctie van niveau 5 worden gestraft, zij die :

1° als kredietgever de bepalingen van artikel VII.95, §§ 1, 2 of 3 of artikel VII.147/10, §§ 1, 2 of 3 overtreden;

2° aanbiedingen, kredietaanvragen of kredietovereenkomsten bedoeld in boek VII in blanco doet ondertekenen of antidateren;

3° een jaarlijks kostenpercentage of een debetrentevoet hanteren die de maxima, bedoeld in de artikelen VII.94 en VII.147/9 en vastgesteld door de Koning, overschrijden;

4° gebruik maken van een van de in de artikelen VII.84 tot VII.88, VII.105, VII.139, VII.140, VII.144 en VII.147/20 bedoelde onrechtmatige bedingen of een inbreuk maakt op de artikelen VII.108 of VII.147/25;

5° in het raam van een kredietovereenkomst een wissel of een orderbriefje ter betaling of als zekerheid van de overeenkomst doen ondertekenen of een cheque in ontvangst nemen tot zekerheid van de volledige of gedeeltelijke terugbetaling van het verschuldigde;

6° door de consument of elke andere persoon een overdracht bedoeld in de artikelen VII.89, § 1 en 147/2, § 1 en in de artikelen 27 tot en met 35 van de wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers doen ondertekenen, waarvan de modaliteiten de bepalingen bedoeld in deze artikelen niet eerbiedigen;

7° enige betaling of vergoeding eisen buiten de gevallen bepaald bij boek VII;

8° in zoverre zulks door de artikelen VII.115 en 147/31 verboden is, als schuldbemiddelaar optreden;

9° de bepalingen van de artikelen VII. 67 betreffende het leuren overtreden;

10° de bepalingen van artikel van de artikelen VII.112, § 1 en VII.147/29, § 4, eerste lid, betreffende de kredietbemiddeling overtreden;

11° in strijd met de bepalingen van de artikelen VII.69 en VII.126, § 1 in het raam van een kredietovereenkomst als kredietgever of kredietbemiddelaar wetens en willens aan de consument of de zekerheidssteller ongeoorloofde, onjuiste of onvolledige informatie vragen;

12° als kredietgever of kredietbemiddelaar aan de consument niet de SECCI bedoeld in de artikelen VII. 70 en VII. 71, verstrekken of die in strijd met de artikelen VII. 74 en VII. 75, wetens en willens niet de meest aangepaste informatie verstrekt of niet het best aangepaste krediet zoekt;

13° de bepalingen van artikel VII. 68 betreffende de promotieaanbiedingen overtreden;

14° de verplichting tot het ter beschikking stellen van de documenten bedoeld bij de artikelen VII.99, VII.106, § 4, VII.147/14 en VII.147/22, § 4 niet nakomen;

15° als kredietgever de bepalingen van de artikelen VII.78, VII.81, VII.109, § 2, VII.126, § 2 en VII.134 overtreden;

16° in strijd met de bepalingen van de artikelen VII.77, § 2 en VII.133, § 2, als kredietgever wetens en willens een kredietovereenkomst sluiten waarvan men redelijkerwijze moet aannemen dat de consument niet in staat zal zijn de verplichtingen voortvloeiend uit de overeenkomst na te leven;

17° VII.117 tot VII.122 en VII.147/33 tot VII.147/38 overtreden;

18° de artikelen VII.137, VII.138, VII.143, VII.146, VII.147 en VII.147/26, § 1 overtreden;

19° als kredietgever of kredietbemiddelaar aan de consument niet het ESIS bedoeld in artikel VII.127 verstrekken of die in strijd met de artikelen VII.129 en VII.130, wetens en willens niet de meest

9° de bepalingen van de artikelen VII. 67 betreffende het leuren overtreden;

10° de bepalingen van artikel van de artikelen VII.112, § 1 en VII.147/29, § 4, eerste lid, betreffende de kredietbemiddeling overtreden;

11° in strijd met de bepalingen van de artikelen VII.69 en VII.126, § 1 in het raam van een kredietovereenkomst als kredietgever of kredietbemiddelaar wetens en willens aan de consument of de zekerheidssteller ongeoorloofde, onjuiste of onvolledige informatie vragen;

12° als kredietgever of kredietbemiddelaar aan de consument niet de SECCI bedoeld in de artikelen VII. 70 en VII. 71, verstrekken of die in strijd met de artikelen VII. 74 en VII. 75, wetens en willens niet de meest aangepaste informatie verstrekt of niet het best aangepaste krediet zoekt;

12°/1 als kredietgever of kredietbemiddelaar de bepalingen van de artikelen VII.70, § 1, vierde lid of VII.130 overtreden;

13° de bepalingen van artikel VII. 68 betreffende de promotieaanbiedingen overtreden;

14° de verplichting tot het ter beschikking stellen van de documenten bedoeld bij de artikelen VII.99, VII.106, § 4, VII.147/14 en VII.147/22, § 4 niet nakomen;

15° als kredietgever de bepalingen van de artikelen VII.78, VII.81, **VII.109, §§ & en 2**, VII.126, § 2 en VII.134 overtreden;

15°/1 als kredietgever de bepalingen van de artikelen VII.77, § 1 of VII.133, § 1 betreffende de grondige beoordeling van de kredietwaardigheid van de consument en de persoonlijke zekerheidsstellers overtreden;

16° in strijd met de bepalingen van de artikelen VII.77, § 2 en VII.133, § 2, als kredietgever wetens en willens een kredietovereenkomst sluiten waarvan men redelijkerwijze moet aannemen dat de consument niet in staat zal zijn de verplichtingen voortvloeiend uit de overeenkomst na te leven;

17° VII.117 tot VII.122 en VII.147/33 tot VII.147/38 overtreden;

18° de artikelen VII.137, VII.138, VII.143, VII.146, VII.147 en **VII.147/26, §§ 1 en 2** overtreden;

19° als kredietgever of kredietbemiddelaar aan de consument niet het ESIS bedoeld in artikel VII.127 verstrekken of die in strijd met de artikelen VII.129 en ~~VII.130~~ **VII.131**, wetens en willens niet de meest

aangepaste informatie verstrekt of niet het best aangepaste krediet zoekt;

20° : a) wetens en willens een cheque of enig ander door dit Wetboek met de cheque gelijkgesteld waardepapier uitgeven zonder voorafgaand, toereikend en beschikbaar fonds; of

b) dergelijk waardepapier overdragen, wetende dat het fonds niet toereikend en beschikbaar is; of

c) als trekker wetens en willens het fonds van dergelijk waardepapier geheel of ten dele terugnemen tijdens de aanbiddingstermijn; of

d) als trekker, met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden, een dergelijk waardepapier herroepen of het fonds ervan geheel of ten dele onbeschikbaar maakt, of na het verstrijken van de aanbiddingstermijn het fonds geheel of ten dele terugnemen.

Art. XV.125/4/1

Met een sanctie van niveau 2 worden bestraft zij die de bepalingen van Verordening (EU) 2019/1150 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019 ter bevordering van billijkheid en transparantie voor zakelijke gebruikers van onlinetussenhandelsdiensten overtreden.

Art. XV.125/4/2

Met een sanctie van niveau 2 worden bestraft zij die artikel 7 van Verordening (EU) 2018/644 van het Europees Parlement en de Raad van 18 april 2018 betreffende grensoverschrijdende pakketbezorgdiensten overtreden.

aangepaste informatie verstrekt of niet het best aangepaste krediet zoekt;

20° : a) wetens en willens een cheque of enig ander door dit Wetboek met de cheque gelijkgesteld waardepapier uitgeven zonder voorafgaand, toereikend en beschikbaar fonds; of

b) dergelijk waardepapier overdragen, wetende dat het fonds niet toereikend en beschikbaar is; of

c) als trekker wetens en willens het fonds van dergelijk waardepapier geheel of ten dele terugnemen tijdens de aanbiddingstermijn; of

d) als trekker, met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden, een dergelijk waardepapier herroepen of het fonds ervan geheel of ten dele onbeschikbaar maakt, of na het verstrijken van de aanbiddingstermijn het fonds geheel of ten dele terugnemen.

Art. XV.125/4/1/1

Met een sanctie van niveau 2 worden bestraft zij die de bepalingen van Verordening (EU) 2019/1150 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019 ter bevordering van billijkheid en transparantie voor zakelijke gebruikers van onlinetussenhandelsdiensten overtreden.

Art. XV.125/4/2/1

Met een sanctie van niveau 2 worden bestraft zij die artikel 7 van Verordening (EU) 2018/644 van het Europees Parlement en de Raad van 18 april 2018 betreffende grensoverschrijdende pakketbezorgdiensten overtreden.

Boek XVII

Art. XVII. 2

De voorzitter van de ondernemingsrechtbank stelt het bestaan vast en beveelt eveneens de staking van de hiernavolgende inbreuken :

1° de uitoefening van een activiteit met miskenning van de bepalingen van boek III van dit Wetboek;

2° de niet-naleving van de wettelijke en reglementaire bepalingen inzake het bijhouden van

Art. XVII.2

De voorzitter van de ondernemingsrechtbank stelt het bestaan vast en beveelt eveneens de staking van de hiernavolgende inbreuken :

1° de uitoefening van een activiteit met miskenning van de bepalingen van boek III van dit Wetboek;

2° de niet-naleving van de wettelijke en reglementaire bepalingen inzake het bijhouden van

de sociale documenten en de toepassing van de belasting over de toegevoegde waarde;

3° de tewerkstelling van werknemers zonder te zijn ingeschreven bij de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid, zonder de vereiste aangiften te hebben gedaan of zonder de bijdragen, de bijdrageverhogingen of moratoire interesten te betalen;

4° de tewerkstelling van werknemers en het gebruik van werknemers in overtreding van de reglementering op de tijdelijke arbeid, de uitzendarbeid en de terbeschikkingstelling van werknemers aan gebruikers;

5° de niet-naleving van algemeen verbindend verklaarde collectieve arbeidsovereenkomsten;

6° het beletten van het toezicht uitgeoefend krachtens de bepalingen van boek III van dit Wetboek, en krachtens de wetten betreffende het bijhouden van de sociale documenten;

7° de niet-naleving van de wettelijke, decretale en reglementaire bepalingen inzake reclame, met uitsluiting van deze die vervat zijn in boek VI van dit Wetboek en de uitvoeringsbesluiten ervan;

8° de tewerkstelling van een persoon door een werkgever die zich schuldig heeft gemaakt aan een overtreding van artikel 12, 1°, a, van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers;

9° het niet-naleven van de wettelijke en reglementaire bepalingen inzake milieukeurmerk;

10° de uitoefening van een beroepsactiviteit zonder te beschikken over het met toepassing van de programmawet van 10 februari 1998 tot bevordering van het zelfstandig ondernemerschap vereiste attest;

11° de niet-naleving van de bepalingen van de wet van 10 november 2006 betreffende de openingsuren in handel, ambacht en dienstverlening;

12° de uitoefening van het beroep van ondernemer van vervoer van zaken of van personen over de weg zonder houder te zijn van de vereiste vervoervergunningen en -machtigingen;

13° de niet-naleving van de voorschriften betreffende de rij- en rusttijden van de bestuurders van voertuigen;

14° de niet-naleving van de bepalingen van de wet van 15 mei 2007 betreffende de bescherming van

de sociale documenten en de toepassing van de belasting over de toegevoegde waarde;

3° de tewerkstelling van werknemers zonder te zijn ingeschreven bij de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid, zonder de vereiste aangiften te hebben gedaan of zonder de bijdragen, de bijdrageverhogingen of moratoire interesten te betalen;

4° de tewerkstelling van werknemers en het gebruik van werknemers in overtreding van de reglementering op de tijdelijke arbeid, de uitzendarbeid en de terbeschikkingstelling van werknemers aan gebruikers;

5° de niet-naleving van algemeen verbindend verklaarde collectieve arbeidsovereenkomsten;

6° het beletten van het toezicht uitgeoefend krachtens de bepalingen van boek III van dit Wetboek, en krachtens de wetten betreffende het bijhouden van de sociale documenten;

7° de niet-naleving van de wettelijke, decretale en reglementaire bepalingen inzake reclame, met uitsluiting van deze die vervat zijn in boek VI van dit Wetboek en de uitvoeringsbesluiten ervan;

8° de tewerkstelling van een persoon door een werkgever die zich schuldig heeft gemaakt aan een overtreding van artikel 12, 1°, a, van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers;

9° het niet-naleven van de wettelijke en reglementaire bepalingen inzake milieukeurmerk;

10° de uitoefening van een beroepsactiviteit zonder te beschikken over het met toepassing van de programmawet van 10 februari 1998 tot bevordering van het zelfstandig ondernemerschap vereiste attest;

11° de niet-naleving van de bepalingen van de wet van 10 november 2006 betreffende de openingsuren in handel, ambacht en dienstverlening;

12° de uitoefening van het beroep van ondernemer van vervoer van zaken of van personen over de weg zonder houder te zijn van de vereiste vervoervergunningen en -machtigingen;

13° de niet-naleving van de voorschriften betreffende de rij- en rusttijden van de bestuurders van voertuigen;

14° de niet-naleving van de bepalingen van de wet van 15 mei 2007 betreffende de bescherming van

de consumenten inzake omroeptransmissie- en omroepdistributiediensten;

15° de niet-naleving van de bepalingen van de verordeningen van de Europese Unie die betrekking hebben op aangelegenheden bedoeld in boek VI;

16° de niet-naleving van de bepalingen van artikel 18, §§ 2/1 tot 2/3, van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt, zoals ingevoegd bij de wet van 25 augustus 2012 en van artikel 15/5bis, §§ 11/1 tot 11/3, van de wet van 12 april 1965 betreffende het vervoer van gasachtige producten en andere door middel van leidingen, zoals ingevoegd bij de wet van 25 augustus 2012;

17° elke handeling of omissie die in strijd is met de artikelen 1649bis tot 1649nonies en 1701/1 tot 1701/19 van het oud Burgerlijk Wetboek en die schade heeft veroorzaakt, veroorzaakt of mogelijk zal veroorzaken aan de collectieve belangen van consumenten.

de consumenten inzake omroeptransmissie- en omroepdistributiediensten;

15° de niet-naleving van de bepalingen van de verordeningen van de Europese Unie die betrekking hebben op aangelegenheden bedoeld in boek VI;

16° de niet-naleving van de bepalingen van artikel 18, §§ 2/1 tot 2/3, van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt, zoals ingevoegd bij de wet van 25 augustus 2012 en van artikel 15/5bis, §§ 11/1 tot 11/3, van de wet van 12 april 1965 betreffende het vervoer van gasachtige producten en andere door middel van leidingen, zoals ingevoegd bij de wet van 25 augustus 2012;

17° elke handeling of omissie die in strijd is met de artikelen 1649bis tot 1649nonies en 1701/1 tot 1701/19 van het oud Burgerlijk Wetboek en die schade heeft veroorzaakt, veroorzaakt of mogelijk zal veroorzaken aan de collectieve belangen van consumenten.

18° de niet-naleving van de bepalingen van de wet van 11 juni 2004 betreffende de informatieverstrekking bij de verkoop van tweedehandsvoertuigen.

Wet van 22 januari 1945 betreffende de economische reglementering en de prijzen

Art. 7

§ 1. Bij de vervulling van hun opdracht mogen de in artikel 6 vermelde ambtenaren en beambten, alsmede de officieren van gerechtelijke politie :

1° alle nuttige vaststellingen doen met inbegrip van het opmaken van de inventaris van de producten, grondstoffen, eet- en koopwaren of dieren in de opslagplaatsen, private entrepots, fabrieken, werkhuizen, magazijnen, slijterijen, over 't algemeen, in alle plaatsen waar die zaken worden in bezit gehouden met industriële-, handels- of speculatieve doeleinden tentoongesteld of te koopgesteld;

2° overgaan of doen overgaan tot de telling van de huisdieren en de geoogste of nog tak- en wortelvaste grondproducten;

3° al vervoer, hoe het ook geschiede, controleren;

Art. 7

§ 1. Bij de vervulling van hun opdracht mogen de in artikel 6 vermelde ambtenaren en beambten, alsmede de officieren van gerechtelijke politie :

1° alle nuttige vaststellingen doen met inbegrip van het opmaken van de inventaris van de producten, grondstoffen, eet- en koopwaren of dieren in de opslagplaatsen, private entrepots, fabrieken, werkhuizen, magazijnen, slijterijen, over 't algemeen, in alle plaatsen waar die zaken worden in bezit gehouden met industriële-, handels- of speculatieve doeleinden tentoongesteld of te koopgesteld;

2° overgaan of doen overgaan tot de telling van de huisdieren en de geoogste of nog tak- en wortelvaste grondproducten;

3° al vervoer, hoe het ook geschiede, controleren;

Bij de eerste vordering moeten de vervoerders blijven staan, hun voertuig stilhouden en de noodige hulp verlenen tot het vaststellen van den aard en de hoeveelheid van de vervoerde goederen.

Kan het onderzoek onmogelijk ter plaatse geschieden, dan moet het vervoerde, zoo de optredende ambtenaar of beambte zulks beveelt, naar een plaats worden gebracht, waar het onderzoek kan worden gedaan, dit alles gebeurt op kosten van den vervoerder zoo een inbreuk te zijner laste wordt vastgesteld;

4° zonder kosten de noodige monsters nemen voor het bepalen van den aard der producten, grondstoffen, eet- of koopwaren, zoomede voor de bewijsverschaffing omtrent de inbreuk.

In voorkomend geval dienen de eigenaars bezitters of houders van bedoelde zaken de recipienten te verschaffen noodig voor het vervoer of de bewaring der monsters.

5° zich op eerste vordering doen overleggen of opzoeken alle bescheiden, stukken of boeken van nut voor het vervullen van hun opdracht en inzonderheid de officieele documenten, de vervoerdocumenten, de handelsdocumenten, -briefwisseling en -boeken, alsmede die onder de documenten in beslag nemen welke noodzakelijk zijn om het bewijs van de inbreuk te vormen of om de mededaders of medeplichtigen der overtredders op te sporen; aan den belanghebbende wordt een ontvangstbewijs der inbeslaggenomen documenten overhandigd. Zij mogen langs fotografischen weg of anderszins afschrift nemen of doen nemen van de aan hun toezicht onderworpen bescheiden en door middel van fotografische opnamen vaststellingen doen;

6° de overtredders aanhouden wier identiteit niet onmiddellijk kan worden vastgesteld of die geen geregelde verblijfplaats in het land hebben. De overtredders worden vóór den burgemeester, den politiecommissaris of den commandant der Rijkswachtbrigade gebracht, die zich van hun identiteit vergewist en ze, indien daartoe aanleiding bestaat, ter beschikking van den procureur des Konings stelt. Indien de overtredder een vreemdeling is zonder regelmatige verblijfplaats in het land, kan een aanhoudingsbevel tegen hem worden uitgevaardigd, zelfs indien het misdrijf met

Bij de eerste vordering moeten de vervoerders blijven staan, hun voertuig stilhouden en de noodige hulp verlenen tot het vaststellen van den aard en de hoeveelheid van de vervoerde goederen.

Kan het onderzoek onmogelijk ter plaatse geschieden, dan moet het vervoerde, zoo de optredende ambtenaar of beambte zulks beveelt, naar een plaats worden gebracht, waar het onderzoek kan worden gedaan, dit alles gebeurt op kosten van den vervoerder zoo een inbreuk te zijner laste wordt vastgesteld;

4° zonder kosten de noodige monsters nemen voor het bepalen van den aard der producten, grondstoffen, eet- of koopwaren, zoomede voor de bewijsverschaffing omtrent de inbreuk.

In voorkomend geval dienen de eigenaars bezitters of houders van bedoelde zaken de recipienten te verschaffen noodig voor het vervoer of de bewaring der monsters.

5° zich op eerste vordering doen overleggen of opzoeken alle bescheiden, stukken of boeken van nut voor het vervullen van hun opdracht en inzonderheid de officieele documenten, de vervoerdocumenten, de handelsdocumenten, -briefwisseling en -boeken, alsmede die onder de documenten in beslag nemen welke noodzakelijk zijn om het bewijs van de inbreuk te vormen of om de mededaders of medeplichtigen der overtredders op te sporen; aan den belanghebbende wordt een ontvangstbewijs der inbeslaggenomen documenten overhandigd. Zij mogen langs fotografischen weg of anderszins afschrift nemen of doen nemen van de aan hun toezicht onderworpen bescheiden en door middel van fotografische opnamen vaststellingen doen;

6° de overtredders aanhouden wier identiteit niet onmiddellijk kan worden vastgesteld of die geen geregelde verblijfplaats in het land hebben. De overtredders worden vóór den burgemeester, den politiecommissaris of den commandant der Rijkswachtbrigade gebracht, die zich van hun identiteit vergewist en ze, indien daartoe aanleiding bestaat, ter beschikking van den procureur des Konings stelt. Indien de overtredder een vreemdeling is zonder regelmatige verblijfplaats in het land, kan een aanhoudingsbevel tegen hem worden uitgevaardigd, zelfs indien het misdrijf met

minder dan drie maanden gevangenisstraf wordt gestraft. De invrijheidstelling van den beklaagde tegen wien aanhoudingsbevel is uitgevaardigd, moet steeds afhankelijk worden gemaakt van de verplichting om een borgsom te storten;

7° beslag leggen, zelfs indien een derde er eigenaar van is, op de producten, grondstoffen, eet- en koopwaren of dieren, die het voorwerp van de inbreuk uitmaken, alsmede op de productie-, verwerkings-, vervoermiddelen of welke voorwerpen ook, die gediend hebben om ze voort te brengen, ze te verwerken, ze te verdeelen of ze te vervoeren.

(Zij kunnen, eveneens, beslag leggen op de producten, grondstoffen, eetwaren, koopwaren of dieren die in het bezit zijn van de overtreder en van dezelfde soort en dezelfde bestemming zijn als degene die het voorwerp van het misdrijf uitmaken. Zij kunnen de zegels leggen op de inbeslaggenomen voorwerpen.)

De inbeslagnemingen kunnen aanleiding geven tot het aanstellen van een bewaker ter plaatse of in om het even welke andere plaats aangeduid door de verbaliseerende agenten. Deze laatsten kunnen de inbeslaggenomen goederen te koop stellen. In dit geval, wordt er de opbrengst van geconsigneerd tot dat over het misdrijf een beslissing werd getroffen.

Deze prijs neemt de plaats in van de inbeslaggenomen goederen zoowel wat de verbeurdverklaring als de gebeurlijke teruggave aan den belanghebbende betreft;

8° de regelmatig voorgeschreven vorderingen beteekenen, ze uitvoeren of ze doen uitvoeren;

9° elke overtreder aanhouden en hem vóór den procureur des Konings brengen;

10° agenten van de openbare macht opeischen die er toe gehouden zijn hun bijstand te verlenen of deskundigen, hetzij om de tenuitvoerlegging van de door de overheid voorgeschreven maatregelen te verzekeren of te controleeren, hetzij om den aard en de omstandigheden van een misdrijf te waardeeren;

11° van de gemeentebesturen de noodige middelen opeischen tot de vervulling van hun opdracht. Deze gemeentebesturen kunnen, te dien einde, in den persoon van den burgemeester, van een der schepenen, van den gemeentesecretaris of

minder dan drie maanden gevangenisstraf wordt gestraft. De invrijheidstelling van den beklaagde tegen wien aanhoudingsbevel is uitgevaardigd, moet steeds afhankelijk worden gemaakt van de verplichting om een borgsom te storten;

7° beslag leggen, zelfs indien een derde er eigenaar van is, op de producten, grondstoffen, eet- en koopwaren of dieren, die het voorwerp van de inbreuk uitmaken, alsmede op de productie-, verwerkings-, vervoermiddelen of welke voorwerpen ook, die gediend hebben om ze voort te brengen, ze te verwerken, ze te verdeelen of ze te vervoeren.

(Zij kunnen, eveneens, beslag leggen op de producten, grondstoffen, eetwaren, koopwaren of dieren die in het bezit zijn van de overtreder en van dezelfde soort en dezelfde bestemming zijn als degene die het voorwerp van het misdrijf uitmaken. Zij kunnen de zegels leggen op de inbeslaggenomen voorwerpen.)

De inbeslagnemingen kunnen aanleiding geven tot het aanstellen van een bewaker ter plaatse of in om het even welke andere plaats aangeduid door de verbaliseerende agenten. Deze laatsten kunnen de inbeslaggenomen goederen te koop stellen. In dit geval, wordt er de opbrengst van geconsigneerd tot dat over het misdrijf een beslissing werd getroffen.

Deze prijs neemt de plaats in van de inbeslaggenomen goederen zoowel wat de verbeurdverklaring als de gebeurlijke teruggave aan den belanghebbende betreft;

8° de regelmatig voorgeschreven vorderingen beteekenen, ze uitvoeren of ze doen uitvoeren;

9° elke overtreder aanhouden en hem vóór den procureur des Konings brengen;

10° agenten van de openbare macht opeischen die er toe gehouden zijn hun bijstand te verlenen of deskundigen, hetzij om de tenuitvoerlegging van de door de overheid voorgeschreven maatregelen te verzekeren of te controleeren, hetzij om den aard en de omstandigheden van een misdrijf te waardeeren;

11° van de gemeentebesturen de noodige middelen opeischen tot de vervulling van hun opdracht. Deze gemeentebesturen kunnen, te dien einde, in den persoon van den burgemeester, van een der schepenen, van den gemeentesecretaris of

van Deén der officieren van de gemeentelijke politie, worden opgeëischt.

Zij kunnen er, o.m., toe gehouden worden de inbeslaggenomen waren in ontvangst te nemen, er het vervoer van te verzekeren en er de bewakers van te zijn.

§ 2. Bij het vervullen van hun opdracht mogen de in artikel 6 van onderhavig besluit bedoelde agenten, terwijl zij zich desnoods door de opgeëischte deskundigen doen vergezellen :

1° te allen tijde binnengaan :

a) In alle plaatsen waar het publiek toegang heeft, o.m. de openbare markten, hallen en verkoopzalen, mijnen en warenbeurzen, de plaatsen waar tentoonstellingen, fooren, kermissen, liefdadigheidsfeesten die voor het publiek toegankelijk zijn en sportmanifestaties worden ingericht, de drankslijterijen, spijshuizen en hotels, de inrichtingen voor verkoop in het groot en in het klein;

b) bij alle producenten, industriëlen of handelaars; worden o.m. bedoeld bij onderhavig alinea de landbouwbedrijven, hoeven, melkerijen, werkhuizen, fabrieken, magazijnen, winkels, kramen, en welke plaatsen ook die voor de bereiding, de voortbrenging, en voor een verkoop van de producten, grondstoffen, eet- of koopwaren dienen;

c) in alle plaatsen waar zij gerechtigd zijn te meenen dat voor handels-, industriële- of speculatieve doeleinden achtergehouden producten, grondstoffen, waren, eet- of koopwaren of dieren voorhanden zijn;

d) in de woningen, lokalen of besloten erven die palen aan de bovenbedoelde plaatsen en inrichtingen.

Worden o.m. als aanpalende woningen, lokalen of besloten erven beschouwd, elk lokaal of besloten erf gelegen hetzij in hetzelfde onroerend goed, hetzij in dezelfde landbouw-, nijverheids- of handelonderneming.

De bij voorgaande littera c bedoelde huiszoeken in de privé-woongelegenheden moeten ten minste door twee agenten gezamenlijk geschieden.

Indien de in voorgaand artikel 6 bedoelde agenten de meening zijn toegedaan dat, ten einde het bestaan van een inbreuk vast te stellen,

van Deén der officieren van de gemeentelijke politie, worden opgeëischt.

Zij kunnen er, o.m., toe gehouden worden de inbeslaggenomen waren in ontvangst te nemen, er het vervoer van te verzekeren en er de bewakers van te zijn.

§ 2. Bij het vervullen van hun opdracht mogen de in artikel 6 van onderhavig besluit bedoelde agenten, terwijl zij zich desnoods door de opgeëischte deskundigen doen vergezellen :

1° te allen tijde binnengaan :

a) In alle plaatsen waar het publiek toegang heeft, o.m. de openbare markten, hallen en verkoopzalen, mijnen en warenbeurzen, de plaatsen waar tentoonstellingen, fooren, kermissen, liefdadigheidsfeesten die voor het publiek toegankelijk zijn en sportmanifestaties worden ingericht, de drankslijterijen, spijshuizen en hotels, de inrichtingen voor verkoop in het groot en in het klein;

b) bij alle producenten, industriëlen of handelaars; worden o.m. bedoeld bij onderhavig alinea de landbouwbedrijven, hoeven, melkerijen, werkhuizen, fabrieken, magazijnen, winkels, kramen, en welke plaatsen ook die voor de bereiding, de voortbrenging, en voor een verkoop van de producten, grondstoffen, eet- of koopwaren dienen;

c) in alle plaatsen waar zij gerechtigd zijn te meenen dat voor handels-, industriële- of speculatieve doeleinden achtergehouden producten, grondstoffen, waren, eet- of koopwaren of dieren voorhanden zijn;

d) in de woningen, lokalen of besloten erven die palen aan de bovenbedoelde plaatsen en inrichtingen.

Worden o.m. als aanpalende woningen, lokalen of besloten erven beschouwd, elk lokaal of besloten erf gelegen hetzij in hetzelfde onroerend goed, hetzij in dezelfde landbouw-, nijverheids- of handelonderneming.

De bij voorgaande littera c bedoelde huiszoeken in de privé-woongelegenheden moeten ten minste door twee agenten gezamenlijk geschieden.

Indien de in voorgaand artikel 6 bedoelde agenten de meening zijn toegedaan dat, ten einde het bestaan van een inbreuk vast te stellen,

huiszoeken in de niet bij vorige alinea's a tot d bedoelde private woongelegenheden moeten geschieden, mogen zij er slechts van 5 uur tot 21 uur en met toelating (van de rechter in de politierechtbank) of den procureur des Konings toe overgaan. De huiszoeking moet door ten minste twee agenten geschieden.

Wanneer de ambtenaren of beambten iemand vervolgen die er van verdacht wordt dieren, producten, grondstoffen, eet- of koopwaren te vervoeren welke het voorwerp van een misdrijf uitmaken, mogen zij ook, te allen tijde, binnengaan in alle openbare en private plaatsen waar die persoon is binnengegaan; in dit geval zijn de ambtenaren er niet toe gehouden de huiszoeking getweeën te doen.

2° Te allen tijde binnengaan in de stations, haltes, opslagplaatsen, magazijnen, aanhoorigheden, convooien en rijtuigen van de spoorwegen, buurtspoorwegen, trams, autobussen, trolleybussen of andere openbare of private vervoermiddelen, en er alle vaststellingen of inbeslagnemingen doen, eender of gezegde rijtuigen in gang zijn of stilstaan.

§ 3. De gerechtskosten welke voortvloeien uit de toepassing van artikel 7 worden vastgesteld, betaald, vastgelegd en, indien nodig, ingewonnen overeenkomstig de bepalingen van het strafrechterlijk tarief, nadat zij getaxeerd werden door de overheid welke den eisch stelt.

Deze kosten worden in mindering gebracht op het crediet voorzien op de begroting van het Ministerie van Justitie, voor de betaling der gerechtskosten inzake betegeling der misdrijven.

De bij taxatie toegekende kosten worden betaald door de tusschenkomst van de griffiers der Hoven en Rechtbanken bij middel van fondsen die te hunner beschikking worden gesteld door het Bestuur der Registratie en Domeinen, voor de betaling der gerechtskosten inzake betegeling der

huiszoeken in de niet bij vorige alinea's a tot d bedoelde private woongelegenheden moeten geschieden, mogen zij er slechts van 5 uur tot 21 uur en met toelating (van de rechter in de politierechtbank) of den procureur des Konings toe overgaan. De huiszoeking moet door ten minste twee agenten geschieden.

Wanneer de ambtenaren of beambten iemand vervolgen die er van verdacht wordt dieren, producten, grondstoffen, eet- of koopwaren te vervoeren welke het voorwerp van een misdrijf uitmaken, mogen zij ook, te allen tijde, binnengaan in alle openbare en private plaatsen waar die persoon is binnengegaan; in dit geval zijn de ambtenaren er niet toe gehouden de huiszoeking getweeën te doen.

2° Te allen tijde binnengaan in de stations, haltes, opslagplaatsen, magazijnen, aanhoorigheden, convooien en rijtuigen van de spoorwegen, buurtspoorwegen, trams, autobussen, trolleybussen of andere openbare of private vervoermiddelen, en er alle vaststellingen of inbeslagnemingen doen, eender of gezegde rijtuigen in gang zijn of stilstaan.

§ 2/1. Onverminderd de paragrafen 1 en 2, kunnen de ambtenaren bedoeld in artikel 6, § 1, c), de inbreuken op deze wet, de besluitwet van 14 mei 1946 houdende verscherping van de controle der prijzen en hun uitvoeringsbesluiten opsporen en vaststellen overeenkomstig de bepalingen bedoeld in boek XV, titel 1, hoofdstuk 1, van het Wetboek van economisch recht.

§ 3. De gerechtskosten welke voortvloeien uit de toepassing van artikel 7 worden vastgesteld, betaald, vastgelegd en, indien nodig, ingewonnen overeenkomstig de bepalingen van het strafrechterlijk tarief, nadat zij getaxeerd werden door de overheid welke den eisch stelt.

Deze kosten worden in mindering gebracht op het crediet voorzien op de begroting van het Ministerie van Justitie, voor de betaling der gerechtskosten inzake betegeling der misdrijven.

De bij taxatie toegekende kosten worden betaald door de tusschenkomst van de griffiers der Hoven en Rechtbanken bij middel van fondsen die te hunner beschikking worden gesteld door het Bestuur der Registratie en Domeinen, voor de betaling der gerechtskosten inzake betegeling der

misdrijven. De voor memorie toegekende kosten worden door de tusschenkomst van het Ministerie van Justitie Dienst der gerechtskosten inzake betoegeling der misdrijven vereffend.

Art. 7ter

[Nieuwe bepaling]

misdrijven. De voor memorie toegekende kosten worden door de tusschenkomst van het Ministerie van Justitie Dienst der gerechtskosten inzake betoegeling der misdrijven vereffend.

Art. 7ter

§ 1. De inbreuken bedoeld in de artikelen 5, 8 en 9 of de uitvoeringsbesluiten ervan opgespoord en vastgesteld door de ambtenaren bedoeld in artikel 6, § 1, c), kunnen het voorwerp uitmaken van:

1° de toepassing van de transactieprocedure zoals bedoeld in artikel 11bis, § 1;

2° een administratieve vervolging met toepassing van de procedure bedoeld in titel 1/2 van Boek XV van het Wetboek van economisch recht;

3° een strafrechtelijke vervolging.

§ 2. De vervolging gebeurt overeenkomstig titel 1/1 van Boek XV van het Wetboek van economisch recht.

Art. 7quater

[Nieuwe bepaling]

Art. 7quater

Het openbaar ministerie bezorgt aan de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht een kennisgeving van zijn beslissing om al dan niet strafvervolging in te stellen, of al dan niet een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216bis van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216ter van hetzelfde Wetboek voor te stellen.

Wanneer het openbaar ministerie ervan afziet een strafvervolging in te stellen, of een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216bis van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216ter van hetzelfde Wetboek voor te stellen, of wanneer het openbaar ministerie geen beslissing heeft genomen binnen een termijn van drie maanden te rekenen van de dag van ontvangst van het proces-verbaal waarin

de inbreuk werd vastgelegd, beslissen de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht of de procedure voor de administratieve geldboete moet worden opgestart.

Art. 7quinquies

[Nieuwe bepaling]

Art. 7quinquies

Indien het openbaar ministerie afziet van een strafvervolgning in te stellen, een minnelijke schikking of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216ter van het Wetboek van strafvordering voor te stellen, bezorgt het een afschrift van de procedurestukken van het aanvullend opsporingsonderzoek aan de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht.

Art. 8, §1

§ 1. Alle vrijwillige verhinderingen of belemmeringen tot het uitoefenen der functies van de in artikel 6 genoemde ambtenaren worden gestraft met een geldboete van 100 tot 100 000 frank en met een gevangenisstraf van acht dagen tot één maand of met slechts één van deze straffen.

Bij recidive wordt de boete verdubbeld en loopt de overtreder een gevangenisstraf van vijftien dagen tot drie jaar op.

Worden beschouwd als vrijwillig het uitoefenen van de functies verhinderd of belemmerd te hebben zij die weigeren de inlichtingen te verschaffen of de bescheiden mede te deelen welke krachtens onderhavige besluitwet worden gevraagd, die wetens en willens onjuiste inlichtingen of bescheiden verschaffen, of weigeren de herkomst van de eet- of koopwaren, producten, grondstoffen of dieren, aan te duiden welke het voorwerp van het onderzoek uitmaken en met een speculatieve bedoeling schijnen in het bezit gehouden te worden.

Art. 9

Art. 8, §1

§ 1. Alle vrijwillige verhinderingen of belemmeringen tot het uitoefenen der functies van de in artikel 6 genoemde ambtenaren worden gestraft met een **strafrechtelijke** geldboete van 100 tot 100 000 **euro frank** en met een gevangenisstraf van acht dagen tot één maand of met slechts één van deze straffen, **hetzij met een administratieve geldboete van 100 tot 100.000 euro**.

Bij recidive wordt de boete verdubbeld en loopt de overtreder een gevangenisstraf van vijftien dagen tot drie jaar op.

Worden beschouwd als vrijwillig het uitoefenen van de functies verhinderd of belemmerd te hebben zij die weigeren de inlichtingen te verschaffen of de bescheiden mede te deelen welke krachtens onderhavige besluitwet worden gevraagd, die wetens en willens onjuiste inlichtingen of bescheiden verschaffen, of weigeren de herkomst van de eet- of koopwaren, producten, grondstoffen of dieren, aan te duiden welke het voorwerp van het onderzoek uitmaken en met een speculatieve bedoeling schijnen in het bezit gehouden te worden.

Art. 9

§ 1. De misdrijven bedoeld bij artikel 5 van deze besluitwet worden gestraft met gevangenisstraf van één maand tot vijf jaar en met geldboete van 100 tot 1 000 000 frank, of met één van die straffen alleen.

In geval van herhaling, worden de geldboete en de gevangenisstraf verdubbeld; zij worden steeds cumulatief uitgesproken. Evenwel mag het bedrag van de geldboete, verhoogd met de opdecimes, niet minder bedragen dan de waarde der producten, grondstoffen, eetwaren, koopwaren of dieren die het voorwerp van de inbreuk uitmaken.

Indien de waarde der producten, grondstoffen, eet- en koopwaren of dieren, die het voorwerp der inbreuk uitmaken hooger is dan 10 000 frank, dan is de gevangenisstraf drie maanden ten minste.

§ 2. Verbeurdverklaring van de producten, grondstoffen, eet- en koopwaren of dieren die het voorwerp van de inbreuk uitmaken, wordt uitgesproken overeenkomstig artikel 42 en 43 van het Strafwetboek. De Hoven en Rechtbanken zijn er daarenboven toe gemachtigd de verbeurdverklaring uit te spreken, zelfs wanneer de eigenaar van het voorwerp der inbreuk een derde persoon is.

Zij zijn er eveneens toe gemachtigd de verbeurdverklaring uit te spreken van de productie-, verwerkings-, verdeelings- of vervoermiddelen of om het even welke voorwerpen, zelfs wanneer zij aan derde personen in eigendom toebehooren, welke bestemd zijn of gediend hebben om de producten, grondstoffen, eet- en koopwaren of dieren die het voorwerp van de inbreuk uitmaken voort te brengen, te fabriceren, te verwerken, te verdeelen of te vervoeren. Zij mogen, op grond van artikel 7, § 1, 2° lid, inbeslaggenomen voorwerpen verbeurdverklaren.

§ 3. De Hoven en Rechtbanken kunnen daarenboven den overtreder veroordeelen tot het betalen van een som welke overeenstemt met de ten onrechte gemaakte winst of met de ongeoorloofde stijging der prijzen.

§ 1. De misdrijven bedoeld bij artikel 5 van deze besluitwet worden gestraft met gevangenisstraf van één maand tot vijf jaar en met **een strafrechtelijke** geldboete van 100 tot 1 000 000 **euro frank**, of met één van die straffen alleen, **hetzij met een administratieve geldboete van 100 tot 100.000 euro**.

In geval van herhaling, worden de geldboete en de gevangenisstraf verdubbeld; zij worden steeds cumulatief uitgesproken. Evenwel mag het bedrag van de geldboete, verhoogd met de opdecimes, niet minder bedragen dan de waarde der producten, grondstoffen, eetwaren, koopwaren of dieren die het voorwerp van de inbreuk uitmaken.

Indien de waarde der producten, grondstoffen, eet- en koopwaren of dieren, die het voorwerp der inbreuk uitmaken hooger is dan 10 000 **euro frank**, dan is de gevangenisstraf drie maanden ten minste.

§ 2. Verbeurdverklaring van de producten, grondstoffen, eet- en koopwaren of dieren die het voorwerp van de inbreuk uitmaken, wordt uitgesproken overeenkomstig artikel 42 en 43 van het Strafwetboek. De Hoven en Rechtbanken zijn er daarenboven toe gemachtigd de verbeurdverklaring uit te spreken, zelfs wanneer de eigenaar van het voorwerp der inbreuk een derde persoon is.

Zij zijn er eveneens toe gemachtigd de verbeurdverklaring uit te spreken van de productie-, verwerkings-, verdeelings- of vervoermiddelen of om het even welke voorwerpen, zelfs wanneer zij aan derde personen in eigendom toebehooren, welke bestemd zijn of gediend hebben om de producten, grondstoffen, eet- en koopwaren of dieren die het voorwerp van de inbreuk uitmaken voort te brengen, te fabriceren, te verwerken, te verdeelen of te vervoeren. (Zij mogen, op grond van artikel 7, § 1, 2° lid, inbeslaggenomen voorwerpen verbeurdverklaren.

§ 3. De Hoven en Rechtbanken kunnen daarenboven den overtreder veroordeelen tot het betalen van een som welke overeenstemt met de ten onrechte gemaakte winst of met de ongeoorloofde stijging der prijzen.

Deze som wordt op dezelfde wijze als de geldboete ingevorderd.

De krachtens de §§ 2 en 3 van onderhavig artikel uitgesproken veroordeelingen zijn invorderbaar ten laste der erfgenamen van de veroordeelden.

§ 4. Voor elke door de producenten gepleegde inbreuk betreffende hun tellings-, voortbrengings- en leveringsverplichtingen inzake landbouw, kan de rechter, op aanvraag van het openbaar ministerie, de geheele of gedeeltelijke verbeurdverklaring van den veestapel der exploitatie van den overtreder uitspreken. De aldus bevolen verbeurdverklaring kan worden uitgevoerd door de agenten aangeduid door den minister van Ravitailleering; zij beschikken, bij de vervulling van hun opdracht, over de bij artikel 7 van onderhavig besluit voorziene machten. De bestemming van den verbeurdverklaarden veestapel wordt door den minister van Ravitailleering geregeld.

§ 5. a) Indien de inbreuk door een invoerder, een voortbrenger, een fabricant, een verdeeler of een handelaar is gepleegd, kunnen de Hoven en Rechtbanken de sluiting van de inrichting uitspreken voor een tijdbestek dat één jaar niet te boven gaat. Deze sluiting kan zelfs uitgevoerd worden ten laste van een derde die de inrichting zou hebben overgenomen sedert de inbreuk die tot de sluiting aanleiding gaf, werd vastgesteld.

In dit geval nochtans zal de derde in het geding betrokken worden en tegen het vonnis zal verzet mogelijk zijn indien hij zijn goede trouw en de onwetendheid van de bedreiging tot sluiting, die op de inrichting rustte, kan bewijzen.

Zij kunnen eveneens voor den overtreder het verbod of de beperking uitspreken op het recht om persoonlijk of door tussenpersoon het beroep of de handel uit te oefenen bij de uitoefening waarvan de inbreuk werd gepleegd of het beroep of den handel die daarmee verband houden. Deze maatregel kan definitief of tijdelijk zijn.

Geldt het een leurhandelaar, dan kan de intrekking van de kaart, voorzien bij artikel 2 van de reglementeering op den leurhandel gevoegd bij het besluit van 29 December 1936, worden uitgesproken voor een tijdperk dat drie maanden niet te boven gaat.

Deze som wordt op dezelfde wijze als de geldboete ingevorderd.

De krachtens de §§ 2 en 3 van onderhavig artikel uitgesproken veroordeelingen zijn invorderbaar ten laste der erfgenamen van de veroordeelden.

§ 4. Voor elke door de producenten gepleegde inbreuk betreffende hun tellings-, voortbrengings- en leveringsverplichtingen inzake landbouw, kan de rechter, op aanvraag van het openbaar ministerie, de geheele of gedeeltelijke verbeurdverklaring van den veestapel der exploitatie van den overtreder uitspreken. De aldus bevolen verbeurdverklaring kan worden uitgevoerd door de agenten aangeduid door den minister van Ravitailleering; zij beschikken, bij de vervulling van hun opdracht, over de bij artikel 7 van onderhavig besluit voorziene machten. De bestemming van den verbeurdverklaarden veestapel wordt door den minister van Ravitailleering geregeld.

§ 5. a) Indien de inbreuk door een invoerder, een voortbrenger, een fabricant, een verdeeler of een handelaar is gepleegd, kunnen de Hoven en Rechtbanken de sluiting van de inrichting uitspreken voor een tijdbestek dat één jaar niet te boven gaat. Deze sluiting kan zelfs uitgevoerd worden ten laste van een derde die de inrichting zou hebben overgenomen sedert de inbreuk die tot de sluiting aanleiding gaf, werd vastgesteld.

In dit geval nochtans zal de derde in het geding betrokken worden en tegen het vonnis zal verzet mogelijk zijn indien hij zijn goede trouw en de onwetendheid van de bedreiging tot sluiting, die op de inrichting rustte, kan bewijzen.

Zij kunnen eveneens voor den overtreder het verbod of de beperking uitspreken op het recht om persoonlijk of door tussenpersoon het beroep of de handel uit te oefenen bij de uitoefening waarvan de inbreuk werd gepleegd of het beroep of den handel die daarmee verband houden. Deze maatregel kan definitief of tijdelijk zijn.

Geldt het een leurhandelaar, dan kan de intrekking van de kaart, voorzien bij artikel 2 van de reglementeering op den leurhandel gevoegd bij het besluit van 29 December 1936, worden uitgesproken voor een tijdperk dat drie maanden niet te boven gaat.

b) De sluiting van de inrichting of het verbod of de beperking van een beroep of een handel uit te oefenen, wordt van kracht acht en veertig uren na de bekendmaking der beslissing houdende veroordeling. Wordt deze beslissing overtreden, dan neemt de Procureur des Konings alle passende maatregelen om ze te doen eerbiedigen, o.m. met de zegels te leggen op het bedrijf; de overtreder kan worden veroordeeld tot een gevangenisstraf van zes maand tot twee jaar en tot een geldboete van 100 tot 100 000 frank.

§ 6. De Hoven en Rechtbanken kunnen bevelen dat de beslissing houdende veroordeeling volledig of bij uittreksel bekendgemaakt wordt in de dagbladen die zij aanduiden of door elk ander middel als de film of de radio, of door aanplakking gedurende een bepaalden termijn in de door hun aangeduide plaatsen, zoals aan de bijzonderste deuren en aan het uitstalraam der inrichting van den veroordeelde, alles op kosten van dezen laatste. Het geheel of gedeeltelijk vernietigen, verbergen of verscheuren der aangebrachte aanplakbrieven vrijwillig door den veroordeelde uitgevoerd, op zijn aanstoken of op zijn bevel, maakt hem strafbaar met de bij § 5, lid b) van onderhavig artikel voorziene straffen.

Art. 10bis

[Nieuwe bepaling]

Art. 10ter

[Nieuwe bepaling]

b) De sluiting van de inrichting of het verbod of de beperking van een beroep of een handel uit te oefenen, wordt van kracht acht en veertig uren na de bekendmaking der beslissing houdende veroordeling. Wordt deze beslissing overtreden, dan neemt de Procureur des Konings alle passende maatregelen om ze te doen eerbiedigen, o.m. met de zegels te leggen op het bedrijf; de overtreder kan worden veroordeeld tot een gevangenisstraf van zes maand tot twee jaar en tot een geldboete van 100 tot 100 000 ~~frank~~.

§ 6. De Hoven en Rechtbanken kunnen bevelen dat de beslissing houdende veroordeeling volledig of bij uittreksel bekendgemaakt wordt in de dagbladen die zij aanduiden of door elk ander middel als de film of de radio, of door aanplakking gedurende een bepaalden termijn in de door hun aangeduide plaatsen, zoals aan de bijzonderste deuren en aan het uitstalraam der inrichting van den veroordeelde, alles op kosten van dezen laatste. Het geheel of gedeeltelijk vernietigen, verbergen of verscheuren der aangebrachte aanplakbrieven vrijwillig door den veroordeelde uitgevoerd, op zijn aanstoken of op zijn bevel, maakt hem strafbaar met de bij § 5, lid b) van onderhavig artikel voorziene straffen.

Art. 10bis

De bepalingen van titel 2, hoofdstuk 1/1, van boek XV van het Wetboek van economisch recht zijn toepasselijk op de administratieve geldboetes bedoeld in deze wet.

De opdecimen bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimen op strafrechtelijke geldboeten zijn eveneens van toepassing op de administratieve geldboetes bedoeld in deze wet.

Art. 10ter

De artikelen XV.73 en XV.74 van het Wetboek van economisch recht zijn toepasselijk op de strafrechtelijke inbreuken op deze wet die worden

onderzocht en vastgesteld door de ambtenaren en beambten daartoe speciaal aangesteld door de minister bevoegd voor Economie.

Art. 11bis

Wanneer zij overtredingen op de bepalingen van hoofdstuk 1 van deze wet vaststellen, kunnen de ambtenaren en beambten daartoe speciaal aangesteld door de Minister tot wiens bevoegdheid de Economische Zaken behoren, een geldsom bepalen, waarvan de vrijwillige betaling door de dader van de overtreding, de publieke vordering doet vervallen. De tarieven alsmede de betalings- en inningsmodaliteiten worden door de Koning vastgesteld.

Art. 11bis

§ 1. Wanneer de in artikel 6, § 1, c), bedoelde ambtenaren inbreuken op de artikelen 5, 8 en 9 of de uitvoeringsbesluiten ervan vaststellen, kunnen de door de minister bevoegd voor Economie aangestelde ambtenaren een geldsom voorstellen waarvan de vrijwillige betaling door de overtreder de strafvordering doet vervallen, overeenkomstig artikel XV.61 van het Wetboek van economisch recht.

Het bedrag van de transactie mag niet hoger zijn dan het maximumbedrag van de strafrechtelijke geldboete die wegens de vastgestelde inbreuk kan worden opgelegd, verhoogd met de opdecimen.

De betalings- en inningswijzen van deze transactie worden door de Koning vastgesteld.

§ 2. Wanneer zij inbreuken op de artikelen 5, 8 en 9 of de uitvoeringsbesluiten ervan vaststellen, kunnen de ambtenaren en beambten daartoe speciaal aangesteld door de minister bevoegd voor Economie, een waarschuwing richten tot de overtreder waarbij die tot stopzetting van de handeling wordt aangemaand, overeenkomstig artikel XV.31 van het Wetboek van economisch recht.

Wet van 26 juni 1963 tot instelling van een orde van architecten

Art. 7

In iedere provincie is er een raad van de Orde met rechtsmacht over de leden van de Orde, die in deze provincie de hoofdzetel van hun activiteit indien het gaat om een natuurlijke persoon of hun maatschappelijke zetel als het gaat om een rechtspersoon gevestigd hebben. Voor de stagiairs wordt als zodanig beschouwd, de zetel van het lid van de Orde bij wie zij hun stage doormaken.

Art. 7

In iedere provincie is er een raad van de Orde met rechtsmacht over de leden van de Orde, die in deze provincie de hoofdzetel van hun activiteit indien het gaat om een natuurlijke persoon of hun maatschappelijke zetel als het gaat om een rechtspersoon gevestigd hebben. Voor de stagiairs wordt als zodanig beschouwd, de zetel van het lid van de Orde bij wie zij hun stage doormaken.

In de provincies Antwerpen, Limburg, Oost-Vlaanderen en West-Vlaanderen is de door de raden van de Orde gebruikte taal het Nederlands.

In de provincies Henegouwen, Luik, Luxemburg en Namen is de door de raden van de Orde gebruikte taal het Frans.

Er zijn evenwel twee raden van de Orde voor de provincie Brabant: de ene maakt gebruik van het Nederlands, de andere van het Frans.

De eerste heeft rechtsmacht over de leden die de hoofdzetel van hun activiteit indien het gaat om een natuurlijke persoon of hun maatschappelijke zetel als het gaat om een rechtspersoon gevestigd hebben in de gemeenten behorende tot het Nederlands taalgebied. De tweede heeft rechtsmacht over de leden die de hoofdzetel van hun activiteit indien het gaat om een natuurlijke persoon of hun maatschappelijke zetel als het gaat om een rechtspersoon gevestigd hebben in de gemeenten behorende tot het Frans taalgebied.

De leden die de hoofdzetel van hun activiteit indien het gaat om een natuurlijke persoon of hun maatschappelijke zetel als het gaat om een rechtspersoon gevestigd hebben in de gemeenten van de Brusselse agglomeratie ressorteren naar keuze onder een van deze twee raden.

In afwijking van de regels inzake de territoriale bevoegdheid van de raden van de Orde, zoals deze in dit artikel zijn bepaald, kan elk lid dat geen voldoende kennis heeft van de door de raad van de Orde, waaronder hij normaal ressorteert, bij de rechtspleging gebruikte taal, bij de aanvang van het tegen hem ingestelde onderzoek vragen dat de rechtspleging in de andere taal wordt voortgezet. Over deze aanvraag wordt beslist bij een met redenen omklede beslissing, vatbaar voor hoger beroep, ingesteld door het betrokken lid.

Zo daartoe aanleiding bestaat, wordt betrokkene bij de beslissing verwezen naar de meest nabije

In de provincies **Vlaams-Brabant**, Antwerpen, Limburg, Oost-Vlaanderen en West-Vlaanderen is de door de raden van de Orde gebruikte taal het Nederlands.

In de provincies **Waals-Brabant**, Henegouwen, Luik, Luxemburg en Namen is de door de raden van de Orde gebruikte taal het Frans.

~~Er zijn evenwel twee raden van de Orde voor de provincie Brabant: de ene maakt gebruik van het Nederlands, de andere van het Frans.~~

~~De eerste heeft rechtsmacht over de leden die de hoofdzetel van hun activiteit indien het gaat om een natuurlijke persoon of hun maatschappelijke zetel als het gaat om een rechtspersoon gevestigd hebben in de gemeenten behorende tot het Nederlands taalgebied. De tweede heeft rechtsmacht over de leden die de hoofdzetel van hun activiteit indien het gaat om een natuurlijke persoon of hun maatschappelijke zetel als het gaat om een rechtspersoon gevestigd hebben in de gemeenten behorende tot het Frans taalgebied.~~

~~De leden die de hoofdzetel van hun activiteit indien het gaat om een natuurlijke persoon of hun maatschappelijke zetel als het gaat om een rechtspersoon gevestigd hebben in de gemeenten van de Brusselse agglomeratie ressorteren naar keuze onder een van deze twee raden.~~

De leden natuurlijk persoon en de leden rechtspersoon die respectievelijk de hoofdzetel van hun activiteit of hun zetel gevestigd hebben in de gemeenten van de Brusselse agglomeratie ressorteren naar keuze onder de raad van de Orde van Vlaams-Brabant en Brussel-Hoofdstad of onder de raad van de Orde van Brussel-Hoofdstad en Waals-Brabant.

In afwijking van de regels inzake de territoriale bevoegdheid van de raden van de Orde, zoals deze in dit artikel zijn bepaald, kan elk lid dat geen voldoende kennis heeft van de door de raad van de Orde, waaronder hij normaal ressorteert, bij de rechtspleging gebruikte taal, bij de aanvang van het tegen hem ingestelde onderzoek vragen dat de rechtspleging in de andere taal wordt voortgezet. Over deze aanvraag wordt beslist bij een met redenen omklede beslissing, vatbaar voor hoger beroep, ingesteld door het betrokken lid.

Zo daartoe aanleiding bestaat, wordt betrokkene bij de beslissing verwezen naar de meest nabije

raad van de Orde die gebruik maakt van de andere taal.

raad van de Orde die gebruik maakt van de andere taal.

Art. 34

De nationale raad van de Orde van architecten bestaat uit:

a) tien gewone leden en tien plaatsvervangende leden, die zitting hebben bij verhindering van de gewone leden door de raden van de Orde onder hun leden gekozen voor een termijn van (zes jaar), naar rata van een gewoon en een plaatsvervangend lid per raad; <W 2008-06-08/31, art. 40, 1°, 011; Inwerkingtreding : 26-06-2008>

b) (twee leden, voor een termijn van (zes jaar) door de Koning benoemd onder de gemeentelijke of provinciale architecten-ambtenaars); <W 2006-02-15/45, art. 11, 008; Inwerkingtreding : 05-05-2006> <W 2008-06-08/31, art. 40, 1°, 011; Inwerkingtreding : 26-06-2008>

c) vier leden, architecten, voor een termijn van (zes jaar) door de Koning benoemd en op de volgende wijze gekozen: <W 2008-06-08/31, art. 40, 1°, 011; Inwerkingtreding : 26-06-2008>

één onder de leden van het onderwijzend personeel van de rijksscholen voor bouwkunde;

één onder de leden van het onderwijzend personeel van de gesubsidieerde officiële scholen voor bouwkunde;

en twee onder de leden van het onderwijzend personeel van de gesubsidieerde vrije scholen voor bouwkunde;

d) twee leden, door de Koning (voor een termijn van zes jaar) benoemd onder de ingenieurs architecten en de burgerlijk bouwkundig ingenieurs, professors aan een universiteit, de ene voor het officieel onderwijs, de andere voor het vrij onderwijs; <W 2008-06-08/31, art. 40, 2°, 011; Inwerkingtreding : 26-06-2008>

e) twee leden, door de Koning (voor een termijn van zes jaar benoemd onder de architecten ambtenaar die niet bedoeld zijn in b)). <W 2008-06-08/31, art. 40, 3°, 011; Inwerkingtreding : 26-06-2008>

(De nationale raad van de Orde wordt bijgestaan door een rechtskundig bijzitter (en meerdere plaatsvervangende rechtskundige bijzitters), die

Art. 34

§ 1. De nationale raad van de Orde van architecten bestaat uit:

a) tien gewone leden en tien plaatsvervangende leden, die zitting hebben bij verhindering van de gewone leden, door de raden van de Orde onder hun leden gekozen voor een termijn van zes jaar, naar rata van een gewoon en een plaatsvervangend lid per raad;

b) twee leden voor een termijn van zes jaar door de Koning benoemd onder de gemeentelijke of provinciale architecten-ambtenaren;

c) twee leden voor een termijn van zes jaar door de Koning benoemd onder de architecten ambtenaren die niet bedoeld zijn in b);

d) zes leden, architecten, voor een termijn van zes jaar benoemd door de Koning onder de personeelsleden die de architectuur of de ingenieurswetenschappen onderwijzen in universiteiten.

De universiteiten die onder de bevoegdheid van de Franse Gemeenschap vallen, stellen een lijst voor met drie leden zoals bedoeld in het eerste lid, d) en de universiteiten die onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap vallen stellen een lijst voor met drie leden zoals bedoeld in het eerste lid, d).

door de Koning worden benoemd. De rechtskundige bijzitter heeft raadgevende stem.
<W 2008-06-08/31, art. 40, § 2, 011;
Inwerkingtreding : 26-06-2008>

(Zij worden gekozen) onder de voorzitters en de raadsheren, werkende magistraten of eremagistraten, bij het Hof van Beroep te Brussel, of onder de advocaten van de balie te Brussel, die sedert ten minste tien jaar op een tabel van de Orde van Advocaten zijn ingeschreven. (Ze hebben) een grondige kennis van de beide landstalen.

Elk van de drie leden vermeld in de twee voorstellen behoort tot een andere universiteit.

Indien de verschillende universiteiten echter onvoldoende kandidaten voorstellen, kunnen de leden van het onderwijzend personeel tot dezelfde universiteit behoren. Indien nodig, is de regel vermeld in het vijfde lid en volgende van toepassing om het ontbrekende lid of de ontbrekende leden voor te stellen.

Indien er meer kandidaten dan het te benoemen aantal leden worden voorgesteld, stellen de betrokken universiteiten in onderling overleg een lijst met drie namen op. Zij bezorgen hun voorstel ten minste drie maanden voor het verstrijken van de opdracht van de benoemde leden aan de minister bevoegd voor Middenstand.

Indien binnen de gestelde termijn geen overeenstemming over een gemeenschappelijke lijst wordt bereikt, bezorgen de betrokken universiteiten de kandidatuurstellingen en de ontvangen informatie onmiddellijk aan de minister bevoegd voor Middenstand. De Koning benoemt dan de kandidaat met de meeste beroepservaring als docent. Indien kandidaten een gelijkwaardige beroepservaring hebben, kan hij in voorkomend geval bij zijn beslissing rekening houden met troeven zoals de ervaring in soortgelijke organen, publicaties en het aantal studenten in een faculteit. Als de kandidaten gelijkwaardig zijn op basis van een vergelijking van de titels en verdiensten, kan de Koning, in voorkomend geval, de kandidaat benoemen van het geslacht dat het minst vertegenwoordigd is onder de leden van de Orde.

§ 2. De nationale raad van de Orde van architecten wordt bijgestaan door een rechtskundig bijzitter en meerdere plaatsvervangend rechtskundig bijzitters die door de Koning worden benoemd. De rechtskundig bijzitter heeft raadgevende stem. Zij worden gekozen voor een termijn van zes jaar onder voorzitters of raadsheren of de magistraten, titularis of honorair, van het Hof van beroep van Brussel of onder de advocaten die sedert ten minste tien jaar op een tabel van de Orde van

advocaten zijn ingeschreven. Ze hebben een grondige kennis van de twee landstalen.

§ 3. De leden van de nationale raad bedoeld in paragraaf 1, eerste lid, onder b) tot d), en de juridische rechtskundig bijzitters mogen niet meer dan twee keer na elkaar worden benoemd.

Indien een benoemd lid zijn hoedanigheid van lid van het onderwijzend personeel of van ambtenaar verliest, wordt hij geacht ontslag te hebben genomen en wordt een nieuw lid in zijn plaats benoemd voor de rest van de periode waarvoor het lid dat hij vervangt benoemd was, op basis van een nieuw voorstel van de overheidsinstantie of de universiteit die hij vertegenwoordigde.

Art. 35

De nationale raad van de Orde heeft zijn zetel op het grondgebied van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Hij omvat twee afdelingen, respectievelijk de Franstalige en Duitstalige raad van de Orde van Architecten en de Vlaamse raad van de Orde van Architecten, die afzonderlijk of gezamenlijk kunnen beraadslagen.

De ene is samengesteld uit de afgevaardigden van de raden van de Orde van de provincies Henegouwen, Luik, Luxemburg, Namen en van de franstalige raad van de Orde van de provincie Brabant, uit een door de Koning op grond van de letters b, d en e van artikel 34 benoemd franstalig lid, en uit twee door de Koning op grond van letter c van artikel 34 benoemde franstalige leden. De voorzitters van de raden van de Orde bedoeld in huidig lid wonen de afzonderlijke beraadslagingen bij.

De andere afdeling is samengesteld uit de afgevaardigden van de raden van de Orde van de provincies Antwerpen, Limburg, Oost-Vlaanderen, West-Vlaanderen en van de nederlandstalige raad van de Orde van de provincies Brabant, uit een door de Koning op grond van de letters b, d en e van artikel 34 benoemd nederlandstalig lid, uit twee door de Koning op grond van letter c van artikel 34 benoemde nederlandstalige leden. De voorzitters van de raden van de Orde bedoeld in huidig lid wonen de afzonderlijke beraadslagingen bij.

Art. 35

De nationale raad van de Orde heeft zijn zetel op het grondgebied van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Hij omvat twee afdelingen, respectievelijk de Franstalige en Duitstalige raad van de Orde van Architecten en de Vlaamse raad van de Orde van Architecten, die afzonderlijk of gezamenlijk kunnen beraadslagen.

De ene is samengesteld uit de afgevaardigden van de raden van de Orde van de provincies Henegouwen, Luik, Luxemburg, Namen en van de raad van de Orde van Brussel-Hoofdstad en Waals-Brabant, uit een Franstalig lid dat door de Koning werd benoemd overeenkomstig letter b van artikel 34, § 1, eerste lid, uit een Franstalig lid dat door de Koning werd benoemd overeenkomstig letter c van artikel 34, § 1, eerste lid, en uit drie Franstalige leden die door de Koning werden benoemd overeenkomstig letter d van artikel 34, § 1, eerste lid. De voorzitters van de raden van de Orde bedoeld in huidig lid wonen de afzonderlijke beraadslagingen bij.

De andere afdeling is samengesteld uit de afgevaardigden van de raden van de Orde van de provincies Antwerpen, Limburg, Oost-Vlaanderen, West-Vlaanderen en van de raad van de Orde van Vlaams Brabant en Brussel-Hoofdstad, uit een Nederlandstalig lid dat door de Koning werd

benoemd overeenkomstig letter b van artikel 34, § 1, eerste lid, uit een Nederlandstalig lid dat door de Koning werd benoemd overeenkomstig letter c van artikel 34, § 1, eerste lid, en uit drie Nederlandstalige leden die door de Koning werden benoemd overeenkomstig letter d van artikel 34, § 1, eerste lid. De voorzitters van de raden van de Orde bedoeld in huidig lid wonen de afzonderlijke beraadslagingen bij.

**Wet van 9 juli 1971 tot regeling van de woningbouw
en de verkoop van te bouwen of in aanbouw zijnde woningen**

Art. 14

Hij die rechtstreeks of onrechtstreeks de bepalingen van artikel 10 overtreedt door betalingen te eisen of te aanvaarden, wordt gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot een maand en met geldboete van 26 frank tot 200 frank of met één van die straffen alleen.

De bepalingen van boek I van het Strafwetboek, hoofdstuk VII en artikel 85 niet uitgezonderd, zijn toepasselijk op de misdrijven bedoeld in dit artikel.

Art. 14/1

[Nieuwe bepaling]

Art. 14

Onverminderd de bevoegdheden van de politieambtenaren van de lokale en federale politie, zijn de door de minister bevoegd voor Economie aangestelde ambtenaren bevoegd om de inbreuken op deze wet en haar uitvoeringsbesluiten op te sporen en vast te stellen.

De opsporing en vaststelling van de inbreuken bedoeld in deze wet, door de in het eerste lid bedoelde ambtenaren, gebeurt overeenkomstig de bepalingen van boek XV, titel 1, hoofdstuk 1, van het Wetboek van economisch recht.

De door de in het eerste lid bedoelde ambtenaren opgestelde processen-verbaal hebben bewijskracht tot bewijs van het tegendeel. Een afschrift van het proces-verbaal wordt binnen dertig dagen na vaststelling van de inbreuk aan de overtreder bij een aangetekende zending met ontvangstmelding betekend of hem overhandigd, op de wijze bedoeld in artikel XV.2, § 2, van het Wetboek van economisch recht.

In de uitoefening van hun ambt kunnen de in het eerste lid bedoelde ambtenaren de bijstand van de politiediensten vorderen.

Art. 14/1

Wanneer is vastgesteld dat een handeling een inbreuk op deze wet of één van haar

uitvoeringsbesluiten vormt, kunnen de ambtenaren bedoeld in artikel 14, eerste lid, een waarschuwing richten tot de overtreder waarbij die tot stopzetting van deze handeling wordt aangemaand, overeenkomstig artikel XV.31 van het Wetboek van economisch recht.

Art. 14/2

[Nieuwe bepaling]

Art. 14/2

Wanneer de in artikel 14, eerste lid, bedoelde ambtenaren inbreuken op deze wet of haar uitvoeringsbesluiten vaststellen, kunnen de door de minister bevoegd voor Economie aangestelde ambtenaren aan de overtreiders een transactie voorstellen, overeenkomstig artikel XV.61 van het Wetboek van economisch recht.

Het bedrag van de transactie mag niet hoger zijn dan het maximumbedrag van de strafrechtelijke geldboete die wegens de vastgestelde inbreuk kan worden opgelegd, verhoogd met de opdecimen.

De betalings- en inningswijzen van deze transactie worden door de Koning vastgesteld.

Art. 14/3

[Nieuwe bepaling]

Art. 14/3

§ 1. De inbreuken op deze wet of één van haar uitvoeringsbesluiten, kunnen het voorwerp uitmaken van:

1° de toepassing van de transactieprocedure zoals bedoeld in artikel 14/2;

2° een administratieve vervolging met toepassing van de procedure bedoeld in titel 1/2 van boek XV van het Wetboek van economisch recht;

3° een strafrechtelijke vervolging.

§ 2. De vervolging gebeurt overeenkomstig titel 1/1 van boek XV van het Wetboek van economisch recht.

Art. 14/4

Art. 14/4

[Nieuwe bepaling]

Het openbaar ministerie bezorgt aan de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht een kennisgeving van zijn beslissing om al dan niet strafvervolging in te stellen, of al dan niet een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216bis van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216ter van hetzelfde Wetboek voor te stellen.

Wanneer het openbaar ministerie ervan afziet een strafvervolging in te stellen, of een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216bis van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216ter van hetzelfde Wetboek voor te stellen, of wanneer het openbaar ministerie geen beslissing heeft genomen binnen een termijn van drie maanden te rekenen van de dag van ontvangst van het proces-verbaal waarin de inbreuk werd vastgelegd, beslissen de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht of de procedure voor de administratieve geldboete moet worden opgestart.

Art. 14/5

Art. 14/5

[Nieuwe bepaling]

Indien het openbaar ministerie afziet van een strafvervolging in te stellen, een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216bis van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216ter van het Wetboek van strafvordering voor te stellen, bezorgt het een afschrift van de procedurestukken van het aanvullend opsporingsonderzoek aan de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht.

Art. 14/6

Art. 14/6

[Nieuwe bepaling]

Zij die de bepalingen van de artikelen 7, 8, 9 en 11 of de uitvoeringsbesluiten ervan overtreden, worden gestraft met hetzij een strafrechtelijke geldboete hetzij met een administratieve geldboete van een minimumbedrag van 26 euro tot een maximumbedrag van 10.000 euro of tot vier procent van de totale jaaromzet in het laatst

afgesloten boekjaar voorgaand aan het opleggen van de strafrechtelijke of administratieve geldboete waarover gegevens beschikbaar zijn die toelaten om de jaaromzet vast te stellen, indien dit een hoger bedrag vertegenwoordigt.

Zij die de bepalingen van de artikelen 10 en 12 of de uitvoeringsbesluiten ervan overtreden, worden gestraft met hetzij een strafrechtelijke geldboete hetzij met een administratieve geldboete van een minimumbedrag van 26 euro tot een maximumbedrag van 50.000 euro of tot zes procent van de totale jaaromzet in het laatst afgesloten boekjaar voorgaand aan het opleggen van de strafrechtelijke of administratieve geldboete waarover gegevens beschikbaar zijn die toelaten om de jaaromzet vast te stellen, indien dit een hoger bedrag vertegenwoordigt.

Art. 14/7

[Nieuwe bepaling]

Art. 14/7

De bepalingen van titel 2, hoofdstuk 1/1, van boek XV van het Wetboek van economisch recht zijn toepasselijk op de administratieve geldboetes bedoeld in deze wet.

De opdecimen bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimen op strafrechtelijke geldboeten zijn eveneens van toepassing op de administratieve geldboetes bedoeld in deze wet.

Art. 14/8

[Nieuwe bepaling]

Art. 14/8

De artikelen XV.69, XV.72, XV.73 en XV.74 van het Wetboek van economisch recht zijn toepasselijk op de strafrechtelijke inbreuken op deze wet of haar uitvoeringsbesluiten.

Wet van 6 juli 1976 tot beteugeling van het sluikwerk met handels- of ambachtskarakter

Art. 2

Art. 2

§ 1. Voor de toepassing van deze wet is sluikwerk het werk dat voorwerp kan zijn van een beroep behorend tot het ambachtswezen, de handel of de industrie en dat niet in ondergeschikt verband wordt verricht door een natuurlijke persoon of een rechtspersoon die ofwel niet is ingeschreven in het ambachts- of handelsregister, ofwel de wettelijke voorschriften inzake vergunning, verzekeringsplicht of inschrijving in verband met de uitoefening van dit beroep overtreedt, voor zover dat werk hetzij door zijn omvang en zijn technische aard, hetzij door zijn frequentie, hetzij door het aanwenden van materieel of van werktuigen, een specifiek professioneel karakter heeft.

Toegelaten zijn steeds de reddingswerken en andere dringende werken die zonder uitstel moeten worden uitgevoerd om dreigende ongevallen te voorkomen.

§ 2. Het door een natuurlijke persoon of een rechtspersoon verrichte werk dat niet voldoet aan de in § 1 vastgestelde voorwaarden wordt altijd geacht sluikwerk te zijn wanneer :

a) het werk wordt verricht ingevolge reclame die is gevoerd om cliënte te winnen;

b) het werk dat door de bijzonder voordelige prijsvoorwaarden waartegen het wordt aangeboden, door de mededeling dat de BTW niet zal worden toegepast of door andere soortgelijke argumenten doet blijken van zijn karakter van sluikwerk.

§ 3. Onder de toepassing van deze wet vallen niet:

a) elk voor persoonlijk gebruik in familieverband voor bloed- of aanverwanten tot de tweede graad verricht werk;

b) het werk dat een natuurlijke persoon door zijn echtgenoot of bloed- of aanverwanten tot en met de vierde graad laat verrichten, voor zover die werkzaamheden betrekking hebben op het

§ 1. Voor de toepassing van deze wet is sluikwerk het werk dat voorwerp kan zijn van een beroep behorend tot het ambachtswezen, de handel of de industrie en dat niet in ondergeschikt verband wordt verricht door een natuurlijke persoon of een rechtspersoon die ofwel niet is ingeschreven in **de Kruispuntbank van Ondernemingen zoals bedoeld in artikel I.2, 1°, van het Wetboek van economisch recht** ~~het ambachts- of handelsregister~~, ofwel de wettelijke voorschriften inzake vergunning, verzekeringsplicht of inschrijving in verband met de uitoefening van dit beroep overtreedt, voor zover dat werk hetzij door zijn omvang en zijn technische aard, hetzij door zijn frequentie, hetzij door het aanwenden van materieel of van werktuigen, een specifiek professioneel karakter heeft.

Toegelaten zijn steeds de reddingswerken en andere dringende werken die zonder uitstel moeten worden uitgevoerd om dreigende ongevallen te voorkomen.

§ 2. Het door een natuurlijke persoon of een rechtspersoon verrichte werk dat niet voldoet aan de in § 1 vastgestelde voorwaarden wordt altijd geacht sluikwerk te zijn wanneer :

a) het werk wordt verricht ingevolge reclame die is gevoerd om cliënte te winnen;

b) het werk dat door de bijzonder voordelige prijsvoorwaarden waartegen het wordt aangeboden, door de mededeling dat de BTW niet zal worden toegepast of door andere soortgelijke argumenten doet blijken van zijn karakter van sluikwerk.

§ 3. Onder de toepassing van deze wet vallen niet:

a) elk voor persoonlijk gebruik in familieverband voor bloed- of aanverwanten tot de tweede graad verricht werk;

b) het werk dat een natuurlijke persoon door zijn echtgenoot of bloed- of aanverwanten tot en met de vierde graad laat verrichten, voor zover die werkzaamheden betrekking hebben op het

bouwen, verbouwen of saneren van sociale of daarmee gelijkgestelde woningen;

c) de werkzaamheden van de door de Koning erkende sociaal-culturele organisaties, voor zover die werkzaamheden verband houden met het doel van die organisaties.

Art. 3

Onverminderd de ambtsbevoegdheid van de officieren van gerechtelijke politie, zijn de onderstaande ambtenaren belast met het toezicht op de naleving van deze wet en bevoegd om desbetreffende overtredingen op te sporen en proces-verbaal daarvan op te maken dat bewijskracht heeft tot het tegendeel is bewezen :

a) de rijksambtenaren daartoe aangesteld door de Minister van Economische Zaken, overeenkomstig artikel 70 van de wet van 14 juli 1971 betreffende de handelspraktijken;

b) de inspecteurs en controleurs van de Administratie voor de reglementering en voor sociale zaken van het Ministerie van Middenstand, aangewezen overeenkomstig artikel 16 van de wet van 15 december 1970 op de uitoefening van beroepswerkzaamheden in de kleine en middelgrote handels- en ambachtsondernemingen;

c) de ambtenaren van de Administratie der directe belastingen en van de Administratie van de belasting over de toegevoegde waarde, der registratie en domeinen;

d) alle andere ambtenaren daartoe aangewezen door de Koning.

Zij mogen de bij de uitoefening van hun opdracht ingewonnen inlichtingen onderling uitwisselen.

bouwen, verbouwen of saneren van sociale of daarmee gelijkgestelde woningen;

c) de werkzaamheden van de door de Koning erkende sociaal-culturele organisaties, voor zover die werkzaamheden verband houden met het doel van die organisaties.

Art. 3

Onverminderd de ambtsbevoegdheid van de officieren van gerechtelijke politie, zijn de onderstaande ambtenaren belast met het toezicht op de naleving van deze wet en bevoegd om desbetreffende overtredingen op te sporen en proces-verbaal daarvan op te maken dat bewijskracht heeft tot het tegendeel is bewezen :

a) de ambtenaren van de Algemene Directie Economische Inspectie van de Federale Overheidsdienst Economie, K.M.O., Middenstand en Energie;

~~a) de rijksambtenaren daartoe aangesteld door de Minister van Economische Zaken, overeenkomstig artikel 70 van de wet van 14 juli 1971 betreffende de handelspraktijken;~~

b) de inspecteurs en controleurs van de Administratie voor de reglementering en voor sociale zaken van het Ministerie van Middenstand, aangewezen overeenkomstig artikel 16 van de wet van 15 december 1970 op de uitoefening van beroepswerkzaamheden in de kleine en middelgrote handels- en ambachtsondernemingen;

c) de ambtenaren van de Administratie der directe belastingen en van de Administratie van de belasting over de toegevoegde waarde, der registratie en domeinen;

d) alle andere ambtenaren daartoe aangewezen door de Koning.

Zij mogen de bij de uitoefening van hun opdracht ingewonnen inlichtingen onderling uitwisselen.

Art. 4

De in artikel 3 bedoelde leden van het overheidspersoneel mogen voor het vervullen van hun ambt :

1° op elk ogenblik van de dag of van de nacht, zonder voorafgaande verwittiging, vrij binnentreden in alle gebouwen, werkplaatsen, inrichtingen, lokalen of andere plaatsen waar werkzaamheden als bedoeld bij deze wet verricht of vermoedelijk verricht worden; tot particuliere woningen of bewoonde lokalen hebben zij evenwel alleen toegang tussen vijf uur 's morgens en negen uur 's avonds en met machtiging van de politierechter;

2° alle nuttige vaststellingen doen en alle inlichtingen inwinnen die zij nodig achten voor het vervullen van hun opdracht, met name door de personen die ervan verdacht worden sluikwerk te verrichten of gebruik te maken van dergelijke diensten en alle andere personen, alleen of samen te ondervragen, zich zonder verplaatsing alle boeken, registers en documenten doen overleggen, daarvan kennis nemen, er afschriften of uittreksels van opmaken of ze zelfs tegen ontvangstbewijs in beslag nemen;

3° de bijstand van de gemeentepolitie en van de rijkswacht vorderen.

Art. 4/3**Art. 4**

§ 1. De in artikel 3 bedoelde leden van het overheidspersoneel mogen voor het vervullen van hun ambt :

1° op elk ogenblik van de dag of van de nacht, zonder voorafgaande verwittiging, vrij binnentreden in alle gebouwen, werkplaatsen, inrichtingen, lokalen of andere plaatsen waar werkzaamheden als bedoeld bij deze wet verricht of vermoedelijk verricht worden; tot particuliere woningen of bewoonde lokalen hebben zij evenwel alleen toegang tussen vijf uur 's morgens en negen uur 's avonds en met machtiging van de politierechter;

2° alle nuttige vaststellingen doen en alle inlichtingen inwinnen die zij nodig achten voor het vervullen van hun opdracht, met name door de personen die ervan verdacht worden sluikwerk te verrichten of gebruik te maken van dergelijke diensten en alle andere personen, alleen of samen te ondervragen, zich zonder verplaatsing alle boeken, registers en documenten doen overleggen, daarvan kennis nemen, er afschriften of uittreksels van opmaken of ze zelfs tegen ontvangstbewijs in beslag nemen;

3° de bijstand van de gemeentepolitie en van de rijkswacht vorderen.

§ 2. In afwijking van paragraaf 1, gebeurt de opsporing en de vaststelling van de inbreuken bedoeld in deze wet, door de ambtenaren bedoeld in artikel 3, eerste lid, a), overeenkomstig de bepalingen bedoeld in boek XV, titel 1, hoofdstuk 1, van het Wetboek van economisch recht, waarbij ze zich voor de bevoegdheid bedoeld in artikel XV.3, eerste lid, 1°, van het Wetboek van economisch recht te allen tijde toegang kunnen verschaffen of toegang kunnen laten verschaffen tot de in het artikel XV.3, eerste lid, 1°, van het Wetboek van economisch recht bedoelde plaatsen.

Art. 4/3

[Nieuwe bepaling]

De inbreuken op deze wet of haar uitvoeringsbesluiten, kunnen het voorwerp uitmaken van:

1° de toepassing van de transactieprocedure zoals bedoeld in artikel 4/2;

2° een administratieve vervolging met toepassing van de procedure bedoeld in titel 1/2 van boek XV van het Wetboek van economisch recht;

3° een strafrechtelijke vervolging.

De vervolging gebeurt overeenkomstig titel 1/1 van boek XV van het Wetboek van economisch recht, met uitzondering van artikel XV.60/1, § 2, indien de inbreuken op deze wet zijn opgespoord en vastgesteld door de ambtenaren bedoeld in artikel 3, eerste lid, b), c) of d).

Art. 4/4

Art. 4/4

[Nieuwe bepaling]

Het openbaar ministerie bezorgt aan de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht een kennisgeving van zijn beslissing om al dan niet strafvervolging in te stellen, een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van het Wetboek van strafvordering voor te stellen.

Wanneer het openbaar ministerie afziet van een strafvervolging in te stellen, een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van het Wetboek van strafvordering voor te stellen, of wanneer het openbaar ministerie geen beslissing heeft genomen binnen een termijn van drie maanden te rekenen van de dag van ontvangst van het proces-verbaal waarin de inbreuk werd vastgelegd, beslissen de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht of de procedure voor de

administratieve geldboete moet worden opgestart.

Art. 4/5

[Nieuwe bepaling]

Art. 4/5

Indien het openbaar ministerie afziet van een strafvervolgning in te stellen, een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van het Wetboek van strafvordering voor te stellen, bezorgt het een afschrift van de procedurestukken van het aanvullend opsporingsonderzoek aan de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht.

Art. 5

Met gevangenisstraf van acht dagen tot één maand en met geldboete van 26 frank tot 500 frank of met één van die straffen alleen wordt gestraft hij die sluikwerk verricht of gebruik maakt van de diensten van iemand die sluikwerk verricht.

Art. 5

Met hetzij een gevangenisstraf van acht dagen tot één maand en met een strafrechtelijke geldboete van 26 tot 500 euro of met één van die straffen alleen, hetzij een administratieve geldboete van 26 tot 500 euro wordt gestraft, hij die sluikwerk verricht of gebruik maakt van de diensten van iemand die sluikwerk verricht.

~~Met gevangenisstraf van acht dagen tot één maand en met geldboete van 26 frank tot 500 frank of met één van die straffen alleen wordt gestraft hij die sluikwerk verricht of gebruik maakt van de diensten van iemand die sluikwerk verricht.~~

Art. 6

Met gevangenisstraf van acht dagen tot één maand en met geldboete van 100 frank tot 1 000 frank of met één van die straffen alleen wordt gestraft hij die het krachtens deze wet geregelde toezicht verhindert.

Art. 6

Met hetzij een gevangenisstraf van acht dagen tot één maand en met een strafrechtelijke geldboete van 100 tot 1.000 euro of met één van die straffen alleen, hetzij een administratieve geldboete van 100 tot 1.000 euro wordt gestraft, hij die het krachtens deze wet geregelde toezicht verhindert.

~~Met gevangenisstraf van acht dagen tot één maand en met geldboete van 100 frank tot 1 000 frank of met één van die straffen alleen wordt gestraft hij die het krachtens deze wet geregelde toezicht verhindert.~~

Art. 7/1

[Nieuwe bepaling]

Art. 7/1

De bepalingen van titel 2, hoofdstuk 1/1, van boek XV van het Wetboek van economisch recht zijn toepasselijk op de administratieve geldboetes bedoeld in deze wet.

De opdecimen bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimen op strafrechtelijke geldboeten zijn eveneens van toepassing op de administratieve geldboetes bedoeld in deze wet.

Art. 7/2

[Nieuwe bepaling]

Art. 7/2

De artikelen XV.71, XV.72, XV.73 en XV.74 van het Wetboek van economisch recht zijn toepasselijk op de strafrechtelijke inbreuken op deze wet.

Wet van 11 augustus 1987 houdende waarborg van werken uit edele metalen

Art. 21

Onverminderd de toepassing van strengere bepalingen, inzonderheid van de artikelen 184 en 498 van het Strafwetboek, wordt hij die de bepalingen van deze wet overtreedt, gestraft met geldboete van 50 EUR tot 5.000 EUR.

In geval van herhaling kan een gevangenisstraf van acht dagen tot zes maanden worden opgelegd en wordt steeds het verbod uitgesproken om werken te waarborgen door het aanbrengen van een stempel-handtekening.

Art. 21

Onverminderd de toepassing van strengere bepalingen, inzonderheid van de artikelen 184 en 498 van het Strafwetboek, wordt hij die de bepalingen van deze wet overtreedt, gestraft met **een administratieve of strafrechtelijke** geldboete van 50 EUR tot 5.000 EUR.

In geval van herhaling kan een gevangenisstraf van acht dagen tot zes maanden worden opgelegd en wordt steeds het verbod uitgesproken om werken te waarborgen door het aanbrengen van een stempel-handtekening.

In geval van herhaling kunnen de ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4, indien ze een beslissing nemen tot het opleggen van een administratieve geldboete, eveneens een verbod uitspreken om

werken te waarborgen door het aanbrengen van een stempelhandtekening'

Bovendien kunnen, in geval van overtreding van artikel 1, tweede lid, de te koop geboden werken in beslag worden genomen.

Bovendien kunnen, in geval van overtreding van artikel 1, tweede lid, de te koop geboden werken in beslag worden genomen.

Ieder in kracht van gewijsde gegaan vonnis of arrest waarbij het verbod om werken te waarborgen door het aanbrengen van een stempelhandtekening wordt uitgesproken, wordt betekend aan de muntmeester, die het bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad laat bekendmaken.

Ieder in kracht van gewijsde gegaan vonnis of arrest **of definitieve beslissing tot het opleggen van een administratieve geldboete** waarbij het verbod om werken te waarborgen door het aanbrengen van een stempelhandtekening wordt uitgesproken, wordt betekend aan de muntmeester, die het bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad laat bekendmaken.

Die uittreksel vermeldt de naam, de voornamen, het adres en het beroep van de veroordeelde, alsmede de firma waaronder hij zijn beroep heeft uitgeoefend; het geeft het beschikkend gedeelte weer van de beslissing betreffende het verbod om werken te waarborgen door het aanbrengen van een stempelhandtekening.

Die uittreksel vermeldt de naam, de voornamen, het adres en het beroep van de veroordeelde, alsmede de firma waaronder hij zijn beroep heeft uitgeoefend; het geeft het beschikkend gedeelte weer van de beslissing betreffende het verbod om werken te waarborgen door het aanbrengen van een stempelhandtekening.

De kosten van bekendmaking in het Belgisch Staatsblad komen ten laste van de veroordeelden.

De kosten van bekendmaking in het Belgisch Staatsblad komen ten laste van de veroordeelden.

Art. 22

Het te koop bieden van produkten met een nagemaakte stempelhandtekening wordt gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot zes maanden en met geldboete van 26 EUR tot 2.000 EUR, of met één van die straffen alleen.

Art. 22

Het te koop bieden van produkten met een nagemaakte stempelhandtekening wordt gestraft met **hetzij een** gevangenisstraf van acht dagen tot zes maanden en met geldboete van 26 EUR tot 2.000 EUR, of met één van die straffen alleen, **hetzij een administratieve geldboete van 26 tot 2.000 euro.**

Art. 25

§ 1. Onverminderd de bevoegdheden van de politieambtenaren van de lokale en federale politie, worden de in artikel XV.2 van het Wetboek van economisch recht bedoelde ambtenaren belast met het toezicht op de toepassing van deze wet en van de besluiten tot uitvoering ervan en zijn ze bevoegd om de overtredingen van de bepalingen van deze

Art. 25

§ 1. Onverminderd de bevoegdheden van de politieambtenaren van de lokale en federale politie, worden **de ambtenaren van de Algemene Directie Economische Inspectie van de Federale Overheidsdienst Economie, K.M.O., Middenstand en Energie** ~~de in artikel XV.2 van het Wetboek van economisch recht bedoelde ambtenaren~~ belast

wet op te sporen en vast te stellen. Ze hebben de opsporings- en vaststellingsbevoegdheden zoals bedoeld in de artikelen XV.2 tot XV.5, XV.10 en XV.32 tot XV.34 van genoemd wetboek.

§ 2. De krachtens artikel XV.2 van het Wetboek van economisch recht door de minister van Economie aangestelde ambtenaren kunnen overeenkomstig artikel XV.31 van hetzelfde wetboek een waarschuwing richten tot de overtreder.

De overeenkomstig artikel XV.61 van genoemd wetboek aangestelde ambtenaren kunnen aan de overtreder een geldsom voorstellen waarvan de betaling de strafvordering doet vervallen volgens de procedure beschreven in dezelfde bepaling.

Art. 25/1

[Nieuwe bepaling]

Art. 25/2

[Nieuwe bepaling]

met het toezicht op de toepassing van deze wet en van de besluiten tot uitvoering ervan en zijn ze bevoegd om de overtredingen van de bepalingen van deze wet op te sporen en vast te stellen. Ze hebben de opsporings- en vaststellingsbevoegdheden zoals bedoeld in de artikelen XV.2 tot XV.5, XV.10 en XV.32 tot XV.34 van genoemd wetboek.

§ 2. De krachtens artikel XV.2 van het Wetboek van economisch recht door de minister van Economie aangestelde ambtenaren kunnen overeenkomstig artikel XV.31 van hetzelfde wetboek een waarschuwing richten tot de overtreder.

De overeenkomstig artikel XV.61 van genoemd wetboek aangestelde ambtenaren kunnen aan de overtreder een geldsom voorstellen waarvan de betaling de strafvordering doet vervallen volgens de procedure beschreven in dezelfde bepaling.

Art. 25/1

§ 1. De inbreuken op deze wet of haar uitvoeringsbesluiten, kunnen het voorwerp uitmaken van:

1° de toepassing van de transactieprocedure zoals bedoeld in artikel 25, § 3;

2° een administratieve vervolging met toepassing van de procedure bedoeld in titel 1/2 van boek XV van het Wetboek van economisch recht;

3° een strafrechtelijke vervolging.

§ 2. De vervolging gebeurt overeenkomstig titel 1/1 van boek XV van het Wetboek van economisch recht.

Art. 25/2

Het openbaar ministerie bezorgt aan de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4

van het Wetboek van economisch recht een kennisgeving van zijn beslissing om al dan niet strafvervolging in te stellen, een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van het Wetboek van strafvordering voor te stellen.

Wanneer het openbaar ministerie afziet van een strafvervolging in te stellen, een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van het Wetboek van strafvordering voor te stellen, of wanneer het openbaar ministerie geen beslissing heeft genomen binnen een termijn van drie maanden te rekenen van de dag van ontvangst van het proces-verbaal waarin de inbreuk werd vastgelegd, beslissen de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht of de procedure voor de administratieve geldboete moet worden opgestart.

Art. 25/3

[Nieuwe bepaling]

Art. 25/3

Indien het openbaar ministerie afziet van een strafvervolging in te stellen, een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van het Wetboek van strafvordering voor te stellen, bezorgt het een afschrift van de procedurestukken van het aanvullend opsporingsonderzoek aan de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht.

Art. 25/4

[Nieuwe bepaling]

Art. 25/4

De bepalingen van titel 2, hoofdstuk 1/1, van boek XV van het Wetboek van economisch recht zijn toepasselijk op de administratieve geldboetes bedoeld in deze wet.

De opdecimen bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de wet van 5 maart 1952 betreffende de

opdecienen op strafrechtelijke geldboeten zijn eveneens van toepassing op de administratieve geldboetes bedoeld in deze wet.

Art. 25/5

[Nieuwe bepaling]

Art. 25/5

De artikelen XV.71, XV.72, XV.73 en XV.74 van het Wetboek van economisch recht zijn toepasselijk op de strafrechtelijke inbreuken op deze wet.

Programmawet van 2 augustus 2002

Art. 169/1

[Nieuwe bepaling]

Art. 169/1

§ 1. Wanneer zij inbreuken op het in artikel 169 of de uitvoeringsbesluiten ervan omschreven toezicht vaststellen, kunnen de ambtenaren bedoeld in artikel 170, § 2, een waarschuwing richten tot de overtreder waarbij die tot stopzetting van de handeling wordt aangemaand, overeenkomstig artikel XV.31 van het Wetboek van economisch recht.

§ 2. Wanneer de in artikel 170, § 2, bedoelde ambtenaren inbreuken op het in artikel 169 of de uitvoeringsbesluiten ervan omschreven toezicht vaststellen, kunnen de door de minister bevoegd voor Economie aangestelde ambtenaren een geldsom voorstellen waarvan de vrijwillige betaling door de overtreder de strafvordering doet vervallen, overeenkomstig artikel XV.61 van het Wetboek van economisch recht.

Het bedrag van de transactie mag niet hoger zijn dan het maximumbedrag van de strafrechtelijke geldboete die wegens de vastgestelde inbreuk kan worden opgelegd, verhoogd met de opdecienen.

De betalings- en inningswijzen van deze transactie worden door de Koning vastgesteld.

Art. 170

Art. 170

§ 1. Inbreuken op het in (artikel 169) van deze wet omschreven toezicht worden gestraft met een geldboete die tweemaal de waarde van de goederen kan bedragen, met een minimumbedrag van 100 EUR en een maximumbedrag van 100.000 EUR.

§ 1. Inbreuken op het in artikel 169 omschreven toezicht worden gestraft met hetzij een strafrechtelijke geldboete hetzij met een administratieve geldboete van 100 tot 100.000 euro.

~~Inbreuken op het in (artikel 169) van deze wet omschreven toezicht worden gestraft met een geldboete die tweemaal de waarde van de goederen kan bedragen, met een minimumbedrag van 100 EUR en een maximumbedrag van 100.000 EUR.~~

§ 2. Onverminderd de bevoegdheden van de officieren van gerechtelijke politie en van de ambtenaren van de administratie der douane en accijnzen, zijn de ambtenaren van het Bestuur Economische Algemene Inspectie alsook de daartoe door de Minister van Economie aangestelde ambtenaren bevoegd om, zelfs alleen optredend, overtredingen van krachtens, deze wet uitgevaardigde bepalingen op te sporen en vast te stellen.

§ 2. Onverminderd de bevoegdheden van de officieren van gerechtelijke politie en van de ambtenaren van de administratie der douane en accijnzen, zijn de ambtenaren van het Bestuur Economische Algemene Inspectie alsook de daartoe door de Minister van Economie aangestelde ambtenaren bevoegd om, zelfs alleen optredend, **inbreuken op het in artikel 169 omschreven toezicht overtredingen van krachtens, deze wet uitgevaardigde bepalingen** op te sporen en vast te stellen, **overeenkomstig de bepalingen bedoeld in boek XV, titel 1, hoofdstuk 1, van het Wetboek van economisch recht.**

§ 3. Zij kunnen zich alle inlichtingen en bescheiden doen verstrekken die zij voor het volbrengen van hun taak nodig achten- en overgaan tot alle nuttige vaststellingen.

§ 3. **De door de ambtenaren bedoeld in artikel 170, § 2, opgestelde processen-verbaal hebben bewijskracht tot bewijs van het tegendeel. Een afschrift van het proces-verbaal wordt binnen dertig dagen na vaststelling van de inbreuk aan de overtreder bij een aangetekende zending met ontvangstmelding betekend of hem overhandigd, op de wijze bedoeld in artikel XV.2, § 2, van het Wetboek van economisch recht.**

~~Zij kunnen zich alle inlichtingen en bescheiden doen verstrekken die zij voor het volbrengen van hun taak nodig achten- en overgaan tot alle nuttige vaststellingen.~~

De processen-verbaal opgemaakt door de genoemde overheidspersonen, hebben bewijskracht tot het tegendeel is bewezen; een afschrift daarvan wordt binnen 15 dagen na de vaststelling aan de overtreders toegezonden. In uitoefening van hun opdracht mogen deze overheidspersonen alle vervoermiddelen, gronden, bedrijven of lokalen waar handelsactiviteit gehouden wordt, betreden.

~~De processen-verbaal opgemaakt door de genoemde overheidspersonen, hebben bewijskracht tot het tegendeel is bewezen; een afschrift daarvan wordt binnen 15 dagen na de vaststelling aan de overtreders toegezonden. In uitoefening van hun opdracht mogen deze overheidspersonen alle vervoermiddelen,~~

Het bezoek van lokalen die tot woning dienen, is slechts toegestaan van 5 uur 's morgens tot 9 uur 's avonds en met voorafgaande machtiging van de rechter in de politierechtbank. Deze machtiging is eveneens vereist voor het bezoek, buiten de uren, van lokalen, die niet voor het publiek toegankelijk zijn.

~~gronden, bedrijven of lokalen waar handelsactiviteit gehouden wordt, betreden. Het bezoek van lokalen die tot woning dienen, is slechts toegestaan van 5 uur 's morgens tot 9 uur 's avonds en met voorafgaande machtiging van de rechter in de politierechtbank. Deze machtiging is eveneens vereist voor het bezoek, buiten de uren, van lokalen, die niet voor het publiek toegankelijk zijn.~~

Art. 170/1

[Nieuwe bepaling]

Art. 170/1

§ 1. De inbreuken op het in artikel 169 of de uitvoeringsbesluiten ervan omschreven toezicht opgespoord en vastgesteld door de ambtenaren bedoeld in artikel 170, § 2, kunnen het voorwerp uitmaken van:

1° de toepassing van de transactieprocedure zoals bedoeld in artikel 169/1, § 2;

2° een administratieve vervolging met toepassing van de procedure bedoeld in titel 1/2 van boek XV van het Wetboek van economisch recht;

3° een strafrechtelijke vervolging.

§ 2. De vervolging gebeurt overeenkomstig titel 1/1 van boek XV van het Wetboek van economisch recht.

Art. 170/2

[Nieuwe bepaling]

Art. 170/2

Het openbaar ministerie bezorgt aan de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht een kennisgeving van zijn beslissing om al dan niet strafvervolging in te stellen, of al dan niet een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van hetzelfde Wetboek voor te stellen.

Wanneer het openbaar ministerie ervan afziet een strafvervolging in te stellen, of een minnelijke

schikking bedoeld in artikel 216bis van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216ter van hetzelfde Wetboek voor te stellen, of wanneer het openbaar ministerie geen beslissing heeft genomen binnen een termijn van drie maanden te rekenen van de dag van ontvangst van het proces-verbaal waarin de inbreuk werd vastgelegd, beslissen de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht of de procedure voor de administratieve geldboete moet worden opgestart.

Art. 170/3

[Nieuwe bepaling]

Art. 170/3

Indien het openbaar ministerie afziet van een strafvervolgung in te stellen, een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216bis van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216ter van het Wetboek van strafvordering voor te stellen, bezorgt het een afschrift van de procedurestukken van het aanvullend opsporingsonderzoek aan de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht.

Art. 170/4

[Nieuwe bepaling]

Art. 170/4

De bepalingen van titel 2, hoofdstuk 1/1, van boek XV van het Wetboek van economisch recht zijn toepasselijk op de administratieve geldboetes bedoeld in deze wet.

De opdecimen bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimen op strafrechtelijke geldboeten zijn eveneens van toepassing op de administratieve geldboetes bedoeld in deze wet.

Art. 170/5

[Nieuwe bepaling]

Art. 170/5

De bepalingen van boek I van het Strafwetboek, met inbegrip van hoofdstuk VII en artikel 85, zijn van toepassing.

Art. 170/6

[Nieuwe bepaling]

Art. 170/6

De artikelen XV.72, XV.73 en XV.74 van het Wetboek van economisch recht zijn toepasselijk op de strafrechtelijke inbreuken op het in artikel 169 of de uitvoeringsbesluiten ervan omschreven toezicht die worden onderzocht en vastgesteld door de ambtenaren bedoeld in artikel 170, § 2.

Wet van 11 juni 2004 betreffende de informatieverstrekking bij de verkoop van tweedehandsvoertuigen

Art. 8

Onverminderd de toepassing van strengere straffen waarin het Strafwetboek voorziet, worden de overtredingen van de artikelen 3, 3/1, 5 en 6, § 3, gestraft met een gevangenisstraf van een maand tot een jaar en met een geldboete van 10 euro tot 3.000 euro of met een van die straffen alleen. De hiervoor bedoelde inbreuken kunnen eveneens het voorwerp uitmaken van een administratieve geldboete van 10 tot 3 000 euro.

Art. 8

Onverminderd de toepassing van strengere straffen waarin het Strafwetboek voorziet, worden gestraft:

1° met hetzij een strafrechtelijke geldboete hetzij een administratieve geldboete van een minimumbedrag van 26 euro tot een maximumbedrag van 10 000 euro of tot 4 % van de totale jaaromzet in het laatst afgesloten boekjaar voorgaand aan het opleggen van de geldboete waarover gegevens beschikbaar zijn die toelaten om de jaaromzet vast te stellen, indien dit een hoger bedrag vertegenwoordigt, zij die de bepalingen overtreden van:

- a) artikel 3/1 ;
- b) artikel 5 of de uitvoeringsbesluiten ervan;
- c) artikel 6, § 3, of de uitvoeringsbesluiten ervan, voor wat de vaklui, de erkende instellingen voor automobielininspectie en de auto-experts betreft.

2° met hetzij een strafrechtelijke geldboete hetzij een administratieve geldboete van een minimumbedrag van 26 euro tot een maximumbedrag van 50 000 euro of tot 6 % van de totale jaaromzet in het laatst afgesloten boekjaar

voorgaand aan het opleggen van de geldboete waarover gegevens beschikbaar zijn die toelaten om de jaaromzet vast te stellen, indien dit een hoger bedrag vertegenwoordigt, zij die de bepalingen overtreden van:

a) artikel 3, § 1;

b) artikel 6, § 3, of de uitvoeringsbesluiten ervan, voor wat de fabrikanten van nieuwe voertuigen of hun gemachtigden betreft.

In geval van herhaling binnen een termijn van vijf jaar te rekenen van een in kracht van gewijsde gegane veroordeling, een definitieve administratieve beslissing tot schuldigverklaring of een definitieve administratieve beslissing tot oplegging van een administratieve geldboete wegens dezelfde inbreuk, worden de geldboeten op het dubbele van het maximum gebracht.”.

Art. 9

§ 1. Onverminderd de bevoegdheden van de officieren van gerechtelijke politie zijn de door de minister bevoegd voor economische zaken aangestelde ambtenaren bevoegd om de in deze wet bedoelde inbreuken op te sporen en vast te stellen.

De door deze ambtenaren opgestelde processen-verbaal hebben bewijskracht tot bewijs van het tegendeel. Een afschrift ervan wordt bij een ter post aangetekende brief met ontvangstmelding binnen dertig dagen na de datum van de vaststellingen aan de overtreder toegezonden.

§ 2. De opsporing en de vaststelling van de inbreuken bedoeld in deze wet, gebeuren overeenkomstig de desbetreffende bepalingen, opgenomen in boek XV, titel 1, hoofdstuk 1, van het Wetboek van economisch recht.

§ 3. In de uitoefening van hun ambt kunnen de in § 1 bedoelde ambtenaren de bijstand van de politiediensten vorderen.

Art. 9

§ 1. Onverminderd de bevoegdheden van de officieren van gerechtelijke politie zijn de door de minister bevoegd voor economische zaken aangestelde ambtenaren bevoegd om de in deze wet bedoelde inbreuken op te sporen en vast te stellen.

De door deze ambtenaren opgestelde processen-verbaal hebben bewijskracht tot bewijs van het tegendeel. Een afschrift ervan wordt bij een ter post aangetekende brief met ontvangstmelding binnen dertig dagen na de datum van de vaststellingen aan de overtreder toegezonden, **op de wijze bedoeld in artikel XV.2, § 2 van het Wetboek van economisch recht.**

§ 2. De opsporing en de vaststelling van de inbreuken bedoeld in deze wet, gebeuren overeenkomstig de desbetreffende bepalingen, opgenomen in boek XV, titel 1, hoofdstuk 1, van het Wetboek van economisch recht.

§ 3. In de uitoefening van hun ambt kunnen de in § 1 bedoelde ambtenaren de bijstand van de politiediensten vorderen.

Kaderwet van 24 september 2006 betreffende het voeren van de beroepstitel van een dienstverlenend intellectueel beroep en het voeren van de beroepstitel van een ambachtelijk beroep

Art. 15

Met geldboete van 200 euro tot 1 000 euro wordt gestraft :

1° hij die de artikelen 5, 3, 6, 11, 2, of 12 overtreedt;

2° hij die een beroepstitel voert die werd gereguleerd bij een ter uitvoering van titel II genomen besluit, terwijl tegen hem een schorsingmaatregel is getroffen.

Art. 17

Onverminderd de bevoegdheid van de officieren van gerechtelijke politie, worden het personeel van de politie en de ambtenaren en agenten, te dien einde door de Koning aangeduid op voorstel van de minister, belast met het opsporen en vaststellen in processen-verbaal van de inbreuken op deze wet.

Deze processen-verbaal worden onverwijld toegezonden aan de bevoegde ambtenaren van het openbaar ministerie; een afschrift ervan wordt gezonden aan de overtreder binnen zeven werkdagen te rekenen vanaf de vaststelling der inbreuken, dit alles op straf van nietigheid.

Art. 15

Hetzij met een strafrechtelijke geldboete van 200 euro tot 1 000 euro, hetzij met een administratieve geldboete van 200 euro tot 1.000 euro wordt gestraft :

1° hij die de artikelen 5, 3, 6, 11, 2, of 12 overtreedt;

2° hij die een beroepstitel voert die werd gereguleerd bij een ter uitvoering van titel II genomen besluit, terwijl tegen hem een schorsingmaatregel is getroffen.

Art. 17

Onverminderd de bevoegdheid van de officieren van gerechtelijke politie, worden het personeel van de politie en de ambtenaren en agenten, te dien einde door de Koning aangeduid op voorstel van de minister, belast met het opsporen en vaststellen in processen-verbaal van de inbreuken op deze wet.

De door deze ambtenaren opgestelde processen-verbaal hebben bewijskracht tot bewijs van het tegendeel. Een afschrift van het proces-verbaal wordt binnen dertig dagen na vaststelling van de inbreuk aan de overtreder bij een aangetekende zending met ontvangstmelding betekend of hem overhandigd, op de wijze bedoeld in artikel XV.2, § 2 van het Wetboek van economisch recht.

~~Deze processen-verbaal worden onverwijld toegezonden aan de bevoegde ambtenaren van het openbaar ministerie; een afschrift ervan wordt gezonden aan de overtreder binnen zeven werkdagen te rekenen vanaf de vaststelling der inbreuken, dit alles op straf van nietigheid.~~

De opsporing en de vaststelling van de inbreuken bedoeld in deze wet, door de in het eerste lid

bedoelde ambtenaren, gebeurt overeenkomstig de bepalingen van boek XV, titel 1, hoofdstuk 1, van het Wetboek van economisch recht.

Art. 17/1

[Nieuwe bepaling]

Art. 17/1

§ 1. Wanneer zij inbreuken op deze wet of haar uitvoeringsbesluiten vaststellen, kunnen de ambtenaren bedoeld in artikel 17, eerste lid, een waarschuwing richten tot de overtreder waarbij die tot stopzetting van de handeling wordt aangemaand, overeenkomstig artikel XV.31 van het Wetboek van economisch recht.

§ 2. Wanneer de in artikel 17, eerste lid, bedoelde ambtenaren inbreuken op deze wet of haar uitvoeringsbesluiten vaststellen, kunnen de door de minister bevoegd voor Middenstand aangestelde ambtenaren een geldsom voorstellen waarvan de vrijwillige betaling door de overtreder de strafvordering doet vervallen, overeenkomstig artikel XV.61 van het Wetboek van economisch recht.

Het bedrag van de transactie mag niet hoger zijn dan het maximumbedrag van de strafrechtelijke geldboete die wegens de vastgestelde inbreuk kan worden opgelegd, verhoogd met de opdecimen.

De betalings- en inningswijzen van deze transactie worden door de Koning vastgesteld.

Art. 17/2

[Nieuwe bepaling]

Art. 17/2

§ 1. De inbreuken op deze wet of haar uitvoeringsbesluiten opgespoord en vastgesteld door de ambtenaren bedoeld in artikel 12, eerste lid, kunnen het voorwerp uitmaken van:

1° de toepassing van de transactieprocedure zoals bedoeld in artikel 17/1, § 2;

2° een administratieve vervolging met toepassing van de procedure bedoeld in titel 1/2

van boek XV van het Wetboek van economisch recht;

3° een strafrechtelijke vervolging.

§ 2. De vervolging gebeurt overeenkomstig titel 1/1 van boek XV van het Wetboek van economisch recht.

Art. 17/3

[Nieuwe bepaling]

Art. 17/3

Het openbaar ministerie bezorgt aan de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht een kennisgeving van zijn beslissing om al dan niet strafvervolging in te stellen, of al dan niet een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van hetzelfde Wetboek voor te stellen.

Wanneer het openbaar ministerie ervan afziet een strafvervolging in te stellen, of een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van hetzelfde Wetboek voor te stellen, of wanneer het openbaar ministerie geen beslissing heeft genomen binnen een termijn van drie maanden te rekenen van de dag van ontvangst van het proces-verbaal waarin de inbreuk werd vastgelegd, beslissen de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht of de procedure voor de administratieve geldboete moet worden opgestart.

Art. 17/4

[Nieuwe bepaling]

Art. 17/4

Indien het openbaar ministerie afziet van een strafvervolging in te stellen, een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van het Wetboek van strafvordering voor te stellen, bezorgt het een afschrift van de procedurestukken van het aanvullend opsporingsonderzoek aan de

bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht.

Art. 17/5

[Nieuwe bepaling]

Art. 17/5

De bepalingen van titel 2, hoofdstuk 1/1, van boek XV van het Wetboek van economisch recht zijn toepasselijk op de administratieve geldboetes bedoeld in deze wet.

De opdecieimen bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecieimen op strafrechtelijke geldboeten zijn eveneens van toepassing op de administratieve geldboetes bedoeld in deze wet.

Art. 17/6

[Nieuwe bepaling]

Art. 17/6

De artikelen XV.71, XV.72, XV.73 en XV.74 van het Wetboek van economisch recht zijn toepasselijk op de strafrechtelijke inbreuken op deze wet.

Wet van 10 november 2006 betreffende de openingsuren in handel, ambacht en dienstverlening

Art. 19

§ 1. De officieren en agenten van de federale en van de lokale politie en de inspecteurs en controleurs van de Algemene Directie Controle en Bemiddeling van de Federale Overheidsdienst Economie, KMO, Middenstand en Energie zijn ertoe gemachtigd de inbreuken op de bepalingen van deze wet op te sporen en vast te stellen.

Deze ambtenaren en agenten maken processen-verbaal op die bewijskracht hebben tot het tegendeel bewezen is en waarvan binnen dertig dagen, op straffe van nietigheid, een afschrift aan de overtreder wordt verstuurd.

Art. 19

§ 1. De officieren en agenten van de federale en van de lokale politie en **de ambtenaren van de Algemene Directie Economische Inspectie van de Federale Overheidsdienst Economie, K.M.O., Middenstand en Energie** ~~de inspecteurs en controleurs van de Algemene Directie Controle en Bemiddeling van de Federale Overheidsdienst Economie, KMO, Middenstand en Energie~~ zijn ertoe gemachtigd de inbreuken op de bepalingen van deze wet op te sporen en vast te stellen.

Deze ambtenaren en agenten maken processen-verbaal op die bewijskracht hebben tot het tegendeel bewezen is en waarvan binnen dertig dagen, op straffe van nietigheid, een afschrift aan de overtreder wordt verstuurd.

§ 1/1. De opsporing en de vaststelling van de inbreuken op de bepalingen van deze wet, met uitzondering van de bepalingen van artikel 17, derde en vierde lid, gebeuren overeenkomstig de bepalingen van boek XV, titel 1, hoofdstuk 1, van het Wetboek van economisch recht door de ambtenaren van de Algemene Directie Economische Inspectie bedoeld in paragraaf 1.

§ 2. In de uitoefening van hun ambt kunnen de in § 1 genoemde ambtenaren de bijstand vragen van de lokale of federale politie.

§ 2. In de uitoefening van hun ambt kunnen de in § 1 genoemde ambtenaren de bijstand vragen van de lokale of federale politie.

Art. 20

In de uitoefening van hun ambt kunnen deze agenten :

1° tijdens de openings- of werkuren de inrichtingen, gebouwen, aanpalende binnenplaatsen en gesloten ruimten waarvan de toegang noodzakelijk is voor het vervullen van hun opdracht betreden;

2° alle dienstige vaststellingen doen, op eerste verzoek en zonder verplaatsing de gegevens, documenten, stukken of boeken opvorderen die noodzakelijk zijn voor hun opsporingen en vaststellingen en hiervan een afschrift nemen;

3° tegen ontvangstbewijs beslag leggen op de onder punt 2° opgesomde gegevens en documenten, noodzakelijk voor bewijs van een inbreuk of om de mededaders of medeplichtigen van de overtredders op te sporen;

4° indien zij redenen hebben aan te nemen dat er sprake is van een inbreuk, de bewoonde lokalen betreden; de bezoeken in de bewoonde lokalen dienen gezamenlijk door ten minste twee agenten te worden gedaan met voorafgaande machtiging van de rechter van de politierechtbank.

Art. 21

Art. 20

In de uitoefening van hun ambt kunnen **de officieren en agenten van de federale en lokale politie** ~~deze agenten~~ :

1° tijdens de openings- of werkuren de inrichtingen, gebouwen, aanpalende binnenplaatsen en gesloten ruimten waarvan de toegang noodzakelijk is voor het vervullen van hun opdracht betreden;

2° alle dienstige vaststellingen doen, op eerste verzoek en zonder verplaatsing de gegevens, documenten, stukken of boeken opvorderen die noodzakelijk zijn voor hun opsporingen en vaststellingen en hiervan een afschrift nemen;

3° tegen ontvangstbewijs beslag leggen op de onder punt 2° opgesomde gegevens en documenten, noodzakelijk voor bewijs van een inbreuk of om de mededaders of medeplichtigen van de overtredders op te sporen;

4° indien zij redenen hebben aan te nemen dat er sprake is van een inbreuk, de bewoonde lokalen betreden; de bezoeken in de bewoonde lokalen dienen gezamenlijk door ten minste twee agenten te worden gedaan met voorafgaande machtiging van de rechter van de politierechtbank.

Art. 21

Wanneer een inbreuk op de bepalingen van deze wet wordt vastgesteld, kunnen de in artikel 20 bedoelde agenten tot de overtreder een waarschuwing richten waarbij die tot stopzetting van deze handeling wordt aangemaand. De waarschuwing wordt aan de overtreder ter kennis gebracht binnen een termijn van drie weken vanaf de vaststellingen van de feiten, via een bij de post aangetekende brief met ontvangstmelding of via de overhandiging van een afschrift van het proces-verbaal dat de feiten vaststelt.

De waarschuwing vermeldt :

- a) de ten laste gelegde feiten en de overtreden wetsbepaling of wetsbepalingen;
- b) de termijn waarbinnen zij dienen te worden beëindigd;
- c) dat indien er geen gevolg gegeven wordt aan de waarschuwing de procureur des Konings ervan op de hoogte zal worden gebracht.

Art. 21/1

[Nieuwe bepaling]

Wanneer zij inbreuken op de bepalingen van deze wet, met uitzondering van de bepalingen van artikel 17, derde en vierde lid, of haar uitvoeringsbesluiten vaststellen, kunnen de ambtenaren van de Algemene Directie Economische Inspectie bedoeld in artikel 19, § 1, een waarschuwing richten tot de overtreder waarbij die tot stopzetting van de handeling wordt aangemaand, overeenkomstig artikel XV.31 van het Wetboek van economisch recht.

~~Wanneer een inbreuk op de bepalingen van deze wet wordt vastgesteld, kunnen de in artikel 20 bedoelde agenten tot de overtreder een waarschuwing richten waarbij die tot stopzetting van deze handeling wordt aangemaand. De waarschuwing wordt aan de overtreder ter kennis gebracht binnen een termijn van drie weken vanaf de vaststellingen van de feiten, via een bij de post aangetekende brief met ontvangstmelding of via de overhandiging van een afschrift van het proces-verbaal dat de feiten vaststelt.~~

~~De waarschuwing vermeldt :~~

- ~~a) de ten laste gelegde feiten en de overtreden wetsbepaling of wetsbepalingen;~~
- ~~b) de termijn waarbinnen zij dienen te worden beëindigd;~~
- ~~c) dat indien er geen gevolg gegeven wordt aan de waarschuwing de procureur des Konings ervan op de hoogte zal worden gebracht.~~

Art. 21/1

§ 1. De inbreuken op de bepalingen van deze wet, met uitzondering van de bepalingen van artikel 17, derde en vierde lid, of haar uitvoeringsbesluiten, kunnen het voorwerp uitmaken van:

1° de toepassing van de transactieprocedure zoals bedoeld in artikel 22, § 3;

2° een administratieve vervolging met toepassing van de procedure bedoeld in titel 1/2 van boek XV van het Wetboek van economisch recht;

3° een strafrechtelijke vervolging.

§ 2. De vervolging gebeurt overeenkomstig titel 1/1 van boek XV van het Wetboek van economisch recht.

Art. 21/2

[Nieuwe bepaling]

Art. 21/2

Het openbaar ministerie bezorgt aan de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht een kennisgeving van zijn beslissing om al dan niet strafvervolging in te stellen, of al dan niet een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van hetzelfde Wetboek voor te stellen.

Wanneer het openbaar ministerie ervan afziet een strafvervolging in te stellen, of een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van hetzelfde Wetboek voor te stellen, of wanneer het openbaar ministerie geen beslissing heeft genomen binnen een termijn van drie maanden te rekenen van de dag van ontvangst van het proces-verbaal waarin de inbreuk werd vastgelegd, beslissen de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht of de procedure voor de administratieve geldboete moet worden opgestart.

Art. 21/3

[Nieuwe bepaling]

Art. 21/3

Indien het openbaar ministerie afziet van een strafvervolging in te stellen, een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van het Wetboek van strafvordering voor te stellen, bezorgt het een afschrift van de procedurestukken van het aanvullend opsporingsonderzoek aan de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht.

Art. 22

§ 1. De inbreuken op de verbodsbepalingen die door deze wet zijn voorzien worden bestraft met een gevangenisstraf van één maand tot één jaar en een boete van 250 tot 10.000 euro of met slechts één van deze straffen.

§ 2. De rechtbank kan bovendien de sluiting bevelen van een inrichting die in overtreding is met de verbodsbepalingen van deze wet.

De bepalingen van boek I van het Strafwetboek, met inbegrip van hoofdstuk VII en artikel 85, zijn van toepassing op de inbreuken die door deze wet zijn voorzien.

§ 3. De hiertoe door de minister aangestelde ambtenaren kunnen, na inzage van de processen-verbaal waarin een overtreding tegen de verbodsbepalingen van deze wet wordt vastgesteld en die opgemaakt zijn door de in artikel 19, § 1, bedoelde ambtenaren, aan de overtreders een som voorstellen waarvan de betaling de strafvordering doet vervallen.

Art. 22

§ 1. De inbreuken op de verbodsbepalingen die door deze wet zijn voorzien, worden bestraft met hetzij een gevangenisstraf van één maand tot één jaar en een boete van 250 tot 10.000 euro of met slechts één van deze straffen, hetzij een administratieve geldboete van 250 tot 10.000 euro.

~~De inbreuken op de verbodsbepalingen die door deze wet zijn voorzien worden bestraft met een gevangenisstraf van één maand tot één jaar en een boete van 250 tot 10.000 euro of met slechts één van deze straffen.~~

§ 2. De rechtbank kan bovendien de sluiting bevelen van een inrichting die in overtreding is met de verbodsbepalingen van deze wet.

De bepalingen van boek I van het Strafwetboek, met inbegrip van hoofdstuk VII en artikel 85, zijn van toepassing op de inbreuken die door deze wet zijn voorzien.

§ 3. Wanneer de ambtenaren van de Algemene Directie Economische Inspectie bedoeld in artikel 19, § 1, inbreuken op deze wet of haar uitvoeringsbesluiten vaststellen, kunnen de door de minister bevoegd voor Economie aangestelde ambtenaren een geldsom voorstellen waarvan de vrijwillige betaling door de overtreder de strafvordering doet vervallen, overeenkomstig artikel XV.61 van het Wetboek van economisch recht.

~~De hiertoe door de minister aangestelde ambtenaren kunnen, na inzage van de processen-verbaal waarin een overtreding tegen de verbodsbepalingen van deze wet wordt vastgesteld en die opgemaakt zijn door de in artikel 19, § 1, bedoelde ambtenaren, aan de overtreders een som voorstellen waarvan de betaling de strafvordering doet vervallen.~~

Het bedrag van de transactie mag niet hoger zijn dan het maximumbedrag van de strafrechtelijke

geldboete die wegens de vastgestelde inbreuk kan worden opgelegd, verhoogd met de opdecieimen.

De Koning stelt de tarieven alsook de modaliteiten van betaling en inning vast.

De Koning stelt de tarieven alsook de modaliteiten van betaling en inning vast.

§ 4. Na kennisneming van de processen-verbaal opgemaakt op grond van artikel 19, § 1, tweede lid, kan het openbaar ministerie bevel geven beslag te leggen op de producten die het voorwerp van de inbreuk uitmaken.

§ 4. Na kennisneming van de processen-verbaal opgemaakt op grond van artikel 19, § 1, tweede lid, kan het openbaar ministerie bevel geven beslag te leggen op de producten die het voorwerp van de inbreuk uitmaken.

Wanneer zij, ingevolge de hun door artikel 21, toegekende bevoegdheden, een inbreuk vaststellen, kunnen de aangewezen ambtenaren overgaan tot het bewarend beslag op de producten die het voorwerp van de inbreuk uitmaken. Dit beslag moet, overeenkomstig de bepalingen van het eerste lid, door het openbaar ministerie bevestigd worden binnen een termijn van acht dagen.

Wanneer zij, ingevolge de hun door artikel 21, toegekende bevoegdheden, een inbreuk vaststellen, kunnen de aangewezen ambtenaren overgaan tot het bewarend beslag op de producten die het voorwerp van de inbreuk uitmaken. Dit beslag moet, overeenkomstig de bepalingen van het eerste lid, door het openbaar ministerie bevestigd worden binnen een termijn van acht dagen.

De persoon bij wie beslag op de producten wordt gelegd, kan als gerechtelijk bewaarder van deze producten aangesteld worden.

De persoon bij wie beslag op de producten wordt gelegd, kan als gerechtelijk bewaarder van deze producten aangesteld worden.

Het beslag wordt van rechtswege opgeheven door het vonnis dat een einde maakt aan de vervolging, zodra dit in kracht van gewijsde is gegaan, of door seponering van de zaak of door betaling van de som bedoeld in § 3.

Het beslag wordt van rechtswege opgeheven door het vonnis dat een einde maakt aan de vervolging, zodra dit in kracht van gewijsde is gegaan, of door seponering van de zaak of door betaling van de som bedoeld in § 3.

Het openbaar ministerie kan het beslag dat het bevolen of bevestigd heeft, opheffen als de overtreder ervan afziet de producten aan te bieden in de omstandigheden die tot vervolging aanleiding hebben gegeven; deze verzaking houdt generlei erkenning van de gegrondheid van die vervolging in.

Het openbaar ministerie kan het beslag dat het bevolen of bevestigd heeft, opheffen als de overtreder ervan afziet de producten aan te bieden in de omstandigheden die tot vervolging aanleiding hebben gegeven; deze verzaking houdt generlei erkenning van de gegrondheid van die vervolging in.

Art. 22/1

[Nieuwe bepaling]

Art. 22/1

De bepalingen van titel 2, hoofdstuk 1/1, van boek XV van het Wetboek van economisch recht zijn toepasselijk op de administratieve geldboetes bedoeld in deze wet.

De opdecimen bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimen op strafrechtelijke geldboeten zijn eveneens van toepassing op de administratieve geldboetes bedoeld in deze wet.

Art. 22/2

[Nieuwe bepaling]

Art. 22/2

De artikelen XV.71, XV.72, XV.73 en XV.74 van het Wetboek van economisch recht zijn toepasselijk op de strafrechtelijke inbreuken op deze wet.

Kaderwet van 3 augustus 2007 betreffende de dienstverlenende intellectuele beroepen

Art. 11

Onverminderd de toepassing van de in het Strafwetboek gestelde straffen wordt met gevangenisstraf van acht dagen tot drie maanden en met geldboete van 200 tot 2.000 euro of met één van die straffen alleen gestraft :

1° hij die, zonder daartoe gemachtigd te zijn, zich openbaar de beroepstitel van een gereguleerd beroep toe-eigent, evenals hij die een titel voert of die aan de beroepstitel die hij voert een vermelding toevoegt, welke tot verwarring kan leiden met de beroepstitel van een gereguleerd beroep;

2° hij die, zonder op het tableau van de beoefenaars of op de lijst van de stagiairs te zijn ingeschreven of zonder daartoe te zijn gemachtigd, dat beroep uitoefent;

3° hij die het uitoefent terwijl hij het voorwerp is van een schorsingsmaatregel.

De rechtbank kan bovendien de definitieve of tijdelijke sluiting bevelen van een deel van de lokalen of alle lokalen die worden gebruikt door degene die zich schuldig maakt aan één of meer van de hierboven bedoelde overtredingen.

Art. 11

Onverminderd de toepassing van de in het Strafwetboek gestelde straffen wordt met **hetzij een** gevangenisstraf van acht dagen tot drie maanden en met **een strafrechtelijke** geldboete van 200 tot 2.000 euro of met één van die straffen alleen gestraft, **hetzij een administratieve geldboete van 200 tot 2.000 euro** :

1° hij die, zonder daartoe gemachtigd te zijn, zich openbaar de beroepstitel van een gereguleerd beroep toe-eigent, evenals hij die een titel voert of die aan de beroepstitel die hij voert een vermelding toevoegt, welke tot verwarring kan leiden met de beroepstitel van een gereguleerd beroep;

2° hij die, zonder op het tableau van de beoefenaars of op de lijst van de stagiairs te zijn ingeschreven of zonder daartoe te zijn gemachtigd, dat beroep uitoefent;

3° hij die het uitoefent terwijl hij het voorwerp is van een schorsingsmaatregel.

De rechtbank kan bovendien de definitieve of tijdelijke sluiting bevelen van een deel van de lokalen of alle lokalen die worden gebruikt door degene die zich schuldig maakt aan één of meer van de hierboven bedoelde overtredingen.

Art. 13

Onverminderd de bevoegdheid van de officieren van gerechtelijke politie, worden het personeel van de Rijkswacht, de ambtenaren en agenten van de plaatselijke politie en de ambtenaren en agenten, te dien einde door de Koning aangeduid op voorstel van de Minister, belast met het opsporen en vaststellen in processen-verbaal van de inbreuken op deze wet.

Deze processen-verbaal hebben bewijskracht tot tegenbewijs. Zij worden onverwijld toegezonden aan de bevoegde ambtenaren van het Openbaar Ministerie; een afschrift ervan wordt gezonden aan de overtreder, alsook aan de hierboven vermelde Minister binnen zeven werkdagen, te rekenen vanaf de vaststelling der inbreuken, dit alles op straf van nietigheid.

Art. 13/1

[Nieuwe bepaling]

Art. 13

Onverminderd de bevoegdheid van de officieren van gerechtelijke politie, worden het personeel van de Rijkswacht, de ambtenaren en agenten van de plaatselijke politie en de ambtenaren en agenten, te dien einde door de Koning aangeduid op voorstel van de Minister, belast met het opsporen en vaststellen in processen-verbaal van de inbreuken op deze wet.

De door deze ambtenaren opgestelde processen-verbaal hebben bewijskracht tot bewijs van het tegendeel. Een afschrift van het proces-verbaal wordt binnen dertig dagen na vaststelling van de inbreuk aan de overtreder bij een aangetekende zending met ontvangstmelding betekend of hem overhandigd, op de wijze bedoeld in artikel XV.2, § 2 van het Wetboek van economisch recht.

~~Deze processen-verbaal hebben bewijskracht tot tegenbewijs. Zij worden onverwijld toegezonden aan de bevoegde ambtenaren van het Openbaar Ministerie; een afschrift ervan wordt gezonden aan de overtreder, alsook aan de hierboven vermelde Minister binnen zeven werkdagen, te rekenen vanaf de vaststelling der inbreuken, dit alles op straf van nietigheid.~~

De opsporing en de vaststelling van de inbreuken bedoeld in deze wet, door de in het eerste lid bedoelde ambtenaren, gebeurt overeenkomstig de bepalingen van boek XV, titel 1, hoofdstuk 1, van het Wetboek van economisch recht.

Art. 13/1

§ 1. Wanneer zij inbreuken op deze kaderwet of haar uitvoeringsbesluiten vaststellen, kunnen de ambtenaren bedoeld in artikel 13, eerste lid, een waarschuwing richten tot de overtreder waarbij die tot stopzetting van de handeling wordt aangemaand, overeenkomstig artikel XV.31 van het Wetboek van economisch recht.

§ 2. Wanneer de in artikel 13, eerste lid, bedoelde ambtenaren inbreuken bedoeld in deze kaderwet of haar uitvoeringsbesluiten vaststellen, kunnen de door de minister bevoegd voor Middenstand aangestelde ambtenaren een geldsom voorstellen waarvan de vrijwillige betaling door de overtreder de strafvordering doet vervallen, overeenkomstig artikel XV.61 van het Wetboek van economisch recht.

Het bedrag van de transactie mag niet hoger zijn dan het maximumbedrag van de strafrechtelijke geldboete die wegens de vastgestelde inbreuk kan worden opgelegd, verhoogd met de opdecimen.

De betalings- en inningswijzen van deze transactie worden door de Koning vastgesteld.

Art. 13/2

[Nieuwe bepaling]

Art. 13/2

§ 1. De inbreuken bedoeld in deze kaderwet of haar uitvoeringsbesluiten opgespoord en vastgesteld door de ambtenaren bedoeld in artikel 13, eerste lid, kunnen het voorwerp uitmaken van:

1° de toepassing van de transactieprocedure zoals bedoeld in artikel 13/1, § 2;

2° een administratieve vervolging met toepassing van de procedure bedoeld in titel 1/2 van boek XV van het Wetboek van economisch recht;

3° een strafrechtelijke vervolging.

§ 2. De vervolging gebeurt overeenkomstig titel 1/1 van boek XV van het Wetboek van economisch recht.

Art. 13/3

[Nieuwe bepaling]

Art. 13/3

Het openbaar ministerie bezorgt aan de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht een kennisgeving van zijn beslissing om al dan niet strafvervolging in te stellen, of al dan niet een

minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van hetzelfde Wetboek voor te stellen.

Wanneer het openbaar ministerie ervan afziet een strafvervolgung in te stellen, of een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van hetzelfde Wetboek voor te stellen, of wanneer het openbaar ministerie geen beslissing heeft genomen binnen een termijn van drie maanden te rekenen van de dag van ontvangst van het proces-verbaal waarin de inbreuk werd vastgelegd, beslissen de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht of de procedure voor de administratieve geldboete moet worden opgestart.

Art. 13/4

[Nieuwe bepaling]

Art. 13/4

Indien het openbaar ministerie afziet van een strafvervolgung in te stellen, een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van het Wetboek van strafvordering voor te stellen, bezorgt het een afschrift van de procedurestukken van het aanvullend opsporingsonderzoek aan de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht.

Art. 13/5

[Nieuwe bepaling]

Art. 13/5

De bepalingen van titel 2, hoofdstuk 1/1, van boek XV van het Wetboek van economisch recht zijn toepasselijk op de administratieve geldboetes bedoeld in deze kaderwet.

De opdecimen bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimen op strafrechtelijke geldboeten zijn toepasselijk op de administratieve geldboetes bedoeld in deze kaderwet.

Art. 13/6

[Nieuwe bepaling]

Art. 13/6

De artikelen XV.71, XV.72, XV.73 en XV.74 van het Wetboek van economisch recht zijn toepasselijk op de strafrechtelijke inbreuken op deze kaderwet.

Art. 14

De personen die onder de toepassing van deze titel vallen zijn ertoe gehouden alle inlichtingen en alle bescheiden te verstrekken die nodig zijn om de toepassing ervan na te gaan.

Elke persoon, die weigert de bij het vorig lid bedoelde inlichtingen en bescheiden te verstrekken of zich tegen de onderzoeksmaatregelen verzet, wordt gestraft met gevangenisstraf van acht tot vijftien dagen en met geldboete van 26 tot 1.000 euro of met één van die straffen alleen.

Art. 14

De personen die onder de toepassing van deze titel vallen zijn ertoe gehouden alle inlichtingen en alle bescheiden te verstrekken die nodig zijn om de toepassing ervan na te gaan.

Elke persoon, die weigert de bij het vorig lid bedoelde inlichtingen en bescheiden te verstrekken of zich tegen de onderzoeksmaatregelen verzet, wordt gestraft met **hetzij een** gevangenisstraf van acht tot vijftien dagen en met **een strafrechtelijke** geldboete van 26 tot 1.000 euro of met één van die straffen alleen, **hetzij een administratieve geldboete van 26 tot 1.000 euro.**

Wet van 11 februari 2013 houdende organisatie van het beroep van vastgoedmakelaar**Art. 22**

Onverminderd de toepassing de straffen waarin het Strafwetboek voorziet, wordt met gevangenisstraf van acht dagen tot drie maanden en met geldboete van 500 euro tot 5 000 euro of met slechts een van die straffen alleen gestraft :

1° hij die, zonder daartoe gemachtigd te zijn, zich openbaar een beroepstitel van vastgoedmakelaar toe-eigent, evenals hij die een titel voert of die aan de beroepstitel die hij voert een vermelding toevoegt, welke tot verwarring kan leiden met die van vastgoedmakelaar;

2° hij die, zonder op het tableau van de beoefenaars of op de lijst van de stagiairs te zijn

Art. 22

Onverminderd de toepassing de straffen waarin het Strafwetboek voorziet, wordt met **hetzij een** gevangenisstraf van acht dagen tot drie maanden en met **een strafrechtelijke** geldboete van 500 euro tot 5 000 euro of met slechts een van die straffen alleen, **hetzij met een administratieve geldboete van 500 tot 5.000 euro** gestraft :

1° hij die, zonder daartoe gemachtigd te zijn, zich openbaar een beroepstitel van vastgoedmakelaar toe-eigent, evenals hij die een titel voert of die aan de beroepstitel die hij voert een vermelding toevoegt, welke tot verwarring kan leiden met die van vastgoedmakelaar;

2° hij die, zonder op het tableau van de beoefenaars of op de lijst van de stagiairs te zijn

ingeschreven, of zonder daartoe te zijn gemachtigd, dat beroep uitoefent;

3° hij die het uitoefent terwijl hij het voorwerp uitmaakt van een schorsingsmaatregel.

De rechtbank kan bovendien de tijdelijke of definitieve sluiting bevelen van een deel van de lokalen of van alle lokalen die worden gebruikt door diegene die zich schuldig maakt aan een of meer van de hierboven bedoelde inbreuken.

De rechspersonen, die het beroep van vastgoedmakelaar uitoefenen overeenkomstig deze wet, zijn burgerrechtelijk aansprakelijk voor de betaling van boetes en de uitvoering van de herstelmaatregelen waartoe hun organen en aangestelden werden veroordeeld.

Art. 24

Onverminderd de bevoegdheid van de officieren van gerechtelijke politie worden het personeel van de federale politie, de ambtenaren en agenten van de plaatselijke politie en de ambtenaren en agenten, te dien einde door de Koning aangewezen op voorstel van de minister, belast met het opsporen en vaststellen in processen-verbaal van de inbreuken op deze wet.

Deze processen-verbaal hebben bewijskracht tot het tegendeel wordt bewezen. Zij worden onverwijld toegezonden aan de bevoegde ambtenaren van het openbaar ministerie; een afschrift ervan wordt binnen zeven werkdagen gezonden aan de inbreukmaker, alsook aan de in het eerste lid vermelde minister, te rekenen vanaf

ingeschreven, of zonder daartoe te zijn gemachtigd, dat beroep uitoefent;

3° hij die het uitoefent terwijl hij het voorwerp uitmaakt van een schorsingsmaatregel.

De rechtbank kan bovendien de tijdelijke of definitieve sluiting bevelen van een deel van de lokalen of van alle lokalen die worden gebruikt door diegene die zich schuldig maakt aan een of meer van de hierboven bedoelde inbreuken.

De rechspersonen, die het beroep van vastgoedmakelaar uitoefenen overeenkomstig deze wet, zijn burgerrechtelijk aansprakelijk voor de betaling van boetes en de uitvoering van de herstelmaatregelen waartoe hun organen en aangestelden werden veroordeeld.

Art. 24

Onverminderd de bevoegdheid van de officieren van gerechtelijke politie worden het personeel van de federale politie, de ambtenaren en agenten van de plaatselijke politie en de ambtenaren en agenten, te dien einde door de Koning aangewezen op voorstel van de minister, belast met het opsporen en vaststellen in processen-verbaal van de inbreuken op deze wet.

De door deze ambtenaren opgestelde processen-verbaal hebben bewijskracht tot bewijs van het tegendeel. Een afschrift van het proces-verbaal wordt binnen dertig dagen na vaststelling van de inbreuk aan de overtreder bij een aangetekende zending met ontvangstmelding betekend of hem overhandigd, op de wijze bedoeld in artikel XV.2, § 2, van het Wetboek van economisch recht.

~~Deze processen-verbaal hebben bewijskracht tot het tegendeel wordt bewezen. Zij worden onverwijld toegezonden aan de bevoegde ambtenaren van het openbaar ministerie; een afschrift ervan wordt binnen zeven werkdagen gezonden aan de inbreukmaker, alsook aan de in het eerste lid vermelde minister, te rekenen vanaf~~

de vaststelling der inbreuken, dit alles op straffe van nietigheid.

~~de vaststelling der inbreuken, dit alles op straffe van nietigheid.~~

De opsporing en de vaststelling van de inbreuken bedoeld in de artikelen 22 en 25, door de in het eerste lid bedoelde ambtenaren, gebeurt overeenkomstig de bepalingen van boek XV, titel 1, hoofdstuk 1, van het Wetboek van economisch recht.

Art. 24/1

[Nieuwe bepaling]

Art. 24/1

§ 1. Wanneer zij inbreuken bedoeld in de artikelen 22 en 25 vaststellen, kunnen de ambtenaren bedoeld in artikel 24, eerste lid, een waarschuwing richten tot de overtreder waarbij die tot stopzetting van de handeling wordt aangemaand, overeenkomstig artikel XV.31 van het Wetboek van economisch recht.

§ 2. Wanneer de in artikel 24, eerste lid, bedoelde ambtenaren inbreuken bedoeld in de artikelen 22 en 25 vaststellen, kunnen de door de minister bevoegd voor Middenstand aangestelde ambtenaren een geldsom voorstellen waarvan de vrijwillige betaling door de overtreder de strafvordering doet vervallen, overeenkomstig artikel XV.61 van het Wetboek van economisch recht.

Het bedrag van de transactie mag niet hoger zijn dan het maximumbedrag van de strafrechtelijke geldboete die wegens de vastgestelde inbreuk kan worden opgelegd, verhoogd met de opdecimen.

De betalings- en inningswijzen van deze transactie worden door de Koning vastgesteld.

Art. 24/2

[Nieuwe bepaling]

Art. 24/2

§ 1. De inbreuken bedoeld in de artikelen 22 en 25 opgespoord en vastgesteld door de ambtenaren bedoeld in artikel 24, eerste lid, kunnen het voorwerp uitmaken van:

1° de toepassing van de transactieprocedure zoals bedoeld in artikel 24/1, § 2;

2° een administratieve vervolging met toepassing van de procedure bedoeld in titel 1/2 van boek XV van het Wetboek van economisch recht;

3° een strafrechtelijke vervolging.

§ 2. De vervolging gebeurt overeenkomstig titel 1/1 van boek XV van het Wetboek van economisch recht.

Art. 24/3

[Nieuwe bepaling]

Art. 24/3

Het openbaar ministerie bezorgt aan de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht een kennisgeving van zijn beslissing om al dan niet strafvervolging in te stellen, of al dan niet een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van hetzelfde Wetboek voor te stellen.

Wanneer het openbaar ministerie ervan afziet een strafvervolging in te stellen, of een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van hetzelfde Wetboek voor te stellen, of wanneer het openbaar ministerie geen beslissing heeft genomen binnen een termijn van drie maanden te rekenen van de dag van ontvangst van het proces-verbaal waarin de inbreuk werd vastgelegd, beslissen de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht of de procedure voor de administratieve geldboete moet worden opgestart.

Art. 24/4

[Nieuwe bepaling]

Art. 24/4

Indien het openbaar ministerie afziet van een strafvervolging in te stellen, een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het

Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216ter van het Wetboek van strafvordering voor te stellen, bezorgt het een afschrift van de procedurestukken van het aanvullend opsporingsonderzoek aan de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht.

Art. 24/5

[Nieuwe bepaling]

Art. 24/5

De bepalingen van titel 2, hoofdstuk 1/1, van boek XV van het Wetboek van economisch recht zijn toepasselijk op de administratieve geldboetes bedoeld in deze wet.

De opdecimen bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimen op strafrechtelijke geldboeten zijn eveneens van toepassing op de administratieve geldboetes bedoeld in deze wet.

Art. 24/6

[Nieuwe bepaling]

Art. 24/6

De artikelen XV.71, XV.72, XV.73 en XV.74 van het Wetboek van economisch recht zijn toepasselijk op de strafrechtelijke inbreuken bedoeld in de artikelen 22 en 25.

Art. 25

De personen die onder de toepassing van deze wet vallen zijn verplicht alle inlichtingen en documenten te verstrekken die nodig zijn om de toepassing ervan na te gaan.

Elke persoon, die weigert de bij het vorige lid bedoelde inlichtingen en documenten te verstrekken of zich tegen de onderzoeksmaatregelen verzet, wordt gestraft met gevangenisstraf van acht tot vijftien dagen en met geldboete van 500 euro tot 5 000 euro of met slechts een van die straffen.

Art. 25

De personen die onder de toepassing van deze wet vallen zijn verplicht alle inlichtingen en documenten te verstrekken die nodig zijn om de toepassing ervan na te gaan.

Elke persoon, die weigert de bij het vorige lid bedoelde inlichtingen en documenten te verstrekken of zich tegen de onderzoeksmaatregelen verzet, wordt gestraft met **hetzij een** gevangenisstraf van acht tot vijftien dagen en met **een strafrechtelijke** geldboete van 500 euro tot 5 000 euro of met slechts een van die straffen, **hetzij met een administratieve geldboete van 500 tot 5.000 euro.**

**Wet van 13 maart 2016 op het statuut van en het toezicht op de verzekerings- of
herverzekeringsondernemingen**

Art. 40

§ 1. De leden van het wettelijk bestuursorgaan en van het directiecomité van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming, de personen belast met de effectieve leiding en de verantwoordelijken voor de onafhankelijke controlefuncties zijn uitsluitend natuurlijke personen.

De in het eerste lid bedoelde personen moeten permanent over de voor de uitoefening van hun functie vereiste professionele betrouwbaarheid en passende deskundigheid beschikken.

§ 2. De effectieve leiding van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming moet worden toevertrouwd aan ten minste twee natuurlijke personen.

Art. 40

§ 1. De leden van het wettelijk bestuursorgaan en van het directiecomité van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming, de personen belast met de effectieve leiding en de verantwoordelijken voor de onafhankelijke controlefuncties zijn uitsluitend natuurlijke personen.

De in het eerste lid bedoelde personen moeten permanent over de voor de uitoefening van hun functie vereiste professionele betrouwbaarheid en passende deskundigheid beschikken. **Deze personen moeten in het bijzonder eerlijk, integer en met onafhankelijkheid van geest handelen. Wat de leden van het wettelijk bestuursorgaan betreft, moet dit hen in staat stellen om daadwerkelijk de besluiten van het directiecomité, of, bij ontstentenis van een directiecomité, de besluiten van de effectieve leiding te beoordelen en deze ter discussie te stellen indien zulks noodzakelijk is en om daadwerkelijk toe te zien en controle uit te oefenen op de bestuurlijke besluitvorming.**

§ 2. De effectieve leiding van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming moet worden toevertrouwd aan ten minste twee natuurlijke personen.

Art. 47/1

[Nieuwe bepaling]

Art. 47/1

Het wettelijk bestuursorgaan en het directiecomité zijn zodanig samengesteld dat deze organen in hun geheel genomen over voldoende kennis, vaardigheden en ervaring beschikken om inzicht te hebben in alle bedrijfsactiviteiten van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming, met inbegrip van de voornaamste risico's waaraan zij is blootgesteld.

Art. 60

Art. 60

Onverminderd het bepaalde bij de artikelen 40 tot 42 en 48 tot 59, kan de Bank, bij reglement vastgesteld met toepassing van artikel 12bis, § 2, van de wet van 22 februari 1998, nader bepalen wat moet worden verstaan onder een passende beleidsstructuur, een passende interne controle, een passende onafhankelijke risicobeheerfunctie, een passende onafhankelijke interne auditfunctie, een passende actuariële functie en, op advies van de FSMA, een passende onafhankelijke compliancefunctie, en nadere regels opstellen conform de Europese regelgeving, met name de regels waarin de minimumvoorwaarden worden vastgesteld die moeten worden vervuld wat betreft het in artikel 40, § 1, tweede lid bedoelde vereiste om over passende deskundigheid te beschikken, met inbegrip van de modaliteiten met betrekking tot de procedure voor de beoordeling van dat vereiste.

Art. 76

Iedere verzekerings- of herverzekeringsonderneming bewaart alle documenten die betrekking hebben op haar activiteiten op haar zetel of op elke andere plaats die vooraf door de Bank is goedgekeurd in overleg met de FSMA.

Onverminderd andere wettelijke bepalingen betreffende de bewaring van documenten, kan de Bank bij reglement vastgesteld overeenkomstig artikel 12bis, § 2, van de wet van 22 februari 1998 de termijn en de modaliteiten bepalen voor de bewaring van de in het eerste lid bedoelde documenten.

Art. 81

§ 1. De verzekerings- of herverzekeringsondernemingen stellen de Bank voorafgaandelijk in kennis van het voorstel tot benoeming van de leden van het wettelijk bestuursorgaan en van de leden van het directiecomité of, bij ontstentenis van een directiecomité, van de personen belast met de effectieve leiding, evenals van de

Onverminderd het bepaalde bij de artikelen 40 tot 42 ~~en 47/1 tot en 48 tot~~ 59, kan de Bank, bij reglement vastgesteld met toepassing van artikel 12bis, § 2, van de wet van 22 februari 1998, nader bepalen wat moet worden verstaan onder een passende beleidsstructuur, een passende interne controle, een passende onafhankelijke risicobeheerfunctie, een passende onafhankelijke interne auditfunctie, een passende actuariële functie en, op advies van de FSMA, een passende onafhankelijke compliancefunctie, en nadere regels opstellen conform de Europese regelgeving, met name de regels waarin de minimumvoorwaarden worden vastgesteld die moeten worden vervuld wat betreft het in artikel 40, § 1, tweede lid bedoelde vereiste om over passende deskundigheid te beschikken, met inbegrip van de modaliteiten met betrekking tot de procedure voor de beoordeling van dat vereiste.

Art. 76

Iedere verzekerings- of herverzekeringsonderneming houdt de documenten die nodig zijn voor het toezicht dat door de Bank en de FSMA op haar wordt uitgeoefend ter beschikking van deze autoriteiten.

Onverminderd andere wettelijke bepalingen betreffende de bewaring van documenten, kan de Bank bij reglement vastgesteld overeenkomstig artikel 12bis, § 2, van de wet van 22 februari 1998 de termijn en de modaliteiten bepalen voor de bewaring van de in het eerste lid bedoelde documenten.

Art. 81

§ 1. De verzekerings- of herverzekeringsondernemingen stellen de Bank voorafgaandelijk in kennis van het voorstel tot benoeming van de leden van het wettelijk bestuursorgaan en van de leden van het directiecomité of, bij ontstentenis van een directiecomité, van de personen belast met de effectieve leiding, evenals van de

verantwoordelijken voor de onafhankelijke controlefuncties.

In het kader van de krachtens het eerste lid vereiste kennisgeving delen de verzekerings- of herverzekeringsondernemingen aan de Bank alle documenten en informatie mee die haar toelaten te beoordelen of de personen waarvan de benoeming wordt voorgesteld, overeenkomstig artikel 40 over de voor de uitoefening van hun functie vereiste professionele betrouwbaarheid en passende deskundigheid beschikken.

Het eerste lid is eveneens van toepassing op het voorstel tot hernieuwing van de benoeming van de in het eerste lid bedoelde personen, evenals op de niet-hernieuwing van hun benoeming, hun afzetting of hun ontslag.

§ 2. De benoeming van de in paragraaf 1 bedoelde personen wordt voorafgaandelijk ter goedkeuring voorgelegd aan de Bank.

Wanneer het de benoeming betreft van een persoon die voor het eerst voor een functie als bedoeld in paragraaf 1 wordt voorgedragen bij een onderneming die met toepassing van artikel 36/2 van de wet van 22 februari 1998 onder het toezicht staat van de Bank, raadpleegt de Bank eerst de FSMA.

De FSMA deelt haar advies mee aan de Bank binnen een termijn van een week na ontvangst van het verzoek om advies.

§ 3. De verzekerings- of herverzekeringsondernemingen stellen de Bank in kennis van de eventuele taakverdeling tussen de leden van het wettelijk bestuursorgaan, tussen de leden van het directiecomité of, bij ontstentenis van een directiecomité, tussen de personen belast met de effectieve leiding.

verantwoordelijken voor de onafhankelijke controlefuncties.

In het kader van de krachtens het eerste lid vereiste kennisgeving delen de verzekerings- of herverzekeringsondernemingen aan de Bank alle documenten en informatie mee die haar toelaten te beoordelen of:

- **de personen waarvan de benoeming wordt voorgesteld, overeenkomstig artikel 40 over de voor de uitoefening van hun functie vereiste professionele betrouwbaarheid en passende deskundigheid beschikken;**

- **het profiel van de betrokken personen zodanig is dat voldaan wordt aan het vereiste van collectieve bekwaamheid van artikel 47/1. » ;**

Het eerste lid is eveneens van toepassing op het voorstel tot hernieuwing van de benoeming van de in het eerste lid bedoelde personen, evenals op de niet-hernieuwing van hun benoeming, hun afzetting of hun ontslag.

§ 2. De benoeming van de in paragraaf 1 bedoelde personen wordt voorafgaandelijk ter goedkeuring voorgelegd aan de Bank. **De goedkeuring van de Bank wordt enkel verleend indien de betrokken benoeming waarborgt dat de betrokken persoon voldoet aan de vereisten van artikel 40 en de verzekerings- of herverzekeringsonderneming aan die van artikel 47/1.**

Wanneer het de benoeming betreft van een persoon die voor het eerst voor een functie als bedoeld in paragraaf 1 wordt voorgedragen bij een onderneming die met toepassing van artikel 36/2 van de wet van 22 februari 1998 onder het toezicht staat van de Bank, raadpleegt de Bank eerst de FSMA.

De FSMA deelt haar advies mee aan de Bank binnen een termijn van een week na ontvangst van het verzoek om advies.

§ 3. De verzekerings- of herverzekeringsondernemingen stellen de Bank in kennis van de eventuele taakverdeling tussen de leden van het wettelijk bestuursorgaan, tussen de leden van het directiecomité of, bij ontstentenis van een directiecomité, tussen de personen belast met de effectieve leiding.

Belangrijke wijzigingen in de taakverdeling als bedoeld in het eerste lid, geven aanleiding tot de toepassing van de paragrafen 1 en 2.

§ 4. Naast het bepaalde bij paragraaf 1, brengen verzekerings- of herverzekeringsondernemingen en de in paragraaf 1 bedoelde personen de Bank onverwijd op de hoogte van elk feit of element dat een wijziging inhoudt van de bij de benoeming verstrekte informatie en een invloed kan hebben op de voor de uitoefening van de betrokken functie vereiste professionele betrouwbaarheid of passende deskundigheid.

Overeenkomstig de artikelen 63, 303 en 304, kan de Bank, wanneer zij in het kader van de uitvoering van haar toezichtsoverdracht op de hoogte is van een dergelijk feit of element, dat al dan niet met toepassing van het eerste lid is verkregen, de naleving van de in artikel 40, § 1, tweede lid bedoelde vereisten herbeoordelen.

Belangrijke wijzigingen in de taakverdeling als bedoeld in het eerste lid, geven aanleiding tot de toepassing van de paragrafen 1 en 2.

§ 4. Naast het bepaalde bij paragraaf 1, brengen verzekerings- of herverzekeringsondernemingen en de in paragraaf 1 bedoelde personen de Bank onverwijd op de hoogte van elk feit of element dat een wijziging inhoudt van de bij de benoeming verstrekte informatie en een invloed kan hebben op de voor de uitoefening van de betrokken functie vereiste professionele betrouwbaarheid of passende deskundigheid.

Overeenkomstig de artikelen 63, 303 en 304, kan de Bank, wanneer zij in het kader van de uitvoering van haar toezichtsoverdracht op de hoogte is van een dergelijk feit of element, dat al dan niet met toepassing van het eerste lid is verkregen, de naleving van de in artikel 40, § 1, tweede lid bedoelde vereisten herbeoordelen.

Wet van 15 juli 2016 tot uitvoering van de Verordening (EU) 2019/1148 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019 over het op de markt brengen en het gebruik van precursoren voor explosieven, tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1907/2006 en tot intrekking van Verordening (EU) nr. 98/2013

Art. 7/1

[Nieuwe bepaling]

Art. 7/1

§ 1. Wanneer is vastgesteld dat een handeling een inbreuk op deze wet of haar uitvoeringsbesluiten uitmaakt, kunnen de ambtenaren bedoeld in artikel 6, § 1, een waarschuwing richten tot de overtreder waarbij die tot stopzetting van deze handeling wordt aangemaand, overeenkomstig artikel XV.31 van het Wetboek van economisch recht.

§ 2. Wanneer de in artikel 6, § 1, bedoelde ambtenaren inbreuken op deze wet of haar uitvoeringsbesluiten vaststellen, kunnen de door de minister aangestelde ambtenaren een geldsom voorstellen waarvan de vrijwillige betaling door de overtreder de strafvordering doet vervallen, overeenkomstig artikel XV.61 van het Wetboek van economisch recht.

Het bedrag van de transactie mag niet hoger zijn dan het maximumbedrag van de strafrechtelijke geldboete die wegens de vastgestelde inbreuk kan worden opgelegd, verhoogd met de opdecimen.

De betalings- en inningswijzen van deze transactie worden door de Koning vastgesteld.

Art. 9/1

[Nieuwe bepaling]

Art. 9/1

§ 1. De inbreuken bedoeld in artikel 10, § 1 of de uitvoeringsbesluiten ervan, kunnen het voorwerp uitmaken van:

1° de toepassing van de transactieprocedure zoals bedoeld in artikel 7/1, § 2;

2° een administratieve vervolging met toepassing van de procedure bedoeld in titel 1/2 van boek XV van het Wetboek van economisch recht;

3° een strafrechtelijke vervolging.

§ 2. De vervolging gebeurt overeenkomstig titel 1/1 van boek XV van het Wetboek van economisch recht, met uitzondering van artikel XV.60/1, § 2 indien de inbreuken op deze wet zijn opgespoord en vastgesteld door de ambtenaren aangesteld door de minister bevoegd voor Leefmilieu en de ambtenaren van de Algemene administratie van de douane en accijnzen.

Art. 9/2

[Nieuwe bepaling]

Art. 9/2

Het openbaar ministerie bezorgt aan de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht een kennisgeving van zijn beslissing om al dan niet strafvervolging in te stellen, of al dan niet een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van hetzelfde Wetboek voor te stellen.

Wanneer het openbaar ministerie ervan afziet

een strafvervolgning in te stellen, of een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van hetzelfde Wetboek voor te stellen, of wanneer het openbaar ministerie geen beslissing heeft genomen binnen een termijn van drie maanden te rekenen van de dag van ontvangst van het proces-verbaal waarin de inbreuk werd vastgelegd, beslissen de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht of de procedure voor de administratieve geldboete moet worden opgestart.

Art. 9/3

[Nieuwe bepaling]

Art. 9/3

Indien het openbaar ministerie afziet van een strafvervolgning in te stellen, een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van het Wetboek van strafvordering voor te stellen, bezorgt het een afschrift van de procedurestukken van het aanvullend opsporingsonderzoek aan de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht.

Art. 10

§ 1. Onverminderd de toepassing van strengere straffen waarin het Strafwetboek voorziet, worden de inbreuken of pogingen tot inbreuk op de Verordening, op deze wet en haar uitvoeringsbesluiten, gestraft met een strafrechtelijke geldboete van 100 euro tot 100 000 euro en een gevangenisstraf van één jaar tot vijf jaar of met één van die straffen alleen.

De bepalingen van boek I van het Strafwetboek, met inbegrip van hoofdstuk VII en artikel 85, zijn van toepassing.

Art. 10

§ 1. Onverminderd de toepassing van strengere straffen waarin het Strafwetboek voorziet, worden de inbreuken of pogingen tot inbreuk op de Verordening, op deze wet en haar uitvoeringsbesluiten, gestraft met hetzij een strafrechtelijke geldboete van 100 euro tot 100.000 euro en een gevangenisstraf van één jaar tot vijf jaar of met één van die straffen alleen, hetzij met een administratieve geldboete van 100 tot 100.000 euro.

~~Onverminderd de toepassing van strengere straffen waarin het Strafwetboek voorziet, worden de inbreuken of pogingen tot inbreuk op de Verordening, op deze wet en haar uitvoeringsbesluiten, gestraft met een strafrechtelijke geldboete van 100 euro tot 100~~

~~000 euro en een gevangenisstraf van één jaar tot vijf jaar of met één van die straffen alleen.~~
~~De bepalingen van boek I van het Strafwetboek, met inbegrip van hoofdstuk VII en artikel 85, zijn van toepassing.~~

§ 2. Wanneer het evenwel een inbreuk of poging tot inbreuk betreft op het binnenbrengen op het Belgische grondgebied vanuit een derde land van precursoren voor explosieven waarvoor een beperking geldt, wordt deze bestraft overeenkomstig de bepalingen van artikel 231, § 1, van de Algemene Wet Douane en Accijnzen.

De gevangenisstraf bedraagt evenwel een jaar tot vijf jaar en de boete 100 euro tot 100 000 euro.

De inbreuk of poging tot inbreuk wordt vervolgd volgens de procedure bepaald in de artikelen 249 tot 253 en 263 tot 284 van de Algemene Wet inzake Douane en Accijnzen.

§ 2. Wanneer het evenwel een inbreuk of poging tot inbreuk betreft op het binnenbrengen op het Belgische grondgebied vanuit een derde land van precursoren voor explosieven waarvoor een beperking geldt, wordt deze bestraft overeenkomstig de bepalingen van artikel 231, § 1, van de Algemene Wet Douane en Accijnzen.

De gevangenisstraf bedraagt evenwel een jaar tot vijf jaar en de boete 100 euro tot 100 000 euro.

De inbreuk of poging tot inbreuk wordt vervolgd volgens de procedure bepaald in de artikelen 249 tot 253 en 263 tot 284 van de Algemene Wet inzake Douane en Accijnzen.

Art. 11/1

[Nieuwe bepaling]

Art. 11/1

De bepalingen van titel 2, hoofdstuk 1/1, van boek XV van het Wetboek van economisch recht zijn toepasselijk op de administratieve geldboetes bedoeld in deze wet.

De opdecimen bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimen op strafrechtelijke geldboeten zijn eveneens van toepassing op de administratieve geldboetes bedoeld in deze wet.

Art. 11/2

[Nieuwe bepaling]

Art. 11/2

De artikelen XV.69, XV.71, XV.72, XV.73 en XV.74 van het Wetboek van economisch recht zijn toepasselijk op de strafrechtelijke inbreuken op deze wet.

Wet van 7 december 2016 tot organisatie van het beroep van en het publiek toezicht op de bedrijfsrevisoren

Art. 44

Het College, de voorzitter en de leden van het Comité, de leden van de sanctiecommissie, de personeelsleden van de FSMA die bijdragen tot de uitoefening van de opdrachten van het College, alsook de personen die voornoemde functies in het verleden hebben uitgeoefend, zijn gebonden door het beroepsgeheim en mogen de vertrouwelijke informatie waarvan zij kennis krijgen bij de uitoefening van hun taken, niet onthullen aan welke persoon of autoriteit ook.

Het eerste lid is van toepassing op de inspecteurs en externe deskundigen, wat de informatie betreft waarvan zij kennis krijgen in het kader van de opdrachten die zijn toevertrouwd aan het College of van de verificaties, expertises of verslagen die het College hen, in het kader van zijn opdrachten als bedoeld in artikel 33, heeft gelast uit te voeren dan wel voor te leggen.

Het eerste lid is niet van toepassing op de verstrekking van vertrouwelijke informatie aan de FSMA. Artikel 74, eerste lid, van de wet van 2 augustus 2002 is van toepassing op die informatie. Onverminderd artikel 45, § 1, 8°, kan de FSMA de betrokken informatie voor de uitvoering van haar andere opdrachten dan die bedoeld in het toepasselijke wetgevende en reglementaire kader enkel gebruiken als het College daarmee instemt.

Het eerste lid is niet van toepassing op de verstrekking van vertrouwelijke informatie door de leden van het Comité als bedoeld in artikel 35, eerste lid, 1°, aan de Bank. Artikel 35 van de wet van 22 februari 1998 tot vaststelling van het organiek statuut van de Nationale Bank van België is van toepassing op die informatie. Onverminderd artikel 45, § 1, 8°, kan de Bank, voor de uitvoering van haar andere wettelijke opdrachten dan deze die verband houden met het toepasselijke wetgevende en reglementaire kader, de vertrouwelijke informatie die haar door de leden van het Comité als bedoeld

Art. 44

Het College, de voorzitter en de leden van het Comité, de leden van de sanctiecommissie, de personeelsleden van de FSMA die bijdragen tot de uitoefening van de opdrachten van het College, alsook de personen die voornoemde functies in het verleden hebben uitgeoefend, zijn gebonden door het beroepsgeheim en mogen de vertrouwelijke informatie waarvan zij kennis krijgen bij de uitoefening van hun taken, niet onthullen aan welke persoon of autoriteit ook.

Het eerste lid is van toepassing op de inspecteurs en externe deskundigen, wat de informatie betreft waarvan zij kennis krijgen in het kader van de opdrachten die zijn toevertrouwd aan het College of van de verificaties, expertises of verslagen die het College hen, in het kader van zijn opdrachten als bedoeld ~~in artikel 32 in artikel 33~~, heeft gelast uit te voeren dan wel voor te leggen.

Het eerste lid is niet van toepassing op de verstrekking van vertrouwelijke informatie door de leden van het Comité als bedoeld in artikel 35, eerste lid, 2°, aan de FSMA. Artikel 74, eerste lid, van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten is van toepassing op die informatie. De FSMA richt een verzoek aan het College indien zij deze informatie wil gebruiken voor de uitoefening van haar wettelijke opdrachten. Het College behandelt dit verzoek overeenkomstig artikel 45.

Het eerste lid is niet van toepassing op de verstrekking van vertrouwelijke informatie door de leden van het Comité als bedoeld in artikel 35, eerste lid, 1°, aan de Bank. Artikel 35 van de wet van 22 februari 1998 tot vaststelling van het organiek statuut van de Nationale Bank van België is van toepassing op die informatie. De Bank richt een verzoek aan het College indien zij deze informatie wil gebruiken voor de uitoefening van haar wettelijke opdrachten. Het College behandelt dit verzoek overeenkomstig artikel 45.

in artikel 35, eerste lid, 1°, wordt meegedeeld, enkel gebruiken als het College daarmee instemt.

Het eerste lid belet niet de verstrekking van vertrouwelijke informatie door het College aan de FSMA in het kader van de administratieve, operationele en logistieke ondersteuning van het College door de FSMA bedoeld in artikel 40, 4°, en de waarneming van het secretariaat van het College door de FSMA bedoeld in artikel 40, 3°. Artikel 74, eerste lid, van de wet van 2 augustus 2002 is van toepassing op die informatie. De FSMA richt een verzoek aan het College indien zij deze informatie wil gebruiken voor de uitoefening van haar wettelijke opdrachten. Het College onderzoekt dit verzoek om na te gaan of het voldoet aan artikel 45, § 1, eerste lid, 8°.

Art. 45

§ 1. In afwijking van artikel 44 mag het College vertrouwelijke informatie meedelen:

1° als de mededeling van dergelijke informatie wordt voorgeschreven of toegestaan door of krachtens deze wet en de wetten die de opdrachten van het College regelen;

2° tijdens een getuigenis in rechte in strafzaken;

3° voor de aangifte van strafrechtelijke misdrijven bij de rechterlijke overheden, met dien verstande dat artikel 29 van het Wetboek van Strafvordering niet van toepassing is op de in artikel 44 bedoelde personen;

4° in het kader van administratieve of gerechtelijke beroepsprocedures tegen de handelingen of beslissingen van het College of van de FSMA in de in artikel 59 bedoelde gevallen en in elk ander rechtsgeding waarbij het College partij is;

5° in beknopte of samengevoegde vorm zodat individuele natuurlijke of rechtspersonen niet kunnen worden geïdentificeerd;

6° binnen de grenzen van richtlijn 2006/43/EG en Verordening (EU) nr. 537/2014, aan de bevoegde autoriteiten van andere lidstaten die één of meer bevoegdheden uitoefenen die vergelijkbaar zijn met de in artikel [2 32]2 bedoelde bevoegdheden;

7° met inachtneming van richtlijn 2006/43/EG en Verordening (EU) nr. 537/2014 en conform artikel 51, aan de bevoegde autoriteiten van derde landen die één of meer bevoegdheden uitoefenen die vergelijkbaar zijn met de in artikel [2 32]2 bedoelde

Art. 45

§ 1. In afwijking van artikel 44 mag het College vertrouwelijke informatie meedelen:

1° als de mededeling van dergelijke informatie wordt voorgeschreven of toegestaan door of krachtens deze wet en de wetten die de opdrachten van het College regelen;

2° tijdens een getuigenis in rechte in strafzaken;

3° voor de aangifte van strafrechtelijke misdrijven bij de rechterlijke overheden, met dien verstande dat artikel 29 van het Wetboek van Strafvordering niet van toepassing is op de in artikel 44 bedoelde personen;

4° in het kader van administratieve of gerechtelijke beroepsprocedures tegen de handelingen of beslissingen van het College of van de FSMA in de in artikel 59 bedoelde gevallen en in elk ander rechtsgeding waarbij het College partij is;

5° in beknopte of samengevoegde vorm zodat individuele natuurlijke of rechtspersonen niet kunnen worden geïdentificeerd;

6° binnen de grenzen van richtlijn 2006/43/EG en Verordening (EU) nr. 537/2014, aan de bevoegde autoriteiten van andere lidstaten die één of meer bevoegdheden uitoefenen die vergelijkbaar zijn met de in artikel [2 32]2 bedoelde bevoegdheden;

7° met inachtneming van richtlijn 2006/43/EG en Verordening (EU) nr. 537/2014 en conform artikel 51, aan de bevoegde autoriteiten van derde landen die één of meer bevoegdheden uitoefenen die vergelijkbaar zijn met de in artikel [2 32]2 bedoelde

bevoegdheden en waarmee het College een samenwerkingsovereenkomst heeft gesloten als bedoeld in artikel 51, § 1, 6° ;

8° aan de Bank en de FSMA in hun hoedanigheid van toezichthouder op de organisaties van openbaar belang, als die informatie van belang is voor de uitoefening van hun respectieve wettelijke opdrachten;

9° aan het Instituut in de [2 in de artikelen 11, § 2, 26, 41 en 74]2 bedoelde gevallen;

10° aan het CEAOB als bedoeld in artikel 30 van Verordening (EU) nr. 537/2014.

Het College kan de beslissing om bij de rechterlijke overheden aangifte te doen van strafrechtelijke misdrijven, openbaar maken;

[1 11° binnen de grenzen van de Europese Richtlijnen en Verordeningen, aan de Belgische Gegevensbeschermingsautoriteit.]1

§ 2. Het College mag vertrouwelijke informatie enkel meedelen [3 overeenkomstig § 1, 6° tot 11°]3 als de autoriteiten of instellingen die er de geadresseerde van zijn, die informatie gebruiken voor de uitvoering van hun opdrachten, en als zij, wat die informatie betreft, aan een gelijkwaardig beroepsgeheim zijn gebonden als bedoeld in artikel 44. Bovendien mag de informatie die afkomstig is van een autoriteit van een andere lidstaat enkel met de uitdrukkelijke instemming van die autoriteit worden doorgegeven aan de autoriteiten of instellingen van derde landen in de gevallen als bedoeld in § 1, 7°, en, in voorkomend geval, enkel voor de doeleinden waarmee die autoriteit heeft ingestemd.

§ 3. Het College mag de vertrouwelijke informatie waarover het beschikt, gebruiken voor de uitvoering van al zijn opdrachten als bedoeld in artikel 33.

§ 4. Artikelen 44 en 80, § 1, zijn niet van toepassing op de mededeling van informatie aan het College die is voorgeschreven of toegestaan door de wettelijke of reglementaire bepalingen die de opdrachten van het College regelen.

bevoegdheden en waarmee het College een samenwerkingsovereenkomst heeft gesloten als bedoeld in artikel 51, § 1, 6° ;

8° aan de Bank en de FSMA als die informatie van belang is voor de uitoefening van hun respectieve wettelijke opdrachten;

9° aan het Instituut in de in de artikelen 11, § 2, 26, 41 en 74 bedoelde gevallen;

10° aan het CEAOB als bedoeld in artikel 30 van Verordening (EU) nr. 537/2014.

Het College kan de beslissing om bij de rechterlijke overheden aangifte te doen van strafrechtelijke misdrijven, openbaar maken;

11° binnen de grenzen van de Europese Richtlijnen en Verordeningen, aan de Belgische Gegevensbeschermingsautoriteit.

12° aan de Cel voor financiële informatieverwerking en de buitenlandse toezichtautoriteiten bedoeld in artikel 76 en 120/2 van de wet van 18 september 2017 tot voorkoming van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme en tot beperking van het gebruik van contanten;

13° aan de Controledienst voor de ziekenfondsen en de landsbonden van ziekenfondsen bedoeld in artikel 49 van de wet van 6 augustus 1990 betreffende de ziekenfondsen en de landsbonden van ziekenfondsen;

14° aan de minister van Justitie of de door hem gemachtigde ambtenaar in het kader van het nationaal register voor gerechtsdeskundigen bedoeld in artikel 555/10 van het Gerechtelijk Wetboek.

§ 2. Het College mag vertrouwelijke informatie enkel meedelen **overeenkomstig § 1, 6° tot 14°** als de autoriteiten of instellingen die er de geadresseerde van zijn, die informatie gebruiken voor de uitvoering van hun opdrachten, en als zij, wat die informatie betreft, aan een gelijkwaardig beroepsgeheim zijn gebonden als bedoeld in artikel 44. Bovendien mag de informatie die afkomstig is van een autoriteit van een andere lidstaat enkel met de uitdrukkelijke instemming van die autoriteit worden doorgegeven aan de autoriteiten of

instellingen van derde landen in de gevallen als bedoeld in § 1, 7°, en, in voorkomend geval, enkel voor de doeleinden waarmee die autoriteit heeft ingestemd.

§ 3. Het College mag de vertrouwelijke informatie waarover het beschikt, gebruiken voor de uitvoering van al zijn opdrachten als bedoeld ~~in artikel 32~~ in artikel 32.

§ 4. Artikelen 44 en 80, § 1, zijn niet van toepassing op de mededeling van informatie aan het College die is voorgeschreven of toegestaan door de wettelijke of reglementaire bepalingen die de opdrachten van het College regelen.

§ 5. De rechtelijke overheden brengen het College op de hoogte van het gevolg dat zij geven aan de in paragraaf 1, 3° bedoelde aangifte van strafrechtelijke misdrijven.

Wet van 31 mei 2017 betreffende de verplichte verzekering van de tienjarige burgerlijke aansprakelijkheid van aannemers, architecten en andere dienstverleners in de bouwsector van werken in onroerende staat en tot wijziging van de wet van 20 februari 1939 op de bescherming van de titel en van het beroep van architect

Art. 15

Onverminderd artikel 19, worden de inbreuken van de architect op deze wet en haar uitvoeringsbesluiten]1 bestraft met een strafrechtelijke geldboete van 26 tot 10 000 euro.

Art. 15

Onverminderd artikel 19, worden de inbreuken van de architect op deze wet en haar uitvoeringsbesluiten bestraft met **hetzij** een strafrechtelijke geldboete van 26 tot 10 000 euro, **hetzij met een administratieve geldboete van 26 tot 10.000 euro.**

Art. 18

De ambtenaren die zijn aangesteld door de minister bevoegd voor Economie kunnen aan de architect een transactie voorstellen, overeenkomstig artikel XV.61 van het Wetboek van economisch recht.

Art. 18

De ambtenaren die zijn aangesteld door de minister bevoegd voor Economie kunnen aan de architect een transactie voorstellen, overeenkomstig artikel XV.61 van het Wetboek van economisch recht.

Het bedrag van de transactie mag niet hoger zijn dan het maximumbedrag van de strafrechtelijke geldboete die wegens de vastgestelde inbreuk kan worden opgelegd, verhoogd met de opdecimen.

De betalings- en inningswijzen van deze transactie worden door de Koning vastgesteld.

Art. 18/1

[Nieuwe bepaling]

Art. 18/1

§ 1. De inbreuken op de artikelen 5 en 12, § 1, eerste lid, 2°, kunnen het voorwerp uitmaken van:

1° de toepassing van de transactieprocedure zoals bedoeld in artikel 18;

2° een administratieve vervolging met toepassing van de procedure bedoeld in titel 1/2 van boek XV van het Wetboek van economisch recht;

3° een strafrechtelijke vervolging.

§ 2. De vervolging gebeurt overeenkomstig titel 1/1 van boek XV van het Wetboek van economisch recht.

Art. 18/2

[Nieuwe bepaling]

Art. 18/2

Het openbaar ministerie bezorgt aan de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht een kennisgeving van zijn beslissing om al dan niet strafvervolging in te stellen, of al dan niet een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van hetzelfde Wetboek voor te stellen.

Wanneer het openbaar ministerie ervan afziet een strafvervolging in te stellen, of een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van hetzelfde Wetboek voor te stellen, of wanneer het openbaar ministerie geen beslissing heeft genomen binnen

een termijn van drie maanden te rekenen van de dag van ontvangst van het proces-verbaal waarin de inbreuk werd vastgelegd, beslissen de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht of de procedure voor de administratieve geldboete moet worden opgestart.

Art. 18/3

[Nieuwe bepaling]

Art. 18/3

Indien het openbaar ministerie afziet van een strafvervolgning in te stellen, een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van het Wetboek van strafvordering voor te stellen, bezorgt het een afschrift van de procedurestukken van het aanvullend opsporingsonderzoek aan de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht.

Art. 18/4

[Nieuwe bepaling]

Art. 18/4

De bepalingen van titel 2, hoofdstuk 1/1, van boek XV van het Wetboek van economisch recht zijn toepasselijk op de administratieve geldboetes bedoeld in deze wet.

De opdecienen bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecienen op strafrechtelijke geldboeten zijn eveneens van toepassing op de administratieve geldboetes bedoeld in deze wet.

Art. 18/5

[Nieuwe bepaling]

Art. 18/5

De artikelen XV.69, XV.71, XV.72, XV.73 en XV.74 van het Wetboek van economisch recht zijn toepasselijk op de strafrechtelijke inbreuken op deze wet.

Wet van 18 september 2017 tot voorkoming van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme en tot beperking van het gebruik van contanten

Art. 5, §1

§ 1. De bepalingen van deze wet zijn van toepassing op de volgende onderworpen entiteiten, handelend in het kader van hun [6 gereglementeerde]6 beroepsactiviteiten :

1° de Nationale Bank van België;

2° [2 ...]2;

3° de NV van publiek recht bpost, hierna "bpost", voor haar financiële postdiensten of voor de uitgifte van elektronisch geld;

4° a) de kredietinstellingen bedoeld in artikel 1, § 3, eerste lid, van de wet van 25 april 2014 op het statuut van en het toezicht op kredietinstellingen [11 ...]11, die ressorteren onder het Belgische recht;

b) de in België gevestigde bijkantoren van kredietinstellingen als bedoeld in artikel 1, § 3, eerste lid, van dezelfde wet, die ressorteren onder het recht van een andere lidstaat of van een derde land;

[2 c) de kredietinstellingen bedoeld in artikel 1, § 3, eerste lid van dezelfde wet, die ressorteren onder het recht van een andere lidstaat en die een beroep doen op een in België gevestigde verbonden agent om er beleggingsdiensten en/of -activiteiten in de zin van artikel 2, 1° van de wet van 25 oktober 2016 betreffende de toegang tot het beleggingsdienstenbedrijf en betreffende het statuut van en het toezicht op de vennootschappen voor vermogensbeheer en beleggingsadvies, alsmede nevendiensten in de zin van artikel 2, 2°, van dezelfde wet, te verrichten;]2

[6 d) de kredietinstellingen bedoeld in artikel 1, § 3, eerste lid, van dezelfde wet, die ressorteren onder het recht van een andere lidstaat en die een beroep doen op een in België gevestigde agent om er diensten te leveren die bestaan in het in ontvangst nemen van deposito's of andere terugbetaalbare gelden, in de zin van artikel 4, 1), van de voornoemde wet;]6

5° a) de verzekeringsondernemingen naar Belgisch recht bedoeld in boek II van de wet van 13 maart 2016 op het statuut van en het toezicht op de verzekerings- of herverzekeringsondernemingen

Art. 5, §1

§ 1. De bepalingen van deze wet zijn van toepassing op de volgende onderworpen entiteiten, handelend in het kader van hun [6 gereglementeerde]6 beroepsactiviteiten :

1° de Nationale Bank van België;

2° [2 ...]2;

3° de NV van publiek recht bpost, hierna "bpost", voor haar financiële postdiensten of voor de uitgifte van elektronisch geld;

4° a) de kredietinstellingen bedoeld in artikel 1, § 3, eerste lid, van de wet van 25 april 2014 op het statuut van en het toezicht op kredietinstellingen [11 ...]11, die ressorteren onder het Belgische recht;

b) de in België gevestigde bijkantoren van kredietinstellingen als bedoeld in artikel 1, § 3, eerste lid, van dezelfde wet, die ressorteren onder het recht van een andere lidstaat of van een derde land;

[2 c) de kredietinstellingen bedoeld in artikel 1, § 3, eerste lid van dezelfde wet, die ressorteren onder het recht van een andere lidstaat en die een beroep doen op een in België gevestigde verbonden agent om er beleggingsdiensten en/of -activiteiten in de zin van artikel 2, 1° van de wet van 25 oktober 2016 betreffende de toegang tot het beleggingsdienstenbedrijf en betreffende het statuut van en het toezicht op de vennootschappen voor vermogensbeheer en beleggingsadvies, alsmede nevendiensten in de zin van artikel 2, 2°, van dezelfde wet, te verrichten;]2

[6 d) de kredietinstellingen bedoeld in artikel 1, § 3, eerste lid, van dezelfde wet, die ressorteren onder het recht van een andere lidstaat en die een beroep doen op een in België gevestigde agent om er diensten te leveren die bestaan in het in ontvangst nemen van deposito's of andere terugbetaalbare gelden, in de zin van artikel 4, 1), van de voornoemde wet;]6

5° a) de verzekeringsondernemingen naar Belgisch recht bedoeld in boek II van de wet van 13 maart 2016 op het statuut van en het toezicht op de verzekerings- of herverzekeringsondernemingen

die gemachtigd zijn de levensverzekeringsactiviteiten uit te oefenen bedoeld in bijlage II van dezelfde wet;

b) de in België gevestigde bijkantoren van verzekeringsondernemingen die ressorteren onder het recht van een andere lidstaat of van een derde land, als respectievelijk bedoeld in de artikelen 550 en 584 van dezelfde wet en die gemachtigd zijn in België de levensverzekeringsactiviteiten uit te oefenen bedoeld in bijlage II van dezelfde wet;

6°[4 a) de betalingsinstellingen naar Belgisch recht bedoeld in boek II, titel II, hoofdstuk 1 van [6 de wet van 11 maart 2018]6;

b) de in België gevestigde bijkantoren van betalingsinstellingen die ressorteren onder het recht van een andere lidstaat of van een derde land, als respectievelijk bedoeld in de artikelen 120 en 144 van dezelfde wet;

c) de geregistreerde betalingsinstellingen bedoeld in boek II, titel II, hoofdstuk 2 van dezelfde wet;

d) de betalingsinstellingen bedoeld in artikel 4, punt 4, van richtlijn 2015/2366/EU van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2015 betreffende betalingsdiensten in de interne markt, houdende wijziging van de richtlijnen 2002/65/EG, 2009/110/EG en 2013/36/EU en Verordening (EU) nr. 1093/2010 en houdende intrekking van richtlijn 2007/64/EG, die ressorteren onder het recht van een andere lidstaat en die in België betalingsdiensten aanbieden via één of meerdere personen die er gevestigd zijn en die de instelling hiervoor vertegenwoordigen;]4

7° [4 a) de uitgevers van elektronisch geld als bedoeld in artikel 163, 4° en 5°, van de voornoemde wet van 11 maart 2018;

b) de instellingen voor elektronisch geld naar Belgisch recht als bedoeld in Boek IV, Titel II, hoofdstuk 1, van dezelfde wet;

c) de in België gevestigde bijkantoren van instellingen voor elektronisch geld die ressorteren onder het recht van een andere lidstaat of van een derde land, als respectievelijk bedoeld in de artikelen 218 en 228 van dezelfde wet;

d) de beperkte instellingen voor elektronisch geld als bedoeld in artikel 201, van dezelfde wet;

e) de instellingen voor elektronisch geld bedoeld in artikel 2, punt 1 van richtlijn 2009/110/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16

die gemachtigd zijn de levensverzekeringsactiviteiten uit te oefenen bedoeld in bijlage II van dezelfde wet;

b) de in België gevestigde bijkantoren van verzekeringsondernemingen die ressorteren onder het recht van een andere lidstaat of van een derde land, als respectievelijk bedoeld in de artikelen 550 en 584 van dezelfde wet en die gemachtigd zijn in België de levensverzekeringsactiviteiten uit te oefenen bedoeld in bijlage II van dezelfde wet;

6°[4 a) de betalingsinstellingen naar Belgisch recht bedoeld in boek II, titel II, hoofdstuk 1 van [6 de wet van 11 maart 2018]6;

b) de in België gevestigde bijkantoren van betalingsinstellingen die ressorteren onder het recht van een andere lidstaat of van een derde land, als respectievelijk bedoeld in de artikelen 120 en 144 van dezelfde wet;

c) de geregistreerde betalingsinstellingen bedoeld in boek II, titel II, hoofdstuk 2 van dezelfde wet;

d) de betalingsinstellingen bedoeld in artikel 4, punt 4, van richtlijn 2015/2366/EU van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2015 betreffende betalingsdiensten in de interne markt, houdende wijziging van de richtlijnen 2002/65/EG, 2009/110/EG en 2013/36/EU en Verordening (EU) nr. 1093/2010 en houdende intrekking van richtlijn 2007/64/EG, die ressorteren onder het recht van een andere lidstaat en die in België betalingsdiensten aanbieden via één of meerdere personen die er gevestigd zijn en die de instelling hiervoor vertegenwoordigen;]4

7° [4 a) de uitgevers van elektronisch geld als bedoeld in artikel 163, 4° en 5°, van de voornoemde wet van 11 maart 2018;

b) de instellingen voor elektronisch geld naar Belgisch recht als bedoeld in Boek IV, Titel II, hoofdstuk 1, van dezelfde wet;

c) de in België gevestigde bijkantoren van instellingen voor elektronisch geld die ressorteren onder het recht van een andere lidstaat of van een derde land, als respectievelijk bedoeld in de artikelen 218 en 228 van dezelfde wet;

d) de beperkte instellingen voor elektronisch geld als bedoeld in artikel 201, van dezelfde wet;

e) de instellingen voor elektronisch geld bedoeld in artikel 2, punt 1 van richtlijn 2009/110/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16

september 2009 betreffende de toegang tot, de uitoefening van en het prudentieel toezicht op de werkzaamheden van instellingen voor elektronisch geld, tot wijziging van de Richtlijnen 2005/60/EG en 2006/48/EG en tot intrekking van richtlijn 2000/46/EG, die ressorteren onder het recht van een lidstaat en die in België elektronisch geld overmaken via één of meerdere personen die er gevestigd zijn en die de instelling hiervoor vertegenwoordigen;]4

8° [3 ...]3

[2 8°/1 de centrale effectenbewaarinstellingen als gedefinieerd in artikel 36/26/1 van de wet van 22 februari 1998 tot vaststelling van het organiek statuut van de Nationale Bank van België;]2

9° de maatschappijen voor onderlinge borgstelling bedoeld in het koninklijk besluit van 30 april 1999 betreffende het statuut en de controle der maatschappijen voor onderlinge borgstelling;

10° [11 a) de beursvennootschappen bedoeld in artikel 2 van wet van 20 juli 2022 op het statuut van en het toezicht op beursvennootschappen en houdende diverse bepalingen, die ressorteren onder het Belgische recht;

b) de in België gevestigde bijkantoren van beursvennootschappen bedoeld in artikel 2 van dezelfde wet, die ressorteren onder het recht van een andere lidstaat of van een derde land;

c) de beursvennootschappen bedoeld in artikel 2 van dezelfde wet, die ressorteren onder het recht van een andere lidstaat en die een beroep doen op een in België gevestigde verbonden agent om er beleggingsdiensten en/of -activiteiten in de zin van artikel 2, 1° van de wet van 25 oktober 2016 betreffende de toegang tot het beleggingsdienstenbedrijf en betreffende het statuut van en het toezicht op de vennootschappen voor vermogensbeheer en beleggingsadvies, alsmede nevendiensten in de zin van artikel 2, 2° van dezelfde wet, te verrichten;]11

11° a) de beleggingsondernemingen naar Belgisch recht met een vergunning in de hoedanigheid van vennootschappen voor vermogensbeheer en beleggingsadvies in de zin van artikel 6, § 1, 2°, van de wet van 25 oktober 2016 betreffende de toegang tot het beleggingsdienstenbedrijf en betreffende het statuut van en het toezicht op de

september 2009 betreffende de toegang tot, de uitoefening van en het prudentieel toezicht op de werkzaamheden van instellingen voor elektronisch geld, tot wijziging van de Richtlijnen 2005/60/EG en 2006/48/EG en tot intrekking van richtlijn 2000/46/EG, die ressorteren onder het recht van een lidstaat en die in België elektronisch geld overmaken via één of meerdere personen die er gevestigd zijn en die de instelling hiervoor vertegenwoordigen;]4

8° [3 ...]3

[2 8°/1 de centrale effectenbewaarinstellingen als gedefinieerd in artikel 36/26/1 van de wet van 22 februari 1998 tot vaststelling van het organiek statuut van de Nationale Bank van België;]2

9° de maatschappijen voor onderlinge borgstelling bedoeld in het koninklijk besluit van 30 april 1999 betreffende het statuut en de controle der maatschappijen voor onderlinge borgstelling;

10° [11 a) de beursvennootschappen bedoeld in artikel 2 van wet van 20 juli 2022 op het statuut van en het toezicht op beursvennootschappen en houdende diverse bepalingen, die ressorteren onder het Belgische recht;

b) de in België gevestigde bijkantoren van beursvennootschappen bedoeld in artikel 2 van dezelfde wet, die ressorteren onder het recht van een andere lidstaat of van een derde land;

c) de beursvennootschappen bedoeld in artikel 2 van dezelfde wet, die ressorteren onder het recht van een andere lidstaat en die een beroep doen op een in België gevestigde verbonden agent om er beleggingsdiensten en/of -activiteiten in de zin van artikel 2, 1° van de wet van 25 oktober 2016 betreffende de toegang tot het beleggingsdienstenbedrijf en betreffende het statuut van en het toezicht op de vennootschappen voor vermogensbeheer en beleggingsadvies, alsmede nevendiensten in de zin van artikel 2, 2° van dezelfde wet, te verrichten;]11

11° a) de beleggingsondernemingen naar Belgisch recht met een vergunning in de hoedanigheid van vennootschappen voor vermogensbeheer en beleggingsadvies in de zin van artikel 6, § 1, 2°, van de wet van 25 oktober 2016 betreffende de toegang tot het beleggingsdienstenbedrijf en betreffende het statuut van en het toezicht op de

vennootschappen voor vermogensbeheer en beleggingsadvies;

b) de in België gevestigde bijkantoren van buitenlandse vennootschappen voor vermogensbeheer en beleggingsadvies die onder het recht van een andere lidstaat ressorteren bedoeld in artikel 70 van dezelfde wet en de in België gevestigde bijkantoren van buitenlandse vennootschappen voor vermogensbeheer en beleggingsadvies die onder het recht van een derde land ressorteren bedoeld in titel III, hoofdstuk II, afdeling III, van dezelfde wet;

[6 c) de vennootschappen voor vermogensbeheer en beleggingsadvies die ressorteren onder het recht van een andere lidstaat en die een beroep doen op een in België gevestigde verbonden agent om er beleggingsdiensten en/of -activiteiten in de zin van artikel 2, 1°, van de wet van 25 oktober 2016 betreffende de toegang tot het beleggingsdienstenbedrijf en betreffende het statuut van en het toezicht op de vennootschappen voor vermogensbeheer en beleggingsadvies, en, in voorkomend geval, nevendiensten in de zin van artikel 2, 2°, van dezelfde wet, te verrichten;]6

12° a) de beheervenootschappen van instellingen voor collectieve belegging naar Belgisch recht bedoeld in deel 3, boek 2, van de wet van 3 augustus 2012 betreffende de instellingen voor collectieve belegging die voldoen aan de voorwaarden van Richtlijn 2009/65/EG en de instellingen voor belegging in schuldvorderingen;

b) de beheervenootschappen van alternatieve instellingen voor collectieve belegging naar Belgisch recht bedoeld in artikel 3, 12°, van de wet van 19 april 2014 betreffende de alternatieve instellingen voor collectieve belegging en hun beheerders;

c) de in België gevestigde bijkantoren van buitenlandse beheervenootschappen van instellingen voor collectieve belegging bedoeld in artikel 258 van voormelde wet van 3 augustus 2012;

d) de in België gevestigde bijkantoren van buitenlandse beheervenootschappen van alternatieve instellingen voor collectieve belegging bedoeld in de artikelen 114, 117 [6 en 163]6 van voormelde wet van 19 april 2014;

13° a) de beleggingsvennootschappen naar Belgisch recht bedoeld in artikel 3, 11°, van de

vennootschappen voor vermogensbeheer en beleggingsadvies;

b) de in België gevestigde bijkantoren van buitenlandse vennootschappen voor vermogensbeheer en beleggingsadvies die onder het recht van een andere lidstaat ressorteren bedoeld in artikel 70 van dezelfde wet en de in België gevestigde bijkantoren van buitenlandse vennootschappen voor vermogensbeheer en beleggingsadvies die onder het recht van een derde land ressorteren bedoeld in titel III, hoofdstuk II, afdeling III, van dezelfde wet;

[6 c) de vennootschappen voor vermogensbeheer en beleggingsadvies die ressorteren onder het recht van een andere lidstaat en die een beroep doen op een in België gevestigde verbonden agent om er beleggingsdiensten en/of -activiteiten in de zin van artikel 2, 1°, van de wet van 25 oktober 2016 betreffende de toegang tot het beleggingsdienstenbedrijf en betreffende het statuut van en het toezicht op de vennootschappen voor vermogensbeheer en beleggingsadvies, en, in voorkomend geval, nevendiensten in de zin van artikel 2, 2°, van dezelfde wet, te verrichten;]6

12° a) de beheervenootschappen van instellingen voor collectieve belegging naar Belgisch recht bedoeld in deel 3, boek 2, van de wet van 3 augustus 2012 betreffende de instellingen voor collectieve belegging die voldoen aan de voorwaarden van Richtlijn 2009/65/EG en de instellingen voor belegging in schuldvorderingen;

b) de beheervenootschappen van alternatieve instellingen voor collectieve belegging naar Belgisch recht bedoeld in artikel 3, 12°, van de wet van 19 april 2014 betreffende de alternatieve instellingen voor collectieve belegging en hun beheerders;

c) de in België gevestigde bijkantoren van buitenlandse beheervenootschappen van instellingen voor collectieve belegging bedoeld in artikel 258 van voormelde wet van 3 augustus 2012;

d) de in België gevestigde bijkantoren van buitenlandse beheervenootschappen van alternatieve instellingen voor collectieve belegging bedoeld in de artikelen 114, 117 [6 en 163]6 van voormelde wet van 19 april 2014;

13° a) de beleggingsvennootschappen naar Belgisch recht bedoeld in artikel 3, 11°, van de

voormelde wet van 3 augustus 2012, voor zover en in de mate waarin deze instellingen instaan voor de verhandeling van hun effecten in de zin van artikel 3, 22°, c), en 30°, van dezelfde wet;

b) [6 ...]6

c) de beleggingsvennootschappen in schuldvorderingen naar Belgisch recht bedoeld in artikel 271/1 van de voormelde wet van 3 augustus 2012, voor zover en in de mate waarin deze instellingen instaan voor de verhandeling van hun effecten;

d) de beleggingsvennootschappen naar Belgisch recht bedoeld in artikel 3, 11°, van de voormelde wet van 19 april 2014, voor zover en in de mate waarin deze instellingen instaan voor de verhandeling van hun effecten in de zin van artikel 3, 26°, van dezelfde wet;

14° [9 ...]9

[6 14° /1 [8 onverminderd het derde lid, aanbieders van diensten voor het wisselen tussen virtuele valuta en fiduciaire valuta]8 gevestigd op het Belgisch grondgebied, en bedoeld in het koninklijk besluit [8 genomen krachtens het vierde lid]8 van deze paragraaf;

14° /2 [8 onverminderd het derde lid, aanbieders van bewaarportemonnees]8 gevestigd op het Belgisch grondgebied, en bedoeld in het koninklijk besluit [8 genomen krachtens het vierde lid]8 van deze paragraaf;]6

15° [2 de [6 marktoperatoren]6 bedoeld in artikel 3, 3°, van de wet van 21 november 2017 over de infrastructuur voor de markten voor financiële instrumenten en houdende omzetting van Richtlijn 2014/65/EU, die de Belgische gereguleerde markten organiseren, behalve wat hun opdrachten van publiekrechtelijke aard betreft;]2

16° de in België gevestigde personen die beroepshalve verrichtingen voor de contante aankoop of verkoop van deviezen in contanten of met cheques in deviezen dan wel met gebruik van een krediet- of betaalkaart uitvoeren bedoeld in [6 artikel 102, derde lid]6, van de wet van 25 oktober 2016 betreffende de toegang tot het beleggingsdienstenbedrijf en betreffende het statuut van en het toezicht op de vennootschappen voor vermogensbeheer en beleggingsadvies;

17° de makelaars in bank- en beleggingsdiensten bedoeld in artikel 4, 4°, van de wet van 22 maart

voormelde wet van 3 augustus 2012, voor zover en in de mate waarin deze instellingen instaan voor de verhandeling van hun effecten in de zin van artikel 3, 22°, c), en 30°, van dezelfde wet;

b) [6 ...]6

c) de beleggingsvennootschappen in schuldvorderingen naar Belgisch recht bedoeld in artikel 271/1 van de voormelde wet van 3 augustus 2012, voor zover en in de mate waarin deze instellingen instaan voor de verhandeling van hun effecten;

d) de beleggingsvennootschappen naar Belgisch recht bedoeld in artikel 3, 11°, van de voormelde wet van 19 april 2014, voor zover en in de mate waarin deze instellingen instaan voor de verhandeling van hun effecten in de zin van artikel 3, 26°, van dezelfde wet;

14° [9 ...]9

[6 14° /1 [8 onverminderd het derde lid, aanbieders van diensten voor het wisselen tussen virtuele valuta en fiduciaire valuta]8 gevestigd op het Belgisch grondgebied, en bedoeld in het koninklijk besluit [8 genomen krachtens het vierde lid]8 van deze paragraaf;

14° /2 [8 onverminderd het derde lid, aanbieders van bewaarportemonnees]8 gevestigd op het Belgisch grondgebied, en bedoeld in het koninklijk besluit [8 genomen krachtens het vierde lid]8 van deze paragraaf;]6

15° [2 de [6 marktoperatoren]6 bedoeld in artikel 3, 3°, van de wet van 21 november 2017 over de infrastructuur voor de markten voor financiële instrumenten en houdende omzetting van Richtlijn 2014/65/EU, die de Belgische gereguleerde markten organiseren, behalve wat hun opdrachten van publiekrechtelijke aard betreft;]2

16° de in België gevestigde personen die beroepshalve verrichtingen voor de contante aankoop of verkoop van deviezen in contanten of met cheques in deviezen dan wel met gebruik van een krediet- of betaalkaart uitvoeren bedoeld in [6 artikel 102, derde lid]6, van de wet van 25 oktober 2016 betreffende de toegang tot het beleggingsdienstenbedrijf en betreffende het statuut van en het toezicht op de vennootschappen voor vermogensbeheer en beleggingsadvies;

17° de makelaars in bank- en beleggingsdiensten bedoeld in artikel 4, 4°, van de wet van 22 maart

2006 betreffende de bemiddeling in bank- en beleggingsdiensten en de distributie van financiële instrumenten, evenals de in België gevestigde bijkantoren [6 van personen]6 die gelijkwaardige werkzaamheden uitoefenen die ressorteren onder het recht van een andere lidstaat;

18° de onafhankelijk financiële planners bedoeld in artikel 3, § 1, van de wet van 25 april 2014 inzake het statuut van en het toezicht op de onafhankelijk financiële planners en inzake het verstrekken van raad over financiële planning door gereglementeerde ondernemingen, evenals de bijkantoren in België van personen die gelijkwaardige werkzaamheden uitoefenen die ressorteren onder het recht van een andere lidstaat;

19° de verzekeringsbemiddelaars bedoeld in deel 6 van de wet van 4 april 2014 betreffende de verzekeringen die hun beroepsactiviteiten buiten elke exclusieve agentuurovereenkomst uitoefenen in één of meerdere levensverzekeringstakken bedoeld in bijlage II van de voormelde wet van 13 maart 2016, evenals de in België gevestigde bijkantoren van personen die gelijkwaardige werkzaamheden uitoefenen die ressorteren onder het recht van een andere lidstaat;

20° de kredietgevers in de zin van artikel I.9, 34°, van het Wetboek van economisch recht die in België gevestigd zijn en die activiteiten van consumentenkrediet of hypothecaire krediet uitoefenen, als bedoeld in boek VII, titel 4, hoofdstukken 1 en 2, van hetzelfde Wetboek, evenals de in België gevestigde bijkantoren van personen die gelijkwaardige werkzaamheden uitoefenen die ressorteren onder het recht van een andere lidstaat;

21° de personen bedoeld in artikel 2, § 1, van het koninklijk besluit nr. 55 van 10 november 1967 tot regeling van het juridisch statuut der ondernemingen gespecialiseerd in financieringshuur, evenals de in België gevestigde bijkantoren van personen die gelijkwaardige werkzaamheden uitoefenen die ressorteren onder het recht van een andere lidstaat;

22° [6 de in België gevestigde natuurlijke of rechtspersonen, die ten minste één van de activiteiten uitoefenen]6 bedoeld in artikel 4, eerste lid, 2) tot en met 12), 14) en 15), van de wet

2006 betreffende de bemiddeling in bank- en beleggingsdiensten en de distributie van financiële instrumenten, evenals de in België gevestigde bijkantoren [6 van personen]6 die gelijkwaardige werkzaamheden uitoefenen die ressorteren onder het recht van een andere lidstaat;

18° de onafhankelijk financiële planners bedoeld in artikel 3, § 1, van de wet van 25 april 2014 inzake het statuut van en het toezicht op de onafhankelijk financiële planners en inzake het verstrekken van raad over financiële planning door gereglementeerde ondernemingen, evenals de bijkantoren in België van personen die gelijkwaardige werkzaamheden uitoefenen die ressorteren onder het recht van een andere lidstaat;

19° de verzekeringsbemiddelaars bedoeld in deel 6 van de wet van 4 april 2014 betreffende de verzekeringen die hun beroepsactiviteiten buiten elke exclusieve agentuurovereenkomst uitoefenen in één of meerdere levensverzekeringstakken bedoeld in bijlage II van de voormelde wet van 13 maart 2016, evenals de in België gevestigde bijkantoren van personen die gelijkwaardige werkzaamheden uitoefenen die ressorteren onder het recht van een andere lidstaat;

20° de kredietgevers in de zin van artikel I.9, 34°, van het Wetboek van economisch recht die in België gevestigd zijn en die activiteiten van consumentenkrediet of hypothecaire krediet uitoefenen, als bedoeld in boek VII, titel 4, hoofdstukken 1 en 2, van hetzelfde Wetboek, evenals de in België gevestigde bijkantoren van personen die gelijkwaardige werkzaamheden uitoefenen die ressorteren onder het recht van een andere lidstaat;

21° de personen bedoeld in artikel 2, § 1, van het koninklijk besluit nr. 55 van 10 november 1967 tot regeling van het juridisch statuut der ondernemingen gespecialiseerd in financieringshuur, evenals de in België gevestigde bijkantoren van personen die gelijkwaardige werkzaamheden uitoefenen die ressorteren onder het recht van een andere lidstaat;

22° [6 de in België gevestigde natuurlijke of rechtspersonen, die ten minste één van de activiteiten uitoefenen]6 bedoeld in artikel 4, eerste lid, 2) tot en met 12), 14) en 15), van de wet

van 25 april 2014 op het statuut van en het toezicht op kredietinstellingen [11 ...]11 [6 , zonder in die hoedanigheid al onderworpen te zijn in het kader van één van de bepalingen onder 4° tot en met 21°]6, evenals de in België gevestigde bijkantoren van personen die gelijkwaardige werkzaamheden uitoefenen die ressorteren onder het recht van een andere lidstaat, die zijn aangeduid door de Koning;

23° de natuurlijke personen of rechtspersonen die in België activiteiten uitoefenen en die geregistreerd of ingeschreven zijn in het openbaar register van het Instituut van de Bedrijfsrevisoren overeenkomstig artikel 10 van de wet van 7 december 2016 tot organisatie van het beroep van en het publiek toezicht op de bedrijfsrevisoren, de natuurlijke personen stagiairs bedrijfsrevisoren van externe ondernemingen bedoeld in artikel 11, § 3, van voormelde wet, alsook de auditkantoren en éénieder die het beroep van wettelijk auditor uitoefent;

24° [6 de natuurlijke personen of rechtspersonen ingeschreven in het openbaar register als gecertificeerde accountants bedoeld in artikel 2, 1°, van de wet van 17 maart 2019 betreffende de beroepen van accountant en belastingadviseur of als gecertificeerde belastingadviseurs bedoeld in de artikel 2, 2°, van voormelde wet, alsook de natuurlijke personen of rechtspersonen ingeschreven in het openbaar register met overeenkomstig artikel 29, § 1, derde lid, van voormelde wet de vermelding van stagiair bij een van voornoemde hoedanigheden, voor zover deze personen beroepsbeoefenaars zijn bedoeld in de artikel 2, 3°, van voormelde wet;]6

25° [6 de natuurlijke personen of rechtspersonen ingeschreven in het openbaar register als accountants bedoeld in artikel 2, 4°, van de wet van 17 maart 2019 betreffende de beroepen van accountant en belastingadviseur of als fiscale accountants bedoeld in artikel 2, 5°, van de voornoemde wet van 17 maart 2019, alsook de natuurlijke personen of rechtspersonen ingeschreven in het openbaar register met overeenkomstig artikel 29, § 1, derde lid, van voornoemde wet de vermelding van stagiair bij een van voornoemde hoedanigheden, voor zover deze personen beroepsbeoefenaars zijn bedoeld in de artikel 2, 3°, voormelde wet van 17 maart 2019;]6

van 25 april 2014 op het statuut van en het toezicht op kredietinstellingen [11 ...]11 [6 , zonder in die hoedanigheid al onderworpen te zijn in het kader van één van de bepalingen onder 4° tot en met 21°]6, evenals de in België gevestigde bijkantoren van personen die gelijkwaardige werkzaamheden uitoefenen die ressorteren onder het recht van een andere lidstaat, die zijn aangeduid door de Koning;

23° de natuurlijke personen of rechtspersonen die in België activiteiten uitoefenen en die geregistreerd of ingeschreven zijn in het openbaar register van het Instituut van de Bedrijfsrevisoren overeenkomstig artikel 10 van de wet van 7 december 2016 tot organisatie van het beroep van en het publiek toezicht op de bedrijfsrevisoren, de natuurlijke personen stagiairs bedrijfsrevisoren van externe ondernemingen bedoeld in artikel 11, § 3, van voormelde wet, alsook de auditkantoren en éénieder die het beroep van wettelijk auditor uitoefent;

24° [6 de natuurlijke personen of rechtspersonen ingeschreven in het openbaar register als gecertificeerde accountants bedoeld in artikel 2, 1°, van de wet van 17 maart 2019 betreffende de beroepen van accountant en belastingadviseur of als gecertificeerde belastingadviseurs bedoeld in de artikel 2, 2°, van voormelde wet, alsook de natuurlijke personen of rechtspersonen ingeschreven in het openbaar register met overeenkomstig artikel 29, § 1, derde lid, van voormelde wet de vermelding van stagiair bij een van voornoemde hoedanigheden, voor zover deze personen beroepsbeoefenaars zijn bedoeld in de artikel 2, 3°, van voormelde wet;]6

25° [6 de natuurlijke personen of rechtspersonen ingeschreven in het openbaar register als accountants bedoeld in artikel 2, 4°, van de wet van 17 maart 2019 betreffende de beroepen van accountant en belastingadviseur of als fiscale accountants bedoeld in artikel 2, 5°, van de voornoemde wet van 17 maart 2019, alsook de natuurlijke personen of rechtspersonen ingeschreven in het openbaar register met overeenkomstig artikel 29, § 1, derde lid, van voornoemde wet de vermelding van stagiair bij een van voornoemde hoedanigheden, voor zover deze personen beroepsbeoefenaars zijn bedoeld in de artikel 2, 3°, voormelde wet van 17 maart 2019;]6

[6 25° /1 [10 de niet-gereguleerde belastingadviseurs, namelijk de natuurlijke of rechtspersonen niet-ingeschreven in het openbaar register bedoeld in artikel 29, § 1, van de wet van 17 maart 2019 betreffende de beroepen van accountant en belastingadviseur, die zich ertoe verbinden als voornaamste bedrijfs- of beroepsactiviteit, rechtstreeks of via andere met hem gelieerde personen materiële hulp, bijstand of advies op fiscaal gebied te verlenen;]10]6

26° de notarissen;

27° de gerechtsdeurwaarders;

28° de advocaten :

a) wanneer zij hun cliënt bijstaan bij het voorbereiden of uitvoeren van verrichtingen in verband met :

i) de aan- en verkoop van onroerend goed of bedrijven;

ii) het beheren van diens geld, waardepapieren of andere activa;

iii) de opening of het beheer van bank-, spaar- of effectenrekeningen;

iv) het organiseren van de inbreng die nodig is voor de oprichting, de exploitatie of het beheer van vennootschappen;

v) de oprichting, de exploitatie of het beheer van fiducieën of trusts, vennootschappen, stichtingen of soortgelijke structuren;

b) of wanneer zij optreden in naam en voor rekening van hun cliënt in enigerlei financiële verrichtingen of verrichtingen in onroerend goed;

29° de dienstenverleners aan vennootschappen bedoeld in artikel 3, 1°, van de [1 wet van 29 maart 2018 tot registratie van de dienstenverleners aan vennootschappen]1;

30° de vastgoedmakelaars bedoeld in artikel 2, 5° en 7°, van de wet van 11 februari 2013 houdende organisatie van het beroep van vastgoedmakelaar, die zijn ingeschreven op het tableau [6 of op de lijst]6 bedoeld in artikel 3 van dezelfde wet of het tableau [6 of op de lijst]6 bedoeld in artikel 3 van de wet van 11 mei 2003 tot oprichting van de federale raden van landmeters-experten;

31° de handelaren in diamant bedoeld in artikel 169, § 3, van de programmawet van 2 augustus 2002;

[6 31° /1 de natuurlijke personen of rechtspersonen die kopen, verkopen of optreden

[6 25° /1 [10 de niet-gereguleerde belastingadviseurs, namelijk de natuurlijke of rechtspersonen niet-ingeschreven in het openbaar register bedoeld in artikel 29, § 1, van de wet van 17 maart 2019 betreffende de beroepen van accountant en belastingadviseur, die zich ertoe verbinden als voornaamste bedrijfs- of beroepsactiviteit, rechtstreeks of via andere met hem gelieerde personen materiële hulp, bijstand of advies op fiscaal gebied te verlenen;]10]6

26° de notarissen;

27° de gerechtsdeurwaarders;

28° de advocaten :

a) wanneer zij hun cliënt bijstaan bij het voorbereiden of uitvoeren van verrichtingen in verband met :

i) de aan- en verkoop van onroerend goed of bedrijven;

ii) het beheren van diens geld, waardepapieren of andere activa;

iii) de opening of het beheer van bank-, spaar- of effectenrekeningen;

iv) het organiseren van de inbreng die nodig is voor de oprichting, de exploitatie of het beheer van vennootschappen;

v) de oprichting, de exploitatie of het beheer van fiducieën of trusts, vennootschappen, stichtingen of soortgelijke structuren;

b) of wanneer zij optreden in naam en voor rekening van hun cliënt in enigerlei financiële verrichtingen of verrichtingen in onroerend goed;

29° de dienstenverleners aan vennootschappen bedoeld in artikel 3, 1°, van de [1 wet van 29 maart 2018 tot registratie van de dienstenverleners aan vennootschappen]1;

30° de vastgoedmakelaars bedoeld in artikel 2, 5° en 7°, van de wet van 11 februari 2013 houdende organisatie van het beroep van vastgoedmakelaar, die zijn ingeschreven op het tableau [6 of op de lijst]6 bedoeld in artikel 3 van dezelfde wet of het tableau [6 of op de lijst]6 bedoeld in artikel 3 van de wet van 11 mei 2003 tot oprichting van de federale raden van landmeters-experten;

31° de handelaren in diamant bedoeld in artikel 169, § 3, van de programmawet van 2 augustus 2002;

[6 31° /1 de natuurlijke personen of rechtspersonen die kopen, verkopen of optreden

als tussenpersoon in de handel van kunstwerken of roerende goederen van meer dan vijftig jaar oud, wanneer de verkoopprijs van een of een geheel van deze werken of goederen gelijk is aan of hoger is dan 10 000 euro en die overeenkomstig het zevende lid van deze paragraaf ingeschreven zijn bij de Federale Overheidsdienst Economie, kmo, Middenstand en Energie;

De tussenpersonen omvatten kunstgalerieën, veilinghuizen en organisatoren van beurzen en salons;

Wanneer de tussenpersoon een veilinghuis is, is de in het eerste lid bedoelde verkoopprijs de maximumschatting door het veilinghuis;

31° /2 de natuurlijke personen of rechtspersonen die eigenaar of beheerder zijn van entrepots, met inbegrip van douane-entrepots of in vrijhavens gelegen entrepots, die specifiek een opslagdienst aanbieden voor kunstwerken of roerende goederen van meer dan vijftig jaar oud en alleen voor dergelijke goederen en werken en die overeenkomstig het zevende lid van deze paragraaf ingeschreven zijn bij de Federale Overheidsdienst Economie, KMO, Middenstand en Energie;

31° /3 de professionele topvoetbalclubs;

31°/4 de sportmakelaars in de voetbalsector;

31°/5 de VZW Koninklijke Belgische Voetbalbond;

32° de bewakingsondernemingen bedoeld in artikel 4 van de wet van 2 oktober 2017 tot regeling van de private en bijzondere veiligheid, die bewakingsactiviteiten uitoefenen bedoeld in artikel 3, 3°, a), b) of c), van dezelfde wet;

33° de natuurlijke personen of rechtspersonen die één of meer kansspelen exploiteren, bedoeld in artikel 2 van de wet van 7 mei 1999 op de kansspelen, de weddenschappen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de spelers, met uitsluiting van de natuurlijke of rechtspersonen bedoeld in de artikelen 3 en 3bis van dezelfde wet.

[8 Voor de toepassing van het eerste lid, 14° /1 en 14° /2, worden de aanbieders van diensten voor het wisselen tussen virtuele valuta en fiduciaire valuta

als tussenpersoon in de handel van kunstwerken of roerende goederen van meer dan vijftig jaar oud, wanneer de verkoopprijs van een of een geheel van deze werken of goederen gelijk is aan of hoger is dan 10 000 euro en die overeenkomstig het zevende lid van deze paragraaf ingeschreven zijn bij de Federale Overheidsdienst Economie, kmo, Middenstand en Energie;

De tussenpersonen omvatten kunstgalerieën, veilinghuizen en organisatoren van beurzen en salons;

Wanneer de tussenpersoon een veilinghuis is, is de in het eerste lid bedoelde verkoopprijs de maximumschatting door het veilinghuis;

31° /2 de natuurlijke personen of rechtspersonen die eigenaar of beheerder zijn van entrepots, met inbegrip van douane-entrepots of in vrijhavens gelegen entrepots, die specifiek een opslagdienst aanbieden voor kunstwerken of roerende goederen van meer dan vijftig jaar oud en alleen voor dergelijke goederen en werken en die overeenkomstig het zevende lid van deze paragraaf ingeschreven zijn bij de Federale Overheidsdienst Economie, KMO, Middenstand en Energie;

31° /3 de professionele topvoetbalclubs;

31°/4 de sportmakelaars in de voetbalsector;

31°/5 de VZW Koninklijke Belgische Voetbalbond;

31°/6 De verhuurders van brandkasten die hun activiteit moeten melden overeenkomstig artikel 1021, laatste lid, van het Wetboek der successierechten en die niet reeds onderworpen zijn op grond van een van de punten 1° tot 21°.

32° de bewakingsondernemingen bedoeld in artikel 4 van de wet van 2 oktober 2017 tot regeling van de private en bijzondere veiligheid, die bewakingsactiviteiten uitoefenen bedoeld in artikel 3, 3°, a), b) of c), van dezelfde wet;

33° de natuurlijke personen of rechtspersonen die één of meer kansspelen exploiteren, bedoeld in artikel 2 van de wet van 7 mei 1999 op de kansspelen, de weddenschappen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de spelers, met uitsluiting van de natuurlijke of rechtspersonen bedoeld in de artikelen 3 en 3bis van dezelfde wet.

[8 Voor de toepassing van het eerste lid, 14° /1 en 14° /2, worden de aanbieders van diensten voor het wisselen tussen virtuele valuta en fiduciaire valuta

en de aanbieders van bewaarportemonnees die op Belgisch grondgebied elektronische infrastructuren hebben opgezet via welke zij voornoemde diensten aanbieden, ook geacht in België te zijn gevestigd.

Het is voor natuurlijke of rechtspersonen die ressorteren onder het recht van een derde land, verboden om op Belgisch grondgebied, als gewone professionele activiteit, ook al vormt die voor hen een aanvullende of bijkomende activiteit, diensten te verlenen of aan te bieden voor het wisselen tussen virtuele valuta en fiduciaire valuta, of om bewaarportemonnees aan te bieden.]8

[6 De Koning bepaalt, bij een in Ministerraad overlegd besluit, genomen op advies van de FSMA, welke de regels en voorwaarden zijn voor de inschrijving, bij de FSMA, van aanbieders van diensten voor het wisselen tussen virtuele valuta en fiduciaire valuta, en van aanbieders van bewaarportemonnees, alsook welke voorwaarden voor de uitoefening van die activiteiten en welk toezicht op hen van toepassing zijn.

Die voorwaarden moeten met name [8 van de personen belast met de effectieve leiding van de in het vorige lid bedoelde aanbieders eisen dat zij over de noodzakelijke professionele betrouwbaarheid en de passende deskundigheid beschikken voor de uitoefening van hun activiteiten]8. Zij mogen zich niet in één van de gevallen bevinden als beschreven in artikel 20 van de wet van 25 april 2014 op het statuut van en het toezicht op kredietinstellingen [11 ...]11. [8 ...]8

De Koning bepaalt ook in welke vorm en onder welke voorwaarden de inschrijvingsaanvragen bij de FSMA moeten worden ingediend, alsook welke informatie en documenten de aanvrager ter staving van zijn aanvraag moet voorleggen om aan te tonen dat aan de inschrijvingsvoorwaarden is voldaan.

De inschrijving van de vennootschap wordt geweigerd als de personen die, rechtstreeks of onrechtstreeks, een al dan niet stemrechtverlenende deelneming van ten minste vijf procent in het kapitaal van de vennootschap bezitten, [8 of de personen die controle uitoefenen over de dienstverlener in de zin van het Wetboek van Vennootschappen en Verenigingen,]8 niet geschikt zijn gelet op de noodzaak van een gezond en voorzichtig beheer van de vennootschap.

en de aanbieders van bewaarportemonnees die op Belgisch grondgebied elektronische infrastructuren hebben opgezet via welke zij voornoemde diensten aanbieden, ook geacht in België te zijn gevestigd.

Het is voor natuurlijke of rechtspersonen die ressorteren onder het recht van een derde land, verboden om op Belgisch grondgebied, als gewone professionele activiteit, ook al vormt die voor hen een aanvullende of bijkomende activiteit, diensten te verlenen of aan te bieden voor het wisselen tussen virtuele valuta en fiduciaire valuta, of om bewaarportemonnees aan te bieden.]8

[6 De Koning bepaalt, bij een in Ministerraad overlegd besluit, genomen op advies van de FSMA, welke de regels en voorwaarden zijn voor de inschrijving, bij de FSMA, van aanbieders van diensten voor het wisselen tussen virtuele valuta en fiduciaire valuta, en van aanbieders van bewaarportemonnees, alsook welke voorwaarden voor de uitoefening van die activiteiten en welk toezicht op hen van toepassing zijn.

Die voorwaarden moeten met name [8 van de personen belast met de effectieve leiding van de in het vorige lid bedoelde aanbieders eisen dat zij over de noodzakelijke professionele betrouwbaarheid en de passende deskundigheid beschikken voor de uitoefening van hun activiteiten]8. Zij mogen zich niet in één van de gevallen bevinden als beschreven in artikel 20 van de wet van 25 april 2014 op het statuut van en het toezicht op kredietinstellingen [11 ...]11. [8 ...]8

De Koning bepaalt ook in welke vorm en onder welke voorwaarden de inschrijvingsaanvragen bij de FSMA moeten worden ingediend, alsook welke informatie en documenten de aanvrager ter staving van zijn aanvraag moet voorleggen om aan te tonen dat aan de inschrijvingsvoorwaarden is voldaan.

De inschrijving van de vennootschap wordt geweigerd als de personen die, rechtstreeks of onrechtstreeks, een al dan niet stemrechtverlenende deelneming van ten minste vijf procent in het kapitaal van de vennootschap bezitten, [8 of de personen die controle uitoefenen over de dienstverlener in de zin van het Wetboek van Vennootschappen en Verenigingen,]8 niet geschikt zijn gelet op de noodzaak van een gezond en voorzichtig beheer van de vennootschap.

De Koning kan bepalen dat de inschrijving wordt geweigerd, herroepen of geschorst wanneer [8 de in het vierde lid bedoelde personen]8 niet voldoen aan voornoemde voorwaarden of aan de andere voorwaarden die Hij bepaalt.

[8 De FSMA houdt een register bij van de aanbieders van diensten voor het wisselen tussen virtuele valuta en fiduciaire valuta en een register van de aanbieders van bewaarportemonnees. In die registers, wordt voor elke aanbieder de volgende informatie vermeld:

1° zijn identificatiegegevens;

2° in voorkomend geval, als de aanbieder een gereglementeerde onderneming is, zijn andere gereglementeerde statuten.

De registers die de FSMA bijhoudt, kunnen een specifieke rubriek bevatten voor gereglementeerde ondernemingen.

De FSMA publiceert de wijzigingen die de voorbije twaalf maanden zijn aangebracht in de registers.

Voor de toepassing van het negende tot het elfde lid, moet onder "gereglementeerde onderneming" een onderneming worden verstaan die beschikt over een gereglementeerd statuut als bedoeld in artikel 36/2, § 1 van de wet van 22 februari 1998 of artikel 45, § 1, 2°, van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten, of over een gelijkaardig statuut in een andere lidstaat, en die in België diensten verleent of voornemens is te verlenen voor het wisselen tussen virtuele valuta en fiduciaire valuta of er bewaarportemonnees aanbiedt of voornemens is aan te bieden, voor zover dit statuut de uitoefening van dergelijke activiteiten toelaat.]8

De Koning bepaalt [10 ...]10 welke de regels en voorwaarden zijn voor de inschrijving bij de Federale Overheidsdienst Economie, KMO, Middenstand en Energie voor :

1° de natuurlijke personen of rechtspersonen die kopen, verkopen of optreden als tussenpersoon in de handel van kunstwerken of roerende goederen van meer dan vijftig jaar oud, wanneer de verkoopprijs van een of een geheel van deze werken of goederen gelijk is aan of hoger is dan 10 000 euro; en

2° de natuurlijke personen of rechtspersonen die eigenaar of beheerder zijn van entrepots, met

De Koning kan bepalen dat de inschrijving wordt geweigerd, herroepen of geschorst wanneer [8 de in het vierde lid bedoelde personen]8 niet voldoen aan voornoemde voorwaarden of aan de andere voorwaarden die Hij bepaalt.

[8 De FSMA houdt een register bij van de aanbieders van diensten voor het wisselen tussen virtuele valuta en fiduciaire valuta en een register van de aanbieders van bewaarportemonnees. In die registers, wordt voor elke aanbieder de volgende informatie vermeld:

1° zijn identificatiegegevens;

2° in voorkomend geval, als de aanbieder een gereglementeerde onderneming is, zijn andere gereglementeerde statuten.

De registers die de FSMA bijhoudt, kunnen een specifieke rubriek bevatten voor gereglementeerde ondernemingen.

De FSMA publiceert de wijzigingen die de voorbije twaalf maanden zijn aangebracht in de registers.

Voor de toepassing van het negende tot het elfde lid, moet onder "gereglementeerde onderneming" een onderneming worden verstaan die beschikt over een gereglementeerd statuut als bedoeld in artikel 36/2, § 1 van de wet van 22 februari 1998 of artikel 45, § 1, 2°, van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten, of over een gelijkaardig statuut in een andere lidstaat, en die in België diensten verleent of voornemens is te verlenen voor het wisselen tussen virtuele valuta en fiduciaire valuta of er bewaarportemonnees aanbiedt of voornemens is aan te bieden, voor zover dit statuut de uitoefening van dergelijke activiteiten toelaat.]8

De Koning bepaalt [10 ...]10 welke de regels en voorwaarden zijn voor de inschrijving bij de Federale Overheidsdienst Economie, KMO, Middenstand en Energie voor :

1° de natuurlijke personen of rechtspersonen die kopen, verkopen of optreden als tussenpersoon in de handel van kunstwerken of roerende goederen van meer dan vijftig jaar oud, wanneer de verkoopprijs van een of een geheel van deze werken of goederen gelijk is aan of hoger is dan 10 000 euro; en

2° de natuurlijke personen of rechtspersonen die eigenaar of beheerder zijn van entrepots, met

inbegrip van douane-entrepots of in vrijhavens gelegen entrepots, die specifiek een opslagdienst aanbieden voor kunstwerken of roerende goederen van meer dan vijftig jaar oud en alleen voor dergelijke goederen en werken;

[10 3° de niet-gereguleerde belastingadviseurs bedoeld in het eerste lid, 25° /1;]10

Die regels moeten met name van de in het vorige lid bedoelde natuurlijke personen of rechtspersonen eisen dat zij over de noodzakelijke professionele betrouwbaarheid beschikken voor de uitoefening van hun activiteiten. Ze moeten beantwoorden aan de volgende betrouwbaarheidsvoorwaarden :

1° niet uit hun burgerlijke en politieke rechten zijn ontzet;

2° niet failliet zijn verklaard zonder eerherstel te hebben gekregen;

3° in België of in een andere lidstaat van de Europese Unie geen van de volgende straffen hebben opgelopen :

a) een criminele straf;

b) een onvoorwaardelijke gevangenisstraf van ten minste zes maanden voor een van de strafbare feiten vermeld in artikel 1 van het koninklijk besluit nr. 22 van 24 oktober 1934 betreffende het rechterlijk verbod aan bepaalde veroordeelden en gefailleerden om bepaalde ambten, beroepen of werkzaamheden uit te oefenen;

c) een strafrechtelijke geldboete van minstens 2 500 euro, vóór toepassing van de opdecimen, wegens overtreding van deze wet en van de uitvoeringsbesluiten ervan.

Art. 20

De in artikel 5, § 1, 3° tot en met 22°, bedoelde onderworpen entiteiten mogen geen anonieme rekeningen of kluizen of rekeningen of kluizen onder valse namen of pseudoniemen openen. Ze nemen alle passende maatregelen om de naleving van dit verbod te verzekeren.

Art. 85, §1

§ 1. Onder voorbehoud van de prerogatieven die hen zijn toegekend door of krachtens andere

inbegrip van douane-entrepots of in vrijhavens gelegen entrepots, die specifiek een opslagdienst aanbieden voor kunstwerken of roerende goederen van meer dan vijftig jaar oud en alleen voor dergelijke goederen en werken;

[10 3° de niet-gereguleerde belastingadviseurs bedoeld in het eerste lid, 25° /1;]10

Die regels moeten met name van de in het vorige lid bedoelde natuurlijke personen of rechtspersonen eisen dat zij over de noodzakelijke professionele betrouwbaarheid beschikken voor de uitoefening van hun activiteiten. Ze moeten beantwoorden aan de volgende betrouwbaarheidsvoorwaarden :

1° niet uit hun burgerlijke en politieke rechten zijn ontzet;

2° niet failliet zijn verklaard zonder eerherstel te hebben gekregen;

3° in België of in een andere lidstaat van de Europese Unie geen van de volgende straffen hebben opgelopen :

a) een criminele straf;

b) een onvoorwaardelijke gevangenisstraf van ten minste zes maanden voor een van de strafbare feiten vermeld in artikel 1 van het koninklijk besluit nr. 22 van 24 oktober 1934 betreffende het rechterlijk verbod aan bepaalde veroordeelden en gefailleerden om bepaalde ambten, beroepen of werkzaamheden uit te oefenen;

c) een strafrechtelijke geldboete van minstens 2 500 euro, vóór toepassing van de opdecimen, wegens overtreding van deze wet en van de uitvoeringsbesluiten ervan.

Art. 20

De in artikel 5, § 1, 3° tot en met 22° en 31°/6, bedoelde onderworpen entiteiten mogen geen anonieme rekeningen of kluizen of rekeningen of kluizen onder valse namen of pseudoniemen openen. Ze nemen alle passende maatregelen om de naleving van dit verbod te verzekeren.

Art. 85, §1

§ 1. Onder voorbehoud van de prerogatieven die hen zijn toegekend door of krachtens andere

wettelijke bepalingen, houden de hierna opgesomde autoriteiten toezicht op de naleving van de bepalingen van boek II van deze wet, van de besluiten en reglementen genomen ter uitvoering ervan, van de uitvoeringsmaatregelen van Richtlijn 2015/849, [3 in voorkomend geval]3 van de Europese verordening betreffende geldovermakingen en van de waakzaamheidsplichten bedoeld in de bindende bepalingen betreffende financiële embargo's :

1° de minister van Financiën, via zijn vertegenwoordiger bedoeld in artikel 22 van de wet van 22 februari 1998 tot vaststelling van het organiek statuut van de Nationale Bank van België, ten aanzien van deze laatste;

2° de Administratie van de Thesaurie, ten aanzien van de onderworpen [1 entiteit]1 bedoeld in artikel 5, § 1, [1 ...]1 3° ;

3° de Nationale Bank van België, hierna te noemen "de Bank", ten aanzien van de onderworpen entiteiten [3 bedoeld in artikel 5, § 1, 4° tot en met 10°, voor de gereglementeerde activiteiten die in die hoedanigheid worden uitgeoefend, alsook voor de activiteiten die, in voorkomend geval, door diezelfde entiteiten worden uitgeoefend als kredietgevers in de zin van artikel I.9, 34°, van het Wetboek van economisch recht]3 ;

4° de Autoriteit voor Financiële Diensten en Markten, hierna te noemen "de FSMA ", ten aanzien van de onderworpen entiteiten bedoeld in artikel 5, § 1, 11° tot en met 20° [3 , voor de gereglementeerde activiteiten die in die hoedanigheid worden uitgeoefend]3 [2 , met uitsluiting van de kredietgevers in de zin van artikel I.9, 34°, van het Wetboek van economisch recht, die krachtens punt 3° onder de toezichtsbevoegdheid van de Nationale Bank van België vallen]2 ;

5° de Federale Overheidsdienst Economie, KMO, Middenstand en Energie, ten aanzien van de onderworpen entiteiten bedoeld in artikel 5, § 1, 21°, [4 25° /1]4 en 29° [3 tot en met 31° /5]3 ;

6° [3 het College van Toezicht op de Bedrijfsrevisoren, ten aanzien van de onderworpen entiteiten als bedoeld in artikel 5, § 1, 23°, bij uitoefening van hun revisorale opdrachten en van de andere activiteiten die zij mogen verrichten door inschrijving of registratie in het openbaar register

wettelijke bepalingen, houden de hierna opgesomde autoriteiten toezicht op de naleving van de bepalingen van boek II van deze wet, van de besluiten en reglementen genomen ter uitvoering ervan, van de uitvoeringsmaatregelen van Richtlijn 2015/849, [3 in voorkomend geval]3 van de Europese verordening betreffende geldovermakingen en van de waakzaamheidsplichten bedoeld in de bindende bepalingen betreffende financiële embargo's :

1° de minister van Financiën, via zijn vertegenwoordiger bedoeld in artikel 22 van de wet van 22 februari 1998 tot vaststelling van het organiek statuut van de Nationale Bank van België, ten aanzien van deze laatste;

2° de Administratie van de Thesaurie, ten aanzien van de onderworpen [1 entiteit]1 bedoeld in artikel 5, § 1, [1 ...]1 3° ;

3° de Nationale Bank van België, hierna te noemen "de Bank", ten aanzien van de onderworpen entiteiten [3 bedoeld in artikel 5, § 1, 4° tot en met 10°, voor de gereglementeerde activiteiten die in die hoedanigheid worden uitgeoefend, alsook voor de activiteiten die, in voorkomend geval, door diezelfde entiteiten worden uitgeoefend als kredietgevers in de zin van artikel I.9, 34°, van het Wetboek van economisch recht]3 ;

4° de Autoriteit voor Financiële Diensten en Markten, hierna te noemen "de FSMA ", ten aanzien van de onderworpen entiteiten bedoeld in artikel 5, § 1, 11° tot en met 20° [3 , voor de gereglementeerde activiteiten die in die hoedanigheid worden uitgeoefend]3 [2 , met uitsluiting van de kredietgevers in de zin van artikel I.9, 34°, van het Wetboek van economisch recht, die krachtens punt 3° onder de toezichtsbevoegdheid van de Nationale Bank van België vallen]2 ;

5° de Federale Overheidsdienst Economie, KMO, Middenstand en Energie, ten aanzien van de onderworpen entiteiten bedoeld in artikel 5, § 1, 21°, 25° /1 en 29° tot en met ~~31°/6~~ **31°/5** ;

6° [3 het College van Toezicht op de Bedrijfsrevisoren, ten aanzien van de onderworpen entiteiten als bedoeld in artikel 5, § 1, 23°, bij uitoefening van hun revisorale opdrachten en van de andere activiteiten die zij mogen verrichten door inschrijving of registratie in het openbaar register

van de bedrijfsrevisoren of op grond van hun hoedanigheid van stagiair-bedrijfsrevisor;]3

7° [3 het Instituut van de Belastingadviseurs en de Accountants, ten aanzien van de onderworpen entiteiten bedoeld in artikel 5, § 1, 24° tot en met [4 25°]4;]3

8° [3 ...]3

9° de Nationale Kamer van Notarissen, ten aanzien van de onderworpen entiteiten bedoeld in artikel 5, § 1, 26° ;

10° de Nationale Kamer voor Gerechtsdeurwaarders, ten aanzien van de onderworpen entiteiten bedoeld in artikel 5, § 1, 27° ;

11° de Stafhouder van de Orde waartoe zij behoren, ten aanzien van de onderworpen entiteiten bedoeld in artikel 5, § 1, 28° ;

12° de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken, ten aanzien van de onderworpen entiteiten bedoeld in artikel 5, § 1, 32° ;

13° de Kansspelcommissie, ten aanzien van de onderworpen entiteiten bedoeld in artikel 5, § 1, 33° ;

Afdeling 1. - Toezichtsbevoegdheden en -maatregelen betreffende de onderworpen entiteiten bedoeld in artikel 5, § 1, 21°, 25° /1 en 29° tot en met 31° /5

Art. 108

§ 1. Onverminderd andere bij deze wet of bij andere wettelijke of reglementaire bepalingen voorgeschreven maatregelen, kan de minister van Economie of één van de ambtenaren aangewezen door de Koning in toepassing van artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht]2, wanneer hij vaststelt dat een onderworpen entiteit, bedoeld in artikel 5, § 1, 21°, 25° /1 en 29° tot en met 31° /5, een inbreuk heeft begaan op de bepalingen van boek II van deze wet of op de besluiten en reglementen genomen ter uitvoering ervan, of op artikel 66, § 2, tweede en derde lid, van deze wet, of op de uitvoeringsmaatregelen van Richtlijn 2015/849 of op de waakzaamheidsplichten bedoeld in de bindende bepalingen betreffende financiële embargo's, de volgende maatregelen nemen ten aanzien van de betrokken onderworpen entiteit :

van de bedrijfsrevisoren of op grond van hun hoedanigheid van stagiair-bedrijfsrevisor;]3

7° [3 het Instituut van de Belastingadviseurs en de Accountants, ten aanzien van de onderworpen entiteiten bedoeld in artikel 5, § 1, 24° tot en met [4 25°]4;]3

8° [3 ...]3

9° de Nationale Kamer van Notarissen, ten aanzien van de onderworpen entiteiten bedoeld in artikel 5, § 1, 26° ;

10° de Nationale Kamer voor Gerechtsdeurwaarders, ten aanzien van de onderworpen entiteiten bedoeld in artikel 5, § 1, 27° ;

11° de Stafhouder van de Orde waartoe zij behoren, ten aanzien van de onderworpen entiteiten bedoeld in artikel 5, § 1, 28° ;

12° de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken, ten aanzien van de onderworpen entiteiten bedoeld in artikel 5, § 1, 32° ;

13° de Kansspelcommissie, ten aanzien van de onderworpen entiteiten bedoeld in artikel 5, § 1, 33° ;

Afdeling 1. - Toezichtsbevoegdheden en -maatregelen betreffende de onderworpen entiteiten bedoeld in artikel 5, § 1, 21°, 25° /1 en 29° tot en met ~~31°/5~~ 31°/6

Art. 108

§ 1. Onverminderd andere bij deze wet of bij andere wettelijke of reglementaire bepalingen voorgeschreven maatregelen, kan de minister van Economie of één van de ambtenaren aangewezen door de Koning in toepassing van artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht]2, wanneer hij vaststelt dat een onderworpen entiteit, bedoeld in artikel 5, § 1, 21°, 25° /1 en 29° tot en met ~~31°/5~~ 31°/6, een inbreuk heeft begaan op de bepalingen van boek II van deze wet of op de besluiten en reglementen genomen ter uitvoering ervan, of op artikel 66, § 2, tweede en derde lid, van deze wet, of op de uitvoeringsmaatregelen van Richtlijn 2015/849 of op de waakzaamheidsplichten bedoeld in de bindende bepalingen betreffende financiële embargo's, de volgende maatregelen nemen ten aanzien van de betrokken onderworpen entiteit :

1° het uitbrengen van een publieke verklaring waarin de identiteit van de natuurlijke of rechtspersoon en de aard van de inbreuk worden vermeld;

2° het door een bevel gelasten dat de natuurlijke of rechtspersoon het gedrag staakt en niet meer herhaalt;

3° de intrekking of schorsing van de vergunning, registratie, inschrijving of elke andere vorm van erkenning of toelating indien de onderworpen entiteit onder een dergelijke verplichting valt;

4° een tijdelijk verbod opleggen tegen elke persoon met managementverantwoordelijkheden in een onderworpen entiteit of elke voor de inbreuk verantwoordelijk geachte natuurlijke persoon, om managementfuncties bij onderworpen entiteiten uit te oefenen.

§ 2. Bij het vaststellen van de maatregelen bedoeld in paragraaf 1 wordt er rekening gehouden met de omstandigheden bedoeld in artikel 96.

§ 3. De Koning stelt de nodige procedureregels vast voor het opleggen van de in paragraaf 1 bedoelde maatregelen, alsook de verhaalmiddelen.

1° het uitbrengen van een publieke verklaring waarin de identiteit van de natuurlijke of rechtspersoon en de aard van de inbreuk worden vermeld;

2° het door een bevel gelasten dat de natuurlijke of rechtspersoon het gedrag staakt en niet meer herhaalt;

3° de intrekking of schorsing van de vergunning, registratie, inschrijving of elke andere vorm van erkenning of toelating indien de onderworpen entiteit onder een dergelijke verplichting valt;

4° een tijdelijk verbod opleggen tegen elke persoon met managementverantwoordelijkheden in een onderworpen entiteit of elke voor de inbreuk verantwoordelijk geachte natuurlijke persoon, om managementfuncties bij onderworpen entiteiten uit te oefenen.

§ 2. Bij het vaststellen van de maatregelen bedoeld in paragraaf 1 wordt er rekening gehouden met de omstandigheden bedoeld in artikel 96.

§ 3. De Koning stelt de nodige procedureregels vast voor het opleggen van de in paragraaf 1 bedoelde maatregelen, alsook de verhaalmiddelen.

Wet van 29 maart 2018 tot registratie van de dienstverleners aan vennootschappen

Art. 10

De ambtenaren aangeduid door de minister bevoegd voor Economie op basis van artikel XV.2 van het Wetboek van economisch recht, beschikken over de bevoegdheden van opsporing en vaststelling bedoeld in de artikelen XV.1 tot XV.10 en XV.32 tot XV.34 van het genoemde Wetboek om de inbreuken op deze wet op te sporen.

Art. 10

De ambtenaren aangeduid door de minister bevoegd voor Economie ~~op basis van artikel XV.2 van het Wetboek van economisch recht,~~ beschikken over de bevoegdheden van opsporing en vaststelling bedoeld in de artikelen XV.1 tot XV.10 en XV.32 tot XV.34 van het genoemde Wetboek om de inbreuken op deze wet op te sporen.

De opsporing en de vaststelling van de inbreuken bedoeld in deze wet, gebeuren overeenkomstig de bepalingen van boek XV, titel 1, hoofdstuk 1, van het Wetboek van economisch recht.

Art. 10/1

Art. 10/1

[Nieuwe bepaling]

§ 1. De inbreuken op deze wet of haar uitvoeringsbesluiten, kunnen het voorwerp uitmaken van:

1° de toepassing van de transactieprocedure zoals bedoeld in artikel 11, vierde lid;

2° een administratieve vervolging met toepassing van de procedure bedoeld in titel 1/2 van boek XV van het Wetboek van economisch recht;

3° een strafrechtelijke vervolging.

§ 2. De vervolging gebeurt overeenkomstig titel 1/1 van boek XV van het Wetboek van economisch recht.

Art. 10/2

[Nieuwe bepaling]

Art. 10/2

Het openbaar ministerie bezorgt aan de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht een kennisgeving van zijn beslissing om al dan niet strafvervolging in te stellen, of al dan niet een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van hetzelfde Wetboek voor te stellen.

Wanneer het openbaar ministerie ervan afziet een strafvervolging in te stellen, of een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van hetzelfde Wetboek voor te stellen, of wanneer het openbaar ministerie geen beslissing heeft genomen binnen een termijn van drie maanden te rekenen van de dag van ontvangst van het proces-verbaal waarin de inbreuk werd vastgelegd, beslissen de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht of de procedure voor de administratieve geldboete moet worden opgestart.

Art. 10/3

Art. 10/3

[Nieuwe bepaling]

Wanneer het openbaar ministerie ervan afziet een strafvervolgning in te stellen, of een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216bis van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216ter van hetzelfde Wetboek voor te stellen, bezorgt het een afschrift van de procedurestukken van het aanvullend opsporingsonderzoek aan de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht.

Art. 11

Wordt bestraft met een geldboete van 250 tot 100.000 euro, de dienstenverlener aan vennootschappen die zijn diensten verstrekt zonder geregistreerd te zijn of die geregistreerd werd maar niet meer voldoet aan de voorwaarden bedoeld in de artikelen 6 en 8 van deze wet of in de uitvoeringsbesluiten ervan.

De uiteindelijke begunstigden, zaakvoerders en bestuurders van rechtspersonen, in functie bij het opleggen van de geldboete en gedurende het voorafgaande jaar, kunnen hoofdelijk aansprakelijk worden gesteld voor de inbreuken bedoeld in het eerste lid.

De ambtenaren aangeduid door de minister bevoegd voor Economie op basis van artikel XV.2 van het Wetboek van economisch recht kunnen een waarschuwing richten tot de overtreder, zijn uiteindelijke begunstigden, zijn zaakvoerders en zijn bestuurders, overeenkomstig artikel XV.31 van het genoemde Wetboek of hen overeenkomstig artikel XV.61 van het genoemde Wetboek een geldsom tussen 50 en 600.000 euro voorstellen

Art. 11

De dienstenverlener aan vennootschappen die zijn diensten verstrekt zonder geregistreerd te zijn of die geregistreerd werd maar niet meer voldoet aan de voorwaarden bedoeld in de artikelen 6 en 8 of in de uitvoeringsbesluiten ervan, wordt bestraft met hetzij een boete van 250 tot 100.000 euro, hetzij met een administratieve geldboete van 250 tot 100.000 euro.

~~Wordt bestraft met een geldboete van 250 tot 100.000 euro, de dienstenverlener aan vennootschappen die zijn diensten verstrekt zonder geregistreerd te zijn of die geregistreerd werd maar niet meer voldoet aan de voorwaarden bedoeld in de artikelen 6 en 8 van deze wet of in de uitvoeringsbesluiten ervan.~~

De uiteindelijke begunstigden, zaakvoerders en bestuurders van rechtspersonen, in functie bij het opleggen van de geldboete en gedurende het voorafgaande jaar, kunnen hoofdelijk aansprakelijk worden gesteld voor de inbreuken bedoeld in het eerste lid.

De ambtenaren bedoeld in artikel 10 aangeduid door de minister bevoegd voor Economie op basis van artikel XV.2 van het Wetboek van economisch recht kunnen een waarschuwing richten tot de overtreder, zijn uiteindelijke begunstigden, zijn zaakvoerders en zijn bestuurders, overeenkomstig artikel XV.31 van het genoemde Wetboek of hen overeenkomstig artikel XV.61 van het genoemde Wetboek een geldsom tussen 50 en 600.000 euro

waarvan de vrijwillige betaling de strafvordering doet vervallen.

~~voorstellen waarvan de vrijwillige betaling de strafvordering doet vervallen.~~

Wanneer de in artikel 10 bedoelde ambtenaren inbreuken op deze wet of haar uitvoeringsbesluiten vaststellen, kunnen de door de minister bevoegd voor Economie aangestelde ambtenaren een geldsom voorstellen waarvan de vrijwillige betaling door de overtreder de strafvordering doet vervallen, overeenkomstig artikel XV.61 van het Wetboek van economisch recht.

Het bedrag van de transactie mag niet hoger zijn dan het maximumbedrag van de strafrechtelijke geldboete die wegens de vastgestelde inbreuk kan worden opgelegd, verhoogd met de opdecimen.

De betalings- en inningswijzen van deze transactie worden door de Koning vastgesteld.

Art. 11/1

[Nieuwe bepaling]

Art. 11/1

De bepalingen van titel 2, hoofdstuk 1/1, van boek XV van het Wetboek van economisch recht zijn toepasselijk op de administratieve geldboetes bedoeld in deze wet.

De opdecimen bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimen op strafrechtelijke geldboeten zijn eveneens van toepassing op de administratieve geldboetes bedoeld in deze wet.

Art. 11/2

[Nieuwe bepaling]

Art. 11/2

De artikelen XV.69, XV.71, XV.72, XV.73 en XV.74 van het Wetboek van economisch recht zijn toepasselijk op de strafrechtelijke inbreuken op deze wet.

Wet van 25 november 2018 houdende de oprichting van de Nationale Raad voor de Productiviteit

Art. 5

§ 1. De leden van de Nationale Raad voor de Productiviteit worden benoemd wegens hun bijzondere onderlegdheid en ervaring op economisch vlak.

§ 2. Op federaal niveau, is de Raad samengesteld uit tenminste zes leden, benoemd door de Koning, namelijk:

- 1° twee leden op voorstel van het Federaal Planbureau;
- 2° twee leden op voorstel van de Nationale Bank;
- 3° twee leden uit het secretariaat van de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven, op voorstel van deze Raad.

§ 3. De Raad is samengesteld met naleving van de taalpariteit.

Voor de toepassing van de wet van 20 juli 1990 ter bevordering van de evenwichtige aanwezigheid van mannen en vrouwen in organen met een adviserende bevoegdheid, wordt de Raad gelijkgesteld met een adviesorgaan.

Art. 7

Kunnen niet benoemd worden als lid van de Nationale Raad voor de Productiviteit, de personen die:

- 1° een mandaat uitoefenen als minister of als parlementair;
- 2° medewerkers zijn van een politieke partij, van een strategische cel van een minister of van een parlementaire fractie;
- 3° ambtenaar zijn van een federale of regionale overheid, en, in die hoedanigheid, hiërarchisch afhangen van een minister;
- 4° medewerkers zijn van een organisatie die werkgevers of werknemers vertegenwoordigt.

Art. 5

§ 1. De leden van de Nationale Raad voor de Productiviteit worden benoemd wegens hun bijzondere onderlegdheid en ervaring op economisch vlak.

§ 2. Op federaal niveau, is de Raad samengesteld uit tenminste zes leden, benoemd door de Koning, namelijk:

- 1° twee leden op voorstel van het Federaal Planbureau;
- 2° twee leden op voorstel van de Nationale Bank;
- 3° twee leden uit het secretariaat van de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven, op voorstel van deze Raad.

§ 2/1. De Koning regelt bij een koninklijk besluit vastgesteld overeenkomstig artikel 92ter van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen de samenstelling van de Raad op gewestelijk niveau.

§ 3. De Raad is samengesteld met naleving van de taalpariteit.

Voor de toepassing van de wet van 20 juli 1990 ter bevordering van de evenwichtige aanwezigheid van mannen en vrouwen in organen met een adviserende bevoegdheid, wordt de Raad gelijkgesteld met een adviesorgaan.

Art. 7

Kunnen niet benoemd worden als lid van de Nationale Raad voor de Productiviteit, de personen die:

- 1° een mandaat uitoefenen als minister of als parlementair;
- 2° medewerkers zijn van een politieke partij, van een strategische cel van een minister of van een parlementaire fractie;
- 3° ambtenaar zijn van een federale of regionale overheid, en, in die hoedanigheid, hiërarchisch afhangen van een minister;
- 4° medewerkers zijn van een organisatie die werkgevers of werknemers vertegenwoordigt.

5° lid zijn van een vereniging, organisatie of federatie die een economische activiteit vertegenwoordigt of opkomt voor de belangen van een economische activiteit;

6° medewerkers zijn van in de onder 5° bedoelde verenigingen of federaties.

Art. 11

Een secretariaat wordt belast met het bijstaan van de Nationale Raad voor de Productiviteit en zijn bureau in het geheel van zijn activiteiten, en meer bepaald met het samenroepen van zijn vergaderingen, de redactie van de agenda, de verslagen van de vergaderingen, en de synthese van de bijdragen van de leden van de Raad, en met het verzekeren van het geheel van de interne communicatie, met de publicatie van de verslagen van de Raad en van zijn bureau.

De leden van het secretariaat worden aangewezen door de Koning.

Art. 11

Een secretariaat wordt belast met het bijstaan van de Nationale Raad voor de Productiviteit en zijn bureau in het geheel van zijn activiteiten, en meer bepaald met het samenroepen van zijn vergaderingen, de redactie van de agenda, de verslagen van de vergaderingen, en de synthese van de bijdragen van de leden van de Raad, en met het verzekeren van het geheel van de interne communicatie, met de publicatie van de verslagen van de Raad en van zijn bureau.

De Koning wijst de overheidsdienst aan die het secretariaat van de Raad verzorgt.

Wet van 17 maart 2019 betreffende de beroepen van accountant en belastingadviseur

Art. 117

Met een gevangenisstraf van acht dagen tot drie maanden en met een geldboete van tweehonderd tot tweeduizend euro of met een van die straffen alleen wordt gestraft :

1° hij die zich publiekelijk en onrechtmatig de hoedanigheid of de titel toe-eigent van de volgende beroepen :

a) (intern) accountant of (intern) fiscaal accountant;

b) (intern) accountant of (intern) gecertificeerd accountant;

c) (intern) gecertificeerd belastingadviseur;

Art. 117

Met **hetzij** een gevangenisstraf van acht dagen tot drie maanden en met een **strafrechtelijke** geldboete van tweehonderd tot tweeduizend euro of met een van die straffen alleen, **hetzij met een administratieve geldboete van tweehonderd tot tweeduizend euro** wordt gestraft :

1° hij die zich publiekelijk en onrechtmatig de hoedanigheid of de titel toe-eigent van de volgende beroepen :

a) (intern) accountant of (intern) fiscaal accountant;

b) (intern) accountant of (intern) gecertificeerd accountant;

c) (intern) gecertificeerd belastingadviseur;

2° hij die de artikelen 4, 5, 6, 7, 8, en 9 overtreedt;

3° hij die de beroepsactiviteiten bedoeld in artikel 3 uitoefent of de titels bedoeld in de artikel en 4, 7, 8 en 9 voert, terwijl hij het voorwerp is van een uitvoerbare schorsingsmaatregel.

De rechtbank kan bovendien bevelen :

1° de definitieve of tijdelijke sluiting van een deel van de lokalen of van alle lokalen die worden gebruikt door degene die zich schuldig heeft gemaakt aan een of meer van de hierboven bedoelde overtredingen;

2° de bekendmaking van het vonnis of van een samenvatting ervan in een of meer dagbladen of enige andere wijze, dit alles op kosten van de veroordeelde.

Art. 118

Onverminderd de bevoegdheid van de officieren van de gerechtelijke politie worden de ambtenaren die hiertoe door de Koning zijn aangesteld op voorstel van de minister bevoegd voor Economie en de minister bevoegd voor Middenstand, belast met het opsporen en vaststellen in processen-verbaal van de inbreuken bedoeld in artikel 117, eerste lid. Deze processen-verbaal hebben bewijskracht tot tegenbewijs. Zij worden onverwijld toegezonden aan de Raad van het Instituut en aan de bevoegde ambtenaren van het Openbaar Ministerie. Een afschrift ervan wordt gezonden aan de inbreukpleger, alsook aan de hierboven vermelde ministers binnen zeven werkdagen te rekenen vanaf de vaststelling van de inbreuken, op straffe van nietigheid. De personen die onder de toepassing van deze wet vallen, zijn ertoe gehouden alle inlichtingen en alle bescheiden te verstrekken die nodig zijn om de toepassing ervan na te gaan. Elke persoon die weigert de bedoelde inlichtingen en bescheiden te verstrekken of zich tegen de onderzoeksmaatregelen verzet, wordt gestraft met een gevangenisstraf van acht tot vijftien dagen en met een geldboete van 26 tot 1 000 euro of met een van deze straffen alleen.

2° hij die de artikelen 4, 5, 6, 7, 8, en 9 overtreedt;

3° hij die de beroepsactiviteiten bedoeld in artikel 3 uitoefent of de titels bedoeld in de artikel en 4, 7, 8 en 9 voert, terwijl hij het voorwerp is van een uitvoerbare schorsingsmaatregel.

De rechtbank kan bovendien bevelen :

1° de definitieve of tijdelijke sluiting van een deel van de lokalen of van alle lokalen die worden gebruikt door degene die zich schuldig heeft gemaakt aan een of meer van de hierboven bedoelde overtredingen;

2° de bekendmaking van het vonnis of van een samenvatting ervan in een of meer dagbladen of enige andere wijze, dit alles op kosten van de veroordeelde.

Art. 118

Onverminderd de bevoegdheid van de officieren van de gerechtelijke politie worden de ambtenaren die hiertoe door de Koning zijn aangesteld op voorstel van de minister bevoegd voor Economie en de minister bevoegd voor Middenstand, belast met het opsporen en vaststellen in processen-verbaal van de inbreuken bedoeld in artikel 117, eerste lid. Deze processen-verbaal hebben bewijskracht tot tegenbewijs. Zij worden onverwijld toegezonden aan de Raad van het Instituut ~~en aan de bevoegde ambtenaren van het Openbaar Ministerie~~. Een afschrift ervan wordt gezonden aan de inbreukpleger, ~~alsook aan de hierboven vermelde ministers~~ binnen ~~dertig dagen vanaf de datum van de vaststelling van de inbreuken zeven werkdagen te rekenen vanaf de vaststelling van de inbreuken, op straffe van nietigheid~~. De personen die onder de toepassing van deze wet vallen, zijn ertoe gehouden alle inlichtingen en alle bescheiden te verstrekken die nodig zijn om de toepassing ervan na te gaan. Elke persoon die weigert de bedoelde inlichtingen en bescheiden te verstrekken of zich tegen de onderzoeksmaatregelen verzet, wordt gestraft met ~~hetzij~~ een gevangenisstraf van acht tot vijftien dagen en met een ~~strafrechtelijke~~

geldboete van 26 tot 1 000 euro of met een van deze straffen alleen, **hetzij met een administratieve geldboete van 26 tot 1.000 euro.**

De opsporing en de vaststelling van de inbreuken bedoeld in deze wet, door de in het eerste lid bedoelde ambtenaren, gebeurt overeenkomstig de bepalingen van boek XV, titel 1, hoofdstuk 1, van het Wetboek van economisch recht.

Art. 118/1

[Nieuwe bepaling]

Art. 118/1

§ 1. Wanneer zij inbreuken bedoeld in artikel 117, eerste lid vaststellen, kunnen de ambtenaren bedoeld in artikel 118, eerste lid, een waarschuwing richten tot de overtreder waarbij die tot stopzetting van de handeling wordt aangemaand, overeenkomstig artikel XV.31 van het Wetboek van economisch recht.

§ 2. Wanneer de in artikel 118, eerste lid, bedoelde ambtenaren inbreuken bedoeld in artikel 117, eerste lid, vaststellen, kunnen de door de minister bevoegd voor Middenstand aangestelde ambtenaren een geldsom voorstellen waarvan de vrijwillige betaling door de overtreder de strafvordering doet vervallen, overeenkomstig artikel XV.61 van het Wetboek van economisch recht.

Het bedrag van de transactie mag niet hoger zijn dan het maximumbedrag van de strafrechtelijke geldboete die wegens de vastgestelde inbreuk kan worden opgelegd, verhoogd met de opdecimen.

De betalings- en inningswijzen van deze transactie worden door de Koning vastgesteld.

Art. 118/2

[Nieuwe bepaling]

Art. 118/2

§ 1. De inbreuken bedoeld in artikel 117, eerste lid opgespoord en vastgesteld door de ambtenaren bedoeld in artikel 118, eerste lid, kunnen het voorwerp uitmaken van:

1° de toepassing van de transactieprocedure zoals bedoeld in artikel 118/1, § 2;

2° een administratieve vervolging met toepassing van de procedure bedoeld in titel 1/2 van boek XV van het Wetboek van economisch recht;

3° een strafrechtelijke vervolging.

§ 2. De vervolging gebeurt overeenkomstig titel 1/1 van boek XV van het Wetboek van economisch recht.

Art. 118/3

[Nieuwe bepaling]

Art. 118/3

Het openbaar ministerie bezorgt aan de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht een kennisgeving van zijn beslissing om al dan niet strafvervolging in te stellen, of al dan niet een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van hetzelfde Wetboek voor te stellen.

Wanneer het openbaar ministerie ervan afziet een strafvervolging in te stellen, of een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van hetzelfde Wetboek voor te stellen, of wanneer het openbaar ministerie geen beslissing heeft genomen binnen een termijn van drie maanden te rekenen van de dag van ontvangst van het proces-verbaal waarin de inbreuk werd vastgelegd, beslissen de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht of de procedure voor de administratieve geldboete moet worden opgestart.

Art. 118/4

[Nieuwe bepaling]

Art. 118/4

Indien het openbaar ministerie afziet van een strafvervolging in te stellen, een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het

Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216ter van het Wetboek van strafvordering voor te stellen, bezorgt het een afschrift van de procedurestukken van het aanvullend opsporingsonderzoek aan de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht.

Art. 118/5

[Nieuwe bepaling]

Art. 118/5

De bepalingen van titel 2, hoofdstuk 1/1, van boek XV van het Wetboek van economisch recht zijn toepasselijk op de administratieve geldboetes bedoeld in deze wet.

De opdecimen bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimen op strafrechtelijke geldboeten zijn eveneens van toepassing op de administratieve geldboetes bedoeld in deze wet.

Art. 118/6

[Nieuwe bepaling]

Art. 118/6

De artikelen XV.69, XV.71, XV.72, XV.73 en XV.74 van het Wetboek van economisch recht zijn toepasselijk op de strafrechtelijke inbreuken op deze wet.

Wet van 9 mei 2019 betreffende de verplichte verzekering van de burgerlijke beroepsaansprakelijkheid van architecten, landmeters-experten, veiligheids- en gezondheidscoördinatoren en andere dienstverleners in de bouwsector van werken in onroerende staat en tot wijziging van diverse wetsbepalingen betreffende de verzekering burgerrechtelijke aansprakelijkheid in de bouwsector

Art. 16

De inbreuken van de architect op deze wet en haar uitvoeringsbesluiten worden bestraft met een strafrechtelijke geldboete van 26 tot 10 000 euro.

Art. 16

De inbreuken van de architect op deze wet en haar uitvoeringsbesluiten worden bestraft met **hetzij** een strafrechtelijke geldboete van 26 tot 10 000 euro, **hetzij met een administratieve geldboete van 26 tot 10.000 euro.**

Art. 19

Art. 19

De ambtenaren die zijn aangesteld door de minister bevoegd voor Economie kunnen aan de architect een transactie voorstellen, overeenkomstig artikel XV.61 van het Wetboek van economisch recht.

De ambtenaren die zijn aangesteld door de minister bevoegd voor Economie kunnen aan de architect een transactie voorstellen, overeenkomstig artikel XV.61 van het Wetboek van economisch recht.

Het bedrag van de transactie mag niet hoger zijn dan het maximumbedrag van de strafrechtelijke geldboete die wegens de vastgestelde inbreuk kan worden opgelegd, verhoogd met de opdecimen.

De betalings- en inningswijzen van deze transactie worden door de Koning vastgesteld.

Art. 19/1

[Nieuwe bepaling]

Art. 19/1

§ 1. De inbreuken van de architect op deze wet en haar uitvoeringsbesluiten, kunnen het voorwerp uitmaken van:

1° de toepassing van de transactieprocedure zoals bedoeld in artikel 19;

2° een administratieve vervolging met toepassing van de procedure bedoeld in titel 1/2 van boek XV van het Wetboek van economisch recht;

3° een strafrechtelijke vervolging.

§ 2. De vervolging gebeurt overeenkomstig titel 1/1 van boek XV van het Wetboek van economisch recht.

Art. 19/2

[Nieuwe bepaling]

Art. 19/2

Het openbaar ministerie bezorgt aan de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht een kennisgeving van zijn beslissing om al dan niet strafvervolging in te stellen, of al dan niet een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van hetzelfde Wetboek voor te stellen.

Wanneer het openbaar ministerie ervan afziet een strafvervolgning in te stellen, of een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van hetzelfde Wetboek voor te stellen, of wanneer het openbaar ministerie geen beslissing heeft genomen binnen een termijn van drie maanden te rekenen van de dag van ontvangst van het proces-verbaal waarin de inbreuk werd vastgelegd, beslissen de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht of de procedure voor de administratieve geldboete moet worden opgestart.

Art. 19/3

[Nieuwe bepaling]

Art. 19/3

Indien het openbaar ministerie afziet van een strafvervolgning in te stellen, een minnelijke schikking bedoeld in artikel 216*bis* van het Wetboek van strafvordering of een bemiddeling in strafzaken bedoeld in artikel 216*ter* van het Wetboek van strafvordering voor te stellen, bezorgt het een afschrift van de procedurestukken van het aanvullend opsporingsonderzoek aan de bevoegde ambtenaren bedoeld in artikel XV.60/4 van het Wetboek van economisch recht.

Art. 19/4

[Nieuwe bepaling]

Art. 19/4

De bepalingen van titel 2, hoofdstuk 1/1, van boek XV van het Wetboek van economisch recht zijn toepasselijk op de administratieve geldboetes bedoeld in deze wet.

De opdecimen bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimen op strafrechtelijke geldboeten zijn eveneens van toepassing op de administratieve geldboetes bedoeld in deze wet.

Art. 19/5

Art. 19/5

[Nieuwe bepaling]

De artikelen XV.69, XV.71, XV.72, XV.73 en XV.74 van het Wetboek van economisch recht zijn toepasselijk op de strafrechtelijke inbreuken op deze wet.

Wet van 19 juni 2022 tot omzetting van Richtlijn (EU) 2019/790 van het Europees Parlement en de Raad van 17 april 2019 inzake auteursrechten en naburige rechten in de digitale eengemaakte markt en tot wijziging van Richtlijnen 96/9/EG en 2001/29/EG

Art. 99

Onder voorbehoud van het tweede lid is deze wet van toepassing op de werken en/of prestaties die op of na 7 juni 2021 beschermd zijn door het auteursrecht of een naburig recht.

In afwijking van het eerste lid is artikel XI.216/2 van het Wetboek van economisch recht, ingevoegd bij artikel 39, niet van toepassing op perspublicaties die voor het eerst gepubliceerd zijn vóór 6 juni 2019.

De bepalingen, zoals ingevoegd bij deze wet, doen geen afbreuk aan de rechten verkregen op grond van de wet of van rechtshandelingen, noch aan de exploitatiehandelingen verricht voor de inwerkingtreding ervan.

Art. 99

Onder voorbehoud van het tweede lid is deze wet van toepassing op de werken en/of prestaties die op of na 7 juni 2021 beschermd zijn door het auteursrecht of een naburig recht.

In afwijking van het eerste lid is artikel XI.216/2 van het Wetboek van economisch recht, ingevoegd bij artikel 39, niet van toepassing op perspublicaties die voor het eerst gepubliceerd zijn vóór 6 juni 2019.

De bepalingen, zoals ingevoegd bij deze wet, zijn niet alleen van toepassing op situaties die na haar inwerkingtreding ontstaan, maar ook op de toekomstige gevolgen van onder de vroegere wet ontstane situaties die zich voordoen of voortduren onder deze wet, voor zover dit geen afbreuk doet aan reeds onherroepelijk vastgestelde rechten. De bepalingen die overeenkomstig deze wet van dwingend recht zijn, zijn van toepassing op de lopende contracten.

Wet van 26 juni 2022 houdende toekenning van een toelage voor het aanschaffen van huisbrandolie of propaan in bulk bestemd voor de verwarming van een privéwoning

Art. 3, §5

§ 5. De aanvragen bedoeld in paragraaf 1 en 2 die niet volledig of behoorlijk zijn ingevuld worden in geen geval in aanmerking genomen voor de verwarmingstoelage. In dat geval kan de aanvraag

Art. 3, §5

§ 5. De aanvragen bedoeld in paragraaf 1 en 2 die niet volledig of behoorlijk zijn ingevuld worden in geen geval in aanmerking genomen voor de verwarmingstoelage. In dat geval kan de aanvraag

uiterlijk tot en met 30 april 2023 vervuldigd worden en opnieuw worden ingediend.

~~uiterlijk tot en met 30 april 2023~~ vervuldigd worden en opnieuw worden ingediend.

Art. 6

De FOD Economie beslist binnen de twee maanden volgend op de ontvangst van de aanvraag, en uiterlijk op 30 juni 2023, over de ontvankelijkheid ervan.

De verwarmingstoelage wordt binnen een redelijke termijn betaald op de bankrekening die op het formulier model A of model B wordt vermeld.

Art. 6

De FOD Economie beslist **binnen een redelijke termijn binnen de twee maanden volgend op de ontvangst van de aanvraag, en uiterlijk op 30 juni 2023**, over de ontvankelijkheid ervan.

De verwarmingstoelage wordt binnen een redelijke termijn betaald op de bankrekening die op het formulier model A of model B wordt vermeld.

Wet van 28 november 2022 betreffende de bescherming van melders van inbreuken op het Unie- of nationale recht vastgesteld binnen een juridische entiteit in de private sector

Art. 11, §2

§ 2. Onder voorbehoud van paragraaf 5, is paragraaf 1 niet van toepassing op de juridische entiteiten in de private sector met minder dan vijftig werknemers.

De drempel wordt berekend volgens het gemiddelde van de in de juridische entiteit tewerkgestelde werknemers in de zin van artikel 14 van de wet van 20 september 1948 houdende organisatie van het bedrijfsleven en van artikel 49 van de wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk, waarbij dit gemiddelde wordt berekend zoals omschreven in artikel 7, § 1, van de wet van 4 december 2007 betreffende de sociale verkiezingen.

De in het eerste lid bedoelde uitzondering geldt niet voor entiteiten die onder het toepassingsgebied vallen van de bepalingen op het gebied van financiële diensten, producten en markten en van de bepalingen bedoeld in artikel 4, 1°.

Art. 11, §2

§ 2. Onder voorbehoud van paragraaf 5, is paragraaf 1 niet van toepassing op de juridische entiteiten in de private sector met minder dan vijftig werknemers.

De drempel wordt berekend volgens het gemiddelde van de werknemers tewerkgesteld in de onderneming in de zin van artikel 14 van de wet van 20 september 1948 houdende organisatie van het bedrijfsleven en van artikel 49 van de wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk, waarbij dit gemiddelde jaarlijks op 1 januari wordt berekend op dezelfde wijze als omschreven in artikel 7, §§ 1 en 2, van de wet van 4 december 2007 betreffende de sociale verkiezingen, evenwel over de referteperiode van de vier trimesters van het voorgaande kalenderjaar.

De in het eerste lid bedoelde uitzondering geldt niet voor entiteiten die onder het toepassingsgebied vallen van de bepalingen op het gebied van financiële diensten, producten en markten en van de bepalingen bedoeld in artikel 4, 1°.

Programma wet van 26 december 2022

Art. 4, §5

§ 5. De aanvragen bedoeld in de paragrafen 1 en 2 die niet volledig of behoorlijk zijn ingevuld worden in geen geval in aanmerking genomen voor de verwarmingstoelage voor pellets in bulk. In dat geval kan de aanvraag uiterlijk tot en met 30 april 2023 vervolledigd worden en opnieuw worden ingediend.

Art. 4, §5

§ 5. De aanvragen bedoeld in de paragrafen 1 en 2 die niet volledig of behoorlijk zijn ingevuld worden in geen geval in aanmerking genomen voor de verwarmingstoelage voor pellets in bulk. In dat geval kan de aanvraag ~~uiterlijk tot en met 30 april 2023~~ vervolledigd worden en opnieuw worden ingediend.

Art. 8

De FOD Economie beslist binnen twee maanden volgend op de ontvangst van de aanvraag, en uiterlijk op 30 juni 2023, over de ontvankelijkheid ervan.

De verwarmingstoelage voor pellets in bulk wordt binnen een redelijke termijn betaald op de bankrekening die op het formulier model A of model B wordt vermeld.

Art. 8

De FOD Economie beslist **binnen een redelijke termijn** ~~binnen twee maanden volgend op de ontvangst van de aanvraag, en uiterlijk op 30 juni 2023~~, over de ontvankelijkheid ervan.

De verwarmingstoelage voor pellets in bulk wordt binnen een redelijke termijn betaald op de bankrekening die op het formulier model A of model B wordt vermeld.